Digitized by Google

37
43 A
3

Digitized by Google

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΛΛΗ-ΝΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

VITT. EMANUELE BIBLIOTECA

A

ΑΠΕΡ SE quidem nihil niſi primæ literarum nota eſt, compoſita uero aliis dictionibus multiplicem ac uarium uſum habet.

Aliquando enim ūm priuandi tenens, ſignificationem omnino immutat & alienam facit ea, quam ſuum ſimplex habebat, ut κλητὸς ſignificat eum, qui ab aliquo eſt uocatus, ἄκλητος autem à nemine uocatum. Sic ἄιδης, compoſita dictio ex α & ἰδεῖν, id eſt uidere, Plutonem ſignificat: hoc eſt, aternæ noctis regnatorem, umbrarumq; potentem: ſiue (ut Lucanus inquit) Ditis q; profundi Pallida regna. Similiter & ἄλυσις, ex α & λύσις, quod eſt liberatio, ſolutio, ſignificat quaſi catenam arctam & ſolidam, aut uinculum intortum & inextricabile. Vbi ſciendum ſecundum grammaticos, in his duobus nominibus, ἄιδης ſcilicet & ἄλυσις, α denſo ſpiritu eſſe debere, cum in cæteris ex eadem litera compoſitis, tenuiſere ſpiritus ſit.

Aliquando dictionis ſignificationem complet, ἀσπαστικῶς, hoc eſt intenſe ſiue ſumptum. Vnde ὕλην ἄξυλον Homerus uocauit, quaſi ſyluam nemoroſam, & ut Ouid. inquit, Sylua frequẽs trabibus, quam nulla ecciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immenſum & uaſtum, μέγα κἀχανὲς, καὶ λίαν πολὺ κεχωρηκός. Sic & ἄδικος apud Antiphontem, pro diues, id eſt πολλοῦ βίου κεκτημένος. & ἀθρῆσαι, attentiſſime inſpicere.

Aliquando minuit, ſignificant τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, ſubdoctus.

Aliquando τὸ ὁμῶ, id eſt ſimul ſignificat, ut ἀδελφοὶ, uterini fratres. compoſita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum ſignificat: quaſi eiuſdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pediſſequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut eſt apud Platonem in Cratylo.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφαὴς poëtice, pro κακοφυὴς, malus, peruerſus. & ἄρι μος, hiſtrio indecenter ſe & uitioſe in rythmis gerens.

Aliquando par denotat, ſiue τὸ ἴσον, ut ἀνάλαντον pro ἰσοπάλαντον, æquiuale, æquale, eiuſdem ponderis.

Aliquando ſuperuacaneum eſt, atque id maxime apud Atticos, ſignificatione neq; minuens, nec complens, nec minuens, ut ἄκαχμι nihil aliud quàm ἄκμι, hoc eſt ſpicam ſignificat. Ita quoque σπάνιος & ἀσπάνιος eiuſdem ſunt ſignificationis. Porrò & hoc ſciendum, quòd cum dictionibus uocalem à principio habẽtibus componatur ν in tertia & uocalẽ ſoleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνήνατος, ἀνήιστος, ἄνιππος, ἄνοφος, ἄνωμος.

Α denſo ſpiritu, articulus eſt poſtpoſitiuus neutri generis, & plurali numeri, ſignificans aterim ἅπερ, quæ: rim ἅπαντα, & quædam, ut eſt apud Hippocratem: interdum ὅσα, quæcũq; & apud Democritũ pro τὰ δία, pro

pria. Homero est τὰ ἑαυτῆ, ut ἃ πᾶσι ἕκαστος. Euripides posuit loco ὧν, πράξας ἃ μέλλω, καὶ τυχὼν ἃ βούλομαι. sic econtra Sophocles, αὐτῆς ὧν τύχῃ.

Ἄ tenui spiritu, & tono circumflexo, aduerbium est simile νὴ & ἄβ, siue ἄφ, utinam. Callimachus, ἃ πάντα σαόφρασας. Ponitur etiam pro ualde, πάνυ, καὶ μάλα, apud Archilochũ, ἃ, ἴσθ' ἅστις τοῦτο. Et loco ὦ aduerbij, cum est κλητικὸν. Homer. ἃ δείλοι τί κακῶν. Et loco φεῦ, ut est apud Platonem, & tunc est χλευαστικὸν, cũ scilicet molestum quippiam nobis, accidisse, & indignatione dignum declaramus. Item aliquãdo pro νωῖν, à poetis usurpari solet.

Ἃ denso spiritu, & tono circumflexo, aduerbium est admirandi. Agathias in epigram. ἃ μέγα τοξεύσας χεῖρα πλάσας.

Ἄ, ἄ, tenui spiritu, & tono acuto, aduerbium est ἐκπληκτικὸν, & παραστατικὸν, cõterrendi, exclamandi, hortandi. Aristophan. in Pluto. ἄ, ἄ, τὼ δᾷδα μάμοι πρόσεχε.

AA.

Ἄα. multitudo, siue confluxio aquarũ in unum locum. σύνοδος ὕδατος.

Ἀάβακτος, siue ἀάβυκτος. innocens, incolumis, niger.

Ἀαγής, ἐος. ὁ, ἡ. & ἀαγὲς. τὸ. ab α priuatiua particula, et ἄγνυμι frango. robustũ, quod non facile uulnerari aut frangi potest, ἄθραυστον. uel κατὰ ἐπίτασιν ipsius α, πανύθραυστος.

Ἄαδα. egestas, ἔνδεια. Laconice.

Ἀαδέω. turbare, afficere contumelia, egere, conficere.

Ἄαδημ. molestus fui ἐπεπόνησα.

Ἀαδίνω. ις. ἡ. succerda, id est socrus suillum.

Ἀαδής. ἐος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάδλω. deceptus fui. ἀπατάω.

Ἀάδιαφθορ. ον. τὸ. incorruptibile, non obnoxium damno.

Ἄαλγορ. ν. τὸ. inuulnerabile. sanum.

Ἀάλιορ. ν. τὸ. inordinatum.

Ἀαναίμα. ἡ ποσαχὴ χάνις. alij ἀάνιμα scribunt.

Ἀανής. τὸ. nondum absolutum. ἀτελεσθὲν σίμινθος.

Ἀανής. ἐος. ὁ, ἡ. utilis.

Ἄανθα. ας. ἡ. genus inaueris.

Ἄαπλος. ου. ὁ, ἡ. secundum Herodianum composita dictio est ex α priuatiua partic. & ἀάπτω, quod est noceo, litera ι exclusa significatq; eũ, cui quis nocere nequit: uel eum potius, qui alijs infert mala, & sic α ἐπιτατικὴ particula est. Eo modo Home. Iliad. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπλάστους, quasi ad illas offendere sit perniciosũ.

Ἄας. in crastinum, uel perendie.

Ἄασα, Ἀασάμην, Ἀάσθην, Ἄάτω, Ἄᾶσα, ab ἄω, de quo suo loco.

Ἀασίφρων. ὁ. demens, insanus. βλαψίφρων, φρενοβλαβής.

Ἀάσπω. nocco, corrumpo.

Ἀάχιτος. ὁ, ἡ. pro ἀκατάχιτος. irretentibilis, intemperans, inobediens. ἀκατα κράτητος. Deducitur autẽ ἀφ' οὗ χῶ, χῶμι, ἴχνα, ἴχμαι, ἴχσω, ἴχστα. Vnde χιτὸς et ἄχιτος, siue per pleonasmũ ipsius α, ἀάχιτος.

Ἄαῶς. ὁ. innocens, sine nocumento. ἀβλαβὴς, ἄπρηκτος. uel κατ' ἐπίτασιν ipsius α, uehementer nocens. Vtroq; enim modo ipsũ α accipi potest, aut priuatiue, aut intẽsiue. Ab ἄω, quod est βλάπτω, ἄσω. unde ἄτος & ἄατος. Est etiam difficilis, insatiabilis. χαλεπὸς, δυσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρταστος, ἀπλήστως.

Digitized by Google

Ἄαζον. tribus: scriptum, significat id quod maxime in causa est, quo magis magis afficiamur, uel quo minus impunitatem scelerum suorum mali assequantur, secundū quod α aut στερητικὸν est, aut ἐπιτατικὸν. Vbi scias quemadmodum in ἄατος primum α στερητικὸν est ipsius ἄτη, sic in ἀάατος primum α oriuat sua significatione totum hoc uerbū ἄατος, ac in diuersum conuertit, quasi τὸ μὴ στερῶν ἄτης τὸν ἐπόρκους, ἀπὸ μάλιστα ἄτιον ἡ ἄτη.

Ἀάπλος. ὁ. innocuus. ἀβλαβὴς. Hesyc.

AB.

Ἄβα. rota, clamor. τροχὸς, βοή.

Ἀβάκτηρος. ὁ. tenuis, μανὸς.

Ἄβαγα. τὰ. rosa, Macedonibus.

Ἄβασος. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐστηρα μένος τῇ βάσει.

Ἀβαθ. ὄρος. tenuis, minutus.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorum genus. σχήματα.

Ἀβακίω. μ. ἰσω. unde ἀβάκισαν. ignoro, non habeo quid dicam, aut quo ratione rei explicem. ἀσωνιῶ, ἀσυνέτω.

Ἀβακίως. quiete. ἡσύχως.

Ἀβάκτ. ης. ὁ. inutile, debile, languidū.

Ἀβακτόμων. ονος. ὁ. indisertus, imprudēs, ἄλαλος, ἀσώνιος, μωρός.

Ἄβακτος. ὁ, ἡ. carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος, ἄβασκος. Hinc prosimpliciter ponitur, & apertosynceroph. ἀφυὴς, ἄπειρος, ἄκακος, σιώπηρος, ἥσυχος. Item pro stulto. Est etiam inualidus, ἀδύνατος. Quin & facilis, πρᾶος, ut πάμφηρα ἀβακῆ ἔχω, id est ἡσύχιον, πρᾶον.

Ἀβακίω. quiesco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἄβάκιον. ου. τὸ. diminutiuum est ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τῆ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ sit mensæ genus in triclinijs, ubi uasa omnis generis exponi soleant: ἀβάκιον uero tabula illa calculatoria, in qua numeros subinde deleti les ducamus.

Ἀβάκτινον. minime inuidiosum. ἀνεπίφθονον.

Ἄβακτον, & ἄβυκτον. τὸ μὴ μαχαίρωδες.

Ἀβάκχατος. ὁ. Bacchici nominis expers.

Ἀβαλαῖα. ας. ἡ. scriptura, confessio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλε, & ἀβάλη. aduerb. utinam. Item heu, φεῦ.

Ἀβάλη inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν.

Ἀβάπτασις. εως. ἡ. ascensus. ἀνάβασις.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασι, inquit Ammon. id est in quo res deponunt: quemadmodum est eo quorum tabula, in qua receptacula ediliorum, aliáq; id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua r..thematici siue algoristæ lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricam appellant mensam. Est quoq; tabula quadra quæ supponitur crassiusculæ summitati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, abacum uocant.

Ἀβάπλισον. τὸ. terebella medicorum instrumentum, τρύπανον.

Ἀβάπλισος. ὁ. q mergi nequit, ut suber.

Ἄβαπλος. ον. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀπαρρήτατος.

Ἀβαρὴς. ὁος. ὁ. intelligentia carens. ἀσώνιος.

Ἀβαυάσ. ης. ἡ. effœminata. ἀβαυιά.

Ἄβαυις. ιος. ὁ. epirotes, cōtinentis habitator, cuius habitatio minime in age est, eoq; nullis nauibus eget. ὃς μὴ ἴχθυς βάειν. Hoc quoq; nomine uocabatur Scythi filius, de quo Suid. et Strabo.

Ἀβαυ.. ὁ. ἀβαριάσ. mollis, delicata.

Ἀβα.. ἄτου. terret, plaudit. ταράσσειν,

κρετῶ.

Ἄβαρτα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρυω. geme, plora, clama.

Ἀβαρταί. ῶν. αἱ. uolatilia. πτηνά.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄβαρτος. τον. ὁ. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρὺς. ύος. ὁ, ἡ. non grauis. Lucian. in Scaph. ὅτω ἄμεινον, ἀβαρῆ ὄντ', ὥστε ἴμβατον. id est, Sic satius ut sine pondere sis, itaq; inscende.

Ἀβάς. bardus, νήπιος. facer morbus, Tarentinis.

Ἀβασάνιστος, aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. ον. ὁ. inuulnerabilis, ἄτρωτος. Item inexploratus, non probatus: à basano lapide auri indice. Ex pers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασανίστως. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. ον. ὁ. non subditus regi, ut ἀβασιλεύτου πόλις, libera urbs, quæ nullius paret legibus, sed est sui iuris.

Ἀβάσκαντρον. ε. τὸ. fascini amuletum.

Ἀβάσκατος. ον. ὁ, ἡ. uel ἀβάσκαστος. inuidia uacuus.

Ἄβαστον. onus. φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω.

Ἄβατον. inaccessum, infinitũ. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβατως. immotum, inaccessum.

Ἄβατος. ον. ὁ, ἡ. expers intelligentiæ, ἀμαθὴς. Item desertus, desolatus, inaccessus, ut ἄβατος ὁδός, auiũ iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιῆν, apud Lucian. in Lexiph. est partem aliquam de itinere peregendo demere, destinato itinere aliquem subleuare. Hinc etiam locus ille à Rhodijs, ne quis Artemisiæ statuam afferret, obseptus, ἄβατος est appellatus, quoniam (inquit Cælius) trophæa mouisse religio est. Et insula quædã Aegypti eodem nomine uocatur, quòd ad illam propter limi & papyrorum copiam difficillimus esset aditus.

Ἄβαφος. ον. ὁ, ἡ. non tinctus. ab α priu. & βάπτω.

Ἄβλαψ, pro ἀπέβαλεν. reiecit, sursum iecit.

Ἄβλητον. ου. τὸ. humile, abiectum.

Ἀβλωνωτα. ων. τὰ. non contaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβλητα. ων. τὰ. uel ἄβλητα. ἄβατα.

Ἄβλης. scutica, flagellum.

Ἀβίβαστος. ον. ὁ, ἡ. instabilis. ἀσταθὴς, ἀμετάφορος, ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβίβλητον. ου. τὸ. mundũ, sacrum, quod neque contrectare, neque adire fas erat. Huic contrarium est βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, παντὶ δὲ βάσιμον. unde ἀβιβήτου λόγου, ἀποῤῥήτου: & ἀβίβητα χθεία, regiones non peruiæ.

Ἄβιλος. ου. ὁ. sol, Cretensibus.

Ἀβίνω, uel ἀβίνω. circundo, corono.

Ἄβιτον. ε. τὸ. uel ἄβιτον. humile.

Ἀβιτηροπάππος. ου. ὁ. inanis, ἀβίωτος.

Ἄβίωτος. ε. ὁ. abiectus, aspernandus, ignarus, qui quod melius est non intelligit, stupidus, non astutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βίωτος quod est φρόνιμος.

Ἀβιωτεία. ας. ἡ. uel ἀβιωτεία, mutato ι in υ. stoliditas, amẽtia, absurditas.

Ἀβέβαιος. ον. ὁ. uanus, instabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. Ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀνέκφωτος. Et ἀβέβαιον, multum, magnum, graue, laboriosum, odio dignum.

Ἀβίσσω. desydero, tumultuor.

Ἀβυδῶν. όνος. ὁ. luscinia, ἀηδών.

Ἀβύκαχα. τὸ. memorem. aliàs ἀβύκαχα & ἀβύκαχα.

Ἀβύω. canto.

Ἀβύ

Ἄβις. ιος. ὁ, ἡ. ſtultus, imprudens, improbus.

Ἀβιάω. animaduerto.

Ἀβίαστος. ον. ὁ. ſine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαστος κίνησις, quod non alieno pulſu agitatur, ſed ex ſe ſua ſponte mouetur.

Ἀβιάχομαι. ornor, delitior.

Ἄβιπλον. quod præſenti in periculo uerſatur, ἐφ' οὗ ἐκινήθητο βοὴ ἀπομνημόνευτος.

Ἄβιος. ου. ὁ. huius nominis eſt duplex ſignificatio. aut enim α priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem, qui non habet, unde uictus ſibi ſuppetat, ὃ μὴ βιωτός ἐστι, ἀπὸ βίου deductū. Itē inermem, q̃ arcu nō utitur, ἀτόξευτον, ἀπὸ βέλους. Item nō uiolentū, ſed q̃ legibus paret, ὃ βίαιον, οὐκ ἀδίκως ζῶντα. Demoſthenes hoc nomine eū uocat, qui nullam uitæ ſuæ rationem habet: ſicut & Homerus Thraces ἀβίους appellauit, quaſi à communi uitæ ſtatu alienos, ut qui mulieribus abſtineant. uide Strab. lib. 7. Aut certe α intenſiua particula eſt, et tūc ſignificat eum, cui nihil eorū deeſt, quæ ſuppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam.

Ἀβίωτος. ε. ὁ. doloribus plenus, triſtis, humilis, abiectus, ut ἀβίωτος βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. & ἀβιώτως ἔχει, locutio eſt, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλαβία. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cice. li. 3. Tuſc. quæſt. Innocentia (inquit) apud Græcos uſitatū nomen non habet, ſed habere poteſt ἀβλαβίαν. Nam eſt innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἄβλαβις. ιος. ὁ, ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβώνιον. ſic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus connexus, purgationis cauſa.

Ἀβλαδῶς. ſuauiter.

Ἄβλαξ. ακος. ὁ. ἡ. us.

Ἄβλαροί. ligna.

Ἄβλας. ſtupidus, ignorans.

Ἀβλαστής. τὸς. ὁ. & ἄβλαστος. ον. infœcundus, non germinans.

Ἄβλαυτος. ε. ὁ. nudus pedes.

Ἀβλαπής. ἐος. ὁ, ἡ. deſpectus, uilis, nihili, malus.

Ἀβλάπτημα. ατος. τὸ. delictū, peccatum.

Ἀβλαπτής. ἐος. ὁ, ἡ. peccator. ἁβλαπτήρ.

Ἀβλαπτῶ. delinquo, pecco.

Ἀβλαψία. ας. ἡ. cæcitas, inconſiderantia.

Ἀβλαφά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἀβλής. ῆτος. ab α priu. & βάπτω. de iaculo dicitur recenti, necdum alio quò miſſo, quo ſcilicet neminem adhuc ferieris, & cuius cuſpis integra ſit, neq; frequentibus ictibus obtuſa. Poteſt quoq; α intenſi. accipi, ut ſignificet telum tinctum, & ualde pernicioſum.

Ἀβλήμαστον, uel ἀβλήματον, intactum.

Ἀβλητῆρες. οἱ. teſtes. μάρτυρες, ἀντιμοχόντες. Legitur etiam ἀβλήτορες & ὀβολήτορες.

Ἄβλητος. ον. ὁ. inuulneratus, extra telum. Differt ab ἀνούτητος, quod ſimiliter inuulneratū ſignificat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non eſt, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit.

Ἀβλήχων. ονος. ὁ. obtuſus.

Ἄβληχρός. ἰος. & Ἀβληχρός. ῆ. ὁ. robuſtus, fortis, ſed tunc α ſuperfluum eſt, ut in ἄχνη, & ἄτεχνος quod ſi α priuatiuæ particulæ uim obtinuerit, ſignificat mollem,

imbecillem. Item hebes, obtusus.

Ἀβλαχροποιός. ὁ ἀφ' ἧς ποιῶν τοὺς θύσα κοντας.

Ἄβλον. sacrifica, impera, σπεῦδε, σπῆσον.

Ἀβλαβίδιον. τὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.

Ἀβοαί. αἱ. precationes, ἀραί.

Ἀβοήθητος. ον. ὁ, ἡ. auxilio carens, destitutus.

Ἀβοητί. aduerb. citra auxilium, facile.

Ἀβουλᾶν. intelligere.

Ἀβολίας. αἱ. σκεπάσματα. uallum, munimenta, sepes.

Ἀβολῆσαι. obuiasse. ἀβολήσομαι apud Apollonium pro συναντήσομαι.

Ἀβολητοὶ. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiam uenitur.

Ἀβόλητοι. οἱ. idem.

Ἀβολήτως. ὁ. ἡ. κακῶς

Ἄβολος. κακός

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis indices, qui à Xenophonte γνάμωνες, appellantur. Et ἀβολόστομος, μάστιγος, ἀνεπαχθής. uide ἀβλαστῆρες.

Ἀβουλὰ. inconsulto, imprudenter.

Ἀβουλία, ἀπὸ τῦ βούλομαι. non consulto, nolo.

Ἀβούλητον. ον. τὸ. quod præter nostram uoluntatem fit, fortuitum. ἀβούλητα συμφορά, repentinæ calamitates.

Ἀβούλητος. ον. ὁ. inuitus.

Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, stoliditas, inepcitudo consilij.

Ἀβούλιτος, cum ῦτα scriptum, nomen proprium.

Ἄβουλος. ον. ὁ, ἡ καὶ βουλος. consilio carens, inconsultus.

Ἀβουλόστατα. quæ sponte, sine nostra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἀβούλως. stultè, insipienter, temerè, inconsultò.

Ἀβυσσολόω. μ. ήσω. ν. κπα. tumultuor. θορυβῶ.

Ἄβούτης. egens. ἀκτήμων, ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adolescentior, domestica, mollis, delitiosa.

Ἀβραδούλη. ης. ἡ. pellex.

Ἀβράκισαν. sonuerunt.

Ἄβρανες Celtæ κυρκοπίθηκους, hoc est simias caudatas uocant.

Ἀβρανὶς. ίδος. ἡ. uestis muliebris est crocei coloris, à Cicerone de Arusp. crocata dicitur.

Ἄβρασχε. sonuit. ἤχησε.

Ἀβρεμὴς. ἐος. ὁ, ἡ. despectus. ἀβιωτὴς.

Ἀβριάχιται. κοσμῆται, θρύπτεται.

Ἀβρύομαι. delitior, ornor.

Ἀβρεκέστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβρεκτος. ον. ὁ. surdaster.

Ἄβρυα. τὰ. mundata.

Ἀβρύξ. ῦγος. ὁ. ος. Hesych.

Ἀβρύξαι. à cibo sumpto dormire.

Ἀβρόβιος. ον. ἀβροδίαιτος. delicatè uiuens.

Ἀβροδίαιτα. ης. ἡ. uita delicatior.

Ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicate & molliter uiuens, delicatus in cibo. ab ἁβὴ quod delicatum ac molle significat, & δίαιτα. τὸ ἀβροδιαίτως, mollissima uita, Politiano interprete. uide etiam prouerb. Abronis uita.

Ἀβροκόμης. οῦ. splendidè ac molliter uestiti.

Ἀβρόκαρπον. abrotonum herba.

Ἀβροκόμης. comatus, molli cæsarie.

Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.

Ἄβρομος. citra uinum, ἄοινος. ab α & βρόμος.

Ἀβρομίσκας. τοὺς κωμῳδοῦντας. Hesych.

Ἄβρομος. ον. ὁ. obstreperus, tumultuosus. ab α intensiue & βρόμος, quod si-

gnificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἀβρός. ᾰ. ὁ. pulcher, uenuſtus, delicatus. Gaza in Catone, μὴ τίποτ' ἄλλο, ἢ ἀνάπαυσίαν τοῦ λεγόμενον, ἢ ἀβρότητα, ἢ ἀμουσίαν πᾶσιν ἡδίστην γίνεσθαι Quid poteſt (inquit Cicero) eſſe tum fructu lætius, tum aſpectu iucundius. Vnde ἀβρὸς κῆπος, floridus, generoſus hortus. Item præfractus, ἀνδάδης. Significat quoq; eum qui leui eſt inceſſu, τὸν κούφως βαίνοντα. ab α, et βαρὺς, unde ἀβαρὴς, & ſyncopa ἀβρός. Alij cum denſo ſpiritu α ſcribunt, ἁβρὸς, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi poteſt.

Ἁβροσύνη. νης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, deliciæ. φαιδρότης.

Ἁβροσχής. ῆος. ὁ, ἡ. crapula diffluens. ἀβρησάμενος.

Ἁβροτάω. μ. σω. σ. κα. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquò collimantes ſagittam, aberrant à ſcopo. Item priuor, deſtituor, quaſi ἀπὸ βροτῶν ἀφίσταμαι.

Ἁβρότονον. ν. τὸ. uel ἀβρόταινον, abrotonum herba.

Ἁβροτάξις. ιος. ἡ. peccatum, error. ἁμαρτία, διαμάρτησις.

Ἀβρότη. της. ἡ. conticinium, ἢ ἀπὸ βροτῶν ἡ πρόπαση.

Ἁβροτήμων. ων. ὁ. peccator. ἁμαρτωλός.

Ἁβρότης. ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.

Ἁβροῦσθαι. noctu occurriſſe.

Ἁβροτίνη. ης. ἡ. peccatrix.

Ἀβροτόνιον. uel ἀβρότονον, nomen meretricis eſt, apud Lucianum, ab ἀβρὸν τὸ πυγοδόν, quod glabrum ſiue delicatum ſignificat.

Ἄβροτος. ᾰ. ὁ. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Item indemnis, ἀζήμιος. Alij ἄβροτος cum ω ſcribunt.

Ἀβροτία. ας. ἡ ſiccitas.

Ἀβροχίτων. ωνος. ὁ. molliter ueſtitus.

Ἄβροχος. ᾰ. ὁ. integer, non madidus.

Ἄβρωτα. συκάμινα.

Ἀβρωτόμαι. μ. ᾶμαι. delicior, glorior, in uenerationem ſui.

Ἄβρυσος, uel ἄβρυς. υος. βιβρωσκόμενος.

Ἄβρωμα. ſtolæ mulierum genus.

Ἄβρωμος. grauiter olens, fœtidus. Nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus alijs animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.

Ἀβρωμόστακτος. ὁ. clamoſus, grauiſtrepus, uociferator. Vide Heſych.

Ἄβρωνος βίος. Abronis uita, prouerb. Eraſm.

Ἁβρῶς aduerb. ſplendidè, ἁπαλῶς.

Ἄβρωστος. ᾰ. ὁ. non idoneus ad edendum, qui uſui nō eſt, apud Thucyd. aliàs ἄβρωτος.

Ἀβυθλωά. τὰ. futilia, ac nulla æſtimatione digna. Eraſ. Chili. & Cæl. lib 14.

Ἀβυθινόν. multum, uanum.

Ἀβυθλός. ᾰ. ὁ. multus, magnus, ſatur. καταχορής. Dicitur & ἀβυθλος.

Ἀβυττάκη. κης. ἡ. genus eduli barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.

Ἀβυττακοπῶλαι. οἱ. qui eiuſmodi eſculenta parant.

Ἀβυδοκόμαι. οἱ. ſycophantæ, uelut in eo κωμῶντες, id eſt efferentes ſe. Cæl.

Ἄβυδον. σῦ. τὸ. profundum.

Ἄβυσσος. ᾰ. ὁ, ἡ. aqua quæ finem non habet, ἢ ἐξ ἀβύθου χωρῆσαι δυνάμενα: ἀπὸ τοῦ οὐθὲν ἀσύχνται ἀφ' ἑαυτοῦ βάθος. Eſt & nomen lacus & Proſerpinæ ſacellū. D. Auguſtinus non ſolum de aqua, ſed de quauis etiam humida natura dici author eſt. Adiectiuè, profundus, in immenſum patens, ut λίμνη ἄβυσσος.

Ἄβυρ. υος. βοῦς. Laconicè.

Digitized by Google

Ἀγαυὸς. ὴ. ὸ. fine uoce, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Ἀγαυὸς. ὴ. ὸ. iniucundus, ἀηδής.

ΑΓ.

Ἀγαάομαι. εῖ μι stupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγαίομαι.
Ἀγάασι, pro ἀγασθέν, Attice particip. ab ἄγω.
Ἀγαγάμβοι. οἱ. admirantes. ab ἀγάζω.
Ἀγάγεσθαι. conducere, Thucyd.
Ἀγάγετ. ὴ. ὸ. sua sponte subiectus, adducens.
Ἄγαγον, pro ἄγαγε.
Ἀγαγύρτης. ου. ὁ. circulator, ἀγύρτης.
Ἀγάζηλος. ὸ. inuidus. μυγαλόζηλος.
Ἀγάζομαι, κρὴ
Ἀγάζω. μ. σω. triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, uenero, obſecro. Genit.
Ἀγαθαγᾶν. conſiderare, inſpectare, uelut ij qui rem diu non uiſam inſpiciunt.
Ἀγαθῇ τύχῃ. bene precantis eſt, quemadmodum & Latini dicunt, Quod bene uertat, Quod fauſtum felixq; ſit.
Ἀγαθιζομένη. ης. ὴ. bona dicens.
Ἀγαθικά. τὰ σπουδαῖα.
Ἀγαθὶς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθῶν ἀγαθίδες, Bonorum glomi.
Ἀγαθοδαιμονισταί. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοποτοῦντες. Eraſ. Chil.
Ἀγαθοεργᾶν. bene agere.
Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregium facinus, beneficium.
Ἀγαθοεργὸς. οῦ. ὁ. potior, nobilior uirtute. Item benemeritus, Heſiod.
Ἀγαθοθηλία. ας. ἡ. rerũ bonarũ electio.
Ἀγαθοποιὰ. τὰ. benefacta.
Ἀγαθοποίλα. ας. ἡ. meritũ, beneficium.
Ἀγαθοποιός. ὴ. ὸ. bonorum effector.
Ἀγαθὸς. ὴ. ὸ. bonus, probus, iuſtus, integer. Item præſtabilis, laudabilis, excellens. Hom. Ili. α. μήθ' ἕτερον ἀγαθὸν πρὸς νἷα θοὰπὶ ἀχαιῶν καλέσσι μάχεσθαι. Dicitur autem ab ἀγάζω, cuius præt. perfectum eſt ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται. unde ἀγασὸς, & ablato σ, mutato ᾱ in ῐ, ἀγαθός. Τὸ ἀγαθὸν, uel τἀγαθὸν præpoſito articulo, Ariſtoteles uocat ſummum illud, & unicum bonum.
Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. bonitas. huic opponitur κακοήθεια.
Ἀγαθουργία. idem quod ἀγαθοεργία.
Ἀγαθυνῶ. μ. υνῶ. bene ſeu benigne facio. neutrum.
Ἄγαν. littora, uulnera.
Ἀγαίομαι. admiror. Item inuideo, iraſcor, male conſultum uolo. ἀγάομαι.
Ἄγαις. τοῖς. ξυλόσιν. θρίαις, apud Aeſchylum.
Ἀγᾶνος. ου. ὁ. purus, elegans. Vox antiquis uſurpata. Item ἀγᾶνων, inuidioſum, ἐπίφθονον.
Ἀγάνωρ. ορος. ὁ. ſol.
Ἀγαπάζ. ίου. ὁ, ἡ.
Ἀγαπᾶν, κρὴ
Ἀγαπατὸς. ὴ. ὸ. ualde inclytus, & celebris.
Ἀγαπετὸν. pernobile.
Ἀγάπακτις. ιν. οἱ. collactanei, fratres, cognati. ab α, cum ἀφῇσι accipitur, & γάλα.
Ἀγαπακτία. ας. ἡ. defectus lactis.
Ἀγαπακτισμὸς. ου. ὁ. cognatio, collactatio.
Ἀγάπατος. ον. ὸ. intemperans. ἀκόλαστος.
Ἁγαπτήρ. ῆ. ῆρος. quo quis ſanctificatur.
Ἀγαπιάζω. μ. σω. π. κα. conuitior, rixor.
Ἀγαπίαμα. ὀβέλασμα.
Ἀγαπίασις. ιος. ἡ. exultatio, uel geſticulatio magis ipſa lætantis.
Ἀγαπιάω. μ. σω. π. κα. ἀγάασμαι.
Ἀγάπιος. ὸ. ὁ. conuitiator.

Ἀγαπῶμαι.

Ἀγαλλιᾶμαι. τὸ

Ἀγάλλομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Ἀγάλλα, ἰλάσκω. placa deū.

Ἀγάλλω. facio, paro, delitior, orno, illustro, insignio. Bud. Com.

Ἄγαλμα. ατος. τὸ. statua, imago, simulacrum, larua, res afferrēs gaudium. πεμψὰ ὅ τις ἀγάλλεται.

Ἀγαλμάτιον. ου. τὸ. diminut. imagūcula.

Ἀγαλματοποιία. ας. ἡ. ars statuaria.

Ἀγαλματοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀγαλματοφορέω. orno.

Ἀγαλματοφορέομαι. ornari, illustrari.

Ἀγαλματοφόρος. ου. ὁ. illustris, laetus.

Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. statuas aut harū signa ferens, ἀγάλματα, ἢ τύπους τῶν σωμάτων φέρων ἐν ἑαυτῷ.

Ἀγάλματον. infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός. οῦ. ὁ. conuitium.

Ἀγαλόπιμος. splendidus, ueneratus.

Ἄγαμαι. μ. ἀγάλομαι. ἀόρ. α. ἠγάσθην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. habet sua tempora ab ἀγάλλω, regit autem uel genitiuum, uel accusatiuum, et significat ample ctor, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν δυνατὸν καὶ πρόσφορον ἄγαμαί σεν. Item admiror. Idem, τὰ μὲν τοῦ ἔπεος οὐκ ἄγαμαι. Vide etiam Bud.

Ἀγαμένως. admirabiliter, amice.

Ἀγάμιον. ου. τὸ. cœlibatus. hinc τὰ ἀγάμια ἱερεῖα apud Spartanos.

Ἀγαμός. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.

Ἀγάμνος, τὸ

Ἄγαμος. ου. ὁ, ἡ. qui uel quæ nuptias non est expertus, cœlebs.

Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.

Ἀγανακτέω. indignor, conqueror, moleste fero, gemo apud Platonem. Bud.

Ἀγανάκτησις. εως. ἡ. querela, indignatio.

Ἀγάνη. ης. ἡ. Nymphæ nomen: à nimio splendore. Compositum autem est ex α intensiuo, et γανάω.

Ἀγανής. ἐος. ὁ, ἡ. dulcis, ἀγαπητός.

Ἀγανίππη. ης. ἡ. nomen fontis in Boeotia Musis dicati. unde et ἀγανίππιδες ab ἀγάν et ἵππος.

Ἀγάνιφος. ου. ὁ. uaide nitalis. ὄνυμφος ἀγάνιφος, Hom. Ilia. α.

Ἀγάνομαι. negotior. Interdum pro indignor, ἀχθομαι, ἀγανακτῶ.

Ἄγανον. ου. τὸ. accentu in pri. lignū fractum. κατηγὸς ξύλον, φρυγανώδης.

Ἀγανός. ὄν. ὁ. accentu in ult. pulcher, bonus, dulcis, hilaris.

Ἀγανοφροσύνη. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων. ονος. ὁ, ἡ. mitis, ualde prudens. Item animo parum placido, Plutar.

Ἀγανῶπις. ιδος. ἡ. placido aspectu.

Ἀγαπάζομαι. ἀγαπάω, ample ctor, probo.

Ἀγαπάω. ήσω. μ. ήσου. π. ήκα. diligo, ueneror. Accus. Matth. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου. Ioseph. Iud. bel. li. 2. ἀγαπῶσι τοὺς αὐτοὺς δυσπότας. Interdum pro soleo, φιλῶ. Interdum (ut Bud. tradit) pro boni consulo, contentus sum, acquiesco alicui rei, ἀρέσκω. In qua significatione iungitur aliquando datiuo, ut ἀγαπῶ τοῖς διδασκάλοις, Contentus sum, siue acquiesco arbitrorum sententia. Aliquando accusatiuo, Atticè, ut ἀγαπᾶν δευτέραν τάξιν, Contentum esse secundo loco. ἀγαπᾶν τὴν ἐλευθερίαν, apud Isocratem, Acquiescere in libertate. Aliquādo absolute. Herodian. ἀγαπήσας ἄνευ μάχης τῇ κινδύνῳ λαβὼν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο. id est interprete Politiano, Lætus citra pugnam aut discrimen ullum, cōpotem se uoti factum. Lucian. ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγκαῖον. Interdum pro ἱκανὸν εἶναι, satis esse. Idem in Nigrino, τό δὲ καινότατον, τὸ λυπηχάοντας ἀπορίᾳ φωνῇ προσαγορεύειν.

οι, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες ὅτι μόνον αὐτὴν προσ
ήκουσεν. id est, Quod autē omnium absurdissimum est, etiā obuios alienā uocē salutāt, satis esse rati, si solū ipsos aspexerint. Vnde etiā, ἀγαπητὸν ὄν, p satis est, apud Herod. in Alex.

Ἀγάπη.ης. ἡ. charitas, dilectio. Iudas Apost. in sua epist. οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν. id est, Hi sunt in dilectionibus uestris, uel inter charitates uestras: hoc est cōuiuia, quæ paupertatibus refocillādis exhibetis. Eras. Annot.

Ἀγαπήτωρ.ορος.ὁ, ἡ. amās uiros. γυναῖος, ἀνδρᾶος, ἀγαπῶν τοὺς ἀνδρίους, id est, ἀνδρίαν. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις.ιος.ἡ. κοὴ

Ἀγαπησμός.ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπητός.ὴ.ὸν. dilectus nominatur, quasi dicas amicus, λαχαπαμένος. Interpres nouī test. plerunq; charissimus uertere solet, & omnino plus quiddā significat q̄ dilectus. Hier. in Epist. ad Phil. scribit magis significare dilī gibilem, quàm dilectum, atq; in re ipsa hoc interesse, quòd ἀγαπώμενος, id est dilectus esse posit, qui non sit ἀγαπητός, id est dignus qui diligatur, uelut cum inimicos ex præscripto Christi diligimus, sunt quidē nobis ἀγαπώμενοι, id est dilecti, at non ἀγαπητοί. Item unigenitus, Hesych.

Ἀγαπητῶς. satis, sufficienter, ex uoto.

Ἀγαπησύνη.ης.ἡ. dilectio.

Ἀγαπτήρίως. libenter, promptè.

Ἀγαρικόν. agaricum herba.

Ἄγαρον.ου.ὸ. lixa.

Ἀγαρράκω. corrumpo.

Ἀγαρρία.ας.ἡ. seruitus.

Ἀγαρρίνω. expecto.

Ἀγάρρητος.ου.ὸ. ingratus.

Ἀγαρροί.οἱ. p successionē aliqd agētes.

Ἀγάρρις.ιος.ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἀγάρρους.ου.ὁ, ἡ. celeriter fluens.

Ἄγας.ὁ. πλῆσις ἢ ἀσφαλόν.

Ἀγάσιος.ου.ὁ. inclytus, celebris.

Ἄγασμα.τος.τὸ. ἄγαλμα, σίβασμα.

Ἀγασίς. inuidia, sphæra. (θέα.

Ἀγατής.ῆ.ὸ. inuidus, βάσκανος. aliàs ἀγα

Ἀγάστονος.ου.ὁ.ἡ. ualde suspirans, τυγχα
νῶν ἄξιος apud Homer.

Ἀγάστορις.ιος.οἱ. fratres gemini, uterini.

Ἀγαστός.ῆ.ὸ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab ἀγάομαι.

Ἀγάστυπτον. squalidum, sordidum.

Ἀγατᾶδη. βλάπτη.

Ἀγαυός.ὸ. splendidus, clarus, magnus, admirabilis. Fit aūt ex ἀγᾶ (quod est θαυμάζω) ἄγημι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγατο. unde ἀγαός, & pleonasmo ipsius α ἀγανός. Vel ex γάω, quod est γαυρῶ, & α addita augendi particula, mutatóq; ι in υ, ἀγαυός, unde ἀγαύτατος, ὑπερλόγατος.

Ἀγαυρίαμα.ατος.τὸ. existimatio.

Ἀγαυρός.ῆ.ὸ. cōtumax. Hesiod. ī Theog.

Ἀγαφθόγγος.ου.ὁ, ἡ. uocalis.

Ἄγγαια.τὰ. dicuntur ipsi σταθμοί, hoc est mansiones ac diuersoria, in quæ ἄγγαροι, hoc est tabellarij, peracto diei pensō, diuertunt. Cælius. li. 10. ca. 2.

Ἀγγαρία.ας.ἡ. coactio, inuoluntaria necessitas, quod uiolenter iniungitur, seruitus. Alciatus in an. cod. Iust.

Ἀγγαρῖον ἅρμα, cursus perniciss imus equitū, ut scribit Herodot. li. 8. Vnde nomen angariæ et parangariæ in libris iuris manauit. Est aūt nomē Persicū. Vulgo postas, quasi positos collocatosq; certis in locis, & semper in procinctu excubantes, appellant. Bud. in Post. annot.

Ἀγγαρεύω. μ. εύσω. ω. υκα. adigo, cōpello, cogo. Suid. indicat uocē esse Persicā, apud quos regij nuncij ἄγγαροι

dicuntur. Vnde & qui literas in tui⸗ cem tradũt perferẽdas (nã certis iti⸗ nerum ſpacijs mutabãtur) ἄγγαροι dicuntur, quos eoſdẽ ἀγγαρεύειν appel⸗ lant. Velocius ire credebãtur nuncij huiuſmodi, q̃ ſit gruũ uolatus. Dein⸗ de trãſlata uox eſt ad quoſuis, q̃ ſer⸗ uorũ aut iumentorũ ritu baiulãt one ra, id eſt ἀχθοφόρον. hinc etiã mulæ ἄγ⸗ γαροι uocantur. Itẽ quos recuſantes coginus, ut nobis ſint itineris duces ἀγγάρους rectè quis dixerit. Eraſm. in Matth. cap. 27. Cæl. lib. 10. cap. 8. Alex. gen. dierum lib. 1. cap. 27.

Ἀγγαροφορῶ. onera geſtare permuta⸗ tione ac uicißitudine quadam, ut Orion ſcribit.

Ἀγγεῖον. ε. τὸ. uaſculum.

Ἄγγος. ὲ. τὸ. uas, ſacculus, poculum. Conceptaculum interpretatur Cel. lib. 8. cap. 10.

Ἀγγόνες. τῶν. anguſtijs conuallium. Io⸗ ſeph. lib. 8.

Ἀγγοῦδης. ους. ὁ, ἡ. uaſi ſimile.

Ἀγγυιὰ. ας. ἡ. auditio, fama.

Ἄγγελος. ε. ὁ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος. ου. ὁ. nuncius, euangelia perferens.

Ἀγγέλλω. μ. νῶ. ν. κα. nuncio. actiu.

Ἄγγελος. ε. ὁ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, id eſt omnis qui externa nun⸗ ciat, cui opponitur αὐτάγγελος, autho⸗ re Ammonio. Lucia. in Nigr. ἐδὴ ἀγ⸗ γέλου τὰ ἄπνα τραγικοῦ διαφέρουσιν. id eſt Quod ad cætera attinet, nihil à nun⸗ cio, ſiue actore Tragico diſtãs. Eodẽ nomine, & Artemis apud Syracu⸗ ſios eſt appellata.

Ἀγγοφρύνω. μι. ου. ν. κα. cogo, expecto.

Ἄγγιστον. irrito.

Ἀγγονίνας. τὰς. uel & ἀγγονίνα. τὰ, mel lis fauos uocant. (multra.

Ἄγγος. ους. τὸ. uas in quo recipitur lac,

Ἄγγουρος. placentæ genus.

Ἄγγυρας, λυπὰς. ἀγγυιὰς uero accẽtus ha⸗ ult. θεμὼς, ἀρίας.

Ἀγγύλλω. ſurripio, irrito, dolore afficior

Ἄγγυρις. dolor. (intortum.

Ἀγγύλος. ου. ὁ. lorum in modum catenæ

Ἀγγῶνες. tela magnitudinis mediæ. ἴστι χάρια δόρατα, παρὰ φράγγοις, Suid.

Ἄγε. age, ſit, aduerb. Vel duc, cum eſt imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δὴ τα. δεῦτε δὴτα.

Ἄγκα. τὰ ἡμιφόρια. d. lubra, & ἀγκὰν. dat. caſus.

Ἀγκάλλω. defero.

Ἀγκάρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγκάρω. μ. νῶ. ν. κα. congrego, colligo. actiu.

Ἀγκάτης. ου. ὁ. initiatus.

Ἄγκιστον. ἄδρυχον, σκληρὸν, durum, non rigatum. pro ἄνυγρον.

Ἀγκαδὸν. gregatim, aduerb.

Ἀγκάζονται. congregantur, gregatim uolant.

Ἀγκαία. ας. ἡ. libertas.

Ἀγκαῖος. accentu in antepenul. indo⸗ ctus, rudis, idiota, abiectus.

Ἀγκαῖοι λίθοι uocãt abiectos lapillos. ὑπὸ παῖδας, ἀκαίους, καταξέστους: & ἀγκαῖ⸗ ας nuces, ἀκαίας.

Ἀγκαῖος. circunflexo in penul. grega⸗ rius, gregalis. ἀγκαία βοῦς, bos in a⸗ gro paſta, ſiue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege pa⸗ ſcitur.

Ἀγκαῖοι ἰχθύες. uiles piſciculi, ποσοὶ μι⸗ κροὶ ὁμοῦ.

Ἀγκαῖον. οὔνος. ὁ. locus, ubi paſcuntur armenta.

Ἀγκάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præeſt, pecoris magiſter.

Ἀγκαγῶ τῶν ποικιλιδίων. quæ præ⸗ eſt pellicibus.

Ἀγκάζω. κομίζω. ferre, congregare,

Ἀγιλαστὶς. angustilla.

Ἀγιλαστὶ. aduerb. citra risum.

Ἀγίλαστος. ὁ, ἡ. irrisibilis, non ridens, sine risu, mœstus, morosus. ὁ μὴ γελῶν τῶν ἄλλων, ἀπ' ἀγελαστίσεως. Item ephebus, Cretens. Hoc etiam nomine uocatus est Crassus, quem semel in uitam risisse scribit Lucilius.

Ἀγιλατέω. expello scelus.

Ἀγίλεια. ας. ἡ. prædatrix, ς, ατωτικόν. Minerua epitheton. ab ἄγω, τῶν λάων.

Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι item puerorũ conuentus erant apud Cretenses.

Ἀγελαδὸν, καὶ ἀγελαδὸς, aduerb. armentatim, gregatim.

Ἀγέλαι, aduerb. ex grege, μετ' ἀγέλης, ἐκ ἀγέλας.

Ἀγελάτης. ὁ, ἡ. gregarius, ut ἀγελάτης βοῦς.

Ἀγελαῖος. ὁ. solitarius.

Ἀγγενεαλόγητος. ὁ, ἡ. cuius genealogia referri non possit, aut certe hactenus non sit reddita.

Ἄγονος. ὁ, ἡ. abortiuus.

Ἀγένεια. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀγένειος. ὁ, ὁ. imberbis.

Ἀγενὴς. sine prole.

Ἀγενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. degener, infirmus, abiectus.

Ἀγεννησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγέννητα. τὰ. στοιχεῖα, apud Empedoclẽ.

Ἀγέννητος. ὁ, ἡ. ingenitus, obscuris natalibus.

Ἀγεννία. ας. ἡ. timiditas, imbecillitas.

Ἀγεννίους. τὰς μὴ γεγεννηκυίας, steriles, uel quæ nondum pepererunt.

Ἀγεννῶς. aduerb. imbecilliter, parum uiriliter.

Ἄγιο. ἄγω, ἄγιμι.

Ἀγίομενοι. admirantes.

Ἀγέραστος. ὁ, ἡ. præmio carens, inhonoratus.

Ἀγείρω. congrego. actiu. unde

Ἄγειρον. simul congregauit.

Ἀγέρθη. congregatus est.

Ἀγερθήσεται. congregabitur.

Ἀγερμός. ὁ, ὁ. congregatio.

Ἀγέροντο. congregabantur.

Ἀγέρωχος. ὁ, ἡ. raro ueniens, aut raro uisus.

Ἀγέρωστον. rarum.

Ἀγηγάθω. ἰφορῶ, ἀσπαστὸν ἡγοῦμαι.

Ἀγηγαπᾶ. ἰφορᾷ.

Ἀγηγάσατο. neglexit.

Ἀγηγάσατα. ἀγηγυπνᾶ, ἀθυπᾶ.

Ἀγηγερχία. ας. ἡ. superbia.

Ἀγήγερχος. ὁ, ἡ. superbus, strennuus, uale de honoratus, petulãs, insolens: quasi ἀγηγάσχος. Vocabantur quoq; Rhodij ἀγήγ. οχοι, ut quibus cum insulani essent, cibum ex cõtinenti conquirere necesse esset, quasi ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγάγοντες ἐσθίειν. Hesych.

Ἄγει. ἄγω, φέρει.

Ἀγενείμων. ονος. ὁ, ἡ. tenuis uia.

Ἄγει. ἴθι. uadis, Ioseph.

Ἀγεσίλαος. ὁ, ὁ. cognomen Plutonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. hoc est, ad magnum tendunt Agesilaum. Quem locum exponens Methodius, ἄρτι φασὶ (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχα γὰρ τῶν θανάτων. Cæl. lib. 5. cap. 18.

Ἀγησίφρων. νος. ὁ. supercilia erigens.

Ἄγεσα. bellica machina.

Ἀγεσάλον. redimiculum, scopa.

Ἀγιδι, καὶ ἀγιστοί. οἱ. admirabiles.

Ἄγιος. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀγεωμέτρητος. ὁ, ὁ. geometriæ ignarus.

Ἀγήδρητος. ὁ, ἡ. incultus, desertus.

Ἄγη. ης. ἡ. accentu in prima, terror. δάμβος, θαῦμα, ἔκπληξις, πλῆξις. apud Hom. παρὰ τὸ ἄγω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἄγη Ionicè. Item immũdities, μίασμα. Interdũ æmulatio. Apud Herodot.

Herodot. ἁγισμός. Et apud tragicos, honor, uenerationis.

Ἀγηγέρατο. congregati sunt. tertia persona plural. passi. apud Ionas, ab ἀγείρω. π. ἤγερμαι, ἤγερθη. Attice ἀγήγερται, & Ionice ἀγηγέρατο. sic & ἀγηγέραθο, tertia perso. plural. præt. pluss. passi.

Ἀγηλάω. saluo.

Ἀγῆνται. in uenerationem habuisse, sacrasse, σεμνῦναι, ἀναθῆναι, ornasse. Item egisse ad armentum.

Ἀγκαταῖρ, tenui spiritu. persequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aspero uero spiritu, ἁγκαταῖρ, expello scelus. τὸ ἄγος τὸ μίασμα ἐλαύνω.

Ἀγκίλαος. ὁ. ὁ. prædator.

Ἀγκραιοὶ. οἱ. fulmina.

Ἀγκυλόμενοι. gaudentes.

Ἄγκημα. τό. τὸ. stupor, uehementia. Item agmen illud elephantorũ, peditum, atque equitum, quod ducem præibat. Arrian. & Alexãd. geneal. dierum lib. 1. cap 5.

Ἀγκυρία. ας. ἡ. uirilitas, superbia, constantia, ferocia.

Ἀγλωριδίης. ου. ὁ

Ἀγλώρ. ορος. ὁ. compositũ est ex ἀνορία, quod uirilitatem significat, & ἄχαρ, quod hic aut immodicum quiddam in se continet, & tunc significat superbum, contumacem, audacem: aut certe mediocritatis uim ad timiditatem habet, significans fortem, strennuũ. Est quoq; proprium nomen uiri.

Ἄγνυχα. tuli, ἤνεγκα, ἐνήνοχα. Præteritũ est uerbi ἄγω, ἦχα, & Attice ἄγηχα, ut de pleonasmo ipsius ο, ἀγήνοχα.

Ἄγνυται, & Ἀγνύαος poëtice, uel communiter

Ἀγνύων, & Ἀγνύων. ουσα. qui non senescit. Declinatur autem ἀγήρως Attice abiecto ε eodem modo per omnes casus, ἡ ἀγήρω, τῷ ἀγήρω, τὴν ἀγήρω, sicut ἄδω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιάτως.

Ἀγήτωρ. ορος. ὁ. dux.

Ἄγητε. trahit.

Ἀγήτας. ε. ὁ. ducis Aetolorũ proprium.

Ἀγητόρπον. ε. τὸ. uel ἀγητορία. ας. ἡ. Carnia sacra puto esse. ijs enim qui præerat sacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 27. Item ἄτιμον.

Ἀγητός, ἀγητὸς. admirabilis.

Ἄγια. præciosa, τίμια.

Ἁγιάζω. μ. σω. ω. κα. sanctificio, fructifico, sancte adoleo.

Ἁγίασμα. ατος. τὸ. sanctificatio.

Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.

Ἁγιασμός. purificatio, sanctimonia.

Ἁγιασία. ας. ἡ. sacrificium, purificatio, consecratio, Plutarcho.

Ἁγιαστήριον. ε. τὸ. sanctuarium.

Ἁγίγαρτος. ε. ὁ. carens acinis.

Ἁγίζω. purifico.

Ἀγιήσω, τοῦ

Ἀγινέω. fero, in nauim adduco. Vnde ἀγίνορ duxit. Actiu.

Ἁγιόγραφα. τὰ. sancta scripta.

Ἄγιον. ε. τὸ. sacrarium.

Ἅγιος. ε. ὁ. sanctus.

Ἁγιότης, ητος. ἡ. sanctitas.

Ἁγισμός. ἁγιασμός.

Ἁγιστενόμως. ε. ὁ. uenerationi habitus.

Ἁγιστύω, τοῦ

Ἁγιστύω. ueneror, sacrifico.

Ἁγιστὴς. rixator, contumeliosus.

Ἁγιστία. pro ἁγιασία.

Ἀγκάζομαι. μ. άσομαι. ulnis comprehendo aut porto.

Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκαλιδαγωγός. ῆ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων, ἄγω. Vnde ἀγκαλιδαγωγᾶν apud Pausan.

Ἀγκαλίς, ίδος. ulna. Item ἀγκαλίδες

uincula quibus sarmenta, aut flipites constringuntur, fasciculi lignorum, ligna ulnæ mensura. unde ἀγκαλοφόρει, qui gerũ fasciculos. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Ἀγκαλίσομαι. in ulnis gero.

Ἀγκαλίτιν. cũ. ἀγκάλαις.

Ἄγκαλον. ἄνοιξον.

Ἀγκανὶς. ίδος. ἡ. præcipitium, fouea.

Ἀγκὰς. cum ulnis. aduerb.

Ἀγκιβρικὴς. τος. ὁ. ἀναπτερῶν.

Ἀγκὶλη. ἡ. genus sagittæ, pars pedis.

Ἀγκιστρεύω. hamis uenari, inescare.

Ἀγκιστροειδὴς. ὁ. ἡ. habens formam hami, hamatus.

Ἄγκιστρον. ὁ. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. ὁ. ἡ. auarus.

Ἀγκιστρωμένος. captus. κατεχόμενος. sumpta metaphora à piscibus, qui hamo capiuntur.

Ἀγκιστρωτὸς. ὁ. ἡ. hamatus.

Ἄγκλητος. ὁ. ἡ. iactator.

Ἀγκλίνω. feruo.

Ἀγκλίνας, pro ἀναγκλίνας, ἀνοίξας.

Ἀγκλὸν. ὁ. τὸ. obliquum, tortuosum.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίσασθαι. ulnis complecti.

Ἀγκόνα. cũ. ἀγκῶνες, ἀγκοίνας, ἀγκάλας, χεῖρας, χοινίκια ισ̃.

Ἄγκονος. diaconus.

Ἀγκονὶς. ίδος. cũ. ministræ, ab ἀγκονῶν, quod diligentiam in actionibus significat.

Ἄγκορος. τὸ. insatiabile, ἀκόρεστον.

Ἀγκοσμία. τὰ. faui apum.

Ἄγκος. malleus.

Ἄγκος. uallis.

Ἀγκόσαιν. pro ἤγκυσαν dixit Philippus Maced. in epistol.

Ἀγκυνόμφαι. cũ. demonstratæ. ἀκροφωνίαι.

Ἀγκυσταλίω. suffoco. (ψάω.

Ἀγκύη. ῆρος. ἡ. uinculum, anctier. uas enim uocant fibulas quasdam. Item ἀγκύρας pars colli, qua quis facillime suffocatur. Cæl. lib. 2. cap. 14.

Ἀγκύλη. ης. iaculi ansa, quàm uocant τὰ βλῆ, iaculũ, media pars hastæ, ligula. Item curuatura cubitorũ & genuũ. Est etiã genus poculi cottabis accõmodi. Cæl. li. 11. ca. 12. et lib. 15.

Ἀγκυλίσμα. iaculor. (cap. 5.

Ἀγκύλιον. ὁ. τὸ. hamus.

Ἀγκυλιστὰι. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφαρος. ὁ. ἡ. absessus, quo palpebræ coalescunt, aperiríq; non potest oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ὁ. τὸ. uitium linguæ, testæ Aegineta, aut congenitum, astricta lingua infanti nascenti, membranulis quibusdam duriusculis & breuioribus: aut agnatũ, id est accidentarium, cum ulcus sub lingua cicatricem duriorem obduxit. Est autem uinculũ neruosum, quod filum uulgo appellant. Bud. an. post.

Ἀγκύλωμα. flector.

Ἀγκυλομήτης. ὁ. ἡ. uersutus. Hoc nomen Hom. tribuit Ioui, quòd aliud ostendat, aliud habeat in animo: cõposita dictione ab ἄγκυλος & μῆτις, quòd obliqua eius sint consilia & perplexa.

Ἀγκυλομὸν. ὁ. τὸ. morbosum.

Ἀγκύλον. ὁ. τὸ. curuum, rotundum.

Ἀγκύλωσις. τος. ἡ. uitiũ est, quo membrorũ articuli hærẽt, uelut cõprehensi.

Ἀγκυλοτόμον. ὁ. τὸ. instrumentũ chirurgicum, quo uinculum neruosum, quod filum uulgo uocant, in pueris hæsitantibus eximitur.

Ἀγκυλότοξος. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχήλης. ὁ. ἡ. habens labrum curuum. Dicitur etiam de aquilis rostra aduncа habentibus: ità leonibus, & alijs bestijs, quibus sunt tenaces ungues ad rapiendum.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora. ἀπὸ τοῦ ἀγκύλλω, καὶ ῥέω, id est à curuitate & & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in suã aspiratam mutantes, anchoram uocant. Per translationem, securitas, ἀσφάλεια. Item pudẽda, τὰ αἰδοῖα, apud Epicharm.

Ἀγκυρίζω. μ. σω. ω. κα. supplantare. ἀγκυρίζω (inquit Aristoph. interpres) ὑποσκελίζω, ἢ καθάλλω, ἢ καταπαλαίω.

Ἀγκύρισμα. ατος. τὸ. genus exercitationis in palæstra.

Ἀγκυρίτω. negligo.

Ἀγκυροβάτω. cœno.

Ἀγκυρόβολα. τὰ. conuiuia quædam publicanorum, apud Phœnicer.

Ἀγκυρομάνιον. ἄγκυστρον apud Hippocrat.

Ἀγκυλβίτης. ου. ὁ. piscator.

Ἀγκυλιάζω. altero pede saliens.

Ἀγκὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi ossa brachij cõponũtur, Latine cubitus uel cubitũ. Item in foribus pars, quam alio nomine παραστάδα uocant. Vitruuius lib. 9. ἀγκῶνας uocat conflexum, qui rectum angulũ describit. Sũt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, pro promontorijs. Et obscurum Carthaginensibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus esset tyrannus.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. splendor, claritas, uenustas, uoluptas, maiestas. Item una ex tribus Gratijs, ex qua Nireus dicitur genitus. (depon.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ἴσομαι. splendeo, ornor.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. ω. κα. honoro, germino, floreo.

Ἀγλαϊγὲς. dariuo casu pro ἀγλαΐᾳ, uel ἀγλαΐᾳ Ionice, & ε paragoge poëtica.

Ἀγλαΐομαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλάϊσμα. ατος. τὸ. splendor.

Ἀγλαόκαρπος. ου. ὁ, ἡ. splendidum fructũ habens. Epitheton apud Homer. mali arboris.

Ἀγλαόκοιτος. ualde honoratus.

Ἀγλαόκτης. Aesculapij nomen.

Ἀγλαός. οῦ. ὁ. splendidus, clarus, floridus, pulcher.

Ἀγλαοφυτίς. herba, quæ (inquit Plin.) admiratione hominum propter eximium colorem accepit nomen.

Ἀγλαρὸς. ὰ. ὁ. stultus.

Ἀγλάσινος. ὁ. pulcher.

Ἄγλαυρος. ου. ὁ. Cecropis filia, & cognomen Dianæ. (tione.

Ἀγλαφία. ας. ἡ. robustitas ex bona cibatione.

Ἀγλάωψ. ωπος. ὁ. aspectu splendidus.

Ἀγλάϊτης. ου. ὁ. famulus.

Ἀγλωκὸς. ὴ. ὸν. ὁ, ἡ. ingratus, turpis, insuauis, iniucundus.

Ἀγλίφαρος. minimus.

Ἀγλίδια. τὰ. spicarũ diuisiones in allio.

Ἄγλιθες. alliorum capita nuclei, Doriensium lingua.

Ἀγλῶρ. ἀγλαὸς.

Ἀγλωσσία. μ. ἴσω. ω. κα. mala nuncio.

Ἀγλωττία. ἡ. taciturnitas.

Ἄγλωττος. ου. ὁ, ἡ. loqui nõ ualẽs, elinguis. Item barbarus, apud Sophocl.

Ἄγμα. ατος. τὸ. fragmentum, frustum.

Ἀγμηνὸς. ὴ. ὸν. quietus.

Ἀγμίσω. μ. τῶ. concutio.

Ἀγμικὴς. οῦ. ὁ. impotens.

Ἀγμὸς. ὸ. ὁ. locus mõtosus et inæqualis. Nican. κοίλην τι φάραγξ ἢ φαχὶς ἀγμοῦ.

Ἁγνὸς. ὴ. ὸν. purus, castus.

Ἄγναφος. ου. ὁ, ἡ. rudis, recens. ῥάκος ἄγναφον, pannus nõdum à fullone apparatus, ueluti cum pannus à textore uenit. Eras. in Matth. 9.

Ἁγνία. ἡ. μαρία.

Ἁγνία. ας. ἡ. puritas, castimonia, sanctimonia, reuerentia. epitasis est temperantiæ.

Ἁγιστήριον. ὁ. τὸ. sacrarium, pro monasterio & loco religioso, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari. Bud. Com.

Ἁγνίω. castus sum, in castitate dego, lustro, expio, castum facio, mundifico à uenereis & cadaucre. Bud.

Ἁγνίω. accipio, apud Cretes, ἄγω.

Ἁγνάκαμις. pro ἀγνόκαμις, æolice.

Ἁγνός. ὸς. ὸ, ἡ. καὶ ἁγνός. castus.

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. ίκα. purgo, lustro, expio.

Ἁγνίζω. polluceo, corrumpo apud Sophocl.

Ἁγνιστικόν. οῦ. τὸ. lustrandi, expiandiq; uim habens.

Ἁγνισμός. οῦ. ὁ. lustratio, purgatio.

Ἁγνίτης. ου. ὁ. purus. ἁγνίτης uero tenui spiritu Aesculapij cognomẽ est apud Spartanos, quòd eius simulachrum ex agno, quæ planta est, esset excisum conformatumq;. Cælius li. 10. cap. 5.

Ἁγνόδικος. ὁ καὶ ἡ. iustum ignorans.

Ἁγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. ignoro, iudico. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibusdam ambigere.

Ἀγνόημα. αΤος. τὸ. καὶ

Ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia, insciti, malus habitus, & erroneus.

Ἀγνόμφα. τὰ. oblectantia.

Ἄγνον. ου. τὸ. ulua.

Ἀγνοπολέομαι. sub sole caleo, apricor.

Ἄγνος. ου. ὁ. φυτὸν, planta, piper agreste, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in festo Palladis.

Ἁγνός. οῦ. ὸ. mundus, purus, castus, inte meratus.

Ἁγνότης. ητος. ὁ. castitas.

Ἄγνυμι καὶ ἀγνύω. frãgo. συνθλίβω, κλᾶμα

Ἀγνώμονες. οἱ. equi annosi quorum dentes numerari nequeunt. Dicuntur & ἀπογνώμονες. Nam γνώμονες sunt dentes iumentorum, ex quibus eorum deprehenditur ætas.

Ἀγνωμονέστερον. iniquius. Item imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonam fidem non agnosco, debitum inficior, ἀπόμνυμι, ἀποτυγῶ. Opponitur uerbo ἐπιγνωμονεῖν. Item inique & improbe ago, Plut. in Cam. Vnde ἀγνωμονοῦμαι, iniqua patior. Bud. Com.

Ἀγνωμόνως aduerb. stulte, temere, sine ratione.

Ἄγνωμος. ὁ, ἡ. stultus, absurdus, insulsus.

Ἀγνωμοσύνη. ης. ἡ. ingratitudo, perfidia iniquitas, improbitas. Item imperitia, insciti.

Ἀγνώμων. ονος. ὁ, ἡ. ingratus, sensu carens, rudis, inconsultus. Item perfidus, iniquus. Bud.

Ἀγνώριστος. ὁ. incertus, incognitus.

Ἀγνωσία. ας. ἡ. ignorantia amicitiæ & humanitatis.

Ἀγνώω. molestè fero.

Ἄγνως & ου. ὁ. imperfuasibilis, incredulus. ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώς. ότος. ὁ. καὶ

Ἀγνώτης. ὁ. amicos ignorans.

Ἄγξω. frenasse, constrinxisse.

Ἄγοβος. calo, lixa. ἀκολουθός, θεράπων.

Ἀγόγιμοι. οἱ. addicti, nexi, id est homines, qui ob æs alienum creditoribus in temporariam seruitutem addicebantur. sic dicti quòd hos domũ ducere creditori prætor permittebat. Bud. Annot.

Ἀγόητος. ὁ. ὁ. qui fascinari nõ potest. Vnde ἀγοητότως aduerb. apud Cic. ad Att. citra præstigium, & fucum.

Ἀγοητύω. turbo.

Ἀγόητος

Ἄγοίκιος. iniurius.

Ἄγομαι. passiuum ab ἄγω, ducor. Ali quando tamen hac uoce, deponentis uerbi, apud Latinos, aut medij apud Græcos significationem habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα, Duco uxorem: uel ἄγομαι τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα, Stipulor, despondeo filio uxorem. Item accipio, admitto. Xenoph. αὐτὸς κυαξάρης ἄγεται συμμάχους, Eos Cyaraxes in societatem asciscit. Item mecum duco, ut inuitatus extraordinarium quasi umbram ducit. Idem, κατανοήσας γὰρ τὰ ταξίαρχον, σκώψαντα ἀγόμενον ἄνθρακι πυρόωσαν, Cyrus enim cũ uidisset quendam ex centurionibus, quòd alium secum duceret ad cœnam, facereq; iuxtà discumbere, uirum pilosissimũ, & turpissimum. Item uehere, trajcere nauem, Plutarcho.

Itẽ foueo, protego, ut gallina pullos suos, Aristot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur.

Ἀγόμβ@. ὁ. λίθος, Archilocho.

Ἀγόμφιος φόνος. homicidij accersitur, Plutarcho.

Ἀγόμλιν, ἐναγόμλιν.

Ἀγόμφαλος. incompacta.

Ἀγόνατος. ον. ὁ. genu carens.

Ἀγονία. ας. ἡ. liberorum & generandi exors facultas, sterilitas, orbitas.

γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομίχθος. mulus.

Ἄγονος. ον. ὁ, ἡ. non generans, sterilis, infœcundus. Item μὴ γονεὺς, non generatus. Ἄγονοι καὶ, ea dicuntur, quæ uitæ functis prolibantur, ut quorum esse sterilitas agnoscatur propria, inquit Cæl. lib. 10. ca. 3.

Ἀγορά. ας. ἡ. concio, forum rerũ uenaliũ. Thucyd. ἀγορὰν ἐποιοῦντο, Mercatum agebant. Item precium rei, res uendita.

Ἀγορὰ ἄωνος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπίσακτος. commeatus aduectitius. Sic ἀγορᾶς ἀπόνια, conuehendorum cõmeatuum facultas.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα. proprie uersor in foro, delibero. Interdum emo.

Ἀγορεία. ας. ἡ. causæ dictio.

Ἀγορεῖος. ε. ὁ. circũfl. in penul. forensis, in foro & in cõciombus obuersans, in pretio habitus.

Ἀγόρμος. accentu in antepen. circumforaneus, circulator, male homo literatus, Gel. lib. 17. ca. 1.

Ἀγορόμιον. τ. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. sum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum.

Ἀγορανομία. τ. ὁ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικὸς. ἡ. ὁ. ædilitius.

Ἀγορανόμος. τ. ὁ. idem quod ἀγορανομία. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quasi qui fori ius habeat. Habebat enim curam annonæ forensis, copiæq; ciboriorum. Halycarn. lib. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγορόομαι. μ. ὦσομαι. concionor. depono.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγοραστὴς. ε. ὁ. emptor, obsonator.

Ἀγοραστέω. &

Ἀγορτινίζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορεύω. μ. ρέσω. π. ἔρρηκα, ab ἄρω. ἀόρ. α. ἠγόρασα, ἀόρ. β. νέηον. dico, concionor, prædico. Datiuo iung. Καλῶς ἀγορεύειν traducere, Politiano interp.

Ἀγορὴ. ῆς. ἡ. concio. id est & locus, & conuentus hominum, & oratio.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut è concione.

Ἀγορλάδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητὴς. οῦ. ὁ. eloquens, concionator, consultus.

Ἀγορητύς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἄγορος. congregatio, exercitus, con-

cionator.

Ἀγόρρ̃ιον. υ. τὸ. concio.

Ἀγορρ̃ίς. ι. ἀγορά, congregatio.

Ἀγὸς. οῦ. ὁ. ἀγωγός. dux, Homero.

Ἄγος. ους. τὸ. scelus, piaculum, ululatus, fletus, quod est ueneratione dignum.

Ἀγοστός. οῦ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipse cubitus.

Ἀγοστῶ. τῷ. sordido.

Ἄγρα. ας. ἡ. captura, præda.

Ἀγρά. ᾶς. ἡ. mordacissimi serpentis genus, quo nomine uulgò Demosthenē uocabant, scurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἄγρα, uel (ut alij) ἄγρα. locus Athenis extra urbem, sacrum Cereris. significatur & militum quoddam genus hoc nomine.

Ἀγρᾶος. υ. ὁ. præda præfectus.

Ἀγράδην. commiscere.

Ἀγράκαβος. υ. uua.

Ἀγρακόμα. meretrix.

Ἀγράμματος. υ. ὁ. illiteratus, inscius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicūtur animalia quorum uox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 53.

Ἀγραυλία. ας, ἡ. pernoctatio campestris.

Ἄγραυλος. υ. ὁ, ἡ. pernoctans in agro, de fertus, sub dio: limpidus, illustris, apud Nicand.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, siue stabulo, rusticor, in uilla ago. ab ἀγρός, & αὐλή.

Ἀγραφὶς ἴγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis, ante persolutionē, suum expunxisset nomen. Cæl. libro 5. cap. 3.

Ἄγραφος. υ. ὁ, ἡ. non scriptus, ut ἄγραφος νόμιμος, ius non scriptum. & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quasdam, quas citra librorū monumenta per manus tradebant uiua uoce, ut author est Chryso. in prim. epist. ad Corinthios.

Ἄγρα. ἄγε δή. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρᾶος. υ. ὁ. rusticus.

Ἀγρεμάω. sum uiolentus. aliàs ἀγρεσάω.

Ἀγρεῖφα. ι. instrumentum rusticū quo fœnum corraditur, rastellum.

Ἀγρεία. ὐ. captura, ἄγρα.

Ἀγρέματα. τὰ. uenatus, spolia Euripidi.

Ἀγρεῶται. οἱ. uenatores.

Ἄγρεσις. ὐ. inuentio.

Ἀγρέω. μ. σω. w. κα. uenor. actiu.

Ἄγρηνον. ὁ. rete, & uestis lanea reti similis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tiresiæ, & qui uatum partes agebat.

Ἀγρεῦσθ. persuadere.

Ἄγρια. ας. ἡ. species scabiei, quæ citò serpit, reuertiturq; certo anni tempore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quasi quæ mitigari nequeant, aut manum chirurgicam non admittant.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. ανα. irrito, asperum ferocio.

Ἀγριάμπελος. ου. ὁ. labrusca.

Ἀγριδίον. ου. ζ. agellus.

Ἀγριελαία. syluestris olea.

Ἀγριέλαιος. ου. ὁ. oleaster.

Ἀγριόθυμος. υ. ὁ. qui agresti est animo, ferox.

Ἀγριοποιὸς. flagitiosus, immanis.

Ἄγριος. υ. ὁ. agrestis, ferox.

Ἀγριότης. τητος. ἡ. ferocitas.

Ἀγριώτης. υ. ὁ. agricola.

Ἀγριπᾶς. syluestrem oleam significat apud Laconas, authore Suda. Eam Græcorum alij nunc ἀγριελαίαν, nūc

πάνους uocant.

Ἀγριῶμαι. efferatus sum. ἀγριαίνω.

Ἀγρίτης. τητος. ἡ. rusticitas.

Ἀγρίχ. ligo.

Ἄγριος. ficus agrestis.

Ἀγριώνυξ. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agresti aspectu, trux.

Ἀγροαύτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδίαιτος. ον. ὁ, ἡ. agrestis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. rusticitas, uilla.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, morosus sum.

Ἄγροικος. ον. ὁ. ἀμαθὴς, agrestis, indoctus, difficilis, morosus, ὁ σκωὸς τὶς πρόπους, inquit Ammon.

Ἀγροῖκος. ον. ὁ. agrum habitans.

Ἀγροιόω. μ. όσω. ω. ωσα. aspero, ἀγριαίνω.

Ἀγρόθεν. ex agro,

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρομένους. τους. pro ἀγαρομένους. congregatos habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγροπολία. ας. ἡ. suburbani agrique urbi uicini administratio. unde ἀγροπόλοι, sicut ἀστυνομία, ἀστυνόμοι. Bud. Annotat.

Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in pen. ubi ferae pascuntur, uillicus, οἰκονόμος, qui pascit, sed ἀγρόνομος accentu in ante pen. qui pascitur agro.

Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, rus.

Ἀγρόω. uenor.

Ἄγρωστις. ἡ. gramen.

Ἀγρώτερος. ον. ὁ. agrestis.

Ἀγρώτης. ωτος. ἡ. rusticitas.

Ἀγροφύλαξ. ακος. ὁ. saltuarius.

Ἀγρόω. μ. όσω. ω. ωσα. uenor.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, silentium, cum quis non audet hiscere. ἀγρύξαν.

Ἀγρυπνάω. μ. ήσω. uigilo.

Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, insomnium.

Ἀγρυνίς. ἡ. festum Dionysij.

Ἀγρυπτικός. ὴ. ὸν. ὁ. uigilabundus.

Ἄγρυπνος. ον. ὁ. uigil.

Ἀγρώω. uenor. ἀγρόω, ἀγρόω.

Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, minister. Item phalangij genus. Nicand. Ἀγρώστης γὰρ ἅμιλλος, ὁ δ' ἀκόντα ἄσκοπα μοιρῇ, Sed & alius quidem exercitus, qui lupino ingrediebatur aspectu. Et ἀγρόωτον, pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωστις. ιος. ἡ. herba, quae in hederae morem serpit & dilatatur. Dioscorid. lib. 4. cap. 33. & 194.

Ἀγυά. ᾶς. ἡ. uia. ῥύμη, uicus, uicinia. ἀπὸ τῆς ἄγαν, quod aliquando ire significat. Vel a priuatiue accepto, quae γύη, id est membra, quasi flexus & diuerticula non habet.

Ἀγυιεύς. epitheton Appollinis, teste Macrob. 1. Satur. quòd præponi solitus sit uijs urbanis. Nam uias urbanas quae intra pomeria sunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna fastigiata, atque in acutum desinens, prope ianuas surrecta, Appollini sacra. Nam ueteris moris fuit Apollinem, ut ἀπὸ θύρας colere ante ianuam.

Ἄγυιος. inarticulatus, sine membris.

Ἀγύμναστος. ον. ὁ, ἡ. inexercitatus, etiam aliquando ualde exercitatus, a uel priu. uel intens. accepto.

Ἀγυμνάστως. inexercitatè, imperitè.

Ἀγυῖαος, καὶ

Ἀγυιάτης. ου. καὶ ἄγυιος. ον. ὁ. cœlebs, sine uxore.

Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, strepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιῆσαι, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν. est quod Cicero dixit stipem cogere. Bud. Com.

Ἀγυτάξω. colligo, fascito.

Ἀγύρτης. ὁ. præstigiator, mendicans cum deceptione, circulator, stipis flagitator.

Ἀγυρτίζω. congrego, præstigiũ exerceo.

Ἀγυρτικὸς. ἡ. ὁ. præstigiator, mendicus, circumforaneus. Ἀγυρτικὰ λόγια ποιεῖ, uulgares fabulæ.

Ἀγύρω. μ. υῶ. ω. ἄω. congrego.

Ἀγχῶς. ὁ. propinquus.

Ἀγχιμαχαί. hastæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ὀρικταί, ab ὀρίσσω, quod manu pcutere est. Cæl.

Ἀγχίμαχα. τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.

Ἀγχίμαχος. ον. ὁ, ἡ. cominus pugnans.

Ἄγχι. per syncopen pro ἀγχὺ, ἀγχόθι, prope, iuxta. Genit.

Ἀγχίαλος. ον. ὁ, ἡ. accentu in antepen. maritimus: dicitur de locis non prorsum mari cinctis, sed ex parte duntaxat, ut Salamis. ἀμφίαλος uero q̃ undiq̃ mari circunseptus est.

Ἀγχιάλη. ἡ. ὁ. accentu in ulti. ciuitas Thraciæ.

Ἀγχιβάθης. οἱ. demersi gurgite alto.

Ἀγχιβαθὴς. mare profundum prope cõtinentem.

Ἀγχίθεος. ον. ὁ. heros, cui sacra facere ius est, oraculáq̃ petere, θεῖος, ἰσόθεος.

Ἀγχιμαχητὴς. ἡ. ὁ. propè pugnans.

Ἀγχίμολον. propinquum, quod propè accessit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. pro statim.

Ἀγχίμολος. de prope.

Ἀγχίνοια. ἡ. industria, sagacitas, prudẽtia, ingenium.

Ἀγχίνους. ingeniosus, prudens, acutus, sagax.

Ἀγχίνου. τὸ. ingenium.

Ἀγχιστεύειν. contendere, pugnare.

Ἀγχίστιος. ὁ. propinquus, affinis genere.

Ἄγχιστα. propinquissime.

Ἀγχιστέα. ἡ. affinitas, ius successionis legitimæ, ius proximè ad aliquem accedendi.

Ἀγχιστὶς. ἴδος. ὁ. agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiusmodi iura sibi uendicet.

Ἀγχιστεύω. μ. υσω. ν. υκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud. Com.

Ἀγχισίνδλω, τὸ κατὰ ἀγχιστέαν.

Ἀγχισῖνος. ἡ. ὁ. frequens, densus.

Ἄγχιστος. ον. ὁ. propinquissimus.

Ἀγχίστροφος. ὁ. uersatilis, uolubilis, diuersus, Herod. in Polym. συγγνώμην μοι ἴχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βαλλόμεθα.

Ἀγχίτερμων. ονος. ὁ. conterminus.

Ἀγχοῦ. aduerb, exaggeratim.

Ἀγχόθι. prope, ἀγχῦ. Genit.

Ἀγχόμαλον. τὸ. planicies, quasi ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ κατ' ἴχνος.

Ἀγχονάω. strangulo.

Ἀγχονάτως. aduerb. proxime. Genit.

Ἀγχόνη. ης. ἡ. angina, strangulatio, suffocatio, laqueus.

Ἀγχῦ. prope. Genit.

Ἀγχυσίζω. fucare, colorare formam: ab anchusa herba, inficiendo ligneris q̃, & lanis mire apta.

Ἄγχω. μ. ξω. ν. χα. suffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Luc. in Lapit. ἐκ ἄγχω τὸν μαλωτὰν, ἵν' μὴ καλὰ καὶ ἐν ἀποθῶσι τὰς μισθούς. Aeacus apud Aristophanẽ in Ranis ad Dionysiũ, ὃς (inquit) τὸν καὶ' ὑμῶν ἤγχασε τὸν Κέρβερον, ἀπιξας ἄχων, κἀπεφᾶς, ἕως καβὼν: Quasi obtorto collo gulam eius præfocans.

Ἀγχόμαχα. ex æquo, ancipiti Marte.

Ἀγχόμαχος. ν. ὁ, ἡ. fermè æqualis, ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος, παρὰ τὸ ἀγχὶ καὶ ὁμαλὸς. Thucyd. καὶ ἐγένοντο ἐν τῷ χαρακὶ ἀγχόμαχοι. id est, Penè parem utraq̃ sententia:

tentia numerum tulit. Bud. Com.

Ἄγχεμάχης. æquo Marte. ἀμφιβόλος.

Ἄγχων. ſuffocans, lictor, carnifex.

Ἄγω. μ. ἄξω. π. ἦχα, & Attice ἀγήοχα. ἀόρ. β. ἤγαγον, uel ἤγαγον. multi uſus eſt, quemadmodũ ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbũ proprie de rebus corporeis ſiue animatis dici, ſicut Cicero, Aſellum agas: improprie uero et ad inanima trãsferri, ut ἄγω ἀγγεῖον, id eſt φέρω. Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iuſsit Argentum ad te. Atq; hæc ſit prima ſignificatio. ſequũtur & aliæ, ut pro Traho, ἕλκω, Iſocrati. Duco, exiſtimo, ἡγοῦμαι, Antiphonti & Ariſtidi. Vado, φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan. ca. 11. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Rego, moderor, ὀρθόω, ἰθύνω, εὐθυνῶ. Plutarch. τὸν φυσικὸν δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitũq; corporis cõpono, ut καλῶς ἀγόμενος, apud Xenophon. ingenue inſtituti: & κύνας ἀγάσασι, apud eundem, canes bene eruditæ, & uenationibus utiles. Excito, allicio, inuito, oblecto, κηλῶ, Ariſtot. & Plutar. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecentem & cõmodum naturæ ſuæ creſcant & expandãtur, τὰ νέα φυτὰ εἰς σχήματα, τόπια, καὶ ποιεῖ ἃ χρήματα ἀγαθόν. Theophr. τὴν δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ κύκλῳ πρὸς τὴν πυθμένα. Agito, moueo. Xenoph. de Ven. ἀγιτώσαν δ' ὑπὸ πνεύματος μάλιστα μεσημβρίας, Agitentur aſtate uſq; ad meridiem. Modulor, cano, μέλπω, ᾄδω. Sũt præterea & aliæ locutiones Galen. ἐν παιδίῳ πεπαιδευμένος καὶ ἀγωνίζεσθαι δυνάμενος, In pubere quartumdecimũ annũ agente. Ita Latini, agere ætatem, agere uitã, agere ſenectutẽ. Ἄγειν διονύσια, ἄγειν τὰ Διώνυσα, Agere bacchanalia, agere diem feſtũ.

Ἄγειν πρόβατα, Facere luctũ. Ἄγειν εἰρήνην. Agere pacẽ, Sallu. Ἄγειν ἡσυχίαν, ꝙeſcere, feriari, quieti ſe dare. Ἄγειν σχολήν, ocioſum eſſe, uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἃ νὰς σπονδὰς, obſeruare pactas inducias. Et cum præpoſitionibus, ut ἄγειν εἰς φάλαγγα, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν εἰς ἱκετείαν θανάτου, rapere ad mortem, ducere ad ſupplicium. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν. Cic. Att. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, ut in aliquam ſuſpicionem facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν ἐν τιμῇ, uel διὰ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν εἰς αἰδῶ, Venerari, ueneratione dignari. Ἄγειν εἰς μνήμην, memoriæ mandare. Ἄγειν ἐπὶ ἀδελφῆς, ducere loco ſororis. Ἄγειν καὶ φέρειν, hoſtili more populari, uexare. Liu. Tũ demum fracta pertinacia eſt, ut ferri agiq; res ſuas uiderũt. Vergil. Alij rapiunt incenſa feruntq; Pergama. Lucian. ἄγει καὶ φέρει dixit pro, Suo arbitratu, quo uult, trahit. Quẽ admodum & C. Tacitus, Nunc principes in Cæſaris amicitia agunt ferunt q; cuncta.

Ἀγελαῖος. οι. dicũtur ſalij à Diony. li. 2.

Ἀγελάτης. ου. ὁ. dux uiæ. Item Xenophonti habena uel lorum equi, ἡνία χαλινοῦ. Bud. Com.

Ἀγωγή. ῆ. uita, diæta, uiuendi regula. Item educatio, inſtitutio, ut ἡ τῶν παιδῶν ἀγωγή.

Ἀγωνία. triſtitia, moleſtia.

Ἀγωγεῖα. lenocinia, illecta menta.

Ἀγώγιον. τὸ. ſarcina uel onus quod uehitur inciatu.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA. VITTORIO EMANUELE

Ἀγώγιμος. ε. ὁ. ducibilis. Et ἀγώγιμοι, οἱ κατὰ δικασμόν, id est iudicati, in quos ius est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ære aligno, uel aliam ob causam. Bud.

Ἀγώγιμον. τ. uectura, precium uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, ductiuæ. Item alliciens, illex, δωσμὸς ἀγωγὸς, apud Dioscor. uis alliciendi, atrahendiq. Itē aquæ ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus.

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, ludens, locus certaminis, periculū, labor cum difficultate coniunctus. Est etiam proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodian. in 2. usurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id est cura & solicitudine.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. qui ludis & certaminibus præerat.

Ἀγωνιάω. anxius sum, piclitor, trepido.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, solicitudo, angor, Lucæ 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. τὸ ἀγωνίσω. certo. Item nitor. Aliquando iudicium intendo. Vnde apud Demosth. ἀγωνίζεσθαι, id est in cōtrouersiam uenit, in cōtentione uertitur. Accus. ut ἀγωνίζεσθαι μάχην, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι φόνου δημοσίου, fallsi reum esse, causam dicere.

Ἀγωνία. τὸ ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen.

Ἀγώνιος. ον. molestiā afferens. (ciū.

Ἀγωνιόμενος νῦν κρίσιν. subiturus iudi-

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id est præmiū, ἆθλον, ἔπαθλον, νίκη. καθ' ὅσον.

Ἀγωνιστήριον. β. τὸ. locus certaminis, palæstra, præmium certantium.

Ἀγωνιστί. concertatim.

Ἀγωνιστὴς. τ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. cōstitutio certaminis, munus ipsum quæ dūt agonotheteæ.

Ἀγωνοθετῶν. certaminibus præesse, atque in eis omnia moderari, certamē constituere.

Ἀγωνοθέτης. ε. ὁ. munerarius, præfectus ludorum & certaminū, agonū præses & iudex, qualis apud Rom. Achilles, & apud Vergil. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι, id est ὁ πρὸς ἀγῶνας τὸν θεατὴν θέμενος, ut exponit Eustath.

Ἀγωνοθησία pro ἀγωνοθεσία apud Sopho.

Ἄγωνος. ε. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

Α Δ.

Ἀδαημοσύνη. ἡ. imperitia.

Ἀδαΐζοι γάμοι. οἱ κατ' ἄτας μίξεις.

Ἀδαήμων. ονος. ὁ, ἡ. imperitus, inexpertus. ἀ δαίω, quod est μανθάνω, δαῶ, δαήσω. unde δαήμων, & ἀδαήμων.

Ἀδαής. ῆος. ὁ, ἡ. uel ἀδαὴς cum diphth. rudis, indocilis.

Ἀδαΐσω. exclamo, ingemo.

Ἀδαιός. ὁ. largus, non diuisus.

Ἀδαίτης. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαΐστι. aduerb. imperitè.

Ἄδακρυς. υος. ὁ, ἡ. non lachrymans. Vnde ἄδακρυ νίκη, ineruenta uictoria.

Ἀδακρυϊ. aduerb. sine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ε. ὁ, ἡ. infletus, illamētabilis.

Ἄδαπτον. ε. τὸ. inseparabile, arcanum, ἀπόῤῥητον,

Ἀδαμαντινός. η. ὁ. adamātinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ. adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita respuēs ictū, ut ferrū utrinq; dissultet, incudḗq; etiam ipsæ dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est, simulq; ignium uictrix natura, & nunq; incalescens. Vnde & nomen in domita uis Græca interpretatione accepit. Interdū fortis. Interdum ingratus, impsuasibilis, ἀγνώμων ἀπειθὴς

Ἀδάμαστος. ε. ὁ, ἡ. indomitus. Pro uir-

gine nondum ſubacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδαΐσσω. prurire, dolere. (dibilis.

Ἀδαπάνητος. ον. ὁ. inexhauſtus, inexpen-

Ἀδάπανον, uel ἀδαπάνως. gratuitum, ſine ſumptu.

Ἄδατος. ὁ. indiuiſibilis.

Ἄδδω καὶ ἄδδω. ſatis, abunde.

Ἀδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas. Cæl.

Ἀδηφάγος. ον. ὁ. edax, cruda comedēs, γαστρίμαργος.

Ἀδηφάγα. τὰ. adulta, magna, pfecta.

Ἀδιάζω. ſuſpiro, ſuccłamo.

Ἀδιάπορον. ſecurius, tutius.

Ἀδίαυλος. ὁ. nullius indigens.

Ἀδιάφ. ίου. ὁ, ἡ. intrepidus, audax, liber, ſecurus.

Ἀδιάφθορος. ον. ὁ, ἀδιαφθορία, ἀνυβρία.

Ἄδεια. ας. ἡ. licētia, libertas, ſecuritas, facultas, carentia metus, cum abeſt metus: ab α & δέος. Polit. in Herod. modo tranquillitatem, modo impunitatē, modo ueniam tranſfert. Ἄδειαν δεδόναι, apud Pauſ. uel ἄδειαν ψηφίσασθαι, ut Andogides dixit, eſt quod uulgò dicunt ſaluum conductum dare, plebiſcito poteſtatem facere, impunitate promiſſa. Bud. Annot.

Ἀδείς. ίου. ὁ, ἡ. pro ἀδιάφ. intrepidus.

Ἀδειλόφ. ὸν. ſanum.

Ἄδειμος. ὁ. idem quod ἀδιάφ.

Ἀδέω. placere, ſeq. ἀρίστοις. Infinitiuus eſt futuri ſecūdi ἀδέω, ab ἄδω pro ἀείδω.

Ἄδειπνος. ος. ὁ, ἡ. incœnatus. (ſtus.

Ἀδιάκριτος. ος. ὁ. incorruptus muneribus.

Ἀδιάκτευτος. ος. ὁ. non decimatus.

Ἄδικος. ον. ὁ. non admiſſus. Ἄδικος ἐκτοῦ, exors mali.

Ἀδικφά. τὰ. ſororia, ſimilia.

Ἀδικφεός. οῦ. ὁ.

Ἀδικφιός. ῦ. pro ἀδικφεὸς per extēſionē.

Ἀδικφή. ῆς. ἡ. ſoror. (frater.

Ἀδικφιδᾶ. ῆς. ἡ. neptis ex ſorore, uel ex fratre. (tre.

Ἀδικφιδοῦς. ὁ. nepos ex ſorore uel fra-

Ἀδικφίζω. fratrem fratris nomine compello. Eraſ. Chil.

Ἀδικφικός. ὸν. ὁ. fraternus.

Ἀδικφοκτονῶ. fratricidiū cōmittere.

Ἀδικφοκτόνος. ον. ὁ. fratricida.

Ἀδικφός. ὁ. frater. ab α quod ἐμοῦ aliquando ſignificat, & δικφός, quod uuluam uel uterū. unde ἀδικφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodē, quaſi uterini. Alij uolunt δικφὸς antique pro μόνος dici, & α priuatiuū eſſe, unde ἀδικφοί, quaſi iam non ſoli. Apud Plato. ἀδικφὸς pro ſimilis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, ſi ppauca mutauiſſet, germaniſſ. Stoicis. Bud. Com.

Ἀδικφότης. τητος. ἡ. fraternitas. (us.

Ἄδ' ιμαλος. ὁ, ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἀδυφορ. ον. τὸ. carens arboribus, mali corium, punici mali cortex.

Ἀδφάς. in ſe cōuolutæ carnis duritiei, tumores in gutture glādiū inſtar. In homine tonſillæ, in ſue glandulæ dicūtur, Plinio. Aegineta χοιράδας, id eſt ſcrophulas uocat.

Ἄδηλος. nō uidens, & inuiſibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. q extra uincula eſt. Ἄδεσμος φυλακή, libera cuſtodia.

Ἀδέσποτος. nullius dominio mācipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiſcū deuoluūtur, q dñm nullū, nec aſſertorē habēt. Ἀδέσποτος liber, q titulū authoris nō habet. Hier. ad Euagriū, Miſiſti uolumen ἀνόνυμον καὶ ἀδέσποτον, & neſcio utrū tu de titulo nomen ſubtraxeris, an ille qui ſcripſit, ut periculū fugeret diſputādi. Et ἀδέσποτος ἐπιστολή, apud Plutarch. in uita Cicer. in qua ſcriptoris nomen eſt ſuppreſſum.

Ἄδηστος λόγος, ἀδήστου φήμη, fama incerto authore sparsa. Bud. Com.

Ἄδηστος. sine certo authore.

Ἄδετος. ου. ὁ. non ligatus.

Ἀδηχὴς. ἴος. ὁ, ἡ. amarus, intrepidus, in expectatus.

Ἄδιάφθορος. ὁ. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & διαφθορά.

Ἄδιάψητος. ὁ, ἡ. crudus, nõ elaboratus, ut pellis. ab α, & διάψω coquo.

Ἄδια. sum satur, habeo satis.

Ἀδιᾶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.

Ἄδιαφθορος. ὁ, ἡ. incorruptus, morsu carens.

Ἄδιδυμος. ὁ, ἡ. incertus, ignotus, obscurus, latens, indeprehensus.

Ἀδιδυμία. ας. ἡ. incertitudo.

Ἀδιάδυτος. ὁ. uenas tenueis habẽtes.

Ἀδιημᾶν. admirari, dubitare.

Ἀδιημονέω. μ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor ac deficio præ dolore.

Ἀδιημονία. ας. ἡ. impotentia animi, molestia mœror.

Ἀδιημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi consortium uiuens.

Ἄδιμος. absens, apud Sophocl.

Ἀδιωδίνως. aduerb. citra dolorem, simpliciter, citra dolum.

Ἄδιστος. ὁ. carens controuersia, inexpugnabilis.

Ἀδοκήτως. sine cõtrouersia, sine dubio.

Ἄδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, eredes. de hoc supra, in α. Ἐν Ἅιδου, in Plutonis, ἴκταψις est, pro ἐν οἴκῳ, id est in domo Plutonis.

Ἀδὴν. ὁ. iniucundus.

Ἀδήωτος. ὁ. impopulatus, ἀπόρθητος. ἀ δηῶ, id est πορθῶ. δηῶ uero ἀ δαίω, quod est κόπτω, α mutato in η.

Ἀδιά. ῦς. ὑ. dolor, ἀδημονία.

Ἀδιάβλητος. ὁ. irreprehensibilis, calũnia uacans, nullis criminibus obnoxius.

Ἀδιάδοχος. ὁ. ὁ. successione carens.

Ἀδιάβατος. ὁ. ὁ. ineuitabilis.

Ἀδιάβατος. ὁ. ὁ. indispositus, intestatus.

Ἀδιαίρ[illegible]τος. ὁ. ὁ. indiuisus, indiuisibilis.

Ἀδιάκτητος. ὁ. ὁ. alienus, importunus.

Ἀδιάκλειστος. ὁ. ὁ. incluſus.

Ἀδιακόσμητος. ὁ. ὁ. inornatus.

Ἀδιάκριτος. ὁ. ὁ. inseparabilis, secretionis expers.

Ἀδιακρίτως. aduerb. promiscuè, indifferenter.

Ἀδιάκριτος. ὁ. ὁ, ἡ. assiduus, innocuus.

Ἀδιακρίτως. sine intermissione, assiduè.

Ἀδιάλακτος. ὁ. ὁ. irreconciliabilis.

Ἀδιαλάκτως. irreconciliabiliter.

Ἀδιάνυτα. τὰ. mystica, quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.

Ἄδιαντον. ὁ. τὸ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam si mergatur. uulgò capillum Veneris uocant.

Ἀδιάπλαστος. ὁ. ὁ. ἡ ἀδιάπλαστος. stabilis, firmus, quod nec intercidit, nec dilabitur, nec intercipi potest. Item, in quo error non admittitur, Polyb.

Ἀδιαπλάστως. aduerb. sine errore.

Ἀδιάρθρωτος. ὁ. inarticulatus, indistinctus, incertus, incompositus.

Ἀδιάσκευος. incompositus, inornatus.

Ἀδιάστατον. dimensione carens.

Ἀδιαστάτως. aduerb. sine ullo spacio. Item sine controuersia, ἀναμφιλόγως.

Ἀδιάστροφος. ὁ. nihil habens obliqui, minime peruersus.

Ἀδιάχυτος. ὁ. ὁ. indiuisus.

Ἀδιάταχτος. ου. ὁ. inordinatus. Item ἀδιάταχτοι dicebantur apud Athen. qui in inquilinos adscripti non erãt aut alioqui μισθίκιον non penderent.

Ἀδιατύπωτος. ὁ. ὁ. deformis.

Ἀδιαφθορία. ας. ἡ. κοὶ

Ἀδιαφθορία.

Ἀδιαφθορία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος. ν. ὁ. incorruptibilis.

Ἀδιαφορῶ. sus. & deq. habeo, hoc est sursum deorsum feratur res non magnifacio, contemno, negligo.

Ἀδιαφορία. ας. ἡ. contemptus, sine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος. ν. ὁ, ἡ. promiscuus, qui citra delectum aliquid facit, nõ eximius, sed plebeius. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatem, neq; ad infelicitatem conferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam sine ijs possibile est felicem esse, cum earum usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis author sit. Laërt. li. 7. & Gel.

Ἀδιαχώριστος. ν. ὁ. inseparabilis.

Ἀδίδακτος. ν. ὁ. indoctus, rudis.

Ἀδιαδίκητος. ν. ὁ. indefensus.

Ἀδιαίτητος. ν. ὁ. impercursibilis.

Ἀδιαύλητος. ὁς. ὁ. ἡ. inscrutatus.

Ἀδιανόητος. ν. ὁ. indiuisibilis.

Ἀδιήγητος. ν. ὁ. inenarrabilis.

Ἀδικάρχης. iniustus magistratus.

Ἀδικέω. μ. ήσω. ω. κα. iniuria afficio, iniurius sum in aliquem. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικῶν sit destinata malicia, consultò, & cũ deliberatione peccare: ἁμαρτάνω uero lapsu, casu, fortuna & errore quodam humano delinquere. Eras.

Ἀδίκημα. ατος. τὸ. κδ΄

Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniustitia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacræ literæ.

Ἀδικοφαντέω. iniuriam facio.

Ἄδικος. ν. ὁ, ἡ. iniustus, uitiatus, corruptus.

Ἀδίκως. iniustè.

Ἀδρός. ν. ὁ. frequẽs, tenuis, imbecillis, abundãs, miserabilis, dulcis, suauis.

Ἀδρῶς. tenuiter, paulatim.

Ἀδόητος. ν. ὁ. inuius.

Ἀδοίκητος. ον. ὁ. non administratus.

Ἀδόητος. ὁ. incustoditus. Θύρωροι enim nauium custodes dicuntur.

Ἀδόρθωτος. quod resarciri non potest, incorrigibile.

Ἀδόριστος. ον. ὁ. inexdefinitus, inexplacatus, indiscretus.

Ἄδυσα. τὰ. quæ sitim extinguũt, sic ἄπομα quæ famem prohibent.

Ἄδυψος. ν. ὁ parum sitiens.

Ἀδμής. ῆτος. ὁ. ἡ. indomita.

Ἄδμητος. ον. ὁ. ἡ. ἀδάμαστος. indomitus.

Ἀδμονᾶω. ignorare.

Ἀδμονία. ignorantia Callimacho.

Ἄδος. ἄρτος, Ionice δόος. α. uerbi ἴδω.

Ἀδόκιμος. reprobus, inutilis.

Ἀδόκητος. inopinatus, incautus.

Ἀδοκίτως. inopinatè.

Ἀδοκίμαστος. ν. ὁ. obscurus, ignobilis, nõ probatus. Ἀδοκίμαστοι sunt hodie qui in curiam citra sententiarum disquisitionem admittuntur principis mandato imperiosiore. Bud. Com.

Ἀδολεσχέω. μ. ήσω. ω. κα. nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.

Ἀδολεσχής. ὴς. ὁ. contemplatiuus, meditatiuus, nugator.

Ἀδολεσχία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, importunus sermo, futilis loquacitas.

Ἀδόλεσχος. ν. garrulus, nugator, loquax, ἀδολέσχης. Bud. Com.

Ἄδολος. ν. ὁ, ἡ. dolo carens, nõ fucatus.

Ἀδόνητος. ν. ὁ. inconcussus.

Ἀδόξαστος. ν. ὁ. insperatus.

Ἀδοξέομαι. μ. ήσομαι. ω. κομαι. κδ΄

Ἀδοξέω. μ. ήσω. ω. κα. gloria careo, ignominiosus habeor, sermone hominum uituperor, malè audio. Opponitur τῷ εὐδοκιμῶ. Item non honestum puto, παραπέμπω. Ioseph. lib. 9. ἴδος

ἓαν ἀναπαῦσι φάλαγγα.

Ἀδοξία.ἡ. ignominia, infamia, deſpectus, obſcuritas nominis.

Ἄδοξον.τὸ. humile. interpr. Quintil.

Ἄδοξος.ε.ὁ,ἡ. inglorius, infamis, abſurdus, inopinatus, præter opinionem.

Ἀδοξότατος.οὐ. quorum authoritas leuis eſt, inglorij, obſcuri, expuncti.

Ἀδορύκητος.ε.ὁ,ἡ. inuictus.

Ἀδορυφόρητος.ον. non ſtipatus abſq; ſatellitibus.

Ἄδος.ους.τὸ. ſatietas.

Ἀδούλωτος.ε.ὁ. qui ſeruire nequit. Et ἀδούλωτος ὀικέτης, qui uni domino ſeruiuit, non iterum uenditus.

Ἄδουλος.ον.ὁ,ἡ. ſeruis carens, (tiens.

Ἀδούλωτος.ε.ὁ. inuictus, ſeruitutis impa

Ἄδρα.ας.ἡ. ciuitas Illyrica.

Ἀδρανὴς.ους. inuiſibilis, parum uidens.

Ἀδράνεια.ας.ἡ. inertia, ignauia, torpor, ἀ ϑράω.

Ἀδρανὴς.ους.ὁ,ἡ. imbecillis, tenuis, exiguus, ut ἀδρανὴς ἀρωνία, apud Gazã in Cat. tenuis ualetudo. Et ἐπὶ χρόνου ἀδρανῆ, apud eũdẽ, ad exiguũ tẽpus.

Ἀδρανία.ας.ἡ. imbecillitas.

Ἀδράστεια.ας.ἡ. Nemeſis, uindicta, inuidia. Ἄτερ ἀδράστεια, abſit inuidia, Plato Symp.

Ἄδρας.ε.ὁ. infectus, ἄπρακτος. Item à quo fugæ locus non eſt. Eſt etiã proprium regis Argiuorum. unde ἀδραστίδης, ἀδραστιδῶν, & pleonaſ. ipſius ἀδραστιδῶν.

Ἀδρέω.μ.σω. augeo. (næ.

Ἀδριανικὰ ἀκινδύνεια. Adrianæ galli-

Ἀδρόβολος.ε.ὁ. craſsioris glebæ exiſtẽs.

Ἀδρομερὴς.ους.ὁ,ἡ. craſſis partibus conſtans.

Ἀδρός.ὸ. adultus, plenus, maturus, ſolidus, integer, grandis, robuſtus.

Ἀδροσύνη.ης.ἡ. plenitudo, abundãtia, exuberantia.

Ἀδρότης.τητος.ἡ. plenitudo, magnitudo.

Ἀδροχῶρα. q uberes regiones habitant.

Ἄδρυα.τὰ. naues ex unico trunco, poma. μονόξυλα, ἀκρόδρυα.

Ἀδρύνομαι. creſco, augeſco.

Ἀδρυόμηρ.ε.ὁ. maiuſculus.

Ἀδρύω.μ.ῦσω.ε.κα. matureſcere facio.

Ἄδρυς.υος.ὁ,ἡ. carens arboribus.

Ἀδρύφακτος. incuſtoditus, non circumuallatus.

Ἀδυναμία.ας.ἡ. imbecillitas, impotẽtia.

Ἀδυνασέω.μ.ήσω.ν.κα. inualidus ſum, præſtare non poſſum.

Ἀδυνασί. aduerb. impotenter.

Ἀδυνατέω. ἀδυνασέω.

Ἀδυνατία.ας.ἡ. impotentia.

Ἀδυνάτος.ε.ὁ,ἡ. impotens, imbecillis, inualidus.

Ἀδυνάτως. impotẽter, grauè, difficile.

Ἀδύομαι. recuſo. (dens.

Ἀδυσώπητος.ε.ὁ,ἡ. inexorabilis, impu-

Ἄδυτος.ον.ὁ,ἡ. non occidens, ἄπαυστος. Ἄδυτος τόπος, apud Strab.

Ἄδυτον.ε.τὸ. adytum, locus arcanus in templis, quem temerè ſubire nefas erat. Ab a priu. & δύω, ſubeo.

Ἄδω.μ.ἄσω, ἀόρ.ἔσα.ν.κα. canto. ἄδω, proprie de uoce dicitur, ψάλλω de inſtrumentis.

Ἀδω. placeo.

Ἀδώνα.τὰ. fructus placidi.

Ἀδώνιον.ε.τὸ. ſimulachrum Adonidis & feſtum eiuſdem.

Ἀδωνικός.ὸ. planctus in Adonidem.

Ἄδωτος. indonatus.

Ἀδωροδόκητος, ἢ ἀδωροδόκητον. incorruptus.

Ἄδωρον.ου.τὸ. malum donum, non munus. Soph. χρῆσθ' ἄδωρα δῶρα, κἀκ ὀνήσιμα. uide prouerb. Hoſtiũ munera, non munera.

Ἄδωρος.ον.ὁ,ἡ. indonatus.

Ἀδωρότατος. qui minime corruptus eſt

donis.

Ἀδέσποτος κριτής. incorruptus index.

Α Β.

Ἀεί. semper, donec.

Ἄνδρογυνος. sine dote, cum multa dote, ἄπροικος, πολύπροικος, prout a uel priuatiuum, uel intensiuum acceperis. (ab ἄεθλον.

Ἀεθλέω. pugno, laboro. ab ἄεθλον, quod

Ἀεθλητήρ. ῆρος. ὁ. certator, pugil.

Ἄεθλον. ου. τὸ. certamen.

Ἄεθλος. ου. ὁ. præmium. Varinus tradit, quòd ἄεθλος in masculi. gen. significet τὸν τόπον, καὶ τὸ ἀγώνισμα. in neutro uero gen. τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον.

Ἀεθλοσύνη. ης. ἡ. ἀθλιότης. Item miseria.

Ἀεί. semper, frequenter, subinde, identidem. Ἀεὶ θεοὶ. dij immortales. Homericum est.

Ἀεθλος. idem quod ἀεθὴς. Ἀεθὲς κακὸν, magnum malum, nunq̃ uisũ.

Ἀέθλια. τὰ. splendida.

Ἀεθὴς. ὲος. ὁ, ἡ. obscurus, nunquam uisus, inuisibilis. Item deformis, ἀνεσθὴς.

Ἀεθία. ας. ἡ. deformitas, ἀμορφία.

Ἀέθιον. τὸ. perenne, perpetuum.

Ἀεθλίνητος. assidue circumactus.

Ἀέθω. μ. σω. τ. κα. & contractione ἄω. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbũ tribui solet. Deducitur enim ab α intensiua part. & ἄεθω cognoscere, ueluti omnium plane scientiam sibi uendicarent poëtæ. Cæl. lib. 4. cap. 1.

Ἀΐδιος. α. ὁ. sempiternus, & ἀεὶ τὸ, perpetuitas, quòd sẽper in eodẽ cõsistat.

Ἀειθαλὴς. ὲος. semper florens.

Ἀείδω. ἀσ. μάχαι, ὅμνους.

Ἀεικεία. ας. ἡ. indecorum, contumelia.

Ἀεικὴς. ὲος. dissimilis, asper, indecens. Item miser, contemptus.

Ἀεικὲς. ὲ. ὁ. quod nunquã quieſcit.

Ἀεικὴς. ὲος. ὁ, ἡ. χαλεπὸς, inexitabilis, indecens.

Ἀεικίζω. μ. σω. τ. κα. deturpo, indecenter tracto.

Ἀεικῶς. indecenter.

Ἀεκόντας. οἱ. uerbosi, reddendis rationibus obnoxij, apud Demosthenem & Isæum.

Ἀεκολία. ἡ. loquacitas, multiloquium. Significat etiam aut dicẽdæ causæ, aut rationis reddendæ necessitatem, sine præscriptione, aut temporis, aut personæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Bud. Com.

Ἄελος. ου. ὁ, ἡ. sole carens, opacus. ἄηλος enim solis splendor dicitur.

Ἀέμνηστος. ου. ὁ, ἡ. semper memorãdus, æterna laude dignus.

Ἀενὴς. ὲ. ὁ, ἡ. idem significat. Interdum noxius. ὁ κεκοπικὼς, βλαβερὸς.

Ἀέρω. eleuo, suspendo.

Ἀεροφὴς. ὲος. ὁ, ἡ. sublimis.

Ἀερσία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι. μ. σομαι. nolo.

Ἀεκάζω. μ. σω. τ. κα. cogo.

Ἀεκέλια. τὰ. grauia, difficilia.

Ἀέκητι. ητος. ἡ. inuoluntas.

Ἀεκητὶ. eminus, cõsultò, inuitè, præter sententiam.

Ἀεκήτωρ. ορος. ὁ. inuitus.

Ἄελλα. ης. ἡ. procella, turbo.

Ἀελλὴς. ὲος. ὁ, ἡ. procellosus, ferus, Home.

Ἀελλόθριξ. qui denso est capillitio, aut uario.

Ἀέλλομαι. spiro.

Ἀελλόπους. οδος. ὁ, ἡ. uelox.

Ἀελλὰς. άδος. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis: sic dicta quasi ἀέλλων ἄλλη, id est alienum tollens.

Ἀεκλιτὸν. aduerb. diffidendum.

Ἄελπτος. ὁ, ἡ. insperatus.

Ἀέλπτως. inspèratò, præter spem.

Ἀέρρω. ὁ, ἡ. semperfluens.

Ἀέρσις. flantes. ab ἄημι τὸ πνεῦμα.

Ἀίξω. αὔξω. ab ἴχω pro ἰκάνω, in futuro ἄξω, unde ἀίξω.

Ἀἐργικος.ον.ὁ.iners, otiosus.

Ἀεργία.ας.ἡ.cessatio operis, inertia.

Ἄεργος.ον.ὁ,ἡ. otiosus.

Ἄεργος χῶ.ὁ κατεργασμένος, ὁ ἠροτριαμένος, ἀγεώργητος, nõ arata, nõ culta terra. Cui opponitur κάτεργος. Bud. Cõ.

Ἀερῖον.aëreum, immensum.

Ἀερίζω.μ.ισω.σ.ικα. aërius sum, aëria imitor.

Ἀέριος.ρ.ὁ.aërius, ἀηρόεις, obscurus, profundus.

Ἀερονηκής.ἴος.ὁ,ἡ.in aëre natans. Nubiũ epitheton.

Ἀεροβατέω.μ.ησω.π.κα. uersor in aëre, aëriuago. Item superbio. Aristopha. ἐν φιλ. Ἀεροβατῶ, τὴ περιφρονῶ γὰρ ἥλιον, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαίνω τῶν ἀέρι, καὶ βίβηκα ἐν τῷ ἀέρι. id est (interprete D. Hieronymo.) Scando per aërem, & pluris me esse puto quã solem. Genit. uel accus.

Ἀεροδίκης.ου.ὁ,ἡ. sublimis, in dicendo superbus.

Ἀερόμελι.aërium mel, manna.

Ἀερομετρέω.μ.ησω.π.κα.aërem metior.

Ἀερομίκτος.ὁ.permistus aëri.

Ἀερονάτης.ου.ὁ.in aëre uolans.

Ἀεροπορος.ον.ὁ.aëriuagum.

Ἀεροφοίτης.ου.in aere uersans.

Ἀέρσαλος.ου.ὁ.ἡδύσμος.

Ἀερσίποδες.οι.celeres.

Ἀερσιπότης.ου.ὁ,ἡ. in aere uolans. Epitheton araneæ, apud Hesiodum.

Ἀερτάζω.portare.

Ἄεσα.dormiui.

Ἀεσιφροσύνη.ης.ἡ.stultitia, amentia.

Ἀεσίφρων.ονος.ὁ,ἡ. amens, mente lexis.

Ἀέτιος.ου.ὁ.aquilinus.

Ἀετιδεύς.έως.ἡ. pullus aquilæ.

Ἀετίτης.ου.ὁ. aetites lapis.

Ἀετός.οῦ,ὁ. aquila: nomen generale ad omnes aquilarum species, de quibus Plin.li.10.ca.3. Ἀετὸς quoq; & ἀέτωμα superiorem ædiũ contignationem significat, siue laquearium, Aristoph. in Au. de quo & Cæl.li.7.c.41.

Ἀετῶδης.more aquilino, aquilæ instar.

AZ.

Ἄζα.fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος.ε.ὁ. aridus.

Ἄζανος.ε.ὁ. in tempestatibus uersatus. Item α privatiue aut intensiue sumptũ, multi uel pauci uĕti, trãquillus.

Ἀζάω.ferueo.

Ἄζυγος.ε.ὁ.iniugatus, nõ coniunctus.

Ἄζυ.situs, squalor.

Ἀζυλίς.lignum quoddã in curru.

Ἄζηλος.ε.ὁ,ἡ.quẽ nemo amat aut æmulatur, negligendus, & cõtemnẽdus.

Ἀζημίωτος.ε.ὁ,ἡ.indemnis, impunis.

Ἄζημος.ε.ὁ. uenus.

Ἀζουσία.ας.ἡ.Proserpina.

Ἄζωται.proximi apud regem.

Ἄζωτος.ὁ. uenerandus, augustus.

Ἀζηχές, aduerb. ualde resonanter, incessanter.

Ἄζια.urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ, etiam in Italia.

Ἄζοι.οἱ.feruorũ genus. Cæl.li.13. ca.41.

Ἄζομαι.uereor, pudeſio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.

Ἀζυγιά.ας.ἡ. coniugij carentia.

Ἄζυξ.υγος.ὁ. nondũ coniugio astrictus.

Ἄζυμος.ε.ὁ,ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη. Interdum nõ elatus, syncerus.

Ἄζω.ἀάω, ἢ ἀάσω. sicco, flo, per os suspiro, nauseo.

Ἀζωτέω.μ.ήσω.π.κα. iracor.

Ἄζωστος.ε.ὁ,ἡ.discinctus.

AH.

Ἄη.flauit, ἔπνευσα. æolice pro ἄεα, ab ἄω.

Ἀηδέω.laboro, ægre fero.

Ἀηδὴς.ἐος.ὁ,ἡ. iniucundus, molestus, acerbus, ingratus.

Ἀηδία

Ἀηδία.ίας.ἡ.tristitia, iniucunditas.

Ἀηδίζομαι.non delector, tristor.

Ἀηδὼν.όνος.ὁ.ἡ

Ἀηδών.όος. luscinia, ab ἀὰ & ᾄδω, quasi ἀάδων, perpetuò cantans, ubi semel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus continuis ut garrulus est sine intermissu cantus. Plin. li. 10. ca. 29. Vsurpatur à Vergil. Quae suauis cantat aëdon. Euripid. pro ligula tibiarũ metaphorice posuit.

Ἀηδῶς.aduerb. inutiliter, iniucundè, il libenter.

Ἀήθεια.ας.ἡ. dissuetudo, morum rusticitas.

Ἀηθίζω.desuesco.

Ἀηθέω.μ.ήσω.desuesco, non intelligo.

Ἀηθὴς.ὲος.ὁ,ἡ.desuetus, insuetus, rusticus.

Ἄημα.ητος.τὸ.tranquillitas, flatus.

Ἄημι.spiro.

Ἄλωα.τὰ.arbusculae infrugiferae.

Ἄϊδιος.ὁ.uehemens, sempiternum, miserum.

Ἀήρ.έρος.ὁ, uel ἡ Hom. aër, caligo, uentus, spiritus, flatus modicus. Sunt q ἀὴρ ἄπαρ dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipsa feratur: alijs magis placet ἀὴρ ἄπο, quod spiro notat, deriuari.

Ἄήρας.combustio, nebula.

Ἄησυλος.poëtica dictio est. ἀῆται, λυσσῆρες, ἄθεσμοι, ἀνόσιοι.

Ἄϋπνον, τὸ. subtile, sublime.

Ἄϋτμη.ης.ὁ. procella, spiritus, flatus, uentus. ab ἄω, poëtice.

Ἄπτος.ὁ.ὸν.insatiabilis, ingens.

Ἀπόβλητος.ὁ.ὸν,ἡ.insuperabilis.

Ἀΰτᾶν.spirare.

AΘ.

Ἀβάπτιστος οἶνος.uinum non dilutum aqua marina.

Ἀβαπτίστος.ὁ. maris inexpertus, rudis rei nauticae.

Ἄβαρις.ιος.ὁ. Ric in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quaedam immolandus ob filiũ Phryxum. Vnde apud Aristopha. in Nebulis ait Strepsiades ad Socratem coronam ei efferentem, ἐπὶ τί σὺ φέρεις στεφανίσκους, ὥσπερ τὸν ἄβαριν; ὅπως μὴ θύσῃς. id est, Ad qd coronãs heu Socrates, Sic me, Athamanta quomodo, non sacrificabitis.

Ἀβασίλευς.ήος.ὁ,ἡ.intrepidus.

Ἀβασιλεύτως.intrepidè.

Ἀβασιλία.ας.ἡ.immortalitas.

Ἀβασιλεύω.immortalem facio.

Ἀβάσιλευτος.ὁ.ὸν.ἡ.immortalis. Ad animata ptinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.

Ἄβαυτος.ὁ.ὸν,ἡ.insepultus.

Ἄβαφα.ας.ἡ.farina, puls. uel ἀβάφη. ης. apud Aristoph.

Ἀβεσίλω.uitupero, uiolo.

Ἀβάρτοι.uirgines incorruptae.

Ἄβαρσος.ὁ.trepidus.

Ἀβαυμασί.aduerb. citra admirationẽ.

Ἄβατος.ὁ.ὸν,ἡ.inuisibilis.

Ἄθεϊ.sine deo.

Ἄθεατος.ὁ.ὸν.non diuinus.

Ἀθαμής.ὲος.ὁ, ἡ. exactus, splendidus. Item non curans.

Ἀθηλάζω.colare.

Ἀθήλαγω.mulgeo, colo, ἀπὸ τοῦ.

Ἀθλιμμος.ον.ὁ.malus.

Ἄθλιος.ὁ.malus.

Ἀθεμβάω.lasciuire.

Ἄθεμελος.ὁ.ὸν.sine fundamento.

Ἀθεμιτεργία.ας.ἡ.scelus.

Ἄθεμις.ὁ.ὶν,ἡ.κὴ

Ἄθεμιτος.ὁ.ὸν.scelestus, nefandus.

Ἄθεος.ὁ.ὸν.impius, sacrilegus. Sonat ad uerbum sine deo, id est, qui nullum credit esse deum, at ἀθεὸς adeò omnem uim diuinam tollit, in quorum albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθέτης.ου.ὁ.ἡ. impietas.

Ἀθεραπευσία.ας.ἡ. neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος.ε.ὁ,ἡ. uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, sine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερίζων.ουσα.ουν.ὁ,ἡ. spicas siue aristas habens.

Ἀθερῶν. attentissime inspicere. Vide supra in α.

Ἀθέρας. spicæ ex area abiectæ. Aristas simpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex spicis quæ sunt degeneres ἀθέρας Græcis uocari uidentur, ut est apud Aelianum lib. de prouidentia. Eos colligunt spicilegium facientes, qui uocantur τὰ χνάλογοι. Vnde ἀθεείλω.μι.σω. ν.κα. paruipendo, reprobo, non pili facio. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. ca. 21.

Ἀθερίνη. arista. Item atherina apud Atheneum piscis uilior, alio nomine dictus aristula.

Ἀθερίξ. cuspis aristarum.

Ἀθέρωμα.ατος.τὸ. tuberculum in capite nasci solitum, teste Celso, plantæ simile, ut ex etymo apparet.

Ἀθεσία.ας.ἡ. transgressio.

Ἄθεσμος.ε.ὁ,ἡ. illicitus.

Ἀθέσφατος.ε.ὁ,ἡ. immensus.

Ἀθετέω. reprobo, sperno, cassо, irrito, repello, reijcio, aspernor. Sic Mar. 6. διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, Propter iusiurandū cosq; qui simul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τ θυ, Non aspernor, non repello.

Ἀθέτημα.ατος.τὸ. illicitum.

Ἀθέτησις.ιος.ἡ. improbatio, reprobatio.

Ἄθετος.ε.ὁ,ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος.ε.ὁ,ἡ. minime contẽplatiuus.

Ἀθεωρητὶ. sine contemplatione.

Ἀθέως. ε. ὁ. comparatiu. ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος.ε.ὁ,ἡ. uberibus insuetus.

Ἀθήλωτος.ε.ὁ. indomitus, asper.

Ἀθλιά. inuenitur pro genere tibiæ, quo usus fuisse dicitur personãdis Minerue hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθλιᾶ. ας.ἡ. κὴ

Ἀθλιᾶα.ας. poëtice, Minerua.

Ἀθήναζε. ad Athenas.

Ἀθῆναι & Ἀθῆναὶ differunt. Nam ἀθῆναι urbis est nomen, Ἀθῆναὶ uero tum urbis, tum regionis, authore Ammon.

Ἀθηναῖον.ου.τὸ. templum Minerue, locus ad quem poëtæ Græci sua carmina ferebãt recitabantq; sicut poëtæ Latini in templo Apollinis, & musarũ. D. Hieron. pro auditorio usurpauit: Quando (inquit) omne athenæum scholasticorum uocibus consonabat.

Ἀθηναῖος.α.ὁ. Atheniensis. Sed Ἀθηνᾶς, ᾶ Attica lingua utitur, ὁ Ἀθηνίσων.

Ἀθηναῖς. ι. olea, & ἀθηναία, olea silueſtris.

Ἀθήνη.ης.ἡ. Minerua, quasi ἀθήλη, quod lactata non sit. est enim è Iouis capite prognata.

Ἀθηνήθεν. de Athenis.

Ἀθήνησι. in Athenis.

Ἀθηνίγηρων. ωνος.ὁ. quasi dicas senex scholasticus, qui in senectute literis nauare operam incipit, ὀψιμαθὴς. Cõposita dictio ex ἀθήνη Minerua, quæ studijs præesse dicebatur, & γήρων senex.

Ἀθήρ.ῆρος.ὁ. acutus.

Ἀθήρα. genus pultis ex lacte & tritico.

Ἀθήρευτος.ε.ὁ,ἡ. inuenatus, sine feris.

Ἀθηρόγλωσσος.ε.ὁ. eloquens.

Ἄθηρος.ον.ὁ. sine feris, ut ἄθηρος χώρα, Plutarch.

Ἀθηρολογέω. ῶ.ὁ. uentilabrũ, flabrum

Ἀθεμίστως. ὁ. prodigus, qui nihil recondit in crastinum.

Ἀθής ἀντος. nemini mercenarius, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Ἀθήμαντος. ον. ὁ. nihil uolens accipere. Secta cuiusdam nomen.

Ἄθικτος. ον. ὁ. intactus, sceleſtus, immaculatus apud Plutarchũ.

Ἀθλάω. exerceo, tolero, uitam ſeruilem duco, aduerſa fero.

Ἀθλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. certo.

Ἄθλημα. ατος. τὸ. certamen athletarum.

Ἄθλησις. εως. ἡ. luctatio.

Ἀθλητήρ. ῆρος. ὁ. expertus certando.

Ἀθλητής. οῦ. ὁ. pugil, uel luctator, certator. Latini hac dictione tanquam natiua utuntur, niſi quòd uocatiuũ græcũ noſtratui loco uſurpãt, Macedonũ ac Theſſalorum conſuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id eſt παλαιστὰς, δρομεῖς, πυγμὰς διαυλοδρόμους, & ἀκοντιστὰς. id eſt luctatores, curſores, pugiles, diſcum in ſublime iaculantes, ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος. ον. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ἀθλιότης. ητος. ἡ. miſeria.

Ἀθλοθέτης. qui ludos præbet, & præmiũ certãtibus proponit, βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης. Ammon. tradit agonothetas eſſe τῶν σωματικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθετῶντες (inqt Bud.) erant iudices & arbitri, quare ἀθλοθετῶ etiam ſignificat ἀγωνοθετῶ. Dionyſius ſeruatorem noſtrum ἀθλοθέτην uocat, &

Ἀθλοθεσίαν, uitam euãgelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutã & propoſitã. Item certaminis cura apud Ariſtophan. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium, ἀντιπαράθεσις. Dicitur etiam ἀθλοθετία.

Ἄθλον. ου. τὸ. præmium certaminis, ſiue athletæ.

Ἄθλος. ου. ὁ. certamen.

Ἀθλοφόρος. ον. ὁ. præmium ferens.

Ἄθολος. χὸλ

Ἀθόλωτος. ον. ὁ, ἡ. illimis.

Ἀθορύβητος. ον. ὁ. χὸλ

Ἀθόρυβος. impertiurbatus, ſine perturbatione.

Ἀθορύβως. ſine tumultu, tranquillè, citra ſtrepitum.

Ἄθρα. ὰ. minæ, contentiones.

Ἅθρας. currus, Rhodijs.

Ἄθραυστος. ον. ὁ, ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis.

Ἀθρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uideo, conſtanter circunſpicio.

Ἀθῦ, ῖω. citra lacrymas.

Ἀθύμματα. τὰ. munera à cognatis miſſa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ. τριχος. ὁ, ἡ. carens capillis.

Ἀθρίψ. ίπος. uermiculus, ut coſſus, ut tinea & teredo, qui & θριπιδεὺς à Theophraſto appellatur. Bud.

Ἀθροίζω. μ. σω. ω. κα. congrego, colligo, accumulo.

Ἄθροισις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἀθροισμα. ατος. τὸ. χὸλ

Ἀθροισμός. οῦ. ὁ. aceruus.

Ἄθρόον. repente.

Ἀθροισμός. ον. ὁ. turbatio.

Ἄθρόος. ον. ὁ. χὸλ

Ἄθρους. denſus, conſertus, ſimul omnia, congregatus, repentinus, frequens.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulatè. Cicero, Et ut ſemel omnia complectar. id eſt, ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una comprehenſione omnia complecti.

Ἀθρύλλος. ον. ὁ, ἡ. uirilis, ineſſæminatus.

Ἀθρύπτως, χὸλ σκληρῶς διατρῖβ. dure at-

auſterè uitam agere apud Plutarch.

Ἄθαλος. ὁ, ἡ. profanus.

Ἀθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtor, animum deſpondeo, animum deijcio.

Ἀθυμία. ας. ἡ. triſtitia, dolor, anguſtia, animi deiectio.

Ἄθυμος. ον. ὁ. triſtis, puſillanimis, ignauus, deſperans. Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τινὰ τῶν φίλων κτήσιν, deſpero amicos habere.

Ἀθυρίζω. ſaltare, ludere. Proprie de pueris qui foris diſcurrũt. ab α priu. & θύρα, ianua.

Ἄθυρμα. ατος. τὸ. ludus. unde

Ἀθυρμάτιον, apud Lucian. de Cyclope loquens, ἔφη δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ὑφ' ὧν ἀγαπᾶται ἀθυρμάτιον. Ideſt, delicias ſuas.

Ἀθυρογλωσσία. ας. linguæ incõtinentia.

Ἀθυρόγλωσσος. ον. ὁ. garrulus, loquax, linguæ effreni.

Ἄθυρος, ἄνους, ἄναρχος. Herodian. παιδίον ἄθυρον, puer ludibundus, Polit. interprete.

Ἀθυροσομία. ας. ἡ. dicacitas.

Ἀθυρόσομος. ὁ. ὁ. qui linguæ temperare non poteſt.

Ἀθύρω. ludo.

Ἀθύνω. miſceo, alapis percutio.

Ἄθῳος. ὁ. ὁ. damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius.

Ἄθως. Iouis epitheton, ab Atho monte.

Ἀθώρακτος. ὁ. ὁ. inadulabilis, immitis.

Ἀθωράκιστος. ὁ. ὁ. inermis.

Ἄθως. ω. ὁ. mons Thraciæ.

Ἀθῶω. abſoluo, immunem facio, nõ mulcto, extermino.

Ἀθώως. citra damnum, innocenter.

Ἀθωωσις. εως. ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

Αι.

Αἶ & αἰ. heu. hinc Aiax dictus.

Αἲ. utinam, pro αἴθε apocopen, ἄθ.

Αἱ. articulus fœm. gen. Homer. pro illæ & aliquæ utitur.

Αἶα. ας. ἡ. terra, pro γαῖα per ablationem τοῦ γ.

Αἴαγμα. τὸ. lamentatio.

Αἰάζω. μ. άσω. lamentor, clamo.

Αἰαία. Medea. Inſula quoq; Circes eodem nomine appellatur.

Αἰαίζω. uerbero.

Αἰαιός. οῦ. ὁ. niger, difficilis.

Αἰβοῖ. heu, φεῦ, indignantis, interdũ admirantis eſt.

Αἰγάγρος. ου. ὁ. πρὸ

Αἴγαγρος. ου. ὁ. caprea.

Αἰγανέη. ης. ἡ. iaculum, ſpiculum. Euſtath. ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, quòd longius mittatur, uel quòd ancyle (id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt πάβλη) ex pelle concinnaretur cæprina.

Αἴγα. ον. utinam, enim. Heſych.

Αἶγε. illæ.

Αἴγειος. ον. caprinus.

Αἴγειρος. ου. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur λεύκη.

Αἰγέη. ης. ἡ. pellis caprina.

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponeſus eſt appellata.

Αἰγιαλίδες. οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum ſubalbidæ.

Αἰγιαλὸς. οῦ. ὁ. littus. Item in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes in littore diſpoſitas antè ἀιγιαλὸς uocata eſt, teſte Plin.

Αἰγιαλώδης. ους. ὁ, ἡ. littoralis, in littore habitans.

Αἰγιβάτης. ου. ὁ. caprarius.

Αἰγίβοτος. ου. ὁ. capras paſcens, terra montoſa.

Αἰγίλη

Αἰγίζω. μ. ἴσω. π. κα. capras pasco, dilacerio, flo uehementius.

Αἰγιαλός. ὁ. pars auis.

Αἰγίθος, & αἰγίθαλος. auis quæ et ægithus, uel salus latinè appellatur.

Αἰγίλωψ. ωπος. feles, pro αἴλουρος.

Αἰγιλιψ. πος. locus altus. unde αἰγιλιῶν πέτρη, & ἣ οὐχὶ λάπτω, ut quò præ altitudine ascendere non possit capra.

Αἰγίλωψ. πος. ὁ. auena, & abscessus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἰγίμωρος. insula Libyæ, unde

Αἰγιμούσιος. gentile nomen.

Αἰγινᾶα. τὰ. grandia rerum uenalium onera. Deductum putant ab Attico talento, quod in Aegina insula maximum erat. Vnde αἰγινατοπῶλαι mercium id genus uenditores. Nam est ibi factum emporium, ob insitam loci sterilitatẽ hominibus, maritimam negotiationẽ obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miscellaneum onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cæl. lib. 1. cap. 17.

Αἰγίοχος. ὁ. ὁ. αἰγὶς ἔχων. Iouis epitheton, ab ἔχω, & αἴγιος, quia nutritus à capra: uel ab ἴσχω, tenere, & αἰγίδος, quoniam ægide utatur.

Αἰγίπαν. πος. ὁ. Semicaper, Pan.

Αἰγιποδες. οἱ. capripedes, Satyri.

Αἰγὶς. ίδος. ἡ. ægis, scutũ Iouis, ut Iliad. Α. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen quo Libyes utuntur. τὰ τῶν τραγῶν δερμάτων αἰγίδα, καὶ ἀπὸ τοῦ λιβύης, αἰγᾶσι χαλοῦσι. Item καταιγὶς, turbo uenti, procella. Apud Dionysium & Pausaniam rete ex coronis contextum, cuius usum non explicant. Cæl. laneas ab eis intelligi coronas probabile putat, lib. 10. ca. 6.

Αἴγιον. ciuitas Achaiæ, unde

Αἰγιὼν. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus.

Αἴγλη. ης. ἡ. splendor, Luna.

Αἰγλήεις. ήεσσα. ὁ. splendidus.

Αἰγοβόλος. ὁ. pastor caprarum.

Αἰγοθήλας. ὁ. caprimulgus auis.

Αἰγόκερως. ωτος, ὁ. capricornus, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ὁ. ὁ. capriceps auis.

Αἰγοκόμος. caprarum ductor, qui capras pascit, locus capris pascendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur.

Αἴγυλος. ὁ. ὁ. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assiduè distillat: & si negligatur, ad ossa usq; dehiscit in fistulam.

Αἰγυλώπιον. π. ὁ. abscessus est pusillus ob longus usq; sub ipsum palpebræ torulum, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Dicitur etiam ἀγυιὸς.

Αἰγυπιὸς. ὁ. ὁ. uultur uel saltem species uulturis.

Αἰγυπτιάζειν. astutè agere, & nequiter, impostorem agere, fallere. Nam Aegyptij uelut impostores, & fallaces, malè audiebant. Accipi item nonnunquam solet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, Χροὰν δ' ἠλὼ ἠλὼ ἔλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσῃ.

Αἰγυπτιστὶ. scelerate.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de sordido atq; infimæ sortis homine dicebatur. Eras. Chil.

Αἰγύπτιος δικαστὴς. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Αἰγόλιος. ὁ. ulula.

Αἰγόλος. ὄφεως. ὁ. caprile.

Αἴγωπες. habens oculos caprinos.

Ἅιδας.ου.ὁ. sepulchrum, Pluto, inferi.

Ἀιδής.ἐς. incomprehensibile.

Αἰδοίμιος.ος.ον. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoq; ἀιδοίσιμον inuiolatū, & in quo supplicibus ius asyliæ constabat, ἄσυλον. Αἰδὲς etiam in hac significatione usurpatur. Bud. Com.

Αἰδοιομύησις. ἡ. ὁ. uerecundia, ueneratio.

Αἰδόομαι. μ. αἰδέομαι. ueneror, uerecundor, ὑπαίσχομαι, obseruantia prosequor, reuereor, erubesco. Interdū significat idem quod πάθομαι, placor, iniuriam remitto, iram condono, ἡμέομαι, συγγινώσκω. Sic apud Gregor. φίλον αἰδῶ, ἀιδὼς appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitiæ nosset, & amico exorabilem se præbere. Significat item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus αἰδῶς dicantur. Bud. Com.

Αἰδὼς.οῦς. ἡ. id est uenia, & misericordia, & personæ periclitantis respectus, ultionis animaduersionisq; remissio, Demost. Lege. n. olim licebat cædis nō uoluntariæ crimen euadere, si is qui cædis reus erat, quendam ex consanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiā adducere; cuiusmodi exorata placabilitas αἰδὼς uocabatur. Bud. Com.

Ἀΐδηλος. ὁ. obscurus, ἀφανὴς. Item noxius, exitiosus, sæuus, Iliad. ι. pro ἄδηλος per pleonasmum. Ἀΐδηλον πῦρ, παρὰ τὸ ἀ στατικῶς, καὶ ἴδηλον, quod nunquam quiescat, & semper in motu sit.

Αἰδημόνως. uerecunde, reuerenter.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uerecundus. Athen. de Isocrate, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος, Inter rhetores maximè uerecundus. Aristot. in 2. Ethic. ἡ αἰδήμοσύνη in uirtute ponit, mediūq; facit inter ἀναισχυντίαν & ἀναίσχυντον, id est attonitum & impudentem.

Ἀΐδης. ὁ. infernus, Pluto, ab a priu. & ἴδω uideo, quòd omnia ibi sint tenebricosa, neq; quicquā uidere liceat.

Ἀΐδιος. ἡ. ὁ. sempiternus.

Ἄϊδιος. ἡ. ὁ. æternus.

Ἀϊδιότης. τητος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως. sempiternè.

Αἰδυής. ἐῆς. ὁ. inflexibilis, tenebrosus.

Αἰδοῖα. τὰ. pudenda.

Αἰδοιά. τὰ. quæ pudendis adnascuntur.

Αἰδοῖον. ου. τὸ. testiculus, penis.

Αἰδοιόκομος. ου. ὁ. morbus pudendorū, ut satyriasis & priapismus.

Αἰδοῖος, pro αἰδέσιος, uenerabilis, castus, reuerendus.

Αἰδοῖος ἱκέτης. supplicator, dignus qui exoret quod petit.

Αἰδοιώδης. ους. ὁ, ἡ. genitalis speciem referens.

Αἰδὼς. οῦς. ἡ. reuerentia.

Ἀϊδόσδε. ad infernum, aduerb.

Αἰδύομαι. pudefio.

Ἀϊδωρίωνες. οἱ. qui nullis iam sunt uiribus, quasi propinqui Plutonis speluncæ.

Ἀΐστία. ας. ἡ. imperitia.

Ἄϊστος. ου. ὁ, ἡ. inscius.

Ἀϊστός. ὁ. perspicuus.

Ἀϊσυμος. ὁ. audax, temerarius.

Αἰσυμνήτης. ὁ. infernus, Pluto.

Ἀΐσω. canto ut gallus.

Αἰδώς. οῦς. ὁ. pudor, φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiūt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine significari non pudorem eum ob scelera perpetrata, quē ἀναίδειαν proprie uocari uolunt: uerum pudorem illum ingenuum cum obseruantia quadam

coniunctum, cuiusmodi est pudor filiorum erga parentes.

Αἰά. semp. cõtinue, repente, simul. ἀά, ἀΐσσω, ἄσις, ἀά, ἀΐ, ἀΐω, ἄϊω, ἀΐσ. αἰ, ἀΐ, ἀΐ, ἄϊς, oēs hæ uoces idē significant.

Αἰαγφίτης. ὁ. semper existens, uel potius semper generās. Iones enim pro αἰεὶ, γγιτὴς utuntur.

Αἰανεῶται. apud Milesios dicti sunt potentiores, quòd semper in nauibus consultarent. Damasenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, sodalitates duæ urbem obtinuerunt: harum altera ναυτὶς, altera χερσαία dicebatur. Sed cum potentes dominarentur, et sodalitatis suæ res asciuissent, urbi ne quando à diuersa factione opprimerentur, conscensis nauibus, et procul à terra progressi, maximis de rebus consultabant, proinde ἀεναῶται appellati. Cæl. Calcagninus.

Αἰανθῖνες. οἱ. sempasiones aues, omnib. enim anni temporibus cõspiciũtur.

Αἰάνιος. mariti duarũ sororũ cognati.

Αἰάνυτος. mortis epithet. somnolẽtus.

Αἰετός. ὁ. ἀετός. aquila.

Αἰζηός. ὁ. ὁ. iuuenis, florens.

Αἰήτης. ου. ὁ. Aeëta, rex Colchorum.

Αἰθαλίς. ῖδ. ἡ. cinis.

Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æstus ardore imprimis gaudeant.

Αἰθαλόεις. ὁεσσα. ὁ. ardens, exustus. Vulcani epitheton est, quasi fuliginosus deus.

Αἰθαλοπαμπόλιον. ου. fumi, impositura.

Αἰθαλόω. ὁ. fuligo, fauilla, genus æris, siue petra ex qua fit ignis. Item ardens, exustus, apud Pindarum.

Αἰθαλόω. κὼ

Αἰθάω. ardeo, comburo.

Αἰθαλώδης. ους. ὁ. fuliginosus.

Αἰθὴρ. ῆρα. In hoc differt ab ἄερσιν (teste Ammon.) quòd personas non distinguat, unde ut personæ distinctio indicetur, ἄερσιν illi coniungi solet. Homer. Iliad. ά. αἴθ' ὄφρα τοι αὖθι μετὰ νυυσὶν ἀλάμενος, καὶ ἀνάμερ, ἐδῶ.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.

Αἰθήριος. ὁ. ὁ. æthereus.

Αἰθὴρ. ῆρος. ὁ. uel ἡ. apud Pindarum & Homerũ, æther, claritas. Dictum ἀὸ τοῦ ἄϊσσειν, uel ἀὸ τοῦ ἀεὶ θέειν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipsum, stellæq, omnisq syderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus sit et incensus, sed quòd cursibus rapidis semper rotetur.

Αἴθι. utinam.

Αἰθικες. populi Macedoniæ, quorũ meminit Homer. in Catalogo.

Αἴθιος. aptus combiri, ut αἴθιος ξύλα. Item mordax, niger.

Αἰθιοπὶς. ἰος. ὁ. æthiops.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. æthiops, ab αἴθω cremo, & ὄψ aspectus, quòd solis uicinitate torreatur.

Αἴθμα. ατ. esca.

Αἴθονες. οἱ. ἀὸ τοῦ αἴθω. proprie sunt phlyctænæ, id est pustulæ ex igne, φλυκτίδες, pustulæ rubeæ in summa cuti, exanthemata.

Αἴθον. λαμπρὸν, ignitũ, nigrum, ardẽs, splendidum.

Αἴθουσα οἶκος. appellat Homer. quasi fumicalidũ, id est natura ignitum, quòd semina quædam caloris in se habeat, sitq natura ignitum, non (ut alij) propter colorem. Gell. lib. 17. cap. 8.

Αἰθὼ. οος. ἡ. καῦμα, æstus, calor.

Αἴθων. ωνος. ὁ. porticus. Vulgo ein schopf summer loub.

Αἴθων. ωνος. ὁ. ardens. Αἴθων κακὸς. fanus, qui dum materia aliqua uritur, fit.

Αἰθρίω. μ. ἴσω. ν. κα. tempestatem fero, sub dio diuersor.

Αἰθρ. ρ. ι. æthra, splendor aëris, aër.

Αἰθρηγενής. ἐος. ὁ, ἡ. serenificus, sudificus: quasi sudum, siue subudum reddens aërem. Boreæ epitheton, siue quia frigus efficit, quod Homerus αἰθρηγενέτην uocat. Faustus, Prigentem & borcam durat, zephyrumq; repentem. Siue αἰθρίαν, id est serenitatem. australes enim nubes discutit. Colus molla, Nec tam nubifugo borea Latonia phœbe Purpureo radiat uultu.

Αἰθρία. ας. ἡ. serenitas.

Αἰθρινός. ὁ. matutinus.

Αἰθριοκοιτέω. μ. ήσω. dormio sub dio.

Αἴθριος. ε. ὁ. serenus, illustris.

Αἴθρος. ε. ὁ. frigus.

Αἴθυια. ας. ἡ. merga auis.

Αἰθύσσω. μ. ξω. κ. κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα. τ. impetus, ὅρμημα ἰεὶ πυρὸς.

Αἴθω. μ. σω. uro, incendo, ardeo.

Αἴθω. expiro.

Αἴθων. ωνος. ὁ. ardēs, splendidus, niger. Interdum uirilis, bellicosus. Interdum elaboratus, ut σίδηρος αἴθων. Est etiam unus equorum solis.

Αἴκα & ἤν. si, poëtice, pro ἐὰν, ἄν. Dores ἀ uertunt in α.

Αἰκάζομαι. fi. uti. ἄσω, ἀσάμην.

Αἰκάποθι. siquando ubi, quò, sicubi. ἄπο τι, ἐάν ποτε.

Αἰκάω. μ. άσω. κ. ακα. uoco.

Αἰκάλλω τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor.

Αἰκή. ἡ. impetus.

Αἰκία. ας. ἡ. flagellatio, uerberatio. Proprie cui conuicia non præcesserunt, ærumna, supplicium. Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum ob uerbera. Bud. Com. (do.

Αἰκίζομαι. cõtumelia afficio, flagris cæ

Αἴκισμα. τ. flagrum, percussio.

Αἰκίσω. uerbero contumeliose.

Αἰκισμὸς. ὁ. ὠδία.

Αἴκιστος. turpis.

Αἰκτίρ. ῖρος. ὁ. impetuosus.

Αἶκτος. ε. ὁ. ingens, ineffabilis.

Αἰκῶς ὠμότητος. crudeliter, contumeliose.

Αἶλινον. τ. lugubris quædam cantio, genus lamētationis altæ & accutæ, ut inquit Sophoclis interpres.

Αἰνός. όν. ὁ. miser.

Αἶνυμι. affinis.

Αἴλουρος. ε. feles, catus. παρὰ τὸ αἴολα ὁρᾶν ἐρέπτ.

Αἷμα. ατος. τ. sanguis.

Αἱματαῖα. ὰ. parentationes mortuorum, Dorice, quasi animæ mortuorũ sanguine saturentur.

Αἱματανθὴς. color sanguinem præ se ferens, concrementum sanguinis.

Αἱματηφ. ὄπος. ὁ. cruentum uirus.

Αἱματιὰς. άδος. ἡ. sepes spinosa, ἀπὸ τοῦ ἁιμάσσω. Proprie macerta sine luto cementorum.

Αἱμάτης. culter.

Αἱματικὸς. ὴ. ὸν. ἁιματόεις.

Αἱματίς. ίδος. ἡ. obsonij genus, genus farcimnis ex sanguine, à cruore appellatum.

Αἱματίσω. μ. ίσω. ν. ικα. cruorē moueo.

Αἱματινός. ὴ. ὸν. sanguineus.

Αἱματίτης. lapidis nomen, à sanguinis colore, uel uirtute atq; effectu, nimirum quòd sanguinē deprimat. Plin. lib. 36. cap. 20.

Αἱματόεις. όεσσα. ὸν, ὁ, ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. sanguinipota. Proprie de dracone dicitur.

Αἱματόφλυς. ὸ, ἡ. plenus sanguine, & cruuus. De uenis dicitur apud Hypocrat.

Αἱματόω. μ. όσω. ν. ωκα. ῶμαι

Αἱματόω. ῶ῀

Αἱμάσσω. μ. ξω. ττ. χα. lanio, cruento, sanguine conspergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης. ὁ ἡ ὐ. cruentus.

Αἱματωπός. οῦ. ὁ. sanguinarius, oculos cruentos habens.

Αἵμιον. σφάγιον.

Αἵμιον. uas quo excipitur sanguis.

Αἱμόκτυτα. sanguinis missio, uel effusio. Nam κτυπᾶν ponitur ἐπὶ αἵματος ἐκχύσεως, pungere.

Αἱμιγίνεια. incestuosi, incesti.

Αἱμονία. ας. ἡ. Thessalia & Ephesus.

Αἱμοπλοϊκός. οῦ. ὁ. excreans sanguinem.

Αἱμορραγία. ας. ἡ. copiosi sanguinis effusio.

Αἱμορρόω. sanguine fluo, sanguinis fluxum patior, unde ἀιμόῤῥους, mulier menstruata.

Αἱμορροΐς. ΐδος. ἡ. haemorrhois, morbus, id est sanguinis fluxus, exitus cum per anastomum luctatur, ut in sectione uenæ, uaricis, marisc. Etiã αἱμορροΐδας morbum sedis interpretatur Hermola.

Αἱμόῤῥους. serpentis nomen.

Αἰμός. ὁ. nemus, arbustum.

Αἱμοφόρυβος. ὁ, ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαρής. ἐς. ὁ, ἡ. sanguine gaudens.

Αἱμωνία. ας. ἡ. facundia, illecebra, sermonis lepiditas.

Αἴμων. ωνος. ὁ. ἡ

Αἰμύλος. ὁ. facetus, blandus, uarius, diserus.

Αἰμυδᾶν. ῶ. ὁ. ἡ

Αἰμυδᾶν. obstupescere dentibus ex acerborum fructuum esu, aut stridore quopiam, qui etiam gingiuas infestat.

Αἰμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀκῶ, dentibus doleo.

Αἰμυδία. ας. ἡ. dentium stupor ex esu pomorum immaturorum.

Αἴμων. ονος. ὁ. cruentus, experius.

Αἱμωδ. ὀδ. ὁ. sanguinarius cruentus.

Αἰναρετής. ῆ. ὁ. grauis uirtute.

Αἰνάδα. αι. ἡ. aneadæ.

Αἴνεσις. & ἡ. laudatio.

Αἰνετός. ὀδ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. ήσω. κὴ ἐσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum ostendit Homer. in hymno Veneris: τῷ δ' ἐκ κὴ αἰνέατο δῆμον ἅπαντα, οὔνεκα μιν κατὰ ἶφθιμ' ἔχεν ἄστυ. Αἴνιγμα. τος. τὸ. uel αἴνιγμός Aristoph. ænigma, quæstio obscura sermonedosus, & inuolutus. Latini antiqui scirpos appellauerũt, ut Gellius scribit lib. 12. cap. 8. per antiphrasim fortasse, quemadmodum etiam bellum dicitur, quasi minime bellũ & bonũ.

Αἴνιγμα χαλκοῦν. indicium, allusio tranquillitatis.

Αἰνιγματικός. οῦ. ὁ. qui loquitur per ænigmata, resq; per se dilucidas data opera obscurat, cuiusmodi sunt carmina Lycophronis. Eras.

Αἰνιγματώδης. ες. ὁ. ænigmaticus.

Αἰνίζομαι. laudo.

Αἰνικά. τὰ. obscura.

Αἰνίς. νίδος

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obscurè loquor, intuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate ostendo & significo, coniectio apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν πέτρον, taxat petrum, Plutar. in Placi. ἀδύνατον λέγειν αἰνίττεται. Αἰνίττεσθαι τοῖς μυστηρίοις, ænigmaticæ orationi translationes congruũt. Arist. Rhet.

Αἰνόγαμος. ὁ. ὁ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ὁ. grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής. ες. ὁ, ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ὁ. ὁ. laus, gloria. Item apologus, prouerbium. Αἶνος Aphthonius in progymnas. simpliciter μῦθον, id est fabulam uocat. Huic sunt (ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina, συβαϊτικὸς, λύκειος, ἀισώπειος. Quintil.

αἶνος dict à Græcis appellatum ἀπὸ μυθικοῦ, & αἰσωπικοῦ, à Latinorum nonnullis apologationem, non satis in usum recepto nomine: additq; hoc à paræmia discrepare, quòd αἶνος totus sit apologus, παροιμία autem sententia breuior, ut apud Hesiod. Νῆϊν δ' αἶνον βασιλῆϊ ἰθύνειν, νόσφι νῷ εἰδότι. Οἷδ' ἴρηξ προτέρωσε ἐὼν ἐρέει πολὺ δίκρον. Vtitur eundē ad modum & Archilochus & Callimachus. Etiam si Theocritus ἐν παιδικοῖς, αἶνον pro paræmia uidetur usurpasse, αἶνος ὅλῳ λίγυτατός τις, Ἵνα μὴ τοῦτον ἄμ' ὄνῳ. id est, Fertur & hoc olim, in syluam secedere taurum. Hæc Eras. Aristophanis interpretes prodūt αἶνον non concinnari pueris, sed ad uiros dirigi, nec consolatorium modo esse, sed paræneticum quoq. admonet enim & docet. Dicitur etiam αἶνος, quod alio nomine γρῖφος, sermo implicitus, uti apud Clearchū, uir non uir, auis nec tamen auis, lignum nō lignum, lapis non lapis: pro eunucho, uesperilione, ferula, pumice.

Αἰνὸς. ῆ. ὸ. κακὸς. grauis, malus.

Αἰνότης. τητος. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ν. ὸ. grauia & mala parens.

Αἰνότοκος. ν. ὸ. malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός. ἡ. capra. Generale nomē est ad omnes caprarum species, quarum triplex est differentia. nam recens natæ ἔριφοι appellātur: anniculæ, uel media ætate χίμαροι: adultæ τράγοι et ἴσχοι. Has Homerus πρωγόνους uocat, mediās, μυτάκας, alias ἔρφους.

Αἰξάζω. impello.

Αἰξονία. ἡ. conuitium.

Αἰξονάζομαι. accusare, cōuiciis inesse re. Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur, inde figuratum, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia insignes erāt. Cæl. lib. 10. cap. 25.

Αἰολάν. ὸ. Cæcias uentus.

Αἰολίω. μ. ἴσω. υ. ψω. uario. ποικίλω, συν νῦς κὴ ταχίως τρέφω, κινῶ.

Αἰολογέ. ἡ. umbra, momentum temporis.

Αἰολίζω. αἰολῶ, uario, decipio, gero more æolicum, decipio, ut apud Heroclem, μὴ δ' αἰόλιζε αὐτὰρ, Ne circumscripseris ipsam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Item æolice loquor, Strab. lib. 8.

Αἰολοθώρ. ᾱκος. habens pulchrū thoracem.

Αἰολομίτρ. ω. ὸ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Est autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμυθος. ὸ. heterocl. accentu in antepen. & cum ι. ἀγκυλόμητις, uarij consilij. Moschopol. in Hesiod.

Αἰολοπύλα. ὰ. sunt quæ forma sphæricā, ex ære aut alia materia fiunt, intus cauæ quibus inest punctum angustissimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotæ, simul atq; aqua feruere cœperit, flatū tantisper emittunt, dum aqua (quæ in fumum resoluta, paulatim efflatur) duraverit. Deductum ab αἴολος & πύλη, quasi æoli portæ.

Αἰολόπωλος. ὸ, ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.

Αἰόλος. ῆ. ὸ. rex uentorum.

Αἰόλος. υ. ὸ. uarius, dolosus, obscurus.

Αἰολόω. μ. ὤσω. υ. ωκα. uario. ποικίλω, συνυφῶ καὶ ταχέως τρέφω, κινῶ.

Αἴπεια. ας. ἡ. urbis nomen.

Αἴπυρ. tanquam.

Αἰπύς. ῆ. ὸ. excelsus.

Αἰπόλος. ος. ὸ. idem.

Αἰπόλιον. ου. τὸ. grex caprarum.

Ἀπόλλ. ψτ. ὁ. ἀπόλλων, καὶ κάπηλος.

Ἀπόλος. ὁ. caprarius.

Ἄπος. ους. τὸ. cacumen, uertex.

Ἀπόκερως. alta cornua habens. Epitheton cerui.

Ἀπύς. ῦος. ὁ. alius, magnus, durus, pernicioſus.

Ἀπύτης. idem.

Ἄρρα. ας. ἡ. lolium.

Αἱρέομαι. ῆμαι. ἀφῑρέθμαι. π. ἕρημαι. ἀόρ. α. ἠρέλων. medius ἀόρ. β. ἑλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομα. eligo, uolo, decerno.

Ἀρίσιμος. ε. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. περὶ ἀνθρώπου τινὸς, utitur pro ea electione qua epiſcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ſecta: quarum quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laertio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Θαῦμα (ut annotat Cælius) eſt præſtãtis in philoſophia uiri παράδοξος & ἀθόλητος, id eſt opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis, ὅτι δὲν ἔσιν ἀντιλέγειν. Quæ ſi obrepat in plureis nõ inurbanos, iam ἄρσις, id eſt ſecta nũcupatur: ſed inter pulſatos gregaleisq; κοινὴ ἔννοια. Optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chriſoſt. optio regni. Politian. hæc uerba Herodia. lib. δ. ἰκάστης κελεύσεως ἀπὸ τοῦ προτέρου αὐτῶν ἐπανίστα τὴν ἀξίας αἵρεσιν, ſic Latine fecit: Iuſſerunt ad ſuam quenq; uitam & officium redire. Significat item expugnationẽ.

Αἱρεσιάρχης. ε. ὁ. hæreticus.

Αἱρετίω. μ. ἰσω. π. ικα. κοὶ (Elor.

Αἱρετίζω. μ. σω. π. κα. eligo, placeo, ſe

Αἱρετικὸς. οῦ. ὁ. hæreticus, qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

Αἱρετικὸς. νῦ. ὁ. princeps ſectæ.

Αἱρετίζω. aſſumo, adduco in meam ſententiam.

Αἱρετὸς. οῦ. ὁ. eligibilis, electus, potior arbiter.

Αἱρέω. μ. ἑσω. ἀόρ. β. εἷλον. capio, teneo, deſtruo, populor, occido. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀκεικὸς. ὁ. loliaceus.

Ἀκειωλαί. procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua ſignificat interdum etiam tollo, id eſt erigo. Plutar. ἀφῑρέθη τὰ ἱστία ὑπὸ ἀνέμων. Xenoph. ἔδοξε δ' ἵππῳ τὰ πρόσθε ἄρασθαι. Interdũ porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt ἀναπίθημαι, ἀναφορτίζομαι. Interdũ ſuſcipio, id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον ἄρασθαι. Interdũ fero, hoc eſt reporto præmium uel lucrum, ut ἄρασθαι κλέος, ἄρασθαι νίκην, refero, aut fero gloriam, uictoriã. Bud. Com.

Αἰρετὸς. obedientis. παραδεχομένου ἀνακεκριμένου.

Ἀκροιόν. τὸ. tenebroſum, cribrum.

Ἄκρος. miſer, inops. Homer. de Iro, Odyſſ. ς. ἦ τάλα ἦος ἄκρος ἐπιστασίῃ καὶ πάντ' ἴδῃ.

Αἴρω. μ. ρῶ. π. κα. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teſte Feſto) hoc eſt, furculæ quibus uiatores alligatas ſarcinas gerebant. Aliquãdo aufero, de medio tollo. Aliquando moueo, id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀΐδ. ιδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἀΐδης enim uirtutem ſignificat.

Ἄϊδ. ος. ὁ. parca, à δάω, diſtribuo, & in futuro δάσω. unde abiecto δ, ἄϊδ, id eſt μοῖρα, εἱμαρμένη, πεπρωμένη. Pro inſania, apud Sophocl.

Ἄϊδος. ramus lauri.

Ἀϊσάλων. ονος. ὁ. aſalo, accipitris ſpecies. Alias ἀνάσσων.

Αἴθηος. ε. flumen per Crotona fluens.

Αἴσηπος. ε. ὁ. fluuius Lyciæ.

Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. ε. ἠσθημαι. μέσ. ἀόρ. β. ἠσθόμην. sentio, cognosco, intelligo, experior. Genit. uel dat. aliquando accusat. de quo Priscian. libr. 18. Αἰσθάνομαι ἀρχαῖς, sentio dixisse.

Αἴσθημα. ατος. τὸ. κοὶ

Αἴσθησις. τος. ἡ. sensus ipsa uis, & quod sensu percipitur.

Αἰσθητήριον. sensuum sedes, sensorium.

Αἰσθητήρ. ε. τὸ. facultas sensiua.

Αἰσθητικός. ἡ. ὁ. sensitiuus.

Αἰσθητικώτατος. α. ὁ. maximè sensu præstans.

Αἰσθατός. ἡ. ὁ. sensibilis, sensilis.

Αἴθω. spiro, ἰκπνέω. inde ἄθμα.

Αἰσιμία. ας. ἡ. uaticinium.

Αἴσιμος. decens, fatalis. Aristoph. Eccles. τὸ δ' ἀκοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίσθαι. Id est, χρεὼν, ὅρισμος, ἀμαῖξις.

Αἰσιμῶ. insumo, expendo.

Αἴσιος. ὁ. decens, prosper, uerus, germanus, mediocris.

Αἰσύλλοι τὰ χωρία. captantes loci aspicium.

Αἰσίως. aduerb. decenter.

Αἶσμα. ατος. τὸ. expensa.

Αἴσσω. μ. ξω. σ. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, surgo, promico, emico, commouetur, feror, propero.

Αἰσύη. ῆρος. ὁ. torris, titio. Oppian. ε. δὲ πλὸν ἀθμίνων μογέρων αἰσύρα φέροντες, Vrbis casuræ signum, torremq; ferentes.

Αἴσος. ε. ἡ. perditus, insciis, citra reditum, de quo nihil refertur.

Αἰσόω. μ. ὤσω. σ. ωκα. destruo, euerto, perdo, obscuro, euanescere facio, occido.

Αἰσυμνήτ. ου. ὁ. subulcus.

Αἰσυμνήτης, ἀμυητήρων, ἀρχῶν.

Αἴσυρ. ορος. ἡ. inexpertus, indocilis.

Αἴσυλος. ε. ὁ. impius, indecens, aduersus, malus, iniustus.

Αἰσυμνάω. impero, rego.

Αἰσυμνῆται. οἱ. præfecti certaminum, aut ministri, aut iuuenes. Item tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. Com.

Αἰσυμνητίς. ίδος. ἡ. regina.

Αἰσύφηλος. ε. ὁ. timidus, mendax.

Αἴσχιστος. ε. ὁ. turpissimus.

Αἰσχίων. ονος. ὁ, ἡ. turpior.

Αἰσχίω. τὰ. Attici utuntur pro αἰσχίονα. sicut χάρω. ἁπλῶ, ἁμάρω.

Αἶσχος. ους. τὸ. turpitudo.

Αἰσχρολόμενα. turpiter gesta, ab αἰσχρολογέομαι.

Αἰσχροκέρδεια. est uita turpiter quæstuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium.

Αἰσχροκερδέω. turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδής. ἐος. ὁ, ἡ. turpilucrus, interprete D. Hieronymo ad Heliod.

Αἰσχροκερδία. ας. ἡ. lucri turpis cupiditas.

Αἰσχρολογῶ. turpiter loqui.

Αἰσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium. ἀκαθαρσία.

Αἰσχρόλογος. ε. ὁ. obscœnus.

Αἰσχροποιός. fellator, fœdus.

Αἰσχρός. ε. turpis.

Αἰσχρότης. τος. ἡ. obscœnitas.

Αἰσχυντία. ας. ἡ. confusio, pudor, infamia.

Αἰσχῶς. aduerb. turpiter, ut αἰσχῶς δὲ πλύνται τὸ σῶμα, polluit corpus.

Αἰσχύνη. infamia, pudor. Proprie obscelus aliquod perpetratum, ἐπὶ τοῖς τὰ μιξοπόνηρα αἰσχροῖς, ut inquit Aristoxenes. Hanc philosophi definiunt φόβον δικαίου ψόγου. id est, metum iustæ reprehensionis. Gell. lib. 19. cap. 7.

Αἰσχύνομαι. uereundor, erubesco, uereor,

reor, iniuriam patior, lædor. Accuſ.

Αἰσχυντὰ. τὰ. quæ parãt uerecundiã.

Αἰσχυντία. as. ἡ. pudor.

Αἰσχυντός, uel ἀισχυντὸς. uerecũdus.

Αἰσχυνία. as. ἡ. uerecundia.

Αἰσχύω. υνῶ. confundo, dehoneſto, turpitudine afficio. actiu.

Αἰσωπικά. τὰ. ridicula.

Αἴσωπος. ου. Phrygum lingua idem eſt, quod æthiops. Hoc nomine uocatus eſt ſummus ille fabularum ſcriptor, quòd nigerrimus eſſet, ac turpitudine uel Therſitæ Homerico conferendus.

Αἶτας. ου. ὁ. ſocius. Hinc ἄτας pro ὦ αἶταρ.

Αἰτέω. μ. ἐσω. ν. κα. peto, ἐφίημι, ἐπίστασθαι, inſtanter peto. Actiu. accuſ. Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτᾶσθαι, eſt ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandum ſuſceptum eſt. quod etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτᾶσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς dicitur. Ariſtotel. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτᾶσθαι dixit pro eo quod eſt, Poſtulare ſibi concedi ut indubitatum, quod initio probandum recepit. Bud. Com.

Αἴτημα. ατος. τὸ καὶ

Αἴτησις. ιος. ἡ. petitio.

Αἰτίαν φέρειν. expoſcam pœnas.

Αἰτήματα. petitiones, poſtulata. Sic uocãtur ὅτσας, id eſt, poſitiones non uſqueadeò notæ, quæq; non ſtatim admittũtur ab auditore, ſimul ac à præceptore ponuntur, ſed argumento quodã aſtruuntur, priuſquam fidem faciant. Bud. Annot.

Αἴτης. υ. ὁ. lingua Theſſalica adamatus, is qui amatur, teſte Theocrito in eo Idyllio, cui titulum fecit ἀίτης.

Αἴτης. pauper, mendicus.

Αἰτηταί. οἱ. poſtulatores, petitores.

Αἴτητος. υ. ὁ. petitus, petibilis.

Αἴτια. τὰ. ætia, liber Callimachi.

Αἰτία. ας. ἡ. cauſa, id eſt occaſio, caput, origo, fons, radix, principium. Baſil. in ἑξαμ. παρὰ τῆ αἰτίᾳ λάβετε.

Aliquãdo cauſa, id eſt forenſis cõtrouerſia. Eſt autem uox (ut tradit Eraſ.) communis, & ad crimen ob quod merito quis in ius uocari poſſit, & ad leuiorem iniuriam, cui ſufficit expoſtulatio. Vnde ἐν αἰτίᾳ ποιῆσαι, & αἰτίαν ἐπιφέρειν, eſt in crimen uocare, crimen alicui inferre.

Idem ſignificat ἐπ' αἰτίας ἔχειν. & hoc in actiua ſignificatiõe apud Thucyd. κρὶν ἐμὲ τὸν παρασκευασίαν πολεμίαν ἐπ' αἰτίας ἔχειν. id eſt, Me quòd ad bellum ſuſcipiendum hortatus ſum accuſatis, uel reprehenditis. Nam aliàs paſſiue accipitur, ut αἰτίαν ἔχων dicatur, qui male audit, & ſuſpectus eſt criminis alicuius. Is & ſuſtinere cauſam dicitur apud Ciceronem, ex Græcis ſumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν proeodẽ dicũt. Αἰτίαν ὑποίχεσθαι, uel ἀναδέχεσθαι, eſt in ſe crimen recipere, uel agnoſcere rem perpetratã. Ἐν αἰτίαις εἶναι, in crimine eſſe, pœnas pendere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat hoſpiti ſuo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quẽ ea feciſſe inſimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipſe eſſet in crimine.

Αἰτίαμα. ζος. τὸ. crimen.

Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio cauſa alicuius rei. Item accuſo, culpo, Genit. & accuſ. ut αἰτιῶμαί σε τίνα, Criminoſe hoc tibi obijcio. Aliquando cum duobus accuſatiuis, ut τίνα ἄν ἔχων τὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος, Quid cõtra ſeipſum obijcere poteſt? Significat etiam αἰτιᾶσθαι cauſam eſſe, uel in cauſa eſſe dico, cauſam ad te refero, etiam in bonã partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρ' αἰτιῶμαι

τοὺς ἀνοπίους λόγους, Hoc acceptum ge-
nijs loci refero. Bud. Com.

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accusatio, querela. unde αἰτι-
άσεως ἀναβολὴν signifi. αἰτιᾶσθαι.

Αἰτιάσομαι. accusor & culpor, passiue,
& aliquādo actiue, de quo Bud. Cō.

Αἰτιάσω. μ. σω. ν. κα. peto.

Αἰτιατέον τῶν ἡλικίαν. reuocienda causa
in ætatem.

Αἰτιατικὴ. ῆς. ἡ. accusatiuus casus.

Αἰτιατὸν. causatum, à causa, uel ab au-
thore ortum.

Αἰτίζω. μ. τσω. ν. κα. peto. (sificari.

Αἰτιοσημᾶσθαι, προφαίνεσθαι, σκήπτεσθαι, cau-

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. ν. ηκα. causas agere,
causas reddere.

Αἰτιολογικὸς. ἡ. ὸ, ὐ. causalis.

Αἰτιολογος. ὁ. qui sequitur rationem, &
utitur probationibus.

Αἴτιον. ὐ. ν. causa.

Αἴτιος. ὐ. ἡ. causa, author. αἰτία ὁ, τὸ
ἀφορμὴ δὲ ὁ, reus. ἀναίτιος, μεμπτός,
κολάσεως ἄξιος. ἄτοπον ἀναίτιον, quod
est accusandum accusari.

Αἴτιος. ου. ὁ. inhabitatio, lucus, τέμε-
νος, apud Pindarum.

Αἰτοῦμαι. &

Αἰτοῦμαι. peto, obsecro, obtestor. Itē
postulor, ut debitū soluam. Proprie
est commodato petere, αἰτέω simplici
ter petere. (tati.

Αἰτώμενοι δίκας. uocati in ius, uulgò ci-

Αἰτναῖος. ὐ. ὸ. magnus. ab æna monte,
ut αἰτναῖος οἶνος, αἰτναῖος κάπνος.

Αἴτω. applico.

Αἰτῶμαι. pro αἰτοῦμαι.

Αἴφνης, κοὴ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ὐ. ὸ. repentinus.

Αἰχμάζω. σω. ν. κα. armo, iaculor.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Αἰχμαλωτάω, & Αἰχμαλωτίζω. μ. σω. ν.
κα. capio, duco captiuos.

Αἰχμαλωτὶς. ίδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ὐ. ὸ. captiuus, proprie in bel
lo captus, quasi ὁ ἀχμῇ ληφθείς, ab ἀχ
μὴ, quod est ἴσχυς, et ἁλῶ, id est πορθῶ.

Αἰχμή. ῆς. οῦ. ἡ. cuspis, ferrum hastæ. πα
ρὰ τὸ ἄκμαχέναι, uel τὸ ἀίσσω.

Αἰχμητὴς. οῦ. iaculator, pugil, armatus.

Αἰχμόδοκος. ὐ. ὸ. ἀιχμάλωτος.

Αἶψα. statim. (ταῦθα.

Αἰψηρὸς. οῦ. ὸ. celer. ἀ ψαίρω, quod est τα

Αἴω. audio, sentio, spiro. unde ἄσθμα.

Αἰὼν. ῶνος. ὁ. ἀειῶν, seculū, quasi ἀεὶ ὤν.
ὡς ἀιῶνα, perpetuò, aduerb. uel in per
petuum.

Ἀκαινίζω. perdurare. ὅθ πανὸς μενίω.

Ἀκάνθος. ου. ὁ. æternus.

Ἀκῆρα. ας. ἡ. suspendiculū, ut funis erat
in scena ex alto demissus, quo dij aut
heroes in auras tollebantur, & ua-
sorum illud pensilium genus, qua-
li rustici utuntur ad exiccandum ca
seum, κρεμάθρα alio nomine appel-
latum). Aliquando significat de-
ambulationem, uel gestationem po-
tius ipsam, hoc est locum ipsum, quò
homines sanitatis uel uoluptatis gra
tia lectis pensilibus gestabantur. De
hoc Bud. Com. Item festum quod-
dam Athenis, ὥς δηπουθεν aliàs dictū.

Ἀκαίρω, ἢ ἀκαίρεω. attollo, eleuo, suspen-
do, superbio, pendeo.

Ἀκάρημα. ατος. τὸ. perpendulitas.

Ἀκαρέομαι. spe suspensus sum, & rebus
nouis immineo, id est, ἐπίσιν ἀναπτῆ-
μαι. Ἀκαρῶσθαι τῇ ψυχῇ, est exultare,
& gaudio efferri, & lætitia gestiente
affici. Bud. Com. Ἀκαρέομαι ὃ τῶ φαω
λοτάτοις, cōspicior inter miserrimos.

Ἄκαρος. ὐ. ὸ. sublimis.

Α Κ.

Ἄκα. acutū, phalangis pugna.

Ἀκαδίω. μ. ήσω. ν. ηκα. tristor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnasium Athenis, quia propè lauacrum positum, ut Hesych. tradit. De hoc etiam Laërtius in uita Platonis.

Ἀκάλομαι. tristor.

Ἀκαταίρλωρ. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia.

Ἀκάθαρτος. ον. ὁ, ἡ. immũdus, impurus.

Ἀκάθεκτ@. ον. ὁ, ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκάθεκτος. ον. ὁ. intolerabilis.

Ἀκαθίκα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθοσίωλον. τὸ. profanum, iniustum.

Ἄκαινα. stimulus, bucentrum. Ité metiendis agris instrumentũ pedum decem: ab re nomine indito, quasi τὸ σκέπτεσθαι τὸν κλῆρον. cognoscentibus enim singulis agri sui terminum, sublatæ sunt cædes. Cæl. lib. 4. ca. 19.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas, intempestiuitas, temporis difficultas.

Ἀκαιροβόας. loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempestiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλὶς. ίδος. ἡ. fructus cuiusdam frutticis nascentis in Aegypto.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, simplicitas.

Ἀκακίτητος. ον. ὁ. nullũ malũ promeritus.

Ἄκακος. ον. ὁ. purus, simplex, apertus, nõ uersutus, ὁ πανοῦργος. nam κακὸς πανοῦργ@ notat. Dionysius ad Domophilum scribens, ostendit, ἀκάκους esse τοὺς μὴ προσποιοῦντας τὰ κακὰ, quibus aliorum mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienũ æstimant animum: ut sit minime subdolus aut suspiciosus.

Ἀκάκως. purè, simpliciter.

Ἀκάκωτος. ον. ὁ. iucundus.

Ἀκαλάνθις. ἡ. canis nomen, & auis.

Ἀκαλαφὴς ἀτος. ον. ὁ, ἡ. quietè fluens, ut flumina quæ tacito cursu feruntur.

Ἀκαλήφη. ης. ἡ. urtica herba. & animal marinum, quod urticam uocant, à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniã Hecate sacrũ foret. Vide prouerb. A fabis abstineto: &, A piscibus abstineto.

Ἀκαλὶς. τὸ. deforme.

Ἀκαμάτη@. ον. ὁ, ἡ. execrabilis.

Ἀκαμάτης@. ον. ὁ. incompositus.

Ἄκαμες. ον. ὁ. quietus, placidus, pro ἄκαματος, κατὰ συστολήν.

Ἀκάλυπτος. ον. ὁ. retectus.

Ἄκαμμος. camelus, ὅτι τὸ μὴ λάμπτω.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄοκνος, laborem non sentiens.

Ἀκάματα, pro ἀκαμάτους. indefessè.

Ἀκάμαλος. ον. ὁ, ἡ. ἀκόπους, irrequietus, indefessus, infatigabilis.

Ἀκαμπὲς. ὲος. ὁ, ἡ. ἀδύσβοτος, cursus, prolixus, & in rectum.

Ἀκαμπὴς. ὴος. ὁ, ἡ. inflexibilis.

Ἄκαμπτος. ὁ. rigidus, qui nõ flectitur.

Ἀκαμψία. ας. ἡ. rigiditas.

Ἀκανθα. ης. ἡ. spina.

Ἀκάνθιας. ὰ. Sic uocari cicadas quasdam in Græcorum libris inuenitur, non quia (ut Suidas inquit) species sit hæc insecti illius, sed epitheton est obuersantis inter spinas, quas illi ἀκάνθας uocant. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Ἀκανθίας χαμαὶς. spinax, mustellus Theo.

Ἀκανθινὸς. οῦ. ὁ. spineus.

Ἀκανθὶς. ίδος. ἡ. acanthis, auis, quam Theodo. nunc spinum, nunc ligurinum uocat.

Ἀκάνθιον. τὸ. spinula.

Ἀκανθόλος. ὁ. asper, acutus in morem spinæ.

Ἄκανθος. ου. ὁ. acanthus. acer Theodoro & spina dicitur.

Ἀκανθωνία. ας. ἡ. spina topiaria.

Ἀκανθοφόρος. ον. ὁ. aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος. ον. ὁ. echinus terrestris.

Ἀκανθυλὶς. ίδος. ἡ. ἀκανθὶς.

Ἀκανθόδης. νος. ὁ, ἡ. ſpinoſus, aculeatus, dumoſus.

Ἀκανθών. ῶνος. ὁ. ſpinetum.

Ἄκανος. ſpina.

Ἀκαπήλευτος. ον. ὁ, ἡ. qui nõ cauponatur. Ἀκαπήλευτος γνώμη. integer, atq; ſyncerus animus, Cyril.

Ἄκαπνος. ν. ὁ, ἡ. ſine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, ſacrificium citra fumum.

Ἀκάρδιος. ν. ὁ. carens corde, ſine medulla apud Theophraſt.

Ἀκαρίς. ῥ. annulus, quem in minimo digito geſtabant, ὀλιγοστίον. ob paruitatem ſic dictus.

Ἀκαρής. ἐος. ὁ, ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus. ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. Ἐν ἀκαρεῖ γ' χρόνου, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαρεῖ χρόνου pro eodem dixit.

Ἀκαρί. acari, candidũ animal quod in lignis naſcitur.

Ἀκαυτος. ὁ. ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.

Ἀκαχέδιος. minutus, breuis uehemẽter.

Ἀκαρπέω. ſterilem eſſe.

Ἀκαρπία. ας. ἡ. frugum priuatio.

Ἄκαρπος. ον. ὁ, ἡ. infructuoſus, inutilis, ἄγονος.

Ἄκαρτος. ον. ὁ. intonſus. Athenæ. lib. 5. κομῶ μὲν τοῖς τριβωνίοις οὐ τοῖς ἀκάρτοις ὑφάσμασι πεποίημαι.

Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρὴς.

Ἀκασύφρων. ονος. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητον. τὸ. quod dirui nequit.

Ἀκατάγνωτος. ν. ὁ, ἡ. indemnatus. Ἀκατάγνωτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκαταγώνιστος. ν. ὁ, ἡ. irreprehenſibilis.

Ἀκαταγώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀκατατίατος. ν. ὁ, ἡ. innoxius, non accuſatus.

Ἀκατάκριτος. ον. ὁ, ἡ. iniudicatus.

Ἀκατακρίτως. ſine iudicio.

Ἀκατάλυτον. ν. τὸ. inceſſabile.

Ἀκαταλύτως. intrepidè.

Ἀκατάληπτος. ν. ὁ, ἡ. incomprehenſibilis.

Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incõprehenſibilitas.

Ἀκατάνη. ης. ἡ. ἀρκυθὶς, bacca iuniperi.

Ἀκατάπακτος. ν. ὁ, ἡ. inconciliabilis.

Ἀκατασπάκτως. inconcilianter, odioſe.

Ἀκατάσκευος. incongruus.

Ἀκατάσυρτος. ν. ὁ, ἡ. non abſconditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτος. ον. ὁ. indiſſolubilis.

Ἀκαταπάλαιστος. ν. ὁ, ἡ. incluctabilis.

Ἀκατάπαυστος. ον. ὁ, ἡ. inceſſabilis.

Ἀκατεπάυστως. aſſiduè.

Ἀκατάπληκτος. ὁ. non attonitus.

Ἀκαταπράυντος. ν. ὁ, ἡ. implacabilis.

Ἀκατάσειστος. ν. ὁ. inconcuſſus, firmus.

Ἀκατασήμαντον. τὸ. non obſignatum.

Ἀκατάσκευος. ν. ὁ. ſolutus, incõpoſitus.

Ἀκατασκεύαστος. inconditus, infabricatus.

Ἀκαταστασία. ας. ἡ. ſeditio, inconſtantia.

Ἀκατάστατος. ν. ὁ. inſtabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος. ν. ὁ. uel ἀκατάσχιστος. irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.

Ἀκαταχίτως. irrepreſſibiliter, ſũmopere.

Ἀκατάψευστος. ν. ὁ. haud ementitus, non fictus.

Ἀκατέργαστος. ον. ὁ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.

Ἀκατόνατος. ον. ὁ. inſomnis.

Ἀκάτιον. τὸ. κοῦ.

Ἄκατος. ἡ. nauis piſcatoriæ genus, quæ et ἴκτις, πορθμὶς, & κάραβος dicitur.

Ἀκάτιος. ν. ὁ. uel ἀκάτιον. τὸ. Ariſto. uelũ maximum in naui.

Ἀκατονόμαστος. ν. ὁ. nomine carens.

Ἄκαυλον. ex caule, Theodor. uertit ex Theoph.

Ἄκαυτος. ον. ὁ, ἡ. iuſtus.

Ἀκαχάζω. triſtabantur.

Ἀκαχὼ,

Ἀκαχίω. μ. ἴσω. σ. κκα. κὴ

Ἀκαχίζω. μ. ἴσω. σ. κα. tristitia afficio, confundo.

Ἀκαχμένος. κὴ

Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.

Ἀκάχισατο. tristatus est.

Ἀκαχίω. μ. ἴσω. σ. κκα. acuo.

Ἀκέαμαι. κὴ

Ἀκέομαι. medeor.

Ἀκερωκόμης. ου. ὁ. non rasus comam, intonsus. epith. Apollinis.

Ἀκίλνδος. ὁ. ὁ. inuius. Item signa quæ locis parum peruijs præfiguntur ἀκίλνδα appellantur.

Ἄκεντος. ὁ, ἡ. sine aculeo.

Ἀκίομαι. reparo, refarcio, medeor, ἀκέομαι.

Ἀκίρμων. ὁ, ἡ. integer, simplex, sanus, innocuus, syncerus. (tus.

Ἀκιρωότης. ητος. ἡ. simplicitas, integri-

Ἀκί;ατος. ὁ. ὁ. cornibus uacans.

Ἀκιρώνιος. ὁ, ἡ. non tactus fulmine.

Ἀκίρδα. ας. ἡ. βλάβη.

Ἄκιρκος. ὁ. ὁ. cauda uacans.

Ἄκιρος. ὁ. ὁ. perfectus, pro ἀκίρκος, ὁλόκληρος. Cæl. lib. 9. cap. 19.

Ἄκιρως. ω. mutilus, cornibus carens.

Ἀκιρωτόμης. ὁ. ὁ. intonsus.

Ἀκίσασθαι, κὴ

Ἀκίζω. mederi, curare.

Ἀκίσιος, κὴ

Ἀκεσίνεος. ὁ. ὁ. medicinalis.

Ἀκίσιος. ὁ. ὁ. Apollinis epitheton, quasi ἀλεξίκακος. Cæl. lib. 9. cap. 19.

Ἀκίσιμ. ιου. ἡ. medicina.

Ἄκεσμα. ατος. τὸ. κὴ ἀκαμάς. ὁ. ὁ. medicamentum.

Ἀκέσσιος. ὁ. Acessius, ignaui nautæ nomen, qui cum lunam causatus, nauigationem differret, adagio locũ fecit, ἀκεσσίου σελήνη, Acessi luna, in comperendinatores, qui nouam subinde causam comminiscuntur, quo negotium proferant. Eras.

Ἀκίσις. ου. ὁ. κὴ

Ἀκίσων. ονος. ὁ. medicus.

Ἀκεσίριον. ου. τὸ. acicula.

Ἀκίσκις. ὁ. ὁ. sartor.

Ἀκίσρα. ας. ἡ. acus.

Ἀκεσρία. ας. ἡ. medicatrix, sartrix.

Ἄκιτος. ου. medicabilis. ἰάσιμος.

Ἀκιαδώνος. ὁ, ἡ. doloribus medens, dolores mitigans.

Ἄκινμα. ατος. τὸ. medela.

Ἀκίφαλος. ὁ. ὁ. truncus, sine capite. Vnde ἀκίφαλα ἔπη, dicũtur uersus à breui incipientes, quasi sine capite: & ἀκίφαλος μῦθος, imperfectus sermo, uel fabula nondum absoluta apud Platon.

Ἀκίω. μ. ἴσω. medeor.

Ἀκίων. ονος. ὁ. inuitus. Item tacitus, mussitans, territus. Vel etiam tacite aduerb. ἀσίχως. ἀφ' ἑκῶν, quod percussionem significat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. βῦθ' ἀκίων. Idem, ἀλλ' ἀκίσσα κάθησο.

Ἀκκδίς. τὸ. inhumatum, neglectum.

Ἀκήδαστος. ου. ὁ. incuratus.

Ἀκκδ'ω. μ. ϝω. σ. κα. negligo, torpeo. actiu.

Ἀκκδ'ις. ἰος. ὁ, ἡ. insepultus, neglectus, despectus.

Ἀκκδία. ίας. ἡ. pigritia, tædiũ, tristitia, inertia, socordia, securitas. Vulgus accidiam appellat.

Ἀκκδιάω. tædio & anxietate afficior.

Ἀκκδῶς. tutò, sine periculo.

Ἀκκδῶς. neglectè, sine sepultura.

Ἀκίλαστος. ὁ, ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκίλνδος νόος, immota mens, Pluta.

Ἀκκλαστός. ὁ, ἡ. immaculatus.

Ἀκκλίδωτος. ου. ὁ. idem.

Ἄκκμα. ατος. τὸ. medela.

Ἀκλὶ. tacite, cum silentio, ubi quis ne hiscere quidem audet. ab α, & χαίρω

Homer. ἄκλαυτοι γένοιντο σαωθῆ.

Ἀκλινάσιστος. ὁ, ἡ. incorruptibilis.

Ἀκλινὴς. ὁ. tacitus.

Ἀκλινήτος. ὁ. irrequietus.

Ἀκλίξατο. cum tussi expuit, Hippoc.

Ἄκλινδος. ὁ, ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus.

Ἄκλιρος. ὁ. immortalis, exors, auferens cor, imbecillis.

Ἀκμηνιτά. aduerb. citra præconem.

Ἀκήρυκτος. ὁ, ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc est indictus, ut πόλεμος ἀκήρυκτος, indictum bellum.

Ἀκηρύκτως, aduerb. apud Thucydidem, idem quod ἀκηρυκτί.

Ἄκηρος. ὁ. magnus, immutabilis.

Ἀκηχίατο. tristabantur.

Ἀκηχιδών. όνος. tristitia.

Ἀκίβδηλος. ὁ. ἡ.

Ἀκιβδήλωτος. ὁ. ἡ. incorruptus, purus.

Ἀκίδες. telorum cuspides.

Ἀκιδνός. ὁ. ἡ. tenuis, imbecillis.

Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ.

Ἄκιδωτον. τὸ. telum sine cuspide.

Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, destruor.

Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.

Ἀκίνακος. ὁ. ἡ. pudicus. (cus.

Ἀκινάκης. ὁ. ἡ. acinaces, gladius Persi-

Ἀκινδυνί. citra periculum.

Ἀκίνδυνος. ὁ, ἡ. securus periculo carens.

Ἀκινδύνως. tutò.

Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.

Ἀκινητίζω. cauco ne moueam.

Ἀκίνητος. ὁ, ἡ. immotus, ut ἀκίνητος οὐσία, neutiq; uiolanda authoritas.

Ἄκιος. ὁ. ἡ. incorruptus, à tis uerme lignа rodente.

Ἀκίρως. cautè, paulatim.

Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuspis, telum.

Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ.

Ἀκίχητος. ὁ, ἡ. incõprehensibilis: id est, ad quem peruenire nequimus.

Ἀκιώτητος. ὁ, ἡ. incorruptus.

Ἀκκίζαι. accissare, id est, uotum dissimulare, fictè recusare, quod accipere cupias. Acon enim anicula fuisse dicitur notæ stultitiæ, quæ solita sit ad speculum cum imagine sua perinde atq; cum alia muliere confabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recusaret, quod maxime cupiebat: unde ἀκκισμός, simulatio, dissimulatio, ficta tergiuersatio. Eraſ. Chil.

Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, stultè meipsum miror.

Ἀκλαυής. ὁ. ἡ. illacrymabilis.

Ἀκλαυσί. citra lacrymas.

Ἄκλαυτος. ὁ, ἡ. uel ἄκλαυστος. infletus, qui non fletur.

Ἀκλεά. ᾶς. inauditum.

Ἀκλεής. ὁ. ἡ. inglorius.

Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀκλεός. ὁ. ἡ. ignotus.

Ἀκλειῶς. sine gloria.

Ἀκλεὴς. ὁ. ἡ. inglorius.

Ἀκληρᾶν. hæreditate frustror, infœlicẽ ter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.

Ἄκληρος. ὁ. ἡ. exhæres.

Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ. & ἀκλήρωμα. calamitas, infortunium.

Ἀκληρώτος. ὁ. non sortitus. ἄκληρος.

Ἀκλητί. inuocatò, citra inuitationem.

Ἄκλητος. ὁ, ἡ. non uocatus.

Ἀκλινής. ὁ, ἡ. immobilis, non uacillans.

Ἄκλιρος. ὁ. ἡ. exsors, inops.

Ἀκλόνητος. ὁ. ἡ.

Ἀκλονήτως. immobilis, inquassabilis, imperturbatus.

Ἄκλυστος. ὁ. ἡ. tranquillus.

Ἀκλώνητος. ὁ, ἡ. ramis carens.

Ἄκμα. ατος. ἡ. ieiunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui sunt confirmatæ ætate.

Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate sum, floreo, iuuenesco. Γνώμη ἀκμαζέστη, sententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æstate, uigente æstate. Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαῖος. α. ὸν. maturus, uigens, adultus, adulescens, robustus. Ἀκμαιότατοι τῇ ἡλικίᾳ, ætate & robore præstantes.

Ἀκμαιπόδης. ου. infatigabili, incessabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμαστής. audax.

Ἀκμάω. uoco.

Ἀκμὴ καιρὸς. occasio est, tempus appetit.

Ἀκμή. ῆς. ἡ. uigor, acies, flos ætatis, integra ætas, opportunitas, κορυφὴ & ἀκμή. summum incrementum interprete Linacro, τέλος & αὔξησις. Summum quando cuspis ulterius ire nequit. Demost. Phil. p. ά. Νῦν δ' ἐπὶ αὐτὴν τὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. Isocr. Κράτιστον ἡγοῦ & ἀκμῆς & ἀκμῆς τυγχάνειν, Felicitatem æquum.

Ἀκμηλά. rursus, adhuc, preterea. Vehementius quiddam est quam ἔτι, ut annotat Eras. in Matth. 15.

Ἀκμηνος. ον. ὁ. penitus esuriens. Ilia. ξ. ἄκμηνος δίψῃ δαϊόμενοι θ' ἅμα μόχθῳ.

Ἀκμηνός. ἀκμάζων.

Ἀκμής. ῆτος. ὁ. &

Ἀκμήτης. ου. ὁ. existens in uigore, indomitus, infatigatus.

Ἀκμητὶ. facillimè, sine labore.

Ἀκμόθετον. ου. τὸ. lignum sustinens incudem.

Ἀκμής. ῆτος. indefessus, nõ laborans, ἀκμάς.

Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cælum.

Ἄκνημος. ον. ὁ, ἡ. sine suris.

Ἄκνησις. νος. ἡ. spina quæ lumbos diuidit, proprie in quadrupede, quam & Rom. de homine usus sit.

Ἄκνηστος. ον. insipidus, insulsus.

Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpissimè pro fama & rumore, ut apud Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ. Ἀκοαὶ pro auribus, Lucian. in Nigri. καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος & ἐν τοῖς ἀκοαῖς παραμένει.

Ἄκοπος. ον. ὁ. non cauus.

Ἀκοίμητος. η. ὸν, ὁ, ἡ. laboris studiosus, peruigil, insomnis.

Ἀκοινώνητος. ον. ὁ, ἡ. incommunicabilis, quique nullã admittit necessitudinẽ, communis sensus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.

Ἀκοπρόκμητος. ον. ὁ, ἡ. intonsus.

Ἀκοίτης. ου. ὁ. maritus.

Ἄκοιτις, ἡ ἐμὴ κοίτης. ιος. ὁ. uxor, quasi σὺν κοίτῃ. proprie est quæ uirgo nupsit.

Ἄκοιτος. η. ὸν. sine cubili. Plin. li. 11. ca. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod est sine retrimẽto, sedimentoúe, quod hodie quoque rustici lectum stratumúe ac cubile in uino appellant. ἀκοὴ τῆς κοίτης, quod lectum cubileq; significat. Vnde & κοίτων, hoc est dormitorium Plinio, & προκοίτιον in epistolis Cæcilij, pro antecubiculo: etiam si proceßrium quoq; legitur non absurdè. Προκοίτιον ἢ κοίτων, Vitru. pro thalamo & antithalamo usurpat. Hermol. in Plin.

Ἀκόλακτος. η. ὸν, ὁ, ἡ. alienus ab ostentatione.

Ἀκολάκευτος. η. ὸν, ὁ, ἡ. inexorabilis, nõ gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, lasciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνῃ.

Ἀκολασταίνως. σι. petulanter.

Ἀκολασταίνω. intemperanter ago, proterue & libidinose uiuo, in omni lasciuia uersor.

Ἀκόλασμα. ατος. τὸ. scelus.

Ἀκόλαστος. ὁ. mendicus, ydigus, immodestus, lasciuus, libidinosus, intẽperãs,

luxuriosus, infrenis, incõtinens. Proprie proteruus (ut tradit Bud.) quiq; circa libidines sibi temperare nõ potest. Gellius lib. 18. negat perfecte uerti Latine posse: Nimis (inquit) id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoĕrcitus, ut sit qui cupiditates nõ puniat. Idẽ li. 7. c. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως. Aristoph. Plu. ὡς ἀκόλαστον τὸν ἐπὶ τοῖς τέκνοις, Ἀκόλαστες γλῶττα. lingua infrenis uelut iniecto freno.

Ἀκολαφάνω. lasciuio, ad lasciuiam feror, scortor.

Ἄκολος. ὁ. paruũ frustũ panis ab α. & κολόω, quasi quod magis frangi & diuidi non possit: uel quòd κόλον quoque cibum significet.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor. ab α, quod subinde notat ὁμοῦ in compositione, & κέλθω quasi simul cum aliquo uado. Datiuo.

Ἀκολουθητικός. ον. ὁ. sequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusq; comitatus.

Ἀκόλουθος. ον. ὁ. consequens, consentaneus, similis prioribus orationis: & substantiuè, assectator, comes, puer iumor, ministrans in rebus corporis. Lucian. de Merc. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν σωμάτων ἀκόλουθοι ὁρῶντο.

Ἀκολουθότερον ἰῶ. magis conueniebat. Basil.

Ἀκολούθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. ον. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκόμης. nõ bene ministrãs, nõ uersutus.

Ἀκομιστὴ, ἀμελῶς.

Ἀκομιστία. ας. ἡ. incommodum.

Ἀκόμπος. ον. ὁ. minime ambitiosus.

Ἄκομψος. ον. ὁ, ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.

Ἀκονάω. μ. ήσω. ν. ηκα. κῶ

Ἀκονέω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. κῆ

Ἀκονήτης. cos cotis. ἀκονῶ, quod est ὀξύνω, καθίνω. Mortariũ, apud Hip.

Ἀκονιτί. sine puluere, citra negotium & laborem, sine pugna. Plin. lib. 35. ca. 11. Alcimachus Dioxippum, quũ Pancratio olympiæ citra pulueris iactum (quod uocãt aconiti) uicit. Prouerbij loco dicitur de eo qui sine labore, hoc est citra puluerem sudoremq; uictor euadit: ab athletis sumptum, qui puluerem inspergebant corporibus. uide Hermol. in Plin.

Ἀκόνιτον. ου. τὸ. aconitum, herba præsentissimi ueneni. Item non picatum. unde ἀκόνιτα uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Cælius lib. 17. cap. 2.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. ον. ὁ. impercussus.

Ἀκοντὸν. iaculantes, nõ uolentes. (τὸ.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuito.

Ἀκοντίαι. serpẽtes quidã, q et ἀκοντίναι.

Ἀκοντίζω. μ. ισω. iaculor, cribror. accu.

Ἀκόντιον. ου. τὸ. iaculum, telum, hasta minus est.

Ἀκόντισμα. ατος. τὸ. κῶ

Ἀκοντισμὸς. ὁυ. ὁ. ἡ. iaculatio.

Ἀκοντιστὴς. οῦ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τὰ. medicamenta lassitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκοπίασον. lassitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. ον. ὁ. gemmæ nomen uitro simile, ac aureis guttis stellatæ. Item infatigatus.

Ἀκόρητος. ον. ὁ, ἡ. κῆ

Ἀκόρητος. ον. insatiabilis, inultus. ab α & κορέω purgare, uerrere. Aristoph. in Neb. ἐμοὶ γὰρ ἰῶ ἄγροικος ἁδύτατος βίος, ἀνθρωπίων, ἀκόρητος, ἀπὸ κάμινου. id est, Mihi enĩ erat rustica suauissima uita Marcescẽs, inornata, ociose iacens.

Ἀκοτία.

Ἀκοεία. ας. ἡ. insatietas.

Ἄκορα. ης. ἡ. herbæ nomen, Theod. Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἄκορος. uenerea herba. Plin. li. 25. c. 13.

Ἄκος. ους. τὸ. medela, pharmacum, sanitas.

Ἀκοσμῶ. est flagitiose uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ διάκοσμος εἶναι.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita, id est, σύγκριμα ἐκ ἀδιακοσμήτων. Ἀκοσμία etiam est dedecus & indignitas, & status publici perturbatio, cũ unicuiq; ordini suæ uices, suaq; dignitas nõ constant. Quo uerbo Plutarch. statum reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud. Com.

Ἄκοσμος. ε. ὁ, ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμοῦντες. οἱ. incompositi.

Ἀκοτίω. μ. ίσω. ω. κα. ordeo pascor, quẽadmodum equi aliquando connutriri solẽt. Cæl. 11. ca. 16. Itẽ indignor.

Ἀκότη, & ἀκότης, & ἄκοτος. ε. ὁ. ordeũ. Cæl. ibidem.

Ἄκουλον. τὸ. ἀόργυλον.

Ἀκουάζω. μ. σω. π. κα. sentio.

Ἄκουοι. οἱ. aures. ὦτα.

Ἄκουρος. ε. ὁ. intonsus.

Ἄκρα. ους. ὁ. ἀκόντιον, iaculum, missile.

Ἄκρᾳ. ας. ἡ. inuita. lege in ἀκέων.

Ἀκροάσιον. τὸ. à διὸς exauditum.

Ἀκούσιος. ε. ὁ. inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudens homicidiũ, cædes non sponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἄκουσμα. ατος. τὸ. disciplina, præceptũ. ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quispiam, ut ἀκούσματα ποιεῖσθαι Herodia. auditu iucũda. Vsurpatur etiam à Cic. ad Attic.

Ἀκουστὸς. ἄξιος ἀκοῆς.

Ἀκουτός. ὴ. ὸν. ἡ

Ἀκουστικός. ὴ. auditor.

Ἀκουστῶν, ἀκουστικὸς ἦχος.

Ἀκουτός. ὴ. ὸν. audibilis. (ceo.

Ἀκουτίζω. μ. σω. π. κα. audire facio, do-

Ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor. Gale. ἀκούειν δ' ὅταν λέγω, φόβητρον ἢ ἄκεσιν ἢ τοιοῦτον ἀκούειν οὐ χρή. Ἀκούειν τὸ καὶ κακῶς pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos benè & malè audire. Item pro uocari, appellari. Lucia. ἐὰν ἀνώνυμος τις ἀκούῃ. Apollon. grammaticus ἀκούειν dixit pro accipitur, capitur, παθαίνει καὶ ἐνόμασε ἰατρικῶς ἀκούειν. Itẽ pro obtempero, & auſculto alicui, ut apud Latinos. Cicero fam. 2. Nemo est, qui sapientius tibi suadere possit teipso, nunq; habere, si te audies. Ibidem: Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. Genitiuo iung. ut ἀκούω τοῦ λόγου. Atticè sæpe accus. iungitur, ut ἀκούω σὲ τοὺς λόγους, uel ἀκούω σου τοὺς λόγους. Prisc. lib. 18.

Ἄκρα. ὴ. initium, uertex, summitas, cacumẽ, extremitas absoluta, promontorium, ἀκρότομος. pars postrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγαντῖνος. ε. ὁ. Agrigentinus. Theodor. inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Siciliæ.

Ἀκραής. ὲς. ὁ, ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀκραής. ὲος. ὁ, ἡ. flans, in superficie.

Ἄκρᾳ. ας. iuga.

Ἀκραίπαλος. ε. ὁ, ἡ. non sentiens crapulã, arcens crapulam.

Ἀκραιφνὴς. ὲος. ὁ, ἡ. purus, frequens, syncerus, alacris.

Ἀκρανὴς. ὲς. ὁ, ἡ. grauis.

Ἄκρατος, ἡ ἀκράαντος, ut Ἰλιὰδ. β. ε. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκρασία.ας.ἡ.ἡ ἀκρησία. incontinentia, luxuria & uictus in temperantia, interprete Politiano.

Ἀκράτεια.ας.ἡ. intemperantia, titiũsto machi quonõ cõtinet quod sumpsit.

Ἀκρατὴς.ὁ. imbecille.

Ἀκράτεσμα.ατος.τὸ. intemperantia.

Ἀκρατὴς.ἐος.ὁ,ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare non potest. ab α & κρατέω. Ἀκρατὲς γλῶσσα, sicut ἀκόλαστος γλῶσσα, de quo supra.

Ἀκρατίζομαι. κὴ

Ἀκρατίζω.μ.σω.π.κα. ientor, merũ bibo.

Ἀκράτισμα.ατος.τὸ.κὴ

Ἀκρατισμός.ὁ. ientaculum. Plutarch. in Sympos. à meracius potandi consuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniam panis buccellam merο tingerent. Cæl. lib. 14. cap. 17.

Ἀκράτις.ὁ. impos, apud Theocri.

Ἀκρατο.υ.τὸ. intemperantia, uinum merum, sæuitia.

Ἄκρατος.ὁ. purus, inconditus, immodicus, impermistus, indilutus, incontinens, intemperans. ἀκρατόμυρ.

Ἀκρατοποσία.ας.ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατοπότης.ου.ὁ. merobibus. Thracum & Scytarũ epith. qui ἀκρατοποσίαν, id est meri potatione utuntur.

Ἀκρατοφόρον.υ.τὸ. urceolus. ἀκρατοφόρα dicuntur sacellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Paus. tradit. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτωρ.ορος.ὁ. impotens.

Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intense, immodicè, intemperanter.

Ἀκραχόλης.ου & ὁ,ἡ. indiuisus in cacumine.

Ἀκραχολία. ἀπὸ ἀκράτου ὀργῆ, ira repentina & leui de causa.

Ἀκρεμών.ὄνος.ὁ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἀκρέσπερον. id est ἄκρας ἑσπέρας, sicut ἄκρας νυκτὸς, pro τοῦ πρώτου ὕπνου.

Ἄκρηβος.ου.ὁ. iuuenis.

Ἀκρήμονος. υ. ὁ. sine affectu amoris.

Ἀκρημὼν. idem quod ἀκρημόν.

Ἀκρίαλα. Dioscorides nuncupare uidetur, quæ ebrietatem prohibent, sicut ἄδιψα quæ sitim.

Ἀκρὶς.ιος.ὁ,ἡ. mutus factius ob timorẽ.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρήτης.ου.ὁ. famulus.

Ἄκρητος.ου.ὁ,ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω. diligenter indago.

Ἀκριβασμός. exquisita examinatio & perpensio.

Ἀκριβαστὴς. diligens explorator.

Ἀκρίβεια.ας.ἡ. certitudo, cautio, diligentia. ἀκρίβεια νῦ, mentis consummatio, & mentis exacta constitutio.

Ἀκριβὴς.ὁ. iustum, omnibus numeris plenum, & absolutum. Item τὸ ἀκριβὲς. Herod. lib. 1. τὸ δ' ἀκριβὲς τοῦ ὑπτιάσεως ἐκ ὑπομενόμενοι. id est, Enarrationis ueritas non confutabitur. Πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè.

Ἀκριβέστατα. diligentissime.

Ἀκριβὴς.ἐος.ὁ,ἡ. diligens in re necessaria, & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus.

Ἀκριβοδίκαιον.τὸ. ius exactum, summum ius, quod strictum iurisconsulti dicunt. ἔγκλημα τὸ δίκαιον. Aristotel. ἀκριβοδίκαιον uocat, quæsi ius exactius duriusq. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quasi præduri interpretes iuris, quasiq. detericres iuris studiosi, usurpatoresq. Bud. Annot.

Ἀκριβολογοῦμαι. perscrutor, diligenter disquiro, exactè discepto, inquiro,

exquisitè disputo, & æstimo, considero, exactam sumptuum rationem subduco. Bud. Com.

Ἀκριβῶ. βῶ. μ. ὤσω. π. ακα. diligenter cognosco, accuratè exactáq; cura quippiam ago, exactè scio, perfectè facio: ubi quis omnib. neruis incumbit. ut Ἀκριβῶ πλοῦτον πλοῦτῳ τίχοιμι, pro ἀκριβῶς ἰσάσαμι, ἀκριβῶς μανθάνω. Ἡ ἐμὲ ἀκρίβωσε παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis: aut (ut Valla interpretatur) exquisiuit, uel rimatus est, uel perscrutatus est, Matth. 2. Item pro diligẽter scribo uel indago. Isocrat. ταχέως μὲν αὐτὸς φησι τἀκόσμως ἀκριβῶσθαι. Libanius hoc Ἰσακριβάζω dixit. Absoluta quædã diligẽtia hoc uerbo significatur. Bud. Com. Accus.

Ἀκριβῶς. diligẽter, exactè, adamussim, perfectè. Ἀκριβῶς ἀκούω, certo compertóq; scire, nihil ambigere.

Ἀκριδοθήκα. ας. ἡ. capsula ad uenandas locustas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulso, digitis pedũ incedo, extrema mutilo, & loca alta conscendo,

Ἀκρίον. ου. τὸ. angulus.

Ἀκρίνω. ὁ. ἀκαθαίρω, ἀγνίζω.

Ἀκρίς. ίδος. ἡ. locusta, cacumina, extrema, anguli.

Ἀκρισία. ας. ἡ. nõ habitus delectus, ἀδιακρισία. Contraria est ἀκρίσει, id est, discretioni rerũ & iudicio delectuiq. Lucian. de Timone ex summis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δ' ὑπῆρ τὸν φίλων καὶ ἀνάπαυσιν αὐτῷ ἐγένετο. id est: Nullus in suscipiendis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com.

Ἀκρίτ. sine iudicio.

Ἀκρίται μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ὁ, ἡ. proferens uerba citra delectum, loquens sine iudicio.

Ἀκριτόφυλλος. ὁ. ἡ. cuius folia non facile discerni possunt, umbrosus.

Ἄκριτος. ὁ, ἡ. indiserctus, sine lege, iniustus, indemnatus, sine iudicio, indiscretus, immensus, dubius, iudicatus indicta causa, inseparatus, incognitus, innumeratus, qui causam nõ dixit, quemadmodum ἀκρίτως qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plut. in Cic. aut accusatũ fuisse eum, ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς εἴη, quòd uiros indicta causa è medio tulisset.

Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & sine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri, Iliad. 8. θρασεῖ' ἀκρητόφρονι. Item quod componi uel decerni nõ potest, quia ἀκρίνω prælio decernere significat. Bud.

Ἀκρίτως. sine discrimine, indicta causa.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio. Profestiua & iucunda narratione, atq; etiã pro ipso homine ἀκρόαμα recitãte, apud Tranquil. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratiõe usurpauit.

Ἀκροαματικός. ἡ. ὁ. auscultatorius. Aristoteles in epist. quadam ad Alex. τὰ γοῦν ἀκροαματικὰς appellat libros de recõdita peripatetica sectæ disciplina editos. Gel. li. 20. c. 4. & Bud. Com.

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auscultatio.

Ἀκροατήριον. ου. τὸ. suggestus, pulpitum, auditorium.

Ἀκροατής. οῦ. ὁ. auditor.

Ἀκροάω, καὶ ἀκροάομαι. audio, auscultо. Genit. uel accus.

Ἀκροβάθρα. τὸ ἀκρίβω.

Ἀκροβατικός. ὁ. scansorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è sublimi deiaculor, lacessо prælij causa, leuiter pugno, præludo in pugna. τῶν ἐν πολέμῳ συμβολῶν ἄρχομαι. Aliàs ἀκροβολίσασθαι, τοξάσασθαι, ἀκοντίσασθαι.

Ἀκροβολισμὸς. ὁ. præludium, & initium pugnæ, prouocatio. Politi. in Herod. ἀκροβολισμὸς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiã iaculorũ ex ædito loco emissionem.

Ἀκροβολιστὴς. ὁ. ἀκοντιστὴς, iaculator.

Ἀκρόβολος. ε. ὁ. idem.

Ἀκροβυσία ας. ἡ. præputium. βύω enim tego est.

Ἀκρογωνιῖαῖος. α. ὁ. lapis angularis, summus lapis in angulo ædificij, qui solet esse ualidissimus.

Ἀκροδίκιον. τὸ. summum ius.

Ἀκρόδρυα. τὰ. Caius hoc nomine omnẽ fructum arborum significari dixit.

Propriè tamẽ ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignosum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos continetur. Gaza in Cato. ἢ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cic. dixit, Tanquam in arborũ baccis &c. Bud. An. post.

Ἀκρόξυστος. ὁ. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροδιγῶς. summis digitis, leuiter.

Ἀκροδιγῶς βάπτειν per summum intingere, suspensa manu tingere. ἀκροδιγῶς βλέπειν, summã rei cognoscere, & æstimare. Bud. Com.

Ἀκροθίνια. τὰ. primitiæ frugũ, quòd hæ solent à summo aceruo tolli. Nam ἄκρον summum, & θῖνες frumentorum acerui dicuntur, propriè quæ in litore mercatores dijs soluebant, pro mercibus conseruatis. Accipitur apud Philostrat. pro spolijs siue exuuijs ab hoste detractis.

Ἀκροθινάζειν. summa quæq; delibare, primitias consecrare. ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ. ακος. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nõnullis placet) summè ebrius est. ἀκρακόπτης, ἀκρατοκόβων, ἀκροχάλης. Ebrietas enim τὴν θώρακα θερμαίνει, id est, pectus calefacit. aut sic dicti, quasi pectore tenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Eras. Chil. Cal. lib. 13. cap. 39. & Bud. Com.

Ἀκροθίνιος. ὁ. ὁ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκροκέρας. τὸ. diluculum, crepusculũ, extremum noctis.

Ἀκροκόμαι. οἱ. Θρῃκομόντιοι. Thraces quidam appellati sunt quòd antias in frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerso Abantes priora capitis tondebãt, auth. Hom.

Ἀκρόκομος. ὁ. ἡ. habens longas comas, moderatè comptus.

Ἀκροκόρυμβα. τὰ. nauium rostra.

Ἀκροκωλία. ας. ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκροκώδων. ὁ. temulenti, qui affatim bibunt.

Ἀκρόλια. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος. ε. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανὴς. ους. ὁ, ἡ. insanus.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἀκρόπρωρον. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ. ὑ. κὸς

Ἀκρονυχία. ἡ. summa & intempesta nox, aut potius noctis principiũ. sed cum ω extremitatem unguium, aut monstis significat.

Ἀκρόνυχος. ῦ. ὁ. uespertinus.

Ἀκροξύνια. τὰ. extremitates axis.

Ἀκρόπλοα. quæ in superficie natant.

Ἀκροποδὶ. suspenso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum.

Ἀκρόπολις. ιος. ἡ. arx, quasi summitas urbis, ubi arces extrui solent.

Ἀκροπόλος. ε. ὁ. excelsus.

Ἀκρόπους. ε. ὁ, ἡ. acutus ad transfigendum.

Ἀκροπόδιον. ῐ. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκροσία.

Ἀκροτομία. τὰ. quæ non aguntur radices in profundum.

Ἀκροτόμιον. ου. τὸ. extrema pars templi.

Ἄκρος. α. ὸ. extremus, altus, summus, longinquus. Item compos mentis, ut apud Herod. Terpsich.

Ἀκροφθὶς. quod facile putrescit.

Ἀκροστιχὶς. ιδος. ἡ. cum ex primis aliquot uersuũ continuo ordine sequentium literis oratio aliqua connectitur, ut in quibusdã Ennianis & Sybillinis.

Ἀκρωτήρια. τὰ. fori summitas, extremitas nauis.

Ἀκροφαλὴς. ὲς. ὸ, ἡ. mollis, periculosus, facilis lapsu, procliuis. ἀκροφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracundus.

Ἀκρόσφυρα. calciamentorũ muliebrium genus.

Ἀκροχιθὼν. in summo, in scissuris dissectus.

Ἀκροτηλεύτιον. ου. τὸ. extrema pars.

Ἀκροτήσιον. τὸ. auditorium. ἀκροατήριον.

Ἀκροτηριάζειν. mutilare.

Ἀκρότης. ητος. ἡ. extremitas, principium.

Ἀκρότονος. ου. ὸ. ἡ. non respondens ad numeros saltationis. unde ἀκρότονα κύμβαλα. id est, cymbala non congruentia ad numeros, Athenæus lib. 11. uocat sermones intempestiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀκμβολογίας uocat. Eras. Chil.

Ἀκρότιτος. ου. ὸ. leuiter coctus, subcrudus.

Ἀκροτομέω. μ. ήσω. ω. ημα. trunco extremitates, incido.

Ἀκρότομος. ου. ὸ. rupes, lapis durus.

Ἄκρους, ἀδιαῤῥήκτους &, ἀκατάλυτος.

Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipsi folles fabrorũ ærariorum.

Ἀκρόχολος. ἀκροθύμος.

Ἀκροχειρισθῆναι. colluctari summis tantũ digitis reliquo corpore intacto, donec aduersarius deficeret. Erasm. Chil. Vnde ἀκροχειρισμὸς, huiusmodi luctæ, & ἀκροχειρισταὶ, siue ἀκροχειρίσται. oi. luctatores illi. Sostratis pancratiastes cognomẽ, ut scribit Pausan.

Ἀκροχειρία. ιδος. ἡ. extremitas manus.

Ἀκρόχαρος. ου. ὸ. homicida.

Ἀκροχωλίσκιον. οι. summitates iugi.

Ἀκροχάλκος. ου. ὸ. ex igneo calore tepens. Ruellius uertit summè calidus.

Ἀκροχολία. ας. ἡ. uesania, excãdescẽtia.

Ἀκρόχολος. ου. ὸ. uesanus, iracundus, cui summa est bilis.

Ἀκροχορδών. όνος. ὁ. genus uerrucæ pensilis.

Ἀκρόχολος. ου. ὸ. pronus ad claudicandũ.

Ἀκροῶ. audio.

Ἀκρύστακτος. sine glacie.

Ἀκρῶα. uiscera.

Ἀκρωμίον. ου. τὸ. summum cubiti.

Ἀκρωμία. ας. ἡ. armorũ eminentia, summi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominẽs summitas, aut humeri caput. Polluci ὠμὸς & ἀκρωμία dicitur.

Ἀκρώνιον. ου. τὸ. congregatio.

Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. νὴ

Ἀκρώνυξ. extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ. Item montis cacumen.

Ἀκρώρεια. ας. ἡ. uertex, eminentia. proprie de monte.

Ἄκρως. summè, acutè, maximè, ualdè.

Ἀκρώων. libens audio.

Ἀκρωτήρια. extremitates sunt corporis. Aristotel. sic appellat extremam partem digitorum sub unguibus latentem, & extremam partem ossium. Significat etiam pinnacula & prominentia ædificiorum: siue statuas

quæ in angulorum ſummitate aſſi-
tuuntur, τὰ ὑπάνω τῶν γωνῶν ἀνατε-
θέντα ξύλα. Sunt etiam roſtra na-
uium & ornatus. Cæl. lib.13.ca.19.
Bud. Com.

Ἀκροτηριάζω. μ. άσω. π. αxα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco naſum uel manũ. ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ. lib. 7. ſcribit Scytas adeantum uenisſe inſolentiæ, ut in quoſcunq; incidiſſent, naſum illis mutilarent, id eſt, ἀκροτηριάζειν τὰς ῥῖνας. Accuſ.

Ἀκροτηριασμός. ὁ. mutilatio, extremæ partis amputatio.

Ἀκταίνω. attollo, incompoſitè ſalto.

Ἀκτιᾶος. ά. ὸ. littoralis, Atticus.

Ἀκτιωρέω. littus cuſtodio.

Ἀκτίωνες. ὁ, ἡ. pauperes.

Ἀκτίνητος. ὁ, ἡ. impexus.

Ἀκτή. ῆς. littus. ἀκταὶ (inquit Ammon.) ſunt loca maris petricoſa, ἤιόνες uero harenoſa. Pro ἀκτικὴ apud Homer.

Ἀκτή. ῆς. ἡ. eſca.

Ἀκτημοσύνη. ης. ἡ. inopia.

Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.

Ἀκτύς. ύος. cibus.

Ἀκτιβολέω. μ. ήσω. π. κα. radio.

Ἀκτίς. ῖνος. ἡ. radius ſolis, & aliorum aſtrorum, ignis ue.

Ἀκτινοβολία. ἡ. radiorum iaculatio.

Ἀκτίς. idem quod ἀκτίν, teſte Theodoro, quemadmodum ῥὶς & ῥῖν. Apud Pauſan. ſeruile nomen. Dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.

Ἄκτιτος. ὁ, ἡ. infrabricatus.

Ἀκυβίρνης. ὁ. ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.

Ἄκυτος. ἡ. ἄγονος, ſterilis. Κύτος enim ſemen eſt.

Ἀκύκλιος. ὁ. imperitus.

Ἀκυκτήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat. ἀκύειν.

Ἀκυλασία. ας. ἡ. intemperantia.

Ἄκυλος. ὁ. ὁ. glans ilicis, inglorius, pudenda.

Ἀκύμαντος. pacatus, tranquillus.

Ἀκύμων. ονος. ὁ, ἡ. tranquillus, non habens fœtum, multi laboris.

Ἄκυπος. Veneris expers.

Ἀκυρὶς. ίδος. ὁ. inacceſſus.

Ἀκυρὶς. ίδος. ὁ. κὰ

Ἄκυρος. ſine prole.

Ἀκυρὸς. infelix, impos.

Ἀκυρολογέω. μ. ήσω. π. κα. mentior.

Ἀκυρολογία. ας. ἡ. abſurditas ſermonis, impropria locutio.

Ἄκυρον. τὸ. impropriũ uertitur à Quint.

Ἄκυρος. ὁ. ὁ, ἡ. abrogatus. Ariſtophan. interpres duas tradit olim fuiſſe iudicibus amphoras ſeu cadiſcos: in alterum calculos mittebãt abſolutionis, atq; hunc ἄκυρον καδίσκον fuiſſe appellatum: in alterũ calculi conijciebantur condemnationis, & καδίσκον κύριον dicebatur. Ἄκυρον ποιῶν τὴν συγγραφὴν, ſyngraphan irritam facere, & circũducere apud Demoſt. Ἄκυρος τῶν προτιμημάτων, qui mulctam dicere non poteſt. Bud. Com.

Ἀκύρωσις. εως. ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω. μ. ὥσω. π. ωκα. abrogo, irritum facio.

Ἀκωδώνιστος. ὁ. ὁ. inexploratus, inexaminatus, ſumptum ab equis qui κωδώνων, id eſt tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſent.

Ἀκωκή. ῆς. ἡ. cuſpis lanceæ, mucro.

Ἄκωλος. ὁ. ὁ. ſine pede.

Ἀκώλυτος. ὁ, ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à propoſito dimoueri poteſt, qualem Horat. deſcribit in Odis: Si fractus illabitur orbis, impauidum ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerum atq; ſyncerũ Stoi-

cum ἀλάστορ esse dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed nō excludebatur cum cæteris, quòd ignē aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas nō prohibitus, hoc est, admissus. Ab a et λώω prohibeo.

Ἀκαλύπτως. aduerb. citra impedimentū.

Ἄκαυνα. supremæ & nudæ cautes.

Ἄκαυρ. inuitus, quasi ἀέκαυρ. ἔστιν δόρατος ἄκαυλα, cuspis hastarum.

Ἀκέντητον. τὸ. imparatum, sine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄκωπος. ὁ. sine remo.

Α Λ.

Ἄλα. stercus, sinus.

Ἀλαβα. atramentum.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ioniæ. unde ἀλαβανδικὴ possessiuū, & ἀλαβανδῆς ciues.

Item ἀλαβανδικὸν solœcismus genus apud Philox. ut si aduerbium μὲν pro eo usurpetur quod est ὁ. Et Alabandici libelli pro barbaris, & ineptis, Hermol. in Plin.

Ἀλαβαστία. ας. ἡ. figlina.

Ἀλάβαστρον. ου. τὸ. uel ἀλάβαστρος. ὁ. Aristoph. alabastrū, uas unguētariū: dictū ἀπὸ τοῦ ἀ μὴ λαβεῖν, addito per pleonasmū ρ, quòd uidelicet propter leuorem comprehendi nō possit. Attice ἀλάβαστρον.

Ἀλάβητος. ὁ. obstreperus.

Ἀλαβαστῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης. ὁ, ἡ. fuligmosus, fumosus.

Ἀλαζονία. ας. ἡ. superbia, arrogantia. Vlpian. interpres Demosth. ait ἀλαζονίαν eorum esse, qui plura promittūt quàm possint præstare, atq; huic contrariam esse ἀρωνίαν, quæ quod facere potest, elevat ac minuit.

Ἀλαζόνημα. τὸ. facinus insolētiæ plenū.

Ἀλαζονόομαι. μ. όωμαι. superbio, iacto, arrogans sum, mentior. Aristoph. in Ra. ἀλαζονεύσ' ἵνα φοβηθέντος ἐμοῦ, ὡς δὴ μεγίστου ὄντος θεατοῦ. id est, Superbiebat ut timerem ego, sciens me bellatorem existentem glorians.

Ἀλαζονικός. ὴ. ὸ. &

Ἀλαζών. όνος. ὁ. superbus, arrogans, petulans, gloriosus, iactabundus, insolens, præferox, & ultra modum usitatum elatus, quasi in mari uiuens.

Ἀλάθητος. ὁ. ὸ. quem nihil latet.

Ἀλαθήρος. ὁ. ὸ. tepidus, sole calefactus.

Ἀλαίνω. uagor, erro.

Ἀλαιός. οῦ. ὸ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, insulto, uictorioſe clamo. Valla ait bene translatum esse Marci ϛ. per eiulo, quòd iubilatus sit clamor rusticorū, secundum Varro. Erasmus scribit proprie esse perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus Dodonæis. Dātiuo.

Ἀλάλη. tumultus, sonus confusus, uox non articulata.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus sum, seductus sum.

Ἀλάλητος. ὁ. ὸ. clamor multus.

Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλύω. adiuuando expello.

Ἀλαλκομενίς. ίδος. ἡ. potens.

Ἀλάλκω. expello, iuuo.

Ἀλαλτέεια. τὰ. ἁλτέα.

Ἄλαλος. ὁ. ὴ, ὸ. mutus, qui fari nori potest uelut infantes, ac differt à ἄφωνος: is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Eras.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus sum, iactatus sum. ab ἀλύκτω. Iliad. κ.

Ἀλαμπής. ὴς. ὸ, ἡ. obscurus.

Ἀλανίς. ἰος. ὁ. uerus.

Ἀλάομαι, erro, salto, circumuertor.

Ἀλαός. ᾱ. ὁ. luscus, cæcus, inanis. διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, ἢ κατὰ τὴν πορείαν: uel potius ab α & λαῶ uidere.

Ἀλαοσκοπιὰ. ας. ἡ. τύφλωσις τῶν ἐφαλτικῶν, cæcutientia. λάω enim uidere est, unde κατὰ στέρησιν ἄλαος cæcus. Homer. εἰδ' ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, Non habebat cæcam speculationem.

Ἀλαστέω & Ἀλάστωρ. ὁ. ἡ. cæcos gignens.

Ἀλαύω. μ. ήσω. π. κα. excæco.

Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis expugnatu, parũ uirilis, effœminatus, mollis.

Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor, uacuo. ἰατροῖς.

Ἀλάπαδα. τὰ. Attici purgatiões uocãt.

Ἀλάπαθον. υ. ὁ. herba purgatoria.

Ἀλαπὸς. mollis, effœminatus.

Ἅλας. ος. τὸ. sal.

Ἀλαστέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. Accus.

Ἄλαστον. ὁ. τὸ. intolerabile propter iustitiam.

Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conscientia, remorsus conscientiæ, pessimus dæmon, malus genius & infestus. Sic Dionysius ab Athenæo uocatur, ἀπό σης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc est (inquit Bud.) depopulator, pestis totius Siciliæ. Hoc nomine (inquit Cornutus) & furiæ significantur, διὰ τὸ τὰς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν: & homines, παρὰ τὸ τὰ ζιζῶτα ἁμαρτάνειν ἐφ' οἷς δεῖν ἀλασῆσαι, καὶ τιμάζαι, id est ab eo, quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atque ingemiscere liceat. Item qui exilio digna commisit, teste Eustathio, ὁ φυγῆς ἄξια ἐργασάμενος & Alastor apud Claudian. recens setur inter equos Plutonis.

Ἀλγέω. μ. ήσω. π. κα. ὀδυνῶ, doleo, pateor, laboro. Neutrum.

Ἀλγεινὰ. τὰ. casus aduersi,

Ἀλγεδὼν. ὀν. ὁ. triſtis.

Ἀλγηδὼν. ὀνος & ὁ. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.

Ἄλγημα. τὸ. dolorosa.

Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.

Ἄλγησος. ὁ. ὁ. dolorosissimus, molestissimus. passiuè.

Ἄλγιον. ίονος. τὸ. grauius.

Ἀλγίων, ονος. ὁ. dolorosior.

Ἄλγος. γους. τὸ. dolor, triſtitia.

Ἀλγύω. triſtifico. datiuo iung.

Ἀλδαίνω. & Ἀλδήσκω. cresco.

Ἀλία. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod struxerat ἀλαὸς. Cæl. lib. 9. cap. 18.

Ἀλία. ας. ἡ. tepor. Cæl. ibidem.

Ἀλιάζω. occulto, propono, urgeo, congrego, iudico, custodio, salto, concedo. accusatiuo iung.

Ἀλιαίνω. tepefacio, diffundo.

Ἀλιγανὴς. curæ plenus, sedulus, triſtis.

Ἄλιγυ. μ. ξω. π. χα. καὶ

Ἀλιγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, Homer. Item sermone abſtineo.

Ἀλίζομαι. defendo, expello, arceo.

Ἀλιγύω. ἀλίγω.

Ἀλιᾶ. ἀδικᾶ.

Ἀλιαυὴ. ἡ. æſtiuus calor.

Ἀλιαυὸς. ᾱ. ὁ. calidus.

Ἀλιάω. fugio, declino, pius sum.

Ἀλιβρόω, ἀλιγρόω.

Ἀλῆ. datiuus est, ueritati.

Ἁλία. captura, piscatus.

Ἁλιάδες. ἀς. scaphæ piscatoriæ.

Ἁλίαυλος. ὁ. ὁ. immolitus.

Ἅλιτα. farina tritici.

Ἄλιμμα. ος. τὸ. unctio, pigmentum.

Ἁλινὸς. ὁ. ὁ. infirmus, tenuis.

Ἁλιπτήριον. ὁ. τὸ. unctuarium, locus in balneo unctui accommodatus.

Ἀλείπτης. ὁ. ὁ. unctor, qui athletas certaturos ungebat, et magister ac præceptor

ptor athletarum dicebatur, authore Aristotele. Est & fontis nomen apud Ephesũ quòd semper eius copia sit.

Ἀλάδε. aduerb. ἀνηλῶς, σωληνῶς.

Ἄλαδον. τ. τὸ. poculum, patera, φιάλη.

Ἀλάετος. erroneus.

Ἄλαιφαρ, uel ἄλαιφα. ατος. τὸ. oleum, unguentum. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.

Ἀλαιφόβιοι. οἱ. πτῶκες, ἀλεπόμυιαι, σαλαμανδροειδεῖς, ἀλάσορες.

Ἀλείφω. μ. ψω. ψ. φα. ungo. παρὰ τὸ ἀλίω, τὸ θερμαίνω. Accus.

Ἀλεκτρύω. Ιχύω, χαυνῶ, μενεαίνω.

Ἄλεκτρ. pro ἀλεκτρύων apud Pindar.

Ἀλεκτορίς. ίδος. ἡ. gallina. poëticum est.

Ἄλεκτρα. sine lecto, improba coniunx ob adulterium.

Ἀλεκτροφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών. ονος. ὁ. uel ἡ. &

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus. ἀπὸ τοῦ ἠλέκτρου ἀκτῖνος ἢ ἀπὸ λέκτρου.

Ἀλέκτωρ. ορος. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλεκτωρίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone editũ de Alexãdro Paride. (xandri.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. assentatores Ale-

Ἀλεξάνιμος. ου. ὁ. uentos arcens. Ephitheton uestis.

Ἀλεξίμβροτος, pro ἀλεξήτωρ. auxiliari.

Ἀλεξίω. arceo, auxilior, opitulor, resisto. Ἀλέξασθαι pro eodem, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, nisi sit per syncopen, ut πρίασθαι & similia.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ου. τὸ. auxilium, adiutorium, arma quibus hostẽ repellimus, amuletũ, qua uoce utitur Plin. remediũ præsentaneum aduersus uenena & fascinationes, quod genus quidam in annulis gestare solent. Tradunt scriptores Eudemium quendam professione philosophum, huiusmodi annulos conficere solitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.

Ἀλεξικακία. depulsio malorum.

Ἀλεξίκακος. ου. ὁ. in malis aditor, defensor malorũ, auersor ac depulsor, hominũ defensor: qualem uere ecclesia Christũ agnouit, & gentes falso suũ Herculẽ et Apollinẽ. Ἀλεξίκακοι etiã θεοὶ παρὰ τοῖς ὑστέροις dicebãtur, q̃ nocumẽta et diras arcere amoliriq̃ existimabãtur, q̃ & ἀποτρόπαιοι et ἀποτρόπαιοι καὶ κύριοι & φύλακες, appellabãtur. Cæl. lib. 1. ca. 32. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ου. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τ. τὸ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλιόμαι. euito.

Ἀλιός. ου. ὁ. feruens, tepidus. ἀπὸ τοῦ ἁλία.

Ἀλιπάρυτα. insquamata.

Ἀλίπτης. ου. ὁ. euitator.

Ἀλιτόν. τ. τὸ. cereale.

Ἀλιτρίβανος. ου. ὁ. cocleare, ὀξύβαφον.

Ἀλιτρίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in pistrino.

Ἀλίσθαμαι. κοὶ

Ἀλιύομαι. euito, fugito.

Ἄλφιτον. ου. τὸ. farina, proprie tritici, ἄλευρα uero hordei.

Ἀλφιτόπτισις. ἡ. πτισία, πτισάνη, tenuissimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς πτισίας, id est cribri circũferentia usurpant, ut annotat Ioan. grammaticus.

Ἀλώω. destituo.

Ἄμβροτος. ον. ὁ. inuisibilis.

Ἀμάω. μ. ήσω. ν. κα. molo. Itẽ effugio, ἁμᾶν κόνιν. Hom. ἀτὰρ δ' ἀπὸ μοῦνον ἀμᾶσθαι μῦθον, dei uitemus iram. Vide prouer. ἀποτίειν.

Ἀμαρὰ. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, custodia, tuguriũ, κατάδυσις, salus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Cael. li. 6. ca. 26. Alij ἀλύπην uocant.

Ἀληδόν, uel ἀληδών. repentè, cõprehensim.

Ἀληθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθές. τὸ. accen. in ult. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἄληθες. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, sane, uerè. ἀπὸ τοῦ ἀληθὴς.

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω. Synes. Εἰ δ' ὑπονοήσας ἀληθευομένῳ κατὰ σὺ τῷ ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ, id est, Si agnoscis uera me causa deductum ad hanc suspicionem, quod mei oblitus sis, resipiscentia corrige.

Ἀληθεύω. μ. σω. σ. κα. ϖ ἀληθεύομαι. uera loquor. Et passiue, uere dici. Ité promissa facio. Datiuo.

Ἀληθίω. μ. ήσω. σ. κα. molo.

Ἀληθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. uerus, uera, iustus. Ité memor. ab α priu. ϖ λήθη oblitio.

Ἀληθίζω. μ. σω. σ. κα. uerax sum.

Ἀληθικός. οῦ. ὁ. uerus, uerax.

Ἀλήθω. μ. ήσω. σ. κα. molo.

Ἀληθῶς. uerò, certè.

Ἀλήϊος. ον. ὁ. inops, erratilis. Vnde apud Homerum li. 2, ἀλήϊον σῦ δίον, à Bellerophontis erroribus est appellatũ. Cael. lib. 9. cap. 48.

Ἄληκτος. ε. ὁ, ἡ. incessans, ἀκατάπαυστος.

Ἀληκτώ. ὁ ϖ. ἡ. Alecto, una ex Furijs. quasi irrequieta ϖ non desinens.

Ἀλήμων Attice, ἀφ' οὗ ἄλημα, ἀλήθω.

Ἀλιαεμμένος. ε. ὁ. molitus.

Ἀλιαλεμμένος. ον. ὁ. unctus.

Ἄλιμα. τος. τὸ. farina cocta. Et ἄλειμμα duplici μ, iter.

Ἄλημι. erro.

Ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλης. f. gi.

Ἀλιάασται. ut cupę, δεῖ ἴστιμι.

Ἀλιπής. ε. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄλιπλον incomprehensibile, quod capi non potest.

Ἀλιπλότεροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλιπλώρ. ορος. ὁ. sacerdos.

Ἄλιτος. ε. ὁ. ἀλάθητος, indebilis.

Ἀλιτεία. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλιτέω. μ. ήσω. σ. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλιτήριος. ε. ὁ. exitialis. Eras. Chil.

Ἄλιτης. ου. ὁ. erro, uagus.

Ἀλίτης. ἡ. errabunda, uaga.

Ἄλιτ. festum Athenis.

Ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater. Item mala uua agrestis, quam ibiscũ uocant Romani. aliàs ἀλθέα.

Ἀλθαίνω, ἡ Ἀλθέω, κὴ

Ἄλθω. curo, medeor.

Ἀλθήτ. ῆρος. ὁ. medicus.

Ἁλία. ἡ. iter, mare. Congregatio, apud Herodot. Item uas salis temperando accommodum.

Ἁλιάδες. ἀά. uasa buxina in quibus sal temperabatur.

Ἁλιάδης. οἱ. piscatorum filij, patronymi cum est. accipitur pro ipsis piscatorũ bus, sicut ἧς ἀχαιῶν, pro ipsis Achiuis.

Ἁλίαες. οἱ. in mari stantes uenti.

Ἁλιαέτος. haliaetus, aquila marina.

Ἁλίαρος. ὁ. sale conditus.

Ἁλιάς. άδ ϖ. ἡ. nauicula marina.

Ἁλίας. ὁ. ineuitabilis, uehemens, multus, inglorius, inseparabilis.

Ἁλιάς βάτ. piscatrix, raia piscis, Theo.

Ἁλίβας. mortuus, acetum, παρὰ τὸ μὴ λάβεσθαι ἐν σωτηρίᾳ.

Ἁλιβόλιον. abscondo. Actium. accusatiuo iungitur.

Ἁλίβρυτον. mari irriguum.

Ἁλίβρωτος. ε. ὁ. saliuorus.

Ἁλίβυες. οἱ. Σαγίττιοι.

Ἁλιγήϊος. ήος. ὁ, ἡ. maritimus. Veneris e-

pith. quaſi ſaligena.

Ἁλίγκιος. ὁ. ſimilis, pulcher.

Ἁλίδω. ἀω. uaſa accommoda ſali teren do. ἁλιάλς.

Ἁλιδύω. ſubmergo, ἁλιβδύω, in quo ab undat Æolico more.

Ἁλιεύς. ἱῶς. ὁ. piſcator. ἀφ' τῆς ἁλίας, qua ſi dicas, marinator, quod in mari uer netur. ἁλιήρης, poëtice.

Ἁλιεύτικὸν. τὸ. eſt commentatio de pi ſcatu, qualis Oppiani extat.

Ἁλιευτικός. ὸν. ὁ. piſcatorius.

Ἁλιεύω. piſcor.

Ἁλίζωστος. ὁ. ἡ. ſale aſperſa.

Ἁλίζω. congrego. Athenæ. lib. 2. uerſor in mari, ſalio, id eſt ſale condio, un go.

Ἁλίζωνοι. οἱ. Paphlagones, quoniam ma ri cinguntur.

Ἁλίζωνος. ὁ, ἡ. mari cinctus, Iſthmus.

Ἁλίζωτις. ιδος. ἡ. genus herbæ marinæ.

Ἁλιῆρες. οἱ. piſcatores. ἁλιῆς.

Ἅλιθες. ſpicarum diuiſiones in allio.

Ἀλιθής. ἐος. ὁ, ἡ. carens lapidibus, non calculoſus.

Ἅλιθον. ου. ὸ. idem.

Ἁλιπέδιλα. ὁ. Appollinaris minor. ὁ τῆ κατὰ λαχάνα. Dioſcor.

Ἁλιπέδιλα. πλῶ. ſalſuginem.

Ἁλίπονος. ὁ, ἡ. uadiſonus, fluctibus marinis conſperſus. Epith. promonto rij apud Sophocl.

Ἁλιπτωτὰ. ὁ. piſcator.

Ἁλιπόα. οῦ. ὁ. ſalſus, marinus.

Ἁλίρρυτα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.

Ἁλιρρυτίδης. gentile.

Ἅλμα. θαλάσσια, marina.

Ἅλμαι. pharmaca quæ famem obrepe re prohibent, ut ἄδηψα ſitum, apud Plutarch. in Sympoſ.

Ἁλιμήδων. mari imperans, Neptuni e pith.

Ἁλιμήνια. ας. ἡ. importuoſitas.

Ἁλίμηνος. ὁ, ἡ. importuoſus.

Ἅλιμον. τὸ. auro, herba quæ guſtantes eſurire non patitur. uocant aleram, albucium.

Ἁλιμυρίς. ίδος. ὁ, ἡ. ſalſus.

Ἁλινδέομαι. uoluor.

Ἁλινδέθρα. ας. ἡ. κυλίσρα, inuolucrum, in quo ſe uolutant iumenta. Ariſto. Ranis, τῆς λόγοισιν ἐμπεσόντα συσκι δαρ πομὰς ἁλινδέθρας ἐπῆρ.

Ἁλινδός. ὁ. curſus.

Ἁλινδοῦμαι. ἀντὶ τ ἁλίομαι, τὸ ἁλινδοῦ μαι, uerſor, inuoluor: quod etiam ἁλ νδοῦμαι dicitur.

Ἁλινήκτρια. ας. ἡ. κύη

Ἁλινηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. in mari natans.

Ἅλιον. fruſtra.

Ἅλιος. ου. ὁ. marinus, uanus.

Ἁλιπαρὴς. ἐος. ὁ, ἡ. non impinguis.

Ἁλίπεδον. ου. τὸ. terra quam olim mare cooperuit, campus maritimus. Capi tur pro quauis planicie.

Ἁλίπλαγκτος. ὁ. mariuagus. Epitheton Panos, qui in promontorijs colitur, circa quæ aquæ errant: & Salaminæ urbis, quòd aquæ item circa eam ob errent. ἀ πλάνη, & ἅλς.

Ἁλίπλοος. ὁ, ἡ. mare nauigans.

Ἁλιπόρφυρος. ὁ, ἡ. purpureus, à cæruleo diuerſus.

Ἁλίῤῥοος, uel ἁλίῤῥοθος. ὁ, ἡ. fluens ad mare. Epitheton fluuiorum.

Ἅλις. ſatis. Genit.

Ἁλίσγημα. τος. τὸ. contaminatio, ſcelus.

Ἁλίσγω. ἰστάω, λυπῶ, μιαίνω, μολύνω.

Ἁλίσκομαι. capior. Eſt autem uerbum defectiuũ, cuius futurum eſt ληφθή σομαι, ἀφ' ἁλόομαι, λήψομαι, ἐλήφθην. & ἅλω. ὁ. ἑλὼν, ἀφ' ἁλόω. ὦ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehen ditur, refellitur, perit, iudicio con uincitur.

Ἁλίσκω, capio, τὸ καθ' ὑμᾶς, id eſt corripio,

& prehendo, & in carcere conijcio, & iudicio cõuinco, reumq; perago. Vnde ἥλωκα præt. perf. uel ἐάλωκα, & ἀόρις & ἧλων, uel Attice ἔαλων, quæ omnia uocem habent actiuam & significationem passiuam. Bud. Com.

Ἁλίζω. congregare.

Ἁλίσφα. ας. ἡ. uolutabrum, locus ubi se uersant equi.

Ἁλιτάομαι. mentior, fallor.

Ἁλιταίνω. νῶ

Ἁλιτάω. μ. ήσω. pecco.

Ἁλιτφάς. άος. ὁ, ἡ. uadosus, maritimus.

Ἁλίτημα. ατος. τὸ. peccatũ, erratum.

Ἁλίτημος. ὁ. peccãs, ppter peccatũ odio

Ἁλιτήμων. ονος. ὁ. peccator. (sus.

Ἁλιτήριος. & per contractionem ἀλιτρὸς. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, sceleſtus, deuotus manibus, pernicies, peſtis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Eraſ. Chil. & Bud. Com. Item ὁ ἀνόσιος, ᾗ ἐπιχόμενος τῆς μιάσμασι, qui piaculũ admiſit in deũ. Ἁλιτήριος πολλμητὸς, quis ſit uide Plutarch. in Problem. 269.

Ἁλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἁλιτίμωρος. ὁ. ἡ. ſtultus.

Ἁλίζομαι. mentior, fallo.

Ἁλιτόμβιος. ὁ. ἡ. in mense fallens, hoc eſt non natus ad iuſtum tempus.

Ἁλιταίνω. μ. ανῶ. pecco, erro.

Ἁλιτρία. ας. ἡ peccatum.

Ἁλιτρός. ὁ. ἡ. iniuſtus, peccator, nocens. uide ἁλιτήριος.

Ἁλίτροφος. ον. ὁ. marinus. (ris.

Ἁλίφλοιος. ὁ. ἡ. ſalſicortex, ſpecies roboris

Ἁλκάζομαι. fortiter agere, pugnare.

Ἁλκάω. ας. ἡ. cauda, ppriè leonis, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἑαυτὸν ἁλκὰν τρέπων: quòd leo cõuerberando ſe cauda ſtimulandoq; in prælium excitetur. Callimachus in muſca etiam ἁλκάων poſuit.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἁλκαρ. ρος. τὸ. auxilium.

Ἁλκείδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ας. ἡ. ſubſidium, præſidium, fortitudo, prælium, remedium, uires, ferocitas, uirtus.

Ἀλκήεις. ἐσσα. ὁ. fortis, robuſtus.

Ἄλκι. τῇ. potentia, à recto ἄλξ ἄλκις.

Ἀλκιβιάδιον. herba quædam, inde nomen ſortita, quòd Alcibiades adformam conciliandam ea uti ſolebat.

Ἄλκιμος. ου. ὁ. fortis.

Ἀλκμάν. άνος. ὁ. Alcman, unus ex nouẽ Lyricis poëtis.

Ἀλκμήχη. ἡ. Minerua.

Ἀλκμάρις. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator.

Ἀλκτήριον. ου. τὸ. ſubſidium. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδες, αἱ ἀλκυονίδες. Halcedonia, dies ſereni & trãquilli, quibus halcedo fœtificat. Eraſ. Chil.

Ἀλκυόνιον. τὸ. ſpuma quæ concreſcit in mari, qua faciei nitor cõmendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ὼ. maritima auis, ſic dicta παρὰ τὸ ἁλὶ κύειν. Diminutiue ἀλκυονίς. κύμνοι mares halcyones uocantur.

Ἀλλὰ. ſed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γε, at, nim, ἀτ, μόνον ἄρα, atq; quidem: profectò, ſanè, etiam, ſed etiam, at certè, certè, ſaltem, immò, quin potius, niſi, quàm præterea, inſuper, quippe, itaq; rationalis, id eſt ἦ δῆ, γῶν, quin etiã &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ ſæpe numero eſſe παρακινουμένην, ut apud Homer. ἀλλά μοι ταῦτα μελήσεται.

Ἀλλ' ἄρα. ſed.

Ἀλλ' ἄγε. licet, ſit. ἴθι, ἴτω.

Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquã, niſi, ſed, q̃, potius q̃.

Ἀλλ᾽ ἦ. sed nunquid? interrogatiuũ est apud Platonem. ἆρα, ἀλλ᾽ ἆρα.

Ἀλλ᾽ ἔδω. etiam.

Ἀλλ᾽ ὁ μέν. ille quidem aliâs.

Ἀλλ᾽ ὅμως. attamen. ἀπὰ δὴ, ἀπὰ γοῦν ὅμως.

Ἀλλ᾽ ὅταν. priusquã, antequã. Plutarch. de Xerxe, ἀβλιτὰς δ᾽ ἰχάδας ἀπ᾽ ἄρ᾽ ἕρκεα φαγὼν ἀνὴρ κομιζόμενος, ἀλλ᾽ ὅταν τῶν σπλάγχνων ἅψασθαι κύσεται χάρας.

Ἀλλ᾽ ὅτι. nisi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ᾽ ὅτι γοῦν, uerumetiam.

Ἀλλ᾽ ὦ, & ἀλλ᾽ οὐχί. sed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ᾽ οὖν. significat idem quod latinè at certè, hoc est saltem. Accipitur etiã ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ᾽ ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdũ γε, ἀλλ᾽ οὔγε. Bud.

Ἀλσαγαί. loca quieti præstituta iter agẽtibus. Dicuntur etiam ταλμοί.

Ἀλλὰ γάρ. aduerbium est, ut atenim, ex eóq; à nostris atenim ductũ esse uidetur. In principio anthipophoræ, id est responsionis ad obiectionem locum habet. Etiam in interrogatione, ut ἀλλὰ τί? Accipitur etiam simpliciter pro sed enim.

Ἀλλὰ γοῦν ὅμως. attamen.

Ἀλλάγα. age. (βῦ.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. pmutatio, cõtractus. ἀμοιβὴ

Ἀλλαδί. sed tamen.

Ἀλλαδή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἀλλ᾽ ὅμως.

Ἀλλὰ δὴ καί, pro atq; etiã, & quinimo. Item pro uerum esto, quod ita concedentis est, ut negare planè uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ θεὸν γεγόνοι, καὶ πνεῦμ᾽ ὑγρὸν εἶναι. Sed fac ita hoc esse factũ, etsi numquàm factũ est. Cicero: Sed nihil fuit factũ mea causa, id est, ἀλλὰ δὴ καί.

Ἀλλάγμα. ατος.

Ἀλλὰ καί. quin.

Ἀλλὰ καὶ δή. attamen. ὅμως.

Ἀλλακτικός. ή. ὸ. commercialis, ex cõtractibus manans.

Ἄλλαξον. ακος. τὸ. lignum quo gestabantur onera: ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum.

Ἆρά μή. interrogatiuum est, pro nunquid igitur, sed nunquid, idem quod ἆρα μή. Cum autem non est interrogatiuum significat non autem.

Ἀλλάμην. at qui, & at uero. Et congruit in assumptione. Lucian. Εἰ γὰρ ἀεὶ βασιλεῖ, ἀεὶ καὶ θεοί, ἀλλάμην ἀεὶ βασιλεῖ, ἀεὶ ἄρα καὶ θεοί. Significat etiã enim uero, in principio orationis apud Demost.

Ἀλλάμην δή. neq; uero, sed neq. Gaza in Cato. ἀλλάμην δή πω εἰσαίης γε. quod Cicero dixerat, Sed ne desiderio qdẽ.

Ἀλλὰ μήν. quin, at, cur.

Ἀλλὰ νή δία pro ἀλλὰ νὴ ἴσως, uel μὰ νὴ δί ἀλλὰ, at ení fortasse, at fortasse. Bud.

Ἀλλάνυ. saltem.

Ἀλλὰ νῦν. sed nunc, ueluciter.

Ἀλλάντα. oppidum Macedoniæ & Arcadiæ, quod & dicitur

Ἀλλάντιον. unde

Ἀλλάντιος. gentile nomen.

Ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & intestina bubula & ueruecina uendit. Pro uili & contempto capitur.

Ἀλλάξ. mutabiliter, uicissim. ἀντάλλαγμα, ἀνταλλάξ.

Ἀλλὰ τίς. quid ni.

Ἀλλᾶς. ᾶντος. ὁ. farciminis genus, quidã lucanicam uocant, tucetum. Fiebat ex carne & farina subacta. Sunt quã exta & intestina uertant. Aristoph. Equit. τίν᾽ ὄλεθ᾽ ὁ πανοῦργ᾽ ἀνὴρ τὰς κοιλίας, ὃς πρῶτ᾽ ἐμοὶ τὸν ἀλλᾶντα; id est, Cur ò præclare intestina me abluere non permittis, et q farcimina diuenderet

Ἀλλὰ γὰρ μήν. sed quæcũq; qdẽ. ἀλλ᾽ ὅμως μήν.

Ἀλλὰ τὸ ὄντι. uerum.

Ἀλλά. sed sanè, immò, præterea, insuper. ἀπὸ δὲ.

Ἀλλάδι. pro atqui, & at uero.

Ἀλλάσσω. cõmercia exerceo, muto, id est uendo, & permuto quod est emo: quẽadmodũ & à Latinis usurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus est. Plinius lib. 33. cap. 4. Quanquã auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάξῃ, nullum lucrum aut quæstum præferre ubicui instituto. Ἀντὶ πάντων τιμῆς ἰδέ, id est nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id perdamus. Cic. 1. de natur. de. Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinas, quod Græci sic enũciarent, πόσου ἂν τὸν σὺν τιμᾶς ἐκ ἔτι ἐστὶ κἀγὼ ἀντ' ἀπάλλαξαι; ἀντὶ πάντων δ' οὐκ ἂν δι' ἕξαιο σὺ, ἐκ ἄν' ἔλαιο. Bud. Com.

Ἀλλάττω. μ. ξω. ττ. κα. muto. Genit. cũ accus. ut ἀλλάττω χρυσὸν ἀργύρου.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχῆ. κοὴ

Ἀλλαχόσε. aliò, in aliam locum.

Ἀλλὰ γὰρ. esto, sit, κοὴ μάλα.

Ἀλλ' ἄγε. licet, esto.

Ἀλλαχοῦ. alibi.

Ἀλλιάω. uanus fio.

Ἄλλοθι. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclypsin, pro ἄλλῃ ἔοικε, γίγνεται, ὁδῷ.

Ἀλληγορία. ἡ. inuersio à Quintil. figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligitur.

Ἀλληγορούμενα. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἄλλη κοὴ ἄλλοι. undique.

Ἀλλαπάξω. se mutuo pellere.

Ἀλλαλέγγυοι. sunt duo rei promittendi.

Ἀλλαλεγγύη. mutua fideiussio.

Ἀλλαλεγγύαν δανείζειν. est ad usurã ita facere, ut uterq; mutuantiũ uicissim sit fideiussor, & ita uterq; aut omnes in solidũ nomen conuenire possint. Bud. Com.

Ἀλλαλεγγύας ἀποδόσθαι. inuicẽ fideiubere.

Ἀλλαλοκτονῶ. se mutuò occidere. (ctes.

Ἄλλαλος. ν. ὁ. mutuus. Caret numero singul. & rectis casibus ubiq; : articulo etiam, quia tantũ de certis personis dicitur. Latinè, mutuò, inter sese, inuicem, alius alĩũ, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant se mutuò, alter alterum.

Ἀλλαλουχία. duorũ aut pluriũ coharentia & cõplexia, coagmẽtatio, compago.

Ἀλλαλοῦχῶ. τὸ ὁμόζυγα καὶ συνάπτω.

Ἀλλαλοφαγῶν. se mutuo deuorare.

Ἀλλαλοφθορῶν. inuicem corrumpere.

Ἀλλαλοφθορία. ας. ἡ. inter se inuidia.

Ἀλλαλοφόνοι. οἱ. mutuò occidentes.

Ἀλλαλοφυῶν. τ. enascentiũ ex seinuicẽ.

Ἀλλαλώσασι. ὑσι ἔτοιμος.

Ἄλλα πολλαχῆ. alibi in multis locis.

Ἀλλαῦθι. alter.

Ἄλλαγοι. ad aliam partem. (bis.

Ἄλλα τῆς μίλωσι. alibi, in alia parte uri

Ἄλλο. τὸ. aliud.

Ἀλλογενέων. desipiens.

Ἀλλογλώσσος. ν. ὁ. qui est diuersæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωτος. ὁ, ἡ. alibi notus.

Ἀλλοζῶ, τὸ ἀφροντίζω, despicio, negligo.

Ἀλλοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, peregrinus, ὁ ἐκ ἄλλης γῆς ἐλάσας. Β ρ ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, subaudiatur χώρᾳ.

Ἀλλοδάπη. ὁ. peregrinam habẽs formã.

Ἀλλοθνὴς. ν. ὁ. externus, alienigena.

Ἄλλοθεν. aliunde.

Ἄλλοθεν πόθεν. aliundecunq;.

Ἄλλοθι. alibi.

Ἀλλόθροος. ν. ὁ, ἡ. diuersilinguis, peregrinus, ignotus.

Ἀλλοιῶν. permutare. Item cædere, unde παραλοίας, & μεταλοίας. Aly ἀναλοῶν simplicia.

Ἀλλοῖος. ν. ὁ. diuersus, uarius.

Ἀλλοιόφρονες. οἱ. alterascentes.

Ἀλλοιέω. μ. ησω. ω. κα. permuto.

Ἀλλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀλλοίωσιν proprie dicũt mutationem à meliori ad deterius, μεταβολὴν è contra, προκοὴν uero è mediocri statu siue ad potius. siue ad deterius trãslatio.

Ἀλλοιωτὸς. οῦ. ὁ. alterabilis. (nem.

Ἀλλοιωτικὴ dicitur facultas illa, quæ cibum attractũ aduocatúq; p uirtutẽ quã uocãt ἀλλοιωτικὴν, pficit, digeritq.

Ἄλλοκα. Dorice pro ἄλλοτε interdum.

Ἀλλόκοτον. monstrum, alienum, extraneum, absurdum: quasi ἀλλόδοκον.

Ἄλλομαι. salio.

Ἄλλος. εος. sulcus, aũλαξ.

Ἀλλοῖμιδα ἴφοδος. repellamus impetũ.

Ἀλλοπρόσαλλος. Martis epith. uersutus, mutabilis, qui se omnibus locis accõmodat, nunc huic, nunc illi adhærens. Eras. Chil.

Ἄλλος. η. ο. alius.

Ἄλλοσε. quilibet.

Ἄλλοτε. interdum, alibi, aliãs.

Ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ. aliãs item & nunc.

Ἄλλοτε, aut ἄλλοτε ἐπ. ἄλλα, utrũ, nunqd? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ Κρίτων, ἄλλοτε ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hæc dicemus Crito? numquid fateri necesse est? aut qd aliud q̃ fateamur? Idem pri. μουσ. sine ἢ, ἄλλοτε ὃν τρόπον ἐν ἀγαθὸς ἰατρὸς ἰδιᾶς καὶ ὅσον ἰατρός? Nũquid igitur ne medicus quidem, quà medicus est. Interdum aũt nomen est significationẽ suã retinens, hoc est aliud q̃, ut in illo Plato. ἀλλὰ μὴ ἄλλοτε ἢ ἐν τῷ θάνατος? Bud. Com.

Ἀλλοτριονομέω. nomina immutare, aliquid nõ ut decet distribuere. (rũ.

Ἀλλοτριεπίσκοπος. curiosus alienarũ re

Ἀλλοτριοπραγέω. μ. ησω. ω. κα. inimicum capto consiliũ, alterius ago negociũ.

Ἀλλοτριοπραγία. ας. ἡ. alienorũ negociorum gestio.

Ἀλλότριος. α. ο. alienus, ascitius: quasi ἀλλοέθνιος, id est ex alienis finibus.

Ἀλλοτριοφάγοι. οἱ. dicũtur (inquit Eras.) qbus dulce est aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολάνθα.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω. μ. ωσω. ω. κα. alieno. Accus.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρός τι. alienor abs re.

Ἀλλοτριώτατος. η. ο. qui remotissimo est necessitudinis gradu. Herodo.

Ἀλλοτροπέω. mutare.

Ἀλὸς οῦ. saltem.

Ἀλοφάω. tumultuari. (μός.

Ἀλόφατος. ὡς ἄλλα πεφαλιομένος, ἢ ἀγμα

Ἀλλοφίμονες. alibi nutriti, siue educati

Ἀλλοφρονέω. μ. ησω. ω. κα. sum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλλόφυλος. η. ὁ, ἡ. alienigena, alterius generis, diuersæ nationis, ut ἀλλόφυλος πόλεμος, externum bellum.

Ἄλλυδις. alibi.

Ἄλλως. sine causa, temere, sine delectu, præsertim, præterea, fortè fortuna, aliter, frustra, maximè, alioq, deniq.

Ἄλλωι ἢ. aliter atque. (præterea.

Ἀλλότρῳ. alicui alij, ἄλλῳ τινί.

Ἅλμα. ζος. τὸ. saltus, fœtus, in utero primus motus.

Ἁλμάδες. olivæ cõditæ, aut rapæ condite cum sinapi.

Ἅλμαια. τὰ. maria.

Ἅλμυρος. qui mutatur.

Ἁλμύνομαι. muria condio & feruo.

Ἁλμάτης. ου. ὁ. salgamarius, qui sal aut salsamenta uendit.

Ἅλμη. ης. ἡ. salsugo, terra sterilior, & morbus qdã herbarũ, ut cumini.

Ἁλμοδεστέρα. ἡ. salsior, terra sterilior.

Ἁλμυρά. ἀς. ἡ. lacrymosa, tristis, acerba.

Ἁλμυείω. salis gustum habere.

Ἁλμυρὶς. ίδος. ἡ. salsugo.

Ἁλμυρὸς. ἡ. ὁ. salsus.

Ἁλμυρά̃λυς. ὑος. ὁ, ἡ. salsus.

Ἅλς. κος. ἡ. potentia.

Ἁλοάω. μ. ήσω. uel άσω. spiritu denso, tritura, ἀπὸ τοῦ ἅλως πατῶ καὶ τρίβω τοὺς τάς χνας, id est in area aristas calco. Ἁλαλάω, spiritu tenui, uerbero, flagris cædo, comminuo, frango. Aristoph. ἢ μητέρ' ἐλάκησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἔπαισεν, id est, Aut matrem percussit, aut patris maxillam pulsauit.

Ἄλοβον ἔπαρ ἢ ἰνεόν. caput hostiæ perdi tum inspecto iecinore.

Ἀλογᾶσθ. dicitur is, cuius ratio non ha betur, qui neglectim transmittitur & præteritur.

Ἀλογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. rationem non ha beo, desipio, erro, negligo, non curo. Genit.

Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas. Est itē cum necessitas reddendarum ratio num remittitur à principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio. Alias quando negligentia, ἀναισία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, est crimen, cū rationē quispiam reddere neglexerit in ma gistratu gestorum.

Ἀλογισί. citra rationem & curam.

Ἀλογισία. ας. ἡ. inconsiderantia, imprudentia. (nalis.

Ἀλόγιστος. ν. ὁ, ἡ. inconsyderatus, irratio

Ἀλογος. ν. ὁ, ἡ. irrationalis, stultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens. Ἄλογοι ἰκρατεσὶ, asymboli, qui pecuniam pro conui uio nondum soluerunt.

Ἀλογῶ. ἀφιονίζω, despicio, negligo.

Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhu

Ἀλοιὺς. ὑος. ὁ. triturator. (maniter.

Ἀλοή. ῆς. ἡ. aloë, magno quorundam er rore, qui generis neutri putant.

Ἀλοητός. ῆ. ὁ. tempus triturandi.

Ἀλοιάω. pcutio. Alij ἀποιῶ duplici ν. de quo supra.

Ἀλοιδόρητος. ν. ὁ, ἡ. in quem nullum con uitium aut crimen reijcitur.

Ἀλοιμός. inunctio.

Ἀλοιτοὶ. ών. publica scorta.

Ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis unctio.

Ἀλοιφολῶσα. imitari quouis modo.

Ἄλοκες. οἱ. sulci, fossæ. (Accus.

Ἀλοκίζω. μ. σω. ττ. κα. ατο, ἄλοκας χίζω.

Ἅλοντῶ. deprehensi, condemnati.

Ἀλοπάω. inuestigo.

Ἀλοπήγιον. ν. τὸ. saliuæ.

Ἄλοπος. ν. ὁ, ἡ. ἀλέπητος, sine squamis, si ne cortice.

Ἄλος. mœror, animi passio ad mœrorē, uel lætiti ā mouens, lasciuus apparatus, uel materia. (flū uinū.

Ἁλοσάνθινος οἶνος. ex salis floribus cōfe

Ἁλοσάχνη. ης. ἡ. flos maris. (ctus.

Ἁλοσύδνη. ης. ἡ. mare, quasi τῆς θαλάσσης

Ἁλουργής. ὑος. ὁ, ἡ. purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργίς. ίδος. ἡ. uestis purpurea.

Ἁλουργόν. ν. τὸ. purpurea. ἀφ' ἧς ἅλς τὴν ἔρ γον, quòd è concha marina purpura colligatur.

Ἁλούς. ούσης. ὁ. & ἁλόσα. ὑ. ab ἁλόω. cā ptus. Ἅλως τῇ δίκῃ, peractus reus. Ἁλὼς ἀργίας οὐκ ἄναλος Plut. in Sol.

Ἁλουσία. ας. ἡ. illuuies.

Ἁλουτᾶν. illotum esse.

Ἄλουτος. ν. ὁ. illotus.

Ἁλοφάξω. σκιρτῶ, παίσιτῶ.

Ἄλοφος. ν. ὁ, ἡ. cono carens, λόφος. ꝓprie dicitur galeæ uertex.

Ἄλοχος. ν. ἡ. uxor, & apud Platonē uir go quæ nondum peperit.

Ἁλῶ. erro, percutio.

Ἁλόω. capio. uide ἑάλωκα.

Ἅλπις. ιος. ἡ. alpis.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ. sal. ἡ uero, mare.

Ἁλσέα. ας. ἡ. facultas, commeatus.

Ἁλσίνη. ἡ. auricula muris, herba.

Ἅλσις, ιος. ἡ. palpitatio.

Ἁλσίκωμοι.

Ἁλσύκημοι. οἱ. lignatores.

Ἄλσος. ους. τὸ. nemus, hortus. ἀπὸ τοῦ ἅλις.

Ἀλτήρ. ῆρος. ὁ. auxiliator.

Ἁλτῆρες. erant quibus ut ebantur οἱ σωματοκοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις, & qui ἅλμασι, id est saltu certabant. Sic enim appellabant plumbeas pilas massulas ue, quibus utraq; manu se librabant, ut certius assilirent. Vsurpatur etiam à Martiale, Quid perεῦt stulto fortes haltêre lacerti? Exercet melius uinea fossa uiros. Bud. An. et Cæl. lib. 9. cap. 9.

Ἀλτικός. ἡ. ὸν. saltui aptus, agilis.

Ἄλτο. saltauit.

Ἀλυβάζω. alo, φίφω.

Ἀλύγω. μ. ξω. ν. χα. fugio.

Ἀλυδμαίνω. μ. ανῶ. ν. νησα. mereo, non in uenio solutionem, gaudeo.

Ἀλύειν. δακρύειν, mordere, lãguescere.

Ἀλυέκω. resoluo.

Ἀλύη. ης. ἡ. lignum cui infigitur stiua.

Ἀλύζω. fugio.

Ἀλυκή. ἡ. spiritu denso, mare.

Ἀλύκη. ης. ἡ. anxietas, mœror, anxietudo, pandiculatio, quæ fit, cũ quis toto corpore extenditur. Aly ἄλλω appellant, de quo supra.

Ἀλυκίδες. ὰι. salmæ. Aliquando significat locũ eum, aut simili natura præditum, quem Antonius salsulas appellat, Hermol.

Ἀλυκός. ἡ. ὸν. salsus, amarus.

Ἀλυκότης. salsugo.

Ἀλυκρός. ὸς. ὸν. tepidus.

Ἀλυλυτόζω. idem quod ἀλυδμαίνω.

Ἀλυκταινᾶν. ἀλυκτᾶν, ἀλυκτάζαν, ἀλυδμαίνειν.

Ἀλυκτίω. μ. ίσω. ν. ηκα. fleo, tristor, molestè fero.

Ἀλυκτοπέδη. laqueus, pedica inextricabilis.

Ἀλυκτός. ὸ. inextricabilis.

Ἀλύμαντος. ὁ. ὸ. nullis nocumentis affligitur.

Ἀλύπητος. ὁ. ὸ. qui tristitia nõ tangitur.

Ἀλυπία. ας. ἡ. carentia tristitiæ.

Ἄλυπος. ὁ. ὸ, ἡ. iucundus, modestia carens.

Ἀλυπότατα. iucundissimè.

Ἀλύπως. citra molestiam, iucundè.

Ἄλυς. anxietas, mœror.

Ἀλυσιδωτός, κὴ

Ἀλυσοδετός. ἡ. ὸ. catenatus, humatus.

Ἀλύσιον. ὁ. τὸ. catenula, torques.

Ἄλυσος. ὁ. Bacchi cognomen.

Ἄλυσις. ιος. ἡ. denso spiritu. catena, uinculum, funis.

Ἀλυσιτελής. ὁ. ὸ, ἡ. inutilis.

Ἀλυσκάζω. fugio.

Ἀλύσσω, & ἀλύω. idem.

Ἄλυτος. ὁ. ὸ. insolubilis.

Ἀλυφλος. ὁ. species quercus, ἀλίφλοιος, salsicortex.

Ἀλύω. tenui spiritu secundum Didymum, uel ἀλύω denso spiritu Attice, duas contrarias inter se significationes habet. Aliquãdo enim significat, gaudere, superbire. Sophocl. ἰᾷ τιμ' ἀλύω, Permitte me sic lætari. Aliquando est animo concidere, & languere, animum despõdere, ἀθυμῶ: nõ hilariter affectũ esse, morose se habere, ut ægroti, q in lecto requiescere nequeunt, sed perpetuo iactãtur. Plutarch. καὶ βραδύνοντος ἀθυμῶ ἤδη: de Antonio animi iam uelut pruritentis muro angore Cleopatram expectante. Est etiam obtrecto, & temere expatior, apud eundem. Cæl. lib. 6. cap. 26. Bud. Com.

Ἄλφα. caput bouis.

Ἀλφαΐω, κὴ

Ἀλφάω, κὴ

Ἀλφάω. inuenio.

Ἄλφησις. ιος. ἡ. disciplina uitæ.

Ἀλφειὸς.ῦ.ὁ. Alpheus, & flumnis & uiri proprium.

Ἀλφεσίβοια. ἀϊ. boueis inuenientes. Epitheton est uirginum, ut quæ propter honestam formam famamq; acciperẽ solebant à sponsis munera boues, q quãto in precio apud ueteres fuerint, ex centũ illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφεσιβοῖος. pastoris nomẽ. ab ἄλφω inuenio & βοῦς.

Ἀλφίω. μ. ησω. π. κα. inuenio, do, inqro.

Ἀλφή. ῆς. ἡ. honor.

Ἀλφηστής. ἐῶ. ὁ, ἡ. insuauis. ἀλμηρὸς alij scribunt.

Ἀλφιστής. ῆ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus solum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιτοπάμβ. ῆ. ὁ. ἀλφιτοπάλης.

Ἀλφιτῶν. pristrinũ, locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτομάντις. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ν. pl. farina, polẽta, pro uictu. Erasm. prouerb. Ne uerba pro farina.

Ἀλφιτοπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτῶν. pulte pro pane uesci, cibari farina. Bud. Com.

Ἀλφιτοσιτέω, ἀλφιτομάντις.

Ἄλφος. ε. ὁ. albus, impetigo: id est macula alba, uitiligo. Dicitur & παρὰ à medicis, quamuis profundius agat παρὰ, ἄλφος superficiem tantum immutet. Hinc alpes etiam Italiæ montes quòd perpetuis niuibus albescant. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.

Ἄλφω. inuenio. actiu.

Ἀλῶ. morior.

Ἀλωά. ἡ. uinea, locus uineis aut arboribus consitus, campus, uiridarium, area in qua frumentum reponitur.

Ἀλῶα. τὰ. festũ Athenis agricolarum, quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionysij, quia tum in areis præcipuè moras ducant homines, quas dicũt ἅλως.

Ἀλωάς. άδος. Ceres, quòd præsit areis.

Ἀλώβητος. ε. ὁ, ἡ. illæsus.

Ἅλωθι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γιγνώσκω.

Ἀλωΐς. ίδος. ἡ. idem quod ἀλωάς.

Ἁλωτὸς, καὶ ἀνάλωτος. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμι. capio, prehendo.

Ἀλών. ῶνος. ἡ. area.

Ἁλῶναι. captum esse, capi, damnari, detineri, mori, perire.

Ἀλόητοι. mancipia, quæ à barbaris gentibus, præcipue autem Thraciæ populis, sale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἁλὸς ἠγορασμένα dicebantur, id est sale coëmpta comparata ue. ab ἅλς, quod salem notat, & ὠνέομαι emo. Vnde ἁλὸς νῶτα ἀγοράσια Eustathius intelligit νῶτα, id est, uili empta.

Ἀλωΐα. αϊς. ἡ. area. ἀλών.

Ἁλωΐζω. in mari uel areis uersor.

Ἀλωπεκάδης, παπῦρος.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκή. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκῆα. insulæ nomen, Strab. lib. 10.

Ἀλωπεκίαω. ᾶ. alopeciæ, defluuia capillorum. Item fouea uulpium.

Ἀλωπεκίασις. ιος. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. κα. uulpinor, sedulo, Varr. Aristoph. Vespis, ἀκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφιγνοεῖν χίγνεσθαι φίλον.

Ἀλωπεκίς. ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis è uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ν. insulæ nomen, & Hel-

Iesp̃otiæ Cherronesi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienses ciuitatẽ conderent, ubi uulpium catulos comperissent.

Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina.

Ἀλώπηξ. ηκος. ὁ. uulpes.

Ἁλωτός. astutus.

Ἅλως. ω. ἡ. area.

Ἁλώσιτα. capietur.

Ἅλωσις. ιος. ἡ. captiuitas, expugnatio.

Ἁλώσιμος. ὁ. ἡ

Ἁλωτός. ὁ. comprehensibilis, lubricus, qui facile falli inducíq; potest, captiuus.

Ἁλώσιτοι ἀγῶνες. assidua prælia.

Ἁλώσιτος. ὁ. locus uitibus & arboribus consitus.

Α Μ.

Ἅμα. simul. Differt tamen ab ἐμῶ authore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis est, ἐμῶ uerò loci. Vnde dicimus εἶπεν ἅμα ἡχώρει Ἀνάχαρσις τῷ σκύθῃ: Solon eodem quo Anacharsis tempore natus est, quo loco ἐμῶ ineptè dixeris, cum Solon Athenis, Anacharsis uero in Scythia sit prognatus. Datiuo iung. ἅματῃ μητρί, unà cum matre: ἅματῃ ἠοῖ, prima luce: ἅματῃ ἠῖ ineunte uere. Vel sine casu. Lucian. ἅματι οὖν ἱππίᾳ θυσίᾳ ἐδόκει ἡμέρα τίς γενέσθαι, Sicque auspicandæ artis dies accommoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων ἀφίη, χάρας ὁρίζων αὐτῷ, Simulatíq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα καὶ, & hæc præterea. ἅμα μέν, ἁμὰ δὲ, tum, tum.

Ἅμα. ατος. τὸ. copula.

Ἁμαδρυάδες. Nymphæ, quod simul cum arboribus nascantur & intereant.

Ἀμαθύνω. fum indoctus.

Ἀματέ. indoctè.

Ἀματίστερον. indoctius, rudius.

Ἀματός. ὴ. ὸν. ἡ. ὁ. indoctus, rudis, insipiens. Ἀματὸς πρὸς ἀργύριον, ad pecuniæ disimus pecuniæ.

Ἀματία. ας. ἡ. ruditas, insolentia.

Ἀματόεις. όεσσα. ὸν. arenosus.

Ἄμαθος. ου. ἡ. arena, puluis, proprie cam pi, nam maris ψάμαθος dicitur, authore Ammon.

Ἀμαθύω. redigo in puluerem uel cinerem.

Ἀμαθώδης. ους. ὁ, ἡ. arenosus.

Ἀμαία. ας. ἡ. apud Troezenios Ceres appellabatur.

Ἀμαμάχητος. ὁ, ἡ inexpugnabilis, indomitus, immensus.

Ἀμαξαι. ordei manipulos per se solos appellabant, congestos autem ex alijs compluribus σῶροι & ἰούτοι. Cælius.

Ἀμαραίνω. marcesco, putresio, corrumpor.

Ἀμαλδύνω. κοὴ

Ἀμαλδύω. demolior.

Ἀμάθακτος. immitis.

Ἀμαλθία. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἴξ ὑρανία. cuius etiam curam gerebant nymphæ duæ Cretenses, Adrastea & Ida Melissei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ου. τὸ. bibliothecæ instrumentissimæ nomen apud Cicer. ad Attic. lib. 1.

Ἀμαλθύω. multiplico, dito, nutrio.

Ἅμαλλα. ης. ἡ. manipulus.

Ἀμαλλάδω. destruo, depopulor.

Ἀμαλλύνω colligare.

Ἀμαλλοδιώκτης. ου. ὁ. qui colligit, & ligat manipulos.

Ἁμαλός. tener, infirmus.

Ἀμάλωσε. μιλήσιν, ἀκόλουθε, ἀδιφῶν, ἄκολου

Ἀμάμυξις. ἡ. genus uuæ, arbusta.

Ἀμανίτης. ε. ὁ. fungus, uel fungi species. Aeginet. lib. 1. cap. 77.

Ἀμανόθεν. ad montis Amani similitudinem.

Ἄμαξα. ης. ἡ. plaustrum, & proseptentrione ponitur. Gell. lib. 2. cap. 21.

Ἀμαξεία. ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρος.

Ἀμαξεύομαι. ε. ὁ. plaustris inhabilis.

Ἀμαξεύς. έως. ὁ. subiugator.

Ἀμαξεύω. μ. ευσω. π. ευκα. res rusticas ueho, Arrian. li. 2. de Alexan.

Ἀμαξηλάσια. τὰ. clauiculi qui in plaustro rotam exire prohibent, quæ & ἐπίσακτα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plaustra trahuntur, uia uehicularis, id est idonea ad currum ducendum, plaustralis. Dicitur etiam ἁμάξιτος, uel ἁμαξιτός, & πομφόλιξ, in quibus ὀδὸς subauditur.

Ἀμαξία. ἡ. uia quà plaustra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plaustralis, amplus, grauis ut pondus unius plaustri. unde ἁμαξιαῖα ἤθματα, ea figura dicuntur, qua sesquipedalia uerba.

Ἀμαξίς. ίδος. ἡ. genus placentæ.

Ἀμαξιτός. locus per quē transit currus.

Ἀμαξόβιος, uel ἁμαξοβίτης. ε. ὁ. qui plaustris ædium uice utitur, ut Scythæ.

Ἀμαξονικοί qui sint, uide Plutarch. in Problemat.

Ἀμαξοποιοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξοπόδια. arbuscula in quibus uersantur rotarum axes concluſi laminis ferreis. Vitru. lib. 10.

Ἀμαξουργός. ὁ. ὁ. faber plaustrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἄμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæductus, per quem aqua fluit.

Ἀμάρακος. amaracus.

Ἀμάραντος. ε. ὁ, ἡ. immarcesibilis. Proprie de amarantho flore dicitur, quoniam (inquit Plin.) non marcescit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάρυμα. cloaca.

Ἀμαρύω. sequor, credo, preco.

Ἁμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. π. ἡμάρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρτον, ab ἀμαρτέω. τὸ παθητικὸν, preco, cetro, uide ἀθετέω.

Ἁμαρτάς. άδος. ἡ. peccatum.

Ἁμαρτῇ, ἢ ἁμαρτάνει. simul pendenter.

Ἁμάρτημα. τος. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eraſ.) errorem uocamus, Græci uocāt ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam committitur. nec semper apud Latinos error in uitio est, nec apud Græcos ἁμάρτημα.

Ἀμαρτικός. ε. ὁ. ὁ. ἡ καταρθωτικὸς, ὁ ἀποτυπτικὸς, προσπλαίειν ἀνθρώπους, offendiculis incurrere solitus, offensator apud Quint. qui errat, qui perperam aliquid agit.

Ἁμάρτινος. ε. ὁ. peccans.

Ἁμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hieron. grauius esse putat quàm παράπτωμα. sed D. Paul. his duobus uocabulis promiscuè utitur, ut annotat Eraſ. ad Rom. cap. 5.

Ἁμαρτωλός. ὁ ἁμαρτάνων ἢ ὠφλικώς.

Ἁμαρτίνος. ὁ κατὰ νῆμ ἁμαρτίαν.

Ἄμαρτυρος. ε. ὁ. expers testium seu testimonij,

Ἁμαρτῶ. ἁμαρτάνω, ἀκοντίζω, ἀποτυγχάνω.

Ἁμαρτωλός. ὁ, ἡ. peccator, peccatrix.

Ἀμαρυγή. uisus, uisus radij.

Ἀμάρυγμα. τος. τὸ. splēdor, simulachrū.

Ἀμαρυλλίς. ίδος. ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω. μ. ω. π. χα. luceo.

Ἅμας. Dorice per syncopen pro ἡμῶν, nostras.

Ἀμᾶσθαι. metere.

Ἀμαστίγωτος. ε. ὁ. inflagellatus.

Ἀμαυ-

Ἀμασιπάλης. ὁ. pyra quæ cum ficis naſcuntur.

Ἀμαυρίζω. μ. ίσω. σ. κα. miſceo.

Ἀμαυροχία. ας. ἡ. orbita.

Ἀμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. qui matre caret.

Ἀμαυρωσία. ας. ἡ. obſcuritas.

Ἀμαυρός. ᾶ. obſcurus, ſubobſcurus, fuligmoſus, languidus, hebes, obtuſus.

Ἀμαυῶ. ῶ. σκοτίζω, ἀφανίζω, fuſco, obſcuro, ad nihilum redigo.

Ἀμαύρωσις. ιος. ἡ. obfuſcatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uiſiuus obturatur incolumi pupilla. Eiuſdem fermè ſignificationis eſt ἀμβλυωπία.

Ἀμαχί. κὴ

Ἀμαχητί. ſine pugna.

Ἄμαχος. ου. ὁ, ὁ. inexpugnabilis, inuiſtus, imbecillis, non pugnax, non rixoſus, impoſsibilis.

Ἀμάω. μ. σω. σ. κα. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiã translate pro καρποῦσθαι, id eſt frui & fructum capere, & ueluti meſſem facere. Plutarch. ἀντὶ ταύτης (ἴσως) θ' ἑαυτὸν τῶν ὑπωρίαν ἀμῶντα. Item σωρόω, accumulo, congrego.

Ἀμβαλίως. citra curam, improuidè.

Ἀμβαπῶ. ἁμαρτῶν.

Ἀμβάπτομαι, pro ἀναβάπτομαι.

Ἄμβασις. ὑ. aſcenſio. ἀνάβασις.

Ἄμβατα. τὰ. gradus.

Ἀμβάτης. ου. ὁ. aſcenſor.

Ἄμβατος. η. ὁ, ἡ. pro ἀνάβατος. peruius et ubi commodius quid expugnari poteſt. Iliad. ζ. ἴνθα μάλιστα ἄμβατός ἦν πόλις.

Ἄμβις. ἀνάβατος, ἀδιάβατος, ἀβλαβὴς.

Ἄμβις. olla.

Ἀμβλύς. ε. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλύβαρ. altè, magnum.

Ἀμβλισκάνω. abortior.

Ἀμβλίσκω. κὴ

Ἀμβλόω. (utrũq; enim dicitur, ut ἀναπλόω, & ἀναπλήσκω) ſignificat ὠμοτοκῶ, id eſt arbortũ pario, abortiri facio, ἐξαμβῶ. Item ἀντὶ τοῦ ἀμβλυώττειν κὴ ἀμβλυόφθαλμα ποιῶν, obtuſum, caliganem, cæcutientem reddo. Bud. Com.

Ἀμβλύ. τὸ. imbecille, hebes.

Ἀμβλυγώνιος. ου. ὁ, ἡ. obtuſo angulo.

Ἀμβλυωπικός. ῆ. ὁ. hebetans.

Ἀμβλυώπω. hebeto, obtundo, tardo, impetum frango, & retundo. Accuſ.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ήσω. obtuſe uideo.

Ἀμβλύς. ύος. ὁ. obtuſus, grauis, debilis.

Ἀμβλύσκω. μ. ξω. σ. χα. obtundo.

Ἀμβλύτιμος. ου. ὁ. ἀνῳφελέστερος, abiectiori animo homo. Ité obtuſior, hebetior.

Ἄμβλυτος. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλυωπέστερον. obtuſius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uiſus ex latente ueniens cauſa.

Ἀμβλυωπός. uel ἀμβλυωπὴς. ῆ. ὁ. hallucinans, hebes.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ήσω. σ. κα. obtuſe uideo.

Ἀμβλυῶπιον. τὸ. obtuſitas.

Ἀμβλυώπιον. cæcutio. παρὰ τὸ ἀμβλῦναι ἴδιον τοὺς ὄσσους, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtuſos.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον. ου. τὸ. idem quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλών. ῶνος. χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλώπη. ης. ἡ. cæcitas.

Ἄμβλωσις, κὴ ἄμβλωμα. apud Theophraſt. morbus eſt, id eſt excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν, id eſt de mulieribus abortũ parientibus. Abortio, abortus.

Ἄμβων. τὸ. medium antennæ.

Ἀμβωλάδην. exaggeratim.

Ἀμβωλή. ἄδος. ἡ. exaggeratio, erectio.

Ἀμβολήτωρ. ὁ. dilator operum.

Ἀμβροσία. herba, quam alij botryn, alij artemisiam uocant, teste Dioscoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βρότος mortalis, interposito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam non edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Est item noctis epitheton, quasi solitaria, quoniam nocte omnia silent, & homines rari prodeunt. Item ἀμβρόσια. τὰ. Dionysij festũ apud Ionες appellatur. Cæl. lib. 15. cap. 15.

Ἀμβρόσιος. ον. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis.

Ἄμβροτος. ὁ, ἡ. immortalis.

Ἀμβρότω. erro.

Ἄμβυτον. species marinorũ ericiorum. βρυώνι apud Aristot.

Ἀμβυχαί. αἱ τῶν χαρῶν ἰμβολαῖ.

Ἄμβων. locus aditus, ascensus, orificium ollæ, montis cacumen.

Ἀμβώσιος. reclamátes. Herod. Thal. οἱ δ' ἀμβώσιος μέγα ἀνηκόων.

Ἀμείλικτος. ὁ, ἡ. magnus, ὁ πάνυ ἀσμένως ἀπόμενος. ἀφίλητος, ἀ μειλίσσω, quod est inuideo.

Ἀμέθοδος. à uia ratione q docendi discendiq abhorrens.

Ἀμέθυσα. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur.

Ἀμέθυστος. ὁ, ἡ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obsistat. Vel (ut Plin. scribit) quòd usq ad uiri colorem accedens, prius quàm eum deguſtet, in uiolam desinit. lib. 37. cap. 9.

Ἀμβῶνες. trabes ex utroque muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείβω, τὸ ἀμείβομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, ad inuicem respondeo, do, dono. Herodian. λάβοις τι αὐτὸν μεγαλοψυχῶν ἀμείβων. Item transeo, ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plerunq alternant, id est ἀμείβουσι. Datiuo & accus.

Ἀμείδης. ιος. ὁ, ἡ. κὴ

Ἀμείδω. ὁ. tristis.

Ἀμείλικτος. κὴ

Ἀμείλιχος. ὁ, ἡ. implacabilis, immitis, difficilis.

Ἀμεῖναι. πλημμέλησαι.

Ἀμείνων. ον. melius, magis, nomen & aduerb.

Ἀμενῶ. exolefacio.

Ἀμείνων. ονος. ὁ, ἡ. melior.

Ἀμέρσω. priuo aliquem portione. Accus. ung.

Ἀμῆς. ὑφάσμα.

Ἀμιάντος. ὁ, ἡ. integer.

Ἀμίγνομαι. &

Ἀμίλγω. μ. ξω. π. χα. emulgeo, elicio: neq solũ de lacte dicitur, sed etiam de cruore et alijs liquoribus. Proprie est immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς κάρπους ἀποσπᾶν. Vnde translatione sumpta, ἀμίλγειν (inquit Comicus in Equit.) τῶν ξένων τοὺς πολίτας. id est, τοὺς ἀπόρους τῶν ξένων διασῶσαι, ἀποφλῦσαι, ἀναπλῆσαι, πλουτίσαι.

Ἄμιλλα. denique, profectò, certè, scilicet, uidelicet, nimirum, prorsus, atqui, itaque, etenim, inquàm, uerbi gratia.

Ἀμίλλα. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμιλλᾶς. οἱ. inertes.

Ἀμιλλαῖ. aduerb. celeriter.

Ἀμιλλητός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμιλλητεία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελὴς. ὑος. ὁ. ἡ. securus, ociosus, inexercitatus.

Ἀμελητέος. ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. μ. ἤσω. π. κα. negligo, omitto, ſine cura ſum, nihil pēſi habeo, aſpernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελὴς. ὑος. ὁ, ἡ. negligens.

Ἀμελησία. ας. ἡ. ſecuritas.

Ἀμεληθέος. ὰ. ὸ. negligendus.

Ἀμελητί. negligenter, contemptim, prompte, citò.

Ἀμελία. ας. ἡ. diſcrepantia.

Ἀμελίου δίκη, ἡμίου. actio de damno dato.

Ἀμέλλων. ουσα. ὸν. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contemptim, oſcitanter.

Ἀμεμπτος. ὸ. ἡ. inuituperabilis, irreprehēſibilis, inculpatus, de quo queri non poſsis. ὁ μὴ μεμφόμενος ἀγχόνην, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί. Poſterius ſignificatum Atticis elegantius habetur, ſicut ἀθέατος, qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως. irreprehenſibiliter, ſine querela.

Ἀμενηνός. ὸν. debile, euanidum, & quod citò uelut fumus euaneſcit. ἐκτὰ γὰρ τοῦτον ἦν μένος, ἠδὲ καὶ ἀνὴρ ἀμενηνὸς. Ἀμενηνόω. μ. σω. π. κα. debilito, diminuo.

Ἀμενῶς. impatienter.

Ἀμερβὶς. ίος. ἡ. nox in tempeſta, quaſi ἀμοιρὶς.

Ἀμέργω. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέρδω. offuſco, priuo portiõe aliquã.

Ἀμερῆ. τὰ. impartilia.

Ἀμεριμνία. ας. ἡ. ſecuritas, tranquillitas, indolentia.

Ἀμέριμνος. ον. ὁ, ἡ. ſecurus tranquillus, ſine ſolicitudine. plus eſt quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέτρητος. ὁ, ἡ. indiuiſus.

Ἀμεριμνὶ. aduerb. citra ſolicitudinẽ.

Ἄμεσος. ὁ, ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. ſine medio.

Ἀμεταβάλος. ὁ, ἡ. intranſitiuus.

Ἀμεταβλήτως. ὁ, ἡ. κὴ

Ἀμεταβλητος. ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάβλητος, id eſt μονότροπα, quæ ſemper eadem, ut pſittacus, neſciens aliud fingere quàm ſuam χῶραν.

Ἀμετάβολος. ὁ. idem.

Ἀμετάδοτος. ὁ, ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάθετος. ὁ, ἡ. intranſmutabilis, firmus.

Ἀμεταπείθητος. ον. ὁ. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci poteſt.

Ἀμεταμέλητος. ὁ, ἡ. quem nõ pœnitet.

Ἀμεταπόητος. ὁ. ὰ. idem.

Ἀμετάπειστος. ὁ. nulla perſuaſione traducibile.

Ἀμετάτροπος. ὁ, ἡ. cuius ſententia immutabilis, qui à ſententia dimoueri non poteſt.

Ἀμεταπόητος. ὁ, ἡ. intranſmutabilis.

Ἀμετάπλωτος. ὁ. ὴ, ὸ. κὴ

Ἀμετάστατος. ὁ. ὴ. immutabilis, immotus robore corporis. Proprie dicitur de corporeis rebus, ſed translatiue etiam de alijs, ut ἐπιστήμη ἀμετάπλωτος, καὶ βεβαία.

Ἀμεταστρεφὶ. ἀμελεῖ, ταχέως. irreuerſim, ἀστρεφὶ, ita ut te minime conuertas, ne reſpiciens quidem, ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεφὶ. Plato 10. de legibus, τὰς δὲ τῶν ἐκείνων συνουσίας φεύγειν ἀμεταστρεφὶ.

Ἀμετάστροφος. ὁ, ἡ. impermutabilis, intranſmutabilis.

Ἀμέτοχος. ὁ. ὴ. expers.

Ἀμέτρητος. ον. ὁ. immenſus.

Ἀμετρὶ. ſine menſura.

Ἀμετρία. ας. ἡ. immodestia.

Ἀμετροβαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. immense profundus.

Ἀμετροεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. immodestus, uanus uerbis, sine iudicio loquens, sine delectu & modo multa effutiens, loquuleus. Homer. Iliad. β. Thersiten præter omne decorum principibus uiris obstrepentem ἀμετροεπῆ uocat.

Ἄμετρος. ὁ, ἡ. immensus, immodestus. ἄμετρ& ὀργὴ, iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

Ἀμέω. πορθέομαι, ἀμᾶσθαι.

Ἄμη. ης. ἡ. falx messoria, sarculũ. Item instrumentum fossorium quod Galli lingua uernacula lucheteum uocant quo fossores aggerarij utũtur. Apud Plin. in epist. ad Traianum, legitur hama aspiratum, Nullus (inquit) in publico sipo, nulla hama: quod aliud instrumentum significare uidetur Budæo.

Ἀμᾶν, κοὶ

Ἀμήσω, κοὶ (do.

Ἀμησίπτη. siue ἀμοσίπτης. aliquo mo

Ἅμ' ἠμάρᾳ. prima luce.

Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum est.

Ἀμηνίστως, ἀμενῶς.

Ἀμήνυθος. ὁ. infinitus, continuus. translatione sumpta ἀπὸ τῶν μηνυομένων ὁρίων.

Ἄμης. ητος. placentæ genus lacteæ, apud Aristoph.

Ἀμητήρ. ῆρ& ὁ. messor.

Ἄμητος. υ. ὁ. accentu in antepen. significat messem, id est frugem ipsam. Ité illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἀμητός uero. οῦ. accentu in ult. tempus ipsum messis.

Ἀμήτωρ. ορος. ὁ, ἡ. matre carens.

Ἀμηχανάω. μ. ήσω. ω. ηκα. recuso, inops mentis sum, perplexus hæsito.

Ἀμηχανής. ὁ& ὁ, ἡ. stupefactus.

Ἀμηχάνη ζοι, ποιοί. apud Xenoph.

Ἀμηχανία. ας. ἡ. consilij & mentis inopia, desperatio, summa rerum penuria, Erasmo interprete. Eius cõtrarium πολυμηχανία.

Ἀμήχανος. ὁ, ἡ. sine auxilio, callidus, inopinabilis, immensus, sine remedio, perplexus, difficilis, impossibilis, sine pugna.

Ἀμήχανον ὡς& ὁ, quod nemo imitari possit, ἀμίμητον.

Ἀμηχανῶντες. οἱ. ignorantes, consilij inopes.

Ἀμηχάνως ἔχω. nequeo.

Ἀμία. ας. ἡ. amia, piscis genus.

Ἀμίαντος. υ. ὁ, ἡ. impollutus, defecatus.

Ἀμίλλαιος. ἡ. syluestris olea.

Ἀμιγής. ἐος. ὁ, ἡ. κοὶ

Ἄμικτος. ὁ, ἡ. immixtus. Plutarch. συμπόσια ἄσυτα καὶ ἄμικτα uocat, id est citra amicitiam & communionem, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος. durus.

Ἄμιλλα. ης. ἡ. certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accus. mediãte πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι.

Ἀμιλλάω. contendo, celeriter scribo.

Ἀμίλλημα. αλος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.

Ἀμιλλητήρ& ῆρος. ὁ. certatiuus.

Ἀμιλλότερ& ον. magis litigiosus.

Ἀμίλλως. certo.

Ἀμιμητόβιος. ου. ὁ. uita inimitabilis.

Ἀμίμητος. ου. ὁ. inimitatus, inimitabilis.

Ἀμίνω. adiuuo. Actiu. datiuo.

Ἀμιξία. ας. ἡ. inhospitalitas, fuga consuetudinis, qualẽ depinxit Lucian. Timonem illũ μισάνθρωπον, qui cum uniuersum genus humanũ exosum haberet, in hæc uerba insolenter effebatur, πάντας (inquit) ἄμια κοὶ ὁσα

κοὶ

καὶ ἀνθ' ἑκόντος μισῶ. Et rursum, Εὖδις μονέστατός ἀμι μελάνος μοι πλησίαζον τος.

Ἀμιππικοί. equi desultorij. Item pedites equitibus adiuncti, apud Thucyd.

Ἀμίς. ίδος. ὁ. ἡ. matula, scaphium.

Ἀμισθὶ. sine mercede, gratis.

Ἄμισθος. ὁ, ἡ. stipendio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magister ac sine mineruali.

Ἀμιτρίων. numero.

Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens uestem non cinctam zona, discinctus. Ab α priu. μίτρα zona, & χιτὼν uestis.

Ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, fimis, amentum. ab ἄπτομαι.

Ἀμμάθω. pœnitet.

Ἀμματίζω. plecto, ligo.

Ἄμμες. nos, nobis, nostrum, Dorice.

Ἄμμι. nos.

Ἄμμιγα. simul. ὁμοῦ.

Ἄμμι. καὶ

Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν Doricè.

Ἄμμιον. ου. τὸ. minium.

Ἄμμιος & ὁ. repletus.

Ἀμμοβάτης. dipsas, serpentis species.

Ἀμμοιρία. infortunium.

Ἄμμοιρον. imparticipans.

Ἄμμος. ὁ. ἡ. sabulum, arena.

Ἀμμώδης. ους. ὁ, ἡ. arenosus.

Ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numen, cui de pastoris nomine, à quo illi primo erectum simulachrũ est, appellationem factam, author est Pausanias. Cæl. lib. 10. ca. 38.

Ἀμμωνιάκον. succus est ferulæ herbæ.

Ἀμνάς. άδος. ἡ. agna.

Ἀμνάμονες, καὶ ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι. poëticum est.

Ἀμνᾶν. θείλδ.

Ἀμνημονᾶν. obliuisci, immemorem esse. Genit. uel accus.

Ἀμνήμονες. οἱ. uocati sunt in Cnido seraginta delecti ex optimatibus, uelut episcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati διὰ τὸ ἀνεπάθωτον, quòd in iudicium non uocarẽtur, aut certe uelut ἀπομνήμονες, id est, memoriosi. Cæl. li. 11. ca. 10.

Ἀμνημόνευτοι. senatores præteriti, à Cẽsoribus non commemorati, è senatu moti. Bud. Com.

Ἀμνήμων. ονος. ὁ, ἡ. immemor.

Ἀμνημόνητος. ἀποθνμοῦντες. Hesych.

Ἀμνησικαξία. ας. ἡ. obliuio malorum.

Ἀμνίαθος χιτών. ἡ. pellex.

Ἀμνησίω. μι. ήσω. ᾱσα. obliuiscor.

Ἀμνηστία. ας. obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuum obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiscus in Aureliano, Amnestia (inquit) etiam sub eo delictorum publicorũ decreta est, de exẽplo Atheniensium. Herodianus lib. 3. ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur, πάντας ἔχειν δοὺς ἀμνηστίαν: de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerant. Politian. impunitatem transtulit. Eras. Chil.

Ἄμνιον. ου. τὸ. interior membrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uerò χώριον, Polluci, quanquã alij diuersum tradant. Volaterran.

Ἄμνον. ου. τὸ. muscus, pro μνίον, addita litera, sicut ἄσχυς pro σάχυς.

Ἀμνοπὼν. ὁ. morosus, stultus, προπετὴς.

Ἀμνός. οῦ. ὁ. agnus.

Ἀμογητὶ. sine labore.

Ἀμόθεν. ex aliquo loco. ab ἀμὸς, Dorice, pro aliquis.

Ἀμοιβαδὶς. καὶ

Ἀμοιβαδὶν. uicissim, succesiuè.

Ἀμοιβαῖος. α. ὁ. mutuus, uicissitudina-

rius. Est item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uersuum: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας.

Ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, responsio, gratiarũ actio, remuneratio, cõpensatio, uicissitudo, mutatio, talio.

Ἄμοιρᾶν. expertem esse, carere. Genit.

Ἀμοίρημα. ἀτύχημα.

Ἄμοιρος. carens parte.

Ἄμοιτος. ου. ὁ. malus.

Ἀμολγάδα. μεσημβρία.

Ἀμολγίς. ίδος. ὁ. mulctra. alibi ἀμολγέα.

Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. Item pro noctis medio, Homer. Iliad. χ. de autumnali stella, ἀείξηλοι δ' οἱ ὠγυγὸς φαίνονται, κυσὶν οἰοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id est, liquida nocte, ut Vergil. dixit. Item ἀμολγοί, depilatores, ab ἀμέλγω.

Ἀμόλυντος. ὁ, ὴ. impollutus.

Ἀμοργίς. ίδος. ὁ, ἡ. q oleas terit, & amurcam exprimit.

Ἀμόργη. ης. ἡ. fex olei aut uini, amurca. Plin. lib. 13. cap. 1.

Ἀμόργις. ιδος. ἡ. lini species bysso non dissimilis. Vnde ἀμόργινα uestimenta, pro pretiosis & splendidis, multaq; impensæ, quorũ meminit cõtra Timarchũ Aeschines, in Lysist. Aristoph. & Athenæ. lib. 6.

Ἀμοργίνης. ου. ὁ. placenta, similia frixa oleo.

Ἀμοιρία. ας. ἡ. conterminatio.

Ἄμορος. ου. ὁ. expers, infelix. ἄμοιρος.

Ἄμορφος. ου. ὁ, ἡ. informis.

Ἀμορφόταλος. deformissimus.

Ἀμός. ὴ. όν. aliquis, & Dorice p ἀμέτερος.

Ἄμοτος. ου. ὁ. insatiabilis, insedabilis, multus. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἢ πραγμάτων τῶν μὴ δρομέων μοτῶν.

Ἄμουσα. ης. ἡ. non cantans auis. Basil. in Hex.

Ἀμουσία. ας. ἡ. insciția, literarũ odium.

Ἀμόωον. organũ uentis excogitatum. Cael. lib. 11. ca. 19.

Ἀμουσολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæum. Eras. Chil.

Ἄμουσος. ου. ὁ, ἡ. inelegans, incõcinnus, indoctus, à Musis alienus, incultus, iracundus. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se non didicisse musicam. Eras. Chiliad.

Ἀμόως. ineleganter.

Ἀμοχθί. aduerb. citra laborem.

Ἄμοχθος. ου. ὁ, ἡ. labore carens.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος. sedes in qua quiescitur.

Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω.

Ἀμπαλίνωρος. ου. ὁ, ἡ. eadem uia rediens.

Ἄμπαλος. ου. ὁ. ἐκ δ' ἀπὸ τοῦ ἀναπάλλω.

Ἀμπέδιον, pro ἀναπεδίον, per campũ.

Ἄμπαρ. ος. ὁ. expertus, ἔμπειρος.

Ἀμπελὰρ, ἀμπελόφυλος, ὁ, ἡ, uinea.

Ἀμπελινός. ὴ. ὁ. uineus, ut οἶνος ἀμπελινὸς Herodoto, ad differentiam forte aliorum uinorũ è frugibus confectorũ.

Ἀμπελόεις. ῶσσα. ὁ. uitibus plenus.

Ἄμπελος. ου. ὁ. uitis, uinea: quasi ἴμπλος. nam πίλος uinũ significat. Vnde ὄμπελος ἀγρία, labrusca. Plin. li. 14. ca. 23. Et herba eodem nomine diuersa à labrusca. Idem lib. 27. ca. 7.

Ἀμπελοκαπή. ἡ. alba uitis: sic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix cõtrita corpori infricata, teneriorẽ & candidiorem reddat cutem. Plin. lib. 23. ca. 1.

Ἀμπελόπασσον. ampelopraſon, quasi por-

rũ in uinetis naſcẽs. Plin. lĩ. 24. c. 17.

Ἀμπελουργεῖν. uiteis putare, & ſarmẽta expurgare, quæ uitem onerant.

Ἀμπελουργίαν, & κλάσιν Theophraſt. aliquando pro eodẽ accipit, aliquando pro ἀμπελουργίαν & τομλὴ. Bud. Com.

Ἀμπελουργικὴ. ῆς. ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελουργὸντες. οἱ. uinitores.

Ἀμπελὼν. ῶνος. ὁ. uinea.

Ἀμπεταλὴν. ὀντος. ὁ. uibrans à πάλλω, ut ἔρά κοὴ ἀμπεταλὴν προῖα δουχόσιον ἵχθ.

Ἀμπίνων. utrinq; per medium.

Ἀμπιχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπιχόνιον. togula.

Ἀμπίχονται. κοὴ

Ἀμπίχομαι. induo, circundo, includo. alterum ab ἵχω, alterum ab ἴκω.

Ἁμπλακίω. pecco, erro.

Ἁμπλάκημα. ατ. τὸ. peccatum: inde dictũ, quòd inuoluat homines.

Ἁμπλακία. ας. ἡ. error, delictum.

Ἀμπυὰν. τὸ. uas ad excipiendum ſanguinem.

Ἄμπνυμαι. reſpiro. Odyſſ. δ. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

Ἀμπρίνω. priores occupo, traho. μετὰ ἀμάξης πορεύομαι.

Ἄμπυξ. funis inter utrunq; bouem uel equum temonis uice protenſus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρίνων, quod trahentibus iumentis opitulari ſignificat. Item cõmitari, & curru ſemitam parare.

Ἄμπυξ. κος. ὁ. reticulũ muliebre. Item uinculum ſeu funiculus ille quo iuba equina colligitur. Vel (ut alij) catena aurea à fronte protenſa, qua comæ colliguntur.

Ἀμπυτίζω. μ. σω. ω. κα. ingurgito.

Ἄμπυτις. ὁ. reciprocatio aquæ. Fit autẽ quando poſt exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocãdo ſubſidit, receſſus æſtus littora deſtituentis, oppositúrq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, ſunt q alluuiem, ſunt quĩ æſtum maris transferant. Quidam dictum uolunt quaſi ἀνάπνοιν, quòd mare aquam rebibere uideatur.

Ἀμυκλαὶ. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduerſata ſunt, unde ἀμυκλάιος.

Ἀμυγδαλῆ. circumflexo in ulti. amygdalus arbor.

Ἀμυγδάλη. accentu acuto in penul. fructus amygdalinæ arboris. Dicitur et ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodẽ.

Ἄμυγμα. τος. ἡ. laceratio, ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων. ἀμύμων, qui citra reprehenſionis morſum agit, qui non ſubſannatur irrideturq;. Nam μυγμὸς ſonum illum ſignificat, qui irridendo labijs occluſis, naribus elicitur.

Ἄμυδις. Aeolice, pro ſimul, tamen.

Ἀμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obſcurus. Ἀμυδρὸν, uel ἐξ ἀμυδρῆς βλέπειν dicitur, qui obſcurè & uix tũdet, exiliter.

Ἀμύζω. fugo, lac premo.

Ἀμύητος. non initiatus.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς, ad diſcẽdũ nõ aptus, inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demoſth. Phil. ἀμύθητα χρήματα θήσειν.

Ἀμύκλαι. ῶν. una è centum illis urbibus Laconiæ, quam Lacedæmonis filius condidiſſe fertur. Eraſ. Chil. Item & crepidæ æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλὸς. ſuauis, iucundus.

Ἀμύκτωρ. multitudo, collectio.

Ἄμυλος. ου. ὁ. mentum.

Ἄμυλον. ου. τὸ. uel ἄμυλος. ὁ. Ariſtoph. cõfectio quædã ex tritico p dies aliquot in aqua macerato, & lacte expreſſo.

ab α, & μύλη, quasi dicas citra molam. Vulgus amydum appellat.

Ἀμύμων. ονος. ὁ. irreprehensibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquã risu et subsannatione dignum admisit, ὁ μὴ ἔχων τι ἐφ' ᾧ μωμῆται ἄξιον. ac si dicas, in quem nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμόνη. ης. ἡ. inculpata. Item Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα, uel ἀμυνή. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω pro ἀμυνῶ. βοηθῶ.

Ἀμύνομαι. ulciscor. Vlciscimur autem uel nos ipsos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totoq; in nobis sit de iniuria illata pœnam expetentibus. Vel alios, cum scilicet siue hostili animo, siue præstandi officij potius causa, alijs iniuriam illatam persequimur, pœnam expetimus, par pari referentes, ut ἔχθρον ἀμύνεσθαι, apud Herodian. & ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης, apud Hom. Ἀμύνεσθαι τὴν φύσιν, naturæ repugnare. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον περὶ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulsare.

Ἀμύντας. ου. ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια. τὰ. tutamina, arma tutatoria, hoc est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax, galea, gladius, machæra, quibus uim propulsamus, & pugnantes hosti resistimus. Hoc nomine etiam dici possunt in naui malus, rostrum, antenna, carchesium, clauus, anchora, &c. Item in feris dentes, ungues, aliaq; quibus uim propulsant.

Ἀμυντῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem.

Ἀμυντήριος. ultor.

Ἀμυνίας, καὶ

Ἀμυντικός. uindicatiuus.

Ἀμύντωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύνω. βοηθῶ, adiuuo, suppetias eo, accurro, uindico, ab iniuria defendo, ulciscor.

Ἄμυξ. aduerb. latitando, diripiendo.

Ἀμυγή. ῆος. ἡ. laniatio.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho.

Ἀμυστί. haustim: quasi dicas citra fluctum, non occluso ore, aut contractis labris, ἄνευ τοῦ ῥοῦσαι ταῖς χάμαι. Vel quasi ἀπνευστί, sine respiratione, ut q̃ inter bibendum, spiritum non reciprocent, sed potum in aluum, non secus atq; in dolium infundant. Hinc uerbum

Ἀμυστίζειν. ingurgitare, affatim & sine respiratione bibere. Plutarch. ἀθρόον καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Ἄμυστις. ιδος. ἡ. huiusmodi potatio. cuius etiam meminit Horati. Cassum Threicia uincat amystide.

Ἀμυχαὶ. αἱ. hulcuscula, tubercula liuentia, lacerationes.

Ἀμυχός. ἡ. ὁ. syncerus, candidus.

Ἀμύω. inclino, cado.

Ἀμφαγαπάω. amo, πάνυ φιλοφρονέομαι, περιέπω ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. in quibusdam ambigere.

Ἀμφαδία, καὶ Ἀμφαδίλω, καὶ Ἀμφαδὸν. palam.

Ἀμφαμιάτας. in Creta uocabantur serui priuati, qui iure belli in seruitutẽ recidissent, quamuis indigenæ forent. Coel. li. 15. ca. 49.

Ἀμφαρύω. circumlacero.

Ἀμφαρίστερος. ου. ὁ. læuus utraq; manu, dextra ut sinistra utens.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφ' αὐτῷ. pro illo, illius causa.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

ἀμφίαλος

Ἀμφίπω. τὸ πυρίπω, θερμαίνω, foueo, medelam adhibeo.

Ἀμφί. collum, ceruix.

Ἀμφίς. ίος. ὁ. flos uini.

Ἀμφίκνις. νος. ὁ, ἡ. anceps, id est utrinq; incidens, ut ἀμφίκνις γλῶττα, apud Aristoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφίλιξ. ικος. ὁ, ἡ. adolescēs, ad iustam ætatem accedens.

Ἀμφιμερινός. de febre quotidiana.

Ἀμφιρυφής. ὁ&. circumquaque tectus. Pharetræ epitheton apud Hom.

Ἀμφιρικός. cū. ὸ. idem, ut ἀκάτιον ἀμφιρικόν, Thucyd. id est actuarium nauigium, & undique tectum.

Ἀμφίρμον. ου. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφίρης.

Ἀμφίσιτον. quod est in contentione positū, uel de quo est adhuc contentio.

Ἀμφίρισος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφί. cum genitiuo significat de, memoratiua particula. Lucian. Astrol. ἀμφὶ τῶν ἀστέρων γράφει. Cum Datiuo, iuxta. Iliad. β. ὅτ' ἀμφὶ τυφοῖ γαῖα κεν αἱμάσῃ. Vel pro, propter, causa, ut, πρὶν ἀλλάμοι ἀμφ' ὀδυσῆι δαίφρονι δάπτειν ἄντον: causa Vlyssis. Cū accusatiuo, circum, utrinq;. Item cū, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόθορν τὴν μίλητον, qui cum Codro &c. Plato, οἱ ἀμφὶ τὴν ὄρφεα, Orphei sectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτη, hoc est, Socrates. Bud. Com.

Ἀμφίαλον. mari cinctum ut insula.

Ἀμφιάναπτω. οι. Dithyramborū poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentissimi moris erat ita exordiri, ἀμφὶ μοι ἄνακ.

Ἀμφιαναπτίζειν. πεποιμάζειν, Terpandri in morem canere, canere Terpandrī νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν ἄνακτ' ἰκάλλω δόλον ἀδίτω φιλῶ. & apud Aristot. Nebul. ἀμφί μοι αὖτι φοῖβι ἄναξ.

Ἀμφίασμα. τος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχῆσα. circumresonans, uel clamans.

Ἀμφιβάτω. σκίπω, πειρίπω, ὑπερμαχῶ, φυλάττω.

Ἀμφιβάπτω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. αντος. ὁ, ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. testudo militaris.

Ἀμφιβατίω. μ. ίσω. σ. ηκα. dubito.

Ἀμφίβιον. τὸ σύμπαν ἢ μέτρας.

Ἀμφιβητῶ σοι τούτου. contendo, litigo.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undiq; complectatur, hoc est, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla esse putat quod Latini uerriculū uocant. nam quod illi rete uocant, Græcis est δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictum. Est figura orationis quæ fit uitio compositionis, quando oratio in alium atq; alium sensum interpretari potest.

Ἀμφίβολος. ε ὁ, ἡ. ambiguus. compositū uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ consilium, uel ex ἀμφὶ, & βάλλεσθαι.

Ἀμφιβραχύς. pes est in carmine, sic dictus ὅτι ἴσα δύο βραχέα συνλαβὰς ἀμφὶ τὸ μάκρον.

Ἀμφίβροχος. ε. ὁ, ἡ. undequaq; madidus, temulentus.

Ἀμφιβάθης. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroq; pede. Epith. Vulcani.

Ἀμφίγονος. ὑός. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus.

Ἀμφὶ &. περὶ &.

Ἀμφιδίδωμι. circumaccenditur, ab ἀμφὶ & δίδωμι.

Ἀμφιδέαι. οἱ. catenæ, anuli, armillæ, periscelides.

Ἀμφιδιαμῶ. οἰκοδομῶ. Ioſ. lib. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδιαμῶσι, In circuitu templi conſtruxerant.

Ἀμφιδέξιος. ε. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra uitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli. Huic opponitur ἀμφαίτερος.

Ἀμφιδοξεῖος. ὁ. dubius, anceps.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τὸ. quod utrolibet referri poſsit, dubiæ ſententiæ.

Ἀμφίδοξος. ε. ὁ. dubius.

Ἀμφίδυλος, natus ex utroq; parente ſeruo & ipſe ſeruus.

Ἀμφιδρόμια. ων. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obſtetricis munere fuerant perfunctæ, curſúq; ad focum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac ſæpiæ munerũ loco. Cæl. li. 12. ca. 12. Eraſ. Chil. (gurges.

Ἀμφίδρομον. ſpiroſum, utrinq; peruiũ,

Ἀμφιδρυφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. κοὴ

Ἀμφιδρυφὸς. faciem circũ laceratus obluctum. Nam δρύπτω eſt laceraſſe.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεμένος. ὁ ἐνδεδυμένος, ueſtitus.]

Ἀμφίκλυστος. utrinq; agitatus, ut nauis quæ utrinq; remis impellitur, ἀμφήρης. Epith. nauis apud Homer.

Ἀμφίκλυτος. ſine inuidia.

Ἀμφίεμαι. induo. Bud. Com.

Ἀμφιζώννυμι. μ. ἀμφιέννυμι. idẽ, ἐνδύομαι.

Ἀμφίεσμα. ατος. τὸ. ueſtimentum, indumentum.

Ἀμφιτάλω. ſigillatim perpendo.

Ἀμφίτης. quotannis.

Ἀμφιτηρὶς. ίδος. ἡ. feſtum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιέννυμι. induo.

Ἀμφιθαλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. uireſcens, etiã uetereque parente floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, puer beſcens puer, Plutar. (ſtabilis.

Ἀμφιθέατρον. locus ex omni parte ſpe-

Ἀμφίθετον. genus lebetis ſtans omni parte, genus pocuti. ἀμφίθετον φιάλην legimus apud Homer. forte anſatam utrinq; Parthenius intelligit ſine fundo: Apollodorus, quæ fũdo inniti nequeat, ſed ori: alij, quæ anſulis utrinque geſtari poſsit, unde & ἀμφορεὺς ita dicitur: Ariſtarchus, quæ fũdo poſsit ac ori incũbere. Cæl. li. 14. ca. 60.

Ἀμφιθύρμινας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος. utrinq; ianuas habens.

Ἀμφιπαίω. abſorbeo.

Ἀμφιπαλύσσω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. ου. τὸ. biceps.

Ἀμφικνᾶται τὶς τινα κωμῶ. peruenit in quendam agrum.

Ἀμφίκομος. ε. ὁ, ἡ. undecunq; comatus.

Ἀμφίκορος. ὁ. medius inter tres fratres.

Ἀμφίκυρος. ὁ. undecunq; uiris ſeptus, circunquaq; raſus.

Ἀμφίκυμον. τὸ. utrinq; præcipitium habens, periculoſum.

Ἀμφικτύονες. conſeſſus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire ſolitus: ab Amphictyone Deucalionis filio ſic dictus, qui & ipſe populos, cum regnaret, ad conuentus conuocaſſe dicitur. Hi autem erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienſes, Dolopes, Acnianes, Delphi, Phocenſes. Alij qđ accolæ Delphorũ eſſent, ſic dictos putãt. ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plin. lib. 35. Amphictyonũ conuentũ publicũ Græciæ conciliũ appellat. Aliquanto ſecus tradunt Strabo & Dionyſ. Eraſ. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undique intrò flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrique declinis & gibbosus, ἀμφίκυλος, qua figura luna se nostris oculis exhibet, quando nondum semplena est. Inde etiam ἀμφικυρτὲς lignum quoddam cauum uocabant, quo onera gestabantur, id quod etiã ἀνάφορον et ἀπαρκτὴρ nominabant. Cõ simile ferè lignum est quo mulieres in quibusdam locis à flumine aquã gestitant, utrinq; æqualibus uasibus propendentibus.

Ἀμφιλαῶς. utraq; manu læuus.

Ἀμφιλαφὴς. ἐος. abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus cõplectimanibus, ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex significat, quasi ἀμφίλαβες.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλία. μ. ποιῶ. π. κκα. administro. Actiu. accusatiuo. iung. ἀμφίλεκτα.

Ἀμφίλογος. sermo dubius.

Ἀμφιλύκη. ἡ. κυκόφως, crepusculum. λύκη enim umbram significat.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes est in carmine qui opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, sic dictus à duabus longis syllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφιμάλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλὶς. ἴδος

Ἀμφιμάλιος. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλῶος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλος. ὁ. ὁ. utrinq; uillosus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pausanias.

Ἀμφιμάχαιρος. ὁ, ὁ. uestis manicata, & curta, qua serui utebãtur. Aristoph. Equit. οὐπώποτ' ἀμφιμαχαίρου τὴν δίκην ἠξίωσας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμάκτριον. ὁ. τὸ. fundum nauis.

Ἀμφιμάκτριος, κὸν

Ἀμφιμάτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerso patre frater est.

Ἀμφίνακος. de quo contrarijs sermonibus pugnatur.

Ἀμφινοέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιοπία. ας. ἡ. utrobiq; præstitum iuramentum.

Ἀμφιπέλεκος. capulus securis.

Ἀμφιπέλομαι. adsum.

Ἀμφιπλήξ. πλευδάδην, utrinque percutiens. Sophocl. Oedipo tyranno: καὶ δ' ἀμφιπλὴξ μητρός τι κἀμὸς ἦ σὸς πατὴρ ἐληλάκει χόλος.

Ἀμφιπλήσσω. διαβαίνω, transire.

Ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo.

Ἀμφίπολις. undequaq; aquis circundata ciuitas. Est proprium quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος. famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἄρρενος, καὶ θηλέως δούλης. Est autem uerbale nomen ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολῶ, quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuersa ministeria. Sunt tamẽ qui πρόπολος de masculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus.

Ἄμφιππει. οἱ. dicuntur in ueteri acie militari οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀσφάτοιν συνδλαύνοντες ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄκρου ἐπ' ἄκρον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id est, Qui duobus equis unà ligatis siue ephippijs uehuntur, quíq; ex alio in alium transiliũt, si usus requirat. Idẽ tradit Pollux li. 1. quanquàm ibi ἄμιπποι pro ἄμφιπποι uitiosè legatur, aut certe

ἀμίππου, quo in eadem significatione quidam utuntur. Latinè uocãtur desultores, & equi ipsi desultorij. Liu. lib. 2. de secundo bello Puni. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum bini nos trahentibus equos, inter acerrimam sæpe pugnam, in recentem equum ex fesso transsultare mos erat. Cæl. lib. 11. ca. 64.

Ἀμφιπποτοξόται. οἱ. equestres sagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij species, omnia habens ea, quæ prostylos, præteredq; habet in postico ad eundem modũ columnas & fastigiũ. Vitru. lib. 3.

Ἀμφιπρόσωπος. ὁ. bifrons.

Ἀμφιῤῥύτος. circumfluus.

Ἀμφὶς, accentu in ult. sine, diuisim, satis, utrinq;, cũ cõtrouersia, seorsum.

Ἄμφις. ιος. accentu in pen. comicus quidam Athenien sis.

Ἀμφισβαῖνα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est, alterũ loco quo cauda, quæ causa est ut capite utrinque uenenum fundente serpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισβαῖνα pro eodem.

Ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, cõtendo, disceptо, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uendico. Genit. & datiuo iũgitur. Ἀμφισβητῶ περὶ τούτου, & πρὸς τοῦτον, non admitto hoc, non concedo, Ἀμφισβητῶ σοι τοῦδε, contendo tecũ de hac re & controuersiam habeo.

Ἀμφισβήτημα. τος. τὸ. controuersia, hoc est, res de qua disceptatur iudicio. Plato in Philebo, pro quæstione inter disputantes agitata. Bud. Com.

Ἀμφισβητήσιμος. ὁ. dubius, cõtentiosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuersia, contentio.

Ἀμφισβητητικὸς. ὴ. ὸν. ὁ. ἐριστικὸς, ὁ ἀντιλογικὸς, περὶ λόγους ἀγωνιστικὸς, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφιστεφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus, undique plenus.

Ἀμφισκέμμ. perscrutor, circũspecto.

Ἀμφίσκομος. ὁ, ἡ. anceps, qui subdolis est moribus & uersipelli fide.

Ἀμφιτάπης. πος. ὁ. ἡ

Ἀμφίταπος. ὁ. tapes ex utraq; parte hirsutus uilloso q;. Athenæ. li. 5. Hos ità ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ὁ, ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. ab ἀμφὶ & τρίχω, quòd circumcurrat terram: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est à circumterendo, quòd terram undiq; terat ac lanciet. Cæl. lib. 14. ca. 18.

Ἀμφίτρομος. cuneatus.

Ἀμφίφορεις. appellabantur mazæ quædam sacræ, quas Dianæ offerebant Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεύς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχάνω. contego.

Ἀμφίων. ueteris Musicæ repertor.

Ἄμφοδος. ὁ. biuium.

Ἀμφόδυμ. τὸ. ex utraque parte oris dentatum.

Ἀμφοῖν. amborũ, ambobus. Aliquando Atticè subauditur χροΐν, significatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρησιν.

Ἀμφομοιοῦντες. οἱ. similes reddentes.

Ἀμφορεύς. εῶς. ceramia & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορηφόρος. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφοτὲρ

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφί, circum & φορέω τὸ φέρω, quod sit uas portatile huc & illuc.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλοιον. τὸ. Pollux li. 8. ait fœnus nauticum esse, cum fœnerator & cõ meatus & remeatus periculum suscepit, ἑτερόπλουν uero cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, Ἀπ' ἀμφότερον βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτερος. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq, in utranq partẽ.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq partem.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικτυονία. ας. ἡ. conciliũ Amphictyonũ.

Ἀμφύω. abundanter effundo. (nũ.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶ. ς. χρῆ

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. uas binas ansas habẽs. ab auribus quæ ὦτα uocantur. Cæl. lib. 2. cap. 29.

Ἄμφωτον. τὸ. utrinq auritum, ex utraq parte ansatum.

Ἄμωμις. ίδος. herba est similis amomo, sine odore et fructu, qua adulteratur amomum. Dioscor.

Ἄμωμον. uitis species. Plinius lib. 12. cap. 13.

Ἄμωμος. ον. ὁ. χρῆ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehensibilis.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunq, quodammodo, paulatim. ἀμῶς γὰρ ἀμῶσαι τὸ ῥις.

Ἄμυσον. urbs Phrygiæ.

AN.

Ἄν. ſi, utique. Cõiunctio est expletiua, ratiocinatiua, & circunscriptiua: quæ cũ potentialis est, optatiuis præsentis & futuro iungitur. præterito quoq nonnunquam indicatiui, ut ἂν ἔφυλίσσοις, ἂν ἐφυλίξεις, ὅσα ἂν εἶπες. id est, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita subiunctiuo ferè iungitur, ut ἐὰν ἄν ἔπῃς. Priscian. lib. 18. & Bud. Com.

Ἄν μὴ. nisi.

Ἀνά. per, loci aut temporis nota. accuing. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σωὺ, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. ά. In compositione significat re, uel sursum.

Ἄνα. obsecrantis est. Item pro ἄναξ, per apocopen. Significat etiam ἀνά θυει, id est surge. Homer. ἀλλ' ἄνα ὄμμα μενάων. Sophocl. ἀλλ' ἄνα δὴ ἱδρύσαν, pro ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ μέρος. uicissim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ πάντος. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα. per os.

Ἀνὰ στρατὸν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. secundũ quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνα. super terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis processu, id est nõ ab initio.

Ἀνάβα pro ἀναβάθι. ascende.

Ἀναβάδλω. pedibus porrectis et in altũ sublatis. Aristoph. Plut. νυνὶ δ' ὅπως τῶν ἀναβάδλω ἀναπαύσομαι. Ἀναβάδλω καθάμενος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἀνὼ πόδας ἔχων, id est in sublime pedes habens.

Ἀναβαδόν. supergrediendo, & scansim significat. Aristot. lib. 6. de hist. animal. αἱ δ' ἄρκυοι τὸν ὀχέαν ποιοῦνται, ἐπ ἀναβαδὸν, ἀλλὰ κυλισθεῖσαι ἐπὶ τ γῆς: Vrsæ autem coëunt, non scansim, sed in terram stratæ.

Ἀναβαθμός. ὁ. ascensus, gradus, acclitus ascensus.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, scala, gradus superior scanilis, subsellium.

Ἀναβαίνω. ascendo, succresco, increscо, emergo, soluo à littore, redeo. Ponunt etiam ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. π. ανα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀναπίθημαι, reijcio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procrastino, diem de die duco. Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucian. ἀπ' ἐμοί σοι τὸ παρ' ἀναβολόμενος, καὶ ὅτι ἄν δοκῇ, τῦτο ποιῶν τίνος τῆς δίκης. Differt ἀναβολή, quòd ἀναβάλλεσθαι sit tempus idoneum rei alicuius agendæ missum facere: ἀναμένειν uerò, tempus idoneū rei agendæ exspectare. Ponitur etiam pro resupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, deliciis affluere. Ité ἀντὶ τοῦ προοιμάζεσθαι, id est præfationem dicere, uel præludiū facere. Ἐνδύνειν, incūbere, amiciri. unde ἀναβεβλῆσθαι ἐνδύνειν significat induere in modum amiculi, amictum circumiacere. Herod. ἱματα βεβλῆσθαι εἵματα φορέοντα, hoc est, quasi circūiectum & obuolutum. Bud. Com.

Ἀναβαλόμενος. qui superfertur, ἀναπίθεμενος, προϊέμενος τὸν ἱστιὸν ἐπὶ τῶν πρῴρων. Ἀναβαλόμενος, simplici λ. qui præluſit, Suid.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλομαι. retardo, remoror, protraho, ylationibus implico. Demosth. οἷς ἀναβάλλεσθαι ἡμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogunt. Prouerbio quoq; dici solet, ἐχῖνος τὴν τόνον ἀναβάλλει, Echinus partū differt. Aliquādo ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν. Xenoph. li. 4. παιδάρια οὐδὲν ἄλλο βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβάλλεται, Nemo alius regem in equum suſtollebat. unde ἀναβολεύς. Bud. Com.

Ἀνάβασις, ascensus, ascensorius.

Ἀναβάτης. ου. ascensor. Ita quoq; equus uocatur admissarius, ὀχευτὴς ἵππος. Sæpius tamen ὀχεύων dicunt. Bud.

Ἀναβάτος. ascensibilis.

Ἀναβιβάζω. ascendere facio, traduco, impono, supra diuido, profero, in iudicium conscendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι λυσόμενον ὑπὲρ ἐμοῦ; Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδίαν αὐτῶν ἀναβιβασάμενος, Puerulisq; suis in medium productis. Ἀναβιβᾶν pro ἀναβιβάσαι, ascendere faciet, apud Demosth. producet apud Aeschinem. Bud. Com.

Ἀναβιόω. resuscito, reuiuisco.

Ἀναβιόωσις. facio reuiuiscere, reuiuiscо, uitæ restituo. (lo, germino.

Ἀναβλαστάνω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullu-

Ἀνάβλημα. τος. τὸ. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. suspicio, attollo oculos, uisū recipio, post cæcitatem oculis restituor, quasi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. κ. ἀνέβλεψαν τὰς οἰφθαλμοί. Sic Chremylus apud Aristoph. ad Plutum cæcum, ἰὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, πᾶν μηχανὴν χρόνου.

Ἀνάβλεψις. εως. ἡ. redditus uisus.

Ἀναβλητός. in modū amiculi, amictus.

Ἀνάβλησις. dilatio. (rienſ.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons scatu-

Ἀναβλυστάνω. scaturio sursū, ἀναπηδάω.

Ἀναβλύω. exscaturio. neutrum.

Ἀναβλύσεις. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. εως. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάιον, uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad superiora eleuetur, pectoriq; iūgatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod sindonem uocant.

Ἀναβόλαια. τὰ. ornamẽta sunt mulierũ, quibus pectora & humeri ꝓtegũtur.

Ἀναβολαιῶ. induo.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fũgebatur munere, ut eos in equũ susstolleret: strator, á sternendis eqs Latinis dicitur. Plut. in Craſ. ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσῳ παρῆν χρυσοχάλινος, ἣν οἱ ἀναβολεὺς αὐτὸν ἀράμενοι παρεβίβασαν.

Ἀναβολή. ῆς. ἡ. significat (teste Eustathio) ἀνάπλασιν, siue ὄκνησιν, id est cũctationem, moram, dilationem, procraſtinationem. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον. Item ἐπίβλημα, amictũ, pallium. Aliquando tolerantiam.

Ἀναβράλω. ſufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀνάβρασος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρίχω. clamo.

Ἀναβρόχω. reſorbeo.

Ἀναβρύω. reſono.

Ἀναβρώσκω. deuoro. (mo.

Ἀναγαγαίνω, uel ἀναγαργαίνω. recla-

Ἀνάγαιος. ſubterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. ὁ. ἐffuſio, colluuio.

Ἀνάγγελος μάχη. pugna in qua ita omnes cecidere, ut ne unus quidem ſuperſit, qui res geſtas narret.

Ἀναγγέλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. αντος. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renaſcuntur.

Ἀναγκαία. α. ἡ. obſtetrix.

Ἀνάγνωσις. ιος. ἡ. reſpectus, repulſa.

Ἀναγνὴς. ὁς. ὁ, ἡ. immũdus, impurus, ſce

Ἀναγνώσκω. μ. γνώσομαι. π. ἀνέγνωκα. (leſtus. γνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. recognoſco, recogito, noſco, agnoſco, recito, ſtatuo, decerno.

Ἀναγκάζω. cogo, compello, adigo. De rebus animatis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis, ut Lucæ 14. ἀνάγκασον αὐτοὺς εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὸν ναῦν.

Ἀναγκαῖα. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκαῖος. neceſſarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenũ. Res graues & ſeriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucian.

Ἀναγκαστέα δικαιοσύνη. cogentia in iu-

Ἀνάγκασος. ὁ. coactus. (ſtitiam.

Ἀνάγκη. neceſſitas, fatum. Subauditur ſæpe δεῖ, ut ἀνάγκη τὸν ποιῆν, neceſſitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt. ἀπάσχειν ἀνάγκη, quæ pati cogũtur, apud Lucian. Item uis. Lucian. κυνόσπαστα καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὡς δεῦ συνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν. Aliquando obligatio.

Ἀναγκοστοκῆν. neceſſarijs uſci.

Ἀναγκοφαγίαν. Ariſt. in Politicis appellat uictũ athleticũ, quaſi dicas cibi ſumendi neceſſitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uiclitabant.

Ἀναγκοφαγίω. ad neceſſitatem comedo.

Ἀνάγλυφα. τὰ. aſpera, non laeuia cælaturis inæqualibus eminentibusq.

Ἄναγνος. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ὄσ. τὸ. occultum.

Ἀναγνωΐζω. recognoſco.

Ἀναγνώρισις. ιος. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.

Ἀναγνωθὴς. γῶτος. ὁ. perſuaſus, lectus.

Ἀνάγνωσις. lectio, recognitio perſuaſio.

Ἀναγνωσίμον. legendum eſt.

Ἀναγνωσήριον. τὸ. lectorium.

Ἀναγνώστης. ὁ. ἡ. lector.

Ἀναγνωστικός. ὁ. ἡ. legibilis. (tũ nauigo.

Ἀνάγομαι ſoluo, adducor, urgeor, in al

Ἀναγόρευσις. ιος. ἡ. declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id eſt laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cic. ὕπατος ἀναγορεύθη, Cõſul creatus eſt. Renũcio apud iuriſcõſultos, uulgo, facio rapportũ.

Ἀνάγραπτον. manifeste scriptum.

Ἀνάγραπτος. pscriptus, in acta relatus.

Ἀναγραφὴν uocant quo docetur quomodo concludendũ sit reliquũ schema, quod imperatum est.

Ἀναγραφή. perscriptio & acta. Sic etiã appellatur cõmentarius & breuiarium, & liber census peractι. Bud. Cõ.

Ἀναγράφοντες. οἱ. monimenta scribẽtes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perscribo, literis prodo, publico per scripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τὰ. spolia, exuuiæ.

Ἀνάγυρος. herbæ genus. Stephanus locum in Attica putat, ubi frutex odoris grauissimi, qui adagio locum dederit, ἀνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Aristoph. Lysistra. πάθημ' ἂν οἶμαι ἀναγυρουντιόδην, νὴ τὸν Δία τὸν οὖν ἂν ἀνάγυρός μοι ἐκκινῆσθαι δοκεῖ. Lege adagium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, superago, introduco, recedo. Item ἀπὸ ὕψους ἄγω, tollo, subueho, in sublime erigo. subduco. unde ἀπὸ θεοὺς ἀνάγειν inter deos referre, in cœlum sustollere, apud Isocrat. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος. & c. id est, Subductus, sublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eras. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id est nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεῖν καὶ ἀναπλεῖν. Itẽ reijcio ad maiorem potestatem. εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, ad magistratus reijcere. Item alicuius rem repeto. Grego. ὅθεν τὴν αἰτίαν διπλόῃ βραχύτητι τοῦ λόγου ἀναγαγὼν, Alcius repetito sermone. Item reijcio, id est uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herodian. libr. 2. de Pertinace, ὅτῳ δὲ μάτηιος καὶ ἰσότιμος ἦν, ὡς καὶ τῆς ὑὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μή τε εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὴν ἀναγαγεῖν. & c. Adeò. n. se quabilẽ parẽq; cæteris præstabat, ut filiũ quoq; iam adulescentẽ in aulam palatinam nũquam adduxerit. Itẽ celebro. Luci. Icaro. πανηγύρεις ἀνάγειν. Aliquando persuadeo.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. disciplina, educatio, institutio. unde ἡ τῶν παιδῶν ἀναγωγὴ ἐστὶ τῶν ἠθῶν ἰδιοκατάσκευος. & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν πλοίων, est ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demosthenem. Itẽ reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος, sanguinis reiectio, id est uomitus, excretio. Redhibitio apud Plato. 11. de leg. Significatur aliquãdo hoc nomine recessus subtilis, siue excelsa aut superior intelligentia: anagoge, figura cum sensus ad altiora sustollitur. Vnde apud Dionysium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur, id est pro sensu oraculorum mystico & recondito, qui nos in cœlũ meditando subuehit, propeq; deum cernendũ contemplantibus præbet.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. exercitatio, disciplina negligentia, mores incompositi, defectus disciplinæ, dissoluta uita et animus iuuenis indomitus: ut φρενὸς ἀπὸ τῆς ἀναγωγίας διαφθαρμένου. Et Plato in Polit. ait Alcibiadem fuisse peditum τῷ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἀναγωγίᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ.

Ἀναγωγικά. τὰ. mystica, quæ hominem mortalẽ sublimia diuinaq; meditando in cœlum subuehũt. Et νοῦς ἀναγωγικὸς, cũ sensus literalis, ut uocãt, in spiritualem uertitur.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ sensus remotissimos atq; abstractissimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. mysticè.

Ἀνάγωγος

Ἀνάγωγος. ου. ὁ. contumax, inducibilis, indoctus, qui disciplinā caruit, ὁ ἀκατάσκευος, ὁ ἀπόλαστος, ὁ φιλήδονος, dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq animo suo obsequitur intemperanter.

Ἄναγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταί. Columella calcitrosos appellat. Xenoph. ἀναγώγους κυνὰς uocat, qui male instituti sunt ad uenatum, aut qui institui nequeunt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ἰωὴ, uita sublimipeta apud Dionysium.

Ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, incompositè, dissolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod est citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristotele: cum quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platoni frequentissimū est. Gellius, Culpauit autem primum hoc quòd Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipse ait) principio nimis insolenti nimisq acri & obiurgatorio usus sit.

Ἀναγώνιστος. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαδάσα φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδάσασθαι. diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν. subigens regionē.

Ἀνάδασμος. ὁ. diuisio, partitio.

Ἀνάδαστος. ὁ. ad ætatem redactus. Plutarch. in Camillo, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδαστον μὴ γενέσθαι. id est, Difficile erat factum uotum infectum esse.

Ἀναδιδράμεν. sursum concurrimus, recessimus.

Ἀναδείκνυμι. demonstro, instituo, constituo, designo. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μίσσοπλοι, magistratus tū dicūtur, cum creati renuntiantur: cum uerò insignia magistratus cū imperio assumūt, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀναίρεσθαι dicūtur. Bud. in post. An.

Ἀναδιώμασε. reædificauit.

Ἀνάδικος. ου. ὁ. non habens fratrem: opponitur συναδέλφῳ. (tior.

Ἀναδιωνίζω, uel ἀναδιωνίζω. iterū sor

Ἀναδίωμαι, ῶσθαι

Ἀναδίωμι. reædifico. reparo.

Ἀναδενδράδης. ές. arbusta.

Ἀνάδεσις. ιος. ἡ. religatio.

Ἀναδησάω. religo.

Ἀνάδημα. ατος. τὸ. ornamētum capitis. Hom. ἄμπυκα, κυνέην χρυσείην, ἀδὲ πλοκα τλὼ ἀναδήμω.

Ἀνάδινος. mundus muliebris.

Ἀναδιόω. misceo, subigo. (no.

Ἀναδίω. corono, ligo, circumligo, exor

Ἀναδέχομαι. recipio: sed hoc uarie. Aliquando enim significat ἀναλαμβάνω, ut ὃν ἀναδέξατο ὅσους ἀδωίατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωσάμενον, id est collegit dispersos, seruauit. Sic Vergil. Medioq ex hoste recepi. Et Cic. Non puto repudiabis honore, quem in periculo recepisti. Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel se præstaturum promittere, τὸ ὑφίστασθαι λέγεται. Sic Cic. Fam. 13. Separatim promitto, in meq recipio, fore eum tibi, & uoluptati & usui. Idem, De seruo Dionysio, si me amas, confice, quancunq fide dederis, ego præstabo. Atq hæc significatio aliquando forensis est. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, est quasi iudicium promittere, quod facere solēt sponsores atq intercessores uadimoniorum, & qui iudicatum solutum iri promittunt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes se asciscere puerum, agnoscere filiū. Itē ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, τὴν τὰ ἐγκλήματα μήν, pro crimen in se recipere, cri-

mini se offerre, agnoscere, rem perpetratam, & se mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὰς τιμωρίας pro pœnas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ἐπιτατικὸν est.

Ἀναδιδόναι. reddere, restituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον est permittere ut sententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδωσι. cōcoctum cibum à natiuo calore in totū corpus eiusq; partes distrahi.

Ἀνάδικος δίκη. iudiciū irritū & lege abrogatū. Iurisc cōsulti Latini iudicium nullū et testamentū nullū dicūt. Cic. in Prætura urbana, Minutius quidā mortuus est, eius testamentum erat nullū, id est irritū & lege abrogatū. Andocid. ὅπως μήτε χρῶν ἀπεκοπὰ ὄπῃ, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνωνται, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ rescinderentur. Dicitur & ἀμὴ οὖσα & ἀνοὖσα per eclipsin ἡ δίκη, & ἀκύρως νόμοι, nullæ irritæ. Bu. Cō.

Ἀναδινέω. ἀναπνεῶ.

Ἀναδινέω. πνεύματος.

Ἀναδίπλωσις. εως. ἡ. reduplicatio, eiusdē uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδοκιμάζω. μ. σω. σ. κα. præterfacio. aliās ἀναδοκιμίζω, id est cochleari commisceo.

Ἀνάδοσις. εως. ἡ. digestio, id est cibi concocti distractio à natiuo calore in totum corpus. Item obseruatio, traditio. Greg. τί χρὴ διάφορος ἡμῶν διαπλέκειν ἀνάδοσιν.

Ἀναδρομή. ῆς. ἡ. ἀναλασμός, ἀνάκτησις.

Ἀναδοχεύς. οῦ

Ἀνάδοχος. fideiussor.

Ἀναθαμβῶ. sursum currere, recurrere.

Ἀναθάσσει, ἀναπάλλει.

Ἀναθέομαι. αὐξάνεις, βραδύνεις.

Ἀναθέομαι. recuso, respuo, eiuro, id est (ut uulgo dicitur) renūcio, ἀπομνύω, retracto & muto quod pactū est. Lucian. τὸ μὲν ὦδε ἀναδέσθαι, καὶ ἀναπολῆσαι τὴν ὑπόσιν, Si huc iam retractas reuocasq; promissum. Itē subterfugio, tergiuersor, pugnæ timidus me subduco, emergo, existo. Gr.

Ἀνάδυσις. εως. ἡ. emersus, fuga. & ἀναφυγή

Ἀνάδυτος. indotata.

Ἀνάειρω. eleuo, sursum fero, occido.

Ἀναζαγχόω. μ. ἀναζώω. χοῦ

Ἀναζώννυμι. moueo, remouco, soluo, cedo, reuertor, castra moueo.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inuestigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio castrorū. Ἀναζωλὴ σημαίνει. fugā adornare, abitum parare, castra mouere. Latini item uasa conclamare dicūt in hac significatione. Exercitu enim castra moturo cōclamari solet, ut uasa colligāt. Cæsar, Vasis militari more cōclamatis, progressus, &c. Dicunt etiā hoc τῶν ἀναζωγυπτῶν ἐπίφθεγμα.

Ἀναζυῶ. foris ianuam aperire.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. fuscito, excito, recandesco. Quod Cic. dicit, Cuius ego noīe ipse recreor, Theod. uertit, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναθαλέω. χοῦ

Ἀναθάομαι, reuiresco.

Ἀναθάπτω. foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω. resipisco post timorem, id est animū recipio, securitatē accipio, cōfirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσύσας. ασῦς. ὑ, ύ. recipiēs animū.

Ἀνθαρσέω. confirmo.

Ἀνάθεμα. ατος. τὸ. D. Hieron. annotat uocem esse propriam Iudæis, qua extremam detestationē significare soleāt. Dicūtur etiā ἀναθέματα καὶ ἀναθέματα additamēta. Itē ἀφιερώματα, donaria, hoc est dona quæ dicata dijs

ſuſpenduntur in parietibus & colu-
mnis templi, cuiuſmodi nunc uiſum-
tur potiſsimũ iuxta monumẽta diuo-
rum ſtatuæ argenteæ, equi aurei, po-
cula gẽmata. Herodotus ἀναχέμματα
uocat. Sic dicta ab ἀναθλῶμι, hoc eſt
à ſeponendo ſiue ſuſpendendo: aut
qđ nefas eſſet ea mouere loco. Hoc
uocabulo etiã ſtatuæ ſignificãtur, tẽ-
pla, baſilicæ, porticus, & alia urbis
ornamenta. Item ſacri hoïes, quo-
rum capita dys inferis dicata ſunt
& deuota, quemadmodũ etiam Lati
ni ueteres ſacrum in malum ſenſum
uſurpabant. Bud. Com.

Ἀναθηματίζω. deuoueo, deteſtor.

Ἀναθρμαίνομαι. tepeſcit.

Ἀναθρῶ. recurro. (cõſidero.

Ἀναθωρῶ. reputo, ſuſpẽſus ſum animo, re

Ἀναθωρισμός. ὁ. recognitio.

Ἀναθλάω. ἀναβλασάνω.

Ἀναθυμιατικὴ πρόσοδος (ut ſcribunt Ari-
ſtoph. interpretes) dicebãtur, q ornã-
tus gratia dicati erãt domibus uel tẽ-
plis, prorſum ignibus immaculati in-
tactiq. Homer. ἀπύρους appellat. Qui
uerò adignis uſum comparati erant,
ἐμπυρίβωτα aut ἄϑυτα uocabantur.

Ἀναθυμάομαι. οἱ. hoſtes.

Ἄναθος. ου. ὁ. imbecillis.

Ἀναθολόω. interturbo.

Ἀναθορυβήσας. ανδος. tumultuarius.

Ἀναθορῶ. proſilio, impetu excito.

Ἀναθρόω. recõſidero, cõſidero, reſpicio.

Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ, reſilio, ſurſũ ſalio.

Ἀναθυμιάομαι. uaporo, exhalo.

Ἀναθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalã-
tio, excrementum.

Ἀναθυμιῶ. euanefco.

Ἀναθυμιῶ. ſuffio.

Ἀναθύω. μ. ύσω. υσα. ſubſilio, iterũ in-
uenliter tranſgredior.

Ἀναθύω. reclamo.

Ἀναίδεια. ας. ἡ. impudentia, ἀναιδία.

Ἀναίδειος. ἄμοιρος, ἄτιμος. (ago.

Ἀναιδεύομαι. impudẽs ſum, impudenter

Ἀναιδέως. impudenter, promiſcuè.

Ἀναιδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. impudens, aſper. ἀναῆς.

Ἀναίτ. ἄς. ἡ. nutrix, (ἀναϑὰς, ἰλία. δ.

Ἀναϑύω. ἀναϑέω.

Ἀναίκητος. ὁ, ἡ. nudus pedes.

Ἀναίμακτος. ὁ, ἡ. inermentus.

Ἀναμάομαι. ῶμαι. uẽtis cõcutior, agitor

Ἀναίμακτος. ιος. ἡ. ſanguinis carentia.

Ἀναμαὶ, ἢ ἀναμαὶ. ſine cruore. Eraſ.
Chil. aliàs ἀναμακτὶ, ἀναμέ.

Ἄναμος, κοὶ

Ἀναίμων. ονος. exanguis.

Ἀναίνομαι. renuo, recuſo.

Ἀναίξας. ὁ. exortus

Ἀναιρέομαι. ſuſcipio, ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πό-
λεμον, ſuſcipere bellum, ἀναιρεῖσθαι ἔχ-
θρὰν, ſuſcipe inimicitias. Ité ſumo,
ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, ſumere cibũ. Ité te
neo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoi
riam ferre. Ité recumbo. Item ex-
cindor, uaſtor. Demoſt. ἀγκπάτλω οἱ
πολλαπλασίονες φωκᾶς ἢ ἀνήρλω ἐκ πόλεως
ἐκείνων. Item tollo mortuum ad ſepe-
liendũ, ut ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκρὸς, occiſo-
rum cadauera ſepelire. ἀναιρεῖσθαι τοὺς
ναυαγήσαντας, nauſragos legere, nau
fragorũ corpora ad ſepeliendũ con-
grere, naufragos ſeruare. Demoſth.
πρὸς Μακάρτατ. Ἐὰν δ' ὑπὸ Δημάρχου
ἐπεγράψαντος μὴ ἀναιρεῖσθαι οἱ προσήκον-
τες: Quod ſi denũciante Demarcho,
agnati & gentiles nõ ſuſtulerũt eos.
Ἀναιρεῖσθαι τὴν σωγραφὴν, ſyngraphã
irritã facere & circũducere, quod et
ἄκυρον ποιεῖν dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν
γραφὴν accuſationẽ inducere. Ἀναιρεῖ-
σθαι παῖδας, quatere pueros ex uico-
re, & ſuſcipere. Bud. Com.

Ἀναίρεσις. ιος. ἡ. reſponſio, interitus, re-
ceptio, recuperatio, cædes, ſublatio
cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις
τῶν νόμων.

Ἀναιρετής. οῦ. ὁ. occisor.

Ἀναιρετίζω. tumultuor.

Ἀναιρετικά. τὰ. quæ intereunt.

Ἀναιρετικός. exitiosus, letalis.

Ἀναιρέω. occido, destruo, respondeo, accipio, produco, porto, aufero, occulto, sustollo mortuũ ad sepeliendum, sicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρῶν ζὸν νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρῶν τὰς διαθήκας, rumpere & reuocare testamentum. Ἀναιρῶν ζὸν χρόνον apud Demosth. ἀντὶ τ ἐκκρίνω, hoc est tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρῶν τὴν διαδικασίαν Liban. dixit pro eo quod est actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιροῦσαι ψῆφοι, uel καθαιροῦσαι, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναισθάνομαι. non sentio.

Ἀναισθησία. as. ἡ. insensibilitas.

Ἀναίσθησις. ἡ. stupor, ἀναισθησία.

Ἀναισθητέω. μ. ήσω. σ. ηκα. sine sensu sũ.

Ἀναίσθητος. insulsus, ἀσενσυũ inops, brutus, hebes, stupidus.

Ἀναισθήτως. insensibiliter, insulse, temere. Vnde ἀναισθήτως ἴχα, obstupuit, occalluit.

Ἀναισιμόω. consumo, expendo. (tus.

Ἀναίσιος. υ. ὁ, ἡ. mali augurij, infortunaAναίσω. incito, surgo, obuio.

Ἀναισχυντέω. sum impudens, impudenter loquor.

Ἀναισχυντηλία. as. ἡ. κοὴ

Ἀναισχυντία. as. ἡ. impudentia.

Ἀναίσχυντος. impudens.

Ἀναιτιολόγητα. τὰ. causarum ratiocinatione carentia.

Ἀναίτιος. insons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, culpa uacans.

Ἀναλαγχάζω. cachinnor.

Ἀναλαβαίρομαι. depono.

Ἀναλαβαίρομαι, ῶ ἀναλαβαίρω. repurgo. Plutarch. in Anto. ἀναλαβαιρόμενος τὰ ἐπιόντα ἀ πωλήματα, Belli reliquias persequens & repurgans. Ἀναλαβαίρεται sol dicitur in deliquio, cum luna solem subiens, & eum nobis auferens, sensim præterlabitur, & eam partem solis, quam nobis primum abstulit, prætereundo reddit. Ἀναλαβαίρειν quoq; Theologi usurpant pro eo quod est, allegorias anagogicas ad liquidum usq; sensum parefacere atque explanare. Et ἀναλάβαρσις allegorici sensus & reconditi anagogica explicatio.

Ἀναλαθίζω. resideo, procumbo.

Ἀναλαθίζων. ουσ. ὁ, ἡ. considens.

Ἀναλαινίζω. renouo, reparo.

Ἀναλαίνασις. ιος. ἡ. renouatio. uel ἀναλαίνωσις, ἀνανέωσις.

ἀνάλαιρ. ρ. τὸ. carcer in quem conijciebantur peruersi serui aut liberti ingrati, qui à patronis desciuerant.

Ἀναλαίω. incendo, accendo.

Ἀναλαλέομαι. κοὴ

Ἀναλαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucy. ἐν ζοῖς ἔπεσι ἀχαιοὺς ἀναλαλεῖ.

Ἀναλανθάνεια apud Philostrat. dicuntur munera, quæ uir & domestici atque amici sponsæ contribuebant, cũ primũ reiectam, uisendam se præberent. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θάρρητρα. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Ἀναλάνθω. μ. ψω. σ. φα. reuelo.

Ἀναλάνψις. ιος. ἡ. reuelatio. (clo.

Ἀναλάμπω. μ. ψω. σ. φα. reuertor, refle-

Ἀναλαμψίπλοος. Cæcias uentus.

Ἀναλάμψιπνοι. οἱ. resupinati flatus.

Ἀναλάπω. deuoro.

Ἀνάλαψις. ιος. ἡ. uoratus.

Ἀνάλια. τὰ. festa Castoris & Pollucis.

Ἀνάλκαμαι. dispono, suspendo, recũbor.

Ἀνά-

Ἀνάκαιον. τὸ. templum Caſtoris & Pollucis.

Ἀναχαράσσω. abſcindo.

Ἀναχαυχάζω. exclamans.

Ἄνακτες. Caſtor & Pollux. Et aduerb. in altis, ſuprà, quietè.

Ἀνακεφαλαιόω. μ. σσω. κῶ ἀνακεφαλαίωμα. ſummatim colligo, in ſummam redigo, ſiue ad caput uel ad capita redigo, peroro. Bud. Com.

Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum ſummatim repetũtur, epilogus, peroratio, ēnumeratio, cõcluſio. Sic uocant oratores, cum ea quæ ſparſim ac fuſius dicta ſunt, paucis repetuntur, ut ſimul iudici renouentur.

Ἀνακηρύσσω. ἀναφέρομαι, ἀνακηρύττω.

Ἀνακήρυξις. ιος. ἡ. præconiũ, declaratio.

Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακηρύττομαι νικητὴς, præconis uoce uictor pronuncior.

Ἀνακῖσαι. quieuiſſe.

Ἀνακινέω. μ. ήσω. ſuſcito, agito.

Ἀνακίνησις. ιος. ἡ. exagitatio.

Ἀνακλάω. μ. σω. κῶ

Ἀνακλαύω. μ. αυσω. ϖ. ka. defleo.

Ἀνάκλασις. ιος. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, ſonitus.

Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio, ἀναφῶ Ariſtophani.

Ἀνακλαυθμὸς. οῦ. ὁ. fletus.

Ἀνακλίνθω. ἀνακλῶ.

Ἀνάκλησις. ιος. ἡ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακλιτικὸς. ή. ὸ. regreſſus, reuocatio.

Ἀνακλιτικὴν σημαίνων, receptui canere.

Ἀνάκλιτος. ὁ. ὸ. reclinans.

Ἀνακλίνω. ἀνοίγω, aperuiſſe, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. diſcumbo.

Ἀνακλιτήριον. τὸ. accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu, quãdo lia celebrantur Florentiæ tuſcanica, & apud Lamprid. in Heliog. accuba. Ab alijs ſtibadia dicuntur. Cæl. lib. 14. cap. 18.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc eſt facio declinare & diſcumbere.

Ἀνάκλισις. ιος. ἡ. diſcubitus.

Ἀνακλιτικός. ή. ὸ. inclinatus.

Ἀνακλώθω. μ. σω. ſcaturio.

Ἀνακογχυλιάζω. μ. σω. gargarizo. ἀνακογχυλιασμὸς Platoni & Athenæo.

Ἀνακοὶ. Caſtor & Pollux, ἄνακτες.

Ἀνάκομα. τὰ. cilia, palpebræ ſuperiores.

Ἀνακοινόω. μ. σσω. κῶ ἀνακοινοῦμαι. conſulo aliquem.

Ἀνακοινόω. μ. νεω. π. κκα. communico.

Ἀνακοίνωσις. ιος. ἡ. communicatio.

Ἀνακοπάω. μ. ψω. π. γκα. replico.

Ἀνακόπημα. τος. τὸ. quod compeſcit in oculos diſtillationes glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος. υ. ὸ. inconſequens. Grammaticis ἀνακόλουθον eſt uitium orationis, quando non redditur quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur μέν, & non ſequatur δέ. Eraſ.

Ἀνακομιδὴ. reditus, ultrò citròq; commeatio, recuperatio, retrorſum commeatus.

Ἀνακομίζομαι. redeo, infeſtor, infirmus ſum, recupero, retrò trahjcio, ſubueho, ſurſum importo.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Ἀνακομίζω θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualeſco, recreo. Deporto. apud Herodian.

Ἀνακομίσας. ασα. ὸ, ἡ. reficiens.

Ἀνακομῶ. ἀναφύω.

Ἀνακονᾶν. ſubuoluere.

Ἀνακονάω. repercutio, eiaculor.

Ἀναυπ. ῆς. impedimentum.

Ἀναπέλομαι. impedior, propriè cũ res cœpta interrumpitur.

Ἀναπείρω. μ. όψω. π. ορα. arceo, propulso, impedio, inhibeo, ἀπέχω, ut ἀναπείρειν τὸ ῥεῦμα, id est retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. οὕτω μὲν ἀνεπόησε τῆς ὀργῆς, Atque ita quidem ab iracundia destitit. Ἀναπείρειν τοὺς ὀφθαλμούς, est oculos elidere, fascinare.

Ἄναπος. non indigens medela.

Ἀναπτύω. non audio, non obedio.

Ἀνάπτος. inaudibilis.

Ἀναπτερίζω. subleuo, attollo.

Ἀναπτερόω. moueo.

Ἀναπράζω. μ. ξω. μέσ. π. ἀνακέκραγα. ἀόρ. β. ἀνέκραγον. exclamo, succlamo.

Ἀναπραμαίνω. clamo.

Ἀναπράτης. ε. ὁ. robustus, præsertim circa caput.

Ἀναπράτος. totis uiribus, omni diligentia. ἀνὰ κράτος.

Ἀναπρεμαντῖνες. οἱ. suspendentes.

Ἀναπρέμνυμι. suspendo.

Ἀνακρέων. οντος. ὁ. Anacreon, unus ex nouem poëtis Lyricis.

Ἀνακρίνω. discutio, discerno, scrutor, examino, recenseo, indago, interrogo. Aliquando hæc significatio forensis est, ita ut, quemadmodum Latinis quærere, sit pro informationem facere, & legibus uindicare. Plut. de Augusto, γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τοὺς ἐν ἀτίαις γεγονότας, καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τοὺς ἀλόντας: Cũ lege sanxisset de reis, quo nam modo habenda sit quæstio, qualiq animaduersione in conuictos uindicandũ esset. In summa ἀνακρίνω uerbũ est Atticorũ, & significat τὸ ἀναπηδᾶν ὁρμῆς, καὶ ἀντρώτῳ, καὶ ἀγκάλῃ, βαθρίζω, καὶ δοκιμάζω.

Ἀνάκρισις. ιος. interrogatio testium, & quæstio de aliquo facto habita: pronunciatio accusatoris & interrogatio, quam ὁ ἄρχων faciebat: quæstio reorum, siue id per tormenta fiebat, siue sine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id est testimonia, hoc est onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. 25. Festus præsesait se ἀνάκρισιν de Paulo facturum, eaq demum facta, ad Cæsarem Paulum missurum cum elogio: ὅπως (inquit) τῆς ἀνακρίσεως γενομένης χῶ τι γράψω, Absurdũ enim esset (inquit) hominem causam ex uinculis dictũrum mittere, & crimina contra eum testata prætermittere. Bud. Com.

Ἀνακρότω. edo plausus.

Ἀνακρουσία. παιδιᾶς εἶδος ἐκ σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. ιος. ὁ. reuocatio quæ fit in classicis bellicis, præludiũ, cantus.

Ἀνακρύω, καὶ ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, ut ἀνακρύειν ἵππον, retinere equum. Item proludo, præludium carminis facio, præfari, proœmio uti. Bud. Com.

Ἀνακτάομαι. recupero, quasi reacquiro rem amissam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis. Cæl. lib. 9. cap. 20.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo, reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiũ, locus ubi redduntur oracula, templi aditus.

Ἀνακτορία. ας. ὁ. gubernatio, imperiũ, sacrum.

Ἀνανύσσω. abortum facit. ἀμβλόσκω.

Ἀνανεάω. permiscco. (re.

Ἀνανεόω. est mente reuoluere, itera.

Ἀνανεώτης. οἱ. subuertentes.

Ἀνανεύω. μ. σω. π. κα. replico.

Ἀναπαμβαλίσω. cũ sonitu sursum iacio.

Ἀναπίπτω. suspicio, respicio, sursum eleuato capite aspicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes solent, existo, emergo, emico. Vnde prospe rigi animoq; recreari apud Xenophon. & Herodot. Bud. Com.

Ἀναπομπεύοντας. τοὺς. reprehendentes.

Ἀναπῶς, Ionicè. prudenter, diligenter.

Ἀναπαύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, stabilio, remoror propter tempestatem.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. inducia, requies, laxamentum.

Ἀναπαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnũ sarcio, ut ἀναπαμβάναι τὴν δύναμιν reparare uires & copias: ἀναπαμβάναι ἑαυτὸν, ad se redire, in integrum se restituere, in gradum se reponere: & ἀναπαμβάνοντας, siue ἀναπαμβανόμενοι, qui ex morbo cõualescunt, hoc est ἀναπομιμνήσκοντας, ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντας, ἐκ τῆς ἀσθενείας ῥαΐζοντας. Ponitur aliquando pro constringo, colligo, cogo. Vnde & medici in suis cõpositionibus hoc uerbo uti solent, cũ scilicet res contusæ aliquo liquore coguntur, id est (ut Latini dicunt) excipiũtur. Et Plut. de milite disperso, τὰς σπατάλας ἀναπαυσὰς λαπάνην. Aliquãdo pro resumo, repeto, itero, iterum dico. Aliquãdo pro epulo excipio, comiter excipio. Aliquando pro retraho, retineo, ut ἀναπαμβάναι τὸν ἵππον, equũ freno sistere, & coërcere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ἱππικῶν καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν, id est reprehendere se, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes se habere, ut apud Aeschynem: & ἀναπαμβάνεσθαι τὴν γνώμην, agnosci à patre, & in domum deduci: id quod post correctionem Athenienses facere solebant. Ἀναπαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plut. pro chlamydem assumere, ac induere. Bud. Com.

Ἀναπηρὸς. ἰος. ὁ, ἡ. sine dolore est.

Ἀναπηρία. ἡ.

Ἀνάπηρος. ου. indolentia & stultitia, ἀναισθησία. Id propriè uitiũ est, cum quis uacat dolore & sensu sui mali, & ob id stupẽs, in omne uitiũ fertur.

Ἀνάπηρος. ὁ, ἡ. carens dolore, stupidus, qui mala boni consulit, & indignationem rei non sentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuisse.

Ἀναπὸς. siue potius ἀναπὸς, ἄφορον, ἄναυξις.

Ἀναπλήσομαι. μ. ἀναπλήσομαι. decerpo, colligo sparsa & effusa, relego. Vnde ponitur aliquando pro legere, ἀναγινώσκειν, διέρχεσθαι. Aliquando pro argumentis, & ratiocinatione colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac cõcipere. Aliquando pro ἀναπιμπάσθαι, καὶ ἀναμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολᾶν. hoc est animo uersorem præteritam, & reminiscor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accus.

Ἀναπλήμων. ων. & ὁ, ἡ. immitis.

Ἀναπόχω. lambo.

Ἀνάπτυκτα. τὰ. reliquiæ sub mensa. Martialis, Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicqd & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id est ἀναλίσκεσθαι. Cæl. lib. 7. cap. 12.

Ἀναπτικτίδες dicuntur quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis constipant scapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores possint. Cæl. ibidem.

Ἀνάπτυκτος. collectus, quo uocabulo Se-

necessarius est pro libro collectaneorum. Appellat idem ἀναγνώστας grammaticos, qui lectione multa exercitati, memoria sunt firmissima, ut quicquid unquã legerint, uel audierint ferè habeant in numerato. ἀπὸ τοῦ ἀναλίσκω, quod significat ἀμφιβόλως ἔχειν τῇ ὑποδοχῇ, id est firmiter tenere, ac concipere. Cæl. ibidem.

Ἀναλιγάρης. diligens.

Ἀνάλημμα.τος.τὸ. sudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis cõpositi sunt. Διατροφὴ ἀναληπτικῶς τοῦ ἀσθενοῦντος apud Galen. id est uictum præscribere restituendis uiribus. Et ἀγωγὴ ἀναληπτική, educatio & nutritio, uirium focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod est reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναλῶσαι.

Ἀνάληψις.ιος.ἡ. resumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes se asciscebat puerum, & quasi filium agnoscebat. Bud. Com.

Ἀναλισκάω.κῶ

Ἀναλίσκω. consumo, excido, deleo.

Ἀναλκία.ας.ἡ. impotentia.

Ἄναλκις.ιδος.ὁ,ἡ. impotens.

Ἀναλοίωτος.ου.ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. desilio.

Ἀναλύω. ingemisco.

Ἀνάλογα. proportione respondentia.

Ἀναλογάδην, aduerb. secundũ proportionem.

Ἀναλογητέον. repetendum est.

Ἀναλογητικοί.οἱ. philosophi appellabantur apud Laërt. lib.1.

Ἀναλογία. proprietas, similitudo. Hãc (ut author est Quintil. lib.1.) proxime à Græco trãsferentes in Latinũ, proportionem uocauerunt. Cicero cõuenientiam posse uerti existimat: Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus cõuenientiam, si placet.

Apud mathematicos ἀναλογία est cum numeri duo aut plures, cũ item magnitudines inter se comparãtur, ad similitudinem secundæ comparationis, iuxta æqualitatẽ aut inæqualitatem. ut si dicas, Vt se habẽt quatuor ad duo, sic octo ad quatuor, & quanto est longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tãto item stadium Herculanum pede sexcenties commensum, longius est eo stadio, quod alterius pede toties transmissum est. Apud grammaticos ἀναλογία est similium similis declinatio, ut inquit Gell. cuius uis est, ut ad aliquid simile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut si quæratur, finis masculini an fœminini sit generis, ex eius diminutiuo cognoscitur, quia fiunculus generis masculini est. Et Gaza orthographiam deprehendi ἀναλογίᾳ ait: ut si dicas ταχῆα per diphthongon scribendum esse, quia βραχῆα ita scribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχέος deducitur βραχῆα, eodem modo à ταχέος ταχῆα. Eras. ad Roman. animotat ἀναλογίαν esse congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas proportione corporis. nam paruæ sunt alæ, si ad alas conferantur papilionum, putatq; in eo loco Pauli, portionem uertendum: alij mensuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, reputo, æstimo, expendo, animo uerso, delibero, recordor, sicut ἀναλογοῦμαι. Ponitur aliquãdo pro errorem reputare, retractare, resipiscere & sese respicere, Pollu.

Ἀναλόγιον

Ἀναλόγιον. τὸ. pulpitum.

Ἀναλογισμός. ὁ. reputatio.

Ἀναλογον. proportione respõdens, proportione constitutum, proportionabile.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iung.

Ἀνάλογως. ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλυτικός. ὁ. aptissimus.

Ἄναλτος. ὁ. ὁ. insulsus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, consumo, pereo, euanesco.

Ἄναλτος. ὁ. ὁ. insatiabilis, μὴ ἔστι ἄλις ἔχων· ὃ ὅπου μὴ ἁλισθῇ μὴ διαμένει.

Ἀναλύω. ἀναιρῶ.

Ἀνάλυσις. ἰος. ἡ. resolutio, reditus, retextio complexionis. Bud. Com.

Ἀναλυτικός. ὁ. resolutiuus.

Ἀναλύω. resoluo, redeo, quèadmodum qui discedit soluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud. Com.

Ἀναλφάβητος. ὁ. ὁ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωτα, καὶ ἀνάλωτα. consumpsi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expensa, sumptus.

Ἀναλωτής. τοῦ. ὁ. qui expendit.

Ἀνάλωτος. ὁ. ὁ. expensor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμάξατος. ὁ. ὁ, ἡ. deuia per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάρτητος. ὁ. ὁ. insons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Neq; solum significat eum, qui nõ peccauit, sed eum qui ne peccare quidem potest, ut indicat Hieron. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, status insons, & prorsus Theonini dentis nescius. Cæl.

Ἀναμασάομαι, καὶ

Ἀναμασσάομαι. rumino, remando: & translate pro consideratius aliquid mente uersо. Aristoph. Vespis. Μέτεστι τοῦ πράγματ' ἔγωγε ἀναμασσόμενος.

Sic Varro, Non modo absens quicquã de te æquius cogitabit, sed etiã ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασσάω. ἀναμασσῶ.

Ἀναμάσσομαι. reficio, recreo, abstergo.

Ἀναμάσσω. subigo, καὶ ἀναφυσῶ. Iterum luo, Hom.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀναμέλγητος. ὁ. ὁ. immulctus.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμίμνημαι. reminiscor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμείνω. expecto, patior, sustineo, perfero.

Ἀναμίξ. ἀμφίς. ἀμφίμιξ.

Ἀνάμικτος. ὁ. ὁ, ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμιμνῄσκω, uel ἀναμιμνήσκομαι. remetiri, supputare, recogitare.

Ἀναμίσγω. ἰος. ὁ, ἡ. immensus.

Ἀνάμιξις. ἰος. ἡ. dimensio.

Ἀναμυρόομαι. rumino.

Ἀναμυχάνομαι. contrà machinor.

Ἀναμιγνύω. μ. σω. immisceo. actiuum.

Ἀναμίσητος. non contentiosus.

Ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. Depon. genit.

Ἀνεμιμνήσκω. μ. σω. admoneo.

Ἀναμίξ, mixtim, ἐμπίσευε, ἀναμίγδην.

Ἀναμοθαρνέω. μ. ἐσω. ν. κα. capio mercedem.

Ἀνάμνησα. τὰ. recordationes.

Ἀνάμνηστος. ὁ. ὁ. enodis.

Ἀναμνάω. μ. ἡσω. ν. κα. facio reminisci, suggero. Lucian. ἀνάμνησον σαυτὸν, memorem fac teipsum, reducas tibi in memoriam. Gaza ex Cic. ἅπαντας οὓς ἀνέμνησε, Omneis quos memorauit actiuum.

Ἀνάμνησις. ιος. ἡ. reminiscentia. differt ab ὑπόμνησις. de quo Ammon.

Ἀναμνηστικός. ὁ. ὁ, ἡ. facile reminiscens, memoria excellens.

Ἀναμίγνυμι & ἀνακεράννυμι est im-

primo, inuro, quasi tergendo imprimendoq; imbuo: quæ significatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæresci, quare etiam προβάπτειν dicitur.

Ἀναμηλύειν. submouere, ἀναιρεῖν.

Ἀναμπλάκτως. s. ὁ, ἡ. infallibilis.

Ἀναμύειν. ἀναβλύειν.

Ἀναμυρίζειν. χαμαιρίζειν.

Ἀναμφίβολος. s. ὁ, ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatũ habere.

Ἀναμφίλογος. s. ὁ. indubius. Vnde aduerb. ἀναμφιλόγως, sine cõtrouersia, sine dubio.

Ἀναμφισβήτητος. ὁ. non controuersum, & quod constat & conuenit, indubitatum.

Ἀνανδρία. as. ἡ. effœminatio, mollities, pusillanimitas, timiditas.

Ἄνανδρος. s. uiro carens, innupta, patrum uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανάζω. renouo, muto me in aliam formam.

Ἀνανεχθής. ad se reuersus.

Ἀνανήμω. ἀναχυνόσκειν, καταλήγειν.

Ἀνανοῦμαι. instauro, restituo. Item in memoriam reduco, & reuoco noua lectione, quod Quintil. renouare memoriam dixit. Lucian. ἀρχαίως μέθοδος ἀνανέμεσθαι.

Ἀνανδέω. μ. σω. abnuo. Neutrum.

Ἀνανόω. μ. ὦσω. renouo.

Ἀνάνωσις. ἡ. renouatio.

Ἀνανπτύσσομαι. repueraſco.

Ἀναυχεῖσθαι. idem.

Ἀνανήφω. μ. ψω. ν. φα. resipisco, ad me redeo, me colligo: proprie ad sobrietatem redeo. nam νήφων solarium significat.

Ἀνανθής. ὁ, ἡ. flore carens.

Ἄνανιον. τὸ. innocuum, incolume, sine dolore.

Ἀνανοσία. μ. ἠσω. in morbum recido. Neutrum.

Ἀναναγάνιστος. s. ὁ, ἡ. qui contrà certare nequit. Ἀναναγώνιστον σφαῖρον uocat Herodian. cui nemo resistere potest.

Ἀναναπόδοτον. ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris. Hom. Ἀλλ' ἀ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. deest παύσομαι, ἢ ἱσχάσω.

Ἀνάντης. ους. ὁ, ἡ. arduus, accluis.

Ἀναντίβλητον. quod non ausit contrà oculos tollere.

Ἀναντιλόγως. contradictoriè.

Ἀναντίῤῥητος. s. ὁ, ἡ. in authorem receptus, id est cui contradici nequit. Plutarch. in Themistocl. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra contradictionem.

Ἀναντιφάνητον. cui nihil respondetur, cui contradici non queat.

Ἄναξ. κτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄνω, quod medelam significat, quòd illis subditorum cura incumbat, authoribus Plutarch. & Eustath. Vel ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κινῶ. Vel παρὰ τὸ τῆς ἄνω τάξεως ἔχειν, πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ἢ παρὰ τὸ ἀναξὶς, ὃ ἦν ἰσημερίς. Castor et Pollux ita primi appellati sunt à nauigantium cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἐμέας ἅ ἄναξ ἄνωγε. Isocrati ἄναξ minus est quàm βασιλεὺς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omneis ἄνακτας.

Ἀναξάνειν. ἀναιρεῖν, Hesych.

Ἀναξία. as. ἡ. regio.

Ἀναξιδώρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς.

Ἀναξιοπαθεῖν. ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum esse dicere

re. Plutarch. Ἀναξιοπαθοῦσι δὲ ὁ Κρητῶν λαὸς ἀνάλγητος αὐτῶν. Bud. Com.

Ἀνάξιος, ὁ, ὁ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρίς. ίδος. ἡ. feminale, subligaculum, interdum calciamenti genus. Eustath. significare ait id, quod Romani bracion dicunt, ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ.

Ἀνάπαιστος. qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id est ἀνάπαλιν ἀντιτύπειν πρὸς τὴν ἀκτύλιον, id est quòd sono reciprocò repercutiat dactylum.

Ἀναπαστήριος. σφῦρα, mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασῶ.

Ἀναπαυάλιον. mutare sententiam, pactum irritum facere, more Pariorii, qui aliquando bello ab Atheniensibus oppressi, ciuitatem se illis tradituros pollicti sunt, si ab armis discederent: sed ijdem protinus mutauerunt sententiã nacti aliunde auxilia.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuersus.

Ἀναπατάξαι. ἀναιδῶς ἅδραι.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi subsistere solent ij, qui iter faciunt, quietis gratia. Aristoph. in Ran.

Ἀναπαύομαι. μ. ῦμαι. quiesco, interquiesco, desino, quieti me trado, ἀναπλίνομαι, ἀπὸ πρὸς ὕπνον. Deficio, morior. Herodian. de Commodo, καὶ ὑπὸ ἰατρῶν πάλαι ὀλιθίας, ἀναπαύεται. Item ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore, νυκτός τι καὶ ἡμέρας ὑπερβιβᾶς μιᾶς, ἀναπαύεται, Vbi noctem diemq; superuixisset unam, fato functus est. Depon.

Ἀναπαύμενον ὕδωρ. de fonte quodam Dodonæo dicitur, cuius aqua diei et noctis medio sistitur, aliud tempus continuè fluens.

Ἀνάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

Ἀνάπαυσις. ἄῤῥητα, ἀνυπολόγιστα, aliàs ἄπνοια.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id est recreo, quiescere facio & cessare, refocillo. Matth. ιι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu.

Ἀναπείθω. μ. σω. solicito, instigo, adduco, induco, persuadeo. Accus.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimẽtũ, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. ω. ασα. meditor, iterum experior.

Ἀναπείρω. πάρνημι, ῥητόω.

Ἀναπειστικὸς. ἡ. quæ fidem auditoribus facere possit, persuasiua. Aristoph. Neph. πῶς ἂν μάθοι τοῦθ' οὗτος ἀποφῦν ἐμὲ δίκης, ἢ κλῆσιν, ἢ χάντισιν ἀναπειστικήν.

Ἀνάπεστος. ὁ, ὁ. palam factus.

Ἀναπλάγης. ἀναῤῥωδής.

Ἀναπιμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶμαι, ἀναπνέω. Ducta est translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de ijs loquens qui sunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt, ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπιμπαζόμενοι τὰ παρ' ἡμῖν ἀποδημοῦντες. Eras. Chil.

Ἀναπίμπλημι. remitto.

Ἀναπίμπω. μ. ψω. destino, reduco.

Ἀναπιτάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. καὶ Ἀναπετανύω. καὶ

Ἀναπετάω. extendo, aperio, laxo, sum amplus Platoni, sum propensus Lucian. Actiu.

Ἀναπεπλασμένον. τὸ. apertum.

Ἀναπεπληγμένος. stupefactus.

Ἀναπεπλωκὼς. ότος. ὁ. qui decidit, lãguidus, piger.

Ἀναπηδάλιω. reddo.

Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, ſubſilio, proſilio, abripio me. Lucian. de ſponſa, quæ ſponſum uulnus in conuiuio accepiſſe uidebat, καὶ ἐνόμιζε ἀνιπτὸν ἀναπηδᾶσαι. Ariſtoph. Ranis: Νῦν δ' ἀδίκως γίγνοιτ' ἂν τοῦτ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναπηδήσας. Neutrum.

Ἀναπηρίω. μ. ίσω. certus ſum, exoluo.

Ἀναπηρία. ας. ἡ. mutilatio alicuius membri.

Ἀνάπηρος. ον. ὁ, ἡ. cæcus, mutilatus, mancus.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίπτω. decido, ſupinus ſum, reſupinor. plus eſt quàm ἀνακύπτω. diſcumbo, accumbo, humi cõſido. Pœniteo, pigreſco, deſpero. nam ad animum transfertur, quemadmodũ & apud Demoſth. Δίδυμα μὲν νῦν ἀναπεπτώκοτες ἐστὶν, id eſt ὑπνοῦσι, καὶ νυστάζουσι (inquit interpres) ἐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc eſt, Animo nec ſtrenuo nec uigilanti arrectoq́, ſed ſupini & deſides & malis ueſtris indormientes. Hoc Cicero cõcidere appellat. Sic etiam Liuius, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè.

Ἀναπλάσσω. διαπλάσσω.

Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.

Ἀνάπλασμα. ατος. τὸ. mendacium.

Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι. fingo, id eſt comminiſcor, formo, imaginor quæ nunquam uidi. ἀντὶ δ' ἀναπλαττόμαι, refingo, id eſt inſtauro, ἀναγράφω, ἀναπλάσσω, efformo, effingo, conficio.

Ἀναπλίνω. redimio, cæſariem colligo, hoc eſt ἀναλαμβάνω.

Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerſo nauigo, redeo.

Ἀνάπλεως. ω. ὁ, ἡ. plenus, oppletus.

Ἀναπλημμυρῶ. redundare, effluere.

Ἀναπλήθω. μ. σω. καὶ

Ἀναπληρόω. μ. ὥσω. impleo. Actiu.

Ἀνάπλοος. ου. ὁ. receſſus, aſcẽſio nauiũ.

Ἀναπλόω. explico.

Ἀνάπνευσις. εως. ἡ. ablutio.

Ἀναπνέω. μ. νύσω. ἀφ. ἀνέπνευσα, ἀνέφ' ἁπανεύω, reſpiro. Neutrum.

Ἀνάπνευσις. εως. ἡ. καὶ

Ἀναπνοή. ῆς. ἡ. reſpiratio, ἀπνοή, recipio, procatio ſpiritus, cum accipitur aër & redditur.

Ἀναπνυστικός. ή. όν. ſpirans.

Ἀναπόδρατος. ος. ὁ. qui amitti non poteſt.

Ἀναπόδακτος. ος. ὁ, ἡ. indemonſtrabilis, ut ἀναπόδακτος αἰτία, improbata cauſa.

Ἀναποδάκτως. aduerb. ſine probatione.

Ἀναποδίδωμι. μ. δώσω. reddo, rependo. Actiu.

Ἀναποδίλόμενα. quæ iterũ expendũtur.

Ἀναπόδολος. pro ſcriba ſiue notario.

Ἀναποδίζω. μ. σω. κα. impedio. Item retro ago, retrocedo, quaſi dicas repedo. Dionyſ. de deliquio ſolis in morte Chriſti, Σελήνη δὲ μέχρι πλήρους ἀναποδίζουσα. Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad perſonã quàm ad rem refertur. Ad perſonam, Herod. καὶ ἐδάμη ἔτι ἀναποδίσει ἑωυτόν, Atq́ nuſquam alibi ſeipſum reuocauit, id eſt nuſquã id iterum dixit. Eſt enim hic ἀναποδίζειν τὰ αὐτὰ πολλάκις λέγειν, καὶ τὰ ἐκ πρώτης ἐρωτᾶσθαι, eadem frequenter dicere, ac diligenter inquirere, id quod faciũt, qui diligenter rem quærunt: ſæpius enim ſciſcitantur & reuocant eum quem interrogarũt. Ad rem, Herod. lib. 7. ὁ δὲ Ἀστυάνης ἔλεγε πρὸς ἄνδρας, ἀναποδίζων ἐς ὀπίσω, quaſi retractans, rediẽs. Sic Lucia. πρᾶγμα ἐς ὀπίσω ἀναποδίζον dixit rem male cedentem, quotidie minus ac minus progredientem, quaſi retroage.

troageretur.

Ἀναποδισμός. ὁ. diligens inquisitio, resolutio.

Ἀναπόδοτος. ὁ, ἡ. non redditus.

Ἀναπόφευκτος. ον. ὁ, ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνάμενος φυγεῖν.

Ἀναπολέω. recordor.

Ἀνάποινος. ον. ὁ, ἡ. præmio carens.

Ἀναπορίνομαι. contrà respondeo.

Ἀναπόυτος ἀποκρίνομαι. abscq; responso remitto.

Ἀναπόωτος. ὁ. ἄγαστος, ieiunus.

Ἀναπολέω. μ. ήσω. uersо in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναπαμπάζομαι, ἀνανεοῦμαι, aperio. Actiu.

Ἀναπολόγητος. ον. ὁ, ἡ. inexcusabilis.

Ἀναπόνια. τὰ. adhærentia.

Ἀναπόμπιμα δῶρα. τὰ ἀποστρεφόμενα.

Ἀναπόνιπτος. ὁ. illotus, inabstersus.

Ἀναποσκεύ. ῆτος. ἡ. impedimentum.

Ἀναπότμητος. ἀνεξάλειπτος.

Ἀναπράσσομαι. exigo, reposco, recupero.

Ἀναπράσσω. μ. ξω. π. α. æstimo. Accus.

Ἀναπῆσαι. ἀναφυσῆσαι, ἐμπνεῦσαι.

Ἀναπρόσω. ὁ. ὁ, ἡ. ad exitum uersus.

Ἀνάπλεκτος. τὸ μὴ πλεκτόν.

Ἀναπλήρω. do spem, attollo spe bona, at tollo, Xenoph. 3. ἐλλην.

Ἀνάπλοθαι ἐς σκύθας. fugere in Scythas.

Ἄναπλος. ἄοκνηλος.

Ἀναπλωτός. οῦ. ὁ, ἡ. reseratilis.

Ἀνάπλωσις. ιος. ἡ. explicatio, declaratio.

Ἀναπλώσω. μ. ξω. aperio, explico.

Ἀναπλοχή. ἀναπλή.

Ἀνάπλω. μ. ψω. incendo, suspendo, resuscito, exuscito, id est ἀναζωπυρῶ, ἀναζωπυρίζω. Chrysost. μὴ ἄρ᾽ ἐκείνην ἄδην πηγὴν ἀνάψω πάλιν, Lucili iam sopitum ne rursum exuscites. Item tribuo acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀνάπλων.

Ἀνάπλωτος. ὄκνηρος, animus iacens & remissus. ab ἀναπλέω.

Ἀναποδόνομαι. interrogo.

Ἀνάπυστος. ὁ, ἡ. auditus, uulgatus.

Ἀναπωλῶ. ἀναπιπράσκω.

Ἀναραίσω. παύσασθαι.

Ἀνάρακτος, publicus.

Ἀναρᾶσθαι. θεραπεύειν τὴν γεγονυῖαν ἀρᾶν.

Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiamsi alijs facultatibus abundat.

Ἄναρθρος. ον. ὁ, ἡ. male articulatus, infirmus, inconstans. Sumitur & pro syllaba, cui litera deest, aut pro uersu cui syllaba.

Ἀναρτῶ. excito, rursus accendo.

Ἀναρίθμητος. ον. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immensus. Item uilis, in nullo numero habitus.

Ἀναρίθμιον. ἰχθύδιον.

Ἀνάριστος. ον. ὁ. impransus.

Ἀναρπάζομαι. κεῖ

Ἀναρίχομαι. scando, prenso manibus, ut fit murum scandendo. τῶν χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνομαι, ἀναβαίνειν πειρῶ τὸ πρόσαντες, τρόπον ἀράχνης ὃς τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνεται, ἀναβιβάζεται τὸ ὕφασμα, σκαλεβατεῖν. Gaza ex Cicerone, ἐπειδὰν τῶν μὲν ἄλλων οἱ μὲν τοὺς ἑτέρους ἀναρίχῶνται, Cum alij malos scandant.

Ἄναρχος. ον. ὁ, ἡ. nullius imperio subiectus.

Ἀναρμοστῶ. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοσία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, discrepantia.

Ἀνάρμοστος. ον. ὁ, ἡ. discors, incongruus.

Ἀναρμόστως. incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρμόζω. congruo, copulo. Actiuum, dativo & accusat. iung. Halicar. li. 4. τριβυτήρῳ τὴν τριβυτήραν ἀναρμόσας, Segniori segniorem locans.

Ἀναρπίζω. occido.

Ἀναρρῦσα. lúere.

Ἀναρπάζω. è medio subitò tolli, ad pœnam rapi. Item sedibus euelli, hoc est ἀνασπᾶσθαι, sedibus pelli, atque aliò habitatum mitti.

Ἀναρπάζω. μ. συ. ξω. discerpo, abripio. Actiuum.

Ἀνάρπαστοι. abrepti, discerpti, qui de medio tolluntur, quibus successores mittuntur, atque à prouincia reuocantur. Herodian. lib. 3. ἐκ μικρᾶς καὶ ἀτιμήτου διαβολῆς ἀναρπάστους ἰσοίη, Ex parua leuíq; delatione rapi ad se iubebat abrogato imperio.

Ἀναρράπτω. μ. ψω. ψα. consuo.

Ἀναρρᾶ. ascendit.

Ἀναρρήγνυμι. erumpo. Plutarch. de cõiuratis, ὡς ἅπαν ἀναρραγήσεσθαι δόξαντας, In omnem erupturos audaciam.

Ἀναρρηγνύω, καὶ ἀναρρήγνυμι. μ. ἀναρρήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω. frango, rescindo, uiolenter edo, effundo, enitor.

Ἀναρρηθεὶς ἀπό. creatus, electus consul, ἀναπεφηνώς.

Ἀνάρρηξις. ιος. ἡ. irruptio.

Ἀνάρρησις. ιος. ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconium. propriè in athletico certamine.

Ἀνάρρινον. ὀξὺ τῶν ῥινῶν παιόντων τόν, Hippocrati.

Ἀναρρῑπίζω. μ. σω. igne subleuo, refoueo, augeo. Ioseph. lib. 2. Iud. πόνος μοι καθ' ἡμέραν ἀνερρῑπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναρρῑπίζω, καὶ ἀναρρῑπίπτω. μ. ισω. τ. κα. iacto, in sublime iaculor, unum super aliud reiicio, eiicio, emitto. Herodian. lib. 1. κάκεῖνον δ' ἐκεῖνοι ὥσπερ ἀναγόμενον ἕκαστον ἀναρρῑφθέντων ἰσχύοντι, ἀνίεσαν.

Ἀναρρῖψαι κίνδυνον. iacere periculum super periculum, periculum periculo addere suscipere. subire periculum. Herodian. lib. 5. ἐκνομίζων πάντα κίνδυνον ἀναρρῖψαι μᾶλλον, ἢ ἰδίᾳ τάπερ καὶ ἄλλῳ ἀνερρίφθαι.

Ἀναρρῑφήσεσθαι. ei. reciproco meatu ascendentes. uide ἀναεχάσασθαι.

Ἀναρριβάω. ἀναῤῥοφῶ.

Ἀναῤῥοίβδησις, ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.

Ἀναῤῥοίω. ἀναφυσῶ, occido.

Ἀνάῤῥοπος. sursum uergens, retrocedens.

Ἀναῤῥοφῶ. exugere, absorbereq; flumina.

Ἀναῤῥύομαι. resarcio. Hali. lib. 5. ἀναῤῥύσασθαι τὴν προτέραν ἕξιν. Sed ἀναῤῥύου, δύω, σφάλω, ἵνα δὴ θύσητε ἀντὶ πολλῶν τοὺς φαύλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὰ ἄνω πέτεσθαι.

Ἀναῤῥύσω. doceo, iterum instruo.

Ἀνάῤῥυσις. ιος. ἡ. redemptio.

Ἀναῤῥῶγαι. ruinæ.

Ἀναῤῥωγάς. apertus, hians, patens.

Ἀναῤῥύσω. reficere, reparare.

Ἀναῤῥωδήσεις. οι. reualescentes.

Ἀνάρσιος. ου. ὁ, ἡ. iniustus, inimicus, molestus, indignus. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρόω, ὁ μὴ ἄρτιος.

Ἄναρσις. bellum.

Ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, suspendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων τοῖς ὄμμασι, Cum omneis eum oculis desiderent ex eo suspensi: Cum omneis in eum uersi essent, nutum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀνατᾶσθαι ἑαυτὸν est spem suam & præsidiũ in aliquo locare, & cum eo uitæ subsidia sociare. Demosth. ὃς ἂν δῆμον ἀνατείνασθαι ἑαυτῷ, Qui populo se adiungunt, & populares esse uolũt. Aliquãdo pro dirimo, dissocio, χωρίζω, irrito. Herodian. τοιοῦτον ἕτερα ἀνήρτηται ἐπ' αὐτοὺς στρατόπεδα.

Aelius. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀναρίμασις, καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου κάθισις.

Ἄναρτος. ου. ὁ. impar.

Ἀναρτύω. μ. υσω. υκα. molior.

Ἀναρτῶμαι. uoce passiua tantum, consilio mihi, & asciſco, amicitiaq; denuncio. Xenoph. τοὺς Λ τῶν πατέρας αὐτῶν ἀνάρτητε, id eſt, Amicos & bene cupientes reddidit ſuo congreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia nō poſſent. Bud. Com.

Ἀναρυτήρ. ῆρ ῆ ὁ εἶνος ἀντιβάτης.

Ἀναφύπαρ. ἀναντλῶν, ἐκ τοῦ ἀφύω.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ὰ. rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Eraſ.) huiuſmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq; libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius.

Ἄναρχ&. ον. ὁ, ὰ. principe uel principio carens.

Ἀνασαβρῶσαι. ἀπὸ ὀρυχῶν ἀμπλῆσαι.

Ἀνασκάνθαι. ſubſilire.

Ἀνασκάλλω. facio collidere.

Ἀνασκαμός. οῦ. ὁ. abſciſſura.

Ἀνασάω. σω. concutio, commoueo.

Ἀνασπάλω. ἀνεῶλω, ἀναρίπτω, ἀναπίπτω ἀναχαιτίζω.

Ἀνασυρμίζω. dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασυρμιζ&. impudens, obſcœnus.

Ἀνασπεῦν. προστιθέναι τὸ ὑπόπτιον, ἀντιπροδοῦναι.

Ἀνάσιμος. ἀναφαντίας, φαλακρὸς, ἄνοσμος τῶν πτερῶν.

Ἄνασιμος. ον. ὁ. reſumus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. καὶ μὴν ἂν διασπεῖσθαι ἀνάσιμον, ἢ πρεσβύτερον. Heſichius. Ἀνάσιμον, πρόσωπον ἢ ὀξὺ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐσχαμμένον.

Ἀνασιμῶν. nares ad olfactum contrahere, ſubolfacere.

Ἀνασκαλάω. ἀνασκευῶ, ἀδρύνω. ἀναλογίζομαι.

Ἀνασκεάζεσθαι. collectis uaſis migrare, uel patria facеſſere, hoc eſt μετοικίζεσθαι σκευοφορῶν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, mouco caſtra, refello, exporto.

Ἀνασκευὴ. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή.

Ἀνασκησία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητ&. ος. ὁ, ἡ. inexercitatus.

Ἀνάσκητος. ſine exercitio.

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo. σκόλοπες enim pali dicuntur.

Ἀνασκοπῶ. meditari, conſyderare.

Ἀνασοβῶ, euello, conturbo, eiicio, furſum reiicio, & excutio retrorſum. Lucian. ἀνασοβηθεὶς& τῷ ἐκ μετώπου κόμῳ.

Ἀνασπάλω. ἀναπηδάω.

Ἀνασπάσιος. ἀνασπασμός&.

Ἀνάσπας& . ſedibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Com.

Ἀνασπάω. άσω. expello, extraho. Aelius.

Ἄνασσα. ὰ. regina, hera.

Ἀνάσσω. ξω. impero. Genit. aut dativo iung.

Ἀναστὰς. ſtando deſuper.

Ἀναστατικὰ, ſiue καταστατικὰ φάρμακα dicuntur remedia quæ cohibent & ſupprimunt.

Ἀνάστασις. ιος. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdũ euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſthe. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μίρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀνάστασιν καὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Ἀναστάσιμα θυσία, αἱ ἐπὶ ἀναῤῥάσει νόσου.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ὁ, ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν, deuaſtare.

Ἀναστάω. μ. ασω. labefacio, concito, dẽ ſturbo. Actiu.

Ἀνάστασις. ιος. ἡ. idem quod ἀνάστασις.

Ἀνασταυρόω. μ. ωσω. crucifigo.

Ἀνασύρω. μ. ρῶ. terga uertere.

Ἀνασύω. μ. σῶ. reprimo, propulſo impetũ irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. Actiu.

Ἀνατιθῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάτιμα. ατος. τὸ. exaltatio, altitudo.

Ἀνατίθημι. erigere.

Ἀνατίθης. θου. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀνατοιχειόομαι. μ. ὡσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀνατοιχείωσις. ιος. ἡ. formatio inſtitutionum. Item corporum reſolutio in principia & elementa, reelementatio.

Ἀνατομάω. uerba aliena interrumpo.

Ἀνατομόω. aperio.

Ἀνατόμωσις. ιος. ἡ. apertio uenarum.

Ἀναστρατοπέδα. ἡ. ἀνάπαυσις τῆς παρεμβολῆς, caſtrorum motio.

Ἀναστρατοπεδάω. caſtra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in caſtris.

Ἀναστρέφομαι. uerſari.

Ἀναστρέφω μ ψω. reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἰσχυρὰ τὰ τείχη ἐγένετο, ἀνεστράφησαν, Vbi ad mœnia acceſsiſſent, retrò reuerſi ſunt, ἀνεχάρησαν. Dicunt enim ἀναστρέφω & ἀναστρέφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tullium reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo.

Ἀναφορ. ον. ὁ, ἡ. aſtris carens, obſcurus.

Ἀναστροφάδλω. conuerſim.

Ἀναστροφή. ῆς. ἡ. inuerſio, ut Quintil. uocat, figura ſcilicet poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur. Item reuerſio, reditus, receptus, conuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, conuerſatio, conſuetudo.

Ἀναστρόφω. ἀναστρέφω.

Ἀνατυφλίζομαι. ἀνυβρίζομαι.

Ἀνατύφω. apud ueteres comicos, ἀνασπᾶσθαι τὸ αἰδοῖον, ἰτάρια τὸ αἰδοῖον.

Ἀνασύρομαι. retrahor.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet.

Ἀνασφαλάω. exilio, recalcitro.

Ἀνασχεῖλαι. ἀναῤῥωθῆναι. σφῶν γὰρ τὸ ἦνορέη.

Ἀνασκολύω. ſuſcito, uel ſcrutor.

Ἀνασχίω. μ. ἰσω. tolero.

Ἀνάσχισθαι. tolerare.

Ἀνάσχισις. ιος. ἡ. amotio.

Ἀνάσχιτος. ον. ὁ. tolerabilis.

Ἀνασχίζω. reſcindo, diſcindo, exenitero.

Ἀνασχὼν. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνίσχων, Paſſis manibus orabat, Iliad. ζ.

Ἀνασώ-

Ἀναβλύζω. ἀναπηδάω.

Ἀνάβλυσις. ἡ. ὁ. comminatio ingens, mina feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνατάσεις κ) ὄγκους & βασιλικὰς μὲ φρυάσας. Item ἀνατάσεων ἀκμὴν, cohibitione segnescere, apud eundem. Bud. Com.

Ἀναβλιχὸς. ὁ. ὁ. extensus.

Ἀναβράττω. συναράττω, ἀναπείθομαι.

Ἄναγε. ἀνάστηθι.

Ἀναγείνω. μ. νῶ. κοὶ ἀναγάνομαι. excito, extendo. Ἀναβάλλειν πλὼ χῆρα apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit digitũ tollere unde & χαροδονία. Significat etiam uoce passiua idem quod ἀπειλᾶν, minari. Synes. νόμος ἀναβάλλει τοῖς ἀσεβέσι τὰ μὲν ἀπειλὰ κ) ἐπιτίμια τοῖς μετανοοῦσι πλὼ ἢ ἐπιτείνει ἀρχήν. id est, Lex minatur multa, eáq; atrocia iis qui ambiunt patriæ principatum.

Ἀναγείρω. reædifico muros, cõmunio, instauro mœnia.

Ἀναγίνω. orior. de sole et luna proprie, cum de alijs syderibus ἐπιτέλλω dicatur.

Ἀναγιγνάσκω σώματα ἡδονᾶς. remollescere corpora uoluptatibus.

Ἄναγι. impunè, ἄνευ ἄτης.

Ἀναγίθομαι. in passiua uoce est depon. & aliquando significat execror.

Aliquando onus alij iniungo uel ipse in humeros tollo, humeros submitto oneri gestando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquam rem præstandam atq; conficiendã suscipere ponitur. Est etiam familiariter arcanum suum exponere, et (ut D. Hieron. ait) quasi in sinum amici ponere, & in medium adferre, communi consilio uel probanda uel improbanda. Plut. πλὼ πρᾶξιν ἀνάθου & ἐπανόρθωσιν. Vnde & pro ostendere legendũq; porrigere. Aliquando pro differe, reijcere in futurum. Item pro retractare, sententiam mutare.

Ἀναγιθμένοι. οἱ. numerati, dicati.

Ἀναγίθημι. in uoce actiua significat sicut ἀναγίθεμαι in uoce passiua, onus in iũgo, hoc est onus tollo, & in altũ inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, cõmitto, mando, ut ἀναγίθημί σοι τὴν ἀνδρὸς ἐπιμέλειαν. Item tribuo, acceptum fero. Synes. ἐγὼ & ἀναγίθεμαι ἃ ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ, Ego autẽ hæc deo semp acceptum referebam. Item τὸ ἀναγίθημι, suspendo: unde & ἀναθήματα, id est, donaria. Est & tribuo, hoc est propensus sum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocl. pro libero & absoluo posuit. Bud. Com.

Ἀναγιμήσας. ἀναβαλόμενος τὴν τιμήν.

Ἀναγιναγμός. trasmutatio, transitus.

Ἀναγιπτάω. πλυρόω.

Ἀναγίρασμα. expello erodendo.

Ἀναγλάω. μ. άσω. κοὶ

Ἀνάγκημι. tolero, sustineo.

Ἄναγκος. ἀκρατής.

Ἀναγολή. ῆς. ἡ. oriens.

Ἀναγολικός. ὴ. ὸ. orientalis.

Ἄναγος. ὁ. ἀβλαβὴς, innocuus, incolumis.

Ἀναβάθρω. μ. ψω. subuerto, euerto. Vnde ἀναβρίπτω & dicitur mare, cum id quod in imo est emergit & sursum fertur.

Ἀναβάλλω. recurro.

Ἀνάβαστος. ὁ. ὸ. non detritus, non foratus, ut sunt calcei ueteres.

Ἀνάβασμος. attritus.

Ἀναβορά. ῆς. ἡ. euersio, subuersio.

Ἀναβορά. ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur.

Ἀναβολίζω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerso.

Ἀναβυκῶμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, fingo.

Ἀνὰ πχόνλα. ſecundum quod euenerit.
Ἀναυγῆς. non augeſcens.
Ἀναύδητος. ὁ, ἡ. ineffabilis.
Ἄναυδος. ς. ὁ, ἡ. mutus, inauditus, elinguis.
Ἀναυλία. immune, ſine naulo.
Ἄναυλος. ς. ὁ, ἡ. ſine tibijs.
Ἀναυξὴς. ἐος. ὁ. detrimentum.
Ἀναύξητος. ς. ὁ, ἡ. incremento carens.
Ἀναύξω. augeo.
Ἀναφορὰ κὴ κάθοδος. ſcanſim & deſcenſim.
Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, dico. Caza in Cat. ἕτερον ἂν φίλιππος ἐλθὼν ἐπόνησε ἀνηφάνη, Alterum ille extitiſſet lumen ciuitatis.
Ἀναφαίρητος. ον. ὁ, ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona, quæ & auferri non poſſunt.
Ἀναφαλαντίας. ς. ὁ. caluus, recaluaſter.
Ἀναφαλαντίασις. ιος. ἡ. caluicium in ſupercilijs, quemadmodum φαλαρόσις in capite. Gaza ſalitium interpretatur, ſed antiſperdum melius ſi ueneri.
Ἀναφανδὸν. manifeſte.
Ἀναφαντίασις. ἡ. ſalitium, Theod.
Ἀναφαντὰ. κὴ
Ἀναφαντόν. palam. clarè, apertè.
Ἀναφέρομαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſtere.
Ἀναφέρω. refero, ſed hoc uarie, ut apud Herodot. ἀναφέρει γοῦν ὡς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης πρῶτ᾽ γήμαι διαδοχῆν, Aiebat ſe oriundum ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὴν σύγκλητον, referre ad ſenatum, uel in conſultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον, recuſare, exceptione crimen ſummouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut ſolent qui excuſant, Demoſth. Sic etiam referre quæſtionẽ. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item ꝓ inferre & cõportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὴν ἀφίσιον. Item ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altũ tollere. Lucia. ἀναφερομένην αἰέτην uocat nidorẽ in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item impedire, non ſuſtinere. Item conferre in mediũ quaſiꝙ in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere apud Lucian. in Pſeud. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλα πολλοὶ τῶν νεωτέρων, ὅσοις κὴ ἐκ μέσης βαθάλας ἀναφέρεται. Ἀναφέρειν ἀρχὰς, ſuſcipere uota. Bud. Cõ.
Ἀναφὴς. inquietus.
Ἀναφίεται. ἄμαχος.
Ἀναφθέγγεται χρησμούς. dare reſponſa. Plutarch. in Theſeo de Sibylla.
Ἀνάφλεως. ευ. ὁ. copioſus.
Ἀναφλᾶν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ ἀιδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.
Ἀναφλασμὸς. ὁ. ἡ. res uenerea. Cæl. lib. 8. cap. 11.
Ἀναφλύω. comburo.
Ἀναφλύτης. ου ὁ. maſturbator.
Ἀναφλύτιον. populus Antiochenſis.
Ἀναφύω. μ. ύσω. ebullio.
Ἀναφοιβάσις. ἀναπαβάσις. (ire.
Ἀναφοιτᾶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ. repetere idem, ſæpe
Ἀναφορὰ. ᾶς. ἡ. ſubſidium. Demoſth. ἀπολείπειν γὰρ αὐτῶν ἕκαστοι ἑαυτῷ ἄμαχα μὴ ῥᾳδίως, ἅμα δ᾽ ἄπτι χήσιον ἀναφοράν. Interdum idem quod ἀναφορὰ authore Ammon. à quo tamen mox diſtinguit. Interdũ emerſio, ſurſũ uerſus latio, ſubuectio. Interdum relatio criminis, ius referendæ quæſtionis in aliũ quempiam, quàm cũ quo iudicium prius agitatum eſt. Recurſus ſaluus à forenſibus dicitur, hoc eſt, actio ſubſidiaria et reiecta in

alium, ius referendi controuersiam, non uictori, sed alij. Vocatur etiã ἀναφορὰ uel ἀνατροφὴ ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoatur, quasi pars iamiam emersura. Euaporatio apud Athenæ.

Ἀναφορεύς. ἑως. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. ὄν. ὁ. relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè sordes è pectore extussiunt.

Ἀνάφορον. τὸ. ἀγγεῖον, ἀμφίκυρτον, lignum utrinq; cauum, quo onera gestantur: instrumentum quo aliquid portatur ac sursum à terra tenetur, cuiusmodi est, quo mulieres in quibusdam locis aquam à flumine gestitant. Aristoph. Ran. μιτραδοῦμενος τἀνάφορον, ὅτι χιλιῶν. Cæl. li. 9. c. 3.

Ἀναφρίας. αντος. ὁ. setis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenustas.

Ἀναφρόδιτος. ὁ, ἡ. Veneris expers, aduersa Venere natus.

Ἀναφρονίω. μ. ίσω. resipisco.

Ἀναφύομαι. renascor.

Ἀναφύρω. misceo, subigo. Actiu.

Ἀναφύσημα. ζος. τὸ. euaporatio.

Ἀναφυσιάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renascor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutr.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. κεὶ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel gressum.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, dissuadeo.

Ἀναχάναρ, κεὶ

Ἀναχάσκω. hiare.

Ἀναχαύνω. resoluo.

Ἀναχλίσομαι. expectoro, interprete Hermol.

Ἀναχλαύδω. ἀναξηραίνω.

Ἀναχοά. ῶς. ἡ.

Ἀναχρίμπω. ἀναλαμβάνω. Screo.

Ἀναχρώννυμι. μ. σω. κεὶ

Ἀναχωννύω. tungo. Actiuum.

Ἀνάχωσις. infectio.

Ἀνάχυσις. ἡ. mollities, lasciuia.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

Ἀναχώρησις. secessus, dilatio.

Ἀναχωρίζω. facio reuerti, aut secedere.

Ἀναχωρίτης. ου. ὁ. anachorita, qui in solitudinem, aut aliò quopiam secedit.

Ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω, respiro, refrigero, refocillo, ἀναπαύω ψυχὴν ἐκ κινδύνου σαφοῦς, τὴν παροῦσαν ἀναφύσησιν. Actiu.

Ἀνδάνω. τὸ. placitum.

Ἀδάνω. placeo. Neutrum.

Ἀνδαμάδες. φασιοὶ, ὀχτοὶ ταρῴδαι.

Ἄνδηρα. flores, τὰ ἐψιλῶς ἀμμασιῶς ἄνθη, littora amnium.

Ἀνδήρον. ου. τὸ. pectusculum manus.

Ἀνδίκτυς. υο. ὁ. genus laquei, παρὰ τὸ δέχεσθαι, τὸ βάλλειν.

Ἄνδιτον. ου. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἀνδιχάζω. ἐκ διαδοχῆς, Hesych.

Ἄνδρα γίγνεσθαι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem reposcebant, et reliqua tutelæ administratæ. Bud. Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præsto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. strenuitas, uirilitas, strenuè factum.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια. τὰ. spolia mortuis detracta. Sic etiam βοάγρια, ἰμάγρια, μοιχάγρια, dicuntur.

Ἄνδραχος. ὁ. uel ἀνδράχου. δάμιος, carnifex, lictor.

Ἀνδραχὰς. uiritim, κατ' ἄνδρα.

Ἀνδραποδίζεται. διλογικῶς.

Ἀνδραποδίζομαι. mācipio capio. Plut. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ὅλως ἀνδραποδισμένον καὶ μεμολυσμένοις μυείαις καὶ πάθεσι, id est magnopere captū ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.

Ἀνδραποδίζω. seruos capio.

Ἀνδραποδισμός. ὁ. mancipatio.

Ἀνδραποδιστὴς. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius.

Ἀνδραποδοπάπυλος. uenditor seruorum, uenalitiarius mancipiorum.

Ἀνδράποδον. τὸ. mancipiū. sunt enim serui tanquam pedes dominorū, qui capitis rationem habent.

Ἀνδραποδώδης. seruilis.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. seruilis turpitudo.

Ἀνδρίον. τὸ. uirunculus.

Ἀνδρόχθος. ου. ὁ, ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ἀνδραχθὴς λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eraſ. Chil.

Ἀνδράχνη. ης. ἡ. portulaca.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.

Ἀνδρεῖαι. cædis accuſatores.

Ἀνδρείκελος. ὁ, ἡ. uiro ſimilis, μίμημα τῆς ἀνδρὸς ἢ καλὸν ἢ χρήματος κείσης.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. ὁ. uirilis, magnanimus.

Ἀνδρεὼν porticus.

Ἀνδρεράστια. ας. ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρόμενος. ὁ. uir factus.

Ἀνδρία. ας. ἡ. ætas uirilis.

Ἀνδριαντίσκος. ὁ. paruū ſimulacrum.

Ἀνδριαντοποιῶ. ſtatuas effingere.

Ἀνδριαντοποιική. ῆς. ἡ. ars faciēdarum ſtatuarum.

Ἀνδριαντοποιία. ἡ. ſtatuarū artificium.

Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. ſtatuarius.

Ἀνδριὰς. άντος. ὁ. ſtatua, maxime uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. κθ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, ἀνδρεῖα γαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι. οἱ. fortes.

Ἀνδρίκινος. purpuriſſum. Hermol. in Plin.

Ἀνδρικὸς. οῦ. ὁ. uirilis.

Ἀνδρομαχῶ. μ. ήσω. uirū expello. Neut.

Ἀνδρικῶς. uiriliter.

Ἀνδρόομαι. accedo ad ſtatum & robur uirile.

Ἀνδροφόντης. ου. ὁ. homicida.

Ἀνδρὸς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος. ne momento quidem.

Ἀνδρόβασμος. συνῳδός.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωποφάγος.

Ἀνδρογυνία. ἡ κατὰ ἄνδρας διαδοχὴ τοῦ γένους.

Ἀνδρογυῶαι appellabantur populi quidam in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. 8.

Ἀνδρόγυνος. qui utrumq; habet ſexum, fœminæ & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus compreſſa à Mercurio, qui Ἑρμαφρόδιτος & appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterque ſexus apparet, ut ex quo potius debeāt accipere nomen, incertum ſit.

Ἀνδρόδαμας. ὁ. gemma, ſic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.

Ἀνδροδίστροι. οἱ. uiriliores.

Ἀνδροδόσα. ἡ. quæ cum uiro conſuetudinem habuit.

Ἀναδροκάπηλος. μεταβολὰς ἀνδρῶν πόθων.

Ἀνδροκύβαλος. peruerſus, uerſipellis.

Ἀνδρόκμητος. ὁ. ἀπὸ uiro factus, uel in quo uir iacet, ſepulchrum.

Ἀνδροκρασία

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes.

Ἀνδρόκτονος. ὁ. mariticidæ.

Ἀνδρομήκη. ἀνδρὸς ἴχνος καῦμα.

Ἀνδρονηφία. ἡ. κοὴ

Ἀνδρονήψιον. τὸ. quid ſit Bud. explicat in annot. poſt. Moris (inquit) antiquiſſimi fuit, ut qui cædem perpetraſſent, ſi cum in externam urbem profugiſſent, ad pœnã expoſiti, non dederentur ijs, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriam paſsis pignerandi poteſtas, quam ἀνδρονηψίαν, & neutro genere ἀνδρονήψιον Græci uocant.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδρομανὲς. ους. τὸ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανὴς. ὁὴς. ὁ, ἡ. inſaniens.

Ἄνδρομας, uocare ſolẽt aurũ illud quod appellant Democritij alcumiſtæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 16. cap. 12.

Ἀνδρόμορος. ὁ. ὁ. uirilis. ſtus.

Ἀνδρομήκης. ους. ὁ, ἡ. ad ſtaturã uiri fa-

Ἀνδρονῖτις. ἴτιδος. ἡ. locus in domo, ubi ſoli uiri habitant: ſicut γυναικωνῖτις, ubi ſolæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρωνίτιδας, quòd in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ ſe ferens, puer qui iam ad uirilẽ ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

Ἀνδροποδισμὸς ὁ πόλεως. excidium ciuitatis.

Ἀνδροποιὸς. οῦ. ὁ. uiros faciens.

Ἀνδροπρόβλης. ους. ον. ὁ. ſeruilis, mancipium uile.

Ἀνδρὸς δυναμὶς. uiripotens.

Ἀνδροσάκης. herba eſt amara tenues cirros ſine foliis habens.

Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρία, uirilitas, fortitudo.

Ἀνδρῦμαι. uir ſum, & nihil puerile præ me fero.

Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.

Ἀνδροφόνος. ὁ. ὁ. homicida.

Ἀνδριάκα. ἡ. andryala ex holerum genere, Theodor.

Ἀνδρωδέστατος. η. ὁ. fortiſsimus.

Ἀνδρώδης. ους. ὁ, ἡ. fortis, uirilis.

Ἀνδρωδῶς. uiriliter.

Ἀνδρωθὰς, κοὴ ἀς ἄνδρας ἐγγραφὶς, maior factus, adoleſcens qui iam tutelæ ſuæ permittebatur, qui Romanis uirilem etiam togam ſumpſiſſe dicebatur. Bud. Com.

Ἀνδρὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uerſantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant ubi conuiuia uirilia ſolent eſſe, quòd eò mulieres non accederent. Vitru. lib. 6. cap. 10.

Ἀνδρόω. coire.

Ἀνδρωσὶς. uirtus, robur.

Ἀνδρῶος. η. ὁ. uirilis.

Ἀνεδιβόλευτος. η. ὁ. inſidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.

Ἀνεγγύα. fideiubeo. Neutrum.

Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄτιμος, Heſych.

Ἀνεγκλητος. η. ὁ. ſcibilis.

Ἀνεγκλητος. ον. ὁ, ἡ. crimine uacans, in quem nullum crimen iure poſsis impingere, qui nihil admiſit ob quod in ius uocari debeat, cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. A uerbo ἐγκαλῶ, quod in ius uocare ſignificat. Vnde,

Ἀνεγκλήτως διαγίνεσθαι. degere ſine crimine. &

Ἀνεγκλήτως. inculpatè, ut ἀνεγκλήτον ἔχειν, pro ἀνεγκλήτως.

Ἀνήνυτος. v. inepta parùm.
Ἀνηνυσίας Θ. υ. ὁ. illaudatus.
Ἀνήνυστος. ἀνυπόστροφος.
Ἀνήορμαι. exurgo, expergiscor, pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνηχάρητος. ἀμήχανος.
Ἀνήκιστος. impossibile.
Ἀνήδην, pro ἀναίδην. nullo pudore, improbè, temerè, propalam, nullo discrimine, passim, improhibitè.
Ἀνήεργω. cohibeo, os operio, reprimo.
Ἀνήιξω. μ. σω. facio sedere. Neutrum.
Ἀνήκα. emisi, genui, persuasi.
Ἀνηθάς. ῥῆτος. absolutus, uenia donatus.
Ἀνηθελιστ Θ. υ. ὁ. inuoluntarius.
Ἄνητι. tanquam.
Ἀνήθριος. ὁ. ὁ. forma carens.
Ἀνηθωλοποιέμενος Θ. υ. ὁ. effingens simulacra.
Ἀνήθη. requieuerat.
Ἀνήκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerunt cupiditates.
Ἀνήκατος. ὁ. ὁ, ὴ. incorporabilis.
Ἀνηλήθεια. ας. ἡ. Lucinæ expers, quæ nondum peperit, apud Euripid.
Ἀνήλησε. inimicè usus est, occidit: uaticinatus est, apud Herodot.
Ἀνηλίμματα. σῴζοι.
Ἀνηλιμμιός Θ. fugitiuus, reprehensus, retractus à Cicerone appellatur.
Ἀνήλικα. contractum est.
Ἀνηλικιώτης γραμματίδιον. qui aperuerunt literas.
Ἀνηλικὰς χάτας. contractus crines, ut hi habent qui reticulis utuntur.
Ἀνήλοντο. respondebant. Ἀνήλωθη, ἀνεσῴζοντο, τοῖς ἀλώσει τοῖς ἄλλοις.
Ἀνηλῦνται. uolutantur. συσῴζονται, αἱ τὸ ἄνω ἀλοῦνται.
Ἀνήμαλες. ἄῤῥυθμος, ἄτακτος Θ.
Ἀνημένος. ὁ. ὁ. particip. ab ἀνίημι. nec nereus, dissolutus, laxatus, remissus, tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicer. ἀπὸ μὲν ἀνειμένος ὁ ῥήτωρ ὁ ἐγκρατὴς λόγος, τῇ ἀναιμίᾳ. Ἀνήμερος ἡ κατεργία, immunitatem consecutus. Ἀνήμενος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνήμερος ἐς θράσος, ductius in elationem & audaciam.
Ἄνημι. redeo, ascendo, retrocedo.
Ἀνήμερ. ονος. ὁ. nudus, sine uestè.
Ἀνῆρ. ἀναλαβαίνειν, ἀναπαύειν.
Ἀνῆνα. omittere, transire.
Ἀνήνω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Respondeo apud Lucian. in Pseud. τῷ δ' ἀνῆπερ ἐνόθουν, ἐς κόρακας. Ἀνήνασθαι γνώμην, refellere decretum.
Ἀνήργω. μ. ξω. π. χα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere inhibeo. Ioseph. lib. 4. ἀνήργαν τῷ λάῳ καταχύσεων, Ferias populo denuncians. Ἀνήργων τοῦ ἀπάτης, prohibere à fraude.
Ἀνῆς. qui amisit, & apud Euripid. aperuisti.
Ἀνῆσαι. ἐρωτῆσαι, ἐμῆσαι, ἀναχρεμάσαι.
Ἀνῆσθη. solutum esse, relaxari.
Ἄνασι τὸ φυτὸν ἐκ γῆς. succrescit, excrescit.
Ἀνασφόρος. υ. ὁ, ὁ. immunis.
Ἀνῆται. dissolutus est, id est moretus est. Ἀνῆται τῷ ἀπόσοι, dicatæ sunt Apollini.
Ἀνήκαθεν. ab origine, iuxta superiorem consequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.
Ἀνηκάς. desuper.
Ἀνηκβιάστος. υ. ὁ, ὁ. inuiolatus.
Ἀνηκβιάστως. inuiolatè.
Ἀνηλίμμιτ Θ. ου. ὁ. qui non peregrinatur.
Ἀνηλίητος. υ. ὁ, ὁ. inenarrabilis.

Ἀνυβρίστος. ὁ, ἡ. inultus.

Ἄνυδρος. ὁ, ἡ. innupta, nondum elocata, non æditus Ciceroni ad Atticum.

Ἀνυκίστρ. exibat, prosiliebat. formatum à κίω, quod eo significat.

Ἀνυπόθερμαντος. ὁ. quod calefieri non potest.

Ἀνυπόκλητος. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνυπόκλητος. ὁ, ἡ. indeficiens.

Ἀνυπόπτητος. ὁ, ἡ. imperterritus.

Ἀνυπόπτωτος. ὁ, ἡ. illaudabilis.

Ἀνυσαγορ. uociferatus est.

Ἀνυστός. ὁ. tolerabilis, ab ἄνομαι, expectabilis. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν, id est tolerabilius.

Ἀνύφαντον. τὸ. non interpretabile.

Ἀνυφάντητος. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνύχρωτος. ὁ, ἡ. irredargutus.

Ἀνυψίμων. ονος. ὁ, ἡ. immitis, immisericors.

Ἀνῦσαι. occidisse. ab ἀναίω, destruere, eruere.

Ἀνυσσόμενος. ascensurus.

Ἀνυπόστατος. sine argumento.

Ἀνυσωτία. ας. ἡ. illiberalitas.

Ἀνυσώτατος. αν. ὁ, ἡ. illiberalis, fictè agens, sordidus.

Ἄνυτα. ων. τὰ. usus.

Ἀνύτατον. τὸ. recte habens, ἀνύσκαλον.

Ἀνύτατος. ου. ὁ. orbis.

Ἀνυτίθω. uoluo, reuoluo.

Ἀνύτομαι. μ. ξομαι. sursum feror.

Ἀνυτάω. sursum traho, attollo.

Ἀνύτω. μ. ξω. π. χα. abstraho.

Ἀνύτωτος. ὁ. inuulneratus.

Ἀνωδμής. ῆτος. ὁ, ἡ. situm non redolens.

Ἀνωδυνής. ῆτος. ὁ, ἡ. cui nihil detrahi potest, cui nil deest.

Ἀνωθής. ές. claudus.

Ἀνώμαι. tollo, capio, educo. Ἀνώσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Faustulus Romulum & Remum.

Ἀνωπίζω. desspero.

Ἀνώπιστος. ὁ. desperatus, insperatus, de spe deiectus, & Atticè, qui non torquetur spe futurorum, sed quietè fruitur præsentibus. Non sperant, Thucyd. ἀνώπιστοι ὑπ᾽ ἀνθρώπου τινὸς, Non suspicantes uenire quempiam.

Ἀνωπίστως. præter spem.

Ἀνώπτερα. τὰ. quibus pennæ nulla crusta integuntur.

Ἀνωφόρ. ὁ. ὸ, ἡ. detectus.

Ἀνόω. φονάω.

Ἀνύμβατος. ὁ, ἡ. inaccessus, auius.

Ἀνυμέναιον. τὸ. non dignum ob quod quis succenseat, uitio non uertendũ. Lucian. ἴσως γὰρ ἄν καὶ σὺ ἀνυμέναιον εἴη, Forsitan diceres & tu quoq; uitio dandum non esse.

Ἀνυμέναιος. ὁ, ἡ. carens inuidia.

Ἀνύμφευτος. imperitus.

Ἀνυμφίδιος. ὁ. uanus, friuolus.

Ἀνύμφιος. ὁ. subuentaneus, ἀνεύμφιος.

Ἀνυμόεις. όεντος. ὁ. uentosus.

Ἀνυμοκοῖται. qui uentos sopiunt, cuiusmodi fuisse Corinthi quidam commemorantur.

Ἄνυμος. ὁ. ὸ. uentus, leuis, inconstans ut uentus.

Ἀνυμοσκόπος. à uento protegens, uentum arcens.

Ἀνυμοτρεφής. ὁ. ὸ, ἡ. nutritus ad uentum. solidus, fortis.

Ἀνυμοτρόπον. τὸ. uentis disiectum.

Ἀνυμόω. agito uentis, commouco.

Ἀνυμοσδίως. aduerb. nullo negotio.

Ἀνυμφλόστος. ὁ, ἡ. illabilis.

Ἀνυμφόδης. ους. ὁ, ἡ. uentosus.

Ἀνυμόχος. ὁ. uelox.

Ἀνυμόωος. ὁ. ὸ. uentosus, uanus. ab ἄνεμος & ὄπω, quasi quod cum uento interis. Eras. Chil.

Ἀνυμώνη. ἡ. papaueris genus, cu-

ius flos ſpecie quidem roſam imitatur, cæterum nulla odoris gratia. paſſim naſcitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνη συνκρίνει, Roſam cum anemona confers.

Ἀνεμώρια. oppidum Phocidi contermi num. Vnde

Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.

Ἀνεμώνια. μάτταια, ἄκαιρα. Eraſ. Chil.

Ἀνεμῶνις. ιδος. ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponneſi loco quodã, quòd moleſtum uentum ſedaret.

Ἀνενδεής. ἐος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀνένδικτος. ὁ, ἡ. impoſſibilis.

Ἀνενδοίαστος. ὁ, ἡ. non dubius.

Ἀνένδοτος. ὁ, ἡ. ſeuerus, nihil condonans.

Ἀνενδότως. bona fide ac cĩtra ullum fingmentum: quod etiam dicitur, ἁπλῶς καὶ ἀβασανίστως, σπουδαίως ὑπισχνεῖσθαι, quando ſit aliquid non perfunctorie nec tranſlatiuè, ſed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reĩcere, aſcendere, ut, ὅσα τὸ κυρίκιον ἀνενέγκαι τι. Item reſpirare. Pauſan. ἔνιοτα μεχρὶ πάνυ ἀνενέχθη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, cõualeſcere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, reſipiſcere.

Ἀνενεγκὼν τὸν μῦθον ἐς ἀφανὲς, referens fabulam in occultum.

Ἀνενεμάμην. ὁ. ὁ. uictus.

Ἀνενεχθὲς. ἐνεχθὲς. ὁ, ἡ. relatus.

Ἀνενέργητος. ὁ. illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητος. ὁ, ἡ. uacuus ab omni moleſtia.

Ἀνεξίκακοι. οἱ. remittentes.

Ἀνεξίκακος. ον. ὁ, ἡ. inaffabilis, grauis moribus.

Ἀνεξάλειπτος. ον. ὁ. indelebilis, inexemptilis.

Ἀνεξίλυκτος. qui crimine uacat, cuique nihil iure obijci poteſt, irreprehenſibilis, non examinatus.

Ἀνεξίλυκτος φιλία. inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξαίμονον. τὸ μὴ ἀνεμεῖον.

Ἀνεξερεύνητος. ὁ, ἡ. inſcrutabilis.

Ἀνεξέταστος. inexpenſus, inexcuſſus, inexaminatus.

Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus qui iniri non poteſt.

Ἀνεξικακία. clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος. ὁ, ἡ. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίτηλον. ἀδιόδευτον, μὴ ἔχον ἔξοδον.

Ἀνεξιχνίαστος. ὁ. inueſtigabilis.

Ἀνέξοδος. ὁ. ſinè exitu, ἀνεξίτηλος.

Ἀνέορτος & σκαιὸς ἐς τὰ θεῖα. inconſultus, incelebratus.

Ἄνεος. tacitus, ſine uoce.

Ἀνεπαισία. θάμβος.

Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαίδευτος. ſine ſenſu.

Ἀνεπαίσχυντος. ὁ. ὁ. inuerecundus, qui erubeſcere neſcit.

Ἀνεπάλαιτα. τὰ. habentia dentes continuos. Bud. Com.

Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.

Ἀνέπαφος. ὁ. ὁ. impalpabilis, irreprehenſibilis, quem attingere nequeas. Ἀνέπαφος ἐνεχύρα, dicitur pignus omni nexu ſolitum. Bud. Com.

Ἀνεπαφρόδιτος. ſine uenere, & gratia, inelegans.

Ἀνεπαχθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. odio & inuidia carens, non moleſtus, alacer.

Ἀνεπαχθῶς. abſq; inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.

Ἀνεπηρίαστος. ὁ. ὁ, ἡ. inoffenſus.

Ἀνεπίκ. tacitumus.

Ἀνεπίβατος. ὁ. ὁ. inacceſſus.

Ἄνεπι-

Ἀνεπιβούλευτος. ε. ὁ, ἡ. insidiabilis. ἄνευ ἐπιβουλῆς.

Ἀνεπίγραφος. ε. ὁ, ἡ. titulo carens.

Ἀνενδεεῖς. minime indigentes.

Ἀνεπίδηκτος. ε. ὁ. minime mordens.

Ἀνεπίδικος. ε. ὁ, ἡ. de cuius hæreditate nulla est inter cognatos controuersia. Bud. Com.

Ἀνεπίδοτος. ε. ὁ. nihil proferens.

Ἀνεπιεικὴς. ἐος. ὁ, ἡ. durus, immitis, iniquus.

Ἀνεπιείκεια. ας. ἡ. durities, immanitas.

Ἀνεπίκλητος, ε. ὁ, ἡ. adustione carens.

Ἀνεπιλήπτως. citra accusationem, Xenoph.

Ἀνεπικούρητος. ἄνυβριστος, ἄπις Θ.

Ἀνεπήκοος. μὴ ἐπήκοος ὤν.

Ἀνεπικούρητος. ὁ. prouidētia destitutus.

Ἀνεπιτείνομαι. μ. οῦμαι. ν. ιμαι. respondeo.

Ἀνεπίκριτος. ε. ὁ. imbecillis, qui neq; sensibili neq; intelligibili iudicio utitur.

Ἀνεπιλήπτως. intrepidè.

Ἀνεπίληπτος. ε. ὁ, ἡ. incomprehensibilis, irreprehensibilis, inculpatus, qui reprehendi iure non potest, irreprehensus. Ἀνεπίληπτος ἐπὶ τρόποις, irreprehensus moribus. Ἀνεπίληπτος ἐμοί ἐσι, non obnoxius sum tuæ inuidiæ.

Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ.

Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, absoluta potestas. Bud. Com.

Ἀνεπίλυτος. ε. ὁ, ἡ. memorabilis, sine oblitione, non absconditus.

Ἀνεπιμέλητος. ε. ὁ. qui nullam curam habet.

Ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων. super mistus hominibus. Bud. Com.

Ἀνεπίμονος. ε. ὁ. intolerandus.

Ἀνεπίτευκτος. ε. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀνεπίπλαστος. ε. ὁ. nulla simulatione fucatus.

Ἀνεπίπλαστος. ε. ὁ, ἡ. idem quod ἀνεπίπλαστος, ἄμωμος Θ.

Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.

Ἀνεπισκόπτως. immunis ab hospitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui, σκοπὸν μὴ ἐχόμενος, ἄνευ ἀγχαφάρ. Bud. Com.

Ἀνεπισκόπτως. ἀφύλακτον, ἀνάξιον.

Ἀνεπιτηδειότερος. ε. ὁ. indoctior, incredibilior.

Ἀνεπιτηδευσία. ας. ἡ. insciti a.

Ἀνεπιτήμων. ονος. ε, ὁ. indoctus, nescius.

Ἀνεπιτροπὴ τῶν ἀνθρωπίνων. non curãs res humanas.

Ἀνεπίσχετος. ἔμπλ, effrenatus impetus.

Ἀνεπίταικτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.

Ἀνεπιτηδείως. citra artẽ, ex industria.

Ἀνεπιτήδειος. ε. ὁ. inutilis, incõmodus.

Ἀνεπιτήδειος. ἀμίκτος.

Ἀνεπιτήδειον. ε. τὸ. inhabilitas.

Ἀνεπιτίμητος. irreprehensibilis.

Ἀνεπίφατος. ε. ὁ, ἡ. dissimulatus. Quintiliano, oratio remissa ac sine ostentatione, modesta sine ullo timore.

Ἀνεπίφθονος. ε. ὁ, ἡ. ab inuidia alienus, aut cui non inuidetur, passiuè.

Ἀνεπιχάδην. nihil cedendo.

Ἀνεπιχείρητός ἐσι. insuperabilis abs te.

Ἀνεπιχρὴς. indecorum, non faciendũ.

Ἀνεπόψιος. qui nõ uidet, uel nõ uidetur.

Ἀνέπλω. ἔφυ. deuolaui.

Ἀνέραστος. ε. ὁ, ἡ. inamabilis.

Ἀνέργαστον. non factum, infectum, incultum.

Ἀνέργητος. ε. ὁ. non operans.

Ἀνερεθίζομαι. instigo.

Ἀνερείπω. μ. ψω. ν. φα. dilanio.

Ἀνερίπτομαι. separor, insumo.

Ἀνερυκάνομαι. inuestigo.

Ἀνερρύησαν. ἀνερρύησαντο, irruperunt.

Ἀνέρωτος. ε. ὁ. μαλακὸς, ἄγευ Θ, incapri ficatus. Proprie de ficu cui non adhibiti sunt ἐρινοί, hoc est caprifici fru-

ctus, ut ad maturitatem perueniat. Prouerbio dici solet in inutilem, & à quo nihil frugis expectandum sit, de quo Eras.

Ἀνηρτίσμαι. tumultuor.

Ἀνηρμάτιστος. ὁ, ἡ. fundo carens. unde ἀνηρμάτιστος γλῶττα, nunquam finem faciens lingua.

Ἀνήρομαι. interrogo. Depon.

Ἀνήρπω. μ. ψω. ψα. sursum serpo, ἀναρπύω.

Ἀνηρπάγη πόλεμος. erupit bellum.

Ἀνήρρισσον. sine controuersia.

Ἀνηρύαν. ἀποκόψαν, καμοτομῆσαν τὸν φάλλον, abscindere, decollare, retrorsum flectere, ἀπὸ τοὐπίσω ἀνακλᾶν.

Ἀνηρράγη. rescissum est.

Ἀνηρῳγὼς. ότος. ὁ. apertus, hians, patens. Bud. Com.

Ἀνήρῳωσε. conualuit.

Ἀνήχθομαι. superuenio, ascendo.

Ἄνης. omitte, quiesce.

Ἀνῆσθη. auxisse, destruxisse.

Ἀνίαω. persuadere, incitare, leuare.

Ἄνησις. ιος. interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiã pro libertate loquendi, cum nullius habitatione, rem ipsam dicimus. Interdum in malam partem pro licentia & immodica libertate: remissio, dissolutio. Bud. Com. Aliquando spacium, dilatio.

Ἀνήσσητος. ὁ, ἡ. uespere carens.

Ἀνίστη. restituit.

Ἀνιστάμενος. ὁ. erecti.

Ἀνίστη. ad seditionẽ aut opus alquod solicito. Aristides Panath. σπουδὴν οὐκ ἀνίστη. Dicitur, ἀνίστη τὸν ἐπὶ ἔργον, & ἀνίστη τὰ ἐπὶ τοῦτο. Ἀνέστησι, depositi, remouit. ἥμαρτε ἀνάστατος τοῦ τόπου.

Ἀνησυχία. ας. ἡ. priuatio sensuum.

Ἄνιστος. expers penatum, pauper, cui nihil quicquam est, & in certis uagatur sedibus. ἄοικος.

Ἀνήφθησα. reuixit, reualuit.

Ἀνηχάλωμαι. μ. σομαι. torqueor.

Ἀνηχάλω. examino. Aelianus.

Ἀνηχῆρος. ὁ. ὁ. qui nullos habet amicos.

Ἀνήνατος. ὁ. ὁ. remissus.

Ἀνητικός. ὁ. ὁ. cohibens.

Ἄνητος. deo cuipiam dicatus, ἀναμφίβολος θεῷτινὶ. Item remissus, indulgens, quietus, ut ἄνητος γῆ. Bud. Com.

Ἀνίτως. intense.

Ἄνιν. sine. Genit. Postponitur aliquando casibus, etiam apud oratores, ut ἄνευ πάντων, sine quibus. Ἄνευ πραξάντων, factis procul, ut uertit Gellius. Ἄνευ τῶν μύθων, prosaica oratione.

Ἀνιάσω. ἀνιάσω, ouare, Baccho hymnum canere.

Ἄνιν. seorsum, separatim.

Ἀνάθητος. ὁ. ὁ. non aptus.

Ἀνυβρία. ας. ἡ. innocentia.

Ἀνύβριστος. ὁ. ὁ, ἡ. sine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obiici quoteſt, non obnoxius, noxa solutus. Bud. in Annot.

Ἀνύβριστος, & ἀνυπόδικος magistratus dicitur, qui causæ dicẽdæ aut immunis est, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.

Ἀνάρτος. ὁ. non inuentus.

Ἄνυρος. ὁ. ὁ, ἡ. eneruis, imbecillis.

Ἀνωρύω. μ. ωῦσ. dilato. Aelius.

Ἀνώρισμα. tumor arteriæ præclusæ ex sanguine et spiritu causam trahens. Fit autem cũ uulnerata arteria pellis non superinducitur, sed serpit iterum materia ac redit eodem.

Ἀνύρω. reperio, ἀνὰ ornatus solum causa adiecto.

Ἀνυφημίω. μ. ίσω. σ. ηκα. laudibus prædico, cum fauore recipio. Ἀνυφέ-

μησεν, lamentatus est.
Ἀνηφάνη. extitit.
Ἀνήφατος. ἀψηλάφητος.
Ἀνέφελος. ε. ὁ, ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.
Ἀνέφικτον. incomprehensibile, impossibile, inaccessum.
Ἀνηφίκτου τοῦ ψυχῆν. cõflagrãt animo.
Ἀνηφανή. ῆς. ἡ. præstructio.
Ἀνηφύη. enatus est.
Ἀνηχάτησεν. euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀνεχαιτίζω.
Ἀνηχθήτω. ἔ. retractli.
Ἀνήχομαι. tolero, fero, obedio, sustineo. Cum significat ὑπομένω, genitiuum habet communiter, Attice accusatiuum: sed pro ἀναβαστάζομαι datiuum: pro καταφρονῶ, genitiuum.
Ἀνήχω. consurgo, tueor, sustineo, supporto, extendo, eleuo, emineo, quiescem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, τῆς μαντιπόλου βάκχευε ἀνήχων λίκτρῳ, Vatis thalamos uenerans.
Ἀνηψυχαγωγήσεν. elaborauit.
Ἀνηψιά. ᾶς. consobrina, patruelis.
Ἀνηψιδῆ. filia consobrini. (mi.
Ἀνηψιαδῆς. filius consobrini, uel amitis.
Ἀνηψιὸς. ῦ. ὁ. filius fratris mei, uel sororis, cõsobrinus. ὁ παρὰ πατρὸς ἀνηψιός, amitimus, patruelis, agnatus.
Ἀνίω. ascendo, facio crescere. unde προσανῶ.
Ἀνίωγα. & Attice ἀνέωγα aperui, præteri. med. ab ἀνοίγω.
Ἀνῶντα, pro ἀνῆται, Attice, ab ἀνίημι.
Ἄνωτος. ω. ὁ. mutus, tacitus. ἄνωτος ἦν, delituit. Herodo.
Ἀνὺ. ἄνυσι, πρᾶξις, perfectio. factum.
Ἀνηβάω. μ. άσω. reiuuenesco, repubesco.
Ἄνηβος. ε. impubes.
Ἀνηγεμόνευτον, uel ἀνηγεμονήτως. sine duce.
Ἀνηγορίθη ὕπατοι, renunciati sunt consules.
Ἀνήδιος. ε. ὁ, ἡ. iniucundus.
Ἀνήδυντος. ε. ὁ, ἡ. insuauis.
Ἀνίη. dimiserit, καταλείπῃ, ἀφῇ, ut μηδὲν ἡμῶν ὕστερος ἀνίη. tertia persona est subiunctiui à uerbo ἀνίημι, ἰὰν ἀνῶ, ἀνῇ, & pleonasmo ipsius η, ἀνίῃ.
Ἀνηθάς. familiaritas.
Ἄνηθον. ε. τὸ, anethum.
Ἀνηθοποίητος. ε. ὁ. non moratus, citrãq decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.
Ἀνῆκεν. oportet, persuasit, contigit, liberauit, quieuit.
Ἀνήκεστα. τὰ. nefanda.
Ἀνήκεστος. ε. ὁ, ἡ. immedicabilis, incurabilis. ab ἄκος.
Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingentia, conuenientia.
Ἀνήκοος. ε. ὁ, ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auscultare monenti nonuult, imperitus, expers auditus. Bud. Com.
Ἀνηκουτήσας. non audiens.
Ἀνηκουσία. ας. ἡ. inobedientia.
Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.
Ἀνήκω. ascendo, ut ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad summum euadere: conuenio, contingo, attineo, referor, & spectio, porrigo, pertingo. Item ἀνήκει pro καθῆκε, hoc est decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoq; pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demosth. ἀνήκοντες pro διαφέροντες, id est excellentes dixit, τῶν μὲν τῷ γένει δυνάμει δὲ καὶ τοῦτον ἀνήκοντες. Bud. Com.
Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.
Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus.
Ἀνηλεής. ὀμὸς, οἴκτιστος, miser, crudelis.
Ἀνηλιής. ἀφειδὴς, non curans, neglectus.

Ἀνάπεος. ε. ὁ, ἡ. opacus.

Ἀνάπλεως. ε. ὁ. non calceatus, ἀνυπόδητος. ἔλιψ δὲ ἀνάδημα, παρὰ τὸ ἰλίσειν τὸν πόδα.

Ἀνάπλοος. ους. ἡ. aſcenſus.

Ἀνάπωκα. perdidi, cõſumpſi, uel perdo, præteritũ pro præſenti, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάμερος. ε. ὁ, ἡ. immitis, incultus.

Ἀνημιωβόλιον. ε. τὸ. ſemiobolus, hinc

Ἀνημιωβολιᾶσαι. τὸ. ſemiobolare, ualens precium ſemioboli, ſemicrudum, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον. Ariſtoph. Ranis. τῇ κρίσει πρὸς τούτοις ἀνάβρασ' ἅπασιν ἀνημιωβολιᾶσα, ſcilicet ἐκατόφαγγον: de Herculis uoracitate loquitur, quem præter ſedecim panes, carnes decoctas uiginti ſemiobolorũ deglutiſſe conqueritur. Alij legũt ἀνημιωβολιμᾶσον.

Ἀνήθομαι. recuſaſſe, negaſſe. quære ἀνάνομαι.

Ἀνήλιος. liber, ſine freno, ſine triſtitia.

Ἀνηλίωσα. floruí.

Ἀνήνωρος. ε. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἀνήνωρ. non uirilis.

Ἀνήξει. natabis.

Ἀνήπαστον. intolerabile.

Ἀνῆκεν ἐς τὴν τύχην τὰ καθορθώματα, Retulit ad fortunã præclara facinora.

Ἀνῆπται. dicata ſunt, ut ἀνῆπται δ' ἀγροῖς εἰρεσιῶναι, Suſpenſæ ſunt coronæ arbori.

Ἀνηπτὴν ἑαυτὸν ἐς τὴν τύχην. Vendicabat ſeſe fortunæ. Plutarch.

Ἀνήνυτον. inauditum.

Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, ſiue ſexum ſpectes, ſiue maritum, ſicut Latini. Plí. Viros auidiores Ventris hyeme, fœminas æſtate Heſiodus prodidit. Et terent. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirum.

Ἀνήρατο. rogauit.

Ἀνήρυκε. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρυκότες ἔστωσαν. abſtuleritis, ſuſtuleritis.

Ἀνήρης. uirilis, incongruus.

Ἀνηριθμησάμην. enumerauí.

Ἀνήριθμος. ε. ὁ, ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.

Ἀνηρίρασα. uide ἀνερίρασα.

Ἀνήριτος. ſine lite, ἀνέριτος.

Ἀνήροτος. ε. ὁ, ἡ. inaratus, ἀγεώργητος.

Ἄνηρος. innocuus.

Ἀνῆς. ab ἀνίημι.

Ἀνησίδωρος, uel ἀνησιδώρα. terræ epitheton, quaſi munera elargiens. Æolo enim munus eſt.

Ἄνησιν. aſcendit. Ariſtoph. ἄνησιν τοῦ ἀνήγματος.

Ἄνησον. τὸ. aneſum herba.

Ἄνηστις. ieiunus, uel cõtrà. ὁ γαστρισμένος.

Ἀνηυρίθη. auctus eſt.

Ἀνθαιροῦμαι. malo, potius eligo.

Ἀνθαλμώδης. ε. ὁ. cemulus.

Ἀνθαλέθομαι. μ. ψομαι. auferro prius attingendo (ἀπὸ τοῦ ἅπτω) diripio, diſtraho, dilanio. Ariſtoph. Ranis, συκοφάντην τ' ἀνθάψεται.

Ἀνθεϊκός. οῦ. ὁ. floridus.

Ἀνθίκατον. excontrario ſinguli.

Ἀνθικτέον. inhærendum.

Ἀνθίλκομαι. κῶ

Ἀνθέλκω. μ. ξω. υ. χα. ἀντιτείνω, impedio, retraho, cõtraho, in diuerſa traho, ut cum duo contendunt, & cõnãtur inter ſe mutuò rem, de qua eſt contentio, ad ſe trahere, ut ferrum inter magnetem & adamantem Indicum. Herod. lib. 9. ἕλκεσι πρὸς αὖτὸν τὴν πλώ διώκοντι ἀνθέλκεν.

Ἄνθημα. ſaltatio quædam idiotarum erat, quam ſaltantes ſic ferè pronunciabant: Vbi nam mihi roſæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?

Ἄνθεμον. ε. τὸ. herba quædam, gith.

Ἀνθεμὶς. ίδος. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgo chamomila

momila dicitur.

Ἀνθηρός. ὄντος. ὑ. floridus, uariatus. Et λίβυς ἀνθηρός, dauid ἄλκος, ποικίλος, λαμπρός, ἀναθηματικός.

Ἄνθημον. τὸ. nigella. Theod. ῥόδον.

Ἀνθημοῦσα. olim Samus dicebatur.

Ἀνθηρμόδης. ους. ὑ. floridus, florens, ut λειμῶνες ἀνθηρμόδεις, prata rosida & florulenta.

Ἀνθηρεών. ῶνος. ὑ. mentum, locus sub mento qui barba uestitur & efflorescit. Sic dictus est à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat. Quandoq; de muliere dicitur per catachresin.

Ἀνθέμιον. τ. ὸ. herba est quam Græci ἀσφόδελον nominant, Latinorũ quidam hastulam regiam.

Ἀνθερεξ. ικος. ὁ. culmus, aristia, uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ. idem.

Ἀνθιστάω. repugno, reluctor.

Ἀνθιστήρια. sic uniuersim quidem uocari festa Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author est Apollodorus.

Ἀνθιστηριάδης. ὰ. nubiles.

Ἀνθιστηρίων. octauus anni mensis apud Atticos, Dionysio dicatus, ὃς ἐστὶ μετὰ τὰ τῶν ἐν γῇ ἀνθῶν τὸ τι. Augustus apud Romanos est.

Ἀνθισφόρια. τὰ. festa Proserpinæ, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 10.

Ἀνθίω. μ. ήσω. υ. ικα. floreo.

Ἀνθεδών. όνος. ὁ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando mespili species. Theod.

Ἄνθινος. ης. ἡ. paniculæ lanugo, uel in harundine.

Ἀνθίνος. η. ὸν. ἡ. soli oppositus, orienti soli obuersus, luna.

Ἀνθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. facio florere.

Ἄνθινα. flores phlei.

Ἀνθήματα. exanthemata.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήμερον. hodie.

Ἀνθλώας. ὁ. caseus recenter factus.

Ἀνθλωνδλις. ὁ. gallica mespili species, Theodor.

Ἀνθηρός. ᾶ. ὸν. floridus. iucundus.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. sacer piscis. qui & græcè ἱερὸς ἰχθύς.

Ἀνθινός. η. ὸν. floridus, unde ἀνθινὸν μέλι, quod uere factũ est, quòd tantum ex floribus faui construatur: ἀρῶιον uero, quod æstate.

Ἀνθιππασία. ας. ἡ. decursio militaris. Bud. Com.

Ἀνθίσαμαι. insurgo. Deponen.

Ἀνθίστημι. oppono, resisto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τὰ. floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienſibus mensis quidam appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philostratus & Macrobius Aprilem putant esse, at Gaza Nouembrẽ apud nos esse apertè ostendit. In hoc festa agebantur et cõuiuia liberiora, quẽadmodũ apud Romanos olim in Saturnalib. Sonat aũt quasi dicas floralia. Vide prouerbiũ Foras Cares. alij scribũt ἀνθιστηριῶνος. (ριῶν.

Ἀνθίσταμαι. consurgo fouerique re aliqua humida, calidáq.

Ἀνθοδολοῦντες. flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractatio.

Ἀνθολκος. in contrarium uergens.

Ἀνθολογῆμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiã ἀνθολογῶ, & ἀνθολῶ. Bud. Com.

Ἀνθολογος. η. ὸν, ὁ. florilegus.

Ἀνθολογάμενος. ὁ, ἡ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. ήσω. ἀνθομολογῆμαι. constituo conuentum, pactum ineo, coram confiteor.

Ἀνθομολογοῦμαι χάριν. ago gratiam. Bud. Com.

Ἀνθοποιῶ. uinũ aut pharmaca uẽdere

Ἀνθορμῶμαι. procinctis classibus prælio inire.

Ἄνθος. ους. τὸ. flos. παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι. Item florus auis, Theod.

Ἀνθοσμίας. ου. ὁ. uinum odoriferũ, uel à loco, uel ab uuæ specie noie deductio.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὅτι. quare, cur, interrogatiuè. Et sine interrogatione, quã obrem, qua de causa. ἐκ οἷ' ἀνθ' ὅτου, Nescio qua de causa, apud Gregor. ὁνθ' οὗ τινος. Bud. Com.

Ἀνθοφόρος. ου. ὁ, ὐ. florifer.

Ἀνθοφορῶσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακάω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ὐ. κὴ

Ἀνθρακίς. ίδος. ὁ. pruna.

Ἀνθρακίας. ου. ὁ. ater ut carbonarius, & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, assо.

Ἀνθράκιον. τὸ. tripodiũ, gẽma, caminus.

Ἀνθρακώδης. ους. ὁ, ὐ. rutilans ut carbo.

Ἀνθρακώθη. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἄνθραξ. ακος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, et morbi & gẽmæ species.

Ἀνθρύω. κρύπτω, abscondo.

Ἀνθρῳών. ῶνος. ὁ, ὐ. κὴ

Ἀνθρῳώς. ὁ. crabro. (nũ.

Ἀνθρῳώτιον. ου. τὸ. fauus apũ aut crabro.

Ἄνθρωκα, flores. ἄγρια λάχανα, τὰ παρὰ πλείστοις ἀνήθοις.

Ἀνθρωπαρίσκια. ας. ὐ. studium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρισκος. ου. ὁ. qui studet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ου. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπίνη. ης. ὐ. hũana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπινος. ου. ὁ. humanus. ἀνθρωπίνας ἡμέρας, nefastos Rhodij uocant, τὰς ἀπο φράδας. (ago.

Ἀνθρωπίζω. hoĩes imitor, hominũ more

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπειος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt sunt res humanæ.

Ἀνθρωπιώτατον ζῷον. animal quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo simiam appellat. lib. ιϛ.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. π. κκα. hoĩes uoro.

Ἀνθρωπόγλωσσος. psittacus.

Ἀνθρωποδιωκὶς. ῖδ. ὁ. captator seruorum, plagiarius.

Ἀνθρωποθύω. hominem sacrificare.

Ἀνθρωποποιΐα. hominum fictio.

Ἀνθρωποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀνθρωπόλυθρος. ου. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ὐ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπαθῶς. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc est humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ὐ. homo. Socrates apud Plato. in Cratylo dici putat ἄνθρωπος quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id est contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendũt neq; considerant. Alij, quasi ἄνω ἐόντων, id est sursum uergens.

Ἀνθρωπότης. τῆτος. ὐ. humanitas.

Ἀνθρωποφυὴς. natus ex hominibus.

Ἀνθύλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconsulem.

Ἀνθύπατος. ου. ὁ. proconsul. (sio.

Ἀνθύπεξις. εως. ὐ. ex cõtraria parte impul

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obsecutus est, operam uicissim nauo.

Ἀνθυπήχω. μ. ξω. κ. χα. cedo.

Ἀνθυπόμνυσθι. τὸ ἀναβάπτισθι λίθῳ, ἢ χαλκοῦ ἢ μολίβου. (cio.

Ἀνθυποφέρω. p fermonis exceptionẽ obij

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ὐ. exceptio. opponitur obiectioni, figura, quam Quintil sub

sectionem uocasse uidetur lib. 9.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà simulo. (mur.

Ἀνθυπουργεῖν, mutuũ officiũ, ἀντιυργεῖν

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcir co quòd. Lucia. ἀποδοτὸς ἀνθ' ὧν σὺ μοι πορθμεύσαιμι, Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor. (ror.

Ἀνία. ας. ἡ. tristitia, molestia, dolor, mœ

Ἀνιάζω. μ. άσω. σ. αχα. tristor, resono.

Ἀνιάομαι, tristor, discrucior, angor.

Ἀνιαρός. ὰ. ὸ. tristis, molestus.

Ἀνιαρῶς. tristè, miserè.

Ἄνιατος. ὲ. ὸ, ἡ. insanabilis.

Ἀνιατρολόγος à Vitruuio dicitur ratio nis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, sine remedio.

Ἀνίαχος. ὲ. ὸ. resonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. σ. χα. resono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. σ. αχα. tristitiam infero, discrucior, doleo, molestè fero.

Ἀνιγροδέρμης. coriarius.

Ἀνιγρός. ὰ. ὸ. molestus, cõtristãs, ἀνιαρὸς.

Ἀνίδρυτος. ὲ. ὸ. ἀνίδρυτος, sine fundamẽto.

Ἀνίδρωτι. sine sudore. Eraſ. Chil.

Ἀνίεμαι. uocis passiuæ, pmittor. Aristo. in hac uoce actiuè usurpauit pro sub mitto uel reddo. Itẽ excorio. Odyss. ά. αὖρας ἀνιεμένης σύριον θ' ὑπνώοντας ἐπ' αὐτῇ

Ἀνίερος. ὲ. ὸ. profanus, pollutus, βέβη λος, ἀχρὴς.

Ἀνιερῶ. sacrum facio.

Ἀνίερωσις ἱεροῦ. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. σ. κα. remitto, languidũ reddo, cuius contrarium est τὸ ἐντείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὴν κῦβον. sic ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem, id est acceptũ fero debitũ. Interdũ relinquo. Re mitto impetũ, ut canes in uestigijs nõ hærentes, sed lassescentes, & uestiga tionem deferentes. Item licentiam permitto. Soluto & sine disciplina ha beo, ut herus nimiũ seruis indulgẽs: unde ἀνιέμενος & ἀνίμενος licenter agens & uagabundus. Interdũ in bo partẽ, ut ἀνιέμενος ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, in genuè loqui & soluta libertate. Itẽ stimulo, urgeo, & acuo. Soph. τόντε ταῦρον τὴν ἀνιεμένην, quod Latinè im mittere dicitur à Tranquil. in Nero. ut feras in populũ immittere. Item emitto, submitto, id est ἐκφύω, uel sca tebram emitto. Itẽ persuadeo, sup pedito. Apud Galen pliquefacio. Genit. & accus. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontẽ & exhilaro. Ἀνίεσι ἐκ τῶν ῥυτίδων, ῥ τὸ ἀναπίδωσι. Bud. Cõ.

Ἀνιηρότερον. molestius, pro ἀνιηρότερον, metri causa.

Ἀνιμᾶσθαι. haurire, soluere.

Ἀνίκητος. ὲ. ὸ. inuincibilis.

Ἀνικμάω. purgo, ἀναπαύω.

Ἄνικμος. ὲ. ὸ. siccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὸ, ἡ. immisericors.

Ἀνίμασθαι. ἀπαξιῶν, dedignari, despicere.

Ἀνίπωμα. ατος. τὸ ἀνάβλημμα, aspectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, subucho, haurio aquã è puteo, sursum traho. παρὰ τὸ ἰμὰς, id est à loro dictum: uel quia ἰμωνιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἰμπλῆ τὸ ἀντλῆν. Lucian. ἀνιμώσθω ὁ ἰχθὺς, Ex trahatur è mari.

Ἀνίοντα. ascendentem.

Ἄνιπλος. ὲ. ὸ, ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & ἀνιππασία. equestre certamen, ἀπὸ τοῦ ἵππου ἄμιλλα.

Ἄνιππος. ὰ. ὸ, ἡ. equis carens. Interdũ de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπτόπους. όδος. ὁ, ἡ. illotus pedes, q pro pter puritatem nõ eget lotione.

Ἄνιπτος. ὲ. ὸ, ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & anisum herba.

Ἄνισος. ὲ. ὸ, ἡ. inæqualis.

Ἀνισότατος. ὲ. ὸ. iniquissimus.

Ἀνισοφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. dissimilis.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίσημι. μ. ἰσω. exurgo, exorior, emergo. Item suscito, exurgere facio, elevo, erigo, restituo, reparo. Aliquãdo moueo, id est abeo, discedo, transfero, ut ἀναστὰς ἐκ τῆς κωμαρχίας, Iosephus. ἀνίστασι ἐκ θάτερα, ἀνίσημι ἀναθέμενος ἐκ τῶν πόλεων ἃς ὅρα. Aliquãdo magis ad rem bellicã refertur, ut ἀνίστασι τὸν στρατὸν, Mouit castra. Sic rursum pro resisto ponitur, abigo, infugam cõuerto, migrare cogo, sedibus pello. Et pro deuasto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστῆσαι, Vrbes funditus euertens. Ἀνίσαμαι quoq; in passiua uoce eadem fere significatione est. Ioseph. li. 2. ἀνίσατο πολέμου ἐκ τῶν ἀρχαίων. Halica. li. 7. λιπὶ δὲ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις, ἀνίσανται, In pedes posteriores reijciuntur. Ἀνιστάμενος κόπῳ ἐκ τοῦ πλόμαλος, Excitans puluerẽ suo cursu.

Ἀνισορροπία. historiarum imperitia.

Ἀνισόρροπος. ὁ. ὁ. cuius nulla in historijs memoria.

Ἀνιστροφή. ῆς. ἡ. conuersio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίχαλος, uel ἀνίχαδος. sterilis, non præbens lac.

Ἀνίχια. τὰ. quæ clunium tumore uacãt, cuiusmodi aues sunt.

Ἀνίχω. orior, aborior. Et Hom. Ilia. υ. cohibeo animum.

Ἀνιχνευτής. οῦ. ὁ. perquisitor. (ter.

Ἀνιχνεύω. ingro, inuestigo, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη

Ἀνίψιος. ἀβλαβὴς, innocuus. (scens.

Ἀνόβδης. ωδες. ὁ, ἡ. ad se reuersus, resipiscens.

Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis sententia.

Ἀννιβίσω. sequor partes Annibalis.

Ἄννις. ιδος. ἡ. auis.

Ἄννος. linum agreste.

Ἀννοσθῶς. molliter.

Ἀνοδία. ας. ἡ. locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἄνοδμος. ος. ὁ, ἡ. odore carens.

Ἄνοδος. ου. ἡ. ascẽsus, locus inuius, & difficilis accessu, ἀνήφοδος. Opponitur

Ἀνόδους. οντος. ὁ. edentulus. (κατόδους.

Ἀνόδυνα. τὰ. quæ leuationẽ doloris somnũ accersendo molliũt. Herm. in Plin.

Ἀνοδύρομαι. eiulor. Depon.

Ἀνοίμων. ονος. imprudens, stolidus.

Ἀνοησία. ας. ἡ. ruditas, insipientia.

Ἀνοηταίνω. insipiens sum, μωραίνω.

Ἀνόητος. ὁ. ὁ, ἡ. fatuus, rudis, absurdus, qui neq; intelligit, neq; intelligitur, qui nihil quicquã intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidẽ. sed non

Ἀνοήτως. insipienter. (facit.

Ἀνόθευτος. germanus, non fictus.

Ἀνόθυρος. piger.

Ἄνοια. ας. ἡ. dementia.

Ἀνοιγνύω. μ. ξω. ω. κα. χθ.

Ἀνοίγω. μ. ξω. χα. ἀορ. α. ἀνέῳξα Attice. aperio. Lucia. ἐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔβλεπε? An nõ uides apertis oculis? Itẽ exisso, emergo, prodeo. Gaza ex Cic. ἀνίοντα ὁ καλούμενος ὀφθαλμὸς, de uitibus loquẽs, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.

Ἀνοιδέω. μ. ήσω. ω. κα. tumeo.

Ἀνόιδυσις. ιος. ἡ. tumor.

Ἀνόικτος. inconueniens.

Ἀνοίκητος. ὁ. ὁ. inhabitabilis.

Ἀνοικίζομαι. μ. σομαι. migro.

Ἀνοικίζω. μ. ίσω. ω. κα. instauro. Aelian.

Ἀνοικίσαι. funditus euertere.

Ἀνοικισμός. instauratio. Herodian. li. 2. ἔτι μὴν καὶ χώματα πᾶσα ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.

Ἀνοικοδομέω. μ. ήσω. ω. κα. reædifico.

Ἀνοικονόμητος. ὁ. ὁ, ἡ. prodigus, male dispositus. Est & τὸ ἀνοικονόμητον uitiũ orationis Quintiliano.

Ἄνοικος. extorris, Herodoto.

Ἀνοικτὶ. apertè, σκληρῶς, ἀνημέρως.

Ἄνοικτος. ὁ. ὁ. immisericors.

Ἀνοιμώζω. ingemisco.

Ἀνοιμωκὴ,

Ἀνοιμωτὶ, uel ἀνολμωκτὰ, ſine fletu.
Ἀνοίσω. refero.
Ἀνοκωχή. ῆς. ἡ. patientia, ἡ ἐκ τῶν νίκων ἀναχάρησις, ut inquit Ammon.
Ἀνόλβιος. ου. ὁ. non beatus.
Ἄνολβος. ε. ὁ, ἡ. infelix, inops.
Ἀνολκὴ λίθων. ſublatio, attractio lapidũ
Ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.
Ἄνομαι. perficior, annihilor.
Ἀνόμαλος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis, aſper.
Ἀνομβρία, ας. ἡ. pluuiæ penuria.
Ἄνομβρος χάρη. regio ſine imbribus.
Ἀνομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.
Ἀνόμημα. ατος. τὸ. flagitium.
Ἀνομία. ας. ἡ. iniquitas, ſcelus, legum tranſgreſsio.
Ἀνομίλητος. ε. ὁ. inconuerſabilis, incomis, à mutua uitæ conſuetudine alienus.
Ἀνομοιόμερα. partes diſsimiliares.
Ἀνόμοιος. οῖ. ὁ, ἡ. diſsimilis.
Ἀνομοιότης. ητος. ἡ. diſsimilitudo.
Ἀνομοίωσις. ἡ. idem.
Ἀνομολογέομαι uoce paſsiua. fateor, aſſentior, cõcedo, conſtituo, id eſt quippiam ut confeſſum inter differentes pono. Plato in Sympoſ. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ, οὕτως ἤδη λέγω, Vt cũ ab eo confeſsionem aſſenſionemq; expreſsero, tum demum dicam. Bud. Com. (tia.
Ἀνομολογία. ας. ἡ. inæqualitas, diſsiden
Ἄνομος. ὁ, ἡ. iniquus, exlex.
Ἀνόνητος. ε. ὁ, ἡ. inutilis, futilis, iniucundus, expers. Ἀνόνητος χάρα, inutilis ad ſerendum.
Ἀνόντο&. ε. renauigatio.
Ἄνοπλος. όος. ὁ, ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodia.
Ἄνοπτος. ον. ὁ, ἡ. inuiſibilis.
Ἀνοργάλλω. commouere, exilire.
Ἀνοργίαστος. non initiatus, ἀμύητος.
Ἀνόργανος. qui eſt ſine inſtrumento.
Ἀνορεξία. ας. ἡ. morbus cum omnia reſpuit ſtomachus, inappetentia, quæ nauſeam comitari ſolet.
Ἀνόρεκτος. cibum faſtidiens, cuius ſtomachus omnia reſpuit.
Ἀνόρεος. uirilis.
Ἀνορθέμα. κὸς (actiuũ.
Ἀνορθόω. μ. ωσω. τ. κα. corrigo, erigo.
Ἄνορμος. ε. ὁ, ἡ. habens malum portum. importuoſus.
Ἀνορούω. μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu ſurgo.
Ἀνορρόπυγια. τὰ. quæ inter uolandum non reguntur cauda.
Ἀνορτυλίζω. σω τ ῶ, πτύλ. propriè eſt auium alas iactantium, cum primũ iam uolare geſtiunt: ut cum pueros in ſublime tollimus, ut procul & altius diſſita conſpiciant. Inde pro altum ſubtiliter & ſapere, & credere antequam compertum habeamus, accipitur. (dio.
Ἀνορύσσω. μ. ὄξω. τ. ηχα. refodio, effo
Ἄνοσιος. ε. ὁ, ἡ. impius, ſceleſtus, nefandus, iniquus, atrox, flagitioſus. ἀσεβὴς κὴ ὅσιος.
Ἀνοσιουργέω. impie agere.
Ἀνοσιουργία. ας. ἡ. impietas, opus impiũ.
Ἀνόσιος. ου. ὁ, ἡ. κὴ
Ἄνοσος. ε. ὁ, ἡ. ſalubris, morbo carens.
Ἀνόστος. polypus piſcis, apud Heſiod.
Ἀνόστος. ε. ὁ, ἡ. reditu carens.
Ἄνοστος. τὸ. factu facile.
Ἄνοστος. ε. ὁ, ἡ. ſine oſsibus.
Ἀνόσφορον. τὸ. carentem humore. Ruellius aſperginem non redolentem interpretatur.
Ἀνοθίκτης. indoctus.
Ἀνοθίκτητος. ε. ὁ. q emendari non poteſt.
Ἄνοτος. ε. ὁ, ἡ. demens: & fluuij nomen in Pamphilia.
Ἀνούσιος. carens ſubſtantia.
Ἄνοσος. ου. ὁ, ἡ. incolumis, ἄνοσος.

Ἀνέπαφος, ἡ ἀνεπάφου. v. ὁ, ἡ. impercussus, ἄπρωτος, μωρὸς.

Ἀνοστεί. sine uulnere.

Ἀνύφηλος. ὁ, ἡ. carens nubibus. Pluta. νὺξ ἀνύφηλος. (coit.

Ἀνύχευτος. ον. ὁ. expers coitus, qui non

Ἀνοχή. ῆς ἡ. sustentatio, tolerantia. Itē inducię, feriæ à bello, quando hostes inter se ultrò citróq; commeant ex fœdere ictō ob necessitatē quandam, ἐὰν μεσολαβῇ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκας. Accipitur pro intermissione. Herodian. lib. 3. αὐτὸς δὲ ὁδῷ ἤχετο μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀνατείνας ἀλλ' ἀεὶ ἐλαύνων. Item ἀνοχὴ, μέτα ἑορτάς, μέτα καμάτους.

Ἀνοχλίω. uecli submoueo.

Ἀνοχλότατος. η. ὁ. inoffensissimus.

Ἀνοψία. obsoniorum penuria.

Ἄνοψος. ὁ, ἡ. obsonio carens, elixus.

Ἄντερ. si.

Ἄντερ ἄλλο μὴ. nisi alioquī.

Ἄντα. coràm, cōtrà, è regione, ἀντικρύ.

Ἀνταβάτης. ου. ὁ. pugnator, q̄ clausis oculis aduersarium adoritur. uide Chil.

Ἀνταγοράζω. μ. σω. ν. κα. permuto, ex mendo. (offero.

Ἀνταγοράω. aduersariū me gero, liti me

Ἀνταγωνίζομαι. μ. ίσομαι. repugno.

Ἀνταγωνιστής. ου. ὁ. aduersarius certamīs.

Ἀνταγώνιστος. ου. ὁ. cui repugnari potest.

Ἀντάδικος. ἀντιτοῦτος, contrariatur.

Ἀνταλιτᾶν. ulcisci. (uersarius.

Ἀντᾶος. ου. ὁ. contrarius, aduersus, ad

Ἀνταίρω. μ. αἰρῶ. ν. κα. contendo, reluctor, contra eleuo, contradico. Plena locutio est ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro resisto. Synes. οὐκ ἀνταίρουσι, ἀλλ' ἱκετεύουσι, Non resistūt, sed suppliciter deprecantur. Dicitur & ἀνταίρομαί σοί, quod athletarum est, cum surgunt pugnaturi, sicq; usus est Lucian. Legitur ἀνταίρομαι pro eodē apud Herodot. Item ἀνταιρόμενος, cōmissus, compositus, etiam in malam partē. Lucia. in Lapith. τὸ πρᾶγμα ἀνταίρει τοῦ ἵππου, φιλόσοφος ἀνὴρ γυναικοποιῷ ἀνδρομήκει τῷ παίειν τῷ πωλήσοντι. Bud. Cō.

Ἀνταικοντᾶν. sequi.

Ἀνταικοντεύω. contrà uicissim audire.

Ἀνταλαλάζω. reclamo.

Ἀνταλλαγή. conuentio.

Ἀνταλλαγμα. ατος. τὸ. commutatio. Matthæus usurpat pro eo, quo dato alius quid redimitur, precium, cap. 17. τί δώσει ἄνθρωπος ἀνταλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ?

Ἀνταλλάττομαι. χοῖ

Ἀνταλλάττω. μ. ξω. ν. χα. muto, permuto. Accipitur proemo & uendo in utraq; lingua, quòd priscorum commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione constabāt. Vide supra in ἀπαλλάττομαι.

Ἀντάμειψις. εως. ἡ. retributio.

Ἀντομώσομαι. obsisto.

Ἀνταναίρομαι. obuiam eo, occurro.

Ἀνταναιρόμαι. aufero, demolior.

Ἀνταναπλάσεις. ἀπ. refractiones.

Ἀνταπάλλαξις. motio reciproca, ut in ludo pilæ. Item figura quæ est eiusdē uerbi contraria significatio, apud Quintil. lib. 9.

Ἀνταπαράγεται. repercutitur.

Ἀνταπῆρις. ὁ. qui in alterius locum succedit, quem Latini succidaneum uocant. Vlpian. de adminst. tutorum: Nec patiuntur succidaneos se esse alieni periculi. Veltur & Plaut. in Epid. Dicitur etiam ἀναβολιμαῖος & ἀνάλημμα.

Ἀνταπῆροι. patrueles, ἀνεψιοί.

Ἀνταξίος. ου. ὁ, ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι. μ. δώσω. ν. κα. retribuo, reddo. Actiu.

Ἀνταπόδομα. ατος. τὸ. χοῖ

Ἀνταπόδοσιν. τοῦ. ὁ. retributio.

Ἀνταποδίδως ὕβριν, ulciſcens iniuriam.

Ἀνταπόδοσις, uel ἀνανταπόδοτος. figura orationis Atticis familiaris, cum oratione aliquid deeſt, quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſententia perfecta ſit. ut ὅπως μὴ ποιήσω, intelligo σκέψα. Sic Luc. 13. de ficu. κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μή γε, ἐκ τοῦ μέλλοντος ἐκκόψεις αὐτὴν, Vbi ſubauditur in primo membro ἀφήσατε αὐτὴν, in hãc ſententiã. Et ſiquidẽ fecerit fructũ, ſinas eam uiuere, ſin ſecus, in futurum ſuccidas eam. Ariſtoph. in Pluto. κἂν μὲν ἀποφαίνω μόνον ἀγαθῶν οὖσαν αἰτίαν ἡμῖν ὑμῖν, δι' ἣν σῶσαι ὑμᾶς. εἰ δὲ μή, ποιεῖτ' ὅτι' ἂν ὑμῖν δοκῇ, Atq; ſi oſtendero uobis me unam bonorum omniũ authorẽ eſſe, ac ꝓ me uiuere uos: ſin ſecus, facite id quod uobis uiſum fuerit. quo loco ſubauditur: ſinite me abire. Cic. aliquoties hoc ſchemate utitur. Eraſ. & Bud. in Annot.

Ἀνταπεραίνω. oppedere. (res.

Ἀνταποσύνω ἀναπάσας. compono frago

Ἀνταποχή. ἡ. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat.

Ἀνταπωθῶ. relido. (πάσει.

Ἀνταπάθωσις. τοῦ. ὁ. obliſus, aliàs ἀντα.

Ἀνταρκέω. reſiſto. (lis.

Ἀνταρκτικὸς. ἡ. ὁ. urſino obuerſus, auſtra

Ἀνταρσις. τοῦ. ὁ. coniuratio.

Ἀντάρτης. tyrannus.

Ἀνταπάλομαι. reſaluto. accuſ. iung.

Ἀντάσπασοι. οἱ. οἳ quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati. (luminis.

Ἀνταύγεια. ας. ἡ. reſplendentia, reſultus

Ἀνταυγέω. μ. σω. σ. κα. ἀποσκέδω.

Ἀνταυγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. relucẽs, cõtrà ſplẽdẽs

Ἀντεμπόμβοι ὅπλα. contra ferẽtes arma.

Ἀντέω. μ. ήσω. σ. φα. obuio. ἀντιάζω.

Ἀντι. ſine.

Ἀντιγκαλῶ. recriminando obijcere, in uicem petere.

Ἀντίγκλημα. ἀντιδικία, contraria inſimulatio, quaſi& criminis relatio. Eſt aũt defenſiõis genus, quãdo crimen cauſa facti tuemur. ſic& appellatur, qa omnis noſtra defenſio cõſtat eius accuſatione qui uindicatur, qualis eſt defenſio Oreſtis, oratio Milonis: ut, occiſus eſt, ſed latro: excæcatus eſt, ſed raptor. Non diſſimile huic genus, quæ ἀντικατηγορία dicitur, authore Apollodoro. Bud. in Annot.

Ἄντανον, extende, pro ἀνάτανον.

Ἀντιπᾶρ. contra dicere, refellere.

Ἀντερώμενος. uiciſsim interrogans.

Ἀντερωτήσας. aorist. ὁ. idem.

Ἀντεφίημι. legi latæ legem contrariã ferre, et (ut Feſtus inquit) legem legi obrogare: quod etiam παραφίημι dicitur, quaſi legem cum lege, & rogationem cũ rogatione cõponere. Nam ἐφίημι τὸ νόμον ſignificat legem ferre & rogare. Bud. in. Annot. & Cõ.

Ἀντιδραμοῦμαι. οῦ. contra excurrentes.

Ἀντιπλέω. μ. σεω. σ. κα. exeo obuiam, contra nauigo nauigantibus.

Ἀντίλασις. retributio. (Bud. Cõ.

Ἀντιτάνω μὲ τίθεις, id eſt ἀμοιβῆ, ἀγιοβῆ

Ἀντιτίθημι. contrà exponere.

Ἀντιτροφόμαι. inuicem nutrior.

Ἀντίχω. pro ἀνατίχω apud Herodot.

Ἀντιμβάλλω. rependo, uiciſsim repono.

Ἀντιμπλοκή. ῆς. ἡ. cõnexio. (Bud. Cõ.

Ἀντιναγωγὴ. ῆς. ἡ. compenſatio.

Ἀντιφάρμακον. contrarium iudico. uerbum eſt medicorum.

Ἀντίφασις. eſt, ut ita dicam, obnunciatio, hoc eſt rei apparatæ diſcuſsio, conſilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnũciatione augurum, & auſpicia occentu ſoricum. Bud. Com.

Ἀντιστρέφω. reflecto.

Ἀντιτάσσω. contrà educo, oppono.

Ἀντιτείνω. reluctari, opponere se, ad causam occurrere, iudicio se sistere, ad iudicium adesse, liti se offerre. Vulgo hoc dicunt partem se gerere, quasi aduersarium gerere se. Ἀντιτείνειν ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι, Negotio alieno se offerre. Bud. Com.

Ἀντιτιμάω. μ. σω. ω. ησα. comparo, expendo, assimilor, contrarium inquiro.

Ἀντιπάροδον παρίχα. aditum uicissim præbet.

Ἀντιπαρέρχομαι. contrà inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.

Ἀντιπέμπω αρ. è conuerso exierunt, aduersus contendunt.

Ἀντιπαβαίνω. aduersor, contrà ascendo.

Ἀντιπιβουλεύω. insidiantibus insidior.

Ἀντιπιγράφω. rescribo.

Ἀντιπιδείκνυμι. uicissim ostendo.

Ἀντιπινοέω. μ. ησω. ω. ηκα. cōtrà cogito.

Ἀντιπινοήσαντες. contrà machinati sunt.

Ἀντιπίσσω. rescribo.

Ἀντιπορεύομαι. recurro.

Ἀντιπαραβάλλω. occurrere, contrà instare.

Ἀντιράω. diuersum cupio. (sio.

Ἀντιπροσβάσεις. ιος. ὁ. ex aduerso aggressio.

Ἀντιρασις. ὁ. riualis.

Ἀντιρέω. μ. έσω. ω. ηκα. renitor, innitor, inhæreo. Bud. Com.

Ἀντιρέδων ἀσπίδα. admouens clypeū.

Ἀντιρόθος. ιος. ὁ. reuerberatio, reoblucta

Ἀντιρέσσω. cū alio remigare. Ἀντὶ (tio. τοῦ ἕνα τινὰ παρεξόμενον ἐρέσσειν.

Ἀντήρης. qui iuxta aliū remigē sedet, & remigat, cōtendens remigando.

Ἀντηρέω. μ. έσω. ω. ηκα. respondeo.

Ἄντλος. ιδος. ὁ. obluctatio.

Ἀντλιαμα. τὸ. sedes, fundamentum.

Ἀντιρρέπως. ὁ. conuersio, aduerb.

Ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ἐρωτὶ contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicūt, ut inquit Cic. de Nat. deo. li. 3.

Ἀντιόω. obuiare, supplicare.

Ἀντιτυγῶ. reddere uices beneficij.

Ἀντιφιλεῖν τὸν ἀνθρώπους. præbere epulum hominibus inuicem.

Ἀντιφορμῶ. stare in procinctu ad bellum nauale ineundum.

Ἀντίχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. ἀντίχεσθαι βιβλίων ἀντίχομαι, libris adhærere.

Ἀντίχω. μ. ξω. resisto. Herodi. lib. 1. σπεύσαν ἐπὶ τὸν ὄρκον καὶ πρὸς τοῦτο ἅμα φέρεσθαι ἀντίχων τὸν νόον: de Laurento oppidio loquitur, quod ob laurorum copiam pesti non ita obnoxium esse dicebatur. Item saluo, ἀνομαίνω, sustineo, perfero, perduro. Item ἱκάνω, sufficio ad aliquam rem.

Ἀντιόλως. suppliciter, ἱκετικῶς.

Ἀντίοπος. uide ἀνθίοπος.

Ἄντλω. coràm, palàm, è contrario.

Ἀντῆρες. ους. ὁ, ἡ. contrà eleuans.

Ἀντῆρις. ἡ. θυρὶς, feneſtra.

Ἀντήρδον. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.

Ἀντήριον. certabat, conflictus est.

Ἀντηρίς. lignū uel pila structurā inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiā ἀντηρίδες structuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, q arcus obnitētes uulgò uocātur. Sublica uertitur à Valla. Aliqui non ἀντηρὶς sed ἀντήρης in recto legūt, βαρύτονος ὄφ ἕν: sic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντιρρήσεις. ιος. ἡ. cōtrouersia, altercatio

Ἀντίοπες. supplicationes.

Ἀντηχοῦντα. resonantes.

Ἀντὶ. pro, contrà. antiqui pro æquale usurpabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχαρ.

Ἀντιάχλω interpretatur Vlpia. digest. de Aedil. edicto, inueteratos fauciū tumores, quiq; discuti non ualeant. quasi

quasi dicas, obluctans, obsistensq; præfocatio.

Ἀντιάδες. ὰι. tonsillæ, παρίδμια.

Ἀντιάζω. μ. σω. σ. κα. obsto, oro, obuio, propitius fio.

Ἀντιάνδρα. uirago. Amazonum epithe ton.

Ἀντιάνειρα. uiris resistens, masculus Homero.

Ἀντιὰς est ὄγκος σκιῤῥώδης τῶν παρισθμίων (ut inquit Aegineta lib. 5.) id est tumor durus tonsillarum. Idem lib. 6. Tonsillæ supra modum adauctæ, uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes, ἀντιάδες uocitatæ sunt.

Ἀντιβαίνω. resisto, recalcitro.

Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντιβασιλῆς. οἱ. interreges.

Ἀντὶ βασίλεως γινόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις. ὶ. concursus.

Ἀντιβατικός. ὸ. obuius.

Ἀντιβίλω. contrà, aduerbium loci.

Ἀντίβιος. ὸ, ὶ. contrarius, uiolentus.

Ἀντιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντιβλέπω. respicientem respicio. ἀντιβλέπω ϑι, uel σι.

Ἀντίβλυσις. ιος. ὶ. ἀνάβλυσμα.

Ἀντιβολέω. μ. ήσω. σ. κα. supplico. Item aggredior, occurro, Home. Iliad. ὶ.

Ἀντιβολὴ. resumptio, collatio.

Ἀντιβόησις. ιος. supplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ὰ. comploratio.

Ἀντιβόω. magna uoce respondeo.

Ἀντιγνωμοσυνῶ. idem quod ἀντιπαραγῶ, de quo infra. Bud. Com.

Ἀντιγνωμονέω. μ. ήσω. σ. κα. contrà opinor, contrà dico. Bud. Com.

Ἀντιγονος. ὸ. ὸ. beneficus, sine malitia.

Ἀντιγραφεὺς. ῆος. ὸ. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniam, quam in usum principis collegerunt coactores: quos nunc receptores particulares uocant, Græcis ἀποδέκται dicũtur, nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat pro lege Agraria contra Rullum, & de Reditu suo. Galli uulgo contra rotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi contra scripta. Bud. in Annot.

Ἀντιγραφὴ. ἀντιλογία, ὁμολογία, promissio. Item ἀντιγραφία apud Plato. in Apologia.

Ἀντίγραφον. ὸ. exemplar.

Ἀντιγράφω. μ. ψω. π. φα. rescribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνει. remordet.

Ἀντίδανος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit, sufficitur.

Ἀντιδιάζομαι. ὸ. contentio.

Ἀντιδιαίρω. ex opposito diuido.

Ἀντιδιαλαλοῦντες. uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω. contrà inuoluo, opponо, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondeam. Bud. Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι. opponor, distinguor.

Ἀντιδίδωμι. μ. ὁσω. σ. κα. retribuo.

Ἀντιδιαπράττω. irritum facere, cessare.

Ἀντιδικέω. ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso. Bud. Com.

Ἀντίδικος. ου. ὸ. aduersarius causæ, siue litis.

Ἀντιδοκοῦντες. οἱ. qui sunt contrarijs sententijs.

Ἀντίδοσις. ιος. ὶ. retributio, mutua largitio siue donatio. Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ faciendæ. Bud. Com.

Ἀντίδοτον. τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur con-

traueneua. Perinde ſonat ac ſi dicas, contra datum.

Ἀντίδωρον. τὸ. remuneratio, ἀντιμισθία.

Ἀντίῤῥοπον. æquilibrem, compenſantem.

Ἀντίζηλος. ὁ, ἡ. æmulus, pellex.

Ἀντίζυγος. ὁ. aduerſus.

Ἀντίδικος. ὁ. ἀντίπαλος, aduerſarius.

Ἀντίθημι. oppono, confero. Datiuo iung.

Ἀντίθεος. ὁ, ἡ. æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις. εως. ἡ. oppoſitio, color rhetoricus.

Ἀντίθετον. τὸ. contrapoſitum, ἐναντίον, & contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione. nam uel dictiones inter ſe, uel affirmatio, & negatio opponuntur. ut, μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν οἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίους πτωχεύοντας. Et, σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετος. ὁ, ἡ. contrarius.

Ἀντιθλίβω. μ. ψω. ψα. reprimo. Actiu. accuſ.

Ἀντίθρονος. ex oppoſito ſedens.

Ἀντίθυρος. ὁ. uel ἀντίθυρον, τὸ. apud Lucian. locus poſt ianuam, ἀντικὺ τῆς θύρας.

Ἀντικαθίζομαι. altrinſecus ſedeo.

Ἀντικαθηγορῶ. prouocatus accuſo.

Ἀντικαθήμενοι. οἱ. ex aduerſo cõſidentes.

Ἀντικαθίσαμαι. ſublegor, ſubrogor, demortui loco legor, aduerſor.

Ἀντικαθιστάμενοι. qui in locum mortuorum ſucceſſerunt, ſubiecti, qui ſunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθίστανω. ex aduerſo acie inſtruũt.

Ἀντικαθίστημι. repugno, ſubſtituo, erigo. Actiu. accuſ.

Ἀντικάρδιον. ὁ. τὸ. concauitas pectoris, quæ & στόμαχος dicitur, τὸ ἀντικάρδιον.

Ἀντικαταλαβῶ. ἀντικαταλήψομαι.

Ἀντικαλλαγή. ἡς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντικαλλακτίζομαι. cõparo. Iſocra. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξαι, Pro morti obnoxio corpore, gloriã comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compẽſo. ἀντικατηλλάξατο τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ponitur aliquando pro κατακτάομαι. Bud. Com.

Ἀντικατακτάω. idem.

Ἀντικατηγορῆσθαι prædicata dicuntur, quæ conuertuntur cum ſubiecto, cui ſoli et ſemper adhærent, ut proprium, & differentia.

Ἀντικατηγορία. mutua accuſatio, recriminatio, contraria accuſatio. Huius duo ſunt genera. Alterũ quo litigatores idem crimen inuicem intentant. Alterum quo aliud atq; aliud. Non abſimile huic genus eſt, quod ἀντίστασις κλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκαμαι. aduerſor, repugno, contraiaceo.

Ἀντικάμψον. contrarium, oppoſitum, repugnãs, ut ἐκ διαμέτρου ἀντικάμψαι.

Ἀντικαμψῶς. è contrario.

Ἀντικινέω. inſurgo.

Ἀντικλητεύομαι. uicißim utor. Depon. genit.

Ἀντίκλημα. τὸ. criminis relatio.

Ἀντικνήμιον. ου. τὸ. pars ſuræ oppoſita, cruris uniuerſi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία, tibia, ocrea.

Ἀντικομίζομαι. reporto.

Ἀντικόντωσις. renixus cum conto.

Ἀντικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντίκρισις. ἀπόκρισις, reſponſio.

Ἀντίκρουσις. εως. ἡ. repulſio, contrarius impulſus.

Ἀντικρούω. μ. σω. σα. repugno, incurro, offendo.

Ἀντικρύ. contrà, è regione.
Ἀντικρυς. διαῤῥήδην, φανερῶς, coram, palam, ferè, omnino.
Ἀντικτερίζω. uicissim scpelio.
Ἀντικυρία. potestas.
Ἀντιλαβή. ἧς. ἡ. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβή, ansa, apprehensio, ἀντίληψις. Bud. Com.
Ἀντιλαβίς. annulus scuti.
Ἀντιλαχχάνω. uicissim litem intendere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie iurisconsulti reconuenire uocant. Ἀντιλαχχάνειν τὰς γραφὰς Demost. appellat, quod Cicero. agẽdi potestatem dare. Ἀντιλαχχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebãtur, ibiq; controuersiam denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curiæ summæ appellãtur. Est quasi dicas, resortiri iudicium. Bud. Com.
Ἀντιλαμβάνω. rependo, uendico, contradico, contrà assumo, adipiscor, obuio, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιλαμβάνεσθαι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurũ alioqui aut abiturum retinere, adiutare. Genit. Bud. Com.
Ἀντιλάμπω. resplendeo, contraluceo.
Ἀντιλέγοντες. οἱ. aduersarij.
Ἀντιλέγω. μ. ξω. π. χα. contradico, refello, intercedo.
Ἀντιλέξει. ὡσαύτως.
Ἀντίλεξις. dicebatur cum quispiam in iudicium uocatus, nõ respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomẽ nõ respõderat. Bud.
Ἀντιλήπτωρ. ορος. ὁ. susceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.
Ἀντίληψις. ιος. ἡ. apprehensio, defensio, adiutorium, susceptio, subsidium. Bud. Com.

Ἀντιλογία. ας. ἡ. contradictio, obiectio, controuersia, disuasio, argumentũ, in contrarium rationes, oratio quæ respondet alteri. Bud. Com.
Ἀντιλογικός. ὴ. ὸ. contradictorius.
Ἀντιλογίζομαι. uicissim reputare, ex aduerso ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus, ἀναλογίζεσθαι, Antiphonti.
Ἀντιλόβιον. ου. τὸ. pars auris lobo opposita.
Ἀντιλύτρωσις. ιος. ἡ. uindicta, Plutar.
Ἀντίλυτρον. precium quo redimũtur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.
Ἀντιμαρτύρομαι. reclamo, cõtrariũ testor.
Ἀντιμαρτυρῶν. ὁ. reclamans.
Ἀντιμάχησις. ἡ. contentio.
Ἀντιμάχομαι. repugno.
Ἀντιμαρακινόομαι. iuueniliter irritor, contracto.
Ἀντιμεσονύκτιον. τὸ. media nox.
Ἀντιμεταβασις. ιος. ἡ. obluctatio.
Ἀντιμετάβολή. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.
Ἀντιμετάληψις. ις. ἡ. est cum uices reddũtur.
Ἀντιμεταῤῥεῖ. refluit.
Ἀντιμετάστασις. ἡ. obsistentia.
Ἀντιμετέρχομαι. contra peto, ambio.
Ἀντιμετρῶ. rependere, remetiri dixit Cicero.
Ἀντιμηχανάομαι. contra machinor, oppugno.
Ἀντίμιμος. ου. ὁ. æmulus.
Ἀντιμίμως. ους. ὁ. contrà effingens.
Ἀντιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.
Ἀντιμισθωτός. precio conductus ab aliquo.
Ἀντιμολῶ. ὦσω. ν. ηκα. obuio.
Ἀντιμυκτηρίζω. uicissim irrideo.
Ἀντινομία. ἡ. legum contrarietas, quam

do duæ leges sibi sunt contrariæ. Bud. in Annot.

Ἀντίσον πολλῶν, ἴσος πολλοῖς, inquit Hesych. æqualis multis.

Ἀντίξοος. ὁ. aduersus, contrarius.

Ἀντιοδικῶν. ad iudicium occurrere, non deferre causam.

Ἀντίον. contrà.

Ἀντίος. ὁ. contrarius.

Ἀντιόφημον. contrarius, diuersæ opinionis.

Ἀντιοχίω. ἔ. ἀναντίομαι, resisto, ἀντίχω.

Ἀντιόωσα. ἡ. obuians, ἀπαντῶσα ἀξιοῦσα.

Ἀντιοώων. affectus, nactus, ἀπαντῶν, honorans: ductum ab ijs, qui occurrentes inuicem manibus protensis se excipiunt. Genit.

Ἀντιπάσω. μ. αξω. π. αχα. concito, irrito.

Ἀντιπαγὲς. contrarie constitutum.

Ἀντιπάθεια. consensus, & uis contraria rerum, naturalis rerum differentia, repugnãtia. Huic opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter se cognationem significat.

Ἀντιποιῶν. talionẽ recipere. Bud. Com.

Ἀντιπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. diuersæ affectionis, contraria passus.

Ἀντιπαδία. ας. ἡ. pubertas.

Ἀντιπαίζοντες. οἱ. inter se ludentes.

Ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus.

Ἀντίπαλος. ὁ. aduersarius in luctа, par in resistendo, æqualis seu æquiparandus in luctа, ἰσοπαλὴς. ab ἀντὶ, quod æquale aliquando significat in compositione.

Ἀντιπαραβάλλομαι. cõmitto, cõparor.

Ἀντιπαραβάλλω. ἀντίθημι, oppono, confero, comparo. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγέλλω. obnunciare, ut cum maritus negat mulierem post diuortium ex se pregnantem. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγελία. ας. ἡ. contraria petitio magistratus.

Ἀντιπαραγραφή. ῆς. ἡ. replicatio. Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέχω. retribuere, resistere.

Ἀντιπαρακαλῶ. deprecari, in diuersum hortari. Bud. Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι. μ. εὔομαι. è contrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευὴ. ῆς. ἡ. ἀντίπλασις.

Ἀντιπαρασπονδίζω. cõtrà pono cæstrа.

Ἀντιπαρατάσσομαι. resisto. (strа.

Ἀντιπαρεσκευασμένοι. īstructi ex aduerso.

Ἀντιπαρατίθημι. oppono. Bud. Com.

Ἀντιπαρέχω. retribuere.

Ἀντιπαρατείνω, siue ἀντιπαρεκτείνω. contendo, id est compono, cõparo, prætendo. Vnde ἀντιπαράτασις, contentio, comparatio. Bud. Com.

Ἀντιπαρέχω. μ. αξω. π. ηχα. contraduco exercitum, oppono. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξετάζω. perscrutari, contrà disquirere, opponere.

Ἀντιπαρεξιόντες. οἱ. aduersantes.

Ἀντιπαρέρχομαι. ομαι. ὁ. persequens, sese subinde hosti opponendo.

Ἀντιπαρέχειν μάρτυρας. uicissim testes traducere.

Ἀντιπαρηγορεῦντες. οἱ. allocutionibus contrarijs obstantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σι, consolans te.

Ἀντιπαρέρχω. contrario gradu incedo. Bud. Com.

Ἀντιπαρῄνεσαξόμενος. ὁ. uicissim admonens, & libertatẽ libertati opponẽs.

Ἀντιπάσχω. ἀντιπαγτεῖν, in diuersum tendo, dissideo, obsisto.

Ἀντιπατέω. μ. ησω. π. ηκα. obstrepo, contrà strepitum facio.

Ἀντιπελαργῶν. prouerbiali figura est promerentibus gratiam in tempore referre, uicem rependere: à ciconiæ natura sumptũ, quæ pelargus Græce dicitur, quæ eundem nidum repetit, &

tit, & genitricis senectam educat. Eras. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀντιχάρησις. ιος. ἡ. uel ἀντιχάρωσις, retaliatio, mutua beneficij recompensatio.

Ἀντιχαρίζομαι. ιζ. ἰ. idem.

Ἀντιχαρτόν. talio.

Ἀντικείμενα. τὰ. è regione sita.

Ἀντικείμαι. αι. ἰ. loci nomen.

Ἀντικέρας. ex contrario, ulterius.

Ἀντικέρω. idem quod ἀντικέρας.

Ἀντικρίσεως. ιος. ἡ. circumobsistentia, reciprocatio, compressio undiq; circunfusa. Dicitur etiam ἀντικρίσεις in humano corpore, cum è loco superiore spiritus infra coërcetur, & uicissim uersa, idq; fit per consensum & cognationem partiũ, & hoc per συμπάθειαν. Bud. Com.

Ἀντικρίσασμα. impedimentum.

Ἀντικρισπάω. diuerto, retraho.

Ἀντικρισπόμενος. ὁ. se colligens.

Ἀντικρυστός. ὴ. ὸν. relisus, circũactus.

Ἀντικρυσθῆν pro ἀντικρίσαι. Bud. Com.

Ἀντικρίσεις pro ἀντικρίσεως.

Ἀντικρίσκομαι. cohibeor, coërceor undique. Theophrast. lib. 6. πάλιν δὲ τὸ θερμὸν ἀντικρίσκόμενον. id est, Cõcoquit enim calor intra terrã compressus & cohibitus, coactusq;. Bud. Com.

Ἀντικρίσκω. comprimo, coarcto, intrò cohibeo.

Ἀντικρούω. μ. ούσω. σ. υκα. insilio.

Ἀντίκυβ. υος. arca lignea.

Ἀντικύλλω. resisto. Plutar. in Thes. μνεῖαν ἀντικύλλα παρὰ τῶν ἱστορικῶν οἷς φαγκοῖς, Historici à tragicis nihil dissentiunt. Bud. Com.

Ἀντικυφάσκω. retribuo.

Ἀντίκωλος. similiter factus.

Ἀντικωλύω. μ. ύσω. σ. υκα. suppleo. Ἰωσὴφ ὁ βιβλ. ἀ. Iud. τὸ ἀπολειπόμενον τῆς τῶν συμμάχων ἀντικωλύοντες τῇ προθυμίᾳ, Quod scientiæ deerat, alacritate supplentes.

Ἀντικώνω. μ. νόσω. σ. υκα. reflo. datiuo iung.

Ἀντικοία. αι. ἡ. uentus aduersus.

Ἀντικοίνομαι. μ. ίδομαι. uendico, adipiscor, concerto, affecto, desidero.

Ἀντίκοινον. ε. τὸ. pœna pro delicto.

Ἀντικοίμφ & τῷ αὐτῷ. competitor, renitens.

Ἀντικοῦντες. οἱ. par pari reddentes.

Ἀντικόλιμ&. hostis.

Ἀντικολιορκέω. μ. ήσω. σ. ηκα. obsidentes obsideo.

Ἀντικολιτεύομαι. aduersor in republica, resisto, reclamo, intercedo. Bud. Com. & Annot.

Ἀντίκνης. εθος. ὁ. qui nobis aduersa urget uestigia.

Ἀντικορά. ας. ἡ. oppositio, obiectio.

Ἀντίκρασις. ιος. ἡ. aduersitas.

Ἀντικρούω, & ἀντικρούομαι. repugno, resisto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.

Ἀντικρεσβεύομαι. è contrario legatos mitto.

Ἀντίκροικα. similia. Ἀνάγνωσμα, καὶ ἰσόκροικα.

Ἀντικροκαλῶ. uicissim conditionem ferentem stipulari, offerre, optione prouocare. Vnde,

Ἀντικρόκλησις. mutua accusatio, ἀντίκλημα. Bud. Com.

Ἀντικροσφωνέω. resaluto.

Ἀντικροσεφώνησα. resalutauit, respondit.

Ἀντικρόσωπα. οἱ. cõtrarijs frontibus semet aspicientes.

Ἀντικρόσασις. ιος. ἡ. oppositaproposito.

Ἀντίκρουρον. ε. τὸ. puppis, ἀντικρόσωπον. πρῶρα δὲ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίκυξ. κος. scrinium.

Ἀντίῤῥησις. ως. ὁ. altercatio, controuersia.

Ἀντίῤῥητορ. ς. ὁ. æquiualens, id est remedium.

Ἀντίῤῥοπος. compensans, rependens.

Ἀντισάω. oppono.

Ἀντισμικρύνω. grauitatem præ se ferenti, eadem respondere ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σμικρύνομαι. Bud. Com.

Ἀντισπάω. μ. άσω. π. ασα. rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισύνωσις. compensatio.

Ἀντισχάλλω. ludentem deludo.

Ἀντισόω. æquo.

Ἀντισπαστός. ὸ. contrà nitens.

Ἀντισπάω. retraho.

Ἀντίσπορ. cinerulæ uices explens.

Ἄντισσα. urbs Lesbi. (Com.

Ἀντισταθμίζω. rependo, retribuo. Bud.

Ἀντίσταθμ. ὸ. repensum.

Ἀντιστασιαστής. οῦ. ὁ. qui est ex seditione partis aduersæ.

Ἀντιστατικός. ή. ὸν. Idem, contrarius.

Ἀντιστατέον. resistendum est.

Ἀντίστερνον. ς. τὸ. spina dorsi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστέγασμα. ατος. τὸ. protectio.

Ἀντιστηρίζω. fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχίω. μ. ίσω. π. ικα. oppono, ut τὸ ἴσον τῷ ἴσῳ, & τὸ ἴσον τῷ ψ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον. æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος. ς. ὁ. phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quasi occeps. Ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός. ὸ. proprætor, oppositus dux exercitus.

Ἀντιστρέφω. μ. ψω. π. ἀντίστροφα. conuerto uice uersa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή. reuersio. figuræ species apud Grammaticos.

Ἀντίστροφος. ς. ὁ, ή. similis, æquiualens, ex altera parte respondens.

Ἀντιστρόφως. uice uersa.

Ἀντισυλλογίζομαι & ὁ. confutans.

Ἀντισυλλογίζω. aliud opponere.

Ἀντισυναφθήσει. respondit.

Ἀντίτεχνος. ς. ὁ, ή. utilis, nulla re dignus.

Ἀντιτίθημι. reluctari.

Ἀντιτυπαστικῶς. ἀντισταθμίζω. Bud. Com.

Ἀντιτύπαστος. æquale.

Ἀντιτύπτω. μ. ψω. contra aciem struo.

Ἀντιτύπτομαι. repugno, opponor tibi.

Ἀντιτείχισμα. ατος. τὸ. antemurale.

Ἀντιτετρίμμενος. ὸ. rehilaratus.

Ἀντίτεχνος. ς. ὁ. qui certat de arte sua cũ aliquo, id est æmulus.

Ἀντιτίθημι. resisto, retribuo, comparo.

Ἀντίτιμος. uide ἀντίτεχνος.

Ἀντιτιμᾶται. reus dicitur, qui cum inficiando non sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Attenuare uulgo uocant, & ad attenuationem respondere. Bud. Com.

Ἀντίτιτος. ς. ὁ. retributiuus, uindicatiuus.

Ἀντίτομον. pharmacum præseruatiuũ.

Ἀντιτορίω. μ. ίσω. π. ικα. ferro, trãsfigo. τῷ ἡφαίστῳ ξίφει ἀντιτορῶ.

Ἀντιτυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. contra signo.

Ἀντιτυπία. repercussio, rigor, durities, renitentia, resistentia.

Ἀντίτυπον. ς. τὸ. exẽplar, similis formæ, uel contrarium. τὸ μιλτογραφούμενον, καὶ τὸ αὐτὸν τύπον ἔχον.

Ἀντίτυπ&. ς. ὁ. uel ἀντιτυπὴς. resistens, durus, non cedens, morosus, asper.

Ἀντιτύπως. aduersatim. (Bud. Com.

Ἀντιφασίς. τὸ ἐναντίον, contrarium.

Ἀντιφάρμακον. ς. resistens uenenis.

Ἀντίφασις. ὡ. contradictio. (siuus.

Ἀντιφατικός. ὸ. contradictorius, respon-

Ἀντιφιλέω. μ. σω. π. κα. ad æquo, repugno, contendo.

Ἀντιφρά. ὡ. quod uicissim à marito

loco dotis datur.

Ἀντιφέρομαι. repugno.

Ἀντίφημι. contradico, reluctor.

Ἀντιφθέγγομαί σοι. contradico tibi.

Ἀντίφθογγος. ὁ. ἡ. resonabilis.

Ἀντιφιλονεικῶ. repugnare.

Ἀντιφιλοτιμοῦμαι. ἕκατον ὀργὴν πρὸς τὴν οἰκείαν φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν, uicissim de gloria contendere.

Ἀντίφονος. patiēs cædē pro illata cæde.

Ἀντίφρασις. ιος. ἡ. oppositio, obiectio.

Ἀντιφραγμός. ὁ. obseptus.

Ἀντίφρουροι. æqualē habentes custodiā.

Ἀντιφυλάττω. mutuo inter se insidias cauere. Bud. Com.

Ἀντιφυτεύω. μ. σω. ψ. κα. genero.

Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.

Ἀντιφωνήτης. ὁ. qui respondit.

Ἀντίφωνον. cōtrariæ uocis, ἀναντίφωνον.

Ἀντιφωτισμός. ὁ. oppositum lumen.

Ἀντιχαρίζομαι. gratiā repono, Xenoph. in Oecon.

Ἀντίχαρις. ιτος. ἡ. retributio pro accepto beneficio.

Ἀντίχειρ. ῖρος. ὁ. pollex.

Ἀντιχθών. όνος. oppositā pedibus nostris terra, oppositi nobis.

Ἀντίχορδα. τὰ. consona.

Ἀντιχορία. quod alternis in choro recinitur.

Ἀντλέω. μ. ήσω. ψ. ηκα. exhaurio nauem. inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.

Ἄντλημα. ατος. τὸ. hauſtorium.

Ἀντλητήρ. ῆρος. ὁ. cyathus.

Ἀντλία. ας. ἡ. κοὶ

Ἄντλον. ου. sentina.

Ἀντόλιος. ὁ. orientalis.

Ἄνομαι. obuio, omnino supplico, contingo.

Ἀνομόω. μ. όσω. ψ. ωκα. contrauiro, adhortor.

Ἀνομνύω, & ἀντόμνυμι, est iuramentum calumniæ uicissim præstare. Bud. Com.

Ἄνομ. ex contrario.

Ἀντονομάζω. commuto nomen.

Ἀνονομασία. ας. ἡ. pronominatio.

Ἀνοφθαλμῶ. obtueri, contrà intueri, ex aduerso aspicere.

Ἀντόχημα. planè, ἄντικα. ut.

Ἀντοχυρόω. μ. όσω. ψ. ωκα. econtrario munio. Actiu. accus.

Ἄντρον. ου. τὸ. antrum. ὁ & ἄνω τιτρῶσκω.

Ἀντρύσσω. μ. ύξω. ψ. ηκα. ediuerso fodio.

Ἀντρώδης. antris plenum.

Ἄντρων. ωνος. urbs Thessaliæ, in qua inusitatæ magnitudinis asini nascuntur, unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & stolido.

Ἄντυξ. γος. ἡ. summa curuatura rotarum, semicirculus ante currum, amplectens ambas rotas, gyrus rotæ, superior rota, & currus ipse, scuti circulus exterior.

Ἄντυπος. ὁ. eiusdem figuræ, similis, contrarius.

Ἀντω. obuio, συμβάλλομαι.

Ἀντωνυμία. ας. ἡ. pronomen.

Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præstitum. Bud. Com.

Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, siue epitheton, siue patronymicum, ut ἀντίθεον pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille.

Ἀντωνοῦμαι. liceor. Bud. Com.

Ἀντωπῶ. ex aduerso intueri, obtueri.

Ἀντωχὴ. ex aduerso, contrà.

Ἄντωσις. ιος. ἡ. occursus.

Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia.

Ἀνύδρευτος. insepultus, non lotus.

Ἄνυδρος. ὁ. ἡ. inaquosus, siticulosus.

Ἀνυδρόομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

Ἀνύω. perficio.

Ἀνυμέναιος. υ. ὐ. & in plurali ἀι ἀνυμέναια. cantes honoribus nuptialibus, ὑμηναίους ἄιδειν.

Ἀνύμφαρκτος. υ. ficus.

Ἀνύμφευτος. υ. ὐ. innupta, cœlebs.

Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος & ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

Ἀνύξιος. incorruptus, ἄβρεκτος.

Ἀνυπαίτιος. insons.

Ἀνύπαρκτος. ὁ. non existens.

Ἀνυπαξία. ας. ἡ. interitus. Ab a priu. & ὕπαξις, id est substantia, uita.

Ἀνυπάκαστος, & ἀνύποκτος. immitis, non cedens.

Ἀνυπέρβατος. υ. ὁ, ἡ. insuperabilis, incredibilis.

Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementissime.

Ἀνυπεύθυνος. ὑ. ὁ, ἡ. innoxius, immunis à dicenda causa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demosth. Bud. Com.

Ἀνυπήκοος. υ. ὁ. inobediens.

Ἀνύπλωος. imberbis, ἀγένειος.

Ἀνυποδήτας. οἱ. appellati sunt philosophi apud Aristoph. quasi nudipedes.

Ἀνυπόδυτος. pedibus nudis.

Ἀνυποδησία. ας. ἡ. pedum nudatio.

Ἀνυπόθετος. υ. ὁ, ἡ. non suggestus.

Ἀνύποιστος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, impatiens.

Ἀνυπόκριτος. υ. ὁ, ἡ. simplex, id est non fictus, simulandi nescius.

Ἀνυποφόρητος. υ. ὁ. non sustinendus, intolerabilis.

Ἀνύποπτος. υ. ὁ. non suspectus.

Ἀνυπόστατος. υ. ὁ, ἡ. intolerabilis, perplexus apud Polyb.

Ἀνυπόστολος. υ. ὁ. interritus, ἀνύποπτος.

Ἀνυπότακτος. υ. ὁ. inobediens, inobsequēs, qui in ordinem cogi nō potest.

Ἀνύπουλος. nō simulatus, sine suspicione.

Ἀνύπτιαστος. υ. ῦ. quod non cōstat in ratione rerum.

Ἀνύπτιαστος. ὁ. qui est absq; principio.

Ἀνύπτιος. aduerb. pfidēter, nō suspectè.

Ἄνυσις καὶ ἄνυστος. υ. ὁ. iniustus, impius.

Ἀνύσιμος. υ. ὁ, ὑ. expeditus, expediens.

Ἄνυσις. ιος. expeditio, diligentia.

Ἀνυσία. pro ἀνύσιμον Attici dicunt. expediendum est.

Ἀνυσικός. ὑ. ὁ. καὶ

Ἀνυτικός. ὑ. ὁ. efficax, facilis.

Ἀνύτω, Atticè pro ἀνύω. μ. σω. ν. κα. perficio, expedio, facio, cresco, surgo in altum.

Ἀνυψόω. μ. ὥσω. ν. ωκα. erigo.

Ἀνύω. ἀνύτω.

Ἄνω. suprà. ad locū et tempus referetur.

Ἄνω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω. sursum deorsum, huc & illuc, cum omnia permiscentur, cōturbātur. Eras. Chil.

Ἀνώγαιον. ὑ. cœnaculum, quasi à solo subductum, quòd ueteres in superiori ædium parte cœnitarent.

Ἀνωγή. adhortatio, iussum.

Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mādo curam, uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.

Ἄνωδα. innocuè.

Ἀνωδυνία. ας. ἡ. indolentia.

Ἀνώδυνος. ὑ. ὁ, ἡ. molestia carens.

Ἄνωθεν. desuper.

Ἀνωθῶ. sursū impello, subueho, detēdo.

Ἄνωξις. consultatio, uocatio.

Ἀνωϊστί. ex insperato.

Ἀνώϊστος. υ. ὁ, ὑ. insperatus, improuisus, citra suspicionem apud Herodot. ab οἴω, id est puto.

Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Com.

Ἀνώμαλος. υ. ὁ, ὑ. asper, uarius, sine planitie, irregularis.

Ἀνωμαλότης. ητος. ὑ. inæqualitas.

Ἀνωμοιομερής. ὑ. difsimilare, dissimiles habens partes.

Ἄνωμος. υ. ὁ. humero carens.

Ἀνώμοτί. iniurato, sine iuramento.

Ἀνώμοτος.

Ἀνώμοτος.ε.ὁ.iniuratus.
Ἀνώνυμος.ὁ,ἡ.obscurus, sine nomine
Ἀνώτερον.ου.τὸ. locus æditior, & à conspectu semotus.
Ἀνώφιτον.inuisibile, ἀόρατον.
Ἀνωφελία.ας.ἡ. intempestiuitas.
Ἄνωρος.ε.ὁ,ἡ. præcox.
Ἀνωφερία.ας.ἡ.unda quæ ad summum marginem nauis tollitur.
Ἀνῶσαι reuerti.
Ἀνώσιμον.τὸ.resimatum, Theod.
Ἀνώτερος.superior, sublimior.
Ἀνωφελὴς.ὲος.ὁ,ἡ.κοὶ
Ἀνωφύλακτος.ον.inutilis.
Ἀνωφερὴς.ὲος.ὁ,ἡ.uel ἀνώφορος.sublimis peta, qui superna petit, ut ἀνώφορον νῦν. Bud. Com.
Ἀνώφλιον. ε. τὸ.limen superius.
Ἀνώφυτος.ε.desuper natus.
Ἀνωφύω.regermino.
Ἀνωχὴ.ῆς.ἡ.inducia.
Ἀνώχθι.iube.ab ἀνωγῶ, ἀνώγημι.

AΞ.

Ἄξενος.ον.ὁ,ἡ.inhospitalis.
Ἄξεστος.impolitus.
Ἀξία.ας.ἡ. dignitas, meritum, precium. τὰ ἀξίαν ἀρτίνειν ἢ ἀποναμβάνειν, Pro suis meritis tractari. Bud. Com.
Ἀξιάγαστος.admiratione habendus.
Ἀξιαίνετος.ε.ὁ.laudandus.
Ἀξιάμαστος.ε.ὁ,ἡ.dignus amari.
Ἀξινάειον.ε τὸ.parua dolabra.
Ἀξίνη.ascia, securis.
Ἀξινίλιον.ου.τὸ.bipennis.
Ἀξιομαχτία.ας.ἡ. per secures diuinatio. Plin. lib. 30. cap. 19.
Ἀξιοΐλιστος.laudabiliter.
Ἀξιοΐλιστος.ε.ὁ.dignus æmulatione.
Ἀξιόλογον.τὸ.operæ precium. ἀξιομνημόνευτον.
Ἀξιόλογος.ὁ,ἡ.dignus precio.
Ἀξιόμαχος.ὁ.aptus prælijari.
Ἀξιομίσητος.ε.ὁ. dignus odio.
Ἀξιομνημόνευτος.dignus memoratu.
Ἄξιον.iustum, rationi consentaneum, uendibile, utilis precij.
Ἀξιονικὸς.οῦ ὁ.dignus uictoria.
Ἀξιονίκητος. cum quo certare possis.
Ἀξιοπάρατος.ὁ,ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος. (tar.
Ἀξιοπιστία.ας.ἡ.uerisimilitudo, authori
Ἀξιόπιστος.ε.ὁ,ἡ.fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζωσθαι.idoneis fideiussoribus cauere.
Ἀξιόποινος.ε.ὁ.q meritas pœnas accipit.
Ἄξιος.ε.ὁ.dignus. deriuatur ἐκ τοῦ ἄγω.
Ἀξιοσπούδαστος.dignus studijs.
Ἀξιοτίμαρτος.ὁ. probatus.
Ἀξιότης.ητος.ἡ.dignitas.
Ἀξιόχρεως.ω.ὁ,ἡ.fide dignus, idoneus, ἀναδόχων, defensor idoneus.
Ἀξιόω.μ. ώσω. ω. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo Accus. & genit.
Ἀξίωμα.ατος.τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores gestos, aut magistratum, δυνάμις, authoritas. Aliquando dialectici usurpant pro eo, quod Cicero pronunciatum appellat, alij adiūctum, siue connexum, ut Si Plato ambulat, Plato mouetur.
Ἀξιωματικόν.τὸ.authoritas, dignitas.
Ἀξιωματικὸς.ε.ὁ.dignitate clarus.
Ἄξιος. merito. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.
Ἀξίωσις.τος.ἡ.rogatio, dignitas, opinio, iudicium, amplitudo.
Ἄξυστος.impolitus, indiuisibilis.
Ξυλία.ας.ἡ.lignorum inopia.
Ἄξυλος.nondum casus.
Ἄξυλος.ε.ὁ, ἡ. lignosus, & unde ligna nondum casa. Ité sine lignis apud Strab. lib. 12.
Ἀξύμβατον.τὸ.discordia. (tus.
Ἀξυνέτος.ε.ὁ,ἡ.intelligētia carens, stul

Ἄξενος. ἀκοινώνητος, πολύξενος, inhospitalis, multorum hospitum.

Ἀξυράχτος. ὁ. ὁ. inordinatus.

Ἄξυρος. ὁ, ὐ. rectus, hebes.

Ἄξων. ονος. ὁ. axis, & tabula in qua anqui delinquentiũ pœnas scribebant: unde Athenienses legum suarũ tabulam (ut est apud Demosth.) sic appellabant. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνια. οἱ. Vide Suid. ἐν τῷ Νόμος.

AO.

Ἀοσίνω. ministrabo, subseruiam.

Ἄοσος. ramosus, πολύσοος, multa ligna comburens.

Ἄοτος. perniciosus.

Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.

Ἀοίδιμος. ὁ, ὁ. sempiternus, celebris, decantatus. Accipitur etiã aliquando in malam partem.

Ἀοιδιόνσα. ἡ. tragœdia carens.

Ἀοιδὸς. ὁ. ὁ. cantor, poëta, philosophus, præceptor.

Ἄοικα. τὰ. casis non usi solita.

Ἄοικος. qui est sine domo.

Ἀοίκητος. ὁ, ὐ. inhabitabilis.

Ἄοικος. inuius, non contingens, uagus.

Ἀοίκος. celebris, ἀοίκητος.

Ἄοινος. ὁ, ὐ. uino carens, abstemius. ἄοινα ὑγιεινὰ, τὰ ὑγιάσιμα.

Ἀοκνία. ας. ἡ. ἀ. alacritas, impigritia.

Ἄοκνος. ὁ, ὐ. impiger.

Ἀοκνότατα. impigerrimè.

Ἀοκρίς. ίος. ὁ, ὐ. congregatus, condensatus. ἀφ' ὁμοῦ ἀλῶσα, ἢ ἀπὸ στιγμῆς, ἢ ἀθροισμοῦ.

Ἀοκρίζω μ. σω. ξ. κα. congrego.

Ἀολία. ας. ἡ. Bœotia.

Ἀοξία. διακονία, ὑπηρεσία.

Ἄοξος. impolitus.

Ἀοσός. cocus, famulus, assectator.

Ἄοπλος. ὁ, ὐ. inermis.

Ἄοπος. ὁ. inuisibilis, sine uoce.

Ἄορ. ορος. τὸ. ensis, ἀπὸ τοῦ ἄειρω, τὸ φονεύω.

Ἀοργασία. ας. ἡ. cæcitas.

Ἀόρατος. ὁ. ὁ, ὐ. inuisibilis.

Ἀοργησία. ας. ἡ. iniracundia.

Ἀόργητος. ὁ. ὁ. iniracibilis.

Ἄορτες. ἀι. mulieres, & per metathesin, ἄαρτες. inde ἀαείσαρ, ἀεισύς.

Ἀορασία. nullus terminus.

Ἀόριστος. ὁ. ὁ. indiscretus, indefinitus, infinitus. Est temporis præteriti nota apud Græcos, idéq; significat, quod præteritum perfectũ apud Latinos, hoc est indiscriminatim, id quod modo trãsijt, id est præterijsse qdẽ rem, sed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔτυψον, quod ἀόριστον est, cecidisse me significo, sed ambiguus est qui cũ loquor, olim ne an nuper ceciderim.

Ἄορνος. palus auernus, & rupes siue mons in India, quem primus Alexander superauit. Hoc nomẽ depraua-tum est apud Curtium lib. 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.

Ἀορτή. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ spinæ apud Aristot. de partib. animal.

Ἀορτήρ. ὁ. lorũ, ex quo gladius, aut scutum dependet.

Ἄορτον. apud Hippocra. pars quædam à pulmone pendens.

Ἀορμία. ας. ἡ. inolentia.

Ἄορ. Spiritus, medela.

Ἄορμος. ον. ὁ. inodorus.

Ἀοσίνω. μ. ἀσω. ν. κα. adiuuo.

Ἀοσιτήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀοσυτήρ. qui seruat & opem fert non uocatus.

Ἄουλος. ὁ, ὐ. impercussus.

Ἀουσία. ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἀοῦ, apud Pindarum ἄσον, cano.

AΠ.

Ἀπαγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Aristid. Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτῶ

πλὼ λίγω δὲ ὡς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπιτάγματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. σ. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifestum facio, ut legati, qui reuersi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronũcio, enuncio, id est probo, recito. Actiuum.

Ἀπαγγέλομαι. idem, sicut suum actiuũ ἀπαγγέλλω.

Ἄπαγε. apage, aduerbium est reprobantis, & reycientis siue abominantis. Aliquando imperantis pro accusa, intenta formulã: sed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγείρω. excito.

Ἀπαγινίζω. affero.

Ἀπάγομαι. etiam uoce passiua est abducere secum, & reducere: item auertere, depellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα. ζος. τὸ. interdictum magistratus.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, non tolero, interdico, desspero, deficio.

Ἀπαγρεύω. spolio.

Ἀπαγυιόω. μ. ώσω. σ. κα. exaspero, irrito, prohibeo.

Ἄπαγρος. ε. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. σ. κα. κοὶ

Ἀπάγχω. μ. ξω. σ. χα. suffoco, strangulo. Actiu.

Ἄπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnã, rapio ad supplicium, ad iudicem, in carcerem eijcio. Item pensito. unde ἀπάγειν τὸν δασμὸν, pendere tributum. Bud. Com.

Ἀπαγωγὴ. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & est genus iudicij contra fures & grassatores, φόρου ἀπαγωγὴ, ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.

Ἀπάδω. μ. άσω. σ. κα. dissono, displiceo.

Ἀπάθεια. ας. ἡ. immobilitas circa passiones.

Ἀπαθὴς. ὲος. ὁ, ἡ. passione & affectione carens, rigidus.

Ἀπαιδεύτιβος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.

Ἀπαίδευτος. ε. ὁ, ἡ. indoctus. Poëtice ἀποφόλιος.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas, Herodoto.

Ἀπαιδιόω. circũcido, præputiũ seco.

Ἀπαιθριάζω. sub dio ago.

Ἀπαίνυμαι. aufero.

Ἀπαίδευσις. ιος. ἡ. κοὶ

Ἀπαίδια. ας. ἡ. impostura. Aristoph. Nebul. νῦν' ὃ παμβασιλεὺ ἀπαίδια.

Ἀπαίδιμα. τὸ. deceptio.

Ἀπαιδιᾶν. priuare, mouere.

Ἀπαίρω. μ. αρῶ, σ. κα. discedo.

Ἄπαις. αιδος. sine prole.

Ἀπαίσιος. ον. ὁ, ἡ. infaustus, indecens, execrabilis.

Ἀπαιχυνῆ. ne te pudeat, apud Platon.

Ἀπαιτᾶται. postulatur.

Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον. conueniri, interpelari.

Ἀπαιτίω. μ. ήσω. σ. κα. repeto.

Ἀπαίτησις. ιος. ἡ. repetitio.

Ἀπαιτητέον. repetendum.

Ἀπαιτητικός. ὴ. repetitiuus.

Ἀπαιτίζω. ἀπαιτίω.

Ἀπαιτοὶ χάριτες. debitæ gratiæ.

Ἀπαίσιτος. mali ominis, δύσφημος.

Ἀπαωρέω. μ. ήσω. σ. κα. pendo, suspendo.

Ἀπαιωρῆ. ἀκαίρως, intempestiuè.

Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè respondeo, id est statis horis euenio.

Ἀπακρίομαι. repulso.

Ἀπάκτιν. ἀπάγαγε, κόμισον, aufer. ab ἀπακτέω.

Ἀπαλαιόω. antiquatum est.

Ἀπάλαμνος. ὁ, ἡ. industria carens, infirmus, imbellis.

Ἀπαλγέω. μ. ησω. σ. ηκα. cessso dolore. accusatiuo iung.

Ἀπαλέομαι. repello.

Ἀπαλέφω. μ. ψω. π φα. delino, lino. Actii.

Ἀπαλιξίκακος. incurabilis.

Ἀπαλίω. negligo, ἀμελέω.

Ἀπαλυδάω. inuenio uerum, ueritatem clarè ostendo.

Ἀπαλύω. curo.

Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio, ἀπάλαξις.

Ἀπαλλαγῶναι. libertatem consequi.

Ἀπαλλάξ. uicissim.

Ἀπαλλάω. liberari cupio, uolo discedere.

Ἀπαλλάσσω. μ. ξω. σ. ξα. adiuuando removeo.

Ἀπαλλάσω. haurire.

Ἀπαλλάττομαι. discedo, Polyb. Aliquã do liberor, defungor, hoc est negocio aliquo explicor, eiq; finem impono, quemad. nodum etiam defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latine dicimus. Aliquando ponitur pro decedo, & uita fungor. Aliquando pro abhorreo, abstineo.

Ἀπαλλάττω. μ. ξω. σ. χα. discedo. Aliquãdo libero, ut libero, dimittóq; creditorem, hoc est à me summoueo, Demosth. πρὸς Ἀπατ. Et libero accusatorem, quod est placo, & munere corrumpo, apud eundem κατὰ Τιμοκ. Et libero, id est manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας τὸν θεραπεύοντα, Abire à se iubens clientes & comitatum. Aliquando uersor, ago, uiuo, degro. Xmoph. Aliquando interimo, tollo, id est occido, Theophr. Aliquando aboleo, deleo, eximo, Demosth. πρὶ παραπ. Aliquando pro morior, item defatigor, sicut ἀπαλόμαι. Bud. Com.

Ἀπαλογήτως. οἱ. ἀμελοῦντες, negligentes.

Ἀπαλοπρεπής. ἐστ. ὁ, ἡ. eximius, splendidus.

Ἀπαλὸν. τὸ. μόνον.

Ἀπαλοφή. ῆς. ἡ. litura.

Ἄπαλον. inducia, cessatio à palæstra.

Ἁπαλός. ἡ. ὁ. tener, paruus, delicatus.

Ἁπαλότης. ητος. ἡ. mollitia.

Ἀπαλοτριφής. ἐστ. ὁ, ἡ. saginatus.

Ἁπαλόχρως. ωτος. ὁ, ἡ. mollis corpore.

Ἀπαλύνω. μ. υνῶ. mollio. Actiu.

Ἀπαμάομαι. meto, colligo.

Ἀπαμβλύνομαι. concido animo. Ἀπαμβλύομαι τὰ πράγματα πάντα, Ineptior sum & fio ad res gerendas.

Ἀπαμβλύνω. obtundo, hebeto.

Ἀπαμβλύτω. erro. Neutrum.

Ἀπαμείβομαι. respondeo ex aduerso.

Ἀπαμείρω. separo, priuo.

Ἀπαμπίσχω. spolio. Actiu.

Ἀπαμφιέννυμι μ. ιῶσ. detego, spolio.

Ἀπαμύνω. μ. νῶ. expello, arceo.

Ἅπαν. αντος. τὸ. omne, ὅλον. Ione & poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.

Ἀπανίνομαι. ἀόρ. ἀπωνήμην. renuo. Depon.

Ἀπαναίσχυντος. μ. ὑνῶ. σ. να. uerecundè facio. Apud Plato. in Apolog. pro in uerecundè facio, ponitur.

Ἀπανάστασις. migratio, ἀποικία.

Ἀπάνευθε. longe, seorsum.

Ἀπανθίζω. μ. ίσω. σ. κα. defloreo.

Ἀπανθρακίδες. pisces ad assandũ idonei

Ἀπανθρακίζειν. carbones urere, ἀνθρακεύειν pisces edere.

Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.

Ἀπάνθρωπος. ὁ, ἡ. inhũanus, inamœnus

Ἀπανίσταμαι. discedo. ἀπανίσταντο ἐς ἐφοδον, Conferebant se aliò.

Ἀπανιστάμενος. ὁ. excedens, cõmigrãs.

Ἀπανίστημι. pello, Thucyd.

Ἀπαντᾶν

Ἁπανταχῆ. ubique.

Ἁπαντάω. uoce actiua tantū dicitur in præsenti, licet in futuro in uocē passiuam exeat, & significat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut ἐς τὰ κήδεα ἀπαντᾶν, apud Aristot. pro ad funera deducenda se conferre, & offerre. Sic Terent. Egomet quoque eius causa in funus prodeo. Interdū ponitur pro respondeo, id est euentu cōuenio & congruo, consentio, Synes. Sic Cic. Respondēt extrema primis, media utrisq;. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δύο δ' συγγράμματα τῶν πρώτων ἀπλωτίσαμεν. Quemadmodum Cicero, Nam eorū in libros ego incidi. Aliquando pro cōcio, cogor in concionem. Aristot. ἀπαντᾶν τοὺς πολίτας. Bud. Com.

Ἁπάντημα. ατος. τὸ. &

Ἁπάντησις. ιος. ἡ. obuiatio, congressio, responsio.

Ἁπαντικρύ. contra.

Ἁπαντικὺ. ἀντίκρυ.

Ἁπαντλῶ. haurire, leuare.

Ἁπαντοχόθεν. undiq;, ex omni parte.

Ἁπαντῆσια. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auspicia. Bud. Com.

Ἅπαξ semel.

Ἁπαξοί. μοναχοῦ.

Ἁπαξάπας. ατος. ὁ. uniuersus.

Ἁπαξάπασι. omnino.

Ἁπαξιόω. ῶ. despuo, indignum puto.

Ἁπαπαῖ. approbantis uox est.

Ἀπαράβατος. ου. ὁ. incōmutabilis, perpetuus, unde ἀπαράβατον. τὸ. quod successione ad aliū nō demigrat, quemadmodum in sacerdotio Mosaico.

Ἀπαράβλαστον. τὸ. ad nepotum procreationem inhabile.

Ἀπαράβλητος. dissimilis.

Ἀπαραγίλητος. inuisso.

Ἀπαράιτητον. υ. τὸ. qđ recusari nō liceat.

Ἀπαραίτητος. υ. ὁ, ἡ. inexcusabilis, inexorabilis, ineuitabilis, irrecusabilis, ὃ οὐ δικαιολογίαν τινὰ παραιτήσεται.

Ἀπαρακάλυπτος. υ. ὁ. manifestus, qui celari non potest.

Ἀπαράκλητος. υ. ὁ, ἡ. inconsolabilis, non uocatus se offerens.

Ἀπαράλλακτος. non differens, non euadens, per omnia similis. Hinc ἀπαραλλάκτως, aduerb. apud Athenæ. lib. 1.

Ἀπαραλλαξία. ας. ἡ. constantia.

Ἀπαράλυτος. υ. ὁ. hispidus, cui nō depexi sunt superuacui capiti crines.

Ἀπαραλόγιστος. υ. ὁ, ἡ. qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητος. υ. ὁ. sine consolatione.

Ἀπαράνυκτα. extra tempus.

Ἀπαραποίητος. ὁ, ἡ. uerus germanus, nō adulteratus.

Ἀπαρασήμαντος. ὁ. non animaduersus, non notatus.

Ἀπαρασκεύαστος. υ. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui simplici & frugali more uitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.

Ἀπαρασκευάστως νόμῳ. ex tempore.

Ἀπαράσκευος. ὁ. ἀπαρασκεύαστος.

Ἀπαρασκεύως. ὁ. impræmeditatè.

Ἀπαράσω. amputo, abscindo, Iliad. 2. Itē depello, deturbo, deijcio, Hero.

Ἀπαρατηρήτως. inobseruanter.

Ἀπαράτητος. υ. hirsutus, incomptis capillis.

Ἀπάρατον. τὸ. execrabile.

Ἀπαράχυτος οἶνος. uinum non dilutum.

Ἀπαραχώρητος. υ. ὁ. pertinax, nulli cedens, indesinens, non cessans.

Ἀπαργία. ας. ἡ. herba apargia.

Ἀπάργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί. Bud. Com.

Ἀπαρεμπέδιστος. υ. ὁ, ἡ. minime implicitus.

Ἀπαρίμφατος. ου. ὁ, ἡ. infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητος.ε. ὁ. minime perturbatus.
Ἀπάρσις.εως.ἡ. discessus
Ἀπαρίσκομαι. agrefero uel implacide. Interdum pro placo,
Ἀπαρίσκω. displiceo, improbor, Thuc.
Ἀπαρίω. careo. (latus.
Ἀπαρηγόρητος.ε. ὁ. inconsolabilis, desoᵓ
Ἀπαρήγω.μ.ξω.π.χα.ιμαι. non congruo uirginibus.
Ἀπαρθενίσκω. non congruo uirginibus.
Ἀπαρθενίωτος.ὁ.ἡ. non decens uirgines.
Ἀπαριθμέω.μ.ήσω.π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι.recenseo, numero. Actiu. Bud.
Ἀπαρίνη.ἡ. lappa quæ in lente (Com. nascitur, ὀροβάγχη.
Ἀπαρκῶ. sufficit.
Ἀπαρκὴς. contentus, congruens.
Ἀπαρκῶν. ἀποτυγχάνων.
Ἀπαρκτίας.ε.ὁ. septentrio uentus.
Ἀπαρνέομαι. μ.ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέομαι.
Ἀπάρνυμαι. ἀφαιρῶμαι. aufero.
Ἀπαῤῥησίαστος.ε.ὁ,ἡ. carens audacia loᵓquendi.
Ἀπάρσεις. dicuntur qui & σαθμοὶ, mansiones. Sic dicti à tollendis sarcinis, quemadmodũ σαθμοὶ à subsistendo.
Ἀπαρτάομαι. dirimor, separor, aberro, longius digredior.
Ἀπαρτάω.μ.ήσω.π.ηκα. seorsum appendo, suspendo, distraho, dirimo, dissoᵓtio, auerto, alligo. Lucian. ἢ αὐτὴ ἐμὲ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπαρτήσασα, Ex meipᵓsa spem mihi suspendens. Ἀπαρτᾶν τὸν λόγον, sermonem deflectere.
Ἀπαρτί. admodum, posthac, cõfestim, deinceps, affatim, ἀπαρτισμένως. Aristoph. ἴσως καὶ τὰς ἀληθεῖς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιέω, Plenè, omnino. Herodot. ἀφ᾽ οὗτο δὴ τὰ δύο ἄπαρτί.
Ἀπαρτία.ας.ἡ. perfectio, ἀποσπινδή. Ita auctio sub præcone, maximè stipellectilis, ὁ καλὰ τὸν οἶκον κάσμος, ἵνα τὰ λοιπὰ ἐμφανίσωμεν.
Ἀπαρτίζω.μ.ίσω.π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, ἀδέαquo. Bud. Com.
Ἀπαρτικὸς. paratus itineri.
Ἀπαρτισία.ας.ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, solida summa, cum nihil nec excurrit, nec deest. Quadrans à Cicerone appellatur.
Ἀπάρτιον ποιοῦμαι. auctionem bonorũ facio, & auctionor. Bud. Com.
Ἀπαρτισμὸς.οῦ.ὁ. perfectio, complementum, omniũ partiũ iusta absolutio.
Ἀπαρύομαι.μ.ύσομαι. exhaurio.
Ἀπαρύω.μ.ύσω.π.υκα. detraho.
Ἀπαρχὰ primi fructus, qui dijs consecrabantur, quo uidelicet in proximũ annum augerent etiam arborum foᵓturam, ἀπάρχματα. Bud. Com.
Ἀπαρχαιῶμαι. obsoleſco.
Ἀπαρχὴς. ab initio.
Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias soluo & decerpo, libaminafacio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κριῶν καὶ τὸν σπλάγχνων ἀπαρξόμενος. Item τὸ ἄρχειν, incipere, auspicari. Arist. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι ἐκ τῶν βασιλέως ἐπιτάγματα, Placuit deliberanda iam esse regis mandata: per dativum dixit. Greg. pro authorem esse & conditorem usus est: ἧς αὐτὸς ἀπάρξατο, Cuius ipse ædidit primordium: de Christi resurrectione loquens, qui primus semel surrexit, postquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος.ε.ὁ. qui facit primitias sacrificij.
Ἀπάρχων στρατιωτῶν. præfectus militiæ.
Ἀπαρωγὸς. opitulator. (tiæ.
Ἅπας τις. quilibet, omnigenus.
Ἅπας.αντος.ὁ. καὶ
Ἅπασα.ης.ἡ. omnis.
Ἀπασβολάομαι. filiginem excutio.
Ἀπασθῶ. erro, fallor. Deductum ἀφ᾽ ἑ

ἀπατάω.

Ἀπασί. ieiunè.

Ἀπασία, ας. ἡ. ieiunium.

Ἄπαστος. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀπαστράπτω. μ. ψω. πτ. ψα. fulguro, reſplẽdeo: non ſolum de fulgore dicitur.

Ἀπαχολίω. impedio, uaco aut operã do.

Ἀπαταχί. ſine ſtrepitu.

Ἀπατάω. μ. ήσω. πτ. ηκα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tritam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.

Ἀπάτωρι. ſeorſum.

Ἀπατεωρ. ένος. ὁ. deceptor, circũuẽtor.

Ἀπάτη. ἡ. fraus, ſuadela, deceptio, error.

Ἀπατηλός. ή. ὸν. deceptibilis. (ror.

Ἀπατηλός. ἡ. ὸν. fallax, fraudulentus, fucatus.

Ἀπατούρια. feſta Athenienſium populária quatuor dierum, quarum prima δόρπια uocabatur, altera ἀναῤῥύσεως, tertia κουρᾶτις poſtrema ἐπιδέλα. de hoc Suidas.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomen, apud Theocri. Apud Plutarch. in Problem. ἀπάτορες σπόνδοι interpretantur.

Ἀπαύγασμα. ατος. τὸ. ſplendor, relucẽtia.

Ἀπαυδάω. μ. ήσω. ηκα. interdico, excõmunico, defatigor.

Ἀπαυδίω. μ. ήσω. π. ηκα. defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι. μ. σομαι. κὴ

Ἀπαυθαδίζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans.

Ἀπαυθαδιᾶσθαι. auſurum, audere.

Ἀπαυθαδιασάμενος. η. ὸν. minime aſſentiẽs.

Ἀπαυθημερίζω. eodẽ die redeo, Xenoph.

Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cũ uiro.

Ἀπαυράω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπαῦρα. frustor, priuo, aufero.

Ἀπαύρω. priuo.

Ἀπαυσί. irrequietè.

Ἄπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶσσα, cui ſilentium imperari non poteſt.

Ἀπαυτομολέω. à meipſo uenio, transfugio.

Ἀπαυτόφωρ. per ſe, ſponte ſua, ἀπ' αὐτοῦ. Homer.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.

Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.

Ἀπαφρίζω. deſpumare.

Ἀπίγονος. ὁ. pronepos.

Ἀπιγωνίζω. reſtituo, ἀποκαθίστημι.

Ἀπιγωνικός. στος. ὁ. diffuſus.

Ἀπιγωσμός. ὁ. ὁ. expers.

Ἀπιδανός. ὴ. ὸν. imbecillis.

Ἀπίδιον οὐδὲν ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.

Ἀπιδίλωρ. æquare, plancre, ἰσοπίλωρ.

Ἄπιδον. τὸ. arduum, planum.

Ἀπίδρα. aufugi, ἀδρ. ἀ. ab ἀπεδράω.

Ἄπιθι. abi, abſcede. Et in præſ. & fut. abes, diſcedis, & diſcedes.

Ἀπίδων. reſpiciens.

Ἀπίθανος. ὁ. ineptus.

Ἀπιθής. ὲς. ὸ, ὲ. imperſuaſibilis, inobediens, contumax, incredulus.

Ἀπιθία. ας. imperſuaſibilitas, inobediẽtia, cõtumacia, diffidentia, incredulitas. (dicto.

Ἀπιθοῦντες. οἱ. increduli, non audientes

Ἀπιθῶ. ἀπιθῶ, nõ pareo, inobediens ſũ.

Ἀπικάζω. μ. σω. π. κα. aſſimilo, effigio, exprimo.

Ἀπίκασμα. ζος. τὸ. ſimilitudo.

Ἀπικόνισμα. τὸ. ambumbratio.

Ἀπικές. τος. τὸ. indecens.

Ἀπικότως. improbe, indecenter.

Ἀπιλλω. μ. ήσω. π. ηκα. promitto, inſulto, minor, glorior.

Ἀπιλλή. ῆτ. ἡ. minæ, ἰτα. παρὰ τὸ ἄπωθεν ἰέναι ἄν.

Ἀπιλλητήρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.

Ἀπιλλήτης. οἱ. conſecuti,

Ἀπαλάμψα κακὰ. impendentia.

Ἀπαλοῦμαι. minis terreor.

Ἄπαμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπεισιν ἐπὶ πατρίδα, Redit in patriam.

Ἀπαπᾶν eſt negare deuiando, interdicere, prohibere, recuſare, renunciare: unde μύθῳ ἀπαπᾶν apud Homerum Iliad. 7. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittēs, ualere iræ pertinaciā ſinens. · Item ἀποκαμᾶν, laſſeſcere, fatiſcere. Idem & ἀπάπαυσθαι ferè ſignificat: quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareq. Ἀπαπάμενοι πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπαπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuā ſententiā. Ἀπᾶπεν, iuſſit, uictus fuit. Bud. Com.

Ἀπαράκλης. infinite.

Ἀπάρασον. τὸ. inexperientia, intentatū.

Ἀπάρατος. ου. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.

Ἀπάργω. μι. ἀρξω. ω. κα. prohibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. Com.

Ἀπαρίατος. ον. ὁ. infinitus.

Ἀπάρκια. defeſſus ſum.

Ἀπαρκιάς. άτος. ὁ. feſſus.

Ἀπαρκτέα. τὰ. prohibita.

Ἀπαρκτέος. ον. ὁ. infandus.

Ἀπάρκται. interdictum eſt.

Ἄπαρκος. ον. ὁ. inexpertus.

Ἀπαρία. ας. ἡ. inexperientia.

Ἀπάρισος. ον. ὁ. infinitus, immenſus, interminus.

Ἀπαρόκακος. ον ὁ. malorum expers.

Ἀπαροσκολία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorantia, inſolentia, inelegantia. Quod uitium eſt eorum (inquit Bud. de Aſſe) qui nec bona ſua nouerunt, nec eorum uſui ac quieſcunt, qui ſeriis in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauare didicerūt.

Ἀπαρόκαλος. ὁ, ἡ. honeſti expers, inſolens, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco conueniat neſcit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. ca. 8. & Bud. de Aſſe lib. 1.

Ἀπαροκάλως. inſolenter, ineptè, præter decorum, parum modeſte. Ἀπαροκάλως χᾶσθαι, abuti.

Ἀπαρολιχής. ῆος. ὁ, ἡ. tori expers, uirgo.

Ἀπαροπάθεια. affectus nimius & ſine fine.

Ἀπαροπάσιος. ον. ὁ. multiplex.

Ἀπαροπόλιμος. ον. belli imperitus.

Ἄπαρος. ὁ, ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoq; intelligunt tunicā exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, et Euripid. in Oreſte. Eiuſmodi miſſam Herculi canunt poëtæ. Ἄπαρος ἦν, Non noueram, Plutarch.

Ἀπάρρητος. ineffabilis. ἄρρητος.

Ἀπάρτιος. ον. ὁ, ἡ. magnus, infinitus, ſine carens. Sic uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id eſt annulus gemma non inſignitus cōcinnatusq: quaſi dicas omni carens fine, quòd ſit rotundationis abſolutæ, nec appareat unde initium ſumas. Meminit Ariſtot. lib. 5. Auſcult. ἢ γάρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τὸς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, Annulos uocāt apiros quibus fundanon eſt. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus itē terram uocat ἀπείρονα, id eſt σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Euſtath. & Io. Grammaticus. Nam nec ſphæra, nec circulos finem habent aut initium. & philoſophi ferè omneis elementa ſtatuunt rotunda ſpecie.

cie. Vide Plutarch. lib. 2. de philoso. placit.

Ἀπαγωγὴ ἐπὶ φόνῳ. Lasæ maiestatis criminis reus.

Ἀπαδέω. uide ἀπαθῶ.

Ἄπαιρον. τὸ. pertinacia.

Ἀπαιτητὰθην. restitutus sum.

Ἀπαλλάττω. μ. λῶ. soluo.

Ἀπάϊγονος. ὁ. ὁ. abnepos.

Ἀπαλλίχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἰκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπαλίγαμαι. reprobo.

Ἀπαιτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπάϊτανον. occidebant. (πτφίσω.

Ἀπάϊπλος. impexus. πίκω γὲ τὸ πάϊκω, καὶ

Ἀπαλάω. concionor. Laconicum est.

Ἀπαλαύνω. μ. άσω. π. κα. expello, abigo. Item redeo, retrò unde ueni refero pedem. Lucia. in Pseud. Ἀπαλθάμενος Ἄϊμας ἐρ' ἁγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπάλαυνον. id est, retrà cursum legit.

Ἀπαλαφρώω. sublego.

Ἀπαλάω. τὸ ἀπαλαύνω.

Ἀπάλαμμα. ατος. τὸ. redargutio.

Ἀπαλαμμός. οῦ. ὁ. reprobatio.

Ἀπαλάλχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.

Ἀπάλιθρον. procul. (το.

Ἀπάλιθρος. π. ὁ, ἡ. immensus, fortis, cui nõ propinquus fieri possis. πάλιθρον, ἢ πάλιθρον, μίτρον γὰς ποδῶν ἱκατὸν ἄκοντι. ἢ τὸ ποδαπάλιθρον καλὰ ἐπίτασιν.

Ἀπαλάωτος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπαλευθερία. ας. ἡ. manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπαλευθερικός. οῦ. ὁ, ἡ. libertinus.

Ἀπαλεύθερος. π. ὁ, ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἀπαλευθερωθεὶς, libertus, libertinus. Distinguunt ab ἀπελεύθερος, uerum indiscriminatim ea usurpant, ut annotat Ammõ.

Ἀπαλευθερούμενος. π. ὁ. manumittens.

Ἀπαλευθερόω. μ. ώσω. π. κα. manumitto.

Ἀπαλευθέρωσις. εως. ἡ. ἀπαλευθερία, uindicta, Plutarch.

Ἀπαλήλακα. abegi. ab ἀπαλάω.

Ἀπάλκω. excludo.

Ἄπαλος. hulcus, uulnus.

Ἀπαλπίζω. μ. ίσω. π. κα. desperο. Ἀπαλπίζαρ τὴν νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 7. Desperate uiam, dixit. Significat etiam ex re quapiam sperare. Gaza ex Cic. ὁ πρὸ ἀστυνομίου ἐπὶ τὴν χῶρον ἐπάνοδον ἀπαλπίσεις, Si re ditum in hunc locum speraueris.

Ἀπαμάω. μ. ήσω. π. κα. reuomo.

Ἀπαμπελόω. μ. κσα. π. κκα. κὴ

Ἀπαμπελίω. uendo, uenum do, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo sine augmẽto. Bud. Cõ.

Ἀπαμφῶνον. τὸ. obscurum.

Ἀπαμφώνω. dissentaneus aut dissimilis sum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπάνται. ante, in conspectu.

Ἀπαντία. ex contrario. aduerb.

Ἀπαράσσω. commigrauit, Iliad. β. ἐκ πόλισμα.

Ἀπαρίχομαι. educor, efferor.

Ἀπαρνονμένος, flagitiosus, nequam, uecors, amens, profligatus deplorατus ὑφ'. Demosth. πῶς ἄνθρωποι λοιπὸν, ἢ μᾶλλον ἀπαρνονμένοι τούτων γίνοιζο; id est, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his essent?

Ἀπαρνονμένως ἔχειν. desperãre animũ.

Ἀπαύδης. ἐς. ὁ, ἡ. illugubris, ἀθλάμπτος.

Ἀπαυτοστάω. à patria exulare, uel annum ab aliquare cessare.

Ἀπαυτοστασμὸς. ὁ. ὁ. exilium unius anni, absentia in annum, exilium annuũ ob cædem non uoluntariam. Abanatio dici potest. Bud. Pand.

Ἀπαφαρτανῶν. peccare.

Ἀπαφύοντο. emergebant.

Ἀπαφύω. uindicare.

Ἀπαφὸς. non idoneus.

Ἄπιτος. ου. ὁ, ἡ. indigestus.

Ἄπιρ. τὰ, quae. Item pro quemadmodũ Atticè, per ἴωνα ψιν ἢ ὡς λὰ. Aristoph. Ran. ἀκουσι μυννῦται πρῶτον, ἄπιρ ἐκάστοτε λοιτῶς πραγμάτιαισιν ἐπιτρατόντ.

Ἀπιράντα. ciuitas Theſſaliæ. unde

Ἀπβαντοί gentile nomen.

Ἀπβανλολογία. ας. ἡ infinitus ſermo, multiloquium, uerboſitas.

Ἀπιρανλόλογος. ε. ὁ. multiloquus.

ἈπίρανΘ. ε. ὁ. uel ἀπφατος. infinitus, interminatus, non habens exitum.

Ἀπφασις. ιος. cruditas, imperfectio.

Ἀπιρᾶλος. ε. ὁ, ἡ. infinitus, innauigabilis.

Ἀπιργάζομαι. μ. σομαι. efficio, propago.

Ἀπβγάβω. detego.

Ἀπβγασία. ἡ. peractio, effigies.

Ἀπιργασίον. peragendum eſt.

Ἀπιργασίος. ε. ὁ. peragendus.

Ἀπιρείδω πὸ ἀπερείδομαι. incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.

Ἀπιρῶ. infatigabiliter.

Ἀπιρασιος. ε. ὁ. infinitus, multus.

Ἀπίρδσις. ἡ. diuaricatio.

Ἀπιρίω. contradico.

Ἀπιρίπω. depello.

Ἀπιρημόομαι. μ. ὡσαμαι. deſolor.

Ἀπιγράπλος. non incircunſcriptus.

Ἀπιείδω. figo.

ἈπιριλάλητΘ. ε. ὁ. quem non facile uerbis compeſcas, qui blaterandi finem non facit.

Ἀπιέλπλος πρισβεία libera legatio, quæ priuatæ rei cauſa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circunſcripta eſt, nullis rationibus reddendis obnoxia. Bud in Annot.

Ἀπιμιμνέμνος. inconſideratò.

Ἀπιείσπλος πάντως. qui negligit, non curat quippiam.

Ἀπιείσικλος. ε. ὁ, ἡ. temerarius, incon-

ſultus.

Ἀπιεσκόπλος. incircunſpectè, ſine conſuento & certo conſtituo.

Ἀπιρίσωπος. ε. ὁ, ἡ. immobilis.

Ἀπιρισπάστως. ſine ulla diſtractione.

Ἀπιρίστασις. ιος. ἡ. ἀπραξία, rerum felicitas. uide πιρίστασις.

Ἀπιρίστατος. ε. ὁ, ἡ. deſtitutus. Ἀπιρίστατος ῥατώνω Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat ſtatũ rebus ſecundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit, etiamſi ῥατόνω per ſe ſignificat ſecundarum rerum proceſſum, & fortunæ indulgentiam nullis caſibus aut cladibus interruptam, hoc eſt, τὸ βίου ἀπραξίαν. Bud. Com.

Ἀπιρίτμητος. ε. ὁ, ἡ. incircunciſus, inſciſilis.

Ἀπφίρλλον. impar, incompoſitum. ἀπφίρ τΘ γλῶσσα, minime fucata lingua.

Ἀπιροῦσιν. laſſantur.

Ἀπιρῶν. ualeas, abeas.

Ἀπιρῤῥωγότος. interruptus.

Ἀπιρυθριάω. μ. άσω. ω. κα. rubeo.

Ἀπιρύκω. prohibeo. κωλύω.

Ἀπιρσιβοῦν. eruginem procreare.

Ἀπίρχομαι. recedo, abeo, proficiſcor, ut ἀπιλθῶν τὴν ὁδὸν, & τὸ λῷ, ſicut Vergil. Longam incomitata uidetur ire uiam. Vnde translate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chryſoſt. ἴσως μικρὰ μίπορ ἀπιλεύσομαι χρόνου. Et Matthei, ἀπῆλθε ἡ ἀκοὴ, dimanauit fama.

Ἀπιρσεύς. ίος. ὁ. corruptor. Homer. ἰμῶν μῦθον ἀπιρσέα.

Ἀπίρχω. diſcedo. παρὰ τὸ ἰρχω.

Ἀπίρατος. durus, immitis.

ἈπισάσαΘ. excuſſit, ſi. ſtulit.

Ἀπισάω. peredo.

Ἀπίσκια. ἀπίσκιον.

Ἀπισκλλγάω. indiguiſſe, atritũ fuiſ-

ſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodũ qui curis pereunt uel fame.

Ἀπισκληκὼς.τος.ὁ.tabidus, aridus, emaciatus.

Ἀπισκωνμένος.denudatus, excoriatus.

Ἀπίσυτο.feceſſit.

Ἀπιτά.ὁος.ἡ.abſentia, peregrinatio.

Ἀπιχειτιμένος.ου.ὁ.ſeiunctus ab omnibus loris.

Ἀπιτμήθη.amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπαθὴς.ὁος.ὁ,ἡ.inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀπαθὰς, ἄπειρος.

Ἀπαθύω.μ.υνῶ.do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπαθυσμένον ἔντερον.inteſtinum rectum.

Ἀπαικτὸς.ὸν.ὁ.deteſtandus, deprecandus.

Ἀπαιτικοὶ ὕμνοι.dicebantur qui precationem reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, ἀπτικοὶ appellabantur.

Ἀπαικτός.οῦ.ὁ.contemnendus, odibilis.

Ἀπάντως.deuotè.

Ἄπαστος.inauditus, ἀνήκοος.

Ἀπαρτολαῦσαι.primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀπάχομαι.μ.ξομαι.contemno, execror. Item deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſſionem, ut apud Vergil. lib.12. Equidem merui, nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτᾶσθαι, ἀχεσθαι μὴ γένεσθαι. Depon.

Ἀπαυνίσαι.uilem reddere.

Ἀπιφαίνομαι.exiccor, tabeſio.

Ἀπίφατο.ἀπέβαινε, ἀπιφλώζε, ἀπέπαζε.

Ἀπιφλώατο.exiſtimauit.

Ἀπιφθαρμένος.moriens.

Ἄπιφθος.ου.ὁ.excoctus, pirus, illaboratus, ut ἄπιφθον χυσὸν, Lucia.

Ἀπιχοράκορ.uallum circunduxit.

Ἀπίχθ.ſufficit, abeſt, ἀφίστατο.

Ἀπιχθάνομαι.μ.ήσομαι.σ.ἀπιχθόμην. ἀόρ.μέσ.ἁ.ἀπιχθόμην.κοὶ

Ἀπιχθίομαι.οῦμαι.ſum odio.

Ἀπιχθάνω.odi, ἀπιχθαίρω.

Ἀπίχθεια.ας.ἡ.inimicitia, odium.

Ἀπιχθὴς.ὁος.ὁ,ἡ.inimicus, odio habens, moleſtus.

Ἀπιχθῶς.odioſe.

Ἀπίχομαι.μ.ἀφίξομαι.abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπίχομαι τούτου & τοῦτο. Sic Horatius lib.3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia?

Ἀπίχρη.ſufficiebat.

Ἀπίχρησι ſatis fuit.

Ἀπίχω.μ.ἀφίξω.diſto, fugio. Ἀπίχειν ἐνιαυτῶν ἡμερῶν, Abſum multorũ dierũ uiam, eloquio talis, qualis, aberat bidui. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophila. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth.6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπίχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπιψυγμένον.τὸ.extinctum.

Ἀπιψηφισμένος.communi decreto damnatus, exterius, qui iam non eſt in albo conturiæ ſuæ.

Ἀπιψία.ας.ἡ.cruditas.

Ἀπίωσαντο, Attice. expulerunt.

Ἀπιβικὸς.pubertatem egreſſus.

Ἀπιπρίεμι.narro, ἀφηγέομαι. Ionice.

Ἀπίπυμα.ατος.τὸ.narratio.

Ἀπιπόρασμα.negatio, defenſio.

Ἀπιπροωμένος.nefaſtus, reiectus.

Ἀπιπυριῶσθαι.exaſperari, agreſtem eſſe.

Ἀπίραλον πλοῖον.temone priuatum nauigium.

Ἀπαθῶ. excolare.

Ἀπάνουος. inobediens.

Ἀπαρεβωμένως. diligentia, ad amussim factum, & perfectissime summáq; diligentia.

Ἀπακριβωμένως. bona fide, citra ullum figmentum. Bud. in Annot.

Ἄπακτος. ὁ, ἡ. incongelabilis, nõ cõcrescens, inconcretus, nõ aptus durari.

Ἀπάκω. ἄς ὀξὺ σωλάγω.

Ἀπαλάχθαι. abesse.

Ἀπαλγηκώς. ἀναίσθητος, ἀπαναμὲν, qui dedoluit, siue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ sensum obsurduerit sicut deferbuisse dicitur Latinis. Est autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ, quod dicitur, cũ quis uacat dolore & sensu sui mali. Eras. in epist. ad Ephes. ca. 5.

Ἀπαλιγίως. intrepidè, apertè, audaciter, ingenuè.

Ἀπαλιγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. apertus, sine malicia, durus, sæuus.

Ἀπαλιασὺς. οῦ. ὁ. ab ἀλιαία. alienus, hoc est à foro & causis iudiciarijs, μισόδικος.

Ἀπαρκτίτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id est æquinoctiali uenit, subsolanus. Gel. lib. 2. cap. 22.

Ἀπάταυλος. ὁ, ἡ. illæsus.

Ἀπάμβροτον. aberrauí, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.

Ἄπαμπτος. ον. illæsus, inoffensus.

Ἀπανθρωπος. crudelis, inhumanus.

Ἀπάνυμος. ὁ, ἡ. carens uento.

Ἀπανώδυνον. obstupui.

Ἀπάξιον. ἄξονος. ἡ. sæuitia, feritas.

Ἀπαπώνα. reduxi.

Ἀπαρεμφόρημος. (pos.

Ἀπαρόριος. ὁ. ἡ. ex alio pendẽs. aliás ἀπὸ

Ἀπαρὰς. ἁ. improbitas.

Ἀπαρασάμην. intendebam, Lucian.

Ἄπαρος. ὁ. ἡ. pera carens, nõ mutilacus.

Ἀπαρτιμένος. ὁ. ἡ. uiolentus, ἁρμάμενος, sed ἀπαρτισμένος, τέλειος.

Ἀπάρρηξαν. fregerunt, collisserunt.

Ἀπαρσίος. accurratè.

Ἀπαρχαιωμένον. obsoletum.

Ἀπάτρια. ἀπάτορια, sarcinatrix.

Ἀπάυρα. priuauit, omisit.

Ἀπέχθεα. odium, ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια.

Ἀπήχημα. τος. τὸ. extremus uel soni uel uocis pulsus: & quò longissime tenor soni permeare potest, illic est ἀπήχημα, uelut extrema resonantia, ἀλλὰ ἀποτομή. Bud. Com.

Ἀπηχημένος ἀπόβλητος, reiectus.

Ἄπηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. absonus.

Ἀπίορος. ὁ. ἡ. distãs, eleuatus, ἀπόριος.

Ἀπία. ας. Peloponnesus.

Ἀπιάναι οἴκαδε. redire domum.

Ἀπίαλος. frigus.

Ἀπιέναι. prouenire.

Ἀπίημι. μὶ ἵησω. ἧκα. recedo.

Ἀπιθανία. dictu absurda, non probabiliter dicta.

Ἀπιθανὸς. νῦ. ὁ. impersuasibilis, non probabilis.

Ἀπιθάνως. insciтè.

Ἀπίθεος. difficilis persuasu, uel assensu.

Ἄπιθι. discede, abi, ἀπέρχου.

Ἀπικρόχολος. non biliosus.

Ἀπίκωμι. deflere, ἀποκλαίω.

Ἀπίμαλος. ὁ. ἡ. macilentus.

Ἀπινὴς. purus, καθαρὸς. πῦρος enim sordes significat, & ἀπυρωνῶσι, ἀπεκαθαίρουσι.

Ἀπινύω. μ. ξω. π. χα. insanio, imprudens sum. ἀπινὴς prudentia.

Ἀπίσω

Ἄπιόνα. ciuitas Italiæ, unde
Ἀπιονανός. gentile nomen.
Ἄπιος.ον.ὁ. longinquus. Item raphanus agrestis, genus pyri, fungi species. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.
Ἄπις.ιδος.ὁ. Apis deus Aegyptiorum.
Ἀπισόω.μ.ώσω.π. ωκα. adæquo. Accusatiuo iung.
Ἄπίστος.ε.ὸ,ὴ. non picatus, sicut ἀπιτίλωτος.
Ἄπιτα ἀμπᾶσθαι est, clauo (ut dicitur) trabali beneficia affigere.
Ἀπιτέω.μ.ήσω.π.κα. diffido, suspectum habeo.
Ἀπιτῶν ἀναβολᾶς, refellere crimina falso obiecta.
Ἀπιτία.ας.ἡ. perfidia, infidelitas.
Ἄπιτος.ον.ὁ,ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τοῦτο & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus isti, & ad istũ Prisc. lib. 18.
Ἀπιτύμφος. qui suspectus est, cui fides non adhibetur: ut ἀπιστύμφος ἐπίτροπος, tutor suspectus. Ἀπιστούμφοι πρὸς τοὺς δυσπότας, infideles habiti dominis.
Ἀπίστως fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, Non credere fabulosa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.
Ἀπιτωδίτης.ἡ. restis.
Ἀπιχαίνεται. extenuatur.
Ἀπιχνείτθαι. innitor, idẽ quod ἰχνείτθαι, nisi quòd maiorem conatum in agrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo significat. Plut. in Peric.
Ἀπίχω. abstineo. Ioseph. de bell. Iud. πάντος ἴχεσθαι χεῖρας ἀπίχουσι.
Ἀπίωσις.ιος.ἡ. adæquatio.
Ἄπιτος οἶνος. uinum ex pyris factum.
Ἀπιτῶος.ὸ. non picatus, ut ἀπιτῶα ἴχε-

μα, apud Strabonem.
Ἄπιχθυς. qui non uescitur piscibus, qui piscitio abstinet.
Ἀπιὼν.όντος.ὁ. abiens.
Ἁπλᾶ. simpliciter.
Ἁπλᾶ. calciamenti genus.
Ἀπλάνκτως. sine errore.
Ἀπλάνεια.ας.ἡ. stabilitas.
Ἀπλανὴς.ὴος.ὁ,ἡ. non uagus, expers erroris.
Ἄπλαστος.ν.ὁ,ἡ. uerax, fuco carens.
Ἁπλατὴς.ὲος. illatus, latitudinem nõ habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, nisi dicas illatabile.
Ἄπλητος.ν.ὁ,ἡ. ingens, non exatiatus, innumerus.
Ἄπλοιος. carens latere, & fulcro.
Ἁπλῶ. simpliciter.
Ἁπλῶ. ἡ. simplex, μονοειδὴς.
Ἀπλήμων.ονος.ὁ,ἡ. insaucius.
Ἀπλήμων. ἄπληστος.
Ἀπλής. non percussus.
Ἀπλήρωτος.ν.ὁ. insatiabilis.
Ἀπλησία.ας. ἡ. insatiabilitas.
Ἄπλητος. ον. ὁ, ἡ. insatiabilis, inexplebilis.
Ἀπλήτως. ἀπλοῦς.
Ἄπλητος.ον.ὁ. inaccessibilis, separabilis. παρὰ τὸ πλῶ, πλήσω, πιμπλάω.
Ἀπλοία.ας. ἡ. nauigandi incõmoditas.
Ἀπλοϊστὶ. sine cautione loqui et agere, & apertè animi sentẽtiam indicare.
Ἁπλοϊκὸς. ον. ὁ. simplex, minimè malus, malitiæ nescius, deceptu facilis, qui & ἀεθὴς dicitur. Lucia. ὡς ἀφελὴς ὁ πᾶς θεὸς, καὶ ἁπλοϊκὸς.
Ἁπλοϊκῶς. simpliciter, citra dolum, non malitiosè, nec ueteratoriè, sine fuco.
Ἁπλοῖς.ίδος.ἡ. uestis simplex.
Ἄπλοιος. καὶ
Ἄπλοος. ν. ὁ, ἡ. innauigatus, qui ne-

quit nauigare.

Ἁπλόος, ὁ ἁπλοῦς. ε. ὁ. simplex.

Ἁπλότης. τητος. ὁ. simplicitas.

Ἁπλόω. μ. ώσω. σ. σκα. pando, ἐπ' ἀκτὰς τὰς πολάμους ἰκτάνω. Accus.

Ἁπλυσίας. ὁ. aplysias, spongiæ genus, illotariam uertit Theodor.

Ἁπλοῖς. ραι. naues apud Thucyd. ὅσῃ πλοιώμασι ἴνδαχε, ἢ ἄπλοιι ἐάμψαι.

Ἁπλῶς. simpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Deniq; ut summa eim dicam, ut uno uerbo eloquar.

Ἅπλωτος. denique.

Ἄπλωτος. ε. ὁ, ἡ. innauigabilis.

Ἀπνοϊ. uno spiritu.

Ἄπνοος. qui natura non respirat.

Ἀπνοια. affectio quædã est quando quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio fit.

Ἄπνοος. κὴ

Ἄπνους. ε. ὁ, ὐ. mortuus, sine spiritu, sine uoce.

Ἄπο. procul poëticè. aduerb.

Ἀπὸ. ab Genitiui solius est, neq; motũ solum à loco, re, persona, circũstantia, sed & absentiam significat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ. μιλινάων ἀπὸ νηῶν, quemadmodum παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σοιμένι. Homer. tamen παρὰ νηῶν ἀνίστη dixit κατ' ἀπολλὸ προθύρου. Siquidẽ παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν posuit.

Ἀπὸ γωνίσιος, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ἔθεν, à superiori loco, à seipso. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id est aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno superiore. Ἀπὸ στόματος ἀπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώσσης ἀπεῖν, pro eodem apud Thucyd. li. 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odiosus. Iliad ά. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μάλιστ' ἐμοὶ ἔσται. Ἀπὸ νόσφι, seorsum, clam. Ἀπὸ πεδ', procul. Iliad ά. ἀπὸ πεδ' ἠχῆς. Ἀπὸ τυχοῦσα, fortuito. Ἀπὸ τοῖο, id est ἀπὸ τότου. Ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Ἀπὸ τότε τε, deinceps, sub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν, ex hoc tempore, deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης ὁδίας, ex aquis uiribus.

Ἀποβαθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. uado.

Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus scansoria, tabulata, pons quoq; seu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla atq; coquinarium instrumentum quod pedibus sustentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. σ. κα. contingo, euentio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id est οὐκ ἐπετεύχθη, Ea res frustra fuit, id est expectationẽ frustrata est. Item descẽdo, euado, exeo, discedo. Neut.

Ἀποβάλλομαι. κὴ

Ἀποβάλλω. repudio, despicor, respuo, floccifacio. Volunt autem eam esse differentiam, ut ἀποβάλλειν sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλειν dicatur: qui autem libens, ἀποβαλλόμενος, reyciens, respuens. Ammon.

Ἀπόβασις. ιος. ἡ. euentus. Est & genus equestris certamnis.

Ἀποβάτης. ου. ὁ. genus festi, & certaminis equestris: unde ἀποβατικὸς, & uerbum ἀποβλῶσω, certasse.

Ἀποβατήριος Ζεύς. descensor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. σ. κα. deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu. accus.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. σ. ωκα. morior. Neut.

Ἀποβίωσις. ιος. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες, oculos in se coniectos habentes.

Ἀπόβλητος. ἔνδοξος, gloriosus, uenerandus, θαυμαστὸς.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. π. φα. respicio, id est re

tro aſpicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea cõmodũ huc aduorterat in hãc noſtrã plateã. Ité ueneror, ſuſpicio, admiror, colo. Aliquãdo cum πρὸς præpoſitione, oculis aliquẽ deſigno. in eo ſpem meã colloco: qua le illud Vergilianũ: Turnus ut infractos aduerſo Marte Latinos Deſeciſſe uidet, ſua nunc promiſſa reposci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt pertinere. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποβλητος ε. ὸ, ἡ. utilis, abijciendus.

Ἀποβλύσαι. exprimere.

Ἀποβύω. μ. σω. ν. κα. ſingultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος. ε. ὸ. abiectitius. Ariſtoph. Pace. ἄθλιος ἀποβολιμαῖος τῶν ὄντων ἐγένετο.

Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depoſitio, amiſſio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω. μ. ἠσω. ν. κα. paſtorẽ facio, expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id eſt mitigare & lenire, ut ἀποστρίψεις κόσμοις τὸ ἐκ φύσεως ἀνεπιχείρητον ἀποβουκολῶν, Aſciticijs ornamẽtis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Horat. Iam uino quærens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολῶ & διαβουκολῶ.

Ἀποβουκολίζω. decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβράσσω. effœrueſcere, id eſt deferueſcere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα. ατος. τὸ. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τὸ. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. ν. χα. infundo. Accu.

Ἀποβρίθω. ἀποσπάσαι, declinare præpondere.

Ἀποβρόχιον. deuora, κατὰ κτ.

Ἀποβώμια ἱερὰ dicuntur ſacra, quæ non in altari peragũtur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος. ὄθκος.

Ἀπόγαια. τὰ. χοὶ

Ἀπόγδα, uel ἀπήγδα. retinacula nauiũ, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγδα λύσασθαι, apud Lucia. id eſt oram ſoluere.

Ἀπογαλαντίζω. μ. ἰσω. ν. ικα. ablactio. Actiu. accuſ.

Ἀπογαμβρώματα ὄντα. Theod. ſuggrundas imbricatas & aureis uocat, in tuſq; anfractu longiore intortas.

Ἀπογεύω. fundamenta deſtruo.

Ἀπογλίζω. μ. ἰσω. ν. ικα. euacuo.

Ἀπογνώσθη. occidere.

Ἀπογόμενοι. ἀποθάνοντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra cõſurgũt, nõ quidẽ ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humeſecta, quaſi terra oriũdi, ut tradit Ariſto. li. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tẽpore, ſpirare, uapore refrigerato Theoph. ſedit.

Ἀπογεύομαι. μ. σεμαι. γεύσομαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrũpor, priuor, morior, cuius tẽpora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, nõ recipio, nõ agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc nõ eſſe faciẽdũ. Cui ſignificationi nõ abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σε ἐκ τῆς κατηγορίας, hoc eſt, γινώσκω σε ἐν τῷ ἔγκλημα τῆ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicio, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoq; idem quod τὸ ἀποψηφίσασθαι, hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκω τινὰ τῆς ἐγκλήματος, Abſolucre aliquẽ à crimine intentato, ut inſontem. Ἀπογινώσκειν ἑαυτὸν, deſpõdere animum, languere animo, penè deſperatã ſpem uitæ habere. Et quĩ ita affecti ſũt, ἀπογινωσκόμενοι dicũtur. Iung. cum genit. & acc. Bud. Com.

Ἀπογλυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις.ιος.ἡ. uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπογλουτοί.οἱ.qui exilibus sũt natibus, q̃ nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκάνθη.dulcis euasit.

Ἀπόγνωσ.ας.ἡ.desperatio.

Ἀπογνούς.desperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνόμων.ονος.ὁ.annosus, de animalibus, quæ iã dẽtes p̃ducere desierunt.

Ἀπόγνωσις.ιος.ἡ.ἀπόγνοια, desperatio.

Ἀπογνώ.ῶς.ἡ.propago.

Ἀπόγονος.ε.ὁ.oriũdus, filius, posterior, pro nepos, nepos.

Ἀπογόωμα.interdictum magistratus, quod etiã ἀπόῤῥημα uocatur. Xeno.

Ἀπογράφωμ.nomen dare & profiteri. Item in actis profiteri & prouulgare, quod insinuare dicunt, Aristo. Oeco. Item in rationes & calendarium referre, Demosthenes τιμ. Item scripto denunciare, & quasi proscriptione, id est programmate promulgare, Isocr. Dicitur quoq; de petitoribus, & candidatis. Plut. ἐπὶ στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπογράφατο, Præturã urbanã petere cœpit. Bud. Cõ.

Ἀπογραφή.ης.ἡ.descriptio, id est partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut centurias: annotatio bonorum, aut professio & descriptio. Professio quidem rẽspectu eorum qui censebantur, descriptio uerò eorum qui censebant. Fiebat huiusmodi ἀπογραφὴ, ut sciretur quãtum quisq; haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum censi dicebantur, qui centum milia in professionẽ detulissent, huiusmodi adeò facultates census dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proscriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recensarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον.τὸ.exemplum & descriptio libri, imago tabulæ. Latinè descriptũ & exscriptum dicitur. Vnde Cic. libros suos philosophicos ἀπόγραφα uocat, quasi scriptorum Græcorũ imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω.μ.ψω.π.αφα. transcribo, id est ab exemplari describo, exemplũ scribo. Sic Cic. ad Att. Librum ad te mittam, si descripserunt librarij. Item in tabulas refero, perscribo, expensum fero, uel acceptum refero. Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγραι ἀραί. tacita uota. (bilitо.

Ἀπογυόω.μ.ώσω.π.ωκα. demembro, de

Ἀπογυμνῶ.denudo, facio manifestum.

Ἄποδα.τὰ.nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαμονίσαι.furere.

Ἀποδακρύω.illacrymo.

Ἀποδαρθάν.ἀποκοιμηθῶσι, dormire.

Ἀποδασμὸς.οῦ.ὁ.pars.

Ἀποδέα.deficit, λείπει.

Ἀποδειλιακότες.οἱ.interriti.

Ἀποδεδαμένος.ε.ὁ.designatus, taxatus.

Ἀποδέδοται.licet.

Ἀποδείκνυμι.ὄστεο, clarè dico.

Ἀποδεικνύω.μ.ξω.π.χα. demõstro ratione & argumentis. Item declaro, creo & designo magistratũ. Item designo & constituo, hoc est statuum et fixũ facio, edo. Actiu. accus. Bud. (Com.

Ἀποδειλιάζω.κῶ

Ἀποδειλιάω.ignauus sum, formido.

Ἀποδειλιῶντες.οἱ.ignaui.

Ἀποδεῖν.τὸ.ἀποδεῖσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem esse.

Ἀποδείκνυμι.

Ἀποδίδωμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. ιος. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obscura sunt, per ea quæ ambigua non sunt, illustramus: experimentum, demonstratio, quæ necessariò concludit. Ἀπόδειξιν, cõpendiosa locutione sine uerbi substantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonstratio est, ubi ἔστω, uel ἂν ᾖ, subaudimus. Bud. Com.

Ἀπόδεκτος. incarnatus.

Ἀποδέομαι τῆς παιδίας. doctrinam nequeo assequi.

Ἀποδερατόμιω. μ. ησω. ν. ηκα. trunco caput.

Ἀποδεκατόω. μ. ὦσω. ν. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται. οἱ. ἡ ἀποδεκτῆρες. magistratus erant apud Athenienses, coactores tributorum & uectigalium, hoc est qui publicam pecuniam recipiebãt, & in Reipub. usus distribuebãt. Cæl. lib. 7. cap. 32. & Bud. in Annot. post. & Com.

Ἀποδεκτέος. ᾶ. ὸν. probandus.

Ἀπόδεκτος. ον. ὸ. susceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδρῆσθαι. arborescere, Theophrast.

Ἀποδερματούμενοι. οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. ρῶ. ν. κα. excorio. Accus.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinũ, quæ sic appellãtur, quòd pedibus careãt.

Ἀπόδεσις. ιος. ἡ. deligatio, solutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. ν. γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Depon. accus. iung. Bud.

Ἀποδέω. absum, numerum non impleo, inferior sum. Herodia. γνῶμη καὶ ἐλπὶς μὴ μιμήσεως τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, Disciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημία. μ. ίσω. ν. ηκα. peregrinor, Neutrum.

Ἀποδημητής. ᾶ. ὸ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οἱ. sedes immutare soliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀπόδημος. ον. ὸ. absens.

Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδιατρῖβ. absoluo. Genit. & accus. ut ἀποδιατρῖψ σε τὴν δίκην, Absoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεύεσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπτέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, consumo tempus.

Ἀποδίδομαι. μ. δόσομαι. ν. ομαι. uendo. Depon. accus. Herod. lib. 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecuniis illi imperium uendiderunt.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ ἀποδιδόντες.

Ἀποδιδράσκω. μ. άσω. ν. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδίομαι. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποδιδόω. μ. ὦσω. ν. ωκα. ἡ ἀποδίδωμι. reddo, id est exprimo, refero. Item uendo. Item attribuo, assigno, & tribuo, hoc est ἀπονέμω. Item enarro, & de re proposita differo. Item edo, promo. Aristot. κοινὰ ἔργα αὐτὰ ἀποδίδωσιν, Edunt facinus. Item debitũ soluo, persoluo. Aristop. Ra. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Actiu. accus.

Ἀποδιίστημι. separor, χωρίζομαι.

Ἀποδικέω. causam defendere.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ δὲ σφόδρα φροντίζει, ἡ τὸ πρόβλημα ὃν ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæstionem reiecisset, uel per dissimulationẽ transmisisset. Bud. Com.

Ἀποδιορίζω. segrego.

Ἀποδιώκω. figo.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenoph. ὡς ἀληθῶς ἐν τῷ λοιπῷ ἀποδόξει μηκέτι χρῆσθαι δίκαια πρᾶξαι.

Ἀποδοκιμάζω, uel ἀποδοκιμάσω. μ. άσω. π. αχα. reprobo, non probo, ejicio, & moueo uel senatu uel ordine, et ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, sunt ita notati & præteriti, qui ad uerbum ipsi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti senatores à censoribus. Actiu. accus.

Ἀποδόντωσις. ιος. ἡ. dentium excussio.

Ἀπόδοξις siue ἀποκήρυξις. reiectio, uel reprobatio rerum quarundam, quasi in quæstionem uenire nõ dignatarũ.

Ἄποδος. discessus, Herodot.

Ἀπόδοσις. ιος. ἡ. redditio.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχμός. οῦ ος. ὁ. extendens.

Ἀπόδραγμα. portio, ἀπομερισμός.

Ἀποδραμός. οῦ ος. πλαγιάζει.

Ἀποδραίλω. fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις. ιος. ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδράω. ῶ. ἀόρ. ά. ἀπέδρᾱ. aufugio.

Ἀποδρέπω. μ. ἐψω. π. φα. colligere, aufero. Accus.

Ἀπόδρομος. qui desijt cursu cõtendere.

Ἀποδύλλομαι. μ. ῡσομαι. π. υμμαι. lacero. Depon. accus.

Ἀποδύω. ὑσέω, excorio.

Ἀποδύομαι. exuo, ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem. Item excutio, non suscipio. Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obsequium, exuere iugum, exuere reuerentiam. Item suscipio et aggredior, instituoq; agere. Chrysost. περὶ ἱερέως. ἐπὶ παροξυσμὸς ἐπὶ μείζοσιν ἀποδύεσθε, Ad maiora accincta est certamina, maiora meditata est. Bud. Com.

Ἀποδύρομαι μ. ῡσομαι. deploro, cõqueror. Depon. accus.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loquũ, cimcta fastidiose sicut ægrotus. Vsurpatur à Chrysost. in epist. ad Ephes. cap. 3. Accus.

Ἀποδυσπομῆσαι. expior, purgor aliquo scelere.

Ἀποδυτήριον. ὁ. τὸ. locus ante balnea, ubi se loturi exuũt, hoc est uestimenta deponunt, quasi dicas exutorium, ab ἀποδύω. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnasijs & fanis sacrosanctis. Latinè spoliaria dicuntur.

Ἀπόδυω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accus.

Ἀποέπω. ὁράω. ὁ. ἀποεῖπον. abnuo, renuo. Item palam dico apud Homer. Interdum præpositione abundãte, simpliciter dico.

Ἀπόεργαθον. separauit.

Ἀπόερσον. perdidit, corrupit. παρὰ τὸ ἔρῶ, τὸ φθείρω.

Ἀπόζεμα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀποζαγνυμι. μ. ξω. π. αχα. χθι

Ἀποζαγνύω. disiungo. Actiu. accus.

Ἀποζῆν. ἀπτικῶς ζῆν, parce ac tenuiter uiuere, modicè ac summa parsimonia uiuere. Thucyd. νομίσαντες τὰ αὐτῶν ἱκανὰ, ὥστε ἀποζῆν, id est ἐν ὀλιγοδεήσει ζῆν. Homer. ὅθεν ἀποζῆν, quantũ uictui supperetet. Dicitur & hoc ἀποζῆν apud Plato. His opponitur ἐμπίμπλασθαι & ἐκπίνειν, ἢ τὸ ἱκανὸν μεθύσκεσθαι ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicunt. Cæsar lib. 3. belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoscebamus equos eorum tolerari. id est, quoquo modo sustentari. Bud. in Annot.

Ἀπόηθον. redoleo. Genit. ἀπόηθος ὀδμῆς.

Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uĕdico. Actiu. accus.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. despicio.

Ἀποθεμελίω. μ. ήσω. π. αικα. fundamenta deſtruo. Neut. accuſ.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. π. ωκα. iter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.

Ἀπόθεσις. refuſio, apud Celſum, ut ἀπόθεσις τῶν ὑντέρων, inteſtinorum refuſio. Bud. Com.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum. accuſ.

Ἀπόθετος. non deſyderatus, neglectus. Aba & πόθεν πόθεν. & in tertia perſona præteriti paſſiui, ἀπόθετο, unde ἀπόθετος. Heſychius ἀπεξάπτος exponit, hoc eſt ualde deſyderatus, & tunc α intenſiua particula eſt.

Ἀπόθετος. ὁ, ἡ. uel ἀπόθετος, Suid. repoſitus, abiectus, recõditus, iacens.

Ἀπόθετος νόμος, lex quædam muſicæ eſt. Plutarch. in Muſ.

Ἀποθεώω. longè proſpecto.

Ἀποθέωσις. ιος. ἡ. adſcriptio in catalogum diuorũ, relatio inter deos, quæ quibus ceremonijs apud Ro. fieri conſueuit, eleganter ſcribit Herodian. lib. 4.

Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repoſitorium, reconditorium, cella uinaria, Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accuſ.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurum repono.

Ἀπόθητος. ὁ, ἡ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. ατος. τὸ. expreſsio, id quod exprimitur ex herbis, aut ſimilibus rebus.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interemptus à filio, uel opera filij neci datus. Ammon. ἀποθανὼν diſtinguit à τεθνηκώς.

Ἀποθορίω. diſilio, diſcurro.

Ἀποθρασύνομαι. audere.

Ἀπόθρασις. ιος. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀποθρασθος. uitandus, φευκτός.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, aufero, uello. Ariſto. Acharn. τίς τῶν ἰδομάλων τὰ ὄνος ἀποθριάκησε.

Ἀπόθρυξ. impubes.

Ἀποθρώσκω. deſilio, lugeo.

Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frãgor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, deſilio.

Ἀποτύχω. non conſequor, fruſtror.

Ἀποθωύζω. repudio, decipio, expungo. Lucian. ἄτ' ἀμὰ οὔτος ὑμῖν ἀποτιθώυσεται.

Ἀποθυρόω. excludo, ἀποκλείω.

Ἀποθύω. polluceo, hoc eſt, ſacrificijs celebrandis abſumo. Xenoph. ἀνάλωμα τῶν ἐκ τῆς λείας ὃ θεῷ ἀπέθυσε. Bud. Com.

Ἀποίζω. exibilare, illudere.

Ἀποικέω. μ. ήσω. extrà & de longe habito. Neutrum.

Ἀποίκησις. ιος. migratio.

Ἀποικία. ας. ἡ. colonia. Bud. in Annot.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloniam deduco, habitationem diſiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuaſto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ὁ. ἡ. colonus.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινάω. redimere, ἀπολυτροῦν.

Ἄποινον. ὁ. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid proliberta te ac capite alterius ſoluebatur, hoc nomine appellabant. Veteres quoq; pecuniam ſic uocabant, unde uerbum ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.

Ἄποινος. ὁ, ἡ. uacuus qualitate.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀποίχομαι. tranſeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρω. lustrare & expiare. Bud. Com.

Ἀποκάθαρμα. ατος. τό. expurgamentum.

Ἀποκαθαρτικὸς. habens uim purgandi.

Ἀποκαθεύδω. seorsim dormio.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo. Actiu. accus.

Ἀποκαθήλωσις. ιος. ἡ. refixio.

Ἀποκαθημένη. mulier menstruata.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. restituo, reintegro, emendo. Accus.

Ἀποκαίνυμι. uinco, ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω, ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω. αἴνυται γὰρ ἡ λαμβάνουσιν ἄθλον οἱ νικῶντες.

Ἀποκαθίζοντες. secuti, ociosi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuso.

Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. π. φα. reuelo. Accus.

Ἀποκάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, uexo.

Ἀποκάπνισμος. σ. ὁ. insinuatio.

Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. π. κηα. specul. expecto. Accus.

Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. speculatio, expectatio uehemens & anxia, cũ ex cor. de quippiam expectatur.

Ἀποκαρδίωσις. ἡ. irrisio, figura Quint.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem conscisco, ut ait Suid. Διακαρτεροῦντες ἑαυτοὺς dicuntur sese tolerãtes, id est sese quoquo modo sustentantes, modice ac parce uiuentes, quod qui facere non sustinent, ἀποκαρτεροῦν dicuntur, & media uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ήδομαι. descendo, contemno.

Ἀποκαταλλάσσω. μ. ξω. ad concordiam & contubernium adduco, amicos concilio & paro. Item diremptam gratiam & solutam sartio, amicitiã reduco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ιος. ἡ. restitutio, id est instauratio rerum in pristinum statũ.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυσις. ιος. ἡ. & ἀποκαύλισις. extirpatio de cardine, uel caule, reuulsio, decurtatio.

Ἀποκαύω. μ. αυσω. π. κα. deuro, cõburo.

Ἀποκάλαντες. declinantes, ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι. resideo, accido, immineo, depositus sum.

Ἀποκείμενος. repositus, reconditus.

Ἀποκείρω. μ. ρῶ. π. κα. detondeo. Actiu. accus.

Ἀποκεκτίδωκα. excoriare, euellere.

Ἀποκέλλω. nauem applico.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τό. purgatio capitis.

Ἀποκεφαλῶ. decolare, amputare caput.

Ἀποκηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo. Actiu. accus.

Ἀποκίλω. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκτος. υ. ὁ. abdicatus, exhæres.

Ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio, exheredi tatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. π. χα. reuelo, abdico. Actiu. accus. Ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα, auctionem bonorũ facio, auctionor. Bud. Com. & in Annot.

Ἀποκιασμός. ὁ. ὁ. obumbratio.

Ἀποκλίνδω. deuoluo.

Ἀποκινδυνεύω. periclitari, experiri periculum, periculum subire.

Ἀποκινῶ. remouco.

Ἀπόκινος. σ. fuga decessus, genus lasciuæ saltationis.

Ἀποκισσόω. hederascere, in hederam transire.

Ἀποκλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. deploro. Actiu. accus. iung.

Ἀποκλείομαι. excludor.

Ἀποκλεισμός. σ. ὁ. obstructus.

Ἀπόκλειστος. φυλακίζοντες.

Ἀπόκλημα.

Ἀπόκλεισμα. ατος. τὸ. φυλακὴ, cuſtodia.

Ἀποκλείω. μ. ίσω. excludo, claudo, obſero. Accuſ.

Ἀποκληρῶ. allegere, ſorte diſtribuere, in decurias cõtribuere, exhæredare.

Ἀπόκληρος. ſine ſorte, exhæres.

Ἀποκλήρωσις. eſt attributio munerum ſigillatim unicuiq; facta, uicesq; fungendi officij attributæ: uacationes uulgo uocant. Bud. Com.

Ἀπόκλητος. η. ὸ. uocatus.

Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino. Accuſ.

Ἀπόκλισις. ιος. ἡ. declinatio.

Ἀποκλύω. eluo, expurgo.

Ἀπόκλυσμα. excuſatio.

Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo.

Ἀπόκνησις. ιος. ἡ. λύπη, mœror.

Ἀποκνίω. μ. ίσω. π. ηκα. pigreſco.

Ἀπόκνησις. ιος. ἡ. pigritia.

Ἀποκνίσω. uellico, amputo.

Ἀποκοιμάομαι. μ. ώσομαι. ω. ημαι. dormio. Depon. abſol.

Ἀπόκοιτος. η. ὸ. adulter, ſeorſum cubans. Lucian. μηδ' ἅπαξ ἀπόκοιτός μοι γένηται, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλῶν ἥρξατο. Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.

Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſth. περὶ στεφ. μή τι ἀφημιρώντας, μήτι ἀποκοιτοῦντας.

Ἀποκολάπτω. μ. ψω. π. αφα. priuo, expello nocendo. Accuſ.

Ἀποκολυμβάω. elabor natando.

Ἀποκολούω. mutilo, κολοβόω.

Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χειρῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſſio, & extrema raucedo. Bud. Com.

Ἀποκοπιῶω. deficere in explorandis ueſtigijs.

Ἀπόκοπος. η. ὸ. exectus, imbecillis.

Ἀποκόπτω. μ. όψω. π. εφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Item præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. Accuſ.

Ἄποκος. intonſus.

Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpolio. Accuſ.

Ἀποκορυσσάμενος. τῶσυς, ἀποκορύμενος. Ὡρσαι enim capillæ dicuntur Aeſchylo.

Ἀποκοτταβίζω. quod à potu in poculo uini relictum eſt effundere, ut ſonitum edat.

Ἀποκραιπαλίω. expergiſcor à crapula, & deſiſto crapulari.

Ἀποκρατέω. cohibeo.

Ἀποκρεμάζω. ſuſpendo.

Ἀπόκρεας. ατος. τὸ. carniſpriuium.

Ἀπόκρημνος. η. ὸ, ἡ. præruptus.

Ἀποκριθόω. incerno, excerno, ſicut ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα. reprobatio, ſententia.

Ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. reſpondeo, ſeparor. Item pro decumbere, ἀπὸ κλίνης ἔσθαι, κατακεῖσθαι, Thucid. Dicitur & de ijs, quæ à cõcretione reſoluuntur. Philo de interitu mundi, ἀποκρίνεται δὲ τὰ πάντα ἐς μίαν ἰδέαν τὴν πυρὸς. Bud. Com.

Ἀποκρίνω. ῖ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo, ſecerno, eximo, Theophraſt. Item quod confuſum eſt ſecerno & abſtraho, Platoni & Ariſtot. Item ſeligo, deligo, διακρίνω, Pauſan. Item incerno, ſiue emundo, excerno, hoc eſt purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro conſtituo. Ariſtotel. lib. 6. de hiſtor. anim. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνει, Paulo poſt & corpus conſtituitur. Bud. Com.

Ἀπόκρισις. ιος. ἡ. deceſſio, excretio, ſeparatio, ſeceſſus, egeſtio, reſponſum.

Ἀποκριτικὴ δύναμις, uis excernendi,

excrementa ἀφ᾽ expellendi.

Ἀπόκριτος. ſelectus, ἔκκριτος. Sic dicuntur, quæ deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.

Ἀποκρύβδην. ſcalatim.

Ἀπόκρυστος. υ. ὁ, ἡ. durus, aſper, rigidus.

Ἀπόκρυσις. ιος. ἡ. occaſus.

Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.

Ἀποκρύω. μ. ύσω. σ. υκα. expello. Accuſ.

Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. ψ ἀποκρύπτομαι. celo, condo, abſcondo. Accuſ. Lucian. ἐπὶ δὲ ἀποκρύψαμεν αὐτοὺς, Vbi uero è conſpectu eorum euaſimus, euolauimus.

Ἀπόκρυφος. ὁ, ἡ. occultus, arcanus.

Ἀποκτᾶδη. amittere, ἀποβάλλω.

Ἀποκτάννυμι. κτὴ

Ἀποκτάνω. κτὴ

Ἀποκτύω μ. γῶ. σ. ακα. κτὴ

Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accuſ.

Ἀπόκτησις. ιος. ἡ. colonia.

Ἀπτυόσαφ. ις. ὁ. abortiuum faciens, Plutarch.

Ἀποκύησις. ιος. ἡ. puerperium, aditus partus.

Ἀποκυίσκω. fœtifico. Bud. Com.

Ἀποκυλίω. κτὴ

Ἀποκυλίνω. μ. ίσω. σ. ικα. reuoluo. Actiu. accuſ.

Ἀπύκιωφ. Romani braſsicã ruſticam aut caninam uocant.

Ἀποκυπαρῶσαι. ἀποκτέννει, occidere.

Ἀποκυεάξαν. fugitiuum eſſe à dommo.

Ἀποκυρόω μ. ώσω. π. ωκα. abrogo. Actiu. accuſ.

Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accuſ.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαχάνοντες dicuntur, quibus ſors non obtigit, qui ſpe ſortis exciderũt, quaſi ἀφ᾽ repulſam paſsi ſunt.

Ἀπολαχάνω. non ſortior.

Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἀπὸ ψοφέω, ictus flagelli, colaphus.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. σ. ιγκα. calcitro, reſilio.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. σ. αφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, parũ ri refero. Itẽ capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, cõcludo, Xenoph. & Ioſeph. ἀπολαμβάνει τοὺς πολεμίους ὑφ᾽ ἑαυτῷ χωρίῳ.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionyſ. πῦρ ἀπὸ λαμπτῆρος ἀφῆς ἐκφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. ιος. ἡ. fruitio.

Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.

Ἀπολαυτὰ. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυτικόν. ῆ. τὸ. quo fruimur.

Ἀπολαυτικὸς. ῆ. ὁ. uoluptuoſus.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. σ. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel cõmodum. Plutar. in Anton. Ἀπέλαυσε δὲ καὶ τῆς εὐνοίας αὐτῶν οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hoſtes. Aliquando pro incommodũ capio. Iſocrat. περὶ τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς ἀπολαύσει τὶ φαῦλον. Genit. ũg. & accuſ.

Ἀπολαχίω. diuido.

Ἀπολάψαι, et ἀπολίψαι. uorabis, linges, diripies canum in morẽ. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.

Ἀπολιάω. μ. αύσω. declino. Accuſ.

Ἀπολίγομαι. μ. ξομαι. σ. γμαι. ſum defeſſus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, nõ poſco, non admitto, Polybio, et Plutarcho in Catone, Solone, & Lucullo. Item ſuccumbo, cedo, do manus. Plut. in Lycurgo. Ἀπολίγομαι τῶν ψυχῶν, deſpondeo animum. Bud. Com.

Ἀπολίγω. annuntio, manifeſte dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀπαγγέλλω, ἀποδείκνυμι, Philoni de Mũdo. Item deligo. unde ἀπολιγμένοι &

ἀπόλυτοι, delecti, eximij, selecti. Ité decerpo, Theophra. Ité interdico, ueto, Et ἀπολύω δίκας ὧν, recuso, reijcio iudicē ut iniquū. Bud. Com.

Ἀπολείβω. distillo.

Ἀπολείπομαι. μ. ἀφομαι. π. αμμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucia. in Icarom. Ité absum, discedo, Xenoph. Ité ignarus sum, hoc me latet, Lys. Item non disco, imperitus sum, nō assequor, Isocr. Ité inter abiectos & uileis existimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολοπόμενος πόνου. abhorrēs laborē.

Ἀπολοιπω. μ. ἀψω. π. αφα. repudio. Item absum. Isocrat. Καὶ ποτάκις δεινὰ παθόντες, ἀπίλιπον ἢ μὴ τῶν ἱκάτων συμφορῶν περιπεσεῖν. ἀντὶ ἢ παρὸν λιπεῖν ἄθλον περιπεσεῖν. Aliquando relinquo, hoc est præcedo, anteuerto, excello, præsto, Isocrat. Ἀπολοίπα μοι τῶν, Hoc mihi deficit. Bud. Com.

Ἀπολοφθείς. separatus, relictus, q̄ alios assequi non potest.

Ἀπόλαψις. ιος. ὁ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. ὁ, ὁ. electus, eximius, ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένος. Item piscium genus, quos Synotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμένοι. communes, ἰδιῶται, quasi in populum distributæ, uulgataeq̄, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Isocrat. translatū à cursoribus, qui cū uincunt, uictos post se relinquūt.

Ἀπολέμητος. ὁ. ὁ. sine bello.

Ἀπόλεμος. ὁ. ὁ. expers belli, non lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπειροπόλεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem.

Ἀπολιάω. mori.

Ἀπολίω. μ. ίσω. π. ἀπίλισα, & Attice ἀπώλεσα. Vel ἀπόσω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Attice ἀπόλεσα, significat τὸ ἀπολύω, de quo mox.

Ἀπολίγω. desino, παύομαι.

Ἀπολιβάξες. recedes. Aristoph. ἐκ ἀπολιβάξεις οὖν ὦ ἰάμις ἀπολάμψη. Sumpta metaphora à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγάνω. clamare, tumultuari.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo, Strab.

Ἀπολικός. ἡ. ὸ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. absunt, inferiores sunt certamine, & à præcurrente relinquuntur. Bud. Com.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. Actiu.

Ἀπόλιον. mirabile. (accus.

Ἄπολις. ιδος. ὁ, ἡ. extorris.

Ἀπολιθάνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. κεῖ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo, ἀποδραμεῖν. λιταργισμὸς enim saltationes uocant. uēl quoniā λίτη ianuam significat, & ἀργὸς celer. Aristophanicum est.

ἀπολίτευτος. ὁ. ὁ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις apud Theopomp.

Ἀπολιχμάω. fugo, ἀπολάκω, lingo.

Ἀπολλά. ἄττινα, πολλά.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. ηκα. κεῖ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, destruo.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo.

Ἀπολλωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. ὁ. τὸ. templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas, unde

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλώς. ῶ. Apollo uiri nomen.

Ἀπολογίομαι. μ. ίσομαι. π. ημαι. κεῖ

Ἀπολογίω. defendo, respondeo, excuso, causam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, ὑ uinculis causā dico. Bud. Com.

Ἀπολόγημα.ατος.τό. excusatio.

Ἀπολογία.ας.ἡ. defensio, excusatio.

Ἀπολογίομαι. ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν ἀπαιτημάτων.

Ἀπολογισμός.ὁ. enumeratio, ἀπολογία.

Ἀπολογούμενοι.οἱ. defensores.

Ἀπολὸς. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρομαι. deplorare.

Ἀπομαίνομαι. purgor. Λύματα enim τὰ καθάρσια.

Ἀπολυμαντήρ.ῆρος.ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. absoluor, hoc est ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι, ἀπολούομαι, Plutarcho in Anto. Τὴν αἰτίαμα ἀπολύεσθαι, est à crimine absolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, suspicionem & crimen diluere. Item discedo, proficiscor, Polyb.

Ἀπόλυσις.ιος. ἡ. absolutio.

Ἀπόλυτος. absolutus, ἄφυκτος, ἀποφυγών. (nia.

Ἀπολυτρόω.μ.ώσω.π. υκα. redimo pecu-

Ἀπολύτρωσις.ιος.ἡ. redemptio, ἀποφυγή, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω.μ.ύσω.π. υκα. est dimittere à nostro consortio, familiaritate, potestate, arbitrioq, ut cum dicimus, Dimisit exercitum instructum, Dimittitur concio, uel senatus, cum amicuiq potestas fit, quò uelit, abeundi, Dimitto amicũ uolentem proficisci. Et in malam partem, quemadmodũ Cicero de Orat. Dimitto autem eos non tam cõtumelioſe, quàm philosophum illũ Annibal. Et in Vatin. Sic sum incitatus, ut cum te non minus contemnerem quàm odissem, tamen uexatũ potius quàm despectum uellem dimittere. Et ἀπολύω τὴν γυναῖκα, repudiare, siue (ut Sueton.) dimittere uxorem.

Ἀπολύων. absolutus, cum quis cessat à coitu uel adulterari.

Ἀπολόλικα, Atticè pro ἀπόλωλα. perij, perdidi. ab ἀπολλύω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσφ. inuisum reddidit.

Ἀπομαγδαλία.ας.ἡ. furfur, in quo posti cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant.

Ἀπομάγματα.παραθήματα, ἀπομάκτρα, ἀποπαρθέματα.

Ἀπομάκαρφ. fructus arbuti, Latinis unedo.

Ἀπομακρόθφ. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης.ου.ὁ. absterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignum quo mensuræ deraduntur.

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus sum, ob molliciem adrem quampiã parum animatus sum.

Ἀπόμαμμα.ης.ἡ. abauia.

Ἀπομανθάνω.εσ.ἡ. dediſco. Vide in μανθάνω.

Ἀπόμαξις.ιος. ἡ. absterſio.

Ἀπομαραίνω.μ. ανῶ. tabefacio, langueſco.

Ἀπομαστάνω. fruſtror. Vide in ἁμαστάνω.

Ἀπομαστιγῶσαι. flagris cedere.

Ἀποματαίωσαι. uilipendere, ὑβριστικῶσαι.

Ἀποματαίως. cohortatus insolenter.

Ἀπομάττω.μιμάξω, ἀπεικάζω, exprimere, Athen.

Ἀπομάττω.μ.ξω.π. αχα. abstergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. Accuſ.

Ἀπομάχομαι.μ.ήσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος. ὁ ἐκτὸς πολέμου γιγνόμενος, pugnæ expers. Sic uocantur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt. Causarij Latinis. Liui. Tertius exercitus ex causarijs senioribusq scribatur, qui urbi manibusq præsidio sint.

Ἀπομαρ-

Ἀπομαλλομένης. τῆς. placentis.

Ἀπομορμύσσω. obdormire, ἀποθαῤῥεῖν.

Ἀπομύσσω. ῶ. mitior.

Ἀπομηκύνω. produco, protendo.

Ἀπομηνίω. iram depono. Vel præpositione abundante, irascor.

Ἀπομίας. similiter.

Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω. μ. ὤσω. ϖ. ωκα. loco mercede. Accus.

Ἀπομισθώματα. οἱ δημοσίαι οὐσίαι.

Ἀπομνημόνημα. τὸ. commemoratio, cõmentarius, regestum. Ita Xenophon ἀπομνημονήματα quendam libri inscripsit, tanquam dictorũ factorũq; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω. commemoro.

Ἀπομνημονίω. μ. ίσω. ϖ. ικα. κοὐ

Ἀπομνησίω. obliuiscor. Genit.

Ἀπομνύω, καὶ ἀπόμνυθι. ἀποβάλλω ὅ τι ὄρκων, abiurare & inficiari. Item eiurare magistratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἵνα οἱ ῥᾳδιούμενοι ἄρχοντες ἀπόμνυωσι, Abdicant se magistratibus. Plutarch. ἀπομόσας τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα, ας. ἡ pars, portio.

Ἀπομονωθείς. σῆσα. ὸ, ὲ. in uitia solus relictus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefasti.

Ἀπόμοργμα. τὸ ἐκμαχεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, sigilli impressio. Bud. Com.

Ἀπομόργνυμι. μ. ορξω. ϖ. οργα. exprimo, informo. Item abstergo, quia exprimendo fiunt abstersiones. Bud. Com.

Ἀπομόσαι. statim, sine consideratione.

Ἀπομῶος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in olympia remdiuinam obeuntem, cum muscarum multitudine infestaretur, Ioui sacrificasse ἀπομύξαι, protinusq; ultra Alpheũ esse muscas abactas.

Ἀπομυξίαι. αἱ. sordities.

Ἀπομυείζω. ἀποσομίζω.

Ἀπομύττω. μ. υξω. ϖ. ιγμα. emungo, decipio, præstigijs illudo. Accus.

Ἀπομωρεῖν. dementare, siue fatuum reddere, siue μώρωσιν inducere, quæ accidit cum tam usus rationis quàm memoria in homine intercipitur.

Ἀπόν. absens, indecens.

Ἄπονα. τά. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόνασθαι. ὄνασο. fruere, ἀπαίρασο.

Ἀπονάω. mugro, sedem mutuo. Neutr.

Ἀπόναμαι. adiutor, utilitatem & delectamentum capio, fruor. Genit.

Ἀπονάρκω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. stuporem excutio.

Ἀπόναθι. frui, ἀπολαῦσαι.

Ἀπονέμω. μ. νῶ. distribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. ἐκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν ἀφορίμων. Idem, μηδὲν ῥᾳθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύσῃ ἀπονέμων, Nihil loci quieti & desidiæ relinquens.

Ἀπονενοημένος. arrogans, temerarius, insipiens, uecors, amens, deploratus, profligatus, Demosth. Et apud Theophra. pro homine flagitiosissimo, & nequissimo, & contaminatissimo.

Ἀπονέομαι. redeo.

Ἀπονεοττεύω. μ. σσω. ϖ. ωκα. nidum facio, nidifico.

Ἀπονευρίω. neruos abscindo.

Ἀπονευρίσεις. quibus digiti mouentur, tendines. τόνοι dicuntur Hippocrati.

Ἀπονέω. μ. σω ϖ. κα. declino.

Ἀπονίω. peruenio, utilitatem capio, destruo.

Ἀπόνητο. adiutus est, ὠφελήθη.

Ἄπονηρος. ου. ὁ. indepranatus.

Ἀπονητί. sine labore.

Ἀπόνητος. ὁ, ἡ. illaboriosus.

Ἀπονίζομαι. enato.

Ἀπονία. laboris carentia & defectus.

Ἀπονικάω. exupero, uinco.

Ἀπονίνημι. honorem tribuo.

Ἀπόνιμμα. ατος. τὸ. κοὴ

Ἀπόνιπτρον. ου. τὸ. malluuium, peluis in qua manus post cœnam abluebantur.

Ἀπονίπτω. abluo, post mensam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἀπόνιψον, ante mensam, authore Polluce.

Ἀπονοστέω. μ. ήσω. σ. κα. molior.

Ἀπόνοια. ας. ἡ. uita flagitiosa & contaminata, uecordia, arrogantia, contumacia, fastidium, secordia, desperatio. Item demigratio, ab ἀπονέω, id est sedem habitationemq; muto. Bud. Com.

Ἀπονομὴ. distributio.

Ἄπονος. ὁ. labore carens, qui nullo dolore conflictatur.

Ἀπονοστέω. μ. ήσω. σ. κα. redeo. Neutr. absol.

Ἀπονοσφίζω. separari, ἀποχωρίζω.

Ἀπονοσφίζομαι. separo.

Ἀπονοσφισμὸς. ὁ. ἀπόστασις.

Ἀπονοσφισμένος. oblitus, ὁ μνημονεύων.

Ἀπόνυμι. μ. ύσω. π. κα. adiuuo. Accus.

Ἀπονύφιος. ὁ. ὁ. κοὴ

Ἀπόνυμφος. ὁ. ὁ. qui mulieris commercio non delectatur. μιζογάμος.

Ἀπονυχίζω. extorqueo, auferò. τὰς ὑφ' αὑτῆς τ' ὀνύχων ἀφαιρῶ, ἢ μυταφορικῶς ἀποφράττω, ἀποκλείω. Aristophan. Equit. ἀπονυχίζειν σου τ' ἂν πρυτανείου εἰτίας.

Ἀπονύχισμα. τὸ. præsegmen unguium.

Ἀπόνως. sine labore, nullo negotio.

Ἀπόξενος. ὁ, ἡ. inhospitalis.

Ἀποξενοῦσθαι est ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.

Ἀποξενόω. μ. ώσω. σ. κα. facio exulem. Accus.

Ἀποξένωσις. est peregre agentis, & cui peregrinari contigit.

Ἀποξέω. μ. ήσω. σ. κα. leuiter incido, scalpo, polio. Accus. iung.

Ἀποξίνυμι. extinguo.

Ἀποξύλισμα. saltationem quandam agere, ξυλισμὸν dictam. Significat etiã reprobare.

Ἀποξυρίω. abrado.

Ἀποξύω. acidum reddo, Plutarch.

Ἀποξύσματα. ramenta, aliàs minuta quædam frustula inhærentia intestinis: quidam strigmenta nominant.

Ἀποξυσμένας. τὰς. incuruatas.

Ἀποξύομαι. distringor.

Ἀποξύω. μ. ύσω. σ. κα. detraho polienda. Accus.

Ἀποπαλαιόω. antiquo, abrogo.

Ἀπόπατος. ὁ. ὁ. abauus.

Ἀποπαλαύω. μ. σω. σ. κα. circunspicio ut fugiam.

Ἀποπάρδω. crepitum uentris emitto.

Ἀποπατέω. μ. ήσω. σ. κα. purgo uentrẽ.

Ἀπόπατμα. ατος. τὸ. excrementũ, merda.

Ἀπόπατος. ὁ. ὁ. latrina, fimus.

Ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.

Ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.

Ἀποπεμπτέος. auersus, expiatus.

Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, de pello, auerto, reycio, remoueo à me.

Ἀπόπεμπτος, uel ἀπόπεμπτος. sceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.

Ἀποπίμπω. μ. ψω. σ. φα. repudio, remitto, amando, ablego. Accus.

Ἀποπομψάμενος. ὁ. ὁ. qui repudiauit.

Ἀπόπεμψις. ιος. ἡ. repudium, remissio.

Ἀποπεφασμένως. palam, manifeste.

Ἀποπηδάω. μ. ήσω. σ. κα. desilio.

Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. σ. κα. impleo. Accus.

Ἀποπίπτω. μ. σοῦμαι. delabor, decido.

Ἀποπιστόω. μ. σω. σ. κα. in fidem uenio, fido.

Ἀποπλανάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.

Ἀποπλανηθὲς. ὁ. qui aberrauit.

Ἀποπλάνησις.ιος.ἡ. aberratio.
Ἀπόπλανος.improbus,præstigiator.
Ἀποπλέω.nauigo.
Ἀπόπληκτος.ὁ.ἡ.stolidus,stupidus,attonitus.
Ἀποπληξία.ας.ἡ.stupor corpore mentéq;,languor,aduersitas, apoplexia.
Ἀποπληρωτής.οῦ.ὁ.impletor,executor.
Ἀποπλήττω.μ.ξω.ττ.χθ. percutio. Accu.
Ἀπόπλους.ὁ.ὁ.recessus nauium.
Ἀπόπλυμ.nauigium inutile.
Ἀπόπλυσμα.ατος.τὸ.purgatio.
Ἀποπνέω.exhalo. Genit. ut, ἀκράτου ἀποπνέω.
Ἀποπνίγομαι.suffocor.
Ἀποπνίγω.μ.ίξω.π.χα.suffoco,strangulo. Actiu. accus.
Ἀποποιοῦμαι.renúcio alicui amicitiam.
Ἀποπομπαῖος.ἀλεξίκακος,depulsor malorum, & auersor, defensorq; pestium & calamitatum.
Ἀποπομπάω.depellere.
Ἀποπομπή.ῆς.ἡ.ἀποπομπὴ, repudium, procuratio & depulsio sceleris & prodigij.
Ἀποπόρησις.εως.ἡ.repedatio,reditus.
Ἀποπορατέον.redeundum,bonum.
Ἀποπρεσβεύω.legationem renuncio.
Ἀποπεπτημένον.reiectum.
Ἀπόπροθι.de longe,ἄποθεν.
Ἀπόπροθι.coràm.
Ἀπόπροθι.longe,ἀπόπροθεν, πόρρωθεν.
Ἀποπροσκαίρω.purgare faciem.
Ἀποπτάω. μ. ήσω. π. κα. uolo, auolo.
Ἀπόπτης.ου.ὁ.spectator. (Neutr.
Ἀπόπτολις.ιδος.ὁ.extorris,exul.
Ἀποπτος.ου.ὁ aleus delonge uisibilis,inuisibilis,sublimis,specula.
Ἀπόπτυστος.reiectus. Dicitur & ἀπόπτυστος,μισητὸς,odiosus.
Ἀποπτύω.μ.ύσω.π. υκα.exspuo. respuo. Accus.
Ἀποπυείας.ου.ὁ.panis species apud Athenienses,ὁ ἐκ ἀνθράκων πυρούμενος.
Ἀποπυέω,ὰς πυρὸς ἰῶμαι.
Ἀπόρατα.τὰ.stabilia,ut sunt aquæ mortuæ.
Ἀπορᾴω.prohibeo.
Ἀπορέω μ.ήσω.π.κα.χθ ἀποῤῥῆμαι. dubito,firmandi propositi nescius sum, consilij inops sum, nõ habeo in promptu quod dicam,deficio. Item indigeo. Vnde ἀπορεῖσθαι, ad summam angustiam redigi. Neutr. Genit.
Ἀπορητικός.ὸν.dubius,dubitator.
Ἀπόρθητος.ου.ὁ,ἡ.impopulabilis.
Ἀπορία.ας.ἡ. indigentia, inopia, egestas, dubitatio, perplexitas, consilij inopia,desperatio.
Ἀπορμύω.μ.ύσω.π.υκα. in auem muto. Accus.
Ἀπόρνυμαι.ab aliquo loco uenio.
Ἄπορος.ου.ὁ.indigens, perplexus, consilij inops,inexplicabilis.ἔστ ἄπορον, κλέος ἐστὶν ἀκέστὸν ὑμνῆσαι.
Ἀποῤῥαθυμέω.μ.ήσω. π. κα. pigresco, languore & desidia affectus sum. Neutr.absol.
Ἀποῤῥαίνω. do ex multis pauca.
Ἀποῤῥαίς.ίδος.αἱ.murices.
Ἀποῤῥαίω.spargo,pario.
Ἀποῤῥαίω.uasto, adiuuo. ὰς ἡ ῥῶ ῥαίω, ἀφ' οὗ καὶ ῥωσθῆναι, καὶ σφύρα. Accus.
Ἀποῤῥάς.derivatio,pars abstracta.
Ἀπόῤῥαξις.ιος.ἡ.modus ludẽdi pila,cuius meminit. Poll.li.9.addens et tres cæteros, ἐπίσκυρον, ἐπιφανίδα, ἀρανίς
Ἀποῤῥαψῳδέω.μ.ήσω.π.κα.metro (aptè dico. Neutr.accus.
Ἀποῤῥέω.effluo,excido.
Ἀποῤῥήγνυμι.μ.ήξω. π. κα. abrumpo, frango. Accus.
Ἀποῤῥηθέν.τὸ
Ἀπόῤῥημα.uetitum,interdictum magistratus.

Ἀπαρρύζω. τὸ ψιλῶ ἰκπνέω, ἀπομάσσω.

Ἀπόρρησις. ιος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magistratus, sicut ἀπόρρημα. Aliquãdo renunciatio, Synes. Bud. Com. (blem.

Ἀπόρρητα. τὰ. pudenda, Plutar. in Pro-

Ἀπόρρητον. ου. arcanum, occultum, abditum. Item ineffabilis, quod non potest eloqui. Item repudiendum, uel indignum quod dicatur. Aliquando ἀπηγορευμένον significat prohibitum. Bud. Com.

Ἀπορρήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀπορρίγω. μι. ίξω. ψ. ιχα. timorẽ incutio.

Ἀπορρίζω. radicitus euello. Non autem idem est quod ablaqueare. hoc enim solum radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοτομῶσαι dicunt, nunc περιαυλῶν, nunc γεμίζειν σκαπανῇ τὰς ῥίζας, id est ἐσκάπτειν τὰς ῥίζας, id est scrobe radices exercere.

Ἀπορρίπτομαι. negligor.

Ἀπορρίπτω. μι. ίψω. ψ. ιφα. proïcio, aufero, abïcio, detorqueo. Accus.

Ἀπόρρητα. τὰ. sanctuaria atq; arcana. Hermol. in Plin.

Ἀπορρόη. ης. ἡ. succus defluens ex arboribus, aut ex alia re, cõtagio serpens.

Ἀπόρροια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale semen, effluuium.

Ἄπορρον. denuo, rursus.

Ἄπορρος. ος. ὁ, ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotẽs, dubius, inutilis, paup.

Ἀπορροφέω. μι. ήσω. σ. ηκα. sorbillo. Acc.

Ἀπορρύω. μι. ύσω. ψ. ηκα. defluo. Neutr.

Ἀπόρρυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόρρυτον σῶμα, effluens corpus, hoc est decrescens, & unde alimentũ effluit & decidit. Bud. (Com.

Ἀπορρύω. abluo.

Ἀπορρωγάς. ἡ.

Ἀπόρρωξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ῶγος. ὁ. deductus, originem habens, profectus, instillatio, fluxus, γένεσις ἀπογονή. Aristophan. Lysistr. τίς μυρτὶς ἂν δίδυτος ἀβάτοισιν ἐν σκέλοισι τὸ πρόσωπον περιεργασμένος ἐκεννέων ἀπῤῥώξ.

Ἀποσφαλίσομαι. μι. ίσομαι. ω. ισμαι. orbatus sum. Paul. ad Timoth. ἀποσφαλισθέντες ἀφ' ὑμῶν.

Ἀποχᾶσθαι est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procus male saltauerit, & per hoc à puella exposcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiam quod Latinis desultare dicitur, hoc est saltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπρόπτατον. τὸ. inexplicatissimum.

Ἀπρόπτατος. omnino inaccessibilis.

Ἀποσαλῶν. μι. ώσω. auehor. Hac dictione usi sunt Græci, cum significabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in salo esse, id quod Latini, in salo & in ancoris cõmorari enuntiare solent, Diodo. & Thucyd. Ἀποσαλῶμεν ἐπὶ ὕδατος γῆν, stabilitam esse super aquam terram.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφῶ. μι. ήσω. π. ηκα. declaro. Acc.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μι. ἔσω. σ. ηκα. ἀόρ. β. ἀπέσβην. extinguo. Accus.

Ἀποσείω. excutere, ppulsare, remouere

Ἀποσήσομαι. depono, decurto.

Ἀπόσησις. ιος. ἡ. genus impudicæ saltationis.

Ἀποσμύνω. glorior.

Ἀποσταύω. concludo in stabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obsigno, ut apud Herodia. ἀποσημήνατε τὸν ἐπίτροπον. Aliquando ad forũ pertinet, significans requirendos reos, siue publicandos, & pœna afficiendos annotare, eorũ bona perscribere & obsignare, Xenoph.

noph. Bud. Com.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, respondeo, do signum, Plat. Accus.

Ἀποσημαῦμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria scribo, Ammon. in Prædic. Bud. Com.

Ἀποσημασάντων. τ. dantium signum. Thucyd.

Ἀποσίπομαι. μ. ἐψομαι. π. κμμαι. πρὴ

Ἀποσήπω. marcesco. Depon. absol.

Ἀποσίχω. insequor, ἀποδιώκω.

Ἀποσκοπέω. μ. ὄσω. π. σκα. depeculor. Accus.

Ἀποσιμῶν. ferri aciem auertere. Item ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμὸν. σιμὰ δ' ἱκάλειν τὰ προσάντη χωρία, consurgere ad locos acclives.

Ἀποσῖτικόν. quod nauseam, & fastidiũ inducit.

Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄπορος, ἄσιτος, de quibus Athenæ.

Ἀποσιωπάω. μ. ησω. π. ηκα. obticeo, intersisto.

Ἀποσιώπησις. ἡ. figura quæ reticentia à Cic. dicitur, à Celso obticentia, non nulli interruptionem appellant.

Ἀποσκαμμονθίζω. illudo.

Ἀποσκαρύζομαι. cachinnari.

Ἀποσκεδάννυμι. μ. άσω. π. ακα. dissipo. Accus.

Ἀποσκευάζομαι. aufero, tollo de medio, summouco, amando, ablego, Herodi. Item prorsus de medio tollo, neco. Idem, πρὴ τὸ λοιπὸν πατρώους θύειν ἀποσκευάζεσθαι. Aliquando refuto, refello, conuinco, euerto, destruo. Grego. ἐπειδὴ δ' ἀποσκευασάμενα τὸν λόγον τὸν ἀπόστιον. Aliquando uentris onus pono, Herodia. Vnde τὸ ἀποσκευαζόμενον, τὸ ἀνθρώπου dicitur ἀκόπρος. Aliquando etiam excutio quodcunq; onus. Bud. Com.

Ἀποσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. repono, repato. Ité quemadmodũ ἀποσκευάζομαι, aufero, & tollo demedio, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero damnum. Accus.

Ἀποσκέυαστος. ὁ. ἡ. inextructus.

Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. sarcina, exercitus impedimenta, ἃ τῇ στρατιᾷ χρήσιμά. Athenæ. usus est pro instrumẽto aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu. Bud. Com.

Ἀποσκοπέω. μ. ησω. π. σκα. consydero.

Ἀποσκοπεύω. ὁ. quasi explorabundus.

Ἀποσκιφαλίζω. labefio.

Ἀποσκοπέω. μ. ψω. π. φα. commoneor, de nimadduerto.

Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.

Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ. umbra & obumbratio.

Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. sparsi.

Ἀποσκιντᾶ. fugio.

Ἀποσκιῤῥωθὲς. in scirrhum induratus, σκιῤῥωθές.

Ἀποσκλλῶμαι. emori.

Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, desquamo, circuncido.

Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἡ ἀποσκοπάω. intueor scopum, uel aliquid tanquã scopum. Item intueor & diligẽter consydero. Accus. Bud. Com.

Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reicio, ἀποδοκιμάζομαι. Actiu. accus.

Ἀποσκορπισμός. οῦ. ὁ. contemptus, ὄλεθρος. (rejectio.

Ἀποσκοτίσω. obumbrare, solem desine.

Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. canibus expono. Actiu. accus.

Ἀποσκυθίζω. cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado.

Ἀποσμάω. extero.

Ἀποσμήχω. μ. ήξω. π. ηκα. purgo, tergo. Actiu. accus.

Ἀποσμιλίω. culiro abrado.

Ἀποσοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco,

repello, ligo. Actiu. accus.

Ἀποσβυτής. ὁ. remotor.

Ἀπόσπασμα. pars, auulsio.

Ἄποσον. sine quantitate, τὸ μεσότητι μὲν πρὸς μὲ ἀκρότητα.

Ἀποσπασμάτια. reliquiæ quædam.

Ἀποσπάω. μ. άσω. σ. ασα. euello, emetior. Lucian. Icarom. Ἐπὶ δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο τοῦ σκαλμοῦ ἰσχυρότερα, σαμψακοῦ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας. Actiu. accus.

Ἀποσπερματίζω. semen emittit.

Ἀποσπάω. dehortor, dissuadeo, Herodotus lib. 6.

Ἀποσπόγγισμα. ζος. τὸ. quod abstergitur.

Ἀποσποδέω. in cinerem redigere, è medio tollere. Aristoph.

Ἀποσπουδάζων. negligens, ἀμελῶν.

Ἄποσα. absiste. imperatiuus pro ἀποστῆναι, sic παράσα.

Ἀπόσαγμα. τὸ. defluxus.

Ἀποσαδά. à longe, eminus, per interuallum.

Ἀποσαδόν. longe, procul.

Ἀπόσαδον. υ. τὸ. rete piscatorium, plumbo & calamis hinc & hinc tẽperatũ.

Ἀποστάζω. distillo, descendo.

Ἀποσχίω. impedio.

Ἀποστάς. fugiens.

Ἀποστασία. ας. ἡ. defectio, cum quis à duce suo desciscit.

Ἀποστάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & desciscentes à patronis, li bellus repudij.

Ἀπόστασις. εως. ἡ διαστήματος, ζος, καὶ ἡ ἀποστασία, elongatio, productio, immensa capedo, abscessus, digressio, distantia. Item defectio, rebellio. Aliquando suppuratio Ruellio interprete.

Ἀποστατέω. μ. ήσω. σ. ηκα. absisto. Genit.

Ἀποστάτης. τητος. retractator, faciens desistere. & ἀποστατῆρες, segreges.

Ἀποστάτης. ὁ. apostata, desertor, q abscedit ab eo quod tuendum susceperit. Bud. Com.

Ἀποστατικός. ὴ. ὸ. rebellis.

Ἀποσταυρῶ. uallo claudere, cancellis firmare.

Ἀποστεγάζω. μ. άσω. σ. ακα. detego. Acc.

Ἀποστέγω. intus coërceo, & cohibeo licet etiam arceo significet, & propulso, & inhibeo.

Ἀποστέλλω, uel ἀποστάλω. discedo.

Ἀποστέομαι. κεῖμαι

Ἀποστέλλω. emando, uel cũ mandatis aliquẽ mitto, remitto, cursum nauis aliquò dirigo & cõtendo, quod nõ tantum is facit qui in naue est cũ uectoribus, sed etiam qui magistrũ præposuit & exercitorẽ nauis. Bud. Com.

Ἀποστέργω. fortiter fero.

Ἀποστέρημαι. priuor. Genit.

Ἀποστερέω. μ. ήσω. σ. ηκα. priuo. Accus.

Ἀποστερητής. οῦ. ὁ. priuator.

Ἀποστερητικός. ή. όν. ἡ. inducẽti genus, priuatrix. Aristoph. Nebul.

Ἀποστεφανόσαθαι. deponere coronam.

Ἀποστείλω. expecto.

Ἀποστήμα. ατος. τὸ. spaciũ, abscessus. Item suppuratio, ulcus, apostema, qua uoce & Latini medici utuntur.

Ἀποστήριγμα. sustentaculũ, ἐρείσμα.

Ἀποστήσαι. restituere.

Ἀποστιλπνόω. κῶ

Ἀποστίλβω. abrado, resecо.

Ἀποστίλβωμα. τὸ. minutia abrasa.

Ἀποστολή. ῆς. ἡ. missio, immissio, remissio, apostolatus, munus. Ἀποστολὴ τῶν παιδῶν, amissio puerorum, cædes puerorum.

Ἀπόστολος. ὁ. uel ἀποστολεύς. έως. ὁ. nũcius qui cũ q mittitur. Erat & nomẽ principatus apud Athenienses, cuius officium erat recitè atq ordine curare instruereq classem. Vnde et Demosthenes ἀποστολοί sunt apparatus classium

expeditionesq; maritimæ. Item dimiſſoriæ literæ, apud Iureconſul. de quo Alciatus de Rer. & Verb. ſign.

Ἀποσμαρίζειν, eſt memoriter, nullo codicis auxilio, dicere.

Ἀποσμίζειν. ἀπὸ μνήμης ἀξιῶν λέγειν, ἀπορεῖν, pendere ab ore & obſeruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem, & perplexum reddere, ſiue illaqueare, & ab ore capere. Eraſ. in Luc. cap. 11.

Ἀποσομόω. idem quod ἀποσμίζω, hoc eſt ἀποφράττω, os obturo.

Ἀπόστυγος. ὁ. inimicus, non amans.

Ἀποστρακίζω. relego, mitto in exilium.

Ἀποστρακοῦσθαι. indurеſcere ut cruſta, crā ſire inteſtaceam duritiem.

Ἀποστράτηγος. ὁ. ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποστρέφομαι cum accuſ. eſt auerſor et faſtidio: aliàs enim ſignificat cōuertor, ut ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hunc. Bud. Com.

Ἀποστρέφω. μ. ψω. ψα. auerto; detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abſcedo. Xenoph. & Plutarc. Actiu. accuſa. Bud. Com.

Ἀποστρόφια. ας. ὁ. aſperula.

Ἀποστροφὴ ῆς. ἡ. auerſio, odiū. Item ſermo à perſona iudicis auerſus.

Ἀποστροφία. Veneris cognomē erat Thebanis, quaſi ab impijs operibus, iniuſtiſq; deſiderijs auerteret homines. Cæl. lib. 8. ca. 6.

Ἀπόστροφος. ου. ὁ. apoſtrophus, auerſio unus ex decem accentibus Græcorum, q primæ uocali alicuius uocis ſuperadſcriptus, denotat uocalem præcedētis dictionis eliſam propter hiatum.

Ἀποστυγέω. odi. Apoſtolus, ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν.

Ἀποσυλάω. perſequi.

Ἀποσφενδίλω. μ. ίλω. ν. ιμα. expello, excutio, remoueo. Actiu. accuſ.

Ἀποσφαρ. duræ uocis, τῇ φωνῇ σκληρόν.

Ἀποσφαρ. aſtringere.

Ἀποσυκάζω. μ. άσω. ν. ακα. ficus edo, ficus decerpo. Item calumnior.

Ἀποσυλάω. ᾱ. deprædor, prædā abduco.

Ἀποσυμβολᾶν. abundante præpoſitione, ponitur pro concurrere, συμβάλλειν.

Ἀποσυνάγωγος. υ. ὁ. excōmunicatus, alienus à congregatione & ſynagoga. Bud. in Annot. poſt.

Ἀπόσυρμα. ατος. τὸ. deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus. Bud. Cō.

Ἀποσύρω. detraho.

Ἀπόσφαγμα, τρυγῶδες ψαράδιμα. Hipp.

Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφαλιλίζω. μ. ίσω. ν. πα. debilito, putrefacio. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποσφάλλομαι. aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀποσφάττω. iugulo.

Ἀποσφενδονάω. ῶ. fūda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνηται qui ſunt, uide Plutarc. in Problem.

Ἀποσχάζω. μ. σω. diffringo, corrumpo, reſeco uenam, ſcarifico cutem. Bud. Comment.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ. Bud. Com.

Ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud. Com.

Ἀποσχεδιάζω. ex tempore dico.

Ἀπόσχεσις. εως. ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχίζω. fundo.

Ἀπόσχισις. ἡ. ramus, propago.

Ἀποσχοινίζω. ſeparo tanq̄ funiculo, priuo.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀπτυέσθαι πρός τινα, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποχάν. ὁ. ἀποσάς, abſtinens.

Ἀποσῴζω. tandem ſeruo, intus condo ut ſeruem, intus incolumem contineo.

Ἀποταγὴ. ῆς. ἡ. renunciatio & cum extre-

mum salutamus, & salutem dicimus alicui uitæ instituto. Bud. Com.

Ἀποτάδην. prolixè, intensè.

Ἀπότακτος. ad certum usum sepositus & selectus. Bud. Com.

Ἀποταμιάομαι. claudo.

Ἀποταμίνω μ. ἀποτάω. extendo.

Ἀπόταξις. ιος. ἡ. renunciatio, sicut ἀποταγή. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com.

Ἀποτάσσομαι. μ. ἄξομαι. π. αμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.

Ἀποτάττω. μ. ἄξω. π. εχα. renũcio. Item secerno, seorsum destino, disiungo, attribuo. Actiu. datiu. Bud. Com.

Ἀποταῦροι. οἱ. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, & Setaurææ.

Ἀποταφύμενος. confidens.

Ἀποτάτω. longissime. (chro.

Ἀπότατος. ϛ priuatus est maiorũ sepulchris.

Ἀποτάφρευσις. ιος. ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo fossa.

Ἀποτείνομαι uoce passiua est inuehor. Galen. ἀποτείνεται ἐς θυμόλεον.

Ἀποτείνω. μ. νῶ. π. εκα. extendo, intendo, produco, longum facio, ἐς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω ἐς μῆκος. Actiu. accus. ut ἀποτείνω λόγον. pro longam orationem habeo, id est ἀπομηκύνω. Interdum absolutè & sine casu. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πόρρω ἀποτενῶ μου ἂν διαλεγόμενος, id est μακρολογήσω σοῦ. Bud Com.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circundo, murũ dirũo. Bud. Com.

Ἀποτείχισις. ιος. ἡ. muri destructio. (tio.

Ἀποτείχισμὸς. ὁ. circũuallatio, munitio.

Ἀποτίλαοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰσοδαίων.

Ἀποτίλλομαι. conualesco.

Ἀπότιλσμα. ατος. τὸ. res gesta, effectus. Ἀποτιλίσματα μαθηματικὰ dicuntur ea quæ cœlum ex astrorum compositione, & aspectu mutuo in natali cuiusq; hora efficit, effectus genitura rum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα mathematicorum seu astrologorũ responsa. Circumferuntur & libri Ptolemæi ἀποτελεσμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cæl. lib. 7. ca. 9. & Alciat. de Re. & uerb. sign.

Ἀποτελεσματικοὶ post Homeri ætatẽ dicti sunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horum curiositas nihil reliquit, quod planetarum non subiecerit potestati, ut in Iliad. primum annotat Eustath.

Ἀποτελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. terminor.

Ἀποτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, efficio. Act. accus.

Ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ, τῇ ἀποτόμῃ. ἀόρ. β. ἀπέτεμον. π. τέτμηκα. abscindo. Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀποτέρνημι. decoquo.

Ἀπότεξις. ιος. ἡ. partus.

Ἀποτερματίζω. finio.

Ἀπότερος. εν. ὁ. longinquus.

Ἀποτέρω. longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα. stata & constituta.

Ἀποτεταγμένος. desponsus, deuotus, destinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον. pignori acceptum à marito, uel à marito datũ pro dote accepta.

Ἀπότευγμα. ατος. τὸ. damnum, quod decidit alicui, repulsa, aberramentum, Plutarch. περὶ ἀθυμίας, ἀποτυχία.

Ἀπότευξις. ιος. ἡ. res male gesta, repulsa

Ἀποτευκτικὸς ἀνὴρ offensator, & opponitur τῷ καθορθωτικῷ. Bud. Com.

Ἀποτίθεμαι & ἀποτίθ. μ. μαι. π. κα. in actiua uoce, reijcio, hoc est ἀπώθουμαι, ἀντίθημι. Xenoph. de hoĩbus uoluptarijs loquẽs, τὰ δὲ χαλεπὰ ἐς τὸ

χῆρας ἀποθέμενοι. Ité depono, ut ἀποτίθεσθαι τὴν ἔχθραν de ponere inimicitiam, & ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare se magistratu. Item recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα, intestina reponere, siue (ut Celsus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἐξωθούμενα παθήματα, exponere, Aristot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.

Ἀποτίλω. μ. ωῶ. euello, depilo. Actiu. accus.

Ἀποτιμάομαι. æstimatum accipio. Et ἀποτιμᾶσθαι ἐς προῖκα χωρίον dicitur à Demosth. quod maritus oppignorauit in eum casum, quo casu restituenda dos erit, certa pecunia æstimatũ, uel ipsi marito pro pignore dotis datum. utrũq; enim significare potest. Bud. Com.

Ἀποτιμάω. μ. άσω. π. κα. æstimatum do. Item æstimo, præsuppono. Ité punio, cõdemno. Actiu. geni. & accus.

Ἀποτίμημα. ατος. τὸ. precium, pignus quod accipiebatur à spõso, ut de dote perdenda non esset periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore. Bud. Com.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. descriptio census.

Ἀποτιμηταί. οἱ. æstimatores, ut qui à magistratu petebãtur, qui precium inducerent ac indicaturam. Meminerunt Demosth. & Lysias.

Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.

Ἀπότιμος. inglorius, infamis, ἄτιμος.

Ἀποτιμότερος. α. ὸν. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτινασσόμενος. ὁ. excutiens.

Ἀπότισον. solue quod debes.

Ἀποτίνυμι. κὴ

Ἀποτινύω. κὴ

Ἀποτίνω. μ. ίσω. π. κα. κὴ

Ἀποτίω. punio, reddo, compenso, exoluo, pœnam pendo, quocunq; modo soluo & rependo, & captiuos luo. Bud. Com.

Ἀποτίπλασον. difficile accessu.

Ἀποτμήγω. abscindo.

Ἀποτμότατος. ὸ. infeliciss imus, Homero ὀνυχὴς. nam πότμος prater mortem etiam fortunam significat. παρὰ τὸ πίπτειν, ὃ ἔστι συμβαίνειν.

Ἀποτόκος. ε. ὸ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo sumpta ab aliquo fiducia. Bud. Com.

Ἀπότομαι. segmenta.

Ἀποτομάς. άδ(ος). ὁ. κὴ

Ἀποτομής. iaculum, quo uebantur pentathli.

Ἀποτομὶς. breue iaculum.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, seueritas nimia, uelocitas temeraria, inconsiderãtia.

Ἀπότομος. ε. ὸ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item compendiosus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præcisus.

Ἀποτόμως. truncatim, durius, uulgò rigorosè.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. π. υκα. in orbem redigo.

Ἄποτος. ὸ. cui nullus usus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀποφάγημα. cibus, reliquiæ.

Ἀποπαχανίζω. strangulo, frango collũ.

Ἀποπαχύω. audeo.

Ἀποφέρομαι. auersor, deuito. Cum geni. accipitur subinde pro suo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. ψω. π. αφα. auerto, auoco, dissuadeo, deterreo. Gaza ex Cicer. ὀλίγοι ἂν οἶμαι ἀχθῆς ἀποφύγοντες, Haud sanè quis facile retraxerit. Accus.

Ἀποφίλω. recurro. quere φίλω.

Ἀποτριάζω, uel ἀποτριάσω. treis ictus infligere, uincere. De pẽthatlo dicitur.

Ἀποβιβή. ῆτος. ἡ. corrosio, obtritio.

Ἀποβίβομαι. μ. ψομαι. π. ιμμαι. exprimo, excrucio. Item amolior, propulso, & diluo crimẽ quo aspersus sum, purgo, abstergo, Diodo. & Aeschyni. Item reijcio, summouco, Plutar. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποβίβω. μ. ιψω. π. ιφα. abstergo. Aelli. accus.

Ἀπόβριμμα. ατος. τὸ. res quæ detereudo decidit, ramentum.

Ἀπόβριξ. ιχος. ὁ. impubes, ἄνηβος.

Ἀποβρόχω. mordicus abscindo, ut ἀποτρόχω τὰ ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτρόπαιον. ου. τὸ. sacrificium uel supplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum immmens. ἀποτρόπαιον θέαμα, abominandum spectaculum.

Ἀποτρόπαιος. ου. ὁ. malorum depulsor, terribilis aspectu, difficulter deprecãdus, malus, fugiẽdus, dignus odio. Θεοὶ ἢ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebantur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq; depulsores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules. Latini augeronocas nos uocant. Bud. Com.

Ἀποτροπάομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπή. ῆτος. ἡ. dehortatio, auersio.

Ἀποτροπίασμα. ατος. τὸ. expiatio, ἁγίασμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auersor, refugio. accu.

Ἀποτροπιασμός. οῦ. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ου. ὁ. quem homines euitant, fugitans urbem, auersus, auersandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, insolens, non assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com.

Ἀποτριῶν. clam cupiens, λάθρα ἀξιῶν.

Ἀποτρύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Actiu. accus. iung.

Ἀποτρύω. lassum reddo, & ἀποτρύομαι lassesco, succumbo, fatisco, exenuor.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ κατορθούμενον, quod perperã maléq; ac præter animi sententiam euenit, quod præter spem cadit, apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγχάνω. non compos fio uoti, frustror. Genit. ut σικελίας ἀποτυχὼν, Siciliæ potiundæ spe frustratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandem renudo, præputiũ reseco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidicvlis extendor, ut martyres, Cyrill. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ. qui sunt in supplicio.

Ἀποτυπόομαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπλω. uapulo.

Ἀποτυφλοῦνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Ἀποτύψονται. desinent uerberare.

Ἀπούρας. αντος. ὁ. auferens, præripiẽs. Dicitur pro ἀπορίσας per syncopen, à præsenti ἀπορίζω, pro ἀφαιρέω, quod est extermino.

Ἀπραγοί. loci uel anguli contempti, in quos scoparũ purgamẽta reijciebãt.

Ἄπους. ὁδος. sine pede, apes auicula.

Ἀπροιάλιμον. partem bonorum dare, ut pater filiæ, cum nubit.

Ἀπουσία. ας. ἡ. absentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαντικῶς λέγω. Verbum est dialecticum. Censeo, sententiam fero, statuo. Galen. ἀδύνατος ἔστιν ἀποφήνασθαι, Nihil consonũ dicere. Bud. Com.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demosth. ὑπὲρ ἁπάντων ἡμῶν ἀποφῆναι, id est, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idẽ: ἔγραψε μὲν

οὐδὲν ἀποφαίνεσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæstum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τινὶ διαθήκην, adere testamentũ & exhibere, hoc est φανεροποιῆν: à quo & ἀποφασμένως propalàm & manifestè. Ἀποφαίνειν τινὶ οὐσίαν, est dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentariũ appellant.

Item defero, reuelo, crimé obijcio, Lys. Accipitur etiam pro ἀπογράφομαι, ἀποτιθῆ, παρασκευάζω, facio, perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας, Qui ex inopibus opulẽtos reddidisti. Itẽ propono, ut proponimus quæstionẽ. accus. iung. Bud. Com.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. apud Plat. ἀντὶ τῆ ἀληθοῦς. Et est enunciatio uerum uel falsum significans, nomine & uerbo constans.

Ἀποφαντικός. ἡ. ὁ. enunciatiuus.

Ἀποφάσκω. negare.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. negatio. Item enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarch. pro sententia & dicto breui, hoc est apophthegmate. Aliquando cõmentarium bonorum & inuentarium, ἀπογραφὴ. Bud. Com.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, sententiam dico, effari.

Ἀποφασμένως, uel ἀποφανσμένως. palàm, manifestè.

Ἀποφαυλίζω. contemnere, aduersari.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium: proprie de ijs dicit, qui honorem aut magistratum gesserunt. Auferre hoc Latinis significat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Att. 16. Audiuimus Cæsarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberalissimum decretũ abstulimus. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Greg. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλεῖ. Bud.

Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρειν ἀνέμους & τὴν ἄνθρωπον. Sic Plin. lib. 24. ca. 5. de cedri succo, Defuncta corpora incorrupta æuis seruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat spirãtibus, defunctis pro uita sit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκην τινὶ γραφῆς, in iudicium uoco, accuso, reum postulo, diem dico.

Aliquãdo renuncio, designo, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demosthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adscribo, Lys. Aliquãdo mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γεγονὸς μέρος. Et pẽdo, hoc est soluo, pensito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, absoluor. Neutr. absol. Interdum cum duobus accusatiuis construitur. Demosthen. ἂν δίκας ζῶν ἀπέφυγον πολλὰς καὶ ἀτιμίας πονηρὰς.

Ἀπόφυξις. ιος. euasio.

Ἀπόφημι. nego.

Ἀπόφημος. infaustus, mali ominis.

Ἀποφῶναι τινὰ οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφήνασθαι τινὶ γνώμην. dicere sententiam.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. γνῶσι, sententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa cõprehendo, præcise & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. τος. τὸ. sententia breuis, breuiter ac scite dictum, scita, breuis, acutáq; responsio, præcisa sententia ac breuiter circumscripta. Ἀποφθέγματα (inquit Eras.) sunt dicta acuta quædã & breuia, non cuiuslibet quidem, sed oratorum, ducum, legatorum, imperatorũ, ac ut semel dicã, illustrium uirorum.

Ἀποφθιμπικός. ὁ. ὁ. sententiosus.
Ἀποφθάρομαι. abeo in malam rem, misere & calamitose uagor et erro. Ἀπόφθαρθί μυ Attici dicunt, cum indignabunde aliquem discedere iubent: abi in malam rem.
Ἀποφλαυίζω, uel ἀποφαυλίζω. extreme contemno, nihili facio.
Ἀποφλυμαίνω. id est capitis pituitas produco & purgo.
Ἀποφλυμαίνω. tumorem deponere.
Ἀποφλύειν. eructare, ἀπιράγειν.
Ἀποφοιβάζειν. purgare, uaticinari.
Ἀποφορά. ᾶς. ἡ. ἀποκομιδὴ, tributi solutio, officiũ quod heris serui præstãt.
Item pensitatio, pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendebatur, Andoci. & Plutarcho. Idem in Apoph. ἀποφορὰν stipendiũ militare uocat.
Significat etiam suaueolentiam, odoremq; gratum. Herodian. ὠνεῖτο τὴν τῶν ἀνθέων ἀποφορὰν. Sæpius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutar. Symp. 5. Item pro ablatione, Aristot. Aliquando lucrum, κέρδος, λῆμμα. Bud. Com.
Ἄποφος. sterilis, ἄκαρπος.
Ἀποφορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Aclius. accus.
Ἀποφραγίζω. resigno quæ signata sunt.
Ἀποφραγνύω. obstruo.
Ἀποφράς. άδος. ἡ. dies nefandus, inauspicatus, ater.
Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.
Ἀποφυάς. ἁδος. ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες. annata, id est annascentes ramuli ramis maioribus. Sic Aristot. item uocat intestinorum appendices, quæ & ἐκφυάδες dicuntur.
Ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euasio.
Ἄποφυος. ὁ. ὁ. qui nullum habet tribum, aduena.
Ἀποφυσάδες. οἱ. fibræ.
Ἀποφυτίζω. folia detraho.
Ἀποφυσία. ἡ. bulla, eminentia.
Ἀποφυτεύω. aulsione sero.
Ἄποφυτον. ου. τὸ. monstrũ, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀπὸ δένδρου. φασὶ γὰρ τὰ ἄκαρπα ἀποφύτια.
Ἀποχαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. frenũ exuo.
Ἀποχαλκεύω. fabricor.
Ἀποχειρίζομαι. ου. τὸ.
Ἀποχειροβίωτος. ὁ. ὁ. opere manuali uiuẽs.
Ἀποχειροτονέω. abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiscito absolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accusat. Demosth. τὰ πεπραγμένα ἀπέβη τῷ δήμῳ ἀπεχειροτόνησε μᾶλλον. Bud. Com.
Ἀποχειροτονία. abrogatio.
Ἀποχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco per conductum.
Ἀποχή. ῆς. ἡ. distantia, abstinẽtia. Item receptio, quitantia iurecõsultis, chirographus, quo creditor testatur sibi factum satis à debitore. Latini acceptilationem uocant.
Ἀποχλαίας. cuius facici color affectu aliquo modo mutatur, pallescit.
Ἄποχος. imperitus, agrestis.
Ἀποχάσκω. μ. ώσω. abutor, recedo & antiquo. cum genit.
Ἀποχὴ. μ. ἀποχήσω. ἀπέχρησα. sufficit. Lucia. ἐγὼ δ' ἀποχὴ μόνα τὰ ὑφάσματα ἀπὼν τῶν ἀδικημάτων.
Ἀποχήθω. ἑαυτῷ. sibi mortem conscisco.
Ἀπόχησις. ιος. ἡ. abusus.
Ἀποχήσει. sufficient apud Aristoph.
Ἀποχυσόω. inauro.
Ἀποχῶν. ὁ. sufficiens, idoneus.
Ἀποχώντως. sufficienter, satis.
Ἀπόχωσις. ὁ. sufficiens.
Ἀποχυλίζω. succum extraho. (do.
Ἀποχάρω. μ. ήσω. π. ηκα. secedo, discedo.

Ἀποχώνω

Ἀποχώρησις. ιος. ἡ. discessus.

Ἀποψαλίζω τὰ ὄνυχα. deseco, forcifico ungues.

Ἀποψάομαι. μ. ἄσομαι. abstergo, tergo nares. (go.

Ἀποψώλομαι. μ. ώσομαι. π. ωσαμαι. finis

Ἀπόψυγμα. τὸ. derasio.

Ἀπόψυσον. hostimentum.

Ἀποψηφίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισαμαι. libero in iudicio, per decretum expello, reuoco, quãdo res componi nõ potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendũ, Item condemnor. Bud. Com.

Ἀποψοφῶν. edere crepitus alui.

Ἀποψύσεις dicitur, quasi è tribu motio & electio, καταλίκη. Bud. Com.

Ἀποψηφισμένοι dici possunt, quos Romani ararios appellant, qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἀποψοφῶν. pedere.

Ἀποψύχω μ. ύξω. π. υχα. arefco, morior. Item caco, apud Hesiod. ut ἀπέψυξεν βίον, mortuus est, obyt, apud Sophocl.

Ἀποψιλία. μ. ώσω. π. υκα. eo nudato præputio.

Ἀπούνης. iurabas.

Ἀπαλάλω. concionor.

Ἀπράγμων. ον. ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ocioſe, & faciliter aliquid fieri & procedere, nulloq; negotio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ocium, tranquillitas uitæ,

Ἀπράγμων. ον. ὁ. ocioſus, ſine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotiũ exhibere alijs non ſolet, & ſimul qui nõ libenter ſibi negotia exhibet, quales ſunt ἰδιοπράγμονες. Interdũ pro inertibus accipitur, & qui laborem recuſant. Bud. Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπραξία. ως. ἡ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium, ut in uerſu prouerbiali, ἀνάπαυσις ὅλη τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiam cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet et appellare nomina ſua. Quare Plutar. pro iuſtitio poſuit.

Ἀπράσια ας. ἡ. interdum utilitatem ſignificat. Liban. καπέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων.

Ἄπρατος. eſt integer & innocens, uel teſtis uel iudex, qui cõſcientiam addicere pecunia non didicit. Bud. Com.

Ἀπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. indecens.

Ἄπρικτος. non factum, inutile.

Ἀπριάτλω. ſine precio.

Ἀπρίατος. ὁ. ἡ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter.

Ἀπρονοήτως. nulla noſtra opera, ſpõte.

Ἀπροβούλευτος. ſententia, quæ ſtatim ad populum non ad ſenatũ refertur.

Ἀπροβολία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμος. ὁ. ſupinus, tardus, remiſſus. Plutar. in Themiſtocle.

Ἀπροθυμότατος. η. ον. minime auidus.

Ἀπροϊδής. ἐος. ὁ, ἡ. improuiſus.

Ἄπροικος. ον. ὁ, ἡ. indotatus.

Ἀπρόϊτος. qui non exit domo.

Ἀπρομίτου. μ. ιῶ. π. ια. ſeparo, ſegrego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconsyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἄπρεπος. indecens, absurdum.

Ἀπροόπτως. de improuiso.

Ἀπορώτατοι. οἱ. egeni maximè.

Ἀπρόσβατος. inaccessus, inaccessibilis.

Ἀπροσβούλευτος. inconsultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconsultò, ex tempore.

Ἀπροσδεής. ἐής. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιόνυσος. nihil ad rem pertinētia. quære adagiū, Nihil ad Bacchum. & Bud. Com.

Ἀπροσδόκητος. ὁ, ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, nec opinatò.

Ἀπροσηξία. ας. ἡ. negligentia, segnities.

Ἀπροσηγορία. silentium, taciturnitas. Significat propriè illud silentium, cum quis nō appellat ac salutat amicum. unde paræmia illa apud Arist. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν Erasm. Chil.

Ἀπροσηγόρητος. ὁ. insalutatus.

Ἀπροσήγορος. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum asperitatem.

Ἀπρόσιτα. cantat.

Ἀπρόσιτος. ὁ, ἡ. aditu difficilis, inaccessibilis, inhumanus, cuius initiū inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη. dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non est, aut qui non recte uocatus est, ut deserti uadimonij damnetur. Demosthen. ὁ ἀρτιούσιος & ἀπρόσκλητός μοι δίκαι ὀφλήσει καὶ ταλλα καὶ ἀμύητος. Bud. Com.

Ἀπροσκοπέω. non præuideo.

Ἀπρόσκοπος. ὁ, ἡ. inoffensus, inoffensibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπον, siue ἀπρόσκοπος. ου. ὁ. omni impedimento, incommodoq; carens.

Ἀπρόσμαστος. non tangibilis, μασσάομαι enim tangere est.

Ἀπρόσμαχος. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστος.

Ἀπρόσοιτος. intolerandus.

Ἀπροσπέλαστος. inaccessibilis.

Ἀπροσπόριτον. τὸ. quod patrisfamiliæ non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροστάσιον. ου. τὸ. actio in inquilinos qui μετοίκιον non soluerunt, & sine tutore ius ciuium sibi usurpauerūt. Dicitur etiam ἀπροσταίου δίκη.

Ἀπροστάτευτος. carens tutore, ὁμοίως προστασίαν τινός.

Ἀπρόσφορος & δικαστής. incompetens.

Ἀπροσωπολήπτως. ὁ. respectu personarum carens.

Ἀπροσωπολήπτως. citra delectū siue personarum respectum.

Ἀπρόσωπος. ου. impersonalis, non honestæ personæ.

Ἀπρότιμος. ος. ὁ, ἡ. incontaminatus, intactus.

Ἀπροφάνητον. non prouisum, latens.

Ἀπροφάσιστος. ὁ, ἡ. inexcusabilis, citra tergiuersationē, nihil recusans, non quærens prætextum.

Ἀπροφασίστως. minus dissimulanter.

Ἀπρόφατος. idem quod ἀπροφάσιστος.

Ἀπροφύλακτος. ὁ. incustoditus.

Ἄπλαστος. ὁ. ὁ peccato immunis.

Ἀπλήρως. uelociter, promptè, negligenter. Dicitur etiam ἀπλήρως.

Ἄπλητος. ὁ. impennatus, implumis.

Ἄπληστος. uelox, repentinus.

Ἀπλήτ. ῆτος. ὁ. inuolucris, μὴ πλέκων δικτύων.

Ἀπλικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἀπλικώτατος. ὁ. uim tangendi præcipue obtinens.

Ἄπλουτος. ὁ. ὁ. implumis.

Ἄπλιτος. integer, indiuiſus.

Ἀπλοντής. ῆος. ὁ, ἡ. intrepidus in dicendo, mordax in uerbis.

Ἄπλοητος. ε. ὁ. interritus. (ητος.

Ἄπλόνμος. ε ὁ, ἡ. imbellis, πολέμου ἄπειρος.

Ἄπλομαι. μ. ἄψομαι. π. ωμαι. capeſſo, ut ἅπλωθαι πολιτεύματος, Plut. capeſſere rempub. Aliquando eſito, guſto. Idem, ἐβράθη δ' ὑπὸ φωνῆς ἀκούειν, καὶ ξύων ἀγώνων ὑφ' ἡτινοῦν ἥψατο. Aliquando attingo & tracto artem aliquã, & illi ſtudio, ut ἅπλωθαι παιδιᾶς, & ἀψάμενος μουσικῆς, Athen. ἅπλωθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur, id eſt commouere, urgere, iactare, & morbis conuenit, Dioſcor. Sic Horat. Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hæreo, cõglutinor, συμφύομαι, Theophra. Ἅπλωθαι item πολέμου, cõmittere bellum. Ἅπλωθαι τῆς πείρας, experimentum aggredi. Bud. Com.

Ἁπλόμενος. aptus, id eſt conſertus & compoſitus, προσηρμοσμένος.

Ἁπλός. ἡ. ὁ. tangibilis, tractabilis, ψηλαφητός.

Ἅπλω. μ. ψω. π. φα. accendo, contrecto. accuſ. iung.

Ἄπλώς. ῶτος. ὁ. non cadens, qui non labitur, ſed ſtat intrepidus. Ἀπλῶτι ψυχῇ, erecto animo.

Ἄπλωτος. ſine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis ſunt, & exilibus. Dicterium erat in Athenienſes.

Ἄπυκνοι. οἱ. ſoni, qui impoſitionem ſonorũ trium, qui ſunt ſpiſſi, nullo genere aut lege iungũtur. Statuariy appellãtur, quia diuerſas ſex tenſiones recipere non poſſunt. Capella lib. 9.

Ἀπυθύσω. placo.

Ἀπύω. laudo, αὐνέω.

Ἄπυλος. ε. ὁ. ſine foribus, nullis portis clauſus. Ariſtoph. Ranis, ἔχειτ' ἀχάλινον, ἄκρατες, ἀπύλωτον τόμα. De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπυθμένατος. ε. ὁ. ſine fundo ſeu baſi. ἀπύθμενος.

Ἄπυρα ὄψα. opſonia incocta, & igni nõ admota.

Ἄπυργος. ἀτείχιστος, non turritus, non munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. ſpacium quo paroxyſmus ceſſat.

Ἄπύρετος. carens febri, liber à febri.

Ἀπύρινα. τὰ. mala punica ſeu granata, propriè dulcia.

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, ſine igne, ut ἄπυρα opſonia, quæ igni admota non ſunt. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι φίαλοι. crateres qui ornatus gratia domibus dicati erãt uel templis, prorſus ignibus immaculati intacti. dicuntur etiam ἀκαθάρτως. Tripodum enim duo genera erant. primum lebetes ἀμπυρίβατα, ἄθυτοι, & κατοχέοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνος ἐγκιρνᾶτο.

Ἀπύρωτον Græci uocãt uas frigidariũ.

Ἀπύσαντος. ε. ὁ, ἡ. reſtinctus.

Ἄπύρωτος φιάλη. nõ culinæ, ſed deorum apta miniſterio.

Ἀπυρωτροφία. ας. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυοδίον. fœtidum, δυσῶδες.

Ἄπυστος. ε. inauditus, ἀνήκοος.

Ἄπυος. ſine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, reſono, ædo ſonum. Herodia. τίνα γλῶσσαν ἔφη πρῶτον ἀπύσαι. Accuſ.

Ἀπφάριον. ε. τὸ. κόλ.

Ἄπφία. ας. ἡ. apud comicos, hera.

Ἀπφὶς. ίδος. pater, Gaza ultimã circũflexit.

Ἀπήνωτος. οἱ. imberbes. (ἔλιτ.

Ἀπόδεια. ας. ἡ. clades illata.

Ἀπφδίω. μ. ίσω. π. ικα. diſcrepo. Neutr.

Ἀπρόῤῥ. ι. ὁ. ἀκάθης, malisoni, inconcinnus, absonus. Aliquando extracantũ, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρίσκον.

Ἄπωθεν. procul, eminus.

Ἀπωθέω. μ. ἰσω. σ. ηκα. καὶ ἀπωθῆμαι. repello, expello, Aristot. in Probl. & Gal. Thera. 14. Item reiicio, repudio, idq; fere in uoce passiua. Lucia. ἀπωθῆμαι τὸν διαῖταν, Non accipio arbitrium delatũ, sed ad Alexandrum reiicio. Item excutio. Herodian. οἱ Ἵπποι τὸν ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο. Accus. Bud. Com.

Ἀπώσω. μ. ὁσω. σ. ωκα. repudio, expello, ἀποβίω. Accus.

Ἀπόλεια. as. ἡ. perditio, euersio, internecio.

Ἀπόλινος. carens pullis.

Ἀπολόμην. perditus sum.

Ἀπομαντικός. iuratiuus.

Ἀπόμοτον. uitandum, insperatũ, quod quis factum abiurauerit.

Ἄπον. ονος. ὁ. absens,

Ἀπόρυγες. propagines, aluei, aquæductus.

Ἀπόρρηκτα ὀστέα. fracta ossa.

Ἀπωσθὲ. ἡ. ὁ. expulsus. Sophoc. in Aiace mastigophoro, τίνος δ' ἀπωσθεὶς τῆσδ' ἀπαρωθήσομαι.

Ἀπωτάτω. longissime, μακράν.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

Α Ρ.

Ἄρ pro ἄρα sæpe apud Homer.

Ἆρα paroxytonon, ἀντὶ τοῦ δή. Homer. ἵνα ἄρα οἱ πίσυνοι λαοὶ μενεμάχοιντο Ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ πῶς. Gregor. ἆρ' ἄρα δυνώμεθα, Si forte possint. Est etiam παρὰ πλεονασμὸν. Xenoph. οἵους ἄρα ἴσχομεν ἡμᾶς ταύτους; Quales tandem? Πότερον ἄρα ὀρθὸν ἐστί. Significat & utique, nempe, sanè. Lucia. ἴσθι ὡς ἄρα, ἔφη, ὑμᾶς ἂν ἐξήνεγκα: ac si diceret, ἐκεῖ ἔπαινος ὑμῶν. Conuenit & in collectionibus argumentorũ. Synes. τὸ νῦν ἐχθαί τι & ἂν ἀκάκως λαμῶν, ἀτυχὴς ἄρα, ἀλλ' ἀκάλυπτος. Dicitur & ἄραγε. Synes. ἐὰν ἄραγε ἴσπερ τις πρεσβυτὴς & μὴ ἐπὶ ταῦτα. Si quis igitur uel, Si quis equũ emerit. Idem, οὐκ ἄραγε ἡ γῆ, Ita ne terra quidẽ uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὖν, igitur, itaque, in principio sententiæ. Bud. Com.

Ἆρα. penul. inflexa, dubitatiua coniunctio est. an, num. atq; ita ferè additur οὖν aut γε: ut ἆρ' οὖν, utrum igitur. sic & ἆραγε. ἆρα μὴ, nunquid? utrum? quod in consequentia sermonis ἀπὸ μὴ dicitur. ἆρά ποτε, utrum tandem? ἆρ' ἐστὶ nõne quod? an non? Demosth. τίνας οὖν ὑμᾶς ὑπολαμβάνετε τῶν ἄλλων τὴν εἰλικρινῆ, ἆρ' οὐκ πολὺ μᾶλλον καὶ νικᾶν.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentũ, imprecatio execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ & τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idq; detestandus. Bud. Com.

Ἀραβίω. μ. ἰσω. σ. ηκα. resono. Neutrum absol.

Ἀραβίσαι. saltare, ὀρχῆσαι; Ionice.

Ἀραβίδες. uehemẽtiores uenti qui pulueremexcitant.

Ἄραβος. ὁ. ὁ. strepitus.

Ἀραβώνας. barbari calciamenti genus.

Ἀραγμός. ῦ. ὁ. strepitus.

Ἀράσσω. discerpo, σπαράσσω.

Ἄραδες. αἱ. membranæ.

Ἀραδὸς. cordis pulsus post uehementem exercitium.

Ἀράσσω. latrare.

Ἆραι. proficisci, soluere. ab ἄρω.

Ἀρᾶσθαι. ὁ. ὁ. subditus maledictioni. Ἐπάρατος.

Ἀραιὸς. οῦ. tenuis, rarus, fungosus ut spongia

ſpongia & pumex, mollis, minutus, gracilis.

Ἀραιοῦμαι. laxeſco. rareſco.

Ἀραιῶ. laxo.

Ἀραίωσις. ιος. ἡ. laxatio.

Ἀραιωτικός. ὸν. ὁ. habẽs uim rarefaciẽdi.

Ἀράκνη. ης. ἡ. &

Ἄραχος, ἀραχίς, cicercula.

Ἀράλις. panis nomen.

Ἀράομαι. μ. ἀσομαι. precor, in bonam partem, ut ἀρᾶσθαι ἄγαθα, apud Herodot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando onetor. Aliquando congruo.

Ἄραρ. uiſum eſt. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ἄρτιον, ἥρμοσται.

Ἀραρίσκω. latrare, Attice. ἀπὸ τοῦ ἀφονῶ.

Ἄραχνις. aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus.

Ἀραρυῖα. ας. ἡ. κοὴ

Ἀραρώς. ῶτος. ὁ. congruens, appicatus. ἁρμοσμένος, κεκολλημένος.

Ἄρατ. ὸ. membras, Theod.

Ἄραθη. proficiſci, ſoluere, ſicut ἄρω. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriã, uel præmium. Bud. Com.

Ἀράσιμος. execrandus.

Ἀράσσω, & ῥάσσω. μ. ἄξω. σ. αχα. proprie (inquit Euſtath.) τὸ διὰ σιδήρου τίμνω, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homer. & Herodot. utuntur. Item pulſo, tundo. Syneſ de quodam ſupra modum ſuperbo & elato, ὅτι (inquit) ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Aliquando collido, conflicto, Ariſtoph. Legitur & ἀῤῥάξω per duplex ρ. Bud. Com.

Ἀρατήριον. τὸ. laus. ab ἀρὰ, hoc eſt imprecatione.

Ἀραχνᾶος. ου. ὁ. κοὴ

Ἀράχνιος. ου. ὁ. ad araneam pertinens, Ἀράχνεος. ε. ὁ. araneus. Σκαλιγέρος.

Ἀράχνη. ης. ἡ. κοὴ

Ἀράχνιον. τὸ. tela aranea.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. σ. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neutr. abſol.

Ἀραχνυφὴς. ῆτος. ὁ, ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄραρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecund. ἄραρον, & ἀρᾶρε, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη. τὸ γένος ὀστράκινον, ſartago teſtacea.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus ſoleæ.

Ἀρβυλίδιον. apud Theocrit. genus calciamenti.

Ἀργάω. dealbo, λευκαίνω.

Ἀργαλέος. ου. ὁ. moleſtus, difficilis. quaſi ἀεργαλέος, aut παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀργάς. ᾶδ. ὁ. genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus: quo nomine Demoſthenẽ uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem eſt, Δίνωτος (inqt Suid.) παρ' ὑπόνοιαν.

Ἀργάω. Argiuorum terra, Iuno.

Ἀργᾶσα. precioſi calciamenti muliebris genus.

Ἀργάς. ὸ. λευκὸς, albus.

Ἀργεννός. ὸ. λαμπρὸς, ſicut ἀργινόεις. Suid.

Ἀργεφόντης. ου. ὁ. argicida. epith. Mercurij Homero frequens: uel quòd Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὀφθαλμόνους fuerit, id eſt ſerpentis necator, quẽ (inquit) uocant alij ἄργον: uel quaſi ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργίλλος. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtop. Veſp.

Ἄργιμα. ατος. τὸ. κοὴ

Ἄργαμος. ε. ὁ. albor in oculo.

Ἀργεός. ᾶ. ὁ. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργής. ῆτος. ὁ. albus, procelloſus. Item no

men uenti occidui, flans aduersus aquilonem. Caurus Latinis dicitur. Gel. lib. 2. ca. 22. Cum proprium uentiest, penacuitur, sed cum austri epitheton est acuitur.

Ἀργής. οῦ ὁ. candidus, tardus, uelox, strenuus.

Ἀργέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ ἠργῆμαι. ocior per negligentiam & neglectim transmittor, prætermittor & ac cesso. Xenop. εἰδὼν δὲ αὐτὸς ἀργοῦντα τὸν πράττειν δεομένων. Neutr. absol.

Ἀργία. ας. ἡ. captura, uenatio.

Ἀργός. ός. ὸ, ἡ. ocioſus, feriatus.

Ἀργός. ῶτος. ὁ. candidus, albus, purus.

Ἀργυάρ. ὸ. idem.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities, quaſi ἀνεργία.

Ἀργιλλώδης. ὸ. argilloſus.

Ἀργινόεις. όεσσα. ὸ. λευκὸς, albus.

Ἀργιοπία. ας. ἡ. legum contrarietas.

Ἀργιόδους. οντος. albus dentes. Epith. ſuũ apud Homer.

Ἄργιος. ὸ. λευκὸς, ταχὺς. aliàs ἀργὸς.

Ἀργίπους. οδος. ὁ. argentipes, celer. ſed ἀργιόπους, aquãla.

Ἀργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί.

Ἄργυλα. ſerpentium quoddam genus.

Ἀργολογία. ας. ἡ. ocioſiloquium.

Ἀργοπινόης. ὸ. ἡ. iners.

Ἄργος. ους. Et ἄργος. ους. τὸ. Argos ciuitas Peloponneſi, et ipſa Peloponneſus.

Ἄργος. ου. ὸ. Argus, uiri nomen.

Ἀργός. ὸ, ἡ, ὸν. albus, uelox, ſtrenuus. Item ocioſus, uacuus, tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis, ſegnis, Ἀργὰ χρήματα dicuntur & ἄπονα ἀργὰ, quæ compendium nullum uſtrarium afferunt, hoc eſt ἄεργα καὶ ἀργα ῥήματα. Ἀργὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἴππον & apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant, quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος, ignaua ratio à Cicer. dicitur: Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio. Bud. Com.

Ἄργουσα. ης. ἡ. Arguſa ciuitas Eubœæ.

Ἀργυράγχη. ης. ἡ. argentangina, dici ſolet ubi quis munerib. corruptus nihil contradixerit. Eraſ. Chil.

Ἀργυραμοιβικῶς. more campſoris.

Ἀργυραμοιβός. ῆ. ὸ. argentarius, nummularius, uulgò campſor, τραπεζίτης, ἀνταλλακτής.

Ἀργυρεῖον. ου. τὸ. officina argentaria, argentifodia.

Ἀργυρῆ & ου. ὸ. νόμ.

Ἀργύριος. argenteus. ἀργυρία λιμὸς, argenti penuria. & ἀργυρίου πόλεμος, mercenarij milites.

Ἀργυρίδιον. ου. τὸ. pecuniola.

Ἀργυρίζομαι. capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυρίζόμενοι, Vndiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes. Bud. Com.

Ἀργυρίζω. μ. ίσω. σ. ιχα. flagito, uel aufero argentum. Item ἀγρεύω, concutio. Bud. Com.

Ἀργυρικόν. τὸ. de argentatum.

Ἀργυροθήκη. argentatum. arcula.

Ἀργύριον. ου. τὸ. argentum, pecunia omnis argento, ære, auroue conſians. Comici etiam pluraliter ἀργύρια dixerunt.

Ἀργυρίς. ίδος. phiala argentea.

Ἀργυρισμὸς. ῆ. ὸ. exactio pecuniæ, captarum conſectatio. Bud. Com.

Ἀργυρῖται. οἱ. quibus abũde eſt pecunia.

Ἀργυρίτις. terra ex qua foditur argentum, ſpuma argenti.

Ἀργυρονόμων. ονος. ὸ. argentarius, nummularius, quaſi pecuniæ ſpectator. Bud. in Annot.

Ἀργυροδίνης. ου. ὸ. habens uortices argenteos, λευκόῤῥοος.

Ἀργυρεοδίνης. ου ὁ, ἡ. argenteus.

Ἀργυρόηλος. ὁ. ἡ. habens clauos argenteos. epith. ensis apud Homer.

Ἀργυροθήκη. ης. ἡ. loculus in quo seruatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον. officina argenti excudendi.

Ἀργυρόκοπος. ὁ. argentarius, mensarius, monetarius, sculptor argenti. ἀπὸ τοῦ κόπτω, id est tundo.

Ἀργυροκοπουργός. οῦ. ὁ. idem.

Ἀργυρολογεῖν. colligere seu quaerere pecuniam. Bud. Com.

Ἀργυρολογία. argenti, id est pecuniarū exactio.

Ἀργυρόλογος ὁ. ὁ. quaestor, quaerens argentum. Latini coactiores uocant, Graeci ἀποδέκτας, & ἀποδοτῆρας, & ταμίας. Bud. in Annot. post.

Ἀργυρομιγής. ὁ. ἡ, ές. argento mistus.

Ἀργυρόμοιρος. ὁ. ὁ. ἀργυραμοιβός.

Ἀργυρόπεζα. ης. ἡ. habens pedes argento similes. Epith. Thetidis apud Homer. Thetis uero mare significat, cuius extrema quasi pedes spumescunt & albicant, unde canum mare poëta cognominat.

Ἀργυροπεῖον. ὁ. τὸ. argentofficina, locus ubi argentum & numismata cudunt, Antiphonti.

Ἀργυροπράτω, uel ἀργυροπράκτω. argentarij, qui auctionibus interueniebant, & pecunias ibi à licitantibus stipulantes auctionantibus repræsentabant. Sic dicti fortasse ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferè instar sunt hodie, qui uinarij uēditores pecuarijq; dicuntur, & cetarij piscarijq;, operam negotiantibus præbentes identidem comeantibus, ne in foro diu sedere cogantur, & à singulis emptoribus precia expectare. Bud. in Annot.

Ἀργυροπρατικὰ ἰφασίνια. argentariæ officinæ.

Ἄργυρος. ὁ. argentum. materiam significat, ἀργύρεον uero nummum, & ἀργυροῦν uas argenteum, sicut de auro χρυσὸς, χρυσοῦν, χρυσοῦς.

Ἀργυρότοξος. argenteum arcum gerēs. Appollinis sagittatoris epitethon, propter retusiorē & albescentem pestis tempestate aciē solis, qui poëtis dicitur Appollo.

Ἀργυροῦς. ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος. ὁ. argenteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τὰ. uasa argentea.

Ἀργυρώνητος. ὁ. ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργῆς. ὁ. ὁ. splendidus, albus.

Ἄργυφος. ὁ. ὁ. ὁ αὐτὸς

Ἀργυφοῦς. οῦν. ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ. οῦς. ἡ. genus ligni, unde nauis argo, unde dicti sunt argonautæ.

Ἀργῶος. ex Argis.

Ἄργως. temerè, frustra, ociosè.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος. irrigatio, infectio.

Ἀρδάνιον. ου. τὸ. canalis ex quo pecudes potant, & uas quod proforibus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes se aspergerent. ab ἄρδω.

Ἄρδαξ. immundicies, sordes, Hippoc.

Ἀρδάω. ας. ἡ. irrigatio.

Ἄρδωσις. ἡ. idem.

Ἀρδεύω. μι. εύσω. τ. ευκα. irrigo. accusiung.

Ἄρδην. simul, prorsus, funditus. Item μετεώρως, sublimè, ἀπὸ τοῦ αἴρω: testis Theodoro.

Ἄρδις. cuspis teli. & ἄρδεις numero plurali, pharetræ.

Ἀρδμός. ὁ. potus, irrigatio, ἀρδμὸς.

Ἄρδω. irrigo.

Ἀρέθουσα. fons Itacæ, aut Siciliæ.

Ἀρίδω. irrigo. (næ.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, mi

Ἀραμάνιος. Martis ſtudio flagrans.

Ἄρειον. ίου & ω. melius.

Ἀρειοπαγίται. iudices quidã erant Athenis ſumma integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant. hos Solon inſtituit. Significat locus & in quo ipſi iudicabant. Eraſm. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀρειοπάγος dicebatur, quaſi Martis uicus, à tẽplo Martis ſic cognominatus.

Ἀρειοπέδιον. Martius campus.

Ἄρειος. ᾱ. ὁ. Martius, ab ἄρης.

Ἀρέϊφαλος. bellicoſus, fortis, ἀγαθοποιὸς.

Ἀρείων. ονος, ὁ. melior, κρείττων, βελτίων, præſtans bello. ab ἄρης Ionicè.

Ἄρευ pro ἄρα.

Ἀρέσαι. placere, conuenire, poëticũ eſt.

Ἀρέσθαι. λαβέσθαι, adipiſci, accipere, Hom.

Ἀρέσκεια. ας. ἡ. placitum. Ariſtotel. ἡ δὲ ἀρεσκέλεια ἐστὶ κίνησις ἐν τῷ βουλητικῷ, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas aſſentatrix latinè dici poteſt. Diodor. de funere Hepheſtionis, τῶν δὲ ἡγεμόνων ἕκαστος τοσαῦτα ἐμηχανᾶτο ἵν' ἐν βασιλέως ἀρεσκείᾳ. id eſt, Hoc maximè ſpectãs, quomõ regis gratiã ea ratiõe iniret.

Ἀρέσκεμα. blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.

Ἀρεσκόομαι. manſuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρέσομαι. μ. ἀρέσομαι. cũ datiuo ſignificat acquieſco, & mihi ſatis fit, & placet conditio. Lucian. δεῖ δὲ ἀρέσασθαι καὶ ἀγαπᾶν οἷς παρεῖσι. id eſt ἃ ποιῶν, τούτοις πείθεσθαι. Ariſtot. 4. Ethic. καὶ τῷ σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος, Simonidis ſententiam non probans. Ἀρέσκουσί μοι, Tu mihi te probas. Sic Saluſt. Sua cuique ſatis placebant. Cum accuſatiuo aũt ſignificat placeo, ut ἐμοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, Xenoph. Eſt quoq; impersonale ἀρέσκει. πάρεστι. ἄρεσκει.

Ἀρεσών. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonũ partes agebant, in ſcenam progreſſuri, amiculo floriado indui.

Ἀρεσκόντως. ſufficienter.

Ἄρεσκος. ον. ὁ. blandus, gratiæ aucupator & captator, qui apud omnes gratioſus eſſe cupit, ab omnibus q; gratiã inire, curialis uulgo dicitur. Ariſtot. 4. Ethicor. ὁ γὰρ τοῖς ὁμιλοῦσι χαίρων τῷ συνεῖναι, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι. quaſi obſecundatores, ac ſeſe omnibus dantes. Bud. Com.

Ἀρέσκω. μ. ἐσω. σ. ξα. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id eſt probabile eſſe oſtendo, uel ut probetur facio. Syneſ. ἀλλ' ἐκεῖνα τάφρος ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν, Verum quando his uobis hoc non probamus, uobis non ſatis facimus. Id eſt, Hoc noſtrum officiũ uobis non placet. Sic Cic. pro Syl. Si mei facti rationẽ uobis, conſtantiãq; huius officij ac defenſionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantum meos tibi præſtituit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba ſunt mariti ad uxorem. Significat interdũ placo, ſicut ἀρέσκομαι.

Ἀρτὴρ τῷ ἀρτέμονι. ſacrificiũ, libum.

Ἀρεστὸν. placitum, gratum, æquum. Inde deductum uidetur, ut curiæ ſententiæ arreſta uulgò uocentur duplici r, cum unico potius ſcribendum ſit. Οὐκ ἀρεστόν ἐστι, Non eſt eiuſmodi ut placere debeat.

Ἀρετάω. feliciter procedo.

Ἀρετή. ῆς. ἡ. uirtus, id eſt rectaratio, probitas, integritas. Accipitur aliquãdo ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro poteſtate, potentia

tentia faculeate, robore, & uiribus. Sic Vergil. Tũc pudor incendit uires, & conſcia uirtus.

Ἀρτός ῆ. ὸ. placidus.

Ἀρύσω. abſq; corruptione.

Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρά, execratio, uotũ, damnũ.

Ἀρήγω. μ. ἥξω. σ. ηχα. ab ἄρης, adiuuo: in bello propriè, ſed accipitur generaliter. Accuſ.

Ἀρήγων. ονος. ὁ, ἡ. adiutor.

Ἀρηίδηλος. manifeſtus.

Ἀρηίδοος. υ. ὁ. currens ad bellum.

Ἀρήϊος. υ. ὸ. bellicoſus, Martius.

Ἀρηίφατος. υ. ὸ. uel ἀρηίφατος. in bello necatus.

Ἀρηίφιλος. υ. ὸ. bellicoſus.

Ἀρημένος. detentus, læſus.

Ἀρνὸς. in genitiuo ἀρνὸς per ſyſtolen, agnus, ouis. Dicitur etiã ῥέω abiecto α.

Ἀρωγὴ. ῆσ. ἡ. auxilium.

Ἄρμος. audax, bonus.

Ἁρμον. μίσ. παρ. ab ἄρω. congruit, aptè cohæſit, ἥρμοσα.

Ἄρης. ους, uel ος, uel ωος. Mars.

Ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. ſacerdos, quaſi precator. ἀρὰ enim preces dicuntur.

Ἀρθὰς. alleuatus, μετεωρισθείς.

Ἁρθμέω. μ. ήσω. σ. ηκα. amo, concordo.

Ἁρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, concordia.

Ἄρθμιος. υ. ὸ. amicus, amabilis, adiunctus nobis conſenſu. Herod. ἀδωσάμην μὲν τόντων ἄμμιν, ἀρθμίων, τῷ Βαρβάρῳ συμμάχων.

Ἁρθμός. ῆ. ὸ. concordia, fœdus, amicitia.

Ἀρθρεύς. articulorũ morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρίτις. ιδος. morbus articularis. aliquando νόσος additur. Herodian. li. 3. ἡ ὑπὸ τῶν ἀρθρίτιδος νόσου πάσχων.

Ἄρθρον. υ. τὸ. articulus, iunctura.

Ἁρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδας. οι. articuloſi.

Ἄρ. nil niſi in compoſitione ſignificat. Eſt autem particula augens dictiones, ut ἀεικηὸς, ualde amarus.

Ἀεικύμων. quæ ſtatim grauida eſt facta, ſed ἀρικύμων fœcunda.

Ἀείγνωτος. υ. ὸ. ualde notus.

Ἀείδακρυ. τὸ. quod eſt propenſum ad lacrymas.

Ἀείδακρυς. υος. ὁ. ἡ

Ἀειδάκρυτος. υ. ὸ. multum lacrymabilis.

Ἀειδάκτος. υ. ὸ. clarus, inclytus.

Ἀείδηλος. υ. ὸ. multum manifeſtus.

Ἀρίζηλος. υ. ὸ. conſpicuus, illuſtris.

Ἀείκοος. obediens, acute audiens.

Ἀρικρὺς. ὸ, ἡ. difficilis, χαλεπὸς.

Ἀριθμέω. μ. ήσω. σ. ηκα. numero. Ἀριθμοῦμαι in uoce paſſiua idem ſignificat. Interdũ pro cenſeo, duco, habeo, puto. Demoſt. τῆδε νεργασίας ἀριθμήσα μίρα. Sic Cic. Fam. Qualem me & eſſe & numerari uolo. Idem, Ne id in mercedis potius quàm in beneficij loco nũerare uideatur. Actiu. Bud. Com.

Ἀριθμητὸς. υ. numerabilis.

Ἀριθμός. ῦ. ὸ. numerus. ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id eſt plenitudo & omnium rerũ complexio. Ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ παραλαμβάνει πυθαγόρας. Plutarch.

Ἄριμον. υ. τὸ. mons Ciliciæ.

Ἄριστοι. οι. non ſagaces.

Ἀριφραδὴς. ὲος. ὁ, ἡ. præclarus.

Ἄρις. ιος. ὁ. naſo carens.

Ἄρις. ίδος. ὁ. inſtrumentum fabrile, καὶ ἀρίδες αἱ μικραὶ λιοτρῦ πυροί.

Ἀρισωδὴς. ualde indignans. σκύζω γὰρ ὀργίζομαι.

Ἄριστα. τὰ. optima: & optimè, cõmodiſſimè, aduerb.

Ἀριστάρχειον. τέμενος eſt Eliſ Dianæ ſacrũ.

Ἀρισάω. μ. ἀρισήσω. σ. ηκα. prandeo.

Ἀρισία. ας. ἡ. ſtrenuitas, ἀνδραγαθία.

Ἀριστεῖον. υ. τὸ. præmiũ quod dari ſolet,

ῆς: qui se optimè gesserant in bello. Dicitur eadem forma, qua κακιστος, τῶν.

Ἀριστερά.ᾶς.ἡ. finistra.

Ἀριστερὰ.τὰ. ueteres uocabant τὰ μαρὰ, quemadmodum contrà δεξία τὰ συμπότα, ut annotat Sophocl. interpres.

Ἀριστερός.οῦ.ὁ. finister.

Ἀριστεύς.ἰος.ὁ. uictor, primas obtinens in re bellica, optimè se in bello gerens ac strenuissimè. nam uim habet superlatiui.

Ἀριστικός.ὴ.όν. strenuus.

Ἀρίστου μ.άστω.π.ακα. optime me gero, præsertim in bello aut certamine. Lucian. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀρίστευε, τῷ ξιφιδίῳ συμμαχῶν, id est, Strenuum uirum se præstitit. Sic ἐκατοντατεύω. Genit.

Ἀριστίζω.μ.ίσω.π.ικα. præbeo prandiũ.

Ἀριστίνδην.ε.ὁ. ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλογιμένων. Vnde ἀριστίνδην, electim, de optimis. Et ἀριστίνδην δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀριστόβουλος,ε.ὁ. optima consulens.

Ἀριστόδειπνον.ε.τὸ. prandium cœnæ coniunctum.

Ἄριστοι.οἱ. optimates, primates.

Ἀριστοκράτια.ας.ἡ. optimatium status & gubernatio, quando optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτια. (ro.

Ἀριστοπρατία.μ.άσω.π.ηκα. optime impe

Ἀριστοπρατικός.ὴ.όν. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium statum fouens, senatorius.

Ἀριστοπρατούμαι. in optimatium statu & regimine uiuo.

Ἀριστολοχία.ας.ἡ. herbæ genus. Plin. lib. 27. cap. 8. inter nobilissimas aristolochiæ nomen dedisse grauidæ uidentur, quoniam esset ἀριστογόνος. Nostri malum terræ uocant. Germanis holwurtz, uel biberwurtz.

Ἄριστον.ου.τὸ. prandium. Sic nuncupatum arbitrantur de temporis incertitudine, quasi ἀόριστον, quod indefinitũ significat, uel quòd in bellũ pergentibus, id est πρὸς τὸν ἄρηα concinnari solet. Athenæ. & Plutarch. nihil differre putant ἄριστον & ἀκρατισμαλος, nisi quòd illud à meridie potandi consuetudine nomen inflectere cõiectent, quòd panis buccella mero tingeretur: hoc autẽ ἀφ' ἑωθινῆς ὥρας, id est à matutina hora. unde Eumæum scribit Homer. ἄριστον παρασσε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, id est quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἄριστον superlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθος, significatq; optimum, cõmodissimũ, præstantissimum, bellicosissimum.

Ἀριστονομία. optimatiũ imperium.

Ἀριστοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. prandium paro. Significat autem tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀριστοποιήμενοι.οἱ. pransi.

Ἄριστος.η.ὁ. optimus, cõmodissimus.

Ἀριστότεκτων.ονος.ὁ. bonus artifex.

Ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, discus.

Ἀριστόχαρ. strenuus manibus.

Ἀριστῶν. prandens. ab ἄριστον.

Ἀριστῶνες.ὁ. tempus prandij.

Ἀρκεσάνυς.ίος.ὁ,ἡ. ualde manifestus.

Ἀρκιὰν. personatia aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρκιος.η.ὁ. ursinus.

Ἀρκίομαι.μ.ἐσομαι. contentus sum. Depon. datiuo.

Ἀρκευθίς.ίδος.ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigrescit. Dioscor. etiam ipsam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθος.ου.ἡ. iuniperus. Apollini sa-

στα εστ. ἴχαρ δυάνθας κικρυμμένα.

Ἀρκιτός. οῦ. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκέω. μ. ἐσω. ω. κκα. ſufficio, parſum, adiuuo, opem fero, dono, præſto, ſubminiſtro, cripio. Accuſ. Iliad. ϛ. ἀκὰ οἷ ἔτις ἦν τότ' ἄρκιον λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἄρκιν. uelox.

Ἄρκιος. α. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκοῦμαι. τὸ. σίργω, ἀγαπῶ, cõuenit ac quieſco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. ſufficienter.

Ἀρκτώων apud Athenienſes dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfectã Dianæ ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quàm deæ uirgines darentur antequam uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ appellabantur, ut docent Euripid. & Ariſtoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 14. ca. 19.

Ἀρκτὴ. ῆς. ἡ. pellis urſina.

Ἀρκτικός. ὴ. ὸ. ſeptẽtrionalis, inceptiuus.

Ἄρκτος. ὁ, ἡ. urſus, urſa, ſeptentrio, urſa (ſa piſcis.

Ἀρκτοῦρος. κοῦ

Ἀρκτοφύλαξ. ακος. ὁ. cuſtos urſæ, ſtella quæ et Bootes, genus herbæ.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli urſorum.

Ἀρκτῶος. α. ὸ. ſeptentrionalis.

Ἄρμα. ατος. τὸ. currus, infrequẽs Boeotiæ

Ἁρμαία. porticus. (uicus.

Ἁρμαλία. ας. ἡ. cibus, & uelũ nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμάμαξα. ης. ἡ. currus.

Ἁρμάριον. arcula, aut potius ἁρμάριον diminutiue. ἁρμὰς enim arcas uocabant antiq, in qbus idola collocabãt.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. α. ὁ. auriga.

Ἁρματηλατῶ. currũ uehere. Bud. Com.

Ἁρμάτιος νόμος. lex muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſiæ.

Ἁρματίται. οἱ. bigales, bigarij.

Ἁρμαδρομία. ας. ἡ. curulis curſus.

Ἁρμαξοποιέω. οῦ. ὁ. κῶ

Ἁρμαξοποιός. ὸ. carpentarius.

Ἁρμαξοτροφῦντες. ordo apud Athenienſes maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρμαξοτροχία. ας. ἡ. orbita.

Ἁρματροφῶσαι. equos iugaleis nutrire.

Ἁρμενιεί. Armenicè.

Ἅρμενον. ου. τὸ. uelum, carbaſus.

Ἁρμένος. ε. ὸ. congruus.

Ἅρμα. ατος. compago.

Ἁρμηλάτης. α. ὁ. auriga. Et ἁρμήλατος ἵππος Straboni, ſicut ἐπήλατος.

Ἁρμίον. confeſtim, Hippoc.

Ἁρμόγαλα. condimenta, coagula.

Ἁρμογή. ῆς. ἡ. cõiunctio, conglutinatio & coagmentatio cõmiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in picturã etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος. α. ὸ. congruus, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δ' ἐναντίος. competens. Ἁρμοδία μέλος. cantio quæ erat apud ueteres à diſcũbẽtibus cõcini cõſueta, cuius erat initiũ φίλοι ἦ ἁρμόδιον ἔστιν τὸ πιεῖν. Dicebatur uerò in Harmodiũ et Ariſtogitonatyrãnicidas, unde illud apud Comicũ. οὐκ ἔστ' ἐμοὶ γὰρ ἁρμόδιον ἀνδρὶ, id

est, Apud me nunquam harmodium canet, pro eo quod est, mecum conuiuia nunquam agitabit. Cæl. lib. 14. cap. 9.

Ἁρμόζομαι. interdum idem quod suum actiuum significat. Item componor. Plato uocat ἁρμοσμένην ψύχην, animum compositum, & sibi cõsentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando ἀντὶ τῆ συνοικίζω, id est connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἁρμόζομαι.

Ἁρμοζόντως. conuenienter.

Ἁρμόζω. μ. όσω. π. οκα. congruo, adapto, quadro, conglutino, constituo, tempero. Bud. Com.

Ἁρμοῖ. nuper, citò.

Ἁρμονία. ας. ἡ. compositio, pactum, concordia, harmonia.

Ἁρμονικὸς. ὸ. musicæ studiosus, qui auribus plus contribuit authoritatis, quàm rationi, cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni cõsectatores. His opponuntur κανονικοὶ. Cæl. libr. 3. cap. 11.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμός. ῦ. articulus, compago, commissura. Vocant etiam ἁρμὸν spacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστὴς. ὸ. magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Cæl. lib. 10. cap. 3. Ἁρμοστὰς (inquit Bud. in Annot.) dici possũt quasi prouinciarum constituores. Et in Com. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij τοὺς παλαιτμένους ἐπ' αὐτῶν ἄρχοντας τῶν ὑπηκόων αὐτοῖς πόλεων: sic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν δοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστῆρας ἑκάλουν πάλαι ἀθλιωτάτην τοὺς εἰς τὸν ζῆν ἀναγκάζοντας. Quare Dionys. in lib. de eccles. hierarch. episcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus nõ sine summa religione, ἡμῖν τὰ τῆς μυήσεως ὀπαδὰς accedendum docet.

Ἁρμόσυνοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus ut honestius incederent. Cæl. li. 10. c. 3.

Ἁρμόττω. ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem constituere, temperare. à quo ἁρμοστὰς, ut diximus. Differunt tamen inter se, quòd ἁρμόζω absolutum, & ἁρμόττω transitiuum.

Ἁρμόττων. ὸ. decens.

Ἁρμῶ. idem quod ἁρμοῖ supra.

Ἀρναξὶς. ίδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνᾶον. α. τὸ. macellum. κρεοπάλιον τῶν προβάτων.

Ἄρνα. & ἀρνί.

Ἀρνὸς. agnus prouectioris ætatis, ὁ τελ. & ἡ ἀρνὸς κριὸς. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνειὸν, postremo πεπωκόμενα, quanquam id proprie de equis dicatur.

Ἀρνέομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. nego, recuso. ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς χεῖρας. Accus.

Ἄρνες. οἱ. agni nuper nati. per syncopen pro ἀρνῖνες.

Ἀρυστὴρ. ῆρος. ὁ. urinator.

Ἄρνη. ης. ἡ. urbs Bœotiæ.

Ἄρνησις. ιος. ἡ. negatio.

Ἀρνητικὸς. ὴ. όν. ὸ. negatiuus.

Ἀρνικὸν. genus uiridis coloris, quod nos arsenicum appellamus.

Ἀρνίον. ν. τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον. ν. τὸ. plantago, agnina lingua.

Ἀρνός. in genitiuo ἡ ἀρνός, anomalum. agnus.

Ἀρόσυκον. cytisus, quòd oues ipso delectentur.

Ἄρνυμαι. suscipio, capio, recipio, liberο, commuto, uendico, redimo.

Ἀρῳδοί. οἱ. ἐαψῳδοί, qui carmina apud antiquos

antiquos recitabant. Ab agno, qui recitantibus ἴταλλον erat.

Ἄρόατος. inuius, molestus.

Ἀρόϊν. mensiruorum retentio, ἴσοχὴ μὴνων, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀρόσιμα.

Ἄρον. τὸ. aliqui tracticulam herbam uocant.

Ἄρος. lucrum, damnum.

Ἀρόσιμος. locus culius.

Ἄρσις. ios. ὁ. aratio.

Ἀροτὴρ. ῆρος. ὁ. arator. poëticũ est, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροδος. accentu in prima, seges & terra subacta. Item arabilis.

Ἀρόδος. accentu in ult. sementis, hoc est tempus & ipsa actio serendi. Hæc tamen confunduntur interdũ. Bud. in Annot. post. & Com.

Ἄροτρα. terra, iugerum.

Ἀροτραῖ. apud Syracusanos erant qui ob unum inopiæ nomen seruiebant, cum alioqui liberi essent. uide Pollu.

Ἀροτρεὺς. arator.

Ἀροτριάζω. μ. άσω. π. αχα. κὴ

Ἀροτριάω. μ. άσω. π. αχα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum est. Accus.

Ἄροτρον. ε. τὸ. aratrum.

Ἀρόω. acclamatio nautica.

Ἄρουρα. ας. ἡ. aruum, mensura terræ centum cubitos continens, terra proprie tamen culta, & ad sationem idonea.

Ἀρόω. μ. όσω. π. οκα. aro, παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρου γὰρ τὴν τέχνην εὗρε.

Neut. accus.

Ἁρπάδην. raptim.

Ἅρπαγδον. locus dicitur iuxta Cyricũ, unde raptũ memorãt Ganymedem.

Ἁρπαγὴ. ῆς. ἡ. καὶ

Ἁρπαγμὸς. ῦ. ὁ. rapina, repentina & uiolenta rapina. ἀφνίδιος καὶ μετὰ βίας ἁρπάσις.

Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. π. αχα. rapio, proprie de feris. pro citò intelligo et percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. accus. iung.

Ἁρπακτὴρ. ὁ. raptor.

Ἁρπακτικὸς. ὴ. ὸ, ὐ. rapax.

Ἁρπάκτος. ε. ὁ, ὐ. idem, ἐπιθυμητικός.

Ἁρπαλέως. prompte, ἁρπάζειν.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίτομαι. libens suscipio.

Ἁρπάλιμος. desyderatus, qui rapitur.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, instrumentum aduncum quo uasa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria instrumẽta recenset, alióq; nomine λιμάγρα & λύκος appellari dicit. Cæl. lib. 15. cap. 2. Est etiam legionis nomen apud Romanos.

Ἅρπασος. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido sic nuncupatus. Daphnus prius appellabatur. à quo &

Ἅρπασ. ciuitas nuncupata est, teste Steph.

Ἁρπαστόν. ῆ. harpastũ, genus pilæ grandioris. dictum quòd quisq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpasta manu puluerulenta rapis.

Ἅρπεδις. latum, planum.

Ἁρπεδίζω. æquo, complano.

Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur & ἁρπεδὼν, τὸ κοινόν.

Ἁρπεδονίζομαι. prædari, illaqueari.

Ἅρπεζα. montis pes, quasi ὀξύπεζα.

Ἅρπη. ης. ἡ. falx, harpa auis similis aquilæ. Homer. ὅθι ἅρπη ἀκὴν ταναηκέϊ πέλεται. Significat item apud medicos humorem quendã ex flauabili, totum corpus lacè corripientem.

Ἅρπη. ης. ἡ. arpa.

Ἅρπιλον, uel ἅρπεζον. macerla.

Ἅρπις. genus soleæ, λιμνὰς, per methathesin pro φαρὰς.

Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult.

Harpyia. Est etiam ciuitas in Illyria.

Ἅρπυς. υος. ὁ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomen sortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φίλους. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις ἵμερος ἅρπυς ἐνίκησε. Cæl. lib. 16. cap. 27.

Ἀῤῥαβῶνα. τὰ. sunt inter ostrea, perinde ac si dicas, minime uirgata, quibus opponuntur ῥάβδωτα, quæ pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristot.

Ἀῤῥαβών. ῶνος. ὁ. pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Terent. utuntur. Inde uerbum

Ἀῤῥαβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἀῤῥαγής. ἐος. ὁ, ἡ. infractus.

Ἀῤῥαδίς, ῆτος. ὁ. intemeratus, μὴ ῥηγνύμενος.

Ἄῤῥαδις. ἰος. ὁ, ἡ. stultus.

Ἄῤῥαδος. inuiolatus, inuictus, robustus.

Ἄῤῥαιστος. incorruptus.

Ἄῤῥαφος. ὁ. ὁ. inconsutilis. ἀ ῥάπτω.

Ἄῤῥηκτος. ὁ. imperfectus.

Ἄῤῥην. ενος. τὸ. masculum homo.

Ἀῤῥηνικός. ἡ. ὁ. masculinus.

Ἀῤῥηνογονία. ας. ἡ. agnatio.

Ἀῤῥηνόομαι. μ. οὐμαι. π. ωμαι. ex femina mas fio.

Ἀῤῥηνωπία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀῤῥηνωπός. ὴ ὸ. ἡ. siue ἀῤῥηνοπὸς. faciem masculam & uirilẽ habens, terribilis, seuerus. Vnde ἀῤῥηνωπὸς γλαύ, uirago.

Ἄῤῥητος. stabilis, permanens, nusquã uergens, ἀῤῥητὸς. Bud. Com.

Ἄῤῥηκτος. ὁ. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus sicut cornu, solidus, inexpugnabilis.

Ἀῤῥησίᾳ. ὁ. Lasus.

Ἄῤῥην. ενος. ὁ. mas.

Ἀῤῥιπτέω. conuitiari, γυναικὶ πρὸς ἔριδα διαφέρεσθαι, Hesych.

Ἀῤῥιπτὸς. agrestis, molestus.

Ἀῤῥησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas. & ἀῤῥησίᾳ, ἀβουλίᾳ, ἀπαγορεύσει.

Ἄῤῥητον. nefandum, nefariũ, non dicendum, odiosum.

Ἀῤῥητοποιός. ὸ. ὁ. nefandus, obscœnus.

Ἀῤῥητουργία. obscœnitas, ἀσχημοσύνη.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀῤῥηφορῶν. uestem auream ferre. & ἀῤῥηφορία, Mineruæ sacrificium.

Ἄῤῥηχος. ὁ. ὁ. non frangens.

Ἀῤῥιζία. ἀνιζία, quæ sunt absq; radice & fundamento.

Ἀῤῥίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi.

Ἀῤῥιχᾶδη. manibus, pedibusq; sursum repere.

Ἄῤῥιχος. ου. ὁ. cophinus, uas uimineum.

Ἄῤῥοθος. adiutor.

Ἀῤῥύθμος. incompositus, informis, inconcinnus.

Ἀῤῥύπαντος. ὁ. ὁ, ἡ. impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀῤῥωδῶ. timeo apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. Alij significare etiam dicunt λαλαφρονᾶν, hoc est μὴ ἀῤῥωδλᾶν, λῆρον ῥιπτεῖν. Bud. Com.

Ἄῤῥωξ. infractus, ἀπὸ ἀῤῥηγνύς.

Ἀῤῥωστέω. μ. ήσω. σ. ηκα. ægroto, sine robore sum. Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (namis νοσεῖν propriè dicitur) sed περὶ τοῦ ἀσχημονοῦντος σώματι, qui corpore est male habito. Neut. abs.

Ἀῤῥώστημα. τὸ. &

Ἀῤῥωστία. ας. ἡ. ægrotatio, imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ὁ. ὁ. ægrotus.

Ἄρς. ρος. ἡ. agna.

Ἄρσαντες. οἱ. componentes.

Ἄρσινα. ης. ἡ artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. τὸ. auripigmentum.

Ἀρσενικός. ἡ. ὁ. masculinus.

Ἀρσηνοίτης. ου. ὁ. pædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. masculus.

Ἄρσιον. iustum, δίκαιον.

Ἄρσις. εως. ἡ. eleuatio, ἀφόρισις, βάσεγμα.

Ἄρσω. coaptabo, ἁρμόσω. Futurum est Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μίγνυμι.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus mensuræ Persicæ, apud Herodot. Attico modio tribus chœnicibus capacius. apud Aegyptios continebat quadraginta quinq; modios, teste Aristot.

Ἀρταμος. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμᾶν τὸ ἁπτειν ἢ διαιρεῖν.

Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus, ἀγχόνη ἀπὸ τοῦ ἀναιρεῖν ἢ διαιρεῖν.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. μ. ήσω. σω. κα. appendo, pendo, apto. accus. iung.

Ἄρτεμις. ἰδος. ὁ, ἡ. integer, incolumis, ἀρτιος, ὁλόκληρος.

Ἄρτεμις. ἰδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὴν ἀναρτίμνην.

Ἀρτεμίσιον. festum aut statua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ου. ὁ. mensis Maius apud Maced.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon, uelum nauis maius. ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij trocleam interpretantur.

Ἄρτημα. ατος. τὸ. appendix.

Ἀρτήρ. ῆρος. genus calciamenti.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. arteria, ὁδὸς ἢ πνεύμα. τος, inquit Poll. Cæl. lib. 10. cap. 55.

Ἄρτι. nuper, paulo ante, interim, aliquando, interdum, nunc, in præsentia, superioribus diebus. In compositione interdum integritatem significat, interdū nouitatem. Bud. Com.

Ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ. nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀποθηλὰς. idem.

Ἄρτι μὲν τοῦδε, ἄρτι δ' ἐκείνου, nunc hoc, nunc illud.

Ἀρτία. paria.

Ἀρτιάζειν. ludere est occultando manu astragalos siue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluforis coniecturam, τὰ ἄρτια, ἢ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant. Cæl. lib. 6. cap. 1. Significat etiam τὸ συναίρειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. ου. τὸ. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτίασμος. ου. ὁ. ludus articularis.

Ἀρτίβλαστος. ου. ὁ, ἡ. recenter natus.

Ἀρτίγαμος. qui modo uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγένης. modo genitum.

Ἀρτιγένητος. ου. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτιγέννητος. nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος. ου. ὁ. infans.

Ἀρτιδαὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper perceptus. λέγω δὲ τὸ μανθάνω.

Ἀρτίδακρυς. υος. ὁ. qui lachrymis admiscet gaudium, ὁ μετὰ κλαυθμοῦ χαίρων. Hesych.

Ἀρτίδιον. τὸ. paruus panis.

Ἀρτιεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. præmeditatus ad dicendum. Dictus à recta & iusta appellatione literarum.

Ἀρτίζω. μ. ίσω. σω. κα. perficio, cōpono ζυγάζω, πλίνθω. Accus. iung.

Ἀρτίζωα. τὰ. ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτιθαλὴς. νεόφυτος, recenter florens.

Ἀρτικροτῶν. consentire, ἁρμόζειν τῷ ἑτέρῳ.

Ἀρτιμαθὲς. τὸ. nouum. (τως.

Ἀρτιμελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. rectus in membris.

Ἀρτίμητα. ἡ. cœlestis Venus Scythi-

ci uocatur ab Herodoto lib. 9.

Ἄρτιος. ε. ὁ. æqualis, integer, sanus & par numerus.

Ἀρτιπαγής. nuper compactus.

Ἀρτίπαις. adultus puer.

Ἄρτιπους. ὁ, ἡ. integer, & ualēs pedes, ἄρτιος τὸς πόδας.

Ἀρτίπους. idem.

Ἀρτίσκαπτος. ε. ὁ. nup egestus, effossus.

Ἀρτίσκος. ε. ὁ. pastillus.

Ἀρτίσομος. ὁ φὼς, πανταχόθεν ὁμαλὸς, dilucidus, & aliquando ἁδὺ φθεγγόμενος, & qui est lingua absoluta & minime blesa.

Ἀρτιτελὴς. recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον. ε. τὸ. infantulus.

Ἀρτίτοκος. ε. ὁ, ἡ. nuper enixa.

Ἀρτίτοκος. ε. ὁ, ἡ. nuper natus.

Ἀρτίτομος. ε. ὁ, ἡ. nuper incidens.

Ἀρτιτόμος. ε. ὁ, ἡ. nuper cæsus.

Ἄρτιτονον. τὸ ὕτονον, ἀάρμοστον.

Ἀρτίφατος. ε. ὁ. nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ονος. ὁ, ἡ. rectæ mētis, cordatus. cui ἀνάπηρος τὴν ψυχὴν opponitur.

Ἀρτιφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper natus.

Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχειρ. qui utraq; manuæque utitur.

Ἄρτιος. modo, paulo ante, aptè, salubriter. Attici distinguūt ἀρτίως, πρὸ ἡμίσους, καὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτιωτά. τὰ. breuissimo tempore perfecta.

Ἀρτοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. panem do.

Ἀρτοκαπήιον. ε. τὸ. pistrinum.

Ἀρτοκόπος. ε. ὁ. καὶ

Ἀρτοποιός. ε. ὁ. pistor.

Ἀρτοποιΐα. ας. ἡ. panis confectio.

Ἀρτόπλης. ε. ὁ. furnus.

Ἀρτοπώλης. ε. ὁ. caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον. ε. τὸ. locus ubi panes uenduntur. ἀρτοκαπήιον uero, pistrinum.

Ἄρτος. ε. ὁ. panis.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. uescor pane.

Ἀρτοσιτέω. μ. έσω. π. ηκα. cibo pane. Aelius.

Ἀρτοφάγω. uescor pane.

Ἄρτυμα. ατος. τὸ. condimentum.

Ἀρτυματόδης. ους. ὁ, ἡ. habens usum condiendis cibis, aut alijs rebus.

Ἄρτυνος. princeps, ἄρχων.

Ἀρτύς. amicitia, pactum.

Ἀρτύω. μ. υσῶ. Dorice pleonasmo ῥ, καὶ

Ἀρτύω. μ. ύσω. π. υκα. cōdio, paro. Aelii. accus.

Ἀρτῶμαι. pendeo animi, et spem meam in aliquo collocatam habeo, suspensus sum. Herodian. lib. 4. ἄρτηται τῶν πάλαι ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἐπιβάσεως καὶ νίκης. Ἀρτῶμαί τινος, adunctus sum alicui, & socius uel comes sum. Bud. Com.

Ἄρυα. nuces auellanæ.

Ἀρύβασσος. marsupium, παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν ἐς αὐτὸν, Hesych. Cæl. li. 16. cap. 48.

Ἀρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. καὶ

Ἀρύω. haurio, trabo, dico, iubeo.

Ἀρυσμόω. indecore ago.

Ἀρυστήρ. ῆρος. ὁ. genus uasis, dictum ab hauriendo, cyathus, sextarius. Haustrum uertit Lucret. li. 5. Porrò haustra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinæ fiūt, rotæ tympanariæ. Cæl. li. 15. cap. 2.

Ἀρυτῆρες. οἱ. καὶ

Ἀρυτῆς. καὶ

Ἀρυτίδης. ου. hausus citra respirationem.

Ἀρύταινα. ης. ἡ. cyathus. Cæl. libr. 16. cap. 48.

Ἀρχάγεται. οἱ. reges appellantur apud Spartas.

Ἄρχαι. αἱ. primitiæ.

Ἀρχαικός. ε. ὁ. uetustus. Et ἀρχαϊκήρ. ῆ. ῆν. sim-

τὸ. simplex, stultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκὸν & ἀρχαῖον Atticè. Bud. Com.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, stultè.

Ἀρχαιογονία. as. ἡ. prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita sunt. Dicitur etiam ἀρχιγόνος. Bud. Com.

Ἀρχαιολογία. as. ἡ. origo, historia de rebus antiquis, ut Iosephi & Catonis Origines.

Ἀρχαῖον. ῦ. τὸ. apud rhetores mutuum, τὸ ἀνεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demosth. adversus Nicostrat. δανείζει ἀργύριον ἢ οἶός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτι τόκον, οὔτι τὸ ἀρχαῖον. Item sortem usurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἀντὶ τῶν πατρώων. Bud. Com.

Ἀρχαιόπλουτος. ὁ. ὁ. dives antiquus.

Ἀρχαῖος. ὁ. ὁ. antiquus, primus, morigeratus. Ité ineptus, stultus, simplex, imperitus, Plat. in Euthyde.

Ἀρχαιοπρέπεια. as. ἡ. prisca uiuendi forma.

Ἀρχαιοπρόπος. ὁ. ὁ. qui est antiquis moribus.

Ἀρχαιρέσια. τὰ. comitia, electio principum, &

Ἀρχαιρεσιάω. ᾶς. idem. Bud. Com.

Ἀρχαιρεσιάζω. μ. άσω. π. αχα. ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenso. Bud. in Annot. Item comitijs interfum, ad comitia eo. Plutar. de Cæsare, ἀπὸ τῶν πόλεων τοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάζοντας. Aliquando creo & designo in comitijs magistratuum. Idem, ἀνὰ μέσον τὸ τῶν χαρακωμάτων ἔδαφος προτάνων, ψῆφον ἀποῦντας ἕκαστον ἀρχαιρεσιάζεσθαι. Bud. Com.

Ἀρχαϊσμός. ῦ. ὁ. antiquitas.

Ἀρχάνας. antiquè, simpliciter, stultè.

Ἀρχάνας. ὁ. piscis archanus, uel archadas.

Ἀρχαῖον ἀλάσμα. καὶ

Ἀρχαῖον simpliciter. sors, usura.

Ἀρχεῖον. ε. τὸ. curia, regia, palatium, iudiciale forum. Item in castris praetoriũ & principia significat, Xenop. & Plutar. in Galba. Bud. Com.

Ἀρχεῖται. οἱ. custodes tabulariorum.

Ἀρχίκακος. ε. ὁ, ἡ. author mali.

Ἀρχίπλουτος. ὁ. ἄρχων πλούτου.

Ἄρχω. imperium ferre, parere, subditum esse.

Ἀρχέτυπος. ε. ὁ. exemplar, & qui principium dat.

Ἀρχάω. μ. ώσω. π. αχα. impero, praeluceo, ut famuli cum facibus.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem significat, hoc est actum, ut dicit Aristot. Item magistratus, principatus. Item aliquando apum rex hoc nomine significatur, quem aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com.

Ἀρχηγέτης. ε. ὁ. dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετόω. μ. όσω. σ. αχα. impero. Neu.

Ἀρχηγός. ῆ. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχῆθεν. poëtice, ab initio, ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχῆν. primo, principium.

Ἀρχῆνας. iam primum.

Ἀρχίατρος. ε. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. εως. ὁ. cancellarius, scribarum praefectus.

Ἀρχιδικαστής. ῆ. ὁ. qui iudicibus praest, & magistratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. τὸ. imperiolum. Aristoph. τὸ ἀρχῆν dixit.

Ἀρχιερᾶσθαι. gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς. έως. ὁ. pontifex, primarius sacerdos.

Ἀρχιερωσύνη. ης. sacerdotium, dignitas pontificis.

Ἀρχίφως, καὶ ἀρχίφωτος Dionys. de baptismo dixit pro ἀρχιγόνος. primordialis, princeps.

Ἀρχιθεωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίλοποτος. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχιλῃστής. ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ἡ. ὁ. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habēs. Propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιλωποδύτης. οὐ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. ου. ὁ. Archilochus poēta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος. præfectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης. ὁ. abbas monachorum, primas.

Ἀρχίνιον. τὸ. archinium, oleæ morbus, Theoph.

Ἀρχιοινοχόος. υ. ὁ. poculorum magister.

Ἀρχιπαλατιανός. ἡ. ὁ. præfectura stipatorū.

Ἀρχιποσία est bibendi principatus, quē antiqui in conuiuijs sortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicet bibendi.

Ἀρχιτεκτονική. ῆς. ἡ. ars ipsa architectūræ.

Ἀρχιτέκτων. qui structuris ædificiorū præest, architectus, architector.

Ἀρχιτραπεζίτης. ὁ. principalis.

Ἀρχιφυής. ἐος. ὁ, ἡ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus: sicut ἀρχικός.

Ἀρχίκλοπος. Sycophanta, quadruplator.

Ἀρχιλίπαρος. ου. ὁ. qui ut dignitatem consequatur, nullum non ambit, sed omnes prehensat.

Ἄρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior, aggredior. Huius præsens in significatione futuri aliquando usurpatur: ut Ioan. ιγ. ἄρχεται ὥρα proinde ἐστὶ. genit. uel accus. iung.

Ἀρχόμενος. υ. ὁ. subditus, ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus, ab ἄρχομαι. Ἀρχομένῳ ἔαρος, ineunte uere.

Ἀρχὴς. οὔ. ὁ. princeps. Item anus, podex, intestinum rectum.

Ἀρχίω. sepelio, θάπτω.

Ἄρχω. μ. ξω. υ. χα. principium & origo sum, author sum, incipio. Item priores partes occupo: etiā in bonam partē. præsum, imperium q; habeo. Item pereo. Aliquando lacessso.

Ἄρχων. ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἄρχων καὶ πρύτανις apud Athenienses, ἀπὸ τινὸς τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine fasti perscribebantur, quemadmodum & à consulibus apud Romanos. Præerat quoque iudicibus, iudiciorumq; moderator erat, ut Romæ prætor. Παύειν ἄρχοντα est abrogare imperium magistratui. Dicimus etiam παύομαι ἄρχων. Bud. Com.

Ἀρχώνης. magistratuum redemptor, qui emit officia.

Ἁρω. μ. σω. υ. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός, pro ἀρηγὼς. οῦ. ὁ, ἡ. defensor, opitulator, uindex.

Ἄρωμα. ατος. τὸ. aroma, odoramentū, odor. sed ἄρωμα legumen, aratio.

Ἀρωματίζω. redolere.

Ἀρωματόδης. ους. ὁ, ἡ. odoratus.

Ἀρωνία. ἡ. mespilon.

Α Σ.

Ἄς. usquequo, ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ.

Ἀσάλδω. tristari.

Ἄσω. satiare, & implere. Aliquando cauere.

Ἀσαλαμίνιος. υ. ὁ. expers rei nauticæ: à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienses, quæ Salaminia dicebatur. Eraſ. Chil.

Ἀσέλγεια. contumelia, contemptus, inopia.

Ἀσάλευτος. ου. ὁ, ἡ. inconcussus, fixus, stabilis.

Ἀβαής. ἐος. ὁ, ἡ. tranquillus, etra uacuus. σάλος χρὶ φροντίς.

Ἀσάλπιγκτος ὥρα. nox intempesta. nam crepusculis solum tuba canebatur.

Ἄβαμαι. quieuimus. ἄβω proprie τὸ μετὰ πόνον ἀς ὕπνον ἰσθῆν.

Ἀσάμινθος. ἡ. scyphi genus, & solium in quo balneatur. Pollux recenset inter uasa ad balnei usum accõmoda. Cæl. lib. 16. cap. 48.

Ἀσάμιος. ε. ὁ. balneum domesticum, labrum & omne concauum.

Ἀσάνδαλος. ε. ὁ. sandalijs carens.

Ἀσάνδιον. ε. τὸ. puppis meditullium.

Ἀσάρκια. ας. ἡ gracilitas.

Ἀβρκώτερος. macilentior.

Ἄβρος. nõ ornatus, nõ uersus, ἀσάρωτος.

Ἀσάρωτον. ε. τὸ. pauimenti genus, artificiosis picturis elaboratũ: sic dictum quòd scopis uerri nõ debeat, ab α & σαίρω. Nã ex ijs manibus purgamẽta colligebãtur spõgijsq; mundabãtur.

Ἀσάφεια. ας. ἡ. obscuritas.

Ἄβρις. ἐος. ὁ, ἡ. obscurus.

Ἄσβολος. ε. ἡ. fuligo.

Ἄσβεστος. ε. ὁ, ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua. Epith. ignis.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω. ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβόλη. ης. ἡ. uel ἄσβολος. fuligo.

Ἀσβολιθύ. τὸ. magnum, altum, fuligi nosum.

Ἀσεβέω. μ. ἠσω. π. ηκα. impius sum, ut ἀσεβᾶν περὶ τὸν θεὸν, impium esse in deum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβᾶν, iusiurandum uiolare apud Herodian.

Ἀσέβημα. impietas.

Ἀσεβής. ἐος. ὁ, ἡ. impius, nefarius.

Ἄσειρος ἵππος. equus non uinctus, sine habenis.

Ἄσεσος. ε. ὁ, ἡ. inquassatus.

Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. π. να. ebrius & lasciuus sum, libidinor, petulanter & improbe ago, et per petulantiam quempiam pulso uel conuitior. Vnde

Ἀσελγαίνομαι. cõtumeliam huiusce modi uel iniuriam patior. Bud. Com.

Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulantia, impudicitia, scortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Lasciuia Latinis dicitur, quæ est mollities, siue incõtinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitatéq; se oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo lasciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdũ pro ipsa improbitate & contumelia per lasciuiam & libidinem admissa. Sic etiam Arrianus Iureconsl. Per uinum aũt aut lasciuiã lapsis capitalis pœna remittenda est. Bud. Com.

Ἀσέλγη. proprium ciuitatis.

Ἄσελγής. ὁ, ἡ. lasciuus, petulans, improbus, obscœnus, ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς, μήτε δικαιοσύνης, qui neq; uirtutis, neq; iustitiæ particeps est. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demosthen. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbe uixisse, atq; a hic intendendi uim habere. Ἀσελγὴς apud Aeschinem κατὰ Τιμ. pro obscœnitate & stuprorum flagitiosa consuetudine ponitur, de quo Bud.

Ἀσελγοκέρως. cornibus lasciuiẽs.

Ἀσέληνος. ε. ὁ, ἡ. sine luna. de montibus quibusdam dicitur.

Ἄσηλος. ε. ὁ, ἡ. impius.

Ἄση. ης. ἡ. sordes, tristitia, detrimentũ, fastidiũ ex nimia ciborũ repletione.

Ἀσηθής. tristatus, λυπηθείς.

Ἀσήμαντος. ε. ὁ, ἡ. sine signo, cui domini

signum impressum non est, incustodi tus, incertus.

Ἄσημος. ὁ, ἡ. sine signo, non signatus, ut ἄσημος χυδὸς. Ité ignotus, ignobilis, obscurus.

Ἀσήμωτος. ὁ. ignobilis, ἀνωνύμος.

Ἄσηπτος. ὁ, ἡ. incorruptus, sine putredine.

Ἀσηπής. impurus, ἀκάθαρτος.

Ἄσηρος. sine putredine, & teredinib.

Ἀσθένια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.

Ἀσθενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.

Ἀσθένημα. imbecillitas.

Ἀσθενής. ὲος. ὁ, ἡ. debilis, ἄῤῥωστος.

Ἀσθενία, pro ἀσθένια, Ionicum est.

Ἀσθενόω. μ. όσω. π. ωκα. infirmũ reddo. Accus. (mus est ab ἄτα.

Ἄσθη. detrimentũ passus est. aoriſt. pri-

Ἄσθμα. ατος. τὸ. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare.

Ἀσθμάνω. μ. ανῶ. π. κα. anhelo, spiritum cum difficultate traho. Dicitur etiã ἀσθμάζω, πνευστιάω.

Ἀσθμητικός. οῦ. ὁ. suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.

Ἀσιάτις. cithara triplicis chordæ, ab Asio inuentore sic dicta.

Ἀσίδηρος. ὁ. absq; ferro.

Ἀσιτήσας. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσιτοτάλαν. τὸ. quàm minimè noxium.

Ἀσινής. ὲος. ὁ, ἡ. innocuus.

Ἀσιτοπία. ας. ἡ. sepes.

Ἄσιτος. pratum, λειμὼν, ἐσθιὰν. Vel plaustrum, quasi ἄσιρ ἔχον καὶ ἐνδυ.

Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnũ. Et nomẽ auis, σχοινοκάμπτος.

Ἀσιτέω. cibo abstinere & inedia uti. Bud. Com.

Ἀσιτία. ας. ἡ. ieiuniũ, inedia, ἀνορεξία.

Ἀσιτίδιος. αντος. ὁ. cibi abstinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτέα.

Ἄσιτος. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀσκάλαβος. ὁ. καὶ

Ἀσκαλαβώτης. ὁ. feles, lacerta, tarantula, stellio.

Ἀσκαλιάζω. claudicare.

Ἄσκαλος. circulus, ἀκάθαρτος.

Ἀσκάλων. ωνος. Ascalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde

Ἀσκαλωνίτης. Ascalonita.

Ἀσκαλώπας. galliuago.

Ἀσκανδὴς. nuncius.

Ἀσκάντης. ὁ. scamnum, lectiulus, grabatulus. Aristoph. Nebul.

Ἀσκαρδαμυκτί. καὶ

Ἀσκαρδαμυκτῶς. sine momento, inconniuenter, nihil conniuens.

Ἀσκαρδάμυκτος. ὁ. inconniuens. Eraſ. prouerbio, Conniuere.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. inconniuenter aſpicio. Bud. Com.

Ἀσκαρὶς. immobilis, non palpitans.

Ἀσκαρίζω. saltare, σκαρῶ, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρὶς. ίδος. ἡ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorũ minorum species. Cæl. lib. 10. cap. 44.

Ἄσκαρον. οι. crotala, & genus calciamenti. Cæl. ibidem.

Ἀσκαροφόρος. ου. ὁ. baiulus, φορτηγὸς. Cæl. ibidem.

Ἀσκέα. cultus, θρησκία.

Ἀσκελῶς. immobiliter, aſsiduè.

Ἀσκελὴς. ὲος. ὁ, ἡ. asper, deficcatus, cui nulla sunt crura. ἀπὸ τ σκέλων τ ξηρῶν, ἐξ οὗ καὶ τ σκίλος.

Ἀσκέομαι. disco, exercito, meditor.

Ἀσκεπάρνος. impolitus, non elaboratus.

Ἄσκεπτος. ὁ, ἡ. inconsyderatus.

Ἀσκέπτως. inconsyderatè, temerariè.

Ἀσκέρα. ας. ἡ. genus Attici calciamẽti.

Ἄσκευος. ὁ, ἡ. imparatus.

Ἀσκέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno,

orno, discо, & doceo, sector, medi-
tor, industrius fio. Accus. iung.

Ἀσκωλιάσμος. ὁ. illæsus.

Ἄσυλλος δίαιτα. uita sub dio.

Ἄσκημα. ατος. τὸ κοὶ

Ἄσκησις. εως. ἡ. exercitium. τῶν μεγίστων τῆ σωτηρίᾳ εἶναι uolũt. Item studiũ, negocium, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis, Basil. Bud. Cõment.

Ἀσκητήριον. locus solitarius, & à publi-
co secessus ad uerę philosophię exer
citationem. Bud. ibidem.

Ἀσκητής. οῦ. ὁ. exercitator, monachus. Bud. ibidem.

Ἀσκητός. ὸν. ἡ. diligenter elaboratus, fa-
ctus exercitatus.

Ἀσκήτρια. ας. ἡ. monialis, puella deo di-
cata. Bud. Com.

Ἀσκίδιον. ου. τὸ. utriculus.

Ἄσκιος. ου. ὁ, ἡ. umbra carens, ἀσκός.

Ἀσκίτης. spęcies aquæ intercutis, in
qua plus sęse humoris promit, spiri-
tus autem minus. cui opponitur τυμ
πανίτης.

Ἄσκλη. ης. ἡ. exercitium, ἄσκησις.

Ἀσκληπεῖον. τὸ. Aesculapij templum.

Ἀσκληπία, seu ἀσκληπίεια. festa Aescu-
lapij.

Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ ἐκ Ἀσκληπιοῦ
ἰκέγονοι, ab Aesculapio genus du-
centes.

Ἀσκληπιὰς. ἁ. laurus, δάφνη.

Ἀσκληπιός. ὁ. Aesculapius, medicus
fuit clarissimus, παρὰ τὸ τὰ ἀσκηλῆ τῶν
νοσημάτων ἴασια ποιεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν
ἐπίμονον τοὺς νοσοῦντας. De hoc Plini. Vn
de ἀσκληπιάδαι παῖδες Græcis dicũ-
tur medici.

Ἀσκολιός. ἀequilaterus, ἰσόπλευρος.

Ἀσκολιάζω. μ. ἀσυ. ω. αxα. salio super
utrem.

Ἄσκοπα. absque scopo. aduerbialiter,
Lucian. Toxar. ἰτεαλὰ νῦν ἄσκοπα τὰ
ὀξύτατα.

Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marsupium. ex ἀσκὸς,
quod utrem, & πήρα, quod peram si-
ue sacculũ dicunt. Hac dictione uti-
tur & Suetonius in Nerone, Alte-
rius collo & ascopera deligata, si-
mulq; titulus, Ego quid potui? sed tu
culleum meruisti.

Ἄσκοπος. ὁ, ἡ. inconsyderatus, inopina
tus, inopinabilis.

Ἀσκορδίνωτος. ὁ. inconcussus, non mo-
uens membra. σκορδινᾶσθαι enim signi
ficat pandiculari & membra exten-
dere, ut qui à somno excitantur.

Ἀσκός. οῦ. ὁ. uter utris, urna.

Ἀσκουρῆτης. ἡ. catulus ursæ.

Ἀσκοφανεί(ην. οὐδενὶ καταπλήττεσθαι, in
ani metu terrere. Lege prouerb.
Vtre territas.

Ἀσκώλια. τὰ. festa erãt Athenis, quibus
in medio theatri super utres, id est
ἀσκοὺς, inflatos obunctosq; uno tantũ
saltabant pede, ut delabentes risum
excitarent, idq; in honorẽ Bacchi. un
Ἀσκωλιάζειν, κοὶ (de
Ἀσκωλίζειν dicitur, ad quod alluśit Ver
gil. 2. Georg. Mollibus in pratis un-
ctos saliere per utres. Sic item dicun
tur qui uni tantũ innitentes pedi sal
tant, qui ludus puerorũ est, etiã hac
nostra tempestate. Verum tunc non
ἀφ' ἑνὸς inflectitur, sed ἀφ' ἑνὸς σκέ-
λους. Ponitur aliquãdo pro claudica
re. Eiusmodi autem saltatio

Ἀσκωλιασμὸς. οῦ. ὁ. uocatur.

Ἄσκωπον. τὸ. leue, politum.

Ἄσκωμα. ατος. τὸ. uter, pellis caprina, pel
lis qua muniuntur remi, qua parte
scalmo incumbunt.

Ἄσμα. ατος. τὸ. canticum, cantilena.

Ἀσμάτιον. ου. τὸ. cantiuncula.

Ἀσματοκάμπτης. qui multis uarijsq; gene

tibus, & quasi flexib. carminũ utũ tur, ut ſũt στροφαὶ, ἀντίστροφοι, ἐπῳδοί.

Ἀσμενίστερον. gratius, acceptius.

Ἀσμενίζω. libenter accipio.

Ἄσμενος. ε. ὁ. libẽs, uolũtarius, gaudẽs. χαίρων ἑκὼν ab ἥδω. Vnde ἑσμαι, & ἑσμενος, ſiue ἄσμενος, participiũ.

Ἀσμένως. libenter, prompte, citò.

Ἄσμικτος. ε. ὁ. non purgatus.

Ἀσόλοικος. ε. ὁ. ἐπίχαρις, gratus, εὐβάβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφιλῶς.

Ἀσόν. οῦ. Aegyptij uocant plantaginẽ minorem.

Ἀσπάζομαι. μ. άσομαι. κῶς

Ἀσπάζω. amo, ſaluto, amplector. Eraſ. annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & complexu ſalutare, qđ olim ex more fiebat apud amicos. Accuſ. iung.

Ἀσπαίρω. μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.

Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa.

Ἀσπαλία. ας. ἡ. piſcatio.

Ἀσπαλιάω. ῶσ. ὁ. piſcator cũ arundine.

Ἀσπαλιευτής. οῦ. ὁ. piſcator, ὅτι ἄσπαλος ὁ ἰχθύς, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος.

Ἄσπαλος. ε. Athamanũ lingua piſcis.

Ἀσπαραγής. ὁ. ἀκανθάς.

Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago.

Ἀσπάραγος. ε. ὁ. aſparagus.

Ἀσπαίζω. tremo, σπαίζω, exanimor, palpito.

Ἄσπαρτος. ε. ὁ. ἡ. non ſeminatus.

Ἀσπάσιος. ε. ὁ. gratus, delectabilis.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. ſorbtus.

Ἀσπασίως. gratè, libenter.

Ἄσπασμα. τος. τὸ. amplexus.

Ἀσπασμός. ου. ὁ. ſalutatio.

Ἀσπαστός. οῦ. ὁ. placidus, gratus, facilis expugnatu, mirandus, iucundus.

Ἀσπασύς. ύος. ἡ. ſalutatio, amicitia.

Ἀσπαστῶς. libenter, φιλοφρόνως, ἡδέως.

Ἄσπαστος. ου. ὁ. irreconciliabilis, ἄσπονδος.

Ἄσπειρμος. ου. ὁ. nullũ ſemen producẽs.

Ἄσπειρος. ſtudioſe, ſedulò, funditus, omnino. κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, σπείρω τὸ σπείρω.

Ἄσπετος. ὁ, ἡ. multus, immẽſus, inenarrabilis.

Ἀσπιδαποβλής. ῆτος. ὁ. abiector haſtæ. ſic appellatur apud Ariſtophanem Demoſthenes.

Ἀσπιδίδιον. cõcauitates (κύλικες) ſcutorũ. item partem quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδίσκος. ſcutoſus, obarmatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη. curuatura quædã in curru.

Ἀσπίδιον. ου. τὸ κῶς

Ἀσπιδισκίον. ου. τὸ. breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plurali. pro breuibus ſcutis, & in ſcuti formam orbicularibus ornamentis, capitibus q̃ laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης. ου. ὁ. ſcutatus, bellator.

Ἀσπιδὸν. ſcutatim, protectim.

Ἀσπιδοφόρος. ου. ὁ. ſcutifer.

Ἀσπίζω. μ. ισω. υ. ικα. defendo. propriè eſt clypeo ſe defendere. Accuſatiuo iung.

Ἄσπιλος. ε. ὁ, ἡ. immaculatus.

Ἀσπιλωτός. οῦ. ὁ. idem.

Ἀσπίς. ίδος. ἡ. parma, ſcutum proprie rotundũ. Item ſerpentis ſpecies. Etiã ἀσπίδες campi forma orbiculari, aut ubi aſpides plurimæ uiſũtur.

Ἀσπισὴρ. ῆρος. ὁ. protectio.

Ἀσπισῆρες. ſcutati.

Ἀσπιστής. bellator.

Ἄσπλαγχνος. timidus, abiectus.

Ἄσπλωτα. τὰ. odora.

Ἄσπλωτον. ε. τὸ. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἄσπονδία. ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδίω. non ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.

Ἄσπονδος. ε. ὁ, ἡ. infidus, ſine fide, ἀσπόνδοις

memor fœderis, fœdifragus. Ἄσπον δος πόλεμος, bellū perpetuum, atrox & irreconciliabile, quasi dicas incōfœderabile. Erasm. Chil. Ἄσπονδοι ἐχθροί, inimici qui in cōcordiam redigi non possunt.

Ἄσπορον. τὸ. sterile, ἄγονον.

Ἄσπορος. ὁ, ἡ. infœminabilis, sine semine

Ἀσπούδαστος. υ. ὁ. negligēs, nō studiosus.

Ἀσπουδὶ. sine cura, neglectim.

Ἄσσα, cum spiritu tenui, quædam, τινὰ, neutri gener. plural. num.

Ἅσσα, cum spiritu denso, ἅτινα, ὅσα. ab articulo ὅς, ἡ, ὁ, τοῦ σὰ, quod significat Megarensium lingua, τινὰ.

Ἀσσάριον. υ. τὸ. as.

Ἄσσον. cito, propè.

Ἀσσυρία. ας. ἡ. Assyria regio.

Ἀσώδυς. υος. ὁ, ἡ. Læsus, fastidiosus.

Ἀστᾶτ. inconstans, ἀβέβαιος.

Ἀστάθμεως. immunitatem habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com. & Annot. post.

Ἀστάθμητος. υ. ὁ, ἡ. inæqualis, uago, errō, instabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀστενῶ. agre ferre, errare.

Ἀστακοί. οἱ. gemmati, multis lacrymis oppleti, quasi non stillantes, sed affatim fluentes.

Ἀσταχί. aduerb. guttatim.

Ἄσταγον. nō distillās, sed copiosè fluēs.

Ἀστάκτητος. υ. ὁ, ἡ. domicilio carens.

Ἀστάκος. polypus narium.

Ἀσταλὲς. non uestitus.

Ἀστάρθαι. οἱ. apud Persas dicebātur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur, οἱ ἐν διαδοχῇ γραμματοφόροι, ἡμιοδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω.

Ἀστάρτη. της. ἡ. Astarte Syriorū numen.

Ἀστασία. ας. ἡ. inconstantia.

Ἀστασίαστος. υ. ὁ, ἡ. seditione carens.

Ἀστατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. instabilis sum.

Ἄστατος. ου. ὁ, ἡ. instabilis, impacatus, turbulentus, uagus. (sa.

Ἀσταφὶς. ίδος. ἡ. Atticè γ σταφὶς. uua pas-

Ἄσταχυς. υος. ὁ. spica. a hic abundat.

Ἀστεγὴς. tectus, πολυστεγὴς.

Ἀστεγνος. υ. ὁ. intolerabilis. (στέγω.

Ἄστεγος. intectus, intolerabilis, μὴ ἔχων

Ἀστεῖος. μαι. urbanus sum.

Ἀστείομαι. urbanus sum.

Ἀστείω. μ. ίσω. σ. ικα. iocor, παιχνάζω, κωμῳδέω.

Ἀστειολογία. ᾶς. facetiæ. (sum.

Ἀστοξύμονίω. ciuiliter loquor, facetus

Ἀστεῖος. υ. ὁ, ἡ. urbanus, elegans, ciuilis.

Ἀστεότης. urbanitas.

Ἄστεφος. inuius.

Ἀστομὸς. ὁ. ὁ. urbanitas, ciuilitas.

Ἄστικτος. intolerabilis.

Ἀστίλπος. coriū, quo cithara integitur.

Ἀστίλπος. anus, sedes.

Ἀστιφὴς. ὶος. ὁ, ἡ. immotus, strictus, interritus. ab α priu. & στιφὴ, quod est συνεχῶς κινᾶσ.

Ἀστονακτὶ. securè, sine gemitu. Aristophan. σὺ δ' ἀστοναχτὶ πυρόμενος.

Ἀστοργὴς. ὶος. ὁ, ἡ. implacidus.

Ἀστρίας. ὁ. stellaris auis, ex ardeolarū genere, cognomento ὄπνος. Item & piscis.

Ἀστρίσκος. υ. ὁ. asteriscus, stellula.

Ἀστρίας. άντος. ὁ. stellatus, splēdidus.

Ἀστρόν. άντος. τὸ. stellatum, uarium.

Ἀστρόεσσα. ης. ἡ. stellata. (δ' ἔχων.

Ἀστροπᾶος. apud Homer. ἀστὴ ἐ ἀμφὶ

Ἀστροπὴ. fulgur, ἀστραπὴ. ἀναστρέφω γὰ ποιῶ τοὺς ὄπας.

Ἀστροποίητης. υ. ὁ. fulminator, ὁ πυρ ὁῶν

Ἀστρωτὸς. ὸ. ὁ. uarius, maculosus. unde

Ἀστρωτὸν. τὸ. monile.

Ἀστέφανος. ον. ὁ. incoronatus.

Ἄσθενος. impotens, calamitosus. & uerbum ἀσθενέω, ἀσθωτῶ.

Ἀστὴρ. έρος. ὁ. stella, & aquatile in stellæ formā. Et ἀστὴρ Attice, inguinalis herba.

Ἄστυ. Aster, urbis nomen.
Ἀστήρικτος. ὁ. non firmus.
Ἀστιβής. ἐος. ὁ, ἡ. κοὶ
Ἄστιβος. ὁ, ἡ. inuius, insulcatus.
Ἀστικὸς. ὁ. qui inciuitate uersatur.
Ἀστικὸν χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius, τὸ ἀνυπόθηκον. nam qui obnoxij erant lapidibus signabantur, uel columna. cui opponitur στικτὸν χωρίον uel ὑποβολον.
Ἀστίοχος. uas rotundum, quod sulphure, pice & stuppa oppletum eiaculabatur, ut obuia combureret.
Ἀστιφόλικτος. ὁ. inconcussus.
Ἀστοιχείωτος. carens elementis & principijs.
Ἄστολος. ὁ, ἡ. mala uestis, uestе carens.
Ἄστομος. ὁ. liber in loquendo, mollis, ora lædens, σκληρόστομος, ut ἄστομοι ἵπποι.
Ἀστυνόμος. ὁ. ædilis.
Ἀστόξενος. ὁ. ἰδιόξενος, qui priuatim & per se ius hospitalitatis subit, aut qui peregrinus cum sit, eodem in honore est quo ciues ipsi. Dionysius tradit ἀστόξενοι dici qui ex maioribus quidam oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiusmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος. ὁ. affectione amoris carens.
Ἀστός. ὁ. ciuis.
Ἀστοχίω. μ. ήσω. π. ηκα. ειτο.
Ἄστοχος. ὁ. sagitandi imperitus.
Ἀσταβολίζω. æquare, corrigere.
Ἀσταθὴς. insutile, securum, firmum.
Ἀσταβηλάτης. ὁ. auriga, agaso, mulio.
Ἀστάβη. ης. ἡ. asinum interpretantur aut mulam: iumentum quo homines uehuntur, dossuarius mulus, mula clitellaria. Est item lignum in ephippijs, quod manu continent sedentes, clitellæ, sella equestris præalta, ita ut lumbos tegat. Bud. Com.

Ἀσταβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. indeflexus, non conuersus, erectus, non facile depravabilis & contortilis. Bud. ibidem.
Ἀσταγαλίζω. talis seu tesseris ludo. Plin. de Polycleto loquens, Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀστραγαλίζοντες. lib. 34. cap. 8.
Ἀστραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.
Ἀστράγαλος. ὁ. talus, tesserarum ludus. Item calcaneum, coniunctura pedis. Homer. septem uertebras spinæ quibus collum incumbit, ἀστραγάλους appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarum spinis. Romani pinum trinnam, aut ficum terræ, aut glandulam dicunt.
Ἀστραγευτικὸς. ignarus ducendi exercitus.
Ἀστρῶος. astrorum ueterum pater, teste Arato.
Ἀστραπτωλίας. enodes.
Ἀστραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.
Ἀστραπὴ. ῆς. ἡ. coruscatio, fulgetra.
Ἀστράπτω. μ. ἄψω. π. αφα. fulguro, coruscо, fulguris instar reluceo.
Ἀστρατία. ἡ. pax, quando cessatur à militia. ἀστρατία Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.
Ἀστράτευτος. ὁ. immunis à militia.
Ἀστρατηγία. ας. ἡ. ductandi exercitum imperitia.
Ἀστρατήγητος. ὁ, ἡ. duce carens.
Ἀστρεφὴς. durus inamobilis.
Ἄστριλλος. idem. ἄπιτος, ὀρθὸς.
Ἀστρωὸς. acutus, siniſter.
Ἀστρία. τὰ. κοὶ
Ἀστρία. κοὶ
Ἄστρηρος. apud poëtas, tali, ἀστράγαλος.
Ἀστρίζω. talis ludere.
Ἀστροβλῆτες. syderati, id est cum arescẽte corpore partes marcidæ sunt, &

sine

ſine ſenſu, peſtifero ſydere percuſsi. Vocantur eo quoq; nomine arbores, cum per æſtatem arefcentes ui ſolis altius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriũtur, languent, & ſummos cauliculos amittunt. Legunt alij ἀστρόβλητος & ἀστροβόλητος. pro eodem. Bud. in Annot.

Ἀστροβέας. uelox, uertibilis.

Ἀστροβολία. as. ἡ. ſideris percuſsio, ſideratio.

Ἀστροβολισμὸς. ὁ. ſyderatio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſydere, ſed per ſimilitudinẽ ad homines tranſlatus arefcente corpore.

Ἀστροθύτης. ὁ. aſtrorum cultor.

Ἀστρόκυων. canicula ſtella quam Aegyptij σοθιὼ uocant.

Ἀστρολογέω. aſtris naſcendis ſtudeo.

Ἀστρολογία. χαλδαϊσμός.

Ἄστρον. τὸ. aſtrum, σύστημα τῶν ἄστρων, congregatio ſtellarum, ſignum ſtellis coactum, quod genus eſt cynoſura, leo, uirgo, &c. Latini ſydus appellant.

Ἀστρονομῶν. aſtris intentũ eſſe, de aſtris loqui.

Ἀστρονομία. as. ἡ. aſtronomia.

Ἀστρόνομος. ου. ὁ. aſtronomus.

Ἀστροσκοπῶν. ſyderibus intentum eſſe.

Ἀστροφὴς. lucidus, λαμπρὸς, λευκὸς.

Ἀστροφόρος. ὁ. ſtellifer.

Ἄστυ. εος. τὸ. urbs. unde Latini aſtutum dici uolunt.

Ἀστυάναξ. filius Hectoris, & piſcis quidam.

Ἀστυβοήτης. ου. ὁ. in urbe clamans.

Ἀστυγείτων. ονος. ὁ, ἡ. urbi uicinus.

Ἀστυγειτνιὸς. ὁ. ὁ. finitimus urbi.

Ἀστεῖος. ου. urbanus.

Ἀστιάζων. ciuilare.

Ἀστὶς. lactucæ genus, quam Athenæus à Pythagora ἀνοῦχον uocatam ſcribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Ἀστὸν. aſpera & detrita ueſtis.

Ἀστυνόμοι. ædiles, qui urbi leges præſcribebant, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ. quaſi urbis leges, cuiuſmodi decem fuiſſe Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidem in urbe.

Ἀστυνομία uocatur quaſi quædam urbis calex, quæ de rebus ſtatuit, ſub quo genere uariæ ſunt ſpecies, ut τειχοποιία, ὑδατοφυλακία, λιθοφυλακία, λιμενάρχια. &c. Bud. in Annot. poſt.

Ἀστυξύοι. qui in urbe proprias ædes nõ poſsident.

Ἀσυφίκτωρ. inconcuſſum, inacceſſum.

Ἀσυγγνώμων. immitis, immiſericors, iracundus.

Ἀσύγγνωστος. ὁ, ἡ. ſine uenia, indignus uenia.

Ἀσύγκλειστος. ὁ. ὁ. incluſibilis.

Ἀσύγκλωστος. ον. quod connecti nequit, malè cohærens.

Ἀσυκόμιστος. ον. ὁ, ἡ. fructus non repoſitus.

Ἀσύγκριτος. ὁ, ἡ. incomparabilis, diſsimilis, iniudicatus.

Ἀσυκρότητος. ου. ὁ. inconcuſſus, negligens, piger.

Ἀσυκρότως. negligenter.

Ἄσυγχυτον. τὸ. inconfuſum, non mixtum.

Ἀσυκοφάντητος. ὁ. ὁ. ſine calumnia, innocens, cui negotium faceſsi non poteſt.

Ἀσυλεί. aduerb. τυὸ, unde quis auferri nequeat, neque liceat.

Ἀσυλησία. as. ἡ. conceptus priuatio.

Ἀσυλία. as. ἡ. defenſaculũ, aſylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras conſequitur, quã immunitatem

ecclesiæ uulgò uocant. Bud. in An.

Ἀσυνήγητος. ον. ὁ. præter rationem factus. (λαβίς.

Ἄσυλον. ου. τὸ. asylum, ἱερὸν, τίμιον, ἀβάτον.

Ἄσυλος ἀνδριάς. statua ad quam confugientibus ius erat asyliæ, cuiusmodi statuam Tyberij fuisse scribit Philostra. Dicũtur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut sunt sacrosancti, quos attingere sine periculo non licet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annot.

Ἀσύμβατος. ον. ὁ, ἡ. nolens pacisci, inamabilis, hostilis.

Ἀσύμβλητος. non conferendus, non æquus, impar, ἀσύγκριτος. Aristot. πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον ἃ σύμβλητα ἀλλήλοις, ἢ ἀσύμβλητα. Bud. Com.

Ἀσύμβολος. ὁ. immunis, qui sine collatione accessit ad comessationem.

Ἀσύμμετρα. τὰ. commensa, expertia.

Ἀσύμμετρος. ον. ὁ. immoderatus, sine modo.

Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ discrepant uel potentia uel mensura.

Ἀσυμπαθὴς. ους. ὁ, ἡ. sceleratus, nulla miseratione motus.

Ἀσυμπλήρωτος. ὁ, ἡ. non expletus.

Ἀσυμπύρατα. τὰ. male solidescentia.

Ἀσυμφανὴς. obscurus.

Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.

Ἀσύμφορος. ον. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσυμφυὴς. ον. ὁ, ἡ. incongruus natura.

Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconsonantia.

Ἀσύμφωνος. ον. ὁ, ἡ. discors.

Ἀσωτάκτητος. ὁ, ἡ. inconciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo cõtrahi uel commercium haberi nõ potest, & cui nihil est cõmercij cum uita ciuili, quales decet esse τοὺς μοναχούς. Basil. Ἄβιον, ἀκτήμονα, ἀπράγμονα, ἀσωτάκτητον δεῖ δ' ἃ. Bud. Com.

Ἀσωάκτος. idem, uel quod congregari non potest.

Ἀσωμάτα. τὰ. disiuncta.

Ἀσωμάτιστος. ὁ, ἡ. qui coniungi nõ potest, non cohærens.

Ἀσωμάρκτος. incõgruus, ἀσωμάρμοστος.

Ἀσωμάτος. ὁ, ἡ. disiunctus.

Ἀσωμότος. ον. ὁ. incognitus.

Ἀσωμοδίαστος. ον. ὁ, ἡ. sine coniuge uitam cœlibem ducens, ἀσύζυγος.

Ἀσωμοδοίαστος. ὁ, ἡ. simplex, non coniunctus.

Ἀσωνία. stultitia, dementia, inconsyderantia. Plin. in hoc significatu utitur socordia.

Ἀσωνίσις. ιος. ἡ. stultitia.

Ἀσώνιστος. ον. ὁ, ἡ. stultus, intelligentiæ expers.

Ἀσωντῶ. despio, μωραίνω.

Ἀσωπήθια. ας. ἡ. desuetudo.

Ἀσωπήθης. ους. ὁ, ἡ. desuetus.

Ἀσωπηρία. transgressio fœderum.

Ἀσωπητέω. μ. ήσω. π. κα. reprobo. Act. accuso.

Ἀσωπήτιον. π. τὸ. solutum. τὸ μὲν ἐν μιγάσι τοῖς συμπλέγμασιν τῆς οὐσίας καθ' ἑαυτὸ ἀσώπητον ἔχον. Demosth. in superlatiuo dixit, ἀσωπητότατον ὄχλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον, ἢ ἀντὶ τοῦ μάλιστα τὸν ἄρ' ἀσωπητόν τις σωτηρίαν τίκτειν φρονῶ.

Ἀσώπητος. ὁ, ἡ. incompositus, moribus inurbanis.

Ἀσωτάκτος. ὁ. immunis à muneribus à Synes. dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullã classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompositum, quia σωτὰ σώφρων est compositus, instructus. Xenoph. ἀλλ' ἄρ' ἀσωτάκτα ἦν, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσωτηλὴς. ους. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσυ, ὴς. sceleſtus, temerarius.

Ἀσύστολος. ου. ὁ. ἡ. ἀδιάστατος, parum sibi constans, inconsistens. Refertur etiam τὸ ἀσύστατον inter uitia orationis, simile ei quod appellant ψωδόμενον. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quæ fingitur. Eras.

Ἀσύφηλος. ου. ὁ. stolidus, nullius frugis, Lucian. de hist. conscrib.

Ἀσφάδαστος. ου. ὁ. ἀσπάστος, qui sit sine contractione. Sophoc. ξυὼ ἀσφαλὰς τὸ κὴ ταχᾶ πεφύκαμεν.

Ἀσφάλαστος. ου. ὁ. manens, quietus.

Ἀσφαλίστον. non picatum, οὐ πεπαλαιωμένον ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, securitas. Idem quod Liuio & Saluſtio fides publica. Vulgò saluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc est satisdato promittere, dare idoneos sponsores. ità plebiscito protestatè facere impunitate promissa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andoc. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσφαλὴς. ους. ὁ, ἡ. firmus, cautus, ἀσφαλῶς.

Ἀσφαλίζομαι. τὸ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. utroq. n. modo dicitur, pro munio, protego, stabilio: & ἀσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autè passiua ferè utuntur, cum propulsare arcereq; significat. Polyb. Ἐπὶ δὲ θυρὰς σιδηρᾶς σιδήρεια, ἀλλ' οὐ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζειν, Quo impetus alicuius ensium arcet & innocuus præbet, hoc est ἀκίνδυνα. In Pand. ἀξιοπίστους ἀσφαλίζεσθαι significat idoneis sponsoribus cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latinè cauere sibi stipulantem dicimus aut cauentem. Bud. ibidem.

Ἀσφάλιος ποσειδῶν. firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα. est quod latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omissis sponsionum fidei q; pignoribus, uenire eos iussit.

Ἄσφαλτος. ὁ. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτίτης. Asphaltitis, lacus ubi nascitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. ως. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. τυτὸ, sine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσπάραγος ponunt, de quo Suid.

Ἀσφάραγος. ὁ. guttur, faux, λαιμὸς. παρὰ τὸ ἀσπαίρειν, τάττειν γὰρ ἐν τῷ λίγδην ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν, δι' αὐλὸς γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται.

Ἀσφαραγώνια. asparago.

Ἄσφηκτος. ου. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηκὸν γὰρ τὸ ἰσχυρὸν. (lis.

Ἀσφιγκτος. ὁ, ἡ. non stringibilis, solubi-

Ἀσφοβάινα. aspisbæne, uenenata bestiola.

Ἀσφοδελὸς. οῦ. herbosus, hortus, pratũ, ubi asphodeli proueniunt.

Ἀσφόδελος. ὁ ferula, alio nomine hastula, & albucum. Vnde hoc Hesiodi, ὁσσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγάλῳ ὄνειαρ. Germanice, goldvuurtzel.

Ἀσφράγιστον. non signatus.

Ἀσφυκτᾶν. non habere pulsum uenarũ, elanguescere pulsum.

Ἄσφυκτος. ὁ. ἡ. minimè astringens.

Ἀσφυγμὸς, luteosus agger, quales in fluuijs coaggerãtur. ὁ ἰνώδης συρφετὸς.

Ἀχάσω. μ. ἆσῶ. tristor, ægrefero, iram fcor. Poëtice ἀσχαλάω, uel ἀσχαλόω, quasi ἐξ ἄχους ἄσαι ἴχω.

Ἄχαρις. ὁ, ἡ. intolerabilis, indetentus.

Ἀχαμάτιστος. ὁ. figura uacuus.

Ἀχάμαλον. τὸ. male figuratum.

Ἀχαμονέω. μ. ήσω. π. ικα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero.

Ἄχαμος. ὁ, ἡ. turpis.

Ἀχαμοσύνη. ης. ἡ. inuerecũdia, dedecus.

Ἀχάριτος. ὁ, ἡ. inuerecundus, indecorè quippiã agens, turpis, indecẽs.
Ἀχλυόω. deorno.
Ἀχθοφορῶμεν. onera ferimus.
Ἀχίζω. τὰ. infissa pedis.
Ἄχιστος. η. ὸ. indiuisus, infissus.
Ἀχολία. ας. ἡ. negotium, studium, occupatio. Ammon. distinguit ab ἀκαιρία.
Ἀχολιῶ. μ. ήσω. ω. ησα. exerceo, in occupatione sum.
Ἄχολος. η. ὸ, ἡ. negotiosus, solicitus.
Ἀχολοῦμαι. occupor, non sum ociosus.
Ἄχυ. τὸ. succus est ponticæ arboris.
Ἀχόδης. ex repletione cibũ fastidiens.
Ἀχωτὸς. οῦ. ὁ. fluuius Thebarum in Bœotia.
Ἀχώματος. η. ὸ, ἡ. incorporeus.
Ἀχώμενος. triστatus, λυπούμενος.
Ἀχωτάομαι. μ. σομαι. σ. σωμαι. luxu diffluo, sumptum à populo Asotorum, quòd essent luxu perditi perpetuóq; in comessationibus uersarentur. Memimit Cic. lib. 3. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Asotos, ut soletis, qui in mensam uomant, & de conuiuijs auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.
Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, intẽperantia, comessatio. Gell. luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.
Ἄσωτος. ον. ὁ. ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nulliusq; frugis, & gulæ luxuiq; deditus.
Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigali (ter.

Α Τ.

Ἀτὰς. inexercitatus, ἀγύμναστος.
Ἀτάω. miror, stupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.
Ἀτακτῶ est ordines non seruare, in manipulo, aut decuria, aut turma se nõ continere, uel militiam detrectare, quo modo Demosth. utitur, hoc est in ordinem se redigere, è classe sua se subducere. Significat etiam inhoneste & petulanter se habere, flagitiosè uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκ ἔστι τὸν ἀνηχέτην ἀτακτοῦντι θυμοειδῆ. Bud. Com.
Ἀτάκτημα. ατος. τὸ. inordinatio, ἀταξία.
Ἀταλαιδακρύω. affatim lacrymatur.
Ἄταλος. ὁ. incõpositæ uitæ. Bud. Com.
Ἀτάκτως. incompositè, inordinatè.
Ἀταλαίπωρος. η. ὸ, ἡ. beatus, felix, strumna carens. Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, æquissimo animo, Gaza ex Cic. (borẽ.
Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra la-
Ἀτάλαντος. η. ὸ, ἡ. æquiualens, æqualis.
Ἀτάλλω. μ. λῶ. augeo, adolesco, nutrio cum cura. κοὶ ἀτιτάλλω.
Ἀτάλματα. saltus, pueriles ludi.
Ἀτακὸς. η. ὸ. tener, puerilis.
Ἀταλόφρων. ονος. ὁ, ἡ. impotens, tener.
Ἀταλόψυχος. η. ὸ, ἡ. pusillanimis.
Ἀταμίευτος. η. ὸ, ἡ. incautus, inconsyderatus, nihil reponens.
Ἀταξία talis est, qualem describit Ouidius in principio quinti Fast. quã in ἀταξίαν uertit maiestatis exortus.
Ἀτάομαι. μ. ἀσομαι. σ. ημαι. patior detrimentum.
Ἀταπάνυτος. η. ὸ, ἡ. non directus corde.
Ἀτάρ. sed, siquando, propterea, cæterũ.
Ἀτὰρ οὖν. ὀφ. τοῦτ' οὖν, quamobrem, uerum, heus tu.
Ἀταραξία. ας. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.
Ἀτάραχος. η. ὸ, ἡ. quietus.
Ἀταρβέομαι. timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.
Ἀτάρβητα. intrepidè.
Ἀτάρβητος. ον. κοὶ
Ἀταρβὴς. η. ὸ, ἡ. κοὶ (μόλε.
Ἀτάρμυκτος. intrepidus, securus, ἄτυφ ?
Ἄταρνος. ε. ὸ. ferramentum in medio rotæ.

Ἀταρνίς

Ἀταρπιτός. οῦ. ὁ. τοῦ

Ἀταρπός. ὁ. ἡ. uia, ἡ θεῶν ὁδός.

Ἀταρτηρός. ᾶ. ὁ, ή. conuiciatorius, grauis. ἀντὶ τοῦ ἀτηρός.

Ἀταθαλία. ας. ἡ. ſuperbia, cõtumacia, ſtoliditas, proteruitas, peccatũ, inſcitia.

Ἀτάθαλος. ον. ὁ. proteruus, ſtolidus, iniuſtus, impius.

Ἀταθάλλω. μ. αλῶ. π. κα. ineptè ago. Neutrum abſol.

Ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epyro uenere intactæ, ut incrementum ampliùs acciperent.

Ἀταύρωτος. ὁ, ή. expers coniugij, uirgo quaſi tauri expers. Eſt autem ταῦρος non ſolum animal, ſed interdũ etiam membrum uirile. Ariſtoph. Lyſiſtr. οἵους ἂν ἀταυρώτους διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος. ον. ὁ, ή. inſepultus.

Ἀτάω. noceo.

Ἄτε. tanquam, utpote, nimirum, nempe, ſiquidem, quatenus, quandoquidem, quando.

Ἀτειρής. ἐος. ὁ, ές. indomitus, magnus.

Ἄτειχος. ος. ὁ, ὁ. non cinctus muro.

Ἀτεκμαίρω. ὁ, ή. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

Ἀτεκνία. ας. ἡ. ſterilitas, de mulieribus ſolum. (lis.

Ἄτεκνος. ον. ὁ. ὁ. orbus, filijs carẽs, ſteri-

Ἄτερπος. ὁ, ὁ. durus, inflexibilis, immo

Ἀτέλεια. ας. ἡ. immunitas. (bilis.

Ἄτελης. defectus, ſubſtantiuè.

Ἀτελεύτητον. τοῦ

Ἀτέλεστον. τὸ ἀδιάπρατον τελειωθῆναι, quod perfici nequit.

Ἀτέλεστος. ὁ, ή. non initiatus, non aſflatus numine.

Ἀτελεύτητος. ὁ, ή. imperfectus, ſine cãrens, ἀτελής.

Ἀτέλη apud Demoſth. de bonis dicitur quæ in cenſum non ueniunt, bona immunia.

Ἀτελής. ἐος. ὁ, ές. imperfectus, nondum perfectus & abſolutus, immunis.

Ἀτελῶ. μ. ελῶ. π. κα. lator, augeo.

Ἀτελώνητος. ὁ. ὁ. improfeſſus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfeſſæ, quarum nomine negotiatores uectigal nõ pependerãt. Bud. in Anno.

Ἀτέμβιος. miſer, querulus.

Ἀτέμβω. μ. ψω. π. φα. priuo, afficio dolore, ἀπ' ἄτλω ἰμβαίνω. Actiu. accuſ.

Ἀτενής. attentè, immotis oculis. ἀπὸ τοῦ ἀτενὶς, idem. Vnde ἀτενὲς ὁρᾶν, fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.

Ἀτενὴς. ἐος. ὁ, ή. fixus, attentus, rigidus, auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intendo, fixis oculis intueor. Actiu. datiuo iung.

Ἀτενισμός. οῦ. ὁ. intuitus continuus.

Ἄτερ. ſine, ſeorſum. cum genitiuo.

Ἀτέραμνος. ὁ. ὁ. durus, infrangibilis, inſuperabilis, incoctilis. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua.

Ἀτέραμων. ονος. ὁ, ή. incoctilis, propriè leguminum eſt. Ἀτέραμον ἀντὶ, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. Ariſtoph. Veſp. μιᾷ δ' ἀτενεῖ ἄχανι' ἀτεράμων' ἀνήρ.

Ἀτεργάτις. deæ cuiuſdam nomen. Cæl. lib. 12. ca. 17.

Ἀτερηδόνιστος. ὁ, ή. à teredinibus & tineis non roſus.

Ἀτερμάτιστον. infirmum, imperfectum, abſq; fundamento.

Ἄτερμον. ἄπιστον.

Ἀτερσίον. ſeorſim, τὸ ἰδίᾳ ὁρᾶν.

Ἄτερος, Atticè pro ἕτερος. Vnde θατέρᾳ, θατέρου, θάτερον. Bud. Com.

Ἀτερπής. ἐος. ὁ, ἡ. iniucundus.
Ἄτερπνος. insomnis, quasi ἀτέρπνος.
Ἀτιτόμ. album, contemptum.
Ἀτέρος. iniucundus.
Ἀταχής. ἐος. ὁ, ἡ. inermis.
Ἀτεχνία ας. ἡ. ruditas, imperitia, nulla ars, interprete Quintil.
Ἄτεχνον. ν. τὸ. quod est sine arte.
Ἀτεχνῶς. uerè, sedulò, sine fraude & fuco, reuera, ἄνευ τῆς τέχνης, sine dolo, dubio procul, atq; adeò manifestè, palàm. Item ualidè, strenuè.
Ἀτέω. μ. ήσω. w. ηκα. negligo. Actiu. accusatiuo iung.
Ἄτη. ης. ἡ. nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas solet immittere rebus mortalium. ab ἄω id est βλάπτω, quod ἄσω facit in futuro, unde ἄτη pro ἄσση, mutato σ in τ. uel à τῶ, id est λαμβάνω, κὴ μετὰ τ συγκοπῆ α. ἄτη, ἣν ὐδὲ λὰς βίλ λαβῶν. Vide prou. Ira omnium tardiss. senescit, & Bud. de asse.
Ἀτηρότερον. ν. τὸ. seuerius.
Ἀτηρός. ὁ. illiquefactibilis.
Ἀτημελέω. μ. ήσω. w. ηκα. non curo, abijcio curam.
Ἀτημελητός. οῦ. ὁ, ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.
Ἀτημελία. ας. ἡ. negligẽtia, cõtemptus.
Ἀτημελῶς, uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè, indoctè.
Ἀτλεύω. laboro, μοχθέω.
Ἀτρεής. ἐος. ὁ, ἡ. κὴ
Ἀτρός. οῦ. ὁ. nocuus, insuperabilis, intractabilis, durus, contumeliosus.
Ἄτης. Bacchi epitheton.
Ἀτθὶς. ἡ. Attica.
Ἀτίζω. μ. ίσω. w. ικα. uilipendo, sperno. παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμάω. Actiuum accusatiuo iung.
Ἀτιθάσευτος. ν. ὁ, ἡ. implacabilis.
Ἀτίθασος. ον. ὁ, ἡ. asper, indomitus, ἀνήμερος, ἄγριος. nam τιθασεύειν curare est.
Ἀτιμαγελέω. dehonestare, fastidire, seorsum pasci à grege, ab armento secedere. proprium taurorũ. uide prouerb. Abijt taurus in syluam.
Ἀτιμάγελος. ὁ. qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος.
Ἀτιμάζω. μ. άσω. w. ικα. dehonesto, despicio, negligo, paruiduco. Item insigni ignominia ob scelus patratum aliquem afficio, quod notare Iurisconsulti dicunt. Bud. Commen. Actiu. accus.
Ἀτιμαλφέω. contemni, τιμὴν οὐκ ἔχειν.
Ἀτιμάω. μ. άσω. π. ηκα. ἀτιμάω, uel ἀτιμέω.
Ἄτιμητος. contemptus, aduena.
Ἀτιμία. ας. ἡ. ignominia, infamia, dedecus.
Ἀτιμοτοιός. οῦ. ὁ. famosus.
Ἄτιμος. ον. ὁ, ἡ. ignominiosus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia, cui opponitur ἔντιμος, cuius cædes nõ debet multari, & uelut fortunis omnibus euersus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui similes fuerunt, quos Latini priscí intestabiles uocarũt. Horat. Intestabilis & sacer esto. Bud. Com.
Ἀτιμόω. μ. όσω. w. ωκα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accus.
Ἀτιμοῦσθαι. infamia notari.
Ἀτιμωρητί. impunè.
Ἀτιμωρίητος. οῦ. ὁ. impunis, inultus.
Ἄτιμος. ignominiosè. Ἀτίμως ἀφιέναι, ignominiosè missus.
Ἀτίμωσις. grauioris supplicij instar erat. Bud. Com.
Ἀτιμωτικῶς. idem quod ἀτίμως.
Ἀτίνακτος. ν. ὁ, ἡ. inconcussus.
Ἀτινοῦν. quæ igitur, ἅτινα οὖν.
Ἀτιοωθῆναι. contemnere, superbire,

ἀτιμάζων ἄνδρα.

Ἀτιτάλλω. μ. ἀλῶ. π. λλα. nutrio ab infantia, manibus crispo, puerum delicatè & curiosè nutrio. ἀταλὸς enim est τήπιος, unde ἀτάλλω, & ἀτιτάλλω. Accusatiuo iung.

Ἄτιτος. iniquus, ἄδικος. Et ἀτιτᾶν, ἀδικεῖν. sed ἀτίτης, ὁ ἀτιμώρητος, ἄπορος, ἄτιμος.

Ἄτιτος. ὁ, ή. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.

Ἄτλας. αντος. ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus sustinet.

Ἄτλητος, siue ἄτλητος. ον. ὁ, ή. intolerabilis.

Ἀτλησία. impatientia.

Ἀτλητίω. uel ἀτλατίω. μ. ήσω. π. ηκα. male tolerans sum, ignoro, timeo.

Ἄτμα. purgatio, κάθαρμα.

Ἀτμία. ας. ή. seruitus, δουλία, δυναστία.

Ἄτμος, & ἀτμὸν non modo seruum significat, sed etiam ingenuum in seruitutem redactum.

Ἀτμύω. seruio.

Ἀτμώδης. τος. stultus, seruilis.

Ἀτμὸς. οῦ. ὁ. spiratio, ἀτμὸς.

Ἀτμώδ. ώδος. ὁ. seruus, quasi ἀτμῶδ.

Ἄτμητος. π. ὁ. non castratus, illæsus, non scissus.

Ἀτμίζω. μ. ίσω. π. ικα. scateo, exhalo, uapore, ἀναθυμιάω. Neutr.

Ἀτμὸς. ίδος. ή. uapor, aura.

Ἀτμὸς. οῦ. ὁ. uapor fumigatio.

Ἀτόκιον. τὸ. medicamen omne quod sterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.

Ἄτοκος. π. ή. sterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτολμία. ας. ή. pusillanimitas.

Ἄτολμος. π. ὁ, ή. timidus, trepidus.

Ἄτομος. ον. ὁ, ή. δύναμιτος, indiuiduus, insecabilis, minutus. Dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuscula, qualia uidemus in sole, cum per fenestram radios ac lumen immiserit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem resolui quidam asseuerabant. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut secari non possint. Ἐν ἀτόμῳ, in puncto temporis, illico, in momento.

Ἀτονίω. μ. ήσω. π. ηκα. deficio, debilitor, defigor, hoc est lacesso, defatigor & uribus attonitorũ more loquor. Hermol. in Plin. Accus.

Ἀτονία. ας. ή. languor, debilitas, remissio. Significat item affectionem quandam stomachi, quando non est tenax cibi.

Ἄτονος. ον. ὁ, ή. inefficax.

Ἄτοξος. π. ὁ. sine arcu.

Ἀτόπασον. quod coniectura non licet assequi.

Ἀτοπία. ας. ή. absurditas.

Ἄτοπος. π. ὁ, ή. absurdus, importunus, insolens.

Ἄτος. π. ὁ. insatiabilis, ἀκόρεστος. per crasin, pro ἄατος. ἀπὸ τοῦ α, καὶ τοῦ ἄσαι τοῦ χορτάσαι.

Ἀτραβαλικὸς. xerampelius color, uiteis frondibus arefactis similis, unde & nomen sumptum. Vsurpatur & à Latinis. Certum enim uitis genus adulto iam autumno pampinis rubet uelut cruentatis. Rosa uulgo dicitur sicca.

Ἄτρακτος. π. ὁ. fusus, id est pensum.

Ἀτρακτυλὶς. ίδος. ή. herba est, ex quarum lieres rusticæ fusos sibi conficiunt, quam & Plin. atractylia uocat.

Ἀτράνωτος. obscurus, non planus factus. Bud. Com.

Ἀτραπίω. eo, uado.

Ἀτραπὸς. οῦ. ή. pro ἀτραπὸς. καὶ

Ἀτραπὸς. οῦ. ή. uia, diuerticulum, semita quæ diuersa est à uia plaustrorũ, quam regiam uocant.

Ἀτράφαξις. holeris genus, Romanis atri plex. Dicitur & χρυσολάχανον, à flo sculis aurum imitantibus. Germani grienkrut appellant.

Ἀτρεια. as. ἡ. ueritas.

Ἀτρεύω. uere dico, ἀκριβέω.

Ἀτρεύως. uerè.

Ἀτρεκής. ἐος. ὁ, ἡ. uerus.

Ἀτρέμας, uel ἀτρέμα. quietè, submissè, paulatim.

Ἀτρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quiesco, sto intre pidus. Neutr.

Ἀτρεμία. uel ἀτρεμίη. ἡ. ἀτρεμέω. quies, immotio.

Ἀτρεμίζω. τὸ ἀτρεμῶ, immotus sum, ani mo tranquillo sum.

Ἄτρεπ&τος. υ. ὁ, ἡ. immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.

Ἄτρεστος. υ. ὁ, ἡ. intrepidus, acer, immu tabilis. à τρέω τὸ φοβέομαι, unde & ἀτρόος.

Ἄτρητ&τος. ου. ὁ. non cauus, non foratus.

Ἄτρηδες. quibus ani meatus coaluit. & ἄτρητοι κατὰ γυναικὰ μόνα dicũtur mulieres, quibus concreta sunt geni talia, uel morbo, uel natura cuiusmo di uaccam fuisse Perinthi tradunt, ni mirum cui excrementum extenua tum per uesicam transmittebatur.

Ἀτριβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. non tritus, inusitatus, inuiolatus.

Ἀτριβὶ sine detrimento, uel mora.

Ἀτρίγητος. ου. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ἄτριον. tenuis textura.

Ἀτριπτος. ου. ὁ. infractus, laboris inex pertus, insuetus.

Ἄτριψ. ὁ inexercitatus, indoctus.

Ἄτρομ&, siue ἀτρόμητος. ου. ὁ, ἡ. intre pidus.

Ἀτροπία. improbitas, & in ciuilitas morum, temeritas.

Ἄτροπος. ου. ὁ, ἡ. immutabilis.

Ἄτροπ&. υ. ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ dispensatrix interuallorum di citur, quia finem uitæ in potestate habere putatur, & quasi interuallũ uitæ metiri. Dictam putant ab α & τρέπω, quòd sit inexorabilis: uel (ut Aristot. de Mundo inquit) quia τὰ τε ρατέρτατα πάντα ἀτρεπτά ἐστι. Ea enim quæ transierũt, retrorsus agi neque unt. Vnde & pro tempore uitæ extre ctio ponitur.

Ἀτροφία. una est ex speciebus tabis, quando corpus non alitur, neq; agro ti se colligere possunt. Bud. Com.

Est item eo nomine affectio quæ o culum minorem humiliorem q; effi cit, de quo Aegineta lib. 3.

Ἄτροφος. ον. ὁ, ἡ. non alens, cui τρόφιμ& opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædam rigua, ἄτροφα. ἄτροφος τοῦ ὑπαύλους, Laconib. Est etiam ὁ μὴ τρεφόμενος, impastus. Atrophi sunt (inquit Plin. lib. 11. & 26.) qui cibũ non sentiunt. 26.

Ἀτροφῶ. tabesco, alimenta non sentio, intereo, non nutrior.

Ἀτρύγητος. ου. ὁ, ἡ. infructuosus, de mari & terra dicitur.

Ἀτρυγεφάγος. ὁ. ὁλυφάγος.

Ἄτρυγος. ὁ. purus, sine fece.

Ἀτρύπητος. ου. ὁ, ἡ. imperforatus.

Ἀτρύπονος. ærumnosus, ὁλύπονος.

Ἄτρυπον. τὸ illaboriosum, ἀκμαῖον.

Ἀτρύτονος. ου. ὁ, ἡ. indomitus.

Ἄτρυτ&. υ. ὁ, ἡ. indomitus, infructuosus, infatigabilis, uiolentus, quẽ nullus la bor satis uexare potest, nec domare.

Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita. Mineruæ epi theton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρυφητ&. υ. ὁ. qui non est mollis.

Ἄτυω. exilio.

Ἀτύς. ῦτ&. ὁ. ἡ

Ἄτυζος

Ἄτρωτος. ὁ, ἡ. insaucius, inuulnerabilis.

Ἅττα, tenui spiritu. quædam.

Ἄττα, denso spiritu. quæcunq, quæ, ἅτινα, ὅσα, ποῖά τινα.

Ἄττα uox est, qua minores honorant maiores. ut in epigrammate, ἄττα χάρον δύός μι καλὰ γάμει. Et Iliados θ. φεῦγε ἄττα χόλον: uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀττάβυγας. ὁ

Ἀττάγας. auis Ionicæ palustris, uariis coloribus, κατάκιστ& ποικίλοις πτεροῖς. Dictũ antiquitus fuit in seruos stigmaticos. Aristoph. Auib. ἀλλ τινα χάνα τὶς ὑμῶν θρασύτατος δεσπότης, ἀττάγας οὗτος παρ' ὑμῖν ποικίλ& κυλόστα. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Ἀττάλεια. as. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.

Ἄττανον. τὸ. sartago, τήγανον, & placenta, quam aliàs ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocant.

Ἄττατοί. quæ quidem.

Ἀττάραχος. leuissimum & minimum aliqd. οἷον, αἱ ἐπὶ τῶν ἄρτων φλύκταινα, ἢ ψίχα. Latini pusulam uocant, quæ in coquendo pane solet assurgere, & hectam uel hetam.

Ἀττάλαβ&. ὁ. ὁ. brucus, ἀκρίς.

Ἄττεσθαι. saltare.

Ἀττικίζω. sequor partes Athenienses.

Ἀττικισμὸς. οῦ. ὁ. sermo Atticus, studiũ erga Athenienses, non de lingua tãtum, sed etiam fauore belli.

Ἀττικιστὴς. οῦ. ὁ. Atticista, Atticæ linguæ studiosus.

Ἀττικὸν. οῦ. species numi est.

Ἀττικουργὶς. τὸ. ad modũ Atticorũ factũ.

Ἀττόλλυον. τὸ. terribile.

Ἀττόλλω. obturbo, increpo, terreo.

Ἄττω, siue ἄσσω. salio, exilio, assilio, impetum facio, τὸ ἄττομαι, ἢ ἀτάκτως φέρομαι. Demost. Ἄττων ἀνὼ καττῶν, huc & illuc prosiliens. Ab ἀΐσσω, sub sulto huc & illuc.

Ἀτυφόμενος. ὁ. ὁ. fugiens, timens, tristis.

Ἀτύζω. μ. ὔξω. π. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accus.

Ἀτυζικὸς. terribilis, ἐκπληκτικὸς.

Ἄτυκτ&. ὁ. ὁ, ἡ. non factus, inornatus.

Ἀτυλὸν. paruum, ignobile.

Ἄτυμβος. insepultus, inhumatus.

Ἄτυπος. qui non satis expedito plectro linguæ utuntur, quasi ærem non ferientes, uel quasi non satis uerba exprimentes conformantesúe. Sic itẽ dici possunt, qui decenti et iusta mẽbrorum forma carentes uelut monstrosi sunt, cuiusmodi Homer. Thersitem describit Iliados β.

Ἀτυράννευτ&. ὁ. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτυφόμενος. cui festinata animis in loquẽdo celeritas est. Dicitur & ἄτυφος.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non densatum in caseum.

Ἀτυφία. as. ἡ. alacritas, humilitas, τὸ πανοφροσύνη.

Ἄτυφος. humilis, ἀκατάδοξος.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compõs sum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀστυχάνω, cui opponitur εὐτυχῶ. Genit. (uersa.

Ἀτύχημα. ατος. τὸ. infortunium, res ad-

Ἀτυχὴς. ὴς. ὁ, ἡ. impos uoti.

Ἀτυχὴς. turbatus, attonitus, auersatus. ἐκπλαγὲς, μὴ βουλόμενος τυχεῖν, καὶ ἀποστρεφόμεν&.

Ἀτυχία. as. ἡ. infortunium.

Ἀτύω. ἀτύζω.

Ἀτυχὲν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. saucio, noceo, lædo. Aoristo ά. ἄσα, uel resoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, ἀάσθην, &c. Bud. Com.

ΑΥ.

Αὖ. iterum, cõtrà, è diuerso, retro, post.

Bud. Com. Aristoph. Vesp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὐαίνομαι. μ. οὔμαι. accendo, exicco, corrumpo, arefco, contabefco.

Αὐαίνω. μ. ανῶ. ficco, arefacio. Accuf.

Αὐαλέος. ε. ὁ. aridus, ficcus. fed αὐανὸς, ὁ ἀνόνητος.

Αὐάνθη. arefactus eft, ξηράνθη.

Αὐανσις. ιος. ἡ. ariditas, ficcitas, tabes plantarum. Galen. aut αὔανσιν dici in ftirpibus quod in animalibus ἀτροφίαν, ἣν δὲ κἀκείνη (inquit) γίνεται διὰ φυτοῦ, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ἀπόστημα γινομένη. Eft enim & ftirpis fenium, ficcitatis exceffu proueniens. Bud. Com.

Αὐαντικὴ νόσος, morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthifis.

Αὐαρὰ τὰ. nuces auellanæ.

Αὐασμὸς. οῦ. ὁ. ficcitas.

Αὐγάζομαι. μ. άσομαι. π. ομαι. refpicio. Accuf.

Αὐγάζω. apud Pindar. pro eodem.

Αὐγειαί. αἱ. Augeæ. urbs Locrenfis, & altera Laconica.

Αὐγῆν. dolere, ἀλγῆν.

Αὐγή. ῆς. ἡ. fplendor, aurora.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen.

Αὔγιον. ου. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὲς. fplendidum, ἀστροειδὲς, λαμπρὸν.

Αὐγουσᾶον. forum ubi opfonia uenerunt.

Αὐδάω. loquor.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ ἄω, τὸ φανῶ, καὶ τὸ δίω, τὸ δυσμῶ, quafi συνδήμενη, καὶ ἀναμόνη & αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. ἐντος. ὁ. loquens. Ité clarus, celebris, glorioſus.

Αὐδήνωρ. retrahere, ἀπὸ τοῦ πίσω ἀναδῆν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas.

Αὐθάδης. ους. ὁ, ἡ. contumax pertinax, præfractus, qui non poteſt à propoſito abduci.

Αὐθαδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fiue αὐθαδιάζομαι. fum contumax. depon. abſolut.

Αὐθαδόσομος. ον. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάδωτοι. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὔθαμοι. οἱ. fratres. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄμαι τος.

Αὐθαίρετος. ον. ὁ, ἡ. per ſeipſum eligens, ſponteneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθέκαστος. ον. ὁ, ἡ. inconſulto iudicans, id eſt indicta cauſa, pertinax, morofus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morũ uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Αὐθέντης. ου. ὁ. dominus, ductor, qui ſua manu pulſat, uel cædit, uel pugnat, qui etiã αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter pro percuſſore. Gaza libro πρὸ μικρῶν ait hoc uocabulum olim tantũ ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare eapiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com.

Αὐθεντία. ας. ἡ. poteſtas, authoritas. Bud. ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερὸν. ipſo die.

Αὐθημερεύω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ον. ὁ, ἡ. per unum diem durans.

Αὖθι. illic, iſtic, per ſyncop. ab αὐτόθι. πάλιν.

Αὐθιγενὴς. ους. ὁ. καὶ

Αὐτιμβρὴς. ους. ὁ, ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur.

Αὐθόμαιμος. consanguineus. (tens.
Αὐθομολογούμενος. ὁ. significans, profi
Αὐθότου. fortasse.
Αὐθύπαρκτον. per se subsistens.
Αὐθωρόν. eadem hora.
Αὐλά. πανδίκτης.
Αὐλαῖα. ας. ἡ. locus ante aulam, tento
rium, aulæa., atrium. τὸ τῆς σκηνῆς πα
ραπέτασμα.
Αὐλαῖον. stragula, plagæ, uelum pictu
ris intertextis uariegatum. παραπέ
τασμα, περίστρωμα, τάπης. Bud. in An
not. post.
Αὔλαξ. κος. ὁ. sulcus. (λαξ.
Αὔλαρος. custos domus, αὐλωρὸς, οἰκοφύ
Αὔλαχα. ἡ ὕννις, uomer.
Αὔλειον. ου. τὸ. uestibulum.
Αὔλειος θύρα. atrium, & αὔλειος ἔσοδος
idem. ἡ ἐκ τοῦ ἐδάφους πρώτη θύρα τῆς οἰκί
ας. Bud. Com.
Αὐλέτης. uillicus, ὁ ἐκ τῶν ἀγρῶν.
Αὐλίομαι. tibia cantantem audio, tibiæ
canturecreor. (absol.
Αὐλία. μ. ίσω. π. ηκα. tibia cano. Neutr.
Αὐλή ῆς. ἡ. caula, septa ouium. Anti
quis item dicebatur locus, ad quem
capite condemnati ducebantur, po
stea dictus ἀρχεῖον. Athenæus scri
bit hoc nomine significari διαπνεό
μενον τόπον, hoc est perflabilem locũ.
Vnde & apud Homerum semper sub
dialia per id intelliguntur. Hinc
& αὐλαι pro regijs usurpamus, quòd
ante se habeãt subdialia & ampla lo
ca. Cæl. li. 7. ca. 5. & Bud. Com.
Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.
Αὐλήρα. stabulum, habena.
Αὔλησις. εως. ἡ. pulsatio lyræ.
Αὐλητική. ἡ. theca tibiarum.
Αὐλητής. οῦ. ὁ. tibicen. ἀκροατὴς, αὐλῶν.
Αὐλήτης. ὁ. stabularius. ὁ τῆς λάκκου ἵππε
μυλούμενος τῶν προβάτων.
Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. stabulum, ἄπαυλις.
Αὐλίζομαι. μ. σομαι. π. ισμαι. pernocto,
demoror, manco, castrametor. statio
nem habeo, stabulor. depon. absol.
Bud. Com. (uersor.
Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito seu
Αὐλικός. ὁ. citharœdus.
Αὐλίκουρος. custos domus, φύλαξ.
Αὔλιοι. atrienses, αὐλικοί.
Αὔλιος. ου. ὁ. stabulum. ἡ αὔλιος ἀκλὴς, ue
sperus.
Αὔλις. ιδος. ἡ. tentorium, castra.
Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci castra
metati sunt, ex re nomen sortita.
Αὐλισκός. οῦ. tibicinula.
Αὐλισμὸς. pernoctatio.
Αὐλιστικός. οῦ. ὁ. pulsans lyram.
Αὐλιτρίδιον. ου. τὸ. tibicinula.
Αὐλοπίας. ου. ὁ. ἀνθιὰς, sacer piscis.
Αὐλοποιέω. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit ti
Ἄϋλος. immaterialis, ἀσώματος. (bias.
Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia, fistula, foramen. Hoc
nomine significatur, figura quælibet
in rectitudinem productior, uti est
stadium, & sanguinis è naribus tor
rens. Item ferrum, iaculum omne
prolixum. Eustath. αὐλὸς δὲ πᾶν τὸ εὐ
νὸν, ὅθεν καὶ ἄναυλοι, εὐνοὶ ποταμοί. Vo
catur etiam κρουὸς, & apud Homer.
saliens cruoris, id est τὸ ἀκόντισμα αἵ
ματος. Odiss. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖ
νας πᾶχυς ἄλτο γ' αἵματος. Bud. Com.
Αὐλοφύτης. ὁ. qui tibias efficit.
Αὐλουρὸς. custos domus. οἰκοφύλαξ.
Αὐλῳδία. tibiæ cantus.
Αὐλῳδὸς. οῦ. cantor, senator.
Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratũ, lo
cus floridus, mare, angustia, omne
strictũ, locus aquã ducẽs, καὶ τὰ μεταξὺ
τῶν φαείνων εὐρὺ ἐπὶ μῆκος φερόμενος.
Vnde διαυλονίσματα πνεύματα dicta
sunt. Cæl. lib. 7. ca. 5.
Αὐλωνίζω, ἐν αὐλῶνι διάγω.

Αὐλοπίας. κοπιόφθαλμος.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur cri sta, galea, & tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habens oculos longos, in star tibiarum. de piscibus quibusdã dictũ. ab αὐλὸς & ὤψ. Cæl. li. 7. ca. 5.

Αὔπνος. ἄϋπνος.

Αὐξάνω. μ. ἠσω. ν. κκα. παρατ. ἠὔξανον. ἀόρ. ἤυξα. differt ab αὔξω. nam αὐξάνω crescere significat, αὔξω uerò augere. Τῇ γυναικὶ ἀναξηρότητι, delicijs enutriti apud Herodian. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id est enutritus erat. Accus.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξιμος. ς. ὁ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. εως. ὁ, ἡ. augmentum. De animantibus hoc dici solet, αὔξη & βλάστη de plantis.

Αὐξητικός. οῦ. auctiuus.

Αὔξω. crescо, augeor. αὐξάνομαι, καὶ αὐξάνω.

Αὐόνη. ης. ἡ. siccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ς. ὁ. siccus, aridus, exuccus. ἀφ' ὑγροῦ, καὶ ὑδατώδους ἐπὶ βέλτιον, κατὰ συναίρεσιν αὖος.

Ἄϋπνος. ς. ὁ, ἡ. insomnis.

Αὔρα. ης. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum est, teste Gaza, qui dicit ultimã produci.

Αὐσίζω. γ. crastinare, horrere frigore.

Αὔσιον. cras. Λυκόφρων αὔριον, posterо die. Aesch. ἐπὶ τὴν ὑστεραίαν posuit.

Αὐρὸς. οῦ. ὁ diues, abundans.

Αὔσονες. reges. παρὰ τὸ αὔω, τὸ καίω. οἱ πάντα ἐκπαιδεύοντες τοῖς προσήκουσιν.

Αὐσὴν. siccum.

Αὐσταλέος. squalidus, austerus.

Αὐστηρός. οῦ. austerus, seuerus.

Αὔω. audeo, καίω.

Αὐτάγγελος. ς. ὁ. nuncius spontaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλων, καὶ μὴ ἑτέρου.

Αὐτάγγελτος, uel αὐτάγγελος. ς. ὁ. admissus sponte sui.

Αὐτάγρετα. τὰ. ultrò oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.

Αὐτάδελφος. ς. ὁ. frater germanus.

Αὐτάδης. suo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Αὐταίρετος. ς. ὁ. per se sublatus.

Αὐτανδρεί. cum ipsis uiris. aduerb.

Αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι. naues una cum hominibus submergi.

Αὐτάνθας. author. ὁ πρωτεύς πράγματος, ἢ αὐθεντῶν.

Αὐτάρ. sed, posthæc, post, ἀτὰρ.

Αὐτὰρ ἐγώ. ego autem.

Αὐτάρκεος. ς. ὁ. admirator sui.

Αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est contentus, nec aliunde desyderat quicquam.

Αὐταρκέω. sufficio, satis sum. Actiu. dãtiuo iung.

Αὐτάρκης. εος. ὁ, ἡ. multus, sufficiens, cõtentus sua sorte.

Αὐτάρκως. sufficienter.

Αὖτε. iterum, posthæc. ὀψὲ ὑστέρου, μετὰ ταῦτα.

Αὐτεντία. ας. ἡ. authoritas.

Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, αὐτοθέλητον.

Αὐτεξούσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis liber, sui arbitrij, sui compos. Bud. Com.

Αὐτεπάγγελτος. ς. ὁ. ultrò ueniens, nullo nuncio accersitus.

Αὐτεπίβουλος. author cædis, & insidiarum.

Αὐτεπίσακτος. spontaneus, uel (ut Terentius ait) sua sponte coactus.

Αὐτέω. μ. ησω. ν. ηκα. uoco, resono.

Αὐτή. uox, clamor.

Αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa, ἐκείνη.

Αὗτη, ταύτης. ἡ. hæc, pro sponte sua.

Αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiã q alteri nõ est subiectus.

AY.

Αὐτῆμαρ. eodem die, in præsens.

Αὐτήνης. hornus, Hippoc.

Αὖτι. pro αὐθάτι.

Αὐτίκα. statim, quamprimum.

Αὐτίκα δὰ μάλα. quamprimum, breui admodum, propediem, protinus, primo quoq; tempore.

Αὐτιμαίνομαι. undabunda esse.

Αὖτις. retrò, ὕστερον.

Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.

Αὐτίτης. unum uernaculũ, ὁ ἐκ τῆς οἰκίας, ὁ ἀμιγὴς, καὶ χωρὶς παραχύματος οἰνου.

Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοὴ, φλόξ, καπνὸς.

Αὐτὸ. propriè, apud Platonem.

Αὐτοβάτης. ὁ. alter bereas.

Αὐτοβοᾶν. testari de seipso, sua uoce seipsum prædicare. Eras. Chil.

Αὐτοβοεὶ, aduerbialiter. statim, cũ ipso clamore, quo historici sæpe utũtur, ut cum dicunt ciuitatem captam subitò & cum clamore. Vide prouerb. Simul & dictum & factum.

Αὐτόγε. ad eundem locum.

Αὐτογένητος. per se genitum.

Αὐτογνωμῶ. ex mei animi sensu & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico, uel decerno. hoc est αὐτοβούλως διαγινώσκω.

Αὐτογνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristot. lib. 2. Politic. καὶ τὰ μὲν κατὰ γράμματα ἔχειν, ἀλλ' αὐτογνώμονας, ἐπιφαλὲς. Αὐτογνώμων idem est ferè. Bud. Com.

Αὐτόγνωτος, siue αὐτόγνωος. spõtaneus.

Αὐτόγραφος. ὁ. τὸ. scriptũ manu propria.

Αὐτόγλωσσος. ὁ. τὸ. μονόξυλος, ex solido ligno factum, pars aratri.

Αὐτοδαὴς. ἐος. ὁ, ἡ. natura, non literis doctus.

Αὐτοδάϊκτος. ὁ. ἡ. sibi malum afferens, seipsum interficiens.

Αὐτοδάξ. mordicus, iracũdè. Aristoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν δηλοῖτε, καὶ τὸν αὐτοδὰξ φόβον. Aliqui αὐτόδαξον legunt.

Αὐτὸ δ' ἄξει. res ipsa indicabit.

Αὐτόδακτος. ὅταν τις λάκκῳ μεγάλῳ ἑαυτὸν ἐμπεσὼν ἀπόληται. uide αὐτόφωρος.

Αὐτοδιάκονοι. sibi ipsis subseruientes. Vnde αὐτοδιακονία, Athenæo, sui ipsius famulitium.

Αὐτοδίδακτος. ὁ. ἡ. qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius. Apud Homer. Odys. 10. quidam αὐτοδίδακτος se uocat, quòd non ex hominum institutione, sed ex afflatu dei caneret, αὐτοδίδακτός ἐμι (inquit) θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας πασσυίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ θεῖαν αὐτοδίδακτον appellauit.

Αὐτοδικᾶν. αὐθεντεῖν, ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ἐπεῖναι.

Αὐτόδιον. statim, κατὰ τὸν ἐδιὸν.

Αὐτόκτονος. ὁ. ἡ. interfector.

Αὐτοίκατος. quisq; proseq.

Αὐτόμητος. per seipsos.

Αὐτοπάτης. aberrans in dicendo:

Αὐτόπυος. ὁ. ἡ. anniculus, καὶ αὐτόπυος, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

Αὐτοθάνατος. ὁ. ἡ. qui sibi mortem conscisciit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidẽ, indidem.

Αὐτόθι. illic. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Αὐτολάβαλον. propriè de farina utcũq; subacta, genus rudis et parum cassæ rusticæ.

Αὐτομαίγνιος. ὁ. ἡ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐτομαπάκητος. ὁ. ἡ. seipsum condemnans.

Αὐτομόλησι, & αὐτομόλητος. ὁ. ἡ. qui

ſuo ipſius hortatu facit.

Αὐτομάτια. τὰ. *ſeſe mouentia.*

Αὐτόκλητος. ὁ. *per ſe uocatus, qui ſe met ipſe inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam, uel prandium.*

Αὐτοκρατορικός. ὴ. ὸν. *imperialis.*

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. *qui per ſe poteſt, nec aliũde pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur, quẽ eundem βασιλέα interim uocant, qui liberum habet plenamq; rei conſtituendæ poteſtatem. Αὐτοκράτωρ item eſt qui ſui eſt arbitrij, & ſuæ tutelæ factus.*

Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cum ſumma poteſtate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δωδεκὰς, merum imperium, et plena ſummáq; poteſtas. Bud. Com.

Αὐτολεξεὶ, *aduerbialiter. ipſa dictione, ut ſi quis aliquid ad uerbũ traduxerit, is dici poſſet αὐτολεξεὶ traduxiſſe.*

Αὐτολάμπης. ὁ. *lucem præferens, ſcutra, cui non eſt miniſter, ſtrenuus paratuſq; ad omnia obeũda uel patienda, αὐτουργὸς, id eſt qui per ſe omnia procurat ac facit. Item mendicus, ut qui poſſideat aliud nihil quàm lecythos. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ λεκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis eſt, quæ λεκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, ſed uẽtris cauſa colit amicum. Vide Chil. Eraſ.*

Αὐτόλυκοι. *ſolertes depeculatores, ac fures.*

Αὐτολυρίζω. *ipſemet lyra canit, ut prouerbio, ὄνος αὐτολυρίζων.*

Αὐτομάρτυς. *qui de ſeipſo teſtatur.*

Αὐτόματα. τὰ. *quæ per ſe mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ ſine coitu nata ſunt.*

Αὐτοματὶ. *ultrò.*

Αὐτοματία. ας. ἡ. *caſus, fortuna.*

Αὐτοματίζω. μ. ἰσω. π. ιτω. *per meipſum facio, αὐτόματοι παραχίνομαι. Neutr. abſol.*

Αὐτοματισμός. ῦ. ὁ. *caſus, temeritas.*

Αὐτόμολος. *ultrò, ſua ſponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demoſt. prima Olynth. ννὶ δ' ὁ πάντας λυμηνάμενος, χίλιοι καὶ αὐτόμολοι.*

Αὐτόματος. ὴ. ὸν, ἡ. *caſualis, caſus, qui facit aliquid per ſe & caſu, ultroneus. Sic cõuiuam appellamus αὐτόματον ſponte oblatum, ut apud Homer. Ili. β. αὐτόματοι δ' οἱ ἔπεσον βολὴ ἀχαιῶν μενέλαος. De quo Athen. lib. 4. Et horologia αὐτόματα. Et αὐτόματος θάνατος, quaſi naturalis & fatalis, quáq; nulla extrinſecus ui coacta uenit, author Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Nat. deor. Plutarch. li. 1. de placit. philo. diſtinguit à fortuna.*

Αὐτομάτως. *ſponte, ut αὐτομάτως ὁ θὴς ἀνίησι τὰ ἀχαλὰ.*

Αὐτομαχέω. *per ſe & non per alium pugnare.*

Αὐτομολέω, & ταυτομολῶ. μ. ἠσω. π. τηκα. *transfugio, abeo inſalutato hoſpite.*

Αὐτομολία. ας. ἡ. *trãsfugium, ſeruorum fuga.*

Αὐτόμολοι. *populi Aethiopum.*

Αὐτόμολος. ὁ. *transfuga, proditor.*

Αὐτονομέομαι. *liber ſum, meo iure uiuo. Bud. Com.*

Αὐτονομία. ας. ἡ. *libertas uiuendi proprijs legibus.*

Αὐτόνομος. ὁ. ἡ. ὸν. *αὐτονομέω. qui uiuit ſuis legibus, qui nullius imperio ſubeſt, qui uiuit legibus ſibi probatis & complacitis.*

Αὐτονυχὶ, *uel αὐτονυχεὶ, in iſta nocte.*

Αὐτοξενέω. *hoſpitio accipere.*

Αὐτόξυλος. ὁ. *ligneus, è uernaculo ligno. Strabo lib. 11. τὰ ταῦτα ἐ σιδήρου τεμνόμενα, ἀπὸ αὐτοξύλου ἀρότου.*

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. *innata paſſio.*

Αὐτοπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipse quodãmodo puer est.

Αὐτόπιστος. per se fidem faciens sine argumentis.

Αὐτόπους. οδος. suis pedibus absq; duce incedẽs. Lucia. Τὸν ἐπέραν ἢ ἀνδόπεδα βαδίζει, πῶς οὖτο τυφλὸς ὢν πλὴ ὁδὸν ἀνύσεται

Αὐτοποίητος. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.

Αὐτόπρωρος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ac authoribus cuiusq; secta. Bud. Com.

Αὐτόπτης. ου. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus testis.

Αὐτόσιτος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibariũ panem uocat, Galen. σιτεύειον. Vulgo panis ciuilis.

Αὐτοτῶκαι. οἱ. qui suos reddidus in patria uendunt.

Αὐτόφορος. ου. ὁ, ἡ. seipsum contegens.

Αὐτὸς. ipse. modo demonstratiuũ, modo relatiuum est. Aliquãdo ultrò & sponte significat, ut apud Homer. τί μ᾽ σπάδοντα πὴ αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me festinantem & ultrò incitas? Item præposito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἀντὶ ἑαυτῦ. Gregor. ὁρῶν αὐ πλὴ τ᾽ ἄκρα κλυσιν ἐπ᾽ αὐτὸν, Videns igitur in se motum populi. Αὐτὸς ἕκαστος, singuli & unusquisq. Bud. Com.

Αὐτόσε. huc, eôdem, illuc.

Αὐτόσιτος. seipsum nutriens, uel qui ad alterum cœnaturus fert suam cœnã.

Αὐτόσχεδον. nullo artificio constãs, ἀκατάσκευος καὶ ἁπλοῦς, rudis, simplex & inconditus.

Αὐτοστάδια. ας. ἡ. statio in loco proprio.

Αὐτόσχολος. qui solus secum meditatur, αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων, καὶ βαλλόμενος ἐν βίβλοις βίον πολιτικὸν.

Αὐτοσφαγὴς. ἐος. ὁ. à seipso iugulatus.

Αὐτοχειρὰ, pro αὐτοχειρία. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomen aduerbiale neutrũ è singulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοχειριάζω. temere, siue confidenter animum ad aliquam rem appello, impræmeditatus ago, facio crasso modo, ruditer, ex tempore tractio, inconsultè ago, & consilium in re præsenti capio, cum re præsenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶν δ᾽ ἄρτι τυχῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοχειριάζουσιν, Ante tempus præfecturas adipiscũtur, & illotis manibus tractant. Item πλάττομαι, fingo, comminiscor. Athen. Αὐτοχειριάζουσιν ὡσὶ οἱ λίχνοντες αὐτὰ πλὴν ἐν καιρῷ τυθέντα. Aliquando suapte sponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti li. 5. ἱππ. Bud. Com.

Αὐτοχείρισμα. ατος. τὸ. repente inuenta, comparataq; compositio.

Αὐτοχειρισμὸς. extemporalis dictio. Ἐξ αὐτοχειρισμῶν, è rudi principio.

Αὐτοχειριστὶ, aduerb. ex tẽpore, tumultuanter, impræmeditatè.

Αὐτοχειριστικὴ. appellatur illa facultas, cui γραφικὴ opponitur, quam Cicer. stilum uocat.

Αὐτοχειριστικὸς. ἡ. ὁ. ad inuentionem suapte natura excitans.

Αὐτοχειρία. propè, per se, & cominus.

Αὐτοχέδιον. τὸ. forma rudis, quod subitò factum aut dictum est, factum aut quæsitū tumultuarium, temerè aut ex tempore paratū, quod ad manum est & in promptu.

Αὐτοχέδιος. ὁ, ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοχεδίως. ultrò, sine cura, ex tempore, temerè, αὐθομάτως.

Αὐτότατος. ipsissimus. Aristoph. Pluto, ἰκτῖνος, αὐτὸς, αὐτότατος, καὶ αὐτόδατα μάλα, οἷον ἀδιαπόλα, καὶ ἐκ ἔχοντα τὸν ὑποτάσσοντα.

Αὐτότυπον. absolutum, ἀκατεργασμένον, πλάσις.

Αὐτοτελὴς. ὁ. ipsum sibi sufficiens.

Αὐτοτελὴς. ὁος. ὁ, ἡ. perfectus, absolutus, suis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελὴς δ' ἦν, ἀφ' ἧς μὲ ὄδεν ὑφέλκυσαν. τὰ αὐτοτελῆ φύσεσθαι, τὰ μὲ προσδεόμενον.

Αὐτοῦ pro αὐτόθι. illic, in eodem loco, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis operatio.

Αὐτουργὸς. οῦ. ὁ. artifex, qui per se omnia procurat ac facit, qui artificio suo se fouet, operarius, ut γεωργὸς αὐτουργός, qui ipse terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. pro eo qui citra præceptoris operā profecit. Aliquando dicitur αὐτόχειρ, qui sua manu cædit, pulsat, uel pugnat. Plutarcho in Apoph. homines tenui fortuna hoc nomine significantur.

Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipsum aliquid facio.

Αὐτοφονευτὴς. οῦ. ὁ. καὶ

Αὐτοφόντης. ὁ. homicida sui, author cædis, siue suæ, siue alterius.

Αὐτοφυβὸς. qui ipse uorauit, αὐτοφάγος.

Αὐτόφορος. cum ipso pondere.

Αὐτοφυὴς. ἡ & ἡ. proprietas naturæ.

Αὐτόφυτος. ος. ὁ, ἡ. ipse naturalis, nō arte.

Αὐτόφωνος. ὁ. propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur nō per sacerdotem, sed ab ipso deo. Meminit Lucian. in Pseud.

Αὐτοφωνία. in ipso furto, in ipso facto.

Αὐτόφωρ & ἐπ. deprehensus, qui in faciendo non est, fur manifestus ac in ipso furto deprehensus.

Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu sua se occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρες τῶν σταυλῶν ἢ πανδοκέων ἐφέψαμεν, Lucas in Act.

Αὐτοχειρὶ. proprio marte, manu propria.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ. homicidium manu propria.

Αὐτόχθων. ονος. ὁ, ἡ. indigena. Epitheton Athenienſiū, quod non ſint aduenæ.

Αὐτόχρημα. res ipsa, aut prorsus similis.

Αὐτοψία. ας. ἡ. rei gestæ spectaculum & experientia.

Αὐτάδης. superbus, cōtumax, ἰδιογνώμων. communiter αὐθάδης.

Αὐτόλογος. ος. ὁ. conuitiator, uel sibi ipsi uim afferens.

Αὐτωνητὸς. ὁ. ὁ. emptitius.

Αὔτως. eodem modo, frustra, simpliciter, ut contigit, passim, uulgò, omnino, immobiliter.

Αὐχαλέος. gloriosus.

Αὐχάπαρ. tergiuersari.

Αὐχέομαι. μ. οῦμαι. π. ημαι. &

Αὐχέω. glorior, insolesco, superbio. Bud. uoce actiua tantum dici putat.

Αὐχή. gloriatio.

Αὐχήεις gloriosus, σεμνὸς.

Αὔχημα. ζος. τὸ. iactantia, confidentia, ἀλαζονεία.

Αὐχήν. ένος. ὁ. ceruix, iugulum, collum. παρὰ τοῦ αὐχεῖν, καὶ γαυριᾶν, τὸν τράχηλον αὐτὸν.

Αὐχήρ. iactabundus.

Αὐχητικὸς. superbus. uerbale ab αὐχέω.

Αὐχμάω.

Αὐχμέω. μ. ἐσω. π. ικα. χθ
Αὐχμέω. μ. ἐσω. π. ικα. squaleo, areo.
Αὐχμή. τῆς. ἡ. siccitas.
Αὐχμηρός. ρ. ὸ. squalidus, siccus, tenebrosus.
Αὐχμῶν. squalens, squalidus.
Αὐχμώς. οῦ. situs terræ, id est siccitas, squalor ex siccitate, ariditas. παρὰ τὸ αὕω τὸ ξηραίνω.
Αὔω. μ. σω. π. κα. clamo, dico, calefacio, exuro, diffundo.
Αὔως. aurora, dies. Aeolice pro ἕως, & communiter ἠὼς, παρὰ τὸ αὔω τὸ λάμπω καὶ.

Ἀφάβρωμα quid sit uide Problem. Plut.
Ἀφαγνίσω. consecrare, uel spoliare.
Ἀφάδιος. &
Ἀφαδὴς. οῦ. ὸ. inimicus, qui non placet, ingratus. ἀλλὰ γρ τὸ ἀρίσκω.
Ἀφάω. accipio, ἀναφάομαι, palpo, ἀπὸ τῆς ἀφῆς.
Ἄφαμοι. nepotes.
Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, amputo, impedio: quære in αἱρέομαι. Cum genit. uel accus. construitur. Sed grãmatici distinguunt. Genitiuo enim, ubi aliquis frustratus aut priuatus re, quã non habuit quidem, potuit nancisci, ut ἀφαίρομαι νόμων, ἢ πατρίδος: accusatiuo autem, ubi quis re possessa priuatus est, ἀφαίρομαι τὴν ἰμάτιον, ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι δὲ ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem. Bud. Com.
Ἀφαιρώματα. partes quæ à uictimis auferuntur. ut sunt τὸ πυθμένιον, ὁ ὄπισθεν βραχίων, καὶ ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος.
Ἀφαίρησις. ιος. ἡ. ablatio. Item uindicatio in libertatem. τὰ δὴ ἀφαιρήσεις, ἢ τὰ ὧν ἀφαιρήσεων dicuntur abstracta & à materia separata. Bud. Com.
Ἀφαίρτος. ὁ. ἡ. exemptilis.

Ἀφαιρῶ. aufero. Varie construitur, ἀφαιρῶ σε τό δι, σε τοῦ δι, σε τὸ δι, σὲ τό δι.
Ἄφακη. aphace, frutex exiguus, & oppidum Lybiæ.
Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.
Ἄφαλος. ὁ. inornatus, id est sine phalo. hoc est sine uariegatione. φαλοὶ enim dicuntur οἱ λαμπροὶ ἵπποι, ἢ τὰ ποικίλα μαλλία.
Ἄφαλτος. resiliens, ἀναπηδῶν.
Ἀφαμαρτάνω. aberro, ἀπατυγχάνω.
Ἀφαμαρτητής. ητος. ὁ, ἡ. errans uerbis. Græcis ἁμαρτάνω & ἀφαμαρτάνω idẽ est, quod Latinis erro & aberro.
Ἀφαμῶται. famuli, rustici.
Ἀφανδάνω. displiceo in uerbis.
Ἀφανής. ὲς. ὸ, ἡ. latens, ignobilis, obscurus, mortuus.
Ἀφανίζω. μ. ισω. π. ικα. demolior, confitio, corrumpo, putrefacio, marcesco, è medio tollo, occido, ex conspectu aufero, uelut qui fucis utuntur, celant suam faciem ac seu persona tegunt. Accus.
Ἀφανισμός. οῦ. ὸ. interitus, è medio sublatio.
Ἀφανιστός. ὸ. ὴ. ὸ. disperdendus.
Ἀφάντη. ἄς. locus in Sicilia ignobilis, unde sumptum, ut de rebus incertis dicatur, In Aphannis.
Ἀφαντῶς. οῦ. ὸ. nomen gentile.
Ἄφαντος. ὸ. ὴ. ὸ, ἡ. non apparens.
Ἀφανῶς. segniter, incertè, clanculum.
Ἀφάπτω. coniungere, προσκολλᾶν.
Ἄφαρ. statim, τὸ ταχέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον. παρὰ τὸ ἅπτω.
Ἀφαρά, pro ἄφαρ Ionicè, ἀσκίπτως.
Ἀφαρεύς. ὸ. aphareus, pinnula sub thynni fœminæ uentre.
Ἀφαρύω. aquam haurio. παρὰ τὸ ἀρύω.
Ἀφάρμακτος. non uenenatus, non infectus. καὶ ἀφάρμακτον χρῶμα, τὸ ἄνευ ἀντι-

θαι. ἔνθα δὲ τὰ φάρμακα.

Ἀφαρμάξω. ἀόρ. secundus est, sicut in ἁμαρτῶ, ἥμαρτον, & Ionice ἄμαρτι, ἀφάρματι.

Ἁφαρπάζω. furripio.

Ἄφαρτος, uel ἀφάρατος. υ. ὁ, ὐ. inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀρότριασις, ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ἤτοι χίσαι.

Ἀφαρύω. aro.

Ἀφάρτερος. υ. ὁ. celerior.

Ἄφαρτος, uel ἀφάρτατος. fortis, adiutor.

Ἀφασία. ας. ἡ. taciturnitas, defectio uocis, ſtupor, cum quis nõ poteſt loqui.

Ἀφάσσω. palpare, ψηλαφᾶν, παρὰ τὸ ἁφλύω.

Ἄφατος. υ. ὁ, ὐ. ineffabilis, ignobilis.

Ἀφαυαίνομαι. inedia exarefco, & conſumor.

Ἀφαυαίνω. arefacio, ἀφαύω.

Ἀφαυρός. οῦ. ὁ. uilis, debilis.

Ἀφαυρότερος. ſegnius, lentius.

Ἀφαύω. ſicco, uro, & inedia exarefco. Bud. Com.

Ἀφέω. contrecto, ψηλαφῶ. (rens.

Ἀφεγγής. ἐος. ὁ, ἡ. obſcurus, lumine ca-

Ἀφεθῇ. ſuffoceris, ἀπαγχόνη. imprecantis eſt.

Ἀφειδής. impudens.

Ἀφειδέω. ſelle inſideo.

Ἄφειος. puerperium.

Ἀφ. ἕδρη. ου. ὁ. ſeceſſus.

Ἀφειείς. ἕντος. ὁ. dimiſſus, liberatus.

Ἀφειδίως. μ. άσω. ω. σα. non parco, deſpicio. Genitiuo iung.

Ἀφειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. crudelis, non parcens.

Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδία ἑαυτοῦ; cum quis non parcit corpori ſuo.

Ἀφειδῶς. inceſſanter, impunè, citra delectum, prodigaliter, liberaliter, temerè, inconſultè, citra diſcrimen.

Ἀφεῖκα. dimiſi.

Ἀφεῖμαι. ſolutus ſum, ἀπολέλυμαι. actiuè & paſſiuè accipitur. Genit. iung

Ἀφεῖμεν. omiſimus.

Ἀφειμένος. υ. ὁ. iuuenis, qui iam puberem excеſſit, & uirilem togam ſumpſit. Item ἀφειμένοι, ἀπαλλαγέντες, exauthorati apud Ariſtot. 3. Polit. Ab aliis ἀφειμένοι ἐκ σφαλῶν & ἀπολυθέντες. Ἀφειμένοι τῷ σώματι, mortui, corpore laxati & dimiſſi. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφεῖναι. ſinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν λυτὰ ποιεῖν.

Ἀφεῖς. ἑῖσα. ἑν. derelinquens.

Ἀφεῖται. licitum eſt.

Ἀφεκτέον. abſtinendum eſt.

Ἄφεκτος. ſacer.

Ἀφελαύνω. lædo, βλάπτω.

Ἀφέλεια. ας. ἡ. ſimplicitas.

Ἄφελμος. planus, communis.

Ἀφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν. aſſerere in libertatem.

Ἁφελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ſimplex, minimè fallax, frugalis, facilis, ſupinus. παρὰ τὸ μὴ φέρειν ἀφαιρέσεις.

Ἀφελκύω. μ. ύσω. ω. υκα. traho, allicio, ἑλκύω.

Ἀφέλκομαι. extorqueo, ἀποστρέφομαι.

Ἀφελότης. τος. ἡ. ſimplicitas.

Ἀφελῶς. inconſyderatè, ſimpliciter, ingenuè.

Ἄφεμα. dimiſſio, ἄφεσις.

Ἀφέμεν. derelinquens, omittens, dimittens.

Ἄφενος. ε. ὁ. diues: & neutro genere (utroq; enim modo uſurpatur) diuitiæ, temporarius redditus, & proprie unius anni, quaſi ἀφ' ἑνὸς.

Ἀφέξω. recipiam, abſtinebo, ab ἀπέχω.

Ἀφέρεος. inutilis, ἄχρεος.

Ἀφέρτι. abi.

Ἀφερπύζω. μ. ύσω. ω. υκα. κὰ

Ἀφέρπω. ſerpo.

Ἀφερπυστάω, mutari in ſerpillum.

Ἄφεσις.ιος.ἡ.dimissio,ueluti cum equi è carceribus in spectaculis emittuntur,migratio,remissio. Ἄφεσις καὶ ἄνεσίς ἐστι, cum acceptilatum est, aut decisum, hoc est ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύσῃ καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων ἃς ἐνεκάλει αὐτῷ, id est litis decisio. Bud. Com.

Ἄφέσιος ζεύς. Iupiter, q in Argo colitur.

Ἄφεσμός.οῦ.ὁ.examen.

Ἀφεστήκειν ἀντὶ τοῦ ἀφίσασθαι. abstineo. Bud. Com.

Ἀφέστιος.absens,extra domum.

Ἀφετέος.α.ὸν.omittendus.

Ἀφετὴ.ῆς.ἡ.dimissio. Est etiam ἀφέτη, Aphete insulæ nomen.

Ἀφετήρια.τὰ.uocant machinas obsidendis urbibus accommodas,τὰ πετροβόλα ὄργανα.

Ἀφετηρία.ας.ἡ. carceres cursorum.

Ἀφετήριος.α.ὸ.missilis.

Ἀφετὴς.ου.ὁ. sic uocabant Lacedæmonij quem libertate donassent. Eodem quoq; nomine apud astrologos uocantur annorum distributores, quos ex apheticis locis putãt quodam ueluti afflatu procursum in uitã elargiri, perinde ac à linea certãtes emittuntur quadrigæ. Cæl. lib. 11. cap. 19. & Bud. Com.

Ἀφέτης. loca apud astronomos, unde uitalem auspicamur decursum, carcerum imagine quadam, quas uocãt ἀφετηρίας.

Ἄφετος.α.ὸ. liberatus, emeritus, dimissus. Interdum ἄπρατος, deo sacer. Vnde ἄφετοι γαιοῦχοι, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἀφέτους βόας uocauit Athenæus, quas si animalia sacra, quæ in deorũ tantum tutela erant & sine pastore, ut apud nos hodie sues Antonianæ, quas solas urbe arcere nephas censent. Interdum reiectaneus, & reiectus. Bud. Com.

Ἀφέω.μ.ήσω.π.ακα.inflãmo,accẽdo.

Ἀφέψημα.ατος.τὸ. decoctum.

Ἀφέωκα, Doricè pro ἀφῆκα, dimisi.

Ἀφέωρα. prospectabat.

Ἀφέωνται, Attice pro ἀφῆνται, ab ἀφίημι dimissi sunt.

Ἀφή.ῆς.ἡ.tactus,iunctura, cõtrectatio in palæstra. Ité pulnus quo palæstritæ post unctionem inspergebantur, ut corpora ceromate et sudore lubrica, mutuas luctantiũ prehensiones admitterent. Bud. in Annot.

Ἀφηβήκοτες.ὁ. uergens ad senectutẽ.

Ἄφηβος.α.ὸ. qui pubertatem præterijt.

Ἀφηγέομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγέμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδῶν.

Ἀφηγητής. idem.

Ἀφήγησις.ιος.ἡ.narratio,διήγησις.

Ἀφηδύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. dulcifico. Actiu. Aceus.

Ἀφῆκα dimisi, remisi, abstuli, præcipitem dedi.ab ἀφίημι.

Ἀφηλικίστερος.α.ὸ.Ionice, senior.

Ἀφήλιξ.ικος.ὁ. senex.ὁ τὸ ἥβιον μὴ διαπεραπαβὼς, ἤτοι ὃ τῶν ἄκρων τυχὼν ἡλικιωτῶν, ὧν προέσπευσαν οἱ λοιδόροι.

Ἀφήμενος.α.ὸ.sedens, πρόσω καθήμενος.

Ἀφημερόω. interdiu absum.

Ἀφήμονες.οἱ. innominati,non dicti.

Ἀφήμως. tacite,decore.

Ἀφηνιάζω.μ.άσω.π.ακα.dissideo,separo. Propriè frenum non admitto: de equis cõtumacibus et præferocibus. Herodian. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditum esse nolle usurpat. Neutr. absol.

Ἀφηνιασμός.ὁ.ὸ.rebellatio.

Ἀφηνιαστὴς.ὁ.ὸ.rebellis.

Ἀφηνιόδους.ους.ὁ,ἡ.cuneatus.

Ἀφίημαι,ab ἀφαίρημαι actiuè & passiuè accipi potest. Significat autem

aliquando extorquere, item deducere ab aliqua re uel opinione. iung. interdum cum duobus accus. interdum cum accus. & gen.

Ἀφυρμῶσι φανῶσι. absoluisse uidebimini. (sax.

Ἀφίσων. soluturos, nauigaturos, πλεῦσα

Ἀφίτωρ. ορος. ὁ. emissor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quasi ὁμοφίτωρ, ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ὃ ὄφελον, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως.

Ἄφλα. sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò cõmeantibus intumescũt ora aspectu sanguineo. Vnde ἄφλεγμος, quem eiusmodi uexat affectio. Cæl. lib. 9. cap. 10.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.

Ἄφθαρ[illegible]τος. qui corrumpi non potest, immortalis.

Ἀφθᾶς, pro φθᾶς, quæ dictio Vulcanum significat apud memphiticos.

Ἀφθιβόρος. auide uorans.

Ἄφθορος. ου. ὁ, ἡ. incorruptus, ἄφθαρ[illegible]τος.

Ἄφθογγος. ου. ὁ, ἡ. uoce carens.

Ἀφθονία. ας. ἡ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

Ἄφθονος. ου. ὁ, ἡ. abundans, ut apud Lucian. πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta siquidem abunde suppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως. abundè, sine inuidia, cãdidè.

Ἀφθονώτερον. uberius, copiosius.

Ἄφθορος. impubes, imberbis.

Ἀφίει. dimittebat.

Ἀφιᾶσιν. absoluunt iudicio.

Ἀφιγμένος. ου. ὁ. fractus.

Ἀφιδρόω. μ. όσω. π. ωκα. exudo.

Ἀφίδρυμα. ατος. τὸ. statua, situs, simulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίημι. libero, absoluo. Sed quando passiuè accipitur, habet genitiuum. Bud. Com.

Ἀφίλμενα. τὰ. missilia.

Ἀφιλαμένα. purificata.

Ἀφιλόω. μ. όσω. π. ωκα. dedico, cõsecro.

Ἀφιερωμένα. sacrata, sacris addicta, sacra.

Ἀφιζάνων. ἀφίζαν, ἀποκαθίζων, surgere à sede, equum uel currũ relinquere.

Ἀφίκω. μ. ίκου. π. γμαι. & ἀφίημι. μ. ίσω. π. ωκα. dimitto, præcipitẽ do, remitto. Item acceptum fero & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί τινα τῶν χρέων. Et ἀφῆκά τινα τῶν ἐγκλημάτων, est absoluere quempiam à crimine intentato ut insontẽ. Item emitto. Aristoph. in Ranis, ἀφῆκεν ἐκ μυκτήρων ἀφίδ, fontẽ emitte. Chrysost. πηγὰς ἀφίει δακρύων. Item permitto. omitto, relinquo, prætermitto. accuiung.

Ἀφικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι. οῦμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ. ἀ. ἀφικόμην, ἀπὸ ϑ ἰκνέομαι. τῦμαι. peruenio, assequor. Ἀφικνεῖσθαί τινος, adire aliquem, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι ἐς τὸν πατρίδα, reuerti, redire.

Ἀφικτός, uel ἄφρικτος. impurus, odiosus.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata. (sus.

Ἀφιλάγαθος. ου. ὁ, ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργύρατος. υ. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλίτωρ. inimicus.

Ἄφιλος. purus, integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. υ. ὁ. non ambitiosus.

Ἀφιλοικτίρμων. immisericors, ἀνοικτίρμων.

Ἄφιλος.

Ἄφιλος.ου.ὁ,ἡ.amicis carens.
Ἀφιλοσόφητος. literarum & philoso-phiæ expers.
Ἀφιλόσοφος.ου.ὁ.alienus à philosophia.
Ἀφιλόστοργος.ου.ὁ. non amans.
Ἀφιλοτεκνία. ας.ἡ. carentia amoris in filios.
Ἄφιλότιμος.ου.ὁ,ἡ.ignobilis, honoris contemptor.
Ἀφιλοχρημαία.ας.ἡ. pecuniarum contemptus.
Ἀφιματῶσω. exuere uestes, ἀποδύσω.
Ἄφιξις.ιος. ἡ. accessus, aduentus, præsentia.
Ἀφιππάζω. equitatim ago.
Ἀφιππάω. fugam arripio, equo digredior.
Ἄφιππος.ου.ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi. (ter.
Ἀφιππολοξόται.οἱ.ex equo sagittis utens
Ἀφίπταμαι.μ. ἀφιπτάσομαι.ἀόρ.ἀπέπτην. μέσ.ἀπεπτόμην, ab ἵπταμαι.euolo.
Ἀφίσταμαι.μ.ἀποστήσομαι.π.σταμαι.abscedo, recedo, reducor, Aristot. in Problem. Et abscedere, id est suppurare, colligi ἀποστήματα dicuntur. Item non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari, ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, id est μακράν ἀμι. Item cedo, ut ἀφίσταμαί σοι τούτε, pro ἀναχωρῶ, & ἀπίσταμαι. Item abstineo, ut ἀφίσταμαι τ̃ κληρονομίας, id est abstineo hæreditate. Item abhorreo, alienus sum, ἀπέχθομαι, Demosthe. & Aristidi. Item disto, Galen. unde ἀφέστασις, distantia. Bud. Comment.
Ἀφιστάνω.deleo, abstergo.
Ἀφίστημι.μ.ἀποστήσω.π.ἀφέστηκα. recedo, abscedo, secedo, retrocedo, absum, desisto, desciscо, deficio, quemadmodum milites à suo principe. unde ἀποστάτης apostata. Et auoco, abalieno, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφιστικὸς opponitur προσηγητικῷ, & significat diuulsus, exemptus, distinctus. Ἀφιστικὸς τ̃ς κληρονομίας, qui hæreditate abstinuit. Bud. Com.
Ἄφις.cimex.
Ἄφλαστον.ὁ.τὸ.puppis, cacumẽ puppis.
Ἀφλέγμαντος.ου.ὁ. arcens inflãmationẽ.
Ἀφλεισμός.ῦ.ὁ. uel ἀφλοισμὸς.spuma.
Ἀφνεός.εᾶ.ὁ.ἡ& ἀφνήμων, παρὰ τὸ ἄφνω, diues.
Ἄφνω,pro ἀφανῶς. repente, ἀφνιδίως.
Ἀφοβία.ας.ἡ.intrepiditas.
Ἄφοβος.ου.ὁ,ἡ.ἡ&
Ἀφοβόσπλαγχνος. ου.ὁ. intrepidus.
Ἀφόδαμα.ατος.τὸ. stercus.
Ἀφοδαυτήριον.ου.τὸ.latrina.
Ἀφοδάω. μ. ἀσω.π.αχα. caco, ἀποχωρέω. Accusat. iung.
Ἀφόδιοι.οἱ.hostes.
Ἀφόδιον.ου.τὸ.stercus.
Ἄφοδος.ου.ἡ.ἀναχώρησις, discessus ad candũ, secessus, discessus, profectio.
Ἀφόλιδος.ου.ὁ. immundus, illotus.
Ἄφοινος.illæsus, ἄφονος,ὑγιὴς.
Ἀφομοιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. assimilo.
Ἀφομοίωμα.ατος.τὸ. assimilatio. (lo.
Ἀφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα. exuo arma, exarmo, armis dispolio. Neutr. absol.
Ἀφοράω.respicio, ἀποβλέπω. Actiu. ac.
Ἀφόρητος.ου.ὁ,ἡ.intolerabilis, molestus.
Ἀφορία.ας.ἡ. sterilitas. propriè frugũ.
Ἀφορίζομαι.&
Ἀφορίζω.μ.ίσω.π.ικα.segrego, separo, sepono. Item præcido, & (ut uulgo appellatur) quotto, id est designo, quotũ quenq; articulũ, quotũ quodq; caput oppugnare uelit litigator, ne in uniuersum admissus licenter ter-

giuersari, & idẽtidem euariare possit. Designatè & præcisè dico. Item extermino, repudio, excommunico. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Cõ.

Ἀφόριος. audax, infidus.

Ἀφορισμός. ὁ. separatio, distinctio, distincta rerum explicatio, pluriũ rerum sũmatim facta traditio, quasi ad regulam exacta rerum doctrina. Galen. ait aphorismum doctrinæ genus esse, ὅσπερ ἀφ' ἑνὸς βραχυτάτου ἅπαντα τὰ ἴδια πράγματα περιείληφε, id est, quod omnes rei proprietates breuissimis uerbis circũscribit. Eustathius ἀφορισμοὺς γνωμικὰς dicta sententiosa appellauit. Bud. Com.

Ἀφορμᾶσθαι. auocatione utere, Politiano interprete.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occasio, causa, argumentum. Item auxiliũ & opitulatio penè ad extremũ casum seruata. Latini subsidiũ uocãt. Tacitus, Subsidiũ rei familiari oraret deprecabũdus, id est ἀφορμήν. Itẽ apud Demosth. sic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud. in Anno.

Ἀφορμᾶν. fugio, proficiscor.

Ἀφορολόγητος. ὁ, ἡ. immunis, liber à tributo.

Ἄφορος. ὁ, ἡ. sterilis.

Ἀφόρητον. inutile.

Ἀφοσιόω. μ. ωσω. σ. ωκα. expio, dico, & consecro, animum religione soluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι. μ. ὑσομαι. σ. ωμαι. expio, & procuro tristem aliquã expectationem ob numen uiolatũ, aut aliàs infensum & minabundum. Item partũ tango, libo, & ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι, hoc est ἕνεκα τοῦ ἀμύητός τι ἢ ἀνίερος γένωμαι. Id est defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, sed tepide & instrenuè, ut officio fũctus esse uidear, & quatenus satisfit ad uitandã reprehensionẽ, aut emerendam ueniam. Vnde & Herodian. ἀφοσιωσαμένους appellauit iusta funeri persoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι singulariter significet iusta facere, sed qa generaliter sit τὰ ὅσια, ἢ ἃ ὅσια, ἢ περίεστα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc est, officia nõ negare, cultum debitũ ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia possit. Bud. Com. Item abominor, detestor, auersor, ac uelut infaustum detestor. Item recuso et repudio munus oblatum. Datiuo, aut accus.

Ἀφοσίωσις. parua, siue Defũctoria libatio, expiatio. πρὸς ἀφοσίωσιν, defunctorie, remisse, languide. Bud. in An.

Ἀφόσιωμα. ατος. τὸ. idem.

Ἀφύω. contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' οὗ. ex quo.

Ἀφραδίω. μ. ήσω. σ. ηκα. inconsyderatè loquor, stultè ago.

Ἀφραδῶς. stulte, inscite.

Ἀφραδής. ὁος. ὁ, ἡ. stultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. stoliditas, insipientia.

Ἀφράζειν. desipere, ἀφραίνειν. Hippoc.

Ἀφραίνω. μ. ανῶ. desipio, ἀφρὸν φρενός.

Ἄφραστα. τὰ. genus nauigij non septi.

Ἄφραστος. ὁ, ἡ. incustoditus, et domus non cincta muro.

Ἄφρατος. ὁ, ἡ. inconsyderatus, nõ dicendus, non inuestigabilis.

Ἀφρασύνη. ης. ἡ. insciti a, inconsyderãtia.

Ἀφρίω. μ. ήσω. σ. ηκα. spumo. Neutrũ. ἀφρίζω.

Ἄφρίστωρ. ορος. ὁ. malus ciuis, qui de nullo est ordine, aut tribu.

Ἀφριλόγος. ὁ, ἡ. spumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. σηκα. spumo. Neutrũ.

Ἀφρικὴ. ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφρώδης. ους. ὁ, ἡ. spumosus, ἀφρῶδες.

Ἀφρῖτις, ἡ. piscis ex aphyarum genere

qui è spuma nascitur.
Ἀφροδίτη. Veneris epitheton.
Ἀφροδισιάζω. μ. άσω. σ. ασα. ago rem ueneream, συνουσιάζω. Neutr. absol.
Ἀφροδισιασμὸς. οῦ. ὁ. rei uenereæ usus, concubitus.
Ἀφροδισιαστικὸς. ἡ. όν. libidinosus.
Ἀφροδίσιον. τὸ. statua Veneris, & sacrificium Veneris, res uenerea.
Ἀφροδίσιος. ον. ὁ. uenereus.
Ἀφροδίτη. ης. ἡ. Venus, quam sic dictam ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ γένεσιν tradit Hesiod. & Plato, quòd è maris spuma sit enata. Aristot. uerò quòd spermatis natura sit ἀφριώδης, id est spumosa. Hecuba apud Euripi. ἀφραδίτην dici ait, quòd ἀφροσύνης ἀρχὴ θνη, id est insipientiæ princeps dea sit. Cæl. li. 16. c. 18.
Ἀφροντιστέω. ῶ. negligo, nõ curo, ἀμελῶ.
Ἀφρόντιστος. ocioſi.
Ἀφροντίστως. negligo.
Ἀφροντιστία. ας. ἡ. negligentia, ſecuritas.
Ἄφρος. ν. ὁ. Apher, uirescens, inuerecundus, demens.
Ἀφρός. ῦ. ὁ. ſpuma. Lucian. in Pſeud. κὴ ἀφροῦν ὑποπιμπλάμενος τὸ σῶμα.
Ἀφροσύνη. ης. ἡ. immodeſtia, inſipientia.
Ἀφροσύρητος. ν. ὁ. κὴ
Ἄφρυνος. ν. ὁ, ἡ. incuſtoditus.
Ἀφρώδης. νος. ὁ, ἡ. ſpumoſus.
Ἄφρων. ονος. ὁ, ἡ. immodeſtus. Ité inſipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit, nõ administrat prudẽter. uide ἀνόητος.
Ἀφύη. ης. ἡ. piſcis genus, de quo uide Ariſtot. li. 6. de Anial. Theo. apuam uertit. Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenienſes ἀφύας uocabant πλαγιὸν ὄψον, id eſt mẽdicorũ opſoniũ ob rei nimiã affluentiam, authore Chryſippo. Cæl. lib. 5. cap. 19. (tura.
Ἀφυὴς. ὐος. ὁ, ἡ. ineptus, amens, ſine natu-
Ἀφυΐα. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.
Ἄφυκος. nõ fucatus, ἀκατάκριτος.
Ἄφυκτος. ν. ὁ, ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis, locus unde quis euadere nequit. Lucian. de Marte unà cum Venere catenis implicato, ἵνα τὰ σώματα ἡμῶν ἀφύκτου ἐχόμενοι ἀλλήλων.
Ἀφύλακτα. τὰ. quæ nimis obſeruantur.
Ἀφυλακτέω. nimis caueo. (uans.
Ἀφύλακτος. ον. ὁ. incautus, non obſer-
Ἀφυλάκτως. incauè, incuſtoditè.
Ἀφυλάργυρος. ν. ὁ. alienus ab auaritia.
Ἄφυλος. ν. ὁ, ἡ. feliis carens, ἀφύλωτος.
Ἀφυπνίζω. μ. ίσω. σ. ισα. expergefacio. Accuſ.
Ἀφυπνόω. μ. ώσω. π. ωκα. obdormio. Neu.
Ἀφυσσητός. ῦ. ὁ. ſordes, τὸ ἰλυῶδες.
Ἀφυσμὸς. ῦ. ὁ. exhauſtio.
Ἀφύσσεμα. μ. ύξομαι. κὴ
Ἀφύσσω. exhaurio, palpo.
Ἄφυστος. ν. ὁ. non influus.
Ἀφυτεύω. morari, βραδύνω. (tur.
Ἀφυτρώματα. τὰ. anulſiones, quæ ſerun-
Ἀφύω. dealbor, ἀσβεστόομαι. à piſcis apuæ colore, de quo in ἀφύη.
Ἀφωνία. ας. ἀφασία.
Ἄφωνος. ν. ὁ. mutus.
Ἀφώρα. reſpiciebat, ab ἀφοράω. ῶ.
Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἵνα μὴ αὐτοῖς ὦσιν αὐτῶν ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ὑπ. Bud. Com.
Ἀφώτιστος. ν. ὁ. lucis expers.

Α Χ.

Ἀχαὶ. ſupplicationes, optata.
Ἀχαιὰ. ας. ἡ. atticè, Minerua.
Ἀχαΐα. Peloponneſus, Græcia.
Ἀχαΐδες. ῶν. Græculæ, effœminati. Hoc cõuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorum inertiam.
Ἀχαΐζω. Græciſſo.

Ἀχαΐη. tristitia, λύπη.

Ἀχαίνω. iocari, ludere.

Ἀχαιός. οῦ. ὁ. Græcus.

Ἀχάλινος. η. ὸν, ὁ. effrenatus.

Ἀχάνη. genus mensuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq. Cæl. li. 5. ca. 9.

Ἀχανής. ἐος. ὁ. uastus, immensus. Item stupore plenus, stupidus, qui aperto ore rem aliquam inspicit. à uerbo χάσκω. auget hic α.

Ἀχάνθιον. η. τὸ. pro ἀκάνθιον.

Ἀχανόω. desydero.

Ἀχαρι. ἴδος. ὁ, ἡ. ὃ in neutro gen. τὸ ἄχαρι. ingratus, sine gratia.

Ἀχαριζόμαι. μ. ίσομαι. ν. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.

Ἀχαρίζω. μ. ίσω. ν. ηκα. ingratus sum, denego gratiam. Bud. ibidem.

Ἀχαριστία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.

Ἀχάριστος. η. ὸν, ὁ. ingratus.

Ἀχαρίστως. ingratè.

Ἀχάρτος. η. ὸν. non gratiosus, inofficiosus.

Ἄχατης. ου. ὁ. Achates gemmæ nomen. Est quoq; proprium Aeneæ socij.

Ἄχειλος. cui non sunt labia, sine margine. Est ὃ nomen lapidis, quē Hermolaus ex Themisthio fatuum transtulit, hoc est nullius saporis.

Ἀχείμαστος. sine tempestate.

Ἄχειρος. inutilis, ἀχεῖρος.

Ἀχειροκόμητος. ἡ intonsa coma.

Ἀχειροποίητος. η. ὸν. non manufactus.

Ἄχειρος. η. ὸν. mancus.

Ἀχείρωτος. η. ὸν, ὁ. ἀχειρούργητος, inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελῶος. η. ὸν. Achelous fluuius.

Ἀχέομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. tristor, iratscor. Depon. datiuo iung.

Ἄχερδος. η. ὸ. asper, agrestis, ὃ herbæ genus.

Ἄχερσις. ίδος. ἡ. arbor populus.

Ἀχέρων. οντος. ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quasi ἄχθος ῥέων.

Ἀχέτης. οι. cicadarum species. Theodo. modo argutam, modo achetam trāsfert. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas esse, quæ dicuntur τεττιγόνιαι. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Ἀχέω, χῶ

Ἀχέω. doleo, ægre fero.

Ἄχη τὰ. mentis ægritudines.

Ἀχθώ. ωνος. ὁ. pauper, mendicus, παρὰ τὸ τὰς κηφὰς τῶν σκωλήκων ἐχθαίρειν.

Ἀχθεία. ας. ἡ. penuria.

Ἀχθής. tristis, molestus.

Ἄχθη. pauper.

Ἀχθηνός. ῆ. ὸ, pondere pressus, laboriosus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. ν. ηκα. gemo, grauo, molestus sum.

Ἄχθη. sordes, spuma maris.

Ἀχθηδών. όνος. dolor, grauedo, tristitia.

Ἀχθηρός. η. όν. doloroſum.

Ἀχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſt. ά. ἠχθέσθην. tristor, indignor, diſcrucior, ægre fero, irascor, offendor. Construitur autem ὃ cū datiuo, ὃ cū accusatiuo, ut ἄχθομαι τῷδι, ὃ τόδ, Attice. Sic ὃ Saluſt. Et quasi dolens eius casum. Et Vergil. lib. 2. Aenei. Et casum insontis mecum indignabar amici. Et lib. 1. Et noſtro doluiſti sæpe dolore.

Ἄχθος. ους. τὸ. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρεῖα, quasi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.

Ἀχθοφορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. pondus fero, onus suſtineo. Neutr. absol.

Ἀχθοφόρος. η. ὸ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales sunt, ἀμφοτιαφόροι, ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκαφοφόροι, ὑποφόροι, πλινθοφόροι, πλοιοφόροι, φρυγανοφόροι.

Ἀχί

Ἀχέ, uel ἄχι. faciliter.

Ἀχίλλειος. Achillea, alij χαμαίφυτον, id est mille folium uocant. Ἀχίλλειοι κριθαὶ, hordea præstatiora & purgata. Ἀχίλλειοι σπόγγοι, Achilleæ spongiæ, quibus Achilles in uulnere curando usus est.

Ἄχιτος. sine succo & nutrimento, uel ediuerso, ἄτροφος, πολύχορτος.

Ἀχιτῶν. ωνος. ὁ. ueste carens.

Ἀχλάδες. αἱ. pyra sylue stria, ἀχράδες.

Ἄχλαξ. sabulum, lapillus.

Ἀχλυρὸν. odiosum, ἀπεχθὲς.

Ἄχλυμος. tristor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricosus.

Ἀχνάζω. ægre fero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. significat minutissimum illud & leuissimum quod ex spicis excutsis euolat. Homer. ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέῃ. Significat item τὸ λιπαρὸν τοῦ ὕδατος, maris asperginem, spumam maris. Sophocl. pro rore usurpauit. Ἄχνη πυρός, pro fumo. Et ἄχναι somni apud Hippocr. Generaliter accipitur pro tenuissimo cuiuslibet rei. Lege prouerb. Ne ramenta quidem.

Ἄχνους. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, sine lanugine.

Ἄχνυμαι. μ. ὑσομαι. ν. νσμαι. tristor, anxius sum. Depon.

Ἀχνύς. tristitia.

Ἀχνῶδες. tenue, spumosum, ἄχνη ὅμοιον.

Ἄχολος. υ. ὁ. felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.

Ἄχορδος. sine fidibus.

Ἀχόρταγος. υ. ὁ, ἡ. infelix.

Ἀχορτόκοπος. ὁ ἀκορεσόμβρος. Bud. Com.

Ἀχόρταστος. υ. ὁ, ἡ. insatiabilis.

Ἄχος. υος. τὸ. dolor, tristitia. Propriè dicitur dolor, qui prorsus obstupefacit, suiq; sensum adimit homini.

Ἀχραδίνα. ης. ἡ. locus erat Syracusis, fortissimus, pulcherrimus, maximus.

Ἀχραὴς. purus, immaculatus. χρώτερον ἢ τὸ μαίνερ.

Ἄχρωτος. υ. ὁ, ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyrastrum, pyrus sylue stris, spinæ genus.

Ἀχρεόχολως. temerè, uel sine causa ridens, quod uitium uel stultitiæ uel dementiæ signum esse solet. Vnde accipitur p inepto & stulto. Eras. Chil.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inusitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. ν. ωμαι. fio inutilis. Depon.

Ἄχρεος, uel ἀχρεῖος. ον. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρήιος. inutilis.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. υ. ὁ. ociosus, & omni actione uacuus.

Ἀχρήματος. υ. ὁ. sine sumptu, sine pecunia.

Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egestas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, πτωχός.

Ἀχρὴς. ους. ὁ, ἡ. inutilis, molestus.

Ἀχρὶς ἔσχατος ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρηστία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. υ. ὁ, ἡ. abusiuus, inutilis, ἄχρεος, inidoneus.

Ἄχρι. κοὶ

Ἄχρις. ιτος, donec. Item καθόλου, apud Homer. prorsus, per totum.

Ἄχρις ἄν. &

Ἄχρι οὗ. &

Ἄχρινον. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuũ uerbi. Lucia. ἄχρι νῦ κοὶ ἐρυθριᾶν, Ita ut erubescerem.

Ἄχριος. ον. ὁ. inunctus, ἄχριστος.

Ἀχρόνος. ον. ὁ. perennaturus, ἄπιστος.

Ἀχρονοφιβὲς. nihil morans, celer.

Ἄχρους. υ. ὁ. πωπηρὸς. Lacones nothum, &

ſpurium uocant.

Ἀχεῦντος. οι. non depicti, non coloratí.

Ἀχέων. ουσα. ὸ, ἡ. pallidus.

Ἀχεώς. οῦ. ὸ, ἡ. κοὶ

Ἀχήματος. ου. ὸ, ἡ. impudens.

Ἀχηνυχία. ultimæ noctis excubiæ.

Ἄχυ. ſpecies caſiæ.

Ἄχυλος. ὸ. inſipidus.

Ἄχυμος. ὸ fatuus, inſipidus.

Ἀχώριτον. copioſe fluens.

Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.

Ἀχυροδόκιον. ου. τὸ. ſtabulum, palearum receptaculum.

Ἄχυρον. τὸ. palea.

Ἀχυρόπριψ. tribula, paleam terens.

Ἀχυρώδης. ους. ὸ, ἡ. glumoſus, paleaceus.

Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum.

Ἀχώ. όος. uox.

Ἀχάνευτον. non uſtum.

Ἀχών. ῶρος, pro ἀχνὼν. furfur, ſordes capitis.

Ἄχωρις. ulcera fœtida in capite.

Ἀχώρητον. incōprehēſum, inſeparabile.

Ἀχώριστος. ὸ, ἡ. inſeparabilis.

ΑΨ.

Ἄψ. poſt, mox, iterum, retrò.

Ἀψάυστος. ὸ. intactus, illæſus.

Ἀψαῦτον. ſine ſtrepitu incedere.

Ἄψαυστος. ſine pulſu fidium, propriè pſalterij.

Ἄψαυτος. ὸ, ἡ. intactus, non tangens.

Ἀψεγής. ὲος ὸ, ἡ. ſine uituperatione.

Ἀψείδεια. ας. ueritas.

Ἀψευδέστατος. alieniſſimus à mēdacijs.

Ἀψεύδω. μι. ύσω. υ. υκα. non mentior. Neutr. abſol.

Ἀψευδής. ὲος. ὸ, ἡ. à mendacio alienus, uerax.

Ἄψευστος νόμος. inuiolata lex.

Ἄψηκτος. ον. ὸ. durus, infrangibilis.

Ἀψηλάφητος. intactus, ἀνέπαφος.

Ἀψήφιστος. ον. ὸ. qui non tulit ſuffragiū.

Ἄψορος. multus, magnus.

Ἄψορ. ῥος. κοὶ

Ἀψινθία. faſtidiū, uerū adamantarum.

Ἀψίνθιον. ſatietas, cōtinua expletio.

Ἀψίνθιος. nouitatis cupidus, mutabilis, qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur, ac cibum faſtidit, ἀπὸ τοῦ ἄπτειν κοὶ πάρ.

Ἄψιλος. implumis, ἄπτερος, ὃ ποιότερος.

Ἀψιμαχῶν. acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.

Ἀψιμαχία, ας. ἡ. præludium belli, uelitaris pugna.

Ἀψίμαχος. cominus pugnans.

Ἀψιμοία. ας. ſimultas non diuturna.

Ἀψίνθιον, uel ἀβρωσίθιον. abſinthiū, herba quædam extremæ amaritudinis.

Ἄψινθος. ου. idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ, ἀψινθὶς uero regio illa.

Ἀψιρρόων. retro fluens.

Ἄψις. ίδος. ἡ. teſtudo, fornix. Itē circumferentia rotæ, id eſt lignum ſupra rotas tenens ſcalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotæ circulus. Atq; in hac ſignificatione quidam primam aſpirant, dicíq; uolunt ἀπὸ τοῦ ἅπτειν, id eſt à tangendo, quòd uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant. Homer. Iliad. ι. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicūtur item ἁψῖδες circuli in ſtellis, teſte Plinio li. 2. cap. 15. & 16.

Ἄψις. ίος. ἡ. tactus, contrectatio.

Ἄψίχορος. ὸ. plaga retis, fornix, nimis iracundus.

Ἄψορρον. ſubitò, retrò, rurſum.

Ἄψορρος. ὸ, ἡ. retrogradus, retrofugus.

Ἄψος. ους. τὸ. membrum, propriè tamen iuncturæ membrorum.

Ἀψοφεί. ſine ſtrepitu, ἀσίγως.

Ἄψυκτος. ὸ. infrigefactibilis.

Ἀψυχία. animæ defectus.

Ἄψυχος. ὸ, ἡ. inanimatus, timidus.

Α Ω

Ἄω. μ. ἄσω. ſpiro, lædo apud Homer.

Ἀώς. ſanitas, aurora, dies.

Ἄωρ. ορος. τὸ. enſis. Alij legunt ἄορ.

Ἄωρ. ορος. ὁ. mulier.

Ἀωρία. ἡ. immaturitas, deformitas.

Ἄωρος. crudus, immitis, translatio eſt ab immaturis fructibus.

Ἄωρος. υ. ὁ, ἡ. deformis, indecens, intempeſtiuus, ut ἄωροι ἐπῶροι, crudi fructus, non maturi.

Ἀωρῶ. pendebat, ἤρμοσο (inquit Herodian.) παρὰ ἵζησε. Deducitur autẽ ab ἀρῶ, id eſt ἁρμόζω, cuius futurum ἄρσω, Aeolice. Præteritum, ἦρκα, ἤρμαι, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & Ionice ἄρτο, & pleonaſ. ipſius ω, ἄωρτο. Alij exponũt pro ἐκρέμασο, ab ἄωρ pro κρέμος, καὶ κρεμῶ, cuius futurum ἀρῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde ſimiliter ἦρκα, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & mutatione longæ uocalis in longam ὦρσο, & pleonaſmo ipſius α, ἄωρτο, poëtice.

Ἄωτος. ου. ὁ. flos. Itẽ lana ouis. Itẽ nõ habens aures, inauritus, quo utitur Gell. imitatione Græcorũ li. 7. ca. 6.

Ἀωτέω. flores legere, texere, ἀνθολογέω.

Ἀωτέω. floreo, καρπίμως καὶ ἀσταφυλόω, τὴν ἀκμὴν ἔχω.

Β Α.

Βάβαλος. uocifer or, inarticulatè loquor, uagio Gaza interprete.

Βαβαί. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαβαὶ τῆς ἀναιδείας.

Βαβαιάξ. contemnentis & reiicientis particula apud Ariſtophanem.

Βαβάκτης. ὁ. ſaltator, locutuleius, inſanus.

Βάβαλον. pudenda, αἰδοῖον.

Βάβαξ. ὁ. uanus, garrulus, impudens.

Βάγαρον, & βάγιον. τὸ. magnum.

Βαγάας. Perſica lingua eunuchus.

Βαδάς. cinædus.

Βάδδιν. ſacra ſtola.

Βάδδω. pedetentim, lentè, ocioſe.

Βαδίζω. μ. ίσω. π. κα. uado. νόστον βαδίζεις pro, Vnde uenis? Neutr. abſol.

Βαδιοίμην. iturus eſſem, irem.

Βάδισμα. αβος. τὸ. greſſus, inceſſus.

Βαδισμός. οῦ. ὁ. idem.

Βάδιση. ιος. ἡ. ingreſſio.

Βαδιστία. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.

Βαδιστικός. qui lubens uadit, ac itineris pedeſtris laborem perfert.

Βάδιστος. η. ὁ. uadibilis, ut ita dicatur, per quem iter facere poſſumus.

Βαδόω. diligo.

Βάδος. υ. ὁ, ἡ. itio, βάδισις, ὁδός. Ariſtophan. Αὐιb. ἀλλ' ταῦτα τόνδ' τὸν βάδον βαδίζομεν.

Βάζω. μ. άσω. π. αχα. dico. à βῶ ducitur βάζω, ſicut à φῶ φάω, uel ſyncopa pro βοάω. Accuſ.

Βάθιστος. η. ὁ. profundus.

Βαθέως. profundè.

Βαθύτατος. profundiſsimus.

Βαθμίς. ίδος. ἡ. gradus, baſis, ueſtigia pedũ, ſedes, quod tamen tragicũ eſt.

Βαθμός. οῦ. ὁ. gradus.

Βάθος. ους. τὸ. profunditas, prolixitas.

Βάθρα. ων. ἡ. ſcala domus.

Βάθρον. υ. τὸ. κοὶ

Βάθρος. ὁ. fundamentum, baſis, imæ ſedes, gradus, pes diſci, ſubſellium.

Βαθύγαιος. ον. ὁ, ἡ. profundus.

Βαθυγένειος. ον. ὁ. egregiè barbatus.

Βαθύγειαρ. ὁ. τὸ. profunda terra, profundam terram habens.

Βαθύγηρως. extremæ senectutis, ualde senex.

Βαθύγλωσσος. ὁ. ἡ. eloquens.

Βαθυδίνης. ὁ. ἡ. habens uortices aut fluctus profundos.

Βαθύδων & Βαθύδωνος. ὁ. ἡ. carnosus, profundè cinctus ut toga supernè sit laxa.

Βαθυκαμπὴς. ualde inflexus, incuruus.

Βαθυκήτης. τὸ. piscosum, profundum.

Βαθύκολπος. ὁ. ἡ. magnus sinus.

Βαθυλήϊον. ager ferax.

Βαθύς. profunde.

Βαθύνω. μ. υνῶ. ὑ. κα. profunda facio, augeo.

Βαθύπλουτος. opulentus, ἀνδρώδης.

Βαθυῤῥείτης. profundè fluens.

Βαθύῤῥιζος. ὁ. ἡ. habens radices altas.

Βαθύῤῥους. ὁ. ἡ. profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς. ἰος. ὁ. profundus, prolixus. ὄρθρου βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis est. ἐν βαθεῖ γήρᾳ, in extrema senecta.

Βαθυσκαφὴς. ἰος. ὁ, ἡ. profundè fossus.

Βαθύστρωτος κοίτη. lectus liberaliter stratus.

Βαθύχωνος. ὁ, ἡ. profundus in iuncis.

Βαθύτης. τῆτος. ἡ. profunditas.

Βαία. mons Cephaleniæ, unde

Βαίατης. nomen gentile.

Βαίβαμμα. ἀπὸ τοῦ Βαίνω.

Βαίνω. μ. ήσομαι. ὑ. ἔβηκα. ἀόρ. β. ἔβην. uado, eo, incedo, ascendo, ascendere facio, descendo, amo, adulor. Neut. sed Homer. sæpe actiuè usurpat.

Βαίον. paululum, paulatim, partim, ὀλίγον, μικρὸν, pauliſper, non malignè.

Βαίον. ὑ. τὸ. καὶ βαῖς. ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βίᾳ πίπτειν, quòd non facile reuelli possit, quòd hæc arbor natura sursum nitatur aduersus deprimentis manum.

Βαιός. ᾶ. ὁ. breuis, paruus.

Βαῖος. ὁ. ὁ. Baius Vlyssis socius.

Βαϊοφόρος. ὁ. solennitas oliuarum.

Βαίτη. ῆς. ἡ. bæta, indumentum ex pellibus consutis.

Βαίτυλος. ὁ. ὁ. bætylus, abadir, saxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit.

Βαίων. piscis quidam.

Βακίω. inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκκος. ὁ. ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, stultus, magni corporis, ecstratus.

Βακτηρέω. baculo innitor.

Βακτηρία. ας. ἡ. κοὶ

Βάκτρον. ὁ. τὸ. baculus, fustis.

Βακχιασμὸς. ᾶ. ὁ. genus lasciuæ saltationis.

Βακχᾶν. hedera coronari.

Βακχεῖον. ὁ. τὸ. templum Bacchi.

Βακχίβακχος. ὁ. ὁ. sic uocabatur Dionysius in sacrificijs. Aristoph. Equit. ἐκθύετα κοὶ ποιοῦντα δὴ κοὶ βακχίβακχον ἅσαι.

Βακχιολίκτης. ὁ. qui maximè Bacchum imitatur.

Βακχεῖος. ὁ. ὁ. pes ex breui & duabus longis.

Βακχεύομαι. τὰ. Bacchanalia.

Βακχεύτης. ὁ. ebrius.

Βακχεύω, et βακχίω. immodestè ago more bacchantium, μαίνομαι, insanio, bacchor.

Βακχὶς. genus piri, uel Bacchi sacrificia, baccha, bassara. Euripides Cassandram uocat βακχῶν, id est diuino furore afflatam.

Βακχία. ας. ἡ. insania, μανία.

Βακχίδης. Bacchi filius.

Βακχικὸς. ὁ. ὁ. Bacchicus.

Βάκχος. ὁ. ὁ. Bacchus. Eustathius ἀπὸ τοῦ βακχεῖν deducit, id est ab incōdito ululatu, quo furentes bacchæ personabant,

bant, deinceps autem insertam litera τᾶ ν, quo expressio fieret immanioris soni. Est præterea corona species. Item ὁ καυθμὸς, ciuolatus.

Βακχυλίδης. ε. ὁ. Bacchylides, ex nouē poētis lyricis unus.

Βαλαὸν. magnum, multum, uelox.

Βαλαυάγρα. ας. ἡ. clauis, sera. παρὰ τὸ ἀναγράσσειν τὸν βάλανον.

Βαλανᾶον. ε. τὸ. balneum. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους ἀᾶν. Siquidem balanos succendere ueteribus moris erat. Nam Suid. scribit ueteres glandibus uesci solitos, cortices uerò igni alimenta præbuisse.

Βαλανεὺς. ἑως. ὁ. balneator, βαλανάρτης, ‖ πανυργάνων, πυρίκαυστος.

Βαλανεύω. exclamo, clara uoce dico.

Βαλανίζω. glandes excutio.

Βαλανὶς. ίδος. ἡ. balneatrix.

Βάλανοι. glandium figura formata medicamenta, quæ sedi ad soluendam aluum inseruntur.

Βάλανος. ου. ἡ. glãs, palmæ fœminæ fructus, sicut masculæ φλὼξ. Item penis extrema pars. βάλανος μυρεψικὴ, glãs unguentaria.

Βαλάντιον. ε. τὸ. marsupium, sacculus, ἀνάρτιον.

Βαλαντιοτόμος. ε. ὁ. fur, marsupicida, crumenarum præcisor. Sacculatius uocatur. uide Ascon.

Βαλάρης. Cernij uocant exules, Pausan.

Βαλαύσιον. ε. τὸ. flos agrestis punici.

Βαλβὶς. ίδος. ἡ. repagulũ, hoc est illud unde in certaminibus equorum fit initium cursus. Latinis carcer dicitur, quemadmodum τέρμα, ubi sistitur, latinè meta.

Βάλε. iacias, βίψαι. Est & indignantis aduerb. βάλε, uel cum α χαλαστικῷ, ἀβάλε.

Βαλία. ophthalmia.

Βαλίας. equus Achillis.

Βαλιτεύω. Cretẽsib. dicũtur συνίεμθαι.

Βάλιος. ε. ὁ. uarius, maculis uarijs distinctus.

Βαλιτῶται. progenitores, πρόγονοι.

Βάλλα. oppidum Macedoniæ.

Βαλλᾶται. ciuis illius oppidi.

Βαλλίζω. μ. ίσω. tripudio, lasciuio.

Βαλλισμός. ὁ. ὁ. tripudium, saltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi Paribus fiebant Romæ, quæ ἐμμέλεια uocabantur.

Βάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. ἀόρ. β. ἔβαλον. mitto, sagitto, uulnero, iaculor, iactio, uibro, infector, percutio. Homer. Iliad. ά. ἔνθα ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλη & ἔχε πικρὰ ἰοῖσι βάλων: pro ἔβαλε. Λόγον βάλλειν, est incessere maledictis, & conuicijs uelut figere, Greg. Βάλλομαι ἀς τὴν. passiua uoce dicitur, pro animaduerto & intelligo, Synes. Βεβλημένος ἀς νοῦν ἀ Chrysost. dicitur pro eo quod dicimus qui in animum induxit, & ut faceret cõsilium cepit. Βαλλόμενος κ' ἑαυτῷ, secum ipse cogitans, Herodoto. Homer. ἐν θυμῷ βάλλετο πῆμα, in animo uersabant, memores erant, Item βεβλημένος, proiectus dixit Verg. hoc est qui toto corpore prostratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis.

Βαμματὶ. marrubium nigrum.

Βάλος. uia per altum.

Βαλὸς. limen, cœlum, βυθός.

Βαμβάινω. tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore.

Βαμβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigore tremo.

Βάμμα. αλος. τὸ. tinctura, salsamentum.

Βαναυσία. artificium.

Βάναυσον. τὸ. tractorium.

Βαναυσουργία. idem quod βαναυσία.

Βάναυσος. ε. ὁ, ἡ. caminarius, qui circa

fornaces et caminos exercetur. nam βαῦνον Peloponenſes ignis locum uocant, canunum: & καίειν incendere eſt. Vnde propriè dicitur de artificibus, qui igne opera ſua conficiunt. Sed translata uox eſt poſtea ad omneis arteis, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hieron. annotat lib. 1. aduerſus Pelagium, Vt taceam (inquit) de ijs quos Græci βαναύσους uocant, nos ad opera manuum pertinentes poſſumus dicere. Itaq; hoc nomine dicetur mechanicus, ſeruilis, mercenarius, illiberalis, ſedentarius. Ammon. diſtinguit à τεχνίτης Cæl. lib. 8. ca. 38. & lib. 15. cap. 48.

Βάξις.ιος.ἡ. fama, ſermo, παρὰ τὸ βάζω.

Βάπται. fucati. Item ſacerdotes quidam apud Ariſtoph. Suid. & Polit. Miſc.

Βαπτίζω.μ. ίσω.π.ιπα. immergo. Accuſ.

Βάπτισμα. ατος. τὸ. κοῦ

Βαπτισμός. ὁ. ἡ. immerſio, lotio, baptiſmus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστὴς. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτὸς. ὁ. ἡ. tinctus.

Βάπτω. μ. άψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accuſ.

Βάραθρον. ου. τὸ. ſiue ut alij enunciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant. Eius ſuperiora dura quidem erant ac rigida, infima uero laxa & mollia, ut deſcendentes facile demergerẽtur. Harpocratio annotat Demoſth. in Philippicis abuſum hac dictiõe pro pernicie tantum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarũ ingreſſu, uel quaſi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia nõ ſint, nec adcunda. Sunt itẽ qui cœnoſa loca eo nomine intelligãt. Cæl. li. 9. c. 34.

Βάραθρος. ὁ. βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος, dignus qui in barathrum conijciatur.

Βαραθρώδης. ους. ὁ, ἡ. ꝑfũdæ altitudinis.

Βάραιος. inſipiens. Et piſcis nomen.

Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus ſum. Item nouum quiddam ac peregrinũ, barbarumq; deſigno.

Βαρβαρισμός. ὁ. ἡ. barbariſmus. Gellius lib. 5. cap. 20.

Βαρβαρικὶ. barbarè.

Βάρβαρος. ab initio dicebãtur, qui difficulter, aſpere, ac duriter loquerẽtur, ut blæſos balboſq; dicimus. à βάρβαρ abſona uoce, in quam peregrini homines Athenis cum primum Græce loqui conarentur, ſæpius incidere ſolebant. Deinde ad mores feros atq; aſperos accommodari eſt cœptum, ut pro duro, agreſti, ſæuoq; acciperẽtur. Itẽ τὸ ἐκ ἑλλήνων, ac quicquid peregrinum erat, βάρβαρον uocabãt.

Βαρβαρόφωνος. aſpere & obſcure loquens.

Βαρβαρίζειν. canere lyra ſeu barbito.

Βάρβιτος. υ. ὁ. barbitus.

Βάρδιστος. υ. ὁ. tardus, pro βράδιστος.

Βαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauo.

Βαρὺς. graue, moleſtè. (quibus.

Βαρύνω. ὐ. orcitunica dicitur ab alis

Βάρυνες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt, ea quæ à ſumpto cibo dentibus inhærent.

Βάρυμα. τὸ. grauitas.

Βαρυναῖοι. incolæ oppidi Mediæ.

Βαρὺς. υ. balagrus piſcis.

Βάρις. ιος. ὁ. domus, nauigiũ, porticus, turris. (lus.

Βαρκὴ. ῆς. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapo-

Βάρος. ἐος. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἔχθος. (τάφ.

Βαρβαρίζω. sonare, saltare, ἠχέω, συρίζω.

Βαρίς. nauicula, ἢ θυμίαμα ἀπὸ τῶν.

Βαρύβρομος. ε. ὁ, ἡ. grauiter sonans, grauistrepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infelix.

Βαρυηχής. ἐος. ὁ, ἡ. idem quod βαρύβρομος.

Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία. ας. ἡ. acerbitas animi.

Βαρύθυμος. ε. ὁ, ἡ. grauis animo.

Βαρυθύμως. ὁ. grauiter infligatus, ægre ferens.

Βαρύνω. grauor, βαρύομαι.

Βαρυκάρδιος. ε. ὁ, ἡ. fatuus, mentis expers.

Βαρυκίφαλα. ἀν. Vitruu. lib. 1. cap. 2.

Βαρύκτυπος. ὁ. uocalis. Iouis epitheton, à tonitruum fremitu.

Βαρύλλια. saltatio, quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος. ε. ὁ. dolore affectus.

Βαρύμηνις. ιδος. ὁ, ἡ. memor iniuriæ.

Βαρύομαι. grauor. βαρύομαι ὑπὸ δικῆ τάλλ.

Βαρύω. μ. υνῶ. π. κα. grauo, ingraueſco. Accuſ. iung.

Βαρύοδος. ε. graue olens.

Βαρυσμός. ὁ. ὁ. idem.

Βαρυτηθάα. ας. ἡ. luctus.

Βαρυπάθως. miſer, grauatus, malus.

Βαρύπατος. ε. ὁ. ignauus, infelix.

Βαρυπόλαστος. ε. ὁ. infortunatiſsimus.

Βαρυπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. grauitatem præ ſe ferens.

Βαρύπυγοι. οἱ. qui uelut regiones primas ſpiſsi retentant. Capel. lib. 9.

Βαρύς. ἐος. ὁ. moleſtus, grauis, oneroſus, moroſus, ſuperbus, impudens. Βαρὺς ἐκ τῶν σκελῶν, claudus.

Βαρυσίδηρος. ον. ὁ. ῥομφαία, grauis enſis.

Βαρυταλαιπωρέω. adducere pondus, grauitatem addere.

Βαρυτάλαντος. ὁ. ὁ. grauiter ponderans.

Βαρύτονος. ε. ὁ, ἡ. grauiter ſuſpirans, infelix, raucus.

Βαρυτυμπανόστατος. impatiẽter ferens calamitates.

Βαρύτριχοι. οἱ. moroſiores.

Βαρύτης. ητος. ἡ. grauitas, moleſtia, moroſitas.

Βαρύτιμος. ε. ὁ. precioſus, quaſi grauis precij, quòd olim appenderetur æs, non numeraretur.

Βάρυς. ε. herba ſapina. Dioſcor. libr. 2. cap. 27.

Βαρύστονος πῆδος. anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος. ε. ὁ, ἡ. graue ſonans.

Βαρυφροσύνη. ης. ἡ. moleſtia grauis.

Βαρυφωνία. ας. ἡ. uocalitas, ſonoritas.

Βαρύψυχος. ὁ, ἡ. grauis animo, arrogans.

Βασάνω. arguo, ἀνακρίνω, βασανίζω.

Βασανισμένη. ἡ. ſubagitata, coitũ paſſa.

Βασανιζόμενοι. οἱ. quæſtione torti.

Βασανίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum diligentia examino, probo, torqueo, per quæſtionem extorqueo, exploro. Actiu. Accuſ.

Βασανιστήριον. locus in quo homines torquentur.

Βασανιστής. ε. ὁ. tortor.

Βασανίστρια. ας. ἡ. tortrix, examinatrix.

Βάσανος. ε. ὁ, ἡ. experientia, experimentum, probatio, lapis index, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormenti genere.

Βασίλεια. ας. ἡ. regina.

Βασιλεία. ας. ἡ. regnum, imperium.

Βασιλίδης. regis filius.

Βασίλειον. ε. τὸ. regia, palatium, aula, ædes imperatoriæ, ſignum regale.

Βασιλεῦω. regnaturio, regnũ affecto.

Βασιλεύς. ῆος. ὁ. regnatus.

Βασιλεύς. έως. ὁ. rex. Item imperator & qui uniuerso exercitui præest. Ammonius differre scribit à ἡγεμὼν & ἡγεμών. uide ἄναξ. Aliquãdo ponitur pro sacrificulo, qui rex erat sacrorum, et præerat sacris Eleusinijs, iudiciumq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαιοδότης apud Hesiod. Bud. Com.

Βασιλεύω. μ. εύσω. σ. ικα. regno, regem creo. Neutr. genit.

Βασιλή. ἡ. Βασιλεία, regnum apud Sophocl.

Βασιλιάω. regnum appeto. Neut. absol.

Βασιλίδες. calciamenti genus.

Βασιλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. regiæ parti faueo.

Βασιλικὴ. domus ampla & spacioſa, in qua agebantur cauſæ, conciones & alia id genus. Sic Cic. 2. Att. Basilicã habeo nõ uillam, frequentia Formianorum. Cæl. lib. 15. cap. 11.

Βασιλικός. ὴ. regius, regalis. Item quicquid splendidũ est & magnificum.

Βασιλίνδα. luſus, quo rex aliquis sorte factus, laborioſum quiddã ministro similiter sorte facto imperat.

Βασιλίς. ίδος. ἡ. regina.

Βασιλίσκος. ης. regina.

Βασιλίσκος. ὁ. regulus.

Βάσιμος. ὴ. ὁ. peruius, πορεύσιμος.

Βάσις. ιος. ἡ. greſſus, gradus. Item pes, ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet, firmamentum. Aliquando figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω. μ. ανῶ. σ. να. inuideo, indignor, iraſcor, accuſo. Item ὃς φάσγανον κἀν ὄσσοις βλήματι φθάρδῃ, hoc eſt oculis aſpectuq; enecare, faſcinare. Demoſthen. περὶ στεφάνου τοῦδε βασκαίνει dixit ἀντὶ τοῦ συκοφαντεῖ. Neut. datiuo iung.

Βασκανία. ας. ἡ. inuidia.

Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædã, quæ apud ueteres, fabri ferrarij ante fornaculam appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia. Cæl. lib. 11. cap. 30.

Βάσκανος. ὴ. ὁ. inuidus, ingratus.

Βάσκας. ὰ. auis genus.

Βασκ' ἴθι. uade, accelera: dicta ſunt ἀπὸ τῆς πτερωτῆς κατ' ἐδδυναμίαν, ἢ ταυδρομίαν, apud Homer.

Βασμοπλόκος. ὁ. ὁ. ſaltatio.

Βάσκω. uado, aſcendo. Item dico, maledico. Neutr.

Βασμός. ὁ. gradus.

Βασσάρα. ας. ἡ. ἡ Βασσαρίς. ίδος. bacchа. Item mulier proſtituta.

Βασσαρικὰ, interpretantur Dionyſiaca.

Βάσσαρος. uulpes apud Cirenæos, Hero.

Βάσσον, pro βαθύτερον, τὸ πλέον. denſum, fœcundum.

Βάστγμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum, geſtamen.

Βαστάζοντες. baiuli, geruli.

Βαστάζω. μ. άξω. σ. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. Actiu. accuſ.

Βάστακες, Bœotice. diuites.

Βάστγξ. ακτος. collum.

Βαστχαλίζειν. φαγχαλίζειν, per medium ſecare.

Βαστακάρας. dicebatur pinguis, impotẽs, temulentus, ſomnolentus, & craſſo ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerumq; ſoleant. Eraſ. Chil.

Βαταλίζειν. turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodam Epheſio tibicine, tam molli & fracto, ut non uerius ſit in ſcena uti calciamẽtis muliebribus. Eraſ. Chil.

Βάταλος. ὁ. ὁ. odioſus, turpis: quo nomine dictus eſt Demoſth. ob mollitiem. uide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoq; dicebantur Germanorum

manorum equites præstantissimi, authore Plutarcho. Cæl. lib. 3. cap. 13. & Eraſ. Chil.

Βατάριον. ὁ. τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατάριον pro eodem.

Βατάω. coëo, inſcendo, ὀχέω.

Βατίω. uado, abundo.

Βατήρ. ῆρος. ὁ. meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἦκας τὸν βατῆρα τῆς ὕβρεως.

Βατιδοσκόπος. uide in βατίς.

Βάτιον. ὁ. τὸ. paruus cadus. Item βάτιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationẽ eſſe tradunt. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βατίς. ίδος. ἡ. uel βάτος. ſpecies molliores piſciculi delicatioris ſue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur, unde & βατὶς ὀδοντόπους dicuntur ὀψοφάγοι & gulones. Cæl. ibidem.

Βατός. ὄν. peruius.

Βάττος. ὁ. ἡ. rubus.

Βάτος. ὁ. ὁ. menſuræ genus. Bud. in Aſ.

Βατραχίζω. in morem ranæ nato.

Βατράχιον. coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant: item ranunculus.

Βατραχὶς. genus ueſtis floridi coloris, qua utebantur fabularũ hiſtriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάτραχος. ὁ. ὁ. rana. item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtãs. de quo Aëtius.

Βατταρίσαι. impeditè loqui, & hæſitanter balbutire, aut (ut alij malunt) uerſutè & fraudulenter agere, quòd βάτταρος uulpem ſignificet. ἐκ τῆ βάττα θηρίου ἱστορίας ὄντος. Item effutio, nugas deblattero, ut Cic. ad Atticum, ὃ ἀπιθάνοτερος ἔδοξε μοι τὰ περὶ βατταρίδα ἔργα. Cæl. lib. 7. cap. 22. & Eraſ. Chil.

Βαττιαρισμοί. οῖ. nugæ, ληκυθία.

Βαττολογίω. μ. ήσω. ω. πα. multa & inania loquor. Eraſ. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαττολογία. ας. ἡ. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur πανυπομόν. ſumptum à Batto quopiam inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadem crebrius iterabat.

Βάττος. ὁ. ὁ. Battus poëta quidã, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama.

Βατύλλοι uocabant puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βαύζω. μ. ύσω. ω. υκα. occulte dico, baubo, caninã uocem edo, latro. Fictum uocabulum à canum latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium apud Homer.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδες. genus calciamentorum lonicorum.

Βαυκίζω. laſciuire, θρύπτω.

Βαυκισμός. ὁ. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαῦνος. ὁ. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφὴ. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφικὴ. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικὸν. ad lauandum, colorandum, tingendum accommodum.

Βαφικὸς. ὴ. ὸν. infectorius.

Β Δ.

Βδάσσω. μ. αλῶ. mulgeo. Aëlii.

Βδαλοί. aciculæ piſces.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλω, uel βδάσσω, Attice. exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλυς. factor extinctæ lucernæ, crepitus uentris.

Βδέλυγμα. ατος. τὸ. abominatio.

Βδελυγμία. factor, δυσωδία.

Βδελυκτός. ὴ. ὸν. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas.

Βδελυρός. ὁ. odiosus, execrandus, abominabilis, detestabilis, sacer.

Βδελύττομαι. μ. ἐξομαι. π. γμαι. fastidio, abommor. Depon. accus.

Βδέννυμι. aluum euacuare.

Βδέω. μ. ήσω. π. ηκα. pedo. Neutr. absol. uel cũ accusatiuo, ut apud Aristoph. in Pluto, ὁ πλουτῶν βδέει.

Βδόλος. pedor.

Βδύομαι. metuo, trepido, detestor, odi. Aristoph. Equit. τὴν γοῦν πλείστοι δεῖ λέγειν αὐτὴν, ὅτι πρός βδύομαι μάλ.

Β Ε.

Βέβαιος. α. ὁ. καὶ ή. stabilis, firmus, constans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.

Βεβαιόταλα. constantissimè.

Βεβαιότερος. constantius.

Βεβαιοῦμαι. passiuè τὸ πιστεύομαι ἀπλῶς, hoc est pro cõperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, stabilio, roboro. Et est βεβαιῶσαι id quod iurisconsulti dicunt, præstare ut habere liceat ei, cui stipulatiõe & sponsione euictionis cautum est. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχεσθαι, est authorem suũ laudare. Bud. Com.

Βεβαίωσις δίκη. est actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. ιος. ἡ. confirmatio.

Βεβαιώτης. ὁ. astipulator.

Βεβαιωτικός. ή. όν. confirmatiuus.

Βεβηκώς. ὁῶς progressus, ἀπὸ βαίνω.

Βέβηλα. sacra ad quæ prophanis accessio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος. η. ὁ. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, contamino, prophano. Actiu. accus.

Βεβιωμένα. quæ in uita peregimus. Demosth. Ἐξ ἁπάντων παραδόντα τά σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cic. impersonaliter dixit ad Att. Quare stomachor omnia: sed mihi βεβίωται, uiderunt iuuenes. Id est, Sed mihi uita peracta. Bud. Com.

Βεβλασῶθη. urgere, torqueri.

Βεβρυχιμέθυσος. ὁ. καμπόθυμος, madidus uino, non plenè ebrius.

Βέβρυκες. pars intramaxillas.

Βεβώς. ιενς. Atticè pro βεβηκώς.

Βέη. iret, πορεύοιτο. Item uiueret, ζώοι, βιώοι. Ab βίω, βῶ.

Βέβροε, pro βέβρυθρον per syncopen.

Βέκαρ. um inferre. Sed βενῶ magis in usu est, uidetur δὲ παρὰ τὸ βοάω deflexum.

Βεκκιᾶν. Venerem appetere.

Βέομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.

Βέω. iero.

Βῆκ. panis. Phrygũ uox est, de quo Herod. lib. 2.

Βηκοσύλλω & ω. ὁ. delirus, stupidus, ut hementer annosus.

Βήλιος. legumen quoddam cicercula non dissimile.

Βήλεμνον. ὁ τὸ sagitta, βέλος.

Βηλεσαρέτης. sagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βήλια. acicula piscis, ἀκὶς θαλασσία.

Βήμερα. τὰ. mala, unde Bellerophon quasi malorum occisor.

Βήλημα. impedimentum, τὸ φράγμα ἐν ποταμῷ.

Βηλοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βηλόνη. ης. ἡ. piscis apud Aristot. Acus Gaza interpretatur & acicula. Rostrum habet gruis uel ciconiæ similitudine, colorem uerò argenteum, spinam uiridis coloris. Significat & acum instrumentũ. Lucia. in Pseud.

Βέλος. εος. τὸ. sagitta, missile, telũ, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus est, lapis, lignũ, plumbũ, ferrũ, ἀπὸ τοῦ βάλλω. Aliquãdo etiã gla

dius, uulnus, dolor, ἰὸς ἡ ὀδύνη ἕλκωμα

Βέλτιστος, καὶ φέριστος. bonus, præstans. Non enim sunt comparatiui, quanquam similiter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτίονως. melius.

Βέλτιστος. s. ὁ. optimus.

Βελτίω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, ἀγαθώτερος.

Βεμβικάω. μ. άσω. π. αια. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrũ circũagito.

Βέμβιξ, uel βόμβηξ. κος. ὁ. ῥόμβος, turbo, quem pueri se exercentes torquent. Capitur pro sordido & præparco.

Βήδιος. ου. τὸ. profunditas, fundum.

Βήννος. ὁ. toga.

Βιόμαι. curro, βαίνω, βιάζομαι. Homer.

Βιρθρον. s. τὸ. lingua Attica barathrũ dicitur, locus cœnosus.

Βιρηδάω. aufugere, ἀφανίζω.

Βίρης. fugitiuus, ἀφανίστης.

B H.

Βᾶ. iuit. Aorist. ά. est παρὰ βῶ, βάω, ἔβην, & Ionice βᾶν accẽtu circũflexo. Nam sciendum, quòd si post uocalis alicuius aphæresin, lõga syllaba resolui queat, eam circunflecti, ut ἴφαν φῆς, ἴβην βᾶς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἴβαν βᾶν, ἴσαν σᾶν.

Βᾶδι. uade, βάδισι, μέλθα.

Βάϊσι, paragoge poëtica, pro τῇ βίᾳ.

Βαλάνος. cœlestis.

Βᾶλος, accentu circunflexo. s. ὁ. Belus uiri nomen, & fluuij.

Βαλός. accentu acuto. s. ὁ. Sunt qui hoc nomine astrorum ac ætheris ambitũ intelligant: alij supremum omniũ circumplectentem aëra: nonnulli etiã olympum. Significat item paratum, ἕτοιμον ἡ βάσιμον, id est abiecessu, ut placuit Eustathio. Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλίβα uocant. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, suggestum, pulpitum, gradus, uestigium, ut in Actis cap. 7. ἐπὶ βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζω. pedibus metiri. (dex.

Βηματιστὴς. qui sedet pro tribunali, iu-

Βήξ. χος. ὁ. tussis, ut in prouerb. βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βηρίδες. calciamenta, ἐμβάδας uocãt.

Βηρσάω. semino. aliàs βηνσάω.

Βήρυλλος. s. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. s. ὁ, ἡ. Berytus, urbs Phœniciæ.

Βῆς. ητος. ἡ. Besa urbs Bœotiæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homeri interpres in Iliad. γ. fertilissimum maximéq; peruium locum exponit, id est γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βήσσω. ὰ. saltus.

Βησσήεις. ντος. ὁ. concauus, flexuosus.

Βήσσωμαι. ἐμβιβάσωμαι, ἐμβιβάσωμαι.

Βητάρμος. ὁ. genus saltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, saltator ad sonum. ἀπὸ ἡ ἐρμοσμένως βαίνειν.

Βήττω. μ. ήξω. π. ηχα. tussio. Neut. absol.

Βηχικός. s. ὁ. tussi laborans.

Βήχιον. s. tussilago.

Βηχμὸς. nutatio capitis.

B I.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.

Βιάζομαι. άζωμαι. σ. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, extorqueo, exprimo, ut apud Cicer. Expressit hoc necessitas: ἐβιάσατο, id est, Necessitate coacti hoc decretum fecerunt. Item inuado, occupo hostili more. Aliquando conijcio. Lucia. τὸ πῦρ ἐν τοῦ λαμπτῆρος βιαζόμενος. Quòd me ex fumo in flammam conijcerem. Quæ dicta sunt, passiuè item interpretari possunt. Dicunt enim βιάζομαί σε πῦρ

βιάζομαι ἀπὸ σέ: id quod & Priscian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. sed id perpetuò uerũ non est. Accus.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζῶ. μ. άσω. π. αxα. cogo, uiolo. accu.

Βιάζω. μ. άσω. π. αxα. uiolo. Accus.

Βιάθω. proficiscor, πορεύομαι.

Βίαιον. ν. uiolatio, uiolentum.

Βιαῖος. α. ὸ. uiolentus, raptor, uehemẽs, inuitus.

Βιαίως ἐπίρ. actio de ui illata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. π. άσμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκὴς. sufficiens ad uitam.

Βίαρχος. qui cõmeatui præfectus erat. nam βίος uictum significat.

Βιάσομαι. uiuo.

Βιασμός. ῦ. ὸ. uiolatio.

Βιαστὴς. ῦ. ὸ. uiolentus.

Βιαστικός. ῆ. ὸ. idem.

Βιάτιον. paruus cyathus, cochleare.

Βιάω. μ. άσω. π. αxα. aufero, uiolo. accu.

Βιβάζω. μ. άσω. π. αxα. uado, duco, turbo, admitto, admissuram facio.

Βιβάω. μ. άσω. π. αxα. uado. Neutr. absol.

Βίβασις. ιος. ἡ. genus saltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebãtur præmia, non modo pueris, sed puellis quoq;. Saltu ĩ hac erat opus, interimq; nates pedibus cõtingere.

Βιβαστὴς. ῦ. ὸ. emissarius.

Βιβάσω. κῶ.

Βίβημι. transeo, uado, duco.

Βιβήκασιν. οἱ. ἀμβιβάζουσιν.

Βιβλάριον. ου. τὸ. codicillus.

Βιβλιακὸς. ῆ. ὸ. librosus.

Βιβλίδιον. ου. libellus.

Βίβλινος οἶνος. uinum austerũ. Ab uuæ genere uel à loco sic appellatum.

Βιβλιογράφος. ου. ὸ. librarius.

Βιβλιοπάντης. idem quod βιβλιοπώλης, qui libros uenales habet.

Βιβλίον. ου. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος. ὸ. γραμματοφόρος, tabellio.

Βιβλὶς. libellus, aut funiculus ex corticẽ nexus.

Βίβλος. ου. ὸ. papyrus, iuncus, codex, liber, bombyx, biblus. Scribitur per υ quoq;, sed tunc est nomẽ ciuitatis.

Βιβρώσκω. edo.

Βίη τοῦ Πριάμοιο, Βίη Ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculea πριαμικῶς, & ipso Priamo & Hercule. Ad eundem modũ ἐπὶ τῆς Ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.

Βίηφι, paragoge poëtica. uis, δυνάμει, βίᾳ.

Βικὸς. ῆ. ὸ. uas uinarium, urna habens ansas, lagœna, dolium.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo. Neut. absol.

Βιοδώρα. uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοδώω. uiuo, præbeo uitæ necessaria.

Βιοθρέμμονες. ονος. ὸ. homines nutrientes.

Βιομήχανος. ου. ὸ. ad uitæ munera ingenioſus.

Βίος. ου. ὸ. uita morti contraria. παρὰ τὸ μόλις ἀπὸ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Cic. βροχὴν ἢ βίᾳ χρόνος. Item uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸν ἤδη βίον παρεληλυθότα, præterita ætas. & paulò pòst, τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ βίου μεταγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis benè descriptæ sunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Aristot. uitã desinentem βίος ἀπολιπεῖν (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non semper obseruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita sustentatur, quæq; ad uitæ usum pertinẽt. Lucia. βίου δὲ ἄπορον ἀπὸ καλαμίου κομμεῖ τὴν χεῖρα. Idem alibi δύστηνος ἄνθρωπος uocat inopeis et egenos.

Βιότ.

Βύς.οῦ.ὁ.neruus, arcus. ἀφ' ἧ βίαι, καὶ δυνάμεως. τοιοῦτος δὲ καὶ ἁπλῶς τόνος ἑρτάσεως..

Βιοτεύω.μ.εύσω.π. ευκα. uiuo. Gaza ex Cicer. πῶς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè significare uolunt, id quod ad uitæ usum attinet, suppeditare.

Βιοτή.ῆς.ἡ.modus uiuendi, uita.

Βίοτος.ου.ὁ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictũ pertinet.

Βιόχρηστος.ὁ.uitæ utilis.

Βιόω.μ.ώσω.π.ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolũt non de brutis aut plantis similibusq;, quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando nado. Ab eo ducitur βιῶμι, unde & βίων, & ὁ βιὸς, & βιῶναι. Herodo. uitur βιοῦται, ἀντὶ τοῦ ζῇ, ἢ ζῆται. Datiuo iung.

Βισαλτία. Bisaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βισάκια. pistacia fructus.

Βίττυκα.τὰ.crepidæ.

Βίτυφος.ὁ.scandalitium aliqui uocant.

Βιῶμαι, cogo, βιάσομαι, βιάσομαι.

Βιῶναι, ἀντὶ τοῦ βιῶν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώνιος.cõmeatui præfectus, βίαρχος.

Βιώσιμος.ὁ.spem habens uitæ, uitalis. Herodo ἐκ ἄκρου βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non possent homines, uel nolent. Actiuè accipitur & passiuè. Βιώσιμος ὁ ἀνθρῶπος dicitur qui uictus uidetur, & euasurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά.τά.uitalia. sic uocat D. Paulus quæ ad corporis subsidiũ pertinent.

Βιωτικός.οῦ.ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν.uiuendum. aduerb.

Βιωτός.ὴ.uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt, qua Cicero in Lælio, Cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquiescat?

Βιωφελῆ.τὰ. in uitæ usu utilia.

Βιωφελὴς.ὲος.ὁ,ἡ.uitæ utilis.

ΒΛ.

Βλαβερός.ὴ.ὸ.nocuus.

Βλάβη.ης.ἡ.καὶ

Βλάβος.ους.τὸ. nocumentum, incommodum, dispendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offensio, uitium. Aristoph. in Ranis, σὺδ' ἐπιτίμια τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obserua.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη ἡ τετραπόδων, actio ob pauperiẽ à quadrupede factã, quã legẽ Solon tulit, authore Plutarch. Bud. Com.

Βλαβολογία.ας.ἡ. uaniloquium.

Βλαβύσσω,καὶ

Βλάπτω.μ.άψω.π.αφα. noceo. βλάπτω,ῶ. βλάπτομαι.accus.iung.

Βλάξ.α.stulta, ἄωρα, impossibilia, ἀμά.

Βλαδαρὸς.flaccidus, dissolutus.

Βλάσδω.desipere, μωραίνω.

Βλᾶκες.titio, ramus.

Βλαμάζω.contrectare, tentare.

Βλαισία.τὰ. blæsa.

Βλαισός.ῆ.ὸ.blæsus. Sic à plerisq; uocatur, cui membra soluta sũt, id est παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quemadmodum Demosthenes, qui ρ literam elocui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut sit, qui gressũ habet manc ũ uel oblæsũ, ὁ βλαμμὸς τὸ ἴδιον τῶν ποδῶν, ut quidã interpretantur. Itẽ cui suræ sũt in diuersũ actæ, quales sũt cancrorũ et lucertarũ. Latinè ualgi et uatij dicuntur. His opponuntur ῥαβοί. Cæl. li. 8. ca. 13. et Bud. in An.

Βλασόνης. ὁ. natura uergendi.

Βλαψία. piſcis nomen.

Βλαπάω. ας. ἀ. mollities, iactantia. Et βλαπάας piſcis, qui etiã βλὰξ dicitur.

Βλασφημέομαι. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod aſtrologi perſoluebant. Sic d ctum, quòd eos fatui modo adire ſolent. Siquidẽ βλὰξ fatuũ ſignificat. Cæl. li. 5. c. 30.

Βλάσφημα. contemptus, deſpectus.

Βλαχάω. μ. ήσω. ν. ηκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obcundis negotijs nimio plus deſident, ac quadã mollitie torpent. Damaſcius, πρὸ παροξύνων τῷ λόγῳ τοὺς ὑφ' ἡσυχίᾳ βλαχάοντας. Apud Hippoc. legitur pro uilipendo, contemno. Huic opponitur σπουδάζω. Bud. Com.

Βλαχία. ας. regio quædã prope Cumen.

Βλαχικός. ἡ. ὸ. ignauus, βραδύς.

Βλαχικώτερος. ſtolidius, ignauius.

Βλαχός. ὴ. ὸ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάωρ. gramioſus, lippus, τυφλόδης.

Βλὰξ. κός. ὸ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Ité ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine inflexo, quem ne cænes quidem attingãt.

Βλαπλικόν. τὸ. noxium.

Βλάπλω μ. άψω. ν. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλασσῆται. obliquatur.

Βλαστάνω. πρὸ

Βλαστέω. ῶ. μ. ήσω. ν. ηκα. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutrum abſol.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τὸ. πρὸ

Βλαστίς. ῖ. ὸ. germen, ramulus. παρὰ τὸ βλάστειν, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βλαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. ν. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, conuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucia. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, πρὸς ὀλίγας ἀμάξας βλασφημιῶν κατασπάσασαι ἀνάπλεως. Et ſolida plauſtra cõuicijs onuſta, inter ſe effundebãt.

Βλάσφημος. ὁ. ὸ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦτα. ὰ. βλαῦδις. calcei, crepidæ.

Βλαύτιον. ὁ. τὸ. ſolea.

Βλαυτῶν. nectere calceos, πλέκειν ὑποδήματα.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλᾶο. percutiaris. Aoriſt. β. optatiui modi, ἀπὸ τοῦ βλάω.

Βλαὸς. percuſſus, βλαθείς.

Βλαυμυξος. mucoſus, flaccidus.

Βλαυρώπις. circũſpicio cum ſuperbia, uim et alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio. Neutr. abſol.

Βλάψμα. ατος. τὸ. aſpectus, acies.

Βλαφύα. mucus.

Βλαφρός. ὸν. ὸ. ſegnis, ignauus, fatuus.

Βλαφῦρ. ῦρος. τὸ. ſordes.

Βλαφώδης. ους. ὁ, ἡ. ſordidus.

Βλέπησις. aſpectus.

Βλεπιδαύμων. ſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. ca. 18.

Βλέπος. ους. τὸ. Attice, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. π. ψα. intueor, uideo, cer-

no, aſpicio. Item ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν, id eſt uiuere. Euripid. in Hecuba, τόθ' ὡς σχεῖν, ἃ βλέποντι μὲν ἥδιστ' ἐστὶ χρήματ'. ſic Dido apud Verg. Vitam pertæſa, tædet (inquit) cœli conuexa tueri. Ammon diſtinguit à θνάω. Accuſ.

Βλαισός. οῦ. ὁ. mcurtus, qui crura habet inuerſa & genua in poſteriora reflexa.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarũ, cilia.

Βλέφαρον. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare folium. παρὰ τὸ φέρω, τὸ ἱμάτιον οὖν ἢ βλίττει, quòd oculi indumentum ſit. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τῷ βλίττω ἵημι.

Βλίδλω. iactim, μικτὰ ἢ βάπτω.

Βλίτα. panis intritus.

Βλίμματα. τά. iacula.

Βλίμφος. ου. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmẽto, poëticè & Ionicè.

Βλίτα. idem quod βλίμματα.

Βλίττω. caſtrauit.

Βλιττικά. quæ uulneri patent.

Βλιττός. attonitus, apoplecticus.

Βλῶφος. ου. τὸ. clauus ligneus, peſſulus.

Βλυχάσμα. μ. ἀσμα. π. ματ. balo. Depono. abſol.

Βλυχή. ῆς. ἡ

Βλύχημα. κτος. τὸ. balatus.

Βλύχημος. ſtultus, ſimplex.

Βλῶχον. herbæ ſpecies. ſed βλυχὼν, ὄνος ὀρεινός, Hipp.

Βλυχρός. ρᾶ. debilis. παρὰ τοῦ βιβλύσθω, ὁ καταβιβλημένος, καὶ μυδῶντες. Pind. dixit ἀπὸ τοῦ ἰχῶρος, ἀφ' οὗ βίβλυκα, ὁ καταβάπτω. Dicitur & ἀβλυχρὸς, quemadmodum σάχνη & ἄσαχνη, ὠδὴ & ἄοιδη.

Βλύχων. ωνος. ὁ. pulegium herba, pro γλήχων Atticè. Accipitur & pro pube.

Βλυχωνίας. ου. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. Pace. ἀγὼ κυκεῶν ἐπιπίοις βλυχωνίαν.

Βλυχώνιον. ου. idem quod βλυχών.

Βλιμάζω. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè autem de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtoph. Auib. ἔπαιτα δήτα τις πωλοῦσ' ἀθρόους, οἱ δ' ἀνάγκαι βλιμάζοντες, Poſtea capientes uendunt congregatos, Hi autem emunt palpantes. τὰ κυήσια τῶν μυιῶν φυγᾷν.

Βλιτὰς. ὁ. mulier imbecillis.

Βλιτομάμας. ου. ὁ. uel βλιτόμας ſtupidus, bardus, ſtolidus. Ariſtoph. Nebul. τὸ σὺ καλῶσι βλιτομάμαν.

Βλίτον. ου. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis.

Βλοσυρός. ᾶ. ὁ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, παρασκευμένον, καὶ τραχὺ δὲν βλέπων. ἀπὸ τοῦ βάπτω, ἢ τις φάσκων δεῖς ὄψεις.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu horribilis.

Βλοσυροπός. ᾶ. ὁ. toruus oculis.

Βλυβάζων. βλιμάζων.

Βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmure & ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neut. abſol.

Βλύω. idem.

Βλωθρὴ. pinus, abies, pirus.

Βλωτρός. ρᾶ. ὁ. altus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. Neutr. abſolut.

Βλωμός. οῦ. ὁ. morſus, bolus, panis fragmentum. Vnde ἑκατόβλωμοι ἄρτοι apud Heſiod. id eſt octo fragmentorum.

Βλώσυρός. terribilis.

Βο.

Βοάγιον. ου. τὸ. ſcutum ex pellibus boum

agreſtium fabricatum.

Βοάρτιος. ὁ ſtultus.

Βοαδρ μος. ὁ auxiliator, ὁ ἀπὸ τῆς βοῆς, ἤγουν μάχης, ταχὺς.

Βοάριον. τὸ quod ad boues pertinet.

Βοαχμία. Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ συναρμόσαι τὴν ἱστουργίαν ἢ ἀπὸ ἰσχύος καὶ ἄροτρον βόας.

Βοᾶσι. pro βοῶσι cõtractum ex βοάουσι.

Βοαύλιον. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ήσω. π. ησα. clamo, uoco, boo. Neutrum abſol.

Βόεια. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόειος. ὁ. bouinus.

Βοέις. ιος. ὁ. lorum proprie, & pro rudente ponitur.

Βοή. ῆς. ἡ. clamor, uox. Lucian. καὶ βοῆς μετὰς ὧν τὸ σημαίνειον. Βοὴν ἀγαθὸν ab Homer. uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, propterea quòd quibuſdã in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομῶν. cũ feſtinatione adeſſe, auxiliari periclitanti.

Βοηδρόμια. feſtũ quoddam apud Athenienſes, curſus cum clamore.

Βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοηδρομιών. ὁ. æſtimor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præſidium.

Βοηθέω. μ. ήσω. π. ησα. auxilior, adiuuo. Per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè, quam per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθῶ ſit de dubium eſt quòd ad nocem periclitantis & quærentes ſuccurritur, quod & ἐπικουρῶ nocant. Eud. Cõ.

Βοηθητικὸν. ὁ. ſocius ad opem præſtandam.

Βοήθοος. ὁ. celer in ferendo auxilio, ex prompto in pugna. Theocrit. ὁ λαμπρὸς βοηθοὸς βοηδόος.

Βοηθὸς. οῦ. ὁ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, et expulſio boũ.

Βοηλατέω. ήσω. ησα. agito boues.

Βοηλάτης. ου. ὁ. bubulcus, buſſequa.

Βοηθόη. ῆς. ἡ. clamor.

Βόθριον. foſſula, hulcus appellã cuiuſdam & anguſtum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Βόθρος. ου. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυνος. ου. ὁ. fouea, foſſa. παρὰ τὸ βαθὺς.

Βοιδάριον. ου. τὸ. βοΐδιον

Βοίδιον. ου. τὸ. bucula.

Βοϊνὸς. ῆ. ὁ. bouinus.

Βοιωτάρχης. ου. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magiſter equitum.

Βοιωτάρχια. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωτάρχων. ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωτάζω. lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικὸς. ἡ. ὁ. Bœoticus. Pro craſſo accipiunt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotum in craſſo iurares aëre natum.

Βοιὼ. olim dicebantur dolores qui ſentiuntur in partu.

Βόλαιος. ου. ὁ. impetuoſus, irretitus.

Βολβίδιον. ου. bulbulus.

Βολβάω. magna iactare, μεγαλοφρονεῖσθαι.

Βόλβιτον. ου. τὸ. uel ὁ ἐπίτηδες. ſtercus boũ. Feſtus bulbitare Latinis hunc inflexũ putat, quod ſignificat puerili ſtercore inquinare. Cæl. li. 6. ca. 38.

Βολβὸς. ῆ. ὁ. bulbus, tuber.

Βολὴ. μῆς. ἡ. ictus. π. ησα. percutio. Actiu. accuſ.

Βολὶς. ſtercoliniũ.

Βολὶς. ῖδος. ἡ. iactus, ſparſio, percuſſio, ictus.

Βολίσω. μίσω. π. σα. bolidem ſubmitto, nauticum

nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Com.

Βολίς. ίδος. ὁ. missilis hasta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demissō nautæ explorant altitudinem maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.

Βολίτωνα. ὁ. polypi species.

Βολίτινος. η. ὁ. stercoreus.

Βόλος. ὁ. η. ὁ. stercus maxime asinorum & boum. Atticum est ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Cæl. lib. 6. cap. 18.

Βόλος. ὁ. rete piscatorū, id est funda. Capitur absolute pro retis iactu, ut βόλον πρίασθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur itē aleæ iactus, atq; ita Plautus usus est in Rudēte. Oh Neptune, salue, nec te alcator ullus est sapientior. Profectò nimis lepide iecisti bolon, periurium perdidisti. Simul uerba Trachaleonis serui existimantis lenonem naufragio periisse. Dicitur etiam βόλος πανοῦργος, καὶ πανοῦργος καὶ λωβητικός. Est etiam βόλος τὸ ὀδόντων in ueterinis, cū dentes pullinos amittunt. Aristot. li. 6. de histor. ὅμοιος μάλιστα γυναίξιν ἡ ἵππος μετὰ τὸν βόλον τῷ κυνόδοντι. Significat itē τὸ βαλλόμενον ἐς ὄγκον ἐχθρόν. Bud. in Annot. & Com.

Βόλυχον. ε. bdellium.

Βολυσία. ας. ἡ. εἰλείθυια, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. Βολὰ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν. irridere, cauillari.

Βόμβαξ. ἀχανοῦς.

Βομβαύλιος. tibicen, αὐλητής.

Βομβέω. μ. ήσω. ν. ημα. resono. Neutr. absol.

Βομβηδόν. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος. ε. ὁ. bombus, sonus apum.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος. ε. ὁ. apis genus, obstreperus.

Βόμβυξ. υκος. ὁ. bombyx, insecti genus.

Βοοδύτης. qui uictimas cædit, ὁ τὰς βόας βάπτων σκόλοψι.

Βορά. ᾶς. ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβορῖται. hæretici quidā uocati sunt, à cœno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βόρβορος. ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βορβοροτάραξις. ε. ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristop. equit. ὦ βορβοροτάραξι καὶ πόλυ πάντα σαν ἡμῶν ἀναστυρβακές.

Βορβορυγμὸς. ῦ. ὁ. tumultus & strepitus uentris aut aquæ.

Βορβορώδης. ες. ὁ. turpis, fœtorē inferens.

Βορέας. α. ὁ. aquilo.

Βόρειος. α. ὁ. aquilonaris.

Βόρος. ε. ὁ. edax.

Βορρᾶς. ᾶ. ὁ. aquilo, boreas.

Βορρέαθεν. ab aquilone.

Βορρέϊος. boreas.

Βόσις. ιος. ἡ. cibus.

Βοσκὰς. genus piscis uiscosi.

Βοσκή. ῆ. νομή.

Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης. ες. ὁ. bestialis.

Βόσκομαι. κοῦ

Βόσκω. pasco, pascua præbeo.

Βόσκωρ. ορος. ὁ. pastor.

Βόστρυχ. υχος. ὁ. muliebris capillus, cæsaries.

Βοστρυχίδια. fraces, κύμβαλα.

Βοστρυχίζομαι. calamistror, cincinnatus sum.

Βοστρυχίζω. alo comam.

Βόστρυχος. υ. ὁ. cæsaries, plexi mulierum crines.

Βοτάνη. ης. ἡ. herba.

Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.

Βοτανισμός. οῦ. ὁ. runcatio, id est euulsio inutilium aut noxiarum herbarum.

Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.

Βοτᾶρις. ιδος. αἱ. casæ pastorum, gurgustia.

Βοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor.

Βοτικός. ἡ. ὸν. pastoralis.

Βοτόν. ῆ. τὸ. armentum, ouis.

Βοτός. οῦ. ὁ. βόσκημα, τροφή, alimentum.

Βοτρύδιον. ου. τὸ. genus ornamenti muliebris.

Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.

Βοτρυμία. uindemia.

Βοτρυόδωρος. ου. ὁ, ἡ. racemos elargiens.

Βοτρύονες. οἱ. uuæ, conditicij racemi.

Βοτρυοσίφανος. ου. botryonum sertis redimitus.

Βότρυς. υος. ὁ. racemus.

Βῦ nihil per se significat, sed in compositione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βῦς dicitur.

Βῦα. ἀντὶ τοῦ παιδίον.

Βουάρης. pastor.

Βυβάλια. τὰ. ornamenta quæ circa manum feruntur, præsertim à mulieribus.

Βυβάλης. bubalus.

Βυβάρας. magnus, grauis, superbus.

Βυβίς. ῖ. mutus.

Βύβωσις. uoracitas.

Βύβωτος. ου. ὁ, ἡ. pabulo abundans.

Βίβρωσις. ιος. ἡ. magna fames, æstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uoluucri apud Nicandr.

Βουβωνικόν. ῦς. ἡ. morbus quando cum inflammatione tumet testiculus, & dolor ad inguina peruenit.

Βουβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ἕως δὲ βουβῶνος, Vsque ad inguina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀκοδίτας ἀ πὶ βουβῶνας ἰλίφης.

Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Aristopha. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν πόνων ὅσον ἐστὶν· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ βαλανεῖον βάδομαι. ἀπὸ τῶν πόνων γὰρ τὸν νεφρὸν βουβωνῶ. Id est, O Iupiter rex, res laborum quanta est! Ego quidem igitur in balneas ire uolo. Præ doloribus enim renes doleo. hoc est φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας.

Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.

Βουγάϊος. ου. ὁ. iactator.

Βουγήνις. ιος. ἡ. apis, quòd ex boum ossibus nascatur.

Βύγλωσσις. piscis nomen & herbæ.

Βουδάκη. bupreſtis.

Βύδλα ας. ἡ. πόλις

Βύδλος. ῆ. τὸ. ciuitas Magnesiæ.

Βουδύψιον. corium.

Βύδρος. ου. ὁ, ἡ. bobus nocens, boues ex coriaris. καὶ βύδρα ἱμάτια, ἃ ἐκ βύδρου, καὶ ἄπαξ εἶπε ἀκοδίφθερτα.

Βουζυμᾶν. accelerare.

Βύθωρος. ου. τὸ. promontorium Salamini oppositum.

Βουζυγία. appellabatur Athenis familia quædam sacerdotio prædita. sic dicta à Buzyge quodam heroë, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.

Βύζυγος. ου. τὸ. bouis iugum.

Βουθέριον. locus, quo astate armenta pascuntur.

Βουθοίνας. Herculis epith. quòd boues solidas deuoraret.

Βουθυσία. ἡ. sacrum regale & magnificum, opiparum conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit.

Βουθυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sacrificio boues, magnificos amplosq; sumptus facio. Diuitum enim est, uel regum potius, boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædam partiri.

Βουθύτης. ου. ὁ. bouicida.

Βουϊβώω. bouem immolo.

Βουκαῖος. ου. ὁ. bubulcus, messor, Βουκολικὸν τῶν γεωργῶν.

Βουκανιστήριον. τὸ. buccina.

Βουκανιστὴς. ὁ. buccinator.

Βουκάτια. boum præsepia.

Βουκάρτιος. mons Asiæ.

Βουκόνται. οἱ. stimulatores, impulsores boum.

Βουκολάεισι. Gallogræci.

Βούκεντρον. ε. τὸ. stimulus boum.

Βούκερας. herba ad bouis cornu similitudinem inflexa.

Βουκερώδ. ῶδες. ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκεράς. fœnum græcum, τῆλις.

Βουκεφάλας. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκεφαλίτης. nomen gentile.

Βουκέφαλος. equus Alexandri magni dicitur esse, à taurino capite.

Βουκολεῖον. locus seu sedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω. μ. ήσω. ν. ηκα. pasco boues, pasco, exerceo artem pastoralem. Ité multum amo, curo. Item decipio, fallo, id est lenio, mitigo. Lucian. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ νόμιζον τὸ τῆς φύσεως ἀκριτὸν βουκολεῖν. Id est, Ascititius ornatus naturæ dedecus et turpitudinẽ fallit, id est mitigat & lenit. Aristoh. Pace. μὴ βδέτω, μηδ' ἀζέσθω ἡμῶν φρήν, ὡς εἰ μυτίασος οὖτος ἦν ὀσφρήσεται, κατακάρα ῥίψας μὲν βουκολήσεται. Id est ἀπατήσεται, inquit interpres.

Βουκόλημα. malcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, διαπνοὴ, solatium, ut ἄνεσις ἔχει τὶ βουκόλημα τῆς λύπης.

Βουκολίδα. τῶν. bobus pascendis aptam.

Βουκολικὸς. ἡ. ὁ. pastoralis.

Βουκόλιον. ε. τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀπὸ μέρους, ποίμνιον.

Βουκολισμὸς. genus cantionis rusticæ.

Βουκόλος. ε. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυσος. ε. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βούκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βουλᾶς. ὁ. consiliarius.

Βουλεία. consulatus.

Βούλευμα. ατος. τὸ. consilium.

Βουλεύομαι. μ. εύσομαι. σ. εύσω. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Depon. accusatiuing.

Βουλεύσεως δίκη. actio est, cum quis de factis insidijs accusatur: aut cum quis in erarium relatus, eum qui inscripsit, quasi iniuste factum, accusat.

Βουλευτήριον. ου. τὸ. consilij locus, curia.

Βουλευτὴς. οῦ. ὁ. consultus, consiliarius, senator, decurio. βουλευτὴν λαγχάνω, καὶ βουλεύειν λαγχάνω, creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitò fiebat. Bud. in Anno. & Com.

Βουλευτικὸν. οῦ. τὸ. facultas consultandi.

Βουλεύω. μ. εύσω. ν. ηκα. consulo, id est consilium do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accus. ut βουλεύω τῷ ἀπόφασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com.

Βουλεών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati.

Βουλή.ῆς.ἡ. consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Bud. in Annot. & Com.

Βούλημα.ατος.τὸ. sententia, propositum.

Βούλησις.εως.ἡ. uoluntas.

Βουλιγόρος.ου.ὁ.ἡ

Βουλιφόρος.ου. ὁ,ἡ. cõsultus, cõsiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quòd hic multis consulere debeat.

Βουλία.ας.ἡ. tempus consultationis.

Βουλιμία.ας.ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibũ esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ destituantur. bou hic auget. Quidam caninum appetitũ interpretantur. Cæl. lib. 13. ca. 19.

Βούλιμος.ου.ὁ. idem. Cæl. lib. 14. ca. 1.

Βουλιμάζω.μ.άσω. π.αχα. κὴ

Βορλιμιάω, ᾧ βουλιμάζω. ualde esurio.

Βοῦλλα. bulla.

Βούλομαι. in secũda persona βούλει. μ.ὑσο μαι. π.νμαι. uolò, audeo, decerno, gestio. Βούλομαι ἀκοῦσαι, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis. Depon. accus. iung.

Βουνυχὲς.οῦ.ὁ. uespera, quòd boues tum à laboribus soluantur.

Βουμαστός.ὁ. bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.

Βουμυλγέτ.οῦ.ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget.

Βουμυκὰ. mugitus.

Βόναπος ὁ. qui & monapius, fera est.

Βόντον. scopa regia, herbæ species.

Βὸνις terra collibus frequens.

Βουνοειδὴς.ὲος.ὁ,ἡ. montosus, monti similis.

Βουνόμ& .ου.ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουνὸς.οῦ.ὁ. collis, βυμὸς, πίβαξ.

Βουνώδης.ους.ὁ,ἡ. montosus, collibus frequens.

Βούπαλος.ου.ὁ. asmus.

Βούπαις. adolescentulus, quasi grandis puer. Item apicula, è bobus enim nasci solet.

Βούπεινα.ης.ἡ. immodica fames.

Βουπλήτης. ου. ὁ. uel βουπλάτης. bubulcus, calamitosus, laboribus ad dictus.

Βούπληγες. percussi à bobus.

Βουπλῆγες, qui ipsi percutiunt.

Βουπλήξ.ῆγος.ὁ. stimulus boum.

Βουπόλος. bubulcus.

Βουπόρος. magni obelisci, uel ad torendos boues, apud Herodot.

Βουπράσιον. urbs, & fluuius, & locus in Elide.

Βουπρασιώς. κὴ

Βουπράσιος. κὴ

Βουπρασίον. nomen gentile.

Βουπρῆστις.ἡ. bupreslis herba. & bestiolæ cuiusdam genus, de quo Plin. περὶ τὸ πρῶτον τὰς βοῦς. Bud. in Annotat. post.

Βουπρίονες. rupes, præcipitia, colles.

Βόρυγχος. piscis quidam cetaceus.

Βοῦς. οός.ἡ. bos, uacca. Item bouis pellis, scutum. Aliquando nummi genus nota bouis percussum, sed tunc est masc. gen.

Βουσάνα. &

Βουσασία. &

Βούσασις.εως.ἡ. &

Βούσβωμον. bubile, stabulum boum.

Βούτης.ου.ὁ. bubulcus, βουπόλος.

Βουτόναρκα. homines nutriens, telluris epitheton.

Βούτιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βούπρατον.

Βούτομον.ου.τὸ. herba harundini similis

quæ

quæ bobus in pabulum data eos ex necat.

Βούτομος. ὁ, ἡ. boues penetrans. βόας πλήττων.

Βουτρόφος. ὁ. bubulcus.

Βουτύπος. ὁ. popa, qui bouem ferit securi.

Βούτυρον. ου. τὸ, τὸ τοῦ γάλακτος, butyrum, quasi bouis caseus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος. ὁ. edax. Est etiam fluuius in Archadia ab heroë Buphago appellatus.

Βούφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονίω. μ. ήσω. π. κτα. boues macto. Hom. Iliad. η. Ἐφόνησε δὲ κατὰ κληῖδας.

Βουφόνια. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνος. Iouis Poliei sacerdos. Pausan.

Βουφορβός. οῦ. ὁ. armentarius, pastor boum.

Βόω. μ. ήσω. π. κτα. clamo, pasco, celebro. (or.

Βοών. ῶνος. custodia apud Alexandrã.

Βοῶν. clamans.

Βούωνος. boue emptus.

Βοῶπις. ῖδ & ῖ. quæ habet oculos bouinos, id est rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βουτίω. μ. ήσω. π. κτα. aro. Accus.

Βούτης. ου. ὁ. bubulcus, ἀροτοφύλαξ.

BP.

Βραβεῖον. ου. τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, stadium, præmium simpliciter. Dictum putant, quasi ἐμβραβεῖον, quòd uirgæ palmeæ designabantur uictores.

Βραβεύς. έως. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής. οῦ. ὁ. dispensator, præfectus gymnicis ludis. Designator Latinè dicitur.

Βραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ministro, gubernо, dispenso, dijudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, præmium acquiro. Accus.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα. τὰ. pruna damascena, quasi τὴν βορβορώδη ὑπάπτουσα. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βραγχία. τὰ. branchia seu branchiæ, quibus pisces spirant. Hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.

Βραγχάω. μ. άσω. π. ακα. κοὴ

Βραγχιάω μ. άσω. π. ακα. rauceſco, πνίγω. Neutr.

Βραγχοειδής. ους. ὁ, ἡ. branchijs similis.

Βράγχος. τὸ. raucedo, morbus cum gutture & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non solum è capite cadente catarrho, sed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris.

Βραγχώδης. ους. ὁ, ἡ. raucus.

Βραδέως. tardè.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος. η. ὸν. tardissimus.

Βραδιλόγουσος. η. ὸν. tardiloquus.

Βραδύνοια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύνω. μ. υνῶ. tardo, moror. Neutr.

Βραδυπαρέω. lente incedere.

Βραδυπεπτοῦντες. οι. tarde coquentes.

Βραδυπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδύπους. ους. ὁ. tardigradus.

Βραδύς. έος. ὁ. tardus.

Βραδυτής. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. π. αυα. ferueo, ſcateo, tacite lugeo. Neutr.

Βράκανα. τὰ. agrestia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim semper β præponunt ad ρ, cum sequitur α, ε, aut ο.

Βρακόομαι. μ. ώσομαι. π. ημαι. irascor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. absol.

Βράξω, deuorare, comprehendere.

Βράσσω. edere, abscondere, lingere.

Βράσμα. hoc nomine censetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτιμα δόντος, teredinem non sentiens.

Βρασμάτια. ebullitio.

Βρασμός. οῦ. ὁ. concussio, cachinnatio magna, unde maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. π. αχα. bullo, ebullio, effero, feruco. Neutr. absol.

Βράσσων. ονος. ὁ, ἡ. breuior, segnior. Ilia. α'. ἀσπάσι οἱ βράσσων νόος ἀλλὰ ἕκηται.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραχαίω. resono, strepo, & βραχίω.

Βραχία. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Vergil. In breuia & syrtes urget.

Βραχὺ πλάονες. paulò plures.

Βραχέα. pusillanimitas.

Βραχίων. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόνια. τὰ, ornamenta brachiorum.

Βραχιονιτήρ. ῆρος. ὁ. armilla.

Βράχιστος. η. ὸν. breuissimus, ὀλάχιστος.

Βραχίων. ονος. ὁ. breuior. Ité brachiũ, ὅτι βραχύτερόν ἐστι τ' λοιπῶ μέρους.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde βραχὺ φροντίζω, parui pendo. βραχὺ πλάονες, paulo plures. βραχὺ ὕστερον, statim, mox, paulo post.

Βραχύβιος. ος. ον. breuis uitæ.

Βραχυβιότερος. breuior uita.

Βραχυδρομάταζος. η. ον breuissime currit.

Βραχυλλὶς. ίος. ὁ. ἡ. compendiosus.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλλῖος. η. ὸν. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογητέον. breui ratione utendum est.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquiũ. Bud. Cõ.

Βραχύλογος. η. ὸν, ὁ. breuiloquus, breuitatis studiosus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.

Βραχυόζος. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπορος. η. ὸν. breuis transitus.

Βραχύς. ία. ὺ. breuis, paruus. πρὸ βραχέος, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτὴς. breuis, compendiosus.

Βραχύτης. ητος. ἡ. breuitas.

Βραχυφεγγίτης. ὁ. paululum lucens, ὀλιγοφαὴς.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. resono, ἠχέω. onomatopœia est. Neutr. absol.

Βρίγμα. ατος. τὸ. κοὶ

Βριγμός. οῦ. ὁ. caluaria, dimidium capitis, cum sinciput, tum occiput.

Βριμάω, κοὶ

Βρίμομαι, κοὶ

Βρίμω. sono, percutio, minor, bullio.

Βρυσία. fucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρύζ. ὁ. anas.

Βρυάομαι. μ. ήσομαι. π. ομαι. exulto, superbio, murmuro, mirabundè iracscor, fremo. Depon. absol.

Βρύγιοι. οἱ. Brutij.

Βρυντήσιον. ὐ. τὸ. Brundusium.

Βρυτανικὴ. ἡ. betonica herba.

Βρύτας. α. τὸ. idolum. παρὰ τὸ βρυτῶ ἰσχύω, Suid.

Βρύφος. ους. τὸ. infans. παρὰ τὸ ῥέφω, ἀπὸ τὰ μιτάθησιν.

Βρυφύλιον. τὸ. infantulus.

Βρίχω. μ. ίξω. π. ιχα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accus. iung.

Βρίχμα. sinciput, βρίγμα, βριγμὸς. τὸ δὲ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, καὶ ἀπαλὸν τῇ βρίψει.

Βρίμη. oppidum Mediæ.

Βρῖγμα. quod cum tussi expuitur.

Βρῖ. particula augens, intendens q.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρός. ᾶ. ὸν. fortis, agrestis.

Βριαρόχαρ. potens manibus.

Βρίαχος. hastæ cuspis. Sed βρίαχος, Bacchа mulier, ἡ βριαρῶς ἰαχάζουσα.

Βριάω. μ. άσω. ω. ασα. extollo. Accusatiuo iung.

Βρίγκος. piscis cetaceus.

Βρίεμαι. μ. σομαι. ω. ισμαι. nitor.

Βρίθω. μ. ήσω. ω. ησα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quiesco, torpesco, impetum facio, fumus curo. Neutrum absol.

Βριμύνος. υ. ὁ. latè sonans. Martis epitheton.

Βρίθω. grauis est, & grauatur.

Βριθύς. ύος. ὁ, ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chrysost. passiue protulit pro ingraueſco & propendeo, pessum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι posuit τὴ καταφέρεσθαι in Cæsare, οἱ δ' ἐπὰς ἅπαντες ἐπὶ τὸν ἄρι στον ἔβρισαν, Incubuerunt, impressionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. ους. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderositas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorsum uergo. Proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item stipo.

Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργάω ἐς σαυνοσίαν.

Βριμάνω. &

Βριμάω. &

Βριμώω. μ. ήσω. ω. ωσα. mugio, minitor, fremo, iraſcor. Neutr.

Βρίμη. potens, fortis. à βρι particula intensiua.

Βριμώ. όος. ἡ. Proserpina.

Βρίος. ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρίσος. genus echinorum, bruſſi uocantur.

Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι τοῖς Βρίσοις νόμοις ὡμαρτῶ.

Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.

Βρογχιάζω. deuorare.

Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor est cernicis inter cutem & asperam arteriam.

Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam scribit esse cartilagineum secundum asperam arteriam, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρύχεσθαι ἐν τῷ σιτεῖσθαι, καὶ πίνειν.

Βρόμιος. ου. ὁ. Dionysiacus, Bacchus.

Βρόμος. ου. ὁ. crepitus ignis, strepitus, sonitus uenti.

Βρομώδης. ους. ὁ, ἡ. olidus, uirosus, grauis odoris.

Βροντάω. μ. ήσω. ω. ησα. tono. ἐμβριθυνται μηχος. attonitus. Neutr. absol.

Βροντεῖον. υ. τὸ. locus in scena, in quo cõiectis in ænea uasa lapidibus toni trus similitudinẽ imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eraſ. in Chiliad.

Βροντή. ῆς. ἡ. tonitrus, strepitus. παρὰ τὸν βρόμον τὸν ἐ πυρὸς ἴσον. ἴμπνρ & ἡ βροντή.

Βροντία à Plin. uocatur genus lapidis à tonitruo.

Βρόσος. fimbria tunicæ.

Βροτίας. ὁ, ἡ. καὶ

Βρότιος. ου. καὶ

Βρότος. ου. ὁ. καὶ

Βροτοδαίς. ίος. ὁ, ἡ. humanus.

Βροτώ. mulier.

Βροτόεις. όεσσα. ὁ. cruentus.

Βροτολοιγός. οῦ. ὁ. homicida, ὁ ἄνδρας ἰαφών.

Βρότος. ου. ὁ. tabo, sanies.

Βροτός. οῦ. ὁ. homo, mortalis, terrigena.

Βρυάκτης. deceptor.

βιάζομαι ἀπὸ τοῦ βίος: id quod & Priscian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. sed id perpetuò uerũ non est. Accus.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. άσω. σ. αχα. cogo, uiolo. accu.

Βιάζω. μ. άσω. π. αχα. uiolo. Accus.

Βιάθω. proficiscor, πορεύομαι.

Βίαιον. ε. uiolatio, uiolentum.

Βιαῖος. ε. ὸ. uiolentus, raptor, uehemẽs, inuitus.

Βιαίως δίκη. actio de ui illata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. σ. άσμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκὴς. sufficiens ad uitam.

Βίαρχος. qui cõmeatui præfectus erat. nam βίος uictum significat.

Βιάσομαι. uiuo.

Βιασμός. ῦ. ὸ. uiolatio.

Βιασὶς. ῦ. ὸ. uiolentus.

Βιαστικός. ῆ. ὸ. idem.

Βιάτιον. paruus cyathus, cochleare.

Βιάω. μ. άσω. π. αχα. aufero, uiolo. accu.

Βιβάζω. μ. άσω. σ. αχα. uado, duco, curro, admitto, admissuram facio.

Βιβάθω. μ. άσω. σ. αχα. uado. Neutr. absol.

Βίβασις. ιος. ὔ. genus saltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebãtur præmia, non modo pueris, sed puellis quoq. Saltu ĩ hac erat opus, interimq. nates pedibus cõtingere.

Βιβασὶς. ῦ. ὸ. emissarius.

Βιβάσκω. κὴ

Βίβημι. transeo, uado, duco.

Βιβύζαντες. οἱ. ἰμβιβάζοντες.

Βιβλάριον. ε. τὸ. codicillus.

Βιβλιακός. ῆ. ὸ. librosus.

Βιβλίδιον. τὸ. libellus.

Βίβλινος οἶνος. uinum austerũ. Ab uuæ genere uel à loco sic appellatum.

Βιβλιογράφος. ε. ὸ. librarius.

Βιβλιοπάπηλος. idem quod βιβλιοπώλης, qui libros uenales habet.

Βιβλίον. ε. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος. ὸ. γραμματοφόρος, tabellio.

Βίβλος. libellus, aut funiculus ex corticẽ nexus.

Βίβλος. ε. ὸ. papyrus, iuncus, codex, liber, bombyx, biblus. Scribitur per υ quoq, sed tunc est nomẽ ciuitatis.

Βιβρώσκω. edo.

Βίη πριάμοιο, βίη ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculea περιφρασικῶς, & ipso Priamo & Hercule. Ad eundem modũ ἰφὶ ἐπ ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.

Βίηφι, paragoge poëtica. ῑος, ὁ ὠάμην, βία.

Βικὸς. ῦ. ὸ. uas uinarium, urna habens ansas, lagœna, dolium.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo. Neut. absol.

Βιοδόρα. uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοτεύω. uiuo, præbeo uitæ necessaria.

Βιοθρέμμων. ονος. ὸ. homines nutriens.

Βιομήχανος. ε. ὸ. ad uitæ munera ingeniosus.

Βίος. ε. ὸ. uita morti contraria. παρὰ τὸ μετὰ βίας τῇ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Cic. βροχὺς δὲ βίῳ χρόνος. Item uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸ δὲ βίῳ παρελθὸς, præterita ætas. & paulò pòst, τῶν ἄλλων μὲν βίων μερῶν τὸ διαγεγραμμένον, Cum cæteræ partes ætatis benè descriptæ sunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Aristot. uitã desinens βίος δὲ (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non semper obseruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita sustentatur, quæq. ad uitæ usum pertinẽt. Lucia. βίον δ' ἄπορον ἀπὸ ἀλαλήμενον ἠδ' ὁμιλίης ἔλκον. Idem alibi ἀβίους ἄνθρωπους uocat inopes et egenos.

Βιότ-

Βιός. οῦ. ὁ. nervus, arcus. ἀπὸ τ βίας, καὶ δυνάμεως. τοῦτον γὰρ μάλιστα τῶν ὅπλων τὸν ἰσχυρὸν..

Βιοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. viuo. Gaza ex Cicer. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè significare uolunt, id quod ad uitæ usum attinet, suppeditare.

Βιοτή. ῆς. ἡ. modus uiuendi, uita.

Βίοτος. ὁ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictū pertinet.

Βιόχρηστος. ὁ. uitæ utilis.

Βιόω. μ. ώσω. w. ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolūt non de brutis aut plantis similibusq;, quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι, unde & βίων, & ὁ βιὸς, & βιῶναι. Herodo. utitur βιοῦντα, ἀντὶ τ ζῶντα, ἢ ζῶντα. Da tiuo iung.

Βισαλτία. Bisaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βιτάκια. pistacia fructus.

Βίττυκα. τὰ. crepidæ.

Βίτυρον. ι. scandalitium aliqui uocant.

Βιῶμαι, cogo, βιώσομαι, βιάσομαι.

Βιῶναι, ἀντὶ τοῦ βιῶν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιάρχης. cōmeatui præfectus, βιάρχου.

Βιώσιμος. ὁ. spem habens uitæ, uitalis. Herodo ἐν ἀρχῇ βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non possent homines, uel nolent. Actiuè accipitur & passiuè. Βιώσιμος ὁ ἀνθρῶπος dicitur qui uictus uidetur, & euasurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά. τὰ. uitalia. sic uocat D. Paulus quæ ad corporis subsidiū pertinent.

Βιωτικός. οῦ. ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum. aduerb.

Βιωτός. ὴ. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt, qua Cicero in Lælio, Cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquiescat?

Βιωφελῆ. τὰ. in uitæ usu utilia.

Βιωφελής. ὲς. ὁ, ἡ. uitæ utilis.

Βλ.

Βλαβερός. ᾶ. ὁ. nocuus.

Βλάβη. ης. ἡ. καὶ

Βλάβος. ους. τὸ. nocumentum, incommodum, dispendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offensio, uitium. Aristoph. in Ranis, σὺ δ' ἐπιτίμα τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obserua.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη τ τετραπόδων, actio ob pauperiē à quadrupede factā, quā legē Solon tulit, authore Plutarch. Bud. Com.

Βλαβυρία. ας. ἡ. uaniloquium.

Βλαβύσσω, καὶ

Βλάπτω. μ. άψω. w. αφα. noceo. βλάπτω, ᾷ. βλάπτομαι. accus. iung.

Βλάξ. ακα. stulta, ἄωρα, impossibilia, ἀμά.

Βλαδαρὸς. flaccidus, dissolutus.

Βλάσσω. dissipere, μαραίνω.

Βλαστὸς. titio, ramus.

Βλαυμάζω. contrectare, tentare.

Βλαισία. τὰ. blæsa.

Βλαισός. ᾶ. ὁ. blæsus. Sic à plerisq; uocatur, cui membra soluta sūt, id est παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quemadmodum Demosthenes, qui ρ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut sit, qui gressū habet mancū uel oblæsū, ὁ βιβλαμμένος τὸ ἴχνος τ ποδῶν, ut quidā interpretantur. Itē cui suræ sūt in diuersū actæ, quales sūt cancrorū et lacertarū. Latinè ualgi et uatij dicuntur. His opponuntur φαλοί. Cæl. li. 8. ca. 13. et Bud. in An.

Βλασόπνους. ὁ. natura uergendi.

Βλαψία. piſcis nomen.

Βλαξία. ας. ἡ. mollities, iactantia. Et βλαξίας piſcis, qui etiã βλὰξ dicitur.

Βλαξηνόμιον. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quòd eos fatui modo adire ſolent. Siquidẽ βλὰξ fatuũ ſignificat. Cæl. li. 3. c. 30.

Βλάπωμα. contemptus, deſpectus.

Βλαπάω. μ. άσω. ω. ωκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus deſident, ac quadã mollitie torpent. Damaſcius, καὶ παροξύνων τῷ λόγῳ τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ βλαπόντας. Apud Hippoc. legitur pro uilipendo, contemno. Huic opponitur σπουδάζω. Bud. Com.

Βλαχία. ας. regio quædã prope Cumen.

Βλαχικός. ἡ. ὁ. ignauus, βραδύς.

Βλαχικώτερον. ſtolidius, ignauius.

Βλαχός. οῦ. ὁ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάνος. gramioſus, lippus, τυφλόμυς.

Βλὰξ. κός. ὁ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Itẽ ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine infleXo, quem ne canes quidem attingãt.

Βλαπλικόν. τὸ. noxium.

Βλάπλω μ. άψω. ψ. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλασσῶται. obliquatur.

Βλαστάνω. καὶ

Βλαστάω. ῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutrum abſol.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τὸ. καὶ

Βλαστός. ὁ. germen, ramulus. παρὰ τὸ βλάσκειν, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βλαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, conuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucia. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, καὶ ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατασπάσασαν ἀπέλθειν, Et ſolida plauſtra cõuicijs onuſta, inter ſe effundebãt.

Βλάσφημος. ὁ. ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται. αἱ. βλαῦδες calcei, crepidæ.

Βλαύτιον. ὁ. τὸ. ſolea.

Βλαυτᾶν. nectere calceos, πλέκειν ὑποδήματα.

Βλαψιγορία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλᾶο. percutereris. Aoriſt. 6. optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλάμι.

Βλαὶς. percuſſus, βλαβὴς.

Βλεννώμυξος. mucoſus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circũſpicio cum ſuperbia, nim et alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio. Neutr. abſol.

Βλέμμα. ατος. τὸ. aſpectus, acies.

Βλέννα. mucus.

Βλεννός. οῦ. ὁ. ſegnis, ignauus, fatuus.

Βλέννος. εος. τὸ. ſordes.

Βλεννώδης. ους. ὁ, ἡ. ſordidus.

Βλέπησις. aſpectus.

Βλεπιδαίμων. ſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. ca. 28.

Βλέπος. ους. τὸ. Attice, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. ψ. ψα. intuor, uideo, cer

πο, aſpicio. Item ἀντὶ τοῦ ſῆν, id eſt uiuere. Euripid. in Hecuba, τόδ' ἀκτὶς ἡλίου βλέπει, ἃ βλέποντι μὴ θέμις χράσθαι. ſic Dido apud Verg. Vitam pertæſa, tædet (inquit) cœli conuexa tueri. Ammon diſtinguit à θιάω. Accuſ.

Βλαισός. οῦ. ὁ. incuruus, qui crura habet inuerſa & genua in poſteriora reflexa.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarũ, cilia.

Βλέφαρον. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὁμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare folium. παρὰ τὸ φάρος, τὸ ἱμάτιον διὸ καὶ βλέπειν, quòd oculi indumentum ſit. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν σύγκλειν.

Βλήδην. iactim, μετὰ ῥάβδων.

Βλήτη. panis inritus.

Βλήματα. τά. iacula.

Βλήμφος. ου. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmẽto, poëticè & Ionicè.

Βλήτρα. idem quod βλήμελα.

Βλήτρευε. caſtratur.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλητός. attonitus, apoplecticus.

Βλῶθρον. ου. τὸ. clauus ligneus, peſſulus.

Βλωχάομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. balo. Depon. abſol.

Βλωχή. ῆτ. ἡ.

Βλώχημα. ατος. τὸ. balatus.

Βλώχημος. ſtultus, ſimplex.

Βλῶχον. herbæ ſpecies. ſed βλωχὸν, ἢ σπριον, Hipp.

Βλωχρός. ὸν. debilis. παρὰ τοῦ βλώθω, ὁ καταβεβλημένος, καὶ πεπλωκὼς. Pind. dixit ἀπὸ τοῦ ἰχνεύω, ἀφ' οὗ βέβληκα, ὁ καταβάσκω. Dicitur & ἀβλωχὸς, quemadmodum σάχης & ἄσαχος, σθὲς & ἄπυστος.

Βλώψ. ωπος. ὁ. pulegium herba, pro πλήγιον Atticè. Accipitur & pro pube.

Βλωχωνίας. ου. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. Pace. ἀγὼ κυκεῶν ἐπιτίθεις βλωχωνίαν.

Βλωχώνιον. ου. idem quod βλωχών.

Βλωμάζω. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè autem de auibus cum illas emturi tractamus. Ariſtoph. Auib. ἔπαιτα δόντος πωλοῦντ' ἀθρόους, ὁἰδ' ἀνῶνται βλωμάζοντες, Poſtea capientes uendunt congregatos, Hi autem emunt palpantes. τὰ κενὰ τῶν μυλαίων πυγῶν.

Βλωτάς. ἡ. mulier imbecillis.

Βλωτομάμας. ου. ὁ. uel βλωτόμας ſtupidus, bardus, ſtolidus. Ariſtoph. Nebul. ἢ σὲ καλοῦσι βλωτομάμαν.

Βλίτον. ου. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis.

Βλοσυρός. ῆ. ὸν. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, παρασυρμένον, καὶ ταυμαθὲν βλίπειν. ἀφ' οὗ βάσκειν, ἢ τὸ φάσκειν ζῶντα ὄντας.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu horribilis.

Βλοσυρωπός. ῆ. ὸν. toruus oculis.

Βλυβάζω. βλεμβάζω.

Βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmure & ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neut. abſol.

Βλύω. idem.

Βλωθρὸ. pinus, abies, pirus.

Βλωθρός. οῦ. ὁ. altus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. Neutr. abſolut.

Βλωμός. οῦ. ὁ. morſus, bolus, panis fragmentum. Vnde ἐκβλωμὸς ἄρτος apud Heſiod. id eſt octo fragmentorum.

Βλώσυρος. terribilis.

ΒΟ.

Βοάγριον. ου. τὸ. ſcutum ex pellibus boum

agrestium fabricatum.

Βοάγριος. ὁ. stultus.

Βοαδρ μ@. ὁ. auxiliator, ὁ ἐς τλὼ βολὴ, ἤγουν μάχλω, ταχὺς.

Βοάριον. εν. τὸ quod ad boues pertinet.

Βοαρμία. Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ συναρμόσαι τὴ ζυγὸν τοῖς ἀροτῆρσι βόας.

Βοᾶσι. pro βοῶσι cõtractum ex βοάουσι.

Βοαύλιον. υ. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ήσω. σ. ηκα. clamo, uoco, boo. Neutrum absol.

Βόβρα. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόβρος. υ. ὁ. bouinus.

Βοᾶς. ῆος. ὁ. lorum propriè, & pro rudente ponitur.

Βοή. ῆς. ἡ. clamor, uox. Lucian. καὶ Βοῆς μετὰ λῶ τὸ συμπόσιον. Βολὴ ἀγαθὸς ab Homer. uocatur Menelaus, ut minimè formidolosus in bello, propterea quòd quibusdã in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομῶν. cũ festinatione adesse, auxiliari periclitanti.

Βοηδρομία. festũ quoddam apud Atheníenseis, cursus cum clamore.

Βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοήδρομος. υ. ὁ. adiutor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præsidium.

Βοηθέω. μ. ήσω. σ. ηκα. auxilior, adiuuo. Per succurro significantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθῶν inde dictum est quòd ad uocem periclitantis & quiritantis succurritur, quod & βοηδρομῶν uocant. Bud. Cõ.

Βοηθικός. ὸν. ὁ. facilis ad opem præstandam.

Βοηθός. ὸν. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocri. ὃ ἄμφω ὀνατοῖσι βοηθός.

Βοηθός. οῦ. ὁ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, et expulsio boũ.

Βοηλατᾶ. uastat.

Βοηλατέω. μ. ήσω. σ. ηκα. agito boues.

Βοηλάτης. υ. ὁ. bubulcus, bussequa.

Βοηθός. όος. ἡ. clamor.

Βόθριον. fossula, hulcus appella tũ curuum & angustum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Βόθρος. υ. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυνος. υ. ὁ. fouea, fossa. παρὰ τὸ βαθὺς.

Βοιδάριον. υ. τὸ. καὶ

Βοίδιον. υ. τὸ. bucula.

Βοϊνός. ῆ. ὸν. bouinus.

Βοιωτάρχης. υ. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magister equitum.

Βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωταρχῶν. ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωτιάζω. lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικός. ἡ. ὸν. Bœoticus. Pro crasso accipiunt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotum in crasso iurare aëre natum.

Βολὰ. olim dicebantur dolores qui sentiuntur in partu.

Βόλαμ@. υ. ὁ. impetuosus, irretitus.

Βολβίδιον. υ. τὸ. bulbulus.

Βολβόω. magna iactare, μεγαλοῤῥημονῶν.

Βόλβιον. υ. τὸ. uel βόλβιτον. stercus boũ. Festus bulbizare Latinis hinc inflexũ putat, quod significat puerili stercore inquinare. Cæl. li. 6. ca. 38.

Βολβὸς. ῆ. ὁ. bulbus, tuber.

Βολίω. μ. ήσω. τ. ηκα. percutio. Actiu. accus.

Βολλήν. sterquilinium.

Βολή. ῆς. ἡ. iactus, sparsio, percussio, ictus.

Βολίζω. μ. ίσω. τ. ηκα. bolidem submitto, nauticum.

nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Com.

Βολίς. ίδος. ὁ. missilis hasta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demisso nautæ explorant altitudinem maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.

Βολίτινα. ὰ. polypi species.

Βολίτινος. η. ὸ. stercoreus.

Βόλος & ου. ὁ. stercus maxime asinorum & boum. Atticum est ἀντὶ τ βόλβιτον. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Βόλος. υ ὁ. rete piscatorũ, id est funda. Capitur absolute pro retis iactu, ut βόλον τρίαυθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur itẽ aleæ iactus, atq; ita Plautus usus est in Rudẽte. Oh Neptune, salue, nec te aleator ullus est sapientior. Profectò nimis lepide iecisti bolon, periurium perdidisti. Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonem naufragio periisse. Dicitur etiam βόλος πανοῦργος, καὶ πανοῦργος καὶ λωβητικός. Est etiam βόλος τ ὀβόλου τ in ueterinis, cũ dentes pullinos amittunt. Aristot. li. 6. de histor. ὅμοιον ἥκιστα γινοίσκεται ὁ ἐλικία μετὰ τὸν βόλον τῷ κυνόλοντι. Significat itẽ τὸ βασκάνιον ἂς ἄγραν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.

Βόλος. ου. bdellium.

Βολοσία. ας. ὴ. ἀλάθη, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. βοηθὸς γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν. irridere, cauillari.

Βόμβαξ. ἀγανρμός.

Βομβαύλιος. tibicen, αὐλητής.

Βομβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. resono. Neutr. absol.

Βομβηδόν. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος. υ. ὁ. bombus, sonus apium.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος. υ. ὁ. apis genus, obstreperus.

Βόμβυξ. υκος. ὁ. bombyx, insecti genus.

Βοοθύτης. qui uictimas cædit, ὁ τὰς βόας βάπτων πελέκει.

Βορά. ᾶς. ὴ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβορῖται. hæretici quidã uocati sunt, à cœno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βόρβορος & ου. ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βορβοροτάραξις. υ. ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristoph. equit. ὦ βορβοροτάραξι καὶ πολὺ πόντιε πᾶσαν ἐμοῦ ἀνατετυφακώς.

Βορβορυγμὸς. ῦ. ὁ. tumultus & strepitus uentris aut aquæ.

Βορβορώδης. ῦ. ὁ. turpis, fœtorẽ inferens.

Βορέας. α. ὁ. aquilo.

Βόρειος. υ. ὁ. aquilonaris.

Βόρος. υ. ὁ. edax.

Βορρᾶς. ᾶ. ὁ. aquilo, boreas.

Βορράθεν. ab aquilone.

Βορρᾶων. boreas.

Βόσις. ιος. ὴ. cibus.

Βοσκὰς. genus piscis uiscosi.

Βοσκή. ὴ. νομή.

Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης. ους. ὁ. bestialis.

Βόσκομαι. κοὶ

Βόσκω. pasco, pascua præbeo.

Βόσκωρ. ορος. ὁ. pastor.

Βόστρυχος. ὁ. muliebris capillus, cæsaries.

Βοστρύχια. fraces, κύμβινα.

Βοστρυχίζομαι. calamistror, cincinnatus sum.

Βοστρυχίζω. alo comam.

Βόστρυχος. υ. ὁ. cæsaries, plexi mulierum crines.

Βοτάνη. ης. ὴ. herba.

Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.

Βοτανισμός. οῦ. ὁ. runcatio, id est euulsio inutilium aut noxiarum herbarum.

Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.

Βοτᾶρις. ιδος. ὁ. casæ pastorum, gurgustia.

Βοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor.

Βοτηρικός. ἡ. pastoralis.

Βοτόν. ὁ. τὸ. armentum, ouis.

Βοτός. οῦ. ὁ. βόσκημα, προβατ, alimentum.

Βοτρύδιον. ου. τὸ. genus ornamenti mulieb ris.

Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.

Βοτρυμία. uindemia.

Βοτρυόδωρος. ὁ, ἡ. racemos elargiens.

Βοτρύονες. οἱ. uuæ, conditicij racemi.

Βοτρυοφόρος. ὁ. botryonum fertis redimitus.

Βότρυς. υος. ὁ. racemus.

Βῦ nihil per se significat, sed in compositione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βῦς dicitur.

Βῦα. ἡ, ἡ. παιδίον.

Βουάρης. pastor.

Βυβάνια. τὰ. ornamenta quæ circa manum feruntur, præsertim à mulieribus.

Βυβάλας. bubalus.

Βυβάρος. magnus, grauis, superbus.

Βυβίς. ἰδ. mutus.

Βύβωσις. uoracitas.

Βίβωδες. ὁ, ἡ. pabulo abundans.

Βίβρωσις. ιος. ἡ. magna fames, æstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uo lucri apud Nicandr.

Βουβωνάω. ᾶς. ἡ. morbus quando cum in flammatione tumet testiculus, & dolor ad inguina peruenit.

Βουβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ἕως δὲ βουβῶνας, Vsque ad inguina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀκροδίτους ἀ πὸ βουβῶνας ἰκάνει.

Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Aristopha. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν πόνων ὅσον· ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βάδομαι. ἀπὸ τῶν πόνων δή τι καὶ βουβωνιῶ. Id est, O Iupiter rex, res laborum quanta! Ego quidē igitur in balneas ire uolo. Præ doloribus enim renes doleo. hoc est χρῆμα τῶν βυβώνων.

Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.

Βουγαῖος. ου. ὁ. iactator.

Βουγένις. ιος. ἡ. apis, quòd ex boum ossibus nascatur.

Βόλωσις. piscis nomen & herbæ.

Βουδάκη. bupresti.

Βύδακα. ακ. ἡ. κόλ

Βύδακον. ὁ. τὸ. ciuitas Magnesiæ.

Βουδύψιον. corium.

Βύδορ. ορος. ὁ, ἡ. bobus nocens, boues ex corians. καὶ βύδορα ῥήματα, ἀντὶ τοῦ βόες, καὶ ἄπρα ζῶα ἀτελέστατα.

Βουθοεῖν. accelerare.

Βύδωρον. ὁ. τὸ. promontorium Salaminī oppositum.

Βουζυγία. appellabatur Athenis feminia quædam sacerdotio prædita. sic dicta à Buzyge quodam heroī, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.

Βύζυγον. τὸ. bouis iugum.

Βουθίριον. locus, quo à state armenta pascuntur.

Βουθοίνης. Herculis epith. quòd boues solidas deuoraret.

Βουθυσία. ἡ. sacrum regale & magnificum, opiparum conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit.

Βουθυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sacrifico boues, magnificos amplosq; sumptus facio. Diuitum enim est, uel regum potius, boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædam partiri.

Βουθύτης. ου. ὁ. bouicida.

Βουΐβόω. bouem immolo.

Βουκαῖος. ου. ὁ. bubulcus, messor, βουσὶ καίνυμι τῷ λῶ.

Βουκανιστήριον. τὸ. buccina.

Βουκανιστής. ὁ. buccinator.

Βουκάκια. boum præsepia.

Βουκάρτιχος. mons Asiæ.

Βουκέντραι. οἱ. stimulatores, impulsores boum.

Βουκιμάειοι. Gallogræci.

Βούκεντρον. τὸ. stimulus boum.

Βούκερας herba ad bouis cornu similitudinem inflexa.

Βουκέρως. ῶτος. ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκέρως. fœnum græcum, τῦλος.

Βουκολεῖον. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκολειτικὸν. nomen gentile.

Βουκόλος. equus Alexandri magni dicius est, à taurino capite.

Βουκολεῖον. locus seu sedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω. μ. ήσω. π. ηκα. pasco boues, pasco, exerceo artem pastoralem. Ité multum amo, curo. Item decipio, fallo, id est lenio, mitigo. Lucian. ἀλλόφυλοι κόσμοι τὴν τῆς φύσεως ἀπρεπῆ βουκολοῦσιν. Id est, Ascitius ornatus naturæ dedecus et turpitudinẽ fallit, id est mitigat & lenit. Aristoh. Pace. μὰ βδ' ἄττ, μηδ' χίλιθ' ἁμαρῶν φιῶν, ὃς ἂ μὴ τὸν ὄρος οὖς ἂν ὀσφρήσωσι, πατοκάρα ῥίψας μὲ βουκολήσωσι. Id est ἀπατήσωσι, inquit interpres.

Βουκόλημα. malcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, διάλυσμα. solatium, ut ὅπως ἴσχῃ τὶ βουκόλημα τῆς λύπης.

Βουκολίδα. τῶ. bobus pascendis aptam.

Βουκολικός. ἡ. ὸ. pastoralis.

Βουκόλιον. ὁ. τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀκόλιον, νοίμιον.

Βουκολισμὸς. genus cantionis rusticæ.

Βουκόλος. ὁ. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυσος. ὁ. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βούκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βουλᾶς. ὁ. consiliarius.

Βουλεία. consulatus.

Βούλευμα. ατος. τὸ. consilium.

Βουλεύομαι. μ. εύσομαι. π. εύμαι. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Depon. accus. iung.

Βουλεύσεως δίκη. actio est, cum quis de factis insidijs accusatur: aut cum quis in ærarium relatus, eum quì inscripsit, quasi iniuste factum, accusat.

Βουλευτήριον. ου. τὸ. consilij locus, curia.

Βουλευτὴς. οῦ. ὁ. consultus, consiliarius, senator, decurio. βουλευτὴς λαγχάνω, καὶ βουλεύειν λαγχάνω, creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitò fiebat. Bud. in Anno. & Com.

Βουλευτικόν. οῦ. τὸ. facultas consultandi.

Βουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est consilium do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accus. ut βουλεύω τῷ ἀπόβασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com.

Βουλιόν. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati.

Βουλή.ῆς.ἡ. *consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Bud. in Annot. & Com.*

Βούλημα.ατος.τὸ. *sententia, propositum.*

Βούλησις.εως.ἡ. *uoluntas.*

Βουληφόρος.ου.ὁ.ἡ

Βουληφόρος.ου. ὁ,ἡ. *cõsultus, cõsiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quòd hic multis consulere debeat.*

Βουλία.ας.ἡ. *tempus consultationis.*

Βουλιμία.ας.ἡ. *magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibũ esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ desiituantur. δον hic auget. Quidam caninum appetitũ interpretantur. Cæl. lib.13.ca.19.*

Βούλιμος.ου.ὁ. *idem. Cæl. lib.14.ca.1.*

Βουλιμιάω.μ.άσω. σ.αxα. κὴ

Βορλιμιάω,ὼ βουλιμάπω. *ualde esurio.*

Βοῦλλα. *bulla.*

Βούλομαι. *in secũda persona βούλεσαι. μ.ἄσομαι. σ.ημαι. uolo, audeo, decerno, gestio. Βούλομαι ἀπῆν, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis. Depon. accus. iung.*

Βουλυτὸς.οῦ.ὁ. *uespera, quòd boues tum à laboribus soluantur.*

Βουμαστός.ὁ. *bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.*

Βουμολγός.οῦ.ὁ. *bumulgus, qui uaccas mulget.*

Βουμυκὰ. *mugitus.*

Βύναιος ὁ. *qui & monapius, fera est.*

Βῦνιον. *scopa regia, herbæ species.*

Βῦνις *terra collibus frequens.*

Βουνοειδὴς.ὲος.ὁ,ἡ. *montosus, monti similis.*

Βουνόμ@.ου.ὁ. *omnis locus ubi boues pascuntur.*

Βουνὸς.οῦ.ὁ. *collis, βημὸς, τὸβάθρ.*

Βουνώδης.ους.ὁ,ἡ. *montosus, collibus frequens.*

Βόναλος.ου.ὁ. *asinus.*

Βόπαις. *adolescentulus, quasi grandis puer. Item apicula, è bobus enim nasci solet.*

Βόπανα.ης.ἡ. *immodica fames.*

Βουπλάστης.ου. ὁ. *uel βουπλάστης. bubulcus, calamitosus, laboribus ad dictius.*

Βόπληγες. *percussi à bobus.*

Βουπλῆγες, *qui ipsi percutiunt.*

Βουπλήξ.ῆγος.ὁ. *stimulus boum.*

Βουπόλος. *bubulcus.*

Βουπόρα. *magni obelisci, uetu ad torendos boues, apud Herodot.*

Βουπράσιον. *urbs, & fluuius, & locus in Elide.*

Βουπρασιώς. κὴ

Βουπράσιος. κὴ

Βουπρασίον. *nomen gentile.*

Βουπῆστις.ἡ. *bupestis herba. & bestiole cuiusdam genus, de quo Plin. περὶ τὸ πρῶτον τὰς βοῦς. Bud. in Annotat. post.*

Βουπρόνες. *rupes, præcipitia, colles.*

Βόρυγχος. *piscis quidam cetaceus.*

Βοῦς.οός.ἡ. *bos, uacca. Item bouis pellis, scutum. Aliquando nummi genus nota bouis percussum, sed tunc est masc. gen.*

Βουτάνη. &

Βουτηρία. &

Βούτηρος.ου.ἡ. &

Βούτομον. *bubile, stabulum boum.*

Βούτης.ου.ὁ. *bubulcus, βουκόλος.*

Βουτράφα. *homines nutriens, telluris epitheton.*

Βούτιον. *quod bouis precium habet, uel boue emptum, βούπρατον.*

Βούτομος.ου.τὸ. *herba harundini similis*

quæ

quæ bobus in pabulum data eos ex necat.

Βούτορος.υ.ὁ, ἡ. boues penetrans. βίαι πλήθων.

Βουφόρος.ὁ. bubulcus.

Βουτύπος.υ.ὁ. popa, qui bouem ferit secuti.

Βούτυρον.ου.τὸ. λιπὰς τοῦ γάλακτος, butyrum, quasi bouis caseus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος.υ.ὁ. edax. Est etiam fluuius in Archadia ab heroe Buphago appellatus.

Βύφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονίω.μ.ήσω.υ.ηκα. boues macto. Hom. Iliad.η. βυφόνιον δ' ἱερεῖον κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.

Βυφόνος. Iouis Polici sacerdos. Pausan.

Βουφορβὸς. οῦ. ὁ. armentarius, pastor boum.

Βόω.μ.βόσω.υ.ηκα. clamo, pasco, celebro. (os.

Βοών.ῶνος. custodia apud Alexandreos.

Βοῶν. clamans.

Βούπρηστος. boue emptus.

Βοῶπις. ἰδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id est rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βουτίω.μ.ήσω.υ.ηκα. aro. Accus.

Βούτης.υ.ὁ. bubulcus, ἀροτοφύλαξ.

BP.

Βραβεῖον.υ.τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, stadium, præmium simpliciter. Dictum pueant, quasi ἐραβδεῖον, quòd uirga palmea designabantur uictores.

Βραβεύτος.τὸ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτὴς.ῦ. ὁ. dispensator, præfectus gymnicis ludis. Designator Latinè dicitur.

Βραβεύω.μ.εύσω.υ.ευκα. ministro, gubernо, dispensо, dijudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, præmium acquiro. Accus.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα.τὰ. pruna damascena, quasi τὴν βορβορώδη κοιλίαν. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βραγχία.τὰ. branchia seu branchiæ, quibus pisces spirant. Hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.

Βραγχάω.μ.άσω.υ. ακα. κῶ

Βραγχιάω.μ.άσω.υ.ακα. rauceſco, πνίγω. Neutr.

Βραγχοειδὴς.ους.ὁ, ἡ. branchijs similis.

Βράγχος.ὁ. raucedo, morbus cum gutture & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non solum è capite cadente catarrho, sed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris.

Βραγχώδης.ους.ὁ, ἡ. raucus.

Βραδύτης. tarditas.

Βραδέως. cunctanter.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος.υ.ὁ. tardissimus.

Βραδύλογος.ος.υ.ἡ. tardiloquus.

Βραδύνοια.ας.ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύνω.μ.υνῶ. tardo, moror. Neutr.

Βραδυπαρῆν. lente incedere.

Βραδυπεπτοῦντες.οἱ. tarde coquentes.

Βραδυπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδύποδος.ος.ὁ. tardigradus.

Βραδὺς.ος.ὁ. tardus.

Βραδυτὴς.ῆτος.ἡ. tarditas.

Βράζω.μ.άσω.υ.αξα. ferueo, scateo, tacite lugeo. Neutr.

Βράκανα.τὰ. agrestia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim semper β præponunt ad ρ, cum sequitur α, τ, aut δ.

Βραμάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. irascor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. absol.

Βράξω, deuorare, comprehendere.

Βράπλαν. edere, abscondere, lingere.

Βράσμα. hoc nomine censetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτιμότατον, teredinem non sentiens.

Βρασματία. ebullitio.

Βρασμός. οῦ. ὁ. concussio, cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. π. αχα. bullo, ebullio, effero ferueo. Neutr. absol.

Βράσσων. ονος. ὁ, ἡ. breuior, segnior. Ilia. κ'. ἀπάντων οἱ βράσσονες νεῶν ἦσαν ἢ τῶν μέσων.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραχαλίω. resono, strepo, & βραχίω.

Βραχία. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Vergil. In breuia & syrtes urget.

Βραχὺ πλάονος. paulò plures.

Βραχέα. pusillanimitas.

Βραχίως. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόνια. τὰ, ornamenta brachiorum.

Βραχιονιτήρ. ῆρος. ὁ. armilla.

Βράχιστος. η. ὸν. breuissimus, ὀλάχιστος.

Βραχίων. ονος. ὁ. breuior. Ité brachiũ, ὅτι βραχίτερός ἐστι τῶν λοιπῶν μέρους.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde βραχὺ φροντίζω, parui pendo. βραχὺ πλάονος, paulo plures. βραχὺ ὕστερον, statim, mox, paulo post.

Βραχύβιος. ν. ὸν, ὁ. breuis uitæ.

Βραχυβιότερος. breuior uita.

Βραχυδρομώτατος. η. ὸν. breuissime currit.

Βραχυζωΐας. ου. ὁ. ἡ. compendiosus.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλλᾶος. η. ὸν. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογίτεον. breui ratione uendum est.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquiũ. Bud. cõ.

Βραχύλογος. ν. ὸν, ὁ. breuiloquus, breuitatis studiosus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.

Βραχυόζως. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπορος. ν. ὸν. breuis transitus.

Βραχύς. ῆα. ὸν. breuis, paruus. τὸ βραχὺ ος, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτελής. breuis, compendiosus.

Βραχύτης. ητος. ἡ. breuitas.

Βραχυφωγγίτης. ὁ. paululum lucens, ὀλιγοφαὴς.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. resono, ἠχέω. onomatopœia est. Neutr. absol.

Βρέγμα. ατος. τὸ. κορυφή

Βρεγμός. οῦ. ὁ. caluaria, dimidium capitis, tum sinciput, tum occiput.

Βρεμίω, κορυφή

Βρέμομαι, κορυφή

Βρέμω. sono, percutio, minor, bullio.

Βρεττία. fucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρέττος. ὁ. anas.

Βρεττύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. exto lor, superbio, murmuro, mirabundè iracor, fremo. Depon. absol.

Βρέττιοι. οἱ. Bruttij.

Βρεττύσιον. ὁ. τὸ. Brundusium.

Βρεττανικὰ. ὰ. betonica herba.

Βρέτας. ε. τὸ. idolum. παρὰ τὸ βρετῷ λατπύειν, Suid.

Βρέφος. ους. τὸ. infans. παρὰ τὸ φύειν, ἀπὸ τοῦ μετάθεσιν.

Βρεφύλιον. τὸ. infantulus.

Βρέχω. μ. ὑξω. π. υχα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accus. iung.

Βρίγμα. sinciput, Βρίγμα, Βρυγμὸς. τὸ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, κοὶ ἁπαλὸν τῆ βρέφει.

Βρίμη. oppidum Mediæ.

Βῆγμα. quod cum tussi expuitur.

Βῆ. particula augens, intendens q.

Βριάρεως. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρός. ὸν. ὁ. fortis, agrestis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βέιχος. hastæ cuspis. Sed βρίαιχος, Bacchia mulier, ἀπὸ βριαρῶς ἰαχαίνουσα.

Βιάω. μ. ήσω. ω. ησα. extollo. Accusatiuo iung.

Βίηχος. piscis cetaceus.

Βείρομαι. μ. σομαι. ω. τομαι. nitor.

Βείρω. μ. ίσω. ω. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quiesco, torpesco, impetum facio, furus curo. Neutrum absol.

Βρίκτυος. υ. ὁ. latè sonans. Martis epitheton.

Βρίθω. grauis est, & grauatur.

Βριθύς. ύος. ὁ, ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chrysost. passiue protulit pro ingrauesco & propendeo, pessum eo. Plutarch. pro ἰσχνῶσι posuit τὴ καταφρονῆσαι in Cæsare, οἱ δ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐπὶ τὸ ἀφυλάκτῳ βρίσαι, Incubuerunt, impressionem fecerunt. Bud. Com.

Βρίθος. ους. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderositas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorsum uergo. Proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item stipo.

Βρυμάομαι. rugio, leonis uoce utor. ὀργᾶσθαι σὺν οὐσίᾳ.

Βρυμάομαι. &

Βρυμάω. &

Βρυμίω. μ. ίσω. ω. ικα. mugio, minitor, fremo, irascor. Neutr.

Βρίμη. potens, fortis. à βρι particula intensiua.

Βριμώ. όος. ἡ. Proserpina.

Βρίος. ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρίσος. genus echinorum, brussi uocantur.

Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι τοῖς Βρίσοις ὕβριζεν ὁ μαρτύς.

Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.

Βρογχιάζω. deuorare.

Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor est cervicis inter cutem & asperam arteriam.

Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam scribit esse cartilagineum secundum asperam arteriam, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρύχεσθαι ἐν τῷ σιτεῖσθαι, καὶ πίνειν.

Βρόμιος. ου. ὁ. Dionysiacus, Bacchus.

Βρόμος. ου. ὁ. crepitus ignis, strepitus, sonitus uenti.

Βρομώδης. ους. ὁ, ἡ. olidus, uirosus, grauis odoris.

Βροντάω. μ. ήσω. ω. ησα. tono. ἐμβροντᾶσθαι μύθοις. attonitus. Neutr. absol.

Βροντεῖον. υ. τὸ. locus in scena, in quo cõiectis in ænea uasa lapidibus tonitrus similitudinẽ imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eras. in Chiliad.

Βροντή. ῆς. ἡ. tonitrus, strepitus. παρὰ τὸν βρόμον τὸν ἐν πυρὶ ἔχον. ζωπυρῶ γὰρ ἡ βροντή.

Βροντία à Plin. uocatur genus lapidis à tonitruo.

Βρύα. fimbria tunicæ.

Βρυτίκος. ὸν, ἡ. κὸς

Βρύτιος. ου. κὸς

Βρότος. ου. ὁ. κὸς

Βροτοειδής. ους. ὁ, ἡ. humanus.

Βροτή. mulier.

Βροτόεις. όεσσα. ὁ. cruentus.

Βροτολοιγός. οῦ. ὁ. homicida, ὁ ἄπτυστος ἰατρός.

Βρότος. ου. ὁ. tabo, sanies.

Βροτός. οῦ. ὁ. homo, mortalis, terrigena.

Βροτόφθορος. deceptor.

Βροῦθος.ὁ. κλίθιον.

Βροῦχος.ε.ὁ.bruchus, uermis genus. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν.

Βρυντός.οῦ.ὁ. præco.

Βρυχή.ῆς.ἡ. pluuia, perfusio.

Βρυχθίζω.uoro.

Βρύχιον.genus parui poculi & gula.

Βρόχος.ε.ὁ.laqueus. Est etiã uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq; culeis & uasis conditoris, & uino quocunq; modo transuasando. Dicitur à βρύκω, id est fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant, quòd comportando uino aptum sit. Bud. de Asse.

Βρυάζω.floreo, delicior, lætor, ueneror.

Βρυγμός.οῦ.ὁ. stridor, κατανάθωσις, ἀπὸ τοῦ βρύκειν, ὁ ὅτι τοῖς ὀδοῦσι πίπτοντα φόφον ἀποτελεῖ.

Βρύει τὸ ἀφθόνως καρποῖς, abundat, premitur, demittitur.

Βρυκανός, uel βρυκολακὸς.οῦ.ὁ. uorax.

Βρυκάω.edo, ἐσθίω.

Βρύκω.stridco, edo, mordeo.

Βρύκω.ἀποπίνω, decipio. Aristoph. Ἐξαπατῶσι, αὐτὸς τι γὰρ ἔδομαι βρύκων τὸ καθ' ἡμέραν.

Βρυνία.ἡ. uitis alba à Ruellio, à Verg. labrusca.

Βρύον.ε.τὸ. muscus.

Βρύτιον. cortex uuæ seu uinaceorum, illud scilicet quod remanet, ubi uinũ fuerit expressum.

Βρυτὸν. Aeoles dicunt pro βρυτόν.

Βρύτια.τὰ. uuæ, κύμβυλα, cortices.

Βρύτιον.ε.τὸ. genus potionis ex ordeo, uinum ordeaceũ, quod Aristot. πῖνον uocat. Athenæ. lib. 10.

Βρύτλω.edo, ἐσθίω.

Βρυχάομαι.μ.ώσομαι.ω.ημαι.rugio, fremo. Depon. absol.

Βρύχιστος.febris. namfebricitãtes Athenienses βρύχιστας uocant.

Βρυχθμὸς.οῦ.ὁ. &

Βρύχημα.ατος.τὸ. rugitus.

Βρύχιος.ου.ὁ.submersus, βυθισθέντος.

Βρύχω.μ.ύξω.ω. υχα.fremo, frendo, stridco. Neutr. absol.

Βρύω.μ.ύσω.ω.υσα. emano, scaturio, pullulo, floreo. Neutr. absol.

Βρυώδης.ους.ὁ, ἡ.muscosus, algosus.

Βρυχάομαι.fœteo, rudo. Proprie de leonibus & hircis & similibus male olentibus.

Βρῶμα.ατος.τὸ.cibus, concauitas erosa.

Βρώμη.cibus, φορά.

Βρώμησις.ιος.ἡ.ruditas.

Βρῶμος.ε.ὁ.tonitrus, sonitus quẽ emittunt famelici, quando crepant intestina præfame & sonitum faciunt. Ponitur aliquando pro auena.

Βρώσιμον.ου.τὸ. edulium, esculentum.

Βρῶσις.ιος.ἡ.cibus, tinea.

Βρώσκω.μ.ωσω.ω.οκα.comedo. Accus.

Βρωτὸς.ὁ.ὁ.comestibilis, βρῶσις.

Βρωτός.ύος.ἡ.cibus.

B Y.

Βύας.ὁ.bubo auis.

Βύβλινον.fimiculus nauticus. Vel quod non constat ex biblo, id est papyro Aegyptia, sed herba simili.

Βυβλίον.ε.τὸ.libellus.

Βύβλιος.gentile nomen.

Βύβλος.papyrus, Suid.

Βύβλος.ε.ἡ. urbs præcipua Phœnices. Sic dicta ἀπὸ τῆς πάσης ἀρχῆθεν βίβλου φυλλὶς ἀσινὴς ἐν ταύτῃ γινομένου, tradit Stephan. Vnde βυβλινὸν οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύβλος.ἡ. κὴν

Βυζάντιον.ου.τὸ. Byzantium, Constantinopolis.

Βύζλω. aduerb. cumulatè, adinuicem, densè.

Βυθίζω.μ.ίσω. ω.ικα. demergo, in profundum eo. Neutr. absol.

Βύθιος. submersus, profundus, ὁ ἐν τῷ βυθῷ.

Βυθμὸς. antrum.

Βύθος. ου. τὸ. &

Βύθος. ου. ὁ. profunditas, profundum, fundum.

Βυκάνη. ης. ἡ. buccina.

Βυκανίστης. ου. ὁ. buccinator.

Βυκλωίζω. buccino, σαλπίζω.

Βυκίον. uasculum quoddam.

Βύκτια. ὰν. procellæ.

Βύκτης. ου. ὁ. rudens. Venti epitheton.

Βυκὸς. miser.

Βύς. profunditas, βυθὸς.

Βυσσω. μ. ύσσομαι. ττ. σσομαι. recipio, sum capax.

Βυτίζω. mergere.

Βύτιον. casa, habitatio.

Βύρσα. ης. ἡ. corium.

Βυρσάτης. ικὸς. ὁ. coriarius.

Βύρσινος. ου. ὁ. coriaceus,

Βυρσοδψέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. tingo coriũ. βύρσας ἐργάζομαι. Neutr. absol.

Βυρσοδψὸς. ου. ὁ. coriarius. Apud Pausan. appellatur, qui collam comprimit, sursumq; protrudit humeros.

Βυρσοπαγὴς. ικὸς. ἡ. nauis de corio.

Βυρσοπάλης. ου. ὁ. coriarius.

Βυρσώδης. ες. ὁ. male olens, ἀνοσώδης.

Βυσάγλη. ης. ὁ. cui humeri sunt contractiores uersus collum.

Βύσμα. ατος. τὸ. genus marsupij.

Βύσσα. ης. ἡ. βυθὸς, fundus. unde ἄβυσσος.

Βύσσινος. ου. ὁ fericus, purpureus.

Βύσσινοι λόγοι, uerba quæ sublimitatem habent ac magnificentiam, mixtam quoq; & authoritatem. Solebat autem Paryſatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regem qui promptè, nec animo timidiore concionaturus foret, debere byſſinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. ca. 59.

Βυσσοβαρὴς. ὁ, ἡ. magnus, ponderosus.

Βυσσοδομέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. profunde cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam, & clanculũ in animo ſtruo inſidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odiſſεα ρ'. Ἐ οὐκ ἀγορήσοντες, κακὰ δ' φρεσὶ βυσσοδόωντο, Dicebant benè, ſed mente alta praua ſtruebant. Neutrum absol.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσον. τὸ. κοὶ

Βύσσος. ὁ. ἡ. coloris genus purpurei pretioſiſsimi, ὕσγη: & byſſum, lini genus, fericum.

Βυσσὶς. ἰδ. ὁ. profunditas. Dicitur & ἄλσος, ſicut βαθρὶς, & ἀβαθρὸς.

Βυσσίφρων. qui intimo pectore aliquid meditatur.

Βυτάνω. mergo, demergo, neco.

Βυτώνη ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natantia demerguntur. ἀπὸ τ βυτάω.

Βύτρα. ας. ἡ. idem quod βύσμα.

Βύττος. pudendum muliebre.

Βύω. μ. ύσω. ν. υκα. obturo aures, ſepio, occulto. Vide ἀκροβυστος. Actiuum.

Β Ω.

Βᾶ. paſco, uado, caleo.

Βαβὸς. mutilus, claudus.

Βαβύζω. buccinare.

Βάδιον. bucule, βοίδιον.

Βᾶκτρ. inquit Speuſip. ſunt leucomenides, hoc eſt menæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.

Βακάλιον. agellus.

Βάκαξ. κος. ὁ. κοὶ

Βᾶλος. ὁ. gleba. Interdum pro rubrica, qua pictores aurũ operibus inducũt.

Βωλιδὸν. in modum glebæ.

Βώλιον. ὁ. τὸ. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.

Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.

Βωλοκοπέω. ῶ. occo, frango glebas.

Βωλοτριβία. ας. ἡ. glebarum mutersio.

Βωμάκωμα. Βωμολόχαμα.

Βῶμαξ. diminutiuum à Βωμὸς seu Βωμολόχος, scurra impudens, ex alieno uiuens.

Βώμαρις. locus aut consecratio aræ.

Βωμίλη. ἀς. arulæ.

Βώμιος. ὁ. altareus.

Βωμολοχάω. μ. όσω. ω. ησα. nugor, scurrilia facio. Neutr. absol.

Βωμολόχαμα. ατος. τὸ. τὰ

Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, scurrilitas.

Βωμολόχος. ου. ὁ. scurra, parcus, scelestus, improbus. Hoc nomen olim inditum uidetur ijs qui obuersantes circum aras, uictimis tendere consueuerunt insidias: aut qui ob idrem diuinã facerent, quòd ex aliorũ accusatione cõpendij nõnihil auferrent. Dicitur autem quasi περὶ τὸν Βωμὸν λοχῶντες. Quanquam eo nomine dicũtur mendicabula in templis supplicter corrogantia stipem, atq; item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eras. Chil.

Βωμός. ὁ. ara.

Βωμοτρία. ᾶς. ab aris famulæ.

Βωτίτης. ου. ὁ. bubulcus, rusticus.

Βώτ. γος. ἡ. genus piscis marini.

Βώτιος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani solitum.

Βῶτος. ὁ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶτ, uel βῦς. tergus bubulum. Ponitur pro scuto, eo quòd scuta tergoribus boum insuerentur.

Βώτρας. αχος. ὁ. clamãs. Pro βοήθης crasi.

Βώτρις. boscæ pisces.

Βώβωμαι. clamabo, pro βοήθωμαι, ἐκκαλέσωμαι. Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.

Βασήρ. pastor, νομεὺς.

Βαυάω. μ. ἠσω. ω. ησα. clamo, uoco. Aethu. accus.

Βωπάνωρ. ορος. ὁ. pascens uiros. terræ epith.

Βώτωρ. ορος. ὁ. pastor, νομεὺς, ποιμὴν.

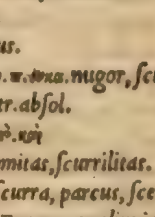

Γάλμα. ὁ. species myrrhæ.

Γαγγάω. ῶ. rideo, dolleo.

Γαγάτης. gagates lapis.

Γαγγαλὶς. ὁ. piscator.

Γαγγαλιᾶν. γαγγαλίσαι, lætari, ἥδεσθαι.

Γαγγάμιον. γαγγλίον.

Γάγγαινα. ὁ. mutabilis. ἀμεταβλητος.

Γαγγάμη. ἡ. rete, σαγήνη, δίκτυον.

Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicũ circumiectus. Sic dictus quòd illic more sagenæ nerui implicentur, quã etiam hoc nomine uocant.

Γαγγάνη. ης. ἡ. scrofula, tuber.

Γάγγη. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apostematis, neruorum reuolutio ex percussu uel labore proueniens.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus. est autem caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrum aliquod afficientem, cui nisi succurratur, ad uicina serpit, inficitq;. παρὰ τὸ γραίνω τὸ ἰσθίω.

Γαγγρενίζοντες. οἱ. gangrænis laborantes.

Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ et Antiocha & Seleucia est uocata.

Γαδαρεύς. gentile nomen.

Γάδαρα. Gades insula extra Herculis

columnas, quasi γῆς ἑδρὰ. ἔχω γάρ ἰσχύν.

Γάζα. Persica uox. opes, supellex, quicquid possidetur. Item urbs in Asia.

Γαζαῖος. ciuis ex Gaza.

Γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res preciosior seruatur. (τα.

Γᾶια. as. ἡ. terra, pulvis. παρὰ τὸ γῆ, τὸ τίκ

Γαιάω. conuitiari, cauillari, κερδαίνω.

Γαῖται dicti sunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæsiuere, quam incolerent.

Γαιήοχος. ου. ὁ. patronus uel patronâ ciuitatis, terram continens, terræ motor. Neptuni epitheton.

Γαύη. ῆ. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βοῦς.

Γαιῆχος. ὁ. terram habens.

Γαῖσα. ἡ. cõtus, defensaculum. Propriè telum gallicum.

Γαίτης. agricola.

Γαίω. glorior, lætor, uenero. dati. iũg.

Γαιῶ. lacesso, incesso, insulto, irrideo.

Γαιώδης. ους. terrenus.

Γάιωσις. terræ motus.

Γάλα. τὸ. lac. Habet suos casus obliquos à nominatiuo inusitato γάλαξ.

Γαλάδες. αἱ. galades concharũ species.

Γαλαθηνός. puer lactens, ὁ νεογάλαξ.

Γαλακτίτης. galactites lapidis nomen.

Γαλακτίζω. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτινός. ου. ὁ. lactens, lactatus.

Γαλακτώδης. τὸ. lacteum. (τῶν.

Γαλακτοπίνω. lac bibere. sicut, ὑδροποτῶ

Γαλακτοτροφέω. μ. ήσω. σ. κα. lacte alo. Actiu.

Γαλακτουχέω. lactare, lacte nutrire.

Γαλακτοῦχος. υ. lactans, lacte nutriens.

Γαλακτώδης. ους. ὁ, ἡ. lacteus, γαλακτώδης τις.

Γαλακτῶος. lactarius pistor.

Γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo.

Γαλαία. locus Siciliæ.

Γαλάψινα. oppidum eiusdem.

Γαλαψινῶς. adv.

Γαλαψίνος. gentile nomen.

Γαλάτεια. as. Galatea.

Γαλατία. as. Galatia.

Γαλέη. as. ἡ. muscipula, et piscis genus.

Γαλιάγρα. as. ἡ. carcer, locus noxiorũ, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ὑποδοχή.

Γάλλος. piscis est apud Rhodios in pręcio.

Γαληνός. ὴ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.

Γαληνοπρόσωπος. ὴ. ὁ. oculis lætus.

Γαλεόδης. ους. ὁ, ἡ. mustelli genus, quod est mustellino genere.

Γαλέη. ης. ἡ. ὁ. feles, γαλῆς, ἀσπαλαβῶτης.

Γαλῆ. ῆς. ἡ. mustella.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas, παρὰ τὸ γίγνεσθαι. item plumbago.

Γαληνίω. tranquille, pro γαληνῶς.

Γαληνιάω. μ. άσω. σ. ασα. tranquillus sum. Neutr.

Γαληνός. ὴ. ὁ. tranquillus, serenus, ἥμερος.

Γαληνότης. ῆτος. ἡ. tranquillitas.

Γαλαγχάρ. ῶνος. ὁ. qui iusto breuiorem habet cubitum.

Γαλίαι. aselli pisces.

Γαλεόψις. ἡ. à Romanis uocatur urtica.

Γαλόω. lasciuio, ἀκολασταίνω.

Γαλύ. gloc, γάλοος.

Γαλύσιον. υ. τὸ. oppidum Ephesi.

Γαλύσιος. gentile nomen.

Γάλλιον. ου. herba gallion.

Γάλλος. gallus, eunuchus, & fluuij nomẽ.

Γάλλος. equi mustellino colore.

Γάλως. ω. ὁ. glos.

Γαλυχίω. μ. ήσω. σ. κα. nutrio. Accus.

Γάλοος. ω. χοῦ

Γάλως. ω. ὁ. glos, soror uiri, ut Andromachæ Cassandra.

Γαμβρεῶν. υ. τὸ. oppidum Ioniæ. unde

Γαμβριάς. nomen gentile.

Γαμβρία. τὰ. munus aut conuiuium à genero.

Γαμβρός. ὸ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, sponsus.

Γαμετή. ῆς. ἡ. uxor.

Γαμίτης. ου. ὁ. maritus.

Γαμίομαι. Ϲ

Γαμίω. μ. ίσω. ἀόρισ. β. ἴγδμα. nubo, hoc eſt uxorem duco, uel nubo uiro. Accuſ.

Γαμικία. ας. ἡ. celebratio nuptiarum, dos propter nuptias.

Γαμήλιον. ε. τὸ. carmen nuptiale, hymẽ.

Γαμήλιος. ε. ὁ. nuptialis. Epitheton Ioui, quòd ei cura ſit nuptiarum ſiue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος Ϲ. nam ἐπιθαλάμιος carmen eſt in laudẽ ſponſæ ſcriptum, γαμήλιος non circũ ſcribitur tempore. Apud Quintil. coniugales diȣ pro Ioue Ϲ Iunone accipiuntur.

Γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October, Ianuarius, ſi Theodoro credimus.

Γαμησάω. deſidero nuptias.

Γαμικὴ κλίνη. lectus genialis.

Γαμικός. ἡ. ὁ. nuptialis, iugalis.

Γάμοιροι. priuati, expertes.

Γάμος. ε. ὁ. nuptiæ.

Γαμοτελέω. nuptias celebrare.

Γαμφηλή. ῆς. ἡ. maxilla, γνάθος, σιαγὼν.

Γάμψος. ε. ὁ. aduncus, uarius.

Γαμψότης. ητος. ἡ. curuatura, aduerſitas.

Γαμψούμενος. ε. ὁ. incuruatus.

Γαμψωνή. ῆς. ἡ. curuitas.

Γαμψώνυξ. χος. ὁ. habens ungues curuos.

Γαμψώνυχα. curuiunguia, uncinguia uertitur à Gaza.

Γανάω. Ϲ

Γανδάνω. Ϲ

Γανίω. Ϲ

Γανόω. μ. ώσω. ω. ωκα. Lætifico, dulcifico, ſplendeo, illuſtro, dealbo, leuigo.

Γανυτὴς. prodigus, ganeo, luxurioſus.

Γάνυμα. ατος. τὸ. dulcedo, uoluptas.

Γάνος. νος. τὸ. lætitia, uoluptas, ſplẽdor.

Γάνος. ε ἡ. mons Thraciæ.

Γάνυμαι, Ϲ γάννυμι, Ϲ γάνυμι. lætor, γαίρω, φαιδρύνομαι, διαχύομαι. Datiuo iung.

Γανυμήδης. Ganymedes.

Γάνυμα. deliciæ, condimentum.

Γανυός. οῦ. ὁ. lætus, hilaris, albus.

Γανυτάω. opipare apparare.

Γάνυμα. ατος. τὸ. nitor.

Γανύσις. ιος. ἡ. ſplendor.

Γὰρ. enim. Seruit etiam interrogationi. Aeſch. σὺ γὰρ ἂν νόμῳ ἀνασχοῖο; Tú ne, ut talis cum ſis, uel pagum unum ad defectionẽ pellicere poſſis? Abundat ſæpe γὰρ. unde quod Cicer. dixit, Sed tamen, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. In interrogatione autem ſignificat itáne? Luc. in Pluto, οἷα γὰρ ἐστὶν τὰ δύο τυραννίδα; Bud. Com.

Γάραος. ululatus.

Γαργαίρω. ſplendeo, palpito, ſtrepo. Cratinus, ἀνδρῶν ἀείσων πᾶσα γαργαίρα πόλις.

Γαργαλίζω. μ. ίσω. ω. τικα. titillo, irrito, excito, frico. προσγαργαλίζω ἀφ' τὸ σώματος, ἔστι ἐμίσουν. Neutr.

Γαργαλισμός. ὁ. titillatio, κίνησις σώματος Ϲ.

Γάργαλος, Ϲ γαργίνη. idem.

Γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponũtur, ut χρημάτων γάργαρα. i. ἄφθονα, ἀναρίθμητα.

Γαργάρα. ἡ. urbs Troiadis.

Γαργαρεών. ῶνος. uua morbus, gurgulio.

Γαργαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. emitto, gargarizo. Aelian.

Γάργαρον. promontorium Idæ.

Γάργανον. uel γάργαρον. ου. τὸ. ferramentum in medio rotæ.

Γάργαρ. τὸ. liquamen ex piſce.

Γάρος. ου. ὁ. garus, σπυρίδιον.

Γαρύω. cano, loquor, clamo, diſcerno.

Γαρυετάω. geſtire Ϲ gloriari.

Γάστ. impoſtor.

Γαστήρ. ῆρος. ἡ. γάστρα, uenter, ἡ κοιλία.

Γάστρα.

Γάστρα. uentrosum quoddam uas, labellum, uas famium, ἀπὸ τοῦ γαστρίζω ἢ κυμοῦ.

Γάστρη. ηρος. ὁ. fura, uenter, aluus. Est etiã uasis genus quod et γαστρίριον dicitur. Cæl. lib. 15. cap. 2.

Γαστρίδιον. ε. τὸ. uentriculus.

Γαστρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uentri inseruio, delicatè nutrior, cædo uentrem, alutum expleo, apud Aristoph. Equit. ὃ πόλις κοὐ δῆμ' ὑφ' οἵων θεράπων γαστρίζομαι. Neutr.

Γαστριμαργία. ας. ἡ. gulositas.

Γαστρίμαργος. gulosus, ob uentrem insaniens.

Γάστρις. gulosus, uentri deditus, & qui lumbricis laborat.

Γαστριστής. ὃ. ὁ. ingluuies, impletio uentris.

Γαστροκνημία. ας. ἡ. pulpa cruris, sura.

Γαστρόλογος. qui de uentris ratione disserit, gulo. Vnde γαστρολογία, gula.

Γαστρονομία. uentris lex. Cæl. lib. 14. cap. 5.

Γαστρόχειρ. ρος. ὁ. manuum labore uiuens.

Γαστρώδης, uel γαστροειδὴς. ους. ὁ, ἡ. uentrosus.

Γάστρων. ωνος. ὁ. uentricosus, aqualiculus.

Γαυλός. οῦ. ὁ. situla, uas pastorale.

Γαῦλος. ε. ὁ. nauigiũ onerarium, instrumentum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis.

Γαυρίας. ου. ὁ, ἡ. insolens, superbus.

Γαυρίαμα. ατος. τὸ. superbia.

Γαυριάω. μ. άσω. π. αηκα. superbio, glorior, iacto. Datiuo iung.

Γαυριᾶς. ᾶ. ὁ. superbus.

Γαύριξ. ικος. ὁ. arrogãs, supercilios.

Γαυροειδὴς. superbus, ὑπερήφανος.

Γαυρός. π. fastus.

Γαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. superbio, glorior, iacto. Depon. datiuo iung.

Γαῦρος. ε. ὁ. superbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelso animo.

Γαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. superbio, efferor. Neut. datiuo iung.

Γαυσός. claudus, distortus.

Γάω. ήσω. fum. poëticum est.

Γ E.

Γέ. syllabica adiectio, interdũ saltem & certè significat. Demosth. ὅτι κοὐ μικρὸν, μὰ τὸν γὲ τοὺς ἐν Βραυρῶνι ἀρκτεύσαντας. Hoc etiam ἁπὰ dicitur, & ἁλλάγε, γε δή, duntaxat, quidem certè, ut loquitur Cic. Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidẽ certè. Quod etiã γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκεῖνο γέτοι ἴσθι, ὃ οἶδ' ὅτι οὐκ ἐμὲ λήσας. dicitur & γε οὖν, & γοῦν. Bud. Com.

Γέα. ας. ἡ. terra.

Γέγαα. genitus fui.

Γεγάρτει. etenim.

Γεγρῶσθαι. ἀπὸ τοῦ γηράω. genitum esse.

Γέγηθα. lætatus sum, cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα. obsoleta, & quæ iam senuerunt.

Γεγηρασμένος. senio confectus.

Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνάω. audibilis fio, id est paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνὰν esse τὸ ἁπλῶς φωνεῖν. Item glorior. Neutr. absol.

Γεγονός. natus.

Γεγραμμένος. pictus. Aliquãdo prescriptus, ἐγγεγραμμένος.

Γεγωνομένος. angulosus.

Γεγωνοσκοπῶ. γεγωνῶ, altè loquor, uociferor.

Γεγωνόκομος. per uicos clamitans, uel celebris, & qui passim per uicos auditur.

Γηγενὸς. ὁ. ὁ. facile audibilis, magnæ uocis, clamosus.

Γηγήνω. clamo. Neutr. absol.

Γηγωνὼς. ὼτος. ὁ. clamans.

Γηθὼς. ὼσα. ὸν. natus.

Γηϊνος. οὖ. ὁ. terrestris.

Γῆθρον. indumentum, ἔνδυμα.

Γήνομαι. μ. γηῶμαι. ἀόρ. ά. ἐγανάμην. gignor.

Γηομόρος. ν. ὁ. agricola, terram findens & diuidens.

Γηοπόνος. ν. ὁ. idem.

Γηότομον. ν. τὸ. aratrum.

Γήσιον. ν. τὸ. septum, lorica.

Γῆσα. τὰ. & γῆδα. οἱ. suggrundæ & suggrundia, id est partes tecti prominentes, quibus stillicidia à parietibus arcentur. Generaliter quicquid prominet, ut in supercilijs, ostijs, galea, muris, hoc nomine uocari solet. Alij duplici σ, γῆσσον appellant.

Γῆτης. agricola.

Γησιποδίζειν. protegere, suggrũdare. Vnde γησίπους & γησιπόδισμα, suggrundatio, lignum quod suggrundas sustinet, prominentia superioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γήσσομα. ατος. τὸ. idem quod γησιπόδισμα. Theodor. ex Aristot. grundã, & imbricamentum transtulit.

Γητνία. ας. ἡ. γήτνιασις, uicinitas.

Γητνιάω. μ. άσω. π. ακα. uicinus sum. Dativo iung.

Γητνίασις. ιος. ἡ. uicinitas, γητνία.

Γητνιόω. μ. όσω. π. ακα. &

Γητονῶ. uicinus sum.

Γήτωρ. ορος. ὁ. uicinus.

Γήωρις et γηῶρις. οἱ. aduenæ, proselyti, terræ custodes seu cultores.

Γηλαόω. ridere gestio.

Γηλάσιμος. ν. ὁ. risibilis, γηλαός.

Γηλασῖνος. ν. ὁ. Democritii cognomen à

ridendo. Item γηλασῖνα dentes anteriores, quòd risu nudentur. Vsurpatur & à Martiale pro corrugatione illa ridendo circa os expressa, siue pro linea in facie ridentis apparente, Nec cibus ipse iuuat (inquit) morsu fraudatus aceti, Nec grata est facies cũi gelasinus abest.

Γηλάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γηλόω.

Γήληξ. sarcina uariarum mercium.

Γηληθάω. decipere, ἀπατηλεῶ.

Γήληξις. allij nucleus.

Γήληω. mergo, inficio.

Γηλιάω. risum moueo.

Γηλιαῖος. κὴ

Γηλιαῖος. ν. ὁ. κὴ

Γήλιος. ν. risum mouens.

Γηλοῖος. ν. ὁ. ridiculus.

Γήλως. ωος. ὁ. κὴ

Γήλως. ω. risus. Ab ἴλη deducunt, quæ uox caliditatem significat. Sic & Homer. de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γήλωτα ἄσβεστον, id est risum inextinguibilem dicit.

Γηλωτὴς. ὁ. καταγήλαστος.

Γηλωτοποιὸς. ν. ὁ. ridiculus, morio, risus concitator, scurra.

Γηλωτοποιῶ. ludifico. Accus. sic Terent. Quin scelus postquam ludificatus est uirginem.

Γήμην. uti. p. uero, porrò, hoc est μήτοι. Bud. Com.

Γήμισσω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Affluo. genit.

Γήμος. plenitudo.

Γήμω. μ. ήμᾶ. plenus sum, refertus sum. Genit.

Γηράσκω. οἰ. κὴ

Γηγένεοι. οἱ. generis propagatores, parentes. Latini uocant aborigines.

Γηθὲς. nobilis, εὐγενέστατος, γηγενέστατος.

Γηνὰ. ας. ἡ. genus, generatio, γενεὰ,

ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spatium triginta annorum. Quanquam propriè, si Suidæ credimus, non est nisi tempus septem annorum, sicut medici dicũt, τὸν δύο γενεῶν μὴ δῦν φιλοτεμῶν.

Γενεαλογῶ. genus recenseo, quæro de genere. Neut.

Γενεαλογία. ας. ἡ. sermo de generatione & origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam. (talis.

Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γένημα, dies na-

Γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut conuiuia. differt à γενέσια. uide Am-

Γενεθλιακός. ἡ. ὸ. natalitius. (mon.

Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιον. ε. τὸ. natalitium.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorũ liberorũ. Est etiam natalis dies, unde γενεθλιακοὶ dicti sunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιέχλογοι dicuntur.

Γενέθλιον. ε. τὸ. genus.

Γενειάδιε. ἀι. genæ, pili circa barbã, cuius singulare γενειάς. άδος. prima lanugo.

Γενειάσκω. pubesco.

Γενειατήρ. ῆρος. ὁ. lorum circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. ακα. barbam emitto.

Γενείητης. barbatus.

Γένειον. ε. τὸ. barba, mentum, uetus, antiquum.

Γενέσια. τὰ. natalitia.

Γενεσιουργός. ὸ. ὸ. author omnium rerum.

Γένεσις. ιος. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat et sidus natalitiũ, id est quod conuer

sione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέτειρα, poëtice. genitrix.

Γενέτη. ης. ἡ. stirps, patria, natiuitas.

Γενέτης. ὸ. ὸ. genitor.

Γενετυλλίς. ίδος. ἡ. Venus, generationis antistes.

Γενῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτες, φράτορες. Eiusdem tribus, quæ inter triginta uiros ijsdem legibus utentes constabat.

Γενικός. ὴ. ὸ. generalis.

Γενικῶς. egregiè, fortiter.

Γένος. ους. τὸ. stirps, progenies.

Γενύδας. κὸ

Γενναῖος. ον. ὸ. generosus, uirilis, magnus, strenuus, egregius, uehemens, præualidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir, quod sæpe ἀρσενικῶς pronunciari solet.

Γεννάομαι. μ. ἀδομαι. π. ημαι. nascor.

Γέννας. auunculus.

Γεννάω. μ. άσω. π. ακα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum esse, sicut τίκτειν mulierum. Accus. iung.

Γέννημα. ἄτος. τὸ. fœtus, germẽ, fructus, progenies, filij. Est uox obsoleta.

Γεννηματικός. ὴ. ὸ. generatiuus.

Γεννήτορες. οἱ. parentes.

Γένησις. ιος. ἡ. natiuitas.

Γεννήτειρα. ας. ἡ genitrix.

Γεννητή. ῆς. ἡ. generatio.

Γεννητής. cognatus.

Γεννήτης. ὸ. ὸ. genitor.

Γεννητικός. ὴ. ὸ. generatiuus.

Γεννητός. ὴ. ὸ. genitus. Item mortalis. Lucia. Icar. κὴ πᾶς ὑγρὸς γεννητὸς καὶ τὸ ἀληθινὸν ἄρ, ἀπιτὸν δωκάμιλον ὑπ πυρετφάρῳ ἀνδρί. Interdum est tri-

bulis, qui in eandem partem tribus ascitus est, quòd loco propinquæ cognationis fuit.

Γενέτωρ. ορος. ὁ. parens.

Γενικῶς. generosè, ingenuè, ut decet ingenuum.

Γενύμφα. τὰ. liberi.

Γένοιτο. fit, fiat.

Γενόμενος. ε. ὁ. perueniens.

Γένος. εος. τὸ. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένους ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα ἢ γένους ὄντες. Bud. Com.

Γέρε, Dorice pro ἔλαβε. cepit.

Γένυς. υος. ἡ. uel γνάθος, & γνάθιος. gena, gula, mandibula, maxilla. Item sectaris apud Sophoclem.

Γένω. genero.

Γεωχός. ε. ὁ. Neptunus, terram continens.

Γήθεν. alicunde.

Γῆθον. pro ἥδιζον καὶ ἧδιον. Bud. Com.

Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.

Γεραιά. Bacchæ mulieres.

Γεραιὸς. ᾶ. ὁ. senex.

Γεραῖος. gentile nomẽ, penanflectitur.

Γεράρω. præmio honoro, uenero, honorem habeo, honesto, condecoro.

Γεραιστός. ἡ. ὁ. promontorium Eubœæ.

Γεραίτερος. ε. ὁ. antiquior.

Γεραλέος. senex, imbecillis.

Γεράνιον. instrumentum subleuandis oneribus aptum, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλοᾶς ξυλοῖς τὰ ἄλφιτα. Latinè grus dicitur. Bud. in Annot.

Γεράνεφον. ε. τὸ. uetus arbor, truncus: uel quòd quercus ὑφὸς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor existimetur.

Γέρανια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.

Γερανόπτερις, καὶ

Γερανός. nomen gentile.

Γέρανος. ε. ὁ. idem quod γεράνιον. Item saltationis genus, ubi numerosa erat saltantiũ turba, quadam uolantium grauium similitudine. Institutam fertur à Theseo apud arã Deliam, dum exitum de labyrintho imitatur.

Γεραντέρος. præstantior, uetustior.

Γεραός. ᾶ. ὁ. honorabilis.

Γεραρός. ὁ. honoratus.

Γέρας. ατος. τὸ. præmiũ, munus, honor.

Γέρα. urbs Syriæ interioris.

Γερέσιοι. ciues illius oppidi.

Γεράσμιον. τὸ. τίμιον, præmium.

Γερασφόρος. qui præmium accipit.

Γεράντερα. τιμάτερα.

Γεργύρα. aquæductus, cuniculi acti sub tus terram.

Γέρδιος. καὶ

Γερδός. textor. Vnde γερδία, ὑφάσματα.

Γέρρα. τὰ. dignationes, Herodoto.

Γεραὶ. αἱ. primariæ atq; honoratiores matronæ, Hom. Item mulieres Baccho sacrificantes, Demosth.

Γέρω. grus fœmina.

Γερήνιος. ι. Gerenius, Nestoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερήνιος, quasi uenerabilis cum senio, tum prudentia.

Γεροντογωγῶν. senem erudire, & educare. Aristoph. Equit. γεροντογωγῶν καὶ παιδαγωγῶν πάλιν. Dicitur autem sicut παιδαγωγῶ. Bud. Com.

Γεροντεῖα παλαίστρα, ubi senes exercebantur.

Γεροντίας. auus.

Γεροντιῶ. senium respio, uanam loquacitatem præ me fero.

Γεροντικός. ἡ. ὁ. senilis.

Γερόντιον. ι. uetulus, seniculus.

Γεροντοδιδάσκαλος. υ. ὁ. qui senis atq; ideo

Digitized by Google

ideo parum docilis, præceptor est. Bud. Com.

Γηροτροφεῖον. n. τὸ. locus ubi senes curantur, id est tractantur.

Γερουσία. as. ἡ. senatus. Bud. in Annot.

Γέρας. n. τὸ. præmiũ quod datur optimatibus.

Γέριος. ον. ὁ. honorabilis, preciosus, senilis.

Γέρρα. ων. crates uimineæ, nugæ. Eras. Chil.

Γέρρον. ου. τὸ. gladij genus, scutum pertsicum, arma, defensaculum.

Γέρων. οντος. ὁ. senex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ γλιῶ ὁρᾶν, ut silicernium Latinis. uel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐγγὺς ὁρᾶν, quòd propinqui morti iam de sepultura solliciti sint.

Γερῶν. γερόντιον, senum conuentus.

Γερωχία. lingua Laconum γεροντία. Aristoph. Lysistr. πᾶν τἀν ἀθυμίαισι γερωχία. Alij γερωνία legunt.

Γέτοι. interdũ idem est quod γοῦν, hoc est quidem certe. Interdum, uerò, atqui, . Interdum expletiua particula. Bud. Com.

Γεῦμα. ατος. τὸ. gustus.

Γεύομαι. gusto, experior. Genit.

Γεῦσις. εως. ἡ. gustus.

Γευστός. ὸν. ὁ. gustabilis.

Γεύω. μι. ὕσω. π. σπα. gustare facio.

Γέφυρα. ας. ἡ. pons, πᾶσα ἡ ὑπὲρ ὑγροῦ διάβασις.

Γεφυρασμός. iunctio pontis, pons.

Γεφυρίζω. subsanno, derideo.

Γεφυριστής. οῦ. ὁ. dicax, σκώπτης.

Γεφυροποιοί. οἱ. pontifices.

Γεφυρότης. ου. ὁ. fabricator pontium.

Γεφυρόω. μ. ὥσω. π. ωκα. præbeo trãsitũ, pontem impono, iungo naues.

Γέφυρωμα. ατος. τὸ. transitus.

Γεωγραφία. as. ἡ. terræ descriptio.

Γεωδέστερος. ὁ. magis terreus.

Γεώδης. terreus, γεηλόφης.

Γεωλοφία. as. ἡ. tumulus.

Γεώλοφος. ου. τὸ. collis.

Γέλοφος. crassius, & iners homo, telluris inutile pondus.

Γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro cõmetiri quamcunq; rem,

Γεωμέτρης. ου. ὁ. geometra. Vnde ἀγεωμέτρητος, geometriæ ignarus.

Γεώμορος. terreni.

Γεωργία. as. ἡ. agricultura.

Γεωμόρος. ου. ὁ. agricola.

Γεώμοροι. οἱ. plebes, socij distributionis.

Γεωνόμος. in agricultura uersans.

Γεωπένης. ου. ὁ. famelicus, inops, quasi terram eserens, cui parum est agri.

Γεωπονία. as. ἡ. agricultura.

Γεωργέω. μ. ήσω. π. γηκα. agricolor, colo, ut γεωργεῖν ἐρημίαν. Neut. absol.

Γεωργία. as. ἡ. agricultura.

Γεωργικός. ὸν. rusticus.

Γεωργικώτατος. ὁ. peritissimus agriculturæ.

Γεώργιον. n. τὸ. agricolatio.

Γεωργός. οῦ. ὁ. agricola, γήτης poëtice.

Γεῶρις. terræ & agrorum custodes.

Γεωρυχέω. suffodio.

Γ Η.

Γῆ. ῆς. ἡ. terra. ἀπὸ τοῦ γῶ, id est χωρῶ, ἢ γίνω.

Γηβόσκος. n. allium.

Γηγενήτης. ου. ὁ. κοὶ

Γηγενής. ἐος. ὁ, ἡ. terrigena, terra satus, terræ filius, cuiusmodi dicuntur gigantes. Eras. Chil.

Γήδιον. n. τὸ. agellus, solum.

Γῆθεν. ex terra.

Γηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. & γήθω, γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.

Γῆθος. εος. τὸ. κοὶ

Γηθοσύνη. ης. Lætitia.

Γηθόσυνος. ου. ὁ. lætus.

Γήθω. μ. ήσω. π. κα. Lætor. Datiuo iung.

Γήϊος. α. ὁ. terrenus, φθαρτός.

Γήϊτης, καὶ γήϊτης. agricola.

Γήλοφος. ὁ. ὁ. tumulus, χώλοφος.

Γῆμαι de uiro dicitur, & γήμασθαι de muliere.

Γήμας. ὁ. qui duxit uxorem. Participiũ aoristi primi ἀφ' οὗ γαμέω.

Γῆμον. uxorem duxi.

Γηοῦχος. terram continens. Neptuni epitheton.

Γήπεδον. ε. τὸ. hortulus.

Γηπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γήπονος. ε. ὁ agricola.

Γηραιός. ὁ. antiquus, proiectus, senex.

Γηραλαίος. ε. ὁ. senex, senilis, γηραλέος.

Γηράνιον. κὴ

Γῆρας. αος. τὸ. senectus, cutis serpentis.

Γηράντ. τὸ. duali numero, parentes.

Γηράσκω. μ. άσω. π. κα. κὴ

Γηράω. senesco, inuetero, φθίνω, λήγω. Neutr. absol.

Γήρεα. τὰ. carduorum flores, pappi.

Γῆρυς. pollen.

Γηροβοσκῆν. fouere senes, suam senectutem regere & alere. Eras. prouerb. ἀντιτιθαγῆν, & Bud. Com.

Γηροβοσκός. εῦ. ὁ. senum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon, κοινὴν δὲ ἅπασι καὶ ἐκεῖνό γε συμφέρειν τὴν γηροβοσκῶν, ὅτι βελτίοσιν τυγχάνειν, id est liberorum communium. Verba sunt mariti ad uxorem.

Γηροκομεῖον. ε. τὸ. γηροτροφεῖον.

Γηροκομέω. curo, nutrio & senes. Bud. Com. (senes.

Γηροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa

Γηροκομικόν. partem medicinæ uocat Gal. quæ de tuenda ualetudine senũ tractat. Bud. Com.

Γηροκόμος. ε. ὁ. curans senes.

Γηροτροφεῖον. ου. τὸ. locus ubi senes transigunt.

Γηροτροφέω. nutrio in senectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν καὶ τῷ πυρετῷ καὶ διαφθείρων, id est, Tanquam senem iamq; exanguem alens & nutriẽs. Est enim ipsi γηροτροφεῖν τὸν νόσον, quando in tabem ex febre hectica ager uocitatur, ita ut similis sit senis debili & aridi. Bud. Com.

Γηροτρόφος. ε. ὁ. nutriens senes.

Γῆρυς. uox. uox.

Γηρύω. μ. ύσω. υ. υκα. dico, cano, loquor.

Γῆς ἔντερα dicuntur uermes terreni siue lumbrici.

Γήτιον siue γήδιον. uiresces allium siue cepa.

Γηφάγος. pauper, qui è terra oleribus uescitur.

Γήϊος. uide γαῖος.

Γ Ι.

Γιγαντιάω. gigantum impietatem imitor, immanis sum.

Γιγαντολίτωρ. gigantum extinctor, epitheton Iouis.

Γίγαρτον. ε. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.

Γίγας. αντος. ὁ. gigas, μίγας, ἰσχυρός.

Γιγλίδιον. bisacutum, oleris genus.

Γίγλυμος. genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.

Γιγγλισμός. ῦ. ὁ. cachinnus, γαργαλισμὸς, γιγγισμός.

Γίγγρη. ἡ. genus tibiæ, stridulum atque mœstum, lugubre, de quo Athen. li. 4. Vnde & γιγγραίνειν, siue γιγγρᾶν, & querula loqui, stridulum canere, gingire, quod anserũ est, ut inquit Fest. Vide Eras. prouerb. Carica musa.

Γίγλυφ. auena.

Γίγνομαι. μ. γενήσομαι. idẽ quod γίνομαι.

Γιγνόμενον. τὸ δίκαιον, legitimũ, iustũ: ut γιγνόμενοι τόκοι, iusta & legitima usura, γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id est δίκαιον. Vnde

ὃ γιγνόμενον ἀγγύαις ἀποτίνειν, est quod Latini rectè restituere dicunt, siue rectè præstare, siue rectè dare, ut apud Cic. Τὸ γιγνόμενον τίμημα significat iudicatum esse quod ius populo scerit, æquitasq; suaserit. Item τὸ ἁρμόττον, πρέπον, ἁρμόδιον, cõueniens, aptum, officium, de quo Bud. Com.

Γίννοι. mulorum genus.

Γίνομαι. μέλλ. ἐσόμ. β. ἐγενόμην. μέσ. π. γέγονα. fio, nascor, sum. Item debeo. Aliquãdo pro seruio, & seruus sum. Demosth. Ἄλλοι σατύρᾳ γιγνῶνται, ἐκεῖνοι ἐγκεκτημένοι. id est, Serui aliquando suo. Bud. Com.

Γιγνώσκω. μ. γνώσομαι. ἀόρ. β. ἔγνων. cognosco, delibero, cogito, statuo, conscisco, decerno, iudico, reputo, discerno. Recentiores γ addunt, γιγνάσκω, & γίγνομαι proferentes.

Γίλλα. ας. ἡ. oppidum Palæstinæ.

Γιλλᾶος. nomen gentile.

Γ Λ.

Γλαγερός. ρᾶ. ρὸν.

Γλαγόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.

Γλάγος. ους. τὸ. lac.

Γλάζω. μ. άσω. π. αχα. canto, clamo, πλησίασμαι. Accus.

Γλαυκοί. ornamenta galearũ splendida.

Γλάμη. oculorũ uitia, quas Latini glaucomas & gramas uocant. Et γλαμὸς, mucus.

Γλάμαρα. tali.

Γλάμφα. lippitudo. Et γλαμφᾶν, γλαμφιᾶν, lippire. (sus.

Γλαμφός. ᾶ. ὸν. lippus, aquosus, lacrymo

Γλάμων. ὁ. lippus, qui uitiatis & immũdis est oculis. Aristoph. Eccles. τίδ' ἂν ποκλίδης ὁ γλάμων σι κοιδορῇ.

Γλανίς. ῖδος. ἡ. silurus, Theod. interpr.

Γλάνις. ὁ. Glanus, qui & Hyana.

Γλάπτω. μ. άψω. π. αφα. sculpo. Accus.

Γλαφίς. instrumentum quo expoliuntur lapides, & scalpuntur.

Γλαύκη. signũ numismatis apud Athenienses fuit.

Γλαυκή. ῆς. ἡ. cæsia. Et γλαύκη, Glauce, nomen mulieris.

Γλαυκίζω. obtuse uideo.

Γλαύκιον. υ. succus est herbæ folia habentis similia cornicolato papaueri. Dioscorid. lib. 3.

Γλαυκιώων. οντος. ὁ. ignitus.

Γλαυκός. ᾶ. ὸν. glaucus, id est cæsius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, uiri & piscis nomen.

Γλαύκωμα. ἀτος. τὸ. uitiũ oculi cum præternaturam glauescit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus testatur. Posteri uerò γλαύκωμα morbum existimauerũt cristallini humoris mutati in glaucũ colorem: ὑπόχυμα uerò humorẽ concretum circa pupillam in medio cornea & cristallini lucem impedientẽ. Sũt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα plaraq; curantur.

Γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habẽs oculos cæsios. Epitheton Palladis. Cæl. li. 8. ca. 19.

Γλαύκωσις. εως. ἡ. glaucitatis cristallini in oculo humoris in albũ aquosumq; colorem mutatio.

Γλαύξ. κός. ἡ. noctua.

Γλαφυρός. ρᾶ. ρὸν.

Γλαφύσσω. σσ. ξω. clarus, splendidus.

Γλάφω. splendeo.

Γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

Γλαφυρός. ρᾶ. ρὸν. famosus, iucundus, astutus, ornatus, politus, concauus, sculptus, elegans, scitus. παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Eustat.

Γλάφω. sculpo.

Γλάφυρον. ου. τὸ. unguenti genus, Latinè muscum, oleum muscum, hoc est expressum antequam oliuæ calcentur & premantur.

Γλεῦκος. εος. τὸ. mustum.

Γλαμάω. gramiosis oculis sum, lippio.

Γλάμη. uitium oculi, quod Latini gramiam uocant.

Γλαύκα. ἄων. τὰ. spectaculo digna.

Γλαύκη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipse.

Γλαῦκος. lumen.

Γλήχων. ωνος. pulegium.

Γλίνη. sordes.

Γλίσχρος. ρ. uiscosus, lubricus. Item parcus, sordidus, illiberalis, φαδιουργὸς, ῥυπαρὸς. Vnde & χάριον γλίσχρον, pro terra maligna, & sterili. Bud. Com.

Γλισχρότης. τῆτος. ἡ. lentor, parcitas.

Γλίσχων. ὁ. auidus, concupitor.

Γλίσχρως. lubrice. Item sordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud. Com.

Γλίχομαι. cupio, gliſco. Genit. uel accu.

Γλιχόμενος. ρ. gliſcens.

Γλιχύ. ἡ. parca, curiosa, ἡ φαδιουργὸς, πανοῦργος.

Γλοιάς. ἀ. equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.

Γλοιός. ᾶ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπος ἢ ὑλαύς.

Γλοιοί. οἱ. gymnasiorum sordes.

Γλοιόδης. ου. τὸ. strigmentum.

Γλοιόλιπης. ους. ὁ, ἡ. lubricus, sordidus, uiscosus.

Γλουτός. ᾶ. ὁ. ἰσχίον, rotundum in uertebris coxarum, nates, clunis.

Γλύφω. glutio.

Γλυκάζω. dulcesco, dulcis sum.

Γλυκάνομαι. χρὴ

Γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulcesco.

Γλυκασμός. οῦ. ὁ. dulcedo.

Γλυκερός. ᾶ. ὁ. dulcis.

Γλυκίννας. placēta cum dulci uino confecta.

Γλύκιον. dulcius, & γλύκιστον, ἥδιστον.

Γλυκοθυμία. cupido, uoluptas, φιλοψυχία.

Γλυκύ. uini genus est, quod Latinè passum dicitur. Fit autem ex uua quæ diutius in uite solem passa duruit.

Γλυκυδερκής. ἐος. ὁ, ἡ. dulcis aspectu.

Γλυκυθυμία, & γλυκυμία. ας. ἡ. animi dulcedo, γλυκοθυμία.

Γλυκύθυμος. ε. ὁ. suaui ingenio.

Γλυκύπικρος. ὁ. dulciter amarus.

Γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.

Γλυκύστυφος. ε. sapore acerbo & dulci simul præditus.

Γλυκύς. ἐος. ὁ. dulcis.

Γλυκύτης. ητος. dulcedo.

Γλυκυτρόχηλος. dulciceruicus.

Γλυπτός. ῆ. ὁ. sculptilis, & γλυπτὸν, idolum.

Γλύσσον pro γλυκύτερον. dulcior.

Γλύφαρος. ε. ὁ. γλυφή.

Γλυφεῖα. τὰ. scalpra, sculpendi instrumenta. (menta.

Γλυφή. ῆς. ἡ. sculptura.

Γλύφιον. υ. τὸ. celte.

Γλυφίς. ίδος. ἡ. sculptura, concauitas sagittæ, in quā neruus arcus immittitur.

Γλύφω. μ. ύψω. ψ. υφα. sculpo. Accus.

Γλῶσα. ης. ἡ. lingua, interpretatio.

Γλωσσαλγία. ας. ἡ. nugæ.

Γλωσσαργός. nugo.

Γλωσσάριον. υ. lingula.

Γλωσσομάχος. qui lingua pugnat.

Γλωσσοπάσσων. ονος. ὁ. qui lingua sibi uictum comparat.

Γλωσσόκομον, uel potius γλωσσοκομεῖον. ε. τὸ. theca reliquiarum lignea, locus, capsula, marsupium seu potius scrinium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quòd linguæ speciem haberet.

Γλωσσοκρατέω. μ. ήσω. ψ. ηκα. taceo. Neutr.

Γλῶσσον.

Γλῶσσ. extrema pars puppis.
Γλωσσοτροφέω. circũloquor, multis dico.
Γλωσσόδετος. ὁ, ἡ. linguosus, linguæ re præsentans effigiem, conuicios⁹.
Γλωτίς. ίδος. ἡ. lingula, à natura constituta, ut arteriam quæ à cibo infestatur, operiret.
Γλωτιογάστορες. qui è lingua uiuunt.
Γλωτιοδιφῶν. fellare, μαβιάζειν.
Γλωτιοκομῆον. τὸ. uas in quo tibicines lingulas reponunt. (κομεῖον.
Γλωτιόκομος, Plutar. idem quod γλωσσόκομος.
Γλωτιοποιός. ὁ. pro eo qui facit tibiarum lingulas.
Γλωχίν. ῖνος. ἡ. angulus, spiculum.
Γλωχίς. ῖν. ἡ. cuspis.

ΓΝ.

Γναθμός. ὁ. χοὴ
Γνάθος. ὁ. ἡ. maxilla, gena, mentum.
Γναθοῦν. genas percutere. (na.
Γνάμπτω. ὁ. flexibilis, ἴυγκαμπτος, habe-
Γνάμπτω μ. ψω. πτω. φα. flecto, dependeo, frango, persuadeo. Accus.
Γνάπτω. uellicando polio, expolio.
Γναφαλον. τὸ. tomentũ quod culcitris infarcitur.
Γναφαλώδης. ους. ὁ, ἡ. tomentitius. Hermol. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea est, γναφαλώδη appellantur, cuiusmodi sunt dictami folia. Proinde Græci ἐγναφῶσαι pro eo utuntur, quod est ἐμαλάξαι, id est emollisti sunt.
Γναφεῖον. τὸ. officina fullonis.
Γναφεύς, uel γναφέως. ὁ. fullo.
Γναφεύω. μ. σω. πτω. tingo, fullonicam exerceo.
Γνήσιος. ὁ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, uerus & minime fucatus aut adulterinus, ἀληθινός, suus & legitimus, ut filius patris. πᾶς γνήσιοι liberi legitimi iustiq, seu natura seu adoptatione. Bud. Cõ.

ΓΝ.

Γνοφώ. μ. ώσω. πτω. obscuro. Actiu.
Γνόφος. ὁ. caligo.
Γνόω. μ. ώσω. πτω. nosco. Accus.
Γνύα. poples.
Γνύξ. aduerb. genuflexo.
Γνῶθι. nosce.
Γνωμάτευμα. τὸ. discretio, exacta cognitio.
Γνωματεύω. discerno, consilium capio.
Γνώμη. ης. ἡ. sententia, uoluntas, consilium, animus, suffragium, ingeniũ, sensus, notitia, mens, opinio, iudicium. Item iustitia, Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles sententiæ omnium iudicio et assensu cõprobatæ. Bud. Cõ.
Γνωμίδιον. μικρὸν γνώμημα, sententia brevis.
Γνωμικοί. scientes.
Γνωμοδοτῶ. consilium do.
Γνωμολογῶν. sententiose dicere.
Γνωμολογητέον. sententijs utendum est.
Γνωμολογία. ας. ἡ. dictio sententiæ, collectio sententiarum.
Γνωμολογικός. ὴ. ὸν. sententiosus.
Γνωμονική. pars est astrologiæ, quæ solariorum discriminatis umbris, horas gnomone pernotat. Bud. in Ann.
Γνωμονικός. ὴ. ὸν. doctus, sciens.
Γνώμων. ονος. cognitor, stilus horas indicans, solis umbilicus, cuius umbræ internoscuntur horæ, quem Latini græco nomine gnomona uocãt. Norma uertitur à Valla. Et γνάμονες, dentes iumentorum ex quibus ætas dignoscitur. dicũtur à quibusdã pulleini dentes. Erant & Athenis magistratus dicti γνάμονες, quasi accuratæ diligentiæ ac prudentiæ homines. Bud. Com. & Annot.
Γνωμονία. ας. ἡ. γνωμολογία.
Γνωμότυπος. ὁ. ὴ. sententiarum effictor.
Γνωρίζω. μ. ίσω. πτω. cognosco, facio

cognoscere, indico, & notum facio. Item agnosco, noscito, ἐπιγινώσκω. Herod. γνωρίσασα τῷ κομιδῇ χάρα, Agnito cõmodi chirographo. Ponitur interdũ pro συνίσημι καὶ πρόσχω τὸν. Plut. γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ὑγιαί. Athen. ὁ πρεσβὺς βασιλεὺς ἡδυθυτὰ δῶις τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id est τῆς παρεσῶσι, Quũ nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώσεως. Plato, πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notũ & familiarem feceris Theætetũ.

Γνώρισμα. ατος. τὸ. signum cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Item ἐπίσημον, hoc est insigne & decus ornamentum, hoc est id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα, id est, Propter literarum studia uisitur de Cæsarea Cappadociæ loquens. Et γνωρίσματα τῆς βασιλείας, insignia imperij, id est gestamina & specimina. Bud. Com.

Γνωσιμαχῆσαι. nosse suam infirmitatem, ac contrà robur ac uirtutem hostiũ, ac demũ pœnitere & quiescere propter quod pro resipiscere post cœptũ bellum ponitur. Herodot. ὃ φασὶν ἂν δὴ τί μᾶλλον γνωσιμαχῆσαι τιμὴ ἐν ὀλίγοισι μοῖσι ἡμῖν; Arrian. ἐκὰν οἱ πολέμιοι γνωσιμάχησι καὶ μεταβάλωνται. Bud. Com.

Γνῶσις. εως. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama.

Γνωστὴρ. ῆρος. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Hæretici quidam erãt, sic dicti ob insignem eruditionẽ quam sibi uendicabant, cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset.

Γνωτός. οῦ. ὁ. notus, amicus.

Γνωτὴ. soror, uel amica.

Γνωτὸς. οῦ. ὁ. frater, noscibilis.

Γ Ο.

Γοάομαι. ululo ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piscis. παρὰ τὸ χῶ ὁ ἰσθίω.

Γογγρίζω. grunnire.

Γογγύζω. μ. ύσω. π. υκα. murmuro.

Γογγύλος. ου. ὁ. bolus rotũdus. Aristoph. Pace, ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῳ μυκτηρίζω. Item rapa, Strab. li. 5. γογγυλὶς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλος. ον. ὁ. rotundus, inuolutus.

Γογγυλὶς. genus rapæ rotundæ.

Γογγυσμὸς. οῦ. ὁ. murmur.

Γογγυστὴς. οῦ. ὁ. murmurator.

Γόητος. ὁ. acerbus, tristis.

Γοητὸς. οῦ. ὁ. luctuosus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ. uersutus, præstigiator, fidus dolus, incantator, magus, uenefícus, impostor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία. ας. ἡ. incãtatio, impostura, præstigiatura. differt à φαρμακεία. Cal. lib. 5. cap. 61.

Γόητρον. præstigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incãto, perpræstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo, stupore ac ueluti maleficio afficio, stupore & affectum decipio, ut iam uoluptariati illatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κηλεῖν, uide Bud. Com.

Γοητεύων. ῶντος. ὁ. astutè agens.

Γοητικὸς. ἡ. ὁ. magicus, deceptorius.

Γοῖτος. immundities, sordes.

Γόμος. ὁ. onus, ius carnium.

Γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accus.

Γομφίασις. ιος. ἡ. molarum dentitio.

Γομφιασμὸς. ὁ. cõfractio, collisio dentis.

Γόμφιος. ὁ. dens molaris. (tiũ.

Γόμφοι.οἱ.coniunctiones inuisibiles appellantur à Platone: uel minorũ corpusculorũ coaceruationes à Diodoro: uel eorundẽ similiũ inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel concretiones: interdũ disertiones, interdũ cunei.

Γομφοπαγής.ἐος.ὁ,ἡ.solidus, cõpactus, absolutus.

Γόμφος.ου.ὁ.clauus, cuneus.

Γομφόω.μ.ώσω.υ.ωκα. compingo, conglutino, σφιγγόω. Accuſ.

Γόμφωμα.τὸ.coagmentum.

Γομφωσις.ιος.ἡ.conglutinatio.

Γομφωτὸς.ἡ.ὀν.clauis.

Γόνας.ἄδος.τὸ.genu.

Γονατίζω.geniculor, κλινόμαι, γονάζομαι.

Γονεᾶς.ἡ.γήτωρ.

Γονεύς.ἑος.hic & hæc parens.

Γονή.ῆς.fœtus, ſemen humanũ, natio, ſtirps, natiuitas, genitale prolituiũ.

Γόνιμος.υ.ὁ.fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.

Γονιτὸς.ὁ,ἡ.ὁν.ὁ fertilis.

Γονοῤῥοία.uitiũ mẽbri genitalis, uidelicet cum emittet præter uoluntatem ſemen. (ens.

Γονόῤῥους.υ.ὁ.uel γονοῤῥύης, ſemine fluΓόνος.υ.ὁ.genitor, filius, ſemen, genitura, γένεσις ἰὸς ἀνθρώπου & τοῦ ὄντος, καὶ τὸ ἀνθρώπου σπέρμα, γονή. Differt ἡ γένεσις τοῦ καὶ ἡ γονὴ τοῦ. Bud. Com.

Γονίομαι. genibus aduoluor.

Γονοῦσσα.ης.ἡ. urbs Theſſaliæ.

Γόνυ, ἡ γόναλος, & γόννος, & γονάλος.genu, geniculũ, ut in arundinibus, internodia ſcilicet.

Γόνυπος.ſterilis, aridus.

Γονυπολία.ας.ἡ.genuflexio, Baſil. (ra.

Γονυπετὴς.ὁ,ἡ.ὁν.cui ſunt genua plania.

Γονυπετίω.μ.ήσω.υ.ηκα. genua flecto, accido ad genua, ſupplico.

Γονύτιος.υ.ὁ.fertilior.

Γόος.υ.ὁ.lamentatio, luctuoſus, θρῆνος.

Γοόωσα.ης.ἡ. lugens.

Γοργὰς.τὸ. larua ſiue perſona hiſtrionũ.

Γοργάω.feſtino.

Γοργόνιον.υ.τὸ.larua, perſona.

Γοργὸς.ὸν.ὁ.terribilis, uelox, acris & uerſatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τῆς ἐργῆς.

Γοργότης.τῆτος.ἡ.truculentia, horribilitas. (rodor.

Γοργύρη.ης.ἡ.ſubterraneus carcer, Hes

Γόργυρον, idem.

Γοργώ.οῦς.ἡ.γοργότης, ſcutum habens gorgonis faciem.

Γοργώπις.ιδος.ἡ.κόρη

Γοργωπὸς.ὸν.ὁ. uiſu celer, aſpectu truculentus, terribilis, oculis acribus.

Γορδιλίζω.ἀδολιχῶ, nugor.

Γόρτυν.υνος.ἡ. urbs in Creta.

Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.

Γὼν.igitur, tamen, certè quidem, quippe, ſiquidem, ſaltem, dumtaxat, ſubinde, etiam, quin, quoque, quidem. Bud. Com.

Γονάζομαι.flecto genua. Depon.

Γονάομαι.μ. άσομαι.π. αμαι. ſupplico. Depon.

Γόνατα.τὰ, genua.

Γονέομαι.μ.ήσομαι.π.νημαι.ονο, rogo.

Γονὸς.ὸ.ὁ.pro γονὴ ionice. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γονός, pro γόννος, genitiuus à nominatiuo γόνυ.

Γονυσὶς.ίδος. Aratus, ἄγχι δ᾽ οἱ σπανὶς ἰσὴ γονυσίδος.

Γοᾶω.θρηνῶ, γογγύζω.

Γοώδης.ους.ὁ,ἡ.lugubris, mœſtus.

Γ P. (uerb.

Γράβδην.expreſſe, quaſi depictum. ad Γράβιον uocãt ligni querrũmue ligni quod cõfuceenſum, lumen præbens agentibus iter, atq; præluceus.

Γράμ. comedere.

Γρᾶια. ας. ἡ. anus. Vnde & pro pelle umbilicũ ambiente, quòd corrugata senectutis sit indiciũ. Item γῆ, δημώδης. Et nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nũc Tanagra dicitur.

Γρἀδιον. υ. τὸ. uetula.

Γραικιστί. τὸ ἑλληνιστί, Græcè.

Γρᾱϊκός. ἡ. ὁ. anilis.

Γραικός. οῦ. ὁ. Græcus.

Γράνω. comedere.

Γρηυλία. improba anus.

Γράμμα. ατος. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item scrupulum in ponderibus, Hippiatr. Aliquando forensis est huius nominis significatio, processum notans iudicialẽ: cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argentariorũ & similiũ: indices (ἀπογραφὰς) quæ inuentaria & repertoria uulgo appellantur. Item libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλείων γραμμάτων, Ex libris Sibyllinis. Bud. Com.

Γράμμαι species ludi tesserarij, ubi calculi adhibebantur sexaginta, tum albi, tum nigri, διαγραμμισμὸς. Cæl. lib. 11. cap. 27.

Γραμμάριον. τὸ. scrupulus, id est pars drachmæ.

Γράμματα ἀνατάλματα. caducæ literæ.

Γραμματεία. ας. ἡ. litera: ura, δηλέθριον.

Γραμματἀδιον. τὸ. κοὶ

Γραμματῶν. τὸ. διδασκαλεῖον, ludus literarius, συμβόλαιον. Aristop. κἄπειτ' ἐς γραμματῶν ἴν' ἀναγνῶ. Apud Demosthen. quodcunq; uolumen & libellũ & tabellam significat, & quicquid scriptũ est, ita ut tam late fere huius nominis pateat significatio, quàm tabularum apud Latinos. Vnde pro actis publicis, syngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis testamentarijs poni solet, ut est apud Bud. Com.

Γραμματεύς. έως. ὁ. scriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica scripta atq; decreta seruare, eademq; si poscerentur lectitare.

Γραμματεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. Sum scriba, scribæ partes ago.

Γραμματίδιον. ου. τὸ. epistolium.

Γραμματικὴ. ῆς. ἡ. literaria recte scribendi & loquendi scientia.

Γραμματικὰ ἀγκύλματα. pocula literis insignita, ut scribit Athenæ. cuiusmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, Διὸς σωτῆρος. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Γραμματικός. ἡ. ὁ. literatorius, ὁ κατέχων τὴν τοῦ τὸ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν ἀποδιδούς.

Γραμμάτιον. ου. τὸ. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludi magister, prælector, recitator. Item scriba, Herodo. Bud. Com.

Γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματοφόρος. tabellio, βιβλιαφόρος.

Γραμματοφυλάκιον. υ. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur.

Γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est τὸν ἀφετηρίον καὶ τὸν βαλβίδα. Aristophan. Acharn. πρόβαινε τοῦ δρόμου. γραμμὴ δ' αὕτη, Progredere ô anime mi, hi sunt carceres, ad quos fiat certamen.

Γραμμὴ κυκλοτερὴς. dicitur pupillã ambiens circulus, qui etiã iris dicitur.

Γραμμικὰ ἀποδείξεις sunt demonstrationes mathematicæ. Bud. Com.

Γραμμόβυ. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.

Γραπτός. οῦ. ὁ. pictus, scriptus.

Γράσος. ου. ὁ. sordes in ouium uelleribus, hircus, id est fœtor alarum, pedor, & proprium loci.

Γράσων. ωνος. ὁ. hircosus, cui fœtet alæ, fatuus, homo odoris mali.

Γραῦς. αός. uel ᾶς. ἡ. anus, crustula polentis obducta, ὁ ἀφρὸς ὁ ἀναστάτω, ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, ἢ ἡ τραχηλῶν ἀναισθησία, τὸ σωματόμορον ἢ ἵππος γνύμφον ἱππάνω ὅταν τὸ γάλα ἴψηται.

Γραύω. teneo.

Γραφεῖον. τὸ

Γραφεῖον. ου. τὸ. penna, stilus.

Γραφεύς. έως. ὁ. pictor.

Γραφή. ῆς. ἡ scriptura, ut γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accusatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accusatur. Ἀποφέρειν γραφὴν est deferre aliquem & postulare. Demosthen. Λιχίνης ἀπολύσας τὴν ὀφείλουσαν πασῶν νόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.

Γραφικὴ. stilus. Opponitur ἀοχλησίᾳ sic. Bud. Com.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικῶς expressè, uerè. (ctura.

Γράφις. ιδος. lineamentorũ ductus, pi-

Γραμματικώτατος. ου. ὁ. maximè historicus.

Γράφομαι. μ. ἀφόμαι. ν. αμμαι. accusor, scribor: & actiuè, accuso & scribo. Depon. accus.

Γράφω. μ. άψω. ν. αφα. uel γραφῶ circumflexe, sicut τυπῶ, ῥιπῶ, unde ἐγγράφω ῥίπτω. scribo, describo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, statuo, ad senatum refero, accuso. Bud. Com.

Γραώδης. εος. ὁ, ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ήσω. ώσω. ν. γρήγορα. uigilo. Neutr. absol. Habet tamen aliquando accusatiuũ. Philo, τὴν νοῦν ἐγρήγορε

Γρήγορσις. uigilantia. (ρα.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γρῖος. antiquus.

Γρηνικός. ου. ὁ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.

Γριπεύς. έως. ὁ. piscator, consuens retia piscatoria.

Γριπίζω. piscor.

Γρίπος. εος. τὸ. rete.

Γρυπώμενον. τὸ. conuolutum.

Γρυφόω. coniecto, ænigmata solua.

Γρυφώδης. iniucundum, δυσάρεστον.

Γρῦφος. τὸ. uel γρῖφος. rete, sagena. Itẽ sermo implicitus, ænigma, argumentum nodosum, insolubile.

Γρομφάς. scropha, antiqua porca.

Γρόνθος. ου. ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare discunt.

Γροσφομάχαι. οἱ. uelites.

Γρόσφος. ου. τὸ. genus celi, hastæ cuspis, quam terræ infigimus.

Γρουνός. οῦ. ὁ. torris, truncus.

Γρύ. minimum quiddam significat: aut sordes unguium, rem uidelicet uilissimam: aut uocem suillam, quã æde re solent ij, qui grauantur sermone respondere: aut numisma minutissimum. Vnde prouerb. μηδὲ γρύ. Erasm. Chil.

Γρύζω. μ. ύξω. ν. υχα. lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλίνω, ἢ καλῶ. Philostrat. οὐδαμοῦ ἐφθέγξατο, οὐδ' ὑπήχθη γρύξαι, Haud quaquam locutus est, neque adduci potuit, ut uel hisceret. Eras. ibidem.

Γρύλλος. ητ. ὁ, ἡ. uox porcorum.

Γρυλίζω. μ. ίσω. ν. ικα. grunnio, γογγύζω.

Γρυσμός. οῦ. ὁ. grunnitus, stridor.

Γρύπος. ου. ὁ. porcus.

Γρύτ. sordes unguium.

Γρυπιὰ. nidi uulturum.

Γρῦπες.οἱ.gryphes, instrumentum nauticum & anchoræ.

Γρυπὸς.triſtis, odioſus.

Γρυπός.οῦ.habens naſum aduncum.

Γρύπωσις.ιος.ἡ.curuatio, ἰσχιακμή.

Γρυσμὸς.grunnitus.

Γρυταλόλης.ᾳ ſupellectilia friuola uenditat. Latinè friuolarius dici poteſt.

Γρυτάρια.friuola, id eſt uaſa fictilia

Γρυὰς.ἡ.ſcropha. (quaſſa.

Γρύνη.ης.ἡ.πύελος, foramen ſpecus. Nicand. ἰνὶ γρύνῃ ἄλα ὄξυναν μυοδόκοιο.

ΓΥ.

Γύαλον.ου.τὸ.penu, theſaurus.

Γύαλος.ου.ὁ curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβος, τυφάγωνος λίθος.

Γυγαία.ης.ἡ.gygæa lacus Lydiæ. ἡ γυγαῖος σκοτεινός.

Γύη.ης.nomẽ menſuræ, ut iugerũ: hinc πεντηκοντόγυον, quinquaginta iugerũ.

Γύης.ου.ὁ.dẽtale, pars aratri, τὸ γεώριον τῆ ἀρότρῳ, iugerum, uia.

Γυιόνος.ου.ὁ, ἡ.membra fatigans.

Γυιόρος.ου.ὁ.membra depaſcens.

Γῦον.ου. τὸ. membrum omne, ſed proprie manus.

Γυὸς.οῦ.ὁ.claudus, morbidus.

Γυσιάης.ου.ὁ, ἡ. membra liquefaciẽs.

Γυῖαι. οἱ. pedicæ. (bilitо.

Γυῶ.μ.ώσω.ω.αια.frango membra, de

Γύλιον.uas uiminale.

Γύλιος.ου.ὁ.genus pereæ militaris & uasculum oblongũ in acutum deſinẽs, aptum militiæ ad ſeruandos cibos, Ariſtoph.

Γυλιοσχελὴς.ὁ.ὁ.qui collo eſt gracili & prælongo, Ariſtoph.

Γυμνάζω μ.άσω.ω.αια.exerceo. Accu.

Γυμνασία.ας.ἡ. exercitium.

Γύμνασιάρχης.ου.gymnaſiorum præfes.

Γυμνασιαρχία.ας.ἡ.præfectura ludorũ, exercitatoriũ, principatus gymnaſij

Γυμνάσιον.ου.τὸ.exercitiũ, ſchola, gymnaſium, locus ubi mudantur & exercentur athletæ.

Γύμνασις.εως.ἡ.γυμναστία.

Γυμνασὶς.οῦ.ὁ.præceptor exercitiarũ, pueros exercens.

Γυμναστικὴ.ῆς.ἡ. gymnaſtica, id eſt ars & exercitatiua, præbens uiuendi modũ, τέχνη ποιητικὴ σωματικῆς ἕξεως.

Γυμνητὸς.οῦ.ὁ.inops, pauper.

Γυμνὶς ῖδος.ὁ.miles leuis armaturæ. Vide ἔλυτις.

Γυμνιστόμαι.κὴ

Γυμνιτεύω.μ.εύσω.ω. αια. ſum nudus, fero leuia arma. Neutr. abſol.

Γυμνίτης.ου.ὁ.miles leuis armaturæ.

Γυμνιτία.ἡ.leuis armatura.

Γυμνοπαιδία, & γυμνοπαιδία. feſtum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης.ου.ὁ.γυμνόπους.

Γυμνοπόλιον.ſaltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ.nudis pedibus incedo.

Γυμνόπους.οδος.ὁ.nudipes.

Γυμνὸς.οῦ.ὁ.nudus.

Γυμνοσοφίσω.ſũt ultra Indoſchytas: ita uocati, quòd nudi in ſyluis agũt, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης.ητος.ἡ.nuditas, γύμνωσις.

Γυμνόω.μ.όσω.ω.ωσα. nudo.

Γυναικάρια.ἡ.uxorcula, mulercula.

Γυναικεῖα.τὰ.muliebria, Marcel.

Γυναικεία.ἡ.eadem eſt Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plut. in Cæſ.

Γυναικεῖον.ου.τὸ.locus ubi mulieres ſeruantur, id eſt gynæceum.

Γυναικεῖος.ου.ὁ.muliebris.

Γυναικίας.ου.ὁ. effœminatus. θηλυμανὴς ἀνήρ.

Γυναικίζω.mulicbriter uiuo, geſtu cultuq; mulierem repræſento.

Γυναικικός. οῦ. effœminatus, muliebris.

Γυναίκισμα. τος. τὸ. imitatio muliebris. Aristoph. Thesmo. περὶ τὰς ἑτέρας δὲ ἅπαν γυναικίσματ' ἐπίλυε.

Γυναικισμός. οῦ. ὁ. mos fœmineus.

Γυναικοίρακτος. οἱ. amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία. muliebre imperiū. Bud. Com.

Γυναικοκρατοῦμαι. uiuo sub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γυναικοκρατία ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἕνεκα uxoriæ potestati parent. Plin. lib. sexto eo nomine populos appellat quosdam Amazonū uicinos, bello ab Amazonibus uictos: ex eo sic dictos, quòd uictricibus obsequātur ad procreandum eis sobolem.

Γυναικομανής. ἐος. ὁ, ἡ. insaniens in mulieres, aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία. furor & insania mulierum, insanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ, & γυναιμανῶ. insano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονίτης. ου. ὁ. mulierum (ut ita dicam) senatulus & in domo pars.

Γυναικόνομοι. matronarum decentiæ et modestiæ arbitri sunt, de ijs pro potestate statuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo sexu dissentaneum.

Γυναικοφλυής. ὁ. mulierosus.

Γυναικόφωνος. uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης. muliebris, mulierosus.

Γυναικῶρ. ῶνος. ὁ. ἡ

Γυναικωνίτις. ίδος. ἡ. gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς. ἐος. ὁ. mulierosus, insanus amore mulierum.

Γυναῖον. ου. τὸ. muliercula.

Γυνή. αικός. ἡ. uxor, mulier. οἱ πρὸς γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Domosth. πρὸς ἀνδρῶν ἦν τῷ συγγράψαντι τοῦτο καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν, id est agnatus non cognatus. Plato dici putat γυνὴ quasi γονὴ. Bud. Com.

Γωνὶς. ὁ. mollis, effœminatus.

Γύπη. ἡ. subterraneæ cauernæ, nidi, specus angusti.

Γυπάετος. ου. τὸ. auis genus.

Γυπιτὴς. οῦ. nomen aquilæ. (sinu.

Γύραι petræ sunt eminentes in Aegeo

Γύργαθος. ου. τὸ. rete.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici mentecapti, quiq; uocantur dæmoniaci, uincti lacerant sese. Hinc prouer. γύργαθος φυσᾷς, in insanum, frustraq; uociferantem. Eras. Chil.

Γυρὰ. ας. scrobs, id est fossio in uitibus, repastinatio.

Γυρῖνοι gyrini, ranæ minores, & imperfectæ.

Γῦρος. ου. ὁ. κρὶ

Γυρὸς. οῦ. ὁ. ambitus, gyrus, rotundus.

Γύρτ. pollen.

Γυρῶσαι. circulum ducere, circumunire, sepire.

Γύψ. πός. uultur.

Γύψος. ου. ὁ. gypsus.

ΓΩ.

Γῶ. sibi ipsi, peculiariter, tuo. Est etiam uerbum ἀπὸ τοῦ γοῶ, καμβάνω, λίχνομαι, γωτῶ.

Γωτεύω. impostūram facio, γοητεύω.

Γωτικὸς. οῦ. ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλιὰ. lustra ferarum & serpentum. Nicand. The.

Γώμφωμα. ατος. τὸ. inflatio.

Γωνία. ας. ἡ. angulus.

Γωνιαῖος. α. ὁ. angularis.

Γωνιασμὸς. ὁ. cōcurrentiū parietū angulus, quadratura, flexus, ἀπορρὼξ.

Γωνίδιον. parvus angulus.
Γωνιώδης. ους. ὁ, ἡ. angulosus.
Γωρυτός. ὁ. coryeus, id est theca arcus, pharetra. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρίω, ἢ ἐν τῷ τὸ ἰφκτὸν τόξον.

Δ'. particula est, quæ per se nihil significat, sed in compositione auget.
Δαγύς. ύδος. crystallum, ornamentum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, stringitq. Theoc. Pharmac. ἀπ' ἰπάλλω δαγῦλλι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα.
Δαδάνειν. curare, observare, oculos infigere.
Δάδιξ. ικος. mensura sex chœnicum.
Δαδουχεῖν. est faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.
Δαδουργεῖν. idem. Bud. ibidem.
Δαδεχίω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. lib. 4. de Antonio triumuiro, μετὰ βαιτῶν ἱστίστι τὴ ἐπὶ τῶν ἀκρόπολιν, ἀλλὰ τῶν τι χῶν λαμπάσι δαδουχούμενος τῆς Ἀθηναίων πόλεως, id est φωτιζομένης, illustrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.
Δαδοῦχος. ὁ. facifer.
Δαδύσσω. perturbo, lacero.
Δάεια, Attice. Proserpina.
Δαερὲς. niger.
Δαήω. scio, intelligo. Accus.
Δάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. diuido.
Δάη. pugna. μάχη μετὰ δάης.
Δαιδμὸς. οῦ. ὁ. incendium.
Δαίδω. scire, intelligere, discere.

Δαημοσύνη. ης. ἡ. scientia.
Δαήμων. ονος. ὁ. peritus, artifex.
Δαήρ. έρος. ὧ δάερ. levir, ἀνδράδελφος.
Δαιρὸς. ῆ. ὁ. splendidus, siccus, accensu facilis.
Δαίζομαι. intelligam, μαθήσομαι.
Δάθος. Dathus Thasiorum colonia, iuxta Strimonem.
Δαί, pro Δ. autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Bud. Com.
Δαΐ. τῷ. bello, à recto δάς, sicut à γραῦς γραΐ. (renda.
Δαΐα. magna, infinita, uenerabilis, hor
Δαιάζω. exclamo, suspiro.
Δαιδάλεος. α. ὁ. &
Δαιδάλιος. α. ὁ. &
Δαιδάλεος. ον. ὁ. uarius, artificiosus, dedaleus.
Δαιδάλλω. μ. αλῶ. τ. αλλα. orno, uario. Accus.
Δαίδαλμα. ατος. τὸ. opus, scitamentum.
Δαίδαλος. pro δαιδάλεος. ον. ὁ. ingeniosus, à δαίω. teste Caza.
Δαίζομαι. μ. ίξομαι. τ. ισμαι. inquiro.
Δαίζω. μ. ίξω. τ. χα. diuido, corrumpo.
Δαιμονάω. μ. ήσω. τ. ηκα. insanio. Neut. absol.
Δαιμονίζομαι. dæmonio uexor.
Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι, ἀποθεῶμαι.
Δαιμόνιον. τ. τὸ. numen, dæmonium. Hoc cum dicebant, τὸ θεῖον, deum supremum, diuinitatemq. mundi moderatricem intelligebant. Bud. Com.
Δαιμόνιος. α. ὁ. miser, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs similis, diuinus, admiratione dignus. (ser.
Δαιμονίως. diuinè, infeliciter, παρὰ
Δαιμονοφόρητος. ον. ὁ, ἡ. dæmoniacus.
Δαιμὼς. cuius bona in ærarium relata sunt.
Δαίμων. ονος. ὁ. deus, sapiens: quasi δαήμων, id est sciens. Dæmonibus enim antiquitas

antiquitas humanarum artium inuentionem tribuebat. Plato hoc nomine uniuersi moderatorem appellabat. Accipitur et pro fortuna. Plut. ὁ δ' ἐμὸς δαίμων καὶ ἡ δαίμονος. Demosth. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, forte fortuna. Significat etiam cuiusq; genii præstitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduersæ. unde εὐδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti.

Δαίνυ pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα, pro τίθει.

Δαίνυμι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι. ardeo, discо, diuido.

Δάϊος, δαΐου. monstrum, signum belli cum.

Δάϊος. captiuus, bello captus, miser, bellicus.

Δαΐρω. flagello, uerbero, cædo.

Δαῖς. δαΐτος. κοὴ

Δαὶς. δαΐτος. ἡ. ος δαίτη poëtice. conuiuium, scilicet ingeniose extructum.

Δαὶς. δάος. ἡ. fax, bellum. παρὰ τὸ δαίειν δαίειν.

Δαίσιμος. η. ον. esui aptum.

Δαιτάλεύς. ῆος. ὁ. conuiuator.

Δαιταλουργία. coquendi ars.

Δαίτη. ης. ἡ. conuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτὶς. ἡ. facula, caput allij, ος locus Ephesi.

Δαιτρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diuido cultro, ministro.

Δαιτροσύνος. piscor.

Δαιτρός. ῆ. ὁ. coquus, diuisus in frusta, diuisor. Nã coqui est diuidere escas, frustulatim edentibus in mensa cibos ministrans. Item semiplenus. Homer. Iliad. Δ. ἄψορρος γὰρ τ' ἄδην δαιτρὸν πίνουσι, σὸν Ἀτλάος ἔπτας ἀνήρ.

Δαιτυμών. όνος. ὁ. conuiua, amicus.

Δαιτύς. ύος. ἡ. conuiuium, epulæ.

Δαΐφρων. ονος. ὁ, ἡ. bellicosus, prudens.

Δαίω. μ. δαίσω. ἀόρ. ἐδάϊσα. μέσ. παρακείμ. δέδηα. diuido, conuiuor, diuido mensam, appono ad mensam, depascor, ut Herodot. α. τὴν ἀενάην ἀρόμην πασι τίθεσι δαῖσαι. Item luceo, comburo. Aliquando disco, scio.

Δακέθυμος. mordes animum, molestus.

Δάκελος. τὸ. animal uenenosum.

Δάκνομαι. molestè fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. ηχα. ἔδακον, ἀ δάκω. mordeo.

Δάκος. δάκελος, θήριον ἰοβόλον, animal uenenosum.

Δακρυόεις. όεντος. lacrymosus.

Δάκρυ. υος. τὸ ος

Δάκρυον. υ. τὸ. lacryma.

Δακρύοφι, pro δακρύοις. lacrymis.

Δακρυρροῶ. lacrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. χέσω. π. χυκα. ος

Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lacrymor, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuũ deploro.

Δακρυόεσσα. infelicissimum.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δακτυλιαῖος. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicantur, sic etiam τετραδακτυλιαῖα magnitudine quatuor digitorum. Accusatiuum habent post se, uel regunt dativum, ut δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, uel δακτυλιαῖος ὦν μεγέθει.

Δακτυλίδιον. ε. τὸ. anulus sine gemma aut sigillo.

Δακτύλιος. ε. ὁ. anulus. Interdũ anus.

Δακτυλιώτης. ε. ὁ. digitus anularis.

Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. insculptio anulorum.

Δακτυλογλύφος. ε. ὁ. anularius, sculptes anulos.

Δακτυλοδίχμιον. ιε. ἡ. palmus.

Δάκτυλος. ε. ὁ. digitus, ος sedis uitium apud medicos, dactylus.

Δακτυλωτός. ῆ. ὁ. anulatus.

Δαλός.ὁ.δ. lampas, torris, fulgor, titio.

Δαμάζω.μ.άσω.σ.σα. δέρ. ά. ἰδάμνω. domo, manſuefacio pullum.

Δαμάνη.ης.ἡ. κόπη

Δάμαλις.ιος.ἡ. iuuenca, bucula, uacca. Sed δαμάλη poëticum eſt, ὁ ἀρένων μόσχος, δάμαλις uero ὁ θῆλυς.

Δάμαρ, uel δάμαρτ.αρτος.ἡ. uxor.

Δάμασις.ιος.ἡ. domitio.

Δαμασίφρων.ὁ. deceptorius, ὁ ἀπατῶν διανοίᾳ.

Δαμασώνιον.τ.σ. albutium.

Δαμάω.μ.άσω.σ.σα.

Δαμράω.

Δαμνάω.

Δάμνημι.

Δάμνω. domo, ἵλαω, βιάζω, δαμάζω.

Δαμνία.ας.ἡ. flumen Calabriæ.

Δαμώματα.τὰ. carmina publice cani ſolita, uulgo cantata, Ariſtoph.

Δανάη. numulus ille, ſiue obolus, qui Charonti perſoluitur pro ſtygis paludis tranſmiſſione, authore Plutar.

Δανάζομαι.μ.άσομαι.σ.σαμαι.

Δανάζω.μ.άσω. σ. σα. mutuor, mutuò do, trado ad uſuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum eſt. nam ſignificat ex æquo. & qui citra uſuram dat mutuo, & qui ad uſurã. Eraſ. Neut. datiuo iung.

Δάνειον.ε.τὸ. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνεισμα. τὸ.

Δανιστής.τ.ὁ. mutuum, uſura.

Δανιστής.τ.ὁ. fœnerator, creditor. ὁ δανεισάμενος, καὶ ὁ δανείζων.

Δανιστικός.τ.ὁ. fœneratorius, mutulatarius.

Δανός.σῦ. τὸ. aridum, ſiccum, Δανὸς uero τὸ ἀνιδρῶτ.

Δάνος. munus.

Δανύβιον. oppidum Italiæ, unde Δανύβιος & Δανυβιάς.

Δαός.τ.ὁ. lumẽ, lãpas, lupus canis.

Δαπανάομαι.

Δαπανάω.μ.ήσω. σ. ησα. conſumo, expendo, inſumo. Bud. Com. Accuſ.

Δαπάνη.ης.ἡ. ſumptus. παρὰ τὸ δάπτω.

Δαπανητής.τ.ὁ. conſumptor.

Δαπανηρός. ſumptuoſum, id quod inſumitur.

Δάπεδον.δ.τὸ. ſolum, pauimentũ, campus, fundamentum, circus, area.

Δάπις. ιδος. ἡ. tapes. etis. ψαλίς, τάπις, καὶ μὴ μαλωτός. Ariſtoph. Pluto.

Δάπλω.μ. άψω.π.αφα.

Δαρδάπτω. deuoro, lacero, μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω, ἁπλῶς, καὶ θηριωδῶς φάγω. Accuſ.

Δαρδάνω. inquino.

Δαρεικός. οῦ. ὁ. Daricus, nummus Perſicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere ſcribunt, & quinq; daricos argenti minam, ait Thore Harpocratio.

Δαρεῖος. τ. ὁ. Darius.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρίδαι, pro δαιδαῖ. metathesi literarum. cubare in pellibus.

Δαρθάνω. δάρ.βῶ. ἔδαρθον, uel ἔδαθον, dormio.

Δάρνω. cædo.

Δάρτος. eſt tunica tenuis & neruoſa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus teſticuli dependent.

Δάς. ἀδός. ἡ. tæda, arbor, fax, torris. ignis in face.

Δάσθαι, pro δαίσασθαι. diuiſiſſe, ἀφελέσθαι.

Δασέα.ας.ἡ. ſignũ eſt uocalis aſpiratæ.

Δάσιος. denſus.

Δάσκιος.τ.ὁ. umbroſus, μεγάλην σκιὰν ἔχων.

Δάσμασις.ιος.ἡ. diuiſio.

Δασυπολλέω. μ. ήσω. σ. κα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.

Δασμολόγος. ου. ὁ. quæstor, qui tributa colligit.

Δασμός. οῦ. ὁ. tributū, uectigal, munus, partitio.

Δασμοφορῶ. tributū pendo. Bud. Com.

Δάσος. ε. τὸ. densitas, syluosus locus.

Δασπλῆτις. ιος. ἡ. grauis Erynnis. Epitheton Hecates.

Δασπλῆτος. ὁ, ἡ. cum detrimento apropinquans.

Δασύ. τὸ. hirsuties, τριχῶν, πτερῶν.

Δασύκομος. ὁ. habens densam cādā.

Δασύμαλλος. ὁ, ἡ. lanosus.

Δασυώσομαι. hirsutus reddor, pilos prodo.

Δασυπόδιος. ὁ. leporinus.

Δασύπους. ποδος. ὁ. dasypus, lepus, cuniculus. Cæl. li. 14. ca. 30. & Bud. in An.

Δασυστόμαχος. ὁ. denso barbitio.

Δασύω. μ. ωσῶ. aspiro, id est notā aspirationis adscribo. Actiu. accus.

Δασύς. ἰος. ὁ. densus.

Δασύτης. τητος. ἡ. densitas, hirsuties.

Δατέομαι. μ. άσομαι. π. ημαι. diuido, comedo.

Δατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco.

Δατεταί. οἱ. diuisores, μερισταί.

Δατεόμος. οῦ. ὁ. cum oratio profertur ijsdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Persarum satrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit, ἴδομαι καὶ τιτρώσομαι καὶ χαίρομαι, cum dicendum erat χαίρω. Hinc apud Aristoph. est ὁ Δατέος μῦθος. Cæl. lib. 16. cap. 13. & Eras. prouerb. Datidis cantilena.

Δᾶτον. Thraciæ oppidum. unde

Δατύριοι. incolæ.

Δατὸς. ὁ. dolus, astutia, πανοῦργημα.

Δατύσσω. lanare, deuorare.

Δαύειν. dormire.

Δαύκαλις. pes gallinaceus.

Δαύκινος εἶδος. ex dauco confectum: dicitur etiam Δαύκανον à Nicand.

Δαῦκον. τὸ. καὶ

Δαῦκος. καὶ

Δαῦχος. pastinaca.

Δαυλία. ας. ἡ. ficedula.

Δαύλιον. ε. τὸ. alice pro δαλὸς. titio.

Δαυλὸς. ὁ. densus, pinguis. Cæl. lib. 19. cap. 14.

Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.

Δάφνη. ης. ἡ. laurus. Item Daphne, puellæ nomen. Cæl. lib. 3. cap. 7.

Δαφνάζουσι. dicuntur uaticinantes: ad quod alludit poëta, Laurumq; momordit.

Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. laurū gero.

Δαφνηφόρος. ὁ. ὁ. laurifer.

Δαφνίδες. ῶν. fructus lauri.

Δάφνινος. ὁ. ὁ. laureus.

Δαφνὶς. ίδος. Daphnis, laurus & bacca lauri.

Δαφνών. ῶνος. ὁ. lauretum.

Δαφοινὸς. καὶ

Δαφοινὸς. ὁ. ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis ac ueluti sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes. Homer. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός.

Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι. abundo.

Δαψιλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. abundans, largus, liberalis.

Δαψιλῶς. opiparè, largè.

Δ Β.

Δὲ. autem, enim, sed, uerum, cæterum. Cōiunctio est subiunctiua & orationis & dictionis. Respondet enim ad μέν. Accipitur aliquando pro δὲ καὶ ἔτι, καὶ δή. Item pro porrò, quin potius, imò, rursus, contrà. Significat etiam rem quam quis auspicatur, uehementer augeri, id quod Latini per atq; adeò explicare solēt. Bud. Com.

Δέος. metus, δεῖς.

Δέος. attamen.

Δεγμένος, pro δεχόμενος, δεδεγμένος. accipiens, expectatus, παρὰ τὸ δέχομαι.

Δεδαικὼς. ότος. ὁ. doctus, δεδαγμένος. à δαίω.

Δεδαίατο, Ionice pro δέδανται, δεδαίασται. diuisi sunt, παρὰ τὸ δαίω.

Δέδασται. distributum est. à δάσω inusitato.

Δεδαὼς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδιὼς. ἀπαβᾶσι, cauere, metuere.

Δεδίκως. timidus, ἀπὸ φοβέομαι.

Δεδάσσω, τὸ φοβῆσαι.

Δεδρεπόμενος. ε. ὁ. oblaturus.

Δεδρυμένος. uinctus. Δεδρυμένος ἀπολογῆσθαι, ἐ uinculis causam dicere.

Δὲ δέ. quòd etiam, porrò autem, porrò dumtaxat.

Δέδη, παρακ. μσε. ἀπὸ δαίω. combusserat. Item circumligando ligabat, & coronabat.

Δέδη, pro δεδέδη. coniungebat, ligabat.

Δέδομαι. uinciam & uinciar.

Δέδια, παρακ. ἀπὸ δείδω. timui, timeo.

Δεδίδομαι. μ. ίξομαι. π. γμαι. καὶ

Δεδίπω. μ. ίξω. π. ιχα. territo, siue territor, attonitus sum, Homer.

Δεδιὼς, participi. præt. med. ἀπὸ δείδω δέδοικα, δεδία. φοβούμενος.

Δεδμήκασι. domiti sunt, δεδαμασμένοι. ἀπὸ uerbo δμάω, uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δίω δμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδεδμήμεν, & Ionice δεδμήατο, & extensione ε in η δεδμήασι.

Δέδμητο, syncopa. ædificatum erat, præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅθι οἱ θάλαμοι δεδμήασι.

Δεδογμένα. τὰ. mandata.

Δεδογμένον. ε. opinio.

Δέδοικα, præt. med. est uerbi δείδω,

δέδοικα, et propter cōcursum δδδ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur. timui, timeo. Δέδοικά σε καὶ σοὶ σοῦ, ἢ περὶ σοί, timeo tibi.

Δέδοκται. uisum est, decretum est, sanccitum est.

Δέδορκα. præt. à δέρκω. uidi.

Δεδράσκω, præt. à δρήσκω. cucurri.

Δέδυκα. ingressus sum.

Δέεσθαι, & δέεσθαι. fasciculus.

Δέημα. ατος. τὸ. καὶ

Δεήσις. ιος. ἡ. indigentia, Antiph. Item deprecatio, qua rogamus liberari malis urgentibus, aut etiā immunitatibus. Dicitur etiam precarium, id est quod usum nullum certum habet, sed quandiu libuerit cōcedenti.

Δεῖ. μ. δέησε, uel δέησε. ἀόρ. ἔδεον. π. ἔδησα. ἀπαρέμφατον, δεῆν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέησε, sicut πλεῖν pro πλέον. Isocrat. ἀλλ' ἐπειδὴ ὅπως τυγχάνω φιλόσοφος, δεῖν προσήκει καὶ τὴν τῶν προαιρημένων ἐχόμενον. Construitur subinde δεῖ cum præterito, sicut χρὴ, tametsi de futuro sit sermo. Idem, ἐπ δεῖ τῶν πόλεων ἀγαπᾶσθαι ἀδίκως. Bud. Com.

Δείη. ας. ἡ. ἴνδεια, penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τὸ. signum, specimen, indicium, degustamentum, argumentū. Est & locus Athenis.

Δειγματίζω. μ. ίσω. π. ικα. traduco, ostendo in exemplum. Actiu. accus.

Δείδικτο. pleonasmo ι pro δέδεκτο. per dexteram accepit.

Δειδίχατο. susceperunt, ἐδεξιοῦντο.

Δειδίμων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δείλια. ἡ. nox intempesta, obscura. παρὰ τὸ δείδω, ἢ φόβου ὑποπτικά.

Δείδιθι. time. à δείδω, uel δειδῶ.

Δείδιμεν pro δείδιεμεν. timemus.

Δείδιμι. terreo. actiuum. accus. ing.

Δεδίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. timeo, terreo.

Δείδω. μ. δείσω. π. δέδοικα, & δέδια. μέσ. δείρ σαίτ. ὑπεδείμην. ει ὑπεδείκην. timeo. Actiu. accuſ.

Δεινεάτης. fraudulentus, maleficus.

Δεινιώτης. ientatus, uel qui ad crepuſculum durauit.

Δεινὸς. pro δεινῶς, tonice.

Δειλον. ε. crepuſculum. (na.

Δείλος. ε. ὁ. meridianus, ſtella ueſpertina

Δεξιτάω. dextra prehendo.

Δείκηλον, ſeu δείγμα per η, ut Suid. ſimulachrum, repræſentatio, imitamen. Putant quidam de Iouis ſtatua dici hoc uerbũ proprie, quaſi δεῖ ἄγαλμα, & per abuſum de alijs. Nõnulli quòd ad incutiendum terrorem immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl. lib. 6. cap. 19.

Δεκλίζης. ε. ὁ. Laconũ lingua, mimus.

Δείκνυμι. idem quod δεξιτάω.

Δείκνυμι. μ. ξω. π. εχα. &

Δεικνύω. repræſento, oſtendo, demonſtro. Accipitur ſæpe pro facio. Lucian. φαλίας ἰκτῖν & ἴδαξ τὴν δίκ. Δεῖξαι τὰ γράμματα τῆς τραπέζης, ædere rationes.

Δακτυλός. οῦ. ὁ. demõſtratiuus, digitus, Latine index.

Δηλαίνομαι. νῶ

Δηλαίνω. timeo.

Δείλαιος. ε. ὁ. miſer, infelix.

Δηλαχρίων. &

Δείλαχρος. ε. ὁ. extreme miſer, timidus. Ariſtoph. in Pluto, ὁ δὲ δειλαχρίστατος ἁπάντων.

Δηλίμων. timidus, miſer, cautus.

Δείλης. ε. ὁ. & δείλη. ης. ἡ. crepuſculum. Eſt autem ὅτι δεῖ καὶ ἐνδεῖ ἡ ἕλη καὶ ἡ αὐγή. Δείλη ἠὼς, ἡ πρωΐα, aurora, Attice: & δείλη ὀψία, crepuſculum ueſpertinum, quãdo iam uergit ſol ad occaſum. Ariſtot. διὰ τὸ βραχὺν εἶναι τὸν δείλην ἀντὶ. Interdum δείλη ſubauditur. Syneſ. Ἄναντις ἐκ φωνοῦντος ἐρχομένης ἰώκει. Bud. Com.

Δηλία. ας. ἡ timiditas, ignauia.

Δηλιάω. μ. άσω. π. ασα. κοὶ

Δηλιάω. timeo. Propriè eſt ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animoſq; pauido ſum. Actiu. accuſ.

Δηλινὸς. ῆ. ὁ. meridianus, pomeridianus.

Δηλινὴ διατριβή. pomeridiana confabulatio, Plutar.

Δηλοκομικός. qui decepit, ἀπατεώνης.

Δῆλον. ν. meridies.

Δηλὸς. ὴ. ὁ. miſer, timidus, ignauus.

Δῆμα. ατος. τὸ. pauor, metus.

Δημαίνω. timere, formidare. Accuſ.

Δημάμων. ædificans.

Δημιλὸς. ὁ. timidus, & timorem incutiens.

Δημῶν. οἰκοδομῶν, ædificare, Herodot.

Δῆμας. ατος. τὸ. uel δῆμα. τὸ. pauor.

Δήμασθαι. φοβῆσθαι, timere.

Δηματῶ, τὸ δηματῶμαι. terrefacio, metuere facio, terribilia dico.

Δηματώδης. νος. ὁ, ἡ. terribilis.

Δῆμος. ν. timor, error.

Δῆν. oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεσμαίνειν. Μικροῦ δεῖν, parum aberat, παρὰ ὀλίγον.

Δῆνα. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δηνάζειν. calumniari, conuiciari.

Δῆνα ὁ, ἡ δῆνος, ὦ δῆν, τὸν δῆνα. quidam, aliquis: in tribus perſonis tribusq; generibus. Sic enim loquũtur Græci, cum certum hominem ſignificare uolunt, nec tamen nominare. Demoſth. περὶ τινα ὁ δῆνα ἢ δῆνος τὸν δῆνα ἀκούσαμεν. Gregor. ὁ δῆνα ἢ δῆνος, ἡ δῆνα μοι μάτην. Lucian. πῶς ἀπαὼ

δαπερ, ἢ ἵνα διδάσκαλός ἐσι ὁ δάϊος, ἢ ὅτι ἐλαίαν ξυμφύεται.

Δᾶνα. ὰ. turbines, uortices.

Δαιδάλαρ. gyrare, κυκλοῦσθαι. Item malum aliquod & insidias struere.

Δαιδαλ. uersatilis, terribilis, uorticosus.

Δαιμονιᾶδη. δαιμονιῶν, conqueri, clamitare, deûm hominumq; fidem implorare, quod etiam δαιμόνια ποιεῖσθαι dicitur. Bud. Com.

Δαιμονία. ας. ὰ. grauitas orationis, δάϊωσις.

Δᾶιον. dolor, malum.

Δαιμονάδια. ὰ. querela.

Δαιμαλίω. μ. ἡσω. π. ηκα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, agrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neutr. absol.

Δαιμονιῶν. est augere crimē, amplificare q; dicendo. unde δάϊωσις dicta est.

Δᾶινος. ὁ. poculi & saltationis genus.

Δαιὸς. ὰ. ὸ. grauis, uehemēs, potēs, sufficiens, eloquēs, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, peruicax, absurdus, aduersus, intolerādus. Item ardens, terribilis apud Homer. δάϊον δ' αἰ ὄσσε φάανθεν, id est, φοβερὸν. Δαιὸν ὀρυκάσσαι, muro artificio cauere. Δαιὸς φάλαγξ, uoreè simus q Δαιὸς ἁμαρτήσασι ἐπιβήναι, Peccata grauiter incessens, Plutar. Δαιὸν ἐδὼς, nihil graue.

Δαιότατος. prudentissimus, modestissimus.

Δαιότης. ητος. ἡ. callidilas, uersutia, astutia, uehementia in dicendo. Demost. καὶ ὅσην δαιότητα ἐν τῷ φιλεῖν ἔχω, διάδηλον.

Δαιούμενος. calcatus, πατούμενος.

Δαιόω. exaggero, terreo.

Δαιτρὸς. οῦ. ὁ. terribilis, timidus.

Δαίτης. adinodum. Δαίτης ἐσι, δέδοικα

τοῦ, grauiter fero.

Δαίωσις. ως. ἡ. δαιότης, σύντασις, grauitas. Est & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio. Quintil. Hæc ille δάϊωσις uocatur, rebus asperis, indignis, inuidiosis addens uim oratio. Bud. Com.

Δαίτρος. uarius, tornatus.

Δᾶξις. ostentatio, argumentum, iudicium. Δᾶξιν διδῶναι κατά τινος, est instituere accusationem contra aliquem, ac cum deferre.

Δᾶος. ους. τὸ. δεῖος, timor.

Δαρίω. μ. ησω. π. ηκα. cano. Neutr.

Δαρτὸς. οῦ. ὁ. &

Δαρτὸς. ὸ. ὁ. uel δαρτὸν. τὸ. tempus cānandi. Quidam ita distinguunt, ut δαρτὸν sit ipsa cæna, sed δαρτὸς, cænandi tempus, quod etiam ἀριστὸν, & ἄριστος seruatur.

Δαρίας. uicus Thessaliæ, ubi cænasse ferunt Apollinem.

Δαρικὸς. gentile.

Δαρίδιον. τὸ. cænula.

Δαρίζω. cænam præbeo alteri, ut ἀγοράζω, μίσθωσιν ὅμοιος ἐσὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ δαρίζειν τὸν δεῖπνον.

Δαρνολογία. cænandi ratio, οἱ περὶ δάρνου λόγοι. Cæl. lib. 14. cap. 5 8.

Δαρνολόχος. ου. ὁ. cænipeta, qui cænis insidiatur, & clanculum abligurit. Hesiod. τὶς δ' αὖτε κακὸς ὁ μέγας δῶρο δαρνολόχης.

Δᾶπτον. ου. τὸ. cæna, δόρπος. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Δαπανηρίω. μ. ἡσω. υ. ηκα. paro cænā, cænā apud me conduco. Bud. Com. Neutr.

Δᾶπτος. ου. ὁ. cæna. Accipitur etiā pro prædio, propterea quòd ueteres non nisi semel comedebant.

Δαπτοτήριον. ου. τὸ. cænaculum.

Δαπτοφόρος. ου. ὁ. cænæ gerulus.

Δαρός. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id est monticulus.

Δαρύ. ῦτος. ἡ. collum anterius.

Δάρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ.

Δαριάω. conuicior. uocabulum Spartanum.

Δαρίς. ίτος. passer.

Δαρός. collis.

Δαροζομίω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput. Actiu. accus.

Δᾶς. stercus.

Δασύς. ύ. ὁ. uel δασλός. sordidus, stercoratus, cœnosus, κοπρώδης, humectus, herbosus.

Δασιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio. Bud. Com.

Δασιδαίμων. ονος. ὁ. superstitiosus.

Δασίς. ύ. ὁ. idem.

Δάσσω. ξ. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δεκάβοιον. ὁ. τὸ. genus monetæ, & sacrificij, à decem bubus sic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦμαι. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrannos, qui rempub. administrabant. eorum unusquisq; δεκαδοῦχος dicebatur.

Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionys. lib. 2. Orig.

Δεκάδορος. ὁ. ὁ, ἡ. lõgus decem palmis.

Δεκαετής. ἐος. ὁ, ἡ. decennis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. π. αχα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις. decies.

Δεκακυμία. decumanus fluctus, id est magnus.

Δεκαπάσιον. ὁ. decuplum.

Δεκάπους. ὁ. τὸ. numisma ualens decem obolis.

Δεκάμηνος. ὁ. ὁ, ἡ. decem mensium.

Δεκαμνιαῖος. ὁ. τὸ. precium decem minarum.

Δέκαμνος. ὁ. ὁ, ἡ. decem minarum.

Δεκανάομαι. accipio, δεκάζομαι, δεξιοῦμαι.

Δεκάπαλαι. iam olim, πάλαι πάλαι. Attice.

Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ, ἡ. decem pedum.

Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius, παρὰ τὸ δέκομαι, ἐξ οὗ καὶ ἑκατοντάς δέκομαι.

Δεκάς domum carceris in qua condemnatos suffocare solebant, uocat Plutarchus in Agid.

Δεκατεύω. ὁ. ἡ. decima.

Δεκατεύτης. ὁ. ὁ. decurio.

Δεκάχοινος. ὁ. τὸ. genus mensuræ.

Δεκατεῖος. &

Δεκάτευσις. ἐως. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. ὁ. ὁ. publicanus, qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è spolijs numero.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκατεύω. Δεκάτῃ ἱσταμένου dicebatur Athenienfibus, cum decimo die congregatis necessarijs, & infantibus nominibus impositis, peracta re diuina, splendidum parabant conuiuium.

Δεκατηλόγος. ὁ. ὁ. δεκατευτής.

Δέκατος. ὁ. ὁ. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, complector.

Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, δεκατευταί.

Δεκατήρια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutar.

Δεκάχιλοι. decies mille.

Δεκέλεια. ἡ. locus, & populi hippothontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκέτης. ὁ. ὁ. &

Δεκέτης. decennalis.

Δικήρης. ους. decemremis, decem ordinum nauis.

Δίκτυς. υ. ὁ. uel δικτύς. medicus, pauper.

Δικτικός. ὸν. capax.

Δικτὸν. τὸ. receptaculum, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι.

Δικτός. ἡ. ὸ. acceptabilis, acceptus. Δικτὴν ἔχειν τινά, ratum habere.

Δινάζω. μ. άσω. σ. ααα. inesco, decipio: quasi δελέατι ἐυρόω, id est esca capio. Accus.

Δίνακ. ακος. τὸ. esca ad capiendum illex, cebra.

Δινίασμα. ατος. τὸ. ☞

Δινιασμός. οῦ. ὁ. inescatio, illex.

Δινύχιον. τὸ. lucerna, fax.

Δινήσιον. υ. τὸ. esca, aut uasculũ in quo reconditur esca, δέλεαρ.

Δίλος pro δῆλος.

Διλτάριον. υ. τὸ. literula, epistolion, tabella. Vnde διλτάρια ὀνίχινα, ☞ κρυστάλινα, apud Plut. in Anton. pro epistolis illis amatorijs Cleopatræ ad Antonium, ex crystallo ☞ onyche lapide.

Διλτίον δίπτυχον. pugillares, Herod.

Δίλτος. υ. ἡ. libellus, tabula.

Διλτωτόν. οῦ. τὸ. Deltoton, id est signum cœleste triangulare, literæ Δ simile.

Διλφάκιον. υ. τὸ. catulus suis, porcellus. Et διλφακοῦσθαι, τιλαοῦσθαι τὰς ὖς.

Δίλφαξ. ακος. ὁ, ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans.

Διλφὶν. ῖνος. ὁ, uel ἡ. delphin piscis. Item nauticum instrumentum, quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Aristoph. Equit. τὰς δελφῖνας μετεωρίζει, κἀν μὴ ἄκατον παραβάλλῃ. Vnde ☞ nauis διλφινοφόρος, ☞ διλφινοφόροι ὁλκάδες, Thucyd. Apollon. scribit draconem ab Apolline interfectum, δελφίνα uocatum esse, cuius hi sunt uersiculi: ὃν ποτὲ πυθοῖ ὑπὸ δειράδι πᾶς, νηὸς ὄϊο. δελφὶς

ὅλω τόξοισι, πυθώριον ὄφιν ἔκτα. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum.

Διλφίνιον. υ. τὸ. arx in Chio, ☞ templũ Apollinis in Attica. Pollux dicit forũ esse iudiciale Athenis ab Aegeo constructum.

Διλφινιστής. ὁ. delphinulus.

Διλφὶς. ῖνος ☞. ὁ. δελφίν.

Διλφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Δίνω. δινάζω.

Δίνωσις. εως. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, finis, σχῆμα, corpus. Sic dictum (teste Macrob.) quasi uinculum animæ. Homer. ferè de uiuo corpore utitur, ut σωὸν δὶ μελέων ἔρυσε ψυχήν, σῶμα uero de mortuo.

Δίμνιον. υ. τὸ. cubile.

Δίμω. μ. ιμῶ. ædifico.

Δινδάπτω. μ. πτῶ. Ionicum uerbum est, significatq; circunspectare, ac huc ☞ illuc ἰπτὸς, id est oculos uertere, annuere, oculis significare, subsannare.

Δινδρώδης. ὁ. syluosus.

Δινδροτάλλω, uel δινδροτάλεω. arboribus tegi, obumbrari.

Δινδρύσιον. υ. τὸ. arbuscula.

Δινδρόομαι ☞. ου. ὁ. arboribus abundans.

Δινδροκοπέω. arbores incido.

Δινδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δρύδριον. υ. τὸ. ☞

Δρύδριος. ☞

Δρύς ☞. υος. τὸ. arbor.

Δινδρύτης. incrementum arborum.

Δινδρολομῶ. populor.

Δινδρυάζω. lateo proprie inter quercus, sub arbore frigoris aestus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in qua mergor. Δινδρυάζουσι φωτὶ, uox amantis.

Δινδρύλλιον.

Δενδρύδιον.ου.τὸ.ϖ

Δενδρύφιον.arbuſcula.

Δενδρώδης.νος.ὁ,ἡ. accedens ad naturam arboris,arboreſcens.

Δενδρῶν.ῶνος.arbuſtum.

Δενυάζω.μ.ασω.ϖ.αχα. blaſphemo,iniuria afficior,conuicior. Accuſ.

Δενυασύς.ridiculus,cõuicijs obnoxius.

Δίννος.ου.ὁ.iniuria.

Διξαμφή.ης.ἡ.ciſterna,latrina.

Διξιά.ᾶς.ἡ. dextera. Poëticè Aſtrὸ. ἀϖὸ τοῦ δίχεσθαι δι αὐτῆς τὰ δυδέκα ῥάϐα.

Διξιὰ.τὰ. bona ϖ fortunata, cui contrarium σκαιά. Veteres τὰ δξιὰ uocabant ea quæ prudentia eſſent, ut annotat Sophoclis interpres.

Διξιάδην.à dextris.

Διξιόβολοι. qui dextra manu mittunt haſtilia.

Διξιόναβος.ϖ.ὁ.lanceārius, ϖαραφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Διξιόομαι.ω.ώσομαι.ϖ. ωμαι. capio per dextram, dextram do, humaniter, benigne ϖ comiter excipio, tractóque, prehenſo, ſaluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accuſ.

Διξιός.οῦ.ὁ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Διξιοστάτης.ου.ὁ. qui in dextera chori parte præſidebat.

Διξιότης.ητος.ἡ. dexteritas.

Διξιόω.μ. ex dextra.

Διξιτερά.ᾶς.ἡ. dextera.

Διξίωμα.ατος.τὸ. res dextra, fauſtitas.

Διξίως. feliciter, eruditè, ἀκωλάντως.

Διξίωσις.ιος.ἡ. ſuſceptio per dextram.

Δίομαι.μ. Δείσομαι.ϖ. Δέδιγμαι. ἀϖὸ τ Διέομαι.οῦμαι. indigeo, rogo, deſydero, careo aliqua re, conuenio aliquem. Depon. genit.

Δίον.οντος.τὸ. decens, decorum, ut δίον δὲ τὰ δίκαια ϖοιεῖν. Neceſſarium, ut ϖᾶν τὸ χρήσιμον δίον καὶ φανερῶν. Vtile, commodum, ut δίον δὲ ἐπὶ τῶν ϖεπάτων χρῆσθαι. Sciendum quod huiuſmodi participia impersonaliũ uerborum reddi ſæpe nequeunt Latinè per uerbum ipſum, ſed alia dictione adiuncta, ut δίον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuiſſet. ὅσϖερ δίον, tanquàm oportet. Ἐς δίον, commodè, ut ἐς δίον ἐλθόντα, apud Herodot. commodè ceſſit. Pericles cum eſſet populo rationẽ expenſæ pecuniæ redditurus, pudereíq; palam titulum inſumptæ pecuniæ proloqui, tectè ſignificauit, ἀϖὸ δίου, inquiens, ἀνάλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id eſt, In uſus neceſſarios tantum talentorum inſumpſi. Ἐϖὶ δίονος, in tempore, tempeſtiuè. Δίον pro δόντος quoq; legitur.

Δίοντα.ϖῆν, τὰ. indigentem, ligantem, decentem. Item τὸν δίοντα ϖεντήκοντα ἔτη, eadem locutio eſt, quæ ϖ Latinis, undequinquaginta, uel unũ de quinquaginta.

Δίοντο. ligarunt.

Διόντως.ϖροσηκόντως, decenter.

Δίος.νος.τὸ. timor.

Δίπας.αδος.τὸ. paterá, poculum.

Δίπαστρον.τὸ. poculi genus, Athen.

Δίπουν ἀντὶ Α dicitur. Eſt enim ϖου interdum ἀρχαϊκὸν, ut δὶ, Α, τοι, et cætera. Bud. Com.

Δίπλω. paro, ut fullones, διπλῶ. Vnde βυρσοδίψης.

Δίρμα. τὰ. ornamenta circa collum.

Διρράμϐ ϖ.ου.ὁ. millus, hoc eſt collare eanum coriaceum clauis confixum aduerſum luporum impetum.

Διρσοπίδιον.ου.ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας. ατος. τὸ. pellis ouina.

Δερβετόμ. ὕμος. pellis, cutis.

Δέργμα. ατος. τὸ. aspectus, oculorum acies, uisus. ἀπὸ τοῦ δέρκομαι.

Δέρη. ης. ἡ. collum, ceruix. differt ab αὐχὴν.

Δερκάσκω. respicio.

Δερκωνίς. ίδος. ὁ. epitheton leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρομαι. uideo, δέρκω.

Δέρορος. ου. ὁ. uisus.

Δερτάω, siue δερμάω. sanguinem poto, excorio.

Δέρκω. μ. ξω. ω. χα. aspicio, uideo. Acc.

Δέρμα. ατος. τὸ. pellis, cutis, crumena, fasciculus, oculus.

Δερμάτινος. ου. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. quibus cutis pro pennis est, sicut ueſperilio.

Δερμοδορῶ. pellibus amictum esse.

Δερματόδης. ους. ὁ, ἡ. cuticularis.

Δερμύλις. ὁ. uermis, serpens.

Δερμύναι. τὸ δερμύναι.

Δέρος. ους. τὸ. pellis, κώδιον.

Δέρρις. ιος. ἡ. pellis, sagum è pilis contextum.

Δέρτρον. υ. τὸ. ἀπὸ δέρω, sicut ἀπὸ τύπτω τύμπανον. tympanum, omentum, pellis, rostrum.

Δέρω. μ. ρῶ. ω. κα. excorio, percutio, cado, uerbero, cædo. Actiu. accuſ.

Δέσιος. ου. ὁ. mensis Iunius apud Macedones.

Δεσμάω. τὸ δεσμῶ, ligo, uincio.

Δεσμή. ῆς. ἡ. fasciculus, uia.

Δέσμιος. ου. ὁ. uinctus, δεσμώτης.

Δεσμός. οῦ. ὁ. & in plurali δεσμά. τὰ. uinculum, nodus, clauus.

Δεσμόω. μ. ὅσω. ω. κα. ligo, ὡς ἀρτιλὼ ἀσάω. Actiu. accuſ.

Δεσμωτήριον. υ. τὸ. carcer. Bud. Com.

Δεσμώτης. ου. ὁ. ligatus, uinctus. & actiuè qui uincit. Item δεσμῶται, custodiæ. Bud. Comment.

Δεσμῶτις. ίδος. ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι. pareo, obsequor.

Δεσπόζω. μ. όσω. ω. κα. dominor. Neutrum.

Δέσποινα. ης. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur pro Proserpina. Vergil. Rite domnam Ditis thalamo deducere adorti. Cæl. lib. 10. ca. 17. (ης.

Δεσπόσιος. α. ὁ. filius herilis, δεσπότου

Δεσποσιναύται. liberti qui classes conscendebant.

Δεσποσύνη. ης. ἡ. &

Δεσπότεια. ας. ἡ. dominium.

Δεσπότερα. ας. ἡ. δεσπότις.

Δεσπότης. ου. ὁ. herus, dominus. Relatiuum est serui, λύσιος uero liberi.

Δεσποτικός. ου. ὁ. herilis. Bud. Com.

Δεσπότις. ίδος. ἡ. domina.

Δετὸ. ῆς. ἡ. fax, lampas. Verbale ἀπὸ τοῦ δέω, quod est ligo. Faces enim è stuppa & papyro compingũtur atq; colligantur.

Δέω. ἀντὶ τοῦ δῶ. Bud. Com.

Δεύω. μ. ήσω. ω. κα. priuo. Accuſ.

Δεύκης. ους. ὁ. &

Δεῦκος. ου. ὁ. dulcis, splendidus, similis.

Δεύω. curo, φροντίζω.

Δευτόν. τὸ. malum, inutile.

Δεῦμα. ατος. τὸ. rigatio.

Δεύομαι. μ. ήσομαι. ω. σομαι. pro δέομαι, υ interposito poëtice. id est priuor, indigeo.

Δεῦρ. ὦδε

Δεῦρο. age, ἴθι, δεῦτε, ἴτε, ἴτω, ἴτων, φέρε. huc adsis, uenito. aduerb. hortandi. Bud. Com.

Δεῦρο κἀκεῖσε. ultrò citróq.

Δεύω. idem quod δεύω.

Δεύς. ὁ. ζεύς, Iupiter.

Δεύσιμον. τὸ. imbutum.

Δεύσιος. οῦ. ὁ. tinctor. Δεύσιος ἰχθὺς dicitur à βυθῷ, quia δεύσει

ποιὸς βαρὺ ἀ δυσλυπητος & ἀγρια. Sic Cic. de Orat. Sit enim mihi tim. Elus literis, audierit aliquid, legerit, iſta ipſa præcepta acceperit. Δεισιδαιμονία δόξα pertinax opinio. Bud. Comment.

Δεύτερος. α. ὁ. ſecundus, ultimus.

Δεῦρο. huc agite, uenite. Hortantis ad. uerbi.

Δεύτερα. τὰ. ſecunda.

Δευτεραγωνιστᾶν. ſecũdas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam par illud gladiatorũ quod progreditur prioribus duobus defatigatis, pro. prie δευτεραγωνιστᾶν dicitur. Bud. Comment.

Δευτεραγωνιστὴς. οῦ. ὁ. qui ſecundas par. teis agit, uel alteri ſubſeruit, ſcæni. cus, qui ſecũdas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δευτεραῖος. α. ὁ ſecundarius, id eſt ſecũ. do die aliquid faciens.

Δευτερεῖα. τὰ. ſecundas partes. Sic Cic. lib. 3. de Orat. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, cum rogare. tur quid in dicendo eſſet primum, huic ſecũdas, huic tertias. Bud. Cõ.

Δευτερεῖον. ου. ſecundum præmium.

Δευτερόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſum ſecũdus.

Δευτεριάζειν. iterare.

Δευτεύειν. genus uini, quod uigorem ſuum perdidit & uapeſcit, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεόμενον ἐς τὰ ἀμφορέα οἶνος. Latinis lorum.

Δευτέριος. ου. ὁ. ſecundarius.

Δευτεροβόλος. ου. ὁ. dicitur de equo me. diæ ætatis.

Δεύτερον. iterum. Ἐκ δευτέρου, ſecun. da uice.

Δευτερονόμιον. ſecunda lex, aut poſte. rior lex.

Δευτερόπομπος. ita dicebatur, cui iam quaſi mortuo iuſta celebrabantur, et qui deinde præter omnium opinio. nem ſaluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτερόπρωτος. ου. ὁ. ſecũdo primus. Sic. cut ſabbatum δευτερόπρωτον uoca. bant, quòd feſtum aliquod ſequere. tur. Eraſm. in Luc. cap. 6.

Δεύτερος. α. ὁ ſecundus. Lucia. ἄμα δ' ἐτέρου ἔξας ἔρμωνος, Si me minoris du. cis Hermone.

Δευτερότοκος. ου. ὁ. quæ bis peperit.

Δευτερώσεις. traditiones hominum, Hieron.

Δεύω. μ. δεύσω. π. ωκα. priuo, irrigo, ma. defacio, effundo, oblino. Actiu.

Δίφημι. excorio, aut uello pudenda, maſturbo apud Ariſtophan. Ranis.

Δεκαμαῖοι. οι. decem habentes ma. culas.

Δεκάμηνος. η. decem dies durans. Thu. cyd. δεκαμήνους σπονδάς.

Δέκομαι. μ. δέξομαι. μέσ. ά. ἐδεξάμην. π. δεγμαι. ſuſcipio, capio, admitto, cõſen. tio, excipio, probo.

Δέρμα. corium.

Δερμάτω. μ. ήσω. π. ωκα. coquo, mollio, tin. go. Accuſ.

Δέω. μ. δήσω, uel δέσω. ligo, uincio, opus habeo, abſum. Genit.

Δ Η.

Δή. ſanè, iam, etiã. Vnde δὴ τοῦτο, & ue. ro, & quoq. Interdum penè è con. trario eſt παρηγορικὸν, ut cum ſigni. ficat dũtaxat, demũ. Eſt etiã παρα. πληρωματικὸν, ut in νεῶ δὴ apud Pla. tonem. Interdum eſt μεταβατικὸν, & ſignificat porrò. Plato in Timæo, τὸν δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεῖτε πέραινε, Tu aũt perge porrò. Sic ἐκ δὴ, nec uero. Item φέρε δὴ, ἀνῦρε δὴ, ἔτω δὴ, ἴθι δὴ. Aliquãdo igitur, inde. Ἰσοκρ. ἐν δὲ τούτῳ ῥᾴδιον κατιδεῖν. Aliquando multo magis, ut ἔπειτα.

Est etiam repetentis, ut inquam. Δὴ δή, iam enim. Δήν, utique. Δηῦτε κακεῦσε, huc atq; illuc. Bud. Com.

Δῆγμα. ατος. τὸ. κὴ

Δηγμός. οῦ. ὁ. morsus.

Δηῶν. bellare, occidere.

Δήεις. inuenies, sero discès. Epigram. γραψάμενος δήεις.

Δηθά. diu. Item δήθε uel δηθάκις, sæpius. Τί δῆθα, Quid igitur, Aristo

Δηθαλόφρος. loquax. (phan.

Δηθάνειρα. οι. longæui.

Δῆθεν. quasi, cum ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquàm, uidelicet.

Δηθοίω. moror, tardo.

Δηϊάλωτος. bello captus, ἀκμάλωτος.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δήϊος & ἀνὴρ, quasi uirago.

Δηϊόω. μ. άσω. ω. αικα. scindo, comburo, populor agros. Accus. iung.

Δηΐω. μ. ίσω. ω. ικα. populor, uasto.

Δήϊος. α. ὸ. hostis, bellicosus, inimicus, fortis. Item ignitus, ustiuus.

Δηϊοτής. ῆτος. ἡ. pugna.

Δηϊόω. μ. όσω. π. ωκα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cum segetes aut syluæ flagrant incendio, hostiliter occido.

Δηΐς. ἡ. pugna.

Δήκτης. ου. ὁ. mordax.

Δηκτικοί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. ξ. χα. mordeo, δάκνω, κνῶ. Accus.

Δηναλὶς. uidelicet.

Δηϊδάω. lædo, βλάπτω.

Δηϊδιὸς. miser.

Δηϊδωῶς. propalàm.

Δήϊομαι. uelle, deliberare.

Δηΐω. μ. ήσω. ω. ηκα. noceo, lædo. Accus.

Δηλέ. uoluntas, consilium.

Δήλημα. ατος. τὸ. nocumentum, uenenũ.

Δηλήμων. ονος. ὁ. pestimus, nocuus, κακοποιὸς. (ha.

Δήλησις. ἡ. damnũ, seditio, ira, cõtume.

Δηλητήριον. ου. τὸ. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè ponit.

Δήλια. τὰ. festa Apollinis in Delo.

Δηλιάς. nauis nomen & Ceres.

Δηλιασταί. qui Delum proficiscuntur oraculi consulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & Δηλιαστὰι.

Δηλιάς. άδος. ὁ. nomen gentile.

Δήλιον. ου. τὸ. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo. à Delo insula, & Δήλιαι, affines, qui duas sorores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet.

Δῆλον. τὸ. templum Apollinis.

Δῆλος. ον. ὁ. manifestus, φανερὸς.

Δῆλος. ου. ἡ. insula Delos.

Δηλοσιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. manifesto, declaro, significo, explico, præ me fero, notum facio. Δήλα, argumento est. Accus. iung.

Δήλωμα. ατος. τὸ. κὴ

Δήλωσις. εως. ἡ. declaratio, decretum.

Δήλως. palàm, ἀπὸ καλοῦ.

Δηλωτικός. ὴ. όν. declaratiuus.

Δῆμα. unciulum.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες αὐτόνομοι, qui Athenienſem remp. administrabãt. Eraſ. ex Athenæo.

Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, administratio reipubl.

Δημαγωγός. οῦ. ὁ. administrator reipub. concionator. quod autem est κάκωσις in tyrannide, hoc est δημαγωγὸς in democratia turbulenta. Bud. Commẽ.

& Annotat.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunatus plebis, ἴτι δῆμος ἄρχη.

Δημαρχικὸς. οὔ. ὁ. tribunitius.

Δήμαρχος. ου. ὁ. tribunus plebis.

Δημαρχῶν. idem.

Δημοκρατικός. ή. ὁ. popularis, amãs populi.

Δημοκρατία. ἡ. popularitas.

Δημοσία. proscriptio apud Plutarch.

Δήμευσις. εως. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. σω. w. σκα. publico, bonis mulcto. Accus. iung.

Δημηγορέω. μ. ήσω. w. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορικὴ. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. ή. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. οῦ. deliberatiuũ genus.

Δημηγόρος. ου. ὁ. concionator.

Δημηγορῦντες. οἱ. principes populi.

Δημήτηρ. τρος. ὁ.

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres. quasi γῆμήτηρ.

Δημητρῶον. ου. τὸ. cereale.

Δημητρῷακός. οῦ. ὁ. cerealis.

Δημητριόκαρπα. dicuntur frumenta, et legumina, quasi cerealia.

Δῆμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δημίζω. popularem auram capto, decipio, Aristoph.

Δήμιος. ου. ὁ. propriè significat populare, sed accipitur subsitiuè pro ministro publico, ut sunt lictores, carnifices, & quæstionum præsides.

Δημιουργῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. w. ηκα. creo, compono, impero, supersum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Aristoph.

Δημίουργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. institutio.

Δημιουργὸς. οῦ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reip. Item δημιουργὸς. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorum bellariorumq; apparatrix.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δημιῶν. populum gubernans.

Δημοβόρος. ου. ὁ. uorator rerũ populi. Epitheton principum apud Homerum.

Δημοκρατία. ας. ἡ. epulum publicum teste Polluce.

Δημόκοινος. ου. ὁ. publicus, prætor, δημόσιος.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπος. iactator, garrulus, συμπλοκος, δημηγόρος, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiam ὀχλοκοπία uocatur, popularis seditio. Bud. Com.

Δημόπονος. ου. ὁ. popularis labor. Et δημοπόνοι idem quod δημαγωγοὶ, nisi quòd δημοπόνοι legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs, & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημαγωγοὶ uerò concionibus.

Δημοσπασία. exhaurio populũ. Item gratiam populi emercor. Bud. ibidem.

Δημοπρασία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοπρατικὸς. οῦ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.

Δημοπρατῶμαι. uiuo in democratia.

Δημόπωνος. tortor, βασανιστὴς.

Δημόσιον. turpius, indecentius, ὅ,τι τὸ ἰδίᾳ ὄψα πάντων γινόμενον.

Δημοσπουδικός. qui fraude agit cum populo. Eras. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιητοὶ, uel δημοποίητοι. οἱ. qui cõmuni consensu ad rempub. admissi sunt, alieni & suffragio populi urbe donati, Plutarch. in Solo.

Δῆμος. ου. ὁ. populus, tribus.

Δημός. οῦ. ὁ. pinguedo, λίπος. παρὰ τὸ καίω. δύσκριτον γὰρ τὸ λίπος.

Δημοσίᾳ. publicè.

Δημόσια.τὰ. Respub. et negotia ad rem pub. pertinentia.

Δημοσιακὸν.τὸ. publicum.

Δημοσιεύω.μ. ὅσω.π. σκα. δημόσιος ἔργάζομαι, publicus fum. Aristophan. Acharn.

Δημόσιον.υ.τὸ. ærarium, fiscus.

Δημόσιον ἔδαφος. solum publicum.

Δημόσιος.ου.ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω.μ. ὅσω.π. σκα. publico. Acc.

Δημοσιώνης.ὁ. uilis, plebeius, quasi è populari fece emptus.

Δημόσιωμα.υ.τὸ. prouentus publicus.

Δημοτροφῶ. in populo uersari.

Δημοτελὴς.ὁος. ὁ, ἡ. perfectus, manifestus, ex populo.

Δημοτέλῶ. agere cum populo aliquo, & quæstum ab eo facere.

Δημότης.υ.ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodot.

Δημοτικὸς.οῦ.ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοῦμαι. ludere, lætari.

Δημοχαρὴς.ὲς.ὁ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.

Δημώδης. ludicrus, uulgaris, inhonestus.

Δημωφελὴς.ὲος.ὁ, ἡ. plebi utilis, reipublicæ studiosus. et uerbum δημωφελῶ.

Δηὖ, poetice. diu, ἐπὶ πολύ.

Δηώσιος.υ.ὁ. longæuus. Ut δηραιὸς, ἀπὸ τῆς ἄρουρα δηΐστης, πολυετὴς.

Δηναάριον.υ.τὸ. denarius.

Δῆθ&. ος.τὸ. consilium, βούλημα. παρὰ τὸ δηὖ, ἐπὶ πολὺ τοῦ νου. χρόνου. χρόνου γὰρ χάριν ἐοῖς ὀρθὰ βουλευομένοισι.

Δήϊ. χός.ὁ. uermis lignorum.

Δηΐθυμος. molestus, doloro sus.

Δῆξις.ὲος.ἡ. morsus.

Δήπου. utiq, certe, profecto, nimirum. Est & ἀνερωτητικὸν, nempe, nunquid.

Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq, uidelicet, nimirum.

Δήρις.ιος. ἡ. pugna. δηρὶς uero collum.

Δηρίσασθαι. pugnare.

Δηρίομαι. contendo.

Δηρίτις, uel δηρίτιδος. rixor, φιλονεικία.

Δῆρις.ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω.

Δηρὸν. diu, ἀπὸ μακροῦ, ἐπὶ πολύ.

Δηρός.οῦ.ὁ. diutinus.

Δῆσαι. alligare, ῥίψαι, βασανίσαι ἐν τῷ δημοσίῳ, δεσμῶσαι. Plutarch. δῆσαι λέγουσι πολλοὶ μὲν ἀνδρῶν, τοῦ δὲ ἀνδρὸς κολοῦσι.

Δησιμόσια. ἡ. offensio.

Δῆτα. certè.

Δητὸς. posterior.

Δηὼ. ὁος. ἡ. Ceres.

Δηῶν. populans, uastans.

Δ ι.

Δία, τὴν. Iouem. accusatiuus est ἀπὸ τοῦ Διός. Est etiam nomẽ ciuitatis in Creta, quæ postea Κνωσὸς dicta fuit: nã Iupiter in ea educatus fertur.

Διὰ. præpositio cum genitiuo per significat, ut διὰ τοῦ τοίχου ἄν ἄμεινον γένοιτο: cum accusatiuo uero, propter, et est nota causæ, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquàm & hoc significato cũ genit. reperiatur, ut tradit interpres Aristophanis. In compositione dis significat, hoc est separationem: itẽ & emphasim maiorem. Διὰ αὐτὸ, idcirco. Διʼὅσον, quantum in me est. Διὰ δηρὸν μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πολέων, multis. Διὰ βραχέων, paucis. Διὰ μακροῦ, & διὰ παντὸς, non subinde, aut identidẽ, sed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Διʼὅλου, quò circa. Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quæ est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέμπτης, quod est in sesquialtera

ratione. Διὰ βίς, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγειν, τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Δι' ἀιδοῦς ἄγειν, uenerari, uenerationē dignari. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriā alicuius scriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud.

Διαβαδίζω. pertranseo. (Com.

Διαβάθρα. ας. ἡ. scala nautica.

Διαβαίνω. trāseo, proprie flumen traijcio. Ité occupo, expeditionē facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς τινὰ, Ludo tesseris cū Petro. Plutarch. τὰς ὠνὰς διαβληθῆ, In negotiatione arguimur. Philostr. in Herod. Πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβάλλετο, coloniam detrectabat. Διεβάλλε πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniam.

Διαβάλλω. crimnor, accuso, infamo, calumnior, defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπείρω, hoc est traijcio, uel appello. Accus. iung.

Διαβαλόντες. οἱ. hostes.

Διαβασιλεύω. respecto, circunspecto.

Διαβασιλεύω. regnum sibi uendicare.

Διάβασις. εως. ἡ. transitus, pons, traiectio. Thucyd. πεταμῶν τὰς διαβάσεις.

Διαβάσιμος. circumeo.

Διαβατήρια. ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarch. in Lucul. ἔθυσε τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, &

Διαβάτης. ὁ. traiector. (similia.

Διαβατὸς. ὴ. ὸν. q transiri potest, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι, passiuè. affirmo. Phalaris, ταῦτά φασι τὸν μητέρα σου, καὶ τὸν γυναῖκα, πρὸς ποιησάσθαι διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβυκότες. οἱ. qui tibias uehementer deductas habent, uarici, Plutar.

Διαβεβλημένος. ὁ. infestus, suspectus, cōdemnatus, calūniæ obnoxius, elusus.

Διάβημα. ατος. τὸ. gressus, transitus.

Διαβιάζω. cupio transire.

Διαβίβης. ου. ὁ. circinus. Est & tenuis affectio, maximam sitim inducens, τὰ ῥᾶα ἐκ τοιούτων διαίρεσιν, inquit Aegineta. quasi dicas, transitus, ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuiū uocant, alij ἀνάληψιν.

Διαβιβάζω. μάσω. πω. ασα. traijcio, traduco. Accus. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor. (cere.

Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. instrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perspicio.

Διαβλητὸς. τὸν. ὸ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorē passim disseminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοητὸς. τὸν. ὸ. fama decantatus. Ioseph. lib. 7. πόλις διαβοητὸς, Vrbi famosissimæ.

Διάβολος. ου. ὁ, ἡ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἢ κακίᾳ τῇ πονηρότατος. Sed apud Lucian. in Pseud. in malam quoq; partem legitur, καὶ τίνα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκριβέστατα ἀπεικάσθη.

Διαβουκολᾶν. fallere, id est mitigare, lenire, βουκολᾶν.

Διαβολὴ. ῆς. ἡ. &

Διαβολία. ἡ. calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, balista.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Διαβουλεύομαι. persuadeo.

Διάβουλος. dubius, uel consilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρόω. grauo.

Διάβροχος. ὁ, ἡ. madidus, ebrius.

Διάβρωσις est quando parte aliqua exesa sanguis expuitur. uide Celsum.

Διαβυθίομαι. trajcio, transfigo.

Διαβυθόομαι. transeo.

Διαγαλακτίω. egrè fero.

Διαγγέλλω, τὸ ἀναγγέλλω. renuncio, manifesto. Bud. Com.

Διαγάρω. excito, inuito.

Διαγελάσμος. ὁ. derisus.

Διαγενής. νος. ὁ, ἡ. δὲ γενής, generosus, nobilis.

Διαγίνομαι. perseuero, fio cum longinquitate temporis, uitã produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquiro. Ἰτέ διαγινώσκειν, statuere, id est pro potestate iudicare, & ius dicere, ut iudex in sua potestate: deliberare. Bud. Com.

Διαγκύλομαι. inuoluo.

Διαγκυνίζω. cubito innitor.

Διαγκύνισμος. cubiti innisus.

Διαγλαίνω. fascinare, uiolare.

Διαγλάζω. μ. άψω. π. αφα. designo, sculpo, διαγλύφω, διαγλαφάω. Accus.

Διαγνόω. agnosco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, disceptator, cognitor.

Διάγνωσις. σεως. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. οῦ. ὁ. discernendi potens.

Διαγογγύζω obmurmuro.

Διαγόναλος. ου. ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διαγορευμένη, dies consilii tutus, hoc est τεταγμένη, διωρισμένη, συγκεκροθημένη, συγκειμένη. Διαγορεύω etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τὸ. titulus, inscriptio libri. Ἰτέ sententia, decretũ, formula, imperiũ, edictũ. Significatur etiam hoc nomine aliquãdo geometria designata, siue quadrangularis, siue triãgularis, descripta tabella, siue forma in scientijs demõstratiuis, quæ elemẽtis constant, quales apud Euclidem extant. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλκᾶ quodam loco dicta sunt, quæ προγυμνικὰ uulgo uocãtur.

Est etiam διάγραμμα perscriptio, & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex censu ἀναφορὰ describuntur, ut author est Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc est rationem mancipum, id est eorũ, qui portoria, aut pascua publica, aut decumas quæstus sui causa redimebãt. Cæl. li. 10. ca. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. οῦ. ὁ. species ludi tesserarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi. Cæl. lib. 11. ca. 27.

Διάγραπτος δίκη. interlita lis et indicta, τὸ δημοσίευμα ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui censu cõscribendæ præfectus est, ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν συμμορίων ἐπὶ τῇ διαιρέσει τῶν οὐσιῶν ἐπὶ τὰς εἰσφοράς. Cæl. lib. 10. ca. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, antiquatio & peremptio rei captæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. describo, delinio, Plat. Ἰτέ censeo. Item do nomen, profiteor. Item accuso, diem dico. Item prohibeo,

libeo, noto, non adscribo, expungo, ἀνυφῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Vnde & accusator διαγράψασθαι τὸν κατηγορίαν dicitur, ὅτι οὐκ ἐπίσχασι, quando nō instat accusationi institutæ, quod re integra olim licebat, hoc est, πρὶν ἀγωνίσασθαι. Ἀναιρῶ τὴν ἐγκλησιν, pro eodem dicitur. Et ἀγωμόσιον ἔγκλημα dicitur, ἡ διαγεγραμμένη δίκη, ἢ ἀγραμμένη δίωξις, hoc est interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conscribere, id est καταλέγειν, deligere, delectum habere, ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἱππέας, τοὺς ὁπλίτας. Significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. καὶ κάτωθεν μὲν δίνας χάλκας τοῖς ἀκμαλέτοις. Bud. in Annot. & Com.

Διαγριαίνω. irrito, exaspero.

Διαγρυπνέω & -ομαι. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνίω. peruigilo.

Διάγω. dego, ἀγαΐω. Demosth. ἐν ὠδαμοῦ πίνι διάξειν. Dicitur & διάγομαι uoce passiua. Item traïcio, traduco, deduco, adduco. Synes. ἂν γὰρ διάγῃ τὴν αὐτὴν ὅσοι, Si quis ad te eum adduxerit, facito ne hoc nos lateat.

Ita διάγω τὴν στρατιὰν, id est transmitto, ἀγαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σὲ τούτων, id est ἀφαιρῶ. Item ἀγαπατῶ, seduco, produco. Bud. Com.

Διαγωγή. ῆτος. ἡ. statio. Herod. li. 4. νέουσαν ἀγὴ ἐς πυρὸς ἐς ἀσφαλῆς ἀγαγωγὴν τὰς ναῦς κατάγωγῆ, Naues ad tutas stationes dirigit. Item conuersatio, ratio uiuendi, institutum uitæ, Aristo. Phys. 8. Est etiam oblectamentum quo tædium uitæ tur, ut sunt ludicræ actiones, & παιδιαί, Aristot. Eth. 10. & Strab. lib. vlt. Bud. Com.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ὁ. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδύνομαι. ἀγωνιῶ, dilacerare, dolorificare.

Διαδεξόμενος. ὁ. ὁ. successor.

Διάδημα. ατος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ἕξομαι. π. ἐγμαι. τὸ ἀγὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀρχόμενον ἀφ' ἑτέρου ἀείτερον ἐπ' ἐμοὶ ἔκον, δέχομαι. succedo, excipio. ut ἀγὰ δέχεσθαι τὴν τοῦ πατρὸς τιμὴν, ἀγαδέχεσθαι τὴν ἀρχὴν. Item trado, gradatim propino. Iliad. α. τὸ δ' ἀργυρέοις ἀπάσαι ἀδέξατ' ἀμύλοις, pro ἀγαδέξατο, authore Hesychio.

Διαδέω. μ. σω. uel γω. π. κα. uel ξα. corono, cingo, circunligo. Vnde διάδεμα. Accus.

Διάδηλος. φανερός, apertus, manifestus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamentū capitis regum insigne, quod fascia erat quædam, qua caput circunligabant. παρὰ τὸ ἀγαδέω.

Διαδιδράσκω. ἀποδιδράσκω, aufugio.

Διαδιδόμενος & -ος. ὁ. ὁ. traiectus.

Διαδιδούμενος & -ος. ὁ. ὁ. quasi uittatus, diadematusq. Nomen id non tam proprium speciosi iuuenis uidetur fuisse quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. δώσω. π. κα. distribuo, largior, dissipo. Accus.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & est actoris, qui reum dijudicādum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. κα. diuido, dijudico, discerno: & est iudicis, sicut κατὰ δικάσαι, κατάδικάσαι uero actoris. Bud. Com.

Διαδιπτοῦμαι. φανερῶς ἀποφήνασθαι.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accusans, arguens, altercans. ὀνειδίσας, δικάζεσθαι.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio.

Est etiam ἐπίκρισις ἡ ἐπιτηδεία πρὸς τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Item controuersiosa duorum alijs de rebus disceptatio. Διαδικασίαν γράψαι, iudicium dictare, dicam scribere. Διαδικασίαν ποιῆσαι, iudicium constituere. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actione denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc est ἔγκλημα. Bud. ibidem.

Διαδικᾶν. τὸ διαδικάζεσθαι.

Διάδικος. ὁ. duplex.

Διαδοκίζειν. lasciuire, & indecenter saltare.

Διαδοκίς. ἡ. fulcimentum trabium obliquum, cui reliquæ incumbunt.

Διαδορατίζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. distributio, ἡ τῶν διαιρέσεων ἕνωσις λόγου.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, series, successio, traditio.

Διάδοχος. ὁ. ἡ. successor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut author sum comœdiarũ, aut tragœdiarum, aut alterius poëmatis.

Διαδράναι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδρὰς. άδος. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τοῦ δρᾶμι.

Διαδρασιπολῖται. miseri, timidi, qui reip. administrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro, citróq; cursitatio, discursitatio.

Διαδρύναι. τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertransire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuersatione et frustratorijs dilationibus, & cõmentis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Bud. Com.

Διάδυσις. frustratoria fugitatio, certamen recium, legitimumq; detrectatio. Bud. ibidem.

Διαδύω. ἀποφαίνω.

Διαείδομαι. appareo, aspergo, γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω.

Διαείρειος. aërius. Lucian. Ἰκαρ. μὴ θαυμάσῃς, ἀμπτυχαὶ διείριαι δοκῶ σοι πλήθειν.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διάζαν. nugari, φλυαρῆν, ἀλαζονεύεσθαι.

Διαζαγνύω. dissuingo.

Διαζατικός. οῦ. ὁ. disjunctiuus.

Διάζευξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio, διαχώρησις.

Διαζηλοτυπῶν. æmulari, inuidere.

Διαζῶ. uide ἀποζῶ.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septum transuersum, cinctus, subligar, præcinctius.

Διαζώννυμι, & διαζωννύω. μ. ὁ ῥω. ν. ασα. discingo. Aëliu. accus. iung.

Διάζωσαι, ἀπὸ τῆς ὀσφύος, apud Athenæũ lib. 14. pro subligaculis ponitur, de quo Bayf. de re Vest.

Διαθάω. despicio.

Διαθεῖναι. conor, contendo.

Διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ. suorum bonorum actionem facere.

Διάθεσις. ιος. ἡ. affectus, affectio, animus, species, habitusq;, unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἐν διαθέσει λόγος, sermo animo conceptus, προφορικὸς uerò qui proferetur iam, auditurq;. Significat etiam testamentum. Lysias, ὧν δ' αὐτὸ διαθέσεως ἕνεκα πολλοὶ πάντες ἀμφισβητοῦσιν, ἐγὼ μόνος ἔλαβον. Item uenditionem apud Isocrat. Et dispensationẽ, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης. ου. ὁ. dispensator, curator.

Διαθεῖν. percurro, discurro.

Διαθήκη, & διαθῆκαι pluraliter. testamentum, hæreditas quæ testamento obuenit. Bud. Com.

Διαπλέω. laboro.

Διαπορῶντες. οἱ. uenatores.

Διαπολίων τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαρράσσω. confringo.

Διαρρόω. μ. ῆσω. σ. ηκα. tumultuo. Neutrum absol.

Διαρρυπόομαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spargo.

Διαρρυσθμίομαι. dissoluor.

Διαρρώνυμι. μ. ύψω. σ. υρα. delicior, frango, ἄρδην διαπολεῖν, & τὸ κράνιον διαθρύπτειν, caput comminuere, apud Lucianum.

Διαρρώξ. qui perspexit.

Διάρυρον. repagulum è materia compactum, quod & uehicula & equos à uestibulo ædium arcet.

Διαυγία. ας. ἡ. serenitas.

Διαυθιάζω. μ. άσω. σ. αικα. sum sub dio. Neutrum absol.

Δίαυθος. ου. ὁ. perspicuus, purus, liquidus.

Δίαυμος. ου. ὁ, ἡ. cruentus.

Διαύομαι. madesco.

Διαύω. μ. αῦσ. irrigo, madefacio. Aelianum accus.

Διάφορσις. ιος. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumq; annotatio, & earum rerum quæ ad rem constituendã pertinent, & referũt. Bud. Com.

Διαφρικός. οῦ. ὁ. dissociatus.

Διαφρικτός. οῦ. ὁ. diuisibilis.

Διαφρίω, & διαφρόομαι. diuido, disterminо, separo, distraho, discrimino. Aliquando differo & dispuro. Aristot. el. τυγχάνομεν δὲ διαφρίσει πρότερον, ὅτι φύσιος, καὶ ἴδιος, καὶ πόσα ἐστί. Et explico, declaro, explanoq, διαρίζω. Theoph. ἀλλ' ἐν τῷ πειρᾶσθαί γε διαφρῶν, De qua quidem conati sunt differentias constituere, & discrimina notare, hoc est ἀφορισμούς. Bud. Com.

Διαφρύγω. μ. αφῶ. κ. ηκα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor. τὴν κεφαλὴν διάρας. Et τὸ ἀνοίγω, ἐπὶ σώματος. Demosth. οὐ διῆρε τὸ στόμα, Ne uerbũ quidẽ fecit. Plutarch. διηρμένους τὰς ἄκρας dixit pro διηρμένας, quemadmodũ καθεμένος τὴν πάγωνα, ἀντὶ τοῦ καθαπτός. Bud. Com.

Διαυθάνομαι. percipio.

Διαφωσ. μ. ίξω. σ. ιχα. impellendo transeo, emico.

Δίαιτα. ης. ἡ. consuetudo, uictus ratio, id est modus, seu ratio uiuendi, ac lex quædam. Vulgò regulam uictus uocant, institutum uitæ. Latinè diariũ dicitur. Item iudiciũ. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀποδοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ὑμῖν ἀγαπῶν. Aristot. ponit differentiam eandem inter δίαιταν, & δικαστήριον, quam Cic. ponit inter arbitrium & iudicium, de quo Bud. Com. Aristophan. pro cœnaculo & loco in quo excipiuntur hospites, usurpauit.

Est item immoratio apud Strabo. lib. 1. ἀπὸ ταύτης μὲν μακρότερος ἡ δίαιτα.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. & διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, uescor quotidie. Depon. absol.

Διαιτάω. μ. ήσω. σ. ηκα. iudico sicut arbiter. Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri statuerunt.

Διαίτημα. ατος. τὸ. idem quod δίαιτα. utroq; enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτήσιον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus, uel cognitor. sic uocabãtur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Polluc.

lib.3.& Bud.Com.& Annot.post.

Διαιωνία.ας.ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι.μ.ίσομαι.ν.ισμαι. uiuo per secula.

Διαιωνίζω. æterno, sempiterno.

Διακαής.ἐος.ὁ,ἡ. urens.

Διακαθαίρω Theophrasto est perputare arbores,& interlucare. ἴδιον δ' ἐπὶ τῶν φυτῶν, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸς τὸ βλαστάνειν. Bud. Com.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθείρω.μ.ἰῶ.ν.ικα. purgo. Accu.

Διακαίω. accendo, inflammo, inflammationem infero. Et translate pro uehementer cõmouere,& cõcitare, impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodum inflammo Latinis. Plutarch. τοῦτα διάκαιε καὶ παρόξυνε τὴν κράσιν. Ité ex æquo. Herodot. διακαίων τῷ δίψει ὁ ἀνὴρ.

Διακαλύπτομαι.μ.ύψομαι.ν.υμμαι. pateo. Depon. absol.

Διακαρτερέω.μ.ήσω.ν.ηκα. perduro, tolero. propriè in tolerãtia alicuius mali. Bud. in Annot.

Διακατάσχω.&

Διακατέχω. detineo.

Διακατοχή.ῆς.ἡ. bonorum possessio.

Διακάτοχος.ν.ὁ. bonorum possessor.

Διακληρῶ. sortiri, διακληρῶσαι. καθ' ἕνος ἕκαστον ὁ κλῆρος&.

Διάκαυσις.ιος.ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. disponor, διάκεισμαι. ὅπως διάκειμαι, Sic affectus sum,& animatus. Lucian. in Caucas καὶ πόσοι ἂν θρασεῖ ἀγωνιστηρίῳ διακείσονται πρὸς τὰ ὅπλα.

Διακείμενος.ν. affectus.

Διακείρω. discindere, prætergredi.

Διακεκαυμένος.υ.ὁ. exterminatus, correptus, quì defluxit, obscuratus. Poëticum est pro ἐφθαρμένος.

Διακεκριμένως. reprobatum est, ἀδόκιμον ἦν. nam illegitimum nummisma interdebatur olim. (rus.

Διακεκριμένως. discrete, διακεχωρισμένως

Διακλαύσομαι.μ.αύσομαι.υ.αυσμαι. horror. Depon. datiuo.

Διακενῶς superuacuè, frustra.

Διακενής.ἐος.ὁ,ἡ. superuacuus.

Διάκενος.ὁ,ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus. Vnde διάκενον εἶναι dicitur de ijs, qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucian. de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν τι (inquit) καὶ διάκενον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοὺς ὀλόττας προφαίνοντα.

Διακεντέω. perpungo, affigo.

Διακερδῶ. improbat.

Διακεχυδέος.ὁ. uel διακεχυδής. deliciæ, diffluens deliciis.

Διακεχυμένως. particulatim elocutus.

Διακεχυμένος. ὁ. solutus, fusus.

Διακέκοπα τὴν ἀκοὴν. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύω. per præcones & internũcios de pactis agere. Bud. Com.

Διακινέω. concutio, moueo, διακινῶ. ἀκίνησα motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω.μ.εύσω.ν.ευκα. periclitor. Neutr. absol.

Διακινέω. permoueo.

Διακλάω.μ.άσω.ν.ακα. frango. Accus.

Διακλείω. μ. είσω. ν. ικα. intercludo. Accusat. iung.

Διακλείω. suffuror, subduco.

Διακληροῦν ἐστι κατὰ κλῆρον διανέμειν, hoc est sorte partiri. Bud. Com.

Διακλησιάδια.ὰ. derivationes.

Διακλιμακίζω. supplanto, supero. κλιμακισμὸς enim palæstræ genus est.

Διακονέω. commouco, διακονῶ.

Διακολύω. colluo.

Διάκονμα.τ. collutio.

Διακνάω. prurio, confrico.

Διάκτω

Διάιττω. mordeo, disseco.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. w. ηκα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. transportatio.

Διακομίζομαι. διήχθην, traijcio, transmitto flumen, uel fretum, apud Thucyd. Bud. Com.

Διακομίζω. μ. ίσω. w. ικα. transfucho, perfero, βαστάζω. Accus. iung.

Διακονικός. ή. όν. tabellarius, lator.

Διακονέω. μ. ήσω. w. ηκα. acuo. Accus.

Διακονέω. μ. ήσω. w. ηκα. inseruio, ministro, obsequor, operam alicui nauo. Neuter. cũ dat. & accus. Bud. Com.

Διακονία. ας. ἡ. ministerium, obsequiũ. Hinc illud in ingratos, κεἰς διακονίαν.

Διακονικός dicitur ὁ ἱατρὸς ὡς πρὸς ὑπηρεσίας, qui et ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Comment.

Διακόνιον. ου. τὸ. diaconatus, sacrarium, placentæ basis, genus bellarij.

Διακονίς. ἰδος. ἡ. adornatio, textura quædã, homo gracilis.

Διακορέω. perdo, comburo, διακαίω. ἀφανίζω, ἢ κονίσω, ὅπερ ἐστὶ πίσσῃ χέσαι.

Διάκονος. ου. ὁ. minister, Mercurij deorũ ministri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονοῦμαι, actiuè. ministro, & gero, administro. Capitur interdum passiuè.

Διακοπή. ῆς. ἡ. intercisio, separatio.

Διάκοπα. scissuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi, siue incilia hiantia, per quæ Nilũ trãsmittebant in arua remotiora segetibus destinata.

Διακόπτω. μ. όψω. w. οφα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio præscriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis significatur. Διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dirimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τὰ ἔργα ἢ τὴν ἀμ-

ειβήτησιν, dirimere controuersiam. Est etiam aciem perrumpere, impressionem facere, Xenoph. Item trajecere, pertundere. Lucian. Τὸ ῥῆτορος ἐνεχθὲν νῦν μάλα ἀντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τῆς ἀκοῆς. Item interfari, & interpellare loquentem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακορέζεσθαι, ut Suid. siue διακοείζεσθαι, ut Hesych. est immotis, & fixis oculis intueri.

Διακόρησις. ιος. ἡ. & διακόρησις. stupri.

Διακορίω. μ. ίσω. w. ικα. καὶ διακορέω. μ. ήσω. w. ηκα. stupro, uitio uirginem. Terentius imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre stuprum. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. Actiu. accus.

Διακορίς. ίδος. ὁ, ἡ. καὶ

Διάκορος. ου. ὁ. satiatus, repletus.

Διακοσμοσυρίττω. μ. ήσω. w. ηκα. turbo, sonum cieo, ut cum uentris strepitum edo.

Διακοσμέω. μ. ήσω. w. ηκα. guberno, dispono, orno, digero, describo, compositè & ordinatè, decorè & coagmento. Actiu. accus. Bud. Com.

Διακόσμησις. dispositio, digestio, & rata distinctio, ordo rerum compositè distinctarũ, descriptio. Sic Cicero, Domus finis est usus, ad quam accõmodanda est ædificandi descriptio. Bud. ibidem.

Διακοσμές. οῦ. ὁ. apparatus, degestio, distinctio, compositio ordinata, διακόσμησις. Dionys. διακόσμησιν λιτουργίαν τινὰ uocat, & διακοσμεῖν, ordinem sacerdotum, hoc est gradus sacris ceremonijs operam nauantiũ & ascriptorum. In cælo uero διακοσμεῖν uo-

eat descriptionem mentium beatarũ, hoc est nouem illos ordines cælestes. Bud. ibid.

Διακοσιοστός. ή. ὸ. ducentesimus.

Διακούω. audio. præteriti participium διακηκόει.

Διακρατέω. quassare, mouere.

Διακριβολογέομαι. scrupulose disputo.

Διακριβῶ, διακρίβω, διακριβῶ, pro eodem ponuntur, hoc est exacte compono, & absoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc est ἀκριβοῦμαι. Significat etiam exacte respondeo, id est statis horis euenio. Bud. Com.

Διακριθόν. electe, egregie, omnium calculo approbatum.

Διακριθήτω. τό. digressi. Iliad. α. τὼ, ἢ διακριθήτην, ὁ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. νῶ. prohibeo, dijudico, discerno, dispartio, discepto, ambigo, iudicio contendo, sub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. considero. Bud. ibidem.

Διάκρισις. ιος. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικός. ὴ. ὸν. discernendi uim habens.

Διακροβολίζομαι. prælium lacesso.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρούομαι. &

Διακρούω. μ. σόσω. σ. σται. propulso, protelo, repello, moueo, amoueo, diẽ eximo, dilationes frustratorias quæro, obturbo.

Διάκτορος. ὁ. &

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internuncius. Mercurij epitheton.

Διακτόρως. pacifice.

Διακυβεύω. aleam iacto, periculũ subeo.

Διακυκάω. perturbare.

Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.

Διακωφολωμίζω. impudenter respicere, in faciem procaciter resistere.

Διακωμάω. concito. Bud. Com.

Διακώνω. μ. ύψω. σ. αχα. prospicio, transpicio, uel clarros, uel rimas perspicio. Actiu. accus. Bud. Com.

Διακωτέχω. repugnare, obarietare.

Διακαθαίνω. &

Διακαθαίρω. θανμάζω. exploro, probo, experior. Sumptum ab equis quos eiusmodi labulorum strepitu explorari mos erat: siue ab ijs, qui noctu cum nolis excubias explorabant. Erasm. Chil.

Διακοή. ῆς. ἡ. remissio, intermissio rei alcuius, induciæ.

Διακολύτης. ου. ὁ. prohibitor.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.

Διαλαχάνω. ἀόρις. β. διέλαχον. sortior.

Διαλακίω. rumpo, discindo. λακὶς ἡ τὸ ῥῆγμα.

Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.

Διαλαμβάνω. diuisim capio, diuido, dispono, distinguo, dirimo, diduco, interscpio, intercipio, dispesco, disgrego, distribuo, Plat. Symp. Aristot. q. Polit. Xenoph. γ. παιδ. & Herodot. Thal. Item complector, explico, discepto, disputo, tracto, commentor. Aristot. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς ἀνδρείας τί ἐστι. Plato in Tim. καινῶ δ' ἐπιλαμβάνοντες πάντες. Communi consensu disputantes. Theophra. ε. ἐπὶ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuersum & collectim explicare, summario tractatu complecti. Item administro, rego, διαλαβεῖν, Plat. Poli. τὰ τῆς οἰκίας διαλαμβάνειν. Item concipio, cõprehendo. Aristot. ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων κοινῇ λέγειν τῶν ἔργων διαλαμβάνειν δὲ πρὸς ἕκαστον, Probationem & explorationem

capere, & animo concipere, ut sit ἀναμβάνω ἀντὶ τοῦ ἀναμβάνω. Item προείδω. unde διαλαμμάνω, certè, præcise. Xenoph. Oeco. κἀγὼ διαλαμμάνω ἐκείθην, Et accusatus sum certa & præcisa iudicij formula. Item intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβε τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obsedit, & intercepit transitus stationarijs militibus.

Item arbitror, existimo. Refertur etiam ad ἀγοράζω, ut sit ἀγοράσαι, cum singuli ad mensuram accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic ἀγοράσασθαι, ut διανέμωσι τὰ κοινὰ, apud Andocid. partiri inter se peculatum. Bud. Com. & Annot.

Διαυγάζω. perfulgeo, interluceo.

Διαυγάνω. μ. ἰσω. lateo, delitesco.

Διάφορος οἰκία. domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini insulam uocant. Bud. Com.

Διαφόρως. præcipue, insigniter.

Διαφωνέω. comprobo, confabulor, uerba facio, disputo, differo, interrogo, & ad interrogata uicissim respondeo, exquisite sermocinor, accurate aliquid dico. Bud. Com.

Διαφωνῶ. discerno, incerno, διορίζω. Bud. ibidem.

Διαχαίνομαι. reflagno.

Διάχασμα. interuallum, interstitium.

Διαχεῖσθαι. τὸ. interceptum.

Διαχάνω. μ. ἄψω. π. αφα. intermitto, desisto, differo, relinquo spatium, desistio, moror.

Διαχαίρω. deleo.

Διάχυσις. ιος. ἡ. intermissio.

Διαψυχάζω. traducere, canillari. (di.

Διαψυχική. ἧς. ἡ. dialectica, ars differen

Διαψυκτικός. ἡ. ὁ. dialecticus, hoc est (ut interpretatur in Cratyl. Platonis) qui interrogare, & ad interrogata aptè respondere nouit. Bud. Com.

Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, proprietas linguæ, disputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.

Διαλαμφθείς. distributus. Herodot. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδην διαλαμφθείς.

Διαλανθάνω. decidere, transigere.

Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus imperitia.

Διάλεξις. propriè dicitur hominum scita & emendata sermocinatio, disceptatio, disputatio. Item diuisio. Bud. Com.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis subtiliter disputo.

Διαλευκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plin. lib. 11. cap. 6.

Διάλημμα. διάλαμμα.

Διάλῆξις. sortitio, diuisio per sortem.

Διάλῆψις. ὁ. ἀπομνηματισμὸς, disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut scribentis commentarios. Item intercapedo, interceptio. Bud. Com.

Διάλιθος. ου. ὁ, ἡ. gemmatus.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῆ. conciliabiliter, φιλικῶς.

Διαλλαγή. ῆς. ἡ. sententia compromissariorum iudicum, cõciliatio, fœdus, amicitia. Item differentia. Alicar. in Isocr. ἐν ᾗ διαλλαγὴν οὐδεμίαν ἴσως ἔχομεν. Item consummatio, schema, cum plura argumenta in unum effectum deducuntur. Bud. Com.

Διαλλακτής. ου. ὁ. pacificator, conciliator, qui studet dirimere lites & bella, arbiter compromissarius, in quẽ litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuersia statuerit, uelut ius et æquum à petitore, ab eoq; unde petitur, habeatur. Dicitur etiam sequester, qui à Cicero. apu-

pellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. Bud. Com.

Διαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. litem inter amicos dirimo, concilio, Demosth. κατὰ πολέμ. Item differo, διαφέρω, Lucian. Item permuto, ἀντιπαλλάττομαι, muto, μεταβάλλω, commuto, ut διαλλάξαντες τὰ ὅπλα ἀπῆλθον. Item prætereo, ἀμελῶ. Item induo apud Plutarch. in uita Cic. Bud. Com.

Διάλλομαι. salio.

Δίαλμα. ατος. τὸ. saltus.

Διαλογή. διάλεξις, λόγος, delectus, dinumeratio cum delectu, secretio, diuisio, disputatio. Bud. Com.

Διαλογίζομαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta, & expensa. Demosth. ὁ Α διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτὸν, At hic positis cum patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilationem eum liberauit. Item differere, et disceptare, id est διαλέγομαι. Item dubito, cogito, ut διαλογίζομαι τοῦτο, animo hæc uoluo. Bud. Com.

Διαλογικά. scripta sunt, in quibus personæ introducuntur, ut ἐν οἷς ἡ πλάτων & διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur, personarum potius authoritate, quàm scribentis nitantur. Et hæc λόγοι πρὸς ὠφέλειαν. quia ad uulgi utilitatem, et institutionem scribebantur, non ad lectorum tantum, discipulorumq; scribentis, & familiarium. Bud. Com.

Διαλογισμός. ὁ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio, et cōfabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Itē intestina sermocinatio & cogitatio. Lucæ 9. διὰ τί ἀναβαίνουσιν διαλογισμοὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Item blatteratio, & uaniloquium, dubitatio. Bud. Com.

Διάλογος. ὁ. sermocinatio, Quintilia. dialogus, hoc est sermo ex interrogatione, & responsione compositus, de eare, quæ uel philosophiam, uel reipub. parteis attingat, disceptant, cum apposita uerborum, personarumq; expressione. Laërt. in uita Platon. & Bud. Com.

Διαλοιδόρημα. τὸ.

Διαλοιδορέω. maledico, conuicior.

Διαλύτομα. τὸ. nexus, complicatio.

Διαλυμαίνομαι destruo, βλάπτω, ἀφανῶ.

Διαλύομαι. discedo, abeo, absoluor, à commeatu dimittor. Item morior. Item decido controuersiam, transigo negotium iudiciale, litem consensu mutuo dirimo, quod erāsigere plerumq; Iurisconsulti uocant. Et in bellicis rebus ponetur etiam pro dirimere, ut διαλύσαι τὸν πολέμιον, ipsorum. Item pacem inter se componere, & fœdus icere, ut διαλύσαι πρὸς τὸν ὁμόρους apud Polyb. & Plutarch. Bud. Com.

Διάλυσις. ιος. ἡ. inducię, fœdus. Item dissolutio, explicatio, interitus, rerū compositio ad decessum. Aliquando solutio, gratiæ relatio. Item cū acceptilatum est aut decisum, hoc est, ὅταν ὁ ἰγκαλῶν ἀπολύσῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ἢν ἐνεκάλει αὐτῷ. Bud. Com.

Διάλυσμ. τὸ. dissolutio.

Διάλυτος. η. ὁ. dissolutus.

Διαλύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, dirimo, ut διαλύειν τὰς ἀμφισβητήσεις, dirimere controuersiam. διαλύειν τὸν ὑμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrūpo, interpello. Διαλύειν τὸ σύνοδον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item soluo, satis facio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα est liberare, hoc est

est ἀπωλέσω. Est autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua, & passiua uoce proferdem ponuntur. Bud. Com.

Διαλεπτύνω. μ. ύσω. π. υκα. farina conspergo. Accus.

Διαμαίω. conspergo, rigo, διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, frustror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iung.

Διαμαρτυρῶμαι. est quasi de scripto contestari, ut planum sit animaduertentibus. ὁ δὲ οὐδὲν διαμαρτυρῶμαι, affirmabat & testificabatur quiddam non in sua, sed in aliena causa, in qua excepcionem intendēs liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Quisi mendacij conuincerētur, ψευδομαρτυριῶν, id est falsi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ὰ. genus est exceptionis. est ἡ Demostheni instantia litis, summotrix petitionis hereditatis, cui bonorum possessionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. protestor, testato reclamo, quiritor, hoc est deos, homines ἡ contestor. Διαμαρτύρομαί σοι, πρὸ βλεπόντων.

Διαμασησάμενος. ου. ὁ. qui præmandu cauit.

Διαμάσημα. τος. τὸ. id quod in ore mansum est.

Διαμάσησις. εως, ἡ. manditio, manducatio.

Διαμάσσω. subigere.

Διαμαστίγωσις. διαμαστίγωσις. diflagellatio.

Διαμαστροπεύω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio,

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάψω. abstergere.

Διαμάω. μ. ήσω. π. ημα. scindo, demeto.

Διαμείβομαι. μ. ίψομαι. π. αμμαι. permuto. Depon.

Διαμαλθάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo. Neutr.

Διαμεγαλαύχομαι. iacto me et glorior adolescentis licentia. Plutarch. ὥσπερ ἐν τοῖς Σοφισταῖς διαμεγαλαυχούμενος, Quasi apud sophistas glorians, & sese iactans iuuenili licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obscuro, nigrefacio.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. diuisio.

Διαμυκτής. cunctator.

Διαμίκτων. ὁ. ἁμαξής.

Διαμίλλω. cunctor, differo, moror.

Διαμιμνησκομένη ἡμέρα. dimensa dies. Bud. Com.

Διαμίμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. νῶ. perseuero. Neut. absol.

Διαμείδω. μ. ίσω. π. ικα. diuido. Accus.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. separatio.

Διάμεσοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. Accus.

Διαμετρητός. mensuratus, διαμετρούμενος.

Διάμετρος. ου. ὁ. diameter, dimensor, perpendiculum, linea recta, figurā, qua longissimè patet, ex a quo fecēs. Vide adag. Ex diametro.

Διάμεινον. τὸ. bimestre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμιγνυμένη. οῦ. ὁ. coxizatio

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucian. ἐκέλευε ἀπομνῆσαι αὐτὸν διαμνημονεύσαι, Et uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, distribuo, ἕκαστα μοίρας μίμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. mansio, permansio.

Διαμορφῶν. ὁ. informans, effingens,

Διαμοτῶ. illitum linamentum in ulcere condo. Aegineta, καὶ ἐπὶ βασιλικῷ χρῆται ἐφελίνῳ διαμοτάζων, ἀναπίεσιν ἀπὸ θεραπεύματος. Bud. Com.

Διαμπάξ. per uniuersum, utrinq, totaliter, semper.

Διαμπέρω. perforo, διαιρέω.

Διαμπερὲς. traiectum utrinq, omnino.

Διαμπερὲς. exactè.

Διαμπερόω. perforo, discindo.

Διαμπᾶσθαι. uastare.

Διαμυδάω percolo, transfundo, διηθέω.

Διαμυθολογέομαι. confabulor.

Διαμύθησις. deceptio.

Διαμυκάομαι. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptũ, irrideo.

Διαμφίδιος, uel διαμφίδιος. alienus, segregatus.

Διαμφὶς. utrinq.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi, siue dubitando iudico.

Διαμφοδιάω. deuiare.

Διαναπαύω. recreo, requiesco.

Διανασσῶμαι. assurgere.

Διανεύω. traijcere.

Διάνδιχα. diuisim, dupliciter, in duas partes.

Διανέμομαι. serpo, diuulgor, partior. Bud. Com.

Διανέμω. μ. νεμῶ. distribuo, committo, mando.

Διανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuo, innuo, indico, inuerto.

Διανήχομαι. tranato, traijcio, pertrãseo.

Διανθὴς. ῆος. ὲ. ὰ. habens duplicẽ florẽ.

Διανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus sum et distinctus.

Διανίζω. lauo, purgo.

Διανίσσομαι. μ. νεύσομαι. exurgo, excito, eleuo.

Διανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διανοητὴς. φρεν. ὲ. animo uolutans.

Διανόησις. σεως. ὲ. deliberatio, animaduersio.

Διάνοια. ας. ὲ. sententia, intelligentia, ingenium, mens, sensus, sensum, cogitatio, intellectus. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; est inter νόησιν, & δόξαν, siue αἴσθησιν, & circa mathematica uersatur. Item schema apud Oratores sensum magis, quàm uerba designans. Bud. Com.

Διανοίγω. adaperio.

Διανομῆς. οι. dispensatores.

Διανομὴ. ῆς. ὲ. distributio, diuisio, largitio ad populum.

Διανταλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio. accu.

Διαντλέω. perfero.

Διαντλιτρύω. μ. ύσω. π. υκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διαμφύω Attici dicunt. Neut.

Διανύω. κὴ

Διανύω. μ. ύσω. π. υκα. perficio, transigo, perago. ἐγὼ & διανυσμένος, actaetas. Accus.

Διαξαίνω. carpo, lanio, ἀναπῶ, διαπίθω.

Διαξιόω. propriè gladio decertare. Ponitur pro pugnare quouis modo.

Διαπαλαιστὴς. ὲ. qui decertauit.

Διαπαλαίω τὸν καιρόν. tempori seruio, tempori me accommodo. Bud. Com.

Διαπαίζω. derideo.

Διαπαλαίω. luctor.

Διαπάλη. π. ὲ. luctа. Ἐν διαπάλαις γενέσθαι, Cum iam luctari cœpissent.

Διαπαντὸς. semper.

Διαπαπταίνω. circunspectare, περιβλέπω. Bud. Com.

Διαπαραβύω. ῦσ. ὰ. conflictatio, assiduitas.

Διαπαρθενεύω. stuprata.

Διαπαρῆγ. άνω. μ. άνω. π. ανκα. desirgi-

no, ſiue pro uirgine, διαπορῶ. Accuſ.

Διαπαρθένια. τὰ. munera quæ ſponſæ pro delibata uirginitate dãtur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Διάπασμα. ατος. τὸ. inſpergimẽ, unguentum quoddã, quod aridis odoribus conſtat. Fit aũt ad ſudores coërcendos, ut à balneis inareſcãt corpora.

Διαπάσσω. inſpergo.

Διαπαττάλλω. clauis humi affigo, & extendo.

Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.

Διαπειράω. decipio.

Διαπελάω. minor.

Διαπεράω. transfigo, traijcio.

Διάπερος. ου. ὁ. ignotus.

Διαπελεκίζω. ſecuri ferio.

Διαπέμπομαι. accerſo, edico. Significat etiam ablego, ſicut διαπέμπω, mitto legatos. Bud. Com.

Διαπεπασμένα. τὰ. diſperſa maculis.

Διαπεραίομαι, & διαπεράω. μ. άσω. π. ασα. prodeo, exeo.

Διαπηδήσαι. traducere, culpare.

Διαπηρονάω. fibula connecto.

Διαπηρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tranſeo, tranſmeo. Neutr. accuſ.

Διαπίθω. ſpe fruſtrarer, Ariſtoph.

Διαπίτνωσι. uolant.

Διαπλάω. transfero.

Διαπνεύσας. extremã uocem edidit, expirauit, Chryſoſt.

Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.

Διαπλωτίζω. fuco imponere, fallere. πλωτίζω enim adulterinam comam dixere Attici.

Διαπόρωμα. τὸ. obſeſſio.

Διαπτύω. reſudo.

Διαπαιδίσαι. ludere, ſumptũ à ſimijs.

Διαπτώματον. τὸ. epotium.

Διαπύον, τὸ πρασίνον.

Διαπόνω. μ. ήσω. elabor, interlabor, Xenoph. ἀν. lib. 3. & 4. Item intercido, quaſi inter digitos labor. Item διαῤῥέομαι et φθάρομαι, hoc eſt diffluo, & euaneſco, Plato. in Phæd. Eſt etiã aliquãdo incertipi. Plut. in Apoph. διαφθείρη διαπεσᾶν. Ité διαμαρτάνειν, aberrare. Bud. Com.

Διαπιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. non credo.

Διάπλασις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiones, aut fomenta, quibus totũ corpus oblinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut diſcipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata recõcinnantur, & formæ ſuæ reſtituuntur.

Διαπλίνω. διαπτῶ, diſſipo, perſtringo, perrũpo. Item uariegare, διάγειν, Ariſtoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλεως. ω. ὁ, ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπληκτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iung.

Διαπλήσσω. perfringo, diſſipo.

Διαπλοκή. ῆς. ἡ. ſimultas.

Διαπνεύμων. cui facilè ſucci perſpirabilis cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euaneſcere facio, diffl or, euaporor.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter poſitũ, ſpiraculũ. Cæl. li. 14. cap. 52.

Διαπολάω. exquiro, examino, extorqueo, tormentis exquiro.

Διαπολεμικὸς. ὴ. ὸν. genus ſaltationis.

Διαποίκιλος. uerſicolor, gemmis diſtinctus. Bud. Com.

Διαπονέω. decerto, rem gero.

Διαπολιτεύεσθαι dicuntur propriè ciues, quando inter ſe dĩgladiantur contendunt, ac bellum agunt inteſtinum, quod etiam ἀπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo poſt.

Διαπεμπάω. in pompam progredior.

Διαπερᾶω. difficior.

Διαπονέω. &

Διαπονοῦμαι. ἐξεργάζομαι, elaboro, expolio, conficio, excolo. Xenoph. ὑπὸ πάντα διαπονούμενοι, Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ περί τι διατρίβω καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀγωνιῶμαι, satago, cum labore occupor. Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω. Bud. Com.

Διαπόντιοι canes quosdam uocabant Cretenses, quibus in uenando gloria erat plurima. Sic dicti à labore, si quidem noctu etiam laborabant, sæpe q; feris assidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόντιος. ὁ, ἡ. maritimus, mare peragrans.

Διαπορεύω. traïcio.

Διαπορία dicitur Græcè, quam uulgò uocant oppositionem, Cic. intercessionem. Vnde διαπορώμενος, intercessor, sicut idē lī. 3. de Legib. Intercessor rei malè salutaris esto ciues. Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μ. ἐσω. π. ησα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cum dubitatione, sum ancipitis animi, ac consilij inops. Vnde διαπορῆσαι, quod plus est quàm διαπορῆσαι. Plato in Phæd. ὑπ' ἀχώρου διαπορῆσαι, Prorsus ad insaniam redigar. Bud. Com.

Διαπόρησις. εως. ἡ. dubitatio.

Διαπορθμεύω. καὶ

Διαπορθμέω. transfero, traïcio, transuecho, transmitto, διπερῶ, διακομίζω. Plato ait dæmonem ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionys. διαπορθμεῶτὼ pontificem facit, quasi conciliatorem, transmissorem, portitoremq; humanarum precationum ad deum, diuinarumq; rerum ad hominem deportatorem, per quem commeatus ultro citroq; datur. Bud. Com.

Διαπορία. dubietas.

Διαπορούμενος. ὁ. stupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. ὁ. medio purpureus.

Διαπραθῶ. uendere, πέρνημι.

Διαπράττομαι. pacisci. Lucian. Νεκρὸς ἄρτιος οὖν ἐγώμην ἂν παρά τινος τίνων διαπραξάμενος πλοῦν κατάβασιν. Item conficere, transigere, perficere, & peruincere contendendo, & assequi, exequi. Lys. ὑπὲρ διαπραξάμενος, ἔτι τῆς πρώτης τεταγμένος μάχης ὅτε πολλοὶ ἦσαν, Tandem peruici, ut me in prima acie pugnāte alij subsisterent. Item patrare, Demosthen. Item enarrare, ut τὰ ἀπόῤῥητα διαπράττεσθαι. Διαπραγματεύεσθαι ἔριον, elaborata lana. Bud. Com.

Διαπράττω. idem quod διαπεράνω, perficio, absoluo. Plut. in Cæs. Ἀπεπήρασεν ἂν ὁ πόλεμος, Iam confectum esset bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. ἐστ. ὁ, ἡ. eximius, insignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perseuero honestè uiuens, διάπρεπε περί τι, καὶ περιττόν διάγω, excello, proficio, luceo, remitto, ut διαπρέπω τύπτων, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσει ψυχῆς ἄλλη μεγαλοπρεπὴς τοῦ διαπρέπειν μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι. καὶ

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρίστης. ὁ λαμπρός.

Διαπρίω. seco, pertranseo, persulco, Odyss. β. Item seduco, mentior.

Διαπρυσέω. indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίω. μ. ἰσω. π. ιηα. seco, desecco. Accus.

Διαρά-

Διαπρό. per totum, omnino prorſus, Iliad. η.

Διαπροάγτο. pertranſibat.

Διαπρύσιος. ου. ὁ. penetrabilis, auditũ peruius, clarus, omnibus modis commodus, & abſolutus. Διαπρύσιον πόλεμον, inexorabile bellum.

Διαχλαίω. effutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἄττα τούτων πλείονα διαχλαίειν καὶ βαρβαρίζειν.

Διαχλάω. μ. άσω. ω. ηκα. offendo, uoluo. as.

Διαχλιφόω. extendo, proprie alas.

Διαχλόω. μ. ώσω. ω. ηκα. terrefacio. Accuſ.

Διαχλωπιάς. ῶτος. ὁ. trepidus.

Διάχλοντες. ſtellæ appellãtur micantes.

Διάχλοφις. ιος. ἡ. ſolutio, explicatio.

Διαπτύω. deſpuo. accipitur pro contemnere, & auerſari.

Διάπτωσις. εως. ἡ. diſſolutio.

Διαπυκτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. pugnis decerto. Neutr.

Διαπωδάομαι. percunctor, ἐρωτάω.

Διαπυρίομαι. accendor, iraſcor, διοργίζομαι.

Διάπυρος. ον. ὁ, ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. όσω. ω. ωκα. accendo.

Διαπυροφόω. ſublato igniculo quippiã ſignifico, illuſtro, cõſpicuum facio. Bud. Com.

Διάπυστα. audita & intellecta.

Διάρσι τὸ στόμα. os aperire.

Διαραίνω. inſpergo.

Διάρτιος. ὁ. ἡ. φανερός.

Διάργυμος. partim albus, partim niger.

Διάρδω. irrigo. Actiu. accuſ. iung.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. όσω. ω. ωκα. per mẽbra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρώμενος. ὁ. ἡ. fiſtuloſus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος. ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commiſſura artuum.

Διαρθρωτικός. ἡ. ὁ. proſpectans.

Διαριθμεῖμαι, τὸ διαλογίζομαι.

Διαρίπτομαι. iaculum tranſmitto.

Διαρκέω. μ. έσω. κ. κηα. perſeuero, perduco, duro, ſufficio, adiuuo.

Διαρκής. ὲς. ὁ, ἡ. duratiuus, ſufficiens.

Διαρκῶς. ſufficienter.

Διάρμα. ατος. τὸ. κύημα, ſpacium, interuallum. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.

Διαρρίω. perturbo.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαρρέω. uaſto, corrumpo, mollio, diffluo. Odyſ. α.

Διαρρήγνυμι. μ. ήξω. ω. ηξα. interrumpo, dirũpo, per mediũ rumpo. Item rumpo, id eſt ſtomachum moueo, diſrumpo, dolore & indignatione impleo. Sic Cic. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nunc ne moueor quidem. Sic rumpi dicũtur inuidi. Demoſt. ἀλλ' ἂν οὐ διαρραγῇς φανερόμενος. Stomachandi etiam uerbum à Latinis in eadem ſignificatione uſurpatur, quod eſt λάκνᾶν, πίμπρᾶν, ἀποπνίγεσθαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διαρρίπτω. palàm, luculenter. Bud. Com.

Διαρρίπτης. inſidiator, ἐπίβουλος.

Διαρρίπτοῦμαι. lumbos in decore circũagere.

Διαρρίπτω. diſiicio.

Διάρροια. ἡ. copioſus alui, ſine inflammatione, exulcerationéq; fluor, profluuium uentris.

Διαρρύω. diffluo, διαρρέομαι.

Διάρσις. elatio, ſublimitas. ἐκ διάρσεως, è ſublimi. ψευ.

Διαρτήσω. diuidere, διαιρῶ, καταπέ-

Διαρτάω. μ. ίσω. π. ηκα. suspendo, compono. Actiu. accus.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διαθρακονίζω. mollem, & delicatum esse, in deliciis agere. ἀφ' ἧς διαθρακονίζει, ὃ ἐστιν ἁπαλῶς διαβαίνειν, καὶ οἷονεὶ σώζεσθαι.

Διαθρανέω. commoueo, concito. Lucia. ἐθορύβησεν τὴν μὲν ὅλην τὴν πόλιν, καὶ διεθράνησεν σφόδρα, Compleuit ille urbem, concitauitq.

Διαθρυλίζω. diuulgo: translatio à præconibus.

Διάθρυλος. putrefactus.

Διαθρυλλίζω. Sardonium risum rideo, subsanno. aliàs διαθρυπτίζω.

Διασαυλοῦσθαι. delitiari, ἁβρυνθῆναι, θρύπτεσθαι.

Διασάφίζω. μ. ίσω. σ. ικα. manifesto. Act. accus.

Διασάφῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. ίσω. σ. ικα. quatio, concutio. Accus.

Διασείω. deleo.

Διασκοπῶ. π. ferre, contrectare, pondus æstimare manu.

Διασημαίνω. do signum, manu significo, nota insignio, signo aliquo noto, commonstro. Bud. Com.

Διάσημος. ὁ, ἡ, ὄ. insignis, λαμπρός.

Διασημότατος. illustrissimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Iouialia, quæ & διπόλια uocantur apud Aristoph.

Διασκώπτω. τὸ ἀσύρειν, illudere, cauillari.

Διασιμᾶν. idem, ἀστωμυλᾶν.

Διασιωπῶ. obmutesco.

Διασκαλεύω. ligonibus terram uerso.

Διασκανδικίζω. ignauus sum, formidolosus & negligens sum, more Euripidis, cuius matrem scandicas uendisse scribit comici. Aristop. Equit. μὴ μοίγιν, μή μοι μὴ ἀσκανδικίσῃς.

Διασκαριζῶσι. aues dicuntur, cum unguibus terram scalpunt.

Διασκεδάζω. μ. άσω. σ. ασα. dissipo, dispergo, diuulgo. Accus. iung.

Διασκέπτομαι. dispicio, perspicio, consydero, consulto, contemplor, διαλογίζομαι.

Διασκευάζομαι. συσκευάζομαι, sarcinas compono, colligo uasa, ut qui foro cessuri sunt, aut aliàs migraturi. Demosth. Item digeror, disponor ordinibus discretis, Gregor. ἐς ἄδας. Bud. Com.

Διασκευάζω. μ. άσω. σ. ασα. apparo, orno, adorno, exorno, caupono. διασκευασμένος ἐστάς, in armis existens, ut Cæsar dixit, & quasi accinctus. Accus. Bud. ibidem.

Διασκεύη. ης. ἡ. apparatus, ornamentũ, & instrumentum, ut lectisternia, & lectistrati, Athenæo. Bud. ibidẽ.

Διασκοπεύω. μ. ίσω. σ. ικα. custodio, conseruo, pello. Accus. iung.

Διάσκεψις. εως. ἡ. consyderatio, consultatio, contemplatio.

Διασκληστέον. castrametandum, διατακτέον.

Διασκίδνημι. μ. ίσω. dissipo, diffundo. Accus.

Διασκοπεῖν. perspicere, speculari.

Διασκοπίομαι. specio.

Διασπορπίζω. μ. ίσω. σ. ικα. spargo, dispergo. Accus.

Διασπιπάσμαι. μ. άσομαι. σ. ασομαι. exploro.

Διασκίστης. οῦ. extergentes.

Διασμήχω. μ. ήξω. σ. ηχα. purgo. Accus.

Διαβρίω. perturbo.

Διασπαθᾶν. dissipare, prodigere.

Διασπασμός. οῦ. ὁ. dissipatio, dissolutio.

Διασπάω. μ. άσω. σ. ασα. diuello, amplio, dissipo, perfringo, perrumpo, distraho & membratim dilanio, Isocr.

& Demosth. 4. κατὰ φιλιπ. & Plat. in Ant. & Cæs. Item distringo, περὶ σπῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόν& λάμυρω, καὶ πᾶς ὃ& ὅτι μὴ διαστάσιας διασπάμενος. Accus. Bud. Com.

Διασπάρομαι. dissipor, dispergor.

Διασπάρω. dispergo. Actiu. accus.

Διασπάω. excito.

Διασπορά. ᾶς. ἡ. dispersio.

Διασπορύς. ύος. ὁ. dispersor.

Διασπόν. scorsim, per interuallum.

Διασταίζω. μ. άσω. π. αχα. seditionem ago, ad seditionem & dissidiũ perpello, dissidere facio, dissidiũ cieo. Plutarch. ὁ δὲ μάν& διαταίζας τὸν πόλεμον. Latinè sollicitare hoc dicunt aliquoties. Liui. Nec sollicitare quietæ ciuitatis statum. Bud. Com.

Διάστασις. εως. ἡ. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio. Item dissidium. Aristot. μιᾶς ἢ οὖν ἕνεκα διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud. ibidem.

Διαστάω. διαταίζω.

Διάστατος. η. ὁ. diuisibilis.

Διαστέχειν. transire.

Διαστέλλω idẽ est quod διορίζω, διαιρῶ, ut διαστεῖλαι, διορίσαι, διαιρῆσαι, hoc est, disputare, disceptare, & explicare. Bud. Com. (cus.

Διαστίλλω. μ. λῶ. σ. αλκα. distinguo. Ac-

Διάστημα. ατος. τὸ. spatiũ, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνὴ. interuallata uox, hoc est, quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur συνεχὴς. Cæl. lib. 1. cap. 24.

Διάστιξις. εως

Διαστολὴ. ῆς. ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut quando syllaba cõtra naturã extenditur.

Διαστοιβάζω. constipo.

Διαστοιχίζω. dispono, ordine colloco.

Διὰ πάντος ἔχειν. sæpe commemorare.

Διαστομωτὶς μάνη. melotis, instrumentum, quo os clausum referatur.

Διαστοχάζομαι. coniecto, auguror.

Διαστρέφω. μ. ίψω. π. αφα. peruerto, inuerto, obtorqueo, contorqueo, distorqueo, deprauo, hoc est, ex rectis facio flexuosa. Vnde διεστραμμένος, distorta, & obliqua, hoc est minimè syncera ac simplicia. Et διεστραμμένοι, strabi, quibus oculorum acies est peruersa, aliter quàm decet cernentes. Bud. Com.

Διαστροφάω. μ. άσω. π. ηκα. exagito, discutio. Accus.

Διαστροφή. ῆς. ἡ. contortio. Item peruersio, ratio nec rectè, nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cic. in Offic. Vt si quis in foro canet, aut in funere, aut si qua est alia magna peruersitas, id est διαστροφὴ & διεστραμμένον. Bud. Com.

Διάστροφ&. ο. ὁ. peruersus, id est qui ordine peruerso & cõtrà quàm decet, facit. Διάστροφοι φρένες, insana mẽs. Διάστροφος μορφὴ, mutata forma. Διάστροφοι ὀφθαλμοὶ, obliqui oculi, strabi, inuersi, quales sunt hominis (insani.

Διαστρωννύω. sterno.

Διάστυλ&. υ. cum trium columnarum crassitudinem intercolumnio interponere possumus. Vitru.

Διασυπάσω. dispergere, διασκεδάσω.

Διασυρμὸς. elucidatio, irrisio, obtrectatio. Itẽ distractio. Itẽ figura quando dictio ad duo diuersa significata trahitur, ut strepit anser inter olores, pro eo quod est, ineptus poẽta inter doctos. Bud. Com.

Διασύρω. μ. ρῶ. π. ρηκα. detrahо, carpo, conuicior. Item distrahо, ægre trahо, ut ἐπισύρω in Hippiatr. ὅταν προλάβῃ ὀλιγώσαι, καὶ πιὸν δυσπορῇ, Quem membris distractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidem.

Διασυστῆσαι. constituere, instituere.

Διασφαγή. ἡ. interscisio, diuortium.

Διασφάγξ. γγος. ὁ. aliàs διαφάξ. distantia loci, interuallũ, locus inter duas rupes profundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονίζω. μ. ίσω. π. ικα. torqueo illi supplicio quale describit Plutar. in Alexandr. διασφενδόνησε ὁ δίκην ἀγώνιον ἀεὶ ταὐτὸ καμφθέντων ἰκατόμμυρος προσαιτήσας ἡ σώματος, ἅτα μιᾶς ἑκάστου ἐς ὤμους ἑνὸς φορτίου τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος ναύκλου.

Διασόρος. peruersus, strabo, διάστροφος.

Διασχηματίζω. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucian. in Cauc. πικρὰδοκι ἢ ἰχθῦς ἄκρον λέπινα καὶ μὴ τοιοῦτον διασχηματίσῃ τὸν τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. π. ικα. scindo. Accus.

Διασχών. distans, procedens, διαβάς.

Διασώζομαι. tueor, seruo.

Διασῴζω. μ. άσω. π. ικα. saluo, seruo. Gaza, αὐθαρτίαν δὲ τὸ ἰσον διασῴζῃ. Cicero, Tenebat authoritatem in suos. Accus.

Διαταξή. ῆς. ἡ. dispositio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατος. τὸ. edictũ magistratus.

Διάταξις. εως. ἡ. cõstitutio, ordinatio, uel edictũ principis, descriptio, & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucian. τίς οὐκ ἂν διατραπείη

Διάτασις. contentio, uocis & uirium cõtentio. Aristot. τὰς δ διατάσεις τῶν παίδων, καὶ ἰσχναμοὺς οὐκ ἐρθῶς ἀποφαίνουσιν.

Διατάττομαι. &

Διατάττω. μ. άξω. π. αχα. constituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo, παρατάττω, digero & cõpono in ordines. Vnde σχηματισμὸς διατεταγμένος, ordine compositi incedentes, uel in stationibus & uigilijs dispositi. Accus. Bud. Com.

Διατοῦτα. propterea.

Διατραφρεύω. fossa dirimo, διατάφρω.

Διαταχέως. aduerb. statim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, cõtendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν. Huic opponitur τὸ διαῤῥᾳθυμῶ. Item διατείνομαι, asseuero, affirmo. Item intendo, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατείνοντο οἱ μὴ τὰ αὐτὰ, οἱ δ, τὰ τέλεα. Bud. Com.

Διατείνω. μ. τενῶ. π. ακα. addo, protendo, extendo, distendo, dispendo, continuo loquor, λόγῳ διαῤῥέω. Et pertineo, id est διήκω καὶ διικνοῦμαι. Aristot. καὶ ἡ φρόνησις διατείνει εἰς εὐπραξίαν, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accus. Bud. ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, sepio, arceo. Accus. iung. (actu.

Διατείχισμα. ατος. τὸ. interiectus, murus,

Διατεκμαίρομαι. τεκμαίρομαι, σημαίνω, coniicio, significo.

Διατελέω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat, neut. absol. est, aliàs uerò actiu. et accus. iung. ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Impletum autem cum participijs aliorum uerborũ, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad significationem, ut διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Sic & Cic. dixit, Nec enim excursiõe utetur, Gaza transtulit, οὐδὲ γὰρ ἐκβησομένῳ χρήσεται ἂν διατέλει. Διατέλει δὲ καὶ

γρά

γοις ἐμμελετοσοφῶν, Literis assiduã operam nauare perge. Eud. Com.

Διὰτίλους. continuè, assiduè.

Διατίμνω. diuello, discindo, διασπάω.

Διατρεσαίνω. exicco, ξηραίνω.

Διατραμίνος. ὁ. distentus.

Διατρήσαι. perforares, apud Herod.

Διατριγῶσι, pro διαφθεῖραι.

Διχτάω. diuido.

Διατλώσαι. παχῦναι.

Διατηρέω. μ. ήσω. σ. κκα. cõseruo. Acc.

Διατήρησις. ιος. ἡ. conseruatio.

Διατορῶ. perforo, torno. unde διάτορον foratile, pertusum, tornatile uel torno factum. Alij διαπτῶν & διατρήσιον, pro eodem dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθημαι. bene aut secus de re aliqua statuo utorq́, Isocrat. in Panath. Et Gregor. πρὶ τῶν φυγαδάων ὡς κάλιστα διατίθεται, De exilio suo cõmodissime statuit, calamitatem in bonum cõmodissime uertit. Dicitur hoc etiã ἐπὶ τίθεσθαι. Item testor, aut testamento meo aliquid mando haeredibus, Demosth. Item uenalia expono, uendo, Demosth. Item pacisco. Aristopha. ἢν μὴ διάθωνται διαπέπραμαι ἐμοί, Nisi mihi stipulanti promittãt. Διατίθημαι πρὸς τόδε, animum ad hoc appello. Bud. Com.

Διατιθέμενος. affectus, animatus, dispositus.

Διατίθημι. μ. ήσω. σ. κκα. afficio, uexo. Demosth. ἵνα γὲ ἀπὸ τῶν πρόσθεν ὀργὴν ὧν ἐποίησαν, Quibus incõmodis afficerit Orchomenios, quomodo uexarit. Item dispono, praeparo, καθίστημι, οἰκονομῶ, cõstituo, compono. Item τὶ ἀποτίνω πρὸς ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demosth. τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. ιος. ἡ. æstimatio.

Διατιμητικόν. iudicatorium, quod iudicandi uim habet.

Διατιτθάνος. ον. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρῶ. pertundo, torno: sicut διαπερῶ, & διατρίω.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμάγω. μ. άξω. incido, diuido. Acc.

Διατμήγω. μ. ήξω. σ. ιχα. diuido, scindo. Accus.

Διατοιχῶν. in hoc atq́ illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.

Διάτονος. ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διατόνοι. οἱ. lapides qui perpetua crassitudine utraq́ parte religando, parietum soliditatem confirmant. Hos Vitru. frontatos appellat.

Διάτορον. ου. τὸ. magnum in uoce. παρὰ τὸ τορῶ, τὸ σαφηνίζω.

Διάτορος. ου. ὁ, ἡ. penetrans.

Διατράμις. ὁ, ἡ. depygis, qui attritas habet nates. τράμις γὲ τὰ ἰσχία.

Διατρανῶ. διασαφῶ, declaro, explano.

Διατραχηλίζομαι. præcipitor.

Διατρέπομαι. ἀποτρέπομαι, quod etiam ὑπτρέπομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicere uel nolle, uel non posse. Bud. Com.

Διατρέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubescentiã deduco, erubescere cogo. Herodian. Διέτρεπε πρὸς ἡδονὴν τὸ μειράκιον, Conatus eius repressit præ pudore, & impetus ad uoluptates conficiendas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διατρέχω. peruertere, trãsilire, διαπίπτω.

Διατρέω. μ. ήσω. σ. κκα. perforo. Actiu. accus.

Διάτρητον & τρίτον. τὸ. perforatile, pertusum, tornatile aut torno factum. à uerbis διατρητῶ & τρητῶ. Vnde διά-

τρῦλοι calices cælati & tornatiles, quæ toreumata uocantur Latinis.

Διατριβή.ῆς.ἡ. conuersatio. Lucian. in Gal. ἀδύτι τις τῶν ἡ διατριβή, iucundissima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, studium, χρεία, consilium, dispiratio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitij, siue auditorio, apud Gell. lib.1.cap.16.& lib.10.ca.5. Item commoratio, immoratio, mora. Lucia. τῇδε μὲν οὖν ἱκανὸν ἦν τῶν διατριβῶν.

Διατρίβω.μ.ίψω.ν.ιφα. conuersor, moror, distineo, distringo, per aliquid siue in aliquo me exerceo, uersor, laboro, operam impendo. Plato identidem pro exercere, atq; in literis disputare utitur. Bud. Com. (nes.

Διατρίμματα μηρῶν. femorũ intertrigines

Διάτρηχα τὸν ῥόθον appellat Homer. in Catalogo, quasi capilli studiosam.

Διάτρηχα. tripliciter, τρίχα, τριχῶς, τριχθά.

Διατροπή.ῆς.ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή.ῆς.ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quæ seruantur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος. frugifer. (brũ.

Διαττᾶν. cribrare, σήθειν, & διάττειν, cribrum.

Διάττω. prosilio, huc illuć desilio, & emico, quod διάττειν quasi raptim eli di Plato in Crat. dixit. Aristotel. de Mundo, κατὰ μεφασιν μὲν ἴσως, καὶ ῥάβδοι, καὶ τὰ τοιαῦτα. καθ' ὑπόστασιν δ' οὐδὲν τῶν μὴ διάττοντων, μὴ κομητῶν. Id est, Eorũ quæ in aëre apparẽt speciem quidẽ tenũ exhibent arcus cœlestes, & uirgulæ, aliáq; huiusce modi: naturæ uero subsistẽtiam habẽt fulgores cœlestes, & quos emicantes uocamus, & crinitæ stellæ. Sic etiam in Problem. διάττοντας διάττοντας dixit pro tractis reflexionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω.μ.ώσω.ν.ωκα. dispono, ordino, cõstituo, instituo, confirmo, informo, animo cõcipio, & fingo. Accus.

Διατύπωσις.εως.ἡ formatio, descriptio, informatio, statutum.

Διατὺς.fugiens. διατὺς τῶν πόνων, pœnas euadens.

Διαυγάω. splendeo, illustro.

Διαυγασμός.οῦ.ὁ. &

Διαύγεια.ας.ἡ. &

Διαυγία.ας.ἡ. effulgentia, pellucentia, splendor.

Διαυγὴς.ἐστ.ὁ,ἡ. pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγὴς τὸ ὕδωρ καὶ καθαροῦ ἀναβλύσεως.

Διαυλακόω. peraro.

Διάυλιον, uel διαύλιον.ου.τὸ. dicebatur, cum in scena tacentibus omnibus sẽlus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5.cap.26.

Διαυλία.ὁ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομῶν. est cũ ad calcem peruenieris, rursus ad carceres cursu redire. Bud. Com.

Διαυλοδρόμοι. sunt qui cursum circensem peragunt, id est διαύλιον, qui cũ ad metam peruenerãt, flectentes cò rursus recurrebãt, unde cursum inierant. Bud. in Annot. & Com.

Δίαυλος.ου.ὁ. cursus reciprocus, cursus duplex, obeũdi scilicet stadiũ acmox redeundi. Vitru. li.5. In palæstris peristylia quadrata siue oblonga ita sũt facienda, uti duorum stadiorum habeant ambulationis circuitionẽ, quã Græci uocant δίαυλον. Item spatiũ ducentorum & mille pedum in longitudinem. Eustath. δίαυλον (inquit) τὸ διαστατὸν ὡς σταδίους δύο καὶ μικρὸν πλέον τοῦ σταδίου. Aristotel. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo contineat stadia, aut mensuram

cubitorum ducentorum. Bud. ibidē.

Διαυλωνία. locorum angustiæ & fauces, in quibus cothurnices, aliæq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζω. per angustum fluere, uentum utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυχενίζω. sublata ceruice esse.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, translucco, pelluceo. Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος, Spe melius euenit. Neutrum.

Διαφανία. ας. ἡ. perspicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. uestes quæ fœminam denudant, ut bombycinæ.

Διαφανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. transparens, perspicuus, pellucidus, insignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quòd transluceat, de quo Lucian. in Pseud. (22.

Διάφανον qd sit, explicat Cæl. li. 8. ca.

Διαφανῶς. σαφῶς, apertè, manifestè, splendidè.

Διαφάσκειν. cauillari, διαπροφάσκειν.

Διαφέρομαι. dissideo, discordo, contendo, æmulus sum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non cōsentanea dicere, secū discrepare. Plutarch. διενηνέχθαι τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propositi, & in diuersa impetum animi capiente. Ponitur etiā pro iactor, huc & illuc temerè feror, ut 21. cap. Act. Apostol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τὸν νυκτὸς. Non dissimile est, differri cupidinibus apud Plaut. & apud Terentiū, differri doloribus. Est etiā dilabi, in diuersa digredi & abire. Plut. in Cæs. καὶ πόλεις ἀνισταμένας φυγῇ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφερόντως. egregiè, excellenter, ἰδαλέοντως, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, sum plurimi momenti, præmineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν εἰ κατ' ὀλίγον σοὶ διαφέρω, Sed age uideamus num paruo interuallo te superem. Etiam in malā partem. Isocrat. Τοσοῦτον ἀνοίας διήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων, Vsqueadeò supra omnes homines amētia præditi erāt. Dicimus autem διαφέρειν πάντος, ἢ διαφέρειν ἀρετῇ, καὶ ἐπ' ἀρετῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. lib. 2. Ἐπεὶ δὲ ἡ δημοκρατία, καὶ ἰσονομία διαφέροντες, ὀλίγη δοῖς καθ' ἕνα φροντίς, Nam quæ in populi cōmunemq; ceduntutilitatem, parum cuiq; curæ sunt. Idem paulò post proferre, φέρειν, usurpat, Ἐπιστάμενοι τινὲς ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, Scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Isocra. & Plutarch. pro ferre suffragiū & sententiā. Sophocl. pro ἐκφέρειν, efferre posuit. Item διαφέρει pro discrepat, interest, ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbū transferri posse putat, Quantū interest siue differt homo oue, quēadmodū apud Teren. Stulto intelligens quid interest? Est etiā, ut διαπίμπλημι, in diuersas partes ferre, & importare. Itē ὑπομένειν, tolerare, perferre, Pausan. Itē in diuersum ferre, & uarie agitare. Plut. de Cæsaris nece, διαφέρειν τῷδε κἀκεῖσε τὸ σῶμα, καὶ κινεῖν. Item animo uersare aliqd, agitareq; cogitando. Plutar. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκεν. Διαφέρει μοι τόδε, hoc interest mea, hoc ad me pertinet. Quod etiā cū genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρων, ἐπιτηδείως

ἴχαν, ut ὁ σπουδαῖος φιλῶ προνοεῖσθαι τῆ τ διαφερόντων τῶν, Vir bonus solet prospicere etiam necessitudine coniunctis. Item διαφέρει, refert, id est ad rem pertinet. Sic Plin. de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec nisi à uicesima in tricesimam cædi uolūt. Significat etiam refert, id est uarium et diuersum est, quod etiam παραπλήσια dicitur. Theophrast. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τὴν ἀρότου ἰκάτε, Refert autem qua quidque sementi satum sit. Bud. Com.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικὸς fugax.

Διαφεύγω. cohibeo.

Διαφῆκα. dimisit. (mo.

Διαφημίζω μ. ίσω. w. ιπα. diuulgo, diffa-

Διαφθείρω. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, destruo, ut διαφθείρειν τὴν κόρην, stuprare & uitiare, διαφθείρειν ὑγιείαν: & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame cõtabescere. Ité perdo, trucido, cõficio, interficio. Plutar. in Apoph. συμβουλὴν ἐφάτνιον τῆ διέφθαρε νικίου.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. probrum, stuprum, de quo Bud. in Annot. post. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθορούμενος. ου ὁ. discerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλονεικέω. contendo, & magno studio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διαφοιβος. perturbatus, tẽpestuosus.

Διαφοιτᾶν. percrebrescere, increbrescere, celebrem fieri. Διεφοίτησε ἡ φημὴ, fama increbuit, dimanauit, permanauit.

Διάφορα. τὰ. impensæ, sumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, discrimen, dissidium, lis, contentio, μάχη.

Διαφορέω. distraho, diuello, perdo.

Διαφόρημα. iudicrum, παίγνιον.

Διαφορητικά. medicamẽta discussoria, aluum subducentia & leuigantia. Cæl. lib. 14. cap. 61.

Διαφορητικὸν. ῆτ. ὸ. uis discussoria.

Διαφορητικὸς. ῆ. ὸν. ὁ. discutiens, discutiendi uim habens.

Διάφορος. ου ὁ, ἡ. præcipuus, præstãs Gaza, οὐδεὶς διαφορώτερος τὴν εὐσέβειαν, Nemo pietate præstantior. Item ἐχθρὸς, diuersus, dissentiens, dissidens. Demosthen. ἐν ἅπασι δημαρχίᾳ διάφορος ἐγένετο. Ité διάφορον πρᾶγμα, res controuersa. Et διάφορον, quod inter scribentes non conuenit, Pæsi. Bud. Com.

Διαφορώτατος. ὴ. pro διαφορᾶ dixit Plato.

Διαφορροῦμαι, immodico sudore exhaurior, resoluor. Est etiam compilor & spolior, ut διαφορουμένη λεία, direpta, deprædata. Bud. Com.

Διαφορῶ. digero, discutio, dispergo.

Διαφόρως. multifariam.

Διάφραγμα. ατος. τὸ. quicquid in aliquare medium est, uelut est natium interseptum, unde & membrana illa quæ parietis instar, cor & pulmonẽ à iecinore & liene distinguit, hoc appellatur nomine. Celsus uocat septum transuersum, alij præcordia, id est τὰ πραικάρδια, & poëtæ φρενίδα, teste Eustathio. Item πρόσωμα, quã Gaza cæcum uertit. Hippocr. & Galenus φρενίτιδα. Cæl. lib. 2. ca. 13.

Διαφράττω. obstruo.

Διαφράττω. obstruo, obsepio, sepio, intersepio, distinguo.

Διαφρονεῖν. sortiri. Et διάφρονες, sortes. Ἐν φρονὲς fabã significat, quibus in sortibus & suffragijs uterentur.

Διαφῶ. perfero, διαπορεύω, accessum & exitum præbeo.

Διαφώς

Διαφυάς. άδ@r. ι. ruina, scissura, διάρυσις. Et διαφῦσαι, διιλᾶν.

Διαφυγγάνω. delitesco, perfugio, Thucyd. Διαφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, absoluebantur.

Διαφυγεῖν. praeter spem euadere.

Διαφυή. ῆτ. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. w. αχα. custodio, tueor. Accus.

Διαφορά. diuisio.

Διάφυσις. ιος. ἡ. diuisio, res intercurrēs, & discriminans.

Διαφύσω. exhaurio, separo.

Διαφύω. μ. ύσω. w. υκα. inhaereo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. w. ηκα. dissono. Neutr.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. dissensio, discordia.

Διάφωνος. ον. ὁ. dissentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. w. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accus. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. w. ακα. resoluo, dissipo. Accus.

Διαχαράττω. μ. άξω. w. αχα. exaro, insculpo. Accus.

Διαχάσκω. dehisco.

Διαχείρησις. dispensatio, administratio.

Διαχειρίζομαι. τὸ φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, caedo. Bud. Cō.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαχειριστής@r. ου. ὁ. occidens.

Διαχειροτονῶ. est duarum rerum propositarum disceptationem constituere atq; diiudicare in concilio aut concione, ubi multitudo est censentiū: siue per manuum sublationem scisce re, sicut διαψηφίζω calculis in hydriam conjectis. Bud. Com.

Διαχειροτονία. est diiudicatio, & διάκρισις τῶν ἐν πλήθει γνωμένης χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demosthe. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plut. dicitur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est rogationē, uel rem de qua consulitur, populi suffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχέομαι. letor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συνάχθομαι. Sic Cic. in Lael. Ve ex bonis amici quasi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accus.

Διαχθάομαι, μ. άθομαι. w. παμαι. interficio, obtrunco, supplicijs afficio. Accus. Bud. Com.

Διαχλός. tepidus.

Διαχρύω. μ. ύσω. w. υκα. tingo. Accus.

Διάχρυσος. ου, ὁ, ἡ. deauratus.

Διαχύομαι. τὸ διαχεῦμαι. διαχυθὲν τῷ προσώπῳ, id est hilari fronte exporrecto, Plutar. Et διαχυθῆναι, exhilarētur, Lucian.

Διάχυσις. ιος. ἡ. diffusio, effusio.

Διαχυτικός. ῆ. όν. prodigus, dissipandi naturam habens. (eluo.

Διαχωλύω. cōmoueo, dilato, humecto,

Διαχωρῶν. peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strab. id.

Διαψηφίζω. μ. ίσω. w. πα. separo. Accus.

Διαχώρησις. ιος. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. ῦ. separatio.

Διάχωρα. τὰ διαστήματα τῶν τόπων, insidiarum interualla.

Διαψάλλω. persto. (τάνω.

Διαψῶ. perfodere, διορύττω, διατεί-

Διάψαλμα. ατος. τὸ. diapsalma, rythmi, commutatio, uicissitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pausationem spiritus, alij alterius sensus exordium, alij rythmi distinctionē, alij uero cuiusdam musicae uarietatis silentiū, dixerunt esse. D. Hieron. in epistola ad Marcellam, cuius inis

tium, Quæ acceperis.

Διαψήδαμαι. frustror. (Bud. Cō.

Διαψηφίζεσθαι. ψηφοφορῶν ἐν δικαστηρίοις.

Διαψηφίσεις, proprie dicebatur ἡ τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους γινομένη, hoc est recognitio, recensioq; ciuium populatim tributimq; citatorum, ab id instituta, ut obreptitij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiã suffragiorum disquisitio & latio, in quacunq; re & controuersia singulatim facta. Διαψηφίσειν δικάνας, ad disquisitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, & δίβαφος. τ. ὁ, ἡ. purpura bis tincta. ἀπὸ δὶς & βάπτω. Hæc maximi erat impendij, utpote quæ in libras denarijs mille non poterat emi. Magistratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinther ædilis. Lepidissime Cice. ad Cæsium scribens, Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat, sed eum infectior moratur: significare uolēs, Curtium hominem nihili ad magistratũ obtinendum applicare animum.

Δίβολος χλαῖνα. læna duplex.

Δίβροχος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγάμια. secundæ nuptiæ.

Δίγνωθος. qui est mento bipartito.

Δίγλωσσος. ὁ. qui duas callet linguas.

Δίγνωμος. inconstantis animi.

Διγόνια. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάσθλης. lorum geminum, apud

Δίδαγμα. ατος. τὸ. doctrina. (Sopho.

Διδακτικὸς. ἡ. ὁ. habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum, docibilis.

Διδακτὸς. ἡ. ὁ. docilis.

Δίδακτρον. τ. τὸ. precium docendi. Latinè mineruale munus, aut minerual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. τ. τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάλια. τὰ. διδακτρα, minerualia, Plutarch.

Διδασκαλικὸς. οῦ. ὁ, ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδάσκαλος. ου. ὁ, ἡ. magister, doctor, præceptor. Proprie uolunt esse λόγων, quemadmodum ἱστάτας ἔργων. quales fuerunt comici, siue tragici, dithyrambici, & musici. Thucyd. pro authore alicuius rei posuit.

Διδάσκειν. docendum loco uel mando, substituendum curo. Ἔστι δὲ τῶν διδασκάλων ἡ καθηγεμόνος διδάσκειν, ἢ διδάσκειν τὸ διδάσκεσθαι, hoc est ludum literarium mittere, ac docendũ curare. Ammon. scribit esse διδάσκειν per se, διδάσκεσθαι per alium. Causa, quod Cic. dixit disco & addisco, per διδάσκειν transtulit. Bud. Com.

Διδάσκω. μ. άξω. w. αχα. doceo, præcipio, planũ facio. διδάσκειν λέγω καὶ μουσικὴν ἢ φαγεδίαν, ἢ ὑφάνσιν, Comœdiam ut tragœdiã, aut fabulã agere, ὑφαντουργῶ. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere seu agere fabulã. Hinc κωμῳδιδάσκαλοι, poetæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, et ἀρχιτεκτονιδάσκαλοι. Bud. ibidem.

Διδαχὴ. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δησόω. Vnde δίδω, ligabat, pro ἴδω, aut ἰδίδω.

Διδόω. μ. όσω. w. ωκα. do. Διδόναι ἔθος, deferre iusturandum. Διδόναι δικάσας sic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam pendere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν ἢ πίστιν, est iurare & fidem dare, quod etiam πίστιν διδόναι significat. Isocr. pro fidē facere dixit, & documenta dare, quod & τεκμήρια παρέχειν dicitur. Διδόναι λόγον, memoriæ prodere, scribere. Δι-

λόγους λέγειν, sermones ferere, et rumores in vulgus disseminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδω, pro δίδωμι. (fugio.

Διηθάσκω. μ. άσω. ν. αικα. δόρ. ά. δίδρακα.

Δίδραχμον. τ. τὸ, numus duas drachmas continens.

Διδυματόκος. ε ὁ. geminos enixa.

Διδυμάων. ονος. ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ν.

Δίδυμον ξύλον. furca, Suid.

Δίδυμος. ε. ὁ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens, mutuum eorum contactũ cohibens, ne si oblædatur alter, in alterum quoq; transeat uitium. Item δίδυμοι, uno partu nati, proprie coniunctis, connexisq; corporibus: διδυμάονες uerò diuaricatis seiũctisq;, de quo Cæl. lib. 2. ca. 11. Alij διδύμους seminaria uasa interpretantur, alij testes, seu testiculos, cliterinos, coleos, unde illud apud Græcos, Didymon tibicen in adulterio deprehensus, λαβ' ὑπὸ ὀνόμαζος ἐκρυμάσθη, hoc est ἐκ τῶν διδύμων, hoc est testibus.

Διδυμότης. ητος. ἡ. geminatio.

Διδυμοτοκέω. geminos pario.

Διδυμοτοκία. ἡ. geminorum generatio.

Δίδωμι. μ. ώσω. ν. καα. do, concedo, permitto, trado, communico. Accus.

Διεβίω & ν. ad extremum uixerunt.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. sponsione & fideiussione aliquẽ liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbũ, cum quis se rem præstaturũ promittit, & effectum iri suo periculo recipit. Bud. Com.

Διεγγύησις. fideiussoris intercessio. Interdũ simpliciter ἐγγύησις ἀναδέχεσθαι, cũ rem te præstaturũ promittis.

Bud. ibidem. (gere. Accus.

Διεγείρω. μ. ερῶ. ν. κα suscito facio surDιεγερτικός. ὴ. ὸ. concitatiuus.

Διέγνωκα. dijudicaui.

Διέθρξε. cordi fuit.

Διεδήλου. manifestauit. (plina.

Διεδρία. ὰ. dissidium in augurum disciDιέδριον. ν. τὸ. sellula.

Διέδρομος. ὁ. perspicuus.

Διεζευγμένον. disiunctum.

Διεζωμένοι. οἱ. brachati.

Διεθόρυβε. tumultuabatur.

Δία ἀντὶ τοῦ διότι.

Διειδέσθαι. pernoscere.

Διειδὴς. ὲς. nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifestus.

Διείρω. ερῶ. ὁ. colum.

Διεκπεραιόω. decipere.

Διέμι. διέξειμι, prosequor. Ité narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipitur in significatiõe futuri.

Διέξις. interuallum, διάστασις.

Διέπορ. uulgaui.

Διέργω. μ. έρξω. ν. αρχα. prohibeo, diuerto, dirimo, interscpio, dispesco. Διέργειν τὴν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam.

Διέρομαι. interroga. (ω.

Διερῶ. μ. ήσω. ν. ήρκα. eleuo, διαχέω.

Διέρομαι. inquiro, dico.

Διέρω. trajcio. καὶ διεῖρα ἀντὶ τοῦ διεπέρασα.

Διεπανόξιος. ὰ. ὸ. inhospitalis, simulatè hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitẽ. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos. Cæl. li. 10. c. 5.

Διεῤῥῶθη. pertransire.

Διεσήκει. in seditione erat.

Διεκβάλλω. per mediũ emitto, trajcio.

Διεκβολή. ἀίδος, eruptio, & exitus per locum angustum & interseptum.

Διεκδιώκω. perscqui, iniuriã alicui illa-

tam ulcisci, frequenter tueri. Vnde δικαδικῶν τὰς τούτων οὐσίας, asserere, uendicare. Et δικαδικῶν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo se defendens.

Δικκυρομέω. ῶς. ὁ. excursus.

Δίκκυσις. ε. ὁ. ambages, fuga, & strophe tergiuersationum.

Δικκῶνω, δικκίσσω.

Δικκοπάω. μ. αἰσω. ω. απα. intercido.

Δικκρεμάννυμι. absoluere rem institutã, & cœptum prosequi ad ultimum.

Δικκομπάω. transmitto.

Δικκορδικίσω. effugere, decipere.

Δικκοπόω. per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Δικκοπῶν. per mediam hostiũ classem erumpere.

Δίκκυκλος. ε. ὁ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hostium classem.

Δικκυτός. ῆς. ἡ. spiraculum.

Δικκορεύομαι. progredior.

Δικκτίμνω. disseco.

Δικκρύβω. clàm subterfugio.

Δικκρύγω. euado. (σία.

Δικλασία. decursio militaris, ἀνθικλα

Δικλεύω. μ. ασω. ω. απα. transfigo, decurro in armis. Accus.

Δικλίγχομαι. μ. ξομαι. ω. γμαι. conuincor in causa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

Δικλίγχω. refello, confuto.

Δικκλοκολεῶν. ὁ. captans misericordiã.

Δικλάλυκα. transegi, percurri.

Δικλᾶσθαι. diuersa esse.

Δικλᾶν. transigere, percurrere.

Δικλυτίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter se diuisæ partes, altera alteram manibus iunctis ad se retrahere contendit.

Δικνύω. μ. ύσω. ω. υκα. distraho. Accus.

Δίκνω. diffringo, aperio.

Δίκμαι, uoce passiua significationem habet sui actiui δίκμι. madefacio, perfũdo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiã aliquando persequi, παρὰ τὸ δίω, δίκω.

Δικπολᾶν. coimere, mercari.

Δικμαίκνω. relucere. Lucian. ἐφεδρικὸν γοργὸν, καὶ ὕδωρ δικμαίκοντος.

Δι' ὑδάτων φρεατῶν, τὸ δι' ὑμενίων.

Δικρίζκω. præstans.

Δικφικᾶν. differre.

Δικχρονίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

Δι' ἐνιαυτοῦ ἔτους. per nouennium.

Δίχρων pro δίκτυς. bimus.

Δικρτίκμα. ατος. τὸ. quæstio, ἐρώτημα.

Δικρτίκτες. permittentes, διέκοντες.

Δικξάγω. tempero, rego, moneo.

Δικξάδω. raptim emico, & erumpo.

Δικξέμι. narro, transcurro, cõmemoro, edisserо, explico, confabulor, pronuncio.

Δικξικόνω. cum copijs & exercitu perrumpo, & transeo per mediũ, copias & exercitum duco. Significat etiã posti uictoriam fugientes hostes prosequor, & uictis insto. Accus.

Δικξυνύω. dissoluo.

Δικξικῶσι. percutiẽt, incursationibus uastabunt.

Δικξιόομαι. interrogo, διαστέλλω.

Δικξέρχομαι. narro, percurro, recenseo, ꝑsequor, interficio, perrũpo, pergo, ad finẽ usq; prosequor. Δικλέγω τῷ λόγῳ, est oratione prosequi, & enarrare, explicareq;, in quo significatur copiosa narratio. Depon. accus.

Δικξίκτης pro δικξιάρ. perrumpens, irrumpens.

Δικξίκμι. percurro, cõficio, narro. Ac.

Δικξίτιον. exponendum est.

Δικξοδικός. ὴ. ὸ. latus, spatiosus, fusus, plenus. (per.

Δικξοδικάτερος. ρα. ὸ. latior, πλατύτερος

Δικξόδως

Διόδος.ου.ὁ. decursus, transitus. Aristot. de Mundo, διοδους τῶν πλανωμένων appellat cursus lunæ, & aliarũ errantiũ, quasi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, explicatio, & enarratio fusa.

Διαπαρθένευσι. φθείρω, stupraui.

Διαπεῖρ. conuenire.

Διάπειμι. dispensio, guberno, curo, rego. Vnde οἱ τῶν ὅπλων ἀρχῶν διάποντες, consules. Item manifesto.

Διάρα margines ripæ fluuiorum.

Διαρπάζομαι. μ. άσομαι. υ. ασμαι. destruo, cõficio, occido, subigo. Item elaboro, paro. Depon. accus.

Διαρράδω. suffulcio, firmo, ταρίζω, ἀσφαλίζω.

Διαρριθίζω. irrito, excito.

Διαρρίπτω. trajcio, scindo, cõmoueo.

Διαρραπάζομαι. μ. άσομαι. υ. ασμαι. perscrutor, ἐξιχνάζω. Depon. accus.

Διαρραπταί. οἱ perscrutatores.

Διασαφηνίζω. interpretor, σαφηνίζω.

Διαρρύς. ῦ. ὁ. humidus, recens, splẽdidus.

Διαρρῳγώς. diruptus, corruptus.

Διαρυθρός. οῦ. rubro distinctus.

Διαρύκω. μ. ύξω. υ. ηχα. prohibeo, sepăro, dormio, interpello. Accus.

Διάρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διαρωτάω. μ. ήσω. υ. ηκα. interrogo. Ac.

Διάσεισις. perfusio, madefactio, percolatio. Est etiam uerbum musicum. significat enim cum sonus primũ sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum, & monas arithmeticis, Aristot. μονὰ τὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Com.

Διασεσαλαμένα. effutita.

Διασίκα. in seditione erat.

Διασπάω. μ. asservi, asseueraui, διῤῥῆδην ὁμολογῆσαι.

Δίαυλος. ου. ὁ. bimatus, spatium duorũ annorum.

Διαυτής. ῆος. ὁ, ἡ. bimus, qui duos annos natus est.

Διαυτήσιος. α. ὁ anno durans.

Διαυτία. ας. ἡ. biennium.

Διαυτίζω. bimatũ cõpleo, uiuo in toto an (no.

Διάφαλος. ου. diuisi sunt. παρὰ τὸ τμήγω.

Διαθετῶ. cõpono, digero, cõcinno, suo unũquodq; loco colloco, boni cõsulo.

Διαθοώω. μ. ωῶ. dirigo, guberno, corrigo. Accus.

Διαθωτής. οῦ. ὁ. gubernator.

Διακρινῶ. dijudico. (tio.

Διακρίνησις. ιος. ἡ. discretio, dilucida-

Διακρίνω. μ. ινῶ. υ. ινα. benè discerno. Accus.

Διαλαβέομαι. caueo, uito, tempero.

Διαμοιῶ. dilato, inhio.

Διανοίγω. ureis habeo.

Διαπονῶ. prosperè rem gero.

Διάφθος. ὁ. decoctus.

Διαφύγαιον ἐκ τῶν δικαστηρίων. absoluebantur.

Διάνυξ χρόνος. interiecto tempore.

Διαχὴς. ὁ, ἡ. diuisus, duarũ partium.

Δι' ἔχθρας χωρήσομαι, apud Aristoph. pro ἐχθρὸς ἔσομαι.

Διάχω. μ. άξω. υ. ηχα. diuido, transigo, præsto, disto, cedo, pareo.

Διαωτῶν. repudiabant.

Δίβημαι. &

Δίβημαι. &

Δίβω. μ. quæro. Accus.

Δίβομαι. ψηλαφῶ, attrectio, palpo. Acc.

Δίβω. μ. ίσω. π. ίκα. dubito, curo, exploro

Διηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. Accus.

Διήγημα. αζος. τὸ. &

Διήγησις. ιος. ἡ. narratio. Sunt qui uolũt διήγησιν dici poëtis prolixius rem absoluentem, διήγημα uerò quæ breuius ac succinctius. Sed hoc quoq; ab ἔκφρασιν differt. nam διήγημα nu-

peccato. Item uerus, ut apud Sophocl. δίκαιος γάνος, pro uero. Quod imitantur & Latini. Cice. in Saluſt. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum, atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuiſſet. Significat etiã idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη.ης.ἡ. iuſtitia.

Δικαστήριον.ου.τὸ. locus iudicij, forum.

Δικαιόω.μ.ῶσω.ω.ωκα. iuſtum puto, iuſtifico, iudico, cenſeo. Actiu. accuſ.

Δικαίωμα.ατος.τὸ.κοῦ

Δικαίωσις.ιος.ἡ. iuſtificatio.

Δικαστήριον. locus iudicij.

Δικανικὸς.ἡ.ὸ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατρίβων.

Δικαστέω. iudico.

Δικάρηνος.ε.ὸ,ἡ. biceps.

Δικαρπᾶν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος.ε.ὸ,ἡ. biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχειν τὴν γῆν.

Δικαιοσύνη.ας.ἡ. iuſtitia.

Δικάσπολος.ου.ὁ. qui uerſatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον.ε.τὸ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iuriſdictio. Lucia. δικαστήρια pro ipſis iudicibus uſurpat. Δικαστήριον τινὶ ἐπιβάλλειν, accuſare. Bud. Com.

Δικαστὴς.οῦ.ὁ. iudex, litium diremptor. Dictum uolunt à diuiſione quaſi δαστὴς, ueluti qui totum aliquod diuidat in partes æquales. Cæl. lib. 12. cap. 18.

Δικαστικὸν.τὸ. dicebatur merces quæ iudicibus dabatur pro opera iudicandis cõtrouerſijs impenſa, hoc eſt ſportulæ iudiciales, ſportularia pecunia. Bud. in Annot. poſt.

Δικαστικὸς. iuridicialis, ὁ κατὰ τὴν δίκην.

Δίκαρ. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικλίσται. dicebantur apud Laconas, q̃ comicos luſus obibant. Cæl. li. 3. c. 31.

Δίκελλα.ης.ἡ. ligo. onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, foſſor.

Δικέρατος. &

Δίκερως.ω.ὸ,ἡ. bicornis.

Δικέφαλος.ε.ὸ. biceps.

Δίκη.ης.ἡ. cauſa, quæ apud iudicẽ agitur, iudiciũ, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. À poetis deſingitur eſſe iudiciorũ, inde dicta quòd lites, & cõtentiones dirimat. Hãc uirginem credi ſcribit Proclus, quoniã dicaſticũ genus deceat eſſe ἐπάρθενον, id eſt, integrũ purumq;. Heſiodus, ἡ δὲ παρθένος ἐστὶ Δίκη, Δὶὸς ἐκγεγαυῖα, Virgo iuſtitia eſt prognata Ioue. Euſtath. Δίκην, & θέμιν idem eſſe putat Cæl. li. 12. ca. 18. & Bud. in Annot.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum, et irritum, iudicium nullum, ut loquũtur Iuriſconſ.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ eſt ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη ἐκκλησιαστικὴ. controuerſia recta, quod principale nunc homines forenſes dicunt.

Δίκη κακοτεχνείας. &

Δίκη κακοτεχνείου. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην διώκειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quint. Si quid in controuerſiam ueniret, intra parietes aut ſummo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν διώκειν τὰ ἐκλωπισθέντα, Latini actionem reſtituere dicunt.

Δίκλω λοιδορεῖν dicunt Attici tam de accuſatore, quàm de reo. Sic Vergil. 9. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum ſumite pœnas. Priſcian. lib. 18.

Δίκλω

Δίκην ἐπάγειν. est litem, uel crimen, uel diecam impingere. Demosth. ἀμφοτέρους ἐτοίμους εἶναι τὰς δίκας ἐπάγεσθαι μοι.

Δίκλω ἴχνος. accessari.

Δίκλω παλλάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto, dicam impingo, edo iudicium et actionem, quod etiã subscribere iudicium dicitur. Demosthe. κατὰ μικρόν, ἐνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν παρόντων τοῖς ἐπιτρόποις μεταπέμπων κομιδῆ, Cum primum tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpissem adhuc adolescentulus existẽs. In causis etiã capitalibus significat postulare & accusare. Ad uerbũ sonat sortiri iudiciũ. Sorte enim cognoscendarum causarũ diem capiebãt, authore Seruio in id Verg. Aen. 6. Nec uerò hæ sine sorte datæ. Cice. in Ver. act 3. dicas sortiturũ dixit, pro sortitione causas cognituru.

Δίκλω τὴν πρὸς ἀλκὴν. actionem tutelæ intendens.

Δίκλω φάσκω. crimen deprecari.

Δίκλω ὄφιν μεγάλω. magnæ multæ damnatus est.

Δίκην. instar, per ἐκλειψιν τοῦ κατὰ, quasi dicas secundum ritum, in modum. Sic Salust. Cum Ioniõs atq; illas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iung. ut ἐκβάλλω δίκλω. Prisc. lib. 18.

Δικλιστὴς. οἱ. Δικλίτω, irrisores, imitatores. Athenæ. lib. 1ð. & Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δίκελον. imago, μίμημα, ἄγαλμα. quasi δίκελον. Cæl. ibidem.

Δικέλιον. τὸ. iustitia, diminutiuè.

Δίκλειδος. uterinq; clausus, διφυὴς. ἐς δύο πύλας ἢ διάτομος μήτρης ἐκκλειομένης ἀνοίγεται, Hippocr.

Δικλὶς. ίδος. ἡ. ualua, biforis, δίθυρος.

Δικόλογος. ου. ὁ. orator, in causa ædnocatus.

Δικόδουλος. duos montes habentes.

Δικοξέχαφῶ. causas consarcinare, ex iudicys compendium quærere.

Δικοξέφος. ου. ὁ. rabula.

Δικόρυμβος. ου. ὁ. biceps.

Δικόρυφος. quibus duplex est in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος. υ. ὁ. qui geminis acetabulis seriam habet ordinatam.

Δίκουρος. ὁ, ἡ, ον

Δικράνιον. τὸ. biceps.

Δικρανία. cauda tritonis.

Δίκρανος. υ. ὁ. fuscina, triuium.

Δικρανόω. aperio.

Δίκροια. sinus gemini.

Δίκροος. υ. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσπος. υ. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δίκροτον. υ. τὸ. biremis. Vsus est hoc uocabulo & Cic. ad Att. 16. Nam & ipse Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremẽ unam, triremes duas, dicrota octo. Est & pulsus hoc nomine apud medicos, à percussu geminato sic dictus.

Δίκταμον. τὸ. dictamũ herba. (sum.

Δικταμνιάω. dictaturã exerceo, dictator

Δικτατρεία. ἡ. dictatura.

Δικτάτωρ. dictator.

Δίκτη. mons in Creta.

Δίκτυ. υος. τὸ. &

Δικτυὸς piscator, ἁλιεύς.

Δίκτυννα. ης. ἡ. Dianæ cognomen. ἀπὸ τοῦ δικτύου. Hoc item cognomine Δικτύννα μάτηρ deam appellant Cretenses, quòd Minos cũ ob amorem hanc insequeretur, illa fugiens in retia capiendis demissa, piscibus se præcipitem dederit.

Δίκτυον. ου. τὸ. rete. δίκτυα sunt maiores tantum plagæ.

Διττυωτά. opera dicuntur, quæ noſtri reticulata uocant, quaſi cancellata, ut in ſtructuris.

Διττυωτός.ωῦ.ὸ. in modum retis diſtinctus, cancellatus.

Δίυμα.τὰ.oues gemellipares.

Δίνω. iacio, uulnero.

Δίκωλος.ὸ.bimembris.

Διοῦρ οὐκ ὀνοῦρ, iuſtitium. μὴ ὄνειρ ἢ δίκη, iudicium nullum.

Διπαρία. remigium, ſcapha, Luciano. de quo Bayf. de Re nau.

Δίλημμα. ατος. dilemma, ſyllogiſmus cornutus, argumẽtum quod utrinq; aduerſariũ capit, ſyllogiſmus utrinque uinciens & conſtringens, confeſſionemq; exprimens.

Δίλογος.ου.ὁ.ἡ.bilinguis.

Δίλοχος. Diana, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem habeat feram, uel à duplici lumine, ſuo & ſolis.

Διπλία. ας. ἡ. duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι.οἱ. equites qui utroq; pro loci opportunitate pediti & equitis munere fungebantur.

Διμοιρίς.τὸ.bipartitum.

Διμυλάνω.labra moueo. nam μύλα etiã labra uocantur.

Δίμυος.ου.ὁ.bimeſtris.

Διμύτης. Dionyſius.

Δίμιτρον.ου.τὸ. ligamen duplex.

Διμοιρία.ας.ἡ. diuiſio in duo tãtũ, et manipulus cuius dux διμοιρίτης dicitur.

Δίμοιρον.ου. dupla pars.

Δίμοιρος.beſsis, Vitru.

Διμόριον.τὸ.bes pars aſsis.

Δίμυξος.ου.ὁ, ἡ. de lucerna duorum ellychniorum.

Διύπτω.uerto.

Διτύω.μ.ύσω.υ.ῦκα. uerto, conuerto, Accuſ.iung.

Διτύω.μ.ύσω.υ.ῦκα. uoluo, uerſor, uerto. Accuſ.

Δίνη.ης.ἡ. reuolutio aquarũ, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἐγχωροδίνης, ὑποδίνης, ὑπερδίνης, fluminũ epitheta.

Διναῖος.ᾶ.ον.ὁ. uorticibus plenus.

Διντροσύνη.ῆς.ἡ. reuolutio, mixtio, uarius, uerſicolor.

Δῖνος.υ.ὁ. aëris turbo, & uertigo, tornus, poculum.

Διοχλῶ.obturbare, moleſtum eſſe.

Διτός &

Δίνω.reuoluo, uerſor, torno.

Διτοδάκης.ους.ὁ,ἡ. uorticoſus.

Διτωτός.ῆ.ὸ.uerſatilis, rotundus, tornatus.

Δίχθα.ῆς.ὁ. bifarius. (tilis.

Διό.ideò, propterea.

Διὸ καὶ. itaque.

Διόβλητος.ὁ. fulmine ictus.

Διογένης.ὁ.Diogenes.

Διογενής.ἐος.ὁ.ἡ. generoſus, ἀγαθός.

Διόγνητος. genitus à Ioue, generoſus, uel cognitus Ioui. Syncopa eſt pro διογένητος.

Διοδεύω.μ.εύσω.υ.ευκα.crumpo, tranſeo, trancio. Διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, iter facio per Italiam. Accuſ. iung.

Διοδεύσιμος.ου.ὁ peruius.

Δίοδος.υ.ἡ. tranſitus, aditus, biuium.

Διοίγω.aperio. Actiu. accuſ.

Διοκλάνω. &

Διοκλίομαι.μ.ίσομαι.υ.ιμαι. intumeo. Lucian. τοῦ διοκλινομένου ἐκ τῆς φαρμακευούσης τὰ σπλάγχνα, Atq; intumeſcẽtis exhauſto uenenо cruta.

Διοικέω.μ.ήσω.υ.ηκα. guberno, adminiſtro, diſpono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Iſocrat. ἐπὶ ταυτῆς διῴκηται τὸν βίον, Neq; enim contempte uitam inſtituit. Item ſeorſum habito. Acc.

Διοίκησις.ιος.ὁ,ἡ. diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio, gubernatio, iuriſdictio.

Διοικητήρ. ῆρος. ὁ. dispensator, procurator.
Διοικητικὸς. ἡ. constitutrix.
Διοικίζω. μ. ίσω. σ. ικα. incolas & habitantes dispergo, & facio habitare in diuersis partibus, ut οἱ παλαιμόνιοι τὴν ἀρχαδίαν μεγάλην πόλιν διῴκισαν, ἵνα ἀσφαλὴς ᾖ, Aristot. Item dissocio, & dirimo coniunctionẽ, diuido, disgrego, Plato in Symp. ἐκεῖνοι δὲ διῳκίσθησαν ἀπὸ τοῦ θεῖν, Diuulsi sumus & contubernium nostrum diremptum. Synes. ἐ διῴκισα τὰ γράμματα, Si diuisissem separatim scribendo. Bud. Com.
Διοίσειν, infinitiu. à διαφέρω, uel à διοίσω. referre, differre.
Διοκοπάσω. labor. eris.
Διολισθ. ῆσ. ὁ. distractio.
Διόλου. copiose.
Διολυφῆν. diuellere, subsannare.
Διομαλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. sterno, demulceo, explano æqualiter, planè me habeo.
Διομαλόω. μ. ωῶ. σ. ωκα. explano. Ac.
Διομήδεος. υ. ὁ. Diomedeus.
Διομήδεια. ας. ἡ. sententia Iouis.
Διόμνυμι. μ. ύσω. σ. υκα. & διόμνυμαι. ιοῦμαι, iurando affirmo, ὀμνύω. Est etiã abiuro, mficior, Demosth. Bud. Cõ.
Διομῦς. ὁ. uir mulierosus.
Διομολογοῦμαι. constituo, stabilio, ut ἢ οὔτω διομολογησάμεθα; Nónne ita inter nos conuenit? Vnde διομολογημένα, certa, stabilita, iam non controuersa. Est etiam stipulor, paciscor, contendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub. lib. 6. Vnde
Διομολόγημα. huiusmodi constitutio, atq; προδιορισμός. Bud. Com.
Διονῦς. mulierbris, ὄνυξ. Et diminutiuũ à διόνυσος. Et διονῦς, uestis mulierbris.
Διονύσια. ίων. τὰ. Bacchanalia. (bris.
Διονυσοκόλακες. assentatores Dionysij, aulici assentatores. Cæl. li. 12. ca. 17.
Διονύσιον. ου. τὸ. hederam aliqui uocãt.
Διόνυσος. ου. ὁ. Bacchus. Cæl. li. 4. c. 14.
Διόνυχον. τὸ. exactum, accuratũ, ad unguem factum.
Διοπετὲς. ἐος. τὸ. dicitur quod à Ioue delapsum est, aut è cœlo uenerit. Olim opifices simulacrorũ, quo maior esset superstitio uulgi, fingebãt ea cœlitus delapsa, hoc est esse διοπετῆ. Herodian. lib. 1. αὐτῷ ἦν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. Apostolorum, ἡ μεγάλης ἀρτέμιδος τοῦ διοπετοῦς. quo loco subauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomẽti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis. Cõposita autem dictio est à ζεὺς, & πίπτω.
Διοπεύω dicitur, uel διοπτεύω. curam gero, prospicio.
Διόπη. ης. ἡ. genus inuitis. (ruũ.
Διοπομπεῖσθαι. purgari, lustrari, ἀποκαθαίρεσθαι.
Δίοπος. υ. ὁ. dispensator, præfectus, rusticus. Itẽ curator nauis, nauis inspector custosq;. Aeschylus indicat reges & principes recte hoc nomine appellari. Ab ὄπτω τοῦ βλέπω. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διοπεύω, id est ordinando. Cæl. lib. 1. ca. 24. & lib. 5. ca. 1. & lib. 7. c. 4. 9.
Διοπτεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. uideo, conspicio, prospicio. Accus.
Διοπτὴρ. ῆρος. ὁ. speculator, œconomus. Cæl. li. 7. ca. 9.
Διόπτρα. instrumentũ geometricũ, per quod altitudinẽ, latitudinẽ, longitudinémue, etiã è longinquo deprehendũt. Huiusmodi sunt instrumenta ex quarũ dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia sũt. Cæl. ibidem & lib. 14. ca. 19.
Διοράω. despicio, perspicio. Accus.
Διορχάνωσις. apparatus.
Διορχίζομαι. irascor.

Διορθόω.μ.ώσω.w.ωκα. & διορθίμιω.recte dispono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Bud. Com.

Διορθωτικός. emendatiuus.

Διόρθωσις.εως.ὴ. correctio. Propriè quãdo quis lapsabũdus quippiã apprehẽdit, quo se erigere potest. Bud. Com.

Διορία. ας. ἡ. discrimen, dies præscriptus

Διορίζομαι. & (tus.

Διορίζω.μ.ίσω.w.κα. distinguo, discrimino, diuido, partior. Item explano, explico, Platoni, τὰ τοῦτο μοι σαφῶς διόρισον. Et Aristot. περὶ ὑπερβολῆς διορίσωμεν. Et Isocrat. δικαιότατα περὶ διορίσαι περὶ τούτων, id est disserere, disceptare, enucleate disputare. Item affirmo. Alicarn. διορίζεται μηδεμίαν ἀνὴ ἡ παρὰ τοῖς ἀθήναιοις ἀπὸ δικαιοσύνην γενέσθαι, Aperte affirmat, certis uerbis testatur, expresse dicit. Vnde & διωρισμένον, idẽ quod ἀφωρισμένον, id est constitutum, statũ, ut τίμημα διορισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Aristot. census legitimus, legibus constitutus. Significat etiam de signatum, certũ, delectum, & selectum, Aristot. 4. Polit. Bud. Com.

Διορισμὸς οῦ. ὁ. distinctio, distincta rerum explicatio.

Διόροφος. duplici tecto, διώροφος.

Διορύσσω, uel διορυττω. screscere, hoc est in serum abire. aliqui serescere pœtis quoq; proserenum fieri, sicca ri; accipitur. à Dioscoride διορύσσω dicitur Bud. Com.

Διόρυχες εἰσι. aclores, ζιφοτρόχοι.

Διορύσσω.μ.ύξω.w.ωχα. fodio, id est cauo, effringo.

Διορχέομαι. persalto, ad finẽ usq; salto.

Διός.ά.ὸν. generosus, diuus, humidus, bonus.

Διοσημεῖα.τὰ. monstra deorum, prodigia, signa Iouis, & eorum quæ cõtingunt in aëre.

Διόσκουροι, uel διόσκοροι. Castor & Pollux, quasi διὸς, id est Iouis, κόροι, id est filij. Ambo Castores interdum uocantur, cũ alteri dũtaxat id nominis fuerit. Cæl. lib. 10. ca. 6. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent (apparent aũt ignis specie malo aut antemnæ insidentes) cõtrà duros, si singuli aut solitarij, cuius rei mentio fit in Act. Apost. cap. vlt.

Διόσσω. diligenter perspicio, corrumpo, animo deficio.

Διότι. &

Διότι, quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eò quòd. Et interrogatiue, cur, quã ob rem, qua de causa.

Διοτρεφὴς.ἐς.ὲ. à Ioue nutritus. Regum Epitheton.

Διουρῆται. sanescunt.

Διουρητικά. medicamẽta quæ urinã ciẽt.

Διοχετεύω. aquam per canales, aut alueos deriuare.

Διοχλέω.μ.ήσω.w.κα. turbo.

Διόψ.ὸ. dispensator, præfectus.

Διόψις. cura, perspicuitas.

Δικάλαμος ὁ.ὸ. duorum palmorum.

Δίκαλος. tenẽs bina tela et vibrans, ambidexter, utrinq; actuus Cæl. l. 11. c. 5.

Δικατός. οῦ. ὁ. utrinq; mouens, ambabus manibus, cotis utribus.

Διακαίνα. ας. ἡ. interscalmiũ, Vitruuio.

Δικέλης.ου.ὁ, ἡ. bicubitalis.

Δικλάω.μ.άσω.w.κα. &

Διακλάω. duplico.

Δίκλαξ. diplois, uestis duplicata.

Διακλασμὸς.οῦ. ὁ. duplicatio.

Δικλάσιος.α.ὸν. duplus.

Δικλὶς.ίδ. nota trigoni obliqui figuram habens citra basin. Cæl. l. 3. ca. 4.

Δικλὶς.ίδος. uersutia, fraus.

Δικλοΐς.ΐδος. diplois, genus uestis.

Δικλόα

Διπλόϑ. ϖ
Διπλοῦς. ὴ. duplex.
Διπλόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. duplico.
Δίπλωμα. ατϑ. τὸ. uasis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nũc appellamus, cuiusmodi sunt edicta ϖ mandata principum regio signo sancta.
Διποδία. ας. ἡ. genus saltationis Laconicæ, bipedatio.
Διπόλια. διπόλια.
Δίπους. ὁδος. ὁ. bipes.
Διπρόσωπος. biceps.
Δίπτερα. τὰ. bipennia.
Δίπτερος. ρ. ὁ. bipennis, ϖ ædificij genus.
Δίπτυχα. dupliciter.
Διπτυχής. ἐος. ὁ, ἡ. geminus.
Διπτυχϑ. ω. ὁ. duplicatus.
Δίρρωτος. ὁ. apollinaris minor.
Δίρφυ. fons Thebis.
Δίς. bis. Syncope est p διάκις. Aliquando priuãdi uim habet, ut in διαλύσις.
Δισσηγένης. atneptis.
Δισσήγονος. ὁ. ὁ. atnepos.
Δίσσηφος. ὁ, ἡ. bis coctus, recoctus.
Δισσυλίστος. effrenatè.
Δισσυχής. ἐος. ὁ, ἡ. morti bis patens.
Δισσάζεσϑ. contendere, διαφέρεσϑ.
Δίσκημα. sporta.
Δισκεύω, discо ludo, discum in auras iacto.
Δισκινησία. ας. ἡ. difficultas mouendi.
Δισκόβολος. discum, id est lapidem rotundum ac pertusum (ut inquit Ammon.) in sublime iaculantes.
Δίσκος. ὁ. discus, massa ferri, corpus solis, lapis grauis, qui exercẽdi causa corporis ad auras proijciebatur. Cæl lib. 11. cap. 12.
Δίσκου βάλλω, iacio, δίνω.
Δισκρομία. ας. ἡ. peruersa iuris legumq constitutio.
Δίσσακκος. atauus.
Δισσωδία. genus saltationis.
Δισσαχῆ. bis.
Δισσός. ἡ. ὁ. duplex.
Δίσσημος. ὁ. ambiguitas.
Δισσάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc, nũc illuc impellitur.
Δισστάτηρ. pondere duplo.
Δισσοικία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes seu tecta habens.
Δίστεγος. ὁ. ὁ, ἡ. habens duplex tectum.
Δίστος. quæ bis peperit.
Δίσυρος. ὁ, ἡ. anceps, id est utrinq acutus, utrinq incidens.
Διστριάσις. ιος. ἡ. pilorum succretio præter naturam in palpebris. Cæl. lib. 7. cap. 7.
Διστύπατος. ὁ. ὁ. bis consul.
Δίσφατος. ον. ubi duo mõtes conueniũt, ϖ os uallis faciunt.
Δίσφορος. ὁ. ὁ. molestus.
Διχῆδα. δίχηλος.
Διχίλιοι. duo milia.
Δίχηλος. ὁ. ὁ. utroq claudicans.
Διχόμυθος. ὁ. ὁ. administrans.
Διχόνη. gemellos parit.
Δίχορος. quæ bis peperit.
Διχῶς. dupliciter.
Δίψηφος. partum geminat.
Δίψ. λογῶ, ϖ διλογῶ. geminato uerbo loquor, ut τρὶς τρισμακάριος. Item bis dicere, reuocare, Synes. Sic Cicer. pro Domo sua, Quemadmodum iste præposteris uerbis, omnibus obscœnis, identidem se ipse reuocãdo, dubitans, timens, hæsitans pronunciarit. Bud. Com.
Δίφλος. duplex, bifulcus, ambiguus.
Διφρόω. perfundo, madefacio, excolo.
Δίφρος. ὁ. ὁ. humidus, infirmus, mollis.

Διψίζω. μ. ίσω. π. ιπα. defeco, exeolo. Accuſ.

Διψίωσις. ιος. ἡ. percolatio.

Διψυχίζω. μ. ίσω. π. ιπα. expergefacio.

Διψυφάω. texo.

Διψυφάσιος. π. ὁ. alteruter.

Διφαλαγγία. ſpecies certa, & ordo quidam inſtruendæ aciei.

Διφασία. ας. ἡ. iuſtitia, δικαιοσύνη.

Διφάω. μ. άσω. π. αηα. inquiro. Accuſ.

Διφθέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ, in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. Ité operculũ libri. Eſt et paſtoricium ex pellibus indumentum, quod quidam uocant rhenonẽ, ſagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis, tum ouillis. Βοᾶς quoq; διφθέρας eſſe quidã ſcribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtheram ſero Iupiter inſpexit: &, Antiquiora diphthera.

Διφθερίας. π. ὁ. genus perſonæ tragicæ, diphthera indutus.

Δίφθογγος. π. ὁ. ἡ. duarũ uocum ſonus.

Δίφορος. bis anno fructum gerens.

Δίφραγες. duces militũ apud Parthos.

Δίφρος. ſella, currus, lectica, θρόνος ἁρματικὸς, Heſych.

Διφρεία. ας. ἡ. aurigatio, currus circũagitatio.

Διφρευτής. ὁ. ἡ. &

Διφρηλάτης. auriga, gubernator curruus, Lucia. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Διφρεύω. inſideo.

Διφρήτης. ὁ. iners, ociosus, deſes, ἀργός.

Διφρίσκος. π. ὁ. curriculus.

Δίφρος. π. ὁ. & in plur. τὰ δίφρα. biga, ſedes uilior, cui opponitur ἁμαξεύς. Vel currus non plenus, ſed ex duobus iunctus equis, συνωρίς. Euſtathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uerſatur auriga, unde etiam inclinatur, quaſi δυοφόρος, id eſt duos ferens.

Διφροφορῶ. ῆσω. ἁμάξαν, geſtari, ſella aut lectica uehi, quemadmodum Romæ magiſtratus ſella curuli.

Διφροφόροι. οι. ferentes ſellas curules.

Διφροφορούμενοι. ſellis ſubuecti Perſæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.

Διφρυής. ές. quaſi iterum coctum, diphryges. uide Dioſcorid.

Διφυής. ἐος. ὁ. ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium inſtituit Athenis.

Δίφυον. τὸ. duæ partes, δίμοιρον.

Δίφυος. bilinguis.

Δίχα. dupliciter, bifariã, diuiſim, duabus. Item abſq; ſine. Genitiuo. Item ſeorſum, ſemotim. Δίχα τῆς μὲν ἔχω, ſum animo ambiguo, habeo animum ad diuerſa intentum.

Δίχαιος. π. ὁ. bipartitus.

Διχάζω. μ. άσω. π. αηα. diuido, in duo do duco, quæ prius erant coniuncta. Accuſ.

Δίχαλος. utrinq; cauus.

Διχασῆρες. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio conſtituti. Sic dicti ἀπὸ τοῦ διχάζειν, quòd cibum diuidant comminuantq;, unde & διχομῆνες appellantur.

Διχῆ. diuiſim, bifariam.

Δίχηλος. π. ὁ, ἡ. habẽs ungulam ſciſſam, biſulcus.

Διχόμηνος. π. τὸ. tertia pars menſis.

Διχόθα, Dorice. dupliciter.

Διχοδίκαιος. duplex, dupliciter.

Διχογνωμῶ. &

Διχογνωμονῶ. diſſentio, diſſideo.

Διχόθεν. à duabus partibus.

Διχόβουλ. dubius, calumniator.

Διχοίνικ. ὁ. mensura continens duas chœnicas.

Διχομηνία. ἡ. semestre tempus.

Διχόμηνος. ὁ. semplena luna.

Διχόνοια. ας. ἡ. dissensio.

Διχονοῶ. dissentio, dissŏlo.

Διχοστα. ας. ἡ. diuisio chori, καὶ ἡ χορικὰ ἆσμα, ἐφ' ὑποχορδῆς ἄδομ.

Διχοστασία. ας. ἡ. diuisio, dissidium, seditio, quoties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Verg.

Διχοστατῶ. μ. ήσω. τ. κα. discordo, dissentio, seditionem facio, contendo.

Διχοτομῶ. μ. ήσω. τ. κα. diuido in duas partes. Accus.

Διχοτομία. ας. ἡ. diuisio in duas æquales partes.

Διχοτόμος. ὁ. ἡ. in duo diuidens.

Διχότομος. ὁ. ἡ. in duo diuisus, διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.

Διχοῤῥῶ. in duo discinditur.

Διχοστασιώτης. ὁ. contractio, seditio, factio.

Δίχροα. τὰ. bicolora.

Διχροία. ἡ. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δίψα. ης. ἡ. sitis, desiderium.

Διψακὸν. τὸ. uocant medici renum affectionem quandã, quam nuncupant, urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maximam inducat sitim. Ab Aegineta li. 3. definitur, ταχεῖα τῶν νεφρῶν ῥύσις. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus. Est etiam nomen herbæ, uulgo labrum Veneris.

Διψαλέος. ὁ. ἡ. sitibundus, siticulosus.

Δίψας. άδος. ὁ. dipsas serpens. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, siti marcescãt uehemẽtius, ad potumq; efferuescunt, ac inde incessanter haurientes dissilĩt mox. Est item δίψας hepatis signũ quoddam. Cæl. lib. 13. cap. 63.

Διψάω. μ. ήσω. π. κα. sitio. Item ἐπιθυμῶ, concupisco. Vnde secunda persona indicatiui pro διψάεις, διψάει, Dorice διψῆς, διψῆ, & infinit. διψῆν pro διψᾶν.

Δίψια. κόνις ξηρὰ, puluis aridus.

Διψητικός. ὁ. ἡ. sitim adferens, sitim augens.

Δίψιος. ὁ. ἡ. sitim faciens.

Δίψος. ους. τὸ. sitis.

Δίψυχος. ὁ. ἡ. duplicis animi homo, dubius.

Δίω. expello, persequor.

Διώβολον, καὶ διωβολία. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat.

Διωγμιάω. μ. ήσω. π. κα. tumeo.

Δίωγμα, & ἀποδίωγμα. mysticũ quoddam sacrum, & arcanum, quod in Thesmophoriis solæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός. οῦ. ὁ. persecutio.

Διωθοῦμαι. &

Διώθω. repello, propulso, impello, reiicio, protrudo. Actiue, uel passiue accipitur.

Διωκάθω. accuso, uel postulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διώκομαι. persecutionem patior, φεύγω, κατηγοροῦμαι. passiuum est, sed actiuè aliquoties usurpatur.

Διωκόμενος. reus.

Διώκτης. ὁ. ὁ. persecutor, actor.

Διώκω. μ. ώξω. π. οχα. impello, expello, fugo, summoneo. Item persequor, apprehendo fugientẽ. Vnde & pro expeto, magno studio annitor ut assequar. Aristot. in prin. Ethicor. ὧν τινων τῶν χρήσεων ἕνεκα διώκομεν, Has ob

causas illa quoq; expetuntur. Item uenor apud iudicem, sector, actor sum, litem intendo, accuso, & reum ago. Accusatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuso te cædis uel postulo. διώκω σε γραφὴν τοιάδε τινί, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν κατὰ βλαφῆς, ago contra te damni dati. Bud. Com.

Διώκτης. accusator, cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. υ. ὁ, ἡ. maximus, quiq; quàm diutissimè durat.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentũ calumniæ, siue actoris. Bud. Com.

Διὸ ἔτι. propterea quòd.

Διώνη. ης. ἡ. Dione, mater Veneris.

Διωνόμασται. denominati sunt.

Διώνυμος. ου. ὁ. famosus.

Διόνυσος. υ. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè, o in υ conuerso.

Δίωξις. ἡ. persecutio.

Διορθωτικὸν. τὸ. genus quoddam iuris ab Aristot. dicitur, quasi tu dicas emendatiuum, quod in cõmercijs uersatur.

Διωρία. ας. ἡ. spatium, interuallum.

Δίοροος. ὁ. inconueniens, dissimilis.

Διόροφον. τὸ. duo habens culmina.

Διόρυξ. χος. γος. ὁ. τάφρος, fossa per muros aut aggeres ad cogendos metu hostes facta.

Διορυχὴ. huiusmodi perfossio.

Διόρυχε. perfodit.

Διώθω. est per interstitium ui impellere & propellere, & intra quippiam discumeatum ui indere. unde

Διωθὶς, instrumentum chirurgicum. Bud. Com.

Δίωσις. protrusio, propulsio, impulsio. Bud. Com.

Διῶτα. ης. ἡ. genus uasis, diota. à duabus auribus, hoc est ansis appellatũ.

Διώκτης. sectator.

Διώφρος. sedes in curru.

Δ M.

Δμάω. μ. ήσω. ν. ημα. domo, uinco. Accusat. iung.

Δμῶσις. ιος. ἡ. domitio, δάμασις.

Δμήτειρα. ας. ἡ. domitrix.

Δμητός. domitus, subiectus, ædificatus.

Δμωαδίης. ου. ministræ.

Δμωή. ῆς. ἡ. κὴ

Δμωίς. ίδος. ἡ. serua, quasi domita seruitute.

Δμώς, κὴ δμῶος. seruus.

Δ N.

Δνοπάλη, uel δνοπάλησις. manuum motus, gesticulatio.

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. ν. ικα. manu moueo, tracto, extẽdo, gesticulor. Item interimo. Iliad. Α. ἀνὴρ δ' ἀνδρὶ λύσει πάλιξφ.

Δνοφερός ῆ. ὸ. &

Δνοφόεις. όεντος. tenebrosus, nubicosus, obscurus.

Δ O.

Δοάζω. puto, eligo.

Δόγμα. ατος. τὸ. dogma, sententia, edictum, decretum, placitum, scitum. ἀπὸ δοκῶ, quod opinari significat.

Δογματίζομαι. μ. ίσμαι. ν. ισμαι. decerno, decretis oneror.

Δογματίζω. decreta præscribo, dogmata trado. Laërt. in uita Plato. δογματίζων (inquit) ἀεὶ δόγμα τιθέμην, ἐς τὸ νομοθετῆσαι νόμους τιθέμεν, &c.

Δογματικοί. οὶ. qui sunt idonei ad præcipiendum.

Δογματικὸς. qui leges & decreta præscribit.

Δοθίων. ονος. tuberculum, pustula, furunculus.

Δοιὰ. duo, pro δύο τὰ, dupliciter.

Δοιάζω. contendo, dissentio, deliberor.

Δοιδύξ

Δοιδύσσω. ττ. ὐ. cochleare.

Δοιδυσσοποιός. οῦ. ὁ. qui cochlearia facit.

Δοιή. Δοιά.

Δοιός. οῦ. geminus.

Δοκάω. obſeruo, expecto.

Δοκάνιον. ου. calami.

Δοκεύω. μ. εύσω. ψ. σπα. inſidior, obſeruo.

Δοκέω. μ. έσω. ἠ δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. π. σπα. appareo, uideor, puto, opinor, cenſeor, precio mereor, in primis laudo. Vnde δοκῶ, δοκῶμοι, κοὐμοὶ δοκῶν, ἀντὶ τοῦ φαίνεταί μοι, & certũ eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor, quod Ariſtoph. pleno ſermone dixit, ὅτι γ' ἐμοὶ δοκῶν.

Δόκη. inſidiæ, obſeruatio, expectatio.

Δοκησίνεος. ᾱ

Δοκησιῆ ῆ ῖ. ᾱ

Δοκησίσοφος. ὁ. φρόνιμος. qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe uidetur. Ariſtoph. Pace, τῶν θεάτων τις λέγοι παντάπασι δοκησίσοφος. Bud. Com.

Δόκησις. ιος. ἡ. apparentia, opinio, ſuſpicio, exiſtimatio, expectatio. Bud. ibidem.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex perſuaſione ſapientia.

Δοκίδιος. οῦ. ſtellarum genus.

Δοκίδιον. ου. τὸ. lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι dicũtur, qui tutelæ ſuæ permittũtur, adoleſcentes μικρὸν ὑπὲρ τοὺς παῖδας, quod Ro. dicebant uirilẽ togam ſumere, quod etiam dicitur ἀνδρῶσθαι καὶ ἀνδρικὸν γενέσθαι. Eſt etiã ad magiſtratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium nõ quemlibet, ſed moribus & meritis probatum. Vnde δοκιμασθέντες πεῖθος, maiores facti, & tutelæ ſuæ redditi, ſpectati, ὡς ἄνδρας ἐγγεγραφότες. Bud. Com.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. σπα. experior, certo, probo, puto, cenſeo, iudico, exquiro. Bud. ibidem.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia huiuſmodi, & exploratio inquiſitioq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, eſt genus accuſationis aut poſtulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatum eſſe cõtendebant, ſed uel gratia, uel ſordibus, uel obreptione: qualis eſt accuſatio Aeſchinis κατὰ Τιμάρχου. Bud. ibidem.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æſtimator, expenſor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ου. indicatura, exploratio.

Δόκιμος. & Δόκιμος. ου. ὁ. probus, χρήσιμος, τίμιος.

Δοκιμῶμαι. arbitror, δοκῶ, οἶμαι.

Δοκιμώτατος. η. ὁ. approbatiſſimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. & Δοκός. οῦ. trabs lignea.

Δοκοῖς, Attice pro δοκεῖς. putares, uideris.

Δόκος. ου. ὁ. δόκησις, conſideratio, apparentia, opinio.

Δοκῶμαι. uideor, cenſeo.

Δόκωντα. τὰ. placita. Vnde δοκῶντί μοι, placet.

Δοκῶντες. magnæ authoritatis, famati, honorati, id eſt εὐδοκιμῶντες, qui existimatione præditi ſunt, uel qui aliquo in numero habentur. Peritiſſimi Politiano interprete.

Δόκωσις. tectum.

Δολερός. ᾱ. ὁ. doloſus, fraudulentus.

Δολερῶς. doloſe.

Δολιόομαι. fallo.

Δολιόπους. οδος. ὁ. doloſo pede iens.

Δόλιος. η. ὁ. doloſus. Epitheton Mercurii.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus. (rij.

Δολοφόνος. ſicarius, latro.

Δολιχός. ἰος. ὸ, ἡ. habens longam hastam.

Δολιχόω. cursum plenum implere, & cursus orbem peragere. Bud. Com.

Δολίχη. κε. ἡ. Doliche insula.

Δολιχήρετμοι. οἱ. qui longis remis nauigant, uel qui prolixæ nauigationi sufficiunt.

Δολιχοδάρδ. ὸ. habens longã ceruicẽ.

Δολιχόθρομοι. qui sexies, ut quidam putant, stadium curriculo obirent.

Δολιχόκαυλ. υ. ὸ. iaculũ longo ferro.

Δολιχός. ὸν. ὸ. longus, habens lanceam erectam.

Δόλιχ, accentu in prima. spatium cõtinens duodecim stadia, uel secundum Suidam uigintiquatuor. Cursus fuit plenus & maior diaulo. Bud. Com.

Δολιχόσκιος. υ. ὸ. habens longã umbrã.

Δολιόστρ. dolis insignis.

Δολόεις. ὸ. dolosus.

Δολομήδης. ους. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ε. ὸ. dolosus.

Δολομῆτος. ε. ὸ. prudens, astutus.

Δόλ. ε. ὸ. dolus.

Δολοπάω. fraudem meditor, insidior.

Δολοπλοκίαι. fraudes, uersutiæ in uerbis. (Accus.

Δολοφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. dolo occido.

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. calleo, πανουργέω, ἀπατάω. Actiu. accus.

Δολοφροσύν. υτ. ἡ. dolus, astutia.

Δόλοψ. explorator, insidiator, leno.

Δολόω. μ. ώσω. π. ωκα. dolose ago, decipio, falsifico. Accus.

Δόλων. ωνος. ὸ. Dolon uiri nomen.

Δολῶν. ῶντος. ὸ. decipiens.

Δόμα. ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον. nã δόμα significat donũ quocunq; modo datum, δῶρον uerò gratuitum.

Δόμος. ὸ. fundamẽtũ & basis ædificij.

Δομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Actiu. accus.

Δόμος. ὸ. murus, forma, aspectus, corpus, ædificium.

Δόμησις. ίος. ἡ. structura.

Δόμ. ε. ὸ. domus.

Δονακῶν. υ. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. ους. ὸ. arundinosus.

Δόναξ. ακος. ὸ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia. παρὰ τὸ ῥέειν δεῦδη.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.

Δόνησις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propositione adeò fixa, ut axiomatis instar sit.

Δοξαζόμενοι, existimati, id est qui tales esse creduntur, & ἔνδοξοι, celebrati.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, existimo, sentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν θεὸν, pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratiõe colere, hoc est δοξολογῶν. Bud. Com.

Δοξάν. placuit.

Δοξάριον. gloriola, ἀντὶ τοῦ δόγμα.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Bud. Com.

Δοξαστ. ὸ. ὸ. arbiter, iudex.

Δοξαστὸν ἀνήρ. qui ui opinandi præditus est. Bud. Com.

Δοξαστόν. opinabile, quod & ἔνδοξον dicitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξομανία. ας. ἡ. iactatio, δοξοσοφία, κενοδοξία.

Δοξομανέω. de fama & gloria laboro, ambio. (cus.

Δοξολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. glorifico. Ac-

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανὲς. ὸ. ὡσσοφ, quemadmodũ φιλογαμίας, γυναικομανὲς. Bud. Com.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingẽs honoris studiũ.

Δοξόζφσι. qui ſapientes uideri uolunt.
Δοξῶδη. uideri, imaginari.
Δοόωσε. uiſum eſt, conſultum eſt, apparet.
Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.
Δοράζω. punio, haſtis pugno.
Δορατίζωδη. haſtis pugnare.
Δοράτιον. ε. τὸ. haſta, iaculum.
Δορατοπαχῶς. craſſitudinem haſtæ habentes.
Δορατομός. ὁ. ὁ. haſtarum dimicatio.
Δορατοφόρ@. ὁ. ὁ. haſtatus.
Δορί. τῷ. pro δόρατι, dandi caſu.
Δορίαν@. cunnus, Ariſtoph.
Δοριάλωτος. δορυάλωτ@, ἀχμάλωτος.
Δορίδες. ὧν. culeri quibus utitur coqui ad excoriandum. Cæl. lib. 5. cap. 15.
Δορίκτητος. bello captus.
Δορίσκιος. gentile. à
Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.
Δορκαλίς. tormenti genus.
Δορκάζω. circumſpicio.
Δορκάς. άδος. ἡ. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον.
Δόρξ. ὁ. idem.
Δορός. ὁ. ὁ. uter.
Δόρπια. primus dies feſti cuiuſdam apud Athenienſeis, quod ἀστατόρια uocãt. dictus quòd qui ex eadem tribu eſſent, ad cœnam conuenirent.
Δορπηνός. ὁ. hora cœnæ. Ariſtoph. ὥστ' ἐς δὲ δορπηνὸν ἱκνεῖσθαι γ' ἐμβάδας.
Δόρπον. τὸ. &
Δόρπ@. ὁ. ὁ. cœna, uel pertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ παύειν, ab haſta ſcilicet iam deponenda.
Δόρυ. ατος. τὸ. haſta, iaculũ, arma, lignũ. Cæl. lib. 5. cap. 15. διὰ δορίου μάχεσθαι, eminus pugnare. Bud. Com.
Δορυάλωτος. ὁ. ὁ. mãcipiũ, haſta captus.
Δορυδρεπάνα. falces præacutæ inſertæ, infixæ q̃ longuriis, non abſimili forma muralium falcium.

Δορύκα. pharetra, uas in quod iacula reponuntur.
Δορύκλυτος. ὁ. ὁ. haſta clarus.
Δορύκτητος. ὁ. ὁ. captus in bello.
Δορύλητος. ὁ. ἡ. captiuus.
Δορυμάστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.
Δορύξεν@. ὁ. ὁ. amicus in bello ex hoſte factus, cuiuſmodi Glaucus & Diomedes apud Homer. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. lib. 6. cap. 32.
Δορυξέος. ὁ. ὁ. haſtæ politor. per ſyncopen δόρυξος. (terrens.
Δορυσθής. fortis, bellicoſus, haſta deDορύσσω. μ. ύξω. ττ. υχα. pugno.
Δορυφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lanceam fero, munio ſatellite, ſtipo, tueor, περίκω, ſartum tectũ ab omni uiolentia intueor, præbeo. Bud. Com.
Δορυφόρημα. ατος. τὸ. ſatellitium, quòd ad tutelam corporis adhibeatur.
Δορυφορία. ας. ἡ. comitatio ſatellitum.
Δορυφόρος. ὁ. ὁ. ſatelles, q̃ ſatellitio fungitur, prætorianus miles.
Δορυφορούμενος. ſtipatus.
Δόρων. δοράτων.
Δοσάμην. libenter dare, liberalem eſſe.
Δοσίδικος. ὁ. pœnã pro delicto pendẽs, ad pœnas dãdas requiſitus. Pol. li. 4.
Δόσις. εως. ἡ. datio. Item congiarium, Herodia, ἐπίδοσις.
Δόσκω. do, δίδωμι.
Δότειρα. ας. ἡ. datrix.
Δοτέον. dandum eſt.
Δοτήρ. ῆρος. ὁ. &
Δότης. ου. ὁ. dator. (digo. Accuſ.
Δουλαγωγῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in ſeruitutẽ reDούλιον. ου. τὸ. ſeruulus.
Δουλία. ας. ἡ. ſeruitus, & ſeruorum turba. Thucyd. φάσγων δουλίας, qui ſtatus controuerſiam patitur.
Δουλόω. μ. ώσω. υ. ωκα. ſeruio, addictus ſum, & ualde colo, neceſsitate

alicuius obseruationis me astringo. Neutr. accus. Bud. Com.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικὸς. κὴ

Δούλιος. υ. ὁ. seruilis.

Δουλίς. ίδος. ἡ. serua.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχέδαιμος. ὁ. habens longũ collum.

Δουλοπατέας δίκη. actio seruũ corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. seruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruilitas.

Δουλοπρεπὴς. ἐς. ὁ, ἡ. seruilis, illiberalis.

Δοῦλος. ὁ. seruus. παρὰ τὸ δέω, ἢ παρὰ τὸ δῶ τὸ δίδωμι. Δοῦλος ἐστιν ὁ, seruiens rerũ statui. Dicitur & ἀμέτοχος τινὸς καὶ μὴ δυνάμενος πρός τι πάντα χρήσιμος. Bud. Com.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruitus.

Δουλοῦμαί σοι. cedo tibi, δουλόω.

Δουλοῦται. amittit animum, seruilis efficitur.

Δουλοφανὴς. ἐς. τὸ. forma seruilis.

Δουλοφανὴς. ἐς. ὁ, ἡ. qui uideatur esse seruus.

Δουλόω. μ. ώσω. σ. ωκα. καὶ δουλοῦμαι. in seruitutem duco, in seruitutem redigo, obnoxiũ reddo, & libertate multo.

Δούλωσις. εως. ἡ. subactio in seruitutem.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem.

Δοῦναι δίκλω. dare pœnas.

Δουπέω. μ. ήσω. σ. ησα. strepo, sono cadendo, fictum ad sonum à pœta.

Δοῦπος. υ. ὁ sonitus, strepitus.

Δόρατα. τὰ. ligna.

Δοράτιος. κὴ

Δόρειος. ligneus. Hinc Δόρειος ἵππος.

Δορυμανὲς. τὸ. tanto interuallo, quanto iaculum proiici potest, uel ad hastæ longitudinem.

Δορυδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur.

Δορυθήκη. ης. ἡ. armarium hastæ.

Δῖρος. ε. τὸ. lignum.

Δορὸς, ἡ. δορὶ, τῷ. pro δόρατος δόρατι, ἀ δόρυ.

Δορύκτητος. ὁ. ἡ famosus hasta.

Δορύκτητος. ὁ. ἡ captiuus.

Δοχεῖον. ε. τὸ. uas, receptaculum.

Δοχὴ. ῆς. ἡ. conuiuium.

Δοχμαλὸς. humilis.

Δοχμὴ. ῆς. ἡ. palmus.

Δόχμια. obliquè.

Δόχμιος. ὁ. ὁ. &

Δόχμος. ὁ. ὁ. obliquus, πλάγιος.

Δ P.

Δράγμα. ατος. τὸ. rapina, manipulus, donarium.

Δραγμάτιον. uentriculus, uel concauitas cerebri.

Δραγματίον. μ. ίου. σ. ατικ. colligoma nipulos.

Δραγματολόγος. ὁ. ὁ. spicilegus, manipulorum collector.

Δραθῆν. dormire.

Δραίνω. possum facere. Vnde ἀδρανὴς, parum posse.

Δρακὸς. longus.

Δράκαινα. ης. ἡ. dracæna.

Δρακόντιλλος. dracunculi pisces, qui simules sunt graculo pisci, Hermol.

Δρακῆν. uidere, δέρκομαι.

Δρακόντιον. τὸ. dracunculus herba.

Δρακόντιος. ὁ. ὁ. draconteus.

Δρακοντογενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. anguigena.

Δράκων. οντος. ὁ. draco, cohors Parthorum. Item aspiciens. ἀφ' οὗ δέρκομαι, κατὰ μετάθεσιν.

Δρᾶμα. ατος. τὸ. rei repræsentatio, actus comœdiarũ, uel tragœdiarum, drama fabula. Item factum, facinus.

Δραματικὸν. τὸ. opus, uel pœma in quo solæ personæ agunt, absq; pœtæ interlocutione.

Δραματικὸς. ὁ. ἡ. actiuus.

Δραματοῦργος. qui fabulas conscribit, &

bit, & colligit.

Δραματουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. molior, cõmitto, opus dramaticum scribo, in modum dramatis conscribo, ut apud Athen. δραματουργῶ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἐξελίσσεις τίλῳ πλατωνικῷ.

Δραματούργημα. ατος. τὸ. compositio, fabrica.

Δραματουργία. ας. ἡ. opus dramaticum.

Δραματουργός. οῦ. ὁ. fabricator.

Δραμῶ. currere. Infinitiuũ est futuri secundi à δρέμω inusitato themate.

Δρόμημα. αῦτος. τὸ. cursus.

Δραστὴς. τοῦ. ὁ, ἡ. alacris in agendo, fortis.

Δράστος. factum, organum, simulacrum.

Δράγ. πός. pugnus, manipulus.

Δραξάμην & pugillo concludens.

Δραπετέω. μ. έσω. π. ευκα. fugio.

Δραπέτης. ου. ὁ. seruus fugitiuus.

Δραπετίνδα. ἡ. puerilis ludus, non dissimilis huic, quam μύνδαν uocant, cũ unus ex pueris clausis oculis clamat, τυφῶ, φυλάττω, reliqui fugientes, sibi quisq; ne capiatur, cauet.

Δρασέω. facturio, aliquid facere gestio, molior.

Δράσις. τος. ἡ. actio.

Δρασκάλλω. occulto, latito.

Δράσκασις. ἡ. &

Δρασμός. οῦ. ὁ. cursus, fuga.

Δράσσω. μ. άξω. π. αξα. prehẽdo, pugnis urgeo.

Δραττὰ. ancilla.

Δρατήρ. ῆρος. ὁ. &

Δραστήριος. ὁ. efficax, strenuus, laboriosus, industrius. Bud. Com.

Δραστήριον. ου. τὸ. alacritas, promptitudo, uiuacitas.

Δραστικός. οῦ. ὁ actiuus, efficax.

Δράτεια. τος. sericum, byssus, & qui eam operatur δραπετουργός.

Δρατός. excoriatus, pro δαρτός, & δρατοὶ oculi.

Δράττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. apprehendo, rapio. Depon. genit.

Δράχμα. τος. τὸ. botrus, dactylus.

Δραχμή. ῆς. ἡ. drachma, genus mensuræ, aut ponderis.

Δραχμιαῖος. α. ὸν. ualens precium drachmæ, habens pondus drachmæ.

Δράω. μ. άσω. π. ακα. facio, perpetro. De mosth ἐὰν ἄτιμός τις δράσῃ, Si cum interficiat. Et Thucyd. πῶς δὲ ἄνδρες γεωργοὶ ἄξιον ἄρα τι δρῶεν Quomodo bellum egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, sacrificare, ut tradit Athenæ. lib. 14. Sic Vergil. Cũ faciam uitula pro frugibus, ipse uenito. εὖ δρᾶν τινα, beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ δράσασθαι, benefacta, Thucyd. κακῶς δρᾶν, malo afficio. ὀρθῶς δρᾶν, ut par erat, ut debebat. Bud. Com.

Δρεπάνη. ης. ἡ falx.

Δρεπανηφόρος. ον. ὁ. falcifer, ξιφηφόρος. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανίς. ίδος. ἡ. auis species, falcula, riparia.

Δρεπανοειδής. ὴς. ὸς, ὲς. falcatus.

Δρέπανον. ου. τὸ. &

Δρέπανος. ου. ὁ. falx.

Δρεπανουργός. οῦ. falcifex.

Δρεπεῖς. οἱ. messores, uindemiatores.

Δρέπομαι. μ. ψομαι. π. ψάμην. &

Δρέπω. μ. ψω. π. ψα. decerpo, colligo, uindemio, meto. Bud. Com.

Δρεπτὸν. τὸ. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρεπτοσύνη. ἡ. ministerium.

Δρεπτρα. ὰ. strenuæ, ministræ.

Δρυτῆρες. οἱ. famuli, miniſtri.

Δρυτομία. ας. ἡ. ſtrenuitas.

Δυάεις. uiridis, herboſus.

Δυάς. ἡ. frigus.

Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.

Δριμύς. ἴος. ὁ. acutus, proprie in odore grauis, aſper. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν.

Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία. ας. ἡ. cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem.

Δρίον. ου. τὸ. ☞

Δρῖος. ους. τὸ. ſylua, locus arboribus conſitus.

Δρὶς. ἡ. uirtus.

Δρῖτα. ἡ. ſcyphus, urna, & ſaltationis genus.

Δρόμος. ὁ. currus, ſedes, pro ἅρμα.

Δρομάδες. οἱ. curſiones, piſces, dromedarij. δρομάδων ναμίων, apud Strab.

Δρομάδων. curſim.

Δρομαῖος. ὁ. uelox, ut δρομαῖος ἰὼν ἐπὶ ἅρμα eſt curriculo uenire, & feſtinanter.

Δρομαλὸς. ὁ. lepus, παρὸν ὁ ὑπὸ δρόμοις ἁλισκόμενος, ἀνεῖος & ἡ, ὁ ὑπὸ κοίτης.

Δρομάς. ἡ. curſor, piſcis, ſcortum.

Δρομαίως. curſim.

Δρομεύς. ἕως. ὁ. curſor.

Δρόμημα. ατος. τὸ. curſus.

Δρομικὸς. οῦ. ὁ. curſiuus.

Δρομοφύλακες. οἱ. uuncij, excurſores.

Δρόμος. ὁ. ὁ. δρόμημα, curſus.

Δροσερὸς. ὁ. roſcidus.

Δροσίζω. μ. ίσω. ω. ιμα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. roriferus uentus.

Δρόσος. ὁ. ἡ. ros.

Δρυάζειν. nugari, φλυαρεῖν.

Δρυάδες. οἱ. Dryades.

Δρύϊνος. η. ὁ. quernus. Item uenenatũ animalculum, dictum à quercubus. Cæl. lib. 4. cap. 27.

Δρύμαγμα. τὸ. omnes fructus arborum.

Δρυμάδην. lacerare. Item furere apud comicos.

Δρυμός. ὁ. ἡ. ſylua, condenſus. Et arbitri nomen.

Δρυμώδης. ους. ὁ, ἡ. ſyluoſus.

Δρυμών. ῶνος. ὁ. quercetum.

Δρυοβαφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης. ὁ. picus martius.

Δρυόκναι. aues roboricei generis.

Δρυοτόμος. ὁ. δρυτόμος.

Δρύοχος. ὁ. carina, quæ proprie id ſignificat, quod uulgo Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὖθις ἐγνωσαν ἐκ δρυόχων ἄνωθεν τῇ ἀρχαίᾳ τοῦ πλοίου συμφ. id eſt, Rurſus decreuerunt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo, id eſt δρύοχος in naui. Sic dictum quòd omnem δρυῶ, id eſt materiam nauis contineat. Bayf. de Re nau. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris in quod manubrium inſeritur. Aliquando proarium. Ariſtophan. Theſmo. δρυόχοις τετρημένοις δράμασι ἁρμόσας.

Δρύοψ. auis ſpecies.

Δρυπετὴς. ἐος. ὁ, ἡ. maturus, et quaſi iam ex arbore caſitus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigreſcentibus. ἀπὸ τοῦ δρύπτω & δρύς. (planta.

Δρυπὶς. ἰδος. ἡ. drypis, ex humili materia

Δρυπτόλεμος. oberro in montib. calamitoſe uiuo.

Δρύπτομαι. μ. ὑφομαι. ψ. υμμαι. ῠφθη

Δρύπτω. μ. ύψω. ψ. υχα. lacero unguibus præ dolore animi.

Δρῦς. ὕος. ἡ. quercus arbor. Eſt etiam Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro qua-

uis arbore. Sed & uites poetæ δρῦς ἀνεχούσας appellant. Ab hoc nomine Dryadæ Gallorum sacerdotes appellati sunt, ut author est Plin. lib. 16.

Δρυτόμος. ὁ. ὁ. incisor lignorum.

Δρυφάκτης. ungues, ramenta, dolores, uibices.

Δρύφακτος. ου. ὁ. tabulatum, sepes cum palis, fudes, cancellus, τὸ παραπέτασμα τοῦ ξύλου ὃ ἐς δικαστὰς.

Δρύω. abscondo.

Δρώπακα. τὰ. facta.

Δρωπανίζω. περιῶ, picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δρώπαξ. ακος. ὁ. erro, mendicus.

Δρώπαξ. ακος. ὁ. unguenti genus. ὁ κατὰ πισσώδους ἀνὴρ.

Δ Υ.

Δῦ ingressus est, subijt. (αρῦμεν.

Δυάζω. dissentire, nugari, διαζω, φλυαρῶ.

Δυάς. άδος. ἡ. dualitas.

Δυασμός. ῦ. ὁ. coitus.

Δυάω, ῶ, ἠδύην. miserè afficio, in calamitatem injicio.

Δυγγίς. ἰ. dygnida animal, quæ & chalcidam appellant.

Δύαω, δαύω, ῶ, δύσω. mergo, immergo. De sole dici maxime solet. Bud. Comment.

Δυῶν, genitiuo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυσός. ῦ. ὁ. noxius. (um.

Δύη. ης. ἡ. dolor, indigentia, infortuni-

Δῦσι. poëtice pro δύσι, more uerborum impr.

Δυσῖνες, uel potius δοθῖνες. tumores, & abscessus ex crassis humoribus.

Δυτικός. ῦ. ὁ. dualis.

Δυώαμαι. μ. ωσομαι. π. αμαι. possũ, ualeo.

Δυώμεις. ιος. ἡ. potentia, uirtus, imperium, magistratus, uis, robur, fortitudo. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δυνάμεα ἔνεα, quod actu non sit, sed quod esse possit, ut semen est qdẽ exiguũ, δύναμις uero magna arbor, ut annotat Eras.

Δυναμόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ualidus fio.

Δυσάνιατος. difficilis, intolerabilis.

Δυασκία. ας. ἡ. uis, potentatus.

Δυαστεύω. dominor, præsum.

Δυαστικός. ῆ. ὁ. imperiosus.

Δυάστης. ου. ὁ. magistratus, qui potestate fungitur in ciuitate, qui plurimũ pollet, ueluti hi qui sunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυατός. ῆ. ὁ. possibilis. οἱ δυατοί, proceres, potentiores. τὰ δυατά, pro uiribus.

Δυατῶς. possibiliter.

Δυῶ. syncopa pro δύασαι, sicut κάθῃ pro κάθησαι. Bud. Com.

Δύο uel δύω. duo. δυοῖν δέοντος, indigens suppletione locutio est. Δυοῖν δέοντα ἑκατόν, duodeuiginti. Bud. Cõ.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior submergor, mergor, fido, deorsum fluito.

Δῦμι. idem.

Δύοσον. sensis quinq. Bud. Com.

Δύτης. ου. ὁ. urinator. Et δύτεω, mergi, aues.

Δύτεω. mergo, δύω.

Δύρομαι. pro ὀδύρομαι. lamentari.

Δύς. particula est, quæ solum in compositione inuenitur, & malũ, uel difficultatem, uel impossibilitatem significat. Est quoq; participium ἀορ. β. à δῦμι.

Δυσθηρία. ας. ἡ. parum fœlix uenatio.

Δυσθηρέω. nil capio uenando.

Δυσπειθέως. ὁ. difficile persuasu.

Δυσκις. ίος. ὁ, ἡ. grauiter spirans. Epit. zephyri.

Δυσάκλαυς. lugubris, δυσθρήνητος, uel q non facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος. ε. ὁ. difficilis ad dolẽdum, compassione carens.

Δυσανδής. ἐος. ὁ, ἡ. incurabilis.

Δυσανία. quicquid nauseam facit & uomitum.

Δυσάντητος. ε. ὁ. difficilis capitu.

Δυσάμμορος. ε. ὁ. infelix, δύσμορος, uel abundante, uel augente.

Δυσανάγωγος. difficilis persuasu.

Δυσανάδοτος. difficilis digestu.

Δυσανάκλητος. ε. ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνοος. ε. ægrè ad spirationem aptatus, ut pituidus.

Δυσανάσχετος. ε. ὁ. intolerabilis, segnis.

Δυσαναχτίως. μ. ἄσω. π. αχα. grauiter se

Δυσανάρκητος. ε. q nequit euerti. (ro.

Δυσαναφυσητός. ὁ q difficulter excreat.

Δυσάνεκτος. ε. ὁ. difficilis toleratu.

Δυσάνιος. ε. ἡ. anxius, solicitus, molestus. (rius.

Δυσαντιχωνυτής. ἡ. ὁ. molestus aduersa

Δυσάντλητον. τὸ. inauspicatum, occursu infaustum.

Δυσαπείλητος. ε. ὁ. aspectu terribilis.

Δυσαπάλακτος. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλακτος. ε. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abigi potest, metuibilis.

Δυσαπάτητος. ε. difficilis decepti.

Δυσαπόσπαστος. ε. ὁ, ἡ. strenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω. difficulter auello.

Δυσαπόψηλον. τὸ. quod difficulter excutitur.

Δυσαρέσκατα. τὰ. ægrè contrahentia cicatricem.

Δυσάρεστος. &

Δυσάρεστος. ε. ὁ. implacidus, morosus, animo offenso. Bud. Com.

Δυσαρεστία. ε. τὸ. offensio, morositas.

Δυσαρεστῶ, & δυσαρεστοῦμαι. implacidus sum, & morosus. Bud. Com.

Δυσαρεστῶν. misere affectus, infeliciter uiuens.

Δυσάρκτος. ε. ὁ. ingratus.

Δυσαρτηρίωτος. ας. ὁ. bona filiatio difficulter acquisita, uel mulier optimũ filium infeliciter enixa.

Δύσαρτος. ὁ. intractabilis, morosus.

Δύσαφαίρετος. ε. ὁ. difficilis ablatu.

Δυσαχθής. graue, intolerabile, πάνο ἀνδρὸς.

Δυσβάκτητος. ε. ὁ. difficilis latu, onerosus.

Δυσβατοπάθημα. difficilem aditũ, uel transitum, aut receptum facio, Xenoph. Bud. Com.

Δύσβατος. ε. ὁ. inuius, impernius.

Δυσβούλητος. ε. ὁ. qui ægrè curatur.

Δυσβουλία. ἡ stulcum consilium, uncon sulta emeritas.

Δυσγήρια. ας. ἡ ignobilitas. ἢ δυσγενὴς ἀγχινοήσεως τινὰ ἢ τιμὴ, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Bud. Com.

Δυσγής. ἐος. ὁ, ἡ. ignobilis, inimicus.

Δύσγνωστον. difficile cognitu.

Δυσγνώμονες. qui non facilè, uel illecebris, uel stupore obligatur. Bud. Cõ.

Δυσδιάκριτος. ε. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δυσδιάλακτος. ε. difficilis reconciliatu.

Δυσδιάλυτος. ε. qui ægrè resoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ε. spiritus qui difficile à corpore discutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui nõ facile succi peruspirabili cute digerũtur. Bud. Com.

Δυσδιαφύλακτον. τὸ. difficile custoditu.

Δυσδιβάστατος. ε. ὁ, ἡ. difficilis scrutatu.

Δυσδίδακτος. difficulter percipit.

Δυσδιήκητος. ον. ὁ, ἡ. difficilis ad dispensandum.

Δυσδοκίμαστος. ὁ. cuius experimentum difficile.

Δυσειδία. ας. ἡ. deformitas.

Δυσειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. turpis, deformis.

Δυσέκ-

Δυσάκεστος. ν. ὁ. infeliciter expressus, conjectu difficilis.

Δυσάμυνος. ν. ὁ. male uestitus, ἀχίτων.

Δυσανάβατος. ν. ὁ, ἡ. difficilis ad cogendum.

Δυσανάθετος. ν. illocabilis.

Δυσανάτρεπτα. τὰ. dira sacra.

Δυσανάγνωστος. ν. cognitu indicatuq difficilis.

Δυσανάλωτος. ον. ὁ, ἡ. difficilis lauatu.

Δυσανάλωτον. ου. τὸ. quod non facile ei lui potest.

Δυσανάπτωτος. ν. indeprehensibilis. aliâs ἀνάπτωτος.

Δυσανελπία. ἡ. desperatio, remissio.

Δυσανέλπιστος. ν. diffidens.

Δυσανέλπιστος. qui non temere sperant.

Δυσανίατος. ὁ

Δυσανίατος. ν. ὁ, ἡ. difficilis accessu. Bud. Com.

Δυσεντερία. ας. ἡ. intestinorum dolor, et est ulceratio arteriarum ac uiscerũ, perseuerans ex causis extrinsecis, ui delicet frigoris, caloris, potionis, cibiq minime concocti. Tormina Latine uocantur.

Δυσεντερικὸς. ἡ. intestinorum difficultate laborans.

Δυσεπίτακτος. ν. ὁ, ἡ. inaffabilis, Polyb. lib. 5.

Δυσεξάλειπτον. quod difficulter oblueratur.

Δυσεξάπατος. incuitabilis.

Δυσεξαπάτητος. ν. qui difficile consumitur.

Δυσεξεύρετος. ν. ὁ. difficilis inuentu.

Δυσεξίατος. ν. ὁ. difficilis ad cicurandum.

Δυσεξίτητος. ægre peruius, uel tractabilis.

Δυσέξοδος. elatu, uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος. ν. cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægre destrui, & confici possunt.

Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus. Bud. Com.

Δυσεπίκτατον. quod difficulter extenditur.

Δυσεργία. ας. ἡ. difficultas.

Δύσεργος. ν. ὁ, ἡ. difficilis ad opus.

Δυσερμήνευτος. ν. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δύσεστος. τὸ & ὁ. litigiosus.

Δυσέτατος. ν. ὁ, ἡ. cum quo difficulter contenditur.

Δυσερμήνευτος. ν. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δυσερμία. ας. infortunium.

Δύσερμος. infelix, expes, δύσελπις.

Δύσερως. ωτος. ὁ, ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, qui molesto amore tenetur. Bud. Com.

Δυσεύβολος. ν. inaccessus.

Δυσεκκαθάρτος. ν. ὁ, ἡ. ineluibilis.

Δυσεκτικία. ας. ἡ. sterilitas animi.

Δυσεύρετος. inuentu difficilis.

Δυσέφικτος. difficilis.

Δύσηλον. æmulatio.

Δύσηλος. ν. ὁ. suspiciosus, inuidiosus.

Δυσήνιτος. ν. ὁ, ἡ. imperuestigabilis.

Δυσθεράπευτος. incurabilis.

Δυσθυμία. ας. ἡ. grauitas auditus. Bud. Comment.

Δυσήκοος. ν. grauiter audiens.

Δυσθυμίης. ίος. ὁ, ἡ. grauis, morosus. Epithet. mortis.

Δυσίμερος. ν. carens sole.

Δυσκαμπία. ας. ἡ. aduersitas.

Δυσκίνητος. ν. flatus horridus.

Δυσκίνητος. ον. ὁ, ἡ. effrenis.

Δυσλύτος. ν. inextricabilis. sed δυσλύτος, δυσκατόρθωτος.

Δυσόρης. ίος. ὁ, ἡ. molestus.

Δυσόρατος. ν. ὁ, ἡ. aratu difficilis.

Δυσέτηρ. tristis.

Δυσηχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. male sonans.

Δυσθαλὴς. infœliciter, aut serò germinans.

Δυσθαλπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. frigidus, uix calefiens.

Δυσθάνατος. ε. ὁ, ἡ. mortifer.

Δυσθανατέω. μ. ήσω. ν. καπ. crucior.

Δυσθανέω. morior morte difficili.

Δυσθνῄσκω. ægre moriens.

Δυσθύατος. ε ὁ, ἡ. iniustus, iniusus.

Δύσθεος. ε. ὁ, ἡ. odiosus deo.

Δυσθεράπευτος. ε. ὁ, ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophocl. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à sententia de conscisceda sibi morte.

Δυσθεώρητος. ε. ὁ, ἡ. difficilis cōtēplatu.

Δυσθήρατος. capi difficilis.

Δύσθηρος. ε. ὁ, ἡ. cui parum succedit uenatio.

Δύσθραυστος. ε. ὁ, ἡ. non facilis feribilis, fragilis.

Δυσθυμῶ. malè animatum esse.

Δυσθυμία. ας. ἡ. tristitia, mœror animi.

Δύσθυμος. ε. ὁ. tristis, mali cōsilij, qui est animo elanguescente, robore animi defectus. Bud. Com.

Δυσθυμῶδες. languide.

Δυσί. duobus, δυοῖν.

Δυσίατος. ον. ὁ, ἡ. incurabilis.

Δύσιδρος. ε. ὁ. cui difficulter elicitur sudor.

Δυσιερέω. μ. ήσω. ν. καπ. malè sacrificeo, Plutarch. in Phocio.

Δυσιερῖται. οἱ. quibus sacrificia dira pretendunt.

Δυσπέλαγος. mare subiens. Retis epitheton.

Δύσις. ιος. ἡ. occasus, ingressus.

Δυσπάθητος. ε. perniciosus.

Δυσπάθητος. ε. ὁ. contentu, siue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.

Δυσπαλάκαστος. ε. ὁ. difficilis reconciliatu.

Δυσπαλάμητος. inexpugnabilis.

Δυσπαραμάθητος. ε. ὁ, ἡ. difficilis ad discendum.

Δυσπαταίκτος. ε. ὁ. uarij ingenij homo.

Δυσπατάκτητος. ε. ὁ. qui nequit sedari.

Δυσπατάκτητος. uix potabiles.

Δυσπάταρτος. ὁ. immundus, pollutus.

Δυσπαταφρόνητος. ε. ὁ, ἡ. contemptibilis.

Δυσπατέργαστος. ε. ὁ, ἡ. difficilis ad perficiendum.

Δυσπατέχητον. ε. τὸ. quod difficulter cōtinetur.

Δυσπάτευθος. obscurus.

Δυσπήκαδος. ε. ὁ, ἡ. malè & grauiter sonans.

Δυσκαδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. habēs graues curas.

Δύσκηρος. stultus, inominatus.

Δρασυκοία. motus pigrior, torpor.

Δυσκίνητος. ε. ὁ, ἡ. difficilis motu, piger, torpens.

Δύσκλεια. ας. ἡ. infamia.

Δυσκλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. infamis, ignobilis.

Δυσκληδόνητος. male ominatus.

Δυσκληρέω. μ. ήσω. ν. καπ. infortunatus sum.

Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.

Δυσκοίλιος. ε. ὁ. cui aluus est astrictior. Cael. lib. 6. ca. 22.

Δυσκοπάνω. μ. ανῶ. ν. καπ. graniter ferro, indignor, dico. Neutr. absol.

Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas, ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν, & secundum Aristot. ἀπόκρισις πρὸς τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συνωνυμῶ φαυλικῇ.

Δυσκολόκοιλος. ε. ὁ, ἡ. incōmodè curans. curæ epitheton.

Δύσκολος. ε. ὁ. difficilis, morosus.

Δυσκόλως. difficulter.

Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.

Δύσκρατος. ε. ὁ, ἡ. intemperatus.

Δύσκριτος. ε. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δύσειμι. ingredior.
Δύσηκοος. ὁ. ἡ. surdaster.
Δύσλυτος. υ. ὁ, ἡ. insolubilis.
Δύσληπτος. incomprehensibilis.
Δυσλόγιστος. improuisus, iudicatu difficilis.
Δυσμαθὴς. ἐς. qui non facile addiscit.
Δυσμαθία. ingenij tarditas.
Δυσμάχητος. υ. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.
Δυσμείλικτος. υ. ὁ, ἡ. inexorabilis.
Δυσμενόω. μ. ανῶ. inimicor. Neut. dat.
Δυσμένεια. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσμενὴς. νος. ὁ, ἡ. inimicus.
Δυσμενῶς. hostiliter.
Δυσμετάβλητος. υ. ὁ. qui ægrè mutatur & concoquitur in stomacho.
Δυσμετάθετος. υ. incommutabile.
Δυσμετακίνητος. ὁ. immobile.
Δυσμεταχείριστος. υ. ὁ, ἡ. difficilis expugnatu, inaccessus, qui uix contrectari potest.
Δυσμή. ῆς. ἡ. occasus.
Δυσμικὸς. ὁ. inimicus.
Δύσμισις. qui implacabiliter irascitur.
Δυσμήτηρ. τερος. ἡ. mala mater.
Δύσμητις. dolosus malarum artium.
Δυσμίσητος. ὁ. exosus.
Δύσμορος. υ. ὁ, ἡ. infœlix, deformis, aduersi fati.
Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.
Δύσμορφος. υ. ὁ, ἡ. deformis.
Δυσμύρια. uigmeti milia.
Δυσνόητος. υ. ὁ, ἡ. difficilis intellectu.
Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.
Δύσνους. υ. ὁ, ἡ. maleuolus.
Δυσσύμβολος. υ. ὁ. morosus in conuictu.
Δυσσώπητος. imprudens.
Δυσώνυχος. υ. ὁ. cruentus.
Δυσοδία. ας. ἡ. iter inuium.
Δυσόδους. ουν. asper, difficilis, & inuius.
Δυσοδοῦντες. ægrè facientes iter.

Δυσοίζω. indignari, suspicari, timere.
Δυσοιώνιστος. inauspicatus, malis auib.
Δύσοιστος. immisericos.
Δύσομος. infaustè ueniens.
Δύσοπτος. υ. ὁ. toleratu difficilis.
Δυσόκνως. grauatim. (do.
Δυσόμιλος. cuius difficilis est cõsuetu-
Δυσόμματος. υ. ὁ. inæqualis.
Δυσόνειρος. insomniosus, tumultuosa somnia gignens.
Δυσοπέω. infortunatus sum.
Δύσοπος. seuerus, iracũdus, infaustus.
Δυσόρατος. υ. ὁ, ἡ. difficilis uisu.
Δύσοργος. ου. ὁ, ἡ. iracundus, ὀξύχολος.
Δυσόριστον. difficile definitu.
Δύσορμος. ου. statione carens, importuosus.
Δυσόργυιος. niger, obscurus.
Δυσοσμία. grauis odor.
Δύσοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.
Δυσουρῶ. laborare difficultate urinæ.
Δυσουρία. ας. ἡ. urinæ difficultas. Gale. à στραγγουρία distinxit, ut δυσουρία modo sit δυσχρησία τῆς ἰσχύος: hæc uero κατὰ στράγγα ἔρχεσις.
Δυσόρμιστος. ου. ὁ, ἡ. infœlix.
Δύσουρος. difficilis custoditu.
Δυσπαθῆς. οί. supra modum uexati.
Δυσπαθὲς. τὸ. quod non facile patitur.
Δυσπάθεια. ας. ἡ. ἀκαταπαθία, nimia anxietas circa passiones.
Δυσπαίκλιστος. ου. ὁ. superatu difficilis.
Δυσπαίκαλος. υ. ὁ. ἡ. asper, difficilis ascensu.
Δυσπάλαμος. dolosus, malæ artis.
Δυσπαλὴς. νος. ὁ, ἡ. difficilis, durus, infœlix.
Δυσπαράκτητος. ου. ὁ, ἡ. inexcusabilis.
Δυσπαρακολούθητον. obscurum, quod facile quis assequi nequit. Fabius ponit inter genera causarum.
Δυσπαρηγόρητος. difficilis consolatu.
Δύσπαρ. infestè, infaustè Pari. dus enim

160

miseriam & incommoditatem inferens, cum proprijs nominibus etiam componitur. Sic δυσαλγὴς de Helena. Euripides ἀνίατον, & ἀνιαχῆ uocat.

Δυσπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cui ægrè persuaderi potest. differt ab ἀπειθὴς.

Δύσπαστος. ον. ὁ, ἡ. difficilis persuasu.

Δυσπάμφυλος. ὁ, ἡ. tempestuosus. Maris epitheton, quòd citra periculum transmitti nō potest. Interdū δυσπάμφυρος, granatim accedens. Hesiod μὴ ἀ πολυξάνθου διὰτὸς δυσπάμφυλος ἔλθῃ.

Δύσπεπτος. ὁ, ἡ. difficilis digestu.

Δυσπερίληπτος. ὁ. incomprehensibilis.

Δυσπερίψηκτος. non perfringens.

Δυσπήτημα. infortunium.

Δυσπλήτης. ἐος. ὁ, ἡ. difficilis.

Δυσπλητῶ. incommodum pati.

Δυσπλύτης. ἐος. ὁ, ἡ. sordidus. πῦος enim sordes significat. Aristoph. Achar. ἀπ' ἀ τὰ δυσπλύτου ὄλλυς στυππάματα.

Δύσπιστος. ον. incredulus, infœlix, superstitiosus.

Δυσπνοια. ας. ἡ. suspirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, quū omnes in difficultate spirandi consistunt, dum modicè est, neque ex toto strangulatur, δύσπνοια dicitur: cum uehementer, ἄσθμα: cum uerò id accessit, ut nisi recta ceruice spiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celsus.

Δυσπολέμαχος. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.

Δυσπόρητον. ου. τὸ. penuria, conquisitu difficile.

Δυσπόριτος. ὁ, ἡ. inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis simpliciter.

Δύσπορος. ὁ. difficilis transitu uel accessu.

Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δύσπρηστος. ὁ, ἡ. infœlix.

Δυσπραγέω. μ. ἐσω. σ. ησα. infœlix sum. Neut. absol.

Δυσπραγία. ας. ἡ. infœlicitas, importunitas, inefficacia.

Δύσπρακτος. ὁ. factu difficilis.

Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitas, proprie in rebus gerendis, fors aspera.

Δυσπρεπὴς. turpis, indecorus.

Δυσπρόιτος. &

Δυσπρόοδος. ὁ. aditu difficilis, ferox, inaccessus.

Δυσπρόσβολος. ὁ, ἡ. difficilis uisu, malè aspectus.

Δυσπρόσωπος. deformis.

Δύσρηγος. ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens. Strabo lib. 5. de asino, δύσρηγον ὄντα τὸν ὄνον. Cæl. li. 13. ca. 17.

Δυσσέβεια. ας. ἡ. impietas.

Δυσσεβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. impius.

Δύσσειστος. inconcussus.

Δύσσηρος. infœlix.

Δυσσώρητον. τὸ. quod difficulter colligi potest.

Δυσσάω. parum statuere scio.

Δυστάλαινα. ης. ἡ. misera.

Δυστάλαν. ανος. τὸ. miserum.

Δυστάλας. ανος. ὁ. miser.

Δυστλίης. sordide.

Δυστμαχὴς. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu.

Δύστοκος. ον. ὁ, ἡ. infœlix, miser, nempe quod multum suspiret.

Δυστοκῶ. laboriosè parere. Aristoph. Ranis, translatè posuit, ἡ νόσος σε δυστοκῇ, δακοῦς νέοχμα.

Δυστοκία. ας. ἡ. difficultas pariendi.

Δυστόκαστος. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu. παρὰ τὸ τοκάζω.

Δύστονος. difficilis, absurdus.

Δυστραπελία. ας. ἡ. ineptitudo.

Δυστράπελος. ὁ, ἡ. difficilis motu, rigidus.

Δυστραχήλως. implacite, contumaciter.

Δύστροπος. ὁ, ἡ. difficilis.

Δύστρος. ὁ. ὁ. Martius mensis apud Macedones.

cedones.

Δυστυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. *infœliciter ago, infœlix sum.* Neutr. *absol.*

Δυστύχημα. ατος. τὸ. *infortunium.*

Δυστυχής. ὴς. ὸ, ὴ. *infortunatus.*

Δυστυχία. ας. ἡ. *infœlicitas.*

Δυσύπατος. *bis consul.*

Δυσφόρητος. *intolerabilis,* δυσυποφόρητος.

Δυσυπόξυτος. ὁ, ἡ. *insuperabilis.*

Δυσφανὴς. ὲς. ὸ, ἡ. *obscurus.*

Δύσφατος. *inominatus, tacendus, nefandus.*

Δυσφημέομαι. μ. ήσομαι. π. σημαι. *fum infamis.*

Δυσφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. *maledico, diffamo, famã spargo, male auguror.*

Δυσφημία. ας. ἡ. *infamia, maledicentia.*

Δύσφημος. ὁ, ὸ, ἡ. *maledicus, durus, horrendus.*

Δυσφόρατος. *molestus, suspiciosus.*

Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *discrucior.* Depon.

Δυσφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. *molestè fero.* Vnde Galeno δυσφορῶντες ægroti, *im placidi & inquieti, quibus opponit τὸς ἀφόρως ἔχοντας.* Bud. Com.

Δυσφορὴς. ὲς. ὸ, ἡ. &

Δύσφορος. ὁ. *molestus, infœlix.*

Δυσφόρως. *iniquo animo.*

Δύσφραστος. ὁ. *uix explicabilis.*

Δυσφροσύνη. ἡ. *angor.*

Δυσφύλακτος. *uitatu difficilis,* ἄφυκτος.

Δύσφυτος. ὁ. *ingenium improbum, praua natura.*

Δυσφωνία. *asperitas uocis.* Hæc oratio ni plarunq; magnificentiam conciliat, *ut apud Homer.* ἄλλοτε δ' ὁ μὲν ἄλσι φ' ἵκετο χαλκοκορυστὴς. *Sic apud Verg. Fremet horridus ore cruento.*

Δυσφώρατος. ὁ. *difficilis deprehensu, hoc est potens quidam, seu tergiuersator.*

Δυχαλὴς. *metus,* ἄκρατος. *Item improbus, molestus.* 161

Δυχάριστος. *ingratus.*

Δυχείμερος. ὁ, ἡ. *tempestuosus, locus in quo difficulter hybernari potest, & in quo præ nimio frigore uix perdurare possumus.*

Δυχέρωτος. ὁ. ὸ. *difficilis captu seu tractatu.*

Δυχεραίνομαι. *odiosus, inuidiosus.*

Δυχεράινομαι. &

Δυχεράινω. μ. ανῶ. *grauiter & ægrefero, nõ libenter facio. Item indigna bunde audio. Plutarch. in Cicer.* ὧν δ' ἐκεῖνος ἀεὶ, μεγαλωσύνην αὐτὸς ἑαυτῷ, διὸ πολλῶν δυχερανόμενος. *Vbi passiuè dixit, quasi qui ægrè ab hominibus audiebatur, et inuisus erat.* Est etiã addubito, hæsito, *rem difficilé esse censeo, Aristot.* τῶν μετὰ τὰ φυσ. *Genitiuo cõstruitur Attice, sed communiter datiuo, & actiue accusatiuo.* Bud. Com.

Δυχέρεια. ας. ἡ. *molestia, difficultas.* Item δυχέρεια dicuntur ἐμπόρισματα & *argutationes,* & ἀντιλογίαι *negotiũ differentibus exhibentes, Aristot.* τῶν μετὰ τὰ φυσ. *lib. 3. & 10. & 12.* Bud. Com.

Δυχέρασμα. ατος. τὸ. *idé quod* δυχέρεια. *Plat. in Phil.*

Δυχερίστερον. *tristius, molestius.*

Δυχερὴς. ὲς. ὸ, ἡ. *difficilis, molestus.*

Δυχερῶς. *grauiter, difficulter.*

Δυχλαυία. *squalida uestis & pannosa.*

Δυχλαὺς. ὸ, ἡ. *inutilis squalidus, male tinctus.*

Δυσχήμονημα. ὸς. τὸ. *incommodum.* Cic. *lib. 3. de Finib.* Incommoda (inquit) & commoda (*sic enim* ἀχρηστήματα & δυσχρηστήματα *appello*) cõmunia esse uoluerunt. Bud. Com.

Δυσχρησία. *non modo usus intractabilis*

tatem, aut in usu atq; tractatione offensionem significat, sed etiam uerecundiæ faciendæ molestiam & difficultatem. Cic ad Attic. Mirifica enim δυσχωρία est propter metum armorum. Dicitio à uerbo χωράω derivata. Bud. ibidem.

Δύσχωρος. ε. ὁ, ἡ. inutilis, & cuius usus ac tractatio difficilis est, ut Isocr. τὴν Ἑλένην δύσχωρον appellat, quia pauci imperio & dominatu retinere utuntur. Bud. ibidem.

Δυσχωρῶ. &

Δυσχωρῶ. usu rei cuiuspiam offendor, Athen. lib. 1. Item incommode ac impedite uersor. Idem, ἵν' ἀλλήλοις & δυσχωρήσωσιν ὑπὸ τῆς ἀγκυλίδος καταπεπαιμένοι, id est uexatus, confligitans, impeditus. Bud. Com.

Δύχνος. ε. ὁ. insipidus.

Δύχωλος. ὁ. claudicans.

Δυχωρία. as. ἡ. malus locus, difficultas regionis.

Δυχώριστος. ὁ. qui difficile separatur.

Δυώδης. ους. ὁ, ἡ. putridus, graue olēs.

Δυωδία. ας. ἡ. malus odor, fœtor, graueolentia.

Δυώνης. ὁ. difficilis emptor.

Δυωνῶμαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυώνυμος. ε. ὁ, ἡ. malus, infamis, mali nominis, execrandus.

Δυωπέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. flector in animo, repudio, hæreo, suspicor, resisto, reuerentiam habeo, molestè fero, turpiter metuo, uerecundor, irascor. Nam hoc uultu ostendimus, qui ueluti speculum est animi. Veteres pro suspicere tantū usurpabant, sicut Plato in Phædro. Construitur cum accusatiuo. Bud. Com.

Δυωπίω. μ. ήσω. ω. ηκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, persuadeo, quod & λιταδυωπῶ dicitur, hæreo, hæsitabū de aspicio, uisum præstringo, horribili specie terreo, male inspicio, sanare possum, grauiter inspicio, insitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.

Δυώπησις. εως. ἡ. placatio.

Δυωπία. ἡ. uitiosus pudor, immodica uerecundia, mutile, & perniciosum silentium, uehemens oris confusio. Dicitur etiā difficultas aliquid cernendi, occurrente semper addubitatione, ut euenit uitreis diuinis. Bud. Com.

Δυωπῶ. ῶ. pudor.

Δυωρία. μ. ήσω. ω. ηκα. difficulter custodio, duram noctem ago.

Δυωχθίζω. indignari.

Δύτης. urinator, ὑγρὸς &, uel βάθιος καὶ κυμβατὸς. Bud. Com.

Δυτικός. ἡ. ὁ. occidentalis. Aristot. οἷον αἱ δυτικαὶ ἶαι, quæ demergi in aquā solent.

Δύω, Attice pro δύο. duo.

Δύω, & δύδω, & δῦμι. μ. ύσω. δύσ. β. ὕδυν. ingredior, cingo, circumdo.

Δωδεκάς. άδος. numerus duodenarius

Δ Ω.

Δῶ. per apocopen pro δῶμα.

Δώδεκα. duodecim.

Δωδεκάβοιος. ε. ὁ. duodecim boum pretium ualens.

Δωδεκάθεοι θυσίαι. sacrificia, quæ duodecim animalibus constabant, sicut θυσίαι ἐ tribus.

Δωδεκαετής. ές. ὁ. duodecim annos natus.

Δωδεκάκις. duodecies.

Δωδεκάκρουνος. ος. ὁ, ἡ. habens duodecim fistulas & scaturigines. Athenienses fontem eo nomine appellant, quem & Ἐννεάκρουνον dixere, & Καλλιρρόην.

Δωδεκάμην ὁ χρόνος. annus.

Δωδεκαμόχθος. ὁ, ἡ. duodecim artiũ, uersutus.

Δωδεκατημόριον. τὸ. duodecima pars.

Δωδεκάτη. festum quoddam Athenis, quod & χόας uocabant.

Δωδεκάτυλον. intestinum statim ex pylloro exortum, quod Gal. etiam ἴκφυσιν appellat.

Δωδεκάφυλον. τὸ. duodecim tribus.

Δωδεκηίς. ἰδος ὁ & ἡ. sacrificium ex duodecim animalibus.

Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona sylua Epiri, & urbs.

Δώῃ, pro δώῃσι. darem, per ellaſin.

Δωλοφονία, & δωλόφονα antique. clandestina, & nocturna cædes.

Δῶμα. ατος. τὸ. domus, structura, cubiculum, tectum.

Δωμάτιον. τὸ. idem.

Δόμησις. ædificium.

Δωμητός. ἡ. apparatus, κατασκευή.

Δωρά. ᾶς. ἡ. donum, uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρήσομαι. μι. ἠσόμην. ν. ημαι. dono, χαρίσομαι. Datiuo uel accusatiuo iung.

Δωρηματικός. ὴ. ὸν. munificus.

Δωρητός. ὴ. ὸν. muneribus corruptus.

Δωτιάζειν. nudari. Dictum à Spartanis puellis, quæ cum saltarent aut exercerentur, ueste pellucida tegebantur, ut ferè totum corpus transpareret. διὰ τὸ τὰς Δωριᾶς χιτῶνι οὕτως.

Δωριόν. ὸν. ὸς. Dorienſis.

Δωΐζειν. Dorico modo canere.

Δώριον. τὸ. τοῦ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

Δωρικὴ. armaturæ genus.

Δωρίς. ίδος. ἡ. lingua Dorica. Eſt & nymphæ nomen.

Δωριστί. Doricè.

Δωροβόρος. ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκᾶν. muneribus allici, corrumpi largitionibus. Item δεχάζομαι, accipio munera corrumpentia & ſordida. Et Dinarchus contra Demoſth. δωροδοκούμενον uocat, quod ſordide acceptum eſt. Bud. Com.

Δωροδοκία. μι. ἴσω. ν. ηκα. ſuſcipio, & do munera in corruptionẽ, corrumpo muneribus. Bud. ibidem.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudiciũ contra iudices numarios & ſordidos apud Lyſiam. Sic Vlpian. Si per gratiam aut ſordes magiſtratus ius non dixerit. Bud. ibidem.

Δωροδόκος. ὁ. ὸν. & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον. ὁ. τοῦ. donũ. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαδώρῳ ἁμάξῃ apud Heſiod. pro curru decem palmorum. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἐκκαιδεκαδώρους κέρατα apud Homer.

Δωροφάγος. ὁ. ὸν. doniuorus, numularius, ſordidus, corruptus, munera deglutiens. Epitheton principis apud Heſiodum.

Δωροφορῆσαι. largiri, dona contribuere.

Δωρύττομαι, Dorice pro δωρέομαι. dono.

Δός. ὁ. datio, dos. Eſt autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῶ. det.

Δωσιώνη. infauſta, ἀπὸ δυσῶν.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quòd multa promitteret, pauca impleret, quaſi daturus.

Δωτινάζω. dona accipio.

Δωτίνη. ης. ἡ. munus, & propriè quod conſumitur, & non longo tempore ſeruatur, ut uinum, ueſtis.

Δωτὺς. υος. ἡ. cibus, τροφή.

Δώτωρ. ορος. ὁ. dator, munificus.

Ἀέσαι, pro ἆσαι.

EA.

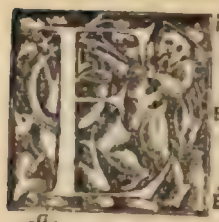

ipſum, ſeipſũ. accuſatiuus eſt ab ὅς.

Ἑαυτοῦ. ῦ. pleonaſmũ ultimi α.

Ἔα. eram, ſine, eſto.

Ἐά. bona, propria ſuijpſius.

Ἔαγα, pro ἔαγα, reſolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἐάγλω. fractus ſum. Deducitur autem ab ἄγνυω, id eſt κλῶ, συντρίβω, uel ἄγω, cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β΄. ἆγον. In paſſiua uoce ἄγλω, ἄγνυσι, ἄγυ: & ἀγνύουσι τὸ η in ι & α, λάγλω.

Ἔαδα. placuit, demulſit. ab ἄδω, id eſt ἁρίσκω, & in præt. med. ἴδα, ἴδατο, ἴδλο: & reſolutione ἴαδα. ἄατο. Ab.

Ἑαδώς. ότος. placitus, ut ἰαδὼς μῦθος. Participium autem eſt præt. medij ab ἄδω, unde ἴδα uel ἴαδα.

Ἑαλὼς. ὸ. relinquens, auerſatus, dolens.

Ἑαλώς. moleſtus, fractus.

Ἑάλωκα, Attice per ἀλίσκομαι ab ἕλωκα præterito uerbi ἁλίσκω. damnatus ſum, captus ſum. Bud. Com.

Ἑαλωκότες. damnati.

Ἑάλων. άν. Attice pro ἔλων ab ἁλίσκω. captus fui.

Ἑάλω κλίνδην, & ἑάλω κλοπῆι, & ἑάλω ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔχων φέρεται, id eſt αὐτόφωρος ἅλῳ πᾶσι, ἐκφανὴς ὢν. Bud. Com.

Ἐάν. ſi, & ἀντὶ τοῦ ἤν. Bud. Com.

Ἐὰν δέ, pro ἀλλ' ἄρα. Demoſth. παύσῃ νὴ Δία φήσας τι ἀλλ', ὑφ' ὧν ἐλήφθη ἐβουλόμην. ἐὰν δέ, τότε ὀργιοῦμαι, νῦν δ' ἀφίεμαι. At enim dicet aliquis, cõfide, iam ſecurus eſt ſimilis iniuriæ. Quid igitur,

ſi idem iterum admittat, tunc ut iram ueſtram exercebitis in eum, quem uos nunc impunè abire ſuiſtis? Bud. ibidem.

Ἐὰν δὲ. ſi uerò.

Ἑανός. ῆ. ὸ. ueſtis ſplẽdida & muliebris, peplus. Item ſubtilis, uarius.

Ἑάνυρ. ſi

Ἕαται. ſedent.

Ἔαξα. fregi. ab ἄγω.

Ἔαρ. ρος. τὸ. uer. poëtice ἦρ.

Ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

Ἐαρινός. ῆ. ὸ. uernus.

Ἐαρίδες. cantharides.

Ἔαρον. τὸ. uernum, roſa.

Ἐαρίς. peluis.

Ἔασι, Ionice pro εἰσί. ſunt.

Ἔασκον. dimitto.

Ἕαται. ſedent, & ſederunt. Eſt enim uel tertia perſona plur. præſ. ab ἧμαι, id eſt καθίζομαι, & paſſiua uoce ἵζω, & κάθημαι ἧσται, ἕαται, & Ionice ἧνται. Vel tertia perf. plur. præt. perf. ſicut πεπείκασι, & πεπείκατο.

Ἑαυτόν. ſemet, & temet. Pronomen compoſitum ab ἑ, id eſt ſe, & αὐτός, ipſe, & caret nominatiuo. Ponitur autem ſubinde pro αὐτὸν. Demoſth. οὐ δοκῶν ὀρθῶς ἐμαυτῷ πεποιῆσθαι. Bud. Com.

Ἑάφθη. coniunctum eſt. ab ἅπτω.

Ἐάω. ῶ. μ. άσω. ἀόρ. ά. ἄσα. τ. ασκα. ſino, permitto, ἐᾶν λόγον, omitto. Neutr. abſol.

Ἐάων. ῶν. ab ἐὺ. nomin. plur. bonorũ. ἀνὴρ ἐὺς ἐάων, epitheton deorum, frequens Homero.

EB.

Ἑβδομᾶος. ὸ. ἕβδομος. ſeptimanus.

Ἑβδομάς. άδος. ἡ. ſpatium ſeptem dierum, & numerus ſeptenarius.

Ἑβδομάω. ſeptimum diem celebrare.

Ἑβδόματος. η. ὸ. ſeptimus.

Ἑβδομηκοντα. ſeptuaginta.

Ἑβδομος

Ἑβδομηκοντάκις. septuagies.

Ἑβδομηκοντάρχης. septuagenarius.

Ἑβδομηκοστός. ή. septuagesimus.

Ἕβδομος. η. septimus, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, talenta sex & semis. Bud. de Asse.

Ἐβένινος. η. ὀ. ebeninus.

Ἔβενος. ὁ. ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἑβίσκος. hibiscus, malua, althæa.

Ἑβραΐζω. loquor, siue uiuo more Hebræorum.

Ἑβραῖος. η. ὀ. Hebræus.

Ἑβραϊστί. Hebraicè.

Ἔβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.

Ε Γ.

Ἐγανάθλω. gauisus fui. à uerbo γάνυμαι

Ἔγγαιον. τὸ. ouis lac habens.

Ἐγγαμᾶν. alienam domum ingredi.

Ἐγαμίζω. μ. ἰσω. κ. κα. nuptui trado, desponeo.

Ἐγγανάω. corruptus est.

Ἐγγαστρίμυθος. η. ὀ. ἐγγαστριμάντις, authore Suida, quem alij τὸν κόθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Causa 26. q. 3. dicitur. Hoc autem nomine significatur, qui è pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit. γάστρη enim genus uasis est. Aut certe, qui in uentre dæmonē habet, responsa interrogātibus dantem. Cæl. lib. 5. cap. 10.

Ἐγγαστρίμυθοι. dicti sunt diuinaculi omnes, ab Euryde, cui ἐγγαστριμύθου cognomen.

Ἔγγεος. humidus, recēs, immaturus.

Ἐγγίγαα, præt. med. ab ἐγγίνομαι. innatus sum.

Ἐγγραμμάτιοι dicuntur οἱ καταδικοι, ἢ δημοσιωθέντες, inquit Pollux. Ἐγγραμμάτιοι θεοί, dij maiorum gentium quasi iam inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγραμμάτιοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis, in arcem relata, quemadmodū Latinis in ærarium relati. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγυμνασμένος. exercitatus, probatus.

Ἔγγειος. η. ὀ. terrenus.

Ἐγκάφαλος. η. ὀ. humi habens serpentia folia.

Ἐγκαράω. insenesco.

Ἐγκαταῦν. irridere.

Ἔγκηρις. ιος. ὀ, ἡ. consanguineus, ingenitus, innatus.

Ἐγκύρωμα. ατος. τὸ. senectus.

Ἐγκυράσκω. idem quod ἐγκαράω.

Ἐγκύσω. ἀντιφωνῶ.

Ἐγκύρω. ἰσω. π. κα. appropinquo, insto, adsum, in propinquo sum. Neut. datiuo.

Ἐγκύνομαι. innascor, intus generor. Depon. datiuo.

Ἔγκυνόμφιος. ingenitus, ingestus.

Ἔγκυρος. propius, ἐγκύτερον.

Ἔγκυρα. proxime.

Ἐγκυλακόω. inspicio.

Ἐγκυλισμός. ῦ. ὀ. lentiginosus.

Ἔγκυλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto scribens, ἔτι δὲ (inquit) ἀ ῥίζα ἐδώδιμον, καὶ ἐγκύλυσα ἐπὶ πλέον ἐστὶν ἐν σκόγγυλον.

Ἐγκύλυσα. edulco, ἐγκυλίζω.

Ἐγκύφω. insculpo.

Ἐγκωμιογράφος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uīctitat.

Ἐγχωρῶν. agere, festinare.

Ἔγκυνις. ιος. ἡ. neptis.

Ἔγκονος. η. ὀ. nepos, posterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγκόργων. ὀ. aspectu truci.

Ἔγκραπτος. ὀ. ἡ. conscriptus.

Ἔγκραυλις. piscis ex aphyorū genere.

Ἐγκράφιον. dicuntur qui publicè mulctantur, id est οἱ ὄφλοντες. Ἐγκράφιον

ἀπ ἀνδρὸς, est quod Romani uocant uirilem togam sumere.

Ἐγγράφω. inscribo, quo utebantur in liberorũ professione. Liquet enim ex Demosth. ἐγγραφὴν fuisse professionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiã τὸ προσγράφω, id est adscribo, addo, ut apud Demosth. Ἐγγράφα τοῦτο ἀς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀπογράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc est in numeros militares referre, aut inter classiarios.

Accipitur etiam pro ζημιῶν, multare damnor & iudicor, sicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inscribo, id est sacrifico, ἀνάω. Theophrast. lib. 5. πολλὰ μὲν ἐκ τῶν φοινίκων ἐκπλεύσαντα σκάφη, ἐπὶ πολλοῖς ἐγγράψειν. Hoc Catullus conscribillare uocat, inusta turpiter tibi flagella conscribillent. Bud. Com.

Ἐγγράφως, aduerbial. cum scriptis.

Ἐγγυᾶσθαι. exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, insero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. despõdeo, & de patre dicitur filio suo uxorem stipulante, hoc est μνηστεύω, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Terent. in Andr. Nam aliam ei pater desponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam est desponsam accipere & ducere. Demosth. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τοῦ μειρακίου παρὰ τῆς ἀδελφῆς. Refertur etiã ad alia, ut ἐγγυᾶσθαί τινὶ, uadimonium promittere. Et Plut. in Symp. καὶ τὸ γῆρας ἱκανῶς ἐγγυᾶται τοῦ ἀνθρώπου τὸν λόγον, Senex homo non satis locuples sponsor est rei in futurũ reiciendæ, quia morti semper obnius est. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις, Demosth. spõdere opera perfectum iri. Itaque sit cuiusq; rei aut consilij euentum in se recipere, & polliceri.

Sic ἐγγυῶμαί σοι τοῦτο, uel περί σου, fideiubeo pro eo apud te: & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μ. άσω. ω. ασα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τινὶ κόρην, despondeo filiam, uel etiam desponsam trado. Bud. ibidem.

Ἐγγύθεν. propinquum.

Ἐγγύη. ῆς. ἡ. fideiussio, promissio, sponsalia. Ἐγγύην ὁμολογεῖν, uadimonium promittere, quod etiã dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι πρὸς ἀναδίκῳ. Bud. Com.

Ἐγγύησις. ιος. ἡ. fideiussio, uadimonium.

Ἐγγυητής. ῆ. ὁ. fideiussor. Ἐγγυητὰς καθιστάναι, fideiussores dare. Bud. Com.

Ἐγγυητός. ῆ. ὸ. promissus.

Ἐγγύθεν. de propè, comminus.

Ἐγγύθι, poëtice pro τῆ ἐγγύς. propè.

Ἐγγυοδόκιον, uel ἐγγυόδοκον. dicitur à Lucio noscrinium, in quo ueluti in fideiussione deponimus numos & pretiosam suppellectilem.

Ἔγγυον. tutum.

Ἔγγυος. ου. ὁ. sponsor.

Ἐγγύς. propè. ἐγγὺς τέτων, affine his.

Ἔγγυτι. καὶ

Ἐγγυτάτω. proximè. ἐγγυτάτω γενόμενος τῆς τύχης, & οἱ ἐγγύτατα γένους, qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγύτερον. similius, propius.

Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares.

Ἐγείρομαι. μ. ερῶ. ἤγερμαι. ω. ερθην. suscito, incendo, erigo, urgeo.

Ἔγειρε pro ἐγήγερτο. ἐναβγε.

Ἐγρηγορῶ. uigilare.

Ἔγερσις. ιος. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.

Ἔγκεσα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere congestis excitatur.

Ἐγκάρσιος, & ἐγκάρσιος. hilaris, lætus.

Ἐγκαρτερίμψιος. surgens.

Ἐγκατὴς. ὁ. raptor.

Ἐγκαθιδρύω. μ. ίσω. σ. υκα. impono, collo loco, ædifico. Accus.

Ἐγκαθιλλᾶν. capere, deijcere.

Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος. υ. ὁ. insidiator.

Ἐγκαθιζόμενος. ν. incœtus.

Ἐγκάθημαι. insideo. (tia.

Ἐγκαθίζω. insideor, assideo dicēdi gra-

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto. submitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Plin. quod & infessio dici potest.

Ἐγκαθίσταμαι. interfum.

Ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuscunq; rei, uel festum, quo res qualiscunq; innouatur, encænia.

Ἐγκαυτίδες. ὰι. ligna quædam in naui.

Ἐγκαυτίζω. μ. ίσω. σ. υκα. innouo. Accus.

Ἐγκαύσωμαι. μ. αύσομαι. π. αυσμαι. calesco

Ἐγκαίρως. opportunè.

Ἐγκαλέω. μ. έσω. σ. ἐγκέκληκα. accuso, actione peto, in ius uoco, crimē intento. Est etiam aliquando extra forū quouis modo expostulare, criminari, conqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλοῦμαι passiue, pro in iudicium uocari, actione conuenirī, Demosth. πρὸς φόρμ. Item incusari, opprobrium pati, Greg. Bud. Com.

Ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. σ. ηκα. inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζου δὲ ἀσχροῖς, In rebus turpibus sibi placere, ac se ostentare. Idem propemodum per ἀσχύνομαι significatur. Bud. Com.

Ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.

Ἐγκαλεωτὴρ. ῆ. τὸ. instrumentū ad colligandos sentium pedes, cippus. ἐγκαλεωτηλᾶς, qui ita ligati sunt.

Ἐγκαλόμενος. reus.

Ἐγκαλυπτήριον. τὰ. uidētur dici quæ dantur cū puella obuelata nolit uideri, quod sanè congruit deformi. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aeschy. περὶ παροιμ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet, faciem tegere manu, uel perfricare frontē solēt, id quod proprie hoc uerbum significat, ut Plut. de Pompeio moriente, ἐπὰν ἀμηχάνῳ, δηλὸν ἐγκαλύψαντος, παρίλωκεν ἑαυτὸν. Bud. Cō.

Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἐγκαναχάομαι. cum clamore, & gestibus lætari.

Ἐγκάνθιξον. infunde.

Ἐγκανθὶς. ίδος. est cum maioris anguli, seu canthi carunculā excrescit iusto amplius, & ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θολασσουργοί. Vocant etiam ἐγκάνθιδας canthorū radices, qui etiam ἐκπάνθιδες. Cæterum qui prope nasum adiacent, rhauteres uocantur, ab humoris insperfione, aut πηγαὶ, id est lacrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Aristoph.

Ἐγκάρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homer. τίω δίμιρ' ἐγκάρ& ὄϊος, Valde contemno, sicut pediculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienses omnino ab eo abstinent, præsertim suillo. Alij legunt ἔγκαρδ, & ἐγκάρα quoq; pediculū exponunt, aut κῆρα, ἔγκυρ θάνατον. Cæl. libro 2. cap. 24.

Ἐγκάρδιον. quod medium in lignis est,

ϑ quasi medulla.

Ἔγκαρπος. ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος. ὁ, ἡ. fructuosus. Apud Vitru. encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus, Basi (inquit) spiram supposuerunt pro calceo, capitulo uoluutas, uti capillamento contrispatos cincinnos propendentes dextra ϑ sinistra collocauerunt, ϑ cymatijs et encarpis pro crinibus dispositis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἔγκατα. τὰ. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter scribunt, ἀντὶ τῦ ἐμβάλ.

Ἔγκατα. ων. τὰ. uiscera, intestina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταδῦναι. dimittere.

Ἐγκαταζώννυμι. ξω. σ. χα. iungo, accommodo, adiungo, adapto. Actii. accus.

Ἐγκατακλήω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. ν. ινα. inclino.

Ἐγκαταλαμβάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. σ. χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα. τὸ. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλελειμμένος. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλήθω. μ. ἀθω. σ. αθα. ϑ

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in discrimine desero. Accus.

Ἐγκαταμίγνυμι. ϑ

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ξω. σ. ιχα. misceo.

Ἐγκατασφίξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκατατίλλω. insero.

Ἐγκαταβυνῆ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. instruo.

Ἐγκατάσκωπτος λόγος. oratio concinna, ϑ composita, ϑ opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκωπτος. Bud. Com.

Ἐγκατασκήπτειν. grassari.

Ἐγκατδίωκ. persequi, Ionice.

Ἐγκατασφάλω. μ. άσω. σ. αλα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκαταχάζομαι. sacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθημι. repono.

Ἐγκατίσχω. insistere, inducere.

Ἐγκαθιωθὰς φύλαξ. domesticus, custos.

Ἐγκαθιστολμίω. μ. άσω. σ. υκα. intus moro, ædifico. Actiu. accus.

Ἔγκαθος. ὁ, ὐ. interior.

Ἐγκαυμένα. τὰ. combustas.

Ἐγκαύματα. inustiones, pustulæ, scoriæ argenti.

Ἔγκαυσις. ιος. ἡ. æstus.

Ἐγκαύστης. ου. ὁ. pictor, sculptor, inustor.

Ἐγκαυστική. pingendi ratio, quæ inustoria dicitur.

Ἐγκαυτόν. genus picturæ dictum ab urendo. Cæl. lib. 9. cap. 31.

Ἐγκαύτικ. ης. ἡ. pictura inusta. Plin. li. 35. cap. 10. Picturæ suæ inscripsit ea cauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. σ. ησα. glorior. Dactino.

Ἔγκαυρος. ὁ. morsellus, bolus, frustulum quod ore accipitur. ἀ πάνω.

Ἔγκειμαι. incumbo, impendeo, ingruo, cõcupisco, urgeo, instio. Sicut Terẽ. Ille instat factum.

Ἐγκέμφος. ε. ὁ. molestus, molestia affectus.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inustus.

Ἐγκεκλιμένος. ὁ. surreptus.

Ἐγκεκοσμημένος. ἀκριβῶς κεκοσμημένος ϑ, περιττὸς, ὑπερκομψότερος ϑ, nimis accuratè ornatus, ϑ delicatus. A κοσμέω quadam diuite, ϑ maxime molluter uiuente Alemæonis uxore.

Ἐγκεκορδυλημένος. inuolutus, contortus, plagis contusus, Aristoph. Neb. ἀπὸ κορδύλης, quod Cypris tegumentũ capitis

capitis sonat, cincinnum. Nonnulli uibicem, atque tumorem, interpretantur.

Ἐγκεφάλης. obstippo capite, ἀπόπλ.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenop. ἐγκέλ. ἐμὲ δὲ τότε ἐγκελεύειν τοῖς ἵπποις, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκοντίοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce passiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. ατος. τὸ. adhortatio, inhortamentum.

Ἐγκέλευστος. ὁ. iussus.

Ἐγκρίλες. obliquæ tabulæ.

Ἐγκεντρίζω. μι. ίσω. σω. ικα. insero arbores. Dicitur etiã ἐμβάπτειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυτίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. Accus.

Ἐγκεντρίς. ίδος. ἡ. stimulus, aculeus, calcar, retinaculum ferreum, quo qui scandit uti aliquando solet.

Ἐγκέντρισις. εως. ἡ. insertio.

Ἔγκεντρος. ὁ. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ὁ. cerebrum.

Ἐγκέκασται. traditus est.

Ἐγκήδεια. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ κήδω.

Ἐγκιῶνες apud Plut. uidetur dictio factitiæ esse ex his uerbis ἐγκάπτω. apud Ceos aũt mos fuit, ut qui magistratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod si quando plures essent magistratus, dies inter sese distribuebant, itaq; sibi occurrentes rogabãt, quis dies ea uox postea in uulgi iocum cesserit.

Ἐγκιβδήλομαι. morosus sum, moribus circumutor.

Ἐγκιβδηλία. πανουργία.

Ἐγκίβδηλος. impediens.

Ἐγκυέω. coitum, & conceptũ appeto.

Ἐγκύησις. coitus, conceptio.

Ἐγκλασίδια. τὰ. genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μι. είσω. σω. σκα. includo, illustro. Accus.

Ἐγκλίνειν. contentiosus, rabula.

Ἐγκλισίς. ἡ. desiderium.

Ἔγκλητος. ὁ. accusatus.

Ἔγκλημα. ατος. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expostulatio, accusatio, actio, petitio, libellus actoris, id est τὰ ἐγκλήματα, & quæcunq; iudiciaria persecutio dicitur. Vnde ἐγκλήματα ἄν sic dicitur, ut ἐγκαίειν ἄν, hoc est crimina, & cõtrouersias pati. Διαλύειν τὰ ἐγκλήματα, decidere, & transigere causam. Φεύγειν ἔγκλημα τῆς δειλίας, in suspicionem & culpam, uel reprehensionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ὑπέχειν. id est in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetratam, & se mandatorem profiteri. Bud. Com.

Ἐγκλητικὸς ἀνήρ. querulus, expostulator, litigiosus. Bud. ibidem.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἐγκλιτος. ἡ. ἐπὶ σωδόλου παραίτησις.

Ἐγκλίω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innititur gubernator.

Ἐγκλίνω. μι. νῶ. σω. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. εως. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyster.

Ἔγκομα. τὸ. quid sit, uide Plutarch. in Proble.

Ἐγκοπαίνω. cauo.

Ἐγκόλπιον. ὁ. τὸ. intestinum.

Ἐγκόλπια. τὰ. interdum manuũ interna.

Ἔγκοιλος. concauus.

Ἐγκοισύρω. μι. ύσω. σω. υκα. superfluè ornato. Actius.

Ἐγκολάπτω. ψω. ψα. σω. ψα. insculpo.

Ἐγκολπίζομαι. insinuare.

Ἐγκολπίαι, αἱ. uenti qui è mari ueniunt per sinus.

Ἐγκομβωτός. ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus uestis, qua ser-

κὶ utebantur, ὁ λοβὸς τῶν χαλίδων, Athenienses ὄχθυβον uocant, alij κοσύμβη. Vnde & ἐγκομβοῦσθαι, τοχί-ζεσθαι. D. Petrus pri. epist. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offensio, πρόσκομμα.

Ἐγκονέω. μ. ήσω. π. ηκα. accelero, studeo, puluere impleo. Inde sumptũ, quòd properantes puluere inficiunt pedes. Neutr. absol.

Ἐγκονίδες. famulæ. ἀπὸ τοῦ κονεῖν τὸ ἐνεργεῖν.

Ἐγκοπεύς. έος. ὁ. celtes, cælũ, instrumentum incidendis rebus accommodũ. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἐγκοπή. ῆς. ἡ. intercisio, interruptio, offensio.

Ἔγκοπος. ὁ. laboriosus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. ψω. π. φα. impedio, retraho, obsto, indo, interpello loquentẽ, quod & interfari dicitur. Bud. Comment.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Accus.

Ἐγκορύπτω. obarieto.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἐγκότημα. ira, insania.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. molestus sũ, grauiter irascor. Neutr. datiuo.

Ἔγκοτος. ου. ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracundus.

Ἐγκοτύλη. lusus nomen est, quo uicti uictorum genua manuum excipientes cauitate, gestabant: Cæl. libro 14. cap. 60.

Ἐγκραγέντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω. μ. άξω. π. αγα. inclamo. Neutr. datiuo.

Ἐγκρασίχολος. biliosus, iracundus.

Ἐγκράτεια. ας. ἡ. καὶ ἐγκρατὲς. τό. continentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem esse, tolerare.

Ἐγκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, id est continens sum. Neut. genit.

Ἐγκρατής. έος. ὁ, ἡ. potens, abstinens, continens, compos.

Ἐγκρατῶς. τὸ καρτερικῶς.

Ἔγκρινος. cauus, uacuus.

Ἐγκρίνομαι. approbatus assumor, eligor.

Ἐγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, allego, admitto, decurio, adopto. opponitur τῷ ἀποκρίνω. Bud. Com.

Ἐγκρίς. ίδος. ἡ. bellarium ex oleo melle admixto.

Ἔγκαιοις. sacrum certamen.

Ἔγκριτος. in ordinem, in numerumq́; redactus. ἔκκριτος uerò est electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, salto.

Ἐγκρύπτειν. abscondere.

Ἐγκρυφίας. ου. ὁ. panis subcinericius. Cæl. lib. 15. cap. 7.

Ἐγκταί. οἱ. pictores.

Ἔγκυδον. τό. celebre, clarum.

Ἐγκύειν. prægnantem esse.

Ἐγκυκάω. commisceo.

Ἐγκυκλέω. gyro, circumuoluo.

Ἐγκύκλημα. pegmatis species erat subiectis rotis, quo circumacto, quæ intus acta fuissent, spectatoribus ostendebantur.

Ἐγκύκλια. quæ plerunq; uersantur in uita, & usu domestico. Latinè dici possunt obuia, translatitia, triuialia, quotidiana. Ἐν δὲ τοῖς ἐγκυκλίοις ἐνταχθεὶς, in ordinem ministeriorũ, artificiorumq; seruilium coactus. Bud. Comment.

Ἐγκύκλιος. ο. in orbem factus, circularis, in ordinem redactus, non egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cæl. lib. 13. cap. 48. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαί dicuntur magistratus,

qui sortito deferebantur, quasi in orbem redeuntes, uel quasi uulgares. Bud. Com.

Ἐγκύκλιος παιδεία, siue ἐγκυκλοπαιδία, quasi orbiculata disciplinarum series, ueluti ductus quidam scientiæ ex multis disciplinis consertus, & eptus. Bud. in Asse, Annot. & Com.

Ἔγκυκλος. ὁ, ἡ. idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλούμενος. incluſus.

Ἔγκυκλον. τὸ. ueſtis quædam.

Ἐγκυλίομαι. uerſor, inuoluor, aſſiduus ſum. Xenoph. ἀεὶ ἔφασαν ἐγκυλισθήναι. Bud. Com.

Ἐγκυμονέω. μ. ήσω. ν. ηκα. pragno, fero uterum. Neut.

Ἐγκύμων. ονος. ὁ, & Ἔγκυος. ε. pragnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω. μ. ρήσω. ν. ρηκα. incido, obuio.

Ἔγκυτι. cuiteus, in cute, ad cutem, propè, ἐν χερῶ.

Ἐγκωμιάζω. μ. άσω. ν. ακα. laudo in multis, arte. Actiu. accuſ.

Ἐγκωμιαστής. ῆ. ὁ. laudator.

Ἐγκωμιαστικός. ἡ. ὁ. laudatiuus.

Ἐγκώμιον. ε. τὸ. laus. & differt ab, ἔπαινος. Nam hoc teſtimonium ſignificat à ſingulari uirtute, ueluti cum Ariſtidem iuſti cognomento decoramus: ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus compingitur omnibus. Cæl. li. 4. c. 5.

Ἐγκώμιος. incitans ad pugnam, ἐγκωμίου μαχῶ. (ui.

Ἐγκόρθια, præt. med. ab ἐγείρω. ſuſcitaꝰ

Ἐγκορέω. uigilo.

Ἐγκόρσος. ε. ὁ. uigilans.

Ἐγκορσύνη. ſomnum arcens, uigilias citans.

Ἐγκόρσυνος. ἡ. uigilantia, uigilia.

Ἐγκορσυνί. uigilanter.

Ἔγκορσις. uigilia.

Ἐγκοιμάω. μ. ήσω. ν. ησα. uigilo. Neutr.

Ἔγκομαι, ſyncopa ab ἐγείρομαι. ſurgo.

Ἐγκρατέω. uigilo.

Ἐγκολινέω. infreno.

Ἔγκαλκος. ε. ὁ. æreus.

Ἐγκάραξις. εως. ἡ. inſculptura.

Ἐγκαράττω. μ. άξω. ν. αχα. inſcribo, indico. Accuſ.

Ἔγκαυς. genus coloris fucatorij.

Ἐγκάσκω. inhiare, irridere.

Ἐγχάλκη. ης. ἡ. haſta, peritia uibrandæ haſtæ.

Ἐγχαλκάσπης. ὁ. qui bello & haſta uiuit.

Ἐγχειμάζω. hyberno.

Ἐγχέμαργος. ε. ὁ. haſta furens, bellax.

Ἐγχειρόπονος. ου. ὁ. labore manuum uiuens.

Ἐγχειρέω. μ. ήσω. ν. ηκα. manum injicio, trado, aggredior, id eſt incipio, ἐν ἐγχειρῶ, peto. Bud. Com.

Ἐγχείρημα. ατος. τὸ. conatus, auſus.

Ἐγχειρητικός. ſolers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Bud. Com.

Ἐγχείρησις. ἡ. licentia, aggreſsio.

Ἐγχειρίδιον. ε. τὸ. gladiolus, gladius qui adiacet enſi. Item libelli genus breuioris, quod & Latini enchiridion uocant, et omne inſtrumentum quod manu tenetur.

Ἐγχειρίζομαι. τὸ ὑπηρέτημα, μισθόμαι, ad miniſtro, in manus ſumo, cõmiſſum habeo. Gregor. ἡμῖν & οὐκ ὀλίγον ἐγχεχείρισται τῆς οἰκουμένης, Pars non contemnenda orbis terrarum eius imperio creditur. Bud. Com.

Ἐγχείσω. μ. ἴσω. ν. ικα. porrigo, in manus do, dedo ut hoſtes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accuſ.

Ἐγχείστος. in poteſtatem redactus.

Ἐγχειρητής. ε. ὁ. qui conatur, & molitur. Ariſtophan. Auib. κακῶν ἐγχειρητὴς ἐγχειρήτης.

Ἐγχειροπονάω. ονος. ὁ. ἐγχειράω, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχυμάστρα. piſcinæ, uiuaria.

Ἔγχελυς.υος.ὁ.et ἰγχελυς.υος.ὁ.anguilla.

Ἐγχελύωδες.ες.τὸ. anguillæ aſpectum habens.

Ἐγχειμαργος. ἰγχήμαργος.

Ἐγχειμάργος.ε.ὁ, ἡ. enſe trucidans, uel enſe trucidatus.

Ἐγχίσπαλος.ου.ὁ, ἡ. haſtam uibrans.

Ἐγχίω.μ. ἰγχέσω. ἀόρ. α. ἐνίγκα, & ἰσίχω Aeolice.ω.κα. infundo.

Ἐγχίστερ.propius.

Ἔγχνοος.ε. lanuginoſus.

Ἐγχορεύω.ſalto.

Ἔγχος.υος.τὸ.haſta.

Ἔγχουσα.fucus, anchuſa herba.παρὰ τὸ ἰγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἰνωδὲς. Et ἰγχοῦν εἰσιν, fuco colorari.

Ἐγχρίμπτω.μ. ψω.ψα.caſsibus implico, pungo, admoueo, applico. Accu.

Ἔγχρισα.τὰ. liquida medicamenta quæ illinuntur apud Galen.

Ἔγχριστος.η.ὁ, ἡ. illitus, inunctus.

Ἐγχρίψαι. incidere.

Ἐγχρονίζω.μ.ίσω.ω.ικα.immoror. Neut. datiuo.

Ἔγχρυσος.η.ὁ.inauratus.

Ἐγχῦ. cutetenus, ad uiuum. Interdum prope. χῦ autem pro χῦτι accipitur per ἀποκοπὴν.

Ἐγχύισμα.τὸ.ſuccus.

Ἔγχυλος.η.ὁ, ἡ.ſuccoſus.

Ἔγχυμα.τὸ.fluidum, placenta.

Ἐγχυματίζω.infundo.

Ἔγχυμος.η.ὁ.ſapidus.

Ἐγχύμονα. eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinẽ attegit.

Ἐγχυράζω. & (rit.

Ἐγχυράω.μ.άσω.ω.ακα. oppignero, & pignora capio, pignero. Neut.accu.

Ἔγχυρον.ου.τὸ. pignus.

Ἐγχυτρίζω.in urnam condo, occido.

Ἐγχυτρίστριαι.αἱ.& ἰγχύτριαι. præficæ, id eſt mulierculæ, quæ in funere cõductæ plorant, & exequias, ſepulchris

aquam aut ſanguinem fundentes, peragunt, Plat. Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.

Ἐγχωρῶ.poſsibile eſt, tempus ſupereſt, locus eſt capax. Et ἰγχωρῶ, ſi locum habeat, ὅταν τάχιστα ἰγχωρῶ, primo quoque tempore.

Ἐγχωρέω.μ. ήσω. ω. ηκα. habeo modum & locum ad aliquid faciendum.

Ἐγχώριον.ου.τὸ.pignus, uſura.

Ἐγχώριος.α.ὁ, ἡ. ex loco, indigena, ἐκ τοῦ χώρου.

Ἔγχωρος.ον.uiridis, pro ἰγχλωρος.

Ἔγωγε. ego quidem, equidem.

Ἐθάγιον.ἀρχαῖον, uetuſtum, ἀγύγιον.

Ἐθ' ὕδα. per epectaſin & eraſin, pro ἰγὼ οἶδα.

Ἐθ' ὔομαι.ἰγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐθὼν.αὐτὸς ἰγὼ, ego ipſe.

Ἐθών, Dorice.ego.

ΕΔ.

Ἔδδιδα, δόρ.β. ἀ δάω. didici, cognoui, noui, ſenſi, intellexi.

Ἐδανός.ᾶν.ὁ. dulcis, ſuaueolens, lenis.

Ἐδάνδαρον, pro δάνδαρον.ου.τὸ. ſolũ, pauimentum.

Ἔδαρ.αρος.τὸ.cibus.

Ἐδάριον. membrana in teſticulis.

Ἐδάσατο. ἰμείσατο.

Ἐδάσατο. κατέφαγε, deuorauit.

Ἐδαφίζω.μ.ίσω.ω.ικα. proſterno, allido terræ ſolo adæquo. Accuſ.

Ἔδαφος.ους.τὸ.ſolum, pauimentum.

Ἐδιάτωρ.ορος.ὁ. præguſtator, præfectus ciborũ miniſterio, & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius. nam alio nomine ἀλάστωρ dicitur. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Ἔδδδοι, δόρ. pro ἴδδοι, duplici δ, ἀ δάω, timuit. Vnde & ἰδδίετο, pluſquã perfectũ pro imperfecto, timebat.

Ἐδιίετο. indigui, petebam.

Ἔδιιεν. abfuit.

Ἔδλιθον

Ἕδιτον. ου. τὸ. sedes.
Ἔδη. oportebat, ligabat. pro ἐδεῖ.
Ἐδιδέτουν. supplicio affecti, aut necati sunt.
Ἐδίμετο. ædificabat.
Ἐδιμάτουν. terrefaciebant, ut ἐδιμάτουν τὸν τὰς ἰόνας, apud Herod.
Ἔδῆς. οἱ. sacerdotes.
Ἔδιξε. susceptit, pro ἐδέξατο, Pind.
Ἔδισμα. ατος. τὸ. edulium, ferculum, cibus.
Ἐδιτέον. comedendum est.
Ἐδιτής. οῦ. ὁ. comestor.
Ἐδιτός. ὁ. uescus, delicatus.
Ἐδίτιμος. ονος. sodalis.
Ἐδίδοκα. comedi. Ab ἐδίω, ἐδίσω, ἔδικα, & Attice ἐδήδοκα.
Ἐδηδοκώς. υῖα. ὸς. qui comedit.
Ἐδιδών. ὁ. serpigo, phagedæna.
Ἐδιμιουργήτουν. conditi sunt.
Ἐδιτός. ὸν. ὁ. esca, cibus.
Ἐδικία. ας. ἡ. iustitia, actio bona.
Ἔδιον. ου. commeatus.
Ἔδμεν. pro ἐδμεναι. ἐδεῖν, comedere.
Ἔδνα. τὰ. dicuntur munuscula quæ sponsæ dantur à spōso. Latine sponsalia. Cæl. lib. 11. ca. 20.
Ἐδνίω. alieno, pignero.
Ἔδνος. nuptialis, sponsalis.
Ἔδνον. ου. τὸ. proprie quæ à marito donatur.
Ἐδοκοπίσαι. ferire, quatere, occidere.
Ἔδνω. tenebat, claudebat.
Ἐδόσαντο. tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.
Ἐδνωτής. οῦ. ὁ. socer.
Ἐδώδιμον. ου. τὸ. cibus, nutrimentum.
Ἔδομαι. ἰοῦμαι, edo.
Ἔδοται. uisum est.
Ἕδος. ους. τὸ. sedes, pauimentum, solū, templum, simulacrum.
Ἑδώ. ὁ. uorax.
Ἕδρα. ας. ἡ. sedes, basis, subsellium, sella. Item γυνὴ, anus, quæ etiam sedes à Plinio dicitur. Item cōsistentia, mansitatio.
Ἑδράσομαι. μ. άσομαι. ν. ασομαι. firmor.
Ἑδράζω. colloco.
Ἑδραία. stabilis, sellularia.
Ἑδραῖος. ου. ὁ. firmus, fundatus, sedentarius, stabilis. Ἑδραῖος βίω, stabilem uitam agens. Ἑδραῖος βίος, sedentaria uita.
Ἑδραίους Varro operas sedentarias uocat, quæ sedendo exercentur. Hermol. in Plin.
Ἑδράσμα. ατος. τὸ. fundamentum.
Ἕδραστον, pro ἵδρυμα. ἀ διαβάσ.
Ἕδραμον, ἀόρ. β. ἀπὸ τοῦ δραμῶ, cucurri.
Ἕδρανον. ου. τὸ. &
Ἕδρασμα. ατος. τὸ. sedes, θρόνος.
Ἑδρεύω. μ. εύσω. ν. ευκα. sedeo, sisto.
Ἑδρίαι. stabilis.
Ἑδρατὸς, ἡ ἑδρίτις. seruus, famulus, supplex.
Ἑδριάσμαι. μ. ιάσομαι. ν. ίασμαι. sedeo.
Ἑδρικὰ ἵππια dicuntur ab Aegineta, quæ sedi adnascuntur.
Ἕδριον. confessus, ὁμολόγιον.
Ἑδρῖται. οἱ. ἱκέται, supplices, οἰκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν.
Ἔδω. μ. σω. ν. ἴκα, uel ἴδυκα, & epenthesi ἐδήδοκα. edo. Neutr. accus.
Ἐδωδή. ῆς. ἡ. cibus, nutrimentum.
Ἐδώδιμος. ὁ. uescus, esculētus, edulus.
Ἐδωνιάζω. consideo in theatro.
Ἑδώλιον. ου. τὸ. transtrum, classis, nauāgium, basis statuis aut naui supposita ne tangat terram, fori, seu tabulatum nauium, in quo remiges sedent.
Ἐδώλιος. auis species.

ΕΕ.

Ἐέ. aduerbium exclamandi.
Ἑέ. cum, ipsum.
Ἑέδνα. ων. τὰ. dotes, sponsalia.
Ἑέδνωνής. οῦ. ὁ. ἑέδνωτὴς, socer, affinis.

Εἰδάω. opinari, uideri, assimilari.
Εἱκατόβοια. sacrificia uiginti boum.
Εἴκοσι, pro ἴκοσι. uiginti.
Εἴκτην. similis est, ὁμοίωται.
Εἴκω, pro ἵκω.
Εἶκτην, pro ἵκτην, ἀόρ. α. ab ἵκω.
Εἷς, pro ἵς, id est unus.
Εἰκάθω. ibant, ab εἶα.
Εἰκάθω. ἀσάμβρου, assimilatus. Ab εἶα, ἄσω, ἴσω, ἀσάμην, uel ἰκάθω.
Εἰκάθω. ὁμοιοῦμαι.
Εἴκω. assimilo. Hesiod. ἔρ. καὶ ἡμ. de Pandora, ἀθανάτοις δ' ἐπὶ πᾶσι θεὰς εἰς ὦπα ἴσκειν.
Εἴλαμαι. cupio, euro, pro ἴλαμαι. Genitiuo.
Εἴλαρ. ατος. τὸ. desiderium. Hom. Iliad. α. τόδ' μοι κρήηνον ἴλαρ. Item donum fortunatum, pro ἴλαρ.
Εἴλαμεν. clausi sumus. Vnde εἴλαμεν, συγκεκλεισμένοι, ἐγκεκλεισμένοι.
Εἴλπομαι, pro ἴλπομαι. puto, spero.
Εἴργαστον. abscidi.
Εἴργω. prohibeo, contineo.
Εἴρσαι, pro ἔρσαι. ας. ἡ. ρος. παρὰ τὸ ἔρσαι, τὸ ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.
Εἰρσίας. ἐρσίου. ὁ. roscidus, pulcher.
Εἵρτο. pendebat.
Εἵσατο. induit, uestiuit, ἐνεδύσατο.
Εἵστο. indutus erat, sedere fecit. Ab ἕω, id est ἐνδύομαι, quod in præt. perfec. pas. ἔσμαι facit, & in pluſquamperf. ἕσμην, uel ἕσάμην, ἕσο, ἕστο, & pleonasmo ipsius σ, ἵστο.
Εὐκῶς. facile, ἀκόπως, ἀπόνως.
Εὐνή, ἧος. ὁ. filius matris, bonus.

ΕΖ.

Ἑξ, Ionice pro ἵξ. uiuebat.
Ἑξαμαχθοι. ignominia notati, κακῶς κρίτοι.
Ἕζομαι. sedeo. Depon. absolutum, πάσι εἵζομαι.
Ἕζω. ἕσω. ἀόρ. α. ἕσα. sedere facio, lo-

co, id est pono.
Ἑλασμένοι. exuti.

ΕΗ.

Ἧκα. ἀόρ. pro ἔκα. misi. ab ἵημι.
Ἤλιδαν. placuit, placebat. ab ἔω ἤω.
Ἦμθα. eras.
Ἦσαν. fuerunt.
Ἠτεῖς. ἀγαθότης, bonitas.

ΕΘ.

Ἐγχώριος. indigena.
Ἐθάνιον. genus poculi.
Ἐθεάς. άδος. ἡ. assuetus, amicus.
Εἴαρ. ρος. ἐ. &
Εἴαρα. ας. ἐ. coma, capillus compti.
Εἰαρόω. μ. όσω. ω. αxα. &
Εἰάρομαι. comam comptam habeo.
Εἰλαφρος. ον. ὁ. auidus exercendæ simultatis.
Εἴλαμος. ον. ὁ. uoluntarius.
Εἰλάμως. prompte, uoluntarie.
Εἰλωδονία. ας. ἡ. uoluntaria seruitus.
Εἰλώδονος. ον. ὁ. uoluntarius seruus.
Εἰλοθρησκία. ας. ἡ. superstitio, uoluntarius cultus, cum quis fingit sanctimoniam. Vnde εἰλοθρησκῶν.
Εἰλοκαμία dicitur, cum milites Imperatori infensi, uincere nolunt.
Εἰλόκακος. ον. ὁ. maleuolum.
Εἰλοκαμῶ. consulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio, sed consulto uires submitto, ut uincar. Quæ uerbū de militibus propriè dicitur. Herodian. ἐνδόντων ἀπὸ τῶν βαρβάρων εἰλοκαμεῖν, Cum Barbari soluti semper sint quasi sponte cedere. Aliquando etiam significat sponte deteriora cōsectari, & capessere. Lucia. ἅπαντες ἑαυτῶν ἑκὼν νοσίας εἰλοκαμεῖν. Paus. etiam pro κακουργεῖν κατὰ τῆς πόλεως, id est malè cogitare, & reip. mala moliri, σκαιωρεῖσθαι. Dicimus etiam εἰλοκαμεῖν τῷ δ' ἰλίῳ, ἢ τῷ ἔα

168

πταιοεῖαι, præuaricari. Bud. Com.

Ἐθηλοπάθεια. de industria perperam, & ignauiter.

Ἐθηλοπαθῶ. obaudio, nõ libenter audio.

Ἐθηλοπαθῶν. ὁ. non uolens audire.

Ἐθηλοντικῶς, ἐθηλοντικώ, & θηλοντί. uoluntarie, ultro.

Ἐθηλοντήρ. ῆρος. &

Ἐθηλοντής. οῦ. ὁ. &

Ἐθηλοντός. οῦ. ὁ. &

Ἐθηλούσιος. α. ὁ. uoluntarius.

Ἐθηλόπορος. ε. ὁ. uoluntarius ganeo.

Ἐθηλοπρόξενος. ου. uoluntarius hospes, qui ultrò, non iussus hospites excipit. πρόξενοι enim sunt, qui è repub. ad hoc munus administrandum sunt destinati.

Ἐθηλουργός. οῦ. ὁ. sponte sua faciens, laborans libenter.

Ἐθηλουσίως. ultrò, libenter, sponte.

Ἐθηλυμός. densus.

Ἐθίλω. θήλω, uolo.

Ἑός. ή. ὸν. sui. genit. singul. primitiuus ab hoc pronomine ὅ.

Ἔθη. τὰ. instituta prouinciæ Politiano interprete.

Ἐθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. assuefacio, frango. Est unum ex uerbis quæ assumunt ι, & augmentum faciunt per α diphthong.

Ἐθισμός. οῦ. ὁ. consuetudo.

Ἐθιστός. ή. όν. consuetus.

Ἐθιτός. ή. όν. assuetum.

Ἐθμός. ὁ. exhalatio, uapor.

Ἑθμός. ὁ. uinculum.

Ἐθναρχία. ἡ. πραρχία.

Ἐθνάρχης. ου. ὁ. gentis præfectus.

Ἐθνικός. ή. όν. ὁ. gentilis, ethnicus.

Ἐθνικῶς. ῶς. ὁ. gentilis, eiusdem gentis.

Ἔθνος. ους. τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordine & societate, & genere hominum. Plato in Gorgia, ἅπαντα

μὲ ἰατροῦ ἀρίστου ἢ τῷ πόλα σύπαντος, ἢ πρὶ ἄπον τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους. Sic Cicero pro Mure. Quid si illa officiosissima natio candidatorum obuiam uenit. Bud. Com.

Ἔθος. ους. τὸ. mos, consuetudo, institutum.

Ἐθόωσα. acui. ἀόατος est, cuius primitiuum non est in usu.

Ἐθρίς. ὁ. uertex, ὁμίλος.

Ἔθω. ω. ἄσω. α. consuesco, ex consuetudine facio.

ΕΙ.

Εἰ. si, utinam. Accipitur etiam pro διότι & ὅτι. Bud. Com.

Εἰ βούλει. aut si mauis, atq; adeò, imò uerò. Bud. ibidem.

Εἴγε. siquidem, utiq;, ἄπερ.

Εἴγουν. si, saltem.

Εἰ δ' ἄγε. agedum, age. pro ἄγε δή, κατ' ἔκθλιψιν Atticè. Bud. Com.

Εἰ δ' ἄρα, pro ἄπερ ἄρα dicitur. Bud. ibidem.

Εἰδ' ἄμη. si minus, alioqui, quod nisi uerum est. Bud. ibidem.

Εἰδήμων. idem.

Εἰδότως. sicui.

Εἴθε. si, siquando, utinam.

Εἰκαί, quamuis.

Εἴκαρ. utique.

Εἴκου. sicubi.

Εἰμή. si non, nisi, an non, quin.

Εἰμόνον. si modo.

Εἰνάρ. si certe, si, quandoquidem. Bud. Com.

Εἴπερ ἄρα. siquidem. Bud. ibidem.

Εἴπου. sicubi, siqua, siquo.

Εἴποθεν. siquo ex loco.

Εἰποί. si aliquo.

Εἴπου. sicubi.

Εἴπως. si qua ratione, si quomodo.

Εἴρε ἤθελον. si ita mauis.

Εἰ σοι φίλον. si molestum non est.

Ἔιτε. siue. ἔιτε ἀκούσει, ἤτε μὴ, an audiuit, nec ne?

Ἔιτι. num.

Εἶτ' ἐπὶ τούτοις. deinde.

Ἔιτου. si cuius.

Ἔιτω. sicui.

Ἕλα, ας. ἡ. herba, gramen.

Ἔλα. eia. aduerbium hortantis.

Εἶλα. præteritum medium ab αἱρέω.

Ἑλμίν. ῆνος. ὁ. locus humidus, amœnitas.

Εἰμάρ. si.

Εἰ ὄφελον. ὀφέλω. si, utinam.

Εἱανός. ὁ. ἱανός. tenuis, amabilis, perspicuus, peplum.

Εἶαρ, ἔαρος. τὸ. pro ἦρ. æstas, uer. Ab ἴω, id est ἰκνέομαι. τότε γὰρ ἱκνέονται οἱ ἰχθύες.

Ἑλεινός. οῦ. ὁ. uernus.

Ἑλαφοπότης. ὁ. sanguipota.

Ἕλαφος. ου. ὁ. uestis.

Ἔλασκον. sinebam.

Ἑλάδ. sedebat ἐκάθητο.

Ἕλδω, abiectione ῥ ν pro λείβω. lacrymari, stillare.

Ἕλμα, ατος. τὸ. imago, similitudo.

Ἕλσε. si saltem.

Ἐλλάνιμος. ὁ. ὁ. speciosus.

Ἐλλάνεται. apparet, uidetur.

Εἶδαρ. ατος. τὸ. esca. pro ἴδαρ, ἕλομα, βρῶμα.

Εἴδαυλος. prudens, doctus.

Εἶδος. forma, species, pulchritudo, idea. Cæl. lib. 17. cap. 1.

Εἰδόμην. uiderem.

Εἰδέναι. nosse, per syncopē ν ἀδυνάτου.

Εἰδεχθέστατος. η. ὁ. deformissimus.

Εἰδεχθής. ἐος. ὁ, ἡ. turpis, deformis.

Εἰδέω. μι. ἰσον. scio.

Εἰδή, pro ἐκεῖδή, ponit Homer. Iliad. 1.

Εἰλείμος. conuersio, fuga, conuolutio.

Εἰλύμαρ. αρος. ὁ. peritus.

Εἴλυσις. cognitio.

Εἰδί. specialiter.

Εἰδικός. οῦ. ὁ. specialis, formalis.

Εἴδιος. humidus.

Εἰδίω. fudo, anxius sum.

Εἴδομαι. uideor, appareo, assimilor. Depon.

Εἶδος. ους. τὸ. species, facies forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur.

Εἰδοφοίω. repræsento, refero.

Εἰδυῖς. ciens, peritus.

Εἰδύλιον. τὸ. idyllium, parutum poēma, cuiusmodi sunt apud Theoc.

Εἶδω. μ. ἄσω. μέλ. π. εἶδα. ἀπρόσωπ. ᾔδει pro ᾔδαρ. cognosco, intelligo, uideo.

Εἰδώ. prudentia, aspectus.

Εἰδώω. καθεύδω, dormio.

Εἰδωλεῖον. ου. τὸ. templum idolorum.

Εἴδωλον. ου. τὸ. effigies idoli.

Εἰδωλόθυτον. ου. τὸ. idolothytū, sacratū idolis.

Εἰδωλολατρία. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.

Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id est idolorum cultor.

Εἴδωλον. ου. τὸ. simulacrum, spectrum.

Εἰδωλοποιία est cum introducitur persona nota, sed mortua, & quæ loqui desierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28.

Εἰδωλοφανῆς. οι. simulacri speciem habentes.

Εἰδώς. sciens. syncope pro εἰδυῖς.

Εἶεν. esto, sint, sit sanè, age, sic fiat. Est autem optatiuus uerbi εἰμὶ, εἴην, εἴης, εἴη per syncopen, ἶεν.

Ἕεσθαι. sequi, assimilari.

Εἷδαρ, poēt. statim.

Εἴθ'. uinam.

Εἰθάω. iustitia.

Εἰθάρ. μαθεῖν, discere, obedire.

Εἴθισα. consuetus.

Εἰθύ-

Εἰκάω. impetu feror, desydero.

Εἰκάφρων. salax, lasciuus, ἀσωτικός. Cæl. lib. 9. cap. 16.

Εἰκαδάρχης. uiginti uirorum ordinis præfectus.

Εἰκαδιστά. οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam εἰκάδας, hoc est uigesimum diē cuiusque mensis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl. li. 11. c. 32.

Εἰκάζω. assimilo, imaginor, fingo, coniecto, adumbro, uiuam formam ex primo.

Εἰκάθω, pro ἔκω. cedo.

Εἰκαί. quamuis.

Εἰκαιοβουλία. ας. ἡ. uana consultatio, stoliditas.

Εἰκαιομυθέω. stultè, & inepte loquor, blatero.

Εἰκαιομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uanilo quium.

Εἰκᾶον. ου. τὸ. uulgus. (ὅμιλος.

Εἰκαιοξύνμοσύνη. μ. ἀσω. π. ιηα. ἀκαιομυθία

Εἰκαιοξυμοσύνη. ας. ἡ. ἀκαιομυθία, nugacitas.

Εἰκᾶος. ου. ὁ. uanus, communis, leuis, sine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχὼν, quilibet, in ordinem cogendus.

Εἰκαιοσύνη. ης. ἡ futilitas, uanitas.

Εἰκαίστατος. ατος. ἡ. idem.

Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigesima dies mensis. Cæl. li. 11. ca. 32.

Εἰκασία. ας. ἡ. &

Εἰκασμός. ῦ. ὁ. coniectura.

Εἰκασμός. similis.

Εἰκαστής. ῦ. ὁ. coniectator.

Εἰκασταὶ λόγοι. rationes ueri similes atque opinabiles, ad exemplar effecti. Bud. Com.

Εἴκατι, Dorice pro ἔκοσι. uiginti.

Εἴκει. uidetur, decet, ἐοικέ, ἔπρεπε, ἁρμόζει.

Εἴκελος. ὁ. ὁ. decens.

Εἰκελόυπνος. ὁ. ὁ. somno similis, uanus.

Εἴκελος. ὁ. ὁ. similis. dicitur & ἴσκελος.

Εἴκη. ῖ. ἡ. ἄνεσις. ſi utiq, ἄνεσις.

Εἰκοίθω, pro ἐκοίθη. aduenire.

Εἰκῆ. inconsultò, temere, frustrà, sine causa, intempestiue. ἐκ εἰκῆ, non abre, non immerito.

Εἰκλύσμα. clysterе infundo.

Εἰκονοβολέω. assimilare, repræsentare.

Εἰκὼν καθέω. ratiōe moueri, causa duci.

Εἰκονίσω. effingo.

Εἰκονικός. ἡ. ὁ. similis, imaginarius.

Εἰκός. ἡ. ὁ. imago, εἰκών. Aristoph.

Εἰκός. ότος. τὸ. par, decens, cōsentaneū. ὡς εἰκός, non mirum, uerisimile est, ut conijcio. ὡς τὸ εἰκὸς, id quod appareret, ut par est. Cicero in part. τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.

Εἰκοσάβοιον. τὸ. quod boum uiginti precium habet.

Εἰκοσαέτης. uiginti annorum. (not.

Εἰκοσάπρωτοι. uiginti primi. Bud. in An

Εἰκοσάλωπος. &

Εἰκοσάρτεμος ναῦς. nauis habens uiginti remos.

Εἴκοσι. uiginti. (boum.

Εἰκοσίβοιος. ου. dignus precio uiginti

Εἰκοσιετής. ίδος. α. tas uiginti annorum.

Εἰκοσιπλάσιον. uicies tantundē ualens, uigecuplum.

Εἰκοστός. ἡ. ὁ. uigesimus.

Εἰκοσολόγος. qui uicesimā partē bonorū colligit à subditis more tyrannico. Probrosum id habebatur. Vnde Aristoph. Ran. θωμυκίων ἄρ, ἀκοσολόγος, καὶ κοδαίμων. id est τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ πόλει συνάγων, inquit commentator. Cæl. lib. 12. ca. 14.

Εἰκοσόργυια. τὰ. uiginti uallos habētia.

Εἰκοτολογέω. ex coniecturis dicere.

Εἰκότως. iure, meritò, meo iure, iure optimo.

Εἰκτην. ὁμοιόθησαν, similes erant, Hom. Iliad. α. Ab ἔδω, ἔσω, ἔλω. & præt. pluſ. perf. ἔλην. Vnde tertia perſ.

169

dual. ἀλάτλω, & syncopa ἴλτλω, dialysi uero ἴλτλω.

Εἴλατος. similis.

Εἴλω. μ. ξω. w. χα. cedo, fugio, locũ do, obedio, ἕλω. unde ἐλών. Neut. datiu.

Εἰκὼν. όνος. imago, similitudo, simulacrum, effigies, & per apocopen ἀκώ.

Εἴκαρ. ανδος. ὁ. obediens, πειθόμενος.

Εἰκός. similis, decens. παρὰ τὸ ἔοικα, τὸ ὁμοιοῦν, καὶ πρέπειν.

Εἶλα. legumen, calamus.

Εἱλαδόν. in gyrum simul, uniuersim.

Εἱλαμίδες. αἱ. panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo sunt, & alio nomine μήνιγγες appellantur.

Εἱλαπινάζω. μ. άσω. w. αχα. sum in conuiuio, conuiuor magnifice.

Εἱλαπινασίς. σῦ. ὁ. conuiua.

Εἱλαπίνη. ης. ἡ. cõuiuium magnifice instructum, compotatio. Hom. Odyss. α. ἀλαπίν' ἐὺ ναίεμεν, ἰπὰ οὐκ ἔραμεσθα τάγ' ἔπιρ. Vbi duæ conuiuiorũ species complectitur. ἀλαπίνω enim quod ad splendorem magnificentiamq; esset apparatum, appellabant antiqui: eiusq; cõuiuas ἀλαπινατὰς. à λάπτω, quod ligurire significat, & cõcoquere. ἔραν & uerò, ad quod plurimi, sed suo quisque sumptu, conueniunt. Athen. lib. ι. & Cæl. lib. 14. ca. 57.

Εἴλαρ. ρος. τὸ. propugnaculum, defensaculum.

Εἱλάρχαι. ordinum præfecti.

Εἶλα. flabat.

Εἱλάωτοι. οἱ. serui qui solent uocare cõuiuas, qui & uocatores regij appellantur, & cibario præfecti ministerio. Cæl. li. 13. ca. 14.

Εἰλείθυια. ας. ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cæl. lib. 12. cap. 13. & lib. 15. cap. 24.

Εἱλίσσω. circumplicari & obuolui, ut terra circum axem mundi. Dicitur & ἰλίσσεσθαι, ut Aristot. ἔντερον ἰλιγμῶδες dicit inuolutũ & conuolutum. Εἱλεῖσθαι ψιλόμενον, in arctum cogi, συνωθεῖσθαι. Bud. Com.

Εἶλεν. accepit, destruxit, uicit.

Εἰλεός. ὁ. ileus, uoluulus, morbus intestinorum in equis. Item mensa coquinaria. Item secessus, latebrà ferarum, sed proprie anguium.

Εἰλίπης. ὁ. maledicus.

Εἱλίσσω. μ. ίσσω. ττ. ιξα. uerto, uoluo, in orbem obambulo. Item induo, tego, claudo. Accus.

Εἰλεάδης. ου. ὁ, ἡ. ileo gracilioris intestini morbo laborans. Iliosus dicitur à Plinio lib. 10. ca. 4.

Εἶλη. ἡ. solis splendor.

Εἶλη, spiritu tenui. ordo, multitudo, soramen.

Εἰλημένη δίκη. edita actio dicitur. Bud. Com.

Εἰλεδόν. conuersim.

Εἰλυθριᾶν. &

Εἰλυθριᾶσθαι. apricari.

Εἴλυθι. propitius esto.

Εἰλύϊον. τὸ. in sole calefactum.

Εἰλήλουθα, άορ. ab ἐλεύθω, pro ἐλήλυθα. ueni.

Εἴλυμα. inuolucrum, tegumentum.

Εἰλυμφόες. conuictus.

Εἴλυπται. concessum est.

Εἴλυς. propitius.

Εἴλυσις. ιος ἡ. motio, color, στροφή.

Εἴλυσις. æstus, Plat. de Rep.

Εἰλυτικόν. τὸ. tractile.

Ἐπιγγιάω. uertigine uexor, σκοτόομαι.

Εἰλιγγος. ὁ. uertigo, obtenebratio.

Εἴλιγμα. inuolutio, συστροφή.

Εἰλιγμός. ὁ. flexuosis orbibus existẽs.

Ἐπικαμπὴς. flexuosus, anfractus.

Εἰλικρίνεια. ας. ἡ. syncritas.

Εἰλικρινὴς. ους. ὁ, ἡ. syncerus, uerus, non fictus,

Εἰλεδοῦμαι. irascor, inuoluor.

Εἰλύω. quiesco.

Εἰλόοντε. οἱ. apud poëtas affines, quæ duas sorores duxerunt.

Εἰλίπους. οδος. ὁ, ἡ. uertens, & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.

Εἰλίσσω. ἑλίττω, circumuerti.

Εἰλιτρής. ῆος. ὁ, ἡ. conuolutus, perplexus.

Ἐιλεμμένος. exulceratus.

Εἴλω. prohibeo, εἴργω.

Εἶλον, ἀόρ. β. ab αἱρέω, uel ἕλω.

Εἰλός. οῦ. τὸ. frenum, habena, uinculum.

Εἰλαπίνη. inaures.

Εἰλυμός. οῦ. ὁ. secessus interior, spelunca.

Εἰλύσιον. uermiculus quidam.

Εἵλυμα. ατος. τὸ. uestis, uelamen. παρὰ τὸ ἑλῶ.

Εἰλυός. οῦ. latibulum, φωλεός.

Εἰλύς. ύος. ἡ. limus, cœnum, μίλαξ, ἰλὺς, τύλμα.

Εἰλυσπάδην. ad modum serpentis aut uermis moueri, συμπάθη.

Εἰλυφάω. μ. άσω. υ. αωμι. & εἰλυφάω. circumuoluo.

Εἰλύω. abscondo, in limo inuoluo.

Εἴλω. uerto, suscipio, conuoluo, contorqueo.

Εἰλωτάγ. αος. ἡ. seruitus.

Εἰλωτάω. seruire.

Εἵλωτες. οἱ. apud Lacedæmonios erant quorũ fortuna media erat inter seruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Thessalos πενέσται, apud Cretenses κλαρῶται & μνῶιται, apud Mariandynos δορυφόροι, quales Argiuorum γυμνήτες, & Sycioniorum κορυνηφόροι. Poll.

Εἰλώτη. τος. ἡ. famulitium Spartanorum.

Εἰλώς. ῶτος. ἡ. serua.

Εἷμα. ατος. τὸ. uestis, amiculum.

Εἱμάδες. αἱ. casæ, tuguria.

Εἷμαι. sedeo, indutus sum.

Εἵμαρμαι, ἀ μείρομαι. fatatus sum Atticè pro μεμαρμαι.

Εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum. Cic. de Diuin. lib. 1. Fatum appello, quod Græci εἱμαρμένην, id est ordinem, seriemq; causarum, cum causa causæ nexa rem ex se gignat. Gellius libro 6. cap. 2.

Εἵμαρταί μοι. mihi fato datum est, decretum.

Εἵμαρτο. fatatum erat.

Εἱμείρομαι. cupio.

Εἱμὴν, pro ἐσμὲν. sumus, Arato.

Εἱμένος. ὁ. indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ ἕσμαι.

Εἶμι. μ. ἴσομαι. sum. Vnde infinitiuus εἶναι, esse, quod aliquando licere significat: quemadmodũ Cicero, Quem enim deprecari esset. Aliquando est filium esse, natum esse. Isæus, φασὶ μὴ οὖν εἶναι θρασυμάχῳ υἱόν τον, Aiunt patrem habuisse Thrasymachum. ἔναι ἰωυτῦ, est sui iuris esse, id est αὐτεξούσιον εἶναι. ἔναι ἔξω αὐτοῦ, mente alienatum esse. Bud. Comment.

Εἶμι. eo. ἔς πὴ ἔασι, is & ibis. παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Εἵμορος. fatatus, πεπρωμένος.

Εἶν, pro ἐν poëtice.

Εἰναετής. nouem annis, aduerbialiter.

Εἶνον, spiritu denso. emittere, seruare.

Εἰνάλιος, pro ἐνάλιος. ον. ὁ. marinus.

Εἰνάνυχος. aduerbium, per nouem noctes.

Εἰνάτηρ. ηρος. ἡ. fratria, id est uxor fratris. Neq; enĩ glos est, cũ apud Hom. γάμος & εἰνάτηρ p diuersis inueniam.

tur. Dionysius uocat ἀνάκτορας, quæ aliter synnymphi dicuntur, hoc est consponsæ duobus uel pluribus nuptæ fratribus, sicut alij dicũtur, uel etiam æquales, quibus duæ nupserint sorores. Cæl. lib. 17. ca. 24.

Εἴνατος. η. ὁ. pro ἔνατος. nonus.

Εἴνετα. ἕνεκα.

Εἰνσία. literæ.

Εἰνί. ἐν.

Ἐνιόδιος. ε. ὁ. in uia positus, uel in uia habitans.

Ἐνός. ᾶ. ὁ. Ionice, ἑνός.

Ἐνοσίγαιος. ε. ὁ. Enosigæus, mouens terram. Neptuni epitheton.

Ἐνοσίφυλλος. ε. ὁ, ἡ. altus, uentis afflatus, consitus arboribus, frondosus, Iliad. ϛ.

Εἴνω. tego.

Εἴξασι. Ϲ

Εἴξασι, pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ ἔοικα τὸ ὁμοιῶ, similes sunt.

Εἶπα, ἀόρ. α. Ϲ ἔπον, ἀόρ. β. ab ἔπω. dixi.

Εἰπέ. dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter ἀπέ, ἐλθέ, εὑρέ, Ϲ καβέ Attice.

Εἰπεῖν. dicere, narrare, cõmemorare.

Εἰπέρ. certè, ἄπερ, ἐάν, ὡς.

Εἰπέσθω. dico, sequor.

Εἶπῃθα Aeolicè, pro εἴπῃς. dixeris.

Εἰπόμην. sequebar.

Εἶπος. laqueus, παρὰ βάρ Ϲ. ab ἴπλω lædo. Cæl. lib. 8. ca. 3.

Εἴπως. si quo modo.

Εἶρ. ος. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰρά. ᾶς. ἡ. ecclesia, concio.

Εἰραφιώτης. ὁ. Dionysius. παρὰ τὸ ἐρέα φέω ἐριτῷ μυρῷ διὸς.

Εἴργω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.

Εἰργασμένη γῆ. terra culta.

Εἱργμοί. οἱ. uincti Ϲ ergastularij seruti, ergastula.

Εἱργμός. ου. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehensi detentio, quæ lege licita erat, nisi uades ipse daret. Bud. Com.

Εἴργνυμι. μ. εἴρξω. ϖ. ἔρχα. idem quod εἴργω.

Ἔ ργομαι. facesso, abeo, summoueo. Ἔρχεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος Ϲ, de proscriptis dicebant, id est aqua Ϲ igni interdici cuiquam. Ἔρχεσθαι τῶν ἱερῶν, à sacris facessere. Dicũt quoque ἄρχεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, Ϲ ἄρχεσθαι ταφῆς, pro eodem. Bud. Comment.

Εἴργω, denso spiritu. custodiæ trado, ea ἔρκεο, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item ἔργω uetσ simpliciter, Ϲ prohibeo transitum. Sciendum quando significat claudere in carcerẽ aspiratur, aliàs tenuatur. Vnde composita καθείργνυμι Ϲ κατάργνυμι. Bud. Com.

Εἱρβύρη. cardo ianuæ, ὀρσοθύρα, πρόφυξ.

Ἔρεος. ου. τὸ. Ϲ ἔρεον. seruitus, captiuitas. Hesych.

Εἴρεος. ου. ϖ. remigatio, remigium. Idem significare Ϲ ἔρεσον quidam ponunt.

Εἰρεσιώνη. πε. ϖ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborũ fructibus circũpendentibus, qui ante ianuas ædiũ per puerum poni erat solitus in honorem Apollinis. De hoc Suid. Ϲ Aristoph. interpres in Plut. et Equit. Item Plutarch. in Theseo. Huc arbitror pertinere, quod de Locrensium legatis Liu. tradit, qui in uelamentis supplicum ramos oleæ, more Græcorum, porrigentes, cum flebili uociferatione humi procubuerunt.

Εἰρλω.νος.ὁ. nomen ætatis, puer q̃ iam fari poteſt. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω.

Εἶρις.ι. iris, arcus cœleſtis.

Εἶρκα. dixi.

Εἰρηνᾶος.ον.ὁ. paci deditus.

Εἰρηνικῶς. pacificè, placidè.

Εἰρηνεύω.μ. σω.υ. σκα. pacem habeo, in pace cuſtodio. Neutr. accuſ.

Εἰρήνη.ης.ἡ. pax, quies.

Εἰρηνικός.ὸν.ὁ. pacificus.

Εἰρηνόλυκοι. οἱ. feciales uertuntur à Dionyſio.

Εἰρηνοποιός.οῦ.ὁ. pacificus, pacis conciliator.

Εἰρηνοποιῶ. pacifico.

Εἴριον.ι.τὸ. lana.

Εἱρκτή.ῆς.ἡ. carcer, cuſtodia. (ται.

Εἱρμός.οῦ.ὁ. ſeries. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω

Εἰριαίμος. ον. ὁ. lanam tractans, uel ornans.

Εἴρομαι.μ.ἠρόμην. interrogo. Lucian. πρὶν τινὰς φιλοσόφους λόγους ἀρῆσθαι, Et philoſophicas quaſdam quæſtiones habitas. Depon. accuſ.

Εἰρίφορος.ον. pendens.

Εἰριόεις. ον. ὁ, ἡ. habens uellera innexa, laniger.

Εἰριοπόλος.ον.ὁ. lanam tractans.

Εἰρίοπον. ouis epitheton, lanigera.

Εἶρος.ους.τὸ. lana.

Εἱρύατο pro ἐρύσαντο. cuſtodierunt.

Εἰρύω. ſaluare, cuſtodire.

Εἰρύομαι. cuſtodio.

Εἰρεσίρης.οι. idem quod ἐρετμόφορα.

Εἴρω, tenui ſpiritu. μ. ιρῶ. υ. ἔρρηκα. dico, ſpiritu denſo ſpiritu, necto.

Εἴρων. ονος. ὁ. cauillator, non uera dicens, diſſimulator.

Εἰρωνία. ἡ. diſſimulatio, ironia.

Εἰρωνεύομαι.μ. εύσομαι.υ. εύσαμαι. diſſimulo, cauillatoriè decipio.

Εἴρωνος.ον. diſſimulator.

Εἰρωτοφόροι. οἱ. interrogati apud Hero.

Εἰρωτόντες. interrogãtes apud eundẽ.

Εἰς. in, ob. Bud. Com.

Εἰσαὰ. ſemper, ἀὰ. Sed ἀὰ tribus temporibus indifferenter iũgitur, εἰσαὰ uero futuro ſolum.

Εἰς ἅπαξ. τὰ εἰσάπαξ.

Εἰσαῦθις. in poſterum, poſthac, iterum, ſtatim, aliàs.

Εἰς αὔριον. in craſtinum.

Εἰς δέον. tempore neceſſario.

Εἰς δωίχμιρ. ☞

Εἰς δωίχθρ. pro uiribus.

Εἰς ἐμὲ. uſque in ætatem meam.

Εἰς ἔπειτα. deinde.

Εἰς ἐπιοῦσαν. in poſterum.

Εἰς ἔτι. adhuc.

Εἰς ἕω, mane, ſub auroram.

Εἰς καιρὸν. opportunè.

Εἰς κοινὸν. communiter.

Εἰς μακρὰν. procul.

Εἰς μέγα. ualde, excellenter. πάνυ, μεγάλως.

Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in ſequentem annum, ſiue nouo ineunte anno.

Εἰς ὅσον. quandiu.

Εἰσόκε. uſquequo, donec.

Εἰς πέμπτον. die quinto.

Εἰς τὰ νῦν. in præſentiarum.

Εἰς τὰ οἴκαδε, οἴκαδ'.

Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.

Εἰς ταῦτα. ad hæc.

Εἰς τάχος. breui, celeriùs.

Εἰς τέλος. omninò, penitus, prorſus.

Εἰς τετάρτιον. die quarto.

Εἰς τὸ ἔσχατον. ad ſummum diſcrimen.

Εἰς τὸ ὕστερα. in poſterum.

Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.

Εἰς τοὐναντίον. in contrarium.

Εἰς τὸ ὁμοῖον μέρος. pro uirili.

Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.

Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.

Εἰς τοὔμφανες. in propatulum.

Εἰς τυπτόμενον. pro uiribus.
Εἰς τὸπισθεν. retro.
Εἰς ὥραν. ad maturitatem.
Εἷς. ἑνὸς. ὁ. unus.
Εἷς ἕκαστος. unusquisq;
Εἷς. ἐς. ἑνὸς. ἀρχαῖος.
Εἰσαγγελεύς. ἑως. ὁ. delator, accusator in senatu.
Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio, nuncius, accusatio publica, crimen læsæ maiestatis, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legibus perperam latis. Gel. lib. 5. ca. 3. & Bud. Com.
Εἰσαγγέλω. μ. γελῶ. σ. γελα. uoco ad iudicium, accuso aliquem reipublicæ causa, delator sum, defero aliquē. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. introducens.
Εἰσαγόμενοι. initiati, assimilati.
Εἰσάγομαι. &
Εἰσάγω. μ. ξω. σ. χα. introduco, insti. tuo, induco. Aliquando defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia constituere, item intendere. Εἰσάγειν εἰς τὰς φράτορας, est profiteri liberos. Εἰσάγειν εἰς τὰς γεωνίας, hoc est gentiles. Εἰσάγειν τινὰ τὴν δίκην, est actionem restituere. Εἰσάγω φόνου δίκην, accuso inuidiæ. Bud. Com.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionem rei dare potest, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγεύω. induco, uiam doceo.
Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principium, ut cū res à primis initijs & rudimentis traditur. Latini elementa dicunt. Dicitur & magistratus Athenis, qui iudicibus accusantes.
Εἰσαγωγικόν. τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός. ἡ. ὸ. introductorius.
Εἰσαγώγιμος δίκη dicitur, contra cuius exordium præscriptio iure obiici nō potest. Bud. Com.
Εἰσαΐσσω. μ. άσω. σ. σα. exaudio. Gen.
Εἰσάπαξ. μαι. μ. ᾶμαι. insilio. Depon.
Εἰσαραγάδαν, pro βιάσασθαι.
Εἰσαναβάς. άσης. ὁ. ascendens.
Εἰσάπαξ. simpliciter, omnino, semel.
Εἴσατο. assimilatus est, ὡμοιώθη.
Εἰσάλλομαι. άλτομαι, ingredi, insilire.
Εἰσάρασμα. laceratio.
Εἰσαφικνέομαι. μ. ίξομαι. σ. γμαι. accedo.
Εἰσαχθῆναι. accusari, citari.
Εἰσβάθης. profundè.
Εἰσβαίνω. ingredior.
Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. σ. λα. inuado, ingredior, aggredior.
Εἴσβατον. τὸ. quod adiri potest.
Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.
Εἰσβιάζω. μ. άσω. σ. αχα. aggredior, irruo.
Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Bud. Com.
Εἰσδέχομαι. μ. έξομαι. σ. γμαι. admitto. Accus.
Εἴσδυσις. introitus.
Εἰσδύω. &
Εἰσδύομαι. &
Εἰσδύω. μ. ύσω. σ. υσα. ingredior. Neut. absol.
Εἶσε. locauit, statuit. ut Ζεὺς ἐπὶ θρόνου, ἐκάθισεν, ἔκτισεν. ἀφ' οὗ εἶσε.
Εἰσελάω. cogo.
Εἴσεμι. intro, adsum. Εἴσεσι. ingredi tur, subit.
Εἰσελαύνω. duco, insequor, inequito.
Εἰσελθεῖν δίκην. reū agi. Et εἰσελθεῖν τὴν γραφήν, ad iudicium uenire. Bud. Comment.

Εἰσεμπορεύομαι. mercaturæ gratia hostes accedere.

Εἰσεργάζομαι. inducere.

Εἰσέρχομαι. μ. ἀσυνάδομαι. ἀόρ. β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. absol.

Εἰσέχαρ, pro εἰσέρχεσθαι. ingredi.

Εἰσέτι. adhuc.

Εἰσέφθην. admisit.

Εἰσείημι. recipio, intromitto.

Εἰσηγγέλη, ab εἰσαγγέλλω. detulit, calumniatus est.

Εἰσήγησις. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσηγητήριον. magistratus, uel sacerdotij exordium.

Εἰσηγητής. ἀνδ' ἀσυνάλου, suasor et author, qui aliquid noui introducit, designator. Bud. Com.

Εἰσηγορία. ας. ἡ. accusatio.

Εἰσηγοῦμαι. consulo, hortor, moneo, doceo, author sum & suasor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.

Εἰσία. in memoriam ueniebat.

Εἰσιέναι. inferre, inducere.

Εἰσιτήριον. τὸ. uectigal pro introitu.

Εἶσθα. i, uel eas, uel ibis, es.

Εἰσθορέω. insilio.

Εἰσί δ' οἱ. sunt qui, id est aliqui.

Εἶσι. it, uenit, πορεύονται, ἔρχεται.

Εἰσίασιν. ingrediuntur.

Εἰσιέναι. inire, ut εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς, inire magistratum. Est etiam subuenire, hoc est, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plutarch. ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῆλθε ἡ ἀπορία, Subijt reputatio. quod etiam ἐπεισιέναι dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire eum domi. Εἰσιέναι ἐπὶ γραφήν, est postulari & causam dicere, quod etiam dicitur εἰσιέναι τὴν ἀγῶνα τῇ γραφῇ. Bud. Com.

Εἶσιθι, pro ἔσθι. ingredere.

Εἰσίμη. ης. ἡ. introitus.

Εἰσίμι. uicus.

Εἰσίνια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magistratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principis alicuius ingressu.

Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.

Εἰσκεκοσυρωμένος. arrogans, mollis. A moribus fœminæ cuiusdam, cui nomen κοσύρα.

Εἰσκηρύττεσθαι. nominari, aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω. importo. Bud. Com.

Εἰσκρίνομαι. ingredior, insinuo. Philo περὶ ἀόσμων de animalibus in aëre agentibus, ὅτι τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἐστὶ ἀέρια σώματα θνητοῖς. Bud. Com.

Εἰσκρίνω. τὸ εἰσοικίζω. intromitto, ingredi facio. Bud. ibidem.

Εἰσκρίσεις. εἰς. insinuationes.

Εἰσκυλίω. aduoluere, intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur, Aristoph. Vesp. Bud. Com.

Εἴσω. assimilo, comparo.

Εἰσωμάζω. ἀσυνήθως εἰσέρχομαι, ἐπὶ ἃς οὐ εἰσέρχομαι. Athenæ. lib. 6. Bud. Comment.

Εἰσόδια. redditus, sumptus.

Εἴσοδος. ου. ὁ. introitus, & προπύλαιον templi, uestibulum, aditus, expeditio.

Εἰσοικίζομαι. tributum fero, uendico.

Εἰσόκε. donec.

Εἴσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Εἰσοράω. inspicio.

Ἴσος, & dialysi ἶσος. ον. ὁ. congruus, æqualis, ὃς ἴσον πᾶσι μεμέρηκε &c. Vnde & ἴσον φρονεῖς, ἀκράτας, ἀγαθὸς, ἰσοτυχία, animus moderatus, cõstans, neque stupide abiectus, neq; efferus.

Εἰσόκι. usquequo, donec.

Εἰσπαίω. ingredior, insilio.

Εἰσπέμπω. accerso.

Εἰσπίτνομαι. inuoluo.

Εἰσπηδάω. insilio.

Εἰσπίπτω. irruo, irrumpo, intro, cum festinatione ingredior.

Εἰσπλέω. μ. οῦσω. σ. σκα. ἐς ἢ πλοῦν. adnauigo, mare intro, à littore soluo, Depon.

Εἴσπλοος. ε. adnauigatio, aditus, locus per quem introeunt naues in portũ.

Εἰσπνεῦν. amare, quòd inspiretur amor.

Εἰσπνήλης. ε. ὁ. ἐκ τοῦ ἀσπνεῦν, id est ἐρᾶν. ὁ ἐρώμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρῶντος ἀσπνιόμενος, amator apud Lacedæmonios, sicut apud Thessalos ἄϊττης amasius, Theocrit. Idyl. 12.

Εἰσπνοή. inspiratio.

Εἰσποιέω. μ. ήσω. σ. ηκα. adopto, do in adoptionem, coarcto. Accus.

Εἰσποιητός. οῦ. ὁ. ascititius, adoptitius, nothus.

Εἰσπομπή. ἡ. impetus, insultus.

Εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.

Εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.

Εἰσπράττω. μ. ἄ. ω. ξω. αχα. exigo. Εἰσπράττω τινὰ ἀφ' ἡμέρου, de eo dicitur qui acerbè, hoc est, πικρῶς ἀσπράττεται.

Εἰσπράττω & ἀσπράττομαι τὰ ἐγγύα apud Demosthen. pro exigo sponsionem. Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα exigo pecuniam à te. Bud. Com.

Εἰσρεῖν. influere, interlabi.

Εἰσφέρομαι. in medium affero, introduco, intrò admitto. Et pro προσφέρομαι, cibũ sumere, uel haurire quippiam, Aristot. li. 4. de Gener. anim. Bud. Com.

Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plini. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributũ dixit. Plutarch. ὥστε μικρά τι τὸν δῆμον ἀσπνεῖσθαι, ita ut populus tributum pendere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatis hominibus collatis. Est etiam cibum sumo sicut suum passiuum. Aristot. li. 4. de partibus Animalium, ἀδυνατεῖ ἅπασαι ἀναπνεῖν καὶ εἰσφέρεσθαι τὴν τροφήν. Hic enim significat cibum sumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. Εἰσφέρειν τινὰ εἰς μέσον ἐν τῇ βουλῇ, est in medium afferre sententiam, palàm censere aliquid faciendum, & authorem esse alicuius sententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι, est sententiam dicere quoquo modo.

Εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Bud. ibidem.

Εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me insinuo & introducor.

Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributum, collatio, cõmptio, census.

Εἰσφρήγνυμι. recipere, admittere.

Εἰσφρῆσαι. &

Εἰσφρῶ. admitto, ut in urbẽ uel domũ. Item deuoro. Bud. Com.

Εἰσχέω. μ. εύσω. σ. υκα. infundo. Actiu. accus.

Εἴσω. intro, pro ἴσω.

Εἰσωθέω. μ. ήσω. σ. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aspectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut ἐσωποὶ δ' ἐγίνοντο πρῶν. hoc est, Ante conspectum suum naues habebant.

Εἶτα. postea, adhuc, deinde, deinceps, sub hæc, at interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro ἰταλικὸν.

Εἴτε. siue.

Εἴτε. cum circunflexo. este, sitis.

Εἴτω. eat, sinatur.

Εἴω, & εἰάω. μ. άσω. σ. ἄκα. μέσος σ. ἄμην. ἀβρωστῶ. ἔκαν. uado.

Εἴωθα. consueui.

Εἴως, & ἕωσκε. usquequo.

Ἐκ.

ΕΚ.

Ἐκ ex, præpositio eadem quæ ὑπ' if, sed illa utimur consonãte sequente, hac uocali, & utraque genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ τότε. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, secundario.

Ἐκ ἐμπέδου. ex tempore.

Ἐκ τέλους, καὶ ἐκ παραλύσ, καὶ ἐκ παιδὸς, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adolescentia, à puero, ab initio iuuẽtutis.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παιδῶν. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκ πάλαι. &

Ἐκ παλαιοῦ. dim, olim, iam olim. Synes. Ἐτέροις ἐκ παλαιοῦ γεγονότες. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου, subauditur autem χρόνου. Bud. Com.

Ἐκ παντὸς, uel ἐκ παντὸς τρόπου, omnino, omni ratione, omni pacto, omni ope re. Bud. Com.

Ἐκ παραγγέλματος. ex proposito.

Ἐκ παρασκάσεως. ex compositio.

Ἐκ παραλλήλου. διατ' ἀναλλήλωσιν, per alternitatem, uel (ut Gel. ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem significantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Homer. βασσ' ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex insperato.

Ἐκ παρόδου. ex diuerticulo, extra positum. (Bud. Com.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia.

Ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à transuerso.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκ πολλοῦ χαλοῦσι, τὸ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Ἐκ προμήσεως. consultò, ἐκ προμηθείας.

Ἐκ προνοίας. delita opera, προνοήτως.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adolescentia. Dicitur etiam ἐκ παιδὸς, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παραυτοχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. ex professo.

Ἐκ τοῦ ταῤῥησιάζεσθαι. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiso.

Ἐκ τοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ. è regione.

Ἐκ τότε. deinceps, postea, inde, ex hoc tempore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἐκ χαρὸς δουβῶν. totis uiribus, omni tempore.

Ἑκα. de longe.

Ἑκάεργος. ὁ, ἡ. longè mittens, & à longè operans, procul arcens.

Ἑκαθεν. de longè, eminus, πόῤῥωθεν.

Ἑκάς. de longè, procul, à.

Ἑκαστάτω. longissimè.

Ἑκασχόσε. quocunq, quoquo uersum.

Ἑκασχόθεν. undiq.

Ἑκασχῆ. ubilibet.

Ἑκασχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστη. maximè, quotidie.

Ἕκαστος, siue ἕκασος. unusquisq, quilibet, πᾶς ἕκαστος. πάντες ἕκαστοι, singuli. Sic & πᾶς τις pro unoquoq. οἱ καθ' ἕκαστον, & ὁ καθ' ἕκαστος, singuli. Et neutro genere τὸ καθ' ἕκαστον, & τὰ καθ' ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ' ἕκαστα, singula. Ita & fœmin. gen. αἱ καθ' ἑκάστας. Plutar. τὰς καθ' ἑκάστην ἀρετὰς. Bud. Com.

Ἑκάστοτε. quotidie.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, passim, undiq.

Ἑκάτι. longissimè, πορῥωτάτω.

Ἑκατόν. ν. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Ἑκάτειον. τὸ. Hecatæ ſtatua.

Ἑκατεράκις. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. utrinq;, ex utraq; parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκαερίδιον. τὸ. genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant.

Ἑκάτερος. ρα. ον. uterq;, alteruter.

Ἑκατέρωθεν. utrinq;.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρως. utrobiq;.

Ἑκάτη. ης. ἡ. Hecate. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατηβολίτης. ου. ὁ

Ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epithe. Apollinis.

Ἑκατήσια. ſacrificia Hecates.

Ἑκατι τῇ βολῇ. à longè.

Ἑκατόγχαρος. ου. ὁ

Ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. centimanus. Aegæonis uel Briarei epitheton.

Ἑκατόμβαια. τὰ. feſta, & certamina apud Græcos olim.

Ἑκατόμβοιος. ου. ὁ. ualens centum boues. Erat autem βῦς monetæ genus apud Athenienſeis ab eius pecudis nota, ualebat duas, & ſeptuaginta ſiliquas. Inde apud Home. hecatõbœa, & enneabœa arma. Bud. de Aſſe.

Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, ſacrificiũ ſolenne centum boum. ἀ πανηγυρικὴ θυσία.

Ἑκατόμβιον. ου. τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμπεδον. ου. τὸ. templum Athenis, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Eſt & nomen regionis. Cæl. li. 10. cap. 6.

Ἑκατομπλάσιον. ονος. ὁ. centuplus, centuplicatus.

Ἑκατόμπολις. ιος. ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ inſulæ epitheton.

Ἑκατόμπους. οδος. ὁ, ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος. ου. ὁ, ἡ. habẽs centũ portas.

Ἑκατόν. centum.

Ἑκατόνζυγος. ου. ὁ, ἡ. centiremis, centum tranſtrorum.

Ἑκατόνθυμος. multũ, magnũ, auguſtũ.

Ἑκατονταέτης. centum annorum.

Ἑκατοντάκις. centies.

Ἑκατονταπήχεως. ου. ὁ, ἡ. centũ cubitorum.

Ἑκατόνταρχος. ου. ὁ. centurio, tribunus.

Ἑκατονταπλοῦς. centuplus. Bud. Com.

Ἕκατος. ου. ὁ. Apollo, ὀξὺς ἢ, ὁ μακρόθεν βάλλων.

Ἑκατοστή. cẽteſima uſura. Bud. de Aſſe.

Ἑκατοστός. ή. όν. centeſimus.

Ἑκατοστύα. ῶν. ἡ. centuriæ.

Ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenus.

Ἐκβαβάξαι. commouere, excutere.

Ἐκβαίνω. μι. εἶμι. μαι. ὁρ. β. ἐξέβλω. euenio, egredior, præterco.

Ἐκβακχεύομαι. μ. εύομαι. ν. σομαι. debacchor, perterrefacio, celebro feſtum indecorè.

Ἐκβάλλομαι. iactũ leuandæ nauis cauſa facio. In Act. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Aliquãdo eſt egredior. Itẽ irrideri.

Ἐκβάλλω. μι. αλῶ. ν. βέβληκα. profero, ejicio, expello: & aliquando in exilium expello, Demoſth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλλ ὕσταμὸς ἀς πλὴν βάλλασα &c, pro ἐμπίπλη, ἀφ' ἐκπίπλω. Item partum abigo, abortũ pario. Theophra. 9. & Plut. Latinis quoq; ejicere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percuſſa ejecerit. Bud. Com.

Ἐκβαρβαρόω. barbarũ reddere, & efficere, Iſocr. & Athen. Vnde ἐκβαρβαρῶσθαι, paſſiue apud Strab. barbarores fieri.

Ἔκβασις. ιος. ἡ. puentus, exitus, ecbaſis.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus,

176

famosus.

Ἐκβιάζομαι. μ. άζομαι. π. ασομαι. vim facio. Accus.

Ἐκβιαζόμενος. vi oppressi.

Ἐκβιασθείς. γέντος. ὁ. vi coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. π. ασα. duco, probo. Accus.

Ἐκβιβαστής. τοῦ. ὁ. exactor, id est coactor, executor.

Ἐκβρίζω. ululare, θρηνῶν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.

Ἐκβλίβω. elido, exprimo.

Ἐκβλύζω. effundo, emano.

Ἐκβολὰς. ἄδος. abortus. Item purgamentum argenti, apud Strab.

Ἐκβολάδην. radicitus, & cum bulbo euellere.

Ἐκβολή. ῆς. ἡ. electio, præda. Dicitur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, ostia fluminum. Item præter exitum fluminis etiam quemcunq; exitum significat per loca angusta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς ἐκ στενῶν ἐκπιπτούσας ἐκβολὰς. Bud. Com.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φόρια dicuntur, Latinè electoria.

Ἔκβολος & ον. ὁ. electus, electitius, abortiuus, ut ἐκβόλιμα ὕδατα, electitia oua Et Plin. Aegyptus ecbolimam habet suam abortiuos facientem.

Ἐκβόσκω. depasci, ἀναδίδω.

Ἐκβύω. ululatu nociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ασα. emitto, eijcio. Accus.

Ἔκβρασμα. τὸ. naufragium, reliquiæ navis in littus reiectæ.

Ἐκβρασμός. ῦ. ὁ. ebullitio, tumulus.

Ἐκβράσσω. expello.

Ἔκβρεμα. τὸ. abortus.

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumulus.

Ἐκγαμίζω. cloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuse rideo.

Ἐκγεγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγειτνιάω. μ. άσω. π. ασα. circumuenio uerbis, præstigijs illudo. Accus.

Ἔκγονον. τὸ. fœtus, filius. (ptis.

Ἔκγονος. ς. ὁ, ἡ. filius, filia, nepos, & nes

Ἔκγραφος. ς. qui monstrat quibus argumentis dato circulo (uerbi gratia) imperatũ trigonum, uel quid aliud possumus conuenienter assscribere.

Ἐκγυμνάω. seruitor. (Capella.

Ἐκδάκρυον. ς. τὸ. lachrymas stillans, gutta dum cadit.

Ἐκδεής. utilis imperfectus.

Ἐκδιαιτώμενος. intemperans, qui ordinato uictu non utitur.

Ἐκδεία. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδειματόω. μ. ώσω. π. ωσα. &

Ἐκδειμαίνω. μ. ήνω. π. ανα. terreo. Accus.

Ἐκδέρω. μ. ερῶ. π. αρκα. excorio. Accus.

Ἐκδέχομαι. μ. έξομαι. π. ξαμην. recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id est succedo, τὸ ὑποδέχομαι. Depon. accus. iung.

Ἔκδηλος. ς. ὁ, ἡ. manifestus, supemins.

Ἐκδημαγωγέομαι, uoce passiua. &

Ἐκδημαγωγέω. duco populum, pluralitate uinco.

Ἐκδημέω. μ. ήσω. π. ησα. peregrinor, foris ago, domi non sum. Contrarium est τῷ ἐνδημέω. Neut. absol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum seruire perpello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ς. ὁ, ἡ. longinquus. Ἔκδημος & ἔσχατος, id est ἀπώτατος, extrema profe

Ἐκδιήγησις. εως. ἡ. traditio. (ctio.

Ἐκδιαιτάω. male administro, intemperans sum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδίαιτος. ου. ἡ. transgressio regulæ uiuendi.

Ἐκδιάστα. stamen, pensum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδαμι. μ. δώσω. π. ωκα. loco, eloco, ope

ram alterius conduco, dedo, trado, do, ædo, id est manifesto, publico. Accus.

Ἐκδιηγᾶσθαι. totum narrare.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo, uindico, ulciscor, ut ἐκδικῶ σε, te & scelus ulciscar: & ἐκδικῶ σοι, iniuriã tibi illatam ulciscar, quod etiam δίκην ἐκδικᾶν dicitur. Ponitur aliquando pro ἐκβάλλω. Bud. Com.

Ἔκδικος. ε. ὁ, ἡ. ultor, uindex, iniustus. Bud. in Annot. post.

Ἐκδίκησις. εως. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. ε. ὁ. ultor, persecutor, cuius munus est iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentum uel pecuniã reipublicæ debent. Bud. Com. & Annot. post.

Ἐκδικία. ας. ἡ. ultio.

Ἐκδικᾶμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκειν. interdum de exulibus, exterribus, eiectisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. κ. ωκα. expello, pumio, persequor. Accus.

Ἐκδοχεῖον. ε. τὸ. cisterna, receptaculũ.

Ἐκδορία. τὰ. desquamatoria, siue erasoria medicamenta, quæ cutis continuitatem soluunt, urendiq; ui & potestate cutis eius aliquam partem auferunt.

Ἔκδοσις. εως. ἡ. erogatio, expẽsa, editio.

Ἔκδοτος. ε. ὁ, ἡ. deditus, dedititius.

Ἐκδοχεῖον. τὸ. promptuarium.

Ἐκδοχή. exceptio, expectatio.

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. &

Ἔκδρομος. ε. ὁ. excursio.

Ἔκδυσις. εως. ἡ. emersio, tergiuersatio.

Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήθημαι. π. ημαι. in contrarium dissuadeor.

Ἐκδυώσμαι. &

Ἐκδυώω. &

Ἐκδύω. exuo, excutio, exeo.

Ἐκεῖ. illic, ibi. Interdũ pro illuc, illò.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκείνου. τὸ. ὃ ἐκεῖνος ἀποσημῆνον. sicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Bud. Com.

Ἐκεῖνος. η. ο. ille.

Ἐκείνως. illo modo, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἐκεῖσε. illuc, illò. Aliquando etiam pro illic.

Ἐκεχειροφόρητος. η. ὸ. fecialis.

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. inducia, uacatio, spatiũ temporis, remissio. Ab abstinendis manibus dicta. Gel. lib. 11. cap. 17.

Ἐκήλαρον. argentum.

Ἔκθλιμμα. τὸ. feruida eruptio.

Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.

Ἐκζωπυρέω. excito.

Ἔκηλ. longè.

Ἐκηβολία. ας. ἡ. iaculatio, τόξου & ὀϊστία.

Ἐκηβόλος. η. ὸ. funda, & procul iaciens, sagittarius. Epitheton Apollinis, ab radiorum solis in terras immissione.

Ἔκηλα. quietè.

Ἐκηλία. quies, benigna tractatio.

Ἔκηλος. η. ὸ. quietus, tacitus.

Ἔκητι. longe. Item ἐνεκα χάριν, τῆ βοηθῶ. Hesiod. διὸς μεγάλοιο ἕκητι. Ponitur aliquando pro sine.

Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obstupeo. Neutr. absol.

Ἔκθαμβος. η. ὸ. stupor, stupefactus.

Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.

Ἐκθερσής. ους. ὁ, ἡ. benè animatus, qui est fortissimo animo.

Ἐκθειάζειν. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.

Ἐκθειάζω. in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum esse existimo, diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅθεν καὶ τὰ πάντα ἔργα ἐκθειάζεται, Vnde res tota in religionem tracta est. Est etiam consecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero.

fero, ἀποθῶ, *ut* ἵδος ἀντὶ ῥωμαίοις ἰκθιά ἵσαν τοὺς βασιλίας, Herodian. Bud. Com.

Ἐκθεῶ. *consecro, ut deum colo.*

Ἔκθεμα. *titulus, inscriptio, tabula publice proposita.*

Ἔκθεσις. ιος. ἡ. *expositio.*

Ἔκθετος. η. ὸ, ὴ. *nefandus, iniquus.*

Ἐκθεοσοφία. ας. ἡ. *scientia diuina.*

Ἔκθετος. η. ὸ, ὴ. *expositus.*

Ἐκθέω. *excurro.*

Ἐκθηλύνω. *mollem facio, effœmino, enerue.*

Ἐκθηρόω. *uenor. de omni re dicitur.*

Ἐκθηρίζω. *effero, exaspero.*

Ἐκθύσανος, ὁ ἐκθυσάνου. *fimbria uestis.*

Ἐκθλίβω. μ. ἰψω. π. ψα. *exprimo, elido, excludo.* Accus.

Ἔκθλιψις. ιος. ἡ. *elisio. figura est, ubi consonans aliqua, inter primam & ultimam syllabam elidituꝛ, ut* σκῦφλον, *pro* σκύφιλον.

Ἐκθορίω. *exilio, effugio, proripio me, repentè abeo.*

Ἐκθρόσκω. *idem est.*

Ἐκθύω. *ebullio, euomo.*

Ἐκθύματα. τὰ. *exanthemata, pustulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.*

Ἐκθύσανος. ου. ὁ, ὴ. *fimbrica uestis, uelox.*

Ἐκθυμία. ας. ἡ. *promptitudo.*

Ἔκθυμος. ου. ὁ, ὴ. *prompeus, alacris, intentus.*

Ἐκθύμως. *ex animo, promptè.*

Ἐκθύματα. *concilior.*

Ἐκθύσιμος. η. ὸ. *expiandus.*

Ἐκθύω. *efferueo, excido.*

Ἐκίδνημι. *iuit.*

Ἐκλίβα, *aduerb. mucronatim.*

Ἐκκαθαίρω. *expurgo, repurgo.*

Ἐκκαίδεκα. *sedecim.*

Ἐκκαιδεκάδυλος, *sedecim palmos longus.*

Ἐκκαιδεκέτης. η. *sedecim annorum.*

Ἐκκαίω, & ἐκκάω Attice. μ. κάσω. π. κανα. *exuro, inflamo, coburo.* Accus.

Ἐκκακῶ. *malis succumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlassescere,* ἐκκάμνειν. Paul. ad Ephes. 3. μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.

Ἐκκαλέομαι. &

Ἐκκαλέω. *euoco, conuoco, prouoco ad certamen.* Ἐκκαλεῖσθαι τὸν κρίσιν, *appellare, quasi euocare.*

Ἐκκαλύπτω. *detego facio, φανεροποιῶ. Huic contrarium est* ἐγκαλύπτω, *de quo diximus.* Bud. Com.

Ἐκκάμνω. *idē quod* ἐκκακῶ. Bud. Com.

Ἐκκαπηλεύω. *decipere.*

Ἐκκαρπίζομαι. *fatisco, defrugor.*

Ἐκκαρπιζόμενος. *defrugatus.*

Ἐκκάρπωμα. *fructus & prouentus accipio.*

Ἐκκάρπωσις. *fructuum, & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus.* Bud. Com.

Ἐκκατακλείω. *relinquo.* (dico.

Ἐκκατάγω. μ. αξω. π. αχα. *asscribo, adiu-*

Ἐκκατοικῶ. *incolat, inhabitat.*

Ἐκκαυλίζω. *caules produco, cresco.* Item *frango.*

Ἐκκαύω. *incendo.*

Ἐκκεγχρύω. *grana deligo, extendo, contero.*

Ἔκκαμμα. *expono, & proscribo.* Et cum dativo, *spero, ut* ἔκκαμμαι σοί, *id est pendeo à te.*

Ἐκκεάμενος. *expositus, procliuis.* Et ἐκκεάμενοι, φανόμενοι, *hoc est rei, qui pendentes à Latinis appellantur.* Bud. Com.

Ἐκκεχυμένος. η. ὸ. *q inter aleas bona sua profudit, quem uulgaris lingua* ἐκκεκοπισμένον *uocat,* ἢ ἀποκεχωρισμένον.

Ἐκπαλάφημι. obſurdui.

Ἐκπάλαιος. barbarus.

Ἐκπάω. μ. άσω. π. απα. exhaurio, exanio. Accuſ.

Ἐκπατάω. μ. άσω. π. ηπα. &

Ἐκπατίζω. ίσω. π. ιπα. pingo, ſtimulo, compingo, tranſigo. Accuſ.

Ἐκπαύλομαι. compilo.

Ἐκπεχυμμένος. effuſe.

Ἐκπέρυκλος. ὁ, ἡ. expulſus, ejectus.

Ἐκπέρω. μ. ίσω. π. υκα. pello, in exilium mitto, ſeparo, excommunico. Accuſ.

Ἐκπλάω. μ. άσω. π. απα. ſecludo. Accuſ.

Ἐκπλήθω. ſurripio.

Ἔκπλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.

Ἐκπλησία. ας. ἡ. cœtus, concilium, concio, congregatio. Athenienſes ſic uocant conuentum ciuium, id eſt σύλλογον τῶν πολιτῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculum homines ex agro accerſebãt, διάκλησιν appellabant: σύγκλησις autem de conſulibus dicebatur. Ponitur etiã pro loco ipſo in quo cõuenitur. Lucianus διαῤῥήγνυται τὴν ἐκκλησίαν, Vbi curiã in qua conſultãt undiq; ſtrauero.

Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. απα. concionor, conuentum celebro, ad concionem uoco. Neut.

Ἐκκλησιαστήριον. uocabant Alabandeni munuſculum theatricũ, ut annotat Vitru.

Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necyo. uſurpauit pro eo, qui audit concionem.

Ἐκκλητάω. uocare in ius, ἀκλήτους ἄγειν. & ἐκκλητάζειν dicitur, cui teſtimonium denunciatur. Bud. Com.

Ἔκκλητος. ον. ὁ. appellatio. Cæl. lib. 9. cap. 14.

Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accuſ.

Ἐκκλιμακίζω. diſtorquere. nam κλίμαξ inſtrumentum eſt, quo tortores à ſontibus uerum extorquent.

Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή

Ἐκκολύζω. reprimi.

Ἐκκόλυω. μ. ύσω. π. υκα. eleuo. Accuſ.

Ἐκκλέβω. exibilare, explodere. eſt enim ὠνοσμὸς, ſtrepitus, & ſibilus oris.

Ἐκκυβαλικεύω. circumuenire, aſtutè furari, Ariſtoph. Equit.

Ἐκκοιλιτός. uentroſus, craſſus.

Ἐκκοιτῶντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ὤων. excluſio ouorum.

Ἐκκολυμβάω. enato.

Ἐκκολυμβῶν. ῶντος. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.

Ἐκκομίζομαι. &

Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ιπα. exporto, Thucy. ſicut ἀποκομίζομαι importo. Item effero mortuum, ἐκφέρω, ἐκφοράω. Bud. ibidem.

Ἔκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, caluæ diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptum fuerit.

Ἔκκοπος. feſſus.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo, ſeparo. Bud. Com.

Ἐκκορακίζω. reijcere, perſequi.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrumpo. Bud. Com.

Ἐκκρέμαμαι. extollo.

Ἐκκρούω. ἐκκρούσω.

Ἐκκραγγάνω. exclamare.

Ἐκκρεμαννῦμι. exaturatus ſum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμὴς. dependens.

Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συνίεμαι. Ariſtot. de Animal. 8. ἀπὸ

ἐκκρίνεται ὅταν ἀπ ἰσχίων ἐλθεῖν. Idem Galeno dicitur de uomitu, & excrementis alui, quemadmodum excernere Latinis. Bud. Com.

Ἔκκριτος & ἐκκριτός. excretus.

Ἐκκρίνω. μ. νῶ. ω. νικα. approbo, lõgo tẽpore dubito, hæreo. Item expello, secerno, segrego. Aristot. ἐκκρίνει ἢ ἐκ τῶν λαμπρῶν ἐπαύσιον τὸ ἔγγονον, abstrahunt, ablactant. Item ordine moueo, numeróq; expũgo, Xenoph. lib. 1. mud. Item ἀποδοκιμάζω, ut ἐκκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ ἀφορίζομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Cauf. Bud. Com. Vnde

Ἔκκρισις. εως. ἡ. excretio, exhauftio, exuctio. Theophra. ἅτε τῆς ἐκκρίσεως ἀπὸ καλλωπισμοῦ γινομένης, Vtpote cum fenfim fuccus exuctior maturefcendo fiat. Galen. ἔκκρισιν, ἄμματος ἐν τοῖς ἑψητοῖς τὴν ἀμοιβαίαν uocat. Bud. Com. Item feletio. Aliquando deiectio.

Ἐκκριτοί. feleeti iudices & præcipui, ἀπόκλητοι. Horum nongenti erant, ad cuftodienda fuffragiorũ fcita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur ἐντὸς τεταγμένοι, id eft in ordinem, numerumq; redacti, quos & ἐγκαλίους dicunt, id eft circulares, uiles & uulgares. Bud. in Annot. & Com.

Ἐκλεκτα. τὰ. dicuntur quæ dicata funt, ut eximia, & egregia, & θαύματα. Bud. Com.

Ἐκλύω. μ. ούσω. ω. υκα fugo, elido, libero, miffum facio, expello, eijcio, excuio. Accuf.

Ἐκλυβάω. periclitor, aleæ me cõmitto.

Ἐκνεύω. reuelo.

Ἐκκυκλημα. τὸ. machina lignea in theatro, qua circumacta oftendebatur

fpectatoribus, quicquid fecretũ in fcæna ageretur.

Ἐκλυτίω. & (Accuf.

Ἐκλυτίω. μ. ίσω. ω. ιλκα. euoluo, reuoluo.

Ἐκλυμαίνω. μ. ανῶ. π. αγλα. exundo. Neutr. abfol.

Ἐκλύματα. exanthemata.

Ἔκνυσος. canis, q̃ interfculatur alterũ.

Ἐκνίκαν. litigare.

Ἐκναβᾶν. ante oculos habere, ac metuere.

Ἐκπάτισμα. ατος. τὸ. &

Ἐκπατισμός. ῦ. ὁ. genus faltationis euiufdam, in qua ultra humerum ex calcitrare oportebat.

Ἐκπαμβάνω. recipere, ἀποπαμβάνω. Item excipere, id eft medicamenta contufo aliquo humore deluta colligere, ἀναπαμβάνω. Celf. lib. 5. Hæc excipiuntur cerato è rofa facto. Itẽ percipere, Ifocr. Aliquando excipere, id eft interpretari, intelligere, Gregor. Bud. Com.

Ἐκπαμπρώομαι. glorior.

Ἐκπάμπω. μ. άψω. π. αμφα. reluceo. Neu.

Ἐκπανθάνομαι. μ. άθομαι. θ. υσμαι. obliuifcor. Depon. accuf.

Ἐκπανάω. contero, extero, plano.

Ἐκπάγομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. eligo, προκρίνω, προτιμῶ, Plat. in Timæo, & Demofth. Item ἀναγινώσκω, Pauf. Depon. Sic etiam

Ἐκλέγω. μ. ξω. γ. χα. eligo. Vnde & pro annotare fiue colligere ponitur. Ariftot. ἃ δὲ λίθοι τὰ ἴδια ἐκάστου ἐκλέξαντες. Item oratorie loquor, concionor, Demofth. Item τὸν φόρον ἐκλέγειν τέλος ἀπαιτῶ καὶ ἀσπάζομαι, quod coactoris officium eft. Et cũ duobus accufatiuis conftruitur. Aefchin. καὶ τὰ τέλη τὰ παραπλέοντας ἐξέλεγεν, A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebat. Bud. Com.

Ἐκλάγματα. electuaria, quæ ori imposita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. A λείχειν, id est lingendo.

Ἔκλακτον. ὀ. delinctum.

Ἐκλαπία. uenia, concessio.

Ἔκλαπτον. eclegma, quod lingendo absumitur.

Ἐκλειπτικός. ἡ. ὀ. defectiuus.

Ἐκλείπω. μ. εἴψω. π. εφα. deficio. ἐκλιπὼς ἐκ τοῦ βίου, è uita sublatum. Neutr. absol.

Ἐκλείχω. delinquo, deuoro.

Ἔκλειψις. ιος. ἡ. defectio, eclipsis.

Ἐκλιπτέον. arguendum, aperiendum.

Ἐκλιπτός. ἡ. ὀ. delectus, qui etiam ἀπόκλιπτον dicitur.

Ἐκλιπυμφος. ἔκκριτον, egregius.

Ἐκλιπυμφος. remissè.

Ἐκλίπαρ. dempto cortice expolire, λιπίσαι.

Ἐκλευκός. ἡ. ὀ. candidus, intensè albus.

Ἐκληθάνειν. obliuionem inducere.

Ἔκλειπις. quod deest, prætermissum.

Ἐκλειπὴς. ἰος. ὁ, ἡ. deficiens.

Ἐκλειπτέον. adsumendum est.

Ἔκλησις. obliuio.

Ἔκλιμος. præcipitanus, exuccus.

Ἔκλινον. inclinati sunt, terga dederũt.

Ἐκλυόσαι. è retibus elabi, periculum effugere.

Ἐκλειοτριβέω. contero minutissimè.

Ἐκλιπαίνω. impinguo.

Ἐκλιπανθῶσαι. pinguefactum esse.

Ἐκλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deprecor impensè, rogo, obtestor. Neut. accus.

Ἐκλιπεῖν. mori.

Ἐκλιτώνειν. ἐκκλιτῶδες.

Ἐκλιχάζω. incito.

Ἐκλογᾶν. ἡ ἐκλογάς.

Ἐκλογεὺς, καὶ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.

Ἐκλογὴ. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.

Ἐκλογίζομαι. numero, reputo.

Ἐκλογισία. as. ἡ. enumeratio.

Ἐκλογον. τὸ μετὰ τὸ λόγων.

Ἐκλοχάνομαι. μ. άσομαι. π. ωμαι. genero. Depon.

Ἐκλύομαι. μ. ύθομαι. π. υμαι. deficio, dissipo, dissoluo, soluo, eneruor.

Ἐκλυρός. ὁ. uiridis, humidus.

Ἐκλυσάω. impetu feror.

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, imbecillitas.

Ἐκλυτήριον. ὁ. τὸ. solutio.

Ἔκλυτος. ὁ. ὀ. fractus, uiribus defectus.

Ἐκλύω. libero, dissoluo.

Ἐκλωπίζω. furor. Item exuo, excorio.

Ἔκμαγδον. ὁ. τὸ. effigies.

Ἐκμαγεύω. effigio, exprimo.

Ἔκμαγμα. ζος. τὸ. magma, massa ex unguentorum fecibus.

Ἐκμαίνομαι. μ. νῆμαι. sæuio. Depo. abso.

Ἐκμαίνω. insanire facio.

Ἐκμαλθακῶσαι. mollé et dissolutũ redde

Ἐκμανθάνω. perdisco. (re.

Ἐκμαρτάνομαι. frustror, uanus, & superuacaneus fio.

Ἐκμαρτυρᾶν. testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata.

Ἐκμαρτυρία. ἡ. testimonium quod fit per præsenteis.

Ἐκμάσσω. μ. άξω. π. αχα. tergo, sicco. Itẽ fingo, exprimo, effigiem figuramq; exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον. Accus.

Ἐκματῶδη. exquirere.

Ἐκμεθύσκω. humore redundanti uitio & corrumpo, apud Theophrast.

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. mitigo.

Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.

Ἐκμελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. inconcinnus, absonus, discrepans, Aristid. Item ὁ ἐκμανὴς μανικός, dissolutus, & secors, et iners, Syn. Bud. Com.

Ἔκμικρον. infirmus.

Ἐκμιτρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dimetior. Accus.

Ἐκμιχανῆ

Ἐκαιχανῶς. repentè.
Ἐκπαγλοπροσώπους. οἱ. protracti.
Ἐκπαιόω. indignor.
Ἐκφαίνω. enunciari, exprimi.
Ἐκφλυάω. indico.
Ἐκφορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. protendo. Acc.
Ἐκφορνῶ. pollui.
Ἐκφυμεῶ. unitari.
Ἔκφυσος. ου. ὁ. mercedis expers, stipendio priuatus.
Ἐκχαλάω. exantlo.
Ἐκῴκει. exibat.
Ἐκψηλάω. excutio, extirpo.
Ἐκῳστέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fugo, abstergo.
Ἐκψύξησις. ιος. ἡ. exustio.
Ἐκψωκτεύω μ. ήσω. ω. ηκα. derideo.
Ἐκψυκτερισμός. ῦ. ὁ. subsannatio.
Ἐκψυχάω. more resolutorum & rigentium membrorum torpeo.
Ἐκψυλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cum naui portum exeo. Neutr.
Ἐκψώλευ. ferat, pro ἐκψυχάτω. Theoc.
Ἑκὼμῖ. τὸ ἠλίφας, educes.
Ἐλαυνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. eneruo, ἐκθηλύνω. Accus.
Ἐλαύω. μ. άσω. ω. ακα. declino, subduco, enato. Item ἐλαυσοῦται apud Theocr. pro ἀλιγονοι.
Ἐλαφίας. ου. ὁ. procella, uentus procellosus, quasi è nube erumpens.
Ἐλαφρα. μ. ύνω. ω. υκα. euigilo, resipisco Neutr.
Ἐλαύνομαι. μ. άσομαι. ω. ωμαι. enato. Depon.
Ἐλαυνάω. obtineo, uinco. Accus.
Ἐλαυνῶ. Lauo nitro.
Ἐλαυνοβρόγες. οἱ. nitro perfricti.
Ἐλαφις. ιος ἡ. elutio, absterſio.
Ἐλαφια. ας. ἡ. mentis lapſus, delyrium.
Ἐλαφρῶς. Ϝ
Ἐλαφρως. enormiter. Ariſtoph. Pluto, ἢ ἠλαφρῶς μ' ἐκακώσε.
Ἐλαφρος. illegitimus.

Ἐλαφρότατα ſupra modum, impotentiſſimè.
Ἔλαφος. ſtultus.
Ἐλαφρολόω. curo, medeor, conualeſco.
Ἐλαφροφέω. alieno, reijcio.
Ἐλαφία. perturbauit, ἐθορύβα. ἀπὸ τῶ ἐλαφοῖσιν.
Ἐλαφρὶ. ſponte, ἑκουσίως.
Ἐλαφροπαλάνων. magnifica & ſuperba uerba crepabam, Ariſtoph. Ranis.
Ἐλαφρόθυμος. ὁ. ἡ. uoluntarius.
Ἐλαφαγλόπατος. formidoloſiſſimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillem, quaſi peruicaciſſimũ, aut uehementiſſimi animi, præcipuóque furore natum.
Ἐλαφαγλάμαι. τὸ ἐλαφλίζομαι, ſtupeo, terreor, admirationi ſum.
Ἐλαφαγλόθυμοι. θαυμάζοντες, ἐκπλήττόμενοι.
Ἐλαφαγλῶς, pro ἐκπληκτῶς. horribiliter, egregiè, magnificè, admirabiliter.
Ἐλαφαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. impaſſibilis, extra affectus & paſſiones, immodicè affectus.
Ἐλαφαφάσω. manifeſto.
Ἐλαφαίω. egredior.
Ἐλαφάλαυσος. grauis, ſuperbus.
Ἐλαφαλαίαν. præter gymnaſticas leges agere.
Ἐλαφαπτῆσθ. in pappos tranſire.
Ἐλαφαφαχίδιοι. ſpurij.
Ἐλαφάτιον. extra uiam, ἔξω πάτου.
Ἐλαφάφιον. diſſimile, non paternum.
Ἐλαφικτίω. pecto, uello.
Ἐλαφίμπω. μ. ἐμψω. ω. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accus.
Ἐλαφαλαμφῶς. effuſe.
Ἐλαφδιχίσκα. elabi aſtutè, & periculũ declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis eſſe, ut manus aucupum effugiant, ſcribit Plutarchus. Cæl. li. 16. ca. 16. & Eraſm. Chiliad.

Ἐκπίπτω. μ. σω. deſtruo, depopulor, deuaſto.

Ἐκπερίχομαι. circũdo, cingo. Vnde ☞

Ἐκπερίειμι. ambire ☞ uſquequaq; circũdare. Herodian. οὐ προσδοκῶντος ἤ σφισὶ ἐκπεριελθὼν τὴν ὕστερ συλλώσασθαι. Bud. Com.

Ἐκπερισπασμὸς, plus eſt quàm περισπασμός: Nam περισπασμὸς eſt, cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem poſteriorem ſpectent, ἐκπερισπασμὸς uero eſt plenior conuerſio triplici flexione conſtans, quod fit cũ poſt περισπασμὸν rurſus in haſtam conuertũtur, ſi quidem in haſtam moueri primum cœperunt: aut in læuam, ſi læuorſum ☞ in ſcutum fuit prima inflexio. Bud. Com.

Ἐκπέσσω. maturo, concoquo.

Ἐκπετάζω, ☞ ἐκπετάννυμι. extendo.

Ἐκπέτασα uocabantur pocula quædam latiora. πέτασα enim folia perampla dicuntur. Cæl. lib. 15. ca. 6.

Ἐκπετήσιμος. ον. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπεφυκότες. οἱ. enati.

Ἐκπεφυλοφορημένος. η. ὸ. condemnatus.

Ἐκπήγνυμι. denſo, coloſtro.

Ἐκπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. Neutr. genitiuo.

Ἐκπλωίζωθαι. protendere, deducere, ἐξέκλῶθαι εἰς πόντον, ἐκμηχανᾶσθαι.

Ἐκπίεζω. μ. ίσω. π. ικα. exprimo, deprimo. Accuſ.

Ἔκπισμός. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perſeuerent ☞ plus iuſto patentes ſint, id quod uſu uenire ſolet Athletis in certamine compreſſis.

Ἔκπίσμα. ατ☞. τὸ. fractio caluæ in multas partes.

Ἔκπικρος. uehemẽter amarus. Bud. Cõ.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. όσω. π. υκα. ebibo. Neut. abſ.

Ἐκπίπλω. μ. ωσῶμαι. π. ἐκπέπλωκα. decido, excido. Item degenero, deſciſco à priſtino inſtituto, ☞ mutor. Plato, ἀπὸ ἀπόπτερον ἕδος ἡ νοσηράς ἐκπίπλει. Vnde ἐκπίπλω τὸ λόγῳ, cum deficior ſermone, ☞ oratio mihi nõ ſuppetit, ☞ cum memoria me deficit ☞ deſtituit, Aeſchimi. Item emano, exeo, ☞ prodeo foras, Ariſtot. de Mundo. Item emano ad uulgus, id eſt ἔκφορος καὶ ἔκπυστος ☞ γίνομαι. Plato Dionyſ. ἀναβεβήκασι τοι μάπτοι ἐκπίπτω ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀκοάς. Ité ἐκβάλλομαι, ejicior, expellor ☞ explodor, ut ἐξέπεσεν τῶν ἀθλωϊκῶν, Pulſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiã ☞ comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur exploditurq; à ſpectatoribus: contrà ἵσταται, quando placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἔκπλαγος. η. ὸν, ὁ. horribilis, odioſus, miſerabilis.

Ἔκπλαγότης. ſtupor, magnitudo.

Ἐκπλαγῆναι. admirari, ſtupere.

Ἐκπλειθρίζειν. eſt genus quoddam certaminis obire, idq; in præſcripta terræ dimenſione centum pedum. A πλέθρον quod eſt menſura centum pedũ ☞ ſexta pars ſtadij, uel iugerum.

Ἐκπλευρότερα. τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω. μ. εύσω. π. κα. enauigo. (mè.

Ἔκπλεως. plenè, ad plus, cumulatiſsi-

Ἔκπλεως. ὸ, ὴ. planus. Item perfectus, expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἅρματα τὰ ἐρικαμπύλα ἔκπλεω ἦν ὧν, Currus uehendis falcibus accõmodi, iam tũ expleti erant. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, Ἔκπλεω πάντα διατεθείμενοι. Ἔκπλεω πάντα ἐκάρχαν, omnia abunde ſuppetere, apud Demoſth.

Ἐκπλήδην. indiſcretè.

Ἐκπλήρω. μ. ώσω. ω. ωκα. suppleo, expleo. Accuſ.

Ἐκπληκτικός. ὄν. ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum ſtupore.

Ἔκπληξις. ιος. ἡ. ſtupor, ſideratio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus adueniens.

Ἐκπληρόω. μ. ωσω. ω. ωκα. expleo. Accu.

Ἔκπλήρωσις. ιος. ἡ. expletio.

Ἔκπλοις. tabes, quaſi percuſsio & ſtupor arborum, cũ ſtirpes exareſcunt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines ægri lõga tabe defecti.

Ἐκπλήττομαι. μ. ἥξομαι. ω. γμαι. ſtupeo, cum ſtupore admiror, attonitus fio, obſtupefio. Depon.

Ἐκπλήττω. μ. ἥξω. π. γχα. perterreo, perterrefacio, conſternatione afficio, in ſtuporem præ admiratione redigo, perculſum reddo. Accipitur pro ictu ſecuris excutio, apud Theoph. Accuſ. Bud. Com.

Ἐκπλυνῶ. ῶ. diſſoluere, lateres demere.

Ἔκπλοος. υ. ὁ. emiſſa claſsis, enauigatio.

Ἐκπλυτός. ὴ. ὸν. lauabilis, non retinens colorem.

Ἐκπνεομαχτόμενος. in uentum redactus.

Ἔκπνοισις. ιος. ἡ. expiratio, cum ærem reddimus reſpirando. Huic contrarium eſt ἀνάπνοισις. Bud. Com.

Ἐκπνέω. μ. όσω. ω. ωκα. expiro, exhalo. Item morior. Neutr. accuſ.

Ἔκπνοή. expiratio.

Ἐκποδών. ſtatim, ad pedem.

Ἐκποδών. eminus, procul. Ariſtoph. in Ran. ἄπαγε σαυτὸν ἐκποδών, ἀ ταῦ φρενῶς.

Ἐκποδωνοποιῶμαι. amoliri, amouere ne quid obſtet.

Ἐκποιῶ. alienari, in adoptionẽ dari.

Ἐκποίησις. ιος. ἡ. alienatio.

Ἐκποίητος. ον. ὁ. dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iamq; à ſua familia alienatus eſt, atq; ubi id factum eſſet, ἐκποίητος iam dicebatur eius familiæ in quã aſcitus erat. Dicitur etiam ὑιόθετος, ab ὑὸς & τίθημι ἢ ποιῶ, quaſi filius factitius. Differt autem τῆ ἀποκηρύκτου. nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre. Latini abdicatum appellant. Bud. Com.

Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item ſufficio, ἐξαρκῶ. Theoph. ἐκποίουσι ἔτι ἡ ὥρα, Tempore anni adhuc ſufficiente, hoc eſt pariendi ſpatium præbente. Itẽ alieno, hoc eſt emancipo. Item efficio & conſumo. Ἐκποιῶ μι τῆ δικαιηρίᾳ, ſubduco me è iudicio. Bud. Com.

Ἐκποίσω. &

Ἐκποιῶ. uello crines.

Ἐκπολεμόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uinco, debello.

Ἐκπολεμόω. μ. όσω. ω. ωκα. reddo inimicum. Accuſ.

Ἐκπολίμωσις. ιος. ἡ. debellatio.

Ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. per obſidionem capio. Actiu. accuſ.

Ἔκπωμα, uel ἴκπωμα, cum ω. ατος. τὸ. poculum.

Ἐκπομπεύω. μ. εύσω. ω. ωκα. pando ſecreta, conuicior. Accuſ.

Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

Ἐκπονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neut. abſol. Bud. Com.

Ἐκπονητός. τὴ. ὸ, ή. excultus, elaboratus.

Ἐκπονομεύω τοὺς πόδας. qui pedibus iter facere aſſueuerunt, Xenoph.

Ἐκποτῶμαι. idem quod ἐκπετάω.

Ἐκπορεύομαι.μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. exeo, egredior, proficiſcor, procedo. Depon. abſol.

Ἔκπόρευσις.ιος.ἡ proceſsio.

Ἐκπορευτός.ὸν.procedens.

Ἐκπορθέω. capio, duco captiuos, expugno.

Ἐκποιέ[illegible]ομαι.&

Ἐκποιέω.μ.ήσω.ϖ.ηκα.ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκποιέιν, Securitatẽ præſtet. Plato in Gorgia, paſsiue uſus eſt.

Ἐκποπυμμένος.η.ὸ.fibulatus, annectens fibulas.

Ἐκποτίω.μ.ίσω.ϖ. ικα.euolo. Neutrum abſolutum.

Ἐκπουλέω. cicatrice obducere.

Ἔκπούλωσις.ιος.ἡ. obductio cutis, cicatrix.

Ἐκπραΰνω.μ.υνῶ.ϖ.υνα. manſuefacio. Accuſ.

Ἐκπρεπής.ἐος.ὸ,ἡ. elegans, inſignis.

Ἔκπρησις.ἡ. exuſtio, intenſio.

Ἐκπρίαμαι.μ.ίσομαι. ϖ. ίημαι. emo. Deponens.

Ἐκπροθεσμέω. in mora eſſe. uerbum eſt in Pande. Græcis. Bud. Com.

Ἐκπροθεσμέω ἔκειν. uenire ultra diem præfixum condictúmue.

Ἐκπροθεσμὸς, ὁ ὑπερήμερος ἢ ὀφλήμασιν ἢ ὑποχίοσιν, qui ad diem præſcriptũ non ſoluit debitum, aut non implet quod promiſit. Bud. Com.

Ἐκπροφαύσκω. palẽm.

Ἐκπτερύσσω. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucian. in Encomio muſcæ, καὶ μὴν ἀλεύεται κατὰ τοὺς τάφους, ἅτις ἀτενὲς βλέπει εἰς αὐτὸ, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸ ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidẽ pauonum inſtar uariegata eſt, ſi quis attentius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.

Ἐκπτύω.extendo.

Ἐκπλήσσω.ἐκπλάγω, obſtupefieri.

Ἔκπληξις. ſine caſu. Aliquando enim ex priuationis ſignum eſt.

Ἐκπύδνως. repente.

Ἐκπυΐσκω. ad ſuppurationem perducere.

Ἐκπωμάζομαι.μ.άσομαι.ϖ.σμαι. interrogo. Depon. accuſ.

Ἔκπυρος. ϖ.ὸ. feruidus.

Ἐκπυρόομαι.μ.ώσομαι.ϖ.ωμαι.exardeo. Depon.

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.ϖ.ωκα. incendo, accendo, inflammo. Accuſ.

Ἐκπυρόω.μ.ώσω.ϖ.ηκα. igni luceo. Neutrum abſol.

Ἐκπύρωσις.ιος. ἡ. exuſtio. Cæl. lib. 12. cap. 24.

Ἔκπυστος. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atq; famam. ἔκπυστον γενέσθαι, famam præuertere, Thucyd.

Ἐκπωλέω.πραγματεύομαι.

Ἔκπωμα.ατος.τὸ. poculum, cyathus.

Ἔκραχος. ſtipes.

Ἐκρέω. decido, effluo.

Ἔκρηγμα. locus abruptus ſalebra. Item eruptio aquarum in magnis imbribus. Bud. Com.

Ἐκρήγνυμι. erumpo. Plutarch. νότος ἐκραγὰς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum, cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur ſupernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Greg. Bud. ibidem.

Ἐκρηγνύω.μ.ήξω.ϖ.ηχα. ſcindo, impreſſionem facio. Aelius. accuſ.

Ἔκρηξις.ιος.ἡ. uociferatio.

Ἐκρίζω. eradico.

Ἔκκριμα.ατος.τὸ. purgamentum.

Ἐκρο-

Ἐκρύ. ἔτος. ἰν effluxio.

Ἐκροφῶ. exorbet.

Ἐκρυέω. effluo.

Ἔκρυσις. ιος. ἡ. effluxio. Aristotel. lib. 7. de histor. animal. tradit uocari σὺν ἐκρύσας, hoc est eas conceptus corruptiones, quæ intra septimum diem fiunt, abortiones uerò ἐκτρωσμοὺς usque ad quadragesimum uocitari.

Ἐκσαλεύω. irretio.

Ἐκσάρκωμα. excrescentis carnis uitiũ, quod in ossibus cum euenit post fracturam sanatam, dicitur ἐκτρόπωσις. Bud. Com.

Ἔκσεισ. μ. άσω. σ. σκα. concutio.

Ἐκσηπτόμενος. ον. putrefactus.

Ἐκσιφωνίω. per siphonem euacuo.

Ἐκσκαπάλομαι. exporto. Bud. Com.

Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura descriptum, similitudinem referens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιασμένον. adumbratum.

Ἐκσπάω μ. άσω. σ. σκα. euello. Accus.

Ἐκσπερματόω. ad semen peruenire, semen reddere.

Ἔκστεγος. ον. ὁ. excluſus à fœdere, uel à societate, fœdifragus.

Ἔκστασις. ιος. ἡ. perculsio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de insano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad insperatum amici subitumq; conspectum dicitur stetisse mente captus. Dionys. sic uocat abstractionẽ mentis à corpore, ad contemplanda cœlestia, quæ etiã ἔκστασις dicitur. Quidam definiũt, non diu perseuerantem insaniam. Alij cõtrà insaniam perennem. Ἔκστασις οἴνου, dicitur de uino quod desinit generare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc somnũ, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl. lib. 9. ca. 29. & Bud. Com.

Ἐκστατικός. ἡ. ὸ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθους, numine afflatus. Item qui in furorem agitur, ὁ θυιὰς, ὁ θυιαδικὸς, ὁ ἱκμαϊὰς, furiosus, qui pronus est ad iram eundiam furibundam, & facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Aristotel. ὁ ἢ ταῦρος τῇ οἱ κάπροι θυμῷ θαι τῇ ἐκστατικοί.

Ἐκσύρω. μ. σῶ. σ. σκα. orno, extramitto. Accus.

Ἐκσύφαρ. priuare.

Ἐκσταγγίζω. excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστατέα. ατ. ἐ. &

Ἐκστράτωσις. ιος. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστατόω. infesto exercitu exeo & inuado. Bud. Com.

Ἐκστατοπεδόομαι. μ. όσομαι. σ. ωμαι. castra loco. Depon.

Ἐκστρέφω. μ. ίψω. σ. αφα. muto, inuerto, in alium habitum cõmuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ κόσ ἴσον μίρ&, ἵξω μεταθήμι. Aristophan. in Pluto, κατέκλασεν αὐτῆ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵν' ἀλλωῶς μάθοι, id est, Oculos eius inuersos alleuit.

Ἐκσυεγγοῦσθ. in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα. imago, effigies.

Ἔκτα pro ἔκτανον. occidit.

Ἐκτάδλω. porrectim.

Ἐκτάδιος. ὸ. extensus.

Ἐκταδόν. extensim.

Ἔκτακ&. sextus, ἔκτος. Suid.

Ἔκτακτοι. extraordinarij. Bud. Com.

Ἐκτανὴς. ἰος. prolixus.

Ἐκτανύω. μ. ύσω. σ. υκα. produco, id est

longo, extendo. Accuſ.

Ἐκτακεινοῦνται. humiliatur.

Ἐκταράττω. obturbo, moleſtus ſum.

Ἔκταρβημένος. ſtupens, attonitus.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. productio. Figura, quando ſyllaba breuis extenditur.

Ἐκτάττω. profero. Item τὸ παρατάττω, inſtruo aciem, καὶ συντάττω, id eſt compono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτάνυ. μ. νῶ. ω. αχα. produco, extendo, curo.

Ἐκτεχίσαι. extruere.

Ἐκτιλᾶν τλῶ δίκλω. pœnas pendere.

Ἐκτιλεῖται. perficitur.

Ἐκτιλής. ἐος. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἐκτιλές. ἐος. τὸ. prouentus fructuum.

Ἐκτίματα. τὰ. puſtularum eruptiones in capite.

Ἐκτίμενυ. μ. ἐκτμέσυ. π. ἐκτέτμηκα. excido, id eſt caſtro. Accuſ.

Ἐκτένεια. ας. ἡ. aſſiduitas, perſeuerantia, extenſio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής. ἐος. ὁ. prolixus, intentus, animi non anguſti, liberalis.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnibus uiribus, toto animo, prolixè, id eſt admodum liberaliter. Cic. pro Flacco, Id non ſolũ fecit, ſed etiam prolixè cumulatéque fecit. id eſt ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum eſt, κτητέον. aduerbialiter.

Ἐκτεθακτόω. meritis afficio.

Ἐκτετμημένοι. οἱ. caſtrati, ſpadones.

Ἐκτεύς. ἐος. ὁ. triens, ſextarius, eſt autẽ octo chœnicum: ab eo dictus, quòd ſit ſextarius medimni, hoc eſt modij. Bud. de Aſſe, & Com.

Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη. numiſmatum appellationes ſunt.

Ἐκτήκομαι. colliquco, intabeſco. Bud. Comment.

Ἐκτήκω. μ. ἐξω. π. ηχα. liqueſacio, tabefacio, macero. Accuſ.

Ἐκτημόειον. τ. τὸ. ſextans, ſexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerum, & expono in terrã, hoc eſt è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἐκτικά. ſpecies febris leuiter oſsibus inhærens, ut uix ſentiatur donec paulatim corpus abſumat, quaſi dicas habitualem.

Ἐκτικοί. οἱ. qui corporis habitudine laborant.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλοῦσθαι. ſignificat puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. À κτίλος quod arietem ſignificat mitem ac manſuetum. Herodot. ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀκμαζόντων. Hinc ἐκτιλώμενος Pauſan. qui cuipiam familaris eſt factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æſtimare. Venditionis autem eſt, quod & τιμᾶσθαι dicitur & ἀξιτιμᾶσθαι. Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur. Bud. Com.

Ἔκτιμος. expers honoris.

Ἐκτινασμός. οῦ. ὁ. concuſsio.

Ἐκτινάσσω. μ. άξω. π. αχα. excutio, amolior. Accuſ.

Ἐκτινύω. &

Ἐκτίνω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, reſtituo, pœnas do & pendo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔκτισμα. ατος. τὸ. retributio, penſio.

Ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτιτρώσω. π. εκα. pario abortum, abortio. Neutr. abſol.

Ἐκτίω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, trado, perſoluo, rependo. Item condo, extruo. Accuſ.

Ἐκτόλμω. obſtupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinſecus, pro ἔκτοσθεν carminis cauſa, ſicut ὄπιθεν, pro ὄπισθεν.

Ἐκτοπωθάς. corruptus, compreſſus.

Ἐκπανυύσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτομάς. ἀος. ὁ. sculptor, excisor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id est castratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, castratus, Herodoto.

Ἔκτομος dicitur de uulua porcorum, quam Latini iectitiam uocant.

Ἔκτομος. uerarium nigrum, Hippoc.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. σ. σευα. exhaurio. Sumptum est uel à pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quæ sagittis confecta pereunt. Accus.

Ἔκτοπος. peregrinum, absurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, summoueo, transfero, ἐκ μεταβάσσω, sedē muto, & in aliam regionē cōmeo. Bud. Com.

Ἐκτοπισμός. οῦ. ὁ. exiliū, sedis mutatio.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἀτόπως, παρὰ δίξαν.

Ἐκτοπος. ου. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, supra modum.

Ἐκτορμᾶν. excurro præscriptum terminum.

Ἕκτος. η. sextus.

Ἐκτός. extra, sine, præter, foras.

Ἐκτοσθι. &

Ἐκτοσθεν. &

Ἐκτοσθι. extra.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. σ. ηκα. & ἐκτραγῳδίσω. tragicè aliquid narro, hoc est cū amplificatione & commiseratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτρέχων. ουσα. ὁν. ὁ. auersans communem naturæ modum, inuersus, qui plus iusto crescit.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accus.

Ἐκτραχηλόω. exaspero.

Ἐκτρέπομαι. τὴν ἐξω ὁδοῦ ἴεσθαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plaustraria digredior. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastum, ominosum. Lucian. τὴν ἐκτρέπεσθαι θυσάνεσσιν τῶν θεαμάτων. Item decedo uia non tamen honoris causa, ut cū alicui occurrere nolumus. Demosth. οὗτοι ἐκτρέπονται μὲν ἐμοὶ καὶ ἀπαντῶσιν. Sic & Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemq; diffugiunt. Item mutor, ἀλλάσσομαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. μ. ψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. accus.

Ἐκτρέφω. μ. ψω. φ. αφα. enutrio. Accus.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. φ. ἐκδράμηκα. excurro. Neut. genit. iung.

Ἐκτριβή. separatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. β. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτριχωθείς. euulsus, læsus.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digressio, ἡ παρόδος, Aristoph. Βατρ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπίας. morbus quando palpebræ deorsum conuersæ sunt.

Ἐκτροπίας, & τροπίας. uappa, uinum, quod deterius factum est & uappescit. Bud. Com.

Ἔκτρωσις. abortus.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτυλῶσαι. extenuare, oblinere, accidere, ἀποτρίβω, καταναλίσκω, πτιλῶ, ἀπομαίω, πτιμόω. Liu. Acisæ à Camillo Volscorum res, id est ἐκτετιλωμέναι. Bud. Com.

Ἐκτυπῶσαι. erumpere.

Ἐκτυφῶν. cum datiuo idem quod ἐκτυφῶν.

Ἐκπόχν. extero, ἐκτρίβω.

Ἔκπωμα. ατος. τὸ. &

Ἐκπωματιαῖος. α. ὁ. abortiuus.

Ἐκπρεσμοί. οἱ. abortiones.

Ἐκτυπάομαι. sono, crepo.

Ἐκτυπή. ῆς. ἡ. sculptura.

Ἐκτυπόω. assimilo, exprimo.

Ἔκτυπος. manifestus.

Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.

Ἐκτυφλόω. Ledi oculis, & tantum non obcæcari.

Ἐκτυφλόω. μ. ώσω. σ. υκα. excæco.

Ἐκυρά. ᾶς. ἡ. socrus.

Ἐκυρός. ᾶ. ὁ. socer.

Ἐκφάλλω. manifestè.

Ἐκφάω. enarro.

Ἐκφαίνομαι. μ. οῦμαι. σ. αμαι. eluceo. Depon.

Ἐκφαίνω. μ ανῶ. π. αγκα. manifesto, edo, prodo quod occultum est & arcanũ, enarro. Bud. Com.

Ἐκφανής. ὲς. ὁ, ἡ. insignis, illustris, manifestus.

Ἐκφανίζω. indico.

Ἔκφανσις. διαφόρησις, narratio. Bud. Comment.

Ἐλαφρικῶς. expressè, euidenter.

Ἔλαφροι. multi.

Ἐκφορτίσματα. τὰ. purgamenta, ὅτι καθαίρουσι τὰς φάτνας, præsepium.

Ἐκφάντορες & ἀρχαγγελικοὶ ἐκφαντικαὶ τάξεις. dicuntur angelorũ ordines, qui diuina interpretãdi munere fungũtur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserunt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt, & illi rursus uiris sanctis, enunciant & produnt. Bud. Com.

Ἐκφαντορία. pro doctrina rerum reconditarum mysticarumq; interprete et enarratrice. Bud. ibidem.

Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. siue ἐκφαυλέω. ῶ. uilipendo, despicandum ostendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cic. de Orat. 2. Mouere risum oratoris est, quod frangit aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quæ refutat.

Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id est mereor, reporto, φέρομαι, Demosthe. Accipitur subinde pro suo actiuo. Et aliquando passiue pro rapior, auferor, & transuersum agor, ut qui fluctibus & undis æstuq; auferuntur. Aristot. ἁλιφερόμενοι & ὑπ' αὐτῶν πράγμασι. Qui à reipsa transuersus agitur. Bud. Com.

Ἐκφέρω. μ. ἐνέγκω. σ. ἐνήνοχα. effero, produco, id est emitto. Item effero funere, Antiphon. Item narro, commemoro, Plutar. Item refero ad senatum uel consilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enũcio & foras effero, καταγορεύω, diuulgo, Aeschi. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui sessorem contumaciter aufert, hoc est qui alterum duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. Demosth. prodere, & proferre usus est, ᾧ τὸ δ' ἄγχιστα ἐνέγκοι χόλος πρὶν ἐκφυῆναι, Et hoc de se spectemẽ edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Aristot. lib. 7. de hist. an. quæ uterum ad exactos menses perferunt. Ἐκφέρειν γραφήν, postulare aliquem, et idem quod ἀποφέρεσθαι γραφήν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum, Isocr. Bud. Com.

Ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. σ. φυγα. effugio. Accus.

Ἐκφθαρής. eiectus, ὁ ἐκ τοῦ καιροῦ ἐκπεσών.

Ἐκφλοιόω. ebullio, enascor.

Ἐκφλογοῦται. inflammatur.

Ἐκφλύω. ebullire.

Ἐκφοβίω. μ. ίσω. σ. ικα. exterreo.

Ἐκφοβ.

Ἐκφοβος. ε. ὁ. timore exterritus.

Ἐκφορτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio. Item elatio funeris, ἐκκομιδή, Lyſ. Bud. Com.

Ἐκφορίω. μ. ίσω. ω. ηκα. effero, ἐκφέρω. Demoſth. pro pignorari, & λαμβάνειν ἐκφορὰ μήνα καὶ pignora capta dixit. Bud. ibidem.

Ἐκφόρημα. ατος. τὸ. &

Ἐκφορία. ας. ἡ. &

Ἐκφόριον. ε. τὸ. fructus, fructificatio.

Ἔκφορος. ον. ὁ, ἡ. aberrans, παράφορος. Ité proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgãdus, promulgatus. Gregor. ἦσαν ἢ μυστήρια τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus, Syneſ. Bud. Com.

Ἐκφορτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφράσω. exprimere.

Ἔκφρασις. ιος. ἡ. deſcriptio, explanatio, pura merá enarratio, ſeu explicatio. Heſych. λόγον ἐναργῆ, id eſt euidẽtem ſermonem, orationémue interpretatur. Cæl. lib. 7. cap. 40.

Ἐκφραστικός. ε. elocutio, interpretatio.

Ἐκφροντίζω. excogito, conſulo.

Ἐκφρόνως. ἀνοήτως, citra mentem, ſtultè.

Ἐκφρῶ. ſync. ἀ φίρω. emitto. Bud. Com.

Ἔκφρων. ονος. ὁ, ἡ. amens, ἀνόητος.

Ἔκφυάς. άδος. ἡ. appendix.

Ἔκφυής. ὴς. ὁ, ἡ. præſtans ingenio.

Ἐκφυλλοφορῶ. ſenatu aliquem uel ordine moueo, & eijcio, obreptitium è tribu uel populo eijcio. Dictũ à frondibus, quibus ſuffragiorum loco utebantur. Bud. Com.

Ἔκφυλος. ον. ὁ, ἡ. terribilis, præternaturam exiſtens, alienus.

Ἔκφυμα. τὸ. ἄθυρμα.

Ἐκφύμαω. enaſcor, exorior.

Ἐκφυσάω. μ. ήσω. ω. ηκα. efflo. Actiu. accuſ.

Ἐκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti ſibilus.

Ἔκφυσις. ιος. ἡ. excreſcentia, exortus.

Ἐκφύω. produco, germino.

Ἐκφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pronuncio. Accuſ.

Ἐκφώνησις. ιος. ἡ. pronunciatio.

Ἐκχάρημα. audacia.

Ἐκχαρῶς. cum omni ſtudio.

Ἐκχιλοῦσθαι. negligere, uilipendere, apud Pauſan.

Ἐκχίω. μ. ήσω. ω. ηκα. effundo. Accuſ.

Ἐκχιλόω. μ. ώσω. uaſto, in ſolitudinem redigo.

Ἐκχοΐζω. fodio.

Ἐκχυλίουται. liquant humorem.

Ἐκχυλίζω. exugo, ἐκπιέζω.

Ἐκχυμίζω. idem, perfruor.

Ἐκχύμωμα. &

Ἐκχύμωσις. ſanguis collectus in loco cõtuſo. Bud. Com.

Ἐκχυρώματα. ἀπὸ ποιῶδες συναγωγὴ, ceſpites, uel collectiones herbarum.

Ἐκχυτρίζω. reijcio.

Ἐκχύω. circumfundo. Ioſeph. li. 2. τὸ. Ἰουδαίων πᾶν ἐξεχύθη, πᾶς ἐπὶ θεαν ὠτῆ, Iudæorum multitudo circũfuſi properabant uiſendi eius ſtudio.

Ἐκχωρίω. μ. ίσω. ω. ηκα. excedo, cedo. Datiuo.

Ἐκψύχω. μ. ύξω. ω. υχα. expiro, animo deficio, κατοθυμίω. Neutr. abſol. (τὸ.

Ἑκών. όντος. uoluntarius, ultroneus, ul

ΕΛ.

Ἐλάα. ας. ἡ. fructus oleæ, ἐλαία uero arbor.

Ἐλάδιον. parum olei.

Ἐλάζω. gradior.

Ἐλαθείς. ὁ, ἡ. transfixus.

Ἐλαθρός. calefactus à ſole.

Ἐλαία. ας. ἡ. oliua arbor.

Ἐλαίαγνος. ἡ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio naſcens.

Ἐλαΐδες. ἀι. oleæ arbores.

Ἐλαΐζω. circa oleas laborare.

Ἐλαΐζων. ὁ. colore oleæ.

Ἑλεαστίς. ίδος. ἡ. locus paluſtris.

Ἐλαιόδενδρος. ὁ. oleo irrigatus.

Ἐλαιόδενδρος. ὁ. oleum continens.

Ἐλαιοκομῶ. oleas curare.

Ἐλαιολόγος. ὁ. olearum collector.

Ἔλαιον. τὸ. oleum.

Ἐλαιός. ᾶ. ὁ. miſcens uenenum, φαρμακεύς.

Ἐλαιοτόπιον. τὸ. ubi oleum uenditur.

Ἐλαιοτός. oleoſus.

Ἐλαιοτριβεῖον. τὸ. ubi oleum conficitur.

Ἐλαιόφυγον. fex olei, amurca.

Ἐλαιόφορον. τὸ. omne uas olearium.

Ἐλαιόφυτον. τὸ. oliuetum.

Ἐλαιόω. ſplendidum facio, aut pingue, & ſordidum.

Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. cella olearia, oliuetum.

Ἐλάκισεν. ſtrepuit, crepuit.

Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.

Ἐλάσας. ντος. ὁ, ἡ. profectus.

Ἐλασάσκω. impello, conturbo. Accuſ.

Ἐλασάω, ab ἐλαύνω. expeditionem affecto, & molior, apparóq. Lucian. in Charonte, νῦν ἐλασάων τὴν ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Bud. Com.

Ἐλασία. ας. ἡ. impulſio, ὄχησις. Item uectatio, equitatio. Bud. Com.

Ἐλασίβρομος. ὁ. τὸ. à tonitru agitatus, more tonitrus impulſus, magnificus.

Ἔλασις. ἐλασία. Bud. Com.

Ἐλασμα. ατος. τὸ. plica, πτύξ. fruſtum.

Ἐλασμός. οῦ. ὁ. lamina, fruſtum.

Ἔλασσον. ονος. τὸ. minus.

Ἐλάσσωμα. ατος. τὸ. uitium, detrimentū.

Ἐλάσσων. ονος. ὁ, ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus.

Ἐλασσῶν. ῶντος. ὁ. minuens.

Ἐλαστῶ, pro ἐλατῶ. ago, pello.

Ἐλάστειρα. expultrix, ἐλαστήρια ἀντὶ τοῦ

ναῦ. Bud. Com.

Ἐλάτη. ης. ἡ. abies. Eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur.

Ἐλατήρ. ῆρος. ὁ. auriga. Item expulſor. Vnde

Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plin. utitur, tanquam nomine in latinitatem recepto, medicamentum factum ex cucumere quo uenter purgatur. Romani anguinum & ſylueſtrem cucumerem uocant. Bud. Cō.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienſeis. Item extrema, & latior pars remi in nauigio, ſignificatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocant, unde Maro, Et leuas ſtringat ſine palmula cautes.

Item noui, & iamiam naſcentis in palma fructus.

Ἐλατικός. uenatorius.

Ἐλάτινος. η. ὁ. abiegnus.

Ἐλατός. ᾶ. ὁ. ductilis.

Ἔλαφος. indumentum, ſuccinctum.

Ἐλαφονάκις. uarius.

Ἐλαφρόνω. μ. ύσω. σα. minuo. Accuſ.

Ἐλαφροῦμαι. cedo, inferior ſum. Genit.

Ἐλαφρύνω. μ. ύνω. σα. minuo. Actiu. accuſ.

Ἐλάφρων, comparatiu. ὰ μικρὸς. minor. περὶ ἐλάφρου & ποιᾶν, contemnere. Ἔλαφρον φέρομαι, poſteriores partes fero, aliis cedo. Ἔλαφρον ἔχω, uincor et ſuperor in ludo uel aliare, deteriore conditione uiuo. Ἐλάφρων ἢ κατὰ τὸν αὐτοῦ φύσιν, inferior quàm pro ſuo ingenio atque animo. Ἐλάφρων χρημάτων, minor ſiue inferior pecuniis, id eſt ſordidus. Bud. Com.

Ἐλάφρωσις. ιος. ἡ. diminutio, defectus.

Ἐλαύνομαι. dicitur equito, ſed de equo, ſicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. σ. κα. insequor, uexo, insector. Vnde Herodian. ἐλάσας τῆς συνήσεως τῶν ἔργων ἰλαυνόμενος, Stimulante eum conscientia scelerum. Et Paus. ἤδη χρὴν ἤδη τοὺς μεσσηνίους ἐλαύνειν, Fatum iam exagitabat & exercebat Messenios. Sic ἐλαύνω τοὺς μὲν πλοῦ κόπου, fatigat, κατατείνω. Interdū remigo, κωπηλατῶ, Xenoph. Interdum agito currum. Lucian. ἔστι μὲ ἐλάσας τέμενος. Interdum expeditionem ago, Pausa. Interdum expello. Vnde ἐξελαύνειν, exteros ejicere, alienos abigere, Plut. 8. Symp. Interdum promouere, progredi, euadere, ut πρὸς ἄκρον ἀποείας ἐλαύνειν τὴν πτῶσιν, Chrysost. de diuite euangelico. Sic ἐλαύνειν ἐπ' ἄκρον τῆς παιδείας ἐλαύνειν, pro eruditissimo, Plutarc. Interdum equitare, in acie incedere, equoq; uehi: & id de equite, sicut ἐλαύνεσθαι de equo, Xenoph. in Hipparch. Interdum arcessere & accusare, ut ἐλαύνεσθαι ἀσεβείας, arcessitur impietatis. Interdum refertur ad eas res quas producere solemus, ut est ferrum, siue aes: quod ἐλαύνειν dicimus, & ducere, hoc est ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum. Sicut Cæs. de bel. Gal. 1. Murum in altitudinem pedum sexdecim, fossamq; perducit. Bud. Com.

Ἐλαφεῖν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ε. τὸ. cornu, uel caro cerui.

Ἐλάφειος. ε. ὁ. ceruinus.

Ἐλαφεβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφεβολιών. ῶνος. ὁ. decēber. A ceruis, q hoc mense Dianæ immolabantur.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur. ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homer. accipitur pro quouis uenatore.

Ἐλαφίνη. ε. ὁ. himulus.

Ἐλαφόβοσκος. ε. allium.

Ἔλαφος. ου. ὁ, ἡ. ceruus, cerua, quasi ἰλαφρὸς.

Ἐλαφράω. alieno.

Ἐλαφρεία. ας. ἡ. leuitas & stultitia.

Ἐλαφροδίης. tunica illa tenuis, qua tersticuli inuoluuntur.

Ἐλαφρός. οῦ. ὁ. leuis, agilis, facilis portatu. Cretensibus & Iupiter sic dicebatur.

Ἐλαφρότερον. leuius, facilius.

Ἐλαφρύω. μ. υνῶ. σ. υγκα. alleuio. Acc.

Ἐλάχιστα. minimè, paucissimè.

Ἐλάχιστος. η. ὁ. minimus.

Ἐλαχιστότερος. infimior, postremior.

Ἐλαχύς. uilis, paruus.

Ἐλάω. μ. άσω. σ. ακα. fatiuro, remigo, impello, produco, &c. sicut ἐλαύνω. Ἐλᾶν autem infinitiu. non pro ἐλαύνειν, sed pro ἐλάσαι Ionum more in futuri significatione usurpatur, de quo Bud. Com.

Ἐλεάν. ῶνος. ὁ. oliuetum.

Ἐλεών. ῶνος. ὁ. insequens.

Ἐλεομαι. cupio, curo.

Ἐλεύω. splendidum & amabile reddo, cupio.

Ἔλεωρ. ορος. τὸ. desyderium, concupiscentia.

Ἐλέα. ας. ἡ. Elea urbs Italiæ Phocensiū colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus est.

Ἐλεαίρω. μ. ερῶ. σ. κα. miseror, ἐλεῶ. Neutr, accus.

Ἐλέας. uelia auis.

Ἐλεγαίρειν, uel ἐλεγαίρειν. desipere, intēperanter agere.

Ἐλεγεινός. ὁ. molestus, lugubris.

Ἐλεγεία. ας. ἡ. &

Ἐλεγεῖον. ε. τὸ. elegia, mœstum poëma, eulogium.

Ἐλεγειοποιός. ὁ. ὁ. confictor elegiarum.

Ἐλιγμός. ὁ. uersus ad mœstitiam. ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω, uel ab ἕλη, quod in luctu dici solet, & λίγω: uel ab τὸ ὀλοὸν & λίγω, quòd mortuis bene precari solent.

Ἑλικτός. argutus, ad refellendũ instru

Ἐλιγμός. ὁ. redargutio. (ctus.

Ἔλιγος. ὁ. luctus.

Ἔλιγξις. ιος. ἡ. ἐλιγμός.

Ἐλιγχάω. ω. ἡ. idem.

Ἐλιγχής. uituperandus.

Ἐλιγχία. ας. ἡ. increpatio, improperiũ.

Ἐλίγχιστος. η. ὁ. redarguendus, exosissimus.

Ἔλιγχος. ου. ὁ. argumentum, probatio, examen, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehensio.

Ἐλίγχομαι. ῶ

Ἐλίγχω. μ. ἐλέγξω. ω. ιγχα. arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumentis ostendo & probo, inuestigo, deprehendo, exploro ualorem. Accus.

Ἐλιδάνης. simplici λ secundum Suid. τὸ ἰτιδάνης.

Ἐλιδόνη. ης. ἡ. eledona, polypi species.

Ἐλιέω, pro ἐλαύνω. amplecti, ὀλιτάρω.

Ἐλίω ἐρέμβω. indicta causa damnare. Bud. Com.

Ἐλινὰ. miserabiliter.

Ἐλινολογέομαι. conqueror.

Ἐλινός. ὁ. miseria, miserabile.

Ἐλινός. ὴ. ὸν. miserabilis.

Ἐλίσσω. μ. ἐλίξω. ιγμαι. misereor. Neu. ab.

Ἐλεῶ. misericordiam consequi.

Ἐλεημοσύνη. ης. ἡ misericordia.

Ἐλεήμων. ονος. ὁ. misericors.

Ἐλεητός. ὁ. ὸν. ἡ. misericordia.

Ἐλευθέρω. lasciuire.

Ἐλέα, & ἕλη splendor, aut calor solis.

Ἐλεθρός. calidus, insolatus.

Ἐλειοί. glires.

Ἐλειονόμος. η. ὁ. in palude pascens.

Ἐλειονίτης. paludapium.

Ἐλενύω. milito.

Ἔλεος. locus angustus, palustris.

Ἐλελεῦ. ἐπιφώνημα, siue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικὸν, acclamatio bellica.

Ἐλελίζω. μ. ίσω. ω. ιξα. clamo in bello.

Ἐλελίσφακος. η. ἡ. saluia, herba similis dictamo.

Ἐλελίφω. μ. ίξω. ω. ιχα. uerto. Accus.

Ἑλένιον. helenium herba.

Ἑλενοὶ. τὰ τῶν κλήματα ἀμπέλων.

Ἑλεοδότης. η. ὁ. mensæ minister.

Ἑλεόθρεπτος. ὁ, ἡ. nutritus in palude.

Ἕλεος. ους. τὸ

Ἔλεος. ὁ. misericordia.

Ἑλός. οῦ. ὁ. auis proprium, & etiam fluuij. Ponitur interdum pro mensa coquinaria, ut Homer. κρὶ ἀρ ἑλοῖσιν ἔχαιον.

Ἑλέπολις. ιος. ἡ. machina bellica deuastandis urbibus accommoda.

Ἑλεσπόδης. ὰς. loci paludes, aut potius petrosi.

Ἑλετός. ὴ. ὸν. captabilis.

Ἐλευθερία. ας. ἡ. libertas, liberalitas.

Ἐλευθεράω. liberè ago, libertatem usurpo. Crates Diog. ἐξὸν μὲν ὃ πάντου ἔσθ' ἐλευθεράζομεν, A diuitijs quidem constat nobis libertas. Ἐλευθεράζειν etiam dicuntur errones, & fugitiui, ὅταν πλανῶνται. Bud. Com.

Ἐλεύθειος. η. ὁ. liberalis, ingenuus. Ionis epitheton.

Ἐλευθεροπρέπιον. η. τὸ. crimen plagij.

Ἐλευθέως. liberaliter, ingenuè.

Ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.

Ἐλευθεριωτὴς. qui liberos reddit.

Ἐλευθεροπρεπὴς. ὴς. ὸ, ἡ. munificus, liberalis.

Ἐλεύθερος. ον. ὁ. ingenuus, liber.

Ἐλευθεροστομία. ας. ἡ. libertas loquendi.

Ἐλευθεροστομῶ. liberè loquor, παῤῥησιάζομαι. loquor.

Ἐλευθερόω

Ἐλευθερόω. μ. ὦσω. π. ωκα. libero, id est liberum facio. Accus.

Ἐλεύθω. μ. λεύσομαι. μίσ. παρ. ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα. δόρ. β. ἦλυθον, et ἦλθον, quod magis est in usu. uenio, παραγίνομαι. Vnde ἐλθὲ imperatiu. ueni.

Et ἐλθεῖν infinitiu. uenire, ut ἐλθεῖν ἐς χεῖρας, ad manus uenire, pugnare.

Ἐλευσίνια. τὰ. sacra Cereris quærentis filiam Proserpinam, quæ Athenienses magnis cæremonijs arcanisq; celebrabant.

Ἔλευσις. ιος. ἡ. aduentus, ἄφιξις.

Ἐλευσίς. ῖνος. ὁ. Eleusis urbs.

Ἔλεωνος. uicus Atticus, ubi sacra Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.

Ἑλιαστής. οῦ. ὁ. amœnus.

Ἐλιφαίρω. spe frustror, decipio, noceo, afficio iniuria.

Ἐλιφαντάγωγός. ὁ. ὁ. qui elephantē agit.

Ἐλιφαντάρχαι. οἱ. elephantorum præfecti, qui sexdecim præsunt elephātis.

Ἐλιφαντάρχης. ου. dux eorum qui pugnant ex elephante. (ti.

Ἐλιφαντάρχία. ας. ἡ. præfectura elephan

Ἐλιφαντίασις. ιος. ἡ. genus lepræ, qua cutis aspera, & elephanti corio similis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεπτίασις.

Ἐλιφαντίνη. ης. ἡ. urbs Aegypti.

Ἐλεφάντινος. η. ον. eburneus, candidus.

Ἐλεφαντόδετος. ον. ὁ, ἡ. ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόκοπος. τὸ. manubriū eburneū.

Ἐλέφας. αντος. ὁ. elephas animal, et ebur.

Ἐλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbustū, serpens aliás σκυτάλη dicta.

Ἔλη. ης. ἡ. caliditas.

Ἐλκαυτόρες. aratus, ὁ ἀροτριῶν.

Ἐλκεσίμορος τεῶν, loricatus, Herod.

Ἑλκομένη. proditus, deprehensus, κακὸς πονηρός, Lucian.

Ἕλκος. τὸ. defectus,

Ἑλκύω. uitauit, separatus, aut defunctus est.

Ἕλιγγες. αἱ. apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.

Ἔλιγμα. intestinum tenue. ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω, quòd in sinus sit uehementer implicū.

Ἑλιγμός. ῦ. uertex, reuolutio.

Ἑλιγρός. humidus.

Ἑλιθρέω. apricare.

Ἕλικες. οἱ. complexi crines mulierum, implicamenta criniū, inaures. Ἕλικες etiam boues dicuntur à sinuosis cornibus, uel ab inflexione crurum, quasi ἑλίποδες. Hesych.

Ἑλίκη. ης. ἡ. Helice, Achaiæ urbs, terræ motu sublata. Item helica salicis species. Itē inter astra maior ursa.

Itē anfractus, uertigo, clauicula.

Ἑλικοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. rotūdus, reuolutus, circumuolutus, rectus.

Ἑλικός. ῆ. ὸ. niger. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλικοβλέφαρος. ὁ, ἡ. pulcher, rotūdis supercilijs. Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες. οἱ. inaures.

Ἑλικτός. οῦ. ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad sese hominum uertens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formosa. Homer. Iliad. α. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλίκωψ. ωπος. circunspectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine & Græci appellabātur, quòd (ut tradit Theon in Arat.) helicen ursam inter nauigandū obseruarent. Vel ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω τὰς κώπας, id est à remis circumflectendis. Vel quasi ἀξιοθέατοι, ut qui hominum in se oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, pro ut necesse fuerint, huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλινύω. criminor, tarde incedo. Suid.

Ἑλινύω, uel λινύω. mutus, & sine sensu

sum. Item tardus sum, torpesco, moror. Item quiesco, meridior, id est somnum meridianū capio. Item milito, στρατεύω. Hesych.

Ἕλιξ.κος. circunuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur et de capreolis uitiū, qui ut uitem natura caducam eligant & teneant, ad locum capiendum serpunt. Est etiam nomen tertiæ speciei hederarū, de quo Dioscor.

Ἕλιος. genus quoddam muscarū, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuersantur, dictū. Cæl. li. 13. ca. 49.

Ἑλίσσω. μ. ἑλῶ. π. χα. uerto, circunuoluo, roto, inuoluo, constringo, circunflecto. Accus. (τα flos.

Ἑλίχρυσος. ου. ὁ. helichrysa herba, hedera.

Ἑλκύω. aduerto.

Ἑλκεσίπτολος. ε. &

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ, ὐ. uestē trahens, id est habens longam uestem, discinctus.

Ἑλκίω. μ. ἑσω. uel ύσω. traho, uim fācio, priuo, abripio.

Ἑλκηδμός. ε. ὁ. tractio, laniatio.

Ἑλκηθρον. ε. τὸ. traha.

Ἑλκίαροι. οἱ. q onera funibus moliūtur.

Ἑλκίω. μ. ἑσω. π. υκα. traho. Vnū ex uerbis, quæ principale in præteritis nō mutant in κ, sed assumūt ι. Accus.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. ους. τὸ. hulcus. παρὰ τὸ ἀλκύσθαι τὴν σάρκα.

Ἑλκόω. μ. ὡσω. π. ωκα. hulcero. Accus.

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud medicos.

Ἑλκτικός. ὸν. ὁ. attractiuus. (cos.

Ἑλκύδριον. ε. ὁ. hulcusculum. Aristoph. Equit. ἑλκύδρια πεπαλάφων.

Ἑλκυθμός. ῦ. ὁ. tractio, laceratio.

Ἕλκυσμα. ατος. τὸ. &

Ἑλκυσμός. ῦ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυστάζω. μ. άσω. π. ακα. traho lacerando. Accus.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capistrum.

Ἑλκύω. μ. ὑσω. π. υκα. traho. Ex uerbis ijs est, quæ in præteritis per ει diphthongon augentur, sicut ἑλκίζω.

Ἑλκῶμαι. exulceror.

Ἕλκωσις. ιος. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho. unde & ἕλκαρ τὸ ξίφος, exerere gladium. Item ponere æquo. Augmentū facit per α.

Ἑλλά. ὰ. fella.

Ἑλλαμβάνομαι. complector.

Ἑλλάμπω. uerbū est theologicum, significans diuinitus illuminari, et doceri. Construitur cum accusatiuo, ut λελάμπομαι. Bud. Com.

Ἑλλαμπρύνομαι. splendesco, clareo, luceo. Bud. Com.

Ἑλλαμψις. dicitur diuina doctrina, & insperata, ad fulgentia, φωτισμός. Bud. ibidem.

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος. ὐ. Græcia. Vsurpatur aliquando adiectiue, ut ἑλλὰς φωνή.

Ἑλλάσαι. concludere, prohibere.

Ἑλλεβοιᾶν, & ἑλλεβοιάσαι. insanire, elleboro indigere. Vide prouer. Bibe elleborum.

Ἑλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἑλλεβορισμός. ῦ. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἑλλέβορος. ὁ. ὐ. ueratrum. παρὰ τὸ βορᾶ ἑλεῖν.

Ἑλλιδανὸς. ῦ. ὁ. fascis, nodus, uinculum.

Ἕλλιμμα. ατος. τὸ. defectio, delictū, erratū.

Ἑλλίμματα. τὰ. reliqua, hoc est quod reliquū est pensionis non persolutæ, Syn. Bud. Com.

Ἑλλιπής. ὲς. ὁ. ἡ. mutilus.

Ἐλλίπομαι. ἀπολίπομαι, assequi nequeo, efficere non possum, Xenoph. Item cedo, & pœna facere non possum. Bud. Com.

Ἐλλίπω. μ. ιψω. π. ιφα. deficior, ut ἀνδρὸς ἑλλιπὼν, defici uirtute. Item

indigeo, ut ἐλάττω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδέομαι, ἢ ἀπορῶ. Aliquãdo uices implere nequeo, non exactè facio, Isocrati in Nico. Aliquando ponitur pro abesse, ἀπολείπειν, ἀποδεῖν. Isocra. ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλάττω τῶν ἀνθρώπων, ὅσῳ τὴν χάριν. Aliquãdo pro παραλείπειν, relinquere, ut ἐλαττοῦσθαι τὸν βίον, excedere uita. Bud. Cõ.

Ἐλάχειν. lingere, ἰμφορᾶσθαι.

Ἔλαψις. ιος. ἡ. defectio.

Ἔλαφος. inimicus, iniustus.

Ἕλλην. ηνος. ὁ. Græcus, sapiẽs, gentilis, D. Paulo.

Ἑλληνίζομαι. &

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. ν. ιτα. sentio cum Græcis, & illis fauco, ad Græcorum literas me transfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. ῆ. όν. Græcanicus.

Ἑλληνή. ίδος. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμός, ἀντὶ τῆς ἕξεως τοῦ λόγου ἀπὸ Syneſio ponitur, quia ἕλληνες uocantur gentiles.

Ἑλληνίσκος. οῦ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλλοδόκημα, ἀντὶ τοῦ ἑλλοδόκου.

Ἑλλοταμίαι. οἱ. magiſtratus quidam, quæſtores Græciæ.

Ἑλλύω. uello, τίλλω.

Ἐλλύτηρ ſpecies inauris.

Ἐλυμνίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἐλυμνίου. υ. τὸ. uectigal quod pro portu penditur.

Ἐλυσιάστης. ῆ. ὁ. exactor.

Ἐλυτόω. celebro, ὑμνῶ.

Ἐλλιπὴς. ους. ὁ, ἡ. defectuoſus, imperfectus.

Ἐλλίον. ου. τὸ. ornamentum ab aure dependens. ὅθεν τὰ λοβοὺς τῶν ὤτων ἐλλία.

Ἐλλὸς λοιπός. ſiliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ἐλογᾶν. imputare, expenſum ferre.

Ἐλόγιμος. ου. ὁ, ἡ. eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἐλοπιᾶς. muti, ſquamati.

Ἐλποπιδᾶν. piſcari.

Ἑλπὶς. ιος. ἡ. gratioſa, decora.

Ἔλλος. ου. ὁ. ceruus.

Ἐλλοφόνη. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἐλλοχῶ. inſidior, deliteſco. Bud. Com.

Ἔλλοψ. οπος. ὁ. piſcis, eò quòd muti ſint piſces. nam Cretenſes ἴλλοπας mutos uocãt. Vel ἀφ' ἧς ἴλλουσι τὰ ὦτα, quòd uoce priuentur.

Ἐλλύχνιον. υ. funiculus ille papyraceus, ſiue ſparteus, canabinúsue, aut ſtupeus, qui ſtans in oleo peruritur, quê & θριάλλιδα & φόμον Græci appellant.

Ἐλλυχνίωτος. υ. ὁ. lucernaris. (lant.

Ἔλλω. affrico.

Ἐλλάκιδον. humectis, infractisq; oculis in ſpectare.

Ἔλλωψ. οπος. mutus.

Ἔλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, ſeu lumbricus.

Ἑλξίνη. ης. muralis herba.

Ἕλξις. ιος. ἡ. tractus.

Ἑλοιόχρυσος. υ. ὁ. aurelia flos.

Ἕλος. ους. τὸ. palus.

Ἔλυψ. οπος. ὁ. accipenſer, Theod.

Ἐλπίζω. μ. ίσω. uel ἐλπιῶ, Attice. ν. ιτα. ſpero. Et aliquando in malam partem. Herodia. li. 8. ἀντιπάλους δὲ ἔξαν ἤλπιζον, id eſt ἐφοβοῦντο. Sic & apud Verg. Hunc ego ſi potui tamen ſperare dolorem.

Ἐλπὶς. ίδος. ἡ. ſpes. ψευδολογία, & ἐλπιστὴ poëtice.

Ἔλπις. ιδος. ὁ. Elpis, uiri nomen.

Ἐλπιστὸν. ου. τὸ. quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι. ſpero, exiſtimo, ſperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλαιον. ου. τ. oleum, pingue.

Ἐλαφρότης, poëtice. ſperantes.

Ἐλπίζω. ſperare facio, ſpero.

Ἐλπωρή, poeticè. ῆτ. ι. ſpes, fiducia.

Ἕλυτρα. ῶν. ι. ſpira.

Ἔλυμα. ατος. τὸ. pars ea aratri, cui inhæret iugum. Item indumentum, σκέπασμα.

Ἐλυμοῖοι. apud Pollucem ſunt lepores quidã uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope ſummam caudam largiore.

Ἕλυμος. υ. & ἕλυτρος. panicum.

Ἔλυμος. ου. ὁ. tibia è buxo, theca citharæ. Ité σιτῶδες σπέρμα, leguminis genus, quo ueſcebãtur Lacones. Suid.

Ἐλυσθείς. ῆντος. ὁ. inuolutus, tectus.

Ἑλύσσω. uoluor.

Ἔλυτρον, uel ἴλυστρον. υ. τ. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientẽ, quãſi uagina incluſas, ut in ſcarabeis. Vnde ἀνίλυτρα, quæ detectas habent pennas, uti apes.

Ἕλω. ἀόρ. β. εἷλον. ucrto, traho, uado.

Ἑλώδης. ους. ὁ, ἡ. paluſtris, humidus.

Ἔλυρ. ορος. &

Ἑλύριον. τὸ. tractio, diſtractio, laceratio, dilaceratio, cibus diſcerptus, Hom. Iliad. α.

ΕΜ.

Ἐμαυτοῦ. mei ipſius. Compoſitũ ab ἐμοί, & αὐτός, nominatiuo caret, & ſingulariter tantum declinatur.

Ἐμβάδιον. υ. τὸ. Ἐμβὰς, genus calciamẽti tragici. Polyb. uocat ſpatiũ quadratum, quod eſt circa ſignum quod ponebant ubi caſtrametaturi erant.

Ἐμβαδὸν. pedes, pedetentim.

Ἐμβαθυώς. ſapiens. à cogitationum & conſiliorum profunditate.

Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. ν. ἐμβέβηκα. introeo, contingo, conſcendo. Neutrum abſol.

Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. ν. ἐμβέβληκα. ingredior, inuado, ἐσβάλλω. Plutarch. ἐς τὸν ἀγορὰν ἐμβαλεῖν, In forũ irrupit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum impetu incido, προσβάλλω, ut ἵππεις κατὰ τὰς ὁδὸς ἐμβάλλοντες, Plato de Rep. β. Et pro populabũde percurro, hoſtiliter ingredior, & infeſto exercitu irrumpo, ἐπιστρατεύω, Antiph. & Xenoph. ιν. 7. Aliquando ſignificat interſero, intercalo, interpono. unde ἐμβόλιμοι ἡμέραι, dies intercalares.

Aliquando immitto. Xenophon Oecon. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλει τῷ σίτῳ Qua de cauſa operas ad ſarriendas ſegetes, immittitis? Et inſero arborem, ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω, ἐμφυτεύω, ἐνοφθαλμίζω, Demoſth. Et ἐμβάλλειν τὴν δίκην, Demoſth. uel χαλεπὰς χεῖρας, Solom. dextrã porrigere, dextrã dextræ inſerere. Et immitto, hoc eſt incutio, inſpiro, ut ἐμβάλλειν ἰσχὺν, Polyb. et ἐμβάλλειν ἐπιτυμίαν ἢ σφαλάνθη, Xenoph. Et ἐμβάλλειν πληγὴν, incutio plagam, uulnus infligo, ictũ adigo, Plut. in Caſ. Aliquando ſignificat impello, injicio, Dinar. κατὰ φιλοκ.

Ἐμβάλλειν etiã dicuntur flumina in mare, ut ἐμβάλλειν. Sic Strabo, ὁ ἡδὺς τὰ ταῖς ἐς τὴν μαιώτιδα ἐμβάλλουσι φασί.

Ἐμβάλλειν ψῆφον, in ſuffragia mittere. Ἐμβάλλειν λόγον uel βουλὴν ἐς τὸν δῆμον, rem ad populum referre, rem conſulendam proponere. Dicitur quoq; uoce paſſiua ἐμβάλλεσθαι ἐς νοῦν, pro in animum inducere, animo cõcipere. Et per datiuũ, ἐμβάλλεσθαι προθυμίαν τοῖς ψυχαῖς, Plutar. in Luc. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, Demoſth. falſum teſtimoniũ profero. Bud. Cõ.

Ἐμβαμμα

Ἔμβαμμα.ατος.τὸ. embamma, liquamẽ, intinctus, immersio, quando intingimus uel panem, uel obsonium in uascula, re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω.μ.ίσω.σ.πα.& Ἐμβάπτω.μ.άψω.π.αφα. intingo, immergo. Accus.

Ἔμβαρ&.υ.ὸ. stultus, stolidus, ἀλίθι&.

Ἐμβάς.άδος.ἡ. solea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἔμβασις.ιος.ἡ. introitus.

Ἐμβατα. socci, calciamenta comica.

Ἐμβατεύω.μ. εύσω.σ. σκα. ineo, intro, incedo, id est fastu quodã ingredior. Ἐμβατεύειν δὲ τὴν κληρονομίαν, ἢ ἐπὶ τὴν οἰκίαν, significat cernere, & adire hæreditatem, uel immiscere se hæreditati & bonis, ire in possessionem bonorum. Bud. Com.

Ἐμβατήριος.ὁ.τὸ. genus cantus ad tibiã.

Ἐμβατήριος.υ.ὸ. ingressiuus, non saltãs.

Ἐμβάτης.ου.ὁ. sessor, equitator, miles classiarius, modulus, Vitruuio interprete.

Ἐμβατός.ὴ.ὸ. peruius.

Ἐμβαφία.ὰ. ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον.υ.τὸ. acetabulum.

Ἐμβριθοστυμφί&. attonitus, stupefactus.

Ἐμβιβάζω.μ. άσω.σ.κα. induco, ingredi facio.

Ἐμβιβάω.μ.άσω.σ.κα. ascẽdere facio.

Ἔμβιος.υ.ὸ. uitalis, uiuus, animatus.

Ἐμβλέπω.μ.ψω.ψ.φα. aspicio. datiuo.

Ἔμβλημα.ατος.τὸ. ab ἐμβάλλω, significat insertum quid & insitum iniuriumq. Vnde pro insitione mitioris surculi in syluestrem ponitur. Item pro ornamentis uasorum, dicta ἀπὸ τοῦ ἐμβλῆδην, quòd uasis adijcerentur, & reuellerentur, cum libitum erat. Huiusmodi quoq. sunt, quæ in parietibus uermiculata, siue musiæ acadiemtur, in lignis segmentata, & in pauimentis tessellata. Cæl. lib. 7. ca. 19. & Bud. in Annot.

Ἐμβολὰς.άδος.ἡ. implantata.

Ἐμβολή.ῆς.ἡ. ab ἐμβάλλω, aggressus, accessus, impetus. Vnde ἐμβολὴ τῆς στρατιᾶς, hostilis inuasio & cõflictus aciei instructæ, impressio in hostes facta. ἐμβολὴ τῶν νηῶν, id est συμβολὴ, σύμβασις, conflictus classis apud Plutar. Est etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item ostium fluminis, ut ἐκβολή. Bud. Com.

Ἐμβολιμαῖος.ὁ. interiectitius, intercalaris.

Ἐμβόλιμος.υ. intercalãris, sæpius inculcatus, imperfectus. ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiecta{q} carmina, intercalata ac uelut insitiua.

Ἐμβόλιον.υ. interpositiũ. Cic. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quasi argumentum & ingressum quendam scenicum.

Ἐμβολίσματα. diuersi panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμός.ῦ.ὸ. emboliſmus, intercalatio.

Ἔμβολον.τὸ. uectis, repagulum, custodia. Item mentula, Aristoph. Item confluens. Herod. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν ἰὸν ἔμβολον τῆς χώρης.

Ἔμβολος.υ.ὸ. rostrum nauis, Plutarch. Item pro concione ad populum, sicut rostra Latinis, Polyb. Est etiam ἔμβολο& apud Aelian. acies cuneata. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολὴ, est impressio agminis in cuneum aut rostrum cõformati, & pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Com.

Ἔμβραχυ. breuiter, in summo, minimũ.

Ἐμβρύσματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana stupis'ue excepta.

Ἐμβρίμομαι. fremo.

Ἔμβριθ⊙. fultus.

Ἐμβρίθω. perfundo, demergo undis.

Ἐμβρίθεια. ας. ἡ. grauitas.

Ἐμβριθὲς. τὸ. libramentum.

Ἐμβριθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. conſtans, ſolidus, grauis, moleſtus. Vnde ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, cõſtãtior, ætas cõſiſtẽs.

Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, aſperè.

Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum auſteritate.

Ἐμβριμῶμαι. minanter mando, acriter ac uelut iracundè cõminor ⊙ cum auſteritate.

Ἔμβριθ⊙. iracundus, diuinus.

Ἐμβροντησία. ας. ἡ. ſtupefactio, deliriũ.

Ἐμβρόντητ⊙. η. ὁ. attonitus, quorum mens ſtupet aut ictu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχὴ. ῆς. ἡ. infuſio.

Ἔμβροχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per inſidias uerborum capti detinentur.

Ἔμβρυον. ου. τὸ. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἐμβρύειν, τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς αὔξεσθαι. Cæl. lib. 8. cap. 41. ⊙ 44.

Ἔμβρυον. ου. τὸ. infans.

Ἐμβύθι⊙. profundius.

Ἐμέθεν, Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.

Ἔμελλον. futurus eram. Attici cũ præſente, aut futuro conſtruunt, ⊙ cum nullo alio temporum, ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.

Ἐμέω. ponere, ab ἔμι.

Ἔμεν, ⊙ ἔμεναι Ionicè pro εἶναι. eſſe.

Ἐμετικὸς. ἡ. ὸν. uomitorius.

Ἐμετὸν. τὸ. cum uomitu eiectum.

Ἔμετ⊙. ου. ὁ. uomitus.

Ἐμεῦ, Dorice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.

Ἐμέω. μ. ἐσω. σω. κα. uomo. Neut. accuſ. Ἐμέ⊙ζ, παρὰ τὸ μόλμαι. in animo uoluebat. Iliad. ζ. ἀτὰρ οἱ πρόσθεν ἐμέ⊙ζ ἐνμῷ.

Ἐμὲϝ, Doricè pro ἐμοί. mihi.

Ἔμμα, Acolice pro ἧμαι. ueſtis.

Ἐμμαίνομαι. inſanio.

Ἐμμανὴς. οἱ furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανίστ⊙λα ἱρῶντες. depereũtes amore.

Ἐμμανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. furens.

Ἐμμαπέως. promptè, ſtudioſe. Poëtica methateſis pro ἀμπαίως, ἤγουν ἕπεται τῷ λόγῳ, ἅμα τῷ ἕπεσθαι.

Ἐμμάσσω. fulcire, ἐπερείδω.

Ἐμματάλω. ſtulta blatero.

Ἐμμεθύσκομαι. ebrius ſum. Ἐμμεθύσκομαί ⊙ τοῖς ἁγίοις, ebrius inter ſancta.

Ἐμμελιῶσα. ſubridere.

Ἐμμέλεια. ας. ἡ. concinnitas, genus ſaltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 3. de Legib. ἐμμελείαν, honeſtam hanc ſaltationẽ uocat ⊙ pacatam. Pollux ait eſſe tragicorũ, quemadmodum κόρδακα comicorum, ⊙ ſatyricorum ſicinnis.

Ἐμμελὴς. ἐος. ὁ, ἡ. conſonans, cõcinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.

Ἐμμελὴς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq; compoſita.

Ἐμμελῶς. ſcitè.

Ἐμμένεια. τὸ. conſtantia.

Ἐμμενετία. perſeuerandæ.

Ἐμμένως. conſtanter, alacriter.

Ἐμμενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. permanens.

Ἐμμένω. μ. μενῶ. immaneo, obtempero, præſto. Vnde ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, ſtare dictis, manere dictis, ſeruare quæ quis dixerit.

Ἔμμηναι. ſaltat.

Ἐμμετρος. ε. ὁ, ἡ. metricus, immanis.

Ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.

Ἐμμηνα, τὰ ἐμμήνια. tempus muliebre. Plin. menſes ⊙ menſtrua uocat.

Ἐμμήνιος. ε. ὁ, ἡ. ⊙ ἔμμηνος. menſtruus.

Ἔμμηροι. obſides.

Ἔμπλοκ. fucatus rubrica.

Ἐμπολᾶσ. v. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens, ut ἐμπολὴ λόγος, oratio mercenaria.

Ἐμπόνια. τὰ. fœdera, pacta.

Ἔμπονος. ὁ. ἡ. stabilis, permanens.

Ἔμπορα, prætet. à μείρω, μέμορα sortitus.

Ἐμπορίδια. aduenæ, coloni.

Ἐμπορον. τὸ. factum.

Ἔμπορος. ὁ, ἡ. particeps.

Ἔμπυτα. medicamenta sunt liquida, quæ lineolis cõcerptis excipiuntur, intráq; ulcera conduntur.

Ἔμπυτος. linteis cinctus, uulneratus.

Ἔμμελον. ex musica compositum.

Ἔμμελος. ὁ. musicus.

Ἐμοὶ. mihi. Ἐμοὶ δοκῶ, ut mihi uidetur, mea opinione, ac si desit ὡς uel simile quippiam.

Ἐμοίγε, Dorice. mihi.

Ἐμοῖο, Ionice ab ἐμοῦ pro ἐμοῦ.

Ἐμός. ὁ. meus. τὸν ἐμὸν, quantũ ad me attinet, quantum in me est. Ἐμοῦγέ τινα. idem, & quod Latini dicũt, per me quidẽ, & non obsto quo minus. Plaut. At tu ægrota, si uis, per me quidẽ, ætatem, ἐμοῦγέ τινα νόσα ὅσον τὸν βίον. Bud. Com.

Ἔμπα tamen, itaq.

Ἐμπάθεια. μ. ἄθεια. π. ασεια. & Ἐμπάζω. μ. ἄσω. π. ακα. curo, concito.

Ἔμπαθος. affectus, cõmotio. Bud. Cõ.

Ἐμπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.

Ἔμπαιγμα. ατος. τὸ. illusio.

Ἐμπαιγμὸς. ὁ. ἡ. ludibrium.

Ἐμπαιγμός. ὁ. ὁ. idem.

Ἐμπαίζω. μ. αἴσω. π. αχα. illudo.

Ἐμπαίκτης. ὁ. ὁ. illusor.

Ἔμπειρος. ὁ. ὁ. peritus, expertus.

Ἔμπεκτ. δος. ἡ. grauida.

Ἔμπαλιν. uicissim, è diuerso, rursus. ἔμπαλιν ἰέναι φίλαν, retrorsum cu-

rere, Herodia.

Ἔμπαν. tamen, omnino.

Ἔμπαρ. κτος. ὁ. curator, tutor.

Ἐμπαραχῶ. morigerum se præbere, Lucia. Symp. ὁ Κᾶρ ἐμπαραχῶ ἰκανὸν ζώτῳ.

Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. insulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. Neutr. datiuo & accus. Bud. Com.

Ἔμπας. tamen, itaq.

Ἐμπαλάς. ὁ. fide dignus testis.

Ἐμπεδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uincio compedibus, firmo. Ἐτῆ paciscor. Interdum doceo. Accus. iung.

Ἐμπεδόομαι. stabilio, firmo.

Ἐμπεδορκῶ. stare pactis, iusiurandum seruare. Id Herodoti in Melpom. ἐπὶ τούτῳσι δὴ τοῖσι τινὰ ἐπεδώκαμεν ὁρκίοισι φυλάξαι, ἵνα ἐμπεδορκίοισι, id est fœde soluerent, exponunt.

Ἔμπεδος. ὁ, ἡ. firmus, stabilis, tutus.

Ἐμπεδόφρων. ὁ. perpetuò uigens. Palmæ epitheton.

Ἐμπεδόω. μ. ήσω. π. ωκα. confirmo.

Ἐμπεσόντες. infigentes, Il. ad. β.

Ἐμπειρῶ. expertum esse.

Ἐμπειρία. ας. experientia, peritia, specimen.

Ἐμπειρικὴ. ἡ. emperice, medicorũ secta.

Ἐμπειρικὸς. ὁ. ὁ. medicus, qui per experientiam medicinam tractat.

Ἔμπειρος. ον. ὁ, ἡ. expertus, peritus, prudens.

Ἐμπελάζω. propè.

Ἐμπίλης. ὁ. ὁ. luuidus, Nicand.

Ἐμπιπαροφνημία. cõtumelia & probra in ebrietate per petulantiam admissa. Bud. Com.

Ἐμπιπαροφνημένος. qui huiusmodi contumeliam passus est.

Ἐμπλέθρα. ἡ. fcortum.

Ἐμπεριάγω. circunduco.

Ἐμπεριέχω. comprehendo.

Ἐμπερίχομαι. contineor.

Ἐμπεριπατέω. inambulo.

Ἐμπερονάτης. diplois, ueſtis duplicata.

Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, cuſtodio.

Ἐμπετασύνω. μ. σω. π. κα. extẽdo, appendo cortinam. Actiu. accuſ.

Ἔμπετρον. ε. empetron, calcifraga.

Ἐμπικρός. ός. ὸ, ή. amarus.

Ἔμπικυς. innatus.

Ἐμπήγνυμι. μ. ξω. π. ηχα. infigo, affigo. Accuſ.

Ἐμπηδάω. inſilio, irruo.

Ἐμπήκτης. legislator, item & qui foreſes legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.

Ἐμπηλίω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtringo. Accuſ.

Ἔμπλεως. ε. ὸ. clauus.

Ἔμπηξις. εως. ἡ. infixio.

Ἔμπυος. ε. ὸ. mutilus, obſes.

Ἔμπυς, Ionice. tamen.

Ἐμπυρός. ός. amarulenti.

Ἐμπίμπλημι & ε. ὸ. pinguis.

Ἐμπίμπλαμαι. impleor. genitiuo.

Ἐμπίμπλημι. &

Ἐμπιμπράω. μ. άσω. π. κα. impleo, abundo. Genit.

Ἐμπίνω. ebibo.

Ἐμπίπλη, Attice pro ἐμπίπλαθι. tertia persona τῦ παρακατικῦ, ἀντι τῦ προσαπεχθῦ. Suid.

Ἐμπίπρημι μ. άσω. π. ηκα. incendo.

Ἐμπίπλω. μ. ἐμπλήσω. π. ἐμπίπλημι. ἀόρ. β. ἐνέπλην. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Ité obuiã fio, in aliquem incido. Item præcipito.

Ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, inſectum aquis conuiuens.

Ἐμπιστώομαι. creditũ habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.

Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. ſunt quæ uim habent obſtruendi meatus cutis & corporis, quaſi tectoria & ad illitũ comparata.

Ἔμπλαστρον, ſiue ἔμπλαστρος, & ἔμπλαστρος. ὁ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus ſolet, cum præmolliteum eſt. Differt τῦ ἐμπλάστρυ ἡ κηρωτὴ ὕλῃ. Bud. Com.

Ἐμπλάττω. ſubigo, & uerſando mollio, in maſſam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obſtruere ſignificat & implere. Item cutem reſtituo, locum ulceratum integrè, & in integrum reſtituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenalis, Sed quæ mutatis inducitur, atq; fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com.

Ἔμπλεως. ε. ὸ. plenus.

Ἔμπλικτον. ε. τὸ. alligatum.

Ἐμπλίκω. implico, contexto. Bud. Com.

Ἐμπλόκιον. inſili in latus.

Ἐμπλόω. μ. όσω. π. οκα. &

Ἐμπλήθω. impleo, ſatior. Genit.

Ἐμπλήδην. ſine diſcrimine et iudicio, temerè.

Ἔμπληκτος. ε. ὸ, ή. inſulſus, ſtolidus.

Ἐμπλήκτως. ἐμπλήδην.

Ἐμπλὴν. propè. (tas.

Ἔμπληξία. ας. ἡ. terror, ſtupor, temeritas

Ἐμπλέκω. immiſceo, confundo, connecto, permiſceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ.

Ἐμπνευματόω. inflo.

Ἐμπνευμάτωσις. εως. ἡ. inflatio, inſpiratio.

Ἔμπνευσις. εως. ἡ. inſpiratio.

Ἐμπνεύστιος. ſtultus, euanidus.

Ἐμπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.

Ἔμπνοος & ε. ὸ. ſpirans, uiuus.

Ἔμπνυε. reſpirauit, ad ſe redijt.

Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio.

Ἐμπόδιος. ε. ὸ. &

Ἐμπολᾶ

Ἐμποδισμός. ὁ. impedimentum.

Ἐμποδών. impedimento, in carcere, quod obstat. Aliquando manifestè, in manu, prompte, facilè. Vnde quæ in medio posita sunt, τὰ ἐμποδὼν, καὶ τὰ ἐν μέσοι dicuntur. Aristot. διὸ καὶ χαίτην ἐν μέσῳ ἐμποδὼν ποιοῦσι. id est, in media urbe construunt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν μέσοι γιγνόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Bud. Com.

Ἔμπροσθε. coram, ἔμπροσθεν.

Ἐμπρεπῶς. moderatè, iustè, mansuetè.

Ἐμποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. innasci facio, induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον, terrorem incutere.

Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. ν. ινκα. uario, mulo.

Ἔμπωμα τίμα. uestis pellicea.

Ἐμποίνιμος. ον. ὁ. puniendus, pœna dignus.

Ἔμπολος. ε. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.

Ἐμπολεμίζω. debello, uasto.

Ἐμπολεμος. ὁ. bello accommodus.

Ἐμπόλεμος. ε. ὁ. bellicosus.

Ἐμπολάω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior. Bud. Com.

Ἐμπολᾶ. ᾶτος. ἡ. ᾶ.

Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negotiatio, lucrum.

Ἐμπολις. ιος. ciuis eius ciuitatis.

Ἔμπολος. ε. ὁ. mercator.

Ἐμπομπάω. ostentare se & iactare.

Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.

Ἔμπονος. ε. ὁ. laborum patiens.

Ἐμπόρημα. ατος. τὸ. negotiatio.

Ἐμπορήσιμα. μ. δόμαι. ν. σμαι.

Ἐμπορία. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior, mercor.

Ἐμπορία ας. ἡ. negotiatio.

Ἐμπορικός. ή. ὁ. mercatorius. (tur.

Ἐμπόριον. ε. τὸ. locus ubi merces uēdun

Ἔμπορος. ε ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορήιος, qui alienam uehitur naui, quos ἐπιβάτας appellant, ἀπὸ τοῦ πόρου, quod iter id significat, quod mari conficitur. Porphyr. prima quæst. in Hom.

Ἐμπορόω. orno.

Ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.

Ἔμπυος. ον. ὁ. spectrum, quod ab Hecate emitti soleat uidendum miseris & calamitosis. Sic dictum putat Eustathius, quòd uno incedat pede. Alij, quòd alterum pedem habeat æneū. Cæl. lib. 6. cap. 18. & Eras. prouerb. Proteo mutabilior.

Ἐμπρακτος. ὁ. efficax.

Ἐμπράκτως. efficaciter, strenuè.

Ἔμπρεπος. decorus, similis, conueniens.

Ἐμπρέπω. decet, decori est, conuenit. Datiuo.

Ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, inflo. Accus.

Ἔμπρησις. ιος. ἡ. &

Ἐμπρησμός. ὁ. incendium, combustio.

Ἐμπρίω. μ. ίσω. seco. Ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus.

Ἐμπρόθεσμος. ε. ὁ. terminus datus.

Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, est ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποιεῖν, intra diem constitutū aliquid facere. Opponitur τῷ ὑπερπροθεσμεῖν, quod est in mora esse. Bud. Com.

Ἐμπροΐας. uelox.

Ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quasi πρὸ βάλλεσθαι.

Ἔμπροσθέν σου. coram te.

Ἐμπρόσθιος. ὁ. anterior.

Ἐμπροσθόγναθος. ὁ. cui est aculeus in ore.

Ἐμπροσθότονος. morbi genus, caput ad scapulas contrahens.

Ἐμπροσθυμιτικά. animalia ex aduerso

mingentia.

Ἔμπλοσις.ιος.ἡ. ingressio, incidentia.

Ἐμπυϊκός.ἡ.ὁ. qui purulenta excreat.

Ἐμπυήματα. purulentæ excreationes.

Ἔμπυος.ε.ὁ. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, sanios us, hulcus.

Ἐμπυόω.μ.όσω.ω. ωσα. saniem genero. Neutr.

Ἐμπύρωμα.ατος.τὸ. incensio, suscitabulum, scintilla, minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.

Ἔμπυτεία. publicum iusiurandum, uaticinium.

Ἐμπυριβάκτης.ε.ὁ. ad ignē iens, ignii idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

Ἐμπυείω.μ.ίσω.ω.ικα. incendo. Accus.

Ἐμπυρισμός, pro ἐμπρησμός. incendiū.

Ἐμπυροπάλης.ου.ὁ, ἡ. ignitus.

Ἔμπυρον.ε.τὸ. holocaustum.

Ἔμπυρος.ε.ὁ. ignitus.

Ἐμπυρῶδη. exuri.

Ἐμπυρώδης.ε. candens, ignitus.

Ἔμπυσος.ε.ὁ, ἡ. scelestus.

Ἐμπυτιάζω. condenso, coagulo.

Ἐμύς. testudo aquatica.

Ἐμφανόμενα. quæ in speculo apparent, quasi repræsentata, simulata. Bud. Com.

Ἐμφαίνω.μ.ανῶ. manifesto, refero, simulo similis sum, præfero, præ me fero, repræsento, quasi προφαίνω. Accus. Bud. ibidem.

Ἐμφλοκόμενος. implexus.

Ἐμφανής.ὁ, ἡ. apertus.

Ἐμφανίζω.μ.ίσω.ω.ικα. declaro, demonstro, tacitè & clam indico. Accus.

Ἐμφαντικός.ε.ὁ. apertus, expressus, euidens, significans, significatiuus.

Ἐμφαιῶ. planè.

Ἐμφαρυγξάμενος.ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.

Ἔμφασις.ιος.ἡ. suspicio, significatio, demonstratio, ἀκὴν, ἀπαλόνημα, repræsentatio, inanis rei exhibitio, simulachrum, id est ὁμοίωμα, species ædita. κατὰ ὑμφασιν ἔιν, speciem tantum præbere, & substantiæ simulachrū. Bud. Com. Est & schema, cū subest in uerbis tacita quædam significantia, ueluti si dicas: Tu Cretensi fidem habes? non significat simpliciter hominem in Creta natū, sed pro gentis illius ingenio perfidum.

Ἐμφατικώτερος. expressius, significātius.

Ἔμφατον.τὸ. pemphasin dictū. (us.

Ἐμφίρασ.ας.ἡ. effigies, similitudo.

Ἐμφιρής.ὲος.ὁ, ἡ. similis.

Ἐμφίρομαι. deferor.

Ἐμφυδος.ε.ὁ. elixus.

Ἐμφιλοκαλῶ. studere honestati.

Ἐμφιλοχωρίω.μ.ήσω.ω.ηκα. libenter moror. Neut. absol.

Ἐμφιλοχωρῶν. amans loci seu regionis.

Ἔμφοβος.ε.ὁ. terrefactus.

Ἔμφορα. grex ouium.

Ἐμφορέομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι. satior, impleor, χορτάζομαι, ut ὑμφορᾶσθαι τοῦ ψωμοῦ, ingurgitari obsonijs. Trāslate pro insolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἀρχῆς ἀγαν ὑμφορᾶσθαι, insolenter exercere imperium. Item pro frui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Com.

Ἔμφορος.ε.ὁ, ἡ. oneratus.

Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐπτάνω, ut ποληὰς ἐπιφορὴ τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plutar. Item importo, ut ἐκφορῶ, exporto. Idem ἐνταῦθα τ βασιλικῶν ἐπιφόρητα πολίτης ἄξια σπεύδης. Bud. ibidem.

Ἔμφραξις.ιος.ἡ. oppilatio, dolor acrius.

Ἔμφραστος.ε.ὁ. septus, munitus.

Ἐμφράττω.μ.άξω.π.αχα. oppilo, obsepio.

Ἔμφυτος.ε.ὁ, ἡ. custoditus. (Accus.

Ἔμφρων.ονος.ὁ, ἡ. prudens.

Ἐμφύλιος.ε.ὁ, ἡ. consanguineus, intestis

nus, contribulis.

Ἐμφυτεύω. inserere arbores.

Ἔμφυτος. tribulis, gentilis. Ἔμφυτος πόλεμος, bellum intestinum.

Ἐμφύω. inhæreo.

Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, insulto.

Ἐμφύς. ῦσα. ὸν. inhærens.

Ἐμφυσάω. μ. ήσω. σ. ημα. insufflo, inspiro. Dativo.

Ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorũ morbus.

Ἐμφυτεῖαι. αἱ. insitiones.

Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. insero. Accus.

Ἔμφυτος. ου. ὁ, ἡ. innatus, genitus, naturalis.

Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Nεῖλ.

Ἔμφωνος. ε. ὁ, ἡ. canorus, uocalis.

Ἐμψόφησις. τὸ cum sonitu factum.

Ἔμψυχος. ε. ὁ, ἡ. animatus, uiuus.

E N.

Ἐν. in. Cum dativo coniungitur, & aliquando cum genitivo Attice pro ἐκ, per, inter.

Ἐν ἅιδου. apud inferos.

Ἐν αὐθαίρῳ. in aperto, sub dio.

Ἐν ἀκαρεῖ. subitò, momento.

Ἐν ἀκμῇ. & ἐν ἄνθει. in ipso ætatis flore, in robore ætatis.

Ἐν αὐτοῖς. inter se.

Ἐν βραχεῖ. paucis, in summa, modico temporis interuallo.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem esse.

Ἐν ἥβης τῇ ἄκρᾳ. in ipso ætatis flore.

Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.

Ἐν καλῷ. commodum. Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἐφη αὐτῷ εἶναι ὁρμᾶν, Non honestum esse dicebat. Idem, οἱ μὲν οὐκ ἐν καλῷ ἔδοξε νομίζοντες ἐπιπομαχεῖν, Incommodum existimantes. Bud. Com.

Ἐν κύκλῳ. circum circa, undiq, in universum, nullo præterm issso.

Ἐν ὑπτίῳ. ad cutem, ad uiuum, prope.

Ἐν μέρει. uicissim.

Ἐν νῷ ἔχω. recordor.

Ἐν ὀλίγῳ. summatim, continuò, paulo momento, citò.

Ἐν ὀξέῃ καιρῷ. in momento, in puncto temporis.

Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. significat offendisse aliquem, eiq, inuisum esse. Grego. Ἐν μὲν πλάονος ἐν ὀργῇ τῆς Ἀρεθούσης, Id diu ipsi Arethusæ infensi erant. Bud. Com.

Ἐν ὅσῳ. interea, diu.

Ἐν παιδὶ. in pueritia.

Ἐν παιδὸς. loco.

Ἐν παιδοτρίβου. in schola.

Ἐν παραβύστῳ. in obscuro, latenter.

Ἐν παρόδῳ. obiter, in transitu.

Ἐν παρ' ἕν. uicissim. Plutar. Ἐν παρ' ἕν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιοῦν. Accipitur etiã aliter. Lucia. παρ' ἕνα χορεύοντας, per manus reste ducta alternantiũ.

Παρ' ἕνα etiam aliquando est uno minus. Plutarch. παρ' ἕνα δοῦναι, uno dempto totidem. Οἱ καθ' ἕνα, οἱ καθ' ἕκαστον, singuli. Idem de uirtutibus mulierum, καθ' ἕνα τῶν γαλατῶν παριδὼν σφαγιαζόμενον, id est singulos trahebat interimendos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα, & καθ' ἕνα, singula. Bud. Com.

Ἐν σπουδῇ. serio.

Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uicissim.

Ἐνταῦθα. hac. Cũ genitiuo, hic, nunc, ibi. Thucyd. τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμώμενοι, Ad hanc continentẽ cõtendũt.

Ἐν τάχει, διὰ τάχους, διὰ τάχους, κατὰ τάχος, idẽ significãt, primo quoq; tẽpore (citò.

Ἐντεῦθεν. deinde.

Ἐν τῇ ἑαυτῆ. in patria sua.

Ἐν οἷς. inter quos. Ἐν οἷς τότε λόγου, hic per id temporis eloquẽtissimus.

Ἐν τοῖς μάλιστα. in primis.

Ἐν τοῖς πρότερον. in prioribus.

Ἐν τούτοις. apud hos.

Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.

Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.

Ἐν τῷδε. interea dum.

Ἐν εὐκαίρῳ. opportunè, cum oportet.

Ἐν ᾧ ἐστὶ ῥᾳστώνη θέρους. id est tempore messis.

Ἐν ὑπὸ μέρος. uicissim.

Ἐν τῷ μεταξύ. interea.

Ἐν ᾧ παρασκευάζεσθαι. Ἐν τῷ παρασκευάσματι. Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præsentiarum.

Ἐν τοσούτῳ χρόνῳ. tãtillo temporis, eam breui tempore.

Ἐν ὑστέρῳ. in posterum.

Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.

Ἐν χερσί. ad cutem, ad uiuum, propè. χερσὶ autem pro χερσὶν accipitur per ἀποκοπήν.

Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διό.

Ἕν, ἑνός. τὸ. unum.

Ἐναμβρύομαι. glorior. Depon. datiuo.

Ἐναγής. ἐος. ὁ, ἡ. execrabilis, detestandus, deuotus, sacer. Bud. Com.

Ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, sacrifico, benedico, expio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Neutr. accus.

Ἐναγίσματα. ων. τὰ. exequiæ.

Ἐναγισμός. ὁ. religio, uictima, μιασμός.

Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero sub brachio, inuncо. Depon. accus.

Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.

Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.

Ἔναγχος. nuper, paulò ante, modo.

Ἐναγχοθείς. ντος. ὁ. oppressus.

Ἐνάγω. μ. άξω. π. αγα. induco, incito, urgeo, adduco, ut ὄνειρον ἐνῆγέ μοι, Plut. Bud. Com.

Ἐναγωγή. accusatio.

Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.

Ἐνάδην. anniculus, idem quod ἔνδην. Bud. Com.

Ἐναέρια. τὰ. quæ sunt in aëre.

Ἐναθρῆσαι. fixis oculis intueri.

Ἔναιμα. τὰ. emplastra quæ cruentis uulneribus imponuntur.

Ἔναιμος. sanguine præditus, uiuus. Herod. ὅσοι θηλυγένητοι ἔναιμοί τε καὶ ἔμψυχοί εἰσι.

Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. να. occido, spolio, destruo. Accus.

Ἐναίσκω. perire, senescere.

Ἐναίσιμα. τὰ. sortilegia.

Ἐναισιμία. ostentum, prodigium.

Ἐναίσιμος. ε. ὁ. idoneus, decens, utilis, sanus, uerax, scius officij.

Ἔναισμα. ατος. τὸ. indicium, inuitio, signũ.

Ἔναιμος. ε. ὁ. robustus.

Ἐναλείφω. illino.

Ἐναλίγκιος. ε. ὁ. similis.

Ἐνάλιος. ε. ὁ, ἡ. marinus.

Ἐναλλάξ. uicissim, implicitè.

Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.

Ἐναλλάξ. uicissim, permutanter, uice uersa, è contrario. Bud. Com.

Ἐνάλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.

Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μὲν τίθημι τῷ τάξιν ἀντιστρόφως. Accus. Bud. Com.

Ἐνάλομαι. insilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.

Ἔναλος. ε. ὁ. uarius.

Ἐναλύω. immoror.

Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.

Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.

Ἐνανθρωπήσας. ντος. ὁ. qui humanam carnem assumpsit.

Ἐνανθρώπησις. εως. ἡ. incarnatio hominis

Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neutr.

Ἔναντι. in conspectu.

Ἐναντία, aduersus, contrà. Datiuo.

Ἐναντία

Ἐναντίβιος. ε. ὁ. aduersarius, cõtrariam habens uirtutem.

Ἐναντιόομαι. μ. ὑθμαι. π. ωμαι. aduersor. Datiuo.

Ἐναντίον. coràm, contrà.

Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.

Ἐναντίος. α. ὁ. contrarius.

Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.

Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.

Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. &

Ἐναντίωσις. ιος. ἡ. contrarietas.

Ἐναπαυλίομαι. μ. ὑθμαι. π. ημαι. pendeo.

Ἐνάπαυστος. ε. ὁ. mollis.

Ἐναπεύδομαι. impensè glorior.

Ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, cõficio

Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.

Ἐναποθνήσκω. μ. ἄσω. π. ανα. insideo.

Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναπόκειμαι. μ. ἴσω. π. κεια. uicina partui sum. Neut. absol.

Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.

Ἐναπολάπτομαι. occupor.

Ἐναπολαφθάσις. ἡ. occupata.

Ἐναπολείψεις. reliquiæ.

Ἐναπόληξις. intercluſio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.

Ἐναπομάττω. imprimere.

Ἐναπομύγνυμαι. detergo. Bud. Com.

Ἐναπορρίπτω. inferuefacio.

Ἐναπορρύπτω. eluo.

Ἐναπόρριπτομαι. ibi depono, relinquo. Bud. Com.

Ἐναποψύχω. morior.

Ἐναράομαι. in manus ſumo, arripio. Bud. Com.

Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, ſpolia. ἀπὸ τῦ ἄρω.

Ἐναράττω. ſtrepo, ferio.

Ἐναραφόρος. ὁ. ſpolia gerens.

Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.

Ἐνάργης. ους. ὁ, ὁ. manifeſtus. παρὰ τὸ ἀφὸ, τὸ λαμπρὸν καὶ φανόν.

Ἐναργῶς. expreſſè.

Ἐνάρδω. occidere, perdere, inuidere, fruì.

Ἐνάρης. ὁ, ἡ. fortis, præclarus.

Ἐνάρης. inſertus, adaptatus.

Ἐναρθρος. ε. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.

Ἐνάριοι. οἱ. milites, ſpoliorũ detractores

Ἐναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis ſpolio. Accuſ.

Ἐναριθμέω. annumero.

Ἐναρίθμος. ε. ὁ. annumeratus.

Ἐναριφόρος. ε. ὁ. ſpolia ferens, uictor.

Ἐναρκῆ. ſufficiens uel idoneum eſt, fieri poteſt.

Ἐναρκτάω. occidere.

Ἐναρμόζω. admoneo. Accuſ.

Ἐναρμόνιος. ε. ὁ. concinnus.

Ἔναρος. ε. ὁ. execratus, diris deuotus.

Ἐνάρσφορος. bellicoſus. ἀπὸ τῦ φέρω τὰ ἔναρα.

Ἐνάρχομαι. auſpicor, incipio. Bud. Cõ.

Ἑνάς. άδος. ἡ. unitas.

Ἐνασκαλαίνω. ſcortari. Bud. Com.

Ἐνάσθω. habitaui.

Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblectome in re aliqua. Datiuo.

Ἐνασπίδιον. armor.

Ἐνασταθμεῖ. inhabito.

Ἐνασφάλλω. μ. άλῶ. π. αφα. interno ſplendore radio.

Ἐναχολίομαι. μ. ὑθμαι. π. ημαι. occupor. Depon. datiuo.

Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intẽtè reſpicio. Datiuo.

Ἔνδουδος. uiuus, uocalis.

Ἔνδυλα. quæ ſunt in ueſtibulo, & ante oculos.

Ἐνδύλημα. οἴκημα, domicilium.

Ἐνδυλίομαι. μ. ίθμαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.

Ἔνδυλος. ε. ὁ. inhabitans, μιγές. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa anguſta. Item in

sonans. Lucia. ἡ φωνὴ ἢ ἀκουόμενον ἠχοῦς ἴτη.

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. ἐμπύρευμα, λάψανον, *fomes, fax, id est incitamentum.* Bud. Com.

Ἐνδιαχάομαι. *iacto, glorior,* ἐμαυχάομαι.

Ἐνδίδω. *redaccendo, accendo, supplico.* Bud. Com.

Ἐνδιαλειπαντόνως. *instillare faturam.*

Ἐνδίημι. *infero, immitto.*

Ἐνδόβιος. ε. ὁ, ἡ. *bellicosus, trucidatus.*

Ἐνδοιάζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. *conuiuor.* Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ, ὑ. *lacrymosus.*

Ἐνδάπιος. ε. ὁ. *indigena, localis.*

Ἔνδασυς. ὁ. *pilosus, densus.*

Ἔνδα. *interim,* πότε τόδε δὴ, ἐνταῦθα δή.

Ἔνδεια. ίσος. τὸ. *defectus.*

Ἐνδεής. ἐστ. ὁ, ἡ. *deficiens, inferior, indigens.*

Ἔνδεια. ας. ἡ. *indigentia, defectus.*

Ἔνδειγμα. ατος. τὸ. *ostensio, exemplum.*

Ἐνδείκνυμι. *ostendo, specimen rei praebeo, ostentabundè in medium prodeo, iacto me, uendito me alicui, plausum à circunfusa turba capio,* παρηνδείκνυμαι, παρεπιδείκνυμαι. Demosth. & Plut. *Est etiam uerbum medicorũ.* Galen. 9. Thera. δείκνυσι δήπου τὰ ἡμῶν σώματα τῷ φλεβοτομίαν. *id est indicant.* Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι. *defero, & postulo in iudicio,* φαίνω.

Ἐνδείκτης. *delator, quadruplator, sycophanta.*

Ἔνδεκτος. ε. ὁ, ἡ. *grauis.*

Ἔνδειξις. εως. ἡ. *demonstratio. Item accusatio, delatio,* δίκη κατὰ τῶν τὰ δημόσια κλεπτόντων, φάσις. *Item iactatio, uenditatio, ostentatio. Est etiam indicatio rei praeuertendæ medico, in primisq; animaduertendæ.* Bud. Com.

Ἔνδεκα. *undecim.* οἱ ἕνδεκα, *undecim uiri capitales, qui sic erant Athenis, ut Romæ triumuiri.* Bud. Com.

Ἐνδεκάκις. *undecies.*

Ἐνδεκαήρης. ες. ὁ. *undeciremis.*

Ἐνδεκάκλινον. τὸ. *undeclinium.*

Ἐνδελεχής. ἐστ. ὁ, ἡ. *similis, perennis, continuus, perpetuus.*

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. *assiduitas.*

Ἐνδελεχισμός. ῦ. ὁ. *continua mobilitas, qualis in anima cognoscitur.*

Ἐνδελεχῶς. *continuò.*

Ἐνδεξιᾶ. *aptè, idoneè.*

Ἐνδέομαι. *obligor.*

Ἐνδέοντι. *in tempore.*

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. *uinculum.*

Ἐνδεσμεῖσθαι. *inuoluere, illigare.*

Ἐνδεκὴς. *similis,* ὁμοιοπρεπὴς, ὅμοιος.

Ἐνδέχομαι. *libens admitto,* παραδέχομαι, ἀποδέχομαι, πάσχομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν ταύτην, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, *recipio me in crimen, & culpam praestare uolo.* Demosth. πάντων ἐνδέξα ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προηγμένα, *Omnia in se recepit, sese reum omnium fecit. Et* ἐνδέχεται *impersonaliter, capit, licet, facultas est, possibile est, χbabile est, defendi potest, usu uenit.* Bud. Com.

Ἐνδεχόμενον. ε. τὸ. *possibile, cõtingens.* κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, *quatenus fieri licuit.* Antiphon. τῶν ἐνδεχομένων τι μοχθηρῶν ἐκόλασε, *ijs supplicijs affecerunt, quorum res ipsa facultatem eis dedit.* Iungitur etiam cum superlatiuo. Aristot. ἔστιν τῶν ἐνδεχομένων ἀείστη, *Quàm fieri potest optimè, quàm humana natura capit optimè.* Quid autem τὸ ἐνδεχόμενον differt τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com.

Ἐνδεῶς ἔχω. *indigeo,* ἐνδέομαι.

Ἐνδεῶς πράττων. *tenuiter agens, pauper.*

Ἔνδηλος. ὁ. *manifestus.*

Ἐνδημέω. μέσω. π. ησα. præsens sum, domi ago.

Ἐνδημία. præsentia.

Ἔνδημος. ὁ, ἡ. publicus. Vnde ἔνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.

Ἔνδια. ας. ἡ. dolor, meridiatio.

Ἐνδιάζω. μ. άσω. π. αχα. sum trãquillus, dormio in meridie. Neut. absol.

Ἐνδιάτριτος. ὁ, ἡ. internus, intrinsecus, animosus, in animo situs.

Ἐνδιατρύλιον. ludibrium, & delicias facere.

Ἐνδίαυλος. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. διατρίβω, insum, inhabito. Depon. absol.

Ἐνδιαίτημα. ατος. τὸ. domus voluptaria.

Ἐνδιαπάλλω. immuto, Aristot. Bud. Cõ.

Ἐνδιάω. τὸ ἐνδιαπάομαι. meridior, μετὰ συμβριάζω. (tiuo.

Ἐνδιατρίβω. uersor, locũ frequento. Da.

Ἐνδιδύω. μ. δύσω. π. υσα. cõsentio, indulgeo. Accus.

Ἐνδιδύσκω. induo.

Ἐνδίδωμι. μ. δώσω. π. υκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accus.

Ἐνδίκως. iure.

Ἔνδικος. ὁ, ἡ. iustus.

Ἔνδυα. τὰ. quasi ἔνδον τῶν ἐνδυόντων, intestina, quòd illinc sint termina uentris.

Ἔνδυος. ὁ, ἡ. humidus, meridianus.

Ἐνδυομοσία. ὁ, ἡ. confessor.

Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.

Ἔνδοι, pro ἔνδον. intus.

Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. αχα. dubito.

Ἐνδοιαστής. τικὸς. ὁ. cunctatus, dubius.

Ἐνδοίαστος. dubius.

Ἔνδυκος. ὁ, ἡ. tectus, abditus, intus latens.

Ἐνδυκῶ. intus lateo. Vnde ἐνδυκὴς λιμήν, cæcum malum. Bud. Com.

Ἐνδόσιμα. τὰ. intestina, uiscera.

Ἔνδον. intus. uide ἔσω.

Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honestum.

Ἔνδοξος. ὁ, ἡ. glorioſus, τὸ δοξικὸν. Item δοξαστὸς, opinabilis. Bud. Com.

Ἐνδοξότατα. glorioſiſsimè.

Ἐνδόξως. honorifice.

Ἐνδόσιμον. ὁ, τὸ. ansa, τὸ ἀρχῆς τῆς ὠιδῆς τοῦτο ἔνδοσιμον. Est (inquit Bud. Com.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præscriptum quod datur ab ipſo choro. didaſcalo, cui accinere chorũ oportebat: quo edito, quoniã chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamento & occaſione data ponatur.

Ἔνδοσις. εως. ἡ. remiſsio.

Ἐνδότατος. ὁ, ἡ. intimus.

Ἐνδοτέρω. interius.

Ἔνδρομίς. ἴδος. ἡ. calciamẽti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uillosæ & hirſutæ, cuius meminit Martial.

Ἐνδρόνη. ἡ. genus ſaltationis.

Ἔνδρυος. ὁ, ἡ. roſcidus.

Ἔνδρυον. τὸ. ὁ. temo, mediũ cor arboris.

Ἐνδυασμός. dubitatio.

Ἐνδυής. ἡ. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.

Ἐνδυῶς. accuratè.

Ἐνδύσιον. τὸ. gratum, tutum, fidele, ſimile.

Ἔνδυμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἐνδυμάτια. τὰ. leges muſicæ ſũt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω. confirmo.

Ἐνδυνίουσι. induunt.

Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarch. ὡς ἐμβλητίου ἐνδυόμενος. Et Aristot. de Ani. 1. ὡς τὸ τυχὸν ἐνδυόμενα σῶμα. In quo ſu

gnificatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro subire dixit cum accus. Et ἐνδύνειν ἑαυτὸν, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.

Ἔνδυσις. ἡ. ingressus.

Ἐνδύω. celeriter, Menandro.

Ἐνδύω. μ. ύσω. σ. υκα. induo. Accus.

Ἔνδωρος. crudus, intemperans.

Ἐνεαρίζω. in uere ago.

Ἐνεγγύς. propè.

Ἐνείκαι. fero, κομίζω, κομίζω. ἡ ἐνεγκεῖν patria, ἡ πατρίς, ἡ μήτηρ. Bud. Com.

Ἐνέδρα. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. insidior. Neut. datiuo.

Ἔνεδρος. ίου. ὁ, ἡ. mitis, suauis, beneuolus.

Ἐνέηκα, pro ἐνέγκαι Ionice. fero.

Ἐνειλίω. μ. ήσω. σ. ηκα. inuoluo. Et passiue ἐνειλοῦμαι, uersor, inuoluor. Plut. de cæde Cæs. δικαιούμενος ὥσπερ θηρίον ἐνειλεῖτο τοῖς πάντων χρεοῖν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, ὁ ἐνείλημμα. ατος. τὸ. uolumẽ.

Ἔνειμεν. assistimus.

Ἔνειμι. insum.

Ἔνεκ&. mitis.

Ἐνεκά. minæ.

Ἐνέργω. prohibeo.

Ἐνείρω. infibulo, traijcio, ἐμπείρω, infero, apto. Bud. Com.

Ἕνεκα, ὁ ἕνεκεν. propter. Genitiuo. τὸ οὗ ἕνεκα finẽ significat, hoc est actũ. Aliquando subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in usu sunt. Bud. Com.

Ἐνεκρίκωσι. alligauit, fibula annexuit.

Ἐνέκρ&. offendunt. Datiuo.

Ἐνικός. hinnulus.

Ἔνικμα Aeginetæ ab ἐνίκμι, ut ἔνθικμα, id quod immittitur, ut ἐγκύσμα, id est quod infunditur per inferna in aluũ. Id etiam ἐνίκμασον dicitur. Cels. & Plin. infusum uocant.

Ἐνός. mutus, stultus, surdus.

Ἐνπισκήπτω. dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiusp iã, experiebantur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.

Ἐνίπω, uel poëtice ἐνίσπω. dico, narro.

Ἔνπρα exuuiæ, spolia.

Ἐνπράσσομαι. operor.

Ἐνπρὰ χρήματα. quæstuosæ fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria aũt sunt ἀπρὰ χρήματα. Bud. Com.

Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficacia.

Ἐνεργέω. μ. ήσω. κ. ηκα. ago, operor.

Ἐνέργημα. τὸ. effectus.

Ἐνεργὴς. ἐς. ὁ, ἡ. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνεργητικός. ἡ. ὸ. actiuus, efficax.

Ἐνεργὸν ἡ ἀεὶ γλυκὺ τὸ λάθησις τῶν χαρῶν.

Ἐνερκὲς, siue ἔνερξις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνεργὸς. ὸ, ἡ. laboratus, cultus, strenuus

Ἐνεργούμενοι. obsessi à dæmonibus.

Ἐνερείδω. inhæreo.

Ἐνερυθὴς. ἐος. ὸ, ἡ. rubens.

Ἔνερθι. infra.

Ἔνερος. σ. inferus, mortuus, quasi ἐν ἔρᾳ, id est in terra positus.

Ἐνερόχρωτες. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.

Ἐνέρτερος. inferior, demissior.

Ἐνσία. ας. ἡ. iussus, immissio, cõsilium, uoluntas.

Ἐνσιμῶσθαι. incrustari, sordidari.

Ἐνίσκω. obstat, opus est.

Ἐνίσταται. instillatum est, Odyss. β.

Ἐνίστ. obsistebat.

Ἐνίσχει πόλεμος. cõmissum est bellũ,

Demo-

Demoſth. & Iſocr. Ἐτ ἐνεσηκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, durante. Ἐνεσηκυῖα δίκη, lis conteſtata. Bud. Com.

Ἔνειμι. τὸ ἔνειναι, eſt, licet, ineſt.

Ἐνίσιος. ε. ὁ, ἡ. domeſticus.

Ἐνεός. ᾶος. ὁ. præſens.

Ἐνέτης. ητ. ὁ. fibula, ab immittendo.

Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.

Ἐνετός. ὴ, ὸν. Venetus.

Ἔνια. acclamatio quædam.

Ἐνδαιμονία. fœlix uiuo, fœlixq; morior.

Ἐνδοκιμέω. τὸ ἀνδοκιμῶ ἔφησεν πράγματι. Bud. Com.

Ἔνδοντες, & ἐνδόντος. in lecto poſitus.

Ἐνεργῶ. in re quapiã fœliciter ago & uiuo. Bud. Com.

Ἐνευωχῶ. conuiuari, conuiuijs indulgere. Bud. Com.

Ἐνέφηνε. oſtendit.

Ἐνέχομαι. μ. ἐχόμαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum, ἀλιτήριος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, deteſtandus. Bud. Com.

Ἐνηχέω. ſcreabat, Lucia. in Gallo.

Ἐνεχυράζω. pignora capere.

Ἐνεχυράσια. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppigneratio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. αχα. alieno, ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυρισμός. ε. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. ε. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. inſiſto, adduco, inſidior, ſimul ligo, tenax ſum iniuriarum, miſceo, infundo.

Ἐνέω. ἐνήσω. π. αχα. iungo.

Ἔνη Attice. triceſimus dies menſis, dicitur etiam νία. Bud. Com.

Ἐνηβητήρια. τὰ. ἐνηβωτήρια, domus ad quam uoluptatis cauſa diuertitur, cœnaculum, Herod.

Ἐνήκεα. ας. ἡ. manſuetudo.

Ἐνηής. ἐος. ὁ. ἐνεής, prudens, mitis.

Ἐνηθόμενος. moratus, inceſſens.

Ἐνῆκα. inſerui.

Ἐνήλατα. τὰ. claui rotã in axe cõtinẽtes.

Ἐνηλλαγμένως. uiciſsim, ordine cõmutato.

Ἐνήλλακτος. ε. ὁ. conciliatus. (to.

Ἐνήλικος. ε. ὁ. pubeſcens.

Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. inſideo.

Ἐνῆμαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος. ε. ὁ. indutus, ab ἐνάλλομαι, ut ἐνημμένος ἀμφίεσιν, Ariſtoph. & Lucia. Item accenſus, ardens. Ariſtoph. ἡ χύτρα γὰρ ἐνημμένη. Bud. Cõ.

Ἐνήνθα, p metatheſm ab ἀνθέω, florui.

Ἐνήνορ. accumulabant.

Ἐνήνοχα, præt. perf. à φέρω. tuli.

Ἐνήρις. νος. ὁ. nauis inſtructa, & parata in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayf. de Re nau.

Ἐνησιλογημένα. contumeliæ.

Ἐνήσιος χιτὼν. ueſtis ſubtilis.

Ἔνηφι ἀς φέρω, in perendium, in nouilunium. Heſiod. μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' ὤψριον ἐς τ' ἔννεφιν.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνθάδε. hic, huc.

Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & ſeſamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſepelio.

Ἐνθέω. numine afflor, fanaticus ſum.

Ἐνθεαστικός. ὴ. ὸν. ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditũ eſt, & inſertum. Vnde pro ſurculo ponitur, qui in fiſſuram trunci mergitur.

Ἐνθύμιον. ε. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ε. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθυμέομαι. cogito, per animum reuoluo.

Ἐνθυμέω. æstiuo, per æstatem moror.

Ἔνθεσις. εως. ἡ. interpositio. Item ἡ προς τὴ Atticis. Significat etiam frustum in os inditum, id est ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est mansum ut Cicero uocat, & quasi turundam, Athenæo, & Lucia. Bud. Com.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. muliebri libidine tabesco.

Ἔνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur ferę.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορῶν. insilire, impetum facere.

Ἔνθεος. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. ω. ασα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. Neutr.

Ἐνθουσιασμός. ῦ. ὁ. furor, id est afflatio numinis. Cæl. lib. 9. cap. 16. & 19.

Ἐνθουσιῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. ἐνθουσιάζω, insanio.

Ἐνθουσικλῆρ. ῆ. enthusicon herba.

Ἐνθουσιόδης. εος. ὁ, ἡ. instinctius.

Ἐνθροκαλίζομαι. referens pedem.

Ἔνθρυλλον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienseis ἔνθρυλλος dictus est.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. animaduerto, cõsydero, cogito, reminiscor, in animo habeo. Depon. accus.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentũ, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc est sensus, & sensũ. Est autem argumentum, & sententia oratoria.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδης. οι. cõmentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. εως. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμίζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιον. ε. τὸ. cogitatio, cautè excogitatũ, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo cieat.

Ἐνθύμιος. προσφόρως.

Ἐνθύμιος. suspectus.

Ἐνθύμιος. ε. ὁ. iratus.

Ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδὴς.

Ἐνθύριον. pars quædam nauis.

Ἐνθωκέω. μ. έσω. π. ασα. sedeo, latito. Neutr.

Ἔνι. licet, contingit, ἔστιν, ἐστὶ.

Ἐνί, pro ἐν, id est in.

Ἐνὶ υνι. ἐνὶ λόγῳ εἰπῶν, ut uno uerbo absoluam.

Ἔνιοι. ι. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιᾶος. ε. ὁ. & Ἐνιαύσιος. ου. ὁ. anniculus, anniuersarius, annuus.

Ἐνιαύσιοι. οι. annales.

Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. ῦ. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, παρὰ μίαν. Bud. Com.

Ἐνιαυτοφορῶν. fructum annuum ferre.

Ἐνιαύω. immoror.

Ἐνιαχῆ, καὶ ἐνιαχᾶ. alicubi.

Ἐνίγυος. uno membro uel pede, mancus, claudus.

Ἐνιδρύω. μ. ύσω. ω. υκα. insudo. Dativo.

Ἐνιδρύω. ὑπτίζω, insideo, priuo.

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. ηκα. immitto. Accus.

Ἐνιζάνω. insideo. Neut. dativo.

Ἐνίζω. imitatem pono.

Ἔνιηος. stultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. ω. ῆκα. immitto, ἐγκαταβάλλω. Item infundo. Cels. li. 2. Id quod infunditur, neq; frigidum esse oportet, neq; calidum, ne alterutro modo lædat cum infusum est. Est etiam

ἐνιτείνω ἢ ἐντίθημι. Syneſ. ταῦτα δὲ γάρ ἐνιᾶσι δοῦς ἀναγινώσκουσι, Hæc illecebrã infigunt lectoribus, intuſq; relinquunt. Bud. Com.

Ἐνιπάω. μ. ἄσω. π. απα. infringo, impedio, reclamo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔνιπνος. ὁ. ὁ. humectus. Ἔνιπνα, τὰ χάλκ τῶν κεραμῶν, quæ et ἄνδυρα dicũtur.

Ἐνιπὴ. ἡ. ὁ. ſingularis.

Ἐνίσσω. geſticulor, irrideo.

Ἐνιπλάσσω. ſtrabè intueor.

Ἔνιος. ν. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή. minæ, reprehenſio.

Ἐνίπνιος. ν. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ἴξω. π. ιχα. cũ ſtupore iniũcio.

Ἐνίστε. alicubi.

Ἐνιππάζομαι. &

Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιπτάω. increpo.

Ἐνιπτή. ἧς. ἡ. increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπτίζω. ἐνίπτω.

Ἐνιπτω. μ. ἴψω. π. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπτω. increpo, cum iniuria aliquid dico.

Ἐνισάω. exæquo.

Ἐνίσπω. dico, reprehendo.

Ἐνιστάμαι. minari, terreri.

Ἐνίστημι. μ. ἐνιστήσω. propono diſſertus. Item inſtituo quidũis uel incepto. Galen. διὰ ἀρχῆς ἐνιστάμενα μετὰ βεβαίου. Plutar. in Caſ. ὁρῶν τὸν ἀγῶνα ἤδη ἐνίστατο. Item incipio, id eſt ineo. Theophra. 9. ὅταν ἐνιστῶμεν, aſtate incunte. Et repugno, obſiſto, reſiſtor, ἀντίστημαι. Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι ἐνίστηκε ὁ νοῦς δι' ὀλίγου ἕλκειν, Sed adhuc cõtrouerſum manet. Plu. in Demet. ἐκ ἐνίσης πάλιν ἀναμίξαι μάχας καὶ ἔριδας. Item intercedo, ut ἐνίστημι ὠνίῳ, Plut. Item immineo, inſto, ἐφίσταμαι, obſeruo, & quaſi cæpto. Plutar. ὃν ἐνισταμένου τῇ φυγῇ αὐτῶν ἀπιτάλαν, Quem ob id miſerat, ut imminereet eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνιστήσω. π. ἐνίστηκα. inſto, ſiſto, ut ἐνίστημι. Interdum colloco. Xenoph. ἐν τούτοις τὸν ἵππον καὶ ψυχὴν ἐνιστάναι. Interdum interſero, allego, interpono. Xenoph. ἃ τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας τοὺς ἱππέας ἐνιστάναι, Si equiſones inter equites inſeras. Aliquando animo incumbo. Ariſtot. ὅταν μὲν ἐνιστῶνται δεῖ διορίσαι. Bud. ibidem.

Ἐνιχνέω. μ. ήσω. π. νηκα. inualeſco, confor to. Accuſ.

Ἐνίχομαι. ἐνισάμαι, id eſt reſiſto, reſiſto, progredi nequeo, & in curſu hæreo. Plutar. ἀφαυανόμενος τὸ σῶμα, καὶ τῇ φωνῇ ἐνιχόμενος, Corpore præmetu uibrante, & uoce interrupta. Quint. inſiſtere uocat, & offenſare, & ſingultantium more uerba conciſa eijcere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius inſiſtendũ ſit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνιχριέομαι. τὸ μισθόω. Bud. Com.

Ἐνίχω. habeo, teneo, remoror. Accuſ.

Ἐνιχάθιοι. inſidiatores.

Ἐνκατασκάπτω. inſpergo.

Ἐνκλάω. includo.

Ἐνκομβόω. uincio.

Ἔνκτυζος. naclus.

Ἐνκρασίχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, quibus lem in capite gerunt.

Ἐνλείπομαι. deficio.

Ἐνλιμβάνειν. uectigal in littore dare.

Ἐνλινδῶμαι. τὸ ἀνλινδῶμαι. Bud. Com.

Ἐνλίβια. inaures.

Ἐννατεύς. έος. ὁ. nouennis.

Ἐνναίτης. habitator.

Ἐννάω. inhabito. Accuſ.

Ἐννακόσιοι. nongenti.

Ἔννατος. η. nonum.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adolesco, adolescentiam tero in aliquo studio.

Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam. Ab alijs Δωδεκάκρουνος appellatur, ab alijs Καλλιρόη.

Ἐννεάμυκλος. robustus, nouem annorũ.

Ἐννεασμός. illusio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ὁ, ἡ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. pascor.

Ἐννενάσι. nouerunt.

Ἐννηός. ὁ, ἡ. mutus, fatuus, stupefactus.

Ἐννησιθρεφθείς. ab adolescente enutritus.

Ἐννίπω, pro ἐνίπω. dico.

Ἐννησία pro ἐνησία. consilium.

Ἐννήωρος. ὁ, ἡ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννίκτ. ὁ, ἡ. mutus.

Ἐννύμαρ. nouem diebus.

Ἔννυμος prudens, uerus, bonus.

Ἔνιον. τὸ. pars remi.

Ἐννόδιον anchoræ iactus.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cogito, cognosco, recordor, cõsydero, intelligo, agnosco. Accus.

Ἔννοια. τὸ. ἐνθύμημα, notio, mentis conceptus, Aristot. Bud. Com.

Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ὁ, ἡ. legitimus.

Ἔννους. ὁ, ἡ. sapiens.

Ἔννυς. ὁ, ἡ. annus, uetus.

Ἐννοσία. ἡ. inertia.

Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ σωφρονῶν. Plutarch. τότε ἔννους γεγόμενος, Tunc ad mentem, et ad se reuersus, hoc est animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννῦς. ἡ. prudens.

Ἐννστίθημι. doceo, moneo, castigo, quasi mentem impono.

Ἐννύς. ὑ. ἡ. murus.

Ἔννυμι. induit, ἐνδύω.

Ἐννύχιος. ὁ, ἡ. nocturnus.

Ἔννυχον. ὁ. τὸ. crepusculum.

Ἐννυχώτερον. magis de nocte.

Ἐννώ. dea bellica, & Iunonis epitheton.

Ἔννωρος. ὁ, ἡ. ueterno laborãs, torpens.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. casses.

Ἐνόδιος. ὁ, ἡ. in uia positus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. inhabito. Accus.

Ἐνοίκησις. ιος. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ὁ. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.

Ἔνοικ. ος. ὁ, ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.

Ἐνοικυρέω. inhabito.

Ἐνολιβαίνω. laboro.

Ἔνολμ. ος. ὁ. diuinus uates, Apollo.

Ἐνομιλέω. conuersor. Actiu. dat iuo.

Ἐνόν. cum liceat, pro δυνατόν. Bud. Com.

Ἐνοπή. ῆς. ἡ. uox, clamor.

Ἐνόπλιον. carminis species, constans duobus dactylis, spondeo, & rursus dactylis duobus.

Ἐνόπλιος. ὁ, ἡ. &

Ἔνοπλ. ος. ὁ. armatus, armiger.

Ἐνοπτρίζω. illumino quasi speculi more.

Ἐνόρκιος λόγ. sermo iureiurando affirmatus.

Ἔνορκ. ος. ὁ. iusiurandum, res iurata, qui comprehensus est in fœdere.

Ἐνόρκιος. iureiurando.

Ἐνορμίζω.

Ἐνιππεύω. applico. Bud. Com.
Ἐνίπτω. irruo.
Ἔνορχις. ι. ὁ. unicum habens testiculũ.
Ἔνορχις. ι. ὁ. ☞
Ἔνορχος. ι. ὁ. mas, testiculatus.
Ἐνοτέω. incido, impello.
Ἔνος. τῆ. unius.
Ἐνοσίγαιος. ι. ὁ. Neptuni epith. ab ἔνοσις, τὸ σείειν, ☞ γαῖα, quod terram quatiat.
Ἔνος. tempus, annus, annuus.
Ἔνοσις. ιος. ἡ. concussio.
Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.
Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος.
Ἐνόσω. dum.
Ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna.
Ἔνουλον. τὸ. gingiua, caro interior.
Ἐνουρίτης. urinale, Pollux, ☞ Bayf. de Vascul.
Ἔνουσιος. subsantialis, cum omnibus substantiæ proprijs consistens, innatus, diues.
Ἐνοφθαλμισμός. οῦ. ὁ. inoculatio, θάμα.
Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.
Ἐνοχιον. ου. τὸ. pretium pensionis.
Ἐνοχλέω. μ. ήσω. ν. ηκα. turbo, fatigo, molestus sum, conuicior. Actiu. dativo ☞ accus.
Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.
Ἔνοχος. ι. ὁ. obnoxius, reus.
Ἐνύω. μ. ύσω. ν. υκα. unio. Accus.
Ἐνύω. μ. ύσω. ν. υκα. quatio. Accus.
Ἐνυπνίω. μ. ίξω. ν. ιχα. suffoco.
Ἐνυφαίνω. μ. άνω. ν. ανα. insuo, includo.
Ἐνυφωμικά. τὰ. quæ ratione certa ordinem seruant. M. Capella.
Ἐνύω. μ. ύσω. ν. ῦνα. traho. Accus.
Ἐνσημαίνομαι. significo.
Ἐνσημαίνω. insignio, significo ☞ intelligendum præbeo, exprimo legendo uel dicendo.
Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto, κακῶς σκεύαζειν, Plutarch. de Sylla.
Ἐνσκευάζω. μ. άσω. ν. ακα. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. Accus.
Ἐνσκήπτω. μ. άψω. ν. κηφα. irruo, infringo, inuado, innitor, aggrauo, imprecor, Herod. Thal. Interdum pro immitto. Ἰδὲ lib. α. νῇ τοῖσι τετίμων ἰκχόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θάνατον τῶσον.
Ἐνσκιατραφέωφροι. οἱ. delicijs ☞ umbrati li uite coaliti.
Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. ν. ιμφα. infigo.
Ἐνσκιρωτός. induratus, infixus.
Ἐνσκυθίζω. laniare, dispergere.
Ἔνσπερμος. ι. ὁ. copiosus semine.
Ἔνσπονδος. ου. ὁ, ἡ. socius in bello, confœderatus.
Ἐνστάζω. μ. άξω. ν. αφα. ☞
Ἐνσταλάω. instillo.
Ἔνστασις πόλεμος. institutum bellum, conflatum.
Ἐνστάσης τῆς ὥρας. instanti hora.
Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordium ☞ auspicatio rei quæ instituitur. Ἰτὲ instantia litis ☞ causæ, pugnax contentio instantis aduersario, hoc est ἀντεγάνισμα, ἀντιστασία, resistentia. Bud. Com.
Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obsistit, intercessor, reclamator, aduersarius, resistens, pro ἀντιστάτης (ὑφ enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduersarius in iudicio.
Ἐνστατικός. peruicax, non cedens, qui obsistere obstinauit animo.
Ἐνστηρίζω. ω. medium complecti, ad pectora pressare, fouere.
Ἐνστρομάτιος. ιος. ὁ, ἡ. ἰγκαστρίμυθος, diuinaculus.
Ἔνστῳ. instabat.
Ἔνσωμα. τος. τὸ. ualidum, manifestum.
Ἐνσφοβόλω. contero.
Ἔντασμα. ατος. τὸ. mandatum.
Ἐνταμιόω. recondo, in thesaurũ refero.
Ἔντασις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. ca. 2. de adiectione quæ adijcitur in medijs colu-

nis quæ apud Græcos ἴτασις appellatur. Significat etiam productionem, unde ἴτασιν προσάγω, est intensio uultus & austeritas.

Ἐντατικός. intensiuus.

Ἐνταῦθα, &
Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia.

Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. αχα. parento, sepelio. Accus.

Ἐνταφιασμός. ῦ. ὁ. sepultura.

Ἐνταφιαστής. οῦ. ὁ. uespillo.

Ἐνταφιωμ. α. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.

Ἐνταφιος. ον. ὁ. funereus.

Ἔντεα. τὰ. arma, uasa. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς πεπάχθαι, ἢ σκέπασμα τὸ σῶμα.

Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντανύσθαι, θυμοῦσθαι. Aesch. ἐντανύσας τὴν φωνὴν, pro sublata uoce.

Ἐντείνω. μ. νῶ. σ. αχα. intendo. Item pulso, cedo, ferio, ἢ πληγὰς δίδωμι. Bud. Com.

Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex se mouens, agitatio. Quidam cõtinuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autẽ qui ἐνδελέχειαν scribi uolunt, sed per τ scripti pluribus probatur, de quo Bud. in Asi. qui dici putat quasi ἡ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, id est perfecti corporis comprehensionem.

Ἐντελεχής. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἔντελής. ἐος. ὁ, ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus. Ἔντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines superiores. Iliad. ἡ. δόρπον ἔτι οἶνον τε καὶ ἐσθίειν τε πίνειν τε.

Ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. π. μαι. mando.

Ἐντελώμισθος. ον. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἐντέμνω. parentare.

Ἐντερίκη. ας. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. ca. 30.

Ἐντερικὸς. ἡ. ὁν. ναῦς, nauis interna aut ligna, quæ ab carina consurgunt, Aristoph. Cæl. ibidem.

Ἐντερομάχη. ης. ἡ. ramex inteſtinorum, de ſcenſus inteſtini in alterum naturæ locum.

Ἔντερον. ο. τὸ. inteſtinum.

Ἐντερόνη. ας. ἡ. meditullium nauis, carina.

Ἐνιδόνη. idem.

Ἐντεσιμίσων. ορος. ὁ. armorum peritus.

Ἐντεσιουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.

Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo intercessionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suid. significari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id est conuersationem, congressus, colloquiáq; cum uulgo & multitudine.

Ἐντευξόμενος. η. ον. usurus, consuetudinem habituurus. ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικὸς. ἡ. ὁ. colloquio facilis.

Ἑντίθω. apparo, παρασκευάζω.

Ἔντεφρος. η. ὁ. cinereus.

Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificiosus, et probationes ἔντεχνοι sunt artificiales.

Ἐντήκω. inſtillo, illiquo, inuro, infligo.

Ἐντί. ſunt, Dorice pro εἰσί.

Ἐντίθημι. indo, infero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demoſth. καταθέντες τὰ πλοῖα αὐτὴν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cẽce. ad uerbũ imponere uocat, ut ad Atticum, Signa noſtra, ut ſcribis, cũ cõmodiſſime poteris, uelim imponas.

Ἐντίθημι. τὸ ὁμοιοῦν, ἢ τὸ ἔστιν ὅδε & τόδε μι. οἷον, ἐντίθημι ἐν ἐμοὶ τὸν τῶ ἀλκιβιάδου τύπον. Item intus condo, & animũ

induco. Homer. σὺ δ' ἦτορ ἴσθι θυμῷ, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.

Ἐντιλᾶμ. ſtercus illidere.

Ἔντιμος. ὁ, ἡ. honorabilis, pretioſus.

Ἔντιμοι. οἱ. optimates.

Ἐντιμός. uindicandus.

Ἔντο. depoſuerunt. ἀπὸ τοῦ ἵημι.

Ἔντολή. ἧς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἔντομα. τὰ. inſecta.

Ἐντομάσφια ἱποίησεν. haruſpicinam fecit.

Ἐντομίας. ὁ. ὁ. eunuchus.

Ἐντομίς. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐντονία. intentio.

Ἐντός, et ἐντὸς. meus, intra. Refertur ad tempus & locum.

Ἔντονος. ὁ, ἡ. acer, intentus.

Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.

Ἐντοπίζομαι. reuereor.

Ἐντόπιος. ὁ. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντορνόω. incido.

Ἔντορνος. ου. ὁ. tornatus.

Ἐντόσθια. τὰ. interanea.

Ἐντοσθίδια. τὰ. intima pectoris.

Ἐντρυφᾶω. deliciari.

Ἐντραπελίστης. ὁ. paraſitus.

Ἐντρέπομαι. μ. ἐτρεψάμην. ω. αμμαι. confundor, curâ habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cum ſolicitudine. Depon. abſol. uel cum accuſ.

Ἐντρεπῶς. cum redarguione.

Ἐντρέχεια. ας. ἡ. diſcurſus, diligentia.

Ἐντρεχέστερον. ὁ. τὸ. ſolertius.

Ἐντρεχής. ἐος. ὁ, ἡ. incurſuus.

Ἐντρέχω. τὸ ἐντρεμίζω, conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreoq. Bud. Com.

Ἐντριβής. ἐος. ὁ, ἡ. conuerſatus, diligens, intritus.

Ἐντρίβομαι ἤπαρ. malum intero, plagas inſtigo.

Ἐντρίβω. μ. ίψω. ψ. ιφα. frico, infrico, intero, cedo, pulſo, impingo. Accuſ. Bud. Comment.

Ἔντριχον. ου. τὸ. coma appoſititia, galericum.

Ἔντριχος. ὁ. debilis.

Ἐντριχόω. palpebræ.

Ἔντριψις. ιος. ἡ. fricatio.

Ἔντρομος. ὁ, ἡ. tremefactus.

Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. ψ. ικα. retrouerto, reſpecto. Accuſ.

Ἐντροπᾶ. reuera.

Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio.

Ἐντροπίας. ὁ. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐντροπίδες. αἱ. calciamenta.

Ἔντροφος. educata, aſſuefacta.

Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor, & contemptui. Bud. Com.

Ἐντρυφῶ. illudo et ludificor, quaſiq; per laſciuiam eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cũ datiuo cõſtruitur, ut ἐντρυφᾷν τῷ πράγματι, ſignificat luxurioſe ac redundanter uti, hoc eſt πυφᾷν τῷ θρύπτεσθαι ἐν τῷ πράγματι. Herodia. βασιλικὸν ἐνυφῶντα τῷ τῆ λαίφρος ὀνόματι, id eſt licentius, inſolentius, faſtuoſius Cæſaris appellationẽ uſurpantem. Bud. ibidem.

Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aoriſt. β. ἐντύχον. ψ. ἐντέτυχκα. incido, colloquor, poſtulo, interpello, adipiſcor, obijcio, cõuenio aliquem, conuerſor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.

Ἐντυλίσσω. μ. ίξω. ψ. ιχα. inuoluo.

Ἐντύω. μ. υῶ. paro, adorno. Accuſ.

Ἔντυον. apparatus, ornatus.

Ἐντυπάς. ἐντυπωσιάζος, ueſte ſic tectus ut appareant corporis lineamenta.

Ἔντυπον. legitimum, de numiſmate.

Ἐντυπόω. effigio, imprimo.

Ἐντύπωσις.ιος.ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coaleſcit.

Ἐντυπώτης.ου.ὁ.impreſſus,ὁχαλκηγράφος.

Ἐντυραννεύω. tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐντύφω.μ.ὑψω.π.υφα.incendo.

Ἐντυχία.ας.ἡ.congreſſus.

Ἐντύω.ὑπτιάω.

Ἐνυαίνω.deliciari,τρυφᾶν.

Ἐνύαλιος.ου.ὁ.Mars, bellicus. Macrob. li.1.ca.19.

Ἐνυβείλω.contumelioſus ſum,contumelia afficio.

Ἐνυδρία.ας.ἡ.aquoſitas,aquæ copia.

Ἔνυδρις.ίδ.lutria.Herod.Melp.ὑφ᾽ ἁτέων τῇ ὑύδρις ἁλίσκονται ἡ λάτρις.

Ἐνυδρόβιος.ν.ὁ.in aqua uiuens.

Ἐνυδροθηρατὴς.ἡ.ὁ.piſcator.

Ἔνυδρον.aquatile.

Ἔνυδρος.υ.ὁ,ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra.

Etiam gemma dicitur,quaſi clauſam in ſe fontanam ſcaturiginem habens.Plin.lib.37.ca.11.

Ἐνυδρότω.in hydropem incidit.

Ἐνύλιος.bellicoſus,Mars,Pallas.

Ἔνυλος.materialis,ὑλικὸς.

Ἔνυξω.fodit,pupugit.

Ἐνυπνιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.& ἐνυπνιάζω.dormio,ſomnio, inſomnia uideo. Bud. Comment.

Ἐνύπνιον.ου.τὸ.inſomnium, quoties cura oppreſſi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. li.1.ca.3. Accipitur etiã aduerbialiter. Homer. θεός μοι ὑύπνιον ἧκεν ὄναρος, per ſomnum, in ſomnis.

Ἐνυπνιόσυλον.ſubſtantiale,quod actu & reuera eſt, uel non ſubſtantia,ſed eius accidens, uel quod cũ alio iunctum, uel quod in indiuiduis conſiſtit.

Ἔνυσσον.inteſtinum.

Ἐνυφαίνω.intexo.

Ἐνυώ.όος.ἡ.Bellona,pugna.

Ἐνύδατος.ου.ὁ,ἡ.fibris redimitus. pro ἰνώδης.

Ἐνώδιον.ου.τὸ.inauris,ὑπήνιον.

Ἔνωμος.ὁ.ὁ.crudus,acerbus.

Ἐνωμοτάρχης.ου.ὁ. ordinis militaris ductor & imperator,decanus, Thucy. lib.4.

Ἐνωμοτία.ας.ἡ.turma ex quatuor & uiginti militibus.

Ἐνωμοτὶς. ordo militaris apud Lacedæmonios,quòd iurarint illi ſe non deſerturos ordinem.

Ἐνώμοτος.ου.ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

Ἐνωπάδιος.coràm.

Ἐνωπή.ῆς.ἡ.aſpectus.

Ἐνωπῇ.manifeſtè.

Ἐνωπιδίως,uel ἐνωπαδίως.clarè.

Ἐνώπιον. ante, coram, in conſpectu. Genit.

Ἐνώπιον.ου.τὸ.paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.

Ἐνωπὶς.famula.

Ἐνωπῶς.manifeſtè.

Ἐνωραΐζομαι.τὸ ὑγιαπορεῖσθαι. Bud. Cõ.

Ἔνωρος.tempeſtiuus,in uigore.

Ἐνῶρσεν.excitauit,Iliad.ι.

Ἔνωρτο.motus eſt.ab ὀρνύω per ſyncopam.

Ἕνωσις.ιος.ἡ.unitas,coniunctio.

Ἐνώτιον.inaure.

Ἐνωτία.negligentia,ἀμέλεια.

Ἐνωτίζομαι.μ.ίσομαι. π.ισμαι. auribus percipio.Depon.accuſ.

Ἐνώτιον.υ.τὸ. inauris, quando intumeſcunt aures.

Ἐνωτικὸς.ἡ.ὁ.unitiuus,coniunctiuus.

Ἐνωτοκοίτου. populus, quibus aures in tantum magnitudinis creſcunt, ut totum corpus ijs contegatur.

Ἐξ. ex. genitiuo iungitur. ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpositione.

Ἐξ ἀϊδίου. ab æterno.

Ἐξ ἀκροσπάλιος ἀγαλματοφοι. ex arce ex puncti, ut Latine eximere ex ærarijs.

Ἐξ ἀπόπλου. ex improuiso.

Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.

Ἐξ ἀριστερῶν. à sinistris.

Ἐξ ἀρχῆς. à principio.

Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.

Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.

Ἐξ ἐναντίας. è regione. Cim.

Ἐξ ἐπιῤῥοπῆς. raptim, festinanter, cursim.

Ἐξ ἐπιτηδείου. dedita opera.

Ἐξ ἐπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.

Ἐξ ἐπίτηδες, & ἐξ ἐπιτηδείως. ex industria.

Ἐξ ἐρέβους, pro ἐξ ἐρέβους. è tenebris.

Ἐξ ἔρημης ἐλαύνεσθαι. indicta causa damnari.

Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facilè, parate.

Ἐξ εὐωνύμου. à sinistris.

Ἐξ ἐφόδου. subitò, citra laborem.

Ἐξ ἤδη. multo iam inde tempore.

Ἐξ ἐγγύς. è propinquo, breui spatio.

Ἐξ οὗ, & ἔστε, & ἔστε πρὸ. ex quo.

Ἐξ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore.

Ἐξ οὗ δὴ, & ἐξ οὗπερ. ex eo tempore.

Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.

Ἐξ ὑπαίθρου. ex ædito loco.

Ἐξ ὑποβολῆς. ex ordine, ex congrua consequentia.

Ἐξ ὑπογειογλύφα. proxime facta.

Ἐξ ὑπὲρ. eò quòd, propterea quòd.

Ἑξ. sex.

Ἑξάγιστος ὁ. admirandus.

Ἐξαγγελία. enunciatio.

Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.

Ἐξαγγελήτωρ. ορος. ὁ. expromissor, spōsor, fideiussor.

Ἐξάγιστος. à. impurus, malus, profanus, detestabilis, sacer, dirus, qui diris imprecationibus deuotus est.

Ἐξαγκωνῶ. cubito lateríq; innitor.

Ἐξαγοράζομαι, & ἀγοράζω. μ. άσω. π. ασα. redimo, mercor, emo.

Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confessio.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. ᾱρκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.

Ἐξαγρᾶν. educere.

Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaspero. Accus.

Ἐξαγριόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio aliquem agrestem. Accus.

Ἐξάγω. μ. άξω. π. ηχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, stimulo, uehementer commoueo. Dinarch. κατὰ δημοσθ. ἀγάνομαι γὲ, ultra modum concitatus sum, & indignitate rei percitus. Aliquādo expello, depello, ἐκβάλλω, Isæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, est uim sibi adferre, uel exitium conscisce re, Synes. Bud. Com.

Ἐξαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. dux eorum qui proficiscuntur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, subductio alui, exportatio.

Ἐξαγώγια. τὰ. quæ extra causam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόρυστα nuncupauere, quæ ad causam non pertinent.

Ἐξάγωνος. ὁ. ὁν. sex angulos habens, à γωνία: ἄγαγκτος uerò ab ἄγω & ἀγὴν, extra causam, excedens propositum argumentum.

Ἐξάγωνος. sextans. Bud. de Asse.

Ἐξαδάκτυλος. ον. ὁ. qui sex digitos habet.

Ἐξάδαρχος. ον. ὁ. imperans sexies, sexcurio.

Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & soluere, uel ægrū carmine sanare. Latini hoc etiam excan

Ἐν τούτοις. apud hos.

Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, imò, interim, pariter, tum.

Ἐν τούτῳ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.

Ἐν τῷδε. interea dum.

Ἐνδέον ἐστι. opportunè, cum oportet.

Ἐν ὧδε ἔτους ἢ θέρους. id est tempore messis.

Ἐν ὀλίγῳ μέρει. sim. ut cisſim.

Ἐν τῷ μεταξύ. interea.

Ἐν ὀλίγῳ παραυτικά. ut

Ἐν τῷ παραχρῆμα. ut

Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præſentiarum.

Ἐν τοσούτῳδε χρόνῳ. tãtillo temporis, eam breui tempore.

Ἐν ὑστέρῳ. in poſterum.

Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.

Ἐν χρῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χρῷ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπὴν.

Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διὸ.

Ἔν, ἑνός. τὸ. unum.

Ἐναμβρύομαι. glorior. Depon. datiuo.

Ἐναγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. execrabilis, deteſtandus, deuotus, ſacer. Bud. Com.

Ἐναγίζω. μ. ίσω. ιστ. ικα. parento, ſacrifico, benedico, expio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Neutr. accuſ.

Ἐναγίσματα. ων. τὰ. exequiæ.

Ἐναγισμός. ὁ. ὁ. religio, uictima, μιασμός

Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero ſub brachio, inunco. Depon. accuſ.

Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.

Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.

Ἔναγχος. nuper, paulò ante, modo.

Ἐναγχοθὰς. οτος. ὁ. oppreſſus.

Ἐνάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, incito, urgeo, adduco, ut ὑπάγω ἐπιβάλλοντες, Plut. Bud. Com.

Ἐναγωγή. accuſatio.

Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.

Ἐνάϊνος. anniculus, idem quod ἔτος. Bud. Com.

Ἐναίσιμα. τὰ. quæ ſunt in aëre.

Ἐναθρεῖν. fixis oculis intueri.

Ἔναιμα. τὰ. emplaſtra quæ cruentis uulneribus imponuntur.

Ἔναιμος. ſanguine præditus, uiuus. Herod. διῆται δὲ οἱ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ ἔμψυχοι.

Ἐναίρω. μ. αρῶ. ρ. να. occido, ſpolio, deſtruo. Accuſ.

Ἐναίσκω. perire, ſeneſcere.

Ἐναίσιμα. τὰ. ſortilegia.

Ἔναισιμία. oſtentum, prodigium.

Ἐναίσιμος. ε. ὁ. idoneus, decens, utilis, ſapiens, uerax, ſcius officij.

Ἔναισμα. ατος. τὸ. indiciũ, inuſtio, ſignũ.

Ἔναιμος. ε. ὁ. robuſtus.

Ἐναλείφω. illino.

Ἐναλίγκιος. ε. ὁ. ſimilis.

Ἐνάλιος. ε. ὁ, ἡ. marinus.

Ἐναλλάξ. uicisſim, implicitè.

Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.

Ἐναλλάξ. uicisſim, permutanter, uice uerſa, è contrario. Bud. Com.

Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὴν μετατίθημι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. Accuſ. Bud. Com.

Ἐνάλλομαι. inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.

Ἔναμος. ε. ὁ. uarius.

Ἐναπύω. immoror.

Ἐναμβύνω. languidum reddo, & tardum.

Ἔναμμα. ατος. τὸ. innexio, infixio, tactus.

Ἐνανθρωπήσας. τος. ὁ. qui humanam carnem aſſumpſit.

Ἐνανθρώπησις. ιος. ἡ. incarnatio hominis

Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neutr.

Ἔναντι. in conſpectu.

Ἐναντία, aduerſus, contrà. Datiuo.

Ἐναντί-

Ἐναντίβιος. ε. ὁ. aduersarius, cõtrariam habens uirtutem.

Ἐναντιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aduersor. Datiuo.

Ἐναντίον. coràm, contrà.

Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.

Ἐναντίος. α. ὁ. contrarius.

Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.

Ἐναντιόφωνος. contrariæ uocis.

Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. ☞

Ἐναντίωσις. ιος. ἡ. contrarietas.

Ἐναποκλίνομαι. μ. ινθομαι. π. ιμαι. pendeo.

Ἐνάπτω☞. ε. ὁ. mollis.

Ἐνασπλῶμαι. impensi glorior.

Ἐναυργάζομαι. facio, fabricor, cõficio

Ἐναυρεάζομαι. firmo, innitor.

Ἐναποθυπάω. μ. ώσω. π. υκα. insideo.

Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναποκύω. μ. ύσω. π. υκα. uicina partui sum. Neut. absol.

Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.

Ἐναπολείπομαι. occupor.

Ἐναπολαφθέσις. ἡ. occupata.

Ἐναπολείψις. reliquiæ.

Ἐναπόληψις. intercluſio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.

Ἐναπομάττω. imprimere.

Ἐναπομύσσομαι. detergo. Bud. Com.

Ἐναποστίλω. inferuefacio.

Ἐναποσκλύνω. eluo.

Ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo. Bud. Com.

Ἐναποψύχω. morior.

Ἐναράομαι. in manus ſumo, arripio. Bud. Com.

Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, ſpolia. ἀπὸ τῦ ἄρειν.

Ἐναράσσω. ſtrepo, ferio.

Ἐναραφίστος. ὁ. ſpolia gerens.

Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.

Ἐναργὴς. ἐσ. ὁ, ἡ. manifeſtus. παρὰ τὸ ἀργὸν, τὸ λευκὸν καὶ φανερόν.

Ἐναργῶς. expreſſe.

Ἐνάρεσθ. occidere, perdere, inuidere, frui.

Ἐνάριστος. ε. ὁ, ἡ. fortis, præclarus.

Ἔναρμος. inſertus, adaptatus.

Ἔναρθρος. ε. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.

Ἐνάριοι. οἱ. milites, ſpoliorũ detractiores

Ἐναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis ſpolio. Accuſ.

Ἐναριθμέω. annumero.

Ἐναρίθμιος. ε. ὁ. annumeratus.

Ἐναριφόρος. ε. ὁ. ſpolia ferens, victor.

Ἐναρκῶ. ſufficiens uel idoneum eſt, fieri poteſt.

Ἐναρκτάω. occidere.

Ἐναρμόζω. admoneo. Accuſ.

Ἐναρμόνιος. ε. ὁ. concinnus.

Ἔναρος. ε. ὁ. execratus, diris deuotus.

Ἐνάρσφορος. bellicoſus. ἀπὸ τῦ φέρειν τὰ ἔναρα.

Ἐνάρχομαι. auſpicor, incipio. Bud. Cõ.

Ἑνάς. άδος. ἡ. unitas.

Ἐνασκυλεύειν. ſcortari. Bud. Com.

Ἐνάσσω. habitaui.

Ἐνασπίζω. libenter delector, oblecto me in re aliqua. Datiuo.

Ἐνασπίδωμαι. armor.

Ἐνασταλῶμαι. inhabito.

Ἐνασχάπτω. μ. άψω. π. αφα. interno ſplendore radio.

Ἐναχολόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. occupor. Depon. datiuo.

Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intẽtè reſpicio. Datiuo.

Ἔναυλος. uiuus, uocalis.

Ἔναυλα. quæ ſunt in ueſtibulo, & ante oculos.

Ἐναύλημα. οἴκημα, domicilium.

Ἐναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.

Ἔναυλος. ε. ὁ. inhabitans, μυὸς. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa anguſta. Item in

ſonans. Lucia. ὁ φωνῇ ἀκινδύνῳ ἐναυλούμενος ἔτι.

Ἔναυσμα. ατος. τὸ. ὑπόφαυμα, πάφανος, fomes, fax, id eſt incitamentum. Bud. Com.

Ἐναυχάομαι. iacto, glorior, ἐαυχάομαι.

Ἐναύω. redaccendo, accẽdo, ſupplico. Bud. Com.

Ἐναφίεσαι γόνῳ. inſtillare fœturam.

Ἐναφίημι. infero, immitto.

Ἐνδάιος. α. ὸν, ὰ. bellicoſus, trucidatus.

Ἐνδατίομαι. μ. ίσομαι. π. ιμαι. conuiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὑ, ὐ. lacrymoſus.

Ἐνδάπιος. α. ὸν. indigena, localis.

Ἔνδασυς. ὺ. piloſus, denſus.

Ἔνδα. interim, πᾶς τάδε δ, ὡμαὐδᾶς δ'ἀ.

Ἐνδεής. ἐος. τὸ. defectus.

Ἐνδεής. ἐς. ὸν, ὲς. deficiens, inferior, indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia, defectus.

Ἔνδειγμα. ατος. τὸ. oſtenſio, exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen rei præbeo, oſtentabundè in mediũ prodeo, iacto me, uendito me alicui, plauſum à circumfuſa turba capto, παρεμβάλλομαι, παρεισβάλλομαι, Demoſth. & Plut. Eſt etiam uerbum medicorũ. Galen. 9. Thera. βλέπει δ'ἀπὸ τὰ μ σωφρονέκνυται τῶν φλεβοτομίαν. id eſt indicant. Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι. defero, & poſtulo in iudicio, φαίνω.

Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, ſycophanta.

Ἔνδεκτος. η. ὸν, ὴ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonſtratio. Item accuſatio, delatio, δίκη κατὰ τῶν τὰ δημόσια πονηρίαν, φάσις. Item iactatio, uenditatio, oſtentatio. Eſt etiam indicatio rei præuertendæ medico, in primisq; animaduertendæ. Bud. Com.

Ἔνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui ſic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Bud. Com.

Ἐνδεκάκις. undecies.

Ἐνδεκακύρ. ῆρος. ὁ. undeciremis.

Ἐνδεκάκωλον. τὸ. undeclinium.

Ἐνδελεχής. ὲος. ὲς, ὲ. ſimilis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. aſſiduitas.

Ἐνδελεχισμός. ῦ. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoſcitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδέξιος. aptè, idoneè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδέκοντι. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. uinculum.

Ἐνδεσμέω. inuoluere, illigare.

Ἐνδεσπής. ſimilis, ἀμφὶς, ὅμοιος.

Ἐνδέχομαι. libens admitto, παραλαμβάνω, ἀποδέομαι, πάσομαι. Ἐνδέχεσθαι τὴν αἰτίαν τινὸς, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, recipio me in crimen, & culpam præſtare uolo. Demoſth. πάντας ἐνδέχεται ἐφ'ἑαυτὸν τὰ προαμαρτήματα, Omnia in ſe recepit, ſeſe reum omniũ fecit. Et ἐνδέχεται impersonaliter, capit, licet, facultas eſt, poſſibile eſt, χbabile eſt, defendi poteſt, uſu uenit. Bud. Com.

Ἐνδεχόμενον. τὸ. poſsibile, cõtingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. τῶν ἐνδεχομένων τυμωρίαν ἐκλαβεῖν, ijs ſupplicijs affecerunt, quorum res ipſa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo. Ariſtot. ἔστιν τῆς ἕξεως ἡ ἐνδεχομένη ἀρίστη, Quàm fieri poteſt optimè, quàm humana natura capit optimè. Quid autem τὸ ἐνδεχόμενον differt τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐκπένομαι.

Ἐνδεῶς πράττω. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος. ὁ. manifeſtus.

Ἐνδημῶ.μ.ήσω.π.ησα. præsens sum, domi ago.

Ἐνδημία. præsentia.

Ἔνδημος.ε.ὸ,ὴ. publicus. Vnde ἐνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.

Ἔνδια.ας.ἡ. dolor, meridiatio.

Ἐνδιάζω.μ.άσω.π.ασα. sum trãquillus, dormio in meridie. Neut. absol.

Ἐνδιάθετος.ε.ὸ,ὴ. internus, intrinsecus, animosus, in animo situs.

Ἐνδιατρίβλαν. ludibrium, & delicias facere.

Ἐνδίαυλος.ε.ὸ. foramen in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. διαῖτῶμαι, insum, inhabito. Depon. absol.

Ἐνδιαίτημα.ατος.τὸ. domus uoluptaria.

Ἐνδιαμάττω. immuto, Aristot. Bud. Cõ.

Ἐνδιαυλο.τὸ ἐνδιαυλάομαι. meridior, μεσημβριάζω. (tiuo.

Ἐνδιαυρίβω. uersor, locũ frequento. Da.

Ἐνδιδύω.μ.ύσω.π.υσα. cõsentio, indulgeo. Accus.

Ἐνδιδύσκω. induo.

Ἐνδίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accus.

Ἔνδικα. ἐνδίκως, iure.

Ἔνδικος.η.ον. iustus.

Ἔνδικα. τὰ. quasi ἔνδον τῶν ἐντέρων, intestina, quòd illinc sint termina uentris.

Ἔνδιος.α.ὸ. humidus, meridianus.

Ἐνδίφιος.α.ὸ. confessor.

Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.

Ἔνδοι, pro ἔνδον. intus.

Ἐνδοιάζω.μ.άσω.π. ασα. dubito.

Ἐνδοιαστὴς.τοῦ.ὁ. cunctatus, dubius.

Ἐνδοίαστος. dubius.

Ἔνδομυχος.α.ὸ. tectus, abditus, intus latens.

Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδομυχὴν κακόν, cæcum malum. Bud. Com.

Ἐνδόντα. τὰ. intestina, uiscera.

Ἔνδον. intus. uide ἔσω.

Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honestum.

Ἔνδοξος.α.ὸ. glorioſus, εὔδοξος. Item δοξαστὸς, opinabilis. Bud. Com.

Ἐνδοξότατα. glorioſissimè.

Ἐνδοξῶς. honorifice.

Ἔνδρομον.ε.τὸ. ansa, τὸ ἀρχὴν τῆς ὠιδῆς ἔχον. Est (inquit Bud. Com.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præscriptum quod datur ab ipso choro didascalo, cui accinere chorũ oportebat: quo edito, quoniã chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamento & occaſione data ponatur.

Ἔνδοσις.εως.ἡ. remiſsio.

Ἐνδότατος.η.ὸ. intimus.

Ἔνδοτέρω. interius.

Ἔνδρομίς.ῖδος.ἡ. certamen est, de quo Plutarch. de Muſica.

Ἐνδρομίδες.ὰς. uincula.

Ἐνδρομὶς.ίδος.ἡ. calciamẽti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uilloſæ & hirſutæ, cuius meminit Martial.

Ἔνδρυγμα.ὁ. genus ſaltationis.

Ἔνδρυος.η.ὸ. roſcidus.

Ἔνδρυος.η.ὸ. temo, mediũ cor arboris.

Ἐνδυαζμός. dubitatio.

Ἔνδυκις.τὸ. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.

Ἐνδυκῶς. accuratè.

Ἐνδύκιον. τὸ. gratum, tutum, fidele, ſimile.

Ἔνδυμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἐνδυμάτια τὰ. leges muſicæ ſũt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω. confirmo.

Ἐνδυνίουσι. induunt.

Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarch. ὡς ὑπόδημα τὸν ἐνδύομενος. Et Aristot. de Anim. ὡς τὸ τριχὸν ἐνδύνατο σῶμα. In quo ſi-

gnificatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro subire dixit cum acc. Ἐνδύσωσι ἑαυτὸν, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.

Ἔνδυσις. ὑ. ingressus.

Ἔνδυο. celeriter, Menandro.

Ἐνδύω. μ. ύσω. σ. υκα. induo. Accus.

Ἔνδωρος. crudus, intemperans.

Ἐνεαρίζω. in uere ago.

Ἐνεγγύς. propè.

Ἐνίγκω. fero, κομίζω, λομίζω. ἐνίγκῶ patria, ἐ πατρὶς, ἔ ἐ μήτηρ. Bud. Com.

Ἐνεδρα. ας. ὑ. insidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. insidior. Neut. datiuo.

Ἔνεκος. ίου. ὁ, ὑ. mitis, suauis, beneuolus.

Ἐνέκω, pro ἐνίγκω Ionice. fero.

Ἐνελίω. μ. ίσω. σ. ηκα. inuoluo. Et passiue ἐνειλοῦμαι, uersor, inuoluor. Plut. de cæde Cæs. ἀνειλούμενος ὥσπερ θηρίον ἐνειλεῖτο τοῖς πάντων χροΐν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλυμμα. ατος. τὸ. uolumẽ.

Ἔνειμεν. assistimus.

Ἔνειμι. insum.

Ἔνεκ&. mitis.

Ἐνεκά. minæ.

Ἐνέργω. prohibeo.

Ἐνέρω. infibulo, traijcio, ἐμπερονῶ, infero, apto. Bud. Com.

Ἕνεκα, & ἕνικεν. propter. Genitiuo. τὸ οὗ ἕνεκα finẽ significat, hoc est actũ. Aliquando subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in usu sunt. Bud. Com.

Ἐνεκρίκωσι. alligauit, fibula annexuit.

Ἐνέκρ&ν. offendunt. Datiuo.

Ἔνεκος. hinnulus.

Ἔνεμα Aeginetæ ab ἐνίημι, ut ἔνθεμα, id quod immittitur, ut ἐγκλύσμα, id est quod infunditur per inferna in aluũ. Id etiam τὸ ἐνίεμενον dicitur. Cels. & Plin. infusum uocant.

Ἐνός. mutus, stultus, surdus.

Ἐνεπισκήπτω. dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiuspiã, experiebantur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.

Ἐνίπω, uel poëtice ἐνίσπω. dico, narro.

Ἔνηρα exuuiæ, spolia.

Ἐνηράομαι. operor.

Ἐνηρὰ χρήματα. quæstuosæ fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria aũt sunt ἀργὰ χρήματα. Bud. Com.

Ἐνήργα. ας. ὑ. actus, actio, efficacia.

Ἐνηργέω. μ. ήσω. σ. ηκα. ago, operor.

Ἐνήργημα. τὸ. effectus.

Ἐνηργὴς. ἐος. ὁ, ὑ. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνεργητικός. ἡ. ὸ. actiuus, efficax.

Ἐνεργὸς. ὑ ἀεργοῖς ὑάθυσις τῶν χερῶν.

Ἐνεργός, siue ἔνεργις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνεργός. ὁ, ὑ. laboratus, cultus, strenuus

Ἐνεργούμενοι. obsessi à dæmonibus.

Ἐνερείδω. inhæreo.

Ἐνερυθὴς. ἐος. ὁ, ὑ. rubens.

Ἔνερθε. infra.

Ἔνερος. ε. inferus, mortuus, quasi ἐν ἔρᾳ, id est in terra positus.

Ἐνερόχροντες. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.

Ἐνέρτερος. inferior, demissior.

Ἐνησία. ας. ὑ. iussus, immissio, cõsilium, uoluntas.

Ἐνησιχῶσθαι. incrustari, sordidari.

Ἐνίστα. obstat, opus est.

Ἐνίσταται. instillatum est, Odyss. β.

Ἐνίστε. obsistebat.

Ἐνίσχει πόνιμος. cõmissum est bellũ,

Demo-

Demoſth. & Iſocr. Ἐτ ἐνεστηκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, durante. Ἐνεστηκυῖα δίκη, lis conteſtata. Bud. Com.

Ἔνεστιν. τὸ ἔξεστιν, eſt, licet, ineſt.

Ἐνέσιος. ε. ὁ, ἡ. domeſticus.

Ἐνεός. ᾶζος. ὁ. præſens.

Ἔνετρον. ιδ. τὸ. fibula, ab immittendo.

Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.

Ἐνετός. ὴ. ὸ. Venetus.

Ἔνθ. acclamatio quædam.

Ἐνθαδαμονία. fœlix uiuo, fœlix & morior.

Ἐνθαλοιμίω. τὸ ἀθλοπιμῶ ἴδιον πράγματι. Bud. Com.

Ἔνατος, & ἐνάτιος. in lecto poſitus.

Ἐνατιῶ. in re quapiã fœliciter ago & uiuo. Bud. Com.

Ἐνδαιτᾶσθαι. conuiuari, conuiuijs indulgere. Bud. Com.

Ἔνδειξεν. oſtendit.

Ἐνέχομαι. μ. ἐνέχθημαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος θεοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum, ἀλιτήριος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, deteſtandus. Bud. Com.

Ἐνεχρίμπτετο. ſcreabat, Lucia. in Gallo.

Ἐνεχυράζειν. pignora capere.

Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppigneratio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυριασμός. υ. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. υ. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. inſiſto, adduco, inſidior, ſimul ligo, tenax ſum iniuriarum, miſceo, infundo.

Ἐνζευγνύω. μι. ύξω. ω. αχα. iungo.

Ἔνη Attice. triceſimus dies menſis, dicitur etiam νία. Bud. Com.

Ἐνηβητήρια. τὰ. ἐνηνυχτήρια, domus ad quam uoluptatis cauſa diuertitur, cœnaculum, Herod.

Ἐνήεια. ας. ἡ. manſuetudo.

Ἐνήης. ἐος. ὁ. ἐνήϊς, prudens, mitis.

Ἐνηθόμωρος. moratus, inceſſens.

Ἐνῆκα. inſerui.

Ἐνήλατα. τὰ. claui rotã in axe cõtinẽtes.

Ἐνηλλαγμένως. uicisſim, ordine cõmutato. (to.

Ἐνήλλαξτος. ε. ὁ. conciliatus.

Ἐνήλικος. ε. ὁ. pubeſcens.

Ἐνηνύσιος. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. inſideo.

Ἐνῆμαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος. ε. ὁ. indutus, ab ἐνάπλωμαι, ut ἐνημμένος ἀμφίεσμ, Ariſtoph. & Lucia. Item accenſus, ardens. Ariſtoph. ὑ χίλια γὲν ἐνημμένη. Bud. Cõ.

Ἐνήνθα, p metatheſin ab ἀνθέω, florui.

Ἐνήνοον. accumulabant.

Ἐνήνοχα, præt. perf. à φέρω. tuli.

Ἐνήρις. ιος. ἡ. nauis inſtructa, & parata in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayf. de Re nau.

Ἐνηχηλαγμία. contumeliæ.

Ἐνήχτριος χιτὼν. ueſtis ſubtilis.

Ἔνηος ἐς φέρλω, in perendium, in nouilunium. Heſiod. μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' ἄῤῥιον ἐς τ' ἔννεφιν.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνθάδε. hic, huc.

Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & ſeſamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. ψ. αφα. ſepelio.

Ἐνθάω. numine afflor, fanaticus ſum.

Ἐνθεασικός. οῦ. ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditũ eſt, & inſertum. Vnde pro ſurculo ponitur, qui in fiſſuram trunci mergitur.

Ἐνθύμιον. υ. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ε. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθηλάζω. æstiuo, per æstatem moror.

Ἔνθεσις. εως. ἡ. interpositio. Item ἡ προσφθὰ Atticis. Significat etiam frustum in os inditum, id est ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est mansum ut Cicero uocat, & quasi turundam, Athenæo, & Lucia. Bud. Com.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυτρίζω. μ. ίσω. τ. ιξα. muliebri libidine tabesco.

Ἔνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur feræ.

Ἐνθλάβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορῶ. insilire, impetum facere.

Ἔνθος. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. ν. αxα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. Neutr.

Ἐνθουσιασμός. ὁ. furor, id est afflatio numinis. Cæl. lib. 9. cap. 16. & 19.

Ἐνθουσίω. μ. ήσω. ν. ιxα. ἐνθουσιάζω, insanio.

Ἐνθουσιακὸν. τὸ. enthusicon herba.

Ἐνθουσιάδης. ους. ὁ, ἡ. instinctus.

Ἐνθροπαλίζομαι. referens pedem.

Ἔνθρυπτον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienseis ἔνθρυπτος dictus est.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. animaduerto, cõsydero, cogito, reminiscor, in animo habeo. Depon. accus.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentũ, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc est sensus, & sensũ. Est autem argumentum, & sententia oratoria.

Ἐνθυμηματικὸς. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματίδιον. ου. cõmentationibus plenus.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. εως. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμίζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιον. ν. τὸ. cogitatio, cautè excogitatũ, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.

Ἐνθύμιος. προσφάτιος.

Ἐνθύμιος. suspectus.

Ἐνθύμιος. ς. ὁ. iratus.

Ἔνθυμος. ὁ. ἐνθυμοειδὴς.

Ἐνθύριον. pars quædam nauis.

Ἐνθυλάω. μ. άσω. τ. αxα. fodeo, latito. Neutr.

Ἔνι. licet, contingit, ἔστιν, ἔνεστι.

Ἐνί, pro ἐν, id est in.

Ἐνὶ uni. ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno uerbo absoluam.

Ἐνιῶν. ν. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιαῖος. ς. ὁ. & Ἐνιαύσιος. ου. ὁ. anniculus, anniuersarius, annuus.

Ἐνιαύσια. οι. annales.

Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, παρὰ μίαν. Bud. Com.

Ἐνιαυτοφορῶ. fructum annuum ferre.

Ἐνιαύω. immoror.

Ἐνιαχῆ, καὶ ἐνιαχῇ. alicubi.

Ἐνίγω. uno membro uel pede, mancus, claudus.

Ἐνιδρύω. μ. ύσω. ν. υxα. insudo. Datiuo.

Ἐνιδρύω. καθίζω, insideo, priuo.

Ἐνίημι. μ. ήσω. ν. ηxα. immitto. Accus.

Ἐνιζάνω. insideo. Neut. datiuo.

Ἐνίζω. unitatem pono.

Ἔνιγγος. stultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. ν. ἧxα. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Item infundo. Cels. li. 2. Id quod infunditur, neq; frigidum esse oportet, neq; calidum, ne alterutro modo lædat cum infusum est. Est etiam

ἐμποιῶ ἢ ἐντίθημι. Syneſ. ταῦτα δὲ ἡμῖν ἐνῆσαι δοὺς ἀναγινώσκειν, Hæc illecebrã nobis figunt lectoribus, intuſq; relinquunt. Bud. Com.

Ἐνοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. infringo, impedio, reclamo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔνυμος. ε. ὁ. humectus. Ἔνυμα, τὰ χαλά τῶν ποταμῶν, quæ et ἄνδυρα dicũtur.

Ἐνιαύ. ῦ. ὁ. ſingularis.

Ἐνίπτω. geſticulor, irrideo.

Ἐνιπάπτω. ſtrabè intucor.

Ἔνιος. ε. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή. minæ, reprehenſio.

Ἔνιπλος. ε. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. cũ ſtupore inijcio.

Ἐνίπου. alicubi.

Ἐνιππάζομαι. &
Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιππάπτω. increpo.

Ἐνιπτή. ῆ. ὁ. increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπλάζω. τὸ ἐνίπτω.

Ἐνίπλω. μ. ίψω. π. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπτω. increpo, cum muria aliquid dico.

Ἐνιστέω. exæquo.

Ἐνίστω. dico, reprehendo.

Ἐνοπάομαι. minari, terreri.

Ἐνίσταμαι. μ. ἐνιστήσομαι. propono diſcurus. Item inſtituo quidpiã uel incepto. Galen. ὧν ἀρχὰς ἐνιστάμενα μεταβαίνω. Plutar. in Cæſ. ἐφ' ὧν τὴν ἀρχὴν ἐνίστατο. Item incipio, id eſt ineo. Theophra. 9. εἴρων ἐνιστάμενος, eſtate incunte. Et repugno, obſiſto, reſiſtor, ἀνθίσταμαι. Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι ἐνίσταται ὁ νοῦς δὶ λίβας ἴσως, Sed adhuc cõtrouerſum manet. Plu. in Demet. ἐνίστατο πάσαις ἀτιμίαις μὴ χρῆσθαι κατ' αὐτόν. Item intercedo, ut ἐνίστασθαι νόμῳ, Plut. Item immineo, inſto, ἐφίστημι, obſer uo, & quaſi cãpto. Plutar. ὃν ἐνιστάμενον τῇ φυγῇ αὐτὸς ἀπιτάλαν, Quem ob id miſerat, ut imineret eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνιστήσω. π. ἐνίστηκα. inſto, ſiſto. Interdum colloco. Xenoph. ἐνίστοις τὸν ἵππον τῷ ψιλῷ ἐνιστάναι. Interdum interſero, allego, interpono. Xenoph. ἐὰν τὸν ἱππικὸν μὲν τοῖς ἱππεῦσι ἐνιστῶσι, Si equiſones inter equites inſeras. Aliquando animo incumbo. Ariſtot. ὅταν δ' ἐνιστῶνται δὴ διορίσαι. Bud. ibidem.

Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco, confor to. Accuſ.

Ἐνίσχομαι. ἐνιστάμαι, id eſt reſiſto, reſiſto, progredi nequeo, & in curſu hæreo. Plutar. ὑφ' ἀνόμων τὸ σῶμα, καὶ τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος, Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. inſiſtere uocat, & offenſare, & ſingultantium more uerba conciſa ejcere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius inſiſtendũ ſit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνισχυρίζομαι. τὸ ἐνισχύω. Bud. Com.

Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. Accuſ.

Ἐνιτάθιοι. inſidiatores.

Ἐνιτασσάρω. inſpergo.

Ἐνιτλάω. includo.

Ἐνιτομβόω. uincio.

Ἔνιτυλος. naclus.

Ἐνιτραχήλοι. iracundi, ὀξήκοοι, qui bilem in capite gerunt.

Ἐνιτλάπτομαι. deficio.

Ἐνιτμηρίσαρ. uectigal in littore dare.

Ἐνιτνεῦμαι. τὸ ἐνιτνέομαι. Bud. Com.

Ἐνιτλόια. inaures.

Ἐννατάς. ἀος. ὁ. nouennis.

Ἔννατος. ὁ. nonus.

Ἐννάτης. habitator.

Ἐννάω. inhabito. Accuſ.

Ἐννακόσιοι. nongenti.

Ἔννατος. ε. nonus.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adolesco, adolescentiam tero in aliquo studio.

Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam. Ab alijs λωδεκάκρουνος appellatur, ab alijs ἑκατομπόλη.

Ἐννεάμυκλος. robustus, nouem annorũ.

Ἐννεασμός. illusio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ε. ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. pascor.

Ἐννενώσι. nouerunt.

Ἐννηός. ᾶ. ὁ. mutus, fatuus, stupefactus.

Ἐννεοβλοφοφάβης. ab adolescente emutritus.

Ἐννέπω, pro ἐνίσπω. dico.

Ἐννεσία pro ἐνεσία. consilium.

Ἐννέωρος. ε. ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννήεις. ε. ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἔννημι prudens, uerus, bonus.

Ἔννιον. τὸ. pars remi.

Ἐννόδιον anchoræ iactus.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. κ. ηκα. cogito, cognosco, recordor, cõsydero, intelligo, agnosco. Accus.

Ἔννοημα. τὸ. ἐνθύμημα, notio, mentis conceptus, Aristot. Bud. Com.

Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ε. ὁ, ἡ. legitimus.

Ἔννοος. ε. ὁ, ἡ. sapiens.

Ἔννος. ε. ὁ. annus, uetus.

Ἐννοσία. ἡ. inertia.

Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ σωτῆ. Plutarch. τότε δ' ἔννους γεγόμενος, Tunc ad mentem, et ad se reuersus, hoc est animi compos factus. Bud. Com.

Ἐντῆς. ὰ. prudens.

Ἐνστίθημι. doceo, moneo, castigo, quasi mentem impono.

Ἐννύς. ῦ. ὑ. nurus.

Ἔννυμ. induit, ἐνδύω.

Ἐννύχιος. ε. ὁ. nocturnus.

Ἔννυχον. ε. τὸ. crepusculum.

Ἐννυχώτερον. magis de nocte.

Ἐννώ. dea bellica, & Iunonis epitheton.

Ἔνωθος. ε. ὁ. ueterno laborãs, torpens.

Ἐνοδία. ας. ὑ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. casses.

Ἐνόδιος. ε. ὁ, ὑ. in uia positus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. κ. ηκα. inhabito. Accus.

Ἐνοίκησις. ιος. ὑ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ε. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.

Ἔνοικος. ου. ὁ, ὑ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.

Ἐνοικυρέω. inhabito.

Ἐνολιβοάω. laboro.

Ἔνολμος. ὁ. diuinus uates, Apollo.

Ἐνομιλέω. conuersor. Actiu. datiuo.

Ἐνόν. cum liceat, pro ἐξὸν. Bud. Com.

Ἐνοπή. ῆς. ὑ. uox, clamor.

Ἔνοπλιον. carminis species, constans duobus dactylis, spondeo, & rursus dactylis duobus.

Ἐνόπλιος. ε. ὁ, ὑ. &

Ἔνοπλος. ὁ. armatus, armiger.

Ἐνοπτρίζω. illumino quasi speculi more.

Ἔνορκος λόγος. sermo iureiurando affirmatus.

Ἔνορκος. ου. ὁ. iusiurandum, res iurata, qui comprehensus est in fœdere.

Ἐνόρκως. iureiurando.

Ἐνορμίζω.

Ἐνσημίζω. applico. Bud. Com.

Ἐνσήω. irruo.

Ἐνόρχης. ου. ὁ. unicum habens testiculũ.

Ἐνόρχις. ὁ. ὁ. &

Ἔνορχος. ου. ὁ. mas, testiculatus.

Ἐνύω. incido, impello.

Ἑνώτιος. unius.

Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος.

Ἔνδον. dum.

Ἐνόωρα. τὸ. una hora digna.

Ἔνυδρον. τὸ. gingiua, caro interior.

Ἐνουρίθρα. urinale, Pollux, & Bayf. de Vascul.

Ἐνούσιος. substantialis, cum omnibus substantiæ proprijs consistens, innatus, diues.

Ἐνοφθαλμισμός. οῦ. ὁ. inoculatio, ἔμφυσις.

Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.

Ἐνοίκιον. ου. τὸ. precium pensionis.

Ἐνοχλέω. μ. ήσω. w. ηκα. turbo, fatigo, molestus sum, conuicior. Aelian. dati no & accus.

Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.

Ἔνοχος. ου. ὁ. obnoxius, reus.

Ἐνύω. μ. ύσω. w. υκα. unio. Accus.

Ἐνύω. μ. ύσω. w. υκα. quatio. Accus.

Ἐνσπάω. μ. άξω. w. ηκα. suffoco.

Ἐνδύω. μ. ύσω. w. υκα. insuo, includo.

Ἐνθυμιά. τὰ. quæ ratione certa ordinem seruant. M. Capella.

Ἐνάω. μ. άσω. w. ᾶκα. traho. Accus.

Ἐνσημαίνομαι. significo.

Ἐνσημαίνω. insignio, significo & intelligendum præbeo, exprimo legendo vel dicendo.

Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto, κακῶς σκευάζομαι. Plutarch. de Sylla.

Ἐνσκιάζω. μ. άσω. w. ακα. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. Accus.

Ἔνσκλλω. μ. άψω. w. ηφα. irruo, infringo, inuado, innitor, aggrauo, imprecor, Herod. Thal. Interdum pro immitto. Ἰδὲ lib. α. ἢ τοῖσι τοίνυν ἐχθροῖσι ὑπὲρ σκηψὸ θεὸς θάλασσαν τῶσον.

Ἐνσκιατραφέωφοι. οἱ. delicijs & umbrati li uite coaliti.

Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. w. ιμφα. infigo.

Ἐνσκιρωδάς. induratus, infixus.

Ἐνσκυβάω. laniare, dispergere.

Ἔνσπερμος. ου. ὁ, ἡ. copiosus semine.

Ἔνσπονδος. ου. ὁ, ἡ. socius in bello, confœderatus.

Ἐνστάζω. μ. άξω. w. αφα. &

Ἐνσταλάζω. instillo.

Ἔνστασι πόλεμος. institutum bellum, conflatum.

Ἐνστάσης τῆς ὥρας. instanti hora.

Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordium & auspicatio rei quæ instituitur. Ἰτὲ instantia litis & causæ, pugnax contentio instantis aduersario, hoc est ἀντενάντιωμα, ἀντιπαγία, resistentia. Bud. Com.

Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obsistit, intercessor, reclamator, aduersarius, resistens, pro ἀντιδίκης (ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduersarius in iudicio.

Ἐνστατικός. pertinax, non cedens, qui obsistere obstinauit animo.

Ἐνστρίζω. medium complecti, ad pectora pressare, fouere.

Ἐνστρομάτιος. ιου. ὁ, ἡ. ἐγκατοίκιδιος, diuinaculus.

Ἔνστη. instabat.

Ἔνσλως. τὸ. ualidum, manifestum.

Ἐνσφενδόνη. contero.

Ἔντολμα. ὰτος. τὸ. mandatum.

Ἐνταμιεύω. recondo, in thesaurũ refero.

Ἔντασις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. ca. 2. de adiectione quæ adijcitur in medijs colu-

nis quæ apud Græcos ἔντασις appellatur. Significat etiam productionem, unde ἔντασις προσώπου, est intensio uultus & austeritas.

Ἐντατικός. intensiuus.

Ἐνταῦθα, &

Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia.

Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. αχα. parento, sepelio. Accus.

Ἐνταφιασμός. ὁ. sepultura.

Ἐνταφιαστής. οῦ. ὁ. uespillo.

Ἐνταφιον. υ. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.

Ἐνταφιος. ον. ὁ. funereus.

Ἔντεα. τὰ. arma, uasa. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς πεπάχθαι, ἢ σκέπασμα τοῦ σώματος.

Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντεταμένος, θυμοβόρος. Aesch. ἐντεταμένοι τῇ φωνῇ, pro sublata uoce.

Ἐντείνω. μ. ντῶ. τ. αχα. intendo. Item pulso, cædo, ferio, ἢ πληγὰς δίδωμι. Bud. Com.

Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex se mouens, agitatio. Quidam cõtinuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autẽ qui ἐνδελέχειαν scribi uolunt, sed per r scripti pluribus probatur, de quo Bud. in Asf. qui dici putat quasi ἡ ἐν ἑλοῖς ἐν νοχλῷ, id est perfecti corporis comprehensionem.

Ἐντελεχής. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἔντελής. ὲος. ὁ, ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus. Ἔντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines superiores. Iliad. ἡ. δόρπον ἔπι νῶτον ἔχοντες ἢ ἐκατὰ σφέας ἐντελέσιν.

Ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. τ. μαι. mando.

Ἐντελόμισθος. ον. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἐντέμνω. parentare.

Ἐντερίδιον. ας. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. ca. 46.

Ἐντερίς. ίδος. ἡ. ἐνδόνια, nauiũ interna aut ligna, quæ ab carina consurgunt, Aristoph. Cæl. ibidem.

Ἔντερόκλυσ. υσ. ἡ. ramex intestinorum, descensus intestini in alterum naturæ locum.

Ἔντερον. ε. τὸ. intestinum.

Ἐντερόνεα. ας. ἡ. medullium nauis, carina.

Ἐντερόνη. idem.

Ἐντεσιμίτωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.

Ἐντεσιουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.

Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo intercessionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suid. significari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id est conuersationem, congressus, colloquia & cum uulgo & multitudine.

Ἐντευξόμενος. η. usurus, consuetudinem habiturus. ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικός. ἡ. ὁ. colloquio facilis.

Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.

Ἔντεφρος. η. ὁ. cinereus.

Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificiosus, et probationes ἔντεχνοι sunt artificiales.

Ἐντήκω. instillo, illiquo, intro, infligo.

Ἐντί. sunt, Dorice pro εἰσί.

Ἐντίθημι. indo, infero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demosth. ἐκκόπτειν τὸ ναυκλήρου αὐτοῦ ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cice. ad uerbũ imponere uocat, ut ad Atticum, Signa nostra, ut scribis, cũ cõmodissime poteris, uelim imponas.

Ἐντίθημι. τὸ μποιῶ, ἢ τὸ ἐμποιῶ ἐστιν ἔδος & τόπος μι. οἷον, ἐνέθημι ἐνεκρῷ νέρ τῇ λακκόῳ τόπῳ. Item intus condo, & animũ

induco. Homer. σὺ δ' ἴλαον ἔνθο θυμὸν, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.

Ἐντιλᾶν. ſtercus illidere.

Ἔνδιμος. ὁ, ἡ. honorabilis, pretioſus.

Ἔντιμοι. οἱ. optimates.

Ἐντιμός. uindicandus.

Ἔντο. depoſuerunt. ἀπὸ τοῦ ἵημι.

Ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἔντομα. τὰ. inſecta.

Ἐντομάσφια ἱεροῖσιν. haruſpicinam fecit.

Ἐντομίας. ὁ. ὁ. eunuchus.

Ἐντομίς. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐντονία. intentio.

Ἐντόν, et ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.

Ἔντονος. ὁ, ἡ. acer, intentus.

Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.

Ἐντρέπομαι. reuereor.

Ἔντριος. ὁ. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντρυφῶ. incido.

Ἔντυτος. ου. ὁ. tornatus.

Ἐνύδια. τὰ. interanea.

Ἐντοσθίδια. τὰ. intima pectoris.

Ἐνθαγῶ. deliciari.

Ἐνθαρσίτης. ὁ. paraſitus.

Ἐνθύμομαι. μ. ὑσομαι. ω. αμμαι. confundor, curã habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cum ſolicitudine. Depon. abſol. uel cum accuſ.

Ἐνθυμῶν. cum redarguitione.

Ἐνθύμημα. ατος. ἡ. diſcurſus, diligentia.

Ἐνθυμίτερος. ρα. ρον. ſolertius.

Ἐνθυτής. ὁος. ὁ, ἡ. incurſuus.

Ἐνθύω. τὸ ἁρμόζω, conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreo. Bud. Com.

Ἐνθύσιος. ὁος. ὁ, ἡ. conuerſatus, diligens, intritus.

Ἐνθύπομαι λακὸν. malum intero, plagas infligo.

Ἐνθύβω. μ. ύψω. ω. ιφα. frico, infrico, intero, cedo, pulſo, impingo. Accuſ. Bud. Comment.

Ἔνθριξ. ρος. τὸ. coma appoſititia, galericum.

Ἔνθριχος. ὁ. debilis.

Ἐνθρυόεις. palpebræ.

Ἔνθρυψις. ιος. ἡ. fricatio.

Ἔνθρομος. ὁ, ἡ. tremefactus.

Ἐνθρωπαίζω. μ. ίσω. ω. ικα. retrouerto, reſpecto. Accuſ.

Ἐνθρονῶ. reuera.

Ἐνθρονία. ῆς. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio.

Ἐνθρονίας. ὁ. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐνθρονίδες ὰ. calciamenta.

Ἔνθροφος. educata, aſſuefacta.

Ἐνθρυφόομαι. ludibrio habeor, & contẽptui. Bud. Com.

Ἐνθρυφῶ. illudo et ludificor, quaſiꝙ per laſciuiam eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cũ dativo cõſtruitur, ut ἐνθρυφᾶν τοῖς πράγμασι, ſignificat luxurioſe ac redundanter uti, hoc eſt τρυφᾶν καὶ θρύπτεσθαι ἐν τῷ πράγματι. Herodia. βασιλικώτερον ἐνθρυφῶντα τῷ λαῷ ὄνομα, id eſt licentius, inſolentius, faſtuoſius Cæſaris appellationẽ uſurpantem. Bud. ibidem.

Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aoriſt. β. ἐντύχον. ω. ἐντετύχηκα. incido, colloquor, poſtulo, interpello, adipiſcor, obijcio, cõuenio aliquem, conuerſor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. dativo.

Ἐντυλίω. μ. ίξω. ω. ιχα. inuoluo.

Ἐντυῶ. μ. ωῶ paro, adorno. Accuſ.

Ἔντυον. apparatus, ornatus.

Ἐντυπάς. ὰσα. ὰν. ποιὸς, ueſte ſic rectus ut appareant corporis lineamenta.

Ἔντυπον. legitimum, de numiſmate.

Ἐντυπόω. effigio, imprimo.

Ἐντύπωσις.ιος.ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coaleſcit.

Ἐντυπώτης.ου.ὁ. impreſſus, ἐγκολαπτός.

Ἐντυραννεῦσθαι. tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐντύφω.μ.ὑψω.π.υφα. incendo.

Ἐντυχία.ας.ἡ. congreſſus.

Ἐντύω.ὑνταύω.

Ἐνυάπτω.deliciari, τρυφᾶν.

Ἐνύαλος.ου.ὁ. Mars, bellicus. Macrob. li.1.ca.19.

Ἐνυβείζω.contumelioſus ſum, contumelia afficio.

Ἐνυδρία.ας.ἡ. aquoſitas, aquæ copia.

Ἐνυδρίος.ία.lutria. Herod. Melp. ἰὼ δὲ καὶ τὴν ἐνύδριν ἀλίσκοντα ἢ ὕδατος.

Ἐνυδρόβιος.υ.ὁ. in aqua uiuens.

Ἐνυδροθηρατής.οῦ.ὁ. piſcator.

Ἔνυδρον. aquatile.

Ἔνυδρος.υ.ὁ,ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiam gemma dicitur, quaſi clauſam in ſe fontanam ſcaturiginem habens. Plin. lib.37.ca.11.

Ἐνυδρύτω. in hydropem incidit.

Ἐνύλιος. bellicoſus, Mars, Pallas.

Ἔνυλος. materialis, ὑλικὸς.

Ἔνυξεν. fodit, pupugit.

Ἐνυπνιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. & ἐνυπνιάζω. dormio, ſomnio, inſomnia uideo. Bud. Comment.

Ἐνύπνιον.ου.τὸ. inſomnium, quoties cura oppreſſi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. li.1.ca.3. Accipitur etiã aduerbialiter. Homer. θεός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ἐνυπόστατον. ſubſtantiale, quod actu & reuera eſt, uel non ſubſtantia, ſed eius accidens, uel quod cũ alio iunctum, uel quod in individuis conſiſtit.

Ἔνυστρον. inteſtinum.

Ἐνυφαίνω. intexo.

Ἐνυώ.όος.ἡ. Bellona, pugna.

Ἐνώδης.ους.ὁ,ἡ. fibris redimitus. pro ἰνώδης.

Ἐνώδιον.ου.τὸ. inauris, ἐνώτιον.

Ἔνωμος.ᾱ.ὁ. crudus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης.ου.ὁ. ordinis militaris ductor & imperator, decanus, Thucy. lib.4.

Ἐνωμοτία.ας.ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus.

Ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi ſe non deſerturos ordinem.

Ἐνώμοτος.ου.ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

Ἐνωπαδίᾳ. coràm.

Ἐνωπή.ῆς.ἡ. aſpectus.

Ἐνωπῇ. manifeſtè.

Ἐνωπιδίως, uel ἐνωπαδίως. clarè.

Ἐνώπιον. ante, coram, in conſpectu. Genit.

Ἐνώπιος.ου.τὸ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.

Ἐνωπίς. famula.

Ἐνωπῶς. manifeſtè.

Ἐνωρεῖσθαι.τὸ ὑγκαθεπίζομαι. Bud. Cõ.

Ἔνωρος. tempeſtiuus, in uigore.

Ἐνῶρορεν. excitauit, Iliad. ι.

Ἔνωσαι. motus eſt. ab ὀρνύω per ſyncopam.

Ἕνωσις.ιος.ἡ. unitas, coniunctio.

Ἐνώτιον. inaure.

Ἐνωτία. negligentia, ἀμέλεια.

Ἐνωτίζομαι.μ.ίσομαι. π.ισμαι. auribus percipio. Depon. accuſ.

Ἐνώτιον.υ.τὸ. inauris, quando intumeſcunt aures.

Ἐνωτικός.ῆ.ὁ. unitiuus, coniunctiuus.

Ἐνωτοκοίτης. populus, quibus aures in tantum magnitudinis creſcunt, ut totum corpus ijs contegatur.

Ἐξ. ex. genitiuo iungitur. ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpositione.

Ἐξ ἀϊδίου. ab æterno.

Ἐξ ἀκροκόλλου ἀγαλλιμμάτιον. ex arce ex puncti, ut Latine eximere ex atarijs.

Ἐξ ἀπροόπτου. ex improuiso.

Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.

Ἐξ ἀριστερῶν. à sinistris.

Ἐξ ἀρχῆς. à principio.

Ἐξ αὐτοῦ. ex eo tempore.

Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.

Ἐξ ἐναντίας. è regione. (sim.

Ἐξ ἐπιῤῥοπῆς. raptim, festinanter, cur.

Ἐξ ἐπίτηδες. dedita opera.

Ἐξ ἐπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus.

Ἐξ ἐπίτηδες, & ἐξ ἐπιτηδεύσεως. ex industria.

Ἐξ ἐρέβους, pro ἐξ ἐρέβους. è tenebris.

Ἐξ ἐφόδου ἀναιρεῖσθαι. indicta causa damnari.

Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facilè, parate.

Ἐξ εὐωνύμων. à sinistris.

Ἐξ ἑφόδου. subitò, citra laborem.

Ἐξ ἤδη. multo iam inde tempore.

Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui spatio.

Ἐξ οὗ, & ἐξ οὗπερ, & ἐξ οὗπερ. ex quo.

Ἐξ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore.

Ἐξ οὗ, & ἐξ οὗτου. ex eo tempore.

Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.

Ἐξ ὑπαίθρου. ex ædito loco.

Ἐξ ὑφόλου. ex ordine, ex congrua consequentia.

Ἐξ ὑφηγήσεως γεγονέναι. proximè facta.

Ἐξ ὧν. εἰ quòd, propterea quòd.

Ἑξ. sex.

Ἑξάγιστος. ὁ. admirandus.

Ἐξαγγελία. enunciatio.

Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.

Ἐξαγγελεύς. ὁ. expromissor, spõsor, fideiussor.

Ἐξάγιστος. ὁ. impurus, malus, profanus, detestabilis, sacer, dirus, qui diris in precationibus deuotus est.

Ἐξαγκωνῶ. cubito lateriq; innitor.

Ἐξαγοράζομαι, & ἐξηγοράσθην. μ. ἄσω. ν. ασα. redimo, mercor, emo.

Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confessio.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. ν. ἐρρηκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.

Ἐξαγρᾶν. educere.

Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaspero. Accus.

Ἐξαγριόω. μ. ὤσω. ν. ωσα. facio aliquem agrestem. Accus.

Ἐξάγω. μ. άξω. ν. ηκα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, stimulo, uehementer commoueo. Dinarch. κατὰ Δημοσθ. ἐξάγομαι ὀργῆς, ultra modum concitatus sum, & indignitate rei percitus. Aliquãdo expello, depello, ἐκβάλλω, Ifæo. Ἐξάγω ἑαυτὸν, est uim sibi adferre, uel exitium conscisce re, Synæs. Bud. Com.

Ἐξαγωγεύς. ἐος. ὁ, ἡ. dux eorum qui proficiscuntur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, subductio alui, exportatio.

Ἐξαγώγια. τὰ. quæ extra causam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόνυσα nuncupauere, quæ ad causam non pertinent.

Ἐξαγώνιος. ν. ὁ. sex angulos habens, à γωνία: ἐξαγώνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν, extra causam, excedens propositum argumentum.

Ἑξάγωνος. sextans. Bud. de Asse.

Ἐξαδάκτυλος. ον. ὁ. qui sex digitos habet.

Ἑξάδαρχος. ον. ὁ. imperans sexies, sexcurio.

Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & soluere, uel ægrũ carmine sanare. Latini hoc etiam excan

tare dicũt. Contrariũ est τῷ ἐπάλλω.

Ἐξάδελφος. ου. ὁ. patruelis.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem usque debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Bud. Com.

Ἐξαερῶ. in aërem cessit, & conuertitur in aërem.

Ἑξαετὴς. sex annorum.

Ἑξάημερος. ου. ὁ, ἡ. sex dies habens.

Ἐξαϋμῶ. ingemiscere.

Ἐξαϋμῶσω. molestare.

Ἐξαϋμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαυριάζω. ad solem expono.

Ἐξαφρίζω. μ. άξω. ν. αχα. cruento.

Ἐξάφωνος. ου. ὁ, ἡ. exanguis.

Ἐξαίνυμι. aufero.

Ἐξαιρίσομαι. μ. ἰσομαι. ν. ιμαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, sicut ἐξαίρω. Et Plato in Prot. ἐξαίρουσι κελεύοντες τὴν τριταίαν, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρῶδη δὲ ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Bud. Com.

Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienses, quos intercalares dicimus.

Ἐξαιρέσιμον. quod tolli potest.

Ἐξαίρεσις. ιος. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

Ἐξαιρετὸς. ου. ὁ, ἡ. & ἐξαιρετός. ejiciendus.

Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. Receptitius seruus etiã ἐξαίρετος dicitur, qui est seruus mulieris proprius, quem cum pecunia reliqua mulier recepit, neq; dixit dari, sed retinuit. Bud. in Annot.

Ἐξαίρετα. præsertim, maxime, eximiè.

Ἐξαίρω. μ. έσω. ν. εκα. ἀόρ. β. ἐξῆρον. ἐξάρω, eruo, expugno.

Ἐξαιρῶδη. lolieſcere, id est in lolium degenerare.

Ἐξαίρω. μ. αρῶ. ν. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquando excipio, eximo. Plato, συκράτη δ' ἐξαίρω τὸν λόγον, Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est, Socratem tantum excipio. Opponitur autem τῷ ἐμβάλλω. Xenoph. ἐξαίρω τῷ ἵππῳ τὸν χαλινόν, τῷ ἐμβάλλω τὸν χαλινόν. Bud. Com.

Ἐξαίσιος. ου. ὁ, ἡ. indecens, exuperans mediocritatem.

Ἐξαίσιως. impetuosè feror, ἐξορμῶ.

Ἐξαίρτος. ablator, ἀφαιρέτης.

Ἐξαιρ&. ου. ὁ. eximius, delectus. pro ἐξαίρετ&.

Ἐξαιτῶ. exposco aliquè ad pœnam. Sic Liu. Legatos deinde misit ad deposcendos authores defectionis. Et ἐξαιτῶν τὴν τιμωρίαν Demosth. est seruũ torquendũ postulare. Ἐξαιτῶδη uero contrariã huic significationẽ habet, ponitúrq; pro reorum pœnam deprecari, uel gratia, uel authoritate. Demosth. τοῖς αὐτὴν ἐξαιτήσεται, eorum lacrymis sese condonari postulabit. Aeschin. ἐξαιτοῦνται γραφὰς ἢ παρανόμων, Postulant reorum delationes precibus suis condonari. Bud. Com.

Ἐξαίφνης. repente, ἐξαπίνης.

Ἐξαιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ἐξακανθίζω. spinas euellere, aculeatum esse.

Ἐξακριβῶς. faciliter.

Ἐξακιτήριος. ου. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens. Iouis epitheton.

Ἐξακῶ. μ. έσω. ν. υκα. sano, curo. Accu.

Ἑξάκις. sexties.

Ἑξακισχίλιοι. sex milia.

Ἑξάκτινος. ου. ὁ, ἡ. sex radios habens.

Ἑξακόσιοι. αι. sexcenti.

Ἐξάκουστ&. audibilis, celebris.

Ἐξακριβάζω. inuestigo.

Ἐξακριβῶ, & ἀκριβῶ, & διακριβῶ,

exactè compono, & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, ἀκριβοῦμαι, ἐπιτελέω, Aristot. Ethico. 10. Interdū pro exactè respondeo, id est statis horis euenio. Idē de hist. animal. 7. Bud. Com.

Ἐξαποδυσωδέω. labor. beris. Neutr.

Ἐξαιτῶρ. exactor, quæstor.

Ἐξαρα. τὰ. quæ mari prominent.

Ἐξαχέω. μ. ὁσω. ω. σα. exæco.

Ἐξαταλάω. μ. ἀξω. ω. αχα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accus.

Ἐξαδάω. germino.

Ἐξάλειμμα. τὸ. alabastrum, uas unguentarium.

Ἐξαλάφω. μ. ἀψω. ω. αφα. deleo, extinguo, aboleo. Accus.

Ἐξαλέομαι. euito.

Ἐξαλίζω. congregari.

Ἐξαλλᾶς. unctior, alipta.

Ἐξαλύω. μ. ίσω. eijcio, extraho, uoluo, effero.

Ἐξαλλαγή. degenerario & immutatio, ut tritici in lolium.

Ἐξαλλάζω. discedere, defungi. Datiu.

Ἐξαλλάσσω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno, immutor, transeo ad alium habitum & degenero. Ponitur enim & transitiue, & absolute, ut ἠλλάξω τὴν χῶρα, & τὸ χρῶμα ἐξηλλάξη, color ipse mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit.

Ἐξαλνε. ὐ. ὸ. clarus, præstans, exemptus numero.

Ἐξαλύσ μ. ύξω. ω. υχα. effugio, ἐξαλύω

Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inusitatè.

Ἐξαλμα. ατ& ς. impetus, saltus.

Ἐξαλόω. uito, cauco.

Ἐξάλφω. inuenio.

Ἐξαμάω. demeto, execo.

Ἐξαμαξεύ& . de curru delapsus, & metaphorice qui de sententia aut spe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαυρόω. obscuro, obfusco.

Ἐξαμάχανα. ἐξαίφνης, repente.

Ἐξαμβλόω. uulnero.

Ἐξαμβρακῶ. dissoluere.

Ἐξαμβλόω. μ. όσω. ω. υκα. abortiuum pario. Dicitur quoque de uitium oculis adustione uitiatis. Bud. Com.

Ἐξαμβλύω. hebeto, abundo.

Ἐξαμάω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμελέω. contemno, negligo.

Ἐξαμελήμων& . ων. ὀ. negligens, torpore affectus.

Ἐξαμηνίβι& . ς. ὁ. semestris.

Ἐξάμηνον. τὸ. semestre.

Ἐξαμυσίσω. haustim potare, sine respiratione.

Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.

Ἐξαναγκάζω. excito.

Ἐξανάγομαι. digredior.

Ἐξανάγουρ. echinoulpes, Phrygum lingua.

Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. ω. υκα. idem quod ἀναδύομαι, fugere, detrectare, retractare & mutare patium. Plutarc. in Sert. πάσης ἐξαναδυομένης φαντασίας μάχης. Item emergo, existo. Bud. Com.

Ἐξαναστερίζω. spinas euello.

Ἐξαναχωμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀναπίδω.

Ἐξαναχρούω. retraho.

Ἐξαναπόομαι. plenius resoluor. Bud. Comment.

Ἐξανασπάω. demolior.

Ἐξανατέλλω. μ. ἐξανατελῶ. orior, produco.

Ἐξαναφανδόν. clare.

Ἐξαναφέρω. recreor, conualesco, melius cule ualeo, uires reparo, pristinæ for-

tunæ restituor, uires & spiritum recipio, in gradum meum restituor, respiro. Bud. Com.

Ἐξαναχωρέω. abscedo, ut hi qui littore soluunt.

Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ἰσομαι. π. ισμαι. capitiuor.

Ἐξανδρόμητος. adultus.

Ἐξανιμοῦσθαι. euentari, siue uento percipere.

Ἔξανίργασος. ον. ὁ, ἡ. indigestus.

Ἐξανδρῶ. comperio.

Ἐξανέψιοι. οἱ. ex parte consobrini, ὧν οἱ πατέρες ἀνέψιοι ἀνεψιοί, ἢ ἀνεψιότητα.

Ἐξάνθησις. efflorescatio.

Ἐξανθέω. effloreo.

Ἐξανθήματα pustulæ species sunt, quas Plin. eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat. Hermol. in Plin.

Ἐξανθίσω. coloro,

Ἐξανθισμός. οῦ. ὁ. eruptio pustularum.

Ἐξανθρωπιοῦσθαι. ex humana forma mutari.

Ἐξανίημι. emitto, ἀναπέμπω.

Ἐξανίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. facio exurgere, erigo, excito, transfero, ἀνίστημι, Herodo. 1. Bud. Com.

Ἐξανίσχω. oriri, proprie de sole.

Ἐξανοῦσθαι θύραν. ianuam è cardinibus mouere.

Ἐξαντάω. obsecto, oro.

Ἔξαντος. ὁ, ἡ. quasi ἔξω τῆς ἄντης. indemnis, integer, sanus.

Ἐξαντιάσασθαι. collata acie, Herodian.

Ἐξαντλέω. exhaurio, effutio.

Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, perficio. Accus.

Ἐξάνω. desuper, ἄνωθεν.

Ἐξανοίω. exicco, excoquo.

Ἐξαπαλάω. uide ἀπαλάω.

Ἐξαπαπάομαι. subduco me, discedo.

Ἐξαπατάομαι, & ἐξαπατάω. μ. ήσω. π. ησα. decipio, subsanno, illicio. Bæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis uirisq; purpurissatis, apud eundem. Lucia. ἐξαπατᾶν τὰς νόσους dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere sensum doloris & morbi. Bud. Com.

Ἐξαπάτηθεν. scorsim, ex alia parte.

Ἐξαπάτησις. ἡ. deceptio.

Ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio. ἐξαπάφω ῶ, deciperet.

Ἐξαπείρω. tentare, periculum facere.

Ἐξαπηδίω. depaupero.

Ἐξάπινης. ους. ὁ, ἡ. sexcubitalis.

Ἐξάπινα. statim, subitò.

Ἐξαπινῶος. ου. ὁ. repentinus.

Ἐξαπινάως. repente.

Ἐξαπίνης. è uestigio.

Ἐξαπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. explano.

Ἐξαποδύομαι. facio ingredi.

Ἐξαποίνασθαι. decipere.

Ἐξαπόλωλα. deperij.

Ἐξαπονήσας νῦν διαπονήσας. qui elaborauit.

Ἐξαπορᾶται. tædet.

Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. destituo, ad indigẽtiã redigo, cõturbo, plane despero.

Ἐξαπορῶμαι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum necessariarum uel consilij oppressus sum. D. Paul. 2. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egestate afflicti, uel non succumbentes egestati. Bud. Com.

Ἐξαποστέλλω. μ. στελῶ. π. στειλα. emitto. Bud. Com.

Ἑξάπους. οδος. ὁ, ἡ. sex pedes habens.

Ἐξάπλωμαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. demulceo. Genit.

Ἐξάπτω. μ. άψω. π. αφα. appendo, infero, suspendo, redaccendo. Accus.

Ἐξάπτωρ ἅρμα. in quo sunt sciuges et qui. Bud. Com.

Ἐξαραίνομαι. aresco. Deponens absolue.

Ἐξαραιῶ

Ἐξαιρημένα. τὰ. peculiaria, Herodot.
Ἐξαίρωμι. uotum soluo.
Ἐξαράττω. pulso, quatio, conuicior.
Ἐξαργίτης. ὁ. omissus negligentia.
Ἐξαργυρίζω. μ. ἴσω. ω. ικα. conflo, redigo in argentũ, uel pecuniam, uenundo, Thucyd.
Ἐξαργυρόω. adauro, id est are æstimo. Bud. de Asse. & Annot post.
Ἐξαρτοπαίομαι. μ. οῦμαι. ω. αμαι. &
Ἐξαρτύομαι. dijs sacrificeo, prorsus placo, non deos tantum, sed & alios. De mosth. ἰὰν τὰς νυείας θέρμοις θαρτύωσι. Bud. Com.
Ἐξαρθρημένα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in alium, unde uoluntarius impeditur motus.
Ἐξάρθρου. ὁ. debilitatis membris impotens.
Ἐξαρθρόω. dearticulare, artus loco moue
Ἐξαριθμῶ. enumerare. (re.
Ἐξαρίθμησις. ἰως. ἡ. enumeratio.
Ἐξαριστερῶ. à sinistris.
Ἐξαρκῶ. &
Ἐξαρκέω. μ. ἴσω. ω. ικα. subuerto. Item sufficio, abunde sufficio, succurro. Bud. Com.
Ἐξαρμα. τὸ. impetus.
Ἐξαρμίζω. auello, disiungo.
Ἐξαρνέομαι. μ. οῦμαι. ω. ημαι. abnego.
Ἐξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.
Ἐξαρνος. ὁ. negans. ἐξαρνός ἐμι, nego.
Ἐξαρπάζω. eripio, discerpo.
Ἐξαρσις. eleuatio, ἔπαρσις.
Ἐξαρτάω. μ. άσω. ἄξω. ω. αχα. ικα. libero, eripio. Accus.
Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo, id est, suspensus sum: & pendeo, id est magnopere deditus sum, ἠρτάσθαι, ἤρτημαι, Athen. lib. 12. Ἐξάρτημα, dependet, id est appendix est & consequens, Aristid. in Pand. Ἐξαρτῶμαι ἱμαυτοῦ, quasi ἀπ' ἱμαυτῆ κρεμῶ, denuncio mihi amicitia & ascisco.
Ἐξάρτημαι, coniunctus & connexus sum, et cõiunctã habeo rationẽ, Plat. de leg. 1. Ἐξάρτημαι τούτων, sum comes, sum assectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarch. ἠρτημένον ὁρῶντες αὐτῆ τὸν πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & consectantẽ. Bud. Cõ.
Ἐξαρτάω. μ. άσω. ω. ικα. eleuo, tollo sursum, μετεωρίζω. Item suspendo, alligo, & annecto. Herodia. ἠρτήθη τὸ ἱπποφόρβιον ζωνῆς τὸν πάχιστον ἐν βρόχῳ, Laqueo de zona se suspendit. Vnde & ἠρτῆσθαι χιτῶνες dicuntur, qui torquem collo circundant. Est & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Synes. ἃ δὲ καὶ ἀπόλωλεν ὑμᾶς ἐξαρτῆσθαι. Bud. ibidem.
Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.
Ἐξάρτησις. apparatus, instructio, expolitio.
Ἐξαρτύομαι, & ἐξαρτύω. μ. ύσω. ω. υκα. cõpono, condio, instruo, moderor, apparo. Accus.
Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκπινύω, ἐκθλίβω.
Ἐξαρχος. ὁ. dux, princeps, præsultor.
Ἐξάρχω. μ. άρξω. ω. ῆχα. canere incipio, uel alterius rei author sum. Bud. Cõ.
Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accus.
Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorẽ usq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Comment.
Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.
Ἐξασπάλλω. refulgeo.
Ἐξασφαλίζω. μ. ισω. ω. ικα. cum explanatione munio.
Ἐξατμίζω. exorbere.
Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euapororor, exuccus fio, arefco. Bud. Com.
Ἐξατμωθὲς. τος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.
Ἔξαυλος. ὁ. magnus impetus.

Ἐξαγωγία. exauctoratio, commeatus.
Ἐξαυδάω. μ. ήσω. ν. ηκα. eloquor.
Ἐξαυτήρ. uas siue instrumentum quoddam, ψιάθρα.
Ἐξαυτῆς. continuò, statim.
Ἐξαυτὶς. rursus, denuo.
Ἐξαυχμοῦται. exiccatur.
Ἐξαφάσσω. ἀφ' ἑαυτοῦ γράμματος, καὶ παριδεῖν ποιῶ.
Ἐξαφανίζω. doleo.
Ἐξαφρίζομαι. redigor in spumam.
Ἐξάφορον. lectica à sex seruis gestata.
Ἐξαφύουσι. emittunt, exhauriunt, ἐξαντλοῦσι.
Ἐξέγρω. sexies.
Ἐξάψις. ιος. ἡ. flammigantia, accensus.
Ἐξεγγυάω. sponsione, & fideiussione alicui quem libero.
Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.
Ἐξεγγυήμων. ονος. emissor.
Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.
Ἐξεγείρω. μ. ρῶ. excito. Accus.
Ἐξεγλίχθ. licuit, ἄδεια ἐγένετο, ἐξουσία ἦν.
Ἐξέγερσις. εως. ἡ. expergiscentia, exporrectio.
Ἐξεδέχετο. spectabatur.
Ἐξέδρομαι. exedo.
Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad sedendum constitutus, sella studiaria, grabatulus ad meridiandum accommodus.
Ἔξεδρος. ὁ, ἡ. insidiator.
Ἔξεδρος. ὁ, ἡ. inauspicatus.
Ἐξέθανον. exanimatus sum.
Ἔξεθος. ους. τὸ. solennis.
Ἔξει. præbebit.
Ἔξει, pro ἔξιθι, Attice. exi. Bud. Com.
Ἐξεδίης. superfluus, indecens.
Ἐξέδν. liceat.
Ἐξέης, poetice pro ἐξής. deinceps.
Ἐξεκάδιος. extraordinarij.
Ἐξεκασμένος. assimilatus.
Ἐξεκονίζω. fingo. Accus.
Ἐξεκός. ότος. τὸ. ueri simillis.

Ἐξελθεῖν τὸν βίβλον. τὸ ἀναλίσκειν, reuolue re, legere. Bud. Com.
Ἐξέλω. possessione eycio. Bud. Com.
Ἐξεμενός. permissus.
Ἔξεμι. exeo.
Ἐξέρυκε. licere.
Ἐξερῶ. efferre, reuelare, cum nonta cetur tacendum.
Ἐξέρυσε. asseruit.
Ἐξέργω. μ. ξω. ν. αχα. exhibeo, præstabo. Accus.
Ἐξερωτάω. interrogo.
Ἐξέρω. exero, ut exero linguam.
Ἐξεσκίδνη. ardebant.
Ἐξεσμενον. deficiebant, ἀπεγίνοντο.
Ἐξεσσυσιάζω. concilium habeo.
Ἐξεσχον τὸν τυχάνειν. arcebant à concione.
Ἐξέσυσε. excidit, expunxit.
Ἐξετίνω. reddo.
Ἔξεσις. ιος. ἡ. emissio, propulsio.
Ἐξετάριος. expellendus.
Ἐξεχύρω. μ. άσω. ν. ακα. &
Ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.
Ἐξελίχω. μ. ίξω. ν. ιχα. redarguo, exquiro, exploro ualorem, manifestum facio. Accus.
Ἐξελεύθερος. ὁ. ὁ. libertus, filius liberti.
Ἐξελευθεροστομέω. μ. ήσω. ν. ηκα. audacter loquor. Neutr. absol.
Ἔξεσις. ιος. ἡ. exitus.
Ἐξέλυθε. exijt, effluit.
Ἐξελιγμός. οῦ. ὁ. genus stratagematis.
Ἐξελίσω. μ. ίξω. ν. ιχα. euoluo. Accus.
Ἐξέλκω. μ. ξω. ν. ὅλκα. extraho, eripio me, ut ἢ μὴ δίκην ὑποσχεῖν ἐξέλκε, Ne causam diceret se eripuit, Cæs. de bel. Gal. lib. 1.
Ἐξέλκωσις. ιος. ἡ. laniatio.
Ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formo, compositũ reddo. Bud. Com.

Ἐξαιρῶ. deligo, excerpo, eximo.
Ἐξαίρω. euerto, destruo. Item dono deligo, recipio.
Ἐξαφίημι. dimittere.
Ἐξαμείω. μ. ἐσω. ν. ναι. exomo.
Ἐξαπόλωλα. exosus fui.
Ἐξαπατῶρ. ἰπαειείρος.
Ἐξαπολαμπόμενοι. οἱ. diuenditi.
Ἐξαστίας. aduersum.
Ἐξαστείλω. μ. ίσω. π. ναι. interficio, armis spolio.
Ἐξαίνυμι. effero.
Ἐξαίχθη. eiectus est.
Ἐξήνεγκα. extuli, sustuli, protuli.
Ἐξαντερείλω. eximo intestina, medullam eximo.
Ἐξῄρουν. ademerunt.
Ἐξαπαίρω. extollo.
Ἐξαλῶ. exilijt.
Ἐξαπίνα. dedita opera.
Ἐξαπόρομαι. τὸ ἐξαίφνης.
Ἐξαπιναίως. in superficie, in summo sparsus.
Ἐξαπίσταμαι. scio, cognosco, nosco optimè.
Ἐξαίτιος, & ἐξαιτίως. de industria, frustra, ex necessitate.
Ἐξαμφάσομεν. expugnaumus, Iliad. α. ἐν τῷ ἕκτῳ.
Ἐξβάλω. eycio, proijcio, proprie è terra.
Ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio.
Ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere.
Ἐξεργαστικός. ὸν. ὁ. alacer, actiuus.
Ἐξερωτάω. interrogo.
Ἐξέτασι. idem
Ἐξήγησις. enarras.
Ἐξέσγμα. τὸ. uomitus.
Ἐξεσγόμαι. μ. σθόμαι. ν. σγμαι. eructo.
Ἐξεσκέω. μ. ἐσω. ν. ναι. scrutor.
Ἐξέσκεσις. εως. ἡ. scrutinium.
Ἐξέω. promulgo, indago, traho.
Ἐξῆς. indago.

Ἐξῄμεν, aduerb. indicta causa.
Ἐξημόω. μ. ὦσω. ν. ναι. deleo.
Ἐξιθάομαι. allicio, prouoco.
Ἐξιπτάω. proserpere, elabi.
Ἐξιτήρια γράμματα. literæ exolescentes, quæ uetustati cedunt, quasi defluentes, dilabentesq, ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent, ἀφανιζόμενα.
Ἐξόρυθος. intensè rubet.
Ἐξερύω. detraho.
Ἐξύω. extraho, ἐξέλκω.
Ἐξοίχομαι. μ. ἐξελαύνομαι. exeo, diuagor, transeo. Depon. genit.
Ἐξωσία. ας. ἡ. legatio, iter quod insumitur in obeunda legatione.
Ἐξωσκληκός. induratum.
Ἐξόμνυν. depromunt, abstergunt, poliunt, ἰόμνυον.
Ἐξῶνθ. exijt, disiunxit.
Ἐξωστὸς. ὸτος. ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίστημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἐξωστὸς εἶνος, quod iam fugit, & detritũ est, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρεσκευασμένῳ. Bud. Com.
Ἔξεσι. licet.
Ἐξετάζομαι. μ. άζομαι. ν. ασμαι. &
Ἐξελάζω. μ. άσω. ν. ναι. ostendo, perpendo, exquiro, scrutor, interrogo, in quæstionem pono, examino. Alias quando ad forũ refertur, sicut quærere Latinis, pro informationem facere, & legibus uindicare. Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæstionem habere, rem quærere, id est agitare causam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cic. in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iste, quoniam consilium dimisisset, illo die eam rẽ quæsiturus non esset. Bud. Com.
Ἐξέτασις. εως. ἡ. inquisitio, indagatio, cõparatio. Aliquando quæstio tormentaria. Bud. in Annot. post.

Ἐξιτασμός. οῦ. ὁ. quæstio, inquisitio ueritatis, secundum Papinia.

Ἐξιτασής. οῦ. ὁ. indagator, censor. Bud. Annot. post.

Ἐξιτασικόν. τὸ. exquirendi genus.

Ἐξιτασικός. ὸν. ὁ. indagator.

Ἐξίτι τοῦ. ab illo tempore.

Ἐξίτιον. υ. τὸ. ex hoc anno.

Ἐξιτιλοῦντο. perficiebantur.

Ἐξιτυπίσαντο. commenti sunt.

Ἑξοίμι. paratè.

Ἐξαγγίσω. in libertatem asseram.

Ἐξαναβίωμαι. μ. ήσομαι. w. ημαι. caueo. Depon. accus.

Ἐξαμαλίζω. μ. ίσω. w. ικα. demulceo, facilem reddo.

Ἐξαμβίλωθη. beneuolum fieri, placari.

Ἐξανηίλω. eunuchũ facio. Vnde Ἐξανηίλωθη eleganti metaphora dicitur uinum, quãdo percolatur, saccóq; frangitur, siue (ut Plin. inquit) castratur. Omnes enim eius nerui tunc excindũtur, ac genuinus restinguitur calor. Dicitur & ἀποθηλώθη, id est effœminatum reddi in eadem significatione.

Ἐξαρτᾶν. excogitare, adinuenire.

Ἐξάρτησις. ἰος. ἡ. adinuentio.

Ἐξαυρίσκω. μ. ήσω. w. ηκα. excogito, inuenio, cõminiscor, comperio. Accus.

Ἐξαυτανίζω. μ. ίσω. w. ικα. attenuo. Accu.

Ἐξαυτρύμων. à sinistris.

Ἐξεφίημαι. mando, iubeo.

Ἐξεφόδα. subitò, citra laborem.

Ἐξέχομαι. τὸ ὀχρᾶσθαι, ἰκκρίμαμαι, hæreo, dependeo, suspensus sum ex aliqua re. Et pendeo, id est deditus sum, ut ἐξέχομαι τῆς φιλίας τῆ δ' ἄνδρ, ἀντὶ τῆ ἰκκρίμαμαι. Bud. Com.

Ἐξέχρησεν. abundè sufficit, Herodoto. Bud. Com.

Ἐξέχω. μ. ἐξω. w. ἔξηκα. emineo, excello, exto, orior. Neutr. genit.

Ἔξηβος. iam grandis & adultus.

Ἐξηγγυημένον. Latinè elargiti dicuntur uadimonio obstricti, qui ob crimina in iudicium uocati, ab iudicibus impetrauerunt, ut aut sua aut sponsorum fide dimittantur ea lege, ut in diem certum, aut quandocunq; iudici uisum fuerit, ad iudicium sistantur. Bud. in Annot.

Ἐξηγγυᾶσθω. est hoc modo uades dare. Bud. Com.

Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. w. ημαι. præsum, expono, narro, respondeo. Verbum est pertinens ad iurisconsultos, & antistites, cæremoniarumq; conditores. Ἐξηγᾶσθη quoq; dicebantur actuarij, quãdo damnatis ad supplicia tractis uerba damnationis carnifici de scripto præibant. Bud. in Annot.

Ἐξήκοος. qui pubertatem transijt, quadraginta & quinq; annorum.

Ἐξήγημα. ατος. τὸ. narratio, commentarius, quo obscurius dicta explanatius edisseruntur.

Ἐξήγησις. ιος. ἡ. expositio. Differt ἐξήγησις, & ἐξήγημα, quemadmodũ à poësi poëma: siquidẽ poëma dicitur panopliæ Achillis descriptio, poësis uerò tota ipsas Ilias.

Ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expositor, interpres.

Ἐξηγορία. ας. ἡ. accusatio.

Ἐξηρώθη. efferatus est.

Ἐξίημι. discedo, prætereo.

Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. eiectio.

Ἐξίλατος. ὁ. ὁ. extensus.

Ἐξηλιθίότης. ητος. ἡ. infatuatio.

Ἐξηλιασμένον. à sole adustum.

Ἐξήλικας. eiecisti, expulisti.

Ἐξαπαγμένον, ab ἐξαπάω. peregrinũ, inusitatũ, inauditum, Diodo. Bud.

Ἔξήνυσις. ιος. ἡ. exitus, ἐξήνωσις. (Cõ.

Ἐξημαξημένον. de curru delapsus.

Ἐξῆμαρ

Ἑξήμερ. per sex dies.
Ἑξημερῶ. cicuro, mansuefacio, sylue-strem naturam exuo.
Ἑξημοιβός. ὁ. mutatorius, ἐξαμοιβός.
Ἑξημοιβὰ. permutata, alternata. Odyss. ϛ. νῦμαι' ἀμοιβὰ.
Ἑξῆς, pro ἐξεστι sæpe apud Platon.
Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.
Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.
Ἐξίππιος. effrenis.
Ἐξίσπημι. decepit.
Ἐξαιρετός. ὴ. ὸν. electus, eximius.
Ἑξήρης. ους. ὁ. nauis sex remorum.
Ἐξηρημωμένος οἶκος. dicitur cũ familia deleta nomẽ gentis interijt. Bud. Cõ.
Ἑξῆς. deinceps, ordine. Cõstruitur elegãter cũ genitiuo, ut θρόνος τῆ πλούτωνος ἑξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuũ, & sine vllo interuallo significare uolumus, ut ἡμῶν ἀμέρων ἑξῆς, tres perpetuos dies.
Ἐξησκημένος, ab ἐξασκέω. qui est spectata uirtute.
Ἐξεσκημένος. ον. ὁ. extritus, euanidus, quasi dicas extibiatus. Proprie sunt οἱ σκελετοὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, et per translationem πάντα τὰ σκελετὰ, καὶ τὰ ἐξημμένα.
Ἐξαχθῆναι, passiua uoce, sed actiua significatione. personare, ἐξαχεῖν, ἐξηχεῖσθαι, ἐξαχεῖσθαι. Gregor. μίαν μὲν ἐξαχθῆναι φωνὴν. Bud. Com.
Ἐξελάσαι. ejicere.
Ἐξέλασις. medeor, profligo morbum.
Ἐξεπάσμενος. qui medicatus est.
Ἐξέσαι. ejciunt, ἐξέσαι uero accentu acuto, τὸ ἐξιέναι.
Ἐξιδιάσασθαι. approprio.
Ἐξιδιοποιῆσαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Bud. Com.
Ἐξιδίασμαι. idem.
Ἐξίδρυ. cacauit.
Ἐξίη. exeuit.
Ἐξιὰς, pro ἐξιών. Bud. Com.
Ἐξιερῶν. consecrare.
Ἐξίημι. exeo.
Ἐξικμάζω. &
Ἐξικμάω. μ. ἄσω. ω. αση. sicco, exicco, aresc ere facio, exugo.
Ἐξικμασμένος. ὴ. aridum.
Ἐξικμάζω. exugo, ἐξικμάζω.
Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.
Ἐξίκω. peruenio, consequor.
Ἐξιλάσκομαι. placor.
Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.
Ἐξίλαζον. placatum. ἐξίλαζον uero denso spiritu, τὸ ἐξάλυχον.
Ἐξιλάω. concilio.
Ἐξίπω. effugio.
Ἐξινῶσαι. purgationibus euacuare.
Ἐξινωμένος. η. ον. purgatus.
Ἐξίξας. ντος. ὁ. qui abijt.
Ἐξιον. exiui.
Ἐξιπλόομαι. exprimo, excolo.
Ἐξιππάζω. μ. άσω. ω. αση. equito. Neutr.
Ἐξιπῶ. prorsus, prorsum.
Ἔξις. ιος. ἡ. habitus, assuetudo, assuefactio. Item ualetudo, Gaza interpretẽ.
Ἐξισοτιμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.
Ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.
Ἐξισόω. μ. ὤσω. ω. ωκα. adæquo, confero.
Ἐξίσαμαι. μ. ἐξίσωμαι. præ admiratione non sum apud me, stupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξιστάμενος ἃ τ ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων. Et Xenophon, ἐξίστων ἂν ὡς μάλιστα σὺν ὅπλοις, πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίσαντο.
Aliquando est sententiam muto, aliud propositum sequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσαμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλεσθε. Aliquando absisteneo, uito, caueo, Galen. Et Plutarch.

οὐδ' ἐξ ὑποδύσεως ἀλλ' ἐξ ὀλίγου ἔλιπεν, ut tauit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, & ἀφίσταμαι, bonis cedo. Plutarch. καίτοι γε τὸν μὲν ἀντωνίου πάππον ἔφη, Ciceronē quidē Cæſar Antonio ceſſit. In hac ſignificatione datiuū fere habet perſonæ cū genitiuo rei, ut ἔξισαμαί σοι τῆς τιμῆς. Et cedo, id eſt concedo, hoc eſt me ſubmitto, Iamblicho. Bud. in Annot. & Com.

Ἐξίστημι. μ. ἐκστήσω. σ. στησα. deſiſto, digredior. Demoſth. νυνὶ δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdū pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Ariſtot. Ethic. 3. & Phyſ. 4. Vnde ἐξιστάμενον, immutatū, quod degenerauit, quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἔφη στῆσαι οἶνος, de quo diximus. Interdum mente emouco, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, Demoſth. κατὰ μαθ. Et Lucæ ca. ult. ἀνὰ καί γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, Sed & mulieres quædam à nobis nos alienārūt, id eſt ad ſtuporem uſq; perculerunt. Bud. ibidem.

Ἔξιστον. inuiſum.

Ἐξιστορῶ. expiſcari, exqrere, enarrare.

Ἐξικνέω. μ. ὑσω. σ. υκα. poſſum. Accuſ.

Ἔξιτηλος. ὁ, ἡ. exilis, elutus, euanidus, et ὁ ἀμυδρὸς, ἀδύνατος, ἀσθενὴς, fugiēs, hoc eſt exoleſcēs, καὶ διαῤῥυηκὼς, in obſcurum abiens. Eſt etiam ἀλλότριος, adulterinus, non germanus nec ſyncerus, Xenoph. Translate pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut cū Horatio dicam) uappa, Dioſcor. Bud. Com.

Ἐξιτήρια. ἐξαγωγία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι. ſalutationes in diſceſſu.

Ἔξιτος. diſcedens, fugiens, euanidus.

Ἐξιχνέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. exeo orbis

Ἐξιχνεύω. ueſtigo. (tam.

Ἐξιχνοσκοπέομαι. p ueſtigia cōſydero.

Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. σ. ασα. inueſtigo.

Ἐξιχνεύω. exprimo.

Ἐξόβλητος. exterminatus, abiectus.

Ἐξογκόομαι. μ. ώσομαι. σ. ημαι. tumeo. Neutrum.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξοδεύω. deuiare.

Ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.

Ἐξόδιος. ὁ. ἡ. cantus.

Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. σ. ηκα. eo extra. Neutrum.

Ἔξοδος. ὁ. ἡ. expeditio, profectio.

Ἐξοιδέω. μ. ήσω. σ. ησα. tumeo. Neutr.

Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. in familiaritatem adduco. Depon. accuſ.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. σ. ισα. domo extrudo, ſedibus expello. Accuſ.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. σ. ηκα. deſtruo.

Ἔξοινος. ὁ. ἡ. temulentus, uinolentus, qui perpotauit.

Ἐξοιστρόομαι. μ. ώσομαι. σ. ημαι. & ἐξοιστρέω. fæuio, furore agitor. Deponens abſolutum.

Ἐξοκέλλω. exeo.

Ἐξοκείλω. μ. ιλῶ. mitto nauem in ſiccū, undarum ui in littus eijcio, impingo nauem in ſcopulos. Neut. accuſ.

Ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξολκισμός. οῦ. ὁ. tralatio oſtis ex ſuperficie in profundum. Cæl. lib. 11. ca. 29.

Ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. diſperdo, extermino. Accuſ.

Ἐξολῶν. expulſurus.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. planum facio, æquo, quaſi manu permulceo. Accu.

Ἐξομηράω. obſides poſco & exigo, acceptiſq; fidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλοῦντες. οι. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excæco, exoculo. anceps enim est uerbum.

Ἐξομμάτωσις. ιος. ἡ. abstersio sordiũ in

Ἐξόμνυμαι, ϖ (oculis.

Ἐξόμνυμι. cum iureiurando aliquid inficior, ut abiuro debitum ϖ similia.

Item eiuro magistratũ, hoc est repudio, ϖ excuso quippiam, ne magistratum gerere cogar, uel magistratu abdico me. Sic ἐξόμνυμι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc est iureiurando affirmo obire me legationem non posse. Ἐξόμνυσθαι ἕτερον, est iureiurando excusare eum, qui iudicio non adest, aut euocatus præsto non est. Accus. Bud. Com.

Ἐξομόθεν. simul, similiter.

Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. confiteor, ὀχλαγωγῶ. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις. ιος. ἡ. confessio.

Ἐξόμφαλον πάθος, cum prominet umbilicus.

Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cũ liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώττειν. pollui de nocte. (bula.

Ἐξονομάζω. noto ϖ appellãda do uoca

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάσαι. nominare.

Ἐξονομάσεις. nominatim indices. Ilia. γ.

Ἐξονυχίζομαι, ϖ (Com.

Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud.

Ἐξοπίσω. posticè.

Ἐξοπλίζω. μ. ίσω. ν. ικα. penitus armo.

Ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.

Ἐξορκίζειν τὴν ψυχὴν, est ad sacra præparare suscipienda, ad sacrorũ cultum expiare, ϖ idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργίζω. irritare, iratũ reddere. (tur.

Ἐξοργίζομαι. de exilibus, cieclisq; dicitur.

Ἐξοργυμία. ας. ἡ. uel ἐξόργυια. effossio.

Ἐξορία. ας. ἡ. exilium.

Ἐξορίζω. μ. ίσω. ν. ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accus.

Ἐξορισμός. ῦ. ὁ. exilium.

Ἐξόριστος. η. ὸ, ἡ. exul.

Ἐξορκίω, ϖ

Ἐξορκίζω. μ. ίσω. ν. ικα. adiuro, iusiurandum confirmo. Propriè est religione obstringo, hoc est alicuius animo religionem injicio, id est metu religionis temeratæ percello, aut perterrefacio, quod ϖ religionis implere dicitur. Priori utitur Herodot. ϖ Thucyd. posterius sacris literis usurpa.

Ἐξορκισμός. ῦ. ὁ. adiuratio. (tum.

Ἐξορκιστής. ῦ. ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω. ῶ. sacramento adigo. Bud. in Axnot.

Ἐξορμάω. ῶ. hostiliter ingredior, inuado, impetum facio, sicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram.

Item erumpo, Xenoph. Oecon. Aliquando proficiscor, apud eũdem ἀπομνη. ι. Ἐξορμᾶν quoq; dicitur eques calcaribus equũ ciens, et equus dicitur ὀρμᾶν, cũ ad cursum cietur, ac prosilit repentè. Bud. Com.

Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. soluo è littore. Bud.

Ἔξορμος. η. ὁ procax. (ibidem.

Ἐξορυβαίω. irrito.

Ἐξορύττειν. serum lactis excolare, uel serum à caseo exprimere.

Ἔξορος. exul.

Ἐξόρυξις. ιος. ἡ. effossio.

Ἐξορύσσω. μ. ύξω. ν. υχα. effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacenda, ϖ prodere mysteria.

Ἐξορχέω. saltationibus celebro, foris salto. Accipitur pro salto simpliciter.

Ἐξοσιώθαι. expiari.

Ἐξοστέομαι. exosso, ossa eximo, luxor.

Ἐξοστέω. idem.

Ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. ν. ικα. mitto in exiliũ.

Ἐξοστακισμὸς. οὗ. ὁ. exilium. Est propriè relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptus, nihili pensio.

Ἐξουδενωτὴς. οῦ. ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. contemno.

Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptio.

Ἐξουδενῶ, ὃ ἐξουθενῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. in nihilum redigo, sperno, pro nihilo habeo. Est enim uox ex nihili composita. Accus.

Ἐξουθένημα. ατος. τὸ. abiectio.

Ἐξουθένησις. floccifacit.

Ἐξουλῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. expello.

Ἐξούλησις. ἡ. eiectio. Ἐξούλησις δίκη, interdictum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἐξούλη, quasi uis publicæ iudicium, non quòd publicum per se crimen esset, sed quòd multa in publicum cõmittebantur. Fiebat quoq; ἐξούλης δίκη, si quis præfinito die creditori pecuniam non numerasset. ἐξούλησιν λαχὼν τινι, cum aliquo unde ui agere. Deducitur autẽ ab ἐξαίρω, quod de possessione ejcio significat. Bud. Com.

Ἐξοῦρα. τὰ. angusta, cõniuentia. Hippocrates. μύοπα uocat.

Ἐξουσίως, aduerb. ex uento, fecundis uentis, fœliciter, ex animi sententia.

Ἐξουσιωμένα ἀά. oua uentosa, spiritu repleta, ut sunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία. ας. ἡ. potestas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matthæ. 7. ἦν γὰρ διδάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων, Erat enim ueluti iure suo docens. Bud. in Anno.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. ω. ασα. habeo potestatem. Neutr. dativo.

Ἐξουσιότης. ὁ. potestas, arbitrium.

Ἐξοφθαλμόω. μ. ῶ. augeo. (bus.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis est prominentibus.

Ἐξοφρυόμενος. supercilioſus.

Ἐξοχα. egregiè, suprà, congruè.

Ἐξοχὴ. ῆς. ἡ. eminentia, excellẽtia, acies.

Ἐξοχος. ε. ὁ, ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè, supra fidem.

Ἐξοχώτερον. ε. τὸ. præstabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξστρατεύμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. lasciuia, luxuria in segetibus

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabuli ubertate segetes lasciuiunt. Bud. Comment.

Ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio.

Ἐξυδατᾶσθαι. aquescere, mutari in aquã.

Ἐξυδρακτέον. ῶντος. ὁ. aqua intercute laborans.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπαίστη. assurrexit, suboriebatur.

Ἐξυπαρχῆς. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. ministro.

Ἐξυπνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. expergefacio. Accus.

Ἔξυπνος. ε. ὁ, ἡ. expergefactus.

Ἐξυπολύθ. nuper, ex tẽpore, ἡ ἑτοίμως. ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἀπροσκόπτως. ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ἐκ τοῦ πρόσφατον, ἡ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. resupinor, supinè, delicatéq; me habeo & ignauiter, resupinus sum.

Ἔξω. extra, foras. ἔξω αὐτῆ ἔστω, mente alienatum esse.

Ἔξω. habebo.

Ἐξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur studia externa, & literæ disciplinæq; nihil ad scripta euangelica, consecrataq; pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi ἐκτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atque οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, disciplina mundana ab Euangelio aliena, & philosophi externam illam rerum naturalium disciplinam spectãtes. Bud. Com.

Ἐξώθω. μ. ὄσω. σ. ωκα. & Ἐξόω. μ. ὄσω. σ. ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium ejicio. Bud. Com.

Ἐξόδιον. ejectio, expulsio.

Ἐξοδιμα. τὸ ἐκβάλλω καὶ θορίζω.

Ἐξωκεανίδευω. in oceanum egressum fuisse.

Ἐξωκεανισμός. ὁ. in oceanum egressio.

Ἐξώνιον. nauis piratica.

Ἐξόλεθρ. ου. ὁ. pernicies, exitium.

Ἐξολοίτορος. ου. τὸ. pestilentius, perniciosius.

Ἔξολος. ου. ὁ, ἡ. perniciosus, pestifer, exitio dignus.

Ἐξόλης ἐρωτολυσία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus. Bud. Com.

Ἐξωμίδιος. ου. ὁ. superhumeralis.

Ἐξωμιδοποιία. ας. ἡ. exomidis cõfectio.

Ἐξωμίς. ίδος. ἡ. tunica substricta & brevis circa humeros desistens, exomis.

Ἐξωμοσία. ας. ἡ. abiuratio, excusatio cũ iureiurando. Bud. Com.

Ἐξωμος. ου. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.

Ἐξορίομαι. μ. ώμαι. ω. ὠνημαι. redimo. Accus.

Ἐξοπαίσμένος. exculsus, uenustatus.

Ἔξορος. ου. ὁ, ἡ. intempestiuus, natu grandior quàm ut amari sit idoneus, exoletus. Bud. Com.

Ἐξόρρο. excitabatur. ab ὄρνυω.

Ἐξοστέων. exossans, ossa detrahens.

Ἐξοστίσμένος. luxatus, ἠμιθρωμένος.

Ἔξοψ ἄνεμος. uentus asper & uiolentus.

Ἔξοχα. ας. ἡ. machina quædam in scena, quæ alio nomine ἐκκύκλημα appellatur.

Ἐξοτάτω. extimus.

Ἐξωτερικός. ὴ ὸ. externus, extrinsecus. Vnde ἐξωτερικὰ scripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem & gutiarũ, ciuiliumq; rerum notitiam conducebant: ἀκροαματικὰ autem in quibus philosophia remotior, subtiliorq; agitabatur, quæq; ad naturæ contemplationes, disceptationes dialecticas pertinebant. Aristot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικώτερον ἢ σκέψασθε, Verum ista fortasse peruagationis sunt commentationis. Gell. lib. 10. cap. 14. & Bud. Com.

Ἐξώτερ. ου. ὸ. exterior.

Ἐξωτικός. ὴ. ὸ. exoticus, peregrinus, externus.

Ἐξοφρυωμένος. superciliosus, elatus.

Ἔξυγος. præpallens.

Ε Ο.

Ἑο, pro οὗ. sui.

Ἑογμός. καθὰ σωκλήτιον ὁ ῥήτωρ.

Ἕοικεν. pro ἐοίκασι.

Ἔοικα. cum dati. significat sum similis, conuenio, congruo, uolo, decreui.

Ἔοικα. sine casu positum, uideor. παρὰ τὸ εἶκω.

Ἔοικεν. decet, uidetur, consentaneũ est.

Ἐοικός. ότος. τὸ. simile, πρέπον, δοκοῦν.

Ἐοικώς. υῖα. ὸς. ὸτος. ὸ. similis.

Ἑοῖο. sui.

Ἔολπον. utile, lucrosum.

Ἔολπα, poëtice præt. med. pro εἶλπα, ab εἶλπω. suspicor, spero.

Ἔορ. filia, consobrinus.

Ἔοργα, præt med. pro ἔρδω, ἀρόω, uel ἔργω. feci, composui.

Ἑορτάζω. μ. άσω. π. ακα. celebro, epulor.

Ἑορτῆος. ου. festus.

Ἑορτάσιμα. res ad festum instructa.

Ἑορτάσιμος. ου. ὁ. ἑορτῆος.

Ἑορτάσιον. feriandum est.

Ἑορτή. ῆς. ἡ. festiuitas, festum.

Ἑός. ῆ. ὸν. suus.

Ἑοσωτήρ. adiutor, uindex.

Ε Π.

Ἐπαγαγὲν ψῆφον. censere, iubere, id

ἐπάγω. est opinari, ut nunc dicunt, proponere calculum. Bud. Annot.
Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.
Ἐπαγανακτέω. indignor.
Ἐπαγγαλλάομαι. gratulor.
Ἐπαγγελία. ας. ἡ promissio, pollicitatio.
Ἐπαγγέλλομαι. μ. οῦμαι. promitto, ultro offero, profiteor, cõdico. Item mulgo, indico, ut cũ indicimus solẽnitatẽ, iubeo, peto per denunciationem.
Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. Vnde ἐπαγγελίαν δουμασίαν, de quo antea. Bud. Com.
Ἐπάγγελμα. promissum, constitutum, id est dies status, & constitutus.
Ἐπαγγελτικῶς. promissiuè, per promissionem.
Ἐπαγείρω. congrego.
Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.
Ἐπαγιείαν. admouere.
Ἐπαγκωνίζω. ἐπανάγω.
Ἐπαγαλλίομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. exulto, intemperanter ago. Depon. datiuo.
Ἐπάγομαι. uinctum aliquid post me traho, Lucia. Item adduco, adsciſco, allicio, Demoſth. Item cito authorem & laudo testẽ, Ariſtot. de part. Ani. 1. Bud. Com.
Ἐπαγορία. accusatio, culpa.
Ἔπαγρος. uenatorius, fœlix in uenationibus.
Ἐπαγχάζω. tergiuersari.
Ἐπάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, adduco. Demoſth. ἀντίαν ἐπάγω τίνα ψυχῆ. Aliquando ἕξωθεν ἄγαν, importare, inuehere. Vnde ἐπαγτὸς. Aliquando impingo, illido. Ariſtoph. Veſp. ἐπάξαι τὼ σὼ γνάθοιν, Impinge dentes tuos molares. Aliquando ſtipo, obſtruo, ut ἐπάξαντες τὴν ὕλην, Theophra. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut κινῆ τὸ πλῆθος ἐπάγοντες, Ariſtot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ἐπισύρω, Xenoph. Aliquando ſubinde infero, καὶ ἐπὶ πρόφασιν ἄγω, alia atq; alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, conſequentia. Eſt & intercalo. Bud. Com.
Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingreſſus, Thucyd. 3. Item pellacia, illecebræ, Plat. de Rep. 2. Eſt & ordinum ſeries, & conſecutio deinceps continuata, ut in exercitu cõpoſito agmine procedente, cũ ordines deinceps alij poſt alios procedunt. Ab ἐπάγω cũ pro ſubinde inferre ponitur. Ex quo et ἐπαγωγὴ dicta eſt argumẽtatio, quæ ex conceſſis ſenſim laqueos texit, ad irretiendum eum qui ſemel ſe interrogandum præbuit. Deinceps enim alia alias percontationes excipiunt & illationes. Bud. ibidem.
Ἐπαγώγιον. τὸ. præputium, & ἀκροποσθίον.
Ἐπαγωγός. ὸν. ὁ. perſuaſibilis, blandus, pellax, appoſitus ad perſuadendum. Bud. Com.
Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.
Ἐπάδω. μ. άσω. π. αχα. incanto.
Ἐπάεραν, pro ἐπῆραν, ab ἐπαείρω. Iliad. ὑ. ἁμαξάων ἐπάεραν, carris inferebãt.
Ἔπαθλον. ου. τὸ. præmium certaminis. accipitur pro præmio ſimpliciter.
Ἐπαίγλη. impetuoſe ſpiro, cum turbine afflo & irruo. nam αἴγλη turbo eſt uenti.
Ἐπαίδυρ. in ſuperficie tantum.
Ἔπαιμοις. filij, nepotes.
Ἐπαινετάριος. α. ὁ. laudatiuus.
Ἐπαινέτης. α. ὁ. laudator.
Ἐπαινετός. τὸ. laudabile.
Ἐπαινητός. ή. laudatus.
Ἐπαινέω. μ. έσω. ήσω. π. εκα. ηκα. ἀόρ. ἐπήνεσα. laudo.
Ἔπαινος. ὁ. laus.
Ἐπαινός. ή. ὁ. ἀνὸς, grauis.

Ἐπαίρομαι. ☞

Ἐπαίρω.μ.αρῶ.ν.ᾶρκα. eleuo, attollo, sustollo, in altum duco. Et translate Demosth. de diuitijs, ἃ νῦν ἐπαίρει αὐτὸν καὶ ἐπιβάλλει, id est incitant, erigunt, perpellunt. Bud. Com.

Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.

Ἔπαισεν. percussit.

Ἐπαισθάνομαι. sentio.

Ἐπαίσσω.μ.ίξω.ν.ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accus.

Ἐπαίσχυμα.τὸ. sensus.

Ἔπαιτος.ν.ὁ. manifestus. ἐπαίτου γενέσθαι, deprehensus, rescitum est.

Ἐπαισχής.ἐσ.ὁ,ἡ. pudendus, infamis.

Ἐπαίτιος.μ.ίσσω.ν.ιχα. mēdico. Accus.

Ἐπαίτης.ν.ὁ. mendicus.

Ἐπαιτιάομαι.μ.άζομαι.ν.αμαι. increpo, accuso, affero, ut affero culpam, assigno. Bud. Com.

Ἔπαιτος.ν.ὁ. fons.

Ἐπαΐω. intelligo. Plato in Gorg. ἐπὶ παλαιὸν ἐπαΐοντι ῥητορικῆς. Aliquando sine præpositione, ut πάντων ἐπαΐων, Plat. & φωνῆς ἐπαΐοντες αὐτῆ, Plut. Aliquando sine casu, ut ἐπαΐειν τὴν ἀνθρώπων, Non sentire te ludibrio haberi, Aristoph. Vesp. Bud. Com.

Ἐπαιωρίω.μ.ίσσω.ν. ιχα. eleuo, incumbo, impendeo.

Ἐπαίρομαι. efferor & gestio, ut λίαν ἐπαιώρητο & ἐπαίσιον, spe inani erectus, & elatus, subnixus. Bud. Com.

Ἐπακμάζω. uigens, adolescēs, ualidus, uegetus sum.

Ἐπακμαστικός. sensim inualescens & efferuescens.

Ἔπακτος. ν.ὁ. non integer, fractus.

Ἐπακτόλιμα.τὸ. appendix.

Ἐπακολούθησις.ιος.ἡ. consequentia.

Ἐπακολουθῶ. subsequor, assiduus sum, cōsequor, quod uel animo sit uel oratione. Cicer. de Reditu suo, Qui uestram beneficiorum magnitudinem nō modo augere aut ornare, sed emulari aut consequi possit.

Ἔπακτοι. οἱ. μάρτυρες, testes.

Ἐπακούω.μ.ούσω.ν. σα. audio, obtempero, obedio, subausculto. Genit. & accus.

Ἐπάκριον. ν.ὸ. epitheton Iouis, quòd in summis montibus & promontorijs solitæ erant aræ constitui Ioui.

Ἔπακρος. in acutum desinens.

Ἐπακτήρ.ῆρος.ὁ. adductor, uenator, piscator.

Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione cōstans, quale apud Plato. utitur Socrat. semper. Bud. Com.

Ἐπάκτιος.ν.ὁ,ἡ. littoreus, littoralis.

Ἔπακτος.ὴ.ὸ,ὴ. aduena, adactus, alienus de ascitus, adiectitius, translatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inucho. Vnde ἐπακτὸς ὅρκος, iusiurandum delatum, Isocr. Bud. in Annot. & Com. Ἔπακτοι ἡμέραι, intercalati dies. ab ἐπάγω, intercalo.

Ἐπακτόω. coërceo, claudo.

Ἐπακτῆρες. οἱ. uenatores, piscatores.

Ἐπακτίας. ας.ὁ. ☞

Ἐπακτίς. ίδος. ἡ. nauis oneraria, Xenoph. ἐπάω.

Ἐπακτρον. τὸ. idem, nauicula piscatoria, Nicand.

Ἐπακτροκίνησις. ηος.ὁ. nauigium prædatorium. Suid.

Ἐπαλαλάζω.μ.άξω.π. σκα. insulto.

Ἐπαλαλάζω.μ.άξω.ν. σκα. lætis uocibus conclamo. Neut. absol.

Ἐπαλγεῖν. grauiter affici, ægre ferre.

Ἐπαλείφω.μ.ίψω.ν.ιφα. adiuuo.

Ἐπάλειμμα.τὸ. inunctio.

Ἐπαλείφω. superillino.

Ἐπαλεξήσων. adiuturus.

Ἐπαλήθω. agnosco.

Ἐπαλθίω.μ.ίσω.ν.ικα, sano, curo.

Ἐπάναξις. est indiscretus ab altero in alterum transitus, alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάναξις δακτύλων, digitorum micatio, qui ludus est. Bud. Com.

Ἐπαλάλη. ἀντὶ τῆ ἐπαλλήλους ἀλλ', ἢ ἐπάλληλα ἔχειν. Xenoph. ὡς μὴ ἐπαλάλοις ἐπαλλήλοις τὰ δόρατα, Videãt ne hastæ ita gestentur, ut aliæ aliis incumbant. Bud. ibidem.

Ἐπαλλάττω. μ. ἄξω. π. εξα. ἐπαμοιβὴν τίθημι, permuto, alterũ pro altero accipio, uel ipse loco alterius habeor. Actiue enim & passiue accipitur, sicut euario, alterno, desino Latinis. Significat igitur aliquãdo uarius sum, non eodem tenore procedo, uarie existo, dissentio. Aristot. de Gen. ani. 4. ὅταν συμφύσῃ καὶ ἐπαλλάξῃ τὰ μόρια, Bene nit, ut membra coalescant, atq; disti deant. de generatione monstrorum loquens. Aliquando uicissim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes serrati, qui pectinatim (inquit Plin.) coeunt, alternis breuiores & lõgiores, ne cõtrario occursu atterantur. Aristot. de Part. ani. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἡ φύσις ἐπαλλάττει τῷ ἵππῳ, quasi à piscium natura multum habens. De hoc copiosius Bud. Com.

Ἐπαλλαγία. ας. ἡ. alternitas.

Ἐπάλληλος. ὁ, ἡ. ἐπάσσυτος. ἐπάλληλα δύο opponuntur τοῖς ἀπαλλήλοις. Sunt enim ἐπάλληλα, alia aliis superposita sine intercessione aut interstitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυλάττειν ἐπὶ καρποφορίᾳ δένδρα ἵνα ἐπαλλήλως. id est, Ita ut fructus nouus ueterẽ excipiat, aliis atq; aliis malis succrescentibus. Bud. Com.

Ἐπάλληλος. minister.

Ἐπάλμενος. ὁ. insiliens.

Ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est propugnaculũ, murorum fastigium.

Ἐπάλξιος. lapis in pinna ad defendendum.

Ἐπαλυώ. inspergo. (dũ.

Ἐπαμάομαι. accumbo.

Ἐπαμβλίδλω. cũ tergiuersatione, procrastinando.

Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.

Ἐπαμείβομαι. μ. είψομαι. π. αμμαι. uicissim contingo, commuto.

Ἐπαμοιβαδὸν. mutuò, implicitè.

Ἐπαμοιβὸς. alternus, per uices.

Ἐπάμονες. οἱ. ἐπάγονοι, sequaces, posteri.

Ἐπαμυντήρ. ορος. ὁ. adiutor. (ri.

Ἐπαμύνω. μ. ανῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.

Ἐπαμφάδησεν. circũspexit, miratus est.

Ἐπαμφιάζω, & ἐπαμφίεσα, & ἐπαμφίεσμαι. induere.

Ἐπαμφότερα. utrinq;.

Ἐπαμφοτερίζω. cum datiuo & genitiuo construitur, & significat utroq; pertimere, in utranq; partem uergere, ancipitem esse & ambiguum, ancipitem se præbere, & mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè censeri possit. Aristot. ὁ ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς ζῴοις, cũ omnib. generibus ambigit. Sic Liu. de hermaphrodito, Sinuisse natum ambiguo inter marem & feminam sexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.

Ἐπάν. uel ἐπ' ἄν. cũ, quãdo, postquàm.

Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculũ facio.

Ἐπαναβαίνω. ascendo, supergredior.

Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum amiculi, differo.

Ἐπαναβαν

Ἐπαβλαδόν. circumiectim & obtuse, ut ὑπὸ τύβωσι δ' ἀρίνα ὕμματα λάσσε ἐπαβλαδὸν φορῆσι, Herod. lib. 2. Bud. Com. (absol.

Ἐπαβοάω. μ. ήσω. π. ησα. acclamo. neu.

Ἐπαγνώσκω. recognosco.

Ἐπαγκάζω. urgeo, cõpello. Bud. Com.

Ἐπανάγκης. necesse est.

Ἐπανάγω. reduco.

Ἐπαναδίπλωσις. ιος. ἡ. repetitio, geminatio, ut λιλαίεσθαι pro λίσσεσθαι.

Ἐπανάδω. condoleo. pro ἐπανάδω.

Ἐπανατάομαι. μ. άδομαι. π. αμαι. specto. Depon. accus.

Ἐπαναρῶδ exercere. (reflecto.

Ἐπαναπάμπω. μ. άμψω. π. αμψα. redeo,

Ἐπανάπλωσις. ἡ. retrocessio.

Ἐπαναπτύσσω. assector.

Ἐπαναπομπέω. refero.

Ἐπαναπρόω. repercutio, reflecto.

Ἐπανάσχεσις. reflexio, retentio, ἐποχή. Proprie cum nauis manu repellitur ne in littore allidatur.

Ἐπαναφορδόομαι. superbus sum, et conuicior.

Ἐπαναμβάνω. repeto.

Ἐπαναμίσγω. commuto, commisceo.

Ἐπανάληψις. ιος. ἡ. repetitio superiorũ.

Ἐπανάνω. redeo.

Ἐπαναμυνάσσω. sæpe replico, admoneo. Genit. & accus. iung.

Ἐπανδάνω. μ. άσω. π. ασα. renouo.

Ἐπανδαίνω acquiescere. i. oblectari.

Ἐπανάγω. reduco, recomitor.

Ἐπαναπλέω. contra nauigo.

Ἐπανασφαγέω. etiam interficio.

Ἐπανάσεισις. ἡ. crepitatio, concussio.

Ἐπανασσαίς. uibratus.

Ἐπανασύω. traho, apparo.

Ἐπανάστασις. ιος. ἡ. insolentia, rebellatio, rebellio.

Ἐπανασφίγω. subuerto, contrà insurgo. proprie ad aciem militarẽ pertinet, quando nihil declinat, sed strenuè sustinet, resistitq.

Ἐπανατροπή. reuersio, χῆμα.

Ἐπανατείνω. intendo, extollo, uibro in aliquem.

Ἐπανατέλλω. μ. τελῶ. orior. Neut. absol.

Ἐπανατίθημι. transpono.

Ἐπαναφέρω redeo.

Ἐπαναφέρω. crimen uel culpam, uel criminis causam uel actionem in alium reijcio, siue transfero. Aristoph. ἀς γὰρ δίκ' ἐπανενεγκῶν. Est etiam refero, renũcio. Xenoph. οἱ δ' πρόσθεν ἐπαναφέροντο ταῦτα εἰς ἀθήνας. Bud. Com.

Ἐπαναφορά. ᾶς. ἡ. repetitio, relatio.

Ἐπαναχαρίω. μ. ίσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accus.

Ἐπάνειμι. redeo, repeto, recẽseo, rursus differo, iterũ explico, denuò disputo. Demosth. περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπάνειμι. Plato, ἐπανιὼν τὸν λόγον. Interdũ ascendo, Plat. Symp. Bud. Com.

Ἐπανέπων. declararunt, denunciarũt.

Ἐπανιτέον. redire.

Ἐπανίλομαι. abrogo.

Ἐπανίσω. tollo, aufero.

Ἐπανίστι, pro ἐπάνω.

Ἐπανίστορέω. rursus interrogo.

Ἐπανίστορέω. redeo, inuiso. Depo. Bud. Com.

Ἐπανίσχω. præsto, antecello, extollo, resisto. Neut. genit.

Ἐπανίω. redeo. Neut.

Ἐπανθέω. floribus cõuestio, exudo, quasi florem superinduco.

Ἐπάνθι. redi.

Ἐπανθίζω. μ. ίσω. π. ισα. refloreo. Neutr.

Ἐπανθεμίς. ῖδ. spina.

Ἐπανθρακίδες. ὰς. piscículi in primis assati.

Ἐπανίημι. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, remitto impetum & cõtentionem. Xenoph. ἀμαχίτου δ' ἐξέμενον, νὴ μὰ ἐπανῶ

σω. Lucia. pro eo quod est uultus & frontis seueritatem remitto, τὴ μικρὸν ὑπανὰς τ ὀφρύων. Bud. Com.

Ἐπανίσαμαι. μ. σάσομαι. π. σημαι. assurgo, insurgo, seditionem moueo. Depon. datiuo.

Ἐπανίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. immineo, incumbo.

Ἐπανίχω. reprimo, resisto.

Ἐπάνλωρ ὁ ὁς. est adoptiuus qui è familia ascititia, ad suam, naturalemq; reuertitur. Bud. Com.

Ἐπάνοδος, ε. ὁ. reditus, ascēsus, regressio, repetitio, peroratio. Bud. Com.

Ἐπανοιδέω. intumesco.

Ἐπανοίσω. sursum feram, efferam.

Ἐπανορθοῦμαι. &

Ἐπανορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrigo quod lapsum est, & dissolutum constituo, emēdo, recta uia deduco. Bud. Com.

Ἐπανόρθωμα τῆ νομίμῳ. legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, castigatio

Ἐπανορθωτής. ῆ. ὁ. corrector, castigator.

Ἐπαντίλλω. exorior.

Ἐπάντης. ους. ὁ, ἡ. aditus, altus, accliuis.

Ἐπαντλῶ. infundere aquā. Et transla te, ut ἐπαντλῶ λόγον, sicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lacrymans. Et Cice. Fundere uerba more poētarū. Bud. Com.

Ἐπάντλησις. aquæ infusio in eum qui la

Ἐπάνω. & (uatur.

Ἐπάνωθι. supra. Genit. iung.

Ἐπαοιδή. incantatio.

Ἐπαοιδός. ὁ. ὁ. incantator.

Ἐπαπαλῶ. μ. ήσω. π. ηκα. minor. aris. Neut. dat.

Ἐπάπτερος. incōprehensibilis, multus.

Ἐπαρλίη. currus.

Ἐπαπολύομαι. suscipio, aggredior, instituóq; agere. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπαποθνήσκω. supra morior, immorior.

Ἐπαπολογέομαι. refello.

Ἐπαπόρησις. ὑ. dubitatio, desperatio.

Ἐπαπορία. contentio, dubitatio.

Ἐπαποστέλλω τὸν διαδεξόμενον, successo rē mittere, uel officio aliquē priuare.

Ἐπαρβίνων. circunspiciens.

Ἐπαρά. ᾶς. imprecatio, deuotio.

Ἐπάρας. erigere, efferre, sursū tollere.

Ἐπαράμενοι. οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπαράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. execror, imprecor. Datiuo iung.

Ἐπάρας. persuadens, inducens, tollens.

Ἐπαράσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.

Ἐπάρατος. ὁ. ὁ. maledictus, execrandus, sceleratus, dirus, detestandus, sacer, deuotus.

Ἐπάργυρος. ὁ. ὁ. qui oculorum uitio laborat, quod ἄργυμα, hoc est albugo dicitur.

Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. χοῖνιξ ἐπάργυρος, apud Herodo. de delphicis donarijs.

Ἐπάρδω. irrigo.

Ἐπαρίσκομαι. μ. ήσομαι. π. ομαι. reconcilio.

Ἐπαρόω. μ. όσω. π. ωκα. adiuuo, ἐπιβοηθῶ. Acti. datiuo. Bud. Com.

Ἐπαρθέντες. animo erecti.

Ἐπαριστερός. ῆ. ὁ. sinister, ineptus.

Ἐπαριστέρως. sinistrè.

Ἐπάρκης. ὁ. ὁ. expertus, auxiliator.

Ἐπαρκέω. μ. έσω. π. εκα. uiuo. Item sufficio, id est sumptus administro, auxiliar, suppedito. Neut. dati. & accus.

Ἐπαρκής. idoneus, sufficiens.

Ἐπάροτος. ὁ. ὁ, ὑ. rusticus, terrestris.

Ἔπαρσις. ιος. ὑ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarū, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι. &

Ἐπαρτάω. impendeo, suspēdo, propono,

Β Π.

Ἐπαρμάσσομαι. & ἐπαρτύομαι, id est ἐπαιρόμενος, ut ἐπαρθεὶς κίνδυνος, impendens periculũ, Herodia. Item ἐπὶ τῷ ἐφοβῶ, ut apud Aeschin. φόβος ἐπῆρτό μοι, metum inieci, terroribus perculi, id est periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἐπαρτία. apparatus.

Ἐπαρτὶς. ῖδ. ὁ. prompeus, præparatus.

Ἐπαρτύω. adapto.

Ἐπαρτώμενος. exhauriens.

Ἐπαρυσὶς. ίδος. ἡ. haustrum.

Ἐπαρχὴ. ῆς. ἡ. decima. Aliquãdo idẽ qđ

Ἐπαρχία. ᾶς. ἡ. id est prouincia, præfectura. Plut. δολοβέλλαν ἐμέμψατο κακόσχολον εἰς ἐπαρχίας, Accusauit Dolobellam repetundarum.

Ἐπαρχιάτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ἐσομαι. ν. ημα. decimas capio. Item auspicor, capi, Iliad. α. Depon. absol.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præses prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut ἐ ἀνθρώπῶν ἐπῆρχον, Isocr. Item præsum, præficior. Herodia. ὅθεν ἐπάρχοντες τ στρατοπέδων. Bud. Com.

Ἐπαρωγὸς. ὁ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπαυθμαίνω. anhelo.

Ἐπαυλία. colo, hoc est exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπαυλητὴς. athleta.

Ἐπαύματα. cantilenæ, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπαύξης. ους. ὁ, ἡ. accumulatus.

Ἐπαύρησις. εως. ὁ. aceruatus, unus super alium, & per uices.

Ἐπαυχένιος. splendesco.

Ἐπαύχημα. τὸ. splendor.

Ἐπαυχένω. alloquor.

Ἐπαυχενοῦντες. in eadem pertinacia perdurantes.

Ἐπαυλὴς. ἀῦλ. ἡ. caula.

Ἐπαύλιος. ὁ τῆς αὐλῆς ὀφίς.

Ἐπαυλίω. μ. ίσω. ν. ιηα. modulor, accino. Neut. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. τὸ. uilla, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeschin. ἡ κτησαμένη ἐπαυλολομικὴ, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uero pluraliter secũda dies nuptiarum, id est repotia, & ἐμίσια μυθίστορ, quo die dona ab amicis & necessarijs mittebantur sponso & sponsæ. Aliquando pro ipsa dote, siue alijs magnificis muneribus accipitur. Cæl. lib. 15. cap. 18. & 14. & Bud. Com.

Ἐπαυλίομαι. stabulor, instatiuis sum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucia. Et Plutar. ὅτι καὶ νυκτὸς ἐπαυλίζοιτο ὡς στρατοπέδῳ, Ita ut pernoctarent ad castra. Bud. Com.

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, suburbium, stabulum, boum ouiumq; caula, cubile, casa, uilla, ἀγροικία.

Ἔπαυλος. inhabitans, umbrosus.

Ἐπαυλόω. ὁ ὡς τὸ ἐπαυλίω ἰδὼν.

Ἐπαυξάνομαι. accrescо.

Ἐπαυράομαι. fruor.

Ἐπαύρησις. εως. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρίω. fruor.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. ν. ιηα. leniter spiro.

Ἐπαύριον. postridie, siue postero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαυρίσκομαι. &

Ἐπαύρομαι. fruor, ἐπιτυγχάνω. Genit.

Ἔπαυρος. torrens.

Ἐπαυτόφωρο. in conspectu.

Ἐπαυτοφώρῳ. aduerb. in ipso furto, in ipso actu deprehensus, manifestus, qui inficiando non est. Bud. Com.

Ἐπαυχὴω. supbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. ν. ημα. κρ

Ἐπαφὼ. μ. ήσω. ν. ιηα. contrecto, discerno.

Ἐπαφὴ. ῆς. ἡ. contrectatio, discussio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ἥσω. π. ἧκα. dimitto, intermitto, immitto, perfruor. Accuſ.

Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. π. ιξα. deſpumo. Accu.

Ἐπαφρόδιτος. uenuſtus, iucundus.

Ἐπαχθής. ἐος. ὁ, ἡ. grauis, moleſtus, onerоſus.

Ἐπαχύνω. contriſto.

Ἐπάψ. ἄψ.

Ἐπεάν, Ionice pro ἐπὰν. cum, quando.

Ἐπεγγελάω. μ. άσω. π. ασα. de malis alienis rideo, inſulto alicui ridẽdo. Neu. datiuo.

Ἐπέγγυος. ὁ. promiſſus cũ fideiuſſiõe.

Ἐπεγείρω. μ. ρῶ. exuſcito. Accuſ.

Ἐπεγχαράξω. infundere.

Ἐπεγχαράττω. oculis innuens.

Ἐπεγχάλλω. infringo, inflecto. Bud. Com.

Ἐπεγχαράλλω. μ. άλῶ. π. αρα. inſculpo.

Ἐπεγχανάω. inhiare, irridere.

Ἐπεγχύτης. ου. ὁ. pincerna. Cæl. lib. 15. cap. 16.

Ἐπείδαμαι. peruolitauit.

Ἐπεικόω. incurſo.

Ἐπεικτάομαι. alleuo.

Ἐπεὰ. cum, poſtquàm, quoniã, uerum enimuero, etſi. Interdum pro ἀλλὰ μὲν, quod niſi, quod ſi non, alioqui. Ἐπεὰ, ἴσα τινὰ τίνων, Quòd ſi mihi non credis, percontare. Bud. Com.

Ἐπεὰν, per ſyncopen ἐπὰν. cum, quando, poſtquàm, ἐπαν άν.

Ἐπείγομαι. μ. είσομαι. π. ηγμαι. ſolicito, impello. Et paſſiue obruor, urgeor. Sic

Ἐπείγω. μ. εξω. π. εχα. ſatago, urgeo, cõpello, cogo, propero, profectionem paro. Accuſ.

Ἐπειγωνή. ῆς. ἡ. ſtudium, induſtria.

Ἐπειδάν. poſtquàm, cum. Bud. Com.

Ἐπείδε. poſtq̃, ex quo, quòd. Bud. ibidẽ.

Ἐπειδήπερ, & ἐπειδὴ τάχιστα, ſimul atq; ſimul ut, quoniam quidem, cum primum, protinus.

Ἐπείδον. inſpexerim.

Ἐπειή. &

Ἐπείθω. poſtquàm.

Ἐπεικάζω. coniecto.

Ἐπείκτην. quoniam, ſiquidem.

Ἐπείκτης. ου. ὁ. inſtigator, qui rem ſedulò urget.

Ἐπείκω. concedo.

Ἔπειμι. aduento, ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tempus. Item recenſeo, ut recenſere exercitũ. Item contrà eo, inuado, aggredior.

Ἔπειξις. ιος. ἡ. feſtinatio.

Ἐπειοί. dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio, eorum rege.

Ἐπειός. ῦ. ὁ. Epeus, qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.

Ἐπεὶ οὖν. &

Ἐπείπερ. quandoquidem, quia.

Ἐπεπὼν. ſubdens, ἐφεπὼν.

Ἐπεραναίμων. cauillans.

Ἐπερεύδω. derideo.

Ἐπεσάγω. μ. άξω. π. αγα. ſuperinduco. Accuſ.

Ἐπεσαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum, Thucyd. introductio.

Ἐπεσαγώγιμος. ὁ. ὁ. ſuperinductitius.

Ἐπέσκιος. ὁ. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduenticius, aſcititius.

Ἐπεσκλημένοι. adſciti.

Ἐπεσδέχομαι. admittere. (nado.

Ἐπεσέρχομαι. prorũpo, introducor, in-

Ἐπεσηλόμαι. orno, celebro.

Ἔπεσε. contigit.

Ἐπεσίμι. ingredior.

Ἐπέσιος. aquaticulus.

Ἐπεσκρίνομαι. ingredior.

Ἐπεσπείλαν, uel ἐπεσπειλάν. τὸ ἐπεσφῆραν, aduoluere, attexere, annectere, addere. Bud. Com.

Ἐπεσπομάζω

Ἐπεισπαίζω. impudenter me & uelut temulenter infero, & insinuo in alicuius societatem, uel in collegium & nationem. Bud. Com.

Ἐπεισόδιον. ε. τὸ. introductio, id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi risus gratia, extraneum, aduentitium, non propriè faciens ad propositum argumentum. Et ἐπεισόδια, carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.

Ἐπεισόδιος. ε. ὁ. introductus, ingressus aliunde.

Ἐπεισφέρω. aggressus cõmittere, siue admittere.

Ἐπείσφορος. ε. subitio.

Ἐπέκβασις. uadam.

Ἐπεκπίπτω. irrumpo.

Ἐπεκτιθέω. μ. ἐσα. σ. κα. superinsilio. Dactiuo.

Ἐπεκτίθεω introeo.

Ἐπεκρέω. influo.

Ἐπενεγκῶ. infero.

Ἐπενεχυράσις. ἄσ. ἡ. condemnatio.

Ἐπεξάγω. adijcio.

Ἔπειτα. postea, iam uerò, deinde, sanè, Homero. οἱ ἔπειτα, posteri.

Ἐπεράσαι ἄσσα. alioqui, Luciano.

Ἐπέρασι. alioqui, ἀλλ μὴ, ἐπεὶ.

Ἐπεσβάλλω. festinare.

Ἐπεσβαίνω. egredior.

Ἐπεσβοηθῶ. subsidio uenio.

Ἐπεσδιδάσκω. edoceo.

Ἐπεσδιηγῶμαι. insuper explicare, eo amplius edisserere.

Ἐπεσδίδωμι. elargiri.

Ἐπέκεινα. ulterius, superius, trans, illic.

Ἐπεκθέω. impetum facio, incursu, prodeo, contrà erumpo. Dactiuo.

Ἐπεξιόμαι. percenseo, perlego. Bud. Comment.

Ἔπεξις. ιος. ἡ. porrectio, productio.

Ἐπεπτάρομαι. contendo, enitor.

Ἐπεπτέρω. μ. νῶ, σ. κα. porrigo, extendo. Accus.

Ἐπερείδω. cuado, deuito.

Ἐπερόω. extinguo, infringo, debilito.

Ἐπερόπτης. ε. ὁ. obiurgator.

Ἐπερπίζω. cursu inuado.

Ἐπερχόω. superinfundo.

Ἔπεσις. inuasio, impetus.

Ἐπεσκάζω. inuado, infesto, incursu in aliquem feror, aduento. Bud. Com.

Ἔπέλεγχος. superelenchus.

Ἔπέλασις. accessus, impetus.

Ἐπελαστικὸς. ὴ. ὸ. aduentitius, superueniens. Vnde ἐπελαστικὴ motio, de quo Cæl. lib. 1. ca. 46.

Ἐπέλκω. retraho.

Ἐπελπίζω. in spem erigo, bona spe esse iubeo.

Ἐπεμβαίνω. ineo, insulto, incesso.

Ἐπεμβάλλω. infero, ἐμφυτεύω, sicut ἐμβάλλω. Item alium super alium immitto, & super alium ingredior, ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuium influens, Xenoph. Est etiam ἐπεμπτῶ, auctarium addo, Lucian. Bud. Comment.

Ἐπέμβασις. incursus.

Ἐπενδυμιδες. οἱ. exuentes.

Ἐπένδυμα superior tunica.

Ἐπενδύτης. ε. ὁ. tunica, superindumentum.

Ἐπενέγκαι. inferre, emittere, accusare, damnare.

Ἐπενήνοθε. suberat, efflorescebat.

Ἐπενσμίομαι. μ. ἐσομαι. μ. ημαι. corripio, consumo. Depon. accus.

Ἐπεντρυφάω. delicias facio, illudo, insulto, fruor in malam partem.

Ἐπετοίμω. apparo.

Ἐπεξάγω. porrigo, Thucyd.

Ἐπεξελεύσεται de exercitu progrediente sic dicitur, ut ἐπεξάγειν de peditatu.

Bud. Com.

Ἐπιξύνωσις. uindicta, ultio, pœna, executio.

Ἐπιξυνῶμι. τὸ ἐπιξυγνῶ.

Ἐπιξυμφὸς. hoſpes factus.

Ἐπιξυργάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασομαι. expolio, elaboro. Depon. accuſ.

Ἐπιξυργασία. repetitio probationis.

Ἐπιξύω, ſiue ἐπιξυχίω. in ius aliquẽ rapere, iudicium dictare, & cum eo experiri, nõ tamen tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, Demoſthe. κατὰ μιδ. & ἀδ. ἀπ. Eſt etiam erumpere infeſto exercitu ἐπαρύειν, Iſocra. περὶ ἀντιδ. Itẽ ingredi hoſtiliter, ἀσβάινειν, ἐπισπασθαι, Thucyd. Pauſ. Iſocra. Item perlegere, Baſil. Eſt & excurrere, & percurſare populabundè, Thucyd. ἐπιξῆλθον τὰ πολλὰ τῆς νήσου. Significat etiam ſtilo perſequi, commemorare & edisſerere. Pauſ. πάντα τὰ ὁμοίως ἐπιξιόντα τὰ ἐπὶ τοῦτο. Bud. Comment.

Ἐπιξύνωσις. ιος. ἡ. enarratio.

Ἐπιξῶλος. exortus eſt.

Ἐπιξύω. νσω. ὁ. accuſator.

Ἐπίοικεν. decet.

Ἐπίον. quod ineſt.

Ἐπιπωλᾶ. ucrſabatur, Iliad. δ.

Ἐπίρατος. ὁ. ἡ. peramabilis, expetendus.

Ἐπιργασία. ας. ἡ. cultura, ius arandi inter ſe, ut ἐπινομία paſcendi.

Ἐπιργία. ας. ἡ. operatio penes alios.

Ἐπιρθιασμός. οῦ. irritamentum.

Ἐπίρρησις. affirmatio, innixus, alliſus, illiſus.

Ἐπιρρὶς. ιος. ὁ, ἡ. coopertus, altus.

Ἐπιρρῶ. apparo, intego.

Ἐπίρρωμαι. interrogo.

Ἐπιρρώθη. conualuit.

Ἐπιρρώσαντο. concuſſi ſunt.

Ἐπιρρώωσαν. confirmati ſunt.

Ἐπίρχομαι. ſuperuenio, punio, aggredior, adorior, accedo, audeo, recognoſco, illuſtro, perluſtro, recenſeo exercitum. ἐπῆλθεν, in mentem uenit. Depon. accuſ. iung.

Ἐπίρρωσις. ιος. ἡ. corroboratio.

Ἐπιρωτάω. μ. άσω. ω. ηκα. interrogo. Accuſ.

Ἐπιρώτημα. τὸ. &

Ἐπιρώτησις. ιος. interrogatio, ſtipulatio.

Ἐπισβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio, conuicium. παρὰ τὸ ἐπισιβάλλειν.

Ἐπισβολεύς. έως. ὁ. conuiciator, nugator.

Ἐπισθίμβια. τὰ. quæ ultimo edũtur, ἔσχατα ὀρνίσματα, ἐπιδόπνα, ἐπιφορήματα. Bud. Com.

Ἐπισθίω. ſubinde comedo.

Ἐπισκίδνα. diſſipabat, Iliad. τ.

Ἐπισκοπέω. conſyderate.

Ἐπισκωμάζω. μ. άσω. ω. ασα. ſum procax ad dicendum. Neutr. abſol.

Ἐπισπάομαι, & ἐπίσυμαι. ſequor, cum impetu feror.

Ἐπισυμφὸς, pro ἐπισυμφόρος. ὁ. conciatus.

Ἐπίσυμαι. τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπίσυται. impulſum eſt.

Ἐπιτάτα. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπίτειον. adorſus eſt, cohibuit, inſtitit.

Ἔπιτεν. imminet, licet, ineſt.

Ἐπιτίμιον. uolo, poſſum, in me ſitũ eſt.

Ἐπίτιος, Ionice pro ἐφίτιος. ὁ. domeſticus, familiaris.

Ἐπίται. οἱ. famuli.

Ἐπίταος. ὁ. ἡ. annuus, hornus.

Ἐπιτηφόρα. quæ ſingulis annis fructũ ferunt, contrà πανετηφόρα, quæ alternis fructum ferunt.

Ἐπιτήσιος. ον. ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπίτομαι. aduolo.

Ἐνίστ. præsens anni tempus.
Ἐνοτ. in rectum.
Ἐνοτώω. dirigo, constituo.
Ἐνοπτός. οῦ. ὁ. optabilis, uoto dignus.
Ἐνοστής. concubitor.
Ἐνσφρίω. ῶ. laudo, approbo, salutem & felicitatem precor, uota reperto.
Ἐνύχομαι. μ. οῦμαι. ν. σχημ. uoueo, oro, glorior. Depon.
Ἐνωνίω. μ. ήσω. ν. ησα. uili pretio emo, uel uendo. Neutr. absol.
Ἐνηφον. occidi, mactaui.
Ἐνίσχημι. detineor.
Ἐνίσχω. μ. ἐνίσχω. ν. ἐνίσχηκα. expecto, & cunctor, moror, id est sustineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐνίσχε χρόνον ἐς τὴν ἀσίαν. Xenoph. ναυσὶ γὰρ ἐνεῖχον. Interdum differo. Demosth. ἐνίσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. Interdũ pro intermitto, diuulgatũ. Aristopha. τίλλομαι, κἄπειτ' ἐνίσχων ὀλίγον. Interdum est moror, inhibeo, retroago, remoror, ἀνέχω. Herodia. ῥωμαίοις ἐνίσχει, retro egit Romanorum fortunam. Plutarch. τίσιν' ἂν ἐνίσχοι μᾶλλον ἄνδρα ῥωμαίων; Quis morari posset? Huc pertinet, quod Xenoph. dixit ἐνίσχειν τῆς πορείας, retineri, sisti in itinere, ubi subauditur ἑαυτοὺς uel ἐμὲ. Simile huic, ἐνίσχω σὲ τοῦτο, obstione facias. Et quod Demosth. σοὶ λέγω, ἐνίσχειν οὗ ἂν σε κελεύω, lege, & resiste ubicunque te iussero.

Sic Thucyd. ἐνίσχειν τὸν πόλεμον, supersedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐνίσχω περὶ τούτου, καὶ διαπέμπομαι, id est retineo assensionem, ut inquit Cic. Ponitur quoque aliquando pro obtineo, quemadmodũ apud Ciceronem, Hæc quæ sunt sanctissime obseruata, religionẽ suam obtinebunt. Et obtineo pro potestate, & rego imperio, ut ὁ τὸν κόσμον ἐνίσχων, Aristot. de Deo. Aliquãdo pro obturo. Plutarch. καὶ πάτῳ ἐνίσχόμενος τὰ ὦτα χηρσὶν. Vnde & ἐνίσχειν τὴν γλῶτταν pro eo quod Latini fauere lingua dicũt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν. Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, προσέχειν, ut ἐνέχει τῷ πολίτῃ τὴν γνώμην, Plutarch. & ἐνίσχειν τὴν νῆν τοῖς μιγίστοις. Bud. Com. (ca. 9.
Ἔπη. τὰ. uerba, aut uersus. Gelb. li. 18.
Ἐπιβλής. uectis.
Ἐπιβολή. ῆς. ἡ. obiectaculum.
Ἐπιβολία. conuentus, obuiatio.
Ἐπίβολος. ον. ὁ. ductor, compos, qui alĩ quid est assecutus & adeptus.
Ἐπαγγελμία. τὰ. promissa, minæ.
Ἐπαγγελμάτος. qui promisit aut minatus est.
Ἐπαγὼν. ὼνος. ὁ. ductor.
Ἐπαγκωνίς. ίδος. ἡ. tabula longa.
Ἐπαγρυπνέω. serio, diligenter.
Ἐπαετανός. οῦ. ὁ. durans toto anno, continuus.
Ἐπήκοος. ον. ὁ, ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.
Ἔπαλις. macula à sole, operculum ciſtæ.
Ἐπαλεάζομαι, & ἐπαλεάζω, & ἐπαλεογίζομαι. umbraculum facio, protego, congero, obumbro. ἀπὸ τοῦ λέγω, id est umbra. Bud. Com.
Ἔπαλος. ὄος. ὁ, ἡ. extraneus, aduena.
Ἐπαλοσία. incantatio, aduentus.
Ἐπάλσις. ιος. ἡ. insultus, impetus.
Ἐπαλύτης. ου. ὁ. aduena.
Ἐπαμβὸς. οῦ. ὁ. unus super alium.
Ἐπαμύω. connuieo, claudo oculos.
Ἐπαλῶ, ἐπαλάω. quandoquidem, si.
Ἐπαλωίμιος. ον. ὁ. uanus, euanidus.

Ἐπίπορ. portus, προσορμισμός.

Ἐπιτοί. affines, cognati.

Ἐπίτορος. sublimis.

Ἐπίφρας. persuadens.

Ἐπίφρατος. υ. ὁ, ἡ. optabilis.

Ἐπιφράσ. μ. άσω. σ. ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio & impeto, lædo. Dativo & accus.

Ἐπιφρασμός. ὁ. ὁ. uexatio, læsio, contumelia.

Ἐπίφρα. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus.

Ἐπίφρισσ. τὸ προσκεφάλαιον.

Ἐπίφρτμος. υ. ὁ, ἡ. remigabilis. Et ἐπίφρτμοι, remiges, qui sunt in procinctu nauigationis.

Ἐπιφρώς. ῶτος. ὁ, ἡ. coopertus, altus, pronus.

Ἐπίφρων. ονος. ὁ, ἡ. & ἐπίφρις. τὸ. paratus.

Ἐπιφρωσμὸς θάνατος. mors impendens.

Ἐπίφθονος. æmulatione dignus, ob quem contenditur.

Ἐπίφθ. licuit, facultatis fuit.

Ἐπιφρά. aduentus, prudentia.

Ἐπίφρων. υ. ὁ. prudens, & facundus, uerus, idoneus.

Ἐπίφυμος. υ. ὁ. continuus, succesiuus, densus adinuicem.

Ἐπιφύς. ύος. ἡ ἐπίφυσις, siue (ut alij) prudentia, facundia.

Ἐπὶ cum tribus casibus construitur. Genitiuo quidem quando tempus significat, ut, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Πυθοδώρου, id est, præsidente Athenis Pythodoro. aut subiectionem, ut ἐπὶ ὑγιαμόνος, sub præside. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut, ἐπὶ πᾶσι λῶν μάθοι τις τὰ λεγόμενα, id est, multis, uel permulta cognoscit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante, ut ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ad uiam, ἐπὶ θυρῶν, pro foribus. Item τὸ ἐπάνω, id est supra, ut ἐπὶ γῆς. Datiuo ἐπὶ causæ est nota, et propter significat, aut χ, ut ἐπ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, Cuncta boni omnia fecit. ἐπὶ μισθῷ. χ mercede. Item potestatem, & arbitriũ, ἐπὶ βασιλῆι τὰ τ' ἀνικόων, id est, in potestate regis subiectorum sunt bona. Nonnunquam post, ἐπὶ πᾶσι, post omnia. ἐπὶ τοῖσι, post hæc. Item super, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ ὄλιος ἐστεφανωμένος, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum. Accusatiuum uerò quando habet, ad, uel in significat, ἐπὶ τὸ αὐτό, in unum, uel ad unum. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquò, ἐπὶ τὸν ἀπηλιώτην ἀνεμόεντα. In compositione significat aut positionẽ super aliquid, ut ἐπίθημα: aut maiorem significantiam, ἐπικράτεια: aut ἀκολούθησιν, ἐπιφορὰν, ἐπαγωγὴν: aut posteritatẽ. nam ante prandium Ioseph. προτατόχομαι dicit, post prandium ἐπεύχομαι.

Sed quando postponitur suo casui, mutat accentum, ut, ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, Propter quod multos labores sustinui.

Ἔπι. inest, adest, potestas & arbitrium est.

Ἐπ' ἄλλων. aliàs.

Ἐπ' ἀριστερά. sinistrorsum.

Ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι. penes me est, id est in potestate mea.

Ἐπ' ἔμπαιτι intra unum diem.

Ἐπ' ἐμοί. quantum in me est.

Ἐπ' ὀλίγον. paucis, paucillum.

Ἐπ' ᾧ, pro ἐφ' ᾧτε, more Ionico, id est ἐφ' ᾧ.

Ἐπὶ βραχύ. quàm mox, βραχέως.

Ἐπίδ. deniq;, præterea, deinde.

Ἐπὶ ἴσης καὶ ὁμοίης, et ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίοις. æquali utrinq; conditione.

Ἐπὶ

Ἐπὶ καιρ. in tempore opportuno, subito, extempore.

Ἐπὶ λάρῃσι. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. post.

Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.

Ἐπὶ μικρόν. paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.

Ἐπὶ ξένης. in agro externo.

Ἐπὶ πᾶσι. deniq, post omnia.

Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.

Ἐπὶ πόδα. recessim.

Ἐπὶ πολὺ. quamplurimum, diu.

Ἐπὶ σκαφοῦ. in telluare, in terra.

Ἐπί σοι ὄψ. tibi lucet.

Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorsum.

Ἐπὶ τέλει. nouissimè.

Ἐπὶ τινα χρόνον. aliquandiu.

Ἐπὶ τὸ αὐτό. eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τὸ συμφέρον. ad utilitatem.

Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. plerunq, plurimum, amplius.

Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.

Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.

Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc, post hæc.

Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπαλγὴς. incundus, τερπνός.

Ἐπάλμενος. ὁ. ὁ. insiliens.

Ἐπάορος. ὁ. uide ἐφάλτης.

Ἐπαρέσκει. complacet.

Ἐπαΐσσει. irruunt, increpant.

Ἐπαύω. acclamo.

Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &

Ἐπίβαθρον. ου. τὸ. scala nautica, naulum.

Ἐπιβαίνω. μ. ἔσομ. ν. ηκα. inuado, adeo, aduenio, ascendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, sed ἀναβαίνω solum accus.

Ἐπίβλημα. τὸ. id quod cuiq obuenit.

Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, cœpi, incepto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & insisto, cupio. Basil. σοὶ θεῷ ἢ ἄλλῳ ἐπιβαλλόμενος, Quod utinam deo benevolente auspicatus sim. Aristot. ὅσοι ἂν κρὶ τῶν ὕλῶν ἐπιβάλλονται. Item induo, ἐνδύομαι, Aristot. Bud. Com.

Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. ν. ἐπιβέβληκα. τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα, Hæc res ad me pertinet, sicut διαφέρει μοὶ τοῦτο, de quo antea. Aristo. 3. Poli. κατ' ὄδον ἐπιβάλλα μέρος ἑκάστῳ, Pro ea parte quæ ad unumquenque pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id est καθῆκον μέρος, Demosth. περὶ στεφ. Et Lucæ 15. πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non dissimile, cũ pro ἁρμόττω siue ἐφαρμόττω ponitur. Basil. ἂν μὲν ὅλως ἐπιβάλλα ὑμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Aristot. τὰ δ' ἄλλων ἕκαστον ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, Aliorum autem unumquenq quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, quadrans, cohærens, ut ἀπαράμφολον ῥῆμα τὸ ἐξ πάντας ἀριθμοὺς πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. Et facere aliquid κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστῳ, id est pro cuiusq ratione. Aliquando significat incumbo, & insurgo. Athen. de pistacijs, ἃ δὴ ῥαγῶν φόνον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id est ἐπαλλήλους ἐπίκειται. Plato in Phæd. πατοῦσαι καὶ ἀλλήλους ἐπιβάλλουσαι. Sic Theop. de Caus. 3. ἔτι τὰ πυκνὰ κρὸς ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' οὐ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβιβάσει τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; iisdem enthymematis incubuit, ἐπενοήσατο. Et Plut. κρὰς σκιὰ πολὺ τῶν ὁμμάτων προῖδοσι τοῖς πολεμίοις ἐπίβαλλον, Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hostes incubãtes desinebant. Idem in Aemyl. τότοις ἐπὶ

βασιν τὸ ἄρμα τῆ βασιλίως, ἐ ueſtigio ſequebatur, ueſtigijs hærebat, et quaſi incumbebat. Polyb. τίθησι δ, τὸ τῶν συμμάχων ἐπιβάσιμα λιμένας. Similiter ſol ἐπιβαίνειν Ariſtoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & ſuis radijs ingruit & incumbit. Ita & lunæ ἐπιβάσιμα, id eſt incubat, radios ſuos appellit & admouet. Et Homerum ſcribit Plutarchus τὰ ἰατρικῆς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβικέναι, id eſt exacte, perfecte percepiſſe, & aſſecutum eſſe: quaſi ad eam rem intelligendam omni ſtudio ac cogitatione incubuerit, ſeſeq; applicarit. Aliquando eſt imponere & ſtatuere. Ariſtot. Oeco. 2. τίνος δὲ τῷ οἴκῳ ἐπίβαση. Et Plut. τίνος δὲ τοῖς πόλαι δόξαν ἐπιβάσεως φόρου. Aliquãdo aggredior, capeſſo, incepto, ἐπιχειρῶ, ſicut ſuum paſſiuũ ἐπιβάσομαι. Plut. ὅις λοιποῖς ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Ariſtot. Polit. 1. de numiſmate. χαρακτῆρα ἐπιβαλόντων. Et μετὰ τὰ φυ. 1. μικρὸν δ' ἐλάττω ἐπιβάσεως τῆ φύσει ζῴα. Huc pertinet quod eſt apud Plutarc. in Apophth. ὡς ἐπιβαλὼν τῆ βοιωταρχίᾳ &c, ubi pro prorogare ponitur, quod eſt ſpatiũ addere. Aliquãdo ſignificat immittere, quale eſt apud Cic. de Senect. Sarmentorũ ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immiſſio, ut λιμάτα ἐπιβάλλειν, Theoph. de Cauſ. 4. id eſt ſubmittere palmites. Aliquando multo, ut ἐπιβάλλοντες τὸ ἀργύριον, multantes pecunia, & ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν, multam indicere, multam irrogare, Lyſ. & Xenoph. Aliquando liceor. Ariſt. Poli. 1. ὀλίγα μισθοφόρων ἀπ' ἀνδρὸς ἐπιβάλλοντες, Nemine pluris licẽte. Aliquando claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὅταν δὲ πρόσω ἐπιβάλλωσι τὴν ἀναπνοήν. Bud. Com.

Ἐπίβαμμα. ſcabellum, ὑποπόδιον.
Ἐπιβαπτίζω. immergo.
Ἐπιβαρύνω. onerare. (alienæ.
Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuaſio, occupatio rei
Ἐπίβασις. εως. ἡ. baſis, fundamentum, aditus, aſcenſus, iter.
Ἐπιβάσκω, &
Ἐπιβατέω. μ. άσω. ν. αικα. facio ire, aggredior, nauẽ aſcẽdo, in nauim multo, nauẽ capio. Herodo. οἱ πόλεμοι ὑπὲρ ἐπιβατέοντες ἐπὶ τύνων.
Ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadẽdos muros, uidelicet ſcalæ, & ligneæ turres.
Ἐπιβατήριον. aſcenſorium. (res.
Ἐπιβατήσιος. ὁ. ἡ. adiuuans aſcenſum.
Ἐπιβάτης. ου. ὁ. aſcenſor, eques, uector, ſeſſor, nauẽ conſcendens, miles claſſiarius, qui in nauim meret, eámq; propugnat, epibata. Bud. in Annot.
Ἐπιβατικός. ἡ. ὁ. aſcenſibilis. & ἐπιβατικά, quas appellant παρηφθαι, ἐπὶ τῶν ἐμποδικῶς πλούτων.
Ἐπίβασις ποιεῖν. aditũ præbere. (ſiuè.
Ἐπιβατός. ὴ. ὁ. uadẽs, uiator, uector. paſſ.
Ἐπίβδαι. αἱ. dies feſtiorum poſtridianus, αἱ μεθόριοι ἡμέραι.
Ἐπιβεβαιοῦ &. ω. confirmans.
Ἐπιβάιμεν. aſcendamus.
Ἐπιβήματα. ſpecies ſaltationis.
Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. cuſtos.
Ἐπιβάλλω. μ. άσω. π. αικα. impono, id eſt aſcendere facio, refero. Neutr. accuſ.
Ἐπιβιάς. ὁ. qui ſuperuixit.
Ἐπιβιόω. μ. όσω. ω. ωκα. &
Ἐπιβίωμι. ſuperuiuo, ſuperſtes ſum.
Ἐπιβλαβής. ὲος. ὁ, ἡ. nocuus. (Neut. abſ.
Ἐπιβλαί. fibulæ.
Ἐπίβλαξ. nebuloſus, uinoſus.
Ἐπιβλαστάνω. ſuboleſcunt.
Ἐπιβλαστάνω. ſupergermino.
Ἐπιβλέπω. μ. ψω. ψ. ιφα. aſpicio, inſpicio, uideo. Accuſ.

Ἐπίβλημα.ατος.τὸ. ueſtimentũ exterius, amiculũ, ſtragulũ thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐπιβάλλομαι. Eſt etiam adiectio, additamentũ, & auctariũ. Matthæ. 9. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem aſſuit additamentum panniculum impoliti ueſti uetuſtæ. Bud. Cõ.

Ἐπιβλὴξ.ῆκος.ὁ.ſera, ueclis, trabs.

Ἐπίβλητος.η.ὸ.λόγιμος, ſpectatus.

Ἐπίβουλος.η.ὸ adiuentitius. (co.

Ἐπιβοάω.μ.ήσω.π.ηκα. acclamo, conuo-

Ἐπιβοήθεια.ας.ἡ.ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω.inſup auxilior præter alios.

Ἐπιβόημα.acclamatio.

Ἐπιβόητος.infamis.

Ἐπιβολαῖα.adiectiones, ueſtimenta.

Ἐπιβολή.ῆς.aggreſsio, conatus. Item, pœna, multa. Item obiectaculum. Item ἐπιβολὴ, infeſtus, & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus aciei, Plut. in Cæſ. Eſt etiã notio, informatio, & conceptus mẽtis, hoc eſt ἔννοια, & quas Cice. primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Aliquando applicamentum, ἐπιβολὴ, ut πυκτικοῦ δᾶς ἐπιβολαὶ Galeno, applicamenta ſquamatim inſidentia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thuc. pro ſtructura lateritia, laterculis alijs ſuper alios incumbẽtibus. Ἐπιβολὴ τῆ ῥίγει, eſt acceſsio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρὸς, manus iectio. Bud. Cõ.

Ἐπίβολος.η.ὸ.eminens, compos, de quo Bud. Com.

Ἐπιβόλως.ingenioſè, aptè.

Ἐπιβομβῶ.reſono, inſono bombos, & ſtrepitum facio.

Ἐπίβοος.ὁ ἐπὶ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι.depaſcor.

Ἐπιβουλία.ας.ἡ.inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι.inſidijs appetor & petor.

Ἐπιβουλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inſidias paro, inſidior, per inſidias tento & conor, cogito. Accuſ.

Ἐπιβουλή.ῆς.ἡ.inſidiæ, accuſatio, damnũ

Ἐπίβουλος.η.ὸ.inſidiator, inimicus.

Ἐπιβόλως.δoloſè.

Ἐπιβραδύνω.cunctor.

Ἐπιβρέμω.inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρίχω.μ.ίξω.π.ιχα.pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω.μ.ίσω.π.ιπα. aggrauo, induco, aduenio. Accuſ.

Ἐπιβρόντητος.η.ὸ.tonans, attonitus.

Ἐπιβύω.μ.ύσω.π.υκα.tego, munio, obturo, infarcio. Accuſ.

Ἐπιβωτίζω.ſacrifico.

Ἐπιβώμιον.τὸ.ſacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώσομαι.acclamabo.

Ἐπίβωτος.η.ὸ.lenis, æqualis.

Ἐπιβώτωρ.paſtor.

Ἐπιγαμίω.ſuperduco uxorem.

Ἐπιγαμία.ας.ἡ.connubiũ, matrimoniũ, affinitas cũ alijs gentibus, connubialis neceſsitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος.nubilis.

Ἐπιγάννυμι.lætor, alienis malis inſulto.

Ἐπιγάστριον.η.τὸ.pars uentris circa umbilicum.

Ἐπιγαυρόομαι.μ.όθμαι.π.ωμαι.exulto, lætor animo efferor. Depon. datiuo.

Ἐπίγαυρος.iactabundus, fortis.

Ἐπίγειος.η.ὸ,ἡ.terreſtris. Et ἐπίγεια, πρυμνήσια, rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω.μ.άσω.π.ασα.inſulto, irrideo.

Ἐπιγήμια.τὸ.annatus, cõſectariuſq; affectus.

Ἐπιγήνης.ους.ὁ.indigena.

Ἐπιγηράσκω.poſteri.

Ἐπιγηράω.præmio afficio. Accuſ.

Ἐπιγηθέω.gaudeo.

Ἐπιγίνημα.aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι.poſtfio, ſuccedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω.cognoſco, hoc eſt noſcito.

Ἐπιγινώσκων τεκὼν, partum agnoſ-

ſcere. Et ἐπιγινώσκειν τὸ κίνδυνον, agnoſcere periculum, quod uendi-tor facit ante rei traditionẽ, uel ad-menſionem, uel appenſionem ſpecie-rum. Bud. Com.

Ἐπιγλωτίς. longa tabula, ſiue aſſer.

Ἐπιγλωττᾶσθαι. inaugurari, linguæ conui-cijs inceſſere, quaſi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττίς. ἰ. lingula, ſiue minor lingua, quæ pulmonem tangit, ne ſi cibus, po-tũue, uoce illàc meante, in alienum tramitem deerrauerit, torqueat.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπιγνάμψασα. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoſcẽdum po-ſitus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoſcere.

Ἐπίγνωσις. ιος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατὶς. ἰδος. ὁ. os, ceu cõchula quæ-dam genu contegens.

Ἐπιγόνειον. organum muſicum, ab au-thore ſic dictum, fidibus quadragin-ta conſtans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ον. ὁ. priuignus, qui natus eſt prius quàm mater ſecundò nuberet. Et ἐπίγονοι, poſteri.

Ἐπιγονὶς. ίδος. ἡ. pars ſupra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in ſuperficie, ἐπιξύδην, ἐπι-ψαύδην. Ab ἐπιγράφω, τὸ ἐπιξέω.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inſcriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεὺς. quæſtor, qui muncre fungi tur deſcribendi cenſus, Iſocra.

Ἐπιγραφὴ. ῆς. ἡ. titulus, inſcriptio, ſuper ſcriptio. Item cenſus, id eſt denu-meratio ciuium, luſtrum, indictio, deſcriptio cenſus, & munus ipſum publicum. Bud. Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titu-lum hunc ſibi uendico, & uſurpo, hoc titulo me inſignio & honeſto, ut reges, potentéſq; faciunt, Plut. in

Demet. Interdum de ſcripto actio-nem intendo, libello actionis genus ædo. Vulgo qualitates litigatorũ aſ-ſcribere dicitur, Demoſth. πρὸς Ἄφοβ. & Ἰσαῖον ἀδίκῳ τῇ νίκῃ. κλπ. Ἐπιγράφει-ν μάρτυρας, eſt teſtes laudare, teſtiũ nomina ædere, quos ſum productu-rus, ut hodie fit coram eo contra quẽ teſtificaturi ſumus, Demoſth. Bud. ibidem.

Ἐπιγράφω. μ. ἄψω. π. αφα. inſcribo, ſuper ſcribo, ut inſcribere epiſtolam patri, Syne. Item epigrammata ſcribo, Plutarch. Significat etiam ἐπιξύω, ſcarifico, perſtringo, leuiter uulne-ro, ut corpus uirgis inſcribo, hoc eſt conſcribillo. Vnde ἐπιγράψαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Ilia. λ. ἀκρέατον δ' ἀρ' ὄπισθε ἐπιγράψει φοῦτις. Ité uiri-tim collationem deſcribo & indico, quod Latinè etiã deſcribo dicitur, Ariſtot. Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμη-μα, litem æſtimo, multam irrogo, Iſo crat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος. ν. ὁ. aduncus, habens naſum aduncum.

Ἐπίγυα, καὶ ἐπίγυια. rudentes, funes.

Ἐπιδάσιον. cõmune.

Ἐπιδαίσιμον. cibus, opſonium. Et ἐπιδαι-τύσομαι, ἀναχθήσομαι.

Ἐπιδακρύω. ploro, illacrymor.

Ἐπίδαμνος. ον. urbs Illyrij, quæ poſtea Dyrrachium dicta eſt.

Ἐπιδανείσομαι. μ. άσομαι. ν. ασομαι. mu-tuor. Depon. accuſ.

Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim diſtribuo, ſum magnificus et liberalis. ἐπιτιμᾶσθαι τῷ ἐπαμπεχόνῃ, προῖκα τῷ ἐπιδιδόναι, λαμπρῶς τῷ δαψι-λῶς ἐπιχορηγῶν. Item benignè exhi-beo, & permitto, credóq; alicui, He-rod. 5. Item addo corollarium & auctariũ, Syne. Et Xenoph. παιδ. 2.

ἐφ' ἵπ-

ἐλευθερίως καὶ ἀφθόνως ἐπιδεικνύμενος, liberaliter & copiosè fundes, prælargè nobis ridendi materiã præbebis. Accus. uel Attice genit. Bud. Com.

Ἐπιδεής. deficiens, indigus.

Ἐπιδικασμένος. qui hæreditatem iure obtinet, & iudicio euictã & quæ suam.

Ἐπίδειγμα. ατος. τὸ. documentum. Dicitur etiam quicquid à saltatore, aut aliotheatrico, aut scenico artifice ostentatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis cõmendationem, Xenoph. Symp. & Demosth. πρὸς Λεπτ. Bud. Com.

Ἐπιδέξια. pomeridiana apud Hesiod. ἀφ' ἑσπέρου δὲ δείλης, id est meridianus.

Ἐπιδέξιος. uespertino tempore.

Ἐπιδεικνυμαι. &

Ἐπιδείκνυμι. μ. δείξω. ν. ενχα. ostento, & ostendo, probo, demonstro, & specimen præbeo, & documentum industriæ aut ingenij aut artis edo, facio, exhibeo. Accus. Bud. Com.

Ἐπιδειτιάω. ostento, ὑποδοξῶ.

Ἐπιδεικτήριον. τὸ. ostentatio.

Ἐπιδεικτικὸς. ὴ. ὸν. demonstratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. ostentabundè.

Ἐπίδειξις. ostentatio, specimen. Dicitur etiam equitum ludicra decursio & transuectio, ὡσπερὰ τῶν ἱππέων, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιδεύτερα. quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδευτέρων. iterum & secundo cœnare. Bud. Com.

Ἐπίδεινος. magnus, insignis.

Ἐπιδεξιῶς. ἐπιδεξίως, dexterè, ingeniosè, ad manum dextram, Lys.

Ἐπιδέξιος. υ. ὸν. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ὴτος. ἡ. dexteritas.

Ἐπιδέρκομαι. inspicio.

Ἐπιδερμὶς. summa cuticula.

Ἐπιδέσμος. ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. fascia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδεὴς. ἐος. ὸν, ἡ. indigens.

Ἐπιδεόμαι. indigeo.

Ἐπιδεύτερον. iterum.

Ἐπιδέω. μ. ἐσω. σ. κα. ligo. Accus.

Ἐπιδέχομαι. accipio, expecto.

Ἐπίδηλος. υ. ὸν. manifestus.

Ἐπίδημα. τὸ. saltus, mansio.

Ἐπιδήμιος. in populo uersor.

Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodo in publicum, illic uersor, ut ἐπιδημῶν ὧν πάντα, diuersans in ponto.

Ἐπιδημία. ας. ἡ. συγκατάβασις, aduẽtus, præsentia, accessus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία. Bud. in Anno.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος. υ. ὸν. aduenies, popularis, intestinus, publicus, populariter sparsus.

Ἐπιδημιεργός. ὸν. ὁ. opifex, & nomen magistratus apud Corinthios.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurso.

Ἐπιδιαγινώσκω. pronũtio, recognosco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. posterius testamentũ.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. ν. κα. discerno. Accus.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. insuper distribuo.

Ἐπιδιατάσσομαι. addo aliquid.

Ἐπιδιατίθεμαι. insuper paciscor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, quã postea uictor accipiat. Bud. Com.

Ἐπιδιαφθείρω. interquiesco.

Ἐπιδιδυμητικά. τὰ. quæ nunquam sedem mutare solent.

Ἐπιδίδυμον. tertium uas est spermatis cum. Latinè seminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι. μ. ὁσω. σ. κα. cresco, augeo, porrigo, cõcilio, proueho. Item trado, dedo me, & potestati alicuius

permitto. Herodia. μόνον ἐπιτρέψον τὰ μνημεῖα. Accuſ.

Ἐπιδίνω. diuido, diſtribuo.

Ἐπιδιυτὶς. ἴδος. ὁ, ἡ. qui pubertatis annos exceſſit.

Ἐπιδόμαι. exequor.

Ἐπιδιήγησις. ιος. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatem controuerſam peto.

Ἐπιδικαστὴς. οῦ. qui ſecundum ſe ſententiam tulit de hæreditatis lite.

Ἐπιδικάζω. eſt iudex, qui ſententia ſua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuerſa.

Ἐπιδικάσιμος. ε. ὁ. auxilians in iudicijs.

Ἐπιδίκου. ε. τὸ. res adhuc ſub iudice.

Ἐπίδικος ὑπάρχω. hæreditas controuerſa, uel quæ in controuerſiam iure deduci poteſt, ἀμφισβητήσιμος. Sicut contrà ἀνεπίδικος, pura & controuerſia uacua. Γαμὴ ἐπίδικος dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad ſe delatas: quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρία dicitur. Et Plutar. metaphoricè ἐπίδικον νύμφην uocauit, τὴν ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptam, de qua ambigitur inter parteis. Bud. Com.

Ἐπιδιμοίρου. ν. uocat Vitru. bis alterũ, duabus partibus additis & decuſſu facto.

Ἐπιδινέω. μ. ήσω. υ. ηκα. uerſo. Accuſ.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφρεὰς. άδος. ἡ. circulus ad extremam currus partẽ, unde religabantur equi iugo ſoluti.

Ἐπιδίφριος. ον. ὁ. delicatus, piger, qui ſemper lecticæ inſidet.

Ἐπιδιώκω. perſequor, inſector.

Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.

Ἐπίδομα. ατος. τὸ. adiectio quæ ſupra iuſtam menſuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπιδοξος. ε. ὁ. cogitabundus, probatus, ueriſimilis, celebris.

Ἐπιδορατὶς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuſpis. Ariſtot. uocat cuſpidem æreã.

Ἐπιδόρπια φαίνεται. uidentur fuiſſe omnium poſtremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδορπίζομαι. denuò cœnare.

Ἐπιδορπισμα. &

Ἐπιδορπισμὸς. ſecũdæ menſæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιος. ἡ. incremẽtũ, dos, collatio pecuniarũ, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.

Ἐπιδοχὴ. ῆς. ἡ. uariatio, acceſſio.

Ἐπιδράω. incurro.

Ἐπιδράπομαι. injicio.

Ἐπιδρομάδην. curſim, raptim.

Ἐπιδρομὴ. ῆς. ἡ. incurſus, inſultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi diſcurrentes, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expanſa, auctore Polluce.

Ἐπίδρομος. ε. τὸ. uelum quod retrorſum panditur in naui. Hermol. in Plin.

Ἐπίδρομος. ε. ὁ. incurſuus, acceſſu facilis, ubi non eſt obſtaculũ accedenti.

Ἐπιδῠβάω. grauiter audio.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. manſuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικὲς. æquum bonum, æquitas.

Ἐπιεικὴς. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, æquus, manſuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus.

Ἐπιεικίζω. ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere. Bud. in Annot.

Ἐπιεικτὸς. ὴ. ὸ. ſubditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationem, ad uota, abunde, prolixe.

Ἐπιεμμένος. ε. ὁ. indutus.

Ἐπῐσκᾰ́ω. desuper ualde flare.
Ἐπῐσκᾰ́ζω. sinistrorsum, in rectum, proxima uia, ex obliquo.
Ἐπῐσκᾰ́ρσιος. ε. ὁ. contumax, uehemens.
Ἐπῐσπᾰ́ρτος. ἡ. series, catena.
Ἐπῐσσῡ́ω. μ. ἴσω. σ. ττα. ebullio. Neut.
Ἐπῐσῠ́ητος. inuidendus, æmulandus.
Ἐπῐσῠητοτῠπέω. zelotypia laboro.
Ἐπῐσφορ. ον. τό. quod damnũ infert, de quo supplicium est, multa.
Ἐπῐσφόρος. ε. ὁ, ἡ. damnosus.
Ἐπῐσῴζω. uiuere.
Ἐπῐστορέω. μ. ήσω. σ. ηκα. inquiro, requiro. Accus.
Ἐπῐστορητής. οῦ. ὁ. qui indagatur.
Ἐπῐστόρησις. ιος. ἡ. inquisitio.
Ἐπῐστόριον. nauis pars quædam.
Ἐπῐτᾰ́νω. cõmouit, extendit. Ab ἰάπτω.
Ἐπῐτρέχω. inuado.
Ἐπῐτέρπνος. gratus, iucundus.
Ἐπῐτηδ. ές. ὁ, ἡ. amabilis.
Ἐπῐτᾰλᾰμῐος. ν. τό. carmen nuptiale.
Ἐπῐτᾰλᾰ́μῐος. ε. ὁ, ἡ. iugalis.
Ἐπῐτᾰφῐ́ᾱτος. ε. ὁ. &
Ἐπῐτᾰφῐᾱ́τιος. ε. ὁ, ἡ. maritimus.
Ἐπῐτᾰχύς. calidus, iucundus.
Ἐπῐτᾰ́νατος. ε. ὁ, ἡ. morti destinatus.
Ἐπῐτᾰνής. ἐος. ὁ, ἡ. morti propinquus, senex, ualetudinarius.
Ἐπῐτᾰνᾰ́τως ἔχειν. laborare cum mortis periculo.
Ἐπῐτᾰ́ρῥω. μ. ήσω. σ. ηκα. confido.
Ἐπῐτᾰρσύνω. μ. υνῶ. conforto. Accus.
Ἐπῐτεθαμβέω. admiror, dono dato aliquẽ uenero.
Ἐπῐτηδᾶν. deos obtestari.
Ἐπῐτήδεια. τὰ. festa patria apud Athen.
Ἐπῐτηδέω. ferior, festũ celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco.
Ἐπῐτηδεῖαι. supplicationes, πρὸς θεῶν ἱκεσίαι.
Ἐπῐτίθημα. additamentum, appositio.
Ἐπῐτῐθράσκω. curo, laboro, rectè dispono, prospicio, corrigo, præsentio.
Ἐπῐτῐθησις. ιος. ἡ. aggressus, impositio, occupatio, inuasio.
Ἐπῐτῐθησπίζω. approbo, author rei sum.
Ἐπῐτῐθησμός. ε. ὁ. oraculum.
Ἐπῐτῐθίτης. ε. ὁ. molestus.
Ἐπῐτῐθητικός. ὴ. όν. inuadere & aggredi aptus.
Ἐπίθετον. ν. adiectum, quod rectè dicimus appositum, à nonnullis sequens dicitur.
Ἐπίθετος. ε. ὁ, ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.
Ἐπῐθέω. accurro, irruo, inuado.
Ἐπῐθωρήω. prospicio, aspicio.
Ἐπῐθύω. acuo, παροξύνω.
Ἐπῐθύνη. ης. ἡ. appositio, cumulus.
Ἐπίθυμα. ατος. τό. operculum.
Ἐπῐθώρηχος. ε. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius Gaza interprete. Vide ἐπιπυργία duplaris feraria, Aelia.
Ἐπῐθώριος. ε. ὁ, ἡ. proauia.
Ἔπῐθι. incumbe.
Ἐπῐθίγω. μ. ίξω. ψ. ιχα. tango. Genit.
Ἐπῐθλίβω. μ. ίψω. ψι ιφα. premo, seco. Genit.
Ἐπῐθολόω. μ. ώσω. π. ωμα. turbo, id est, turbidũ reddo. Ité consydero. Accus.
Ἐπῐθόρνυμαι. inuado, semen proïcio.
Ἐπῐθόρομαι. insilio.
Ἐπῐθορυβέω. tumultuor.
Ἐπῐθρέξας. ασα. ὸν. percurrens, attingens, supereuenies.
Ἐπῐθρηνέομαι. flebiliter succlamare.
Ἐπῐθρύλλομαι. orno, polio.
Ἐπῐθρῴσκω. insilio.
Ἐπῐθῡμέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcupisco. gen.
Ἐπῐθύμημα. ατος. τό. &
Ἐπῐθύμησις. ιος. ἡ. desiderium.
Ἐπῐθυμητής. ε. ὁ. prõptus, alacri animo.
Ἐπῐθυμητικόν. libido, immoderata cupiditas.

Ἐπιθυμητός. ή. ὸν

Ἐπιθυμητός. ή. ὸν. desiderabilis, concupiscibilis.

Ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiscentia, libido, auiditas, cupiditas, auide semper aliquid expetens, desiderium.

Ἐπιθυμιάδες. uariæ corollæ.

Ἐπιθυμιάω. sacrifico.

Ἐπιθυμοδαίται. οἱ. conuiuiorum appetentes. Hoc nomine Cæsar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cœnarum cupiditatem non recusarent ijs, à quibus rogarentur.

Ἐπίθυμον. ου. flos thymi, inuolucrum.

Ἐπιθύω. corrigo.

Ἐπιθύω. μι. ύσω. ϖ. υκα. immolo. Accus.

Ἐπιθωρακίδιον. ου. τὸ. uestis quæ super thoracem inijcitur.

Ἐπιθωρακίζω. μι. ίσω. π. ικα. desuper armo, super thoracem aliquid induo. Accus.

Ἐπιθωύσσω. inclamare, hortari, iubere.

Ἐπίιδμων. ονος. ὁ. peritus, expertus, sciens.

Ἐπίκειμι. sepono, admoneo, insisto, retento. Accus.

Ἐπίκουρος. ου. ὁ. cognitor, testis, arbiter.

Ἐπικαγχάζω. profuse ac indecenter ridere, cachinnari.

Ἐπικαθεύδω. incubo.

Ἐπικάθημαι. insideo.

Ἐπικαίριος. ή. ὸν. & ἐπίκαιρος. tempestiuus, opportunus, periculosus.

Ἐπικαιρῶ. in tempore.

Ἐπικαίω. aduro.

Ἐπικαλέομαι. μ. έσομαι. ϖ. ημαι. imploro, inuoco, prouoco, id est superiorem appello. Item cognomento uocor, postulor, accusor. Accus.

Ἐπικαλύπτω. μι. ύψω. ϖ. ικάλυμμα. cognomino, aduoco. Item appello in iudicio, insimulo, incuso, in crimen uoco, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accus.

Ἐπικάλυμμα. ατος. τὸ. operculum, testa cancrorum.

Ἐπικαλύπτω. obsecro.

Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. flexio.

Ἐπικαμπής. ής. ές, ἡ. aduncus.

Ἐπικάμπιος ἰατρική. inflexa antica.

Ἐπικάμπιος ἰατρική, inflexa postica Gaza interprete: quia ductis cornibus in partem priorem, in sinum se circumagit, flexumq; imitatur.

Ἐπικαμπύλλω. μ. ύνω. ϖ. υκα flecto. Accus.

Ἐπικαμπύλλη. ης. ἡ. curuatura, inflexio.

Ἐπικάνθιδες, & ἐγκάνθιδες. cantorum radices.

Ἐπικάρ, aduerb. ad uerticem, in caput.

Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuũ & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus, fœnus, quæstus, fruges, messis.

Ἐπικαρπίζομαι. fructũ fero. Bud. Com.

Ἐπικάρπιος. ή. ὸν, ὁ. fructifer.

Ἐπικαρσία. per obliquum.

Ἐπικάρσιος. ή. ὸν. obliquus.

Ἐπικαρυκάομαι. condio.

Ἐπικαταβαίνω. descendo.

Ἐπικαταβάλλω. deprimo. Accus.

Ἐπικατάγομαι. reuehor.

Ἐπικαταλαμβάνω. dormio. Neutr.

Ἐπικαταχοιμίσομαι. indormio.

Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab insectante.

Ἐπικαταλαμβάνω. assequor, antecurro, ut ὁ σκύλαξ ἐπικαταλαμβάνει τὸν λαγῶ. Plat. in Timæo. Item opprimo. Xenoph. ἔλεγον ἀθρόοι, ἐπικαταλαβεῖν τὰς ὁπλὰς βουλόμενοι. Bud. Com.

Ἐπικατάομαι. acquiro.

Ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus.

Ἐπικαταράσσω. percutio, impetuose impello.

Ἐπικαταρρήγνυμι. concido, resoluor, confringo.

fringo.

Ἐπιπαῤῥέω. dispergo, diffluo.

Ἐπιπαταγή. concutio, depono, decutio, ἐπιπαταβάλλω. Dati.

Ἐπιπαταξάλλω. defodio. Accus. cum genit.

Ἐπιπαστάδω. libo.

Ἐπιπαφάσσω. macto.

Ἐπιπαφή. uocatur à Mathematicis ea pars cæli in signifero, quæ totidē partibus in demersu occiduum punctium signiferi præcessit, quot partibus in emersu anaphora ab horoscopo relinquitur. Bud. de Asse.

Ἐπιπεφυκώς. qui in Venerem procliues sunt.

Ἐπιπλαγιάζομαι. mentior. cum accus.

Ἐπιπλέκομαι. strenuè ago.

Ἐπίπλοια. ulcus sordidum & impurū, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.

Ἐπιπολάζω. collido stridore, ut solent uertices undarum, commoueo.

Ἐπίπομαι. incumbo, insero, adiaceo, immineo, impēdeo, excubo. Depon. Dativo.

Ἐπιπόμφιον. erectum sepulcrum apud Lucia. ἐπικόμφια, ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῆ, καὶ φανόμενα. Suid.

Ἐπιπόρω. dissecuisse, distendisse.

Ἐπιπόρω. τὸ ἐπιτίλλω, id est, attondo & depasco segetes in foliosam materiā eluxuriantes.

Ἐπιπτύσσομαι. idem quod ἐπιπτύσσομαι.

Ἐπιπτύσσομαι, καὶ ἐπιπτύσσω. μ. ὁσω. π. ωσα. adhortor. Dativo.

Ἐπίπτυσσις. adhortatio.

Ἐπίπτω. appellor.

Ἐπίπτωξ. κτος. ὁ. appulsus.

Ἐπίπυος. ὁ. ὑ. uanus.

Ἐπιπωλ. incumberet.

Ἐπίρροθος. ου. τὸ. quæstus.

Ἐπιῤῥομέω. exprobro, subsanno, cauillor.

Ἐπιῤῥόμησις. conuicium occultum, ἀπηγορία μετὰ χλευασμοῦ.

Ἐπικίρας. in cornua.

Ἐπικαίω. cælabo, Odyss. τ.

Ἐπικεφαλαίου. succinctim, breuiter, in summa.

Ἐπικεφαλῶς. præcipitanter.

Ἐπικεφάλιον. ὁ. τὸ. tributum quod colligitur capitatim.

Ἐπικηδής. ἀποκτίζω, ἀποκτίζω.

Ἐπικεχυσμένος. dicitur qui per summa coloratus est, non intus infectus & altè imbutus, & ὃλον διακεχυσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.

Ἐπικήδιος. ὁ. curator.

Ἐπικήδιον. ὁ. τὸ. carmen funebre, epicedium, & habetur cadauere nondum humato: epitaphium uerò sepulcro inscribitur.

Ἐπικίκατος. ὁ. ridiculus, infamis.

Ἐπικηρεύειν. inimicari.

Ἐπίκηρον. τὸ. & ἐπίκηρος. ὁ. marcidus, fragilis, infœlix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à κῆρ dictum, quod τὸ θάνατον significat.

Ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut inducijs acturos. Et ἐπικηρυκεία, huiusmodi legatio. Bud. Com.

Ἐπικηρυκεύω. μ. ὁσω. υ. ευκα. annuntio, præconio declaro. Dati.

Ἐπικηρύττω χρήματά τινι, edicto pronuntio summā quādā cuidā. Bud. Com.

Ἐπικίδνημι. dispergo. Accus.

Ἐπικίνδυνος. ὁ. ὑ. periculosus.

Ἐπικλάω. inflecto, infringo.

Ἐπικλαίω. defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυστος. tristis, lamentabilis, flebilis, luctuosus.

Ἐπικλεέστατος. celeberrimus.

Ἐπικλέω. μ. ὁσω. υ. ευκα. Laudo, glorifico, dico, pernibeo. Accus.

Ἐπίκλημα.ατος.τὸ. calumnia.

Ἐπικλῆν.denominare, cognomento.

Ἐπίκληρος.ου.ὁ, ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cæl.lib.15.cap.15. Ἐπίκληροι etiam dicebantur puellæ orbæ egentes, dotemq; non habentes, de quibus Bud. Com.

Ἐπικληρῶ.allegere, sortiri, quasi sorte legere, Demosth. Bud. Com.

Ἐπικλῆς.ῆος.ὁ, ἡ. cognominatus.

Ἐπίκλησις.ιος.ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen. Iliad.σ. ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, id est, Vrsam quam & currum cognomento uocant.

Ἐπίκλητοι. appellantur quasi conuitiæ extraordinarij & nõ uocati, sed aduocati & allecti.

Ἐπικλισις.τὸ. inclinatio, animi propensio in malum.

Ἐπικλίνης.νος.ὁ, ἡ. deuexus, declinis.

Ἐπικλίνομαι.incumbo, inclino. Datiuo.

Ἐπικλίσιος.ου.ὁ. terræmotus.

Ἐπίκλωστρον.ου.τὸ. genus ornamenti muliebris.

Ἐπικλύω.μ.ύσω.υ.υκα. accelino. Datiuo.

Ἐπίκλωπος.ου.ὁ, ἡ. furax, dolosus.

Ἐπικλύζομαι, & ἐπικλύω.μ.ύσω.υ.υκα. stagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. Accus.

Ἐπικλύζων.ζοντ.ὁ. immergens.

Ἐπίκλυσις. influxus.

Ἐπικλυτός. infamis, celebris.

Ἐπικλώθω.μ.όσω.υ.ωκα. uoluo fusum, & ad fatum refertur. Vnde ἐπίκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis inuncta.

Ἐπικλῶνται. conqueruntur.

Ἐπικνάφω. traho, perdo.

Ἐπικνίζω. prurio, mordeo.

Ἐπικνὴ.ίδος.ἡ. cilium oculi.

Ἐπικοιμάω. obdormiscere.

Ἐπικοινῆς. communiter.

Ἐπίκοινος.ου.ὁ. communis, promiscuus.

Ἐπικολούθω. insequor.

Ἐπικολούθησις.ιος.ἡ. perfectio, consecutio.

Ἐπικομίζομαι. fero.

Ἐπίκομος.ου.ὁ. ad aliqd missus, curator.

Ἐπικομπάζω. &

Ἐπικομπέω.μ.έσω.υ.ηκα. ostento, iactito.

Ἐπικοπή.ἡ. decacuminatio, incisio. Bud. Com.

Ἐπικόπτω. concido, præcido, imminuo, Theoph. de Caus.5. Est etiam extenuo uireis, & imminuo opes & imperium, Aristot. Polit.3. Item percutio nummum, Aristot. Oecon.2. Bud. Com.

Ἐπικορίζω. sperno.

Ἐπίκορθ. τὰ. parteis supra malas Astici uocant.

Ἐπικοσμέω. adorno.

Ἐπικοσμίθης.θου.ὁ. qui emendauit.

Ἐπίκοτος. culpandus.

Ἐπικουρέω.μ.έσω.υ.ηκα. auxilior, suppedito. Bud. Com.

Ἐπικουρία.ας.ἡ. auxilium, obsequiũ, suppeditatio. (ro.

Ἐπικουρίζω.μ.έσω.υ.ιτα. alleuio, succurEπικούριος. Apollinis epitheton, quòd in pestilenti morbo tulisset opem.

Ἐπίκουρος.ου.ὁ. adiutor. (dor.

Ἐπικουφίζομαι. leuior, expeditiorq; red.

Ἐπικραδαίνω. uibro, coagito.

Ἐπικραίνω.μ. ανῶ.υ. ανα. perficio, an.

Ἐπικράδιον, ἐπικάρσιον. (nuo.

Ἐπικρανὶς. curator.

Ἐπικρανὶς.ίδος.ἡ. cerebellum.

Ἐπίκρανον.ου.τὸ. columnæ pars superior, ueluti caput.

Ἐπικράτεια.ας.ἡ. continentia, contra aliquem inualescentia, potentia, im-

perium & ditio.

Ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. Supero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. Genit.

Ἐπικρατέως. præpotenter.

Ἐπικράτησις. ιος. ἡ. uictoria.

Ἐπικρατής. compos.

Ἐπικρατούμενοι. imperio subditi & ditioni.

Ἐπικρατόω. firmo, roboro.

Ἐπικρίμνημι. impendo.

Ἐπίκρυσις. uitta, strophium.

Ἐπικρίνω. electim.

Ἐπικρίνω. numerare, iudicare, delectum facere, ratum facere.

Ἐπίκρουν. π. τὸ. antenna nauis, tignum.

Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio, iudicium, dignotio.

Ἐπίκριτος. ὁ. arbiter, consultor.

Ἐπίκριτος. ὁ. lectus, delectus.

Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.

Ἐπίκρημα. ictus.

Ἐπίκρυφος. ὁ. occultus.

Ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. π. κτημαι. superacquiro.

Ἐπικτήριον. locus supra pubem.

Ἐπικτέρια. ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.

Ἐπίκτησις. ιος. ἡ. accessio, incrementũ.

Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, possessiones.

Ἐπίκτητος. ὁ, ἡ. acquisititius, inanis, fucatus, factitius.

Ἐπικτίζω. recondo.

Ἐπικτίδιον. ollæ operculum.

Ἐπικτυπῶ. instrepo, perstrepo.

Ἐπικτύλης. uictor, insignis.

Ἐπικύημα. id quod super uterum concipitur, superfœtatum.

Ἐπικύω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπικίσκομαι. &

Ἐπικύσκω. superfœto, superuterũ concipio. Bud. Com.

Ἐπικυσικόμια. τὰ. superfœtauia.

Ἐπικυλίω. inuoluere, ἐπικαλύπτω.

Ἐπικυμαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. Datiuo.

Ἐπικυματίζω. fluctuo, in fluctibus uersor, innato. Bud. Com.

Ἐπικυνῶ. osculari.

Ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, prospicio, pronus incumbo.

Ἐπικυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, authenticum facio.

Ἐπικύρτος. ὁ, ἡ. gibbosus, qui contractis est humeris.

Ἐπικωμάζω. subsanno, tripudio, obscœna loquor, lasciuio, petulanter comessationibus incumbo. Alciphr. ποσὰ ἢ λατὰ πλὼ ὀδὸν ἐρασταὶ κάθοσαι, ἐπικωμάζομεν ἀνθρώκῳ. Violentæ & comessabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho. Bud. Com.

Ἐπίκωμοι. lasciuæ iuuentutes, iniurioſi, comessatores, & qui ad comessationes uentitant.

Ἐπικωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. Datiuo.

Ἐπικωπηρίε. ἔρος. ὁ. uinculum quo remus scalmo alligatur.

Ἔπλωσος. ὁ. ensifer, ἀπὸ τοῦ πλ. ἐπίκωπος etiam sunt ἐπήρτυμοι, id est in procinctu nauigationis.

Ἐπικλαχάνω. subsortior, assortior, quasi ἐφ' ἑαυτὸν succentuarior. Vnde ἐπικλαχάνων, qui sortito sufficitur. Bud. Com.

Ἐπικλαίς. ἰδ. curuca.

Ἐπικλάζω. latos clamores edidit.

Ἐπικλαμβάνομαι. contineor, inhæreo. Item manus injicio, apprehendo. Vnde ἀντεπικλαμβανόμενοι, uicissim inter se trahentes, manus utrinq; iniĳcientes. Et ἐπικλαμβάνομαι ἐνεχυράτων, pignora capio. Ité corripio, emendo, reprehendo. Plato in Gorg. ἐμοῦ

δ' ἐπιλέγοντος τῶν λόγων ἐπιλαβῆ, Reprehende si potes quæ dico. Xenoph. ἐπιλαβὶς τῆς ψηφίσματος. Item incautum opprimo & imparatum aggredior. Aristot. Polit. 5. Bud. Com.

Ἐπιλαμβάνω. augeo, superuenio, inhæreo, capio, apprehendo, increpo. Item excipio, id est διαδέχομαι, ἐκδέχομαι, succedo. Theophr. de Caus. 5. ἐπιλαβόμενος τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβὼν. Significat etiã opprimo. Thucyd. τῷ φυλακῷ ἀχυμὸν ἐπιλαβεῖν. Idem νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Cum nox oppressisset & diremisset opus. Est etiam obturo. Demosth. οὐ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siste aquam fluentem: de clepsydra. Item extremum fumo, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioscor. δᾶ δ' ἀντὶ τοῦ ἐπὶ λαμβάνειν, à cæteris cibis comesse conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι, attingo, nanciscor. Aristot. de Hist. ani. 7. Bud. ibidem.

Ἐπίλαμπος. ὁ. ὁ. illustris, κατάφανής.

Ἐπιλαμπύνω. illustro, paro, orno. Accus.

Ἐπιλάμπω. μ. άμψω. π. φα. illuceo, illustro.

Ἐπιλανθάνομαι. obliuiscor, ignoro. Depon. genit. uel accus.

Ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. Neutr.

Ἐπιλαχία. ας. ἡ. turba duplaris, duæ turmæ.

Ἐπιλαχὼν. allectus per sortem.

Ἐπιλειάνω. leuigo, polio.

Ἐπιλείβω. electim, eximiè.

Ἐπιλέγομαι. eligo, deligo. Lucia. ὅτι ἐπιλεξάμενος τόπον ὕπνου ἂν ἰδίωτης. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται, delecti milites, Polyb. Item lego, ἀναγινώσκω. Lucia. ἐπιλέξασθαι τὰ γεγραμμένα. Plut. ἅπαξ ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenseo, recognosco, ut ὁ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐπιλέξατο τῶν στρατιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάπτω, Herodoto in Polym. Bud. Com.

Ἐπιλέγω. μ. ξω. π. χα. eligo, τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίαν, Herodo. Item dictum addo alicui facto, dicti aut facti rationem subdo, hoc iam dictis præterea addo, et de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogium addo. Aristot. ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, Additur his fabula. Idem Ethic. 2. ὅσῳ ἂν δέ θασιν ἐπιλέγωσι τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις. Est etiã coniectura colligo, ἐπιλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντες τὴν μάχην. Aliquando ponitur pro admurmurare, mussitare. Bud. Com.

Ἐπιλείπω. λείψω, παρέχομαι, deficio. Cum accusatiuo, Athen. ἐπιλείποι ἂν μηχάνος, tempus me deficeret. Cũ datiuo, Syne. ἐκ ἐπιλείποντος στρατιώτου τῷ θεῷ.

Ἔπιλειψις. defectio.

Ἐπιλικίζω. securi percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλεγμένοι, & ἐκλεκτοί, & ἀποδεκτοί, & λογάδες, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud. Com.

Ἐπιλεύσω. aspicio, prospicio.

Ἐπίληθον. ν. τὸ. obliuio.

Ἐπιληνίω. sono, canto.

Ἐπιλήκτος. excæcatus.

Ἐπιλήνιον ᾆσμα. cantio quæ canebatur inter premendas uuas.

Ἐπιληπτίζω. comitiali morbo laboro.

Ἐπιληπτικός. &

Ἐπίληπτος. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐκπλήκτως ἢ ἐπιλήψιμος, reprehensione dignus. Bud. Com.

Ἐπιλήσμων. ὀν. ὁ. culpans, reprehendens.

Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio.

Ἔπιλο-

Ἐπιλεμπτός. ἡ, ὁ, ὁν.

Ἐπιλήσμων. ονος. oblitioſus.

Ἐπιληψία. ας. ἡ. morbus comitialis, retentio, obturatio.

Ἐπίληπτος. η. ὁ. idoneus ad capiendū, reprehenſibilis.

Ἐπιλίχνως. ſuperficialiter, leuiter, languidè, in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim. Bud. Com.

Ἐπιμαίνω. ſuperſtagno.

Ἐπιμαίνω. impinguo.

Ἐπιμανής. deficiens.

Ἐπίμαχος. η. ὁ. comprehenſibilis.

Ἐπιμήλη. innuo oculis.

Ἐπίμηκος. η. ὁ. ſtrabus, diſtortis oculis.

Ἐπιμηρίς. fibræ iecinoris.

Ἐπιμηχανή. ῆς. ἡ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιμηχανής. ἡ. ὁ. excogito.

Ἐπίλογος. ου. ὁ. cōcluſio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorū enumeratio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιμοιρία. τὰ. carmina quæ canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.

Ἐπίλοιπος. η. ὁ. relictus, reliquus.

Ἐπιλύχνιον. obſcurum.

Ἐπιμύχιος λόγος. peculiaris ſermo.

Ἐπινέμω. ſoluo, concedo.

Ἐπινευρία. μ. άσω. ω. υσα. triſtifico. Acc.

Ἐπίνευρος. triſtis.

Ἐπινοσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίνοια. ιας. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιπαλάω. cauillor, irrideo.

Ἐπιπάλλω. ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.

Ἐπιπαίνομαι. inſanio. Depon.

Ἐπιπαίομαι. cupio, inquiro, palpito, ſugeo uberibus.

Ἐπίπαλον. iucundum, bonum, molle, imbecillum.

Ἐπιπλέον. promptius, propenſius, uehementius.

Ἐπίπαρος. fatuus, inſanus.

Ἐπιπαρτύρομαι. adduco teſtimonium.

Ἐπιπάρτυρος. ὁ. in rem præſentem productus teſtis.

Ἐπιπαστός. ἡ. ὁ. lacteus, uel lactens potius, ſicuti infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιπάσιος. η. ὁ. idem.

Ἐπίπεινος. η. ὁ, ὁν. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιπέσσω. abſtergere, contrectare.

Ἐπιπολῆς, τὸν ὑπιόντας ἀμύνεσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιπολία. ας. ἡ. ſubſidiaria ſocietas.

Ἐπίπολος. η. facilis expugnatu.

Ἐπιπόλια. τὰ. munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιπολίζω. dare, gratificari.

Ἐπιπόλησις. ας. ἡ. cura, diligentia.

Ἐπιπολιόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωσομαι. curo negotium, curam gero. Dep. datiuo.

Ἐπιπόλιον. τὸ. dignū cura & diligentia.

Ἐπιπολής. ἐος. ὁ, ἡ. accuratus.

Ἐπιπολητέον. curandum eſt.

Ἐπιπολητής. ἡ. ὁ. curator, procurator. ſic Perſarum quoſdam appellabant, qui ſaucios in bello curabant.

Ἐπιπολόομαι. ἐπιπολιόομαι, ὑπόλομαι.

Ἐπιπολῶς. aſſiduè, ſtudioſè, accuratè.

Ἐπίπομπος. η. ὁ. accuſabilis, reprehenſibilis.

Ἐπιπονέομαι. cōqueror, infenſus ſum.

Ἐπιπονέω. μ. ήσω. duro, inſiſto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίπονος. η. ὁ. redundans.

Ἐπιπροσπαίπτομαι. iterum accerſor.

Ἐπιπρόσω. addo, adijcio, cum corollario admetior.

Ἐπιπροσθῶω. differre, prolongari.

Ἐπίπροσθος. τὸ. auctarium.

Ἐπιπρόθια. conſilia.

Ἐπιπρόθιον. τὸ. caulis eſt non magnus,

hederæ similis foliis. Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηθάομαι. re peracta consilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eras. prouerb. Malo accepto stultus cognoscit. & Cæl. lib. 4. ca. 20.

Ἐπιμήθης. ους. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιμηκής. ους. ὁ, ἡ prolixus, procerus.

Ἐπιμήκισον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκύνω. produco.

Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. species mespili.

Ἐπιμηλοβότηρ. ῆρος. ὁ. pastor.

Ἐπιμήνια. ira.

Ἐπιμήνιος. ε. ὁ, ἡ. menstruus. Vnde ἐπιμήνια. τὰ. sacrificia menstrua.

Ἐπίμηνοι. sacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, cõminiscor, molior, machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, et ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. cõmercium, consuetudo, usus.

Ἐπιμίσθιος. ε. ὁ. meritorius.

Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perseuerantia, insistentia, assiduitas.

Ἐπίμονος. ε. ὁ. pertinax, constans.

Ἐπιμονωδέω. ὁ. destitutus.

Ἐπιμόνως. constanter.

Ἐπιμόριος. numerus abundans, superpartiens.

Ἐπίμορτος. terra consita.

Ἐπίμοχθος. ε. laboriosus.

Ἐπιμυθέομαι. affabulor.

Ἐπιμύθιον. ε. τὸ. posfabula, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur, affabulatio. Cæl. lib. 10. ca. 7.

Ἐπιμύκια. ας. ἡ. &

Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotundũ, quo genuum cõmissura obtegitur, patella.

Ἐπίμυξις. εως. ἡ. suspirium.

Ἐπιμυκάομαι. reprehendo.

Ἐπιμύλλω. μυκτηρίζω, subsanno.

Ἐπιμύω. claudo.

Ἐπιμωμητός. ὸ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπινάεσσα. inquilinus, hospes profugus, aduena.

Ἐπίναιον. ε. τὸ. naule, parua statio.

Ἐπινέμησις. distributio. (lor.

Ἐπινέμομαι. depascor, absumo, popu-

Ἐπινέω. attondo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes. Homer. Ilia. σ. πάντας γὰρ ὁμοίως χαίρω ἐπινέμεται πόλεμος.

Ἐπινεύω. μ. εύσω. ε. ευκα. innuo, annuo. Translate pro promineo.

Ἐπινηρείδιον. ε. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.

Ἐπινήω. ἐπινέω, filo.

Ἐπινής. infirmus.

Ἐπινήφειν. sobrium esse.

Ἐπινήχω. ὁ. emergere, enatare, annatare, alluere.

Ἐπινίκιον. ου. τὸ. epinicium, celebritas pro habita uictoria, epulum uictoriale. Bud. in Annot.

Ἐπινίκιος. ε. ὁ. uictoriosus.

Ἐπινίφω. superniueo, niue opprimo.

Ἐπινοέω. μ. ήσω. ν. ηκα. construo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accus.

Ἐπινόημα. ατος. τὸ. cogitatio, consyderatio.

Ἐπινοητικός. consultor.

Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, consilium, consyderatio, excogitatio, mentis sententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.

Ἐπινομία. ας. ἡ. pascua, apud alios pastura, commercium, pascuarium. Bud. Com.

Ἐπινόμιος. ου. ἡ. strena.

Ἐπίνομος. hæres.

Ἐπινοτίζω. irroro.

Ἐπινυκτίς. ίδος. ἡ. pustula subliuida et sa-

niosa, quæ nocte in suris, aut pedibus nascitur. Item commentitiũ nocturnum. Bud. in Annot.

Ἐπιυσάω. μ. άξω. π. αχα. dormio, inclino.

Ἐπιῦς. ualdè.

Ἐπιύσιος. supinus.

Ἐπίξανθος. ου. fuluus.

Ἐπιξενόομαι. hospitaliter alloquor, hospitio coniungor, hospitaliter excipior. Bud. Com.

Ἐπιξενώσις. ύσεως. ὁ, ἡ. exceptus hospitio.

Ἐπίξω. rado, scalpo. Accus.

Ἐπίξωον. ου. τὸ. uel ἐπίξυστος. ὁ. trimeus in quo coqui secant carnes, Aristoph.

Ἐπιξηραντικὸς ἡ. ὸ. deficcans.

Ἐπίξυρος. ὁ, ἡ. communis.

Ἐπι. ου. ἐπιξύω.

Ἐπίοντες. irruentes. ὶς τὰ ἐπίοντα, in futurum.

Ἐπιόεμαι. deligo, circumspicio.

Ἐπιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. peiero. ἐπὶ enim hic pro ὑπὲρ ponitur. Accus.

Ἐπιορκικός. ἡ. ὸ. periurus.

Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.

Ἐπίορκος. ὁ. ἡ. ἐπιορκικὸς.

Ἐπίορκω. periuro, prætor iuramentum.

Ἐπιόομαι. aspicio, alloquor, significo.

Ἐπίορος. ὁ. custos, clauus ligneus.

Ἐπίοσα. ης. ἡ. posteri, ac proximi sequẽs dies, crastinus dies, uel nox.

Ἐπιούσιος. ὁ. ἡ. quotidianus, crastinus.

Ἐπιπάγχυ omnino, penitus.

Ἐπιπαγὴς. humor concretus.

Ἐπιπαιανίσω. pæanis cantu decorare.

Ἐπιπαίζω. deludo.

Ἐπίπαμα. offensio, erratum.

Ἐπιπαμάομαι. assiduè applaudo, dolose ago.

Ἐπίπαν. omnino, prorsus.

Ἐπίπαξ. breuiter, summatim.

Ἐπίπαπος. ὁ. ὁ. abauus.

Ἐπιπαρασκαλέω. μ. έσω. π. εκα. pario. Accus.

Ἐπιπαρατίω. aceruo. Thucyd. ἐπιπαρίνασαν τὰς ἄκρας πόλεις.

Ἐπιπαρορμῶντες. οἱ. exhortantes.

Ἐπιπάσω. μ. άξω. π. αχα. spargo. Accus.

Ἐπίπαστος. ου. ὁ. inspersus. Vnde condimenta, quæ asperguntur cibis, ἐπίπαστα appellantur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo scholiastes in Theocrit. Idyl. 11. et Call. li. 10. c. 45.

Apud Aristophanem ἐπίπαστα legitur, id est ἐπιπασόμενα τῷ ἵππῳ ἅλας.

Ἐπιπάτωρ. ορος. ὁ. uitricus.

Ἐπίπεδος. μ. ὸ, ἡ. planæ figuræ quæ longitudinem modò & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.

Ἐπίπεδος. ὁ, ἡ. firmus, planus, latus.

Ἐπιπείθω. μ. έσω. π. εκα. persuadeo. Accus.

Ἐπιπελανίζω. liba.

Ἐπιπέμπω remitto, relaxo.

Ἐπιπέμπλον. ἁπλοῦν, simplex.

Ἐπίπεπλος. color leporinus.

Ἐπιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. insilio, insultũ facio. Datiuo.

Ἐπίπηχυ. superior pars cubiti.

Ἐπιπίνω. bibo. Accus.

Ἐπιπίπτω. irruo, superuenio. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιπλάσαι. inspergere, pro ἐπιπάσαι.

Ἐπίπλα. τὰ. supellectilia, aulea, res mobiles, utensilia.

Ἐπίπλαστον. fucatum. ἐπίπλαστον δίκαιον, ius commentitiũ, quod figmento, non re ipsa subsistit.

Ἐπιπλέκω. implico, permisceo. Bud. Cõ.

Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον. magis, amplius.

Ἐπίπλευρα. τὰ. superior pars laterum, locus ad mamillas sub alis.

Ἐπιπλέω. supernauigo, inuado nauigando. Thucyd. ἐπέπλεον οὐδ' ἔτεροι ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarũt.
Ἔπίπλεως. plenus.
Ἐπίπληξις. ιος. ὁ. increpatio.
Ἐπιπλήσσω. μ. ήξω. ξα. increpo, castigo, obiurgo. Accus. uel dativo.
Ἐπιπλίνθιον. strictim.
Ἐπιπλοκάς. άδος. ἡ. amplexus.
Ἐπιπλοκή. connexio, implicatio, permixtio. Item affinitas.
Ἐπιπλόμενος. accedens, aduolutus, perfectus.
Ἐπίπλοον. ου. τὸ. omentum.
Ἔπίπλοος. ου. ὁ. adnauigatio.
Ἐπιπλόμενος. ου. ὁ. superueniens.
Ἐπιπλώς. ὁ. nauigans.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνίω. μ. ήσω. πν. σπα. inspiro.
Ἐπίπνοια. ας. ἡ. aspiratio, inspiratio.
Ἐπίπνους. ους. ὁ. afflatus.
Ἐπιπρόσθα. retrorsum.
Ἐπιπροσθῶν. superiliens.
Ἐπιπροσθανῶν. decedens, deficiens.
Ἐπιπροθία. ἡ. dilectio, desideriũ. Genit.
Ἐπιπροθῶ. desidero. Genit.
Ἐπιπολάζω. μ. άσω. π. απτ. fluito, adnauigo, in superficie sum, supernato ut oleum. Item manifestus, & in promptu positus sum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obscuris emergo, & ex ignoto nobilis & illustris euado, increbresco. Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος. in superficie situs, & homo simplex.
Ἐπιπολῆς. in superficie, obiter.
Ἐπιπόλασις. ιος. ἡ. superlitio.
Ἐπιπολασμός. οῦ. ὁ. lasciuia.
Ἐπιπολαστικὸν. οῦ. quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή. ῆς. ἡ. superficies, aquæ summitas.
Ἐπιπολλίδες. fibulæ muliebres.
Ἐπιπολῆς, aduerb. in superficie. ἐπιπολῆς εἶν, nõ intus latere, sed per summa apparere, manifestum esse & cõspicuum. Bud. Com.
Ἐπιπολιῶτες. ου. ὁ. supernus, leuis, superficialis, non habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.
Ἐπιπωτιοῦντται. cæspitant.
Ἐπίπτως. constanter manens.
Ἐπιπομπεύω. triumpho.
Ἐπίπονος. ου. ὁ. laborioſus.
Ἐπιπόνως. cum dolore, laborioſè.
Ἐπιπονώτατα. laborioſiſſimè.
Ἐπιπορεύομαι. proficiſcor, accedo.
Ἐπιπόρπημα. pretioſa chlamydis fibula.
Ἐπιπορφυρίζων. στος. ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίποσον. aliquantulum.
Ἐπιποσῶ. μ. ώσω. σ. σπα. potum do.
Ἐπιπρόσκω. addico.
Ἐπιπρόσθομαι. addo, insuper facio.
Ἐπιπρέπω. decorem adiũgit, conuenit.
Ἐπιπρεπέως. ὡς. uestes cuiuis ætati conuenientes.
Ἐπιπρεσβεύομαι. legationem mitto.
Ἐπιπρηνὴς. ὲς. ὁ, ἡ. cernuus, in præceps, in faciem.
Ἐπιπρίων. dentibus stridens.
Ἐπιπρόϊμι. emittere.
Ἐπιπροτάσσω. propono, præmitto.
Ἐπίπροικος. ὁ. quæ dotem fert ad maritum. Cal. lib. 15. ca. 17.
Ἐπίπροιξ. quod dotí additur.
Ἐπιπρόϊτος. unà cum dote datus.
Ἐπιπροσθῶ. subtexere, obtendere. ἐπιπροσθῶν τοῖν φωσίν, officere luminibus, lumen adimere, uel obumbrare.
Ἐπίπροσθεν. antè, coràm. (cor.
Ἐπιπροσθοῦμαι. obscuror, tenebris obdor
Ἐπιπρόσθεσις. obscuratio, obumbratio, prætextus, simulatio.

Ἐπιπρο.

Ἐπιπόνως. procul.

Ἐπίπλεμαι. μ. ἐσομαι. ν. ημαι. superuolo.

Ἐπιπλήσσω μαι. reuoco, detineo.

Ἐπιπλέω. μ. εύσω. ν. υκα. superuolo, aduolo.

Ἐπίπλωμα. τὸ. operculũ, appendiculũ.

Ἐπίπλωσις, ιος. ἡ. constructio.

Ἐπιπολάζω. cooperire.

Ἐπιπολάω. applico.

Ἐπιπτυχὴ. plicatio, commissura.

Ἐπιτελλάω. accedere, circa aliquid uersari.

Ἐπιτάρωσις. cæcitas, obstinatio.

Ἐπίτηγμα. desiderium.

Ἐπίτηδες. accelero.

Ἐπίτονος. ν. ὁ. contractus, curuus.

Ἐπιτρέπω. aspergo, irroro.

Ἐπιτρεχτός. ὴ. ὸ. pensilis, incumbens in hiatum.

Ἐπιτρόχαμα. subterucstimentum.

Ἐπιτρόχιλος τοῦ πυρ. obruere ignem.

Ἐπιτρύφω. insuo, & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionys. lib. iij. ἐπιτρύφας αὐτοῖς τὸν ἵππον, Dirigens equos in eos.

Ἐπίτρεχω, actiue & passiue. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Cõ.

Ἐπιτροχάδην. deçanto. Philo, τὸν ἵππον αὐτοῦ ἐπιτροχάδην, Versum in ipsum cacebat.

Ἐπιτρύω. sacrificio.

Ἐπιῤῥέω. dicitur fluuius, in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumen, in quod lacus Lemanus influere dicitur, Cæsari de bel. Gal. 1.

Ἐπίῤῥοπος. τὸ. inclinatio, propensio.

Ἐπίῤῥοπος. νος. ὁ, ἡ. ppensus, inclinatus.

Ἐπίῤῥοπος, uituperium, ψόγος.

Ἐπίῤῥυσις. μ. σω. ν. υκα. affluo, ἐπιῤῥύσιν etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.

Ἐπίῤῥυτος. uiolenter inuado, insilio.

Ἐπιῤῥώδλω. manifeste.

Ἐπίῤῥημα. ατος. τὸ. aduerbium, πρόσημα.

Ἐπιῤῥηματικὸς. ὴ. ὸ. aduerbialis.

Ἐπιῤῥηξὶ όμφα. τὰ σκιῤῥώματα, prominentes duritiæ, Ruellio interprete.

Ἐπίῤῥησις. ιος. ὑ. nefandum mysterium, accusatio, uituperium.

Ἐπίῤῥητος. ὸ, ὴ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.

Ἐπιῤῥίζιον. ου. radix parua quæ agnascitur.

Ἐπιῤῥίπτω. injcio.

Ἐπιῤῥοὴ. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.

Ἐπιῤῥοθῶ. applaudere, perstrepere, irritare.

Ἐπιῤῥόθητος. uituperandus.

Ἐπίῤῥοος. adiutor.

Ἐπιῤῥοία. ας. ἡ. effluentia.

Ἐπιῤῥοίζω. urgere, hortari.

Ἐπιῤῥοφάω, &

Ἐπιῤῥοφαίω. μ. ήσω. ν. ηκα. forbeo.

Ἐπιῤῥυγχίδια. τὰ. quæ uncis sunt imguibus.

Ἐπιῤῥυθμίζω. formo, dispono.

Ἐπιῤῥύλω. immittere et incitare canes.

Ἐπίῤῥυσις. accessio, cum aliquid sensim augetur.

Ἐπιῤῥύτος. ὸ, ὴ. irrigatus, irriguus, aduectitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.

Ἐπιῤῥύω. instillo.

Ἐπιῤῥώω. firmo. Plutarch. ἐπιῤῥῶσαι τὸν πόλεμον.

Ἐπιῤῥώμαι. inualeo. Alicar. ἐπιῤῥώσαντο βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.

Ἐπιῤῥώμνυμι. confirmo.

Ἐπίῤῥωσις. confortatio.

Ἐπιῤῥωσθύμιος. ὁ. animi auctio.

Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισαγόμενον ζῶν ὄν νος ἐκ διαφόρων συῤῥαμάτων, centones qui supponũtur clitellis, & ipsæ

clitellæ: oneris assertura, farcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.

Ἐπίσακτος. alienum.

Ἐπισαλεία. agitatur.

Ἐπισάλευτος. instabilis.

Ἐπίσας. æqualiter.

Ἐπισάττω. insterno, clitellas impono iumentis, & onera superpono, Xenoph. Accipitur etiam pro constipo, & inculco, conculcoq, quia onera clitellis inculcantur. Aristot. Probl. καὶ ἀποπνίγει ἐπισάξη ἡ καταπατέσῃ τὴν γῆν. Bud. Com.

Ἐπισαχθής. debitor.

Ἐπίσειον, uel ἐπίσειρ. ε. ῥ. pubes, membrum genitale.

Ἐπισείρω. traho.

Ἐπισεύω. μ. έσω. υ. ανα. tendo, quatio, obumbro, minor. Ioseph. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισεῦσαι πίνδυνον.

Ἐπισήλωτα. τὰ. placentæ lunatæ.

Ἐπισεσυρίγμενος. lasciuus.

Ἐπισείομαι. sequor, aggredior, cum festinatione irruo.

Ἐπίσυγμα. irritatio & immissio canũ.

Ἐπισυμαίνομαι. ac clamo populariter, et applaudo, Isocrat. in Panath. Et Aeschin. ἐμοῦ ἐπισυμαινόμενου ὁ δῆμος, populum admurmurantem, & probantem. Item subscribo, approbo, obsigno, ἐπισφραγίζομαι Demosth. ἐφ' οἷς ἅπαντες ἐπισυμαίνουσι. Significat etiam insignire & honestare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polyb. Ponitur & pro quancunq; significatione dare, Aristot. Polit. 7. Bud. Cõ.

Ἐπισυμαίνω. μ. ανῶ. annoto, indiciũ uel indicationem facio. Aristot. de Gen. ani. 1. τὰ καταμήνια ἐπισυμαίνει. Vnde & pro portendo ponitur cum dativo, Plut. in Demet. Item pro spectio & pertineo. Gregor. ἐπὶ ἔτους. οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἐπισυμαίνει. Et Aristot. Probl. τὸ δ' ἐπισυμαίνειν ὅτι μᾶλλον τῶν ἄκρων ἐστίν. Bud. ibidem.

Ἐπισυμασία. ας. ἡ gestuum significatio, designatio, significatio mentis, & id quod uultu præfertur. Cic. ad Attic. 13. Tu si qd pragmaticon habes, scribes: sin minus, populi ἐπισυμασίαν et minorũ dicta perscribito. Dioscorid. πρὸς τὰς ἐπισυμασίας, ante aduentantem febrem, uel nõdum appetente febre. Bud. ibidem.

Ἐπίσυμον. τὸ. umbilicus clypei, nota, signum, macula.

Ἐπίσυμος. ὁ. ἡ. insignis, insignitus, signatus.

Ἐπίσως. æqualiter.

Ἐπίσωρον. monumentum colli.

Ἐπισωτὴς. noxium, ἔγκλημα.

Ἐπισώρη, &

Ἐπισωρῶν. clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.

Ἐπίσωτον. τὸ. aqualiculus, mulierbre pudendum. Cæl. lib. 7. ca. 1.

Ἐπίσωτος. τὸ. canũ in uenatiõe incitamẽtum.

Ἐπισίτια. τὰ. quod pro cibo datur, stipendium, sumptus in uictum, ad cibum necessaria, commeatus.

Ἐπισιτίζω. uiaticor. uiaticum sumo.

Ἐπισιτίζομαι. μ. ίσομαι. τ. τισμαι. frumentor, cibum paro, alor, pascor, comedo. Depon. absol.

Ἐπισίτιος. ὁ. ἡ. alicui cohabitans uictus tantũ gratia, parasitus. Cæl. li. 7. c. 1.

Ἐπισιτισμός. ὁ. ὁ. cibarium, frumentatio, commeatus.

Ἐπίσιτος. ὁ. ἡ. cõmeatũ & cibũ quærẽs.

Ἐπισίφυον. turpe.

Ἐπισκαμμίς. ίδος. ἡ. tabella sub scalmo.

Ἐπισκέπτομαι. μ. ἐψομαι. ψ. ψάμην. uiso, inuiso, consydero. Depon. accus.

Ἐπισκέπω. consydero, aspicio.

Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι. υ. ασάμην. paro,

ἀφιπτίλω, ἐπιφορτίλω. Depon. accuſ.

Ἐπισκευάζω. μ. άσω. π. ακα. reconcinno, ſarcio quod fractum eſt. Lucian. κοὐδένδω δώσουσιν ἐπιδὰν τὴν κιγχονὴν ἐπισκευάσω. Item ſartio ædificium diruti & inſtauro. Iſocra. in Paneg. οὐκ ἀπορῶν ἔσθ' ὅτου ἐπισκευάσουμ. Aliquando onus impono, ἐπιφορτίλω καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς νῆας, Thucyd. inſterno, clitellas impono iumentis, onera ſuperpono, Ariſtot. Oeco. 2. & Xenop. ἀνάβ. 7. Bud. Cõ.

Ἐπισκευαστὸς. inſtauratitius, redduitius, ut ἀθανασία ἐπισκευαστὴ apud Platon. de quo Bud. Com.

Ἐπισκευή. apparatus, inſtructio, refectio, reſtauratio. Vnde ἐπιδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, & καταςκευὰς, locare ſarta tecta tuenda.

Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uiſitatio, cõſyderatio.

Ἐπισκήνιον. ου. τὸ. ſupior ſcenæ pars. (lis.

Ἐπίσκιος. ου. ὁ. ſubtẽtorius, cõtuberna-

Ἐπισκήπτομαι. impero, cõmitto. Item accuſo, inſimulo. Vnde ἐπισκήπτεσθαι τὰς μαρτυρίας, eſt teſtimonia falſi accuſare, Demoſth. κατὰ φίλιππ. & πρὸς ἄρχιβ. Ἐπισκήπτεσθαι uero δὶς μάρτυρσι, apud eundem πρὸς φορμ. eſt hominũ teſtimonijs niti, ſicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere cõfidere uidetur inuidia mueterata iudicij Iuniani. Eſt etiam ἐπισκήπτεσθαι nõ modo falſi accuſare, ſed etiam iniuriarum iudicium intendere in aliquẽ, ob uulnera, aut uerbera cõſulto, non impetu illata, Lyſ. Bud. Com.

Ἐπισκήπτω. μ. ψω. π. ψα. iubeo, ſtatuo, impero, obteſtor & mando: uſusq; huius uerbi extremis mandatis accõmodatus eſt hominũ morientiũ, precibus quippiã ab amicis & à neceſſarijs & hæredibus contendentiũ, qua ſiqs fidei cõmittentiũ. Demoſth. κατὰ ἀρίσθ. ηȷ ἐπισκήπτων μισθῶσαί τι τὴν οἰκίαν. Lyſ. ἀποθνήσκοντες γὰρ ἡμῖν ἐπίσκηψαν. Interdum pro obſecrare ponitur. Demoſth. κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτουσι τοὺς μὲν νεὶ πρόπαππον τὸν ἐπάδελφον ἀπαίτειν. Interdũ pro ἐπισκήπτεσθαι. Plato in Theæt. πάντως γὰρ ἰδίᾳ ἐπισκήψει αὐτῷ, Nemo refellet eius teſtimoniũ. Interdum pro affingere, Chryſoſt. περὶ ἱερωσυν. Bud. ibidem.

Ἐπίσκηψις. ιος. ἡ. fictio. Item elogiũ morientis. Greg. de Baſi. καὶ βιατίου ποιήσασθαι ἐπισκήψεσι. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια. τὰ. loca umbroſa, in quibus æſtate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω. μ. άσω. π. ακα. obumbro, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός. obumbratio, ἀλάνυμμα.

Ἐπίσκιος. ου. ὁ. umbroſus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. inſulto, immoderatè lator.

Ἐπίσκληρος. durus.

Ἐπισκομίζω. exorno.

Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπισκοπῶμαι. cõſydero, uiſo ægrotũ. Luci. ἐπισκόπει δὲ μὴ ἰθ. ράκεσιν. Item recenſeo, ἐφορῶ, recognoſco, inſpicio, uiſito. Xenoph. τὰς δὲ πρόσω ἀποικίας τὰς πρὸς πέμπτῃ ἐπισκοπῶν. Liu. Plancuit mitti legatos in Hiſpaniam ad res ſociorũ inſpiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον. ſtatio epiſcopi & taberna culũ, ut prætorium, & quæſtorium.

Ἐπισκοπή. ῆς. ἡ. uiſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος. ου. ὁ. obſeruator, ſpeculator, explorator, cuſtos, cuius eſt inſpectio in præſidijs Chriſti. Item magiſtratus nomẽ apud Athenienſ. quos & ἄρμοσὰς uocant. Cæl. li. 10. ca. 3.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adumbro, obtenebro. Datiuo.

Ἐπισκύθομαι. iraſcor.

Ἐπισκυβίζω. uinũ merũ bibere, intemperantius bibere. Ἐπισκύβιζε, id eſt age ſcytham. Sic dicebant, cũ uolebant aliquem prolixius bibere.

Ἐπισυνοφρυάζω. frontem contrahо.

Ἐπισκώμιον. τὸ. pellis supercilij quæ fle ctitur.

Ἐπίσκυρος. ὁ. ludi nomẽ, in quo spha ra utebantur.

Ἐπίσκυφοι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.

Ἐπισμήχω. intero, abstergo.

Ἐπιβαίνω. incedere.

Ἔπιβος. ὁ. æqualis.

Ἐπισπάομαι. amplector.

Ἐπισπαίρω. subsulto ueluti ab animi de liquio palpitabundus.

Ἐπισπαστῆρες οἱ. cardines ostiorum.

Ἐπίσπαστος. ὁ. accersitus, αὐθάιρετος. Odyss. σ.

Ἐπισπάσασθαι. laqueus.

Ἐπισπάομαι, &

Ἐπισπάω. μ. άσω. π. άκα. attraho, cogo, asciscо, colligo, congrego, contra ho. Bud. Com. Accus.

Ἐπισπείρω. superseminо.

Ἐπισπερχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. festinus, sedulus.

Ἐπισπέρχω. persequor, excito, incito. Thucyd. lib. 9. ὁ δὲ τοῖς ἄλλοις τοιαῦτα ἐπέσπερχε, Talibus uerbis alios in stigans.

Ἐπισπερχῶς. urgenter, assiduè.

Ἐπισπεύδω. festino, maturo.

Ἐπισπέω. insequor.

Ἐπίσπομαι. sequor.

Ἐπίσπορα. olera. Bud. Com.

Ἐπισπορέα. ας. ἡ. cũ in idem semen alte rum semen injicitur, sementis poste ra. Cæl. lib. 16. ca. 29.

Ἐπισπουδάζω. festino.

Ἐπισπασμός &. persuasus.

Ἐπισπάω. irruo, incito.

Ἐπισπέρχὴς &. impetuosus.

Ἐπίσπορον. τὸ. rota circumferentia.

Ἐπισταγμός. οῦ. instillatio.

Ἐπισταδόν. constanter, peritè.

Ἐπιστάζω. μ. άξω. π. αξα. instillo. Accus.

Ἐπισταθμάω. stabulor, diuersor, statiua habeo.

Ἐπισταθμέομαι. iudico, suspicor, domũ recipio.

Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuersorium, et manus τῶν ἐπισταθμων.

Ἐπίσταθμος. ὁ. ponderator, rectorum & statiuorum præfectus, designator hospitiorum qui est ab hospitijs prin cipis.

Ἐπίσταλμα. ἄλος. τὸ. mandatum quod fit per epistolam, uulgò commissio di citur.

Ἐπίσταμαι. scio, scientiã trado, possum, arbitror, rescisco, perdisco. Depon.

Ἐπιστάμενος. scitè, doctè, pulchrè.

Ἐπισταντες. οἱ. immanentes.

Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίστασις, ab ἐφίστημι. cura, inspectio, curatio, adminis tratio principatus, moderatio, animad uersio, meditatio. Bud. Com.

Ἐπιστατέω. μ. ήσω. π. ησα. &

Ἐπιστατῶ. μ. ήσω. π. ωκα. præsum, magi stratũ gero, instruo, rego, moderor. Neutr. datiuo.

Ἐπιστάτης. rostrum nauis.

Ἐπιστάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præses, brabeuta, rector, ἔφορος, præ positus.

Ἐπίστατο. sciebat.

Ἐπιστάδην. inambulo.

Ἐπιστέλλω. μ. λῶ. π. ειλα. significo, man do, iubeo, præcipio. Dicitur etiam absolutè promitto epistolam.

Ἐπιστενάχω. μ. χῶ. π. ιξα. gemo. Neutr.

Ἐπιστέφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. μ. ψω. π. ψα. corono.

Ἐπίστη, pro ἐπίστασαι. scis. Bud. Com.

Ἐπιστήματα. adhortationes.

Ἐπιστήματα. τὰ. columnæ quæ erigi de functis solebant, statuæ sepulcra les.

Ἐπιστήμη. ης. ἡ. scientia.

Ἐπίστημι

Ἐπίεσμαι. immineo, perficio, insideo, appropinquo, instо.

Ἐπιστημοσύνη. ἡ. peritia, scientia.

Ἐπιστημονικός. ἡ. ὸ.

Ἐπίστημος, ὁ

Ἐπιστήμων. ονος. ὁ, ἡ. sciens, peritus.

Ἐπιστίζω. scire.

Ἐπιστεύω. μ. ίξω. σ. ιχα. confirmo, corroboro.

Ἐπιστόν. ὸ. ὸν. quod scitur.

Ἐπίστιος. ὸ. ὸν. Ionice pro ἐφέστιος. ἐποίκιος, ἐνάσιος. Refertur etiam ad bellum, & significat πρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium, familiam equitum, Herodoto.

Ἐπίστιος. domesticus, hospitalis. ἐπίστιος ἑστία, apud Herodo. quasi familiaritatis præses.

Ἐπιστομίζω. calumniari.

Ἐπιστοβάζω. infero, cumulo.

Ἐπιστολάλω. ornate, ordinate.

Ἐπιστολάτης. ου. ὁ. tabellarius, præfectus classis.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epistola, iussum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ὸ. ὸν. parua epistola.

Ἐπιστομίζω. μ. ίσω. σ. ικα. cõtineo, suffraeno, os impedio uel obturo, reprimo, uerto, facio dare, silentium impono, ad infantiam redigo. Accus.

Ἐπιστόμιον. stramentum quo ora salientiũ obturantur & laxantur cũ opus est: & quando manu ducitur, uertibulũ illud pertusum, quod admittit uel arcet aquam, prout hoc aut illo modo uersatur. Dicitur enim quasi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianum usum uinum in hypogæis urimur, fontem appellantes. Cæl. libro 16. capi. 46. & Bud. in Annot.

Ἐπιστοχάζω. suspiro.

Ἐπιστραβής. uehiculi genus.

Ἐπιστρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. datiuo.

Ἐπιστρεπτικός. ἡ. ὸ. elegans.

Ἐπιστρέφεια. sagacitas, industria, solertia.

Ἐπιστροφίστερος. ρ. ὸ. peruersior.

Ἐπιστρόφως. accuratè, fraudulenter, Herodoto.

Ἐπιστροφώτερος. industrius.

Ἐπιστρώνυμαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. curam facio, curam gero, solers sum. Depon. genit.

Ἐπιστρέφω. μ. ίψω. σ. ιφα. conuerto, attẽtum reddo, respicio, inuado. Accus.

Ἐπιστρόγγυλος. ἡ. ὸ. rotundus.

Ἐπιστροφάδην. cõuersim, nunc in unam partem, nunc in aliam.

Ἐπιστροφεύς. έως. ὸ. uertebra quæ unà cũ collo circumagitur, prima scilicet, quam Hippoc. dentem uocat.

Ἐπιστροφή. ῆς. ἡ. cura, consyderatio, aduertentia, cõuersio, coercitio, turbatio, mortex.

Ἐπίστροφος. ὸ. ὸν. conuersatiuus.

Ἐπιστροφῶσι. superueniunt.

Ἐπιστύλιον. ου. τὸ. epistylium, trabs quæ super columnas ponitur.

Ἐπίσω. sciat. (est.

Ἐπισώθη. persuasus est, certus factus

Ἐπισυνάγω. congrego, cogo.

Ἐπισύναξις. εως. ἡ. superfœtatio.

Ἐπισυμβαῖνον. τὸ. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισωρεύω. cogo, congrego.

Ἐπισωρευτικὴ. ῆς. ἡ. aggregatio, συμφωνία apud Apostolum.

Ἐπισωφίζω. μ. ίσω. σ. ισα. coapto, coniungo.

Ἐπισωφλίσκω. μ. ήσω. σ. ησα. simul cresco.

Ἐπισωρεύοντες. confluentes.

Ἐπισωρεύειν. conuenire.

Ἐπισωροῦντες. οἱ. superuenientes.

Ἐπισαυί@ω. coire.

Ἐπισωίσμαι. conspiro, coniuro, decurio, conscribo.

Ἐπισωίσκομι. congrego.

Ἐπισωσήτ@ης. ητος. ὁ. qui insurrexit contra aliquem.

Ἐπισωτάλας. ὁ. connectens.

Ἐπισυέλλω. clamo, more gruum voci fero.

Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. uestigium totius corporis tractim sese agentis, hoc est repentis.

Ἐπισύρομαι. τὸ ἐφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι, προσκυνδοῦμαι, perlicio, asciſco. Bud. Comment.

Ἐπισυρρῶντες. οἱ. retro gradientes.

Ἐπισύρω. μ. ρῶ. π. ρυκα. attraho, ſurſum traho, tractim duco, ſtrictim traho. Hippocr. de equo morbo laborante, καὶ σκιρτᾶῤ ἐπισύρει τὸ ὄνυχα. id eſt, ingreditur ungula non ſublata. Ité ſubſanno, rideo. Apud oratores aliter uſurpatur. Vnde apud Demoſthe. & Lyſ. ἐπισύρειν τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborum qua de re agitur implicãtes, quaſiq; rem in longum tractim ducentes, cardinem cauſæ non attingentes, iudicũ mentes aliò atq; aliò trahentes multa cõmemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισυρμένον etiam dicitur male coagmentatum, diſſolutum, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισυρμένα uocat literas hiulcas, tractim ductas ab homine celeriter ſcribente. Et ἐπισυρμένον τὸ πεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἐκπιβῶς, quaſi tractim & languide. Significat etiam diſſoluè, incondite, incompoſite, remiſſe, ſenſim. Bud. Com.

Ἐπισύρσις. ιος. ἡ. incurſus, inſtantia, arcana pactio, & factioſa factio.

Ἐπισφαλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. periculoſus, inſtabilis.

Ἐπισφάλω. decipio. Accuſ.

Ἐπισφάλως. cum periculo, periculoſe.

Ἐπίσφαλτος. culpandus, abiectus.

Ἐπισφάττω. μ. άξω. π. αχα. immolo, interficio. Actiu. accuſ.

Ἐπισφαλίτης. ὁ. remex.

Ἐπισφίγω. inſuper perſtringo.

Ἐπισφὶν. pro ἐπισφαλὲς.

Ἐπισφορὰ. munera.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſignio, ſigillo, βιβλίου. Actiu. accuſ.

Ἐπισφραγιστὴς. obſignator, qui ſigillum literis addit.

Ἐπισφύριος. ocreatus.

Ἐπισφύριον. τὸ. fibula ocrearum.

Ἐπιτολὴν. propè.

Ἐπιτροφὴ, poët. deinceps, ordine.

Ἐπιτροπὴ. ῆς. ἡ. occaſio, mora, prætextus.

Ἐπίσχεσις. ιος. ἡ. uetatio, prohibitio, ſegnities, retrectatio, repreſſio.

Ἐπισχίω. μ. ίσω. π. ικα. consimeo, compoſco. Accuſ.

Ἐπισχηματίζω. effingo, compono.

Ἐπισκιάζω. obumbro.

Ἐπισκίδια. cuneoli ferrei.

Ἐπισκίδιον. τὸ. cuneus.

Ἐπισκυέζομαι. adnitor.

Ἐπισκυίζω. μ. ίσω. π. ικα. fortifico. Accuſ.

Ἐπίσκυρες. adiutor.

Ἐπισκύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco.

Ἐπίσχω, pro ἐπίσχω μ. ύσω. π. υκα. detineo, hæreo, retineo, compeſco, inhibeo. Accuſ.

Ἐπισχὼν. ὁ. immoratus, expectans, abſtinens.

Ἐπισωμότερον. corpulentius, craſſius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accuſ.

Ἐπίσωτρον. τὸ. ferrum cingens rotas. Cæl. lib. 15. cap. 10.

Ἐπισωφρονώω. temperantia, prudentia.

Ἔπιταγμ. ὕτ. τὸ. imperium, iussum.

Ἐπίταγμα. ὄτ. τὸ. subsidaria cohors. Est etiam iussum, imperium.

Ἐπιταγματικόν. ὴ. ὸ. appositiuus.

Ἐπίτασις. quæ circa contineantur. & opponitur ἐπίτασις. Aristot. de sensu, ἐφ ᾧ ἐπίτασις ἐφ ᾧ ἐπίτασις.

Ἐπιτάλιος. amator.

Ἐπιτάμνω τὰ ὦτα. infarcio aures.

Ἐπιταμίας. ου. ὁ. præses.

Ἐπιταμτικῶς. imperiosè.

Ἐπίταξις. triarij & subsidiarij milites.

Ἐπιταλαιπωρία. μ. ίσω. π. ησα. laboro, sum miser. Neutr.

Ἐπίταλον. diuturnum.

Ἐπιτάχ. breuiter.

Ἐπίταξις. ως. ὁ. iussum, imperium, præscriptum.

Ἐπιταράττομαι. perturbor.

Ἐπιταράττω. confundo, interturbo.

Ἐπιταῦς. ῶδ. ὁ. nauis actuaria.

Ἐπιτάφιος. ὁ. ὸ. adiutor, robustus, cõmilito.

Ἐπιτάχυν. ἐπιτάχυμαι, ἐπιτάχυμαι.

Ἐπίτασις. ως. ὁ. intentio, uehementia, exaggeratio, processusq; turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.

Ἐπιτατικός. ὴ. ὸ. intentiuus.

Ἐπιτάττομαι. subditus sum alicuius ditioni & potestati. & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.

Ἐπιτακτέος. subditus, cui imperia accipere necesse est.

Ἐπιτάττω. μ. άξω. τ. αχα. appono. Item iubeo, pro potestate iubeo, statuo, impono, cogo. Aristotel. Pol. 4. Bud. Comment.

Ἐπίτειχος. robustum.

Ἐπιτάφιος. ὁ. ὸ. feralis. sepulchralis. ἐπιτάφιος. ὁ. ὸ. qui habetur in sepultura alicuius.

Ἐπιτειχισμὸς & πνέομαι. urgens uentum.

Ἐπιτείχω. accelero, maturo.

Ἐπιτείνω. μ. τῶ. π. εκα. intendo, id est augeo. Actiu. accus.

Ἐπιτειχίζομαι. interdũ actiuè significat id quod ἐπιτειχίζω, interdum passiuè accipitur, Thucy. Vnde ἐπιτετειχισμένον, quod contra alios munitum est. Bud. Com.

Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. murum addo, oppono, & obiicio tanquàm murum quendam, muro cingo, obstruo, intersepio & concludo.

Ἐπιτείχισμα. ατος. τὸ. & ἐπιτειχισμὸς, & ἐπιτείχισις. propugnaculum, munitio, castellum, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτελείωσις. augmentum.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. τ. εκα. perficio, soluo, obeo, perfungor. Xenoph. ᾗ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελοῦντο. Lucian. ἔδωκέ τινα τῶν ἐν βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ἐπιτελῶ δημ. Item perago, celebro, ut ἑορτὴν ἐπιτελεῖται τῷ θεῷ. Ἐπιτελῶν τὰς ἀρὰς, est uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖν τινῶν dicitur. Thucyd. ᾗ ἂν σοὶ μᾶλλον ἐπίνειμι ἐπιτελεῖν. Bud. Com.

Ἐπιτελίαια. ultima postrema, qua priores omnes ratæ fiant.

Ἐπιτελής. ἐος. auctus, perfectus. Herod. ἐπὶ Ἀμάσιος ἐπιτελέα ταῦτα γενόμενα. Et ἐπιτελέσαι ἐκατόμβας, Iliad. α. Vnde ἐπιτελὴς. ὲ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς ἀνοίας apud Polyb. pro inuentis & excogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.

Ἐπίτηδ. μ. υῶ. τ. εκα. orior, iubeo, cõmitto:

Ἐπιτίμως. abbreuio. quare τίμως. Accusatiuo.

Ἐπίτης. ὁ. mulier uicina partui, parturiens.

Ἐπιτηδής. ἐος. ὁ, ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.

Ἐπιτήκω. oblecto.

Ἐπιτηδῶς. alacriter.

Ἐπιτιλαμῶν. οἱ. triarij, subsidiarij, Plutarch. Bud. Com.

Ἐπίταγμα. ατος. τὸ. lucrum quod accedit.

Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. machinor.

Ἐπιτέχνησις. ιος. ἡ. adinuentio.

Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui necessariæ.

Ἐπιτήδειος. ὁ. ἡ. idoneus, socius, necessarius, commodus, amicus, expediens, utilis.

Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.

Ἐπιτηδείως. necessariò.

Ἐπιτηδές. studiosè, uolenter, data opera, ex cõposito. Item cõmode, apte. Hom. Iliad. α. ὡς δ' ἱρίτας ἐπιτηδὲς ἀγάγομεν, Apte legamus remiges, id est aptos & idoneos, aduerb. pro nomine.

Ἐπιτήδευμα. ατος. τὸ. studium, exercitiũ, mores, institutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item institutum, id est ius non scriptum, quod tamen certum est, & magnũ authorem habet.

Ἐπιτηδεύματα. τὰ. officia.

Ἐπιτήδευσις. ιος. ἡ. ἐπιτήδευμα.

Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excusatio affectata, ac data opera quæsita.

Ἐπιτηδεύω. μ. σω. ν. υκα. exerceo, do operam, instituo, sector, studeo, comminiscor, studiosè curo, affecto. Acc.

Ἐπιτηδής. ἐος. ὁ, ἡ. aptus.

Ἐπίτηδα. ν. ὁ. patris aut matris auia siue matertera.

Ἐπιτηρῶ. μ. ήσω. ν. ηκα. obserno, molior.

Ἐπιτίθημι. μ. ἐσομαι. ν. αμαι, immineo, insidior, ἐπιχειρῶ, ἐπιβουλεύω. Diodor. ὅπως ἀκαταστάτοις ἔτι μᾶλλον ἐπιθῆται. Item molior res nouas, & conspiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerum summæ immineere, Aristot. Item toto pectore incumbo, summo studio intentus sum deditusq. Syne. ἐπιτίθεμαι τῶν θεατροκοπίων, Addictus spectaculis. Et incumbo, id est insto, aduento. Gaza ex Cicer. ἐπιτίθεμαι γήρᾳ. Item irruo, ἐμπίπτω, Isocrat.

Accipitur etiam pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἄλλῳτινι ἐπιτίθησι ἃ ἐκέλευε γράψαι αὐτὸν τῷ μνήματι τάδε. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ἥσω. ν. ηκα. impono. Sed uarius usus est huius uerbi, ut ἐπιτίθημι τινὶ ἐπιστολήν τινι, Do epistolam amico reddendam. Et ἐπιτίθημι τέλος, finem impono. Interdum addo, ἐπιβάλλω. Alicarn. ἐπιτίθησι τὸν τελῶν σύγκλεισιν. Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτίθημί σοι τὰς δίκας, τίμημα, τιμωρίαν. Interdum obligo, καταναγκάζομαι, ut ἐπιτίθημι σφραγῖδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὰς θύρας, ianuam obdo, ἀναφάττω, quasi allido. Bud. ibidem.

Ἐπίτιλος. ὁ. ἡ. infans adhuc lactens.

Ἐπιτιμάομαι, ἐστὶ τὰς τιμὰς τῶν ἀνίων ἐπιτίθεσθαι, ut ἐπιτιμᾶται & ὑπερτιμᾶται, id est pretium alicuius rei augere, Demosthe. πρὸς φορμ. Item secundo loco censum agere uel æstimare. Bud. Comment.

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. ν. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶται. Aliquando increpo, obiurgo, inculpo, τὰ de hominibus quàm de rebus dictum, cum dativo & accusatiuo, Aristot. & Isocra. Bud. ibi.

Ἐπιτιμᾶ

Ἐπιμή, pro ἐπιτομή.

Ἐπίμομα. τὸ. inclamatio. ἐπιμώματα, existimationes.

Ἐπίμησις. ιος. ἡ. increpatio. Et ἐπιμᾶσθαι, τὰ ἐπιμώματα.

Ἐπιμητὴς. οῦ. ὁ. increpator.

Ἐπιμητικὸς. ἡ. ὁ. increpatorius.

Ἐπιμήτωρ. uindex, adiutor.

Ἐπιμία. est status ciuis iustus atq; integer, status integritas, honor. Opponitur τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπίμιον. υ. τὸ. multa, pœna, præmiũ.

Ἐπιτίσασθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος. υ. ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens. Ἐπίτιμα χρήματα, quæ in iuris legumq; præsidio sunt, contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum est, eáq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui est integra cõditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc est, integri nominis. Bud. Com.

Ἐπίτιτθιος. lactens, infans.

Ἐπιτμήγαν. incidere, festinare.

Ἔπιτνον. implebant.

Ἐπιβαπτὸ. simul, eodem, ἅμοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Ἐπίβιος. υ. ὑ. ἐπίτοκ, partui propinqua, sub tempus partus existens. Cæl. lib. 11. cap. 15.

Ἐπιβολὴ. ῆς. ἡ. ortus siderum.

Ἐπιβουλᾶσαι. insidiari.

Ἐπιβρὶ. ῆς. ἡ. breuitas, abbreuiatio, cõpendium.

Ἐπίβρυτος. υ. ὁ. attendo. onis. nerius, cõpendiarius, breuis, circunciſus.

Ἔπιβυ. accedite. Aristoph.

Ἐπιβύτωρ. υ. uinculum.

Ἐπίβυτος. υ. ὁ. ligamen, quod antennas uelo alligat.

Ἐπιβωΐζω. incolo.

Ἐπιφαγίαι. αι. epitragiæ pisces.

Ἐπιτραγῳδῶν. tragicè aliquid enarrare, hoc est cũ amplificatione & commiseratione, Theophrasto de Plant. Sed ponitur pro admirationem ciere, uel ita narrare, ut in admirationẽ euadere rem uelimus, quod etiã ἐκφαγῳδῶν dicitur. Bud. Com.

Ἐπιτραγῳδόμενος. decantatus.

Ἐπιτραπέζια διηγήματα. τὰ. quæ fiunt in mensa narrationes.

Ἐπιτραπεζίδιος. parasitus.

Ἐπιτραπέζματα. τὰ. cibi in mensa apposiri.

Ἐπιτραχήλιος κόσμος. monile.

Ἐπιτρέπω. μ. ἐψω. π. αφα. committo, id est curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde ἐπιτρέπειν ἴδιος οἰκείοις, est rem arbitrio amicorum permittere, hoc est in amicorum arbitrium committere, compromissum facere. Et οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπειν igitur est compromissum pacisci, hoc est unum, uel plures causæ disceptatores facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, uel ἐπιτρέπω σὶ τόδε τὸ πρᾶγμα. Et passiue, ἐπιτρέπομαι τῷδε δίκαιαν, arbitriũ eius rei mihi delatum est. Bud. Com.

Ἐπιτρέχω. accurro, incursionem facio. Datiuo.

Ἐπιτρίβω. μ. ψω. π. ῖφα. ἀφανίζω, tero, comminuo, conficio, infero. Accus.

Ἐπιτριταρχῆσαι. munus trierarchi complere.

Ἐπιτριτηράγημα. ατος. τὸ. tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα. ατος. τὸ. fricatio.

Ἐπίτριμοι, conferti, alij post alios.

Ἐπίτριπτος. ον. ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπλέστατος. η. ὁ. perditissimus.

Ἐπίτριτος. ον. ὁ. sesquitertia.

Ἐπιτροχάδην. ex commisso, non sponte, festinanter.

Ἐπιτροπεία.ας.ἡ.tutela.

Ἐπιτροπία.ἡ.ditio.

Ἐπιτροπεύω.μ.εύσω.υ.σκα. procuro, τὸ ἐπιτρέπομαι, & procuratorem siue tutorem ago. Neutr. cum genitiuo cõstruitur & accusatiuo.

Ἐπιτροπή.ῆς.ἡ.curatio, procuratio, tutela, compromissum.

Ἐπιτροπάδην.recentiores utuntur pro ἐποτροπιάδην.

Ἐπίτροπος.ου.ὁ.commissarius, procurator, praefectus domus.

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάδην.succincte, maturè, summatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός.ὁ.ὁ.percursio.

Ἐπίτροχος.ου.ὁ.uelox, uolubilis.

Ἐπιτρύω.admuniuro.

Ἐπιτυγχάνω.offendo, conuenio, id est congredior, incido in aliquẽ. Item potior, fruor, consequor, τὸ κατορθῶ, assequor quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀποτυγχάνω. Vnde ἐπιτυχαίνειν πράγμα, τὸ κατορθοῦσθαι, & quod successit & ex animi sententia euenit. Neutr. cum genitiuo & datiuo. Bud. Com.

Ἐπιτυμβίδιος.ου.ὁ.sepulchralis.

Ἐπιτυμβίδιος.ὁ.corydales aues, quasi τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι. Habent enim cristam instar sepulchri in capite.

Ἐπιτύφεται.comburitur. Et ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχὴς.ὁυς.ὁ, ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία.ας.ἡ.fruitio, consecutio.

Ἐπιτυχόντες.οἱ.humiles, id est uiles, ὁι τυχόντες.

Ἐπιτυχῶς.uulgariter.

Ἐπιτωθάζω.adulor, derideo, subsanno.

Ἐπιφαίνομαι.μι.φάνομαι.ν.αμαι. appareo, emergo, eruimpo, in lucem emergo. Depon. datiuo.

Ἐπιφαύω.μ.αυῶ.ν.σκα. ostendo, illustro, praemefero.

Ἐπιφάνεια.ας.ἡ. superficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανὴς.ὲος.ὁ, ἡ. illustris, excellens.

Ἐπίφασις.ἡ. manifestatio, demonstratio.

Ἐπιφάντης.lucifer.

Ἐπιφαύσει.illuminabit, illucescet, orietur, Paul. Ephes.

Ἐπιφαύσκω.orior, luceo.

Ἐπιφέρομαι.superuferor, subsequor. Item importo, ut νῦν ἐπιφερόμενοι ἐπιτηδεύσεις, admissi periurii piaculum importans, Demosth. κατὰ δούλ. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, Herodia. Et Lys. νῦν ἐμοὶ μετέστω λαβεῖν οὐδὲν ἐπιφερομένῃ, Qua nullam dotem attulit.

Item cum impetu feror & irruo, Xenoph. & Syne. Bud. Com.

Ἐπιφέρω, & Attice ἐποίσω. infero. Et τὸ ἐπάγω. Demosth. ἐπιφέρων αὐτῷ ψευδῆ, falsum crimen obijciens, criminationem falsam impingens. Est & allego, affero. Accus.

Ἐπιφημιτής.acclamans, applaudens, ominans.

Ἐπιφημίζομαι.male ominor.

Ἐπιφημίζω.μ.ίσω.υ.σκα.laudo, celebro, consecro. Accus.

Ἐπιφήμισμα.τὸ.fauor.

Ἐπιφθέγγομαι.acclamo, adsono.

Ἐπίφθονος.ου.ὁ, ἡ.fortis.

Ἐπιφθονερὸς.ου.ὁ, ἡ. inuidus, inuidiosus, inuidiae obnoxius. Aliquando admirandus, Erasmo interprete.

Ἐπιφθόνως.inuidiose.

Ἐπιφρίζω.φριθρίζω, stirido, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω.μ.ἴξω.υ.γμα. comburo, incendo.

Ἐπιφλύαν. nugari, conuiciari.
Ἐπίφοβος. ον. ὁ. suspectus.
Ἐπιφανίσας. ὁ. illustrans.
Ἐπιφοιτάω. adeo, consuetudinem habeo, frequenter eo, inuado, supersenio.
Ἐπιφοίτησις. accessus.
Ἐπιφορά. ᾶς. ἡ. impetus, impressio. Polyb. καὶ παλίγκοτον τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἵππου. Est etiam ἡ προστίθεσις τῷ μισθῷ, id est corollarium. Item morbus oculorum, quem & Plin. & Cic. in epistolis epiphoram uocant. Lacryma uulgò appellatur. Est enim impetus pituitæ. Bud. Com.
Ἐπιφορεῖα. ὧν. allata tributa.
Ἐπιφορτάς. ὁ. congestus.
Ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio. Ἐπίφορα, τὰ. bellaria quæ post cœnã inferuntur, quæcunq; post primũ ferculorum missum apponuntur.
Ἐπίφορος ἄνεμος. est uentus secundus, qui et perferés dicitur, & φορὸς, siue οὖριος. Verg. Prosequitur surgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ἱκάνειν. Iliad. α. ἶσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἵη ἰκάνειν ἀτάρπους. Ἐπίφορος etiã dicitur fœmina uterum ferens, id est ἐνφορεῦσα, Theophr. de Caus. 3. & Xenoph. κύουσα. Significat item τὸ ὁρμητικὸν ἔχοντα, & proclinem ad aliquid, ἀνεπίφορον. Item simpliciter pronum, Hippocr. Bud. Com.
Ἐπιφορτίζω. onus addo.
Ἐπίφραγμα. frænum.
Ἐπιφραδέστερον. breuius, disertius.
Ἐπιφράζομαι. alloquor.
Ἐπιφράζω. μ. άσω. σ. αχα. deprehendo, intelligo.
Ἐπιφράσσω. obstruo, obturo.
Ἐπίφρενα. præcordia.
Ἐπιῤῥιπ, motus superficialis maris tem pestate futura, & spuma quando incipit flare uentus.
Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.
Ἐπίφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens.
Ἐπιφυὰς. άδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cum alij racemi sub folijs, hic supra folia nascatur. Cæl. lib. 4. ca. 6.
Ἐπιφυτόκαρπος. ον. ὁ. ferens fructum in folijs.
Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Comment.
Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod agnascitur, & adhæret ad aliud.
Ἐπιφύσω. intumesco, inflo.
Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. σ. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. datiuo.
Ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio, rei narratæ uel approbatæ summa. Cæl. lib. 12. ca. 19.
Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.
Ἐπιχαιρεκακία. gaudiũ ex alienis malis.
Ἐπιχαιρεκακός. ὁ. ἡ. peruersè gaudens.
Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, insulto.
Ἐπιχαλάω. instar grandinis irruo.
Ἐπιχαλκύνω. supermoliri.
Ἐπιχαλκίτω. armati, ὁπλίτω.
Ἐπιχαράσσω. in æs incido, insculpo.
Ἐπίχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. gratus, gratiosus, amabilis.
Ἐπιχαρίεις. gratiosè.
Ἐπιχάρμα. ατος. τὸ. risus, irrisio, gratulatio.
Ἐπιχάρσις. ιος. ἡ. insultatio.
Ἐπίχαρτος. ον. ὁ, ἡ. de cuius infœlicitate homines lætantur, irrisus.
Ἐπιχαρὴς. indigens.
Ἐπιχανὴς. ὁος. ὁ, ἡ. de mensura non plena, sed infra labra consistente.
Ἐπιχειμάζω. hyberno.
Ἐπίχεια. τὰ. præmia militiæ, tributio,

authoramenta.

Ἐπιχαίν.μ.ίσω.υ.ινα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ἰσχυρὰς ἀσφαλείας, Ab aliorum petitionibus & aggressionibus tutissimi. Ἐπιχαίνω δίκῃ πονηρίᾳ, pro ἐπιτίθημι. Et ἐπιχαίνω λοιδορίᾳ ἔργον, in manus sumo, & aggredior. Est etiam argumentis astruo, & aliquid tueri conor & probare, quasi aduersarium peto argumentis & inuado. Et ἐπιχείρημα dicitur, quod est argumentatione astructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα.ατος.τὸ. conamen, aggressio, epicherema, hoc est syllogismus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus, & solers argumentator.

Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, solertem in rebus & hominibus aggrediendis, qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιχείρησις.ιος.ἡ. conatus, petitio & aggressio.

Ἐπιχειρητὴς.οῦ.ὁ. tentator, aggressor operis.

Ἐπιχείρια.τὰ praemia victoriae.

Ἐπιχειροσῖτηται. qui ui & manibus pro iustitia utuntur.

Ἐπίχειρος.ου.ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονέω. suffragor.

Ἐπιχέω.μ.έσω.υ.υκα. & Ἐπιχύω. infundo. Actiu. datiuo.

Ἐπιχθαίς. indigus.

Ἐπιχθόνιος.ου.ὁ. terrestris.

Ἐπιχιλιάστον.τὸ. χιλιοστὸν, millesimum.

Ἐπιχλωάζω. illudo.

Ἐπιχνοῦς. concretus, lanuginosus.

Ἐπιχολὴς.ῆ.ὁ. iracundus.

Ἐπιχορηγέω.μ.ήσω.υ.ηκα. praebeo. Acc.

Ἐπιχόρημα. corollarium legitimi & constituti cibi. Ἐπιχορήματα uocantur etiam ea quae postremo loco praebentur sodalibus, ut τὰ ἐπιδόρπια, quae ultimo loco edûtur, & quae ἐπιδορπίσματα, ἢ ἐπίδαπτα, ἢ ἐπιχορήματα dicuntur, ut inquit Athenaeus. Bud. Com.

Ἐπιχορηγία.ἡ. subministratio.

Ἐπιχόω. inuado, irruo, grauo.

Ἐπιχρεμετάς. inclinatus.

Ἐπίχρισμα.ατος.τὸ. circunlitio.

Ἐπίχριστα. medicamenta.

Ἐπίχρυσος. bracteatus, illitus.

Ἐπιχρύω. illino.

Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.

Ἐπιχράω.μ.όσω.υ.υκα. &

Ἐπιχρωματίζω.μ.ίσω.υ.ιτα. coloro.

Ἐπίχυσις.ιος.ἡ. libatio, infusio.

Ἐπίχυτος. placenta genus.

Ἐπίχυτος.ου.ὁ. aridus.

Ἐπιχωματισμός.ῦ.ὁ. exaggeratio.

Ἐπιχώριος. cedo, σημαινῶ, παραχωρῶ.

Ἐπιχωρηγέω. suppedito.

Ἐπιχώρησις.ιος.ἡ. secessus.

Ἐπιχωριάζομαι. frequens & usitatus, patriusque sum. Aristot. ἐν ὅσαις δὲ τῶν πολίτων ἐπιχωριάζεται, In quibus consuetum est & patrium. Bud. Com.

Ἐπιχωριάζω. idem significat. Polyb. ὅπου ἐπιχωριάζει, Sic frequens & usitatum est patriũque. Item morari & habitare aliquo in loco. Synes. ἐμοὶ ἐπιχωριάζει, apud nos moratur et uersatur.

Accipitur & pro ad locum aliquem proficiscor. Plato in Phaed. οὐδὲ πάνυ τι ἐπιχωριάζει τοῦτο ἀθλίως ἔχειν. Bud. Commen.

Ἐπιχώριος. subduc, minue.

Ἐπιχώριος.α.ὁ,ἡ. indigena, uernaculus.

Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & consuetum est.

Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.

Ἐπιψάθλιν, leuiter, tactim, stricte.

Ἐπιψάω.μ.άσω.υ.υκα. & τίγω, prae-

moribus

moribus digitis tango, stringo. Bud. Com.

Ἐπιψακάζω. irroro, instillo.

Ἐπιψεύδομαι. effingo, mentior.

Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. υ. ηκα. contrecto.

Ἐπιψηφίζομαι. &

Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc est ἐπιτυρῶ. & is qui de consilij sententia decretū facit, ὁ ἐπιψηφίσας dicitur. At suasor legis, & lator rogationis, γράφων appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίσοντα vocauit eum qui Romæ sententias senatorias rogabat, senatusq; consulta perscribenda curabat. Bud. Com.

Ἐπιψίω. intero.

Ἐπίψογος. ε. ὁ. uituperabilis.

Ἐπιωγαί. ᾶς. clausuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.

Ἐπίων. ονος. hostiliter inuadens.

Ἔπλευ, pro ἐπίπλευ. eras.

Ἔπλευτο. fuit.

Ἔπλω, pro ἐπίπλω. eras.

Ἐπλυμμυρίω. mundare.

Ἔπλωζε, pro ἐπέπλωζε. implebantur.

Ἐποβολία. fœnus, τόκος. sexta pars multæ, quam accusator reo dabat non conuicto.

Ἐπόγδοος. υ. sesquioctauus tonus musicus, & cum octauam sortis partem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.

Ἐπόχιον. sarcinæ, & onera nauis.

Ἐποίατο. sequerentur, Odyss. ζ.

Ἐποίη. ας. ὑ. carminum compositio.

Ἐποικέω. cohabito.

Ἐποικοδομῶ. exaggerare.

Ἐποικοδομῶμαι. superædificari.

Ἐποικοδόμησις. εως. ἡ. exaggeratio.

Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui indigenis superinducitur. Bud. in Annot.

Ἐποικτισάμενος. ε. ὁ. miserabiliter quæstus.

Ἐποιμώζω. ploro.

Ἐποινία. commentum.

Ἐπόϊνος. uino dedicus.

Ἐποιχνέω. permeare, transire.

Ἐποίχομαι. percurro, texo. Depon. accusatiuo.

Ἐποκέλλω. μ. κλῶ. υ. λα. impingo, irrumpo, appello. Accus.

Ἐποπεύς. ῆ. auis nocturnæ species. Suid.

Ἐπολοθρεύω. labor. eris.

Ἐπολοφύρομαι. defleo.

Ἕπομαι. μ. ἕψομαι. υ. σμαι. sequor. Depon. dativo.

Ἐπόμαχοι σκαλιστάί. inutiles ad pugnandum milites.

Ἐπομβρία. ας. ὑ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάνωθεν ὄμβρου ᾖ. Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ.

Ἐπόμβριος. pluuius.

Ἐπομένη. dū. sequitur.

Ἐπομίδες. pedario more sequendo.

Ἐπόμνυμι. peiero, deiero.

Ἐπομόω. μ. ὀσω. υ. οκα. superiuro, adiuro, iusiurandum interpono. Accus.

Ἐπομφάλιον. ε. τὸ. locus supra umbilicū, umbo.

Ἐπονειδίζω. μ. ἰσω. υ. ικα. impropero. Accus.

Ἐπονείδισις. ε. ὁ. exprobratio.

Ἐπονείδιστος. ε. ὁ, ἡ. opprobriosus, reprehensibilis, cōtumelios⁹, probris obnoxius.

Ἐπονειδίστως. contumelios⁹.

Ἐπονέω. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπτης. obserua, reuerere.

Ἐποποία. ας. ὑ. uersuum contextus, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexam, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός. ὁ. ὑ. uersificator.

Ἐποπτία. ας. ἡ. inspectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. specto, sacras res inspicio, quod uerbum theologi usurparunt. Item pro ἱερατεύω. Aristoph. Ran. μάλα γ' ἐποπτεύσω δ' ἐκεῖ ἔν τοῖν λιταρέοιμαι ὥσ' διαπίτν. Bud. Cō.

Ἐπόπτης. ου. ὁ. censor, spectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id est curator operis. Item rerum sacrarum arbiter. Et plus est quàm μύστ. Gregor. τίδ' ἂν εἴποις πρὸ ἐσαῦ καὶ τῆς ψυχῆς ἔ τῶν μυήσεων ἐπόπτης; Bud. ibid.

Ἐποπτικά. τὰ. dicebantur ultima initiorum ceremonia, neq; enim simul ut initiati erant, spectatū admittebantur. Erant autem sacra sacratiora. Bud. ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτεύω. sibilo. Neut. absol.

Ἐπορβᾶτω. inuidet.

Ἐπόρχης. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐπορχέω. irascor, impetuose feror.

Ἐπορούω. irruo. Neutr. dativo iung.

Ἐπορθρόω. diluculo consurgere.

Ἐπόρνιον. periurium.

Ἐπορούω. hostiliter insilire, accedere.

Ἐπόρσαν. committerent, Iliad. υ.

Ἔπος. ους. τὸ. uerbum, uersus, poëma. Ab ἕπω, sicut sermo à sequendo.

Ἐποστρίζω. prosternere.

Ἐποτρύνω. μ. υνῶ. π. υνκα. impello, excito. Accus.

Ἐπουλῶ. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλὶς. ίδος. ἡ. excrescentia gingiuæ inter denteis.

Ἐπουράνιος. α. ὁ. cælestis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπυριάζω. ὀριστικῶν τὰ πλοῖα πνεῖν. Lucia. Διὰσον πνεῖ πνευματικὸ τινὸς ἀνέμου, καὶ ἐπυριάζουσι τὰ ἀκάτια, Vento obsecundante & aspirante. Bud. Com.

Ἐπυρὶς. insiliens impetu facto.

Ἔπυρος. piscis quidam.

Ἐπυρῶδες. inseparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. respicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. υ. ησα. inuideo. Item adnicto mulieri, & nictatione oculi liceor eius amorem, uel aegris oculis aspicio mulierem, ut sit translatio ab oculorū morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adyciētis mulieri, aut alij rei cuiscunq; magnopere concupit. x. Cicer. uocat cupiditatis oculos adycio. Neutr. dativo.

Ἐπχίομαι. inequito, insideo, ἐπικάθημαι.

Ἐπχέω. μ. έσω. υ. ηκα. ueho. Actiu. accus.

Ἐπωχετία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχέω. τὸ ἐπαναβαίνειν, ut animantia ineuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, assensus, retentio quam inuexit Pyrrho, cōmentus rationem, qua nihil percipi & comprehendi posse diceret. Est etiam gradus planetarū in zodiaco, Hermol. in Plin. & Cæl. lib. 1. cap. 15. Et ἐποχὴ ἢ ἰμμένον, suppressio mensium, cui contraria est ἀνεμπόδιστος apud medicos. Est etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruētis impedimentū, atq; inhibitio, quasiq; ἀνάσχεσις. Bud. Com.

Ἔποχον. instratum equi.

Ἔποχος. ὁ. ὴ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποχέομαι. βαστάζομαι, pro uehere sessore, Herodoto.

Ἐποχάομαι. stabilior.

Ἔπτης. ου. ὁ. ἀλιτήριον ἄγριε, μιαρὲ, spectator.

Ἐπτάομαι. μ. ήσομαι. υ. ημαι. facio ὀψonium.

Ἐπάξιος. ὁ. ἡ. aspectabilis.
Ἐπάσομαι. uidebo.
Ἑπτά. septem.
Ἑπταβόειος. ὁ. ἡ. septem pellibus bubulis circumtectus. Aiacis clypeum sic appellat Homer. Ponitur pro impenetrabili, et inuicto, ut θυμὸς ἑπταβόειος, Aristoph. Ran.
Ἑπταγράμματος. ὁ. durum, iracundum.
Ἑπταέτης. septennis.
Ἑπτακαιδεκαέτης. septendecim annorum.
Ἑπταμηνιαῖος. ὁ. ἡ. septimestris.
Ἑπτακόσιοι. septingenti.
Ἑπτακόμης. denso capillitio.
Ἑπτακτάσιος. ὁ. ἡ. septuplus.
Ἑπτακτύπος. ὁ. aliqui plantaginem minorem uocant.
Ἑπτάλοφος. ὁ. ἡ. septilatus.
Ἑπτάπους. septem pedum.
Ἑπτάπυλος. ὁ. ἡ. habens septem portas. Thebarum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.
Ἑπτάῤῥοος. ὁ. ἡ. septemfluus.
Ἑπτάς. άδος. ἡ. numerus septenarius.
Ἑπτάχορδος. ὁ. ἡ. habens septem chordas.
Ἑπτέρωται. allatus est.
Ἑπτέτης. ὁ. septem annorum.
Ἑπτέτις. ἡ. septennis.
Ἑπτηκόμης. ὁ. ἡ. bene comatus, qui sepe ties tondi possit. Suid.
Ἔπτυρος. ὁ. ἡ. humidus, uuidus.

Ἐπυφάτα. superfœtatæ.
Ἐπύσιον. τὸ. uersiculus, diminutiuum ab ἔπος.
Ἔπω. curo, tracto, guberno, dispono. Pro dico magis in usu est suum compositũ ἐνέπω, maxime apud poëtas, quàm ἔπω.
Ἐπωάζω. μ. άσω. π. απα. ouis incubo. Depon.
Ἐπωασμός. ὁ. ἡ. incubitus.
Ἐπωαστήρια. τὰ. quæ magis incubant.
Ἐπωβελία, siue ἐπωβολία. est sexta pars æstimationis litis, pœna calumniosi actoris in iudicijs ignominiosis. Continet autem centum minas. Bud. Com. & de Asse.
Ἐπῳδαὶ φαρμάκων. potiones magicæ.
Ἐπῳδός. turpe, deforme.
Ἐπῳδή. ἧς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentum.
Ἐπῳδικόν. quod odæ accinitur.
Ἐπῳδός. ὁ. ἡ. incantator, & genus carminis, cum singulis uersibus singulæ clausulæ subijciuntur, & quasi accinuntur, cuiusmodi sunt apud Horat.
Ἐπώδυνος. ὁ. ἡ. dolorosus.
Ἐπωπάν. aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, siue glociunt. Apud Aristoph. ponitur pro κράζειν.
Ἐπωμαδίαν. in humeris.
Ἐπωμίδιον. τὸ. parua ἐπωμίς.
Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, genus uestis breuioris, quod humeris injicitur, quasi dicas inhumerale, superhumerale.
Ἐπωμοσία. ἡ. iuramentum, quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam causam iustã, quare ad diem præscriptum in iudicio nõ apparuerit, prætexebat.

Ἐπάμοιβος. ὁ. genus iurisiurãdi, cuius meminit Suid.

Ἐπανία. tributum, quod re aliqua empta penditur.

Ἐπωνομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.

Ἐπωνομασὸς ὁ. ὸ. cognominatus.

Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &

Ἐπώνυμον. ου. τὸ. cognomen.

Ἐπώνυμος. gentilis, eiusdem nominis.

Et ἐπώνυμοι, heroës Athenis, à quibus tribus sua cognomina acceperunt. his statuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quòd ab eo annus in fastis denotabatur, ut Romæ à cõsulibus, & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perscribebantur. Bud. Com.

Ἐπωπάω. inspicio, ἀφοράω, ἐποπτεύω.

Ἐπώπιδες. ministri, inspectores.

Ἐπωρύω. lugeo, fleo.

Ἐπωτάζω. curo, cogito, solicitus sum.

Ἐπωρύθη. ululare.

Ἐπωρύθησαν. excæcati sunt.

Ἐπωτίδες. ὰ. ligna ex utraq; proræ parte prominentia.

Ἐπωτόν, proinde ἀφορ. Suid.

Ἐπωφελὴς. utilis.

Ἐπώχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

Ε Ρ.

Ἔρα. ας. ἡ. terra.

Ἐράασθε. cupiebatis.

Ἐραδὸς. puer, contentio, conuicium.

Ἔραζε. ad terram.

Ἐρᾶθος. ramus oleæ, ramentum.

Ἐραμαι. amo, cupio, gestio. Depo. geni.

Ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui stipibus erogandis præest.

Ἐράνη. ατα.

Ἐρανίζομαι, &

Ἐρανίζω. μ. ίσω. π. ικα. ἔρανον αὐτῷ καὶ συνάγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeschines τὰ εἴλης ἐρανίζει, Vbi ab amicis collationem cõgero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem αὖθις βοῶν. Bud. Com.

Ἐρανιστὴς. sodalis, socius conuiuij.

Ἐρανὸς. amabilis.

Ἔρανος, & ἔρανος. ου. ὁ. fructus, collatio publica, collecta, symbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον φέρειν ἀπὸ τοῦ ἀποδίδωμι, est parem gratiam referre. Erat quoq; Græcis conuiuij species, de quo uide ἀκκίνη. & Cæl. lib. 14. cap. 17.

Ἐραστὴς. uenator.

Ἐραστύομαι τὸ ναυτικόν. parandæ classi incumbo.

Ἐράσσα. inanire.

Ἔρασμος. ου. ὁ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχάλκου. ου. ὁ. auarus, pecuniæ desyderio flagrans.

Ἐράσμιος. α. ὸ. amabilis.

Ἐραστὴς. ὰ. ὸ. amator, amicus.

Ἐρατὸς. amabilis, blandus.

Ἐραστρία. ας. ὸ. amatrix.

Ἐρατεύω. milito, molestiè fero.

Ἐρατεὸς. ᾶ. ὸ. amabilis.

Ἐρατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cupio Accus.

Ἐρατὸς. ᾶ. ὸ. amabilis.

Ἐρατὼ όος. ὰ. Erato, una musarum.

Ἐράω. μ. άσω. π. ακα. amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et absolute positum significat amore captum esse, ut Latinis. Terent. Meum gnatum rumor est amare.

Ἔργα. τὰ fructus, rura. Xenoph. in Vena τὰ ἄλλα ἔργα μεταθῶμεν, transferre rura.

Ἐργάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. operor, & in genere pro quamcunq; rem facere et obire accipitur. Vnde Xenoph. ἐργάζω. 5. est facere opus, id est castra munire, fossam & uallum circumdare. Item pro capturas merere, & quæ sunt

quæstum corpore facere, ut τὰ ἐπὶ πενίᾳ ἐργάζεσθαι Demosth. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον Andoc. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα, ἐργάζεσθαι ῥᾳδίως αὐλεῖν, &c. Nam idem fere est quod κερδαίνειν, hoc est sordidis lucris indulgere. Habet autem hoc uerbũ utranq; significationem, & actiuam, & passiuam, ut ἐργάζομαί σε κακὸν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ὑπὸ κακοῦ, ipse malis afficior. Bud. Com.

Ἐργαλομύχη. terra culta, Theoph.

Ἐργάω. Separo. Accus.

Ἐργαλεῖον. τ. τὸ. instrumentũ, ferramentum artificum.

Ἔργανη. ης. ἡ. Minerua.

Ἔργανον. τὸ ἐργαλεῖον.

Ἐργασία. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quæstus, lucrum. Et ad omnia opera accommodatur, sicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία τροφὴς, id est πόνος, ματαιοπονία, Aristot. de Part. ani. 1. Et ἐργασία τῆς γῆς, cultus, subactio. Bud. Com.

Ἐργάσιμος. η. ὁ. cultus, fabricabilis, ut ἐργάσιμα ξύλα, lignа, quibus utuntur in operibus suis materiarij. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργασίμη. agricola.

Ἐργατὴς. τοῦ. ὁ. operarius.

Ἐργαστήριον. ο. τὸ. officina. Item fornix. Vnde ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur Demosthẽi, quæ prostat, & publicè meret stipem. Bud. Com. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργαστήρης. ὁ. tabernarius, opifex.

Ἐργατικὸς. ἡ. ὁ. operarius, operosus.

Ἐργατικώτατος. η. officiosissimus.

Ἐργαστῆναι. ἀπὸ τοῦ πίνειν ὑφαίνεσθαι.

Ἐργάτης. ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται, ucspæ quæ operantur, Arist.

Ἐργατίνης. ὁ. ὁ. agricola.

Ἐργάτις. ίδος. ἡ. operatrix operum ad uitæ usus attinentium, Minerua.

Ἐργάω, pro ἐργάζομαι.

Ἐργάτειρα, & ἐργάνεις. tuguria in agris, ubi serui quiescunt.

Ἐργάτεω. serui.

Ἐργαστισάτης. operum reficiendorum curator.

Ἔρκμα. ατος. τὸ. clausura, res, negotiũ.

Ἔργνύω. arceo, includo, abscondo.

Ἐργοδιώκτης. ου. ὁ. exactor operis, monitor.

Ἐργολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. opus faciendum cõduco, operam loco, rem perficiendam suscipio, redemturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores solent, quod genus Cicer. sequestres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus et sequestribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiuscemodi malefitijs suscipiendis operã suam locant. Neut. absol. Bud. Com.

Ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.

Ἐργολάβος. ου. ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργολάβοι quoq; dicti sunt sycophantæ & quadruplatores, quæstui delationes habentes, qui compendia sua comparant & confectantur ex alienis dispendijs atq; calamitatibus.

Ἐργολαμβάνω. opus assumo, negotium mihi sumo, solicitus sum.

Ἐργομανῶν. illudens.

Ἔργον. ου. τὸ. opus factum. Item lucrum, quæstus, usura, Demosth. Significat etiam ἀνάγκης, ut ἔργον ἦν, difficile erat, Demosth. Sic Vergil. Hoc opus, hic labor est. Ἔργα etiam dicuntur segetes, & arua, hoc est, τὰ ἀργασμένα, Xenoph. Est etiam officiũ & functio, ut ἐμὸν οὖν ἔργον δὴ, Hoc mei muneris est, Isocr. Ἔργον

σπουδῆ, est studiosè quippiam aggredi & contendere ad efficiendum, Isocr. τὸ ἔργον μοθώμενοι, manceps. Bud. Com.

Ἐργάτης. ὁ. qui urget operas.

Ἔργω, poëtice. mitto. unde derivatum est ἰοκάρυξ, qui longe iaculatur, Apollinis epith.

Ἐρεύδανος. ὁ, ἡ. operosus, durus.

Ἔρδω. facio, sacrifico, ἔρξω. Accus.

Ἐρεβεννὸς. ὁ. ὁ. obscurus.

Ἐρέβινθος. ὁ. ὁ. cicer, testiculus. Vnde ἐρεβίνθιον, cicernus. Vide Eras. prouerb. Cicernus Bacchus.

Ἐρεβολεῦω. palpo in tenebris, scrutor subterranea.

Ἐρεβόθεν. è tenebris.

Ἔρεβος. ους. τὸ. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεβυνθὸς. ὁ. ὁ. siliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus cõminutis, lomentum.

Ἐρεείνω. interrogo, quæro, duco. Accu.

Ἐρεθίζω. irrito.

Ἐρεθίσω. μ. ίσω. ω. σα. irrito, excito. Accusatiuo.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. &

Ἐρεθισμὸς. ὁ. ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικὸς. ὴ. ὸ. irritatiuus.

Ἐρέθω. irrito. Accus.

Ἐρείδομαι. disco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. ίσω. ω. σα. firmo, innitor, sustulcio, impetum sustimeo, ad finem perduco, figo. Item συνωσιάζω, Aristoph.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fissilis genus, cuius folia sternebant initiaturi, erica Gaza interprete.

Ἐρεκτὸς. ὴ. ὸ. fissus. Vnde ἐρεκτὰ, legumina contusa, τὰ χυτὰ, ut cyamus. Pausan. ἐρεκτὸν σπέρμα dicit, τὸν μὲ ἐκ ἄκρων δοκιμασμένον, ἀπὸ ὅτι λέπη ἔχουσι χυτόν.

Ἐρέμνη. μ. ήσω. ω. σα. scindo, circumeo. Accus.

Ἐρείσις. ιος. ἡ. fissio, fissura, sectio.

Ἐρέω. interroga, ἐρήσομαι.

Ἐρήιον. ου. τὸ. ruder & ruina.

Ἐρειπαίνω. ruina.

Ἐρείπω. μ. ήψω. ω. ψα. cado, diruo. Accus.

Ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentũ, sustentaculum.

Ἐρέω. τὸ ἐρέσθαι, interrogo.

Ἐρίβομαι. oberro.

Ἐρεμνὸς, pro ἐρεβεννὸς. ὴ. ὸ. tenebrosus, mortalis.

Ἐρεμνάω. nauigare.

Ἔρεξα. fecit.

Ἔρις. ιος. ὁ. Laneus.

Ἔρια. τὰ. alimenta.

Ἐρίδομαι. μ. ίσομαι. ω. ίσμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quasi τὸν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐρίδω. alo.

Ἐρίκω. tego.

Ἐρισία. ας. ἡ. remigatio.

Ἐρισιμίπα. ὁ. geometria.

Ἐρισμὸς. ministerium.

Ἐρίσσομαι. μ. ίξομαι. ω. ιγμαι. &

Ἐρίσω. remigo. Depon. absol.

Ἐρισσὸς. ὴ. urbs Lesbi.

Ἐριστύω. μ. ύσω. ω. υκα. vel ἐριστύνω. rugor, decipio, insto, contendo, prouoco.

Ἐριστὺς. ος. ὁ. rugamentum, irritatio, prouocatio.

Ἐρίτης. ου. ὁ. remex.

Ἐριτμὸν. ῦ. τὸ. &

Ἐριτμὸς. ῦ. ὁ. remus.

Ἐριτὸς, pro ἐρετὸς.

Ἐριτμῶσι. λάσσει ἀμύσσει.

Ἐριτυάω. cauillor, ludo.

Ἐρίπω. μ. ίψω. ω. ψα. ἐρίσω.

Ἐρισματόδης. flatulentus, ructus faciẽs

Ἐρύομαι. μ. ύσομαι. ω. σμαι. crucio, fremo. Depon. accus.

Ἐρυθρόδανον. τὸ. suffrutex, rubeia.

Ἐρυθρόδανος. ὁ. ἡ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρυθρός. ruffus, rubicundus.

Ἐρυθρόομαι. μ. οῦσθαι. π. ωσομαι. rubeo. Depon. datiuo.

Ἔρυθος. ε. τὸ. rubor, pudor. ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐρυθρόν.

Ἐρυθριάω. rubefio, ἐρυθριῶ.

Ἐρυθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. rubefacio, rigo. Accuſ.

Ἔρευνα. ης. ἡ. ſcrutatio.

Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ησάμην. Ϲ

Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ησα. ſcrutor, excutio. Bud. Com.

Ἐρετικός. ὁ. ἡ. ructus mouens.

Ἐρέσσω, pro ἐρέω.

Ἐρέφω. μ. ἐρέψω. π. ερεψα. tego, orno, corono. Accuſ.

Ἐρεχθεύς. εως. Athenienſis, ab Erechteo rege.

Ἐρεχθές. γέτος. ὁ. ſuffocatus, necatus.

Ἐρεχθόμενος. π. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, commotus à uentis.

Ἐρίζω, Ϲ ἐρίζω. μ. ίσω. π. ισα. ſcindo, Accuſ.

Ἐρίϕια ξυλά. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cæl. lib. 13. ca. 49.

Ἐρέω. μ. ήσω. π. ησα. dico, mandata renuntio, interrogo, ſignifico. Actiu. accuſ.

Ἐρωμαι. uolo interrogare.

Ἐρημαῖος. ſolitarius.

Ἐρημαι. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.

Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt, altera parte abſente, ut ἐρήμῃ καταδικάζειν, ἐρήμῃ ἁλῶναι, indicta cauſa damnare. Bud. in Annot. Ϲ Com. Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum.

Ἐρήμην. aduerb. indicta cauſa, nullo

defendente.

Ἐρημία. ας. ἡ. ſolitudo.

Ἐρημικός. ἡ. ὁ. deſolatorius.

Ἐρημίτης. ου. ὁ. eremita, ſolitarius.

Ἐρήματα. τὰ. pecora.

Ἐρημοδίκης Ϲ. qui ſolus ſuam cauſam agit.

Ἔρημος. ου. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, Ϲ ab hoſtibus uaſtatus.

Τῷ ἐρήμῳ διδόναι. ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentem pronuntiare: quod forenſi uocabulo nũc dicitur, dare defectum. Bud. Com.

Ἔρημος. ε. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.

Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωσα. deſolo. Accuſ.

Ἐρήμωσις. ιος. ὁ. deſolatio.

Ἐρημωτής. deſolator, uaſtator, ἐρημωτικός.

Ἐρλώμενος. in deſerto paſtus.

Ἐρμῆσθαι. firmari, innixum eſſe.

Ἐρητύω. καταπαύω, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.

Ἐρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionum intenſionẽ affert, Ϲ augmentum.

Ἐριαύχην. collo elato, uel procero.

Ἐρίβοι Ϲ. auguſtus, uenerabilis.

Ἐρίβωλος. ε. fertilis.

Ἐριβρεμέτης. ε. ὁ. magnitonans.

Ἐρίβρεμος Ϲ. ε. ὁ. ualde rugiens.

Ἐριβρύχιος. ſonorus, κοπυχος.

Ἐριβῶλαξ. ακος. ὁ, ἡ. ἐρίβωλος Ϲ, ferax.

Ἐριγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Ἐρίγδουπος. ε. ὁ. > abundãter pro ἐρίδουπος.

Ἐρίηρος Ϲ. argutus, ſonorus.

Ἐριγμίδια κύαμοι. freſæ fabæ.

Ἐριγνύω. claudo, abſcondo.

Ἐριδαίνω, Ϲ ἐριδμαίνω. μ. αινῶ. π. ηνα. contendo, irrito, diſco, perpendo, prouoco.

Ἐρίδουπος Ϲ. ὁ. ualde ſonans.

Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ισα. litigo, cõtẽdo. Neut.

Ἐρίζωος. uiuax.
Ἐρασμίας. ἦρος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors.
Ἐρίηρος. ου. ὁ. amabilis.
Ἐρικτύπος. ιος. ὁ, ἡ. magnisonus.
Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quā fert apis cum melle.
Ἐριθακίς. quædam arbor.
Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis solitaria, quæ à quibusdam syluia, rubeculam interdum Theodorus interpretatur.
Ἐριθαλίς. genus arboris.
Ἐρίθαλος. ου. ὁ, ἡ. ualde uirescens.
Ἐρίθεια. ας. ἡ. cōtentio, seruitus, concertatio.
Ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruio, temerè laboro & in uanum. Neut. datiuo.
Ἐριθηλής. ιος. ὁ, ἡ. ualde uirens.
Ἔριθος. ου. ὁ, ἡ. lanam tractās, pretio conductus, messor, agricola.
Ἐρικάνη. ης. ἡ. sepes.
Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.
Ἐρικυδής. ιος. ὁ, ἡ. gloriosus.
Ἐρίκω. seco, scindo.
Ἐρικώδης, uel ἐρικνώδης. disruptus.
Ἐρίμη. ἴξοδος.
Ἐρίμυκος. ου. ὁ, ἡ. ualde mugiens.
Ἔρινα. τὰ. grossi ficus.
Ἐρινάζω. caprifico.
Ἐρίνας. αδος. caprificus.
Ἐρινασμός. ου. ὁ. caprificatio.
Ἐρίνγμος. ου. ὁ. uentus procellosus.
Ἐρινεός. ου. caprificus, ficus syluestris.
Ἐρίνεος. est ipse fructus ficus syluestris.
Ἐρινύειν. indignari.
Ἐρινίς. ἡ. urbs Dorica.
Ἐρινύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia.
Ἐρι. ἡ. crinis, θρίξ. & superior siue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius separantur.
Ἐριόδους. ὁ. magnos habens denteis.
Ἔριον. ου. τὸ. lana.
Ἐριοπλύτης. ου. ὁ. fullo.
Ἐριούνης. ου. ὁ, ὁ. &
Ἐριούνιος. ου. ὁ. ualde utilis. Epitheton Mercurij.
Ἐριοπωλικῶς. dolosè: quemadmodum solent, qui lanā uendentes humectant, quo magis ponderet.
Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐριόω. laboro, maxime circa lanificiū.
Ἐρίπω. τὸ ἐρείπω.
Ἐρίπνη. mons, rupes, promontorium.
Ἐρηρέδαται. firmati sunt.
Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐρισθενής. ιος. ὁ, ἡ. præpotens.
Ἐρισμάραγδος. contentiosus, intractabilis.
Ἐριστάφυλος. ου. ὁ, ἡ. ex grandi, & generosa uua expressus.
Ἐριστήρ. ῆρος. ὁ. crumena.
Ἐριστής. litigator.
Ἐριστικός. ου. ὁ. discrepatiuus, contentiosus.
Ἐριστός. ου. ὁ. litigiosus.
Ἐρυσίβη. ἡ. frumenti pestis, squalor.
Ἐρισφάραγος. collo elato.
Ἐριχηλεῖν. ad contentionem incitare.
Ἐρίχηλος. ου. ὁ. contentiosus, promptus ad conuicia.
Ἐριτάβρυς. formidolosus.
Ἐρίτιμος. ου. ὁ. pretiosus.
Ἔριφος. ου. ὁ. hædus.
Ἐρίφυλλος. frondosus, multis aut magnis folijs.
Ἐριώδης. ιος. ὁ, ἡ. lanarius.
Ἐριώδυνον. dolorosum.
Ἐριώλη. ης. ἡ. uehemēs flatus siue uētus.
Ἐριῶπις. ιδος. habens magnos oculos.
Ἐρκάζειν. cauillari.
Ἑρκεῖος. ου. ὁ. Herceus, Iouis epitheton.
Ἑρκίτης. custos.
Ἕρκιον. ου. septum, uallum, munimentum, rete, περίφραγμα, δῶμα.
Ἕρκος. εος. τὸ. circuitus, septum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἕρμα. ατος. τὸ. inauris, aurium ornatus.

uem

Item lignũ quod supponitur naui, ne in terra marcescat, saburra, armamentis, ut anchora, funes & id genus alia. Scopulus Erasmo interprete.

Ἑρμαθλίων. Mercurij et Minervæ statua.

Ἑρμαί. stolones, inutiles fruticationes.

Ἑρμαῖα. τά. Cretensium festa. Cæl. lib. 7. ca. 44.

Ἕρμαιος. cumulus. Et ἑρμαιον. ὀ. τὸ. lucrum, res inventa, refugium.

Ἑρμαφρόδιτος. qui utrunq; habet membrum tam virile quàm muliebre.

Ἕρμαξ. sepes, scopulus in mari occultus.

Ἑρμάς. idem. (cus.

Ἑρμεῖος. ὁ. ὁ. & Ἑρμιακὸς. Mercurialis.

Ἑρμείας, poëtice. ὁ. ὁ. Mercurius.

Ἑρμῆ. Ἴσθι.

Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio.

Ἑρμηνεύομαι. μ. εὐσομαι. π. σθην. interpretor, in significatione passiua.

Ἑρμηνεὺς. ἐως. ὁ. interpres.

Ἑρμηνεύω. μ. εύσω. υ. σκα. interpretor. Accus.

Ἑρμῖνα. ας. ἡ. fulcrum lecti.

Ἑρμῆς. ου. ὁ. Mercurius, nuncius. παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. Et quia à cœna surgentes Mercurio probibare solebant, quasi somni præsidi, ἀρῆν quoq; pro ultimo posuerunt. Vnde Homer. τῷ νυμάτῳ σπένδεσκον. Cæl. lib. 17. cap. 6.

Ἑρμὶς, uel ἑρμὶν. ῖνος. ἡ. fulcra lecti.

Ἑρμινία. τὰ. idem.

Ἕρμιος. ου. ὁ. & Ἑρμίνα. ας. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinæ sacrum, quod asylum ince habebatur, si quis eò confugisset.

Ἑρμογλυφάν. ἰου. ὁ. uel ἑρμόγλυφος. sculptor Mercurij, statuarius.

Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ἡ. ars statuaria.

Ἑρμόπαν. Pan, quòd ex Mercurio natus sit.

Ἔρνιον. υ. ν. ficus caprifici.

Ἑρνόκομος. hortulus.

Ἔρνος. υ. ὁ. ramus, germen, caro.

Ἑρνώδης. νος. ὁ, ἡ. ramosus.

Ἔρξα. clausi.

Ἔρξιτω, pro εἰρξάτω. prohibebit.

Ἔρξω. pro εἴρξω. facere, per metathesim.

Ἔρξον. fac, prohibe.

Ἑρόας. gratiosus.

Ἔρομαι. μ. ἐρόμαι. μέσ. δόρ. β. ἠρόμην. interrogo, quæro. Item agitor, feror, Eurip. Depon. accus.

Ἔρος, Aeolice pro ἔρως. amor. Tradunt tamen grammatici, cum ε in bonam partem accipi debere, cũ υ uero pro flagitioso amore.

Ἑορτή. festum.

Ἑρπετά. τὰ. reptilia.

Ἑρπετόδηκτος. υ. ὁ. à serpente morsus.

Ἑρπετόν. ὁ. ὁ. serpens, reptilis.

Ἑρπυδών. ονος. reptatio.

Ἔρπις. uinum. παρὰ τὸ ἕρπουσας ποιεῖν, τὸν πίνοντας ἀμύητον.

Ἑρπιστικόν. ν. reptile.

Ἑρπύζω. μ. ύσω. π. υκα. uel ἑρπύω. serpo, repo. Neutr. absol. In præteritis augmentum per α diphthongum format.

Ἑρπυλλίδος. ὁ. ἡ. cicada.

Ἕρπυλλος. υ. serpyllum.

Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.

Ἑρπυστικά. τὰ. reptilia.

Ἕρπω. μ. ὑσω. π. φα. uado, serpo. Accipit autem augmentum per α diphthongum. Neutr.

Ἐρρᾳδῶς. celeriter.

Ἐρρίας. aries.

Ἐρρωδῶς. statim, cito.

Ἐρριζοῦνται. irradicantur, qui in radice manent.

Ἐρρίζωμένα. ut. ὰ. stabilita, radicata.
Ἐρρίζωθη. radices egisse.
Ἐρρικνωμένα. strata, contorta.
Ἐρρύθμισμένος. numerosus.
Ἐρρυτιδωμένος. rugatus.
Ἔρρω, Aeolice pro ἄρω. quod & φθάρω. pereo, euanesco, pessum eo. Bud. Cō.
Ἐρρώομαι. confirmor, inualesco.
Ἐρρωμενέστερος, &
Ἐρρωμένος. νος. ὸ, ὰ. constans, robustus.
Ἐρρώμενον. robur.
Ἐρρωμένως. fortiter, robustè.
Ἔρρωο. uale. Ἐρρῶσθαι ἀνῆρ, uale dicere, uale iubere, τὸ χάιρειν κελεύειν. Bud. Com.
Ἔρσαι. οἱ. agni recens nati & teneri hœdi.
Ἐρσῆς. ὸ. ἡ. ροσίδης, roscidus.
Ἔρσια. uerna, roscida, tenera.
Ἔρσος. ους. ros.
Ἐρσώδης. φῶς. ὸ. roscidus.
Ἐρυγάνη. eructo. de ieiunis dicitur, φάγωσι uero de saturis.
Ἔρυξις. ξεως. ὰ. ructus, eructatio. (nus.
Ἐρυγμίας. ᾶ. ὸ. ructum ciens, ut raphaEr
Ἐρυγμάνω. mugio.
Ἐρύγμιος. ᾶ. ὸ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.
Ἐρυγμός. ῦ. ὸ. bellum.
Ἔρυγξ. sepimentum.
Ἐρύγω. μι. ύξω. ξω. υγα. mugio. Neut. absol.
Ἐρυθάνω. rubefacio.
Ἐρύθεια. ας. ὰ. Erythea insula Geryonæ regia.
Ἐρύθρανα. radix quæ erythrodanū etiam dicitur, qua mulieres faciē pingunt, ἄλιζαρον & etiam dicta. Suid.
Ἐρυθίβιος. cognomen Apollinis apud Rhodios, quoniam ἐρυθίβλω appellāt ipsi, quam ἐρυσίβλω alij, id est rubiginem.
Ἐρυθμίαν συμμέτρων, pro ἐρυθμία. apta compositio membrorum.

Ἐρυθρὰ θάλασσα. ὰ. rubrum mare.
Ἔρυθρα. folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigresco.
Ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. rubefacio. Accusatiuo.
Ἐρύθημα. ατος. τὸ. rubor.
Ἐρυθαῖος. rubet, rubicundus.
Ἐρυθιάω. μ. άσω. π. ασα. erubesco, rubore suffundor. Et ad corpus refertur, ἀγχυόομαι uero ad animū. Neut abs. solutum.
Ἐρυθῖνος. οῦ. ὸ. piscis nomen rubelli, uel rubellus, Gaza interprete.
Ἐρυθρόδανον. ου. τὸ. color ruber & coccineus.
Ἐρυθροδανωμένος. rubiæ radice tinctū.
Ἐρυθροκάρδιος. ου. rubro corde, hoc est medulla.
Ἐρυθρόσκαλος. fugillatio corporis rubens & inflammata, sacer ignis.
Ἐρυθροποῦς. τὸ. quod habet pedes rubidos.
Ἐρυθρός. οῦ. ὸ. ruber, coccineus.
Ἐρυκακέω. μ. κύσω. π. κυκα. traho. Accus.
Ἐρυκανάω, & ἐρκανάω, & ἐρύκω. μ. ύξω. π. γκα. detineo, arceo, prohibeo. Ac.
Ἔρυμα. ατος. τὸ. castellum, liberatio, arx, propugnaculum, munitio.
Ἐρύμανθος. ου. ὸ. mons Arcadiæ.
Ἐρυμνός. οῦ. ὸ. munitus, tutus.
Ἐρυμνότης. ητος. ἡ. munitio.
Ἐρυμνόω. stabilio, munio.
Ἐρυμνόλης. superbus, molestus.
Ἐρύομαι. μ. ύσομαι. π. υσαμ. libero, custodio, obseruo. Depon. accus.
Ἐρύπω, τὸ ῥύπω.
Ἐρυσάρματος. ου. ὸ. auriga.
Ἐρυσάρματοι. οἱ, αἱ. uel ἐρυσάρματοι. celeres, currum trahentes.
Ἐρυσίβη. ης. ἡ. rubigo, erugo in segetibus, pruina. Bud. in Annot.
Ἐρυσιβώδης. νος. ὸ, ἡ. rubiginosus.
Ἐρύσιμον. τὸ. iris, trionum, agreste ma-

ſtuartium, alij frugibus annumerant, alij oleribus.

Ἐρυσίπελας. ſacer ignis.

Ἐρυσίπολις. ιος. patrona urbis, ab ἐρύω et πόλις, interiecto more Ionico propter metrum.

Ἐρυσκήπτρον. υ. τὸ. ἀσπάλαθος, planta ſpinoſa, quæ hodie ex Cypro affertur ſubroſace, ligni nomine.

Ἐρυσμός. pugna.

Ἔρυθος. ſportula.

Ἑρυτός. οῦ. trahibilis. τὸ ἑρυτὰ ξίφη, ſtricti gladij & exerti.

Ἑρύω. ύσω. traho.

Ἔρφος. υ. pellis, Nicand.

Ἐρχατίας. compactus.

Ἐρχαῦ. clauſi erant. Eſt autẽ tertia perſona à præterito pluſquam perfecto uerbi ἔργω.

Ἐρχαδεῖ. φρεγμός, ſepes.

Ἐρχατόω. clauſi erant, συνάχοντο.

Ἐρχθέντα. τὸν. in aqua ſuffocatum.

Ἔρχομαι. μι. ἐλεύσομαι. ἀόρ. β. ἦλθον & ἤλυθον. uenio. Depon. abſol.

Ἐρχόμενα. τὰ. futura.

Ἔρκος. ους. τὸ. reptio.

Ἔρμα. μ. ἀφῶ. ν. ἄρρηκα. ἀόρ. paſſiu. ἠρρέθην. dico, præcipio. Accuſ.

Ἐρρόαδε. quieſco.

Ἐρυάς, & ἰρυδιός. ὁ. erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam interpretatur, Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas, aut ciconiæ ſimilem, dictamq; quòd in paludibus uerſetur, quaſi ἐλόδιον. Cæl. libro 8. cap. 4.

Ἐρύω. quieſco.

Ἐρώδιος. flumen, cedens, deſiderabilis.

Ἐρωέω. μι. ήσω. ν. ηκα. fluo, mouеor, recedo, procedo, retraho, auerto.

Ἐρωή. ῆς. ἡ. deſiderium, impetus, receſſus, tractus.

Ἐρωμανῆς. perdite amans.

Ἐρωμένη. ἡ. amica.

Ἐρώμενον. ου. ſcortum.

Ἐρώμενος. ν. ὁ. amaſius, & amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως. ωτος. uel ῆρω Atticè. ὁ. amor, Cupido. Cæl. lib. 11. ca. 16.

Ἔρωσις. ἀφῶ.

Ἐρωτάω. μ. ήσω. ν. ηκα. interrogo, peto. Interdum pro παρακαλῶ. Differt autem à συντάσσομαι, ut Ammonius tradit.

Ἐρώτημα. ατος. τὸ. interrogatio.

Ἐρωτηματικός. ὴ. ὸ. interrogatiuus.

Ἐρώτησις. ιος. ἡ. interrogatio, propoſitio, quæſtio.

Ἐρωτικός. οῦ. ὸ. amatorius, fœdis amoribus deditus, in amorem propenſus. Ἐρωτικοί etiam dicuntur Veneri hymni.

Ἐρώτιον. ου. τὸ. imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτολαφία. libido.

Ἐρωτομανέω. impatienter amare.

Ἐρωτομανής. νος. ὁ. perditè amans.

Ἐρωτομανία. ας. ἡ. furioſus amor.

Ἐρωτύλος. υ. ὁ. amatorculus.

Ἐρωτύτη φῶ. ὁ, ἡ. mater amoris. Veneris epitheton.

E Σ.

Ἐς. in, apud. Bud. Com.

Ἐς ἀεί. ſemper, in perpetuum.

Ἐς ἄρ. quouſq, donec.

Ἐς αὖθις. in poſterum.

Ἐς δεῦ. ad auroram, per unum diem.

Ἐς δῦρο. hucuſq.

Ἐς ἑσπέραν. uеſperi.

Ἐς ἡμέτερον. ad noſtras ædes. eclipſis eſt, ἢ δόμα.

Ἐς ἴαλον. commodè, auſpicatè.

Ἐς ἐνιαυτὸν. in proximum annum.

Ἐς ὅ. donec.

Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.

Ἐς περι. quousque, interdum, quando.
Ἐς τι. donec.
Ἐς τὴν ὑστεραιαν. postridie.
Ἐς τὰνω. sursum uersus.
Ἐς τόδε. id est μέχρι τοῦδε.
Ἐς τὸ δέον. opportunè, ut decet.
Ἐς τὸ παραυτίκα. in præsens.
Ἐς ὑπερβολὴν. supra modum, cum excessu.
Ἔς, imperatiu. ἑόρ. 6. ab ἵημι. mitte.
Ἑσαγάρω. colligo.
Ἑσαὲ. semper, in perpetuum.
Ἑσαθρέω. intento, intueor.
Ἑσακοντίζω. tela mitto.
Ἑσάλτο. insiliit.
Ἑσάλω, ἑάλην. 6. passi. à σάλομαι. putrefactus sum.
Ἑσαφικνέομαι. accedo.
Ἑσάωθεν, pro ἐσάωσαν. saluati sunt.
Ἑσβαίνω. ingredior.
Ἑσβάλλομεν. uenimus, Lucia.
Ἑσβάλω. deuoluo me, immitto, ingredior.
Ἔσβολή. irruptio, inuasio, ingressus, exporrectio.
Ἑσόκεν. donec.
Ἑσόρακα. τὰ. palearia.
Ἐσπρομή. ῆτ. ἡ. impressio.
Ἔσσα pro ἴσα, Atticè.
Ἐσφαρέω. intulisse.
Ἑσφέρω. irrepo.
Ἑσχάνομαι ingredior.
Ἔσωθεν λέγειν. dicturum.
Ἐσωγάδης. admirabilis.
Ἔσωθρωκάς. sustuleris, Attice. Bud. Comment.
Ἑσωμίομαι. refero.
Ἔσωνις. ὄν. ὁ. dux.
Ἑσωρίω infarcio, infero.
Ἐσῶ. ἃ. aliqua.
Ἑῶθεμα. ἀτος. τὸ. &
Ἑῶθες. ἔσσος. ἡ. uestis, uestimentum.
Ἑῶθέω. μ. ἴσω. π. τικα. comedo. Neutr. genitiuo uel accus.
Ἐῶθός. ὀῦ. ὁ. bonus, frugi.
Ἐῶ' ὅτε, et ἐῶ' ὅτου. alicubi, quãdo, quatenus. Sic Cicero dixit, Est enim quatenus amicitiæ uenia dari possit.
Ἔῶθρον. insilij.
Ἐῶθω. ὀῦ. ὁ. ἐῶθες, uestis.
Ἐῶ' ὅτε, & ἐῶ' ὅτε. est quandoque, quondam, aliquando, interdum, fortassis, sæpe.
Ἔῶθω, pœt. comedo. ἐῶθῶ uero τὸ ἐῶθέσμαι. Neutr. accus.
Ἐωία. legatio.
Ἐωιάω. emitto.
Ἔωιε. ιος. desiderium, itio.
Ἐωιτήριον. τὸ ἐν μέσῳ αὐλαῖον.
Ἑωκαμμένα. septa, præscripti termini intra quem pentathli certabãt.
Ἑωκαμμένον. animaduersum, consyderatum.
Ἔωκαφαμμένον. cõmentitius, falsus.
Ἐωκαφαμμένον. adumbratum.
Ἐωκαφαμμὸς. ἐωκαφαμμένος, in umbra enutritus.
Ἐωμαλόω. medium digitum ostendere cõtractis cæteris, ignominiæ causa, Suid. & Eras. Chil.
Ἐωκλάω. includo, induco.
Ἐωκλικὸς. obsecrans, adhærens.
Ἐωκοδῶ. atterere, radere.
Ἐωκομιδή. commeatus.
Ἐωκορδισμένος. alliũ olens, qui allium comederit, irritatus. Sumptum à natura allij siue cepæ, humores ex oculis prouocantis.
Ἐωκορδίσσει. ὁ. q plorare fecerit, quòd qui alliũ tractãt lacrymari cogãtur.
Ἔωκυ, pœt. sum.
Ἑωλὸν, Dorice pro ἐῶθὸν. bonum.
Ἐωμανιάομαι. quæro, male habeo.
Ἐωμὸς. οῦ. ὁ. examen apũ, & hominum multitudo. Et translatè pro grege siue legione ponitur.

Ἑστίᾳ. ἀσκεπαρνίᾳ.
Ἕσυ. induisses.
Ἑστηκεάμενος. habitans.
Ἑσοπτρόειδὴς. ὁ. simile speculo.
Ἔσοπτρον. ου. τὸ. speculum.
Ἐσόρμι. retro.
Ἐσπάσα. insumpsit.
Ἐσπάδατο. dissectus fuit, periit.
Ἐσπαλμένος. condensatus.
Ἐσπέμπομαι. accerso.
Ἐσπεμπόμενος. ὁ. accersitus.
Ἔσπερ. in posterum.
Ἑσπέρα. ας. ἡ. uespera. Et adiectiuè, ut ἑσπέρα λάλα, crepusculum uespertinum.
Ἑσπέρας, aduerb. uesperi.
Ἑσπερινός. οῦ. ὁ. uespertinus, occiduus.
Ἑσπέριος. ον ὁ. occidentalis.
Ἕσπερος. ε. ὁ. uesperus stella occidentalis.
Ἔσπετε. dicite.
Ἕσπομαι. sequor. Depon. datiuo.
Ἕσπετο. sequebatur.
Ἔσπω. dico.
Ἔσπον. ὁ. pro εἶπον, antiqui dixerunt.
Ἕσσα. induta es.
Ἔσσαμεν. dormiuimus.
Ἔσσαν pro ἦσαν. erant.
Ἔσσατο. indutus est.
Ἔσσεν. indutus erat.
Ἔσσεται, Doricè. erit.
Ἐσσήν. ἐνος. ὁ. rex propriè apum.
Ἐσσί. es, est, poëtice.
Ἔσσυ. ἐνδύω, induti sunt.
Ἕστηρ. uestis.
Ἐστᾶσιν. uincuntur. ἑστᾶσθαι, uictum esse, Herodo.
Ἔστασμαι. motus sum, impulsus sum.
Ἑστηκότως. studiosè, certatim.
Ἑστηκώτως. uicti.
Ἑστᾶτο. repellerentur, uincerentur.
Ἑστὼ. licebit.
Ἑστ' ἄν. quousque, donec.
Ἔστασαν. steterunt.
Ἐστεφανώμενος. ὁ. spicatus.
Ἕστι. donec.
Ἐστεφάνωται. coronatum est.
Ἔστη. stetit, sedatum est.
Ἑστήκω. μ. ἑστήξω, & ἱστήξομαι. permaneo, constanter sto, perennis sum, existo.
Ἑστῦ& . interim.
Ἑστήκατι. hæret.
Ἑστῶσαι. existant.
Ἑστιά. ᾶς. ἡ. focus, lar, Vesta. παρὰ τὸ ἵστασθαι, quod prima domos ædificarit. Vel παρὰ τὸ ἵδη, quoniam ubiq; coleretur, simulacráq; eius sedentis habitu struerentur. Cæl. lib. 8. ca. 30.
Ἑστιάδες. αἱ. Vestales uirgines.
Ἑστιάσομαι. epulor, conuiuium agito.
Ἑστίασις. ιος. ἡ. epulatio, conuiuium.
Ἑστιατόρια. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij, cœnaculum.
Ἑστιάτωρ. ορος. comestor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.
Ἑστίαχ& . custos domus, Iupiter.
Ἑστιάω. μ. άσω. ω. aor. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ut ἱστᾶ σι, sicut δυμᾶ σι: & ἱστιῶμαι ἰγὼ, sicut δυμῶμαι. Translate uero potest pro oblectari, reficere: & cum genitiuo construitur. Plato de Rep. lib. 9. ἱστιᾶν λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, Pascere & satiare animum disputationibus honestis. Synes. cum datiuo, καὶ ἱστία τοῖς λόγοις, Oblectat eorum animum. Bud. Com.
Ἔστιν. aliquando, licet, est.
Ἔστιν οἵς. quibusdam.
Ἔστιν οὐτινας. aliqui. οὐκ ἔστιν οὐτινι, nulli, οὐκ ἐς' ὅτῳ, nulla est causa. Bud. Comment.
Ἔστιν ὅτε τρόπου, &
Ἔστιν ὅτε. quodammodo, quadantenus. Bud. Com.

Ἔστιν ὁτ. aliquando.
Ἐστινῦν. alicubi, aliquando.
Ἔστιν οὕς. aliquos.
Ἔστιν ὅτε. ὅτε ἔστιν ὅτε.
Ἐστιοπάμων. paterfamiliâs. Cæl. lib. 8. cap. 18.
Ἐστιοῦχος. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur, ἑστίαρχος.
Ἕσυ. indutus erat.
Ἐσφύετο. aperiebatur, ἀνοίγετο.
Ἐσφαγίζετο. ingemiscebat.
Ἐσόρεσε. strauit.
Ἐσός. plenus.
Ἐσπεπιεσμένα. lanariæ herbæ radice curata.
Ἔσω. sit, esto, ἐκπρόπαλαι, ἔστω.
Ἔσω νόμια τὰ κεκυρῶσθαι. quod arbitri statuerunt, id semel ius ratumq; esto. Verbum iuris est, quo significabant se nolle in aliud maius iudicium prouocare. Bud. Com.
Ἕσυρ. instrumentum illud quod inseritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.
Ἐσύθη. motus est cum impetu.
Ἐσφάγη. iugulum.
Ἐσφιγμένα. constricta.
Ἐσφοιτᾶν. ingredi.
Ἐσχαναῦν. uas æreum.
Ἐσχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item duritiæ & ueluti crusta, qua obducuntur uulnera. Cæl. lib. 16. ca. 18.
Ἐσχαρίτης. ου. ὁ. qui foco præest.
Ἐσχάριον. thuribulum.
Ἐσχάρα. ιδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium uas, facula.
Ἐσχάτης ἄρτος. panis clibanites, hoc est in clibano coctus.
Ἐσχαρόω. more ignis crustam inducere.
Ἐσχάρα. piscis quidam.
Ἐσχαρωτικός. ὴ. ὸ. obducens crustas.

Ἔσχατιά. ᾶς. ἡ. ἡ. extremitas. Late aut patet. nam ἐσχατιὰς uocabant agros & prædia ab urbibus semotiora, quasi in finibus sita cuiusq; territorij, Aristot. Polit. 7. Significat etiã locum abstrusum, & recessum extimum, Synes. Basilius pro solitudine posuit. Apud Homer. Iliad. 9. significat τὰ μάλα τοῖς ἀμύνειν ἐσχατιὰ. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionys. Præterea oras & extrema cuiusque rei, Aristid. in Xerxe. Bud. Com.
Ἐσχατιάω. ῶ. ἀσω. ω. ακα. sum extrema in parte.
Ἐσχατόγηρως. decrepitus.
Ἔσχατος. η. ὸ. extremus, summus, nouissimus.
Ἐσχάτως. summè, extremè, nouissimè.
Ἔσω. intrò, ut ἔσω ἀείρομαι. Tamen ἔσω εἶναι, & ἔσω δόμων potius est prouidere.
Ἔσω. induisses.
Ἔσωθεν. intrinsecus, intus.
Ἐσωμιτόσασθαι. introducere.
Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aspectus.

ΕΤ.

Ἑτά. uera, bona.
Ἑτάζω. μ. άσω. ω. ασα. scrutor, examino.
Ἑτῆρα. ας. ἡ. amica.
Ἑταιρία. ας. ἡ. sodalitas.
Ἑταιρῖος. sodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut sodalitij iuris disceptatorem. Bud. in Annot.
Ἑταιρόω. μ. ώσω. ω. ώκα. societatem ago.
Ἑταιρίων. μ. ίσω. ω. ικα. scortor.
Ἑταίρη. socia.
Ἑταίρησις. ἑταιρία.
Ἑταιρία. societas.
Ἑταιρίδιον. ου. τὸ. meretricula.
Ἑταιρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. adiutores & socios assumo.

Ἑταιρά.ἡ. scortum.
Ἑταιρικός. meretricius.
Ἑταιρίστριαι.αἱ. tribades.
Ἑταιρίτης.ὁ. scortatio.
Ἑτᾶρος.ου.ὁ. sodalis, quo nomine proprie dicuntur qui eadē ætate, eadem uitæ consuetudine actioneq; inter se diu uixerūt. Et ἑτᾶρος esse potest, qui non sit tamen φίλος. Sic Matth. 26, dominus noster ad Iudam loquens, ἑτᾶρε ἐφ' ὃ πάρει; Sodalis qua de causa ades? Non tam amicum quàm sodalem appellans.
Ἑτερόω. muto, altero.
Ἑτέρυ. uere.
Ἑταιρία. amicitia, sodalitia.
Ἑταῖρος.ὁ.ὁ. socius, amicus, pro ἑτᾶρος,
Ἕτασις. extensio.
Ἑτασμός. inquisitio.
Ἑτασίμυθος.ὁ. q de suis malis diuinat, alio nomine ἐγγαστρίμυθος dicitur, de quo supra.
Ἕτνα, pro ἔρτνα, arma.
Ἐτίθεσαν. obediuerunt.
Ἑτνος.ου.ὁ. anniculus.
Ἐτυλίτερον. perfectius.
Ἑτυλός. piscis quidam.
Ἑτυλμότης. qui perfectam mercedem accipit.
Ἑτυμοκάδαι.οἱ. familia erat apud Athenienses magna & illustris, ex qua sacerdotes constituebantur, à Bute sacerdote quodam deducta origine, authore Suida.
Ἑτοιμῶς.οἱ. fideliter seruientes.
Ἐτόκρητες.οἱ. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenses.
Ἑτόν. uerè, propriè, recens.
Ἑτός.οῦ.ὁ. uerus.
Ἑτεοκλῆς.ἰος.ὁ, ἡ. uicissim, modo huic, modo illi fauēs, pollens. Epitheton ut
Ἑτέρπλα. aliqua quædā. (cloriæ.
Ἐτεφανοφαλῶ. desipere, Aristoph.

Ἑτερημέρως. uicissim, & mutuas sortes habentes, per dies uariatas.
Ἑτερήμερος. alternis diebus uiuens, ut Tyndaridæ.
Ἑτερίρια. ambigua.
Ἑτέρως, pro ἑτέρα.
Ἑτερογενής. alienigena.
Ἑτερόγλωσσος.ὁ.ὁ. diuersilinguis, qui alterius est linguæ.
Ἑτερόγναθος.ον.ὁ. edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.
Ἑτερογνάμων.ονος.ὁ, ἡ. discors.
Ἑτεροδιδασκαλῶ. diuersa docere, diuersis doctoribus uti.
Ἑτερόδοξία. praua opinio.
Ἑτεροζυγῶ. iugum ducere, cū alienigena, aut diuersæ sectæ homine cōiugi.
Ἑτερόθρος. alienigena. (gi.
Ἑτεροίως. alternatim, diuersè.
Ἑτερόϊος.ον.ὁ. alternus, diuersus.
Ἑτεροιόω. muto.
Ἑτερόωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidem mutata.
Ἑτερολιτής.ὁ. declinis.
Ἑτερόμαχος. ex altera parte uillosus, cui opponitur ἀμφίμαχος.
Ἑτερομάχλῶ. uestis dicebatur seruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάχλος. Ab axillis sic dicta, quas μαχάλας uocant.
Ἑτερομόλιος.ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη, causa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur.
Ἑτεροπροσωπικός.ἡ.ὁ. diuersæ personæ.
Ἑτεροπροσωπῶ. persona differo.
Ἑτεροῤῥιπής. in alteram partē uergens.
Ἑτεροῤῥιπῶ, & ἑτεροῤῥοπῶ. ad alteram partem flecto, instabilis sum.
Ἕτερος ε.ὁ. alter. Ἑτέρως τρέπεσθαι, aliò deflectere. Bud. Com.

Ἑτβόσε. aliò, ἀλλόσε.

Ἑτβοσοιχ&. ἀσύμφωνος.

Ἑτφάτομ&. ον. ὁ. phalanx, à frontis diuersitate appellata.

Ἑτβότης. ητος. ἡ. alteratio.

Ἑτβοῦσιος. alius, diuersus.

Ἑτβόφθαλμος. ὁ. qui altero priuatus est oculo casu aliquo, μονόφθαλμος uerò, qui nunquam præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Confunduntur tamen.

Ἑτβοφυὴς. alibi enatum, diuersæ naturæ.

Ἑτβόφυλος. alienigena.

Ἑτβοφωνία. ας. ἡ. diuersitas uocis.

Ἑτβόω. μ. ώσω. σ. ωκα. altero. Accus.

Ἑτθόθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.

Ἑτθύσματα. τὰ. uocabula, quæ circa idē subiectum diuersitatem significant, ut ascensus & descensus.

Ἑτθόω. aliò.

Ἑτθύσις. εως. ἡ. alteratio.

Ἑτίτυκτο. extiterat.

Ἔτοξε. fecit, struxit.

Ἑτοιμᾶ. uera loquitur. & ἐτήτυμα, uerum.

Ἔτος. ου. ὁ. ciuis, coætaneus, socius necessarius. unde illud ὅλεθρον pro ὄλεθρον, amice.

Ἑτησίαι. αι. Etesiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuersarij. Ab ἔτος. Gel. li. 2. ca. 22.

Ἐτήσιος. ου. ὁ. annuus, anniuersarius.

Ἐτήτυμος. ε. ὁ. uerus, pro ἔτυμος, ἀληθής.

Ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, posthæc, in posterum, deinceps. ἐπὶ pro eodem.

Ἔτιλλ. insuper.

Ἔτι τὸ νῦν. adhuc.

Ἔτι μᾶλλ. huc usq; adhuc, etiam, præterea.

Ἔτι μόνον. tamen modo.

Ἔτι τοίνυν. iam uerò, atq; etiam.

Ἐτίτυνε, ἐτίτυσε, ἐτίτυσο. apud Synes. & Homerum, pro ἐτίθει, & cætera. Bud. Com.

Ἐτίτλω. pario.

Ἐτυρόγαλα. farina cum lacte.

Ἔτυρος. ου. τὸ. faba elixa.

Ἑτοιμάζω. μ. άσω. σ. ασα. paro, prompto, paratum & expeditum reddo. Acc.

Ἕτοιμ&. η. ον. ὁ. paratus, promptus, propensus.

Ἑτοιμασία. ας. ἡ. &

Ἑτοιμότης. ητος. ἡ. promptitudo, alacritas.

Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctanter.

Ἔτος. ους. τὸ. annus.

Ἐτός. incassum, friuolè.

Ἑτυμολόγος. η. ον. ὁ. ἡ. ueridicus.

Ἑτυμολογία. ας. ἡ. dictio est composita ab ἔτυμ&. uerus, & λόγος, sermo, uel loquutio: quasi uerilo, quium, ut Cicero interpretatur. uel notatio, qui dicit rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boëtius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.

Ἐτυμόδρυς. ueriquercus, roboris sine quercus species, quæ glandes cæteris suauiores gignit.

Ἕτυμ&. η. ον. ὁ. ἡ. &

Ἔτυμόνοος. uerus.

Ἐτύμως. uerè.

Ἐτύχθη. effectus est.

Ἐτώσια. incassa, stolida, uana.

Ἐτωσιφόρος. ὁ. ἡ. ὁ. & ἐτήσιος. ου. ὁ. iners, inutilis, stolidus, inanis. Homerus, ἐτήσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

EY.

Εὖ. bene.

Εὗ. sui, αὑτοῦ, uel σεαυτοῦ.

Εὖ διάγειν. bene agere.

Εὖβοια νησὶ πλείστα δοξοῦσα εἶναι νῆσος δόξαμεν.

λόμαι. Sicut νῦκα χειμάτων, pro κλύσεις ὕδατ ἰκανῶν.

Εὐβάλλ. boni consulere.

Εὖ ἴσθι. uel nihil, uel utiq (inquit Bud.) significat. Lucian. Αἰχυσόμενον ἂν νῦν ἴσθι ὑπ' αὐτῶν. Idem est autem quod Ciceroni mihi crede.

Εὖ μάλα. scite admodum, commodum, optimè.

Εὖ οἶδα. certo scio.

Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur τὸ ποιεῖν.

Εὖ ποιεῖν. ut debebat, ut par erat. Bud. Com.

Εὖ πράττειν, & χαίρειν, auspicia sunt epistolarum. Vsurpatur & ad earum finem indifferenter. Bud. Com.

Εὖα, pro ἴα. Item ἀπὸ uocis hirci imitatio, qua uoce hirci cum puteũ saltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίσομαι. μ. ἰζομαι. π. ισομαι. &

Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nũtio. Dicitur autem εὐαγγελίζω τί, uel per accus. εὐαγγελίζω τι.

Εὐαγγέλιον. ε. τὸ. bonum, fausti̇́q nuntium. Vnde & Apostoli usurparũt hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortalũ generi exhibitæ per Christum annuntiatione. Ponitur quoq pro præmio, quod dari solet lætum afferenti nuntium. Hom. Odyss. ζ. εὐαγγέλιον ἀγαθοῖσιν. Et apud Isocrat. εὐαγγέλια θύειν, pro sacrificio quod fiebat pro rei fœliciter gestæ narratione. Sic Cic. ad Atti. O suaues duas epistolas, quibus euãgelia deberi fateor.

Εὐαγγελιούμενος. renuntiaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐάγης. τὸ. fas.

Εὐαγὴς. ἐστ. ὁ, ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. Huic opponitur ἀναγὴς. Εὐαγὲς τὸ χαίρειν, qui homicidio manus non cõtaminauit. Bud. in Annot. & Cõ.

Εὐάγιστος. ε. ὁ, ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ε. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαγρία. ας. ἡ. prospera captura, opima præda.

Εὐάγωγα. τὰ. quæ facilè reijciuntur & execrantur.

Εὐαγωγός. ὁ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus, tractabilis. Bud. Com.

Εὔαδε, pro ἤδεσε, ἄδσε, & Aeolice ἄνα. δε. placuit.

Εὐαδὴς, & ἀνὴς. placidus, tranquillus.

Εὐάζειν. lugere.

Εὐάιρτος. ε. ὁ, ἡ. facilis expugnatu.

Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior sentiendi.

Εὐαίσθητος. ε. facilè sensilis.

Εὐαλοιφόντες. οι. ad iactandum apti.

Εὐαλῶς. facilè.

Εὐάλωτος. ε. ὁ, ἡ. facilis captu, ignarus.

Εὐανάγνωστος. τὸ. legibile.

Εὐανάδοτος. ε. ὁ. digestu facilis.

Εὐανάκλητος. ε. ὁ. qui facilè pacari potest, renocabilis.

Εὐανάληπτος. facilis apprehensu.

Εὐανέλεγκτος. confutabilis.

Εὐανδρία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.

Εὔανδρος. ε. ὁ. bonos uiros habens.

Εὐάνεμος. ε. ὁ, ἡ. uentosus.

Εὐανθίσατος. suaue olens.

Εὐανθὴς. ἐστ. ἀνθαλὴς, ὡραῖος, floridus.

Εὐάντιος. placidus.

Εὐάντητος. ε. ὁ. obuius, expositus.

Εὐάρτυ ξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.

Εὐαυξὲς. τὸ. quod amplè augeri potest.

Εὐαυξὴς. ἐστ. ὁ, ἡ. auctus, procerus.

Εὐαφαρτασία. ας. ἡ. comitas.

Εὐαφίητος. ε. ὁ facilè penetrabilis.

Εὐαφόβητοι. οι. propensi ad patiendum.

Εὐαφόβητος. ε. ὁ. facilem descensum habens.

Εὐαπόδακτος. ε. ὁ. manifestus, bene demonstratus.

Εὐανάντητος. ε. ὁ. absolutus, liber.

Εὐαρίεια. placabilitas, placidè composita mens.

Εὐαριστήριος. ε. ὁ. &

Εὐάρμοστος. ε. ὁ. placidus.

Εὐαριστῶμαι, & ἐυαριστῶ. hilariter affectus sum, placidè me habeo. Plutar. εὐαριστήσαιμι ἂν τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν ἀφοσιώσει, Libens acquieſcerem, & hilariter comprobaret. Bud. Com.

Εὐάρμοστος. bene compoſitus.

Εὐαρίθμητος. ε. ὁ, ἡ. exiſtens in numero bonorum, numeratu facilis, non multus, paucus.

Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.

Εὐάρμοστος. ε. ὁ, ἡ. congruus.

Εὐαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.

Εὐαρχίζω. primitias facere.

Εὐαστήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epiketon, ab εὐοὶ, quæ bacchantium uox eſt.

Εὐαυξέστερος. ε. auctior.

Εὐαφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. qui facilè tangi poteſt.

Εὐάφορα. facilia aſpectu.

Εὐβάκτητος. ε. ὁ, ἡ. facilis portatu.

Εὐβάτη. ης. ἡ. ouatio.

Εὔβιος. ε. ὁ. compos, uitæ facilioris.

Εὐβίοτος. ε. ὁ. cui uictus facilis.

Εὐβιώτατος. qui abundè uiuit.

Εὐδιαβόλητος. ε. offenſioni expoſitus.

Εὐβοᾶ, pro ἐυβοΐα Attici dicunt.

Εὐβοια. ας. Euboea, inſulæ et urbis nomẽ

Εὐβοϊκός. Euboenſis.

Εὐβοϊκὴ κάρυα. ἡ. nux Euboica, iuglans.

Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.

Εὔβοτος. ε. ὁ, ἡ. fertilis, pinguis, terra apta paſcuis.

Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum conſilium.

Εὔβουλος. ε. ὁ, ἡ. prudens, conſultus.

Εὐβρωτος. ε. ὁ, ἡ. bene comeſtibilis.

Εὐγάλακτος. bene nutriti.

Εὖγε. euge. Laudantis autem uox eſt,

exultantis, & aſſentientis, ſiue congratulantis, Latinis quoq; in uſu.

Εὐγλοτ, ſiue ἐυγεῖον. τὸ. locus bonæ terræ. (litas.

Εὐγγένεια. ας. ἡ. uel εὐγενιὰ, Ionice. nobi-

Εὐγενής. ε. ὁ. nobilis, generoſus. ab εὖ & γένος. Item barbatus, iubatus, uilloſus. nam uillos nonnunquam εὐγένειον uocant.

Εὐγενής. τὸ. εὐγένεια.

Εὐγενής. ἐος. ὁ, ἡ. generoſus.

Εὐγενῶς. ὁ, ἡ. Attice. &

Εὐγεωρ. ε. τό. pro ἐυγλοτ. fertilis, pingue ſolum.

Εὐγηρία. ας. ἡ. cõmoda ſenectus, quieta.

Εὐγηρότατος. uenerabilis, ſenex.

Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.

Εὔδοξα. ατος. τὸ. iactatio, gloria.

Εὐδοξομοιῶ. μ. ὁσω. π. ωσα. beneuolus ſum, fidem bonam agnoſco, bonæ fidei ſum.

Εὐδοκίμον. conſentaneum, gratum.

Εὐδοκιμοσύνη. ης. ἡ. εὐνοια, gratitudo animi, beneuolẽtia, æquitas, et æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoſcit.

Εὐδοκίμων. ονος. ὁ. gratus, benignus, ſimplex, æquus, & bonus uir.

Εὐδοκιμῶτος. benignè, candidè, animo grato & æquo, patienter.

Εὔδοκος. ε. ὁ. & εὔδοτος. bene notus, notabilis.

Εὐγόνατον. geniculatum, internodios habens.

Εὐγονία. ας. ἡ. bona generatio.

Εὔδονος. ε. τὸ. uis moderata.

Εὐδαιμονέστατα. fœliciſſimè.

Εὐδαιμονῶ. μ. ὁσω. π. ωσα. ſum fœlix.

Εὐδαιμονία. ας. ἡ. fœlicitas, diuitiæ, fortuna proſpera, τὸ εὖ ἔχειν δαίμονα ἔχειν, ſecundum Plato. δαίμονα δὲ καλεῖ τὴν τῆς ψυχῆς εὐνομίαν.

Εὐδαιμονίζω. μ. ίσω. σ. κα. beatifico, beatum dico. Dicitur autem ἐυδαιμονίζω σε τῆδε, & ἐυδαιμονίζω σὲ τῆδε, Attice pro, Hoc nomine fœlicem te iudico. Prisc. lib. 18. & Bud. Com.

Εὐδαιμονισμός. ὁ. fœlicitas.

Εὐδαιμονιστέος. ον. ὁ. fortunatus existimandus.

Εὐδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus.

Εὐδάπανος. τὸ. quæ sunt facili sumptu, & modico.

Εὐδάπανος. ὁ, ἡ. liberalis.

Εὐδαρκὴς. ὁ. acutè uidens.

Εὐδιάνοτος. ὁ. bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.

Εὔδιχθος. ὁ. Sylucsus.

Εὔδον. dormiebat, Iliad. λ.

Εὔδηλος. ὁ, ἡ. perspicuus.

Εὐδία. ας. ἡ. tranquillitas, serenitas.

Εὐδιάβολος. ὁ, ἡ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

Εὐδιαστάτος. spatijs interpositis.

Εὐδίαυστος. fenestra in naui per quam egeritur sentina.

Εὐδιαίτητος. ὁ. facilè scissilis, citissimè penetrans, pellucidus.

Εὐδιάλλακτος. ὁ. beneuolus.

Εὐδιάλακτος. ὁ, ἡ. facilis recõciliatu.

Εὐδιάλεκτος. affabilis.

Εὐδιάπρακτος. ὁ. ὁ. facile expositus præda.

Εὐδιάφθορος. ὁ. ὁ. facilè corruptibilis.

Εὐδιαφόρητος. est cui facilè succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.

Εὐδιάχυτος. ὁ. diffusu facilis.

Εὐδιξία. ας. ἡ. iustitia.

Εὐδίωκτος. ὁ. ὁ, ἡ. agitabilis, facilis motu

Εὔδιος. ὁ. ὁ. facilis uersu, placidus.

Εὐδίοδος. ὁ. ὁ. accessibilis, facilis transitu.

Εὐδίσκλος. ὁ. ὁ, ἡ. perspicuus.

Εὔδιος. ὁ. ὁ, ἡ. serenus, tranquillus, expositus aëri.

Εὐδιόω. tranquillus sum, & serenus.

Εὔδμητος. ὁ. ὁ, ἡ. bene fabricatus.

Εὐδοκιόομαι. μ. ίσομαι. commendabilẽ opere me deo probo.

Εὐδοκέω. μ. ίσω. σ. κα. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquem, et bene ei uolo, cupioq; Diodo. οὕτως ἐυδοκίσας ὧν ἔχω, Beneuolentiæ affectu propẽsus erga hospitem suum.

Singularis cuiusdam affectus hæc uox est, intime propensum animum exprimens, quemadmodum patris uolũtas est, qui in filio, quem summopere probat, unice sibi placet. Sic Lucæ. 3. σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα, Tu es filius meus, filius inquã dilectus, in te animo meo obsecutus sum. Accipitur apud Lysi. ἀντὶ τοῦ ἐυδοκιμεῖν, hoc est probari, & existimatione clara esse. Bud. Com.

Εὐδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitum. Gregor. de Christo, ἐκεῖνα τῆς εὐδοκίας, ταῦτα τῆς ὑποστάσεως, Illa spontaneam & consentientem, propensamq; animi affectionẽ, hæc potestatem declarãt. Sic quod deo perplacuit, εὐδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Ecclesiast. 1. εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης. Et ad Ephes. 1. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionẽ designauit per Iesum Christũ in seipso, pro affectu propenso uoluntatis suæ. Et Ecclesiast. 18. ἐὰν χορτάσῃς τὴν ψυχήν σου εἰς εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, Si animo tuo indulseris pro affectu procliui cupiditatis. Bud. ibidem.

Εὐδοκιμέομαι. &

Εὐδοκιμέω. μ. ίσω. σ. κα. probus habeor, nomen assequor, clarus fio, magni fio, bene audio, sermone homi-

num celebror, bonam famam & nominis splendorem assequor, placeo, in pretio sum, censeor. Bud. Com.

Εὐδόκιμος. ε. ὁ. probus, admirãdus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκιμῶντες. οἱ. præclari.

Εὐδοξέω. sermone hominum celebror, hoc est εὐδοκιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, existimatio bona, gloria.

Εὔδοξος. ἔνδοξος. Bud. Com.

Εὐδύναμις. ιος, potentia.

Εὔδρομος. ε. ὁ. equus qui incedit tolutim. à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè uestigia.

Εὐδρομῶντες. οἱ. agilitate uolantes.

Εὐέδρως. firmiter, ἀνέδρως.

Εὐεκκίμητος. ε. ὁ. iaculandi peritus.

Εὕδω. dormio, dico, iaceo. Neut. absol.

Εὔεδρος. tutus, firmus.

Εὐειδής. ἐος. ὁ, ἡ. pulcher, bona indole præditus. Proprie de mulieribus dicitur, quemadmodum εὐανδὴς de uiris.

Εὐεκτέω. robustus sum, ualeo.

Εὔεκτος. ε. ὁ. obediẽs, bene cedens, persuasibilis.

Εὐέκτως. facilè, promptè.

Εὔηλος. ε. ὁ. apricus.

Εὐεμματῶ. ἡ. uestibus pulchris ornata.

Εὐέσματος, ὁ

Εὐεσμής. ὁ. eleganter cultus, bene uestitus.

Εὐεσσόη. ε. facilis ingressu.

Εὐεύμητος. ε. ὁ. facilis ad excernendum.

Εὐέκτης. ε. ὁ. diues, commodè habens, bona fruens ualetudine.

Εὐεκτικῶς. prosperè, sic satis.

Εὐέκφορος. οἱ. fertiles.

Εὐεκφορος. ε. ὁ. dicitur mulier εὐλίης ἕνεκα φορτὸς, καὶ τοκοφορῶ.

Εὐελπία. ας. ἡ. ὁ εὐέλπις. ιδος. ὁ, ἡ. bene sperãs, fiduciam

sui habẽs, qui semper bonæ spei est, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐεμβολος. inuasu facilis, id est, ἀνεμβολος. Opponitur huic ἀνεμβολος. Bud. Com.

Εὔεμπτος. ε. ὁ. facilè ciens uomitionem.

Εὐέμπωτος. ε. qui facilè labitur.

Εὐεξαπάτητος. ε. ὁ, ἡ. facilis deceptu.

Εὐεξεγκλος. ε. ὁ, ἡ. certus, bene discussus.

Εὐεξία. ας. ἡ. bona ualetudo.

Εὔεργος. ε. ὁ. industrius, ingeniosus sano & robusto corpore.

Εὐεπίβουλος. ὁ. idem.

Εὐεπιβούλως. manifestè, rectè.

Εὐεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. beneloquus, facundus.

Εὐεπία. ας. ἡ. bonum uerbum, suauiloquium.

Εὐεπιβούλευτος. ε. ὁ, ἡ. facilis ad insidias patiendum.

Εὐεπίγνωστος. facilis cognitu.

Εὐεπίδεκτος. ε ὁ, ἡ. facilis inuasu.

Εὐεπίφορος. ε. ὁ, ἡ. procliuis, promus.

Εὐεπιχείρητα problemata, quæ facilè construi possunt.

Εὐεπιχείρητος. facilis inuasu, minimè tutus.

Εὐεργεσία. ας. ἡ. beneficentia.

Εὐεργετέω. μι. ήσω. π. ηκα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accus.

Εὐεργέτημα. ατος. τὸ. beneficium.

Εὐεργέτης. ε. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij author, adiutor, benemeritus de aliquo Bacchi cognomen.

Εὐεργετικὸς ἡ. ὁ. beneficus.

Εὐεργὴς. ἐος. ὁ, ἡ. accuratè fabricatus.

Εὔεργος. ε. ὁ. bene operans, beneficus.

Εὐέρκια. munitio.

Εὐερκὴς. ἐος. ὁ, ἡ. bene munitus & clausus.

Εὐερμία. ας. ἡ. prosperitas.

Εὐέρμης. ἐος. ὁ, ἡ. fortunatus. Abὺ &

ἰφ

ἐμπῶς, qui eſt Mercurius, mercimonio rum præſes, de quo Plaut. prologo Amphit.

Εὐφυής. ἐος. ὲς. craſſum, ſpecioſum, de ramis & caulibus.

Εὐφυής. ἐος. ὸ, ἡ. denſus arboribus, dumoſus, ramoſus. ab ἴφυον.

Εὐετηρία. ας. ἡ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberãtia. Item ſtatus temporis ſalubriter & commodè cedens hominibus, ἀνημερία. Bud. Com. (tas.

Εὐετά. ὁος. ἡ. fœlicitas, animi trãquillitas

Εὐηκόος. ε. ὸ, ἡ. facilis auditu.

Εὐήκτως. ε. ὲς. quod facilè cõcoquitur.

Εὐζηλία. ας. ἡ. bona æmulatio.

Εὐζωία. ας. ἡ. uita beata.

Εὔζωμος. ου. ὁ. uel ἡ ζωμος. ὲς. eruca herba.

Εὔθουος. ε. ὸ, ἡ. ſtrenuus, miles leuis armaturæ, ſuccinctus, expeditus, formoſus, legitimæ armaturæ.

Εὔθρυπτος. non diluitur, merum.

Εὐθυνσία. ας. ἡ. laudatus principatus, adminiſtratio bona.

Εὐθυμής. ἐος. ὸ, ἡ. generoſus, fœlix. abundat uero ν.

Εὐλογέω. benedico, laudo.

Εὐλογία. ας. ἡ. benedicentia, munificentia. (ſultus.

Εὔλογος. bene peritus fori, iuriſcon-

Εὐήθεια. ας. ἡ. ignauia, fatuitas, amentia, ſimplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas.

Εὐήθης. ες. ὸ, ἡ. fatuus, ignauus, ſtupidus, βλὶξ χρηστόης, deceptu facilis, homo minimè malus, fraudi obuius, & expoſitus, imperitus. Bud. Com.

Εὐθία. ας. ἡ. bonus mos.

Εὐηθίζομαι, & εὐηθίζω. μ ὅσω. π. ψα. ineptus ſum, inſatio, inſulſe ago uel loquor. Neutr. abſol.

Εὐηθικῶς. ſimpliciter, fatuè.

Εὔκαιρος. ἐος. ὸ, ἡ. bene acutus.

Εὐήκοος. ε. ὸ, ἡ. bene audiens, exaudibilis, obtemperans, obediens, ſaluus, fœlix. Bud. Com.

Εὐκαιρον. acutum, uigens.

Εὐκαρπ&. ε. ὸ. ſpatioſus.

Εὐκλοος. ε. ὸ. apricus, ſolis patiens.

Εὐμαχής. ἐος. ὸ, ἡ. pro ἀμαχής.

Εὐμαιρέω. μ. ἥσω. π. ψκα. fœlix ſum, ſecundis rebus utor, cõmodè & ex animi ſententia uiuo. Neut. abſol.

Εὐμάιρημα. fœlix ſucceſſus diei alicuius, proſperitas. Eſt autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐμαιρέ&. ὸ. qui ſplendidè recitauit cauſam, & fœliciter peroravit.

Εὐημερία. ας. ἡ. idem quod εὐμάιρημα.

Εὐημερίαι. æ. ſerenitates.

Εὐήμερος. ε. ὸ. proſper, fœlix.

Εὐημερῶντες. οἱ. fœlices, manſuetudine & morum gratia ornati.

Εὐημονία. ας. ἡ. iaculandi peritia.

Εὐήνιος. ε. ὸ. obediens, πρὸς, ἀνανδρὸς.

Εὐήνυτος. facilis.

Εὐήνωρ. ορος. ὸ, ἡ. habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferriq, quòd uiris animum & robur addat.

Εὐηπιάλης. ἐος. ὸ, ἡ. manſuetus, obediens.

Εὐηπιάλια. ας. ἡ. bona ualetudo.

Εὐήρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὔηρος. quod tollitur & ducitur, mãſuetum, commodum.

Εὐήροτος. ε. ὸ, ἡ. aratu facilis.

Εὐατηρία. ας. ἡ. pro εὐκτηρία.

Εὐητήριον. ε. τὸ. animum oblectans.

Εὐήτριος. uentroſus, bene textus.

Εὐηχρία. ας. ἡ. facilitas, bona nauigatio

Εὐήχη. ες. ἡ. & (cem.

Εὔηχος. ε. ὸ, ἡ. bene ſonãs, bonã habẽs uo

Εὐθαλὴς. ἐος. ὸ, ἡ. floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία. ας. ἡ. fœlix mors, hilaris ac ſpe bona in morte perfuſa æquitas.

Εὐθαρσὴς.ἐος.ὁ, ἡ. confidens, audax.
Εὐθαρσῶς. confidenter.
Εὐθαρύβδελον.ν.τὸ. facilè consternabile.
Εὐθῆ. perquam utile est.
Εὐθῆν, pro ἰσθῆν.
Εὐθία. idem quod εὐθυδικία, Liban. & Plut. in Cicer. Neq; solum εὐθίαν ἄγειν, sed etiã εὐθίαν γραμμὴν significat. Polyb. τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου σκηνὴν ἐπὶ μίαν εὐθίαν. Sic ἐπ' εὐθείας ἔστη, directè stare, Aristot. Significat etiam rectũ tramitem, hoc est εὐθυωρίαν. Lucian. κατὰ τὴν εὐθίαν ἀκοντίσεις. Bud. Com.
Εὐθίαν. rectà, ἀφ' ἑαυτοῦ.
Εὐθηνία.ας.ἡ. incolumitas, prosperitas.
Εὐθήνα.ἡ. εὐθηνία. (bilis.
Εὐθηράκωτος. ς.ὁ,ἡ. cultu facilis, sana.
Εὐθέρισον.ν.τὸ. messu facile. Plin. li. 12. cap. 25.
Εὐθετίζω.τὸ εὐθετῶ, ἀναβαστάζω.
Εὔθετος.ε.ὁ,ἡ. aptus, opportunus.
Εὐθετῶ. compono, digero, cõcinno, suo unumquodq; loco colloco, & condo. Accipitur et absolutè pro aptus sum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus sum, ut εὐθετῶ πάσαις χρείαις, Ad omnia utilis est & apposita. Bud. Com.
Εὐθιάμητος.ε.ὁ,ἡ. quem facilè contemplamur.
Εὐθίως. confestim.
Εὔθικτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.
Εὔθυμ&. ἡ. mammosa.
Εὐθυμοσύνη.ης.ἡ. ordo, dispositio apta, cõcinna rerum digestio, condecens rerum descriptio.
Εὔθυμος. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchrè compositus, concinnus, apte compositus.
Εὐθυμῶμαι. &
Εὐθυμέω.μ.ἠσω.π.ηκα. abundo, exubero, bona sum habitudine, glisco (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo, lætor, εὐημερῶ. Nemo dat. Ioseph. lib. 6. εὐθυμῶ αὐτοῖς ὁ γάμος, Fœlix est illis partus. Dicitur & εὐφρένω pro eodem. Bud. Com.
Εὐθυμία.ας.ἡ. abundantia, annona.
Εὐθύρατος.ν.ὁ,ἡ. facilis uenatu.
Εὔθυτος. facilis tactu.
Εὐθοῦτος.ς.ὁ splendidus in conuiuijs.
Εὐθορύβητος πρὸς τὰς συκοφάντας, Mutis tolerantia erga calumniatores.
Εὔθριξ.ιχος.ὁ,ἡ. bene comatus.
Εὔθρωστος.ς.ὁ,ἡ. facile contusilis, fragilis. Plutar. εὔθρωστος ἐστ&, Aptus ad uulnera imprimenda clauus.
Εὔθυτος.ν.τὸ. tractu facile.
Εὐθρόβις.ἰος.ὁ, ἡ. stridorem edens.
Εὔθρους. sonorus, ἦχος.
Εὐθρυπτος.ς.ὁ. mollis, effœminatus, deliciis solutus, delicatus.
Εὐθὺ. aduerb. rectà. ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & εὐθὺς quidẽ temporis est, εὐθὺ uero loci.
Εὐθυβολῶ. recte ejicere, emittere, καλῶς μέλλω βάλλειν εὐθείας.
Εὐθυβολία.ας.ἡ. recta directio.
Εὐθύβολος.ς.ὁ. rectus iactus.
Εὐθυβόλος.ς.ὁ,ἡ. recte iaciens.
Εὐθυγλυκία. ας.ἡ. ducis radix, quæ & σκυθικὴ dicitur.
Εὐθύγλωσσος.ς.ὁ. uerax.
Εὐθύγραμμ&. ς. directilineus.
Εὐθυδίκαιος. ους.ὁ. simplex, popularis.
Εὐθυδικῶ. dicitur quasi pede collato, & recto certamine confligere: collatis causæ firmamentis, quasi signis ambigere & litigare, rectà causæ caput petere, Demosth. Bud. Com.
Εὐθυδικία. recta intentionis depulsio, iusta & plena recusatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expe

diendæ diuerticulo. Vnde ἐνθυδικίαν ἀγωνίζεσθαι, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομέω. recto cursu contendere.

Εὐθυέντερος. ὁ. ὁ. cui uestimentū rectū.

Εὐθυθάνατος. ὁ. ὁ. letalis.

Εὐθυκρισία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυπρόσωπος. obesus.

Εὐθύλυτος. comparatu facilis.

Εὐθυλογῶ. rectè & propriè loquor.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellum & repentinum.

Εὐθυμέω. μ. ήσω. π. ημαι. & Εὐθυμίω. μ. ίσω. π. ία. lætifico, alacri animo fum, & gaudio perfusus. Accus. Bud. Com.

Εὐθυμόφρων. ὁ. ἡ. gratiosus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. Lætitia, iucunditas, recta animi constitutio.

Εὔθυμος. ὁ. ὁ. lætus, alacer.

Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ. Lætitia.

Εὐθυμότατα. bono animo.

Εὐθυμότερος. ὁ. ὁ. alacrior.

Εὐθύμως. auidè.

Εὐθυόρα γάνεται. exuperat fertilitate.

Εὐθύνη, & ης, ἡ, est iudicium subire & culpas, fraudesq; iudiciorum suorum & actorū præstare. Hoc nūc syndicari uocant: & Cicero rationē uitæ & magistratus gesti reposci: sic quod in magistratu quisq; gesserit, edere & exponere, quod apud censores fiebat: Cæsar causam dicere, Ea res (inquit) ut est Heluetijs per indicium enuntiata, moribus suis Orgetorigem ex uinculis causam dicere coëgerunt. Dicitur etiam ἐνθύνας διδόναι, hoc est repetundarū pecuniarū iudicio subijci. Bud. in Anot & Com.

Εὐθώνη. ες. ἡ. iudicium, pœna, actio, examen. Vnde ἐνθώνας διδόναι, sic dicitur, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam pendere, et rationem reddere. Qui enim in ratione reddenda damnabantur, postea pœnam luebāt. Quare ἐνθώνη utrunq; significat, scilicet δίκασιν καὶ τιμωρίαν. Ἐνθώνας ὄφλειν, damnarī repetundarum. Bud. in An. & Com.

Εὐθώνιος. obtemperans.

Εὔθυνος. ὁ. ὁ. & ἐνθυντήρ. τῆρος. ὁ. & ἐνθυντής. rector, gubernator.

Εὐθύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. proprie significat quod prauū & obliquum est corrigere. ab ἰθὺ rectum. Vnde fit ut pro moderari, corrigere, regere ponatur. Item redarguere, reprehendere. Gregor. μήτι ἡμᾶς ἐνθύνατε τῆς ὑψηλοφρονος φωνῆς, Nolite nos reprehēdere ob uerbū alicuius elatum. Item damnare, multare, ut ἐνθύνω Thucyd. de Pausania damnato. Item postulare, reum facere, δίκην, κρίνειν. Plut. in Cicer. κατηγορεῖ τις μανίλιον ἐνθύνων κλοπῆς. Item ἀκρίβειαν ἄγω, hoc est in alicuius gesta inquiro, & quæstionem de eius administratione exerceo, uel exercendam curo. Bud. Com.

Εὐθυονειρία. rectum somnium.

Εὐθυόνειροι. rectè somniantes, ariolantes.

Εὐθυόνυχος. qui est rectis unguibus.

Εὐθυπορία. ας. ἡ. cursus, et ductus rectus.

Εὐθυπορῶ. meatuum rectitudinem habere, rectà transire.

Εὐθύπορος. qui rectà transit.

Εὔθυρις. ινος. ὁ. habens nasum iustæ proportionis.

Εὐθυρρημοσύνη. μ. ήσω. π. ηκα. recte loquor. Neut.

Εὐθυρρήμων. ονος. ὁ. ἡ. rectiloquus.

Εὐθυτενής. ὁ, ἡ. directus.

Εὐθύς. statim.

Εὐθύς. ῆος. ὁ. rectus.

Εὐθυωπῶ. recte aspicere.

Εὐθύτητα. τῆς. directam procęritatem.
Εὐθύτης. τητος. ἡ. iuſtitia, æquitas.
Εὐθύτριχες. quibus ſimplices & promiſſi capilli, & non criſpi.
Εὐθυφερής. ἐος. ὁ, ἡ. in rectum tendens.
Εὐθύφλοιος. ὁ. recticortex, ſpecies roboris.
Εὐθυωρῶν. rectè ire, recta linea progredi. Bud. Com.
Εὐθυωρία. ας. ἡ. rectitudo, procęritas, dactus rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus tranes.
Εὐθύωρον. recto tranite, κατ' εὐθῆαν.
Εὐθύωρος. ὁ. ὁ. rectus.
Εὐθυώρυγος. ὑγος. ἡ. εὐθυωρία.
Εὐικατόν. placiduſ ſum.
Εὔικατος. ὁ. ὁ. placidus.
Εὔιος. ὁ. ὁ. Euius, Bacchi nomen.
Εὐίππη. ης. ἡ. Euippe Chironiæ filia, quã in equã cõuerſam ſcribit Eurip.
Εὔιππος. ὁ. ὁ, ἡ. equitatu præſtans, bonos equos producens.
Εὐκαίς. τὸ. quod facile flagrat.
Εὐκαθαίρετος. ὁ. qui facile funditus deleri poteſt.
Εὐκάθιος. magnanimus, intrepidus, præſenti animo.
Εὐκαιρίω. μ. ἰσω. ν. ικα. ſũ opportunus, uaco alicui rei, mihi uacat hoc agere. Bud. Com.
Εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunus, occaſio, tempus opportunum.
Εὔκαιρος. ὁ. ὁ, ἡ. opportunus, tempeſtiuus.
Εὐκαρδόμαι. copioſus ſum, abundo, Athen. Bud. Com.
Εὐκαρδῶ. quieſcere.
Εὐκαμία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cũ quis bene loquitur. ἀπὸ χαλινὸς frænum, ſicut ἀχάλινος στόμα, effræne os, maledicentia.
Εὐκαμπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &
Εὔκαμπτος. ὁ. ὁ. flexus.

Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.
Εὐκάπλωτος. ὁ. ὁ. caducus.
Εὐκαρδίως, aduerb. bono animo.
Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.
Εὐκατανόητος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis unci.
Εὐκαταδάκτος. ὁ. qui facile recõciliatur.
Εὐκατάμαλος. facilis exudabilis labor.
Εὐκατάπαστος. aridus, uſtui idoneus.
Εὐκατάπλωτος. ὁ. ὁ. debilis, caducus.
Εὐκατάρρυτος. procliuis.
Εὐκαταφορία. procliuitates.
Εὐκατάφορος. propenſus, procliuis.
Εὐκαταφρόνητος. ον. ὁ. contemptibilis, deſpiciendus.
Εὐκάτεκτος. ὁ. ὁ. ſubiectus, facilis retẽtu
Εὐκατέργαστον. ſuperatu facile, digeſtibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαστος ἡ Theoph. terra, quæ facile aratur, & ſubigitur. Bud. Com.
Εὐκατηγόρητος. ὁ. ὁ. facile reprehẽſibilis.
Εὐκάτος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis ſcindi, inflãmabilis, ſiccus. Cupreſſi epitheton.
Εὐκάτοπτος. ὁ. ὁ, ἡ. bene ſonãs, cõcinnus.
Εὔκερως. ὁ. ὁ, ἡ. pulchra habens cornua.
Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.
Εὐκηλία. ας. ἡ. quies.
Εὐκηλίτερα. ας. ἡ. quietem concilians.
Εὔκηλος. ὁ. ὁ, ἡ. quietus, ſecurus, tacitus, aptus.
Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.
Εὔκινητος. ὁ. ὁ. facile mobilis.
Εὔκλεια. ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Eſt & deæ nomen, cui apud Baotios & Locros in foro quolibet, ara ſtatuáq; dicata fuit. Plerique hanc Dianam putabant, nonnulli Hercułis filiã. Virgo hæc è uita migrauit. Vnde ſponſi ſponſæq; priuſquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
Εὐκλεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. inclytus, celebris.
Εὐκλεῶς. glorioſe, ἐπιφανῶς.

Εὐκλέω

Εὐκλεὴς. bene clausus, munitus.
Εὐκλεία. as. ἡ. fœlicitas, hæreditas, ὄνομα.
Εὔκλεος. ου. ὁ, ἡ. fœlix.
Εὐκλύω. bene audire, εὐδοξάζω.
Εὔκοσμος. ου. ὁ. bene paratus.
Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. bene ocreatus, armis conspicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et Synecdochice procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.
Εὐκοίλιος. ου. ὁ faciens bonam aluum.
Εὐκολία. as. ἡ facilitas, promptitudo.
Εὐκολίνη. Hecate, per ἀντίφρασιν.
Εὔκολος. ου. ὁ, ἡ. lubricus, facilis, simplex, promptus.
Εὐκομιδὴς, &
Εὐκόμιστος. ου. ὁ. bene curatus.
Εὔκομος. bene nutritus.
Εὐκοσμία. as. ἡ. εὐταξία.
Εὔκοτος. ου. ὁ, ἡ. εὔκολος, facilis.
Εὐκοσμία. as. ἡ. decorum.
Εὔκοσμον. τὸ. modestia.
Εὐκόσμος. ου. ὁ. perornatus.
Εὐκόσμως. recte atq; ordine, decorè.
Εὐκράδιος. ὁ. εὐέμπεπτος.
Εὐκρασὴς. ους. ὁ, ἡ. temperatus.
Εὐκρασμὸς. ὁ, ἡ. εὔκρατος.
Εὐκρὲς pro εὔκρατος. bene temperatus.
Εὐκρασία. as. ἡ. temperies, medium temperamentum.
Εὔκρατος. ου. ὁ. temperatus.
Εὐκραὴς. sonorus.
Εὐκρίνεια. as. ἡ. distinctio, puritas.
Εὐκρινὴς. purus facilis, non confusus, in bonum ordinem redactus.
Εὐκρυφὴς. ους. ὁ, ἡ. facile se occultans.
Εὐκτὸς. ου. ὁ. optabilis, optandus, optatus.
Εὐκτέον. optandum est.
Εὐκτίμων. ονος. ὁ. locuples.
Εὐκτήριον. ου. τὸ. oratorium.
Εὐκτικὸς. οῦ. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικὸν ῥῆμα, qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀποφαντικοί.
Εὐκτιμένος. ὁ. bene habitatus.
Εὔκτιτος. pulchre structus.
Εὐκτὸς. ὁ. uotiuus, optabilis.
Εὐκτῶς. precibus facile.
Εὔκυκλος. ου. ὁ, ἡ. rotundus.
Εὐλάβεια. as. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, exitatio.
Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. σ. ηκα. uito, caueo, uereor, solicitus sum, obseruo, ueneror. Depon. accus.
Εὐλαβητὴς. ὁ. ueritus.
Εὐλαβητήριος. tyrones.
Εὐλαβὴς. ους. ὁ, ἡ. religiosus, uerecũdus, cautus, prensu facilis.
Εὐλάζω. putresco, uermeis produco, aro.
Εὐλαὶ. αἱ. uermes qui nascuntur in ulceribus.
Εὔλακα, Dorice. aratrum, uomer. Alij λίπνακα, id est ligonem, siue sarculum interpretantur, ut est apud Thucyd. ἀπὸ τῦ λοχμᾶν, id est fodiendo.
Εὐλάκατος. ου. ὁ. qui facile molitur, qui teri potest.
Εὐλίκτικος. ὁ. qui facile delibratur.
Εὐλὶ. τὰ. uermina sæua.
Εὐλιβάρηγος. ου. ὁ. qui facile labitur in lethargum.
Εὐλιμαχὲς. forti animo esse.
Εὔλιμος. ὁ, ἡ. facilis captu in bellis.
Εὔλιρα. τὰ frœna, habenæ.
Εὐλίθος. ὁ. pulcher lapis.
Εὐλίμενος. ου. ὁ. tutus portus.
Εὐλογέω. μ. ήσω. κ. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accus.
Εὐλογητὸς. οῦ. ὁ, ἡ. benedictus.
Εὐλογία. munificentia, largitas, beneficentia, munus ex charitatis affectu missum amicis. A colligendo, unde συλογίαι, id est, collectiones pro eleemosynis dixit Paul. Vel quòd bene

bene ominatis uerbis eiusmodi dona re oporteat. In eadem significatione Hieron. utitur uocabulo benedictionis. Item assentatio, adulatio.

Εὐλογιτάω. obtemperare.

Εὐλογία. ας. ἡ. ratio bene composita.

Εὐλόγισον. ν. rationabile.

Εὐλόγιστος. ν. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentissimus.

Εὔλογον. τὸ. consentaneum, rationi consonum.

Εὔλογος. ν. ὁ, ἡ. rationabilis, iustus.

Εὐλοχος. ν. ὁ. bonam sortem habens.

Εὐλόγως. probabiliter, uerisimiliter, honesti specie.

Εὐλουσία κοιλίας. purgatio uentris.

Εὔμορος. ν. ὁ. bene cristatus, facilis.

Εὐλόφως. generosè, strenuè.

Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.

Εὔλυτος. ν. qui facile solui potest.

Εὐμάθεια. eruditio, docilitas.

Εὐμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.

Εὐμαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. docilis.

Εὔμαιος. ου. ὁ. seruus amans herum, & proprium nomen subulci Vlyssis, apud Homerum.

Εὐμαίρ. κτ. ἡ. latrina.

Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐμαρὴς. ἐος. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐμαρίζω. alleuio.

Εὐμαρὶς. ίδος. ἡ. calceus.

Εὐμαρῶς. facilè, ῥηϊδίως, ἀμῆρῶς.

Εὐμαχόμενος. fortiter pugnans.

Εὐμήλιος. ου. ὁ, ἡ. ingens, procerus.

Εὐμηλὸς, ὁ

Εὐμηλίκτωρ. placabilis.

Εὐμηλίτης. ν. &

Εὐμήνιος. ὁ, ἡ. bene hastatus, bellicosus. ἀπὸ τῆς μηλίας arboris specie, ex qua hastæ fiebant.

Εὐμηλίδης. fœliciter mellificare.

Εὐμένεια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμένεια ἔπι, in bonam partem interpretanda, Herodoto.

Εὐμένης. ν. ὁ. amicus, beneuolus.

Εὐμενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. mitis, beneuolus, candidus.

Εὐμενῶς. benignè.

Εὐμεθίσομαι. μ. ἐσομαι. ν. ισθησομαι. placo, beneuolum reddo.

Εὐμεταβλητον. ου. τὸ. facilitas mutationis.

Εὐμετάβλητος. ν. ὁ. facile mutabilis.

Εὐμετάβολα. τὰ. quæ facile mutantur.

Εὐμετάβολος. ν. ὁ. inconstans.

Εὐμετάδοτος. ον. ὁ, ἡ. facilis ad impertiendum.

Εὐμετάθετος. ν. ὁ. auidus permutationis.

Εὐμεταχείριστος. ν. ὁ, ἡ. tractabilis, nullo negotio subactus.

Εὐμηκὴς. ἐος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Εὐμήχανον. ingeniosum.

Εὐμήχανος. ν. ὁ. sagax.

Εὐμηχάνως. apte, commode.

Εὐμοιρία. ας. ἡ. integritas.

Εὐμολπία. egregius cantus.

Εὔμορος. aptus, bene armatus, εὖ ὁπλος.

Εὐμορφία. ας. ἡ. formæ præcellentia.

Εὔμορφος. ν. ὁ, ἡ. formosus.

Εὐμοχθοι. honesti labores.

Εὐνάδες. iacentes.

Εὐνάζω. μ. άσω. σω. σα. sopio. Accus.

Εὐναιόμενος. ον. populosus, bene habitatus.

Εὐνᾶος. ον. ὁ. absconditus, qui procumbere amat.

Εὐναίμος. ν. ὁ. opportunus locus cubilibus.

Εὐναίτεον. habitatio.

Εὐναστὴς. ὁ. ἡ. cubicularius.

Εὐνάω. cubo, dormio.

Εὐνὴ. ῆς. ἡ. cubile, anchora, sedes.

Εὔνητ. ex lecto.

Εὐνιάδα. concumbens, Iliad. β.

Εὖπλε.ε.ὁ. bene filatus, & laboratus.
Εὔπνοος.ον. ex lecto, ὕπνος.
Εὐρίδες.ὰς. uiduæ.
Εὔρηρ.τὸν. priuationem.
Εὔρης.orbus, priuatus necessarijs.
Εὐνόω.μ. ήσω. ω. ωκα. beneuolus sum, cupioq; alicui, faueo, fidem seruo. Neutr. datiuo.
Εὔνοια.ας.ἡ. beneuolentia, necessitudo.
Εὐνοϊκός.ὴ.ὸ. beneuolus.
Εὐνοϊκῶς. beneuole.
Εὐνομέομαι. bonis legibus uiuo, recte instituta politia regor. Huic opponitur κακονομεῖσθαι, prauo imperio gubernor.
Εὐνομίω.μ. ήσω. ω. ωκα. instituo bonis legibus.
Εὐνομία.ας.ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & recte iuri constituto obtemperatio. Huic opponitur δυσνομία. Bud. in Annot.
Εὔνομος.ὁ. bene pascibilis, pabulosus.
Εὔνους.ν. & ὔνουν. beneuolus.
Εὐνούστατα. beneuole.
Εὐνουχίας. idem quod ἀνδρεῖος.
Εὐνουχίω.μ. ήσω. ω. ωκα. castro, eunuchũ facio.
Εὐνούχιον.ου. herba ex lactucarum genere, ut quæ maxime refragetur Veneri. Plin. lib. 19. ca. 8.
Εὐνοῦχος.ου.ὁ. eunuchus. Sic dictus à custodiendis & asseruandis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνή cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, asservo. Emebantur autẽ à principibus et opulentis ciuibus, ut in conclaui assidentes uxoribus & filiabus, asservarent ne quispiam stuprum inferret. Εὐνοῦχας dici calamos aliquando item reperias.
Εὐνοῦμαι. beneuolus, fautor.
Εὐξαίμλω. uellem.
Εὔξανος.ν.ὁ. hospitalis. Sic mare illud à Bosphoro Thracio incipiens ominis causa appellatũ est ab accolis. Nam prius ἄξενος uocabatur, id est inhospitum, quòd raras haberet stationes, propter piratas.
Εὔξεστον.τὸ. lignum rasile.
Εὔξεστος.ον.ὁ. &
Εὔξοος. politus.
Εὐξήραντος.ν. qui facile desiccatur.
Εὐξύμβολος.ν.ὁ. facilis in conuersando.
Εὔογκος.ν.ὁ. bene magnus, cõtractiuus.
Εὐοδίω.μ. ήσω. ω. ωκα. εὐοδόω.
Εὐοδία.ας.ἡ. prosperũ iter, plana uia.
Εὐοδόω.μ. ὥσω. ω. ωκα. fausium ac fœlix iter habeo, bene mihi in itinere succedit, prosperor. Verbũ est quo utimur, quoties res succedit ex animi sententia. ut in Psal primo, Et omnia quæcunque faciet prosperabuntur. εὐοδωθήσονται.
Εὔοδμος.ν.ὁ. odorus.
Εὐοδμία.ας.ἡ. bonus odor.
Εὐοῖ. euax, uox bacchantium.
Εὐοινία.ας.ἡ. annus bonitate uini & copia insignis.
Εὔοινος.ὁ, ἡ. uino abundans.
Εὐοινοῦσα.ας.ἡ. idem.
Εὐοίωνος.ν.ὁ, boni ominis existens.
Εὐόλισθος.ν.ὁ. lubricus.
Εὐόμιλος.ν.ὁ. suauiloquus, dulciloquus
Εὐομίλητος & .ον. mansuetus.
Εὔοπλος.ον.ὁ. bene armatus, siue fœlix in armis.
Εὐόργητος. qui non grauiter irascitur.
Εὐόρμητος.τὸ. quæd appetentiã excitat.
Εὐορκία.ας.ἡ. iustum iuramentum.
Εὔορκον. iustum, & quod iudices secundum iuramentum pronũciarunt.
Εὔορκος.ν.ὁ, ἡ. iustus, fidelis, pius.
Εὔορμος & .ον. ὁ, ἡ. bonum portum habens.
Εὐοσμία.ας.ἡ. redolentia, fragrantia.

Εὐοσμος. ε. ὁ, ἡ. odorifer.

Εὐόφθαλμος. ε. ὁ, ἡ. pulchros oculos habens.

Εὐοφος. ος. ον. aditu facilis.

Εὐοφρυς. υος. ὁ. pulcher supercilia.

Εὐηχάτως. recte regitur habenis.

Εὐηχέω. lætor, fœliciter ago ex labore.

Εὐψία. pulcher aspectus.

Εὐπαγὴς. ὲς. ὁ, ἡ. bene compactus, munitus firmus, stabilis.

Εὐπάθεια. ας. ἡ. deliciæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis dispositio, id est complexio.

Εὐπαθῶ. oblectari.

Εὐπαιδία. ας. ἡ. bona filiatio, id est procreatio bonorum filiorum, dexteritas in filijs procreandis.

Εὐπαίδευτος. ε. ὁ. doctissimus.

Εὔπαις. αιδος. ὁ καὶ ἡ εὐπαίδευτος. ε. ὁ. bona indole puer, bonos habens filios, probi & honesti patris filius.

Εὐπάλαμος. bene constructus.

Εὐπαλὴς. ὲς. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐπαράλαβος. ε. ν. quod facile acceptatur probaturq; suapte natura.

Εὐπαράλαβος. ε. ὁ. acceptabilior.

Εὐπαράπτωτος. deprecabile, quod precibus obtineri facile potest.

Εὐπαράτατος. ε. ὁ. facile repellens.

Εὐπαρακολούθητος. ε. ν. quod bene consequitur.

Εὐπαρακολούθητος. ε. ὁ, ἡ. citus ad res, intellectu facilis.

Εὐπαραπόιστος. ε. ὁ. aduehi facilis.

Εὐπαραμύθητος. ε. ὁ. qui quàm facillimè indiget consolatione.

Εὐπαράφορος. simulis, mente alienatus.

Εὐπάρυφος. ον. ὁ, ἡ. bene astans & assidens.

Εὐπάρυος. ον. ὁ, ἡ. pulchras genas habens.

Εὐπαύστατος. ον. ὁ. circũstans. (tus.

Εὐπάρυτος. ὁ καὶ εὐπάρυος. facilis, mansue

Εὐπάρυφος. ὁ. splendidè, preciosè, et multa munditia amictus uestitusq; habens uestes eleganter ac ingeniosè textas. Nam ὑφαίνω texere est, & παρυφὴ dicuntur uestiũ contextus.

Scribit Budæus ὑ εὐπάρυφος nomine apud Græcos honoribus præditus intelligi eo modo, quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiue. Herodi. lib. 1. ἀντὶ δὲ τῆς εὐπαρύφου, τὴ βασιλικὴ ποφύρεα ἔσπα φόρεε.

Εὐπατρίδας. ε. ὁ. bono patre natus.

Εὐπατρὶς. ὶδος. ἡ. generosa filia.

Εὐπατρίδας. ε. ὁ. generosus, ingenuus, idem quod apud Romanos patricius. εὐπάτωρ.

Εὐπατρὶς. ίδος. ἡ. generosa.

Εὐπείθεια. ας. ἡ. obedientia.

Εὐπειθὴς. ὲς. ὁ, ἡ. obediens, persuasu facilis, tractabilis, ut ὕλη ἐὺ ἔτυχε ἐργάζεται, materia ad quiduis sequax Galeno.

Εὐπειθῶς. persuasibiliter, facilè, non magno negotio.

Εὔπεπλος. lanosus.

Εὔπεπλος. ον. ὁ, ἡ. bene indutus.

Εὔπεπτος. ε. ὁ. digestibilis.

Εὐπερίαγος. ον. ε. ὁ, ἡ. circumactu facilis, uersatilis.

Εὐπερίφορος. contemptibile, de quo prospicere non sit difficile.

Εὐπερίστατος. qui facile sistit & hæret.

Εὐπεριῴδητος. ον. ν. quod facile increbrescit & augetur.

Εὐπερίφορος. manifestus, deprehensus.

Εὐπενίης. citra negotium.

Εὐπενὴς. ὲς. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐπέτανος. ν. latum, amplum.

Εὐπέτεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐπετῶς. facilè.

Εὐπιὼς. ὼος. ὁ, ἡ. pinguis corpore, bene pastus.

Εὐπλόε

Εὐτυκτος. ὁ, ἡ. bene compactus.
Εὐτύλη. f. pulchra galea ornatus.
Εὐτύδαξ. κος. ὁ, ἡ. irriguus, fontibus scatens.
Εὐτυτία. sordidus.
Εὐτύχος. ὁ, ἡ. credulus, ὁ τοῖς ἀληθέσι, uerisimilis.
Εὐτυλατᾶς. perampli.
Εὐτυμερος. ὁ, ἡ. cui bona latera sunt.
Εὐτυπόω. pulchre & pedetentim ibãt.
Εὐτυπέω. secundis uentis nauigaui.
Εὐτυπία. ας. ἡ. bona nauigatio.
Εὐτυπαμίδω. ἡ. pulchros crines habens.
Εὐτυπάμων. ὁ, ἡ. idem, Εὐπλόκαμος.
Εὔτυκος. ὁ, ἡ. bene textus.
Εὐτυχος. diues.
Εὐτυχῶ. μ. ήσω. ν. κα. prospere nauigo. Neutr.
Εὔτυχος, &
Εὐτυχικὸς. ὁ. qui difflari euaporarique potest.
Εὐτυχία. ας. ἡ. pedum integritas, pedũ uirtus.
Εὐτυχίω. μ. ήσω. ν. κα. benefacio. Acc.
Εὐτυχία. ας. ἡ. beneficium, iustitia.
Εὐτυχὴς. beneficus, ἀγαθοποιὸς.
Εὐτυχάμαχος. facilis expugnatu.
Εὔτυχος. ὁ, ἡ. bonus dux.
Εὐτυχίομαι, &
Εὐτυχίω. μ. ήσω. ν. κα. recupero, abundo, ditor, pecunia non deficior, non sum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicunt suppedito. Cicer. Cui si uita suppeditasset, id est, superfuisset. Accipitur aliquando pro σωφρονῶ. Demosth. ἔνιοι δὲ τὰ χρήματα ἀγαθοῖς. Bud. Cõ.
Εὐτύχτος. bene administrans, uel distribuens.
Εὐτυχία. ας. ἡ. facultas, abundantia, opulentia, licentia. Ἐξ ὑπουσίας νοσεῖν, qui in bonorum facultatumq; copia

prauè agunt. Bud. Com.
Εὐτύχτος. ὁ, ἡ. facilis paratu, parabilis, obuius, facilis acquisitu.
Εὔτυχος. ὁ, ἡ. facilis meatu, diues, & abundans, uber.
Εὐτυχία. ας. ἡ. fœlicitas, Luciano.
Εὔτυχος. ὁ, ἡ. fœlix.
Εὔτυχ. οδος. ὁ. habens bonos pedes.
Εὐτυχῶν. ἀγαθῶν, in optimo rerũ statu esse, Thucyd.
Εὐτυχία. ας. ἡ. successus, prosperitas. ἀγαθυχία γῆς, fœcunditas terræ.
Εὔτυκτον. ὁ. facile.
Εὐτυχία. ας. ἡ. fœlicitas.
Εὐτυχῶν. ἀγαθῶν.
Εὐτυχῶν ἀς χρημάτων λόγον. pro diuite & pecuniosо.
Εὔτυχος. pulchris ramis.
Εὐτυχία. ας. ἡ. decor, ornatus.
Εὐτυχὴς. ἐς. ὁ, ἡ. decens, decorus, extructus, modestus, ornatus, bonæ formæ.
Εὐτυχίζω. præparo.
Εὐτυχῶς. modestè.
Εὔτυχος. ὁ, ἡ. accensu facilis.
Εὐτυχτὸν. qui primus affectus est beneficio. (lis.
Εὐτυχὴς Δεκτος. ὁ, ἡ acceptus, acceptabi-
Εὐτυχὸς ἕδρος. ὁ. assidens, indiuulse adhærens. Paul. ad Corinth. ἀγαθυχὸς τῷ λυεῖν.
Εὐτυχὸς ἔγορος. ὁ. affabilis.
Εὐτυχὸς τος. ον. ὁ. &
Εὐτυχόδος. ὁ, ἡ. accessibilis, facilis accessu, & q multos habet prouentus.
Εὐτυχὸς φορος. facundus, q bene profert.
Εὐτυχοσυνίω. μ. ήσω. ν. κα. placeo. Paul. ad Gal. ἀγαθυχοσυνῶν ἐν Χριστῷ.
Εὐτυχὸς τος. ὁ, ἡ. bono aspectu, lætus, hilaris, exporrecta & læta facie, plausibilis.
Εὐτυχαρίστως. excusatoriè, sub prætexu.
Εὔτυλος. ὁ, ἡ. uelox. (xu.

Εὐαγγ ες. ες. ὁ. habens insigneis natēs.

Εὐβάτωρ. ορος. ὁ. barbatus.

Εὔπωλος. ε. ὁ, ἡ. producens bonos equos, ἀστὴρ. Epitheton Vlyj.

Εὐρά. ᾶς. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.

Εὐρᾷ pro πλαγιᾷ, tonice. ex obliquo, extenſe, dextrè.

Εὐραφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. bene ſutus.

Εὐραφάω. pulchrè fluo.

Εὐρέης. ε. ὁ. pulchrè fluens.

Εὑρησίλογια. ας. ἡ. inuentio uerborum.

Εὑρησιλόγος. ου. ὁ, ἡ. uerborum inuentor.

Εὑρησιλογίως. μ. ίους. ω. ιμα. eloquenter et exquisitè loquor, copioſe loquor & facilè, id quod Cice. uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba. Bud. Com.

Εὑρησιλογία. ex cognitionibus faciendis facilitas.

Εὑρησίλογος. ε. ὁ. nugax, uerborum inanis funditor, & loquaciteate praditus.

Εὕρησις. ιος. ἡ. inuentio.

Εὑρητὴς. ῆ. ὁ. inuentor.

Εὑρήτις. ίδος. ἡ. inuentrix.

Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum aduentitium & inſperatū, idem ferè quod ἔρμαιον.

Εὔρημος. uenuſtus in dicendo.

Εὐρλωος. ε. ὁ. alens pulchras agnas.

Εὐρύμενε. longæuus.

Εὐρὺς. ἰος. ὁ, ἡ. bene fluens.

Εὐρυσιλόγια. infinitam orationis copiam fundebat.

Εὐυῆος. ε. ὁ, ἡ. bene radicatus.

Εὐυιν. ινος. ὁ. ſagacis naris.

Εὐείμος. Neptunus.

Εὐείρισος. ου. ὁ. inſtabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔριπος. ε. ὁ. Euripus locus inter Eubœā & Atticam, ſepties in die undas abſorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia, ut ἄνεμος εὔριπος, homo inconſtans. Eraſ. Chil. εὐριπίζει τύχη, fortuna uolubilis. εὐρίπους διάνοια, cogitatio quæ huc & illuc fertur.

Εὐρυπύδης. ου. ὁ, ἡ. reciprocos æſtus habens.

Εὑρίσκομαι. impetro, mereor, adipiſcor, obtineo. Eſt enim propriè καθ' ἁπλῆν ἔφοδον τοῦ ἀκτῆνος, ἢ ἀπὸ τύχης. Accipitur pro inuenio. Interdum malam partem, pro incidere & impingere. Pauſ. τίνος δὲ ἕνεκα φασὶν αὐτὸν ἀποθανεῖν. Sic Cicero, Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.

Εὑρίσκω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἀόρ. β. ηὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω. inuenio. Apud Lucam εὑρὼν δὲ χάριν παρὰ τῷ θεῷ, accipitur pro εὗρον, uel ηὗρα. Bud. ibidem.

Εὕρυτος. ον. reparabilis.

Εὐρύσσεαι. proſperaberis, Epicteto.

Εὐρυκλύδων. ωνος. Euro aquilo.

Εὐρύς. fœtidum.

Εὐρυσάντης. ε. ὁ. pulchrè manans.

Εὐρυτέθης. uētus ab oriente hyberno ſpirans, uulturnus. Gell. li. 2. ca. 22.

Εὔρυς. ε. ὁ. pulchrè fluens.

Εὖρος. ους. τὸ. latitudo.

Εὖρος. ε. ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens, ἀφηλιώτης, ſubſolanus.

Εὔρους. bene fluës, de oratore, cuius oratio fœliciter fluere uideatur.

Εὐρρεῖος. bene fluentis. Genitiuus eſt pro ῥέος, ab ῥέω. Homer. Iliad. ὃς θεὸς ὣς ἀγορῇ εὐρρεῖος πεπίθοιο. Præceptio autem eſt, quod dictio in uocalē finiens, compoſita cum dictione ab ρ incipiente, gemmat ρ, præter ω, niſi fiat διάλυσις τοῦ ω.

Εὐρύ. late, μεγάλως, πλατέως.

Εὐρυάγυιος. ε. ὁ. habens latas uias.

Εὐρυβάλλω. latè ȝra Iari. Eraſ. Chil.

Εὐρυβατέω. improbis uti moribus, ab

Eurybate quodam insigni proditore, & fure sceleratissimo.

Εὐρύβατος, uel ἀρύβαλος. ὁ. uafer, uersutus, astutus. Est etiam proprium nomen Ephesij cuiusdam insignitæ improbitatis.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὐρύθμος. ε. ὁ. concinnus, aptus.

Εὐρύθμως. concinnè, compositè, aptè, decenter.

Εὐρυκήρ. latè patens.

Εὐρυκλέω. uocabantur olim diuinaculi. Sumptũ ab Eurycle quodam, quĩ per assistentem dæmonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκόας. magnanimus, potens.

Εὐρυκράτωρ. ὁ. latè imperans, uel regnans.

Εὐρυμέτωπος. ε. ὁ. habẽs latam frontem.

Εὐρυμος. ε. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Castorem & Pollucem.

Εὐρυνω. μ. νῶ. dilato, uestigo. Accus.

Εὐρυνωτος. ε. ὁ. habens latum tergum.

Εὐρυόδος. ε. habens latas portas.

Εὐρυοπης. ε. ὁ. latè sonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος. ε. ὁ. habens lata uada.

Εὐρύπρωκτος. ε. ὁ. qui lato est podice.

Εὐρυπυλάς. λου. ὁ, ἡ. ἀφυόδους.

Εὐρυρρέης. ες. latè fluens.

Εὐρύς. ἰος. ὁ, ἡ. latus, laxus.

Εὐρυσθένης. Neptuni uel Aiacis potius templum.

Εὐρυσθένης. generosus, habens latum clypeum.

Εὐρυσθένης. ους. ὁ. præpotens, magni roboris.

Εὐρύστερνος. ε. ὁ. habens latum pectus.

Εὐρύστερνα. τὰ. quæ habent latũ pectus.

Εὐρύτρητος. ε. ὁ. laxioribus foraminibus existens.

Εὐρύχορος. magni cœtus.

Εὐρυχωρία. ας. ἡ. campestris latitudo, locus patens. Thucyd. lib. 7. ἐκ τῆς στρατοπεδείας ἐς τὴν εὐρυχωρίαν.

Εὐρύχωρος. ε. spatiosus, capax.

Εὐρύωψ. ωπος. ὁ. magnum habens oculũ, uocalis.

Εὐρώδης. ους. ὁ, ἡ. marcidus, carios, situ & squalore obsitus, uermiculosus, obscurus.

Εὐρώας. ωτος. ὁ. uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.

Εὐρωία, bona ualetudo.

Εὐρώπη. π. ἡ. Europa.

Εὐρωπία. Iuno.

Εὐρωπός. ῦ. ὁ. tenebrosus, latus.

Εὐρωτιᾶν. sentire situm, carie defluĩ.

Εὐρώς. ῶτος. ὁ. caries, situs, putredo, humiditas.

Εὐρωστέω. μ. ήσω. π. κα. ualeo, id est sanus sum. Neutr. absol.

Εὐρωστία. ας. ἡ. sanitas.

Εὔρωστος. ε. ὁ. sanus, robustus.

Εὐρώτας. α. ὁ. fluuius Laconiæ.

Εὐρωτιάω. marcesco.

Εὐρωτιῶσι ἀποφοράν, uocat Dioscor. quæ situm sentiunt, quæque nimis inueterauerunt, ac mucũ quendam redolent.

Εὐς. ἰος. bonus, formosus. (tũ.

Εὐσχιόστος. ε. ὁ. habens bonũ tabula-

Εὐσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Εὔσαρκος. ε. corpulentus.

Εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas, religio.

Εὐσεβέω. μ. ήσω. sum pius, pietatem exerceo, piè tracto, pius sum erga parentes.

Εὐσεβής. ἐς. ὁ, ἡ. pius, religiosus.

Εὔσεισος. terræ motibus obnoxius.

Εὐσήλνος. lucidus.

Εὔσκιμος. ε. ὁ, ἡ. habens bonum tabulatum rudentibus probè instructus.

Εὔσκοπος. ε. ὁ, ἡ. uenerabilis.

Εὔσημος.ον.ὁ. insignis, clarus, bene præ
sagiens.
Εὔσηπτος.ν.ὁ. facile putrescens.
Εὐσθένεια. robur, fortitudo.
Εὐσθενὴς.ἐος.ὁ. fortis.
Εὔστομος.ν.ὁ. qui est bono stomacho.
Εὔστροφος.ν.ὁ. celer, agilis.
Εὔσκιος.ν. qui facilè adumbratur, opa
Εὐσχήμων.ν.ὁ. aptus uideri. (cus.
Εὐσωμάτος.ν.ὁ. robustus, sanus.
Εὐσωμία. sanitas.
Εὐσπλαγχνος.ν.ὁ misericors, quasi di
cas bonorũ uiscerum. Viscera enim
sacræ literæ pro affectibus usurpãt.
Εὐστάθεια.ας.ἡ. constantia, columen.
Εὐστατὴς.ἐος.ὁ,ἡ. stabilis, constans, non
seditiosus.
Εὐστέγως.ἠσυχάζω, quiesco, cõstans sum.
Εὐστόλως. strenuè, fortiter, constanter.
Εὐστολὲς.τὸ.expeditum.
Εὐστολὴς.ἐος.ὁ,ἡ. frugalis, leuis, succin
ctus, & expeditus ad aliquam rem..
Εὐστόλως. decenter, frugaliter, leuiter,
expeditè.
Εὐστρὸφὴς.ἐος.ὁ,ἡ. tritus.
Εὐστέφανος.ν.ὁ. coronatus.
Εὔσχημον.τὸ. decorum, ornatum.
Εὔσχημα. quæ commoda sunt ori.
Εὐστομαχία. stomachi bonitas.
Εὐστόμαχος.ν.ὁ. stomacho utilis.
Εὐστομέω.μ.ήσω.ν.ηκα. bona uerba dico,
εὐφημέω, ἀγαθολογῶ. Neutr. absol.
Εὐσημία.ας.ἡ. bona pronuntiatio & so
noritas.
Εὔστομος.ν.ὁ. rostro ualidi.
Εὔστομος.ν.ὁ. bene pronuncians, pulchrî
oris, boni ominis. εὔστομα λέγω de
cunctiones, pro εὐφήμως ἀρῶμαι.
Εὐστοχάζομαι. coniectura assequor. De
pon. genitiuo.
Εὐστοχία. dexteritas in iaculando, ocu
lorum intensio nõ aberrans à scopo,
Latini collimationem uocant, siue
collineationem, à lineis uisualibus
in unũ locũ contentis. Bud. de Asse.
Εὐστοχέω. iaculãdi peritus sum, solerter
coniecto. Huic opponitur ἀστοχέω.
Εὔστοχος. in iaculando dexter, iaculan
di peritus solers, ingeniosus, prom
ptus. Bud. Com.
Εὐστόχως. perspicienter, cauè, sciè, ex
actè.
Εὔστρα. ας. ἡ. fossa in qua macerabantur
sues.
Εὐστρεφὴς. materia tractabilis, et quæ fa
cilè flectitur. Opponitur τῷ ἀστρεφῆ.
Εὐστρατηγέω. bene impero exercitui.
Εὐστρεφὲς.ὁ. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς μυσκλοις.
Εὔστροφος.ν. &
Εὐστρεφὴς.ἐος. &
Εὔστροφος.ν. bene retortus.
Εὐστροφώτατος. maximè uersatilis.
Εὔσυλος.ν.ὁ. qui constat iusta columna
rum distributione. Vitru.
Εὐσύνδετος.ν. qui est facilis captu.
Εὐσυναίτιος αἰτία. causa quæ bene con
syderari potest.
Εὐσύμβλητος.ν. facilis ad cõiectandum.
Εὐσύμβολος.ὁ συμβάλλων &.
Εὐσυμπερίφορος. facilis duci quò quis q
uolet.
Εὐσυμπάθητος.ν.ὁ,ἡ. liberalis.
Εὐσυνάρμοστος.ν.ὁ. qui facilè adaptari
potest.
Εὐσυνείδητος. qui sibi bene conscius est.
Εὐσυνόητος. quod facile intelligi potest
Εὐσυνθετέω. pacta seruare.
Εὐσυνθετος. quod est aptum ad compo
sitionem & ornatum.
Εὐσυνθετος. ν.ὁ. ornatus, bene compo
situs.
Εὐσυνόπτος.ν.ὁ.ἡ. manifestus, oculis sub
iectus.
Εὔσφυρος & pulchris plantis.
Εὐσχημόνως ῥήθεν. honestum dictum.
Εὐσχημοσύνη.ν.τὸ. decentia.

Εὐσχημόνως.

Εὐχημόνως. honestè.

Εὐχημοσύνη. ης. ἡ. uenustas.

Εὐχήμων. ονος. ὁ. aptus, formosus, honestus.

Εὐχολάβεια, ᾳ.

Εὐχολῶ. otium ago, otium consumo.

Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine præditus sum.

Εὐσυχία. ας. ἡ. otium, silentium.

Εὐσυχὴς. ὁ. facilis uersatu, celer.

Εὐτάκτω. seruare ordinis et disciplinæ grauitatem.

Εὔταξις. εως. ἡ. ordo.

Εὐτακτικὸς. ἡ. ὁ, ἡ. ordinem seruans, bene constituus, constans, strenuus, modestus.

Εὐτάκτως. modestè, compositè.

Εὐταξία. ας. ἡ. disciplina, constantia, modestia, moderatio quæ seruatur in decoro ordinis.

Εὐτάραχος. ὁ. ἡ. qui facilè turbatur.

Εὖτε. quando, bene, ὅτε, dum.

Εὐτιθῶ. rectè dispono & colloco.

Εὐτυχὴς. ὁ, ἡ. & εὐτυχέστατος. ὁ, ἡ. bene muratus.

Εὐτυμπλόκος. facile coniectatu, bene expressum.

Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorum fœcunditas & probitas.

Εὔτεκνος. prole fœlix.

Εὐτεκνόω. fœcunda bona prole.

Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.

Εὐτελὴς. ὁ, ἡ. frugalis, simplex, tenuis, nilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.

Εὐτελίζω. μίσω. π. ιξα. attenuo, minuo.

Εὐτρεπὴς. ὁ, ἡ. iucundus.

Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.

Εὐτίθημι. bene compono.

Εὔτμητος. ὁ, ἡ. bene incisus, bene paratus.

Εὐτοκῶ. facile partu leuari. (tus.

Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.

Εὔτοκος. ὁ, ἡ. fœcundus.

Εὐτολμία. ας. ἡ. animositas.

Εὔτολμος. ὁ. audax, animosus.

Εὐτόλμως. audacter.

Εὐτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sufficio, uireis recipio.

Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia spirituum, strenuitas, impetus, uigor.

Εὔτονος. ὁ. tensus, robustus, flexilis, paratus, uocalis.

Εὖτόνως. constanter, benè, scitè, acriter, intento clamore. Cicer. in Cato. hoc dixit bonis lateribus. Ab εὖ & τείνω, quasi ualdè intensè. (tas.

Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteri-

Εὐτράπιζος. qui multos, & eos lautè in mensa excipit.

Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud philosophos in bonam partẽ accipitur, significatq; urbanitatem, leporem, festiuitatem, comitatem, facetiam. Paul. ad Ephes. cap. 5. accepit pro scurrilitate, seu urbanitate scurrili, & graui uiro indigna.

Εὐτράπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριζόμενον λογίδριον, urbanè dictum cum grauitate coniunctum. παρὰ τὸ εὖ τρέπω τὸν λόγον.

Εὐτράπελος. ὁ. comis, facetus, dicax.

Εὐτροφὴς. ὁ. bonitas, alimentum.

Εὐτρέφω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐτροφὴς. ὁ. ἀτροφος. Bud. Com.

Εὐτροφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐτρεπὴς. ὁς. ὁ, ἡ. paratus, instructus, absolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, suborno. Accipitur etiam passiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, instruo. Accus.

Εὐτρεπισμὸς. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.

Εὐτροφος. qui copioſè nutritur. Bud. Comment.

Εὐτροφοῦμαι, & ἐντρεφῶ. bene nutrior, alimentum copioſum accipio. Bud. ibidem.

Εὐτρόχαλος. ὁ. rotundus.

Εὔτροχος. ὁ, ἡ. uolubilis.

Εὐτυκτος. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχίστατα. fœliciſſimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. ν. κα. fœlix ſum, floreo, obtineo, aſſequor, fœliciter & bona quadam fortuna adipiſcor. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna ſecunda.

Εὐτυχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus, qui iucunde, citraq; triſtitiam uiuit.

Εὐτυχία. ας. ἡ. fœlicitas, proſpera fortuna, fortunæ benignitas.

Εὔυδρος. ὁ. aquoſus.

Εὐυκίνητος. ὁ. qui facile cogi poteſt & congregari.

Εὐύφαντος. ὁ. bene textus.

Εὐφάανσις. ὁ. splendidus.

Εὔφαλος. maritimum.

Εὐφαντασιώτος. ὁ. qui ſibi res, uoces, actus ſecundum uerum optimè fingit. Quintilian.

Εὐφεγγὴς. lucidus.

Εὔφιλος. pro ἴφιλος.

Εὐφιλόφρονες. celebres.

Εὔφημα φάτα. bona uerba, bene ominata loquere.

Εὐφημέω. μ. ήσω. ν. κα. laudo, benedico, bene ominata dico, fauſtis omnibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo, quemadmodum populus acclamat imperatori recens inaugurato.

Εὐφήμει. deſine male loqui, melius ominare, bona uerba quæſo, Dij meliora.

Εὐφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fauſta & lata.

Εὐφημισμός. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ὁ. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Εὐφήμως. non petulanter, ἀδίως.

Εὔφθαρτος. ὁ. facile corruptilis.

Εὐφλεκτος. ὁ. ὁ. combuſtu facilis.

Εὐφορβία. ας. cibi copia.

Εὐφορία. fertilitas.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ conſtitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ὁ. ὁ. fertilis, facilis ad portandum.

Εὐφραδέως. prudenter.

Εὐφράδης. ους. ὁ, ἡ. bene diſſerens, diſertus.

Εὐφραδία. uenuſtas ſermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι. μ. ανθ. Lætor. Dep. dati.

Εὐφραίνω. μ. ανθ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accuſ.

Εὐφρασία. honeſtum gaudium.

Εὐφρόνη. nox apud ueteres. παρὰ τὸ φρονεῖν, à bene ſapiendo. Optima enim conſilia nocte conſtituuntur, quòd tunc animus ſit liber & uacuus à curis, unde illud, Nox dabit conſilium.

Εὐφρονιῶν. prudens, lætus.

Εὐφρονοῦντες. οἱ. prudentes.

Εὐφρονοῦσι. ſam & prudentes ſunt.

Εὔφρος. ὁ. lætus.

Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio.

Εὔφρων. ονος. ὁ, ἡ. Lætus, iucundus, ueneurabilis, dulcis, exhilarãs. Vnde εὔφρων ἄγγελος Iliad. γ. appellauit Homer.

Εὐφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. induſtrius, ingenioſus, facetus, facilis, commodus. Item ἀπὸ τῆ εὐκολίᾳ apud Atticos.

Εὐφυία. ας. ἡ. induſtria, ingenium, ingenij dexteritas, fœlicitasq; bonæ indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

E Y.

Εὐφυῶς. ingeniosè, scitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. sonoritas, bona uox, soni tus uocum atq; uerborũ incundior, uocalitas.

Εὐφώνος. ε. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφωνος. ε. ὁ. concinnus.

Εὔφωρος. ε. ὁ. frugifer.

Εὐφωρίατος. qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης. ε. pulchrè capillatus.

Εὔχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. facetus, gratiosus.

Εὐχαριστέω. μ. ήσω. ν. ηκα. gratias ago. Neutr. accus. & datiuo.

Εὐχαριστία. ας. ἡ gratiarum actio, eucha ristia, gratitudo, comitas. Hierony. interpretatur gratiositatem, & gra tiam: Ambros. sermonem ad dei lau dem facientem.

Εὐχάριτος. ε. ὁ, ἡ. iucundus, gratiosus.

Εὐχαριτόω. gloriari.

Εὔχαλος. saginatus.

Εὐχάμυρ. pulchrè uestitus.

Εὐχαΐα. ας. ἡ. artificina.

Εὔχειρος. ε. ὁ. facilis.

Εὐχείρωτος. ε. ὁ. facilis captu.

Εὐχειρία. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, ma nuum dexteritas.

Εὐχερής. ὲς. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο. supplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio.

Εὐχηλογεγώθερον. honestum deside rium.

Εὐχήμων. ονος. ὁ, ἡ. res optabilis.

Εὔχηλος. uide ἄχηλος.

Εὔχηρος. ε. ὁ. eleganter sectus.

Εὐχλωρία. ῆ. uiriditas.

Εὐχλωρός. ῆ. ὁ. uiridis.

Εὐχολόγιον. υ. τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι. μ. ξομαι. ν. ὐγμαι. iacto, fa teo, uota facio, oro, opto. Datiuo. Bud. Com.

Εὐχορτος. ε. appetentior pabuli.

Εὐχος. ους. τὸ, gloria, uictoria, consiliũ.

Εὐχρηματίω. opulentus sum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis sum, commodè utor, in cõmodum meum uerto. Bud. Com.

Εὐχρηστήματα. τὰ. commoda, Ciceronе interprete.

Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ε. ὁ. utilis, cuius usus & tracta tio facilis est.

Εὔχροα. τὰ. probè colorata.

Εὐχρόης. ους. ὁ, ἡ. bonum colorem ha bens.

Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχολος. successus.

Εὔχυμος. sapore præstans, boni succi.

Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, sacrificium, iacta tio, gloria.

Εὐχωλαμάω. ε. ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχίστερον. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. ν. ηκα. bono animo sum: uel potius bono animo afficior. nam bono animo esse Græci dicunt εὐέλπω. Neutr. absol.

Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος. ε. ὁ. lætus, magnanimus.

Εὔω. μ. ὕσω. ν. ὔκα. illumino, inflam mo, torreo.

Εὐώδης. ους. ὁ, ἡ. fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fra grantia Hierony. interprete.

Εὐωδιάζω. bene odorari.

Εὐωνίω. uilifacio.

Εὔωνος. ε. ὁ. ὠνητὸς, uilis pretio, contem ptus, uili emptus.

Εὐώνυμος. ε. ὁ. sinister, per ἀφαιρεσιν. Est & arboris species Theoph. Ité insula quædam εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam naviganti bus sinistra offertur.

Εὔωνος. uili pretio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐραῶ. ludere, contemnere.
Εὐωρία. ας. ἡ. negligentia, ῥᾳθυμία.
Ἔνωρος. ν. ὁ. neglectus, per antiphrasin: sicut ἀωρία ἁμαρτία, negligere, ab οὖν & ὁρᾶν, quod seruare & curare significat. ἄωρος γῆ, ἡ τὰ ἀρῶμα ἔχουσα.
Ἐνοχλέομαι. μ. ούμαι. ω. ηθην. edo, uescor, conuiuor. Item fruor. Plato, ἐνοχλεῖ τὴν γνώμην ἐαφ' οἷς, Fruere animi tui sententia & satiare. Actiue autem & passiue accipitur. Bud. Com.
Ἐνοχῶ. conuiuio accipio, satio, Plato. Item oblecto, Athenæo. Bud. ibi.
Ἐνοχόω. μ. ώσω. ω. ωκα. conuiuio alicui quem excipio, seu accipio, conuiuio adhibeo.
Ἐνοχία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait Pollux.
Ἔνυψ. υχος. ὁ. res boni aspectus.

Ε Φ.

Ἐφ' ᾧ. ad quæ, quorum causa.
Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.
Ἐφ' ὁ pro ἐφ' ᾧ, uel ἐπὶ τῷ.
Ἐφ' οἷς. propterea quod.
Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, in quantum: & correlatiuum eius ἐφ' ὅσον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσα dicitur Atticè.
Ἐφ' ὅτῳ, &
Ἐφ' ὅ. cur, quare. Et hoc modo cũ præterito cõstruitur: cum uerò in quo significat, cum infinitiuo: & cum ἵνα, cum futuro. Bud. Com.
Ἐφ' ὥρᾳ. in adolescentia.
Ἐφαίρημαι. sublegor.
Ἐφαλάμφ & ν. ὁ. assilientes.
Ἐφάπομαι. insilio. ἐφάπτω ἵππου, ascendere equos.
Ἔφαλος. ν. ὁ. &
Ἔφαλος. ν. ὁ. maritimus.
Ἔφαμα. τὸ. indumentum.
Ἐφάμιλλος. controuersum, aduersarium, hostile.
Ἐφάμιλλος. simile, æquale.
Ἔφαμμα. uestimentum.
Ἐφάπαξ. semel.
Ἐφάπλωμα. ατος. τὸ. culcitra, στρῶμα.
Ἐφαπλίς. ίδος. genus ornamẽti militaris.
Ἐφάπτομαι. μ. ἄψομαι. ω. αμαι. attingo, contrecto, amplector. Item capesso, suscipio, Athen. Item accendo, ardeo, ut πῦρος ἐφαφθέντος, cõtento exarsit, Hom. Vnde ἐφημμένος accensum & ardens. Est etiam ἐπιπορεύομαι. Hom. φάσγανα κλιτὰ ἐφαπτόμενα, impendent. Ἐφαπτόμενον τῶν τέλους, est quod ad finẽ, & beatitudinẽ pertinet, Aristot. 1. Ethic. Depon. genit.
Ἐφαπτός. ἀπὸ τοῦ ἐφαπτομένου.
Ἐφαρμογή. conuenientia, coherentia, quadratio.
Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Construitur interdum cum dativo, interdum cũ præpositione ἐπί, Aristot. ἃ δὲ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Bud. Com.
Ἐφαρμόττει. seruii quidam dicebãtur in Creta. Cæl. lib. 13. ca. 49.
Ἐφήλιος. ν. superficiale, humile.
Ἐφίδρα dicitur, ut ἵδρα, καθίδρα, ὀφίδρα. ab ἐφίζομαι. Bud. Com.
Ἐφίδραια. τὰ. natium prominentiæ, sua per quibus sedetur. Cæl. li. 2. ca. 10.
Ἐφιδρεία. ας. sessio, insidiæ, statio.
Ἐφιδρεῖαι. subsidia.
Ἐφιδρύω. μ. ύσω. υ. υκα. præsideo, ad custodiã sto. Item uictori immineo, ut cum eo quamprimũ congrediar, Isocrat. ἐπιφέρω. Item immineo in occasionẽ & calamitatem, & in res afflictas alterius, Aristot. Polit. 2. Itẽ insideo, sedeo super re aliqua, Aristot. Neut. dativo. Bud. Com.
Ἐφιδρύοντες. triarij.
Ἐφιππάζομαι. exercere ludum puerilem, qui ἐφιππασμὸς dicitur, & Atticè

ἐφ

ὑ λοιπὸν.

Ἑφέδρος. ου. ὁ. sellæ occupator, assessor, qui assidet in consultatione, præses. Item insidiator. Vnde pro subsidiario & substituto ponitur, Syne. Sic etiam dicebatur ex athletis, cui forte obuenerat, ut certantibus alijs, spectator sederet, congressurus mox cum fatigatis uigens ipse atque integer uiribus, id quod fœliciſsimum censebatur. Sophocles translate pro ultimo usurpauit. Cæl. li. 11. ca. 18. & Bud. Com.

Ἐφίζομαι. sedeo.

Ἐφῆκεν. licet, permittitur. ἡ ἐφῆκεν, οὐχ ὑπὸν.

Ἐφίημι. immitto.

Ἐφικτικά. dicuntur aluum astringentia, & quæ excrementa sistunt in aluo.

Ἐφικτικοί. οἱ. Academici, quòd nihil certò, neque pronuntiare, neque cõstituere de re aliqua uolebant, more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebant, semperq; se melius adhuc consulaturos dicebant. Vnde & ἀνεπίληπτοι quoq; uocati sunt. Bud. Com. cunctatores, & hæsitatores dici posse autumat, ἀπὸ τῦ ἐπέχειν, quod assensionem retinere significat, de quo antea.

Ἐφικτῶς. dubitanter.

Ἔφικτος. usura, ad sextam usque sortis partem.

Ἑφελκὶς. ίδος. ἡ. genus ulceris, ramétũ.

Ἐφελκυστὴς. οῦ. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. π. ὕλκα. attrahо, elicio. Accusa.

Ἐφέτης. immittentis.

Ἐφέτις. deinceps, postea. cum genit.

Ἐφέσις. εως. ἡ. prohibitio.

Ἐφέσιος. ε. ὁ. domesticus, familiaris, lararius, supplex. Lege enim sancitum erat, ut supplices apud larem sederent taciti. Hoc nomine quoq; appellantur ἀπόξενοι ciues, & indigenæ. Ἐφέσιοι θεοί, penates. Cæl. lib. 8. cap. 19.

Ἐφεσίδιον. ε. τὸ. umbella.

Ἐφέσις. ίδος. ἡ. sagulum, exterior uestis, pallium.

Ἐφέσιοι. principes. Et ἐφέσιος, πέρι θεὸς τῦς παραπλήσιος ἰσάς.

Ἔφεται. οἱ. magistratus apud Athenienses qui de capitalibus causis iudicabant.

Ἐφετικὸς. ὴ. ὸν. desideratiuus.

Ἐφετύδια. genus ludi.

Ἐφετὶς. ancilla.

Ἐφετμὴ. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφίημι. prohibebo, continebo, πίμπλημι. ab ἵστημι.

Ἑφίσπομαι. μ. ἑψομαι. π. ἑσπόμην. insequor. Depon. datiuo.

Ἐφιστάω. irrepere.

Ἑφύσια. celebre quoddam certamen, seu festum in Epheso.

Ἐφέσιμος. translatitius. Vnde ἐφέσιμος & δίκη, est causa quæ post appellationẽ agitur. Bud. Com.

Ἔφεσις. ὁ. desyderium. Item translatio de foro ad forũ, id est, de iudicio ad iudiciũ uocatio, Luciano. Plena aũt locutio est, δίκην ἐπὶ τὸν δικαστὴν ἐφεῖναι. Hoc enim dicebãt Athenienses cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἐφεσιν δοῦναι, appellare. Bud. Com.

Ἐφέσπερος. uespertinus.

Ἐφέσπομαι. sequor.

Ἐφεστάω. insidere, collocare.

Ἐφεστὼς. ῶσα. ὸν. imminens, aduentans. ἐφεστῶτες τοῖς πράγμασι, qui summæ rerum præfecti sunt. Bud. Com.

Ἐφεστιασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστιος. ε. ὁ. domesticus, familiaris, lararius, supplex. Lege enim sancitum erat, ut supplices apud larem sederent taciti. Hoc nomine quoq; appellantur ἀπόξενοι ciues, & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοί, penates. Cæl. lib. 8. cap. 19.

Ἐφεστρίδιον. ε. τὸ. umbella.

Ἐφεστρὶς. ίδος. ἡ. sagulum, exterior uestis, pallium.

Ἐφεσῶται. principes. Et ἐφεσὼς, πέρι θεὸς τῦς παραπλήσιος ἰσάς.

Ἐφέται. οἱ. magistratus apud Athenienses qui de capitalibus causis iudicabant.

Ἐφετικὸς. ὴ. ὸν. desideratiuus.

Ἐφετύδια. genus ludi.

Ἐφετὶς. ancilla.

Ἐφετμὴ. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφαλσαρ. ouans.

Ἐφαρμοστὴς.ῆ.ὁ. inuentor.

Ἐφαυρίσκω.μ.ίσω.σ.σκ. inuenio. Accusatiuo iung.

Ἐφίεμαι.assequi.

Ἐφιππιάω.diffamo, detraho, irrideo.

Ἐφη φάτη. inquit. φάτη enim superfluum est.

Ἐφήβαιος.α.ὸν. puber.

Ἐφηβάω.μ.άσω.σ. ησα. pubesco. Neutr. absolutum.

Ἐφηβία.ας.ἡ. iuuentus, adolescentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis cõstructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi spectabant ephebi.

Ἔφηβος.ου.ὁ. puber, adulescens. Item poculi genus, Athen. lib. 11.

Ἔφήκησις. causæ uel iudicij genus, cum accusabatur is cui regione aliqua interdictũ erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηκηχέω. enarrare.

Ἐφήδομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι. malis alienis lætor, insulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cicer. τῆς ἀφυΐας ἐφησμένους τοῖς σοφοῖς ἰφήδονται.

Ἐφηδρεύω. exhilaro.

Ἐφῆκα. immisit. ἀφῆκα.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφήλαιος.ον. coætaneus.

Ἐφηλὶς.ίδος. seu ἔφηλος. ὁ. tuberculũ & aspredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore solis prognata.

Ἔφηλος.ὁ. fraudulentus, & maculas ac ueluti clauos quosdam habens in facie.

Ἐφημερία.ας.ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημερινός.ὴ.ὸν. & ἐφημέριος. quotidianus.

Ἐφημερίοι.οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suida.

Ἐφημερὶς.ίδος.ἡ. ephemeris, id est, libellus in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regestum, memoriale, uulgò memorias uocant: Latini diarium. Iuuenal. diurna dixit in plurali. Gell. lib. 5. ca. 18.

Ἐφήμερος.α.ὸν. quotidianus. Ἐφήμερος προφὴ, uictus in diem quæsitus. Ἐφήμερος ἐσθίω, prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modesto ponitur.

Ἐφημοσύνη.ης.ἡ præceptum.

Ἐφηύδανεν. placebat.

Ἐφῆφθαι. incumbit, immnet.

Ἐφίασιν. immittes.

Ἔφηφα, Attice, & ἔωκα Aeolice. dixisti.

Ἐφηφλῶν. lætari.

Ἐφίεσμαι. iubebo, imponam.

Ἐφθάκειν. anticipaueram. ἀ φθάνω.

Ἐφθάλης.ου.ὁ. coctus.

Ἔφθην. præueni.

Ἐφθίατο, Ionice pro ἐφθάρησαν. corrupti sunt.

Ἐφθοπωλῶν.ου.τὸ. locus ubi assata ueneunt, forum cupediarium.

Ἐφθοπώλης.ὁ. cupediarius.

Ἐφθοπώλιον.τὸ. ἐφθοπωλῶν.

Ἐφθός.ὴ.ὸν. solidus, coctus, elixus, perfectus, purus.

Ἐφθῶν. coquere, assare.

Ἐφιάλτης, siue ἐφιάλτης.ου.ὁ. insultor, dæmon. Morbus autem est, cum exteriora quædam uis quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos grauare. à nostris recentioribus medicis incubus dicitur. Dictus ἀπὸ τῆ ἐφάλλεσθαι, quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictũ uolunt, de quo Homer. Odyss. 11. Themison ἀνιγάμενα uocat ἀπὸ τῆ ἀνίγειν. Quidam Græcorum definiunt νῦν δὲ περιλὴ διαφόρου διαπνοίας, ἢ ἄλλ ἐφαλίας τινὶ ἀπο-

ψίαν, id est, Redundantem in caput exaporationẽ, ex uoracitate ac crudítate.

Ἐφίδρωσις.τος. ἡ. sudor.

Ἐφίεμαι mando. Item amore captus sum, cupide peto, appeto, Polyb. Ité capto, ad ictum designo, τοξάζομαι, Plutarch. Latini petere dicunt. Cicero, Omnes scelerati unum me petũt, id est, ἐπὶ ἐμοῦ ἐφίενται. Est & τὸ ἐπιτρέπομαι, cũ mihi indulgetur & permittitur, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. Bud. Com

Ἐφέσια.τὰ. donaria.

Ἐφίδρυσις. insideo, sedeo. Neutr. datiuo.

Ἐφίημι. μ. ἵσω. v. σκα. mando, τὸ ἐπιτρέπομαι καὶ προτάσσω. Vnde ἐφετμή. Item τὸ ἐπεσπεύδω καὶ ἐφορμῶ. Iliad. 1. ὅτ' ἐμ' ἠθελήσειε ἐφίσαι, id est urgebis, coges. Item pro ἐπιτρέπω, id est indulgeo, obsequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Com.

Ἐφικνέομαι. μ. ἵξομαι. v. ιγμαι. μέσοι ἀόρ. ἐφικόμην. assequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.

Ἐφικτός. τῆ. ὸ. possibilis, attingibilis, comprehensibilis.

Ἐφίλαιον. cutis uitia, lentigines.

Ἐφίμερος. ν. ὸ. desyderabilis.

Ἐφίππια. τὰ ἐπὶ τῶ ἵππου ἀέθλια.

Ἐφιππάζομαι. uehor equo.

Ἐφιππαρχία. ας. ἡ. turma equitum mille & uiginti quatuor.

Ἐφιππικὸς. ν. ὸ. equitatorius, equester.

Ἐφίππιον. ου. τὸ. equi sella, id est ephippium.

Ἔφιππος. ου. ὁ. eques. & adiectiue ἔφιππος ἀνήρ.

Ἐφίσταμαι. τὸ ἐπιφέρειν βίαιον, καὶ παρεγείρομαι, opprimo. Item aduento, instо, appeto, Gregor. & Herodiano. Est etiam aggredior aliquid tractandũ uel dicendum, adidq; animum adijcio, in eõque commentando insisto & immoror, Isocra. Item urgeo, instо, Demosthe. Praterea resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo, insisto, claudor, desino, quod etiam ἐνίσχομαι dicitur, ut ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄπρατος, ἡ ἄπρατος ἐφεστήκει, Subinde restitans. Significat etiã præfectus sum. Bud. Com.

Ἐφεστάμενον. τὸ. pingue lactis, Herod.

Ἐφεύρεσις. quærere, ἐξευρεῖν.

Ἐφέστιος. μ. ἱου. ν. σκα. superstio, incumbo. Item τὸ πάσσω, præficio. Item sisto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch. de Cæs. καὶ πλὼ παράπαν ἐπιστήσας, Et gressum coërcens, & restitens. Quemadmodum autem παυστάναι significat sistere ad iudicium, ita ἐφιστάναι est sistere aliquem, & ut præsto sit uel præsens facere, & ut inter negotium tractandum adueniat, etiam ut interdum importunus adsit, & tractantes agentesq; opprimat, Demosthe. κατὰ παραπτ. Significat etiam admoneo, animum intendo, animaduerto, diligenter consydero. Aristoteles, τούτοις ἐπιστήσαντες. Bud. Com.

Ἐφίστημι. ἀντὶ τοῦ ἐφίσταμαι. Bud. Com.

Ἐφιστορῶ. inquirere.

Ἐφοδία. munus obeundi uigilias, & excubias inspiciendi.

Ἐφοδεύομαι, &

Ἐφοδεύω. percurro, lustro, obeo, adeo, adorior.

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticum sumo uel accipio, pro uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. v. σκα. instituo, instruo uiatico, aggredior. Gregor. pro baptisino donare morientem dixit. Bud. Com.

Ἐφόδιον. υ. τὸ. singulariter, subsidium,

compendiúmue adrem quamlibet, occasio, proclivitas. Demosthe. ἐφέ-δου καβὰν τὸ πλὴν συγγραφὴν τοῦτο λα-κάνειν, ansam & occasionē causamq; arripient. Ἐφόδῳ uerò, pluraliter, commeatus, uiaticum.

Ἔφοδον. ex impetu, statim.

Ἔφοδος. ὁ. ἡ. accessus, impetus, incursus, insultus, βλάβη, apparatus, instrumentum. Item insinuatio apud rhetores, hoc est, oratio per simulationem & circuitionem obscure subiens auditoris animum. Λογικὴ καὶ ἔφοδοι, argumenta.

Ἔφοδος. ὁ, ἡ. unmunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἐφολκα. τὰ. ἀγαγέρ δωράρια.

Ἐφόλκιον. τὸ. temo.

Ἐφολκὶς. ος. ἡ. consequentia, & nauis quæ trahit post se naviculas.

Ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculū, & nauis parua, quæ & ἐφολκὶς dicitur.

Ἑφομαρτέω. μ. ήσω. ν. ηκα. sequor. Dati.

Ἑφοπλίζω. μ. ίσω. ν. ικα. paro.

Ἐφόρδος. ὁ. ὁ. inspector.

Ἐφοράω. μ. ὁράσομαι. ν. ἑώρακα. interdum simpliciter uideo, & cerno, intueor, aspicio, respicio. Interdum obseruo, quod aspicientis prouidentiam significat. Significat etiam recognosco, recenseo, & quod Latinè dicitur inspicio, uulgo uisito dicunt. Accus. Bud. Com.

Ἐφορῶν. præses sum, & inspectionem habeo.

Ἐφορία. ας. ἡ. tutela, inspectio. Est etiam magistratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. ν. ηκα. irruo, impetum facio.

Ἐφορμέω. μ. ήσω. ν. ηκα. maneo in portu, stationem habeo. Neutr. absol.

Ἐφόρμιον. &

Ἔφορμος. ὁ. ingressus nauium.

Ἔφορος. ὁ. ὁ. præses, præfectus, episcopus, ephorus, qui magistratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφοράω dictus, qui res ciuitatis intueretur, atq; curaret. L. Valla nunc tribunū equitum, nunc tribunum plebis interpretatur.

Ἐφράσθη. animaduertit.

Ἔφυ. est, fuit, euenit.

Ἐφυβείσ. contumelior. Bud. Com.

Ἐφυβειότ. ὁ. ὁ. contumeliosus.

Ἔφυγρος. ὁ. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτιος. ὁ. ὁ. &

Ἔφυδρος. ὁ. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐφυδρία. ας. ἡ. urna, cū uini quàm aquæ.

Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apud Athenienses qui clepsydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύει. superpluit, id est, pluuia statim sequitur. Bud. Com.

Ἐφύμνιος. post hymnum carmen.

Ἐφυπνῶν. incumbens & persequens.

Ἐφύπερθε. superius.

Ε Χ.

Ἔχαδον. ἀπὸ τοῦ χάζω, uel χαδέω. capax fui, occupaui, continui.

Ἐχέβλον. ὁ. τὸ. lorum quo bos aratro alligatur.

Ἔχεγγυος. ὁ. ὁ. fide dignus, qui promissa seruat, idoneus defensor, tutus, magnæ existimationis. Ab ἔχω teneo, & ἐγγὺς promissio.

Ἐχέδι. aduerb. heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος. ὁ. ὁ. prudens, modestus, pudicus.

Ἐχάδιον. τὸ ὀφάδιον, diminutiuum ab ἔχις.

Ἐχθαιρος. ὁ. ὁ. spectabilis.

Ἐχθυσίω. μ. ήσω. ν. ηκα. sileo, taceo, linguæ continentis sum, supprimo uerba. Neutr. absol.

Ἐχθυσία.

Ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, silentium, sermonis continentia. Gel. lib. 1. ca. 9. scribit hoc nomine uocatum fuisse silentium illud discipulorum Pythagoræ.

Ἐχέμυθοι. taciturni, homines parcissimi sermonis, & qui censendi immunitatem habent, qui & ἀκτεινοί.

Ἐχενηίς. ίδος. remora, uel remigio piscis cuius, qui nauem quantumuis magnam, ac remis uelisq; concitatam sistit.

Ἐχιδνώδης. ους. grauis, mortifer, amarus, aut certe piceus, ut βέλος ἰχιδνῶδες, telum piceum, Iliad. α.

Ἐχίππιος. ὁ, ἡ. equos habens.

Ἐχιφόρος. ου. cui adhærens. Vnde χιτὼν ἰχιφόρος apud Athenæ.

Ἔχισπω. habeo. Accus.

Ἐχιτλάω. aro.

Ἐχίτλη. ης. ἡ. stiua, rectũ lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχίτλιον. ου. τὸ. locus in naui ubi res reconduntur.

Ἔχιτος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipsius ingressis hominibus, aures, nares, pudenda deniq; abscinderet. Hinc ἰχιτισμὸς, ut φαλαρισμός.

Ἔχυα. fudi, effudi.

Ἐχέφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens, habens mentem.

Ἐχθαίρω. inimicor, odi. Neut. datiuo.

Ἐχθές. idem quod χθὲς, heri.

Ἐχθεσινός. ῆ. ὸν. hesternus.

Ἔχθημα. odium.

Ἔχθιστος. η. ον. inimicissimus.

Ἐχθίων. ονος. ὁ. magis inimicus.

Ἐχθοδοπέω. ἰχθροποιέω, sum inimicus.

Ἐχθοδόπος. ου. ὁ. hostis.

Ἐχθόμφιος. inimicus, qui odio habetur.

Ἔχθος. ους. τὸ. odium, inimicitia, labor.

Ἔχθρα. ας. ἡ. inimicitia, simultas.

Ἐχθρὰ. ὰς. ἡ. inimica.

Ἐχθραίνω. odi, inimicor, facio inimicũ.

Ἐχθράω. inimicor.

Ἐχθρευτέος. odioso habendus, & inimicus æstimandus.

Ἐχθρός. ῆ. ὸν. inimicus, hostis, proprie qui prius fuit amicus, inquit Ammon.

Ἐχθρωδῶς. odiose, hostiliter, malè.

Ἔχθω. odi, μισῶ.

Ἔχιγγος. uertigo.

Ἐχιδνα. ης. ἡ. uipera. παρὰ τὸ ἰχαρ ἰχὼν τῷ τλὼ γονλὼ ἀχί θανάτῳ, quòd ad interitum usq; fœtum intus contineat.

Ἔχιλος. ῆ. ὸν. locus ubi tenetur temo.

Ἐχινάδες. insulæ Epeis habitatæ.

Ἐχιναλώπηξ. ὁ. echinoualpes.

Ἐχινίσκος. ου. ὁ. concauitas aurium.

Ἐχινόδακτος. ου. ὁ. morsus à uiperis.

Ἐχινόπους. spinæ genus.

Ἐχῖνος. apud Demosthenem capsa, uel scrinium forense, nunc æneum, nũc opere figulino, in quod testium dicta, acta litis, omniáq; à partibus prolata conijciebantur. Vnde ea quæ in acta prolaturi erãt, apud sequestrem deposituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad sententiam ferendam, τὰ ἐς ἰχῖνον ἐμβαλόμενα appellabant, litis instrumentũ significantes. Et ἐς ἰχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod est, apud acta proferre.

Hoc item nomine dicuntur interna uentris Eustathio. Item frœni pars.

Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι item dicuntur ornamẽta circa carpum manus, quæ etiam ψῦλλα, πτερυγάρπια, βυβάλια dicuntur. Est & hoc nomine urbs quædam in Thessalia. Item animalis nomẽ cuius duplex est genus, terrestre, quem alio nomine erinaceum uocant: & maritimum, utrunq; spi-

nis obductum, unde prouerb. ἰχῶρ ἀραχνίοις. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Com.

Ἐχιόδακτος. ὁ. à uipera morſus.

Ἔχις. ιος. uipera.

Ἔχμα. ατος. τὸ. retinaculum.

Ἐχμάζω. prohibeo, quieſco, firmo.

Ἔχμηρος. pendens ab aliquo, ſubiectus.

Ἔχομαι. μ. ἕξομαι. π. ἐσχόμην. habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicero dixit, Quo maiore auctoritatem haberet oratio. Item tango, iuxtà ſum, hæreo, tenaciter adhæreo. Lucian. in Necy. ἀκόμβω δ' ἐγὼ ἰσχνότατα ἐχόμενος αὐτῆς, Cõtinuus illi à tergo comes adhærebam. Item ordinor, diſponor. Genit. Ἔχεσθαί τινος, ab aliquo pendere. Ariſtid. in Themiſto. ὥσπερ τῶν ἱερῶν ἀγκύρας τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora de illius uoce pendentes.

Ἔχεσθαι τῶν ἐπιόντων, occurrere immi nentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore afficì.

Ἐχόμενος. υ. ὁ. continuus, conſequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Hebr. 6. ταπεινούμεθα πρὸς ὑμῶν τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας. Item inſitus, Plat. in Menex.

Ἔχραυε. grauauit, irruit.

Ἐχῦρ & χῦρ. ſæpenumero uſurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χεῖ, quemadmodum ἦρ pro ἦν, & ἴδα pro δός, & προσῖκα pro προσῆκε. Bud. Com.

Ἐχυρῶσαι. iureiurando confirmare.

Ἐχυρός. ὰ. ὸ. munitus, tutus.

Ἐχυρόφρων. qui ſeria & ſolida cogit, σπουδαῖα φρονῶν, ἢ ἀσφαλὴς ἐν φρονήσει.

Ἐχυρόω. munio, firmo.

Ἐχύρωμα. τὸ. munitio, ſecuritas.

Ἐχυρῶς. fortiter, tutò.

Ἔχω. μ. ἕξω, denſo ſpiritu. π. ἔσχηκα. ἐσχ. β. ἔσχον. habeo, obtineo, occupo, poſſideo, ut ἀλλῶν τὰ ἑαυτῶν ἔχειν, apud Herod. habito, nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præſto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. πῆ σὺ μὴ σκάπτειν ἐν ἔχεις, Tu quidem fode, ita ut facis. Item ſum, ut ὅτως ἔχω, & ὅτως σύφυκα, Ita ſum, eius ſum ingenij & naturæ. ὅτως ἔχω γάμους, In ea ſum ſententia. γένει ὅτως ἔχει, Hoc genere eſt.

Referitur etiã ad ualetudinem, ut de μαλακῶς ἔχειν, πονηρῶς ἔχειν. Cum dativo conſtructum (nam aliàs ferè accuſatiuum habet) ſignificat eſſe factum, uel animatum eſſe erga aliquem. Demoſth. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μικρὰν ὀργὴν πρὸς ἔχουσι τοῦ φαίνεσθαι, ἐὰν δέ τις σκήψασθαι δύνηται, καὶ μεγάλην. Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidam eſſe, uterum ferre, ut apud Matth. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id eſt poſſum: id quod Latini imitãtur quoq. Gel. lib. 17. cap. 20. Habes ne nobis dicere in libris rhetorum ueſtrorum tam apte, compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo, oſtendendum mihi eſt. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον, & ſic de aliis. Aut certe ἔχω abundat, quo ad ſignificationẽ, ut ποιῆσαι ἔχων. Bud. Com.

Ἐχωσάμην. exaggerauì terrã, tumulum feci, ſepulchrum condidi.

Ἐχώσατο. iratus eſt, ὠργίσθη.

Β Υ.

Βψάλων. elixus, decoctus.

Βψάνη. ης. ἡ. olla, patella.

Βψανίον. ὐ. τὸ. quod facile coquitur, molle abundans.

Βψάω. μ. ήσω. ω. ησα. &

Ἑψέω. coquo, lixo. Accuſ.
Ἕψημα. ludicra.
Ἑψημένος accipitur actiuè & paſsiuè. nam dicitur & is qui mentitus eſt, & ipſum uanum & falſo dictum. Bud. Com.
Ἕψημον. ſtræum, ſapa, muſtum ad dimidiam decoctum. Hippocr.
Ἕψημα. ατος. τὸ. &
Ἕψησις. ιος. ἡ. coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi ſtomachi.
Ἑψηματώδης. ους. ὁ, ἡ. ſapam olens aut defrutum.
Ἑψητῶς. piſciculi.
Ἑψητήριον. τὸ. olla.
Ἑψητός. ἡ. ὸ. coctus.
Ἑψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus.
Ἕψια. τὰ. uerborũ ludicra, ſcommata.
Ἑψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.
Ἕψιμος. τὸ. ludus.
Ἑψίων. dico, confabulor.
Ἕψω. elixo, coquo.

Ε Ω.

Ἔω. ſum, uado, perficio.
Ἔω. induo, ſedeo, mitto. augmentũ habet per ι poſtea.
Ἑῴα. oriens, matutina.
Ἑῴη. exiſtens.
Ἔωθα, Acolice pro εἴωθα. conſueui.
Ἔωθεν. mane, ἐν ὄρθρῳ.
Ἑωθινός. ἡ. ὸ. matutinus, dilucularius, tempus matutinum.
Ἐῴκει. ſimilis erat, cum datiuo: aut uidebatur ſine caſu, pro ἔοικα.
Ἐωθινοκρασία. ας. ἡ. heſternæ repletionis grauedo, & incommoditas, temulentia pridiana.
Ἐωθινιαῖος. qui dudum eſt mortuus.
Ἔωθινος. ἡ. ὸ. uanus, antiquus, nõ recens, marcidus, rancidus, heſternus, pridianus, heſterno uino languens, frigidus. Propriè dicitur de ci

bis qui in proximum diem ſeruãtur.
Ἐώκειν. ſperabat. ab ἔοικα.
Ἐώνημαι. emi.
Ἐωνημένος. accipitur actiuè & paſsiuè, dicitur enim qui emptus eſt, et dominus qui emit mancipium.
Ἔωρα. aperui.
Ἑῷος. α. ὸν. lucifer, matutinus, orientalis.
Ἐώρα. ας. ἡ. exaltatio, ſublimitas.
Ἑώρακα. uidi, pro ὥρακα Atticè.
Ἔωργα. feci. (uatio.
Ἐώρημα, & ἐώρησις. ſuſpendium, eleᵃ
Ἐωρίζω. attollo, de rebus ſublimibus coᵃ
Ἐωροπία. ἡ. arrogantia. (gito.
Ἕως. ω. ἡ. & ἠοῦς. οῦς. aurora, oriens.
Ἕως. quouſq, quandiu, uſque, interim, dum.
Ἕως ἄν. dum. Bud. Com.
Ἕως οὗ. donec, uſq quo, uſq dum, quoad, quoaduſq, ſane, ſic, ſá.
Ἕως τῆς σήμερον. uſq in hodiernũ diem, & ἕως ἅδου καταβαθήσῃ, uſq ad inferum deprimeris, Matth. 9.
Ἑωσπόνι. uſquequo.
Ἑωσφόρος. ου. ὁ. lucifer, ſtella matutina.
Ἑωυτὸν Ionice pro ἑαυτὸν. Suid.

Ζ Α.

Α. particula eſt, per ſe nihil ſignificãs, ſed augmẽtum in compoſitiõe dictionibus affert. Ζα (inquit Heſych.) μάλα ἰσχυρὸν, πολύ.
Ζάβα. arma bellica.
Ζαβάσσω & διαβάσσω. decipio, calũnior.
Ζαβαρῆον. τὸ. armamentarium.
Ζάβος. & diues pecoribus.
Ζαβρός. ἡ. ὸ. edax.

Ζαβουλών. proprium regionis, & uir plenus consilio.

Ζαγρεύς, poët. Bacchus.

Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apud Siculos. unde Zancle urbs Siciliæ.

Ζαγρός. ὁ. discalciatus.

Ζαΐς. ΐδος. ἡ. magnum, multum, splendidè, forte.

Ζαής. ἐος. ὁ, ἡ. ualde flans.

Ζάϊος. α. ὁ, ἡ. diuinus, admirandus.

Ζαθερός. bene calidus.

Ζάκορος. ου. ὁ, ἡ. minister, aedituus.

Ζάκοτος. ου. furiosus, ualde iracundus.

Ζάκυνθος. ου. ἡ. Zacynthus insula in mari Ionio.

Ζαλεύκος. legislator Epizephyriorum.

Ζαλαίνω. demento, infatuo.

Ζάλη. ης. ἡ. καὶ ζάλα. tempestas, turbo, fluctuatio, procella.

Ζαλμάτιον. ου. τὸ. catinus. aliàs ζαμάτιον.

Ζαμαρίτης. dici solitum, cum non sine reuerentia quadam aliquem nominamus uirtutis finctũ, quasi ualde beatus. Fœlicis recordationis uulgo dicitur.

Ζαμβύκη. ης. ἡ. instrumentum musicũ.

Ζαμενής. ἐος. ὁ. robustus, iracundus.

Ζάνιον. est inter coquinaria instrumenta apud Pollu.

Ζαντικὴ. ars saltandi.

Ζάντιδον. latum pauimentum, aut solum.

Ζαπληθής. ἐος. ὁ, ἡ. multus.

Ζάπλουτος. ου. ὁ. ualde diues, ditissimus.

Ζαπότης. bibosus.

Ζαπτάω. in pistrino torqueo.

Ζαπυρός. ἐος. ὁ, ἡ. crasso modo nutritus, bene & ualde nutritus.

Ζαργής. splendidus.

Ζαρκής. ἐος. ὁ, ἡ. simplex, rusticus.

Ζάρκος. ου. ὁ. contumax.

Ζαρκῶς. ualde contumaciter, iracundè, tumidè, rusticè.

Ζαρκύς. ὑος. ὁ, ἡ. magnanimus, ualde ardens.

Ζάχαρος. ου. ὁ. ualde necessarius, utilis.

Ζάχολος. ου. ὁ. iracundus.

Ζαχρηΐς. ἐος. ὁ, ἡ. ualde utilis.

Ζαχρίας. φόος. ὁ, ἡ. ualde grauans.

Ζάω. μ. ἰσω. ω. ηκα. uiuo, uigeo. Neutr. absol.

Ζειά. ᾶς. ἡ. bordei genus, χέα, spelta, Plinio semen.

Ζείδωρος, pro ζείδωρος. ου. fertilis, ad uitam utilis.

Ζείρ. ῥός. genus uestis.

Ζειρά. genus uestium laxum & sinuosum.

Ζεύγνυμι. iacio.

Ζεύσις. ἐως. ἡ. feruor.

Ζεστός. ὸν. ὸ. feruidus, feruefactus.

Ζευγάριον. ου. τὸ. iumentum.

Ζευγηλάτης. qui boues agit.

Ζευγηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ago boues uel asinos. Neutr. absol.

Ζεύγιτης. iugatus, iugo astrictus. Et ζευγῖται, tertij census homines in rep. Solonis.

Ζεύγλη. ης. ἡ. lignum propendens à iugo, hinc inde boum colla amplexãs: uel pars iugi, in quam iumenta colla immittunt.

Ζευγόδεσμον. lorum iugi.

Ζεῦγμα. ατος. τὸ. iugatio, coniugatio, urbs.

Ζεύγνυμι. μ. ξω. ω. ἔζευξα. &

Ζευγόω. iungo. Interdum accipitur pro γεφυρόω. iungere naues Latini dicunt, ut ζευγόειν τὸν ἑλλήσποντον Liuiano.

Ζεῦγος. ους. τὸ. iugum, uinculum, par, tam de auibus quàm iumentis: uehiculum, biga.

Ζευγοτροφεῖον. qui ad iugum aluit iumenta.

Ζευγο-

Ζευγοφορῶ. qui par equorum alit, ἱπποφορῶ. Dicitur de ijs qui in sacris certaminibus uincere cupiebant.
Ζεύειν, Dorice pro γεύειν. gustare.
Ζευκτηρία. ας. ἡ. iunctura.
Ζεὺς, τοῦ διός. ὁ. Iupiter.
Ζεῦξις. εως. ἡ. iugatio.
Ζεφύρια. τὰ. dicuntur oua quæ alio nomine ὑπηνέμια uocãtur, id est, subuẽtanea, siue inania. à zephyro uento.
Ζέφυρος. ου. ὁ. fauonius, uentus tepidus et siccus ab occasu æquinoctiali flãs aduersus eurũ. Sic dictus quasi ζωηφόρος, id est, uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinẽt, quòd eo flante terra hyemali frigore cõstricta, aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant.
Ζέω. μ. ζέσω. π. κα. ferueo, comburo. σκώληκων ζέων, uermibus scatens, apud Lucia.

Z H.

Ζῆ pro ζῆθι, uel ζῆε. uiue.
Ζηλήμων. ονος. ὁ. inuidus, zelotypus.
Ζῆλος. ου. ὁ. amor, æmulatio, iusta ira, fœlicitas, diuitiæ, admiratio, inuidia, suspicio, studium, exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri: alij tristitiam ob alterius bona quæ sibi adesse cuperet.
Ζηλοτυπέω. μ. ήσω. π. κα. inuideo, zelotypia aliquem prosequor. Neutr. accus.
Ζηλοτυπία. ας. ἡ. æmulatio, suspicio, obtrectatio, Cicer. Tuscul. 4.
Ζηλοτυπίαι. αἱ. riualitates.
Ζηλότυπος. ου. ὁ. æmulus, suspiciosus in amore, & quem solicitum habet, ne riualem nanciscatur: quasi dicas formæ æmulatorem.
Ζηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. æmulor, cupide aliquid imitor, uehementer amo, fœlicẽ indico, magni æstimo. Neu. accu.
Ζήλωμα. æmulatio.
Ζηλωτέον. imitandum est.
Ζηλωτής. οῦ. ὁ. æmulator, inuidus, sectator, amator, qui nullũ in amore fert riualem.
Ζηλωτικός. οῦ. ὁ. &
Ζηλωτός. οῦ. ὁ. beatus, desyderabilis, amabilis, imitatione dignus, studiosus.
Ζημία. ας. ἡ. damnum, pœna, mulcta.
Ζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damnum infero, punio, mulcto. Ἐζημιωμένοι, in ærarium relati, qui ignominia interim notati erant, quoad iudicatum facerent, hoc est, omnia ex sententia persoluerent, καταδίκοι, ὀφλόντες. Varie construitur, ut ζημιῶ σε χρυσίον, χρυσίῳ, & εἰς χρυσίον, uel ζημιῶ σε χρημάτων.
Ζηνὸς, ζηνός. ὁ. Iupiter.
Ζῆν. uiuere, ζάειν.
Ζηνοδότειος. ου. ὁ. Zenodoti discipulus.
Ζηρυνθία. ἀφροδίτη, Venus.
Ζηρύνθιον, & ζήρυνθον. antrum, in quo canes sacrificabant, Corybantumq́ illic, & Hecates mysteria erãt. Suid.
Ζήσομαι. à ζῶ uiuam.
Ζήτα. locus, in quo uersabantur ij, qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienseis, quemadmodũ δίαιτα, in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant. Cal. lib. 7. cap. 18.
Ζητεύω. egeo.
Ζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæro, consulto. Item uolo Attice. Accus. Bud. Com.
Ζήτημα. ατος. τὸ. quæstio.
Ζητημάτιον. ου. τὸ. quæstiuncula.
Ζήτησις. εως. ἡ. quæstio.
Ζητητέος. ου. quærendus.
Ζητητήρια. τὰ. quæstiones, torquẽdi instrumenta.
Ζητητής. οῦ. ὁ. inquisitor. Et apud Athenienseis magistratus, ad quos referebãtur, qui reipub. aliquid deberent,

nec soluerent.

Ζοφῶν. ῶνος. ὁ. carcer seruorum, pistrinum. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Z I.

Ζιβύνη. ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea.

Ζιγγίβερι. τὸ. genus aromatis, uulgò zinziber.

Ζίγγος. ου. ὁ. bombus, apum strepitus.

Ζίγνις. ιδος. lacertæ genus.

Ζιγνῶ. tristor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον. ου. τὸ. zizaniũ, herba, lolium.

Ζιζύω. τὸ. ζυγῶ.

Ζιτίχιον. ου. τὸ. corrigia calciamenti.

Z O.

Ζόανες. uocabant sacros homines, quos cuiuis occidendi erat arbitrium. Cæl. lib. 7. cap. 11.

Ζόανον. τὸ. statua, idolum, ξόανον.

Ζόης. uehemens.

Ζόηκες, pro δόρκαδες. capræ.

Ζόηκες. dorcades, Nicand.

Ζοφερός. ᾶ. et ζοφόεις. ater, tenebrosus.

Ζοφοδερκέται. οἱ. qui ad conuiuium uocati, serius ac cunctatius uenire solent. Eras. Chil.

Ζοφοειδία. ας. ἡ. defectus lunæ.

Ζόφος. ου. ὁ. caligo, occasus, obscuritas.

Ζοφώδης. ους. ὁ, ἡ. procellosus, obscurus

Z Y.

Ζυγάδλω. iunctim.

Ζύγαινα. ἡ. zygæna piscis.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγαστρον. ου. τὸ. arca, libella.

Ζυγία. ας. ἡ. Iuno, nuptialis.

Ζυγιάνος. ου. ὁ. natus sub libra signo.

Ζύγιος. ου. ὁ. iumentum iugale, Iupiter.

Ζυγίτης. ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηὶ μέσος.

Ζυγόδεσμος. ου. ὁ. ☞

Ζυγοδίκης. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζύγοθρον. τὸ. uectis, ambas fores continens.

Ζυγομαχέω. μέσ. ῶ. ησα. reluctor, calcitro, rixor, dissentio, proprie cum domesticis & familiaribus. Translatio est ἀπὸ τῶν βοῶν, οἱ δὲ ἵπποι μάχονται. Item pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodot. Bud. Com.

Ζυγόν. ου. τὸ. transtrum, sedes. Et ζυγὰ in re militari dicũtur ab uno cornu ad alterum ordines instructi. Et qui iuga efficiũt, dicuntur Aeliano ζυγῶν. Bud. Com.

Ζυγός. ᾶ. ὁ. uel ζυγὸν. τὸ. iugũ. Item statera, ut in symbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, Stateram ne transgrediaris. Aristoteles hoc nomine uectem intelligit item librile trãsuersum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam seriem porrectam τῶν παρατατῶν. Aristot. de sepijs loquens, βαθίζει δὲ κατὰ ζυγά. Item iugum lyræ, quod manu sinistra tenent cytharœdi. Ammonius tradit pro instrumento quo boues iugantur, masculini esse generis: fœminini uerò, quando de ponderibus dicitur. In plurali τὰ ζυγὰ tantum habet.

Ζυγοστάται. sunt libripendes per urbeis constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. post.

Ζυγοστάτω. μ. ἠσω. α. ησα. manubrium cytharæ pondero. Accus.

Ζυγοφόρος. ου. ὁ. frugifer.

Ζυγόω. σιωμαι, ξάνσομαι, δαμάζω.

Ζυγόλης, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens.

Ζυγοφορῶ. cõsydera, ζύγωθρον, perpéde.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas continet ianuas.

Ζυγώματα. τὰ. duo ossa circa aurem, quæ & cancri uocantur.

Ζυθός. ᾶ. ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ὁ. panis fermentatus.
Ζυμόομαι. μ. ὠθησομαι. π. ωμαι. fermentor.
Ζυμώδης. νος. ὁ, ἡ. fermentaceus, nõ mu cidus.
Ζύμωμα. ατος. τὸ. fermentum.
Ζυμωτός. τὸ. ὁ. fermentatus.

Z Ω.

Ζώγρια. τὰ. præmia quæ pendũtur pro uitæ redemptione, Odyss. θ.
Ζωαρκὴς. ἐστ. ὁ, ἡ. qui ad uitã sustentandam sufficit.
Ζωάρχος. υ. ὁ. qui imi præest elephanti.
Ζωογόνω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum genero. Neutr.
Ζωγράφιον. υ. τὸ. officina picturis.
Ζωγραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. pingo. Accus.
Ζωγραφήματα. τὰ. picturamenta.
Ζωγραφία. ας. ἡ. pictura.
Ζωγράφος. υ. ὁ. pictor.
Ζωγρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum capio, fu scito, capio.
Ζωγρεῖον. τὸ. uiuarium.
Ζωγρία. ας. ἡ. uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut multandus capitur. Vnde ζωγρία λαβεῖν, uiuum capere.
Ζῦγρα, ζωθήκη. τὰ. feretra mortuorũ.
Ζωδάριον. υ. bestiola.
Ζῳδιακὸς. ὸν. ὁ. circulus in quo duodecim sunt signa, & ob id à Latinis signifer dictus.
Ζῴδιον. υ. τὸ. animal paruum.
Ζώεσκον, poëtice pro ζῶον. uiuo.
Ζωή. ῆς. ἡ. uita, tempus uitæ, sumptus ad uitam sustinendam, substantia.
Ζωηρὸς. ὸν. ὁ. uiuax.
Ζῶμα. ατος. τὸ. cingulum, ζώνη.
Ζωμάματα. τὰ. fimes quidã in nauibus.
Ζωμήιον. ου. ἡ. uas quo ius hauritur, instrumentum coquinarium, quo ex bullientem spumam defecamus.
Ζωμίδιον. υ. τὸ. iusculũ, id est brodiolũ.
Ζωμοποιὸς. ὸν. ὁ. cupediarius, coquus.
Ζώμορφος. ὁ. animal pictum.
Ζωμὸς. ὸν. ὁ. ius, id est brodium.
Ζώνη. ης. ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorium, baltheus. Ammonius annotat uirorũ esse, quemadmodũ ζώνιον fœminarum. Hom. pro armorum apparatu usurpat, & ueteres ζώσασθαι τὰ ὅπλα, id est arma induere dixerunt. Est & pars corporis quæ cingitur.
Ζώνιον. υ. τὸ. cingulũ. diminutiuũ est.
Ζωνιστὴς. zonarius artifex. Solebãt enim mulierum zonæ apud ueteres protexendo contorqueri.
Ζωννύω. μ. ύσω. π. υκα. & Ζώννυμι. cingo, arma induo. Accus.
Ζωνιῶν. υ. τὸ. pistrinum, hoc est locus ubi serui molunt, & cruciantur.
Ζωογονία. generatio.
Ζωογόνος. uocatur numerus septenarius, quòd infantes septimo mense nati uiuãt facilius, quàm qui sequenti, de quo Aphrodis. problem.
Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.
Ζωοδόταρα. ας. ἡ. uitam largiens.
Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epithet.
Ζωοθυτῶ. animal sacrificare.
Ζῷον. υ. τὸ. animal.
Ζωὸν. uiuum.
Ζωὸς. ὸν. ὁ. uiuus.
Ζωοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuifico. Accus.
Ζωοποιητικὸν. ὸν. τὸ. potentia uiuifica.
Ζωοστάσια. τὰ. animalium septa, teclaq.
Ζωοτοκῶ. animal generatur.
Ζωοτοκία. ἡ. animalis generatio.
Ζωοτόκον. υ. τὸ. uiuiperum.
Ζωοφόρος. υ. ὁ. signifer.
Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter sensibilia & uegetabilia habent, ut ostrea, spongiæ, & similia inter animalia. Nos fortasse (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere possumus, uel plantanimalia.

Ζάπυρον. ου. τὸ. resina, quæ in usum medicaminum à nauibus deraditur.

Ζαπύρω. εις. ἐ. Ϲ

Ζάπυρος. ὁ. τὸ. follis, scintillula, ignitū.

Ζαπυρῶ. μέσου. σ. ηκα. Ϲ

Ζαπυρόω. μέσου. ω. ωσα. excito ignem, facio reuiuiscere.

Ζαρκοπότης. ου. ὁ. meribibus, temulentus.

Ζαρός. ῆ. ὸν. merum, id est uinum.

Ζαρότερος. α. ον. purior, meracior. ζαρότερον (inquit Hesych.) ἀκρατότερον, uel (ut alij) τάχιον καὶ ἄμματον ἐπιστρέφον. Vide ἄκρατος.

Ζᾶς. uinus.

Ζάσιμος. ον. ὁ. uitalis.

Ζῶμα. τὸ. cinctus, thorax, uestis ad procinctum idonea.

Ζωστήρ. ῆρος. ὁ. cingulum, balteus, uenter, subpectorale.

Ζωστῆρες παιδάδες simulachra apud Thebanos stetisse tradunt, quòd ibi arma ceperit aduersus Eubœos Ϲ Chalcidem. Siquidem ἱμάντας ueteribus significat arma induere.

Ζῶστρα. τὰ. indumenta uirilia.

Ζωτικός. ῆ. όν. uiuax, uitalis.

Ζώϊον. ου. τὸ. animalculum.

Ζωϊώδης. ους. ὁ, ἡ. belluinus.

Ζωστά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiusmodi Ϲ hodie passim habẽtur, Ϲ à Plauto in Pseudolo belluata uocantur.

Pro accentuũ uariatione significatum quoque uariat.

Ἡ aspiratũ, articulus prępositiuus fœm. gen. ἡ ἀδύνη, ἡ παρθένος, quando certam demonstramus uirginem.

Ἡ aspiratum atq; oxytonum, articul. subiunctiuus fœmin. gener. quæ. Iliad. α. μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. Et relatiuũ pronomen pro οἵτινες. Odyss. ζ'. οὐ δίνεται ἥδε γυνὴ, ἣ δ' ἐν δώμασιν ἔνεικε. Item pronomen est possessiuum tertiæ personæ ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦ leui spiritu oxytonum, cõiunctio est disiunctiua tam rerum quàm personarum. Iliad. ά. ἦ οἷος, ἦ ἅλιος ὀλοοῖσιν. Et νῦξ ἦ ἠμίσεια. Item disiũctiua me determinata. Iliad. ρ'. τῶ μὴ σὺ πάντων βίοτ' ἄπιθι ὅτις ἀφαὶ, ἦ λαὸς ἢ ἐγαθὸς. Nonnunquam explanatiua, quæ ἐπεξηγητικὸς à Theodoro appellatur, quasi discretiua, et per quàm interpretatur. Iliad. ά. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt ἢ ἀπολέσθαι: Porphyrius καὶ ἀπολέσθαι. ac si diceret, Volo ego populum seruari, Ϲ ipse interire. Mihi uidetur Latinè reddi posse, Malo ego populum seruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm. Atq; sic ferè capitur quando pluribus proponitur, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ ἑκάτερον, utrũ. Iliad. ά. ἀνέρα μοι ἔννεπε μοῦσα, ἢ ὅτι φάσγανον ὀξὺ λαὸν ἀπορραίσσων παρὰ μηροῦ. Est Ϲ expletiua interdum.

Ἦ uero circũflexa, Ϲ leui spiritu, fit. ἀπὸ τῦ ἀμὶ, λὲγ ὦ, ᾖς, ᾖ. Item dixit, ἀπὸ τῦ φάμι, per ablationem φ ἀμὶ. Vnde δόρ. β. ἦρ ὣς ἦ, ἦρ δ' ἰγὼ. Iliad. α. ἦ, νῦ ἐπανίσῃσι ἐπ' ὀφρύσι πῶμα βαρεῖον. Nonnunquã dubitatiua, nunquid. Iliad. β. ἦ ἵνα χρεῶ ἐπιδ' ἅπαντα ἐφ' ἡμῖν ἡμέτερον ἐπεσάμενοι ἐκπλέομεν. Item confirmatiua, certe. ἦ μάλα δὴ τόδε γ' ἔσται ἐπεὶ ἔπος ἔκλυεν ἄκμων. Et pro ἰά, apud Aristoph.

Ἦ aspi-

Ἡ aspiratus & circunflexa, datiuus est pronominis' possess. tertiæ personæ ab ὅς ἥ, ἕ: & datiuus articuli subiunctiui ab ὁ. Aliquando aduerbiũ affirmandi, certe. Iliad. ν. ἦ μὲν μοι μά λα πολλὰ ὁ γέρων ἰχμῃσὶν ἐπίτροπος. Itẽ quatenus, ut, siquidẽ, qua uia, qua ratione, ut ἦ φησι πλάτων apud Plutarchum. Et ἦ θέμις ἐστίν, pro ὡς θέμις ἐστίν, siquidem fas est. Est etiam aduerbium loci, ubi. Iliad. υ. ἀντὴ' ἐνὶ πρόσθεν, ἦ πολέσατο θύρη χαλκοῦ. Ponitur etiam pro quo, ὅπου. Hesiod. τῇ δ' ἐλθ, ἦ σ' ἄρ' ἐγώ γε ἄγω.

Ἦ ἦ. nónne.

Ἤ ἦ ἤ. alioqui, nam si.

Ἤ μάλα. maximè. modus affirmandi.

Ἤ μήν. profectò, nimirũ, τὸ ὄντως: sed opponitur ferè iureiurando. Demosth. καὶ κατὰ πασῶν ὧν ἤ μὴν ἀπολαύ σειν φάσκουσιν, affirmabat iureiurando. Conuenit & post interiectionem & exclamationẽ. Conuenit & sponsionibus, & expromissionibus. Bud. Comment.

Η Α.

Ἦα. ibam, eram fui, factus sum, ueni. ἀπὸ τοῦ εἶμι, uel ἴω Ionicè.

Ἦαρ. sanguis, anima.

Η Β.

Ἡβαῖον. paululum.

Ἡβαῖος. ῑ. ὁ. paruus.

Ἡβάσκω pubesco, uigeo.

Ἡβάω. μ. ήσω. ω. ησα. idem. Neutr. absol.

Ἥβη. ης. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue progenata. Ponitur pro iuuentute & ipsa pubertate, atq; ætatis flore, κατὰ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis fuceretionem, quæ maribus 14. ætatis anno incipit, fœminis uerò 12. Latini puberem uocant. Et locus in quo id provenit, & tempus quoque sic nuncupatur.

Ἡβηδὸν. per omnem ætatẽ, lasciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum.

Ἡβήτης. ου. ὁ. adolescens, puber.

Ἡβητικὸν. ῆς. τὸ. adolescentia.

Ἡβητήριον. ὦ κατάλυσις, domicilium.

Ἡβολᾶν. otiari, ἀργᾶν.

Ἡβός. gibbosus, κυρτός.

Ἡβυκαῶσαι. pubescentes, ætate florẽtes.

Ἡβώοιμι. pubescerem, Odyss. γ.

Ἡβώων. ου. ὁ. adolescens.

Η Γ.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio est ab ἄγω, & ἀόρ. β. ἤγον, & reduplicatis duabus primis literis præsentis ἄγω γον, uel metathesi literarũ ἤαγον.

Ἡγάθεος. υ. ὁ. diuinus, sacer.

Ἡγάννις. mutilatus, fractus.

Ἦγανον. ου. τὸ. sartago, p τήγανον Ionice.

Ἡγάσθην. miratus sum.

Ἤγε καὶ ἴφρα. diuexabat, ab ἄγαν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύω μ. εύσω. σ. σα. duco exercitum, præsum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικὸν. ῆ. τὸ. mens, præstantissima pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἡγεμονικὸς. ῆ. ὁ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ου. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ sit.

Ἡγεμονίς. ίδος. ἡ. regina, dux.

Ἡγεμονὸς. οῦ. ὁ. dux.

Ἡγεμόσυνον. υ. τὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præses, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, quæ etiam κράτιστος dicitur. Bud. Com.

Ἡγέομαι. puto. Depon. accus.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. præeo, impero, supero. Depon. genit.

Ἤγερθεν. conuenere, congregati sunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel ἀνίσησαν, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, Aeolice.

Ἡγεσία. præitio, uiæ monstratio, principatus.

Ἡγήτης. ὁ. dux, præses.

Ἡγεμάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, ago.

Ἡγεμα. τὸ. consilium, uoluntas.

Ἡγέομαι. præcessit.

Ἡγήτωρ. ὁ, ἡγήτορ.

Ἡγεμονία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ. ορος. ὁ. dux.

Ἡγμένος. eruditè, ut παιδευμένως.

Ἤγουν, aduerb. manifestandi. uidelicet, siue.

Ἡγράμματος. scriba, Aristoph.

Η Δ.

Ἥδ'ὅς. uide ἡ.

Ἡδανός. νῦ. ὁ. iucundus.

Ἥδε. ϖ, coniungitur ϖ cum ὁ βῆ.

Ἥδεα, Ionice ab ἥδω. cognoui.

Ἤδη, pro ἤδει. sciebat, nouerat.

Ἤδην. sciebam. ϖ Attice pro ἤδεα.

Ἡδιστος. η. ὁ. delectabilis.

Ἤδεσαν. sciebant.

Ἡδέως, aduerb. libenter.

Ἤδη. iam, pauloante.

Ἤδη ἐκ παλαιοῦ. iamdiu.

Ἤδη νυνῖ. iam nunc.

Ἤδοτε. quò, tandem, aliquando.

Ἤδοτον. nempe.

Ἤδεα. sciebas.

Ἥδιστα. iucundissimè, suauissimè.

Ἥδιστος. η. ὁ. suauissimus.

Ἡδίων. ονος. ὁ. suauior.

Ἥδομαι. μ. ἡσομαι. ν. ἥσθην. lætor, uescor. Depon. datiuo.

Ἥδον. placui.

Ἡδονή. ης. ἡ. ϖ

Ἡδος. ους. τὸ. uoluptas, ἥδισμα, ὄνυξ.

Ἡδύοσμος. η. ὁ. roscidus.

Ἡδυχύλια. pelluciditas.

Ἡδυεπής. ὁ. ὁ. suauiloquus. Nestoris epitheton.

Ἡδυρί. carnem habet gustu suauem.

Ἡδύσμιος. ον. ὁ. qui est grati saporis.

Ἡδυπάθειος. η. ὁ. suauior.

Ἡδυσμός. adulatio.

Ἡδυλόγος. ὁ. ἡδυεπής, suauiloquus.

Ἥδυμος. η. ὁ. dulcis. à ἡδύς ϖ.

Ἡδύομαι. iucundus sum.

Ἡδυτήρ. edulcans, condiens. Solis epitheton.

Ἡδυνός. edulcatus, conditus.

Ἡδύνω. μ. νῶ. ν. να. Lætifico, condulco, opiparum reddo. Gaza, σμύρνα ἡδύνει μάλα ἐκ φυσικοῦ ἡδυσμοῦ. id est, Comitas grauitate cõdita. Cic.

Ἡδύοινος. dulce uinum proferens.

Ἡδύσμος. η. ὁ. menta, sic dicta ab odoris gratia.

Ἡδυπάθεια. ας. ἡ. uoluptas, mollities.

Ἡδυπαθέω. μ. ήσω. ν. ηκα. delicior, in uoluptatibus uitam consumo, deliciis indulgeo.

Ἡδύπνους. ου. ὁ, ἡ. suaue spirans.

Ἡδύς. εῖα. ὺ, ἡ. suauis, iucundus. Item stolidus, ἀνοητός ϖ. Strabo libro 1. ὁθεν ἴσως ἐδύς ἐστι, ὥστε καὶ μὴ μαθηματικὸς ἄν, ἀλλὰ πολὺ ἀχριμάδος δέησαι λέξαι

Ἡδυσμα. ατος. τὸ. dulcedo, confectio, sapor ad comedendum, ut est ὀψοποιικὴ ὕλη μύρων, unguentum odoriferum, condimentum.

Ἡδυσμένος. η. ὁ. uoluptuosus.

Ἡδυοσμία. ας. ἡ. gratus odor.

Ἥδω. Lætifico.

Ἥδωνες, ϖ

Ἡδωνοί. Edoni, populi Thraciæ mediterranei.

Η Ε.

Ἧε. ibat. ἤειμεν, ἴεσαν ἴσι.

Ἤε. siue.

Ἦεα. bona, ἀγαθά.

Ἤεδη sciebat, pro ἤδη interposito ε. ἐξ ἐκτυπωτικοῦ ἐξέκτυπον.

Ἦεν, ἐπρεσβ. ab ἦν. iteram.

Ἧεν. nexuit, pleonasmo literæ η ab ἕω, necto.

Ἠέλιος.ου.ὁ.sol.
Ἦεν.erat, ibat.
Ἠεπερ, aduerb. comparandi. quàm.
Ἠερίαουτο.pendebant.
Ἠέριος.α.ὁ.matutinus, aërius, obscurus
Ἠερολόνις.ιος.ὁ,ἡ.m aëre pendens.
Ἠεροφοῖτις.ιος.ὁ. &
Ἠερόφοιτος.ὁ.ἡ. obscurus, procul per aërem prospiciens.
Ἠερόκομπα.τὰ. apparentia in aëre.
Ἠεροφοῖτις.ἰεννὸς, furia.
Ἠερόφοιτος.ὁ.ἡ. iens per aëra.
Ἠερόφωνος.ὁ.ἡ. ualde clamans.
Ἠὲ, pro ἢ. aut. & ἦ, pro σάφα.
Ἦλυ, pro λῦ, ἤμλυ.erat, eram.
Ἠήρ, pro ἀήρ.ἠέρος.ὁ. aër, obscuritas, nebula, inuisibilitas.

H Θ. (ius.

Ἠθάς.άδος. familiaris, cicur, mansuetus.
Ἠθεῖ.ὦ. uox iunioris ad seniorem reuerentiæ causa, quasi ὦ diuine.
Ἤθεος.ου ὁ.diuinus, speciosus.
Ἠθήιον. ἠθμὸς.
Ἠθίω.μ.ήσω. π. ησα. colo, defæco, ut uinum cum panno diffunditur. Accu.
Ἠθική. scientia moralis.
Ἠθικαί. imagines sunt, quæ non modò uultuum similitudinẽ, sed etiam sensus & affectuum referunt.
Ἠθικός.οῦ.ὁ. ethicus, moralis.
Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò tonicas imagines, sed etiam mores exprimit, hoc est sensus, ut inquit Plin. & motus animi. Bud. Cõ.
Ἠθικῶς. modestè.
Ἠθμάειον. colum, διυλιστήριον.
Ἠθολογοι. sunt morum efficiores, affectuumq; personæ cuiusq.
Ἠθμὸς.οῦ.ὁ. colum.
Ἠθογραφῶ. mores scribendo exprimo. Bud. Com.
Ἠθοποιῶ. mores formo, mores instituo & fingo, informo. Bud. ibidem.

Ἠθοποιία. morum expressio, affectuũq; imitatio loquentis. Bud. ibidem.
Ἠθοποιὸς.οῦ.ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ personæ imitator. λόγος ἠθοποιὸς est oratio morata, id est mores exprimens. Bud. ibidem.
Ἦθος.ους.τὸ. domicilium, locus consuetus, natale solum, sedes. Item usus, mos, habitus animi, indoles, ingeniũ. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici non potest. hoc enim omnes mentis habitus continentur.
Ἴθῶ, pro ἴσθα. consueui.

H I.

Ἤια. ibam.
Ἡίθεος.ου.ὁ. iuuenis, adolescens, cœlebs.
Ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. ab ἀΐσσω.
Ἠϊόνας.όεντος.ὁ. habens magnas ripas.
Ἤϊον.ου.τὸ. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicand.
Ἤϊον, &
Ἤϊσαν. ibant.
Ἤϊστ. sagittator.
Ἠίσκετο. assimilabat.
Ἠίσσεαι. medeberis.
Ἡϊόν.ονος.ἡ. littus, & urbs Chersonesi.

H K.

Ἧκα. quietè, suppressa uoce. ἐπ' ὀλίγον. ἀφ' ἁπλοῦ. Item misi, ἀφ' ἕηκα. ἧκα θεόν, ἐπιτρέψαι.
Ἠκάστος. imbecillis.
Ἥκαστον. quietum.
Ἤκαχεν, ab ἄχω. læsit, contristauit.
Ἦκα. si, utique.
Ἤκεν, siue.
Ἀκήρατος.ὁ.ἡ. indomitus, qui iugum nondum subiit.
Ἀκή. acies ferri.
Ἥκιστα. minimè, nullatenus. Ἥκιστα πάντων, minimè omnium.
Ἥκιστος.η.ὁ. minimus, imbellis.
Ἀκριβῶς. docte, exactè.

Ἡκροδρισασμένος. uastans, læsus. ab ἀκροτελεύτιον.

Ἥκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius usus, ut ὡς ὅδε ἥκω δυνάμενος, quammaximè possum. Sic τοῦδε τῆς ἡλικίας ἥκειν, id ætatis homo. Diogenes, Ἀνὰ σὺν πόδεω ἥκεις ὀφρύος, Iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκει φρονῶν, pro φρονιμώτατος ἐστί. Et τὸν ἥκοντα παιδάριον, ut τὸν ἴσον. Et ἥκοντ' ἀφίων sic dictum, ut Latinè Tu iste perditum, hoc est te perdis. Ἥκω autem Attice ἀρτίως ἥκων significat, ut ἄρτι γὰρ ἀρτίως πορεύομαι. Euripid. ἥκω γὰρ ἀρτίως δευτεραίαν κύκλου πύλας ἐκάστης. Τὸ ἥκοντί μοι ἔκπαγλον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἥκον solum. Synes. Ἀπ' ἐμοῦ γε τὰ ἐς ἐμὲ ἥκοντα ποιῶ. Dicitur & ὅδε ἥκει. Demosth. ὅθ' ἡ τῶν Φωκέων συντέλεια ἐπὶ τοῦτο πρᾶγμα ἦκεν, Quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Bud. Com.

Η Λ.

Ἡλαθρίως. ἀλαζόνως.

Ἡλαίνειν. insanire, stulteſcere.

Ἡλαίνονται. uertuntur, uoluuntur, Theocrito.

Ἡλαίσφορον. τὸ. ſole calefactum.

Ἡλάκατα. τὰ. lanæ colo circumuolutæ, fuſi.

Ἡλακάτη. ης. ἡ. colus.

Ἡλασκάζω, &

Ἡλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.

Ἡλεῖος. ου. ὁ. Eleus, ex Elide.

Ἤλεκτρον. ου. τὸ. electrum, ſuccinum.

Ἠλίανδρον. ου. ὁ. ſol, quia homines ἀλίαν ἀγουσι, id eſt ſine lecto faciat, hoc eſt excitet à ſomno. Seu potius ab electri ſplendore, uti & Plin. ſentire uidetur.

Ἠλίμαλος. ου. ὁ. uanus, ſtultus. (detur.

Ἡλιόομαι. duro ſub ſole.

Ἡλιὸς. ὁ. ὁ. ſtolidus, miſer, inſipiens.

Ἡλιτόμβροτος. ον. ὁ, ἡ. non natus ad tempus, id eſt fallens in menſe.

Ἦλθεν. uenit.

Ἦλθον. uenerunt.

Ἡλιάζειν. inſolare, ad ſolem expandere.

Ἡλιάζομαι. non ſolum apricari ſignificat, ſed etiam ἡλιάζειν, & ἐν τῷ ἡλίῳ uerſari.

Ἡλιαία. ας. ἡ. magiſtratus & forū Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. Sic dicti, quia ſub dio ſedebant.

Ἡλιακός. ὁ. ὁ. ſolarit.

Ἡλιαστήριον. ου. τὸ. locus ubi apricatur.

Ἡλίασις. εως. ἡ. ſolis calor, apricatio. Item iudicium τῶν ἡλιαστῶν.

Ἡλιαστής. οῦ. ὁ. iudex.

Ἡλίβατος. ου. ὁ. altus, aërius, excelſus.

Ἥλικα. plurimum, aceruatim.

Ἡλιθιάζω. ſtultè ago, ſtupeo. A lapidibus qui ſenſu carent. (dus.

Ἡλίθιος. ου. ὁ. ſtolidus, inſenſatus, ſtupi-

Ἡλιθιότης. ητος. ἡ. ſtoliditas, dementia.

Ἡλιόβροτος. ἡλιοβλὴς.

Ἡλικία. ας. ἡ. ſtatura, ætas. Significat autem eam ætatem, quæ iam matura eſt militiæ, quam Liuius militarē ætatē appellat, à 17. anno incipiens, ut ſcribit Plutarch. in Grac.

Ἡλικιώτης. ου. ὁ. coætaneus, æqualis, clarus, ſoli ſimilis.

Ἡλίκον. τὸ. quantum, quantopere. ἄκρατον γὰρ ἡλίκον, mirum in modum, mirum quantum.

Ἡλίκος. quantus.

Ἥλιξ. ικος. coætaneus.

Ἡλιοειδής. ὲς. ὁ, ἡ. clarus. ſoli ſimilis.

Ἡλιόκαυστος. ου. ὁ. ſole exuſtus.

Ἡλιομάνης. cicada, quòd ſole gaudeat, Suid.

Ἥλιος. ου. ὁ. ſol.

Ἡλιοσκίης. ſole priuans, inumbrans.

Ἡλιοστα

Ἡλιοτρόπιον. n. τὸ. solaris herba, heliotropium. ἀπὸ τοῦ ἥλιος καὶ τρέπειν, quòd solẽ sequatur.

Ἡλιόφοιτον. n. τὸ. solarium.

Ἡλιῶδη. sole aduri, soli expositum esse.

Ἡλοέω. τὸ ἀλοάω.

Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.

Ἡλίσκος. ου. ὁ. clauiculus.

Ἥλιτφος. alius.

Ἡλιτρεγής. ές. ὁ. operæ impatiens, qui in ipso opere deficit. Suid.

Ἡλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in mense. Festus exterricineos uocat, tanquã eos mater exterrita à uo eiecerit.

Ἥλιψ. calceus.

Ἡλιώδης. ους. ὁ, ἡ. subcandidus.

Ἡλιωτέω. sole æstuare.

Ἡλιῶν κόμη. candida coma.

Ἡλοίδω. contusus sum.

Ἦλος. ου. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui et fungus, uitium oculi, rotundus callus persimilis clauo.

Ἡλύς. ύος. ὁ, ἡ. solidus.

Ἡλόω. μ. ὅσω. π. ωσα. configo. Accus.

Ἠλύη. ης. ἡ. umbra, obscuritas, tenebræ nocturnæ, νυκτὸς.

Ἠλυσιμυφής. ές. ὁ. obscuratus, obtenebratus.

Ἠλυσιμός. οῦ ὁ. obtenebratio.

Ἠλύσιον. ου. τὸ. fumus.

Ἤλυθον. ueni, iui, ἀόρ. β. ab ἐλεύθω.

Ἠλύσιος. ου. ὁ. Elysius. ἀπὸ τοῦ ἥλυσιν μὴ ἔχειν.

Ἤλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingressus.

Ἠλυσκάζω. declinare, effugere.

Ἤλυθον. erraui.

Ἠλυσφάω. adumbro, obumbro.

Ἤλυσκε. ἐκφεύγε & ab ἐλίσσω. & Ἤλυθον ἁλύσις.

Ἡμα. ατος. τὸ. iaculum, iaculatio.

Ἡμαθία. ας. ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.

Ἡμαθίας, pro ἀμαθίας. ὁρος. ὁ. arenosus.

Ἧμαι. sedeo.

Ἡμαξοπύριον. τὸ. domus monetaria, hoc est ubi signatur argentum in nummos.

Ἡμαρ. ατος. τὸ. dies.

Ἡμάτιος. α. ὁ. quotidianus, diurnus.

Ἥμαρτον, pro ἥμαρτον. aberrarunt.

Ἡμεδαπός. ή. ὁ. nostras. atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod solum & terram significat.

Ἤμι, coniunctio poetica, pro &. huic respondet ἠδέ.

Ἤμην. eramus, esse, ibamus.

Ἥμενος sedens. ἡμένῳ aût suspensus.

Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudiusquartus. fœminum ab ἥμενος.

Ἡμέρᾳ παρ' ἡμέραν. alternis diebus.

Ἡμερόομαι. μ. ώθομαι. ωμαι. duco diẽ. Depon. absol.

Ἡμερήσιος. ίου. ὁ. diurnus.

Ἡμερήσιον. ου. τὸ. merces diurna.

Ἡμερίδιος. ους. ὁ, ἡ. urbanus.

Ἡμερίδιον. ου. τὸ. diecula.

Ἡμερινός. mortalis, terrenus.

Ἡμέριος. α. diurnus.

Ἡμέρις. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interprete.

Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus est Diogenes, quòd cibũ quo quotidie uescereturr, à quouis mendicaret.

Ἡμεροδρομῶ. tota die currere.

Ἡμεροδρόμος. diurnus cursor, tabellarius, Solis epitheton.

Ἡμερίδρυς. species quercus.

Ἡμεροκαλές. τὸ. elium suffrutex.

Ἡμερόκοιτος. ον. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eras. Chil.

Ἡμερολογῶ. quotidie numerare.

Ἡμερολόγιον. ου. τὸ. calendarium.

Ἡμερολογίω. supputo dies.
Ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus sermo, hoc est, quem uix in die perlegas.
Ἡμεροποιῶ. mansuetum reddo.
Ἥμερος. ον. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis.
Ἡμεροσκόπος. οὐ. ὁ. speculator diurnus.
Ἡμερότης. ητος. ἡ. mansuetudo.
Ἡμερούσιος. ὁ, ἡ. diurnus, per diē durans.
Ἡμερόω. μ. ῶσω. ωσα. mansuefacio. Accusatiuo iung.
Ἡμερωρῶ. interdiu custodire.
Ἡμέτερος. ον. ὁ. noster.
Ἡμιάλεια. dimidium penè. Aliquando pro dimidio solū ponitur. Lucia. ἡμιάλεια τ ἥμισυ ἰλλίδος, Dimidium malorum remittebatur.
Ἡμί, ἡμίκις, quando, aliquando. Et ἡμί, ἡμιπί.
Ἡμιαμφόριον. ο. τ. amphoræ dimidium.
Ἡμίανδρος. ον. ὁ. semiuir.
Ἡμιάνθρ. ωπος. ὁ. idem.
Ἡμίβρυδις. ον. ὁ. semesus.
Ἡμιγένειος. ον. ὁ. semibarbatus.
Ἡμίγυμνος. ον. ὁ. seminudus.
Ἡμίγυνος. ον. semimulier.
Ἡμιδαὴς. ὴτος. ὁ, ἡ. semiustus.
Ἡμιδάικτος. semimortuus.
Ἡμιδαμὴς. ὴτος. ὁ, ἡ. securi domitus.
Ἡμιδατὴς. dimidiatus, ἡμιτελὴς.
Ἡμιδὴς. ὴτος. ὁ, ἡ. semiuacuus.
Ἡμιθηλόβιον. τ. muliebre pallium.
Ἡμίεκτον. ου. τ. semisextarium.
Ἡμίεργος. ον. ὁ, ἡ. semiperfectus.
Ἡμίετες. anni dimidium.
Ἡμιθνὴς. ὴτος. ὁ, ἡ. semimortuus.
Ἡμίθεος. ον. ὁ. semideus.
Ἡμιθνὴς. ῆτος. ὁ, ἡ. semimortuus. Differt ab eo ἡμίθνκτος, quod ex una parte mortalem, ex alia immortalem significat, quales dioscuri finguntur.
Ἡμικάδιον. ου. τ. dimidium cadi.
Ἡμίκαυστος. ου. ὁ. semustus.

Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. morbus quo medium capitis infestatur, medium capitis.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. idem.
Ἡμίκρανον. ου. τ. medium capitis.
Ἡμικρανικοὶ. qui hemicrania laborant.
Ἡμικύκλιον. ου. τ. sedes semirotunda.
Ἡμίκυφον. ου. τ. semimodius.
Ἡμίλευκος. semialbus.
Ἡμίλιτρον. ου. τ. semilibra.
Ἡμιμάδωνες. Mænades nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιμόχθηρος. ον. ὁ. semiprauus.
Ἡμίνα. ας. ἡ. hemina, dimidium sextarij.
Ἡμίξεστον. dimidium sextarium.
Ἡμιοβόλιον. ου. τ. semiobolus, teruncius. accipitur pro re uilissima.
Ἡμιοβολίτικα. dicuntur quæ ad pretium non ascendunt, id est nullius momenti sunt.
Ἡμιόλια. ας. ἡ. &
Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum usq; binis remis, à malo ad proram unico tantum agitatur. Huiusmodi fustas uulgo uocant. Bayf.
Ἡμιόλιος. ου. ὁ hemiolius, numerus continens totum suum minorem, & dimidiam insuper eius partem. Latine sesqui dicitur.
Ἡμιονὶς. ίδος. ἡ. idem quod ἡμιόλια.
Ἡμιολιασμός. ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι, multa, ubi tota summa, et amplius quoq; dimidia penditur.
Ἡμιονὰς muli stercus.
Ἡμιόνδες. ου. ὁ. mulinus.
Ἡμιόνιον. herba, quam nostri linguam ceruinam uocant.
Ἥμιονος. ου. ὁ, ἡ. mulus, mula, & herba nomen.
Ἡμίονος. tibia imperfecta.
Ἡμιονῶν. semicoctius.
Ἡμιπέλεκυς. ὁ. ὁ. securis uno tantum latere scindens.

Ἡμιπλίνθιον. semilatericium.
Ἡμιπλοίδιον. ν. τὸ. genus uestis mulie bris.
Ἡμίσεον. dimidia cœli pars.
Ἡμιφακής. ἐος. ὁ, ἡ. semifractus, semila cerus.
Ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.
Ἡμισήλικος. ον. ὁ. semiſperans.
Ἡμισόω. μ. ώσω. π. ωκα. dimidio. Accu.
Ἡμίστιχιον. ου. τὸ. hemiſtichium, dimidiũ uerſus.
Ἥμισυ. νος. τὸ. dimidium.
Ἥμισυς. υος. dimidius. ab ἅμα & ἴσος, quaſi ἅμισος. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominum. Xenoph. πλοῦς δ' ἦν ὁδὸν ἀμφὶ τὸν ἡμίσεις. Idem, καὶ δῖς τοῦτο ποιήσαντες ἐλάττω τὸν ἄρτον ἐκάστοις τοὺς ἡμίσεας, Singulis dimidiatum panẽ. Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἡμίσεα τ' ἄρτων. Bud. Com.
Ἡμισφαίριον. ου. τὸ. hemiſphærium, dimi dia ſphæra, hoc eſt cœli dimidium.
Ἡμιτάλαντον τάλαντον. duo talenta cum dimidio.
Ἡμιτέλεσον. τὸ. imperfectum.
Ἡμιτελὴς. ὲος. ſemiperfectus, dimidia tus, imperfectus.
Ἡμιτόμιας. ου. ὁ. & ἡμιτομίας. ου. ὁ. ſemi caſtratus.
Ἡμίτομον. pro dimidiata parte accipi tur.
Ἡμίτομος. ε. ὁ. ſemiſectus, diuerſis colo ribus.
Ἡμίφαλος. ε. ὁ. ſemibalburiens.
Ἡμιτριταῖος. de febre dicitur, quam ter tianam quidem uocant, cæterum im perfectam & accedentem ad quoti dianam, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana.
Ἡμιτύβιον. ε. τὸ. indumẽtũ lineũ, utrinq ſimbriatũ, peplum, ſudarium. Poll.
Ἡμιτύμβιον. ε. τὸ. paruum ſepulchrum, ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. ca. 2.
Ἡμιφλὴς, et ἡμίφλιπτος. ε. ὁ. ſemiuſtus.
Ἡμίχοα. ſemiſextarius.
Ἡμίχουν. ſemiſextarium.
Ἡμιωβόλια. τὰ. uaſcula parui ponde ris.
Ἡμιωβόλιον. dimidium oboli.
Ἡμιωτὶς. herba folijs ſimilis dracun culi.
Ἡμιώριον. horæ dimidium.
Ἦμος. quando, Iliad. ά. Item pro τῆμος Dorice.
Ἡμοσύη. ης. ἡ. iaculatio.
Ἡμύω. flecto, inclino, cado, ἀμύω.
Ἡμφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος. ὁ. ἀντὶ τοῦ ἠμπεχονημένος. Bud. Com.
Ἡμωδιῶ. ἀμωδιῶ.
Ἥμων. ονος. ὁ. iaculator.
Ἡμῶν. noſtrum, genitiuus pluralis.

H N.

Ἦν. inquam, ecce, fui. Accipitur pro ἦσι. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἦν ὕεσθαι ἀκοίτην, Vt audire unuſquiſq; poterat. Ariſtot. identidem τὸ τί ἦν εἶναι, uſurpat pro τί ἐστι. Bud. Com.
Ἤν. ſi, an, ut.
Ἤν καὶ. quanquàm.
Ἦν. quam, accuſatiuus ab Ἥ, articulo præpoſit. fœmini. gen. Item hanc, ſuam, apud Homerum pro ἥν.
Ἤνασσεν. imperauit.
Ἤνεμα, & ἤνεμα. tuli. ἀπὸ τοῦ ἰνίσσω, ἢ ἰνάω.
Ἠνίπαπεν. increpuit.
Ἠνίχουν pro ἀνέχουν, ab ἀνίχομαι, & eſt præt. imperf. augmento duplicato. ἐβούλουν, ἤθελον.
Ἠνιμόεις. όεντος. ὁ. altus, uentoſus.
Ἠνιμόλιος. uentoſus.
Ἠνιοχὲς. ὄχεος. ὁ. paſtus.
Ἠνί. Dorice. ecce.
Ἠνίσσω. ænigmata quæ comprobam tur.
Ἤνθα. ecce.

Ἡνίκα. quando, tum.

Ἡνίον. ου. τὸ. habena. frænum, potestas. Dicitur autem id quod est in medio τῦ χαλινῦ.

Ἡνιοποιῆον. officina fabri frænorum.

Ἡνῖος. α. ὸ. bonus, matutinus.

Ἡνιοχέα. ας. ἡ. moderamen, aurigatio.

Ἡνιοχεῦσα. frænari.

Ἡνιοχάς. idem quod ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. Accus.

Ἡνιόχησις. ιος. ἡ. moderamen.

Ἡνίοχος. ου. ὸ. auriga. Scribit Dionys. ab Athenienſibus ditiſſimos uocari ἡνίοχους & ἁρμαλοτροφοῦντας, id est curules equos alentes, eumq; ordinem fuiſſe ἀξιόλογον, id est plurimæ authoritatis.

Ἡνίπαπε. increpauit. pro ἤνιπεν, ab ἠνίπω.

Ἥνις. ιος. ὸ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.

Ἡνίσσε. ſignificabat, indicabat.

Ἡνυσ. perficiebant, ab ἄνω & ἀνύω.

Ἡνυσία. ας. ἡ. fortitudo, ſtrenuitas, robur.

Ἡνυσ. ωτος. ὸ. uocalis, ſplendidus.

Ἧντο. ſedebant.

Ἡνυστρον. υ. τὸ. abomaſum. Sic dicitur quidã ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſt reticulum.

Ἡνύσσα. impetraui.

Ἡνύσσε. iuſſit. (bat.

Ἡνύχλει, pro ἐνύχλει, ab ἐνοχλέω. turba-

Ἡοίλυ. à mane uſq; ad meridiem.

Ἤομεν. ibamus.

Ἡπαρέω, & ἐπαρέω. indigeo, dubito.

Ἡπαρία. ας. ἡ. indigentia, inopia.

Ἧπαρ. ατος. τὸ. iecur, hepar.

Ἡπατίνη. iecinoris fibræ.

Ἡπατίζω. in modum iecinoris concrescere.

Ἡπατικοί. οἱ. qui laborant ex iecinore.

Ἡπατίτις. ιδος. ἡ. iecoraria uena.

Ἡπατοσκοπία. exeiſpicium, haruſpicina.

Ἤπαφε. decepit, ſeduxit.

Ἠπεδανός. ὴ. ὸ. pro ἀπεδανός, debilis, claudus, mutilus, ſtultus.

Ἠπεδανόω. μ. όσω. π. ωσα. debilito. Accuſatiuo.

Ἠπεδίζω. planum reddere.

Ἠπεδμφως. feſtimanter.

Ἤπειρος. ε. ἡ. continens, id est terra firma, Epirus. ab α & πέρας finis.

Ἠπειρώτης. ε. ὸ. Epirota, & continentis habitator.

Ἤπερ, aduerb. cõparandi. quàm, ὥσπερ.

Ἠπεροπεύς. έος. ὸ. deceptor, mendax.

Ἠπεροπήσασις. ιος. ἡ. impoſtura.

Ἠπεροπατής. οῦ. ὸ. deceptor.

Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio.

Ἠπήσιον. τὸ. acicula.

Ἠπητής. οῦ. ὸ. ſutor.

Ἠπύφια. ἡ. acus.

Ἤπιαλον. υ. τὸ. algor & febrim præcedit.

Ἠπίαλος. ου. ὸ. febris cum rigore algida. Hæc febris manſuetius tractat hominem, & leuius calfacit. Medici lentem uocant & phlegmaticam, ut ἡ πρὸς contrà, quæ uehementer inflammat.

Ἠπιάω. μ. άσω. π. αια. mitigo. Et ἠπιάθη, ἰατρεύθη. Accuſ.

Ἠπιόδωρος. ε. ὸ, ἡ. mitis, mitia donans.

Ἠπιόλως, &

Ἠπίολος. ου. ὸ. idem quod ἠπίαλος. cognatione enim uocum facile confundi ſolent. ἠπίολος uerò denſo ſpiritu, pro papilione legitur.

Ἤπιος. α. ὸ. blandus, paruulus, ſuauis, quietus, lenis, mãſuetus, beneuolus.

Ἠπίως. leniter.

Ἠπιώτατος. η. ον. ὸ. abiectiſſimus.

Ἦπου. utrum, nónne? Lucian. ἦ οὖν ἔπου dixit,

dixit, ec quando autem. Ἦκον etiam significat nimirum, utique, multo magis, quod etiam ἥκιστα dicitur. Subiungitur autem ἦκον ὧδε ἔτι alias quando, quod significat quandoquidem. Bud. Com.

Ἦκον χολῆς. multo minus, nullatenus.

Ἦκον, παραφύσημα. idem significat quod ἤτοι, uel.

Ἤκουν. aduerb. similitud. quãadmodũ.

Ἠκούτης. ὁ. resonans. &

Ἠκοῦτα. uocalis, resonans. Vocatiuus pro nominatiuo poëtice.

Ἠκούτης. idem quod ἠκούτης.

Ἠκέω. sono, uoco.

H P.

Ἦρ. ῥός. τὸ. uer, pro ἔαρ.

Ἥρα. ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀὴρ.

Ἥρα, pro ἕνεκα. gratia, ἐκ τοῦ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ ἕνεκα.

Ἡραῖα. τὰ. Iunonis festa.

Ἡράινω. deliro.

Ἡραῖον. ου. τὸ. Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. locus in Thracia.

Ἡραῖος. α. ὁ. Iunonius.

Ἡρακλέα. τὰ. festa Herculis.

Ἡράκλειος. α. Heraclius.

Ἡρακλῆος. ου. ὁ. Herculeus.

Ἡράκλεε, aduerb. admirandi, hercule, dij boni. Est & aduerbium abominantis, quòd Hercules soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποφράκλεον eum uocant. Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡράκλεε, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλειτικὴ. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλειτικοί. οἱ. Heracletici, genus cancrorum.

Ἡρακλῆς. ἕους. ὁ. Hercules. Hoc nomine dictus est ex oraculo ad ipsum, ἔρα γὰρ ἀνθρώποισι φίλων κλέος ἄφθιτον ἔχειν.

Ἡρακλέων. auxilians, gratificans.

Ἦραρ. congruit, dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἦρα, Attice ἄρηρα, & metathesi ἤραρα.

Ἥραξ. cepit.

Ἠράξ. precatus est, execratus est.

Ἠρέθομαι. pendeo, crinibus traho.

Ἠρέμα. sensim, paulatim, aliquantulũ.

Ἠρεμαῖος. submissus, tacitus, ut ἠρεμαῖα φωνὴ, submissa uox, Luciano.

Ἠρεμαίως. lente.

Ἠρεμέος. α. ὁ. electus.

Ἠρεμίστερος. α. ὁ. quietior.

Ἠρεμέω. μ. ἤσω. κα. quiesco. Neutr. absol.

Ἠρέμης. ὁ. quietus.

Ἠρεμία. ας. ἡ. quies.

Ἤρεμος. α. ὸν. quietum, mansuetum, placidum.

Ἠρέρατο. inhæserat.

Ἠρι, aduerb. mane.

Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.

Ἠριγενὴς. mane genitus.

Ἠρίγερων. ὁ. senecio. Item herbacius nominis ex olerum genere.

Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone.

Ἠριδανός. ῦ. ὁ. Eridanus.

Ἠριπτής. ὁ. spoliator sepulchrorum.

Ἠρίς. ὁ. mortuus.

Ἤριον. diuidebant. ἀπὸ τοῦ ἐράω.

Ἠρίπεος. ὁ. laneus.

Ἠρινός. ῆ. ὸν. uernus. Vnde ἠρινολόγοι, pro cicadis.

Ἠρίον. ου. τὸ. sepulchrum. παρὰ τὸ ἐπὶ τῷ μνήματι οἷς τοὺς νεκροὺς ἔραμεν.

Ἤριον, pro ἔριον. ου. τὸ. accẽtu in pri. lana.

Ἠριπόλα. ης. ἡ. aurora, dies, ut in epigrã. φίλη & ἰδεῖν ἰδίως χύσιν ἠριπόλης. Hesych. legit ἠριπότλω, ἠμέραν ἢ λευκήν.

Ἤρκεσα. cecidi. ἐκ τοῦ ἐράκω.

Ἤρκεσα. amouit, Iliad. ζ.

Ἠρκέσθη. α. ὁ. sublatus.

Ἠρνᾶτο. negabat.

Ἠρος. ε. ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallum temporis. Ponitur & pro ἔαρος genitiuo.

Ἠρύγγ. ηος. ὁ. &

Ἠρύγγιον. ε. τὸ. uel ἤρυγγος. eryngiũ herba ex aculeatum genere.

Ἠρυγγίτης. herba quædam, & genus panis.

Ἠρύω. mugio.

Ἠρυθροδανομιγής & ἐρυθρόδανος. rubricatus.

Ἠρύκος. ου. ὁ. diminutiuum ab ἠραλῆς, id est Hercules.

Ἤρυον. hauriebant.

Ἡρῷον. ου. τὸ. carmen heroicum.

Ἡρῶον. ὠδεῖον. (cum.

Ἡρωμιγῆον. mixtũ cũ elegiaco heroicum.

Ἡρωϊκός. ε. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρωΐνα. heroina.

Ἠρῶνται pro ἠρώνηται, apud Aristophan. Nebul.

Ἡρῶον. ου. τὸ. heroum, hoc est monumentum quod solet erigi uiro alicui insigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.

Ἠράσθη. cauillor, σκάπτω.

Ἥρως. ωος. ὁ. heros. ἡρῶες dicuntur homines cum sint, rebus tamẽ gestis eam opinionem apud uulgus emeruerũt, ut inter diuos relati credantur. Proinde ἡρῶες in quauis arte & scientia dici possunt, qui in ea plurimum excellucrunt. Gaza putat deductum esse ab ἔρις, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκπεπτωκέναι τοῦ, καὶ ἐς ἐλάχιστον ὅπως ὀρθῶσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπονομάζουσιν ἐς τὸ ἄπορον ἐφιέντες, ὅθεν καὶ ἐς μίθους ἀνομάζοντο. Plures tamen ab ἥρα, id est Iunone.

Ἠρῶς. potenter, fortiter, grauiter, generose.

Ἠρῴσα heroina, ἡρώϊνα, uel ἡρωΐνη.

Ἠρώτα. interrogabat, ἤρετο.

Η Σ.

Ἦς, pro ἦρ. erat, Theocr.

Ἦς βάλε. quamuis.

Ἦ κἠ ἴσθα, accipitur pro ἐκτήξεις. Bud. Com.

Ἧς. cuius, uel sui, suæ. ἐκ τίνος, τῆς ἰδίας.

Ἦσαν. ibant.

Ἥσω. mittet, emittet.

Ἡσυχημιγής. τὸ. dicũtur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἧσθα. fuisti, sedisti.

Ἥσθη. gauisus sum, delectatus sum. ab ἡδομαι.

Ἦσι, pro ἦν. fuerit.

Ἠσίν, pro φησίν. inquit.

Ἥσις. uoluptas, τέρψις.

Ἥσυεν, tonce pro ἤσκει. exercebat, parabat.

Ἡσυάζοντο. complectebantur.

Ἡσυα. ας. ὁ. calamitas.

Ἥσυον. nequaquam.

Ἧσται. sedit, mduit.

Ἥστο pro ἧτο, dualis imperfecti ab ἧμαι, per pleonasmum.

Ἥστο. stetit, ἀπὸ τοῦ ἵστω, ἵστημι.

Ἡσύ. ε. τὸ. iucundum, suaue, ἡσυχαστὸν. ab ἥδω, ἥσυα. σαι. σται.

Ἡσυχάζω. μι. ἀσω. κα. quiesco, taceo, in otio sum, quietus sum, quietem ago. Neutr.

Ἡσυχάτερος. ε. ὁ. quietior.

Ἡσυχῇ quietè, s. lenter, tacitè, paululũ, nonnihil.

Ἡσυχία. ας. ὁ. otium, quies, silentium.

Ἥσυχος, & ἠσύχιος. ε. ὁ. quietus.

Ἡσύχως. quietè.

Ἤχλουν. deturbabat. ab ὠχλέω.

Ἧσω. mittam, sinam, iaculabor.

Η Τ.

Ἦτι, & Attice ἔτι. etiam.

Ἠτίου & ἑτεροῖον. eundum est.

Ἤδη. interdum aduerbium est διαβεβαιωτικὸν, pro uidelicet, id est ἤγουν. Interdum coniunctio συμπλεκτικὴ, quidem, sanè, & ferè idem quod μὲν, τοῦ

quòd μὴ subiungitur, ἤδει uerò præponitur. Respondet autem ὥσ ἤδει, τὸ αὐτὸ τῷ, & ἀτὰρ, perinde atq; ὡς μή. Apud Atticos uerò coniunctio est διαζευκτικὴ pro ἤ, ut νὴ sit expletiua, quemadmodum γε in ἤγε.

Ἦτορ. ορος. τὸ. cor, animus. ab ἄω, quod est πνέω.

Ἠΰμῶ. quiesco.

Ἧτρον. ου. τὸ. stamen, & genus panni.

Ἦτρον. ου. τὸ. uentriculus, uesica, uenter, ab umbilico ad pubem usque. Caza abdomen, fumen, seu imum uētrem interpretatur. Nicandri interpres intelligit gemculum, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ὄμφαξ est (inquit) post umbilicum locus.

Ἦτρ. ητρ. ὁ. conflictus, calamitas, clades. Sed passiue accipi debet, quando quis uincitur.

Ἡττάομαι. uincor. ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non posse, gratiæ cedere.

Ἡττάω. μ. ήσω. υ. ηκα. uinco.

Ἧττημα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.

Ἧττομαι. inferior sum, uincor. Genit.

Ἥττον. ονος. τὸ. minus.

Ἡττοκράτης, του. superator.

Ἥττων. ονος. ὁ. minor, inferior, qui uidelicet uictus est ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare. Bud. Com.

Η Υ.

Ἦυ. bonum, uelut.

Ἠυγένειος. ου. ὁ. pro ἀγένειος, probè & multum barbatus.

Ἤυδα. dixit.

Ἠυκόμος. ου. ὁ, ἡ. habens pulchros crines.

Ἠύς. ὁ. bonus, magnus, generosus.

Ἦυς. uelut, & similia.

Η Φ.

Ἡφαιστεῖον. ου. τὸ. templum Vulcani.

Η Χ. Η Ω.

Ἡφαιστία. Minerua, & ciuitas Lemni.

Ἡφαίστιος. υ. ὁ. Vulcanius.

Ἥφαιστος. ου. ὁ. Vulcanus.

Ἡφαίστω ab ἀφίημι. descendit, σωληνοφαίστω.

Ἡγχίομαι. ὁδηγέομαι, uiam doceo.

Ἠχμοειδὴς. ῆ. ὁ. spuma.

Η Χ.

Ἠχάνω. inopem uitam ago.

Ἠχήεις. ήεσσα. ήεν. sonituum discrimen.

Ἠχήτης. ου. ὁ. sonans, cicada.

Ἠχητικός. ῆ. όν. sonorus.

Ἠχέω. μ. έσω. σ. ηκα. resono, sono. Neutr.

Ἦχη. ης. ἡ. fama, sonitus, crepitus.

Ἠχήεις. ήεσσα. ήεν. resonans.

Ἠχήνης. inops.

Ἠχηταί. οἱ. præcones.

Ἦχι. ibi, quà.

Ἦχος. ου. sonus.

Ἠχώ. όος. ἡ. sonus, echo.

Ἠχώδης. ους. ὁ, ἡ. sonorus.

Η Ω.

Ἠῶθεν. mane, ἑωθεν, ὄρθρου.

Ἠῶϊ. in aurora. differt ab ἠμέρα.

Ἠώϊος ος. matutinus somnus.

Ἠών. locus maritimus.

Ἠῷος. α. ον. eous, matutinus.

Ἠωρῆθη. attolli, suspendi.

Ἠώς. οός. ἡ. aurora, dies, antemeridianum tempus.

Θ Α.

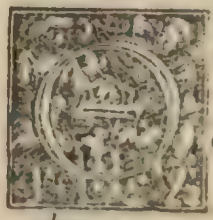

Ἀβάρ. & Θαβώριον nomen montis.

Θάημα, Doctrice pro εἶδος. Spectaculum.

Θάμβω. impello.

Θαμὲς. ἡ. ὁ. cardo nis.

Θαμέε. domus, plantatio.

Θαμέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Θαμίω. μ. ίσσω. π. ιηκα. ſedeo. Neut.

Θάκος. ε. ὸ. ſedes, ſella, conſeſſus. θῶκος poëtice.

Θαλάμαι. αἱ. foramina, cauitates narium. Item cubicula, ſtabula apud Ariſtot. de cauernis piſcium. Sed θαλαμαὶ ὀξυτόνως, Caſtoris & Pollucis templum.

Θαλάμαξ. uide θαλαμίτης.

Θαλαμήφορια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμεύσιμα. &

Θαλαμεύω. in thalamo plurimum uerſor. Bud. Com.

Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.

Θαλαμηγὸς. nauis Cleopatræ nomen, Sueton.

Θαλαμιτόπος. ε. ὁ, ἡ. cubicularius.

Θαλαμιὰ. ᾶς. ἡ. foramen triremis, per quod remus inſeritur.

Θαλαμίδιον κώπιον. remi lente nauigantes.

Θαλάμιος. ε. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat. θαλάμαξ apud Ariſtoph. proeodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, ζυγῖται medij, θρανῖται ſupremi.

Θάλαμος. ε. ὁ. thalamus. Et θάλαμοι, pernates.

Θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina.

Θαλασσεύς. piſcator.

Θαλάσσιος. ε. ὁ. marinus.

Θαλασσόομαι. marina aqua cõficio, condio, inficio.

Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.

Θαλασσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo per mare, in mari plurimum uerſor. Neut.

Bud. Com.

Θαλασσοκονίω. tumultuor. Suid.

Θαλασσοκρατῶ. maris imperium obtineo.

Θαλασσοκράτωρ. maris dominus.

Θαλασσοπορέω. nauigare per mare, trãſfretare.

Θαλασσουργός. piſcator.

Θαλασσεργῶ. piſcor, negotior, aut uictũ quæro in mari.

Θαλέθω. uireſco, germino.

Θάλεια. ας. ἡ. Thalia, una ex muſis celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, feſtiuitas, Lætitia. Vnde illud Hom. κοὴ δαῖτι θάλειᾳ, Iliad. γ. de conuiuio intelligendum omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc eſt Læto. Athenæ. lib. 1.

Θαλερός. ε. ὸ. iuuenis, uireſcens, κοὴ θαλερὸς κόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνὴρ.

Θαλέω. θάλπω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια.

Θαλιοσσοί. οἱ. qui ſcrinia ex corio fabricant.

Θαλλία. ſummus colliculus in noua germinatione in olea.

Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. Erant ij ut plurimũ ſenes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.

Θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. uireſco, germino, pullulo, floreo. Proprie de arboribus, ſicut ἀνθῶ de floribus. Neutr.

Θαλλὸς. ε. ὸ. germẽ quod raditur paſcendis hœdis, aut bobus, germen olivæ, ἀπὸ θάλλω.

Θαλῶσθ. in fuligine euaporare, ut thus, & alia odoramenta quædam.

Θαλπίων. calefaciens.

Θάλπτει. iris uocatur, ἀπὸ θάλπω, quod calefacere & fouere ſignificat, quod primum præcipuumq; iris habet.

Θαλπνός. splendidus.

Θάλπος. τος. τὸ. calor, æstus.

Θαλπίσμον. tegumentum, fomentum.

Θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, sicut gallinæ ouа, applaudo, floreo, uigeo. Accus.

Θαλπωρή. ῆς. ἡ. solamen, lætitia, uoluptas.

Θαλυκρός. callidus, improbus, ignitus.

Θαλύομαι. uror.

Θαλύω. foueo, calefacio.

Θαλύσια. τὰ. festiuitas, primitiæ frugũ, cerealia: dicta à θάλλω, quoniam ut denuo reuirescerent omnia, fruges comportabant, & diis consecrabant: unde & συγκομιτήρια etiam appellantur.

Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θαμὰ. frequenter, perpetuò.

Θαμάλωνες. carbones semiusti.

Θαμαπροχᾶν. inquietum esse.

Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.

Θαμβέω. μ. έσω. π. εκα. stupeo, obstupeo, pauco.

Θάμβιζον. obstupuerunt.

Θάμβος. pauor, stupor, admiratio.

Θαμβός. ὸ. ὸν. attonitus.

Θαμεὶς. ῆ. ὸ. frequens, πυκνός, ἄλις πάντων.

Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, sum assiduus in custodia nauiũ. Accus.

Θαμινὰ frequenter, crebro.

Θαμινός. ὴ. ὸν. &

Θαμιτός. ἰος. ὸ, ἡ. θάμνος, frequens.

Θάμνος. ὁ. ὸ. minutarum arborum densitas, cespes, arbustũ, lucus, frutex.

Θαμυνέω. congrego.

Θάμυνσις. ἡ. congregatio.

Θανάσιμος. ὸ. ὸν. letalis, mortalis.

Θανατάω, θανατόω. cupio mori.

Θανατηφόρος. letiferum, funestum.

Θανατικὸς. ὴ. ὸν. capitalis.

Θάνατος. ὁ. ὸ. mors, πανὸς γὰρ ἔστι, φύσει πάντα ἑαυτὸν ὀφείλων.

Θανατώσια. τὰ. festum atq; agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de Veris nar.

Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno absentem, despondeo animum. Accus. Bud. Com.

Θανατώδης. ους. ὸ, ἡ. mortis auidus.

Θάνῃς. mortuus fueris.

Θάπτω. μ. άψω. π. αφα. ἀόρ. β. ἔταφον. sepelio, defodio. Accus.

Θαργήλια. τὰ. festum in Apollinis honorem.

Θαργηλιών. ωνος. ὸ. Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius. Cæl. li. 9. ca. 15.

Θάργηλος. olla dicta est, in qua percoquerentur fructuum primitiæ Apollinis honori, qui apparerent.

Θαρσαλέος. α. ὸ. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, sicut θρασὺς in malam.

Θαρσαλεότης. ητος. ἡ. audentia.

Θαρσαλεώτερος. animosior.

Θαρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, præsumo, audaciã sumo. Neut. cum dativo, & aliquando cum accusativo, pro non uereri, ut ὑπὸ τῶν ἐναντίων μάχῃ τῶν ἐναντίων, hoc est (ut Tacitus inquit) non auisis aciem hostibus. Bud. Com.

Θάρσει. ες. ὸ. &

Θάρσος. α. audacia, confidentia.

Θαρσύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαρσύνων τὸς ἀτρώτους, Animum addens inuulneratis.

Θαρσαλέος. α. ὸ. audens, facilis.

Θάρσει. confide.

Θαρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.

Θάρσος. ους. τὸ. audentia, confidentia, audacia.

Θαῤῥοῦντες. confidentes.

Θαρσέω, pro θαρσύω.

Θαρσύνω. μ. υνῶ. π. υνα. hortor, audentiam injicio, audeo, audax sum.

Θᾶσσον, pro θάσσων. uide.

Θάσια τὰ. amygdalæ, ob præcocitatẽ, ἀπὸ τοῦ θάσσον τὸν καρπὸν προϊέναι.

Θᾶσσον ἢ βάδ'λω. æquo citius.

Θάσσω. μ. άξω. π. αχα. curro uelocius, ſedeo.

Θάσσων. uelocior.

Θασία. genus quoddam raphani, intinctum, uel muria, cui opſonia aſſa intingebant.

Θάτερα. τὰ. pro τἀλλότρια, id eſt altera, alterutra. Accipitur etiam pro altero. ἐπὶ θάτερα μέρη, uel ἐπὶ θάτερα κλίματα, pro citra, & ultra. κατὰ θάτερα, in altera parte. Bud. Com.

Θατέρου, θατέρῳ, θατέρων. obliqui ſunt ab ὁ τερος, quã Attice dicitur ἄτερος. ἐπὶ θάτερον, in diuerſũ, in diuerſam partẽ.

Θάττων. citius.

Θάττων. θάσσων.

Θαυμαλέως. cum clamore aliquid poſcere.

Θαῦμα. ατος. τὸ. miraculum.

Θαυμάζομαι. admirationi ſum, ſuſpicior.

Θαυμάζω. μ. άσω. π. αχα. admiror, ſuſpicio. Accuſ. Et pro ἐπ' ἀποδέχομαι, improbo, deteſtor, cũ genitiuo, ut θαυμάζω σ' ἐγὼ τῶν λόγων τῶν τότε πόλεσι δικαιοπραγούντων, Iſocr. Et Xenoph. ἐμοῦν μὲν ἔγωγε οὐδὲν θαυμάζω. Vel etiam cum genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καίμοι πῶς ἄν τις καὶ θαυμάσειε μᾶλλον τοῦτον ἢ τοὺς ἄλλους θαυμάζω. Bud. Com.

Θαυμαίνω. uideo, admiror.

Θαυμάσιον. τὸ. ſtupendum.

Θαυμάλεος. ſemuſtus, ignitus.

Θαυμαστικὸς ἡ, ὸν. admirabilis.

Θαυμασμός. ὁ. admiratio.

Θαυμάτης. admirans, laudator.

Θαυμάσιος. ὁ

Θαυμαστὸς. ἡ, ὸν. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.

Θαυμαστὸν ὅλως, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirum quantum, mirum in modum. Bud. Com.

Θαυμαστόω. μ. ώσω. π. ωσα. mirifico. Accuſ.

Θαυμαστότης. τῆτος. ἡ. ſumma admiratione habitus.

Θαυμαστῶς. ſapienter, notanter.

Θαυμαίζομαι. in ſtuporem præ admiratione redigor.

Θαυμαστοποιία. as. ἡ. præſtigium, admiratio.

Θαυμαστοποιὸς. ὁ. præſtigiator, prodigiorum author.

Θαυμαστουργῶ. miracula edo. (go.

Θαψία. ἡ. f. tula ſ. luſtris, aut ferula.

Θαψὸς. ὁ. frutex pallidus, & lignum quo lanæ & capilli flaui fiunt.

Θεά. ᾶς. ἡ. dea.

Θέα. ας. ἡ. ſpectaculum, uiſio, aſpectus.

Θεαγγελῆς. qui deorũ ſolemnitates promulgant præcones.

Θεαγὼς. pius.

Θέαινα. ης. ἡ. dea.

Θέαμα. ατος. τὸ. ſpectaculum.

Θεάμων. ονος. ὁ. ſpectator.

Θεάομαι. μ. άσομαι. π. ασάμην. uideo, uiſo. Depon. accuſ. Differt à βλέπω. Ammon.

Θεαρχία. diuinum & æternum principium rerum omnium à numine.

Θεαρχικώτατος. ſupremum numen & principium.

Θεατρῶνος. theatrum.

Θεατὴς. ὁ. ὸ. ſpectator.

Θεατὸς. ſpectandus.

Θεάτρια. ας. ἡ. ſpectatrix.

Θεατρίζω. in theatro & cum pompa

deduco. Vnde θεατρίζομαι, id est in theatrum producor, ut omnibus sim spectaculo, Paul. Hebr.

Θεατρικῶς. fastiose.

Θέατρον. ε. τὸ. spectaculum, theatrum.

Θεάφιον. τὸ. ☞

Θεῖον. diuinum, numen. Item sulphur, thymiama quoddam ad expiationes.

Θεῖ. admiror.

Θειᾶσαι. ☞

Θειάσκω. fumum uel uaporem facio.

Θειάω καὶ θείαμαι. admiror.

Θείκω. curro.

Θεῖα. Lunæ ☞ Apollinis mater. θεία, πατρώα.

Θεῖοι. οἱ. theologi.

Θείρατος. ε. ὁ. impulsus à Deo.

Θειρομαχία differt à θεομαχία. Ammon.

Θειτόκος. ν. ὁ. pro θεοτόκῳ, quæ deum genuit.

Θεῖα. ας. ἡ. amita, matertera.

Θειάσαι. numine afflari, non compotem esse sui, esse fanaticus.

Θειασμός. ῦ. ὁ. afflatus, diuinatio, conuiuium.

Θειατός. admirandus.

Θειάτης. ε. ὁ. diuinus.

Θειόπεδον. ε. τὸ. locus expositus ad calorem ubi aliquid siccatur.

Θειονιαί. manipulorum cumuli.

Θεῖνω. facere, currere, interficere, principia ponere, ☞ supponere Bud. Cō.

Θεῖον. ε. τὸ. numen. Item sulphur, τὸ καυόμενον πῦρ. ὀλμιὰ δ' ἐκ ὁ κεραυνὸς θείου.

Θεῖος. ε. ὁ. diuinus. θεία πάμπη, numine diuino. Ité patruus, auunculus.

Θείστης. τος. ἡ. numen, diuinitas.

Θεῖω, pro θείνω. curro, uerbero, pulso.

Θειώδης. ους. ὁ, ἡ. sulphureus.

Θείων. diuinitus.

Θειώτος. admirabilis.

Θέλγητρον. mulcimentū, incitamentū.

Θελχῖνες. telchines, uenefici, præstigiatores.

Θέλγμα. ατος. τὸ. admiratio.

Θέλγω. μ. ἐλξω. ω. χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cum delectatione. Aliquando ponitur pro lustrare. Accus.

Θέλημον. radicitus.

Θέλημος. ε. τὸ. miserabile, quietum.

Θελίμως. quietè, miserabiliter.

Θέλημα. ατος. τὸ. ☞

Θέλησις. τος. ἡ. uoluntas.

Θελήμων. uolens, promptus.

Θελητήριον, ☞ θέλγητρον. ε. τὸ. mulcimentum, oblectamentum.

Θελητήριος. ν. ὁ. blandus, habens uim persuadendi.

Θελητός. placitus.

Θέλημος. fœcundus.

Θελοθρησκία. ας. ἡ. superstitio.

Θελοκοικίω. de industria ignauiter ago

Θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habēt inter se connexos, unde περιθέλυμνα, radicitus.

Θέλω. μ. ἐθέω. ω. ηκα. uolo, peto. Item possum, Attice. Neut. accus.

Θέμα. ατος. τὸ. thema, positio, regio, religio. Significat etiam genituram, siue sydus natalitiū, ☞ horoscopū, hoc est id, quod mathematici notāt, quomodo cælum sit affectum, compositáq; sydera, cum homines ☞ animantes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquil. in August. Bud. Com.

Θέματα. τὰ. deposita.

Θεματίζω. depono, guberno.

Θεματισμός. ῦ. ὁ. statio.

Θέμεθλον, ☞

Θεμέλιον. ε. τὸ. ☞

Θεμέλιος. ε. τὸ. fundamētū, extrema pars fundamenti. ἐκ θεμελίων, funditus.

Θεμελιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. fūdo. as. accu.

Θεμελίωσις. εως. ἡ. fundamentum.

Θεμελιωτής. οῦ. ὁ fundator.

Θέμις, pro ἐνδύματος. indutus.

Θεμιτόν. stabile, uenerandum.

Θέμις τος. ἡ. ius, fas, munus sustentaculum. Dea fingitur honestatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas est. Bud. in Annot.

Θεμίσω. θεμιτεύω.

Θέμιστες. uaticinia, oracula, consilia, consultáq, & lege sancita, teste Eustathio.

Θεμιτεύω. uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo, Odyss. ν.

Θέμιτος. η. ὸν. iustus.

Θεμιτότης. τος. dea iustitiæ.

Θεμίτωρ. iustus, prudens.

Θεμιτόν. fas.

Θεμιτός. οῦ. ὸ. licitus.

Θένσω facit, coëgit, persuasit, appropinquauit.

Θέν particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco significãs.

Θέαρ. αρος. τὸ. ir, uola.

Θραύω, & θέω. percutio.

Θεοβλαβεία. ας. ἡ. lasio deorũ, impietas.

Θεοβλαβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. temerarius.

Θεογάμια. τὰ. festa Proserpinæ.

Θεογνωσία. baptismus.

Θεογνωσία. cognitio dei.

Θεογονία. deorum proles & origo.

Θεοδίδακτος. η. ὸν. diuinitus edoctus.

Θεοδίκητος. η. ὸν, ἡ. à deo manifestatus.

Θεόδμητος. η. ὸν. à Deo ædificatus, uel paratus.

Θεοειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &

Θεοείκελος. ὁ. Deo similis, pulcher.

Θεόθεν. diuinitus.

Θέόντα. τὰ. carnes uictimarum.

Θεοίνια. τὰ. bacchanalia. nam Bacchũ θοινον uocabant.

Θεολογεῖον. ὁ. templum Bacchi.

Θεομάνιοι. hæretici qui aliena uera religioni miscent.

Θεοκλυτᾶν. Deum audire, aut Deum inuocare & inclamare in discrimine. ἀφ' τῶ θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutar. θεοκλυτᾶν λιτεῖσθαι.

Θεοκλύμενος. à Deo uocatus.

Θεόκολος. sacerdos.

Θέκτιτα. τὰ. quæ sunt diuinitus.

Θεολάβεια. ας. ἡ. stoliditas.

Θεολαβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cui Deus abstulit mentem.

Θεόληπτος. η. ὸν, ἡ. numine afflatus.

Θεολαψία. ας. ἡ. numinis afflatus.

Θεολογᾶν. disserere de rebus diuinis et speculari, theologicè explicare & disputare. Dionys. ἀληθῶς θεολογοῦντες τὸν Ἰησοῦν, Vere de Christo disserentes. Accipitur & pro philosophice commentari, Aristot. Bud. Com.

Θεολογεῖον. η. τὸ. locus supra scenam, in quo dij conspiciebantur.

Θεολογικὴ. prima philosophia, quæ speculatur τὰ χωριστὰ οὐσίαν, καὶ ἀκίνητα ζᾶν. Bud. Com.

Θεομαχέω. μ. ἐσω. ω. ησα. Deo repugno. Neutr.

Θεομαχία. ας. ἡ. deorum pugna.

Θεόμαχος. ν. ὸ. Deo repugnans.

Θεομηνία. ας. ἡ. ira diuina.

Θεόμητις. diuina sapiens.

Θεομίσης. ους. ὁ, ἡ. deorum osor.

Θεομισὴς. ἐος. ὁ, ἡ. Deo inuisus.

Θεόμορος. prudens.

Θεοξένια. τὰ. festum solenne omnium deorum.

Θεοπνεύω. numine afflor.

Θεόπνευστος. ὸ. à Deo inspiratus.

Θεοπλάστης. ν. ὁ. &

Θεοτοίη. ᾶ. sculptor, statuarius.

Θεοπρεπὴς. maiestatis quiddam præ se ferens.

Θεοπροπέω. μ. ήσω. ν. ησα. uaticinor. Neutr.

Θεοπρόπος

Θεοπρεπία. ας. ἡ. &
Θεοπρέπιον. ου. τὸ. uaticinatio ex deo. πρόπον enim uaticinium est.
Θεόπροπος. ου. ὁ. uates, sacerdos, oraculorum consultor.
Θεοσέβια. ἡ. uisio diuina.
Θεουργόν. ῦ. τὸ. quod fit à deo.
Θεοφιλοσοφία. ἡ. diuina institutio.
Θεόφρυδον. à deo profectum.
Θεός. οῦ. deus. Philosophi θεὸν, numina uulgi opinione consecrata intelligebant, θεὸν uerò appellatione unum intelligi, supremumq; numen dignum esse censebant, cuius imperio & potestate omnia administrarentur.
Θεοσέβεια. ας. ἡ. pietas, cultus dei.
Θεοσεβὴς. ἐος. ὁ, ἡ. pius, religiosus.
Θεοσεβῶς. piè.
Θεόσυλλος. ου. ὁ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immissus.
Θεοσύλλογος. ου. ὁ pius.
Θεοσημία. diuinatio, dei uaticinium.
Θεοσκυθῶν. deos colere.
Θεοστυγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. deo osibilis, dei osor.
Θεοστυγία. ας. ἡ. impietas, impuritas, odium dei.
Θεοσυλία. ὁ. sacrilegus.
Θεότευκτον. à deo factum.
Θεότης. numen, prouidentia diuina.
Θεοτόκος. ου. ἡ. deum pariens.
Θεότοκος. ου. ὁ, ἡ. ex deo natus.
Θεοῦδὴς, pro θεοσεβὴς. pius, iustus, deũ colens, ueneratus, placens deo, deiformis.
Θεουργία. opus seruatoris, quod diuinitatem eius significat, ut contra naturæ leges, & supra uim eius editum. Bud. Com.
Θεουργικὴ ὁμοίωσις, ἡ θεουργικὴ ὑπεξαίρεσις à Dionys. dicitur, ἡ θεῖα ἀπεργασία. Bud. ibidem.
Θεουργὸς. οῦ. ὁ. qui in sacris operatur.
Θεοφὰ. ατος. τὸ. &
Θεοφανία. ας. ἡ. apparitio dei.
Θεοφάντωρ. theologus.
Θεοφατίζω. uaticinor, multa loquor.
Θεοφιλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.
Θεόφιν. diuinitus.
Θεόφοβος. ου. ὁ. pius, religiosus, θεοσεβὴς.
Θεοφορίομαι. numine afflatus sum.
Θεοφόρητος. ὁ, ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucian.
Θεοφορία. ας. ἡ. afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.
Θεοφορούμενος. fanaticus, diuino spiritu plenus.
Θεοφροσύνη. religio, pietas.
Θεόω. μ. όσω. σω. σα. deifico, θέοπτον μετατίθημι. Accus.
Θεοφυτήριον. τὸ. cauea.
Θεράπαινα. ης. ἡ. &
Θεραπαινὶς. ίδος. ἡ. ancilla.
Θεραπία. ας. ἡ. medela, cultura, reuerentia, obsequium, cura, famulitium, seruorum turba, clientela. Bud. Comment.
Θεράπνης. familiares.
Θεράπαμα. ατος. τὸ. cultus.
Θεραπαφία. ας. ἡ. cura, supplicatio.
Θεραπεύσιμος. ου. ὁ. sanabilis.
Θεραπευτὴς. οῦ. ὁ. minister.
Θεραπευτρὶς. ίδος. ἡ. cultrix.
Θεραπεύω. μ. εύσω. σω. σα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum suum de morborum remedijs, θεραπευτικὸν appellauit. Item seruio, ueneror, obsequor, capto obsequijs, concilio, insinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accus. Bud. Com.
Θέρα, pro θεράπα.
Θερὶς. ίδος. ἡ. cultrix.
Θέρπνη. ης. ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ natiuitate celebris. Hinc Therapnei fratres, Castor et Pollux.

Θεραπίδιον. τ. τὸ. ancillula.

Θεράπων. οντος. ὁ θῆλυ. αινα. ὁ. seruus, famulus.

Θέρος. ους. τὸ. æstas, tempus æstatis.

Θερσχής. ὲς. ὁ, ἡ. umbrosus. Platani epitheton, quasi æstate torũ præbentis, apud Nicand.

Θερμότατος. calidissimus.

Θερύγανον. τὸ. currus quo messis inuehitur.

Θερίζω. μ. ίσω. σ. σα. meto. Accus.

Θεριστὴς. ὁ. æstiuus, messorius.

Θερινὸς. ὴ. ὸ. æstiuus, solstitialis.

Θερισμὸς. ὁ. messis.

Θεριστὴς. ὁ. messor.

Θερίστριον. ου. τὸ. & θέριστρον. ου. τὸ. uestis subtilis & æstiua, uestimentum messoris.

Θέρμα. febris, fecuritas.

Θέρμανσις, & θερμασία. caliditas.

Θερμάστρα. caminus.

Θερμαστὶς. ίδος. ἡ. genus saltationis uehementis & præcipuæ agilitatis. & nas quoddam aurificum, cancro similе.

Θερμαίνω. μ. ανῶ. σ. νκα. calefacio, foueo, tepefacio. Accus.

Θ ερμαντήριον. ahenum, lebes.

Θέρμη. ης. ἡ. calor, caliditas.

Θερμὴ. ὴς. ἡ. calida.

Θέρμινος. ὁ. lupinius, ὲ lupino cõtextus.

Θερμολουσία. ἡ. calidum lauacrum.

Θερμολουτῶ, &

Θερμοταυτῶ. calida perfundor.

Θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.

Θερμὸς. ὴ. ὸ. calidus. Vnde θέρμον ῥέζειν, facinus audax, præceps. Sic apud Plaut. calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. Sympos. θερμὸν ait significare quibusdam ἐφέρπον, ut Achilles apud Hom iubens Patroclum miscere ἐφέρπον, exegit celeritatem ministerij: Quem

admodum nos (inquit) sæpe iubemus θερμότερον ἄπιθι τὰς ὁδοιπορίας, id est calidius, atque celerius adire ministerium.

Θέρμος. ου. lupinus.

Θερμοπυρία. ας. ἡ. calefactio cineris, uel cinis calidus.

Θερμότης. τος. ἡ. caliditas.

Θερμοεργὸς. ὴ. ὸ. feruidus ingenio.

Θέρμω. τὸ θέρμη.

Θερμωδία. ας. ἡ. calor febris.

Θέρομαι. calco. Depon. absol.

Θέρος. ους. τὸ. æstas, messis.

Θέρω. calefacio, comburo. Accus.

Θέω πάσσω. adoptare, ποιῆν πάσσω, & ἀσπάζω. Bud. Com.

Θέσις. ιος. ἡ. situs, positio, adoptio, depositio. Bud. in Annot.

Θεοειδὴς. ὲς. ὸ. deo similis, admirabilis.

Θέσμιον. τ. τὸ. debitum dei, legitimum, consuetudo.

Θεσμοθετέω. μ. ήσω. τ. κα. legi addico.

Θεσμοθεσία. institutum & ritus.

Θεσμοθετῶ. fum thesmotheter.

Θεσμοθέται. οἱ. qui circa deos sacra, & circa homines leges seruabant. Hi quotannis leges emendabant & recognoscebant, & ad congruentiam, sensumq; consentaneũ reducebant. Bud. in Annot. & Com.

Θεσπέσιον. diuinitus immissum.

Θεσμὸς. ὁ. ὸ. lex non scripta, mos uetus. θεσμοὶ ἱερῶν, ritus sacrorum diuinitus instituti, Dionys. Bud. Com.

Θεσμοφόρια. τὰ. sacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφορία. μ. ασω. τ. κα. Cerealia celebro. Neut. absol.

Θεσμοφόρος. ὁ. Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες. οἱ. θεσμοθέται, legum & institutorum custodes.

Θεσπέσιος. ία. ὸν, ὁ, ἡ. immensè combu-

rens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιδαίς.

Θεσπίσμα. ατος. τὸ. edictum, decretum diuinum.

Θεσπέσιος. ᾱ. ὸν. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπίπαις. ιδος. ἡ. uaticinatrix.

Θεσπίζω. μ. ίσω. σ. σα. uaticinor, diuino. Neutr. accus.

Θέσφατον. τὸ. res diuina.

Θέσφατος. ᾱ. ὸν. uates, diuinus.

Θεσπισμός. ατος. ὁ. uaticinatio.

Θεσπιῳδέω. μ. ήσω. σ. κα. uaticinor. Neutr.

Θεσπιῳδός. ᾱ. uaticinator.

Θεσπιῳδός. Carmente nympha, Dionysio interprete.

Θέσπω. fedare, petere, quærere, rogare.

Θέσφατον. τὸ. monitum, uaticinium, responsum, fas.

Θέσφαλος. ᾱ. ὸν. fatalis, diuinitus missus.

Θεσπῳδέω. uaticinor, multa loquor.

Θετέον. ponendum est.

Θέτης. qui aliqd pro pignore accepit.

Θετικός. ᾱ. ὸν. positiuus.

Θετός ᾱ. ὸν. adoptatus, adoptiuus.

Θεττᾰλίς. ίδος. ἡ. Thessala mulier, & calciamenti genus.

Θεῦ. huc, curre.

Θεύδᾰς, diminutiuum à θεόδωρος. Theodorulus.

Θεωρεία. primitiæ, uel pars, quam sacerdotes ab immolatione reliciam capiunt.

Θέωσθαι. curtere.

Θέων. curram.

Θέω. curro, ambio.

Θεὼν. οντος. Deus.

Θεωράω. deum contemplor.

Θεωρεῖον. hippodromus.

Θεωρέω. μ. ήσω. σ. κα. contemplor, spectulor, uideo. Accus.

Θεώρημα. ατος. τὸ. speculatio. Et θεωρήματα sunt speculamenta disciplinarum, & ueluti commentationes, præcepta, inquit Cicero.

Θεωρηματικός. ᾱ. ὸ. contemplatiuus.

Θεώρησις. ιος. ἡ. contemplatio.

Θεωρητικὰ χρήματα. sunt quibus foros nobis & sedilia in spectaculis comparamus.

Θεωρητικός. ᾱ. ὸ. contemplatiuus.

Θεωρεῖον. locus ubi spectatur, cauea.

Θεωρία. ας. ἡ. speculatio, meditatio, contemplatio, commentatio, anguſtia.

Θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus belluci principio fiebant, qui poſtea in alios uſus, ac præcipue ludorum ſpectaculorumq; conuerſi ſunt.

Θεωρίς. ίδος. ἡ. proprium uatis, cuius fit mentio apud Demoſth. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδος ὁδὸν, iter per quod ibat illa nauis.

Θεωρός. ᾱ. ὸ. ſpectator, qui oraculum cõſulit, aut alioqui qui rerum diuinarũ curam gerit. nam ὄρος curam ſignificat apud ueteres.

Θέωσις. apotheoſis, & unio cum deo.

Θ Η.

Θηβαϊκός. ᾱ. ὸ. &

Θηβαῖος. Thebanus.

Θηβαΐς. ίδος. ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de rebus Thebanorum.

Θήβη. ης. ἡ. Thebe.

Θῆβος. ſtupor.

Θηγάνη. ης. ἡ. cos, ἀκόνη.

Θήκη. theca, poſitio, ordo.

Θήγω. μ. ήξω. γ. χα. acuo. Accuſ.

Θηέᾶτο. admirabatur.

Θηέομαι. admiror, uideo.

Θηεῦντο. admirabantur. pro ἐθηεῦντο.

Θαύσαν. admirati ſunt.
Θαυτήρ.ρος.ὁ.admirator.
Θαυτόν. admirabile, ualde pulchrum, utile.
Θάυμ.α.τος.τὸ.balſamum.
Θήκη.ης.ἡ. theca, uagina, ſepulchrũ, loculus.
Θήκιον. enthaphium, ſepulchrum, theſaurus.
Θηκτός.ἡ.ὸ.acutus.
Θηλάζομαι.μ.άσομαι.ᾰ. ασμαι.ᾰ
Θηλάζω.μ.άσω.ᾰ.αση. lacto, lactor, uberaſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. Bud. Com.
Θηλύνω.μ.υνῶ.ᾰ.υνα. germino.
Θηλαμινός. lactens, recens genitus.
Θηλαμών.ὸ. altor.
Θηλασμός.ὁ.ὸ.lactatio, nutritio.
Θηλάστρια.ας.ἡ.nutrix.
Θήλη.τῇ. utero.
Θήλαξ, uel θήλαξ. ακ.ος.ἡ. fœmella. Vnde θήλαξ ἵππου, Homer. ᾰ θήλεια νῆϊς, ἡ ἔναυλος. παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γίνεσθαι.
Θηλίνω.τὸ θηλάζω.
Θήλυς. nutritus, facies florere.
Θηλή.ῆς.ἡ.māma fœminæ, papilla proprie ᾰ uberum apex. (care.
Θηλυτραφάων.in cratibus ad ſolem ſicc
Θῆλυ. muliebre.
Θηλύα.ας.ἡ. fœmina, fœmineus ſexus.
Θηλυγονία.ας.ἡ. ſeries generis fœminini, ᾰ materni.
Θηλύγονον.τὸ.fœminigena herba.
Θηλύγονος.ᾰ.ὸ. fœminam fœtificans.
Θηλυδρίας.ου.ὁ. effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.
Θηλυθρίλλος. ου.ὁ, ἡ. mollis, effœminatus.
Θηλυκός. ῆ.ὸ.fœmininus, fœminaris, uirago, ἀρρενωπός.
Θήλυμα.τὸ. farina cum melle ſubacta.
Θηλομανής. ἐος.ὁ, ἡ. inſanus, amator

fœminarum.
Θηλύμιτρος.ου.ὁ. effœminatur, mulebri cultu indutus.
Θηλυνω.μ.υνῶ. ν.υνα. effœmino. Accuſatiuo iung.
Θῆλυς.υος.ἡ.fœmina. Et adiectiuè, effœminatus, fœmineus.
Θηλύς.ύος.ἡ.pupilla.
Θηλύτριαι.ἀι.mulieres.
Θηλύτριος.ου.ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.
Θηλύτης.ητος.ἡ.mollities, muliebritas.
Θηλυτόκια. fœminam parit.
Θηλυτοκίαι. ferentes in utero fœminam.
Θηλυφανής.ἐος.ὁ, ἡ.ſimilis fœminæ.
Θηλύφρων. ονος.ὁ, ἡ. muliebris, imbecillis.
Θηλῶ. nutrix.
Θῆμα.theca, ſepulchrum, ἡ ἄρθμια.
Θημών.ῶνος.ὁ.ᾰ
Θημωνία.ας.ἡ.ᾰ
Θήν.ῆνος.ἡ.cumulus.
Θήν. completiua particula, ἐπιτατ. ἡ.
Θηνίον. lac.
Θῆξις. momẽtum, punctum, celeritas.
Θηπόν.gratum, mirabile.
Θήπω.μ.ήψω. ν.πα.
Θήρα. mentior, admiror, uel ſtupro. concupiſco.
Θηπῶν. decipiens, adulans, admirans.
Θήρ.ρός.ὁ.fera, leo, κατὰ ἀηχλύ.
Θήρα.ας.ἡ.indago, ᾰ uenatorũ inquiſitio, uenatio.
Θηράγρα.ας.ἡ.uenatio, et res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα.τὸ.inuentio.
Θηράομαι.μ.άσομαι. ν.αμαι. uenor, aucupor, capto. Interdum paſſiue pro captor. Depon. accuſ.
Θηραρχία.ας.ἡ.conſtitutio feraria.
Θήραρχος.ου.ὁ. q̃ præeſt duob. elephãtis.

Θηρατήρ

Θηρατέον. uenandum est.
Θηρατέφομαι. differo, procrastino, ἀνα βάλλομαι.
Θηρατής. οῦ. ὁ. uenator.
Θήρατρον. rete, & artificium aucupii uniᵹ, res qua uenatur. Bud. Com.
Θήρειος. rusticus, syluestris.
Θηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenor, quæro, inuenio, machinor. Neutr. accus.
Θήρευμα. ατος. τὸ. &
Θηρεύμα. ατος. τὸ. uenatio, indago, id est, uenatorum inquisitio.
Θήριον. uarium, ποικίλον.
Θηρεύομαι, &
Θηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenor, capto. Accus. Bud. Com.
Θηρίωσις & ὁ. ὁ. &
Θηρευτικός. ἡ. ὁ. uenatorius, ut θηρευτικοὶ canes.
Θηρευτής. uenator, κυνηγός.
Θήρευμα. ατος. τὸ. uenatio.
Θηρευτήρ, poëtice. ῆρος. uenator.
Θηρήτωρ. ορος. ὁ. idem.
Θηρία. ας. ἡ. tibia ex hinnulorum ossibus forinsecus ære obducta, qua utebantur Thebani.
Θηριακά. τὰ. theriaca, medicamenta uenenatorum animaliũ, ἀπὸ τῶν θηρίων, id est à feris, uel quarum uenenis adulterantur, uel quæ in ea compositione admiscentur. Cæl. lib. 5. ca 30.
Θηριάλωτος & ὁ. ὁ. bestialis, à bestia captus.
Θηριάλυτον. uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictũ. Cæl. li. 14. c. 20.
Θηριομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. cum bestijs pugno. Neutr. absol.
Θηρίον. ου. τὸ. bestia, fera & proprie uenenata bestia, ut uipera.
Θηριόομαι. ferocio, uermiculor, quod fit, cum enatis uermiculis & bestijs segetes & arbores infestantur.
Θήριος. ου. ὁ. ferinus.
Θηριοτρόφιον. τὸ. uiuarium.
Θηριώδης. εος. ὁ, ἡ. ferinus, bestialis, immanis, efferatus.
Θηριωδία. ας. ἡ. feritas.
Θηριωδῶς. bestialiter, fere.
Θήρίωμα. τὸ. genus hulceris teterrimi, idem cum carcinomate.
Θηρόβρωτος. à feris deuoratus.
Θηροβῶται. uenatores.
Θηροκόπος. in dicendo affectator.
Θηρονόμος & ὁ. ὁ. &
Θηροτρόφος. ὁ. ὁ, ἡ. feras nutriens.
Θηροσώνη. uenatio.
Θηρωτής. uenator.
Θής. τός. ὁ. debitor, mercenarius, quod datur pro debito in pignus, seruus.
Θῆσαι. lactare, nutrire.
Θησαυρίζομαι, &
Θησαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. colligo, recondo, repono in depositio, in thesaurum congrego. Accus. Bud. Com.
Θησαυρισικὰ τῆς τροφῆς. quæ ingenio rerum condendi cibi dotata sunt.
Θησαυρισμός. οῦ. ὁ. &
Θησαυρισικός. ἡ. ὁ. &
Θησαυροποιός. οῦ. ὁ. collector thesauri, auarus.
Θησαυρός. οῦ. ὁ. diuitiæ reconditæ in longum tempus, gaza.
Θησῆα. festa in honorem Thesei, in quibus pópulo dabatur congiarium.
Θησῆον. ου. τὸ. templum sacrum Theseo, & asylum, quod dicatum erat ad tumulum eius.
Θησηΐς. uersans in templo Thesei. nam erat asyli loco θησῆον.
Θηυλήρ. mirũ, nõ uerisimile. (cultus.
Θίασος. ου. ὁ. seruitus, merces, clientela,
Θῆτες. inter populi Athenienses classes tertium tenebant ordinem, qui ad magistratus non admittebantur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur, ut non deesset

omnino, unde ali possent.

Θητέω. μ. ήσω. σ. ηκα. pro mercede seruio, mercenariam rem ago, mercenarius sum & βάναυσον, mercenariã operam loco. Cæl. lib. 13. ca. 18.

Θητικόν. τὸ. quarta erat classis populi Athenienſis, quæ mercenariorũ ordinem complectitur, hæc à magiſtratibus ſubmouebatur. Bud. Com.

Θητικός. ἡ. ὸν. ſeruilis.

Θῆλυς. υος. ὑ. pauperula, et mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à proximis genere præbetur.

Θητίον. τὸ. pretium quod datur mercenariæ.

Θήλυ. uermiculus, σκώληξ.

Θ I.

Θίασος. υ. ὁ. conuiuium, ad quod quiſq; de ſuo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ cauſa collecta. Pompa quoque quæ Dionyſiũ comitabatur: quæuis multitudo ſiue ſalutantiũ, ſiue aliud quiduis agentium. Cæl. lib. 14. ca. 17.

Θιασῶνες. cœnationes, loci cõuiuales.

Θιασώτης. ου. ὁ. conuiua, ſocius in choro.

Θιγγάνω. attingo.

Θίγμα. tactus, polluio.

Θίγω. μ. ίξω. ω. ιγα. tango. Vnde θίγον Dorice pro θίγε, tange. Actiu. accuſ.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ, aceruus. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt grãmatici quòd pro littore acceptum fœminini ſit generis, aliàs maſculini.

Θινές. arenæ, cumuli, colles.

Θινόμβρος. percuſſus.

Θινώδης. ους. ὁ, ἡ. littoreus, ferus.

Θίξις. ιος. ὁ. tactus, ἅψις.

Θίς. ινός. ὁ. θίν.

Θιάσιτης. conuiua.

Θ Λ.

Θλάδαι. contundi, infringi.

Θλασίας. υ. ὁ. thlaſias, qui habet teſticulos attritos.

Θλάσις. ιος. ἡ. contuſio, aurium morbus quidam, fractura.

Θλάσπι. ιος. ἡ. ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλάω. μ. άσω. ω. ακα. frango. Actiu. accuſatiuo.

Θλιβίας. eunuchus, θλασίας, σπάδων.

Θλίβω. μ. ίψω. ω. ιφα. tribulo, frango, premo, ſtringo, in anguſtium redigo, opprimo. Actiu. accuſ.

Θλῖψις. ιος. ει. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θ N.

Θνήσκω. μ. ἀποθάνω. uel θανοῦμαι. ω. τὸ θνηκ. ἀόρ. β. ἔθανον. morior. Et de re inanimata pro perijt. Neutr. abſol.

Θνησιμῶον. υ. τὸ. morticinium.

Θνῆσις. mors, corruptio.

Θνητός. ὴ. ὸν. mortalis.

Θ O.

Θοάζω. curro, feſtino, erro, inſanio, numine afflatus ſum, lætor, tripudio, choreas duco, terreo, interficio, frenio, abſoluo, more figuli fingo, ſedeo.

Θοάω. μ. άσω. ω. ωκα. incito, ſedeo, moueor.

Θορύβ. οῦ. ὁ. conturbatus.

Θοῖα. ας. ἡ. iugum mulorum.

Θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον. ueſtis.

Θοινάω. μ. ήσω. ω. ηκα. conuiuor, comedo, cibo. Neutr. accuſ.

Θοίνη. ης. ἡ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna. A θόος & οἶνος, quòd in deorũ feſtis largius ſoleãt uino indulgere.

Θοινητήριον. idem.

Θοινητόν. ad comedendum.

Θοινήτωρ. ορος. ὁ. comeſtor.

Θοινῶμαι. conuiuor.

Θολερός. ὸν. ὁ. turbidus.

Θολεροφρων. magnus.

Θολόω. μ. ώσω. ω. ωκα. turbo. Actiu. accuſatiuo.

Digitized by Google

Θολία. ας. ἡ. petasus, pileus ad arcendum solem. ἀπὸ τῆ θόλῳ οἰκεῖον.

Θόλος. ου. ὁ. tholus, testudo templi, umbilicus testudinis, ubi munera dicata suspenduntur. Item locus ubi seruabãtur scripturæ publicæ Athenis, & ubi ij qui ex Prytaneo essent, cœnare solebant. Cæl. lib. 7. ca. 13.

Θολός. ῶ. ὁ. turbidus, & nigrum sepiæ atramentum. Cæl. ibidem.

Θολόω. μ. όσω. ω. ωκα. turbo. Actiu. accusatiuo.

Θολώδης. νος. ὁ, ἡ. obturbatus.

Θόωσις. ιος. ἡ. turbulentia.

Θοός. ῆ. ὁ. uelox, tenebrosus, fortis.

Θοωτής. ῆ. ὁ. qui facit uiam, præuius.

Θορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. salio, terreor aliquo rumore, curro, impetu insilio.

Θορή. semen, γονὴ, σπέρμα.

Θόρισμα. inescatio piscium.

Θόριξ. nterum. Et θορυβδῶω, inebriari.

Θορνύομαι. libidine agitor, cõeo.

Θορός. οῦ. ὁ. semen genitale.

Θορυβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tumultuor, tumultum decerno, concitoq. Neutr. absol. uel cum accus. (ueor.

Θορυβοποιέω. tumultu. cico, panicis mo

Θορυβοποιός. ῶ. ὁ. seditiosus.

Θόρυβος. ου. ὁ. tumultus.

Θορυβοῦμαι. tumultuor.

Θορυβώδης. νος. ὁ, ἡ. tumultuosus.

Θορυβωδῶς. tumultuosè, raptim, indiscrete.

Θορυκά. τὰ. conceptacula seminis genitalis.

Θορύνω. οἶ. in Venerem concitati.

Θόρυξις. uini potus.

Θόρυ. θορίου.

Θορυπαθὴς. ponderosum, grauissimum.

Θορῶδης. potens, audax.

Θορύα. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creans, unde θουριομάντεις.

Θουριός. ῶ. ὁ. impetuosus, potens, agilis, uiolentus, furiosus, strenuus.

Θούριος. ου. bellicosus. Epitheton Martis.

Θουρίς. ίδος. ἡ. strenua.

Θῦρις. scutum.

Θοῦρος. ου. ὁ. impetuosus, exiliens, libidinosus.

Θόωκος. ου. ὁ. pro θῶκος. solium, sedes, consessus.

Θ Ρ.

Θρανόω. extendi. nam θράνος ligni genus est, in quo pelles extẽduntur. Aristopha. Equitib. ἢ βύρσα σου θρανοῦται.

Θρανίδιον. τὸ. sella, solium.

Θρανίον. ου. τὸ. scabellum, transtrum, subsellium.

Θρανίτης. ου. ὁ. remex, sessor, qui in pupi triremis sedet.

Θράνος. νος. τὸ. sedes.

Θράξω. molestare.

Θραπίς. carduelis auis.

Θράσσω. turbo.

Θρασίως. audaciter.

Θρασκίας. ου. ὁ. Thrascias uentus, cacias.

Θράσος. νος. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas.

Θράσσω. pungo. uide θράττω.

Θρασυκάρδιος. ῶ. ὁ. duri cordis.

Θρασυμίμονος. ου. ὁ. emptus, audax.

Θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, insolesco.

Θρασύς. ύν. ὁ. temerarius, alacris, securus.

Θρασυστομῶ. audaciter & libere loqui.

Θρασύστομος. ου. ὁ. liberæ & temeratiæ linguæ.

Θρασύτης. ητος. ἡ. temeritas, rebellio, tũmacia, audacia.

Θρασύχειρ. audax, manu promptus.

Θραῦω. pro θραύομαι.

Θρύλλω.μ.άξω.w.οχα. turbo, θράω. Accuſ.

Θραυλίζω. murmuro.

Θραυπίς.ίδος.ἡ. carduelis, θραυίς.

Θραῦσις.ιος.ἡ. fractio, quaſſatio.

Θραῦσμα.τὸ. fragmentum, fruſtum.

Θραυστός.ὸν. fragilis.

Θραύω μ.αυσω.π.αυκα. frango, quaſſo, uulnero.

Θρηκτός. aſper, acutus, curſus.

Θρίμμα.ατος.τὸ. pecus, nutrimentum, alumnus.

Θρὴξασαν. currebant. à

Θρῆσσω. in circulo curro, tripudio. Item lac coagulo.

Θριξίκουρ. dicitur capillus in honorem deorum reſectus. Cæl. li. 4. ca. 23.

Θριξικός.οῦ.ὁ. alendi uim habens.

Θρίξιμον, pro θριξίδιον. ὁ.τὸ. præmium datum nutrienti.

Θρίξιμος. ας.ἡ. nutrix.

Θριξιστιστί. uox cytharæ, indeclinabile.

Θρίπτ. confidere, θαῤῥῶν. Barbara dictio apud Ariſtophanem.

Θρίψας. coagulans.

Θρίω. lugeo.

Θρίκη. κες.ἡ. Thrace.

Θρικιθεν. ex Thracia.

Θρηνῶ.μ.ήσω.ν.ηκα. lamentor, lugeo. Matth. 10. ἐθρηνήσαμεν, lugubria cecinimus.

Θρῆνος.ν.ὁ. lamentatio, fletus.

Θρῆνυς.υος.ἡ. tranſtrum, ſcabellum.

Θρηνώδης.ους.ὁ, ἡ. flebilis, lamentabilis.

Θρηνῳδία. ας.ἡ. cantus lugubris.

Θρησκία. ας.ἡ. religio, ceremoniæ, obſeruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.

Θρησκέω.μ.έσω.ν. ευκα. celebro, ſeruio deo. Accuſ.

Θρῆσκος.ον.ὁ. religioſus, generoſus.

Θρῖον.ου. currus pars, cui onera imponuntur.

Θρία.τὰ. ficulna folia. Cæl. li. 2. ca. 23. & lib. 10. ca. 9.

Θριάζω. folia fici arboris colligo, numine afflor.

Θρίον. ὰ. calculi quos ſortilegi in urnam mittunt diuinantes, unde

Θριαμβευτής. ῆ. ὁ. triumphator.

Θριαμβεύομαι. uulgo.

Θριαμβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. triumpho, θριαμβεύω, βορυβῶ, βοάω. Accuſ.

Θριαμβικός. ῆ. ὁ. inſignis triumpho.

Θρίαμβος. ου. ὁ. triumphus.

Θρίγγος. ου. ὁ. ſyrma, πλέγμα, cincinnus.

Θρηγίον. idem, & adium faſtigium.

Θριγκός. ſepimentum, uallum, uertex, eminentia.

Θρίγκωσις. ἡ. loricatio.

Θριδάκιν. κες. ἡ. & Θριδακίνη. κες. ἡ. lactuca, θριδαξ.

Θριδακώδης. ους. ὁ, ἡ. naturam lactucæ imitans.

Θρινάκιν. κες. ἡ. &

Θρίναξ. ακος. ὁ. uentilabrum, tridens.

Θριοβόλος. ὁ. ὁ. qui thrias in urnam diuinam iacit, ſortilegus.

Θρίον. ου. τὸ. folium ficus, & genus eduli apud Athenienſeis, ex lacte et adipe ſuillo & ſemidalide, quod in fici foliis coquebatur, Ariſtoph. Achar. θρίον τι ἐκεῖνος οἶσω ἐπ' ἐμοῦ δι' ὑός μοι.

Θρίξ, τῆ τριχός, τῶν τριχῶν. capillus, pilus, uillus.

Θριπόβρωτος. ν. τὸ. corruptum, eroſum, exeſum propriè à teredinibus. Bud. Comment.

Θριπόδητον. idem, ut θριπόδητον ξύλον, Theoph. radices à uermibus exeſæ.

Θριπόβρωτος. idem.

Θρίσσα. ης. ἡ. aloſa piſcis, Theodoro interprete.

Θρικίς. ſortis, audax.

Θρίσσις.

Θρίξαστ. ιτ. eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.

Θρίψ. ῖπος. ὁ. uermiculus qui lignis innascitur, teredo.

Θρύπω. μ. ύσω. ψ. ψαι. turbo, dico, accino, edo, sono. Actiu. accus.

Θρυπτός. ή. όν. ὁ. externatus, θορυβητός.

Θρυμβάω. in grumos concrescere.

Θρόμβος. ὁ. gutta. Strab. lib. 6. τῇ θρόμβους ἔχουσι ὕδατος ῥᾴω. Ité grumus. Hero. ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβοι ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλοί. Item fragmentum. Quin et concreti sanguinis partes θρόμβοι appellantur. Cæl. li. 8. ca. 12.

Θορυβάδης. ους. ὁ, ἡ. turbulentus.

Θρύον. ου. τὸ. pigmentum, uenenum, φάρμακον. Theocr. δίσσυρα τοῦ καθοῖο τύ τὰ θρύα ταῦθ' ὑμάξον. Item flos uel rosa, Hom. παρὰ τὸ ἄνθος θύον ἐν τῇ γῇ. Cyprij uocant θρύα uestes floridas & uariegatas insigniter. Thessali animalia uarietate distincta maculosa. Cæl. li. 9. ca. 9.

Θρυπτόκομα. τὰ. pigmenta uaria.

Θρόνος. ου. ὁ. solium, sedes, sella.

Θρόος. ου. ὁ. rumor, ἄσημος φωνή.

Θρυαλίς. ω. susurro.

Θρυαλίς. ίδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium uel ea ipsa papyrus, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.

Θρύινος. η. ὸν. iunceus.

Θρυλέω, & θρυλίω. μ. ήσω. ψ. ψα. diuulgo, turbo, per rumorem iacto, opto. Actiu. accus. Bud. Com.

Θρυπάω. tero, θρύπτω, συντρίβω.

Θρύπαμα. rumor, murmur.

Θρυπόβρυον. τὸ. celebratum uulgóq; iactatum.

Θρόπ& . ου. ὁ. θρύπαμα.

Θρύμμα. fruſtum.

Θρυμβέω. ſuperbire.

Θρύον. ε. τὸ. iuncus, ulua, & urbs Eliadis.

Θρύος& . ὁ. ueſicariæ herbæ ſpecies.

Θρυπτικός. ή. ὸν. delicatus.

Θρύπτομαι. μ. ύψομαι. ψ. υμμαι. διαπαίζομαι, delicior, delicias facio, nugis ago. Conſtruitur interdum cum accuſatiuo mediante πρός, interdum cum datiuo.

Θρύπτω. μ. ύψω. ψ. ψα. in minutas partes ſeco. frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. Accuſ.

Θρύπτα. agreſtia olera.

Θρυεῖα. portæ quæ nunc λίμνας nominantur, Plutar. in Pericle.

Θρυπτός. mollis, delicatus.

Θρύπτις. ιος. ἡ. deliciæ.

Θρυπτίχειρ. mollis.

Θρώσκω. ſalio, curro, cado, facio ferre uterum.

Θρωμός. ῆ. ὸ. locus eminens.

Θρώσσω. genero, timeo.

Θ Υ.

Θύα. arbor, alio nomine trogete uocata. Plin. li. 13. ca. 16.

Θύαμα. thymiama, incenſum.

Θυάπτης. ὁ. ſacrilegus.

Θυάς. άδος. ἡ. Thyas, ſacrificula Bacchi. Cæl. li. 8. ca. 49.

Θυάζω. conſecro, orgia celebro.

Θυγάτηρ. τρ& . ἡ. filia. παρὰ τὸ θύειν, id eſt ὀμῷν ἐκ τῆς γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq;, Ariſtot. hiſtor. anim. li. 6.

Θυγατριδᾶ. τος. ἡ. neptis ex filia.

Θυγατριδό& . ς. ὁ. nepos ex filia.

Θυ. άριον. ε. τὸ. filiola.

Θύεα. ας. ἡ. mortarium.

Θυέλιον. ε. τὸ. mortariolum.

Θύελλα. λη. ἡ. turbo, procella. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ.

Θύινος. aromaticum.

Θυήτ. ήρος. ὁ. sacratus, δυόμ. Θ.

Θυηπόος. sacerdos.

Θυηπολέω. sacrificare.

Θυηπολ. ῆς. ἡ. sacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntur.

Θυήματ. τὰ. farta ad sacrificium pertinentia.

Θυηπολικ. μ. ός. ν. κκα. placo per sacrificium.

Θυηπολία. ας. ἡ. operatio in sacris.

Θυηπόλιον. ε. τὸ. sacrificium.

Θυηπόλος. sacerdos qui circa sacrificiũ uersatur.

Θυιάδες, siue θυίαι, ἀ θύλα sunt dictæ, quæ prima Liberi patris innata sit orgijs, authore Pauſ. Plutarchus in claris, θυιάδες εἰσὶ, αἱ περὶ τὴν διόνυσον γινόμεναι.

Θυίδιον. θυιάδιον.

Θυίτης. ου. lapis.

Θυλάκιον, Θ

Θυλακίσκος. loculus.

Θυλακίτις. ι. montana nardus.

Θύλακος. ε. ὁ. uas ad panem ferendum, culeus.

Θυλακοφάξ. mus, aut locuſta.

Θυλακώδης. ους. ὁ. habens formam folliculi.

Θύλαξ. ακος. ὁ. facculus, capſa, area.

Θυλήματα. τὰ. farinæ uino Θ oleo mixtæ in ſacrificium.

Θῦμα. ατος. τὸ. ſacrificium, uictima.

Θυμαίνω. μ αῶ. iraſcor. Neut. abſol.

Θυμάλη. ἡ. ara, Θ far quod ſupra immolatur.

Θυμάλγια ἔπεα. uerba moleſta.

Θυμάνψ. υπος. ὁ. ſcintilla, carbo, titio.

Θυμαρής. ἐος. ὁ, ἡ. placitus, gratus.

Θυμαρμύξον. gratum.

Θύματα. τὰ. ludibria, ſacrificia.

Θυμάριον. paruum Θ uile ſacrificium.

Θύμβρα. ας. ἡ. ſatureia.

Θυμβρικὸ ἄπιος. ον. ὁ, ἡ. frugalis, facilis in uictu, Ariſtoph. Nebul.

Θυμβροφάγος. ου. ὁ. idem, ut qui thymbra uictitet, qui paruo contentus, lacte Θ ſecure uitam agat.

Θυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.

Θυμέλη. ης. ἡ. pulpitum, ſcena, ara. Cæl. lib. 1. ca. 8.

Θυμελικός. ὴ. ὁ. citharœdus, cithariſta, lyriſta, tibicen, thymelicus. Cæl. ibi.

Θυμέομαι. μ. έσομαι. ω. ημαι. iraſcor. Depon.

Θυμηγερέων. animo collecto.

Θυμηδία. ας. ἡ. animæ uoluptas, animi delectatio.

Θυμήρεος. ὁ. iratus.

Θυμήρης. ους. ὁ, ἡ placitus, gratus.

Θυμίτιον. τὸ. uile ſacrificium, parua uictima.

Θυμίαμα. ατος. τὸ. uaporatio, incenſum, ſuffitus, ſuffimentum.

Θυμιατήριον. ε. τὸ. thuribulum, acerra.

Θυμιάω. μ. άσω. ω. ακα. euaporo, adoleo, ſuffio.

Θυμικὸν. οῦ. τὸ. animæ pars, id eſt animoſitas, ὀργίλον.

Θυμικὸς. ὴ. ὁ. θυμοειδὴς, iracundus. Bud. Comment.

Θυμίτης οἶνος. ex thymo uinũ confectũ.

Θυμοβόρος. ε. ὁ. animum uorans.

Θυμοβορέω. animum degrauans.

Θυμοδακὴς. moleſtus, mordax.

Θυμοειδὴς. ὲς. ὁ, ἡ. fortis, animoſus, Plat. de Rep. 3. Item iracundus, acri iracundia præditus, turbidus. Bud. Comment.

Θυμολέων. οντ. ὁ. animum leonis habens, uirilis.

Θυμόμαντις. uates, futura proſpiciens.

Θυμομαχέω. animoſe Θ ad internecionem uſq; dimico. Item animo bellum agito. Bud. Com.

Θύμος. ου. τὸ. cunila. (Depon.

Θυμόομαι. μ. όσομαι. ω. ωμαι. iraſcor.

Θυμοφθόρος. ὁ. animum destruens. ἀπὸ τῆ θύειν, τὸ φθείρειν, ἢ φύσει.

Θύμος. ὁ. cepa agrestis, porrum.

Θυμός. ὁ. animi præsidentia confidentiaq, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Porrò non significat absolutè iram, sed perturbationē illam, quando sanguis circa cor incipit ebullire, ὀδὸς uerò est magis iam adulta, ὀργὴ quæ iam cupit erumpere in uindictam. Dicitur autem à θύω. Apud medicos nomen hulceris sine uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.

Θυμόδης. σοφός. sapiens, ἀφ' ἑαυτῆ θυμός.

Θυμόδωρον θύειν. humanæ intelligentiæ partem habens.

Θυμοφθόρος. ὁ. perniciosus.

Θυμώδης. νος. ὁ. animosus.

Θύωσις. ιος. ὁ. excandescentia.

Θυννάδες. salsamenta muriæ.

Θυνάσσω. dissecare, large frui, furere.

Θυνίσσω, σ

Θυνίσσω. pungere, imponere, lancinare, configere.

Θυννόσημον. ὁ. sacrū quo piscatores Neptuno thynnū immolabant, in spem fœlicioris capturæ. Cæl. li. 15. c. 7.

Θυννός. ὁ. thynnus, nomen piscis prægrandis. ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν, Athen. li. 7.

Θυννοσκοπία. accipitur pro accurata et inconniuenti obseruatione.

Θυννοσκοπῶ. thynnos capto, obseruo. Aristophan. ἐκπέσοι, κἀπὸ τῶν πύργων ἔνυδρον τὸν φύλακα θυννοσκοπῶν, Peruigili speculatione obseruans.

Θυός. bellum, impetus, cursus.

Θυόλκιον. τὸ. uas ad recondendum odoramenta.

Θύω. μ. ωσῶ. ὁρμάω. propero, curro, propello. Neutr. absol.

Θυόεις. όεντος. ὁ. odorifer.

Θύομαι. ἀθύω, ἀφροδίνομαι. Item ἱερὰ σκοπεῦμαι. de sacrificantibus scilicet ut aruspices consulant. Bud. Com.

Θύον. ου. τὸ. herba odorifera, sacrificiū.

Θύος. ους. τὸ. sacrificium, incantatio.

Θυοσκόπος. ὁ. aruspex, uates qui futura prædicit ex inspectione extorum, aut ex sacris accensis.

Θύω. μ. ύσω. π. υσα. facio odorem.

Θύρα. ας. ἡ. ianua.

Θυράγματα. excrementa.

Θύραζε. foras.

Θύραθεν. è foris.

Θυραία. ας. ἡ. externa, & ianua inter duas ædes.

Θυραῖος. ου. ὁ. externus, extraneus, absens.

Θυράζω. foris agere.

Θυρωλῶ. domum custodire, ostiatim tenere, in castris & statiuis permanere, urbem non ingredi, nec sub tecto esse. Licet autem ἀποίχωδε uoce passiua dicatur, tamen θυρωλῶ actiua uoce effertur. Bud. Com.

Θυρωλία. ας. ἡ. uita agrestis.

Θυρωλικός. ὁ. ὑπαίθριος, ut θυρωλικὸν ὕδωρ dicitur, quod sub dio sit.

Θύρωλοι. τῶν πεμφύντων οἱ ἀποίκοιθε, quæ foris aut sub dio manent.

Θυρωλῶ. excubare.

Θυγανάω. iudico.

Θύρωρον. ostium.

Θυρεός. ὁ. scutum, à ianuæ similitudine.

Θυροφόρος. ὁ. scutifer.

Θυροπανοίκτης. ὁ. qui in quasuis ædes impune ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, ὅθεν φησὶν ἐκεῖνος εἰς πάντα θυροπανοίκτην οἶκον, ut scribit Laërtius.

Θύρωρος. ου. ὁ. porta, uestibulum.

Θυρεβόλιον. stabulum.

Θύραζε. foris, foras.

Θυίον. ε. τὸ. portula, parua ianua.

Θυίς. ίδος. ἡ. feneſtram ſignificat, & cauũ illud hians, θυρίδες uero ipſas fores. Poll.

Θυροκόπτης, &

Θυροκόπος. ε. ὁ. qui ianuam pulſat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.

Θυροποιία. ας. ἡ. ianuarum fabrica.

Θυροπλῆξις. inſani in Bacchi orgijs.

Θύρσος. ου. ὁ. haſta frondibus ueſtita, quo utebantur in ſacris Bacchi. θύρσοις uero corona. Calius lib. 15. ca. 24.

Θυρώματα. τὰ. fores.

Θυρών. ῶνος. τὸ. ueſtibulum.

Θυρωρεῖον. ε. locus inter duas partes.

Θυρωρός. ῦ. ὁ, ἡ. ianitor.

Θυσανίας. ἐγγος. ὁ. fimbriatus.

Θύσανος. ε. τὸ. uel θύσανος. ὁ. fimbria, ala. Cæl. lib. 9. ca. 11.

Θυσανωτός. ε. ὁ. fimbriatus.

Θύσθλα. τὰ. alij ramos, alij thyrſos uocant, id eſt, ſaera Bacchica, alij omnia quæ ad initiationẽ faciũt. Cæl. lib. 15. ca. 24.

Θυσία. ας. ἡ. ſacrificium, hoſtia, uictima. Cæl. lib. 7. ca. 1.

Θυιάς. Baccha, & uox bacchantium.

Θυσιαστήριον. ε τὸ. altare.

Θύσιμος. ε. ὁ. ſacrificabilis.

Θύσκη. ſcapha.

Θυσκόος. ε. ὁ. ſacerdos, uates.

Θύω. extendo.

Θύτης. ε. ὁ. ſacerdos, uates, ſacrificus. Vnde & ſues dicti ſunt θύες, à ſacrifico uſu.

Θυτικὴ. ῆς. ἡ. aruſpicina.

Θύφω. ſuccendiſſe, inflaſſe.

Θύω. μ. ύσω. ω. υκα. ſacrificio, macto, immolo, occido. Conſtruitur autem cũ accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante, ut θύειν γάμον, id eſt ἕνεκεν γάμου, propter nuptias ſacrificare. Sic Plutarch. ἐθύθη τι φανῆναι καὶ θύειν γάμους, nuptias feſtas ſacrificijs agit. Ponitur & pro feſtinare, excitare, impetũ facere, ὁρμᾷν. Iliad. α. ἔνθ' ἐγὼ ἐν θυμῷ σι φρονὶ θύω. Vnde θυμὸς. Bud. Com.

Θυώδης. ους. ὁ, ἡ. &

Θυώεις. όεσσ. ὁ. odoratus, bene olens. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum.

Θυώνη. ἡ. Semele.

Θωμάζω. comeſſari.

Θωμίτης. ε. ὁ. menſarius, argentarius.

Θωμός. οῦ. ὁ. menſa, proprie ſacris uſitata. ab ὠθέω τὰ θύα τῶν θεῶν.

Θωνὰ. ἡ. præ libidine geſtiens.

Ω.

Ω, ὠθέω. paro, facio, nutrio, lacto, ſedeo, pono, fruor, deycio, multo, cuero, uideo, conniuor.

Ὠκὰ. ῶτ. ἡ. ſupplicium, iactura, damnum, multa, ſupplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀτέω.

Ὠλὴ. September apud Aegyptios.

Ὠλίσθω. μ. ίσω. σ. θα. lacero, impetum facio.

Ὠνέω. ſedeo, conuerſor.

Ὦνος. ὁ. locus, ſedes, concio.

Ὠμογλ. γος. ὁ. funiculus.

Ὠμόω, uel ὠμίσω. uincio funiculis, uinculis cõrceo.

Ὠμός. οῦ. ὁ. cumulus ariſtarum.

Ὤμου, Atticè, pro τοῦ ἡμίσου. dimidium.

Ὠνα. ατος. ὁ, ἡ τὸ. cingulum.

Ὦος. ε. ὁ. ſons.

Ὠπή. ῆς. ἡ. adulatio, blanditia.

Ὤπαμα. ατος. τὸ. idem.

Ὠπαμάτιον. ε. τὸ. aſſentatiuncula.

Ὠπάω. μ. άσω. σ. ακα. colo, adulor, aſſentior, morem gero. Accuſ.

Ὠπητὸς. ῆ. ὁ. aſſentatorius.

Ὠπίδω. cauillor, adulor, inſeruio.

Ὠρέκτια.

Digitized by Google

Θηράκια. τὰ. propugnacula.
Θωρακίζω. armo, thoracem induo.
Θωρακοποιός. ὁ. armorum faber.
Θωρακοφόρος. ὁ. thorace armatus.
Θώραξ. ακος. ὁ. pectus, thorax. Est autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & scapulas usque ad præcordia. ἀπὸ τῦ θοῦ, hoc est salio, ob cordis motum: uel παρὰ τὸ θῦον ἰοῦσαν, scilicet quod mentem diuinam nostri partem contineat, & seruet. Capitur autem pro ueste quæ illas parteis tegit & munit. Est etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Hesperijs, in planicie sitam, in quo fama est, Daphiton grammaticum, cruci affixum, quòd maledico carmine reges incessisset: unde illud apud Græcos notum, φύλαξαι τὸν θώρακα, Caue thoracem. Strabo lib. 14. Cic. de Fato, Val. Max. & Eras. Chil.
Θωρηκτός. ὴ. ὸν. armatus.
Θώρηξις. εως. ἡ. uini potio, quòd pectus armare uideatur, et calefacere, ἀκρα ὑποσία, ἀπὸ τῦ μάχιμον τῶν μεθόντων.
Θωρίσσομαι. ebrium fieri, Nicand.
Θωρίσσω. μ. ίξω. π. χα. armo. Actiu. accusatiuo.
Θῶς. ὠός. ὁ. genus lupi, animal mordax, Theodorus uertit lupum ceruarium. Plin. lib. 8. ca. 14. Cæl. lib. 12. cap. 19.
Θωΐζω, Dorice. conuiuari.
Θωϊάζω, pro θωάζω.
Θωϊτήρ. ῆρος. ὁ. latrator, canis.
Θώσσω. latro, uociferor, & ad canes pertinet.
Θώψ. πός. ὁ. adulator, assentator.
Θώρ. θῶς.

Ι Α. ας. ἡ. uox, clamor, flores, una.
Ἰάδω. dormio
Ἰαθμός. ῦ. ὁ. cubile, stabulũ, somnus.
Ἰάινω. μ. ανῶ. Lætifico, floreo.
Ἰάφονος. homicida.
Ἰαχχαγωγός. ῦ. ὁ. Bacchi mysterijs initiatus.
Ἰαχέω. μ. ήσω. π. χα. clamo. Neutrum absolutum.
Ἴαχος. ου. ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem.
Ἰαχολῖνος. ὁ. Iquilinus mons.
Ἰαωμάομαι, &
Ἰαωμίζω. complorare, lamentari, lugere, Ialemum canere, hoc est cantionem frigidiss.
Ἰαλμος, denso spiritu, carmen est Apollini cani solitum, tenui uero spiritu, genus lamentabilis cantionis. Scribunt quoq; Ἰάλεμον Calliopes fuisse filium, in carmine ineptissimum, & frigidum, de quo Eras. prouerb. Ialemo frigidior & Cæl. lib. 3. ca. 11.
Ἰαλεμώδης. τὸ. frigida, & nullius momenti.
Ἴαμος. ὁ. ὁ. dicterium, scomma.
Ἰάνω. mitto, extendo.
Ἴανθος. ὁ. Rhodi uicus fuit, quem Demetrius rex incendere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plin.
Ἴαμα. τὸ. medicamentum.
Ἰαμβαυλῶν. iambis canere.
Ἰαμβίζω. ὐβεῖσω, proscindo, conuiciari, maledicere. Eras. Chil. Vnde
Ἴαμβος. ου. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.
Ἰαμβύκη. organa sunt musica triangu-

la quibus Iambica canebant. alij σκαμβύκας uocant.

Ἰαμνή. locus humidus, fruticosus, & gramineus. ἀπὸ τῆ ἀνιέναι τὸ ὕδωρ.

Ἰαμνος. ὁ. locus densus fruticibus.

Ἰάν. indignantis aduerbium.

Ἰάνθη. floruit, lætatus est.

Ἰάνθινος. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam suam Papinius uocat ἰανθίδα.

Ἰανθος. flos.

Ἰάπυλον. ὁ. ianiculum.

Ἰανοπάλμυος. ὁ. sertum uiolaceum, siue ex floribus quibuscunq.

Ἰαολὶς. ἡ. Iaolcus urbs Thessaliæ.

Ἰάομαι μ. ἀσομαι. ν. αμαι. medeor, sano, morbum profligo. Depon. accus.

Ἰάονες. Græci.

Ἰαπετός. ὁ. Iapetus.

Ἰάπτω. μ. ἄψω. ν. αφα. maledico, incesso, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accus.

Ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.

Ἰάπυξ. υγος. ὁ. Iapyx uentus.

Ἰαποτίτης. ου. ὁ. homicida.

Ἰαρίζονται. purificantur.

Ἰάς. ἄδος. ἡ. lingua Ionica.

Ἴασι, τὴν μητέρα, ab ἔμι τὴ μέλλοντι. eunt.

Ἴᾱσι, Ionicè pro ἴασιν, ab ἴημι. mittũt.

Ἰάσιμος. ος. ὁ, ἡ. sanabilis, medicabilis.

Ἴασις. ιος. ἡ. sanitas, medela, θεραπεία.

Ἴασος. Argos, siue Peloponnesus, sic dicta ab Iaso.

Ἰασπεῖν. irasci, mordere.

Ἰασὶ. Ionicè.

Ἰαττατταῖ. heu, exclamatio apud Aristophanem cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.

Ἰατὸς. οῦ. ὁ. curabilis.

Ἰατρεῖα. ας. ἡ. medicatio, præmia quæ dantur medico.

Ἰατρεῖον. ου. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.

Ἰατρόμαι. μ. ἀσομαι. ν. αμαι. medicus sum. Depon.

Ἰατρεύω. medeor.

Ἰατρία. ας. ἡ. medicina.

Ἰατρικὴ. ῆς. ἡ. ars medendi.

Ἰατρικὸς. ὴ. ὸν. medicinalis.

Ἰατρικώτατος. excellentissimus in medicina.

Ἰατρομάγειρα. reunctores medicorum.

Ἰατρεῖα. τὰ. Ἰατρεῖον.

Ἰατρὸς. ὁ. ὸν. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoque uocant.

Ἰατρόσοφος. medicus.

Ἰαῦ. uox est lugubris.

Ἰαύω. quiesco.

Ἰαυλὸς. οῦ. ὁ. quietis locus, somnus, stabulum.

Ἰαυος. υ. ὁ. cubile.

Ἰάω. μ. σάω. ν. αωκα. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quiete, percipio, διάγω, id est transigo.

Ἰαφίτης. υ. correptor.

Ἴαχε. resonabat, strepebat, clamabat.

Ἰαχὴ. ῆς. ἡ. clamor.

Ἰάχημα. τὸ. uociferatio dionysiacorum.

Ἰάχω. resono. Neutrum absol.

I B.

Ἰβάν. cadus, urna.

Ἴβηρ. ηρος. Iberus flum. Hispaniæ.

Ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hispaniæ.

Ἰβηρὶς. naſturtium.

Ἴβις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ serpentibus uescitur.

Ἴβυκος. ου. ὁ. Ibycus, unus ex nouem Lyricis.

Ἰβύκη. ης. ἡ. grauitas, seueritas morũ.

Ἰβύω. uerbero, clamo.

I Γ.

Ἴγκρος. cerebrum.

Ἴγδα. ης. ἡ. ὥμαι, id est pila.

Ἰγδίον. υ. τὸ. ἐνίδιον.

Ἰγμάλιος. humidus.

Ἰγνύη. qui uenit, ὁ ἰὼν ἐλεύ.

Digitized by Google

ἰγνύα. ας. ἡ. ☞
ἰγνύη. ύος. ὁ. poples.

ΙΔ.

ἴδαγχος. ὁ. uates.
ἴδαι. αἱ. loca densa arboribus.
ἴδαιος. α. ὁ. frigidus. Et Iupiter Ἴδαιος, ἀφ' ἴδης τῆ ὄρους προσῆκεν.
ἰδάλιμος. α. ὁ. humidus, ☞ auis species.
ἰδάσκεται. apparet, uidetur.
ἰδαῖος. pulcher, iucundus, decorus.
ἰδε. ☞, ut.
ἴδε. uide, uidit.
ἰδέα. ας. ἡ. idea, id est originalis rerum species, figura, forma, aspectus. ἐν πασῶν ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorum.
ἰδίηυ. laborare, sudare.
ἴδηυ. uidit.
ἰδίσσω. aspicio.
ἀιδρῶις, uel ἀϊδρείης. deformis, imbecillis.
ἴδη. ης. ἡ. Ida mons.
ἴδηθεν. abIda.
ἴδμα. uisio.
ἰδμων. peritus.
ἰδνός. pulcher.
ἰδία. priuatim, secretò, diuisim, separatim, clàm, singulatim, sine, ἄνευ. Genitiuo.
ἰδιάζοντα. τὰ. peculiaria.
ἰδιάζω separor, cum aliquo solo conuersor.
ἰδιαίτερον. secretius.
ἰδιαίτης. ου. ὁ. qui agit uitam priuatam.
ἰδίζω. μ. ίσω. σ. ίκα. exudo. Aristot. ἵδισαν ἱδρῶτα ἀμαυρόν, Exudarunt sudore cruento.
ἰδιῶς. seorsim.
ἰδιοβουλέω. innitor meo consilio.
ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐθογνώμων. Bud. Com.
ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hospitium.
ἰδιόξενος. ου. ὁ. peculiaris hospes alicui peregrini.
ἰδιοποιέομαι. sibi uendicãs, sibi faciẽs.
ἰδιοπραγῶ. res suas agere, quiescere, non nisi suam rem familiarem constituendam curare.
ἴδιος. ου. ὁ. proprius, priuatus.
ἰδιόστολος. ου. ὁ. habens propriã classem. Bud. Com.
ἰδιόσυλος. ου. priuata classis.
ἰδιοσυγκρασία. propria temperamenta.
ἰδιοσύστατος. ου. ὁ. propriam qui habet hypostasin, Cyrillo.
ἰδιοτρόπω. μ. όσω. σ. ωσα. ago uitam priuatam. Neutr. absol.
ἰδιοτρόπως. rusticus, paganus.
ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus. (tur.
ἰδιότροφα. quæ cibis sui generis utun-
ἰδιόω. μ. όσω. σ. ωσα. approprio.
ἰδίω. sudo, laboro.
ἰδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.
ἰδίως. solitariè, seorsum, priuatim.
ἰδιώτης. ου. ὁ. priuatus, inscius, plebeius, rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.
ἰδιωτικός. ῆ. όν. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικὴ δίκη, causæ in quibus de pecunia tantum actio, ☞ multa fit.
ἰδιῶτις. ιδος. ἡ. priuata.
ἴδμεν. scio, noui.
ἴδμεν, ab ἴδω, pro ἴδαμεν. scimus.
ἴδμεναι. scire.
ἰδμοσύνη. ης. ἡ. scientia.
ἴδμων. prudens, peritus.
ἰδνόω. μ. όσω. σ. ωσα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. accus.
ἴδος. æstas, fudor.
ἰδού. ecce. Et ἰδοῦ, uide, ἴδεσθε.
ἰδουλοί. οἱ. genus tibiæ.
ἰδρείη. ας. ἡ. peritia.
ἰδρείς. ιος. ὁ. sciens. Genit. Sophoc.
ἰδρίω, ☞

ἱδρύω.μ.ύσω.v.υκα. sudo. Neutr. absol.

ἵδρυμα.ατος.τὸ. statua.

ἵδρυμαι, uel

ἵδρυσαι, uel

ἱδρύω, uel

ἱδρύομαι, uel

ἱδρύω. sto, maneo, sedeo, in seriem recipior, quiesco. Item castrametor, ad manendum hortor, ut ἄνευε ἵδρυε νῆας, Iliad. β. Item statuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; sacrum ædifico. Herodian. Λιβερτίας εἰκόνα ἱδρύσατο, Libertatis imaginem collocauit.

ἵδρυσις ιος.ἡ. constitutio statuæ, dedicatio.

ἱδρῶα.τὰ. morbus ex sudore.

ἱδρώς.ῶτος.ὁ. sudor. Vnde ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα. Homerus ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abstergebant. Interdum & pro ἱδρῶν.

ἵδρις, pro ἀΐδρις.

ἵδρις. testes, & qui causas capitales iudicant.

I E.

ἴε. uade.

ἴε. mittebat.

ἵζεσθε. sedebas.

ἵεμαι. cupio, uolo, contendo, glisco, gestio, & festino, ferorq;. Tradunt grammatici, cũ προέμαι significet, ψιλωτέον ἦν, aliàs δασυντέον. Legitur etiã uoce actiua pro ἵημι. Bud. Com.

ἱέμενοι. cupientes.

ἴεναι. ire.

ἱερμα. rubigine inficior.

ἱερά. τὰ. exta. Bud. Com.

ἱερά. ᾶς.ἡ. epilepsia, lepra, maior anchora tutiorq;, extremum nauis subsidium, sacer serpens. ἱερὰ ὁδός, uia sacra, quæ Eleusina ducebat.

ἱεράγυρις. qui deorum panegyres nunciant.

I E.

ἱεράκιον.ν.ὁ. paruus accipiter.

ἱεράμβοι. uates deorum.

ἱέραξ. ακος.ὁ. accipiter, miluus. ἀφ' οὗ ἱερὸν ῥᾶον.

ἱεραρχέομαι. sacro imperio, magistratui que regor.

ἱεραρχέω. sacro imperio fungor, sacroq; magistratu & præfectura. Genit. Bud. Com.

ἱερᾶσθαι. sacra facere.

ἱερατέα. ας.ἡ. &

ἱερατεῖον.ν.τὸ. &

ἱερατεῖα. ατος.τὸ. sacerdotium, ἀπὸ τοῦ θύειν ἱερεῖα, authore Aristotele.

ἱερατεύομαι, &

ἱερατεύω.μ.εύσω.v.υκα. fungor sacerdotio. Neutr. datiuo. Bud. Com.

ἱερατικός.ὴ.ὸν. sacratus.

ἱέρεια. ας.ἡ. sacerdos.

ἱερεῖον.ν.τὸ. uictima, hostia, cuis.

ἱερεύς.ὁ. sacerdos.

ἱερίς.ιος.ὁ. sacerdos, augur uertitur à Plutarcho.

ἱερόω. sacrifico, sacris operam do, sacris operor, macto, Hom. Item consecro, dico, Pausan. Bud. Com.

ἱερόν, pro ἱερεῖον.τὸ. uictima.

ἶρις.ιδος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos, unde & Romani consecratricem uocauerunt.

ἱεροβοτάνη. herbenaca herba.

ἱερογλυφικά. sacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula. sed sculptis rerum animaliũq; figuris significantia. Bud. de Asse.

ἱεροδιδάσκαλος.ὁ. qui sacra profitetur.

ἱερόδουλος.ὁ. ædituus.

ἱερόκηρυξ. sacer præco, qui fauere linguis iubet, dum sacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem sacram edicit. Bud. Com.

ἱερόμνας. ædituus, qui sacrorum curam gerit.

ἱεροπλοΐα.

Ἱερολογία. sacra uerba pronũtio, de rebus sacris loquor. Bud. Com.

Ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitãtur, quasi sacri sermones. θεία λειτουργία, ἢ ψαλμωδία.

Ἱερομηνία. ας. ἡ. Calendæ, sacra primæ diei mensis siue nouilunij. Theodor. de Mensib.

Ἱερομνήμων. ονος. ὁ. sacrator, sacrificulus, sacrorum præsul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur, qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphictionicum mittebantur augures.

Ἱερομύστης. qui sacros ritus inducit, sacrorum præfectus.

Ἱερονίκαι. sacrorũ certaminũ uictores.

Ἱερόνομοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri, & exactores. Bud. de Asse.

Ἱεροποιῶ. confecro, dico. Bud. Com.

Ἱεροποιός. magistratus Athenis, qui sacra faciebant Eumenidibus præsidibus Areopagi. Bud. ibidem.

Ἱεροπρεπής. ἐος. ὁ. sacer, diuinus.

Ἱερόν. ῦ. τὸ. sacrificium, sacellum, templum.

Ἱερός. ᾶ. ὸν. sacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de statu perturbatur.

Ἱεροσαλπιστής, uel diuisim ἱερὸς Θλπιγκτὴς. tibicen in sacris.

Ἱεροσκόπος. ου. ὁ. aruspex. Et ἱεροσκοπῶ, ἱερεύω.

Ἱερόσυλοι. sunt, qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitione ac nimia uacuntiq; sedulitate in anima gestant, perinde ac in capsula quadam.

Ἱεροσυλῶ. sacrilegio spolio.

Ἱεροσυλία. ας. ἡ. sacrilegium, peculatus.

Ἱερόσυλος. ου. ὁ. sacrilegus.

Ἱερωσύνη. ης. ἡ. sacerdotium, sacrificiũ.

Ἱεροστάτης. ὁ. ἱεροφαντίδης, ὁ ταμίαρχος, quibus nominibus Dionysius seruatorem nostrũ nuncupat. Bud. Com.

Ἱερουργῶ. μ. ἤσω. σ. ηκα. sacra celebro, administro, sacris operam do, sacrificio, sacris operor, & fungor administratione sacrorum. Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα uictimas cæsas uocat. Item sacro, dico, sicut ἱερόω. Neut. absol. Bud. Com.

Ἱερουργία. ας. ἡ. sacrificium.

Ἱεροφάντης. ου. ὁ. ædituus, rerũ sacrarũ custodiæ præfectus. Inde dictus, quòd sacra ostenderet, uel quòd ipse sacris uesceretur cibis. Accipitur tamen pro sacrifico.

Ἱεροφαντία. sacrorum ceremoniæ.

Ἱεροφαντικός. sacerdotalis.

Ἱεροφαντικῶς. more sacerdotum.

Ἱεροφαντῶ. sacra doceo, mysteria peragO, sacrificij munus obeo.

Ἱερόφωνος. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

Ἱεροφυλακεῖον. ου. τὸ. sacrarium.

Ἱεροφύλαξ. ακος. ὁ. sacrarum rerum custos.

Ἱερῶ. sacro, dico, καθιερόω, ἀναθίθημι, ἱερατεύω. Herodianus, ὡς ἱερῶν ἱερώμενον pro sacerdote dixit, & pro eo quod Deo sacrum est. Bud. Com.

Ἱέρωμα. diuinum sacrificium.

Ἱερῶμαι. sacerdos fio, sacerdotio fungor. Genit.

Ἱερῶν πᾶσιν μᾶλλον. omnia iura ciuitatis habere. Bud. Com.

Ἱερῶς. μεγάλως.

Ἱερώσυνα. excellentia aliqua, quæ sacerdotibus dabantur.

I Z.

Ἰζάνη. ης. ἡ. uestis ex caprarũ pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

Ἵζω. sedeo, assideo, assum, sido, possum, subsido. Bud. Com.

Ἵημαι. idem. Vnde ἵεσο, sedebas, sede.

Ἵστ. μι. σω. π. κα. uel ἱστᾶ. μι. ἱστάνω. facio sedere, constituo, ἱστάω. Accus. Bud. Com.

I H.

Ἰή. io, uox modò lætitiæ, modò dolorem significans, aut contemptum.

Ἰᾶ. una, sola.

Ἴᾱ. Ionice pro ἴα, uel ἴαδε.

Ἰηΐδης. ἡ. lætitia, uoluptas, desyderiũ.

Ἴη παιᾶν, uel ἰὴ παιᾶν. acclamatio est prouerbialis, qua consueuimus uti, re gnauiter & fœliciter gesta. Eras. proverb. Ἰὸ Paean.

Ἴθων. ephebus, innuptus.

Ἴϊος. ὁ. ἡ. medicabilis. Apollinis epitheton.

Ἴκαρος. ὁ πεμπάσας, immitto.

Ἰκαρίη. ἡ. urbs Rhodi.

Ἴκμα. iaculum.

Ἴκμαι, denso spiritu. μι. ἵξω. π. ἶξα. mitto, iaculor, cupio, sedeo, induo. Sed ἵκμαι tenui spiritu, uado.

Ἴλαος. ὁ. ἡ. lamentabilis. unde apud Sophoclem, ἰὴ ἰὴ ἴλαόν τιν' ἀνέχουσι γοερῶς. Nam sic appellant uoces quas præ dolore parturientes emittũt.

ΙΗΣΟΥΣ. ὁ. Iesus, quasi seruator. αὐτὸς γάρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus, ἰατρός.

Ἰητρίη. medicina.

Ἴητις, &

Ἰήτωρ. ορος. ὁ. iaculator.

I Θ.

Ἰθαγενής. ἐος. ὁ, ἡ. natiuus, ingenuus, legitimè natus.

Ἰθαίνω. benevolum esse, calefacere.

Ἰθάκη. ης. Ithaca insula, & urbs Syriæ.

Ἰθακήσιος. α. ὁ. Ithacensis.

Ἰθαρός. ἡ. ὁ. celer, hilaris, pulcher, purus, albus, lenis.

Ἰθεῖα. recta, mirabilis, ἐν ἀθεΐαις. Vnde ἐν τοῖς ἰθέαις, ingenue, ex professo, & perte.

Ἰθέως. rectè.

Ἴθι. ἰτέ, uade. Item age aduerb.

Ἰθμα. τὸ. motus, gressus, passus.

Ἰθύνω. anhelo.

Ἰθύς. uox adhortantis clamore, & incitantis. Ex ἴθι & ἰθῦν, id est incitare. Eras. Chil.

Ἰθύς. eunuchus.

Ἰθύ. obuiam, statim, rectè, rectà.

Ἰθύβολος. ὁ. directus.

Ἰθυδέρμας. ὁ. ἡ. hederam uocans.

Ἰθυντήρ. ῆρος. ὁ. rectè, uel obuiam iens.

Ἰθυμαχία. ας. ἡ. legitima pugna.

Ἰθυμβοι. οἱ. genus carminis & saltationis ridiculæ in honorẽ Liberi patris.

Ἰθύπτατος. η. ὁ. rectissimus.

Ἰθύπτερος. ος. ὁ. rectrix.

Ἰθυντήρ. ῆρος. ὁ. rector.

Ἰθύω. μ. νσῶ. σ. σα. guberno, regno. Accus.

Ἰθυφάλλιος. ου. ὁ. rectè uolans.

Ἰθύς. νος. ἡ. impetus, rectitudo.

Ἰθύς. ἴος. ὁ. rectus, aduersus.

Ἰθύς, & ἰθύ. aduerbial. rectà in, siue rectà ad.

Ἴθυσε. perrexit.

Ἰθυτής. τῆ. ὁ. rectificator.

Ἰθύφαλοι. οἱ. qui in sacris Bacchi Phallum sequebantur induti muliebri ueste, ac Phallicum seu ithiphallicum carmen cũ tripudijs canebant. Cæl. lib. 9. cap. 16.

Ἰθύω. ἰθαίω. Interdum rectà aggredior, ἐπιβάλλομαι.

Ἰθώμη. ciuitas Thessaliæ. Item intestinum, nates, podex.

I K.

Ἰκεσία. ας. ἡ. supplicatio.

ἱκανός. ἡ. ὸν. multus, sufficiens, satis idoneus, appositus, accōmodus. ἧ ἱκανοῦ, multo iam tempore.

ἱκανότης. ητος. ἡ. sufficientia.

ἱκανόω. μ. ὥσω. σ. ωσα. idoneum facio. Paul. Col. ἵνα πάντα τῷ ἱκανόσαντι ἡμᾶς ὑπὸ τὴν μοῖραν.

ἱκάνω. peruenio, assumo, accedo.

ἱκανῶς. affatim, satis potenter, sufficienter.

ἵκαρ. omnino, propè.

ἵκατι, uel ἕνεκα. ἕνεκεν.

ἴκελος. η. ὸν. similis.

ἰκέλω. uenerunt.

ἱκέσιος. supplex.

ἱκεσία. ας. ἡ. ὁ

ἱκετεία. supplicatio.

ἱκέτης. ου. ὁ. supplex.

ἱκετεύω. μ. εύσω. σ. ευσα. supplico, obtestor, παρακαλῶ. Neutr. datiuo.

ἱκτηρία. ας. ἡ. supplicatio, forma supplicandi, manus supplices, ramus oleæ lana obuolutus, quē supplicantes in manibus ferebant.

ἱκτήριος, ὁ per syncopen ἱκτήριος. η. ὸν. supplex.

ἱκέτης. ου. ὁ. supplicator, supplex, qui rogat, ὁ qui rogatur.

ἱκτήσιος. η. ὸν. deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iupiter, quem offendi putabant, si quis supplicem reiiceret.

ἱκέτις. ιδος. ιος. ἡ. supplicatrix,

ἱκτήσια. supplicationes, lustrationes, expiationes.

ἱμάω. humecto, mollio, stillo, fluo.

ἱμάντος. υ. ὸ. humidus, uiridis.

ἱμάς. άδος. ἡ. humor, lacryma, uapor apud Homer.

ἱμασία. ros, humiditas.

ἴμβρος. υ. ὸ. faciens ire, concitans.

ἱμβών ὁ. gleba humecta.

ἱνίημι. μ. ἵσω. μαι. σ. ἵγμαι. μην. ἀόρ. β. ἱκόμην. καταπέμπω, νοσῶ, ἥκω, ἱκνέομαι, peruenio. Depon. genit.

ἱκτίνου μέγεθος. τὸ. iusta magnitudo. Sic dicimus ἱκτινομεγέθη ἕξιν, id est iustam habitudinem, quam Plutarch. athleticam uocat. Bud. in Annot.

ἱκτὶς. ῖνος. ἡ. poples.

ἱκόνιον. υ. Iconion, urbs Phrygiæ.

ἴκτορ. uenerunt.

ἱκρίον. υ. τὸ. lignum, tabulatum, instrumentum quo cruciabantur martyres, patibulum. Item pars quædam mali, antennæ.

ἱκριοποιός. qui circa forum tabulata compingunt.

ἱκρίοφιν. tabulatis.

ἱκτᾶ. uenit.

ἵκταρ. propè, ut οὐδ' ἵκταρ βάλλειν apud Plat. pro longè à scopo iaculari.

ἰκτερίᾶν. laborare ictero morbo, quem Varro regiū, Celsus auruginem uo cat.

ἰκτερικός. ὴ. ὸν. arquatus.

ἰκτερίς. ῖδος. ἡ. galbula auis. Item morbus ex felle, regius morbus.

ἰκτὶς, ὁ

ἰκτίσιος, pro ἰκτήριος ὁ per syncopen.

ἴκτος. mendicus, aduena.

ἰκτίς. ῖνος. ὁ. ὁ

ἴκτινος. ὁ. miluus.

ἰκτίς. ίδος. ἡ. uiuerra, mustella scilicet rustica.

ἵκω, ὁ Attice ἵξω. uenio.

I Λ.

ἰλαδόν. omnino, uniuersaliter, turmatim, uniuersim, gregatim, caterua tim, quasi ἴλας.

ἵλαθι. propitius esto.

ἴλαι. αῖ. turmæ.

ἵλαος. υ. ὸ. benеuolus, hilaris.

ἴλαξ. custodia, munimentum.

ἱλάρια. dies erat festus apud Assyrios, quo lætitiæ exordium celebrabatur ad octauum Calend. Aprileis, quo

die primum sol diem longiorem no-
ctem protendit.

Ἱλαρός. hilaris.

Ἱλαρότης. ητος. ἡ. hilaritas.

Ἱλαρύνω. μ. νῶ. υ. νησα. exhilaro, latifi-
co. Accus.

Ἱλάρχαι. οἱ. qui octo elephantis præfecti
sunt, hoc est turmæ principes.

Ἱλάρχης. υ. ὁ. turmarius.

Ἱλαρχία. ἡ. turmæ præfectura.

Ἱλαρ. armentum, grex, ordo, acies. Sed
ἱλὰς, funiculus, umculum.

Ἱλάσκομαι. μ. άσομαι. &

Ἱλάσκω. deos benignos facio, placo,
lito.

Ἱλασμός. ὁ. ὁ. propitiatio, mansuetudo,
beneuolentia.

Ἱλαστήριον. υ. τὸ. propitiatorium, cooper-
torium arcæ testamenti.

Ἱλαστήριος. υ. ὁ. propitiator.

Ἱλάδακες. οἱ. nodi, uincula.

Ἵλεος. gracile intestinum.

Ἵλιγξ. uolumlus, intestini gracilioris
morbus. ὀλίγα ἑλίττων, id est uertendo.
Item latibulum serpentium, φωλεὸς.

Ἵλι&. υ. ὁ. &

Ἵλεως υ propitius.

Ἱλῶ. placo, propitius sum.

Ἱλαστήριον. τὸ ἱλαστήριον.

Ἵλη. ης. ἡ. ala, turma sexaginta quatuor
equitum.

Ἱλήκω. propitiare.

Ἱλιγγιάω. μ. άσω υ. ασα. clamo.

Ἱλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine la
borare & affectum esse, & quod Ci-
cero æstuare dicit. Bud Com.

Ἵλιγγος. υ. ὁ. uertigo oculorum.

Ἵλιξ. γος. ὁ. uertigo oculorum, uortex.

Ἱλλόν. Ilij.

Ἵλιον. Ilium.

Ἱλλαίνω, uel ἱλαίνω. torue inspicio, stra
bo sum.

Ἵλλος. ἄδος. ἡ. uinculum, funiculus.

Item genus turdi, corpore minimo,
aliacus. Plin. lib. 10. cap. 40.

Ἱλλύω. oculis innuere.

Ἵλλομαι. prohibeo, spolio. Eraſ. prouer.
Magis mutus quàm pisces.

Ἱλλῶ. strabo sum, cæcutio.

Ἵλλος. ὁ. ὁ. strabus, uel cæcus, retortus.

Ἵλλωψ. ὁ. Ionice oculus. Vnde ἱλλαίνω,
strabus sum, & σιλλαίνω oculos riden
do subinde moueo, subsanno. unde
& σίλλοι maledicũ poëmatis genus.

Ἵμω. contineo.

Ἵμων. ὁ. uadens, Nicand.

Ἱμάσσω. connuere, hallucinarĩ.

Ἱμάσσω. cæcutire, lippire.

Ἱμὰς. ἁνός.

Ἱμάς. cauerna, latibulum.

Ἱμάς. άντος. limosus.

Ἱμὰς. άδος. & ἶμος apud Herodian. ἡ. li-
mus, sæx, cœnum, lutum.

Ἱμασπάομαι. inuoluor more anguillæ.

Ἱμασπάμενος. contractus.

Ἱμάω. absc̃ndo, dormio, cubo, sono, uer-
sor. ἱμᾶν πυρικαύστῳ, κρύπτω.

Ἱμάδης. ους. ὁ, ἡ. limosus.

Ι Μ.

Ἵμα. ατος. τὸ. lorum.

Ἵματος. υ. ὁ. genus carminis.

Ἱμάσσω. loro uerbero.

Ἱμᾶσος. υ. ὁ. hausior. Vnde ἱμᾶσον, car-
men quod concinebant aquarium
hausiores. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Ἱμαντίδιον. υ. τὸ. corrigiola.

Ἱμαντίον. uua morbus.

Ἱμαντώδης. ους. ὁ, ἡ. flexibilis in modum
corrigiæ siue lori.

Ἱμάντωσις. colligatio, conuinctio.

Ἱμάς. άντος. ὁ. lorum, corrigia, funis
nauticus, ferramentum rotæ.

Ἱμάσθη. ης. ἡ. scutica.

Ἱμάω. loro uerbero, flagris cædo, quo
uis modo uerbero.

Ἱματίδιον. υ. τὸ. palliolum.

Ἱματιοπάκτωρ.ορος.ὁ.uestiarius.

Ἱμάτιον.ε.τὸ.pallium,hoc est φελόνιον, quod supra tunicam induitur. Lys. ἱμάτια γυναικῆα, uestem muliebrem dixit. Plutar. pro toga Romana utitur. Accipitur pro stragulo, sicut ueſtis à Cice.in Verrē, Plurimā ueſtē stragulam, multam deliacam supellectilem Syracusis exportasse. Bud. Com. & Laz. Bayf.

Ἱματιοφυλάκιον.ε.τὸ. uestiarium.

Ἱματοφύλαξ.ακος.ὁ,ἡ.custos uestium.

Ἱματιαμιός. uestitus,indiuus.

Ἱματισμός. ῦ.ὁ. uestimentum, uestitus & cultus, uestiarium.

Ἱματῦργος.textor, qui uestem texit.

Ἱμάω & ἱμάσω.haurio,funeattraho.

Ἱμάομαι, &

Ἱμάω.desydero,cupio,amo.Genit.

Ἶμεν.ire,imus,ibimus, & ibamus.

Ἴμεναι. idem.

Ἱμερτός.ε.ὁ.desyderabilis.

Ἱμερόεις.όεσσα.ὁ. suauis, dulcis, amabilis.

Ἱμείρω.induco ad desyderium.

Ἵμερος.ε.ὁ desyderium.

Ἱμερτός.ῆος.ὁ,ἡ.desyderatus.

Ἱμερτός.ῦ.ὁ.desyderabilis,liquidus.

Ἱμάω.μ.ήσω.ω.ησα. haurio.

Ἱμητός.ῦ.ὁ.haustus.

Ἱμανία.ας.ἡ. funis per quam aqua haurietur.

Ἱμαντῶν. μακρὰ χίλιων, id est temporis multum in cacando absumere.Cæl. lib.3. cap.11.

Ἱμαντὰν ἀπυπατῶν.idem.Aristoph.

Ἱμαντόστροφος.ε. haustor,abiectus.

I N.

Ἴν,ἰνός.ὁ.genus mēsuræ. Item uena, neruus uenis uicmus,fibra. Alij ἶνας quisquilias interpretantur.

Ἴν.eam,eum.

Ἶνα.ut,ubi. Construitur interdū cum præterito indicatiui, siue sit παρατατικὸς, siue ἀόριστος, siue παρακείμενος. Aratus usus est pro quo. Bud. Com.

Ἶνα.ης.ἡ. occasus.

Ἰνάω. iures exero, intendo, ἰχθὺν ναρίζω.

Ἰναρί.quare.

Ἴνδαλμα.ατος.τὸ. simulacrum.

Ἰνδάλλομαι. uideor, assimilor, appareo in phantasia,et in forma phantasmatis. Datiuo.

Ἰνδιάνης.ε.ὁ. Indiæ subactor.Epitheton Bacchi.

Ἴνδος.fluuius Indiæ,Ἰνδός gentile.

Ἰνέω. tendo.

Ἰνίον.ε.τὸ. fibra,neruus cerucis,occiput. Est (inquit Eustathius) ἰνίον in capitis posteriore parte, quo concidente ad inferiora cōtracto & humeros, ἰλιγγᾶν dicitur, hoc est incuruari, qui patitur. Vel (ut alij) τὸ κοίλον τῦ τένοντος. Suidas, ἀπὸ τῦς τῦ ἰχνίου φάλης βάσεως ἰνία τὰ παχέα νεῦρα, ἃ δὴ καὶ ἰχθὺν ἡμῶν ἴχνη λέγῦ. Ponitur & pro mensura.

Ἰνίς. filius infans, posterior filius, nepos.

Ἰννός. mancus, uanus.

Ἰννόομαι. fleo, orno.

Ἰνώδης.ους.ὁ,ἡ. fibrosus.

I Ξ.

Ἰξ.ικός.ὁ. uermis uitium. Alcman. κὴ ποικίλον ἴκα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπίλων ὀλιτῆρα.

Ἴξαλος. iens in altum,saltatorius.

Ἴξάνω. cedo.

Ἴξω ἀμφοῖν. conuenire utrique.

Ἰξευτρία.ἡ. uiscatrix. ἰξευτρία τύχη, fortuna uiscata, Plutar. Problem.

Ἰξεύτριον.ε.τὸ.aucupium.

Ἰξεύς.ῆ.ὁ.auceps.

Ἰξάω.μ.άσω.ω.ασα.aucupor.Neut.

Ἰξευτρίας. quæ tar quam uiscum pro-

cui existentia detinet.

Ἰσίνι. ἀδ. naricet.

Ἰσίνις. uenęni genus ex chamęleonte nigro.

Ἰσιβόρ. uiscum uorans, & turdi species.

Ἰσιόνι. uiscosus, & letalis.

Ἴσις. aduentus, præsentia, supplicatio.

Ἴσον. iuerunt, uenerunt.

Ἰσίς. ῑ. ὁ. uiscum, & parcus, sordidus.

Ἰσοφάγ. idem quod ἰξιβόρ.

Ἰσόν. όνος. ὁ. lumbus, ile.

Ἰσώδης. uiscosus.

I O.

Ἰοβόλος. ὁ. pestifer, uenenosus, uenenatus, quasi uenenum eiaculans.

Ἰοβλέφαρος. pulchris palpebris.

Ἰοβόρ. iracundus, inimicus.

Ἰοδιφής. ἐος. ὁ, ἡ. tinctus colore uiolæ.

Ἰοδόκ. ὁ. ἡ. sagittifera.

Ἰοδόκη. ης. ἡ. pharetra.

Ἰοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. niger, uiolaceus. Maris epitheton.

Ἰόεις. idem.

Ἰόμορ. ὁ. ἡ. trucidatus, telo interemptus, bellicosus.

Ἴον. ὁ. ῥ. uiola, flos, folium. Hinc deducti uolunt iaspidem.

Ἰόν. όντος. ῥ. iens.

Ἰοπάς. άδος. ἡ. uelox, lanuginosa.

Ἰουτ. uide ἴουτ.

Ἰός. ῡ. ὁ. sagitta, uenenū, rubigo, fibra. ἀφ' οὗ ἰὸν, uel τὸ ἰοῦ. φαρμάκου ἐστὶ δυνάμει ἰχώρ.

Ἰοστεφ. ον. ὁ, ἡ. ornatus, uiola redimitus.

Ἰότης. ὁ. consilium, uoluntas.

Ἰοτοξ. sagittator.

Ἰού. heu, indignantis est, οἴμοι, φεῦ. At ubi gaudij signum est, circunflectitur, ἰοῦ.

Ἰουδαϊκός. ῑ. ὁ. Iudaicus.

Ἰουλίδες. iuliæ pisces saxatiles.

Ἰουλίς. ἐος. epitheton natis, à remorum copia. Iulus enim uermis est multis pes.

Ἰουτ. ὁ. ἡ. lanugo, id est prima barba. Item hymni genus Cereris. Item uermis multipes parietibus arrepēs. Præterea fructus omnis, uillus maturis florentis. Ἰόνις etiā uocāt intestina terræ, & manipulorum in agro uincula.

Ἰουτοφύω. pubesco.

Ἰουτὰ. nomen Cereris.

Ἰουτάδης. species iulorum.

Ἴουτος, uel ἴουθος. est lanugo prima, siue pilus primum prodiens, pubes. ab ἰούω, & ἀνθῶ. Sunt item ἴουτοι uarices, hoc est calli, siue tumores duri ex pustula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent, uel ab onos thos, quæ res fimum significat, quia faciei sint dehonestamento, quod ὀνοτώδη dicitur, à quo uanos mendaces q; eodem nomine Siculi appellarunt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè significārētur. Cæl. lib. 11. cap. 26.

Ἰουτιώντατος. ῡ. iuniperus.

Ἰοχέαιρα. ας. ἡ. sagittis gaudens. Epitheton Dianæ.

Ἰόω. μόσω. ω. ωσα. æruginо. Neut. abso.

I Π.

Ἴπνα. τὰ. purgamenta furni, fuligo, τὰ καθάρματα τῆ ἰπνῆ, ligna arida. Pro stercore, apud Callim. οὐδ' ἀμολγὸς φορτίον κεν ἴπνα λόμαν ἄραρε.

Ἰπνοποιός. furnifex.

Ἰπνός. ῡ. laterna, furnus, casa furnaria. Et apud Aristoph. pro sterquilinio.

Ἰπὸς laqueus murium, muscipula.

Ἰπτάω. premi, cogi.

Ἱππαγωγοὶ. hippagines, siue (ut Liu.) hippagogæ, naues à trāsportādis equis sic appellatæ.

Ἱππάλας. ὁ. genus lusus puerilis, ἃ alio nomine κυβιστίνδας appellatur.

Ἱππάλια. ὰ. sacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. li. 7. cap. 1.

Ἱππάζομαι, &

Ἱππάζω. μ. άσω. π. αστα. equito. Neutr. absol.

Ἱππάκιν. ντ. ὶ. id quod in lacte equino sidit, postquam iam agitatum est, coagulum equinum, caseus equinus.

Ἱππακυρνίν. marinum quoddam animal.

Ἱππάριον. υ. τὸ. hippardium fera, ab equo nomen sortita.

Ἱππάριον. υ. τὸ. parium equus. Ité auis species, vulpanseri simulis.

Ἱππαρχία. præfectura & quasi magisterium equitũ. Quidam accipiunt pro ala sexaginta & duorum equitum, quam duæ tarentinæ constituunt.

Ἱππαρχικός. qui hipparchi munere bene utitur.

Ἵππαρχος. υ. ὁ. magister equitum.

Ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit. Bud. Com.

Ἱππᾶς. ϲολλὶ ἱππικὴ, equitum census.

Ἱππασθάς. ϒτος. equitandi artem edoctus.

Ἱππασία. ας. ὰ. equitatio, aurigandi munus.

Ἱππάσιμος. ὁ. ὴ. equitabilis.

Ἱππαστὴς. ὁ. ὴ. equitator.

Ἱππαστὶ κὴ ἱππαδὸν, equitantium modo diuaricatis cruribus. unde ἱππαστὶ καθίϲθαι, est humeris insidere, ut pueri.

Ἱππάω. ας. ὰ. equitatio, aurigandi munus. poëticum, sicut & ἱππεύω. κὴ ἱππᾶ, ὰ δόλιε, ἡ ἵππος, ὁ ἱππεύς. ἀπὸ τοῦ ἱππάω τὸ ἵππος.

Ἵππειος. υ. ὁ. equinus, equestris.

Ἱππίλαρος. equiceruus.

Ἵππιος. equorum studiosus.

Ἱππεία. ας. τὸ. iter equestre. Aristophan. ἐν μακρᾷ ἱππεία διώκειν.

Ἱππέας. ου. ὁ. eques, & cancri genus.

Ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equito. Neutr. absol.

Ἱππιάνειρα. ὁ. ὴ. Neptunus lingua Deliorum.

Ἱππηλασία ὁδὸς. uia qua currus agi potest, aut iumenta. Iureconsulti actũ appellant.

Ἱππηλάτης. υ. ὁ. equitator.

Ἱππήλατον. τὸ spatiosum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

Ἱππημολγοὶ. gens Scythiæ equino lacte uictitans.

Ἱππιάδες. statuæ equestres mulierum.

Ἱππίδιον. piscis quidam.

Ἱππική. ῆς. ὴ. ars equitandi, facultas equestris.

Ἱππικὸν. ῦ. τὸ. equitatus mẽsuræ nomen, intuallum quatuor stadiorum.

Ἱππικός. ὴ. ὸν. equestris.

Ἵππιος. cognomentum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Minerua etiam epitheton est, quòd prima illa currum instruxerat. Præterea est epitheton Martis & Iunonis.

Ἱππιοχαίτης. υ. ὁ. ex setis equinis.

Ἱππιοχάμης. υ. ὁ. qui ex equo pugnat.

Ἱππίσκος. ornatus mulebris.

Ἱππόβατης. eques.

Ἱππόβιος. υ. ὁ. libidinosus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conflatur.

Ἱππόβοτος. υ. ὁ. pastor equorũ, locuples, hoc est multa loca possidens, quibus pascere equos possit. ἵππος βόσκων δὲ νάμφος, μεγαλόβοτος κὴ τόγαος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλα ponitur. Hesych.

Ἱππόβρωτος. υ. ὁ. ab equis deuoratus.

Ἱππογλάϲσιον. ϲ. hippoglossum, laurea genus.

Ἱππογόμος. qui equas grauidas ab

alijs internoscit. Item μυριόκωλος μυρίων. unde ὕμνοι ἱππηγέμενοι. ἵππος enim & βοῦς, in compositione ὁ μία γα significat, ut βάκχαι, ἱπποβότης. Bud. Com.

ἱππόδαμος. ὁ. bellicosus, equorum domitor.

ἱππόδασυς. υος. ὁ. densus ex crinibus equinis.

ἱππόδετος. ὁ. ligans equum.

ἱππόδικτος. auriga.

ἱπποδρομία. ludi circenses, ubi equis concurritur.

ἱππόδρομος. ὁ. hippodromus, certamen erat Athenis in Thesei honorem. Vnde pro loco ponitur, ubi equorũ cursu certatur, siue in quo de pernicie certatur citra simulacrum pugnæ. Καταδρομος, est stadium in quo equites decurrere solebant, imaginario prælio.

ἱππόθυν. equorum nutrix.

ἱππόθοος. auriga.

ἱππόθορος. ὁ. cantio ad incitãdas equas apud Plutar. in Sympos.

ἱππόκολος. οι. equimulgi, pulli asinorum equabus suppositi.

ἱππόκαμπος. equi marini. A flexura, quasi effigie in caudas piscium desinentes.

ἱππόκλαστος. ὁ. ὁ. faciens uiam equo.

ἱππόκομέω. μ. ἡσω. ν. ενω. curo equos. Neutr. absol.

ἱππόκομος. ὁ. ὁ. equiso, id est equorum curator, & equorum curæ præfectus.

ἱππόκοντοι. οι. equi iaculatores.

ἱππόκορυς. ὁ. ὁ. galeatus habens comam ex cauda equina, bellicosus, ex equo pugnans.

ἱππόκρατία. ας. ἡ. Consulia, equestris uictoria.

ἱππόκρατῆσαι. equitatu uincor.

ἱππόκρατῶ. equitatu uinco, equestribus copijs obtineo uictoriã. Bud. Com.

ἱππόκροτος. ὁ. ὁ. equisonans.

ἱππόκυνον. equi catelli, nomen Satyræ apud Varronem.

ἱππόλουτρα piscina lauandis equis.

ἱππομανῶ. equire, insanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uirosæ appellantur à Latinis. Significat etiam equis uehementer delectari.

ἱππομανὶς. ἰος. ἡ. hippomanes, frontis pullorũ innascitur, nigri quippiam rotundum, latum, quod mater continuo deuorat.

ἱππομανὴς. ualde insanus, studio equestri flagrans. Apud Sophoclem præcipi epitheton est floridi, & luxuriantis pascuis.

ἱππομανία. insanum studiũ equorum.

ἱππομάραθρον. ὁ. ἡ. faniculũ erraticũ.

ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equestris.

ἱππόμολγος. ὁ. ὁ. mulgens equam.

ἱππόνομος. ὁ. ὁ. pastor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱππονόμας. regens equos.

ἱππορμήνης. formicæ quæ equites appellantur.

ἱππόπολοι. οἱ. bellaces.

ἱππόπορνος. immane scortum.

ἱπποποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus Cõsus.

ἱππόπους. animal.

ἱππόπωλος. equorum uenditor, auriga equestris.

ἵππος. ὁ. ὁ. equus. Et ἵππος. ἡ. equa. Sub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαρ ἵππον, pro mille equitibus, quasi millenarium equitatum. Et μυρίαρ ἵππους, pro μυρίους ἵππους. Hæc dictio in compositione sæpe significata uocabulorum mutat, significatq; grande, amplũ & uehemens, siue præponatur siue postponatur. Bud. Com.

ἱππόσυνα

Ἱππόβοτος.ου.ὁ.olus atrum.
Ἱππογασία,ᾳ
Ἱππογάσιος.ου.ὁ.ᾳ
Ἱππόδασις.stabuli equi,stationes equorum in stabulis.Bud. Com.
Ἱπποσύνη.ης.ἡ.equitatus,ars equitãdi.
Ἱππότης.ου.ὁ.eques.
Ἱπποτοξότης.ου.ὁ. ex equo sagittarius. Item accipiter Aristoph.
Ἱπποτροφῶ.alere equos.Dicebatur etiã de ijs,qui in sacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.
Ἱπποτροφία.ας.ἡ.equorum educatio.
Ἱππωνυμία.ας.ἡ.inanis gloria,equi ferocitas.
Ἵππουρις.ιδος.ἡ. conus ex cauda equina,ᾳ herba mulieribus ad uasorum munditiem quæsita.
Ἱππόφαης.lappago, lappula minor.
Ἱππόφαιον.ου. hippophæstum herba.
Ἱπποφόρβιον.ου.τὸ.capistrum,grex equorum,ᾳ locus ubi pascuntur.
Ἱπποφορβός.οῦ.ὁ.pastor equorum.
Ἱπποφορεύς.έως.ὁ. gradarius.
Ἱππόχαρμης.ου.ὁ.gaudens equis,pugnãs equis.
Ἱππών.ῶνος.ὁ. stabulum equorum.
Ἵππων.ωνος.ᾳ. Hippon nomen uiri.
Ἱππώναξ.κτος.ὁ. Hipponax, poëta iambographus.
Ἵσαμαι,ᾳ
Ἵσημι.ἀόρ.β.ἵστω.uolo.as.
Ἴσθμι.ἴσθι.ω.ἴφα.noceo.
Ἰσόω.sono,clamo.

ΙΡ.

Ἱρά.ᾶς.ἡ.sacra,sacrificia,admiranda.
Ἱραί.conciones.
Ἱρᾶν.dicere.
Ἱρεῖον,pro ἱερεῖον.τὸ.sacrificium.
Ἴρις,pro ἱερὶς.
Ἴρυξ.κος.ὁ.pro ἱέραξ.
Ἰωγὰς.arteriæ.
Ἶρις.ἴδος.ἡ.iris,nomen herbæ ᾳ auis,

nuntia,fama,ἴσις, circulus in oculo circa pupillam.
Ἱρμός.λιρμός.series,consequentia.
Ἱρμοφύλαξ. carceris præfectus.
Ἱρός.ᾱ.ὸ.sacer,pro ἱερός.
Ἴρος.pauper,mendicus.

ΙΣ.

Ἶς,ἴος.ἡ.uis,uiolentia,neruus,ᾳ nomen fluuij.
Ἴσα.æqualiter,ϗκατ'ἴσον.
Ἰσαγγελία.ας.ἡ. nuntium conforme.
Ἰσάγγελος.ου.ὁ. æqualis nuntius.
Ἰσάζω.μ.άσω.w.αxα.adæquo. Accuſ. ᾳ aliquãdo absolutè. Aristot. Polit. ſ.Ἰσάζει ἀκόλουθος, hoc est, cum numerus utrinq; adæquat,ᾳ æqualis est.
Ponitur etiam pro ἰσοῦμαι, ut idem de pollice manus, ἵνα Ἰσάζῃ ἴδιον ποσοῖς. Ἰσάζουσι, siue ἴσοι ψῆφοι,ἰσαζόμενοι,cũ iudices adæquant, aut eorum sententiæ. Ἰσάζουσα ζυγὰ,æquilibrium,Aristot.Bud.Com.
Ἰσάκις. æqualiter.
Ἰσάλη. diphthera,pellis.
Ἰσάμπα. ex æquo.
Ἴσαν,ſyncopa proἴσασαν.ibãt,sciebãt.
Ἴσανσι,proἴσασιν.ſciunt.
Ἰσάριθμοι. totidem.
Ἴσαρος.ου. dracuntia magna,herbæ genus.
Ἴσασι.ſciunt.
Ἰσατὶς.ὶδος.ἡ. ruta.
Ἴσαϐ.ſtatuit,aſſimilatus eſt.
Ἰσαχῶς.tot modis.
Ἴσηον.ſacrarium Iſidis.
Ἰσόω.adæquo,ἰσάζω.
Ἴσῃ ſcies.
Ἰσηγορία.ex æquo loquor.
Ἰσηγορία.ας.ἡ.æqualitas dicendi,ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.
Ἰσόμοιρος.ου.ὁ.coætaneus.
Ἰσονυχία.ας.ἡ.æquinoctium.

ἴσαμι. cognosco.

ἰσμοῖρα bona pars.

ἰσόμορος. mortuus est.

ἴστι. scias, esto. unde ὧν ἴστι, de quo antea.

ἰσχάνω. anxius sum, anhelo.

ἴσθμια. τὰ. ludi qui celebrabantur in Peloponneso in honorem Neptuni.

ἰσθμὰς συνθὰς appellat Thucydides fœdera quæ tantisper durarent, dum Isthmiorum ludorum celebritas esset exacta.

ἰσθμάζειν. parum commodè parumq; salubriter uiuere, quòd Isthmiorum ludorum tempus morbis esset obnoxium, ob frequentem populi conuentum.

ἰσθμιον. ὁ. τὸ. collo adhærens ornamentũ, monile, ornatus colli. Ab ἰσθμὸς.

ἰσθμοειδὴς. translate pro summus ossium angustijs ponitur.

ἰσθμός. ὁ. Isthmus, id est terra angusta inter duo maria. Galenus translate accipit pro illa parte, quæ os & gulã interiacet: Inde ἀμυγδαλαὶ ἰσθμία tonsillæ, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur μύλια.

ἰσθμώδης. ὁ, ἡ. isthmos habens, aut Isthmi in modum angustum.

ἰσιακὸς. ὁ. ὸ, ὰ. isiacus, id est indutus more eorum, qui Isidis templum uidebant.

ἴσις. ιδος. ἡ. Isis.

ἰσχύω. possum, ualeo.

ἰσχω. scio, dico, comparo, furor. Vnde ἴσων, fur.

ἴσωμα. ατος. τὸ. ἴδρυμα. fundatio, figmentum.

ἴσμεν. scimus.

ἰσμαίνειν. olere, odorari, respirare.

ἰσμηνὸς. uocabatur Apollo, eò quòd omnia sciret.

ἴσμι. prætextus, prudentia.

ἰσόβολος. æquali pondere.

ἰσόγωνιον. ου. τὸ. rectangulum.

ἰσδίαιτα. idē uictus, æquabilitas uitæ.

ἰσδίαιτος. uictus particeps.

ξένιον. xenium aduentitium, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.

ἰσόδομον. ου. τὸ. ædificium in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa.

ἰσόμαρ. pariter & unà ferri. Bud. Comment.

ἰσόμαρσις. pari concursu currentes.

ἰσόδρομοι. οἱ. quorum cursus pares sunt.

ἰσοκαμπῆτα. æqualia.

ἰσόθεος. ου. ὁ. æqualis deo.

ἰσοκατάληκτα. æqualiter desinentia, iuxta mensuram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἴσος æqualis, & λῆγω desino. Dicũtur & ὁμοιοτέλευτα.

ἰσόκις. ἕως ἄν, donec.

ἰσοκλινὴς. æquè propensus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æquilibrium quoquo uersus tendens. Bud. Com.

ἰσοκόρυφοι οἱ. æquè eminentes.

ἰσοκρατὴς. ὁ. ἰσοδυναστής.

ἰσοκρατία. æqualis potentia.

ἰσόκωλον. ου. τὸ. color rhetoricus, similiter desinens. Item exæquatum membris.

ἰσολογία. similis ratio, & honor.

ἰσόμαχοι. οἱ. æquales in pugna.

ἰσόμετρος. æquam mensuram habens.

ἰσόμικες. pares corporis proceritate.

ἰσομοιρῶ. æquas partes ferre, hoc est μὴ πλεονεκτῶ. Demosthenes pro ex

æquis partibus hæredes esse posuit, genitiuoq; iungitur. Bud. Com.

Ἰσομοιρία. æquilibrium, æquabilitas, æqua partitio.

Ἰσόμοιρος.ον. ὁ. æquam portionem habens, æquis partibus hæres sum.

Ἰσομυθέω. exquisite uerba facere.

Ἰσονία. æqualitas, ἰσονίμια.

Ἰσονόμεω. pari iure sum.

Ἰσονομία.ας. ἡ. æquabilitas, æquabilis bonorum honorumq; distributio, cum omnia omnibus paria, & dimensa respondent.

Ἰσονομικῶς. ἡ ὁ. æqualiter uiuens.

Ἰσονόμως. ον. æqualiter distributus.

Ἴσοντα. ibunt.

Ἰσξ. piscis quidam cetaceus.

Ἰσοπαλὴς. λοτ. ὁ, ἡ. æqualis in pugna, ἴσος & πάλος. nam πάλος sors est.

Ἰσόπεδον.ου. τὸ. planities terræ.

Ἰσόπεδος.ον. ὁ. planus.

Ἰσοπλάθιον. æquale, magnum.

Ἰσόπηχυς. χυ. ὁ. cubitalis.

Ἰσόπλευρον.ου. τὸ. æquilaterum, æquis lateribus.

Ἰσοπολίτευω. ciues æquales.

Ἰσοπολιτεία. ας. æqualitas Reipub.

Ἰσόπυρον. s. isopyrum herba, Plin.

Ἰσοῤῥοπέω. μ. ἰσω. π. ηκα. æquinaleo, æqpondero, sum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec supero, nec superor, Aristot. Est etiam in neutrâ parte uerbo, ut iudex æquus facit. Neutr. absol. Bud. Com.

Ἰσορροπία. æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσορροπία τῶν γῶν apud Plat. de terra in æquilibrio stante. Bud. ibidem.

Ἰσόρροπος. ὁ, ἡ. æquiualēs, æquiponderans, æquilibris, æquè ualens, eadem existimatione, eiusdem ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοτίμιος.

Ἴσος.ον. ὁ. æqualis, ὅμοιος. Vnde ἴσον τὸ τάχος, æquè uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ἁπτέον, uel σφᾶσιν, ἴσα ἴσοις ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Est & nomen filij Priami, sed ἰσὸς fluuius est.

Ἰσοσθενὴς. æquè pollens.

Ἰσοσκελὴς. λοτ. ὁ, ἡ. æqualia habens latera.

Ἰσοστάσιον. æqualitas.

Ἰσοστάσιος. ὁ. ἰσόζυγος, ἢ ἰσοβαρὴς, & qui tantidē æstimatur. Athen. ἰσοστάσιον δὲ ἦν πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Com.

Ἰσοτάλαντος. τ. ὁ. ἰσόῤῥοπος, æquilibris.

Ἰσοταχὴς. χυ. æqualis celeritatis.

Ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in soluendo tributo cum ciuibus.

Ἰσοτελὴς. λοτ. ὁ, ἡ. qui ijsdem legibus cū ciuibus uiuit, nō ciuis, non μέτοικος, sed ciuili iure inhabitans. Bud. Comment.

Ἰσότης. ητος. ἡ. æqualitas, æmicitia.

Ἰσοτιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.

Ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis, æquabilis parq; cæteris.

Ἰσότονος. æqualis toni.

Ἰσοτύραννος ἀρχὴ, est ueluti Romæ dictatura, quæ instar habet regij imperij. Bud. Com.

Ἰσοῦψὴς. æqualiter altus.

Ἰσοφορέω. μ. ἰσω. π. ηκα. adæquo.

Ἰσοφόρος. par & æquale ferens, siue ex æquo trahens, æquifer.

Ἰσοχειλὴς. λοτ. ὁ, ἡ. pertendens, siue plenus usq; ad labra.

Ἰσοχρονῶ. æquali tempore uiuere, eodē spatio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονίσω πόλει καὶ χώρᾳ ὅσῳ ἂν παιδίον, οὐδένος τὸν αἰῶνα μνήμη, Nulla ætas silebit nomen meū, tandiu uiuit nomē dicti Heraclti, quandiu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi. Bud. Com.

ἰσόχρονος. ὁ, ἡ. æqualis in tempore.
ἰσοψηφία. par suffragium.
ἰσόψηφοι. pares in suffragijs.
ἰσόψυχος. ον. ὁ, ἡ. unanimis.
ἰσόω. μ. ώσω. ν. ωκα. æquo. Accus.
ἴσω. sequor.
ἴσα. acclamatio in eos qui pronuntiare non possunt.
ἵστημι. στο, insto. Vnde ἱστὰν fabula, id est stare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἀνίστημι, cum displicet.
ἰσάμηνος μηνῶν. mensis usq; ad uigesimũ diem.
ἰσάνεμος. fœnerare.
ἴστω, pro ἴστω. sta, siste.
ἰσόω. μ. ώσω. ν. ωκα. pondero. Accus.
ἴτε, syne. pro ἴστε. scitote.
ἰστέον. sciendum est.
ἴστι, pro ἴστω. Attice, tertia persona imperfecti pro imperatiuo.
ἱστάνω. μ. ώσω. ν. ἵστηκα, uel ἵστημι. sto, sisto, substo, subsisto, firmo, erigo, ut ἱστάναι φοβοῦμαι, & Aristot. de in horrescentibus, ἀεὶ συμβαίνει ἱστᾶσι τὰς τρίχας. Item instituo, id est καταδέω. Est etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστάτης, ἡ καταμίον, pro libra & ponderibus. Et ἵστημι pro δέω aliquando. Χόρους ἱστάναι pro instaurare apud Sophoclem. Accus. Bud. Com.
ἰσία, Doricè & Ionicè pro ἰσία.
ἱστιατόριον. τὸ. cœnaculum.
ἱστοπαμῆν. nauis dicitur quæ uento fertur & expansis uelis. Bud. Com.
ἱστοπλοΐα. ας. ἡ. nauigatio quæ fit uelo et remige.
ἱστίον. υ. τὸ. uelum nauis.
ἱστοῤῥάφος. ου. ὁ. uelorum sutor, assutus.
ἱστοδόκη. ης. ἡ. &
ἱστοβόη. ας. ἡ. lignũ longius aratri, quod est inter utrunq; bouem.
ἱστωλίνη. ης. ἡ. locus qui continet malũ, foramẽ nauis ubi malus imponitur, lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur.
ἱστωμέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum cui alligatur malus.
ἱστώνιον. nauis actuaria.
ἱστορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. inqro, interrogo, quæro, disco, διδάσκομαι, καταμανθάνω τίνων, ἢ ὅτι ἔστι ὄνομα παραδίδωμι ἀπὸ γούμενος, sicut Strabo fecit. Item uiso, inspicio, & cognosco. Plut. βαθὺ μέρος ἱστορῆσαι τῶν νόμων. Et oculis subijcio. Idem in Cicer. ἐπιθυμῶν ἱστορῆσαι. Vnde καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendæ gratia ire. Item memoriæ prodo, commemoro, ut τὰς βίβλους ἱστορῆσαι, Theophr. Vnde τὰ ἱστορούμενα, Plutarcho pro rebus memoriæ proditis. Bud. Com.
ἱστορία. ας. ἡ. historia, narratio, cognitio, disciplina.
ἱστοριότατος. præstãtissimus in historijs enarrandis.
ἱστοριογράφος. ὁ. hist oriographus.
ἱστός. ὁ. tela, malus nauis.
ἱστουργέω. μ. ήσω. ν. ηκα. texo. Neutr.
ἱστουργία. ας. ἡ. textura.
ἱστουργικός. ὴ. όν. textorius.
ἱστουργός. ὁ. textor.
Ἴστρος. ὁ. Ister, id est Danubius.
ἱστρέω. iram scor.
ἴστωρ. sciat, testis sit. Bud. Com.
ἴστωρ. ορος. ὁ. ἡ. sciens, testis, præses, prudens, expertus, peritus.
ἰσχάνω. anxiè & solicitè cogito.
ἰσχάδιον. ου. τὸ. caricula.
ἰσχαδόπωλις. ιδος. ἡ. caricarum uenditrix.
ἴσχαιμον. ου. τὸ. sanguinem sedans seu attenuans.
ἰσχαίνω. macero, attenuo.
ἰσχνός. ὴ. όν. tenue, aridum, morbidum.
ἰσχνόω. à uia declinare.

Ἰχανάω. cupit, ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεται, Iliad. ρ.

Ἰχανάω, ϖ

Ἰχανόω, ϖ

Ἰχάνω. detineo, cupio, expecto.

Ἰχάς. άδος. ἡ. carica, nux, ficus arida.

Ἰχάσκω. Ἰχάνω.

Ἴχνο. contine.

Ἰχνόω. dehiscere.

Ἰχιάδες. dolores coxendicum.

Ἰχιαδικός. ἡ. ὁ. dolens coxendicibus.

Ἰχιάζω. inter eundum in utranq; partẽ declinare.

Ἰχιάς. arthritidis species apud Aegi netam.

Ἰχίον. ὁ. τὸ. uertebrum coxarum, nates, pars tali, coxendix, ϖ neruus ille, qui coxendicem femori committit.

Ἰχιόδες. φλέβες. ὁ. diuulsus, diuisus.

Ἰχναίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. attenuo, arefacio. Accus.

Ἰχναντικός. ἡ. ὁ. extenuans.

Ἰχνάλφ. ὑφαίνω, θηλάσω.

Ἰχνίαρ. extenuare.

Ἰχνομυθία. arguta de rebus minimis dĩsputatio.

Ἰχνός. ἡ. ὁ. macer, gracilis, exilis.

Ἰχνότης. ητος. ἡ. macies, gracilitas.

Ἰχνοφωνία. hæsitantia linguæ.

Ἰχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocẽ, aut uocem amisit, cui uox supprimitur ϖ sistitur inter loquendum. Bud. Com.

Ἴχνος. ε. ὁ. ramus.

Ἰχουρία. ας. ἡ. urinæ suppressio, cui opponitur στραγγουρία.

Ἰχυρίζομαι. ui utor, contendo, confido ter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, uel τῷ ψηφίσματι, in hoc fiduciã causæ colloco, in eo cardinem causæ pono ϖ facio. Idem est enim quod πιστόω.

Ἰσχυρίζω. μ. ίσω. π. ισα. roboro, affirmo,

assevero. Actiu. accus.

Ἰσχυρογνώμων. pertinax, tenax ἐφ' propositi.

Ἰσχυροποιῶ. fortiorem facio.

Ἰσχυρός. ἡ. ὁ. fortis, grauis, potens. Ad uires refertur, nõ ad magnitudinem, ut annotat Eras.

Ἰσχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus.

Ἰσχύω. μ. ύσω. π. υκα. possum, ualeo, rerũ potior. Neut. accus.

Ἴσχω. habeo, teneo, scaturio, emergo.

Ἰσωνία. ας. ἡ. æquale pretium, ἰσοτιμία.

Ἴσως, ϖ

Ἰσωστί. fortasse, æqualiter.

Ἰταλιώτης. arrogans, impudicus. Et Italiotæ, Græci Italiam incolentes.

Ἴταλος. prisca lingua bouem sonat. Hinc Italos quidam nominatos existimant.

Ἰταμός. ἡ. ὁ. imprudens, improbus, temerarius.

Ἰταμότης. ητος. ἡ. uiolentia.

Ἰταμῶς. temerè.

Ἴτας. iusiurandum.

Ἴτε. ite.

Ἰτέα. ας. ἡ. salix, ϖ urbis nomen.

Ἰτέινος. η. ὁ. salignus.

Ἰτιών. ῶνος. ὁ. salicĩum.

Ἴτυ. sibilus.

Ἴτυλος. constans.

Ἰτυς. υος. ὁ. impetuosus.

Ἰτητέος. eundum est.

Ἰτικός. ὴ. ὸν. ἴτυς.

Ἴτριον. ου. τὸ. genus placentæ pertenuis ex melle ϖ sesamo, bellarium.

Ἴφορ. abdomen.

Ἴτυλος. orphanus, solus, puer, tener.

Ἰτυς. υος. ὁ. rotæ circunferentia, in qua radij infigũtur, ϖ axis agitatur, umbo. eat.

Ἰτέω, ϖ Ἰτωνία. ἡ. Diana.

Ι Υ.

Ἰυγή. ῆς. ἡ. uox, ſibilus, clamor.

Ἰυγμός. ῦ. ὁ. clamor, pulſus.

Ἰυγητής. clamans.

Ἰυγξ. γγος. ἡ. motacilla, aũcula caudam aſſiduè quatiens, qua uenefica ad amores uocantur, ut eſt apud Theocr. in Pharm. Vnde & pro illecebroſo illectamento, ſiue illecebra ponitur.

Ἰύζω. μ. ύσω. ν. υκα. clamo. proprie de mulieribus.

Ἰυκμός. clamor.

Ι Φ.

Ἴφθιμος. ὁ. ἡ. potens. Ab Ἶς & θυμός.

Ἴφι. fortiter, potenter.

Ἰφιγένεια. Diana.

Ἴφιθος, quaſi ἰφίκνητος, à pedum celeritate. Nam κῶλον pedem ſignificat.

Ἰφικράτης, &

Ἰφικρατίδες. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.

Ἴφθιμος. ὁ. ἡ. pinguis, potens.

Ἴφις. pulcher, uelox.

Ἴφθιμα. ἄδος. τὸ. uulnus.

Ἰφθός. ὑός. ὁ. ſupercilium.

Ι Χ.

Ἰχθύα. uenatur piſces, ἰχθύς, cupit piſcari.

Ἰχθύαστον. piſcabantur.

Ἰχθυβόλος. ὁ. piſcator.

Ἰχθύδιον. ὁ. τὸ. piſciculus.

Ἰχθύιματα. ſquamæ.

Ἰχθυηρός. ῆ. ὁ. aptus ad piſces.

Ἰχθυόκεντρον. fuſcina.

Ἰχθυολοκάς, & ἰχθυολοκεύς. piſcator.

Ἰχθυόεις. ὄεντος. ὄεσσα. ὁ. piſculentus.

Ἰχθυόλιμνον. ὁ. aliqui uocant rapũ terræ.

Ἰχθυοπάλη. gluten ex piſce.

Ἰχθυοπώλης. ου. ὁ. piſcator.

Ἰχθυοπωλεῖον. ου. τὸ. locus ubi ueneunt piſces.

Ἰχθυοπώλις. qui uendit piſceis, ichthyopola.

Ἰχθυοτροφεῖον. ου. τὸ. piſcina, piſcium uiuarium.

Ἰχθυοφάγος. ου. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.

Ἰχθύς. ύος. τὸν, ἰχθῦν piſcis.

Ἰχθυώδης. ους. ὁ, ἡ. piſcoſus, piſceus.

Ἴχλα. turdus.

Ἰχνάομαι. ueſtigo, ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων. ονος. ὁ. bellua, ichneumon.

Ἴχνια. ἄδος. τὰ. &

Ἴχνιον. ου. τὸ. indagatio.

Ἰχνιστής. ῆ. ὁ. indagator, ueſtigator.

Ἰχνεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. &

Ἰχνηλατέω. μ. ήσω. υ. ησα. inueſtigo, ſcrutor, propero, contendo.

Ἰχνηλασία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago.

Ἴχνιον. ου. τὸ. ueſtigium, calceus, ſignum.

Ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura; quæ à Cicerone forma dicitur. Cæl lib. 5. ca. 8. Bud. in Annot.

Ἴχνος. ους. τὸ. ueſtigium.

Ἰχθύτις. exilitas, anguſtia, oris uitium. Vide ἰχθύτις.

Ἰχουρίτης, &

Ἰχθύφορος. huiuſmodi uitio laborans.

Ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor, proprie deorum.

Ἰχωρίοντες. οἱ. ſaniem emanantes.

Ι Ψ.

Ἴψ. ὀπός. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homerus, μὴ ἴψας ἴτεας ἴδωσιν. Ἴψας enim lædere.

Ι Ω.

Ἰώ. eo, uoco, ploro.

Ἰὼ heu, io, uox bacchantium. quã indignantis eſt.

Ἰῶ μοι. meo telo.

Ἰώγα, Bœotice. ego.

Ἰωγή. ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor.

Ἰώδης. ους. ὁ, ἡ. uenenoſus.

Ἰωή. ῆς. ἡ. uentus, flatus, ſplendor, ſu-

Digitized by Google

mus, clamor.
Ἰωκή, apharesi pro διωκὴ. ῆς. ἡ. clamor, minæ, insecutio.
Ἰωλκός. οῦ. ὁ. Iolcus, urbs Thessaliæ.
Ἰῶλον. ε. τὸ. nigrum.
Ἰᾶμαι. curo, medeor.
Ἰαμφ. eamus.
Ἰάν. tria tempora significat, præsens, præteritum, & futurum. Bud. Com.
Ἰᾶν. plenus.
Ἰων. proprium nomen.
Ἰωνή. ῆς. ἡ. locus consitus uiolis, uiolarium, uioletum.
Ἰωνίζω. Ionum more aliquid ago.
Ἰωνικῶς, aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate, molliter, Aristoph. Et Ἰωνικὸς, pro molli, & delicato.
Ἰωνὶς. ἀ. Ionia regio.
Ἰωνίτης. sinapi Persicum.
Ἰωνὸς. piscis quidam.
Ἰόβ. ὀνος. ὁ. ἰωκή.
Ἰόβιος. ου. ὁ. insecutio.
Ἰόβρος. ὁ. uestibulũ, & uestibuli custos, mons, locus in monte.
Ἰοταχισμὸς. ῦ. ὁ. uitium oris est, ubi plurimum dissonat, ut si dicas, tunio Iuno Iouis miri ira scitur. Capel. lib. 5.
Ἰοχμὸς, &
Ἰωχμὸς, pro διωχμὸς, apharesi τῦ δ. persecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.
Ἰὸς piscis nomen.

Κάβασος, uel κάβειρος. inexplebilis, ἀπὸ τῦ κάπτω, quod mensuræ frumentaceæ genus est.
Κάβαρνος. ὁ. Caballus, uel uerres, uel uerutus, ueteretor.
Κάβειροι. Ceteris sunt apud Parios sacerdotes.
Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis, κάβειρος.
Καββαλικός. ῆ. ὸν. prosternendo aptus.
Κάβειρα. τὰ. loci nomen.
Κάβειροι. dij Samothracum, & montes Phrygiæ.
Κάβειρ. cibus, προφή.
Κάβηξ. ηκος. ὁ. larus auis propter edacitatem.
Κάβος. ὁ. frumenti mensura, lagena.
Καγχαίνω. calefacio, exicco.
Κάγχανα. τὰ. ligna arida, combusta.
Καγχής. ῆος. ὁ, ἡ. aridus.
Καγχάζω. μ. άσω. ω. αικα. &
Καγχαλάω. μ. άσω. ω. αικα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neutr. absol.
Καγχασμὸς. ῦ. ὁ. cachinnus.
Καγχάω. μ. ασω. ω. αικα. cachinnor. Neu.
Καγχάλω. inf æliciter ago, laboro, tristor.
Καγχασμὸς. granum, siue acinus fici, uel potius ἐνγχασμὸς.
Κάγχρος. ου. ὁ. semen libanotidis herbæ, rosmarinus.
Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vnde καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus.
Καθ' ἑωϋτὸν μιν, pro κατὰ ἑωϋτὸν μιν, sicut καθ' ἕν pro κατὰ ἕ. pro uirili.
Καδίσκος. ῦ. ὁ. urna suffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτε, siue καταδικαζομένων, & κύριον appellabant: altera ἀπὸ, siue ἀποφύγοντων, ἄφρος. Bud. Com.
Κάδ@. ου. ὁ. cadus.
Κάδιστον. sede, κάθισον.
Καδύω. demergo.
Κάειρα. ας. ἡ. Caira, id est mulier ex Caria.
Κάζω. μ. άσω. ω. αικα. orno. Actiue, accumulatiue iung.
Καθ' ἅπαν, &
Καθ' ἅπαξ. ubique, omnino, funditus.

Καθ' ἅπερ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτὸν. solus, ipse secum. οἱ καθ' αὑτὸν, suæ ætatis homines, Herodia.

Καθ' αὐτὸ τάξεως. suo ordine.

Καθ' ἕν. in uno & in aliquo. Demosth. ἀλλ καθ' ἕν χρήσιμος τῇ πόλει, id est, καθ' ἑνὸς, καθ' ἕνα τι. Vide ἕν.

Καθά, Atticè pro καθὼς. ueluti, sicut, tãquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω. μ. άσω. σ. αχα. sacrifico. Neutrum accus.

Καθαγίζομαι. soluo iusta, perago exequias, offero mortuo sacrificiũ, aut epulum super sepulchro.

Καθαγισμός. ὁ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum sacrificy in gratiam mortuorum.

Καθαγνίζω. castra ponere.

Καθαιμάσσω. cruento, cruore perfundo.

Καθαιματός. ὁ. ὁ. cruentus.

Καθαιμάξας. qui cruentauit.

Καθαιμάσσω. μ. άξω. σ. αχα. καθαιμάσσω.

Καθαίρεσις. εως. ἡ. subuersio, dissolutio, demolitio, cædes. καθαίρεσις σαρκὸς, immnutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαιρέτης. ου. ὁ. deuastator, interemptor, carnifex.

Καθαρτικός. ὁ. ὁ. ἀφεκτικός. Et καθαρτικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ κατὰ φαλακὰ τῶν ὑπερευχυθέντων, quæ ad modum naturalem salubremq; reducunt.

Καθαίρω. μ. αρῶ. σ. αρα. assumo, purgo, lustro. Item deleo, depono, destruo, subuerto, demergo, demolior, aufero, detraho, sustollo, minuo, extenuo. Item dejcio, depello, de gradu existimatiõis deturbo & abjcio, Antiph. & Plut. in Demet. τοῦ ἀ ἰῶ τὸ φρόνημα καθελεῖν, Spiritus minuere, & inhibere, uel elatos comprimere, καταπλῆξαι. Ponitur & pro perage re, siue uincere certamen susceptũ. Plutarch. τὸν παντοκρὸν καθελόντα & ἀγῶνα. Item detraho, deduco. Aristophan. καθαίρω τὴν ναῦν εἰς σωλέα. Item pro κατάγω, id est naues è mari in terram subduco, sicut ἀναίρειν pro ἀνάγειν. Bud. Com.

Καθάλλομαι. desilire, καταπηδῶ.

Καθαπόμενοι. οἱ. demittentes. (μαι.

Κάθαμμα. τὸ. nodus. Suid. habet κάθαρμα.

Καθάπαξ, aduerb. &

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαξ uel καθ' ἅπαξ, omnino, prorsus, semel.

Καθάπερ, pro καθ' ἅπαξ. quemadmodũ.

Καθάπτομαι. attingo, tango, pungo, mordeo, reprehendo, obiurgo, incesso, lacesso, impeto, manus injcio, ἐπιβολὰς βάλλομαι. Depon. genit.

Καθαπτόμενος. perstringens, respondẽs.

Καθαπτός. οῦ. ὁ. indutus, amictus. Aristophan. Ranis, θύραζε κἀκ τριβωνίου δορᾶς καθαπτός.

Καθαρεύω. μ. εύσω. σ. σα. purgo, purus sum, in puritate dego.

Καθαρεύων. ουσ. ὁ. purus. Et καθαρεύων κακίας, talis est, qualẽ Cicero innocentem nomen habere Græcum negat. Bud. Com.

Καθαρθός. σῦς. ὁ. expiatus.

Καθαρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. mundo. Accus.

Καθάριος. α. ὁ. mundus, purus.

Καθαριότης. ῆτος. ἡ. munditia, puritas, elegantia.

Καθαρισμός. ὁ. ὁ. purificatio.

Κάθαρμα. ατος. τὸ. piaculum, quales erãt homines, qui peste expianda alióue morbo immolabantur dijs: aut porcellus, quo domum lustrabant. Accipitur & pro ipso scelere & commisso, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipso sceleste, quemadmodũ scelus Latinis. Erasm. nunc sterquilinium, nunc sa-

crilegium interpretatur.

Καθαρμός. ὁ. purgatio.

Καθαροποιῶ. purifico.

Καθαρός. ὁ. ὸ. purus, ſyncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur, ἀναγὲς, ἅγιος. Antyph. καθαρὰν πάντων ἐχθρομάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit. Bud. Com.

Καθαρότης. ητος. ἡ. puritas.

Καθάρσιον. ὁ. τὸ. purificatorium poculum. Et καθάρσια, ſacra quædam & porcelli, quibus Athenis concliones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones, Lupercalia Plutarch. uocat.

Καθάρσιος. ὁ. ὁ. expiator.

Κάθαρσις. ιος. ἡ. purgatio.

Καθαρτὴρ. ῆρος. ὁ. purgator.

Καθαρτήριος. ὁ. ὸ. purgatiuus.

Καθαρτὴς. ὁ. ὸ. purgator.

Καθαρῶς. purè, manifeſtè, planè.

Καθαυτόν. ſua ſponte, ſeorſum, per ſe ipſum, ſeparatim.

Καθαύω. exuro, deleo.

Καθεδήμενος pro καθεσόμενος, præſ. pro fut. ſeſſurus, Ariſtoph.

Καθέδρα. ας. ἡ. ἑπίρρωσις, cathedra, dilatio.

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. ſedeo. Itẽ perſeuerãter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Item caſtra pono.

Καθήμενος. ὁ. ὸ. accumbens.

Κάθημαι. ſedeo.

Καθαγνύω, &

Καθείργω. μ. ἑρξω. π. αρχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo Actiu. accuſ.

Κάθειρξις. concluſio, coërcitio.

Καθεῖς. ſingulatim.

Καθεκάστου. quotidie.

Καθεκτέος. retinendum eſt.

Καθεκτικός. ὁ. ὸ. cohibens.

Καθεκτός. ὁ. ὸ. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύω. uulnero.

Καθελκωθείς. σθεὶς ὁ. uulneratus.

Καθέλκω. traho deorſum. Accuſ.

Καθέλκυσμι. ἀπολῶ.

Καθέλω. demolior, deſtruo, profligo, καθαιρῶ. Accuſ.

Κάθεμα. monile ad pectus demiſſum.

Καθεξῆς. ſingulatim, unuſquiſq.

Καθήκιος. deinceps.

Καθηρπύσθη. ſerpo. Ioſeph. lib. 2. καθηρπύσθησε ἐκ τῶν τάφων ἔξω ἐς τὸ μνημεῖον.

Κάθες. dimitte.

Κάθεσις. diuerſorium, habitatio.

Καθεστηκότως. ὸς ὁ. animo compoſito & moderato. καθεστηκὸς φρόνημα, ſana mente eſt.

Καθέτκω. διαμένω, συμμένω, perſto, quieſco, ἠρεμῶ.

Καθεστώς, paſſiuã habet ſignificationem, cõſtitutus. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerum nouarum molitio.

Καθεστῶτα. τὰ. leges, decreta, ſtatuta.

Καθέτη. ης. ἡ. rectis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθημα dicitur, & περιτίς. Eſt & inſtrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cæl. lib. 4. cap. 20.

Κάθετος. ὁ. perpendiculum.

Καθεύδω. μ. καθεύδομαι. dormio.

Καθέω. μ. ἑσω. π. φα. decipio. Accuſ.

Κάθη, pro κάθησαι. Bud. Com.

Καθηγεμών. όνος. ſuaſor, author. Proprie autem dux, præitator, qui cæco uiam præit.

Καθηγητὴς. ὁ. ὸ. magiſter, præceptor, inſtitutor.

Καθηγοῦμαι. præeo, præceptor ſum. Plato, καλῶς μοι δοξας καθηγήσεσθαι τὸν λόγον, id eſt rectè, atq; ordine uidere di

K A.

ſputationem inſtituiſſe, hoc eſt nobis diſputandi rationem rectam præſtituiſſe. Bud. Com.

Καθηδύπαθω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatē conſumo & contero. Genit.

Καθηδυπάθεια. libido.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem conſumo & contero. Eud. Com.

Καθῆκον. οντος. τὸ. officium, quod conuenit. Ab καθήκω pro προσήκω.

Καθηκόντως, &

Καθηκόντως. decenter, rite.

Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, πρόσειμι, ut καθήκει δὲ τῶν πεπιθέων ἰδρὼς ἐς τὸν ὑπὲ κνημίας, Pauſ. Item conuenio, cōſentaneus ſum, προσήκω, Syneſ. Vnde καθήκει μοι, decet, cōuenit, fas eſt, officij mei eſt, et muneris, Poly. Itē accido, emano, ut τὸ καθῆκον ἐκ τῆς θλῆ, quod diuinitus accidit, Pauſan. Item deuenio. Aeſchin. καὶ καθῆκεν ἐς ἡμᾶς ὁ λόγος, Partes loquendi ad nos deuenerunt. Bud. Com.

Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accuſ. iung.

Καθήλωσις. εως. ἡ. confixio.

Καθηλωτός. ή. ὸ. confixus.

Κάθημαι. ſedeo, ut κάθημαι πλησίον τοῦ καθεύδοντος.

Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.

Καθήμενον. τὸ καθαρὸν ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον, ut οὐδὲν ἡμῖν ἐστὶ καθήμενον πεδίον ἐπιφανὲς ἀλλοῦ, in plantiem & campum planum.

Καθημέραν. quotidie.

Καθημερινός, &

Καθημερινὸς. ή. όν. quotidianus, diurnus.

Καθημερίβιος. ὁ. ἡ. qui in diem uiuit, atq; ex tempore. Eraſ. Chil.

Καθῆσο, & (Com.

Καθῆτο. ſedebat, collocatus eſt. Bud.

Καθῆντο. ſedebant.

Καθῆσαι. uide καθίσαι.

Καθηγεμόνα. uolens, præueniens.

Καθηγιάσαι. mortuis immolare.

Καθιδρύσαι. ædifico, collocor.

Καθιερόω. conſecro, ſacris initio.

Καθιέρωσις. εως. ἡ. cōſecratio, dedicatio.

Καθίζάνω, &

Καθίζω, καθίζομαι, ἐκάθισα, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα uel καθίσω, καθιζήσομαι, ex ἱζῶ circunflexè. ſedeo, inſideo, decumbo, deſido. Item colloco, id eſt ſedere facio, Καθίζω δικαστήριον αὐτῶν τῶν, id eſt iudices illi deos fero, & eū apud deos accuſo, Liba. Bud. Cō.

Καθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. demitto ſummitto. καθίημι quoq; uoce peſſima idem ſignificat, ut καθιεμένου τὸν πόγωνα, pro καθαιρὸν, & καθιεμένου βοτρύους Luciano, & καθῆκε τὸν ὑπνον pro μάχαιραν ἦκεν apud eundem. Sic Latinis ſubmittere barbam & capillum. Plin. Epiſt. Quia reis moris eſt ſubmittere capillum, id eſt demittere. Et Verg. Aen. ¶ Reſpicio, dira illa uires, immiſſaq; barba. Xenophonti in Hipparch. eſt pro ſeſe demittere deſiliendo & deorſum librare ſine caſus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ' ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθιέμενος. Refertur & ad inſidias, ut καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſio. Idem, τὴν σφαγὴν ἃ καθῆκε τὸν σωτῆρα λαιμῷ τὸν ὑμέτερον. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, uel ſicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplico. Neutr. abſol. & aliquando cum accuſatiuo.

Καθικνέομαι. μ. ξομ. attingo. Depon. genit. ut Ariſtot. de Hiſt. animal. lib. 9. οὐδὲ σάρκα ἐδητὴν καθίκνεται, Carnem nullius animalis tangunt: de apibus. Vel (ut Plin.) nulla cadauera at-

gitized by Google

tingunt.

Καθιέω. μ. άσω. π. κα. demitto, χαλῶ. Aristoph. Fucis, ἀπὸ καθιεμένῃ αὐτὴν δίκτυ.

Καθιμονάω. idem.

Καθιππάζομαι. incurso equitatu.

Καθίππασις. ιος. ἡ. adequitatio.

Καθιππάω. contra aliquem equito.

Καθιππεύομαι. τὸ καθιππομαχῶ. Bud. Com.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis consumo. Bud. Com.

Καθίστημι. μ. καταστήσω. π. κα. ἀόρ. β. κατέστην. deuolo. Neut. absol.

Καθιστάω, uel uocali breui in suam longam mutata, ω in μι, καθίστημι. μ. άσω. π. κα. constituo. Sed uarie. Aliquando enim est efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpositione εἰς uel ἐπὶ, ut εἰς φόβον, uel ἐπὶ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorẽ cõiicere. Et sine præpositione, ut ἀπὸ τοῦτον καταστῆσαι, ad desperationem redigere, Thucyd. Aliquando creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχάς, Aristot. Polit. 4. & καταστάσεις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculum, ut καθιστῶσι δίκην, id est κατηγοροῦσι, & δικαστήριον ἀγάγωσι. Huc pertinet quoq; καθίσταμαι passiua uoce, pro fieri & esse positum, ut καθίσταμαι ἄρχων, id est γίνομαι. Xenoph. ἢ τὰς πόλεις ἄρχοντας ἀφ' ἡμῶν καθίστασθαι. Aliquando instituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Aristot. Sic quoq; καθίστασθαι passiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομεῖσθαι, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχήν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστάσθαι, Lys. pro tueri, confirmare, stabilire, restituere. Gregor. ὃν ἡνίκα ἡμῖν ἡ θυσία καθίστα τὰ βασίλεια. Et ad personam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ καθιστῶντες τὸν παῦλον, de his qui Paulum comitatu suo confirmabant, securitatem ei præstantes. Vnde καθίσταται, & καθίστηκεν, & καθίστημι pro νενόμισται, in more positũ est, moribus receptum est. Pauſ. ἐν οἷς καθίστηκε τοῖς ἄλλοις σέβειν, Apud quos moris est deos alios colere. Idẽ, ἃ μόνον οὐ καθίστηκεν, Non solum qua parte legitimum est, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκὼς constitutũ, institutum, statum, fixum, ut σίγαρ τὰ καθεστηκότα, non studere rebus nouis, & τῶν καθεστηκότων μεταβολὰ, rerum nouarum molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκὸς, indecore, illicite. Et καθεστηκὼς νόμος, legitimũ & iustum pretiũ, Demosth. Et ἀνὴρ καθεστὼς ἐν ἡλικίᾳ, plena & confirmata ætate, Gale. Aliquãdo item ponitur pro demulcere, cõponere, sedare, placidũ reddere. Vnde καθεστηκότα, & κατεστάλτα, composita, pacata, tranquilla. Et aqua turbida & spurca καλλύνω dicitur, cũ eius crassamentũ subsedit. Item καθιστάναι τὸν ἵππον, equũ concitatum sistere, ἀναλαμβάνειν. Et καθίστασθαι, animo cõponi, sedari, Arist. Polit. 8. Aliquando est formare, cõponere, fingere, ἀνάγειν, ut κατασκευάσθη τὰ ἀνδρία, Theophr. de Caus. 5. Aliquãdo inciperе, ut καθιστάναι τὸν πόλεμον, cõmittere bellum, συμβάλλειν. Vnde καθεστὼς μέγας πόλεμος, bellum cœptum, commissum & καθεστηκότες ἐχθροί, hostes qui sunt, aut esse cœperũt. Thucyd. ὅτῳ πᾶς ἰδία κακοφραδίας κατέστη, Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum est, cœptum est. Bud. Com.

Καθό. in quantum, tanquàm.

Καθοδηγία. ἡ. uiæ deductio.

Καθ' ὁδόν. ordinatè, secundum uiam.

Κάθοδος.ὁ ὁ.reditus,repatriatio,descẽ

Καθ' ὁμοῦ.secus uiam. (sus.

Καθολικός.ὴ.ὸ. uniuersalis.

Καθολικῶς, ☞

Καθόλου.uniuersaliter. Vnde καθόλου ἁ πᾶν, ut uno uerbo dicam, ut in summa dicam.

Καθομηρίζω,uel ὁμηρείζω. homericis uersibus describo uel celebro. Bud. Cõ.

Καθομιλέω. μ. ἤσω. π.κκα. sermocinor. Datiuo.

Καθομολογῶ. fateor,indico mentem ☞ aperio. Datiuo.

Καθομολογοῦμαι.despondeo. Et καθωμολογημένη,desponsa. Bud. Com.

Κάθομαι.similiter,rationabiliter,decenter.

Καθοπλίζω.μ.ίσω.π.κα. armo. Accus.

Καθοράω. despicio.

Καθορῶ. cõspicio, intueor,conspicor, despicio, id est deorsum aspicio. Accus.

Καθορθόω. dirigo,consumo. καθορθοῦσθαι ἄκρως ἀρετῇ, euadit consummatus in omni uirtute.

Κάθορμα.τὸ. collare ornamentum,ambitus.

Καθορίζω. μ.ίσω.π.κα.definio. Accus.

Καθορμίζομαι,☞

Καθορμίζω. in portũ appello. Bud. Cõ.

Κάθος. uas,uel mensura frumenti.

Καθοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα. despondeo,sacrifico,deuoueo. Actiu.accus.

Καθοσιωτής.ὁ.☞

Καθοσιωμένον.τὸ. consecratum.

Καθόσιωσις.ἡ. iustificatio, condemnatio.

Καθόσον.inquantũ,quatenus,quandiu.

Καθότι. propterea quòd,quatenus,quoniam.

Κάθου, pro ἐκάθευδες. sedebas.

Καθυβρίζω. dedecore afficio, dedecus ☞ notam inuro. Bud.Com.

Καθυγραίνω.μ. ανῶ. madefacio. Actiu. accus.

Κάθυγρος.ὁ.ὴ.humidus,madidus.

Καθύδω. impluere.

Καθυλακτέω.μ.ήσω.π.ηκα. oblatro.

Καθυλομανῶ.τὸ. ὑλομανῶ, frondibus,☞ foliis luxurio.

Καθυμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. laudo. Actiu. accus.

Καθύπερθε. desuper.

Καθυπερήφανος.ὁ ὴ.superbus.

Καθυπνόω.μι. obdormio.

Καθυπισχνοῦμαι. fateor,promitto.

Καθυποβαλλόμενος ὑπ' ἀνθρώπῳ. in uincula coniecto.

Καθυπόστημι. subsisto,subiaceo.

Καθυποχρίνομαι ὑμᾶς.histrionica actione uos capio,☞ demulceo. Bud. Cõ.

Καθυστερέω. tardus uenio.

Καθυφαίνω. remittere, cedere, subijcere.

Καθύφαμι.subtraho. Ioseph.lib.ι. ὑφ' ἑαυτὸν καθυφήκαμεν.

Καθυφιστερος.ὁ.ὴ. subtrahens.

Καθύστερον. præuaricatio.

Καθυφίκω, uel καθυφίκνω.omitto,præuaricor, prodo ☞ condono causam aduersarijs, ὑπολαμβάνω, ὑπονοοῦμαι, κατακρίνω τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν δικαιολογίαν, καὶ προδίδωμι, ἀπολαύνω. Bud. Com.

Καθυφαίνομαι.glorior.

Καθώς. sic,sicut.

Καί. ☞. Geminatur interdum Atticè, καὶ τοῦ λόγου τινὰ διέσπασας, Plutar. Abundat quoq; frequentiss. apud Atticos, ut καὶ ἐῶ καὶ αὐτὸς, Demosthen. quod sine geminatione dixit. Item æque,☞ perinde ut,atq. Οὐκ οἶδα, οὐκοῦν ἴσῃ καὶ ἴση ἀνωνυμίᾳ ἐτιμῶμεν, In honore eũ priuatum habui, perinde ut mfontes. Est etiam idem quod quàm,ut ac ☞ atq Latine. Aristoteles

ſtoteles, ἓν δὲ εἶδος ἡ χρηματιστικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὁ ἐστὶ φύσει, Alia eſt quæſtuaria ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam ut & Latine. Plato, οὐκ ἂν αὐτὰ ἀφαιρεῖτο. ἄχρηστα ἀχρήστοις καὶ χαίρειν, etiam mulieribus. Quintilianus, Sed non qui maxime imitandus, & ſolus imitandus eſt, Bud. Com.

Καίγε. atqui.

Καὶ γὰρ. etenim.

Καὶ γάρτοι. atq ideo.

Καὶ δὴ. continuo, protinus, ideo, Demoſthen. & Gregor. ἵν' αὐτὸν καὶ δὴ ἀφίψωμαι, Continuò ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ μήν τοι καὶ. atq etiam.

Καιμὲν. attamen, ſanè, atqui, adde his, καὶ ἔτι.

Καὶ μὲν δὴ. imò, enimuero, ſed enim.

Καὶ ταῦτα. præſertim & maxime, idq.

Καίτοι. etſi, quanquàm. Item atqui, Demoſt. pro Cteſiph. καίτοι ὅτε, &c. Accipitur & pro uerum et proſed. Demoſth. καίτοι τίς ἡ κοινωνία? Verum quænã eſt iſta cauſæ cõmunitas? Id Cice. per ac expreſſit, in Verr. actii. vlt. At quemadmodũ ipſe ſeſe induit priore actione? Aliquando pro & quidẽ, quanquàm. Cic. Quid non eſt dictũ à me moderate? quid non amice? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abſtinere maledicto? Plutar. καίτοι καὶ λόγῳ τινὰ καὶ παραμυθίαν ἐπιφέρων ἐκείνοις. Dicitur & καίτοιγε. Eſt interdũ colleliuum, proinde, itaq. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. foſſatũ locus apud Lacedæmonios, in quẽ ſontes deijciebantur.

Καίατα foſſæ, loca à terræmotu cõcuſſa, & aperta.

Καικάζειν. deridere.

Καικίας. ου. ὁ. Cæcias, uenti nomen.

Καικίνος. idem.

Καίνη. ης. ἡ. urbs Peloponneſi.

Καινή. ῆς. ἡ. noua.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίοι. fratres, ſorores.

Καινοδοξῶ. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum ſtudium, noua doctrina.

Κάινομαι. ſupero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ καινοδομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπὴς. ες. nouus, nouitate iucundus.

Καινός. ἡ. ὸ. nouus, abſurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινουμῶ. metallum aut lapides excido. Aliquando eſt res nouas moliri et deſignare, hoc eſt (inquit Bud. Com.) καινοτομίαν, καὶ τὰ ἐκ τοῦ καινοῦσθαι καινὰ, καὶ δοκοῦντα τίλλα, uel ὃ ἐστὶ πολιτευομένοις ἐπιτίθεσθαι, Ariſtot. Pol. 5. Item innouare quippiam, aut noui quid edere. Greg. καινοδομῆσαι τὸ ἀνθρώπειον διὰ τῶν Χριστῶ μίμησιν. Idẽ alibi καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. καινισμὸς, renouatio, deſignatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturáq alienũ.

Καινοτόμως. deſignabunde.

Καινοτρῶ. deſigno. καινοτομῶ.

Καινοτρία. ἡ. καινισμός, renouatio.

Καινουργέω. καινοτρῶ.

Καινουργισμός. ἡ. ὁ. &

Καινουργός. iam recens factum, ſine aliquo archetypo.

Καινός & ὁ. recens amicus, qui non iſdem ſubinde amicis utitur.

Καίνυμαι. ſupero. Depon. accuſ.

Καίνω, καίνομαι. μ. ἀνῶ. occido, κόπτω, φονεύω. Actiu. accuſ.

Καίομαι. μ. κάομαι. π. ἐκαύμην. ardeo.

Κάπνη. quamuis.

Καπύλα. ας. ἡ. antenna.

Καπύα. instita, fascia sepulchrales.

Καιρίη. ἡ. opportunitas temporis.

Καίριος. ος. ὁ. temporalis, tempestiuus, opportunus, letalis. πληγῆς καιρίοιο, certis ictibus uertit Politianus.

Καιροδόκησε. uincere, præuerti.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id est, occasio & opportunitas, uel ipsum punctū potius, in quo res sit agenda, ut apud Terent. In articulo oppressit, id est ἐν καιρῷ. Παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, in præsenti, in præsens, in præsentiarum. Παρὰ τὸν καιρὸν ἑκάστου, unoquoq; tempore. Δοῦλος καιροῦ, seruiens rerum statui. Ἀπὸ καιροῦ, intempestiuum.

Κάρος. ου. ὁ. filum, κάρυμα.

Καροεὶς. bene textus.

Καροεὶς. ίδος. ἡ. textrix.

Καρτερηλακτέω. μ. ήσω. ν. ηκα. occasionē capio, id est, obserno tempus. Neut. (absol.

Καίρωσις. ιος. ἡ. &

Κάρυμα. ατος. τὸ. cōnexio staminis, fili.

Καίω. μ. αύσω. ν. κέκαυκα. accendo, aduro, adoleo. Hinc cauterium instrumentum, quo uitia insanabilia exuruntur in corpore. Actiu. accus.

Κάκαβος. ου. ὁ. cacabus.

Κακαηθία. ἀλαζονία, ἀπὸ τοῦ κακὰ δαίομαι, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακάστ. peiores.

Κακοηθία. malitia, improbitas.

Κακοηθικός. improbus, improbe uersutus, ad fallendum̄q; solers, Eustathio authore. Bud. Com.

Κακοήλιος. ου. ὁ. maleficus.

Κακίστατος. η. ὁ, ἡ. extremè malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitium, timiditas, ignauia, cum scilicet deseritur locus in acie.

Κακηγορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. maledico, peruerse dico. Actiu. accus.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia, uel potius

Κακία. ας. ἡ. uitium, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη actio iniuriarum ob maledictum, uitiositas, Cicerone interprete. Item scelus & maleficium. Interdum miseriam significat.

Καλλίμαχος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ καλλιμαχεῖν τὰ καλὰ μάχεσθαι, dictus est Callimachus.

Καλλίμορος. ου. ὁ. timens.

Καλύω. μ. ύνω. ν. υνα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accus.

Καλύμενος. infœlix, aduersa luna natus

Καλύνω. malefacio, maledico.

Καλυμός. οῦ. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. η. ὁ. superlatiu. pessimus, faci norosissimus.

Κακίων. ονος. ὁ, ἡ. comparatiu. peior.

Κακκάβη. ης. ἡ. perdix.

Κακκαβίζω. perdicum uox, caccabare, glocitare.

Κακκάζω. idem.

Κακκάοντες. dormituri, dormientes. Magis enim somni cupiditas, quàm tempus significatur, quòd uerbis istis in eo penè familiare est, sicut πολεμίζω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κάω, κᾶμαι, & poëtice κακκάω, κακκήσω. ουτε.

Κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Aristoph. Pace, ἀλλ' ἦ μὴ κάκκης τὴν εἰρήνην ἔχων.

Κακόβας. infauste pubescens.

Κακόβιος. ὁ, ἡ. mali uictus, id est duram uitam agens.

Κακοβουλία. ας. ἡ. peruersitas, malum consilium.

Κακογάμος. ου. ὁ. malus maritus.

Κακοδαιμονάω. μ. ήσω. ν. ηκα. insanio, malo dæmone uexor, malo genio dissor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Neut. absol. (sum.

Κακοδαιμονία. idē, malus & contumax

Κακοδαιμονία. ας. ἡ. infœlicitas.

Κακοδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infœlix, malus genius. Bud. Com.

Κακοδεκτέω. male accipio.

Κακοδοξία. ας. ἡ. infamia.

Κακόδοξος. habens malam existimationem.

Κακοήμων. miserè uestitus.

Κακοίπεια. ας. ἡ. blasphemia, obtrectatio, sermo uitiosus.

Κακοεργός. maleficus, iniurius.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruersa imitatio, quoties insciè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti si quis male affectans atticissmum, ieiunus euadat & aridus: si quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλος. ὁ, ἡ. &

Κακοζήλης. cacozelus, id est, imitator ineptus.

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peruersitas.

Κακόηθες. τὸ. mala & inueterata consuetudo. Vnde Iuuen. Satyr. 7. laqueo tenet ambitiosi Consuetudo mali, tenet insanabile multos Scribendi cacoëthes, et agrom corde senescit.

Κακοήθημα. ατος. τὸ. nequitia.

Κακοήθης. ἡ. genus carcinomatis, ut scribit Celsus.

Κακόηθης. ους. ὁ, ἡ. malignus, morosus, homo parum bene moratus.

Κακοηθίσασθαι. deprauandum est.

Κακοθλιᾶν. infœlicem esse.

Κακόθρους. ὁ. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοίλιον. infœlix Ilium.

Κακοκοιτίτης. ὁ. ὁ. cubicularius.

Κακόκνημος. macilentus, ob uictus tenuitatem. (pennis.

Κακοκόπτερος. uolatu debilis, inualens

Κακολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico.

Κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Κακολογικόν. uituperationum genus.

Κακόλογος. ου. ὁ. maledicus.

Κακομαχέω. improbè pugno, ac subdole & tergiuersabunde.

Κακομήτης. mali consilij.

Κακομήχανος. idem.

Κακόνοια. ἡ. maleuolentia.

Κακόνομος. ου. ὁ. prauis moribus.

Κακόνους. ου. ὁ. maleuolus, controuersiosus.

Κακόξενος. ου. ὁ. qui neminem hospitio excipit.

Κακοπαθήτος. ὁ. ἡ. male sentiens.

Κακοπάθεια. labor, calamitas.

Κακοπαθῶν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Κακοπινέστατος. corruptissimus, malignissimus, κακοφυσικώτατος, sordidissimus. Superlatiu. à

Κακοπινής. malus, temulentus.

Κακοπλοία. ἡ. uersutia.

Κακοποιός. qui male agit, nocens.

Κακόποτμος. infœlix.

Κακόπους. δος. depes, apes, pedibus degenerans.

Κακοπραγῶν. malè ac infœliciter affici, κακοτυχῶν.

Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduersa.

Κακοπραγής, &

Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, dolosus

Κακοβέβουλία. ας. ἡ. malum consilium.

Κακορρήμων. ονος. ὁ. maledicus.

Κακορροθέω. maledico, conuicijs infestior. Aristoph. Thesm. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

Κακός. ὴ. ὸν. timidus, malus, uitiosus, ingratus. Anceps dictio est, & ad afflictionem, & ad improbitatem. τὸ κακόν, maleuolentia.

Κακόουργος. noxius.
Κακοσμήτως. improbe & torue inſpiciens.
Κακόσιτος. faſtidiens cibos.
Κακοστόμαχος. ſtomachum ledens.
Κακοσχολῶ. μ. ἰσω. σ. κκα. conuicior, maledico. Neutr. datiuo.
Κακοσυνθήκια. ας. ἡ. malum fœdus.
Κακοσχολία. inutile otium.
Κακόσχολος. ς. ὁ. malis artibus deditus, otio male utens.
Κακοτεχνῶ. adultero, doloſe & fraudulenter uerſor circa aliquam rem. Accuſ.
Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominum inuenta, maleficium. Bud. Com.
Κακότεχνος. ς. ὁ, ἡ. maleficus, malignus.
Κακοτεχνῆται & κακομήχανοι ſunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur.
Κακότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.
Κακοφροσύνη. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium.
Κακόφρων. ς. ὁ. improbus.
Κακοφορῶμαι, &
Κακοφορῶ. male nutrior, parũ alimenti accipio.
Κακουχῶ. aduerſa fortuna utor.
Κακουργῶ. μ. ἰσω. σ. κκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, doloſe in meo munere uerſor. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Κακούργημα. dolus malus, cum quis doloſe in ſuo munere uerſatur, Demoſthen. licet etiam omne ſcelus ſignificet.
Κακουργία. ας. ἡ. conatus malus, ſubdolum & meticuloſum maleficium, ſicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.
Κακοῦργος. ς. ὁ. maleficus, facinoroſus, perditus, πονηρὸς, ἀνόσιος.
Κακοπάθημα. μ. ἁσημ. σ. ημα. laboro, triſtor in dicta, crumenas patior.
Κακοπάθεια. imbecillitas, neglectus.
Κακοπαθήμενος. afflictus.
Κακόφημος. omne infauſtum.
Κακοφυΐα. mala indoles, ingenij & naturæ corruptio.
Κακόχαρτος. ς. ὁ, ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.
Κακοχρᾶος. improbus.
Κακοχρόα. decoloratio, malus color corporis.
Κακοχρόω. malo colore ſum.
Κακόχροος. ς. ὁ. colore ignobilis.
Κακοχυμία. ας. uitiatus corporis.
Κακόχυμος. υ. malos humores gignens.
Κακόω. μ. ὁσω. σ. ωκα. uexo, malo afficio, affligo. Accuſ.
Κακώσομαι. malus euado.
Κακχάζω. cachinnor.
Κάκχαρτος. Lætabundus.
Κακχάω, pro κατακχάω. deſtruo, confundo.
Κακῶς. malè, uitioſè, miſerè. Aliquando pro uix, ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις. ιος. ἡ. uexatio, afflictio, & actio quædam forenſis.
Κακωτικὸς. ὴ. ὸ. infeſtus.
Καλαβάίζω. irrideo.
Καλάβιγξ. ιγγος. ἡ. pedum, uirga paſtoralis, καλαύροψ.
Καλαβώτης. piſcis quidam, & lacertus.
Καλαθὶς. ίδος. ἡ. &
Καλαθίσκος. ς. ὁ. calathiſcus, quaſillus, & genus ſaltationis.
Καλαθοειδὴς. ὲς. ὁ, ἡ. qui figuram calathi habet.
Κάλαθος. υ. ὁ. calathus. Proprie ſportula, ubi λάνα, id eſt tinctas lanas reponebant, ſed ad triticì, uuarum, & lactis uaſa translatum eſt.
Καλαμαγρωστὶς. ἡ. arundinaceũ gramẽ.
Καλαμαία. ας. ἡ. genus locuſtæ in ſtipulis naſcẽtis, quæ & μάλης appellatur.

Καλαμέω

Καλαμᾶσθαι. colligere ſpicas poſt meſſores.

Καλαμαύλης.ου.ὁ. qui ſtipula ſeu calamo canit. Cæl.lib.7.ca.20.

Καλαμεύτης.meſſor.

Καλάμη.ης.ἡ.ſtipula, culmus.

Καλαμηφόρος.τὸ καλαμᾶδη.

Καλαμοθέρμα.ατος.τὸ. meſtis, ſpicarum inciſio.

Καλαμιστρίς. ίδος.ἡ.ſpicilega.

Καλαμίσκος.acus quibus mulieres in cõponendo capillo utebãtur, quia olim ex arundine fieri conſueuerunt. Latini calamiſtra uocant.

Καλαμίνθη, uel καλαμίνθη.ης.ἡ. nepita herba.

Καλάμινος.η.ὁ. arundineus.

Καλαμίς. calamiſtrum, fiſtula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piſcatoria.

Καλαμίσκος.ου.ὁ. parua arundo.

Καλαμοφθόγγος. arundine canens. Panos epitheton.

Κάλαμος.ου.ὁ. arundo.

Καλαμώδη.τὰ. arundineta.

Καλαμῶμαι.ſpicas lego.

Καλάσιρις. ueſtis linea ad talos demiſſa, Aegyptijs & Perſis in uſu.

Καλαῦριζω.delicior, τρυφῶ, ἱμπίπλαμαι.

Καλαύροψ. uirga paſtoralis in ſummo repanda.

Καλίσσω, &

Καλέω.μ.καλέσω.υ.κέκληκα.uoco. Interdum poſtulo, peto. Interdum inuoco & imploro, Herodia.li.7.Acc.

Καλιά.ᾶς.ἡ.nidus. Translate domus.

Καλίας.ά̃δος.ἡ.tugurium.

Καλίδρα.caldris.

Καλίζω.μ.ίσω.υ.ικα.καλίω.

Κάλινα.τὰ. lignea.

Καλινδέομαι.μ.ήσομαι.υ.ημαι. uerto, uerſor, aſſiduus ſum.

Καλινδίω.μ.ίσω.υ.ικα.uoluto. Accuſ.

Καλιόν.caſa.

Καλίς ſecuris.

Κάλλαιορ.ν.τὸ.criſta, galli gallinacei barba.

Καλλίευον.ε.τὸ. lilium, à pulchritudine ſic dictum.

Κάλλη.τὰ. flores, ueſtes purpureæ, genus tinctiuræ.

Καλλιβλέφαρον. ου. τὸ. medicamentum quo fucantur, ornanturq; palpebræ.

Καλλιγραφία.ἡ.ſermonis lepor, dicendi lautitiæ, uenuſtus ſtylus, elegantia, eloquentia.

Καλλιγράφος.ου.ὁ. librarius.

Καλλιγραφῶ.pulchrè ſcribo & elegãter.

Καλλιγύναικα. πλῶ. pulchras habentem mulieres.

Καλλίδρομον.ου.τὸ. uia cũ recto tramite, cacuminis nomen apud Plutarchũ.

Καλλίλαιος.η.ὁ frugifera olea.

Καλλίπεια.uerborũ ornatus et ſplẽdor.

Καλλιπίω.μ.ίσω.π.ικα.ornatè, elegãter & compoſitè dico. Neut.abſol.

Καλλίργον.affabre factum.

Καλλιργῶ.uenuſtè & affabre facio.

Καλλιρίομαι, &

Καλλιρίω.μ.ίσω.π.ικα. lito, ſacra facio. Datiuo.

Καλλίγημα.ατος.τὸ.uictima, cõſecratio

Καλλικαρπῶ.καλῶς καρποῦμαι.

Καλλικαρπώτατος. fructu beliſſimus.

Καλλικλαδος.concinnus.

Καλλικολώνη.locus quidã amœniſſimus iuxta Simoenta dijs ſacer.

Καλλικόμης.ου.ὁ. habens pulchras uittas.

Καλλικύριοι.οἱ.exulum ſerui Syracuſij dicebantur, agricolationem exercentes.

Καλλιλογία.τὸ καλλιπέπ.

Κάλλιμος.η.ὁ. pulcherrimus.

Καλλίνικος.ου. uictor egregius. Sic dictus eſt Hercul.ob illuſtres uictorias.

Καλλιπάρηος. ου. ὁ. Bœotice pro καλλιπάρ-ρηος. pulcher genas.

Κάλλιπι, pro καλάμῃ.

Καλλιπίδης. ου. ὁ. Callipedes tragœdiarum hiſtrio.

Καλλιπλόκαμος. ου. ὁ. habens pulchrũ crinem.

Καλλίπνοος. ſuauiter ſpirans.

Καλλιπρόσωπος. pulchra facie.

Καλλίπυγος. ου. ὁ. pulchre turritus.

Καλλιρίθρος. ου. ὁ. pulchriſluus.

Καλλιρρημοσύνη. magniloquẽtia, iactantia, uenuſta oratio.

Καλλιρρόη. ης. ἡ. fons fuit Athenis, quẽ etiam ἐννάκρουνον & eſt dictus.

Καλλίρροος. ου. ὁ. pulchre fluens.

Καλλισθένης. ους. ὁ. Calliſthenes.

Καλλισθενής. ους. ὁ, ἡ potens.

Κάλλιστα. optime.

Καλλιστεῖα. τὰ. certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia, in templo Iunonis.

Καλλιστεῖον. τὸ ἀριστεῖον, hoc eſt, præmium optimi & pulcherrimi, uel honeſtiſſimi. Bud. Com.

Καλλιστεύω, dicitur ut ἀκουστεύω, genitiuo πρὸς iungitur. Et καλλιστεύσασα, quæ præſtantiſſima forma prædita eſt.

Κάλλιστος. ου. ὁ. optimus.

Καλλίσφυρος. ου. ὁ, ἡ. pulcher calcanea.

Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optime fabricauit.

Καλλιτεχνία. ας. ἡ. pulchritudo artis.

Καλλίτριχος. ου. ὁ. reddens capillos pulchros.

Καλλιφθόγγος. eloquens, ſplendidus.

Καλλίχοροι. ſcrophæ, fœcundæ prolis laudabiles.

Καλλίων. ονος. ὁ, ἡ. pulchrior.

Καλλιονίσιον. proſperioris augurij.

Καλλίονυμος. pulcher nomine, piſcis quidam & membrum pudendum.

Καλλολὶς. Apollinaris minor.

Καλλονή. ῆς. ἡ. ſpecies, id eſt pulchritudo

Κάλλος. ους. τὸ. pulchritudo, unguentũ, ueſtis purpurea, lana tincta, flos.

Καλλυόμαι. nitide & eleganter me habeo, decore conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, καλλωπίζομαι. Bud. Cõ.

Καλλωπιστὴς. ornator, tonſor.

Κάλλωπρον. redimiculum, ſcopa, & omne inſtrumentum comptorium, ut ſi dicas, κτενίον κάλλωπρόν ἐστι τῶν τριχῶν. Bud. Com.

Καλλωπῶ. uerro, como, honeſto, uenuſto. Bud. ibidem.

Καλλώνυμος. ὁ, ἡ. καλλόνυμος.

Καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo. Xenoph. σὺν ὑπερηφανείᾳ, ἅτε τὰ ἄκρα τῶν ἱερῶν, ὅταν καλλωπίζηται, de equo feroci. Item plauſum & gloriam capto aut aucupor, Plut. Ponitur & pro ἐπιδείκνυμι, id eſt ornatum oſtento, Plat. in Prot. In Sympoſ. Platonis pro ornor & excolor. Datiuo iung. Bud. Com.

Καλλωπίζω. μ. ἴσω. ν. ικα. accuratè orno, honeſto, iacto. Aeliu. accuſ.

Καλλώπισμα. ατος. τὸ & Καλλωπισμός. ὁ. ornamentum, cultus, elegantia.

Καλλωπιστὴς. ὁ. laſciuè ſe ornans, cultus, & elegantiæ in ueſtitu nimium ſtudioſus.

Καλλωπιστρία. ας. ἡ. comptrix.

Καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honeſtas.

Καλοκαγαθὸς. ὁ. probus.

Καλοπατέω. ligna ſcindere, ſcenas ſtruere.

Κάλον. ου. τὸ. lignum.

Καλοπέδιον. ου τὸ. calceamentum ligneum, ſoccus.

Καλοποιέω. μ. ήσω. ν. ηκα. bonum facio, adorno. Neutrum abſol.

Καλόπους. οδος. ὁ διὰ ξύλων, forma pedis, pes ligneus, calceamẽtum. Gal. ἐκ καλόποδι πάλαι ἐποίουν. Cal. lib. 6. ca. 38.

Καλός. οῦ. ὁ. honestus, pulcher, bonus, egregius. Cæl. lib. 13. ca. 7.

Κάλυν, pro ἐκάλουν. uocabant.

Καλπάζων, & Καλπᾶν. equum ad ingressum exultantem urgere. Vulgo callopare, de quo Bud. Com. Item, summis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπη. ης. ἡ. & Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. Est quoq; quod callopũ Galli uocãt.

Κάλπος. genus poculi.

Καλτίδιον. ου. τὸ. calceolus.

Κάλτος. ου. ὁ. genus calceamenti quo exercitando utebantur.

Καλύβη. ης. ἡ. tugurium.

Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta scena.

Καλυκίζω. floreo.

Καλυκόν. parua rosa.

Κάλυμμα. ατος. τὸ. tegmen, et genus retis.

Καλυντήρια. festum Athenis.

Κάλυξ. υκος. ὁ. bacca rosæ, id est rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur.

Κάλυξις. ornatus quidam è rosis.

Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmẽ, flãmeum sponsæ. Cæl. lib. 15. ca. 24.

Καλύπτω. μ. ὑψω. π. ψα. & aliquando καλύνω. tego, colo, id est orno. κατὰ μοῖραν καλύψαι, fato functus est, apud Platonem. Actiu accus.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον. ου. τὸ. funiculus.

Κάλως. ω. ὁ. funis, rudens, quo uelũ cõtrahitur, uel demittitur. ἀπὸ τ῀ καλᾶν.

Καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter. Καλῶς ποιῶν, meritò, Demosth. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει, sequente infinitiuo pro decet, cõuenit, ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Cõ.

Καλώστροφος. ὁ. ὁ. restio.

Κάμα. ατος. τὸ. labor.

Καμαξίς. ornatus, aut fistula mulierum crinibus cõtinendis. (palus.

Κάμαξ. ακος. ὁ. pertica, tibicen, fossa,

Καμάρα. as. fornix, zona militaris.

Καμαρόω. cumulo, cũ labore quippiam prosequor, congrego, uexor.

Καμαεὶς. muliebris ornatus.

Καμασλῶν. dicuntur ab Empedocle cõmuni notiõe pisces. Cæl. li. 14. c. 11.

Καμάσσω. concutere, uibrare.

Καματηρός. ὸν. ὁ. laboriosus, fessus.

Κάματος. ὁ. labor, defatigatio, morbus.

Καματώδης. ες. ὁ, ἡ. laboriosus, νοσώδης. (δης.

Καματῶν. laborans.

Κάμειρος. ὁ. ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Καμηλασία. camelorum productio. Huiusmodi munus institutũ erat impedimentis exercitus agendis & cõportandis in expeditionib. publicis.

Καμηλάτης. camelorum agitator & ductor.

Καμηλαύκιον. ὁ. τὸ. camelaucium, galerus. Cæl. lib. 4. ca. 18.

Καμηλίτης. camelarij, qui insidebant camelis macie, ut est apud Herodia. 4.

Κάμηλος. ὁ. ὁ. ἡ. camelus, iumentũ. Itẽ funis nauticus, & crassus, cui anchoram alligabãt. A similitudine cameli animãtis tortuosi. Cæl. li. 4. ca.

Καμηλοτὸς. ἡ. pellis cameli. (18.

Κάμιλος. ὁ. ὁ. pro κάμηλος, cũ pro fune nautico accipitur.

Καμινεύς. circa fornacem laborans.

Καμινία. ας. ἡ. fornacium usus.

Καμινὸς. ῆ. dativus est Homero pro καπνῷ sedente ad focũ, nigra & fuliginosa, uel uiribus & neruis fracta. ἀ κάμνω & ἶνις.

Κάμινος. ου. ὁ, uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Κάμματα.τὰ. ☞

Καμμαρίδες.αἱ.folia lauri in quibus placẽtas inuoluebant. Cæl.li.14.ca.10.

Καμμονία.ας.ἡ. uictoria quæ ad solam partem uadit.

Κάμμορος, pro κακόμορος.ον.ὁ.infortunatus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω, pro κατακαμύω.claudo oculos.

Κάμνω.fabrico, laboro, ægroto, patior, irascor, defatigatus sum, morior. κάμνω ἐν τῷδε, Male mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quasi testudinatio, caluæ ictus est, in quo ossis pars aliqua in testudinis & camerę formam susspẽsa relinquitur, altrinsecus à reliqua calua separata.

Κάμπος.flexuosus.

Καμπτοσίγωνος. Erimyt, quia peccantium genus flectat & corrumpat.

Καμπή.ῆς.ἡ. flexura, curuamen, poples, suffrago, id est flexura post genu.

Κάμπη.ης.ἡ. bruchus. Est autem insectium uillosum, quod hirsutam Columella appellat, Plin. erucam. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcũ arrependo curuatur.

Καμπυλότης.ητος.ἡ.inflexio, curuitas.

Κάμπιος.ον.ὁ.obliquus.

Καμπύρ.ῦρος.ὁ.flexus.

Κάμπτω.μ.άψω.ψ.αρχ.flecto. Accus.

Καμπύλη.ης.ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur. (ctere.

Καμπυλιάζω.τὸ κάμπτειν, στρέφειν. fle-

Καμπυλόγραμμον.ου.τὸ.quod curuis lineis informatur.

Κάμπυλον.τὸ.sagitta, curuum.

Καμπυλόρρινος.ου.ὁ. aduncum habens nasum.

Καμπύλος.η.ὁ.flexibilis, retortus.

Κάμυξ.theca, γναισοκομεῖον.

Καμψάκης.ου.ὁ.uas olearium.

Καμψιτίζω.barbarizo.

Κάμψις.ιος.ἡ.curuatura.

Καμψός.incuruus.

Κἄν.quamuis, & constituitur cum optatiuo. Neq; necesse est sermonem de præterito esse, sicut in ἄν, sed etiam, si tanquam de præsenti sit. Ab aliis quibus autem scribitur μετὰ σφραγῖδος τίνος, & tunc significat atq; adeò, uel etiam, constituitúrq; cum optatiuo & indicatiuo. Cum uerò significat εἰ ἄν, quòd si, uel sin, uel etsi, subiunctiuum poscit. Significat etiam saltem. Interdum potentialis particula est. Et quando sæpe geminatur in oratione, pro sine ponitur. Bud. Com.

Κἄν.ἠ.indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν ἀμὴ etsi, tametsi, si non.

Κἄν τί τοιοῦτον ἄρῃς. & si quid simile.

Κἄν, pro εἰ ἄν.

Κανᾶ.calathi.

Κάναβος.οι.fœtes riuo multiplici sparsi.

Κάναθρα.currus uiminibus cõnexus.

Κανάζω.perturbans.

Κανάστρα.promontorium Pallenæ.

Κανασκόπιον.τὸ.uasa quædam concaua.

Κάνασκρον.canistrum, testa, cochlea.

Κανταχέω.μ ήσω.ν.κα.resono. ἀεὶ τὸ κανὸν ἀχῶν. Neutr. absolut.

Κανταχή.ῆς.ἡ. crepitus, strepitus, clamor (mor.

Κανταχιά, & Κανταχιάζω, aduerb. cum strepitu, resonanter, crepitanter.

Κανταχώντος.οδος.ἡ.pedibus sonans, & per syluestris Gaza interprete.

Κανταχίζω.μ.ίσω.κα. resono, strepo, clamo, ploro.

Κανγοῦν.saltem.

Καναδάνας. Mercurius, aut Hercules.

Καναδορίζω.strata uestis utens.

Καναλίνα, ☞

Καναλιτάρα.

Digitized by Google

Καυδανάρι. ærea reponendis pretiosis uestibus.

Κάνδανος. ὁ. edulium ex lacte & melle confectum. Cæl. li. 14. ca. 56. Vel κάνδαυλος (ut alij scribunt) cibus ex elixa carne, & pane caseo & Phrygio cum aneetho, & pingui iure, idem li. 11. ca. 14.

Κάνδυς. υος. ὁ. candys, indumentū Persicum. Cæl. li. 14. ca. 15.

Κάνδυλος. ὁ. uersutus, latro.

Κάνεον. ὁ. τὸ. canistrum, lanx. Legitur apud Dionysium Κανίσι, canistris, in quinta declinatione.

Κανίω. occido, destruo.

Κάνναρος. ὁ. stolea, calathus.

Κανηφόρος. ὁ, ἡ. gerens canistrum, id quod facere puellæ nubiles cōsueuerant, hoc ipso Dianæ fidem facientes se uirginitatis pertæsas, cupientes exauthorari.

Καντάζω. tremere.

Κανθαρίς. ίδος. ἡ. cantharis uermis uiridis, in summitate ramorum fraxini & oliuæ nascens: cuius succus in uenas ingressus ut uenenum interimit. Vnde apud Ciceronē Epist. fami. li. 9. accipitur pro uenenata potione, Caius (inquit) cantharidas sumpsisse uidetur. Bud. in Annot. post.

Κάνθαρος. ὁ. poculum Liberi patris. Dicitur quoq; de scarabeo. Cæl. li. 5. ca. 5. & li. 14. ca. 60.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorū oculis circumponuntur. Aliqui cliuellas interpretantur. Apud Strabonem Κανθήλιον cistam significare uidetur.

Καντήλιος. ου. ὁ. curuus, hebes, tardus, asinus prægrandis. Cæl. li. 4. ca. 16.

Καντία. sporta.

Καντίς. asinus, asina.

Καντίς. ὁ. ferrum quo rotæ extremitatæ uinciuntur. Item hirquus, hoc est angulus oculi, canthus, Galen. Cæl. li. 7. ca. 3.

Κάνθος. ου. ὁ. Canthus, uiri nomen.

Κάνθων. ωνος. ὁ. asinus.

Κάννα. ης. ἡ. canna, stolea.

Κάνναβος. ὁ. ὁ. cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;. Vnde graciles & macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κανονίας. erectus, & uentre contracto.

Κανονίζω. μ. ίσω. π. ικα. regulo, ad regulam examino. Accus.

Κανόνια. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.

Κανονικός. ὁ. ὁ. regularis. Et Κανονικοί, uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando partes, longeq; ratas maximè rationi asscribūt. Cæl. li. 3. ca. 11.

Κανόνιον. libellus.

Κανοῦν. οῦ. τὸ. Κανίον.

Κανών. όνος. ὁ. regula, canon, lorum scuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula supra lancem, æquilibrium indicans.

Κανωνίς. pingendi instrumentum.

Καπηλαί. caupones, præsepia.

Καπάνη. ης. ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cæl. li. 3. ca. 41.

Κάπετος. ου. ὁ. fossa, conditorium, sepulchrum.

Κάπη. ης. ἡ. præsepium. (na.

Καπηλεῖον. ου. τὸ. caupona, id est. aber-

Καπηλία. mercatio.

Καπηλεύω. μ. εύσω. υ αικα. cauponam exerceo, ad quæstum abutor re quapiā, cauponor. Neutr. absol.

Καπηλικός. ὁ. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς. fraudulenter, dolosè, per imposturam.

K A.

Καπηλὶς. ίδος. ἡ. caupona, id est mulier.

Καπηλεῖτης. ου. ὁ. tabernarius, qui cauponam subinde ingreditur.

Κάπηλος. insyncerum, ac dolo fraudéq; uitiatum, à cauponibus, omnia quæ flu metientibus, & uitiata pro syceris uendentibus. Vnde Aeschylus κάπηλα τεχνήματα cauponias & ludicras artes uocauit.

Κάπηλος. ου. ὁ. caupo, institor, tabernarius. παρὰ τὸ καπώπτειν ἢ πωλεῖν, id est à corrumpendo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀεὶ ἢ αὐτὸς πάλιν ἀγοράζων τὰ πωλῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Καπήλια. placentæ species, quæ etiam λαπύρια.

Κάπης. ητος. ὁ. κάπη.

Καπίθη. ης. ἡ. genus mensuræ duo semodia Attica capiens.

Καπίστριον. capistrum.

Καπιτωλιάδης. ου. ὁ. capitolinus.

Κάπνη. ης. ἡ. caminus.

Καπνία. ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ου. ὁ. fumosus.

Καπνίζομαι μ. ίζεμαι. π. ίσμαι. fumigo. Et

Καπνίζω. conuiuij gratia ignem succendo, & camino utor luculento. Cæl. li. 14. ca. 21.

Καπνίον. fumulus.

Καπνιστὸς. ὴ. ὸν. infumatus, fumigatus, ut τὰ ὑρία καπνιστὰ, Athenæo.

Καπνοδόχη. ης. ἡ. caminus, fumarium.

Κάπνομαι. sitfumigor.

Καπνὸς. οῦ. ὁ. herba fumaria, fumus. παρὰ τὸ καίω, τὸ πνέω.

Καπνοσφραντὴς. οῦ. ὁ. sordidus, ac parcus, quasi fumi olfactor. Cæl. lib. 14. ca. 21.

Καπνώδης. ους. ὁ, ἡ. fumosus, fumidus.

Κάπος. spiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, et primum germen.

Καπρίον. per campũ, κατὰ τὸ πεδίον.

Καπρόω. μ. ώσω. π. ωκα. concito ad luxuriam, apto, siue excito ad coitum. Et proprie dicitur de porca aprum appetente, sicut ταυρόω de boue taurũ.

Κάπρια. sunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία. apria, quæ scrophis excidituꝛ cum castrantur, uirus suũm, quale equorum hippomanes. (rem.

Καπρίζω. de suibus concitatis in Vene-

Κάπριος. ὁ. ὁ. rostratus, aper.

Καπρίσκος. piscis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Itẽ piscis species Acheloio fluuio peculiaris. Et morbus quidam apũ.

Καπρῶν. subare, lasciuire, hircissare.

Κάπτω. μ. άψω. π. αφα. auide uoro, comedo, suscipio, καταπίνω. Neut. accus.

Καπύη. ης. ἡ. Capua. (καπρίων.

Καπυρὸς. οῦ. ὁ. feruens, æstuãs, exustus,

Κάπυς. υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καρφολὰς. ὁ. uastatus.

Κάρ. ρός. ὁ. Car, hoc est aliquis è Caria, & seruus, quòd hæc gens, proposita mercede, nõ dubitaꝛit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. Attice, uel κάρη Ionice, &

Κάρη. ᾶτος. τὸ. caput. Apocope auctẽ est, pro κάρηνον.

Καράβιον. ὁ. τὸ. nauicula.

Κάραβος. ου. ὁ. carabus piscis, ἔνυδρα, locusta, taurus, insectum, scarabeus.

Καραβίδια. τὰ. quæ sunt locustacei generis, locustæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. κα. expecto, observo scopum negotij, spectо caput alicuius rei. ἀπὸ τῆς κάρα. Accus.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. κα. caput amputo. Accus.

Καράτομος. ου. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus rustici. Vnde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρδάω, &

Καρβαίνω. παραπῶς loquor, & barbarè. Eraſ. Chil.

Κάρβαλος. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti Barbari milites, Pauſ. Item impij, Dionyſ. Cæl. li. 10. c. 1.

Καρδαμίζω. naſturtior, ſapio, acri ſum ingenio, Ariſtoph. Eraſ. Chil.

Καρδαμίς. ίδος. ἡ. ſpecies naſturtij.

Καρδαμογλύφος. uide Eraſ. prouerb. Cumini ſector.

Κάρδαμον. ου. τὸ. naſturtium, quaſi καρδιάδαμον. nam calore & acrimonia ſua caput tentat. Κάρδαμα βλέπειν, acutum cernere.

Καρδαμύσσω. conniuere.

Καρδία. ας. ἡ. cor, oſtium ſtomachi, ſiue ſtomachus ipſe. Item Cardia regio.

Καρδιακός. morbus in ore uentris eſt.

Καρδιαλγία. ας. mentis triſtitia, dolor cordis.

Καρδιοβολεῖσθαι. triſtari.

Καρδιογνώστης. ου. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιόσπαστον. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, cordiuus, Polybeo Laſcare interprete.

Καρδιωγμός. οῦ. ὁ. dolor ſtomachi, croſio ſtomachi, fames.

Καρδιώσσειν. nauſeare, ſtomacho morderi, fameſcere. Ex καρδία, quod ſtomachum ſignificat.

Κάρδοπος. ου. ὁ. arca panaria, uas magnũ, in quo panis pinſitur, quod etiã μάκτρα dicitur. Et mortarium, Nicand.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eraſ. Chil. (tas.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauedo capitis, ebrie

Καρηβαρικός. ἡ. όν. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. ν. κα. capite crinito ſum. Homerus Græcos hoc nomine uocat, quaſi τὰς κεφαλὰς καμῶντας ἀνθράκι χάλυβι, τῇ τροφῇ.

Καρλίν, uel κάρλινος. ου. τὸ. caput, uertex, ſummitas.

Καρπαίτης. uappa, hoc eſt uinum abiectum, ac nihil redolens.

Καρπμός. motus, pes.

Καρπατίδης. ου. genus ſaltationis in honorem Dianæ. (cellus.

Καρίδιον. ν. τὸ. ſquilla parua, hoc eſt cã

Καρίζω, uel καρικάζω. Caricè loquor.

Καρικόν. uile, exiguum.

Καρύα. ας. ἡ. nux, arbor. (ſquilla.

Καρίς. ίδος. ἡ. caneri marini genus,

Καρισί, aduerb. Caricè, Carica lingua.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρκαρε. commouebatur.

Καρκαίρω. ſono, ſtrepo.

Καρκίνος. ν. ὁ. cancer animal, & morbus, & forceps fabri.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cũ dolore uehementiſsimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Sueto. in Auguſto.

Κάρμηλος. ν. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuerſatione inſignis.

Κάρνια. τὰ. feſta Apollinis inſtituta propter interfectum Carnum quendam uatem. Cæl. li. 5. ca. 27.

Κάρνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώθην. π. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.

Καρρότερ. à præſtantiore ſiue potiore. καρρὸς enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. grauis ſors, ſopor, crapula, capitis grauedo. à κάρη caput.

Καρόω. μ. έσω. π. ωκα. perturbo. Accuſ.

Καρπῶα. ludi genus.

Κάρπαλιμος. ν. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. ſubitò.

Καρπάλιον. κάρηνον.

Καρπαζωλῶσι. diſpergi.

Καρπόω. μ. ώσω. π. ωκα. colligo, poſſideo. Accuſ. Halicar. li. 6. πασὰς χράσεις καρπώσεται γῆ &.

Καρπίζομαι. τὸ καρποῦσθαι, καὶ τοὺς καρποὺς ἀποφέρεσθαι, προσοδεύεσθαι. Bud. Com. Vnde καρπιζόμενα appellat Theophraſtus ea ſemina, quæ terrã exhauriũt, & extenuant, quæ etiam defrugare terrã à Latinis dicuntur.

Καρπίζω. irrigo, fœcundum reddo, fructus colligo, fruor.

Κάρπιμος. ε. ὁ. fructifer. (tio.

Καρποφορία. ας. ἡ. fertilitas, fructifica-

Καρπόφορος. ε. ὁ. fœcundus.

Καρποφορῶ, &

Καρποδοκῶ. fructum fero & profero. Bud. Com.

Καρποδάκτυλος. pedis articulus.

Καρποί. οἱ. brachialia.

Καρπολογῶ. τὸ καρποῦμαι, fructum lego, & decerpo. Bud. Com.

Καρπομανής. ſatietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. όσομαι. ν. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, aſſequor, utor, fruor, ut ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι, Demoſth. Eſt etiam exhaurio, & conſumo fructum alicuius prædij & reditũ. Demoſth. τὴ καρπωμένην τὰς τῶν χωρίων οἰκίας, de matre Aeſch. Item fructum elicio, fructuoſum facio, ut καρπώσασθαι ἐνιαυτὸν, fructũ in annum elicere, Theoph. Vnde & καρπώμενος τῷ σχολῇ, fruor otio, Syneſ. Bud. Com.

Καρπός. ῦ. ὁ fructus. Vnde καρπῆ δίκη, actio aduerſus eũ, qui fructibus noxam intuliſſet. Item iunctura manuum. quidam manũ & cauum manus interpretantur.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus ueſcũtur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρποφόρος. ον. ὁ, ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω. καρπόομαι.

Κάρπωμα. ατος. τὸ. oblatio, ſacrificium, lucrum, genus, ſemen, munus.

Κάρπωσις. εως. ἡ. idem.

Κάρρα. urbs Arabiæ.

Κάρρονες. οἱ. meliores, fortes, præſtantiores.

Κάρρον, pro κατὰ ῥόον. Alibi καρρίον.

Καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, doloſè.

Κάρτα. pluſquam ſatis, pluſquam ualde, pro λίαν. Sophocles, τὸ μὴ φρονεῖν ἥδ' πάρτ' ἀνάνδρωσιν βροτοῖς. Ἡ κάρτα, maximè, modus eſt affirmandi.

Καρτάνω. ualeo, uinco.

Κάρταλος. ὁ. cartallus, caniſtrum.

Καρτερία. μ. ήσω. tolero, ſum tẽperatus.

Καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, conſtantia, temperantia.

Καρτερικός. ἡ. ὁ. tolerans.

Καρτερός. ἁ. ὁ. potens, præualidus, pro κρατερός.

Καρτερώνυξ, uel καρτερόνυχ. ὁ. qui robuſtos habet ungues.

Κάρυ. genus ueſtis, bos apud Cretenſes & famulus.

Κάρυσσε. υ. ὁ. pro κήρυσσε.

Καρωμυκτής. οῦ. ὁ. deriſor, χλευαστής.

Κάρυος, pro κράτος. ους. τὸ. ἰσχύς.

Καρύς. confus.

Καρυόω, pro κρατύνω. μ. ωσω. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiu. accuſ.

Καρύα. ας. ἡ. nux arbor, caſtanea.

Καρυαλγέω. ε. capitis dolore grauati.

Καρυβαρῶμαι. grauatus capite.

Καρυβομῶ. præ ſomitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.

Καρυκάω. turbo.

Καρύκη. ας. ἡ. & Καρύκημα. ατος. τὸ. cibus cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Καρυάω.μι.ἄσω.τ. ακα. facio & tracto gulosa, condio. Neutr. abs.

Καρύδιον.ου. ius quoddam condituum, sicut καρύκημα. Luci. καρύδιον ἡδύσμα ἀνατλίων. Id est (inquit Cæl.) suffertū habens barbitium caryca. Dicitur & uenter. Legitur & καρυκὶ pro condimento.

Καρύϊνος.η.ὸν. caryccinus color.

Καρυκεύω. transferitur ad orationē à conuiuio, sermonem uarijs modis exornare, scita uerborum uarietate orationé excolere. Cæl. li. 14. ca. 16.

Καρυάτιδες dicuntur Delphi, quòd uicinas circunecidentes, coquorum fungi officio uidebantur. Cæl. ibidē.

Κάρυον.η.ὸν. succus nucis.

Κάρυον.υ.ὸ. nux fructus. Κάρυα νοητικὰ, uel καλλικάρυα, nuces sunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικὰ, uel περσικὰ, nuces sunt quos Latini iuglandes uocant.

Καρύστιος. lapidis nomen.

Καρυτίζομαι. lætor, ἡδύνομαι.

Καρύωμα. placenta è nucibus.

Καρφαλέος.α.ὸν. aridus, resonans.

Κάρφη.ης.ἡ. stramen, siue fœnum, siue palea.

Καρφὸς. idem.

Καρφολογία.ας.ἡ. festucarum collectio. Recenset Galenus inter signa phrenescos.

Κάρφος.ους.τὸ. festuca, stipula.

Καρφόω, ῶ

Κάρφω.μι. ψω.π. φα. sicco. Actiu. aceuf.

Καρφώνη. nidus, dumetus. & κάρφωνες, pulli.

Καρφαλέος.α.ὸν. siccus, πρόγονος, detentus siti apud Homerum.

Καρχαρίας. canis marinus, & genus piscis.

Καρχαρόδους.οντος.ὁ. dens asper, uel dētes habens asperos, rotundos, acutos, & alternatim, ut leones, panthoræ, canes, & quicunq; piscium carnivori sunt.

Κάρχαρος.α.ὸν. asper, acutus.

Καρχηδόνιος.α.ὸν. Carthaginensis.

Καρχηδών.όνος.ἡ. Carthago.

Κάρωμα. mulcimentum, θώπευμα.

Καρχήσιον.ου.τὸ. carchesium poculi genus, antenna.

Καρχάδης. asper.

Κάρων. genus leguminis.

Κάρος. stupor, & quædam priuatio sensus.

Κάρωσις.εως.ἡ. sopor, nimia ebrietas.

Καρωτικὸς.ἡ.ὸν. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo sunt, quòd in illis fiat amplius compressus, κάρος. Cæl. li. 2. ca. 41.

Καβαβάλλω. conuiciari. Aristophan. Equit. καβαβάλλω τὸν ὑπὸ πίλῳ στρατηγόν.

Καβαβάς.άδος.ἡ. scortum. unde

Καταβάσιον, seu καταγώγιον. lupanar.

Κάβη.η.ὸν. amicus, habitatio.

Καταύρα. scortum, καταυρὶς, πόρνη.

Καταύριον. lupanar.

Καταύτης.ὁ. scortator.

Κασία.ας.ἡ. casia, species aromatis, quā Hebræi etiā catzia appellant. Psal. (44.

Κασίγνητος.η.ὸν. soror.

Κάσις.ιος.ὁ. & Κάσις.ιος.ὁ. frater, patruelis, cognatus.

Κακκαλίζω. ad risum moueo. (neus.

Κασσίς. parmus digitus.

Κασσαλάω. cōuicijs incessam, obiurga

Κασσίπυρος.ἡ. κασσανή. (bo.

Κασσιτερινὸς.νὴ. stanneus.

Κασσίτερος.ου.ὁ. stannum.

Κασσὼ. scortum, libidinosa.

Κασταλία.ας.ἡ. fons apud Delphos, unde musæ Κασταλίδες nominatæ.

Κάστανον. castanea nux, à Castano oppido.

Καταία. Magneſiæ urbs.

Κατεῖμα. τὸ genus canũ ſic appellatũ. ὅτι κάτωθεν ἐσθῆτι ὡὶ ἔχρω μάλιστα αὐτὰς ἀναφύεται, Xenoph. in Ven.

Κατόπτερμίλιος. Laconicũ erat, quo utebãtur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq; cõtemnerent.

Κάτοχος. genus coloris & tinctura ex conchylio ſeu purpura.

Κάστωρ. ορος. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber. παρὰ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrem id animal eſt.

Κατωγεῖον. οὖ. τὸ. proſtibulum.

Κατωνάκις. ίδος. ἡ. meretrix.

Κατ' ἄμφω. utrinque, utrobiq;.

Κατ' ἄνδρα. uiritim.

Κατ' ἀρχᾶς. initio.

Κατ' αὐτὸ. eodem tempore.

Κατ' ἐκεῖνο καιρὸ. eo tempore.

Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.

Κατ' ἐμὲ, καὶ τὸν ἐμὸν. quantũ in me eſt, pro uiribꝰ.

Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.

Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.

Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.

Κατ' ὀλίγους. ſeorſim, alij ab alijs.

Κατ' ὄρεσφιν. in montibus.

Κατ' ὀπίσω. poſtremò, à tergo.

Κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in cõſpectu, & in faciem.

Κατά. præpoſitio genitiuo iunctа ſignificat in, aduerſus, contra, κατὰ γῆς ὑπῆν, κατὰ πυρὸς ἴχειν, κατὰ ἀνέμου πλεῖν. Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeſchines, ὑπὲρ Κτησιφῶντος λῶ κατὰ τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως. Apud dialecticos ualet de, τὸ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt inſtrumenti nota, οἱ Ἕλληνες κατὰ τοῦτον, καὶ χλωρῷ, ἢ ὑπαιθρίῳ ἱερεύουσι, Luciã. Nonnunquam ἀπὸ, id eſt ab, apud poëtas. Homer. κατ' ὀϊστευτὴν καὶ ἀλκήν. Accuſatiuo iunctа ſignificat ſecundum, κατὰ μετρίους ἀνθρώπους ἐγένετο. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, noſtris temporibus fuit. Item per, κατὰ τὰς ἀγυιᾶς. ut ad, circa, in, κατὰ φύσιν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nõnunquã ſubauditi ſolet, ut, ἰκνοῦμαι κτήσιν, pro κατὰ κτήσιν ἰκνοῦμαι. In cõpoſitione habitum dinũ affert, ut καταβαίνω, καταβρέχω. interdum maiorem ſignificãtiam, ut καταγιγνώσκω, καταθύω. Nonnunquam in malam partem accipitur, κακολογῶ.

Cum poſtponitur mutat accentũ, ut πάρεστιν κάτα, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter ἀμφὶ, ne accuſatiuus à ſuis eſſe uideatur.

Κᾶτα. deinde, pro κἄπειτα.

Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.

Κατὰ γένος, & κατὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud. Com.

Κατὰ γνώμην. propria ſponte.

Κατά δε. in hunc modum.

Κατὰ θεόν. ſubito, ex inſperato, diuinitus.

Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.

Κατὰ καιρόν. opportunè, cõmodum.

Κατὰ τὸν θεόν. pro deo. Bud. Com.

Κατὰ κεφαλῆς. in capite.

Κατὰ κράδης ἔλκει. funditus excidit.

Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.

Κατὰ λόγον. ad uerbum.

Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.

Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte cõcedere, ſecundum fatum, ſine (ut Vergil.) ut decuit, ritè.

Κατὰ νῶτα. à tergo.

Κατὰ πανὸς ἀπῶν. in uniuersum dico.
Κατὰ πόλιν. oppidatim. (re.
Κατὰ πόδας. pedetentim, per uestigia.
Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conspectu omnium.
Κατὰ σπουδήν. celeriter, festinanter.
Κατὰ τύχην, translatè pro in initio.
Κατὰ συμβεβηκὸς. accidentarie.
Κατὰ σφαγίων. per immolationes.
Κατὰ τὰ αὐτά. eodem modo.
Κατὰ ταῦτα pariter.
Κατὰ τάχος. confestim. (dicio.
Κατὰ τὴν ἐμὴν. mea sententia, meo iu-
Κατὰ τὸ ἐξῆς. deinceps.
Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum nostrorum memoria.
Κατὰ πρόχειρον. commodè, probè.
Κατὰ φυλὰς. tributim.
Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.
Κατὰ χηρὸν ἔδωρ, eam manûm lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, sicut post cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.
Κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.
Καταβαλμός. οῦ. ὁ. descensus.
Καταβαίνω. descendo. Neutr. absol.
Καταβολὴ. qui multorũ in se telorum iactus excepit.
Καταβάλλομαι. fundamenta iacio, primordia constituo, ut ναυπηγὸς ναῦν πρῶτον ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat. Et translatè Greg. ἡ μεγάλη θεῶ βουλὴ καὶ πρόνοια πόρρωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiam et argumenta rerum præstruit, & quasi fundamenta iacit. Vnde & proordiri, et præmoliri, auspicarique poni tur Theophr. de Caus. 1. Bud. Com.
Καταβάλλω. destruo, diruo, deijcio, abijcio, negligo, καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, dejectui habitus, neglectus, humi stratus, afflictus, demissus, hoc est sese deijciens & submittens, & mœstus, ut καταβεβλημένον φρόνημα, spiritus abiecti & demissi. Est etiam καταβάλλω, telis peto & obruo, Xenoph. Item demitto. Plut. καταβάλλειν ἰχνεῦν ὅς τινα τῶν παραπεπλεκμένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio semen. Est etiam soluo & pendo, ἀποτίνω, καταβίβημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menstruas pensiones uectigalium soluere, Demosth. Bud. Com.
Καταβαπίζω. μ. ἐσω. π. κα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accus.
Καταβαρύνω. degrauo.
Καταβάς. άντος. ὁ. descendens.
Κατάβασις. εως. ἡ. descensus.
Καταβάτης. descensor.
Καταβεβλακωμένως. segniter, dissolutè. Bud. Com.
Καταβεβρώκως. comestus, absumptus.
Καταβοῦς. οἱ. saucij.
Καταβιάζομαι. supero. Depon. accus.
Καταβιβάζω. μ. άσω. π. κα. deduco, deprimo, reuoco, subduido. Actii. acc.
Καταβίωσις. εως. ἡ. tenuis uictus, repressio uitæ.
Καταβλακεύω. μ. εύσω. π. κα. torpeo, inutilis sum, expono malignè, contemno. Neutr. absol.
Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accus.
Καταβλύζω. deuoro.
Καταβλύω. despicio.
Καταβλήματα. τὰ. aulea in scena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.
Καταβλητέον χρή. restituendum est debitum.
Καταβλώσκω. oboriar, peruenio.
Καταβοή. ῆς. ἡ. & (rela.
Κατάβοησις. εως. ἡ. clamor, clamatio, que
Καταβολὰς. rámus.
Καταβολὴ. ῆς. ἡ. cõstitutio, successio, solutio. τῶ fundamentũ et molitio ἀπὸ

καβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Ephes. 4. κατάβασις nostra, id est anchora fundamentum diuinum, solutionem & quietem accessionis & impetus febris. Ἀναβάλλω pro pendo. Metaphora sumpta ab eorum similitudine, quibus statis diebus in orbem redeuntibus certas summas pecuniarum dependere solenne est, ut sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνούντων. Bud. Com.

Καταβόσκομαι. depasco.

Καταβύσσω. v. ὑ. nutriens capillos, crinibus tectus, crinitus.

Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.

Καταβρυκῶ. irrideo.

Καταβραβεύω. in capiendo brauio aliquem circumuenire, & quasi contrà præmiare, & tuam initiam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.

Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo post.

Καταβρίχω. μ. ῖξω. π. ιχα. irrigo. Accu.

Καταβαίω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Acc.

Καταβρεχθίζω. deuoro. nam βρύχω & guttur est.

Καταβρίζω. μ. ῖσω. π. ικα. præcipito. Accus.

Καταβόσκω. depasco. Neutr. accus.

Καταβυθίζω. demergo. (neut.

Κατάγαιος, siue κατάγειος. υ. ὐ. subterra-

Καταγαλάω. illustro. Actiu. accus.

Καταγγελεύς. έως. ὁ. annuntiator.

Καταγγελία. accusatio, conuicium.

Καταγγέλλω. annuntio, ut καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellū. unde κατάγγελος. Item accuso.

Καταγέλαστος. ὐ. ὁ. ridiculus, deridiculus.

Καταγελάω. derideo. Actiu. genit.

Κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus, risus profusus.

Κατάγνυμι. sum plenus. Neutr.

Καταγνύμι. aboleo, irritum facio.

Καταγωνιστής. ὁ. ἡ. athleta.

Καταγώνιος. polliceps.

Καταγηράσκω. senesco. Neutr. absol.

Καταγηρίσκω. cōterere acinos. Item coire Aristoph.

Καταγίνομαι. uersor, ut Cic. Nobis cum uersari iam diu non potest.

Καταγίω. adoleo. Depon. absol.

Καταγινώσκομαι. sum comprehēsibilis.

Καταγινώσκω. cognosco, intelligo, percipio, certus sum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Construitur aūt cum genitiuo & accusatiuo, ut καταγινώσκω σε θάνατου, multo te morte, καταγινώσκω σε βαιμίας, contemnote ut socordem, καταγινώσκω σου τόδε, Hoc de te iudico, & æstimo: uel conuersa constructione, καταγινώσκω σε φόνου, sicut Ouid. Parce tuum natem sceleris damnare Cupido. Καταγνωσθεὶς θανάτου, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio. Καταγινώσκειν ἑαυτῦ is dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factū ipse suum improbat. Bud. Com.

Καταγλαΐζομαι. suauiari. Aliquando conuiciari. Aristophanes Acharn. ψευδῆ καταγλαΐζεταί μου, Mendacia in me deblaterauit. Idem, ὅτι σοῦ τὰ σπουδαῖα καταγλωττίσομαι σιωπῇ: id est loquacitate tua personantē plenam & tacere, & uerbositate tua attonitam, & perturbatam. Gregorius τὸ καταγλωττίσαι appellat disputationem uerba exornata fundentem, uerbis nō ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres consectantem. Bud. Com.

Καταγλώττισμα. ατος. τὸ. &

Καταγλωττισμός. ὁ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, lasciuus suauium.

Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri,

bri, os fractum.

Κατηγνύω. frango. Actiu. accus.

Κατάγνωσις. damnatio, cõdemnatio, tũ ipse ratio, contemptus.

Κατηγοητέω. μ. ήσω. ω. ησα. præstigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorsum ducor, diuersor, hospitor, hospitio suscipior.

Κατηγόρηοι. οἱ. radices.

Κατηγορέω. id quod occultum est detego, secreta indico, κατασκοπῶ, κατοπτεύω.

Κατάγραπτος. ή. ὸν. descriptus, depictus, uariegatus, uariatus.

Κατηγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, designatio, lineamentum futuræ picturæ, deliniatio, forma, figura. Est etiã centuriatio. Bud. Com.

Κατάγραφος. picturæ, colorum fucus.

Κατηγράφω. describo, delinio, depingo. Est etiam in decurias distinguo, & conscribo, ut κατηγραφότες στρατιώτας, conscripti & centuriati milites. Bud. Com.

Κατηγρῶ. comprehendit, destruit.

Κατηγυόω. eneruo, imbecillem reddo.

Κατάγχω. suffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. ω. χα. deduco, uoluo, filũ nendo deduco, Lucia. Item de mari ad portum nauigo, applico. Itẽ in patriã reduco, unde κατελήλυθοι, reduces. Inde fit, ut significet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accus. Bud. Com.

Κατηγωγή. ῆς. ἡ. diuersio, applicatio, reditus, ἡ ξυνία, καλάμαι, κάθοδος ἀπὸ νεὼς ναυείδα. Item sedes, ταμὸς, mansio, Herodo. Item sustentaculum, cui innitimur ascensuri. Herodo. μισοῦντες ἀνὴν ἀναβάσιος, ἐν ᾗ κατα γωγὴ ἐν τῶν ἀναβάσιος.

Κατηγώγιον. ου. τὸ. deductio, habitaculum, hospitium, παραδείσος, ταμεῖον, gymnasium, ludus.

Κατηγωγίς. ίδ. ἡ. indumentum mulie bre, fimbria.

Κατηγωνίζομαι. in luctã & prælio uinco, expugno, deuinco, παρ. Accus. fatiuo.

Καταδακτικός. libidinosus, Aristoph.

Καταδάπτομαι. consumo, lacero, & καταβιβρώσκω, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neutrum absolutum.

Καταδαρθόντος. οἱ. consopitũ.

Καταδεής. ἐστ. ὸν, ὁ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδείδω. metuo, terreo.

Καταδεικνύω. ostendo. Actiu. accus.

Καταδειλιάω. μ. ήσω. ω. ησα. timeo. Acc.

Κατάδενδρος. ον. ὁ, ἡ. plenus, & consitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. οῦ. ὁ. uinculum.

Καταδέχομαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Κατάδηλος. manifestè.

Κατάδηλος. ον. ὁ, ἡ. manifestus.

Καταδημαγωγέομαι, &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. ω. ησα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiã emereor. Accus. ut τοὺς ὑπερτοὺς κατεδημαγώγουν, Hos Pericles superãs populari gratia, Plutar. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. absumo, quæ sunt Reipub. deuoro.

Καταδημοκρατέομαι. in populum distribuere.

Καταδῄῶ. uastari, deprædari.

Καταδηρόομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accus.

Καταδικάζω. μ. άσω. ω. ασα. condemno. Dicitur de arbitro, καταδικάζω αὐτ

de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδιατάμνω & ὁ. ενικῶς τὸν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ἐφ᾽ ᾧ δικήτης κρίνεις. Bud. Com.

Καταδιαιτῶν. arbiter.

Καταδιαλύω. diuidere, καταμερίζω.

Καταδιίστημι. separo.

Καταδικάζω. μ. άσω. ν. σκα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζων, sed καταδικάζων ὁ ενικῶς τὴν κλῆσιν, ἢ καταδικαδῶσί τινα ποινῶς. Bud. Com.

Καταδικαδήσιμε. accusati in foro.

Καταδίκη. ν. ἡ. condemnatio, multa, accusatio. iudicatum Cicero uocat.

Κατάδικος. ον. ὁ. erarius, damnatus iudicio, obnoxius ἐ re iudicata, iudicatus.

Καταδιώκω. fugio.

Καταδιώκω. persequor. Actiu. accuf.

Καταδοκίωμι. existimor, & fuspicione opprimor. Bud. Com.

Καταδοκίω. μ. ήσω. ν. σκα. expecto, existimo.

Καδέδομαι. cantoribus comitatus fum.

Καταδοξάζω. opinor, fuspicor.

Καταδουλόω. μ. ώσω. ν. σκα. uel καδουλῶμαι pafs. reduco in feruitutem. Plutarch. καταδιαδῶ τὸν θυμὸν αὐτῶν, frangebat fpiritus eorum, & ad feruilem animi fubmiffionē eos deijciebat. Bud. Com.

Κατάδουπα. τὰ. cataractæ Nili.

Καταδουπέω. cum fonitu cado.

Κατάδουπος. ftrepitus, locus abruptus & præceps fluctibus.

Καταδραθάνω. obdormire.

Καταδρομαφόρα. falcati currus.

Καταδρομέω. μ. ήσω. ν. σκα. contrà curro. Neutr. abfol.

Καταδρομή. ῆς. ἡ. difcurfio, excurfio.

Κατάδρομος. ftadium in quo equites decurrere folebant imaginario prælio. Latinè decurforiū dici poteft. Bud. in Annot. (cuf.

Καδαφυράω. μ. άξω. ν. ξα. munio. Ac.

Καταδυναστάομαι. tyrannide & potentis cuiufpiam opprimor.

Καταδυναστόμενος. preffus à potentioribus.

Καταδυναστέω. μ. ήσω. ν. σκα. opprimo, βιάζω. Accuf.

Καταδύω. immergo, abfcondo, fubeo.

Καταδύομαι. mergo, occultor. Item confundor, φοβοῦμαι. Depon. abfol. & paffiu.

Κατάδυ. abfconditus, tectus.

Κατάδυσις. σεως. ἡ. luftrum ferarum.

Καταδυσωπῶ. pudefio. Lucian. flecto, perfuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.

Καταδύω. μ. ύσω. ν. υκα. ἀόρ. β. κατέδυν. demergo. Accuf.

Κατάδω, uel καταδάω. occino, cantu obftrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo, Herodo. Polyæ. Bud. Com.

Καταδωροδοκῶμαι. largitione & muneribus corrumpi & fuccumbere.

Καταέλλω. tectus, denfus. ab ἕω, quod eſt induo.

Καταέννυμι. tegebam. ab ἕω.

Καταζώννυμι. caſtrametor, iacio uallū.

Καταζωγρεφῶ. in alendis equis conſumo.

Καταζώστρα. caſtrametatio. (mo.

Καταζωννύω. circumcingo. Accuf.

Καταζῶστρα. lora, quibus ephippia, & alia equis alligantur.

Καταθαμβέομαι. perhorreſco.

Καταθαμβέω. ad ſtuporem uſq; miror.

Καταθάπτω. defodio.

Καθαθαῤῥῶ. audet, quaſi contra aliquē. nam κατὰ cōtrarietatē hic ſignificat.

Καταθάομαι. μ. άσομαι. ν. αμαι. conſpi-

cor, aspicio deorsum. Depon. accus.

Καταΐσ μυδρ αὐτῶν, id est μυδρ ἀπὸ τούτων ἰκτίζε. Bud. Com.

Καταΐττω. mulceo, decipio.

Καταθυμιαχάριν. refero gratiam.

Κατάθυσις. ιος. ἡ. propagatio, dilatio.

Καταθύω. discurro, decurro.

Καταθύω. acuo.

Καταθλάω. μ. άσω. w. ασα. cõfringo. Accus.

Καταθλίβω. uincere.

Καταθρασύνομαι. μ. ῦμαι. audax sum. Depon. absol.

Καταθραύω. μ. άσω. w. ασα. frango. Accus.

Καταθρίξω. percurrere.

Καταθρώσκω. desilire.

Καταθυμίω. μ. ίσω. w. ισα. consydero. Item animo cõcido & labasco. Accus. Bud. Com.

Καταθύμιος. ον. ὁ. animo placens, suauis, qui ex animi sentẽtia est, hoc est iucundus & gratissimus. Et κατάθυμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uersatur, ut Iliad. κ. ἐάφιλ, μηδὲ τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidem.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθύω μ. ύσω. w. υσα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accus.

Καταιάπτω. μ. άψω. w. αψα. destruo, demitto cum pernicie. Accus.

Καταβασίαι. ὰ. signa cælitus ad terrã demissa.

Καταβάτης. ου. ὁ. cognomentũ Iouis, ἀπὸ τοῦ καταβάλλειν τοὺς κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia φολόψεις, alia ἀργάτις uocantur.

Καταβατός, pro καταβάλος. peruius, accessibilis.

Καταγίζω. impetuose flare.

Καταγίς. ίδος. ἡ. procella, tempestas, impetus uentorum.

Καταδέομαι. ueneror. Depon. accùs.

Καταδεύω. cõburo, ardeo. καταδεύμενα, inquit Hesych. καταφλεγόμενα.

Καταδύω. uro.

Καταιλίσκω, & καταιλίσω. uerbero, corrumpo, damno afficio. Vnde καταιλισμός.

Καταινέτης. ου. ὁ. approbans.

Καταίνησις. ἡ. sponsio.

Καταίξ. κος. ἡ. turbo, procella. unde καταιγίδες.

Καταιόω. aspergo, καταιτάω. Accus.

Καταίρεσις. diuersorium, appulsio.

Καταίρω. descendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item solluo, abnauigo. ab ἄειρω, moueo.

Καταιχώσκω. μ. σῶ. w. χα. erubesco, confundor. Depon. absol.

Καταιχύω. μ. υνῶ. w. υχα. confundo, id est dedecore afficio, dedecoro, dehonesto, pudori & dedecori sum, uitiũ uel stuprum offero. Actiu. accus.

Καταικῶμαι. incuso.

Καταϊκτής. ὰ. genus galeæ humilis, & sine crista. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. Cassis Vallæ interprete.

Καταικανίζω. μ. ίσω. π. ισα. &

Καταικάω. occido, percutio. Accus.

Καταικήριον. periculosum, letale.

Καταικίζω. μ. ισω. w. αυ. α. cõburo. Accusatiuo.

Καταικαλέω. deuoco, allicio, accersio. Thucy. ἐπὶ μισητοῖσι καταικαλεῖ. Καταικαλῶμαι τὸν θεὸν, inuoco deum.

Καταικαθύω. ortho.

Καταικαλύμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Καταικαλύπτω. obtego.

Καταικαίνον. υ. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.

Καταίρα. in caput, secundum caput. Sic enim dicunt Attici pro eo, quod est ἐπὶ κεφαλὴν.

Κατάκαρπος. ον. ὁ. dives.

Κατακερῶ. demolior, corrumpo, marcesco, sicco.

Κατακής. libidinosa, ἀπὸ κάσου, quod uirile semen significat. unde κασίγνητος.

Κατακόσμα. ὦν. τὰ. infœlices, quæ ob flagitium domi manent, ignis supplicio dignæ.

Κατάκυσμα. ὄς. τὸ. ambustio.

Κατάκειμαι. iacio, accumbo, discumbo. Lucianus, ἅπτεται τῶν ἐπὶ τοῦ κατάκεισθαι νοσούντων, Siquis sodalium morbo decumbat. Ex quo κατακάται, iacent, posita sunt, sidunt.

Κατακείρω. detondeo.

Κατακλασμός. regio quædam est quã possident Lydi & Mysi, exusta arboribus, præter uitem. Illinc uinum affertur uirtute præstans, qui κατακλασμίτης οἶνος dicitur. Quidã hinc iocose Bacchũ κλασμίτην uocant. Cæl. lib. 4. ca. 19.

Κατακνησμός. prurigo libidinis uexor.

Κατακολάπτω. κατακοπῶ.

Κατακολασμός. ὁ. ὁ. species cantus quo in Pythicis ludis uti solebant, Pollucі.

Κατακωλύω. silentium impera.

Κατακεντῶ. pungo, uulnero.

Κατακράσις. ὁ. ὁ. temperatio, dilatio.

Κατακρυμάτιζω. μ. ίσω. σ. τικα. in minutas partes diuido, & redigo in nummos. Accus.

Κατακρημνίζω. μ. ίσω. σ. τικα. illudo, nugor.

Κατακρηνῶδω. asperum fieri.

Κατακυλίω. demulceo, perfuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino.

Κατακεκρυμμένος. ὁ. ὁ. interitus.

Κατακλάζω. simulare.

Κατακλάδω. συνκλάδω, comprehensum.

Κατακλάζω. μ. άσω. σ. κλα. frango, distorqueo, Lucia. Actiu. accus.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.

Κατακλείς. ἴδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunq; iunctura, & fori, transtra.

Κατακλειστός. ὸν. ὁ. clausus, abstrusus.

Κατακλείω. μ. έσω. σ. κλει. concludo, contineo. Interdum pro perorare. Actiu. accus.

Κατάκλησις. εως. ἡ. inuocatio.

Κατακλίνομαι, &

Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, discumbere iubeo.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακλινίτης. ὁ. qui sunt thori authores.

Κατάκλισις. discubitus.

Κατάκλιτρον. lectus, solium.

Κατακλύζω. μ. ύσω. σ. κλυ. demergo, inundo, irrigo. Actiu. accus.

Κατακλυσμός. οῦ. ὁ. diluuium, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.

Κατακλῶθες. accumulationes parcarum, siue congesta stamina parcarum.

Κατακλώθ. ὸς. fatum.

Κατακνίζω. in tenues partes atterо.

Κατακνίσμασι. μ. ίσομαι. σ. κεμαι. pator ritillationem.

Κατακνίσις. τερψις.

Κατακοιμίζω. sopio, mulceo.

Κατακοιμώμαι. μ. ίσομαι. σ. κεμαι. dormio, edormio, sopitus sum. Depon.

Κατακοιμιστής. cubicularius.

Κατακοιμῶ. μ. ίσω. σ. κα. sopio. Accusat.

Κατακοιμίζω. μ. ίσω. σ. τικα. ministro in thalamo,

thalamo, sum cubicularius.

Καταικολουθῶ. subsequor.

Καταικολπίζω. in sinum deflecti. Thucyd. τὴν καταικολπίσαι ἐς ἄγκυρον.

Καταικομβάω. aquis ingurgito me, urinor.

Καταικομβητής. ῆ. urinator.

Καταικομάομαι. assero.

Καταικομίζομαι. domum redeo.

Καταικομίζω. defero, deporto, domum reporto.

Κατάικομος. ὁ. densus.

Καταικόνα. destructio.

Καταικονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.

Καταικοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.

Κατάικοπος. ὁ, ἡ. furiosus, insanus. Ité defessus, labore confectus, Plutar. in Syl. Sic Diodo. καταικόπους appellat defessos pugnãdo, quibus ἀκίνητοι integri substituũtur. Bud. Com.

Καταικόπτω. μ. όψω. π. όφα. obtrunco, trucido, contrucido, cædo, concido, contundo, cum res aut homo minutatim discerpitur aut uulneratur. Vnde λύσι μοίρας καπέκοψα, duas acies fudit. Herodot. pro nummũ percutio accipit. Apud Theophrastum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reseco, significat.

Καταικορῆ. τὰ. ϛrebra.

Καταικορής. ὴς. ὁ. satur, molestus.

Καταικορμάομαι. scindere, comminuere.

Καταικόρρης. in faciem, in malam.

Καταικόρως. satis, affatim, ad satietatem usque.

Καταικοσμέω. compono, orno, apto, digero, & constituo in ordinem.

Καταικόσμησις. ordo & digestio rerum, & apta compositio.

Καταικούρα. nouacula sectio.

Καταικῦται, οἱ. uide Plutar. in Problem.

Καταικύω. exaudio. Actiu. accus.

Καταικράζω. reclamo.

Κατάικρας. in totum.

Κατάικρασις. ἡ. temperantia.

Καταικραταόμαι. superuincor.

Καταικρατῶ. occupare, uincere.

Καταικράτως. pro uiribus, omnino.

Καταικρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.

Καταικρεμνᾶμαι. dependere.

Καταικρημνίζω. μ. ίσω. σ. ικα. præcipito, καταικρημνῶ. Actiu. accus. iung.

Κατάικρης. κατάικρας.

Καταικριβόω. delitesco.

Καταικριλέω. contradicere, irridere. à cicadis.

Κατάικριμα. ατος. τὸ. damnatio.

Καταικρίνομαι. damnor. Accus. ut κατακρίνομαι θάνατον. Bud. Com.

Καταικρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accus. cum genit. Bud. ibidem.

Κατάικριτος. ὁ. ἡ. condemnatus.

Καταικρυόω. ualde laudo, celebro, applaudo.

Καταικρυπτίζω. defluo, cassito, καταῤῥέω. Actiuè, & absolutè ponitur. Galen. καὶ οἷον καταικρυπτίζοντες, in salientis modum fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν πρανῶν, id est, à salientibus deductũ. Bud. Com.

Καταικρύω. discindo.

Καταικτείνω. μ. ϛῶ. σ. ακα. & imperati. κατάκτανον. interficio. Accus. uel gen.

Καταικτενοκόμης. pexis capillus.

Καταικτός. ῆ. ὸ. ruptilis.

Καταικυβεύομαι. in alea consumi & dissipari, ut καθυβρικαλῶσι, Lys. Ité in ludo aleæ superari & facultatibus euerti, Eustath. Bud. Com.

Καταικυβεύω. aleam perdo.

Καταικυκλόω. circumcludo.

Καταικυλινδέω. μ. ήσω. π. ησα. &

Καθαντλέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuoluo. aduolu.

Καταπίπτω. μ. πέσω. π. πεσα. declino, demergor, immergor. Bud. Com.

Καταπυεύω. μ. εύσω. π. ευκα. dominor. Neutr. genit.

Καταπυρωτός. damnatus.

Καταπωλύω. prohibeo.

Καταπωμῶ. deridet. (ctus.

Καθαπωμή. ῆς. ἡ. detentio, afflatus, instin

Καταπόχιμος, ἀντὶ τῦ ἀπωτός. Bud. Com.

Καταπραγνάω. effœmino.

Καταπαρυάομαι. μ. ύσομαι. π. ωμαι. superbio, arrogans sum. Depon. absol.

Καταπαλῶ. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto, obtrecto, illicupero, obloquor. Quoties rebus iungitur animatis, genit. habet, ut ἐκαθήμησε κατὰ ἀδελφοῦ σε καταλάλησ. Inanimatis additum, construitur cum accus. ut μὴ ἐκαταλάλα τὴν ἀγαπωμένην, Suid. Sed ἐκαθαλῶ, significat καταγινώσκω, κατάδω.

Καταλαία. ας. ἡ. detractio.

Κατάλαος. ε. ὁ. detractor.

Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, Diod. & Plut. Item offendo, deprehendo. Xenoph. in persona Socratis, ἐκ ἴσ ὅτι οὐτοσὶ κατέλαβέ μ ἐλλέμενον. Item assequor, nanciscor, comperio, id est compertum habeo, intelligo. Item complector, περιλαμβάνω. Theophra. de Plant. ς. ὅτι ἡ μ φύσις καταλαμβάνα τὰς ὕλας, id est contegit, obducit. Est etiam rem perago, ut δίκαιον καταλαμβάναν, Antiph. Item opprimo, & affligo, inuado: & hoc in malam partem, ut de peste, fame, morte, &c. Κατέλαβέ μ τὸ πρᾶγμα τῦτο, mihi contigit, mihi accidit. Et impersonaliter apud Herodot. κατέλαβε ἀσσυρίσ. Item adueuio. Herodian. ἐπὶ ἃ κατέλαβον αὐτ τὰς ὥρας ἡμέρας. Bud. Com.

Καταλαμβάνω. comprehendendum est.

Καταλάμπω. μ. ψω. π. ψα. collustro, illumino.

Καταλγῶδη. dolere, tristari.

Καταλοάω. μ. αύσω. π. ηκα. deleo, explano, contero. Actiu. accus.

Καταλοιάω. repurgans.

Καταλέγομαι. recensco, enumero, Xenoph. & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recensio. Item mortuum deploro. Bud. Com.

Καταλέγω. μ. ξω. π. χα. deligo, conscribo, centurio, καταγράφω, Lys. Vnde κατάλεκτος, cõscriptus, delectus. Est etiam allegere & ascribere. Plut. καταλεγέντος ἐς σύγκλητον ἐπιλεκτίου βιβλίου. Vnde κατάλογος, delectio, allectio, de quo Bud. Com. Significat etiam ordine dico, & quasi deduco deputo, dicendo.

Καταλέβομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. deliquor, resoluor in humorẽ, distillor. Depon. absol.

Κατάλαμμα. reliquiæ.

Καταλάπτομαι. restat.

Καταλάω. μ. άσω. π. ασα. relinquo, prætio. Vnde καταλιπὼν τὸν δίκαιον, κτεῖναι, δίκην, pro deserere iudicium. Actiu. accus.

Καταλιθόω. extento.

Καταλίσιμος. ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλίω. lapidibus obtrio, lapido.

Καταλίγομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. dormio.

Καταλίω. maturefacio.

Καταλίγοντα. τὰ. fines, confinia.

Καταλιγόντες. sopientes, quiescentes.

Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. termino, desino. Neutr. absol.

Καταλύσομαι. discerpo, diripio.

Καταμετρικόν. carmen cui ad perfectionem syllaba deest.

Κατάληξις. εως. ἡ. terminatio.

Καταλαπίνως. cum fiducia & asseueratione.

Καταληπτός. ή. ὸ. cõprehensibilis, cognitus, comprehensus, perceptus.

Καταλιψιμος. η. ὸ. damnatus.

Κατάληψις. ιος. ἡ. occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprehensio Cicerone interprete, quæ propinqua est scientiæ, quæ & fit quasi digitis in pugnum contractis. De eo Bud. Com. Musici etiã comprehensionẽ, pulsationẽq; chordarũ κατάληψιν appellant, quando concentũ explorant. Aristoph. Neph. καὶ παρίλιξιν, καὶ ὑφῆσιν, καὶ κατάληψιν.

Καταλιθάζω. μ. άσω. π. ασα. &

Καταλιθόω. lapido.

Καταλιμπάνω. relinquo. Actiu. accus.

Καταλοπαίνω. impingo.

Καλάλυψ. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Καταλλάγδην. mutuo, uicissim, è conuerso.

Καλαλλαγή. ῆς. ἡ. cõciliatio, recõciliatio.

Καταλλάττομαι. muto, id est, cõparo, concilio, ut καταλλάξασθαι χάριν, Dinar. Ponitur et pro addico, uendo, & à me alieno, Herodian. Bud. Com.

Καταλλήλω. μ. άξω. π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀποκαταλλάσσω. Actiu. accus. iung.

Καταλλήσιμος. η. dignus qui lapidetur.

Καλαλοάω. μ. όσω. π. αχα. lapido. Accu.

Κατάλληλος. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.

Καταλληλότης. ητος. ἡ. ὸ. proportionabilior.

Καλαλλήν. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταλοάω. μ. άσω. π. αχα. frango, impingo. Actiu. accus.

Καταλογάδην. prosaicè.

Καλαλογόομαι. delectũ habeo, numero.

Καταλογεύς. έως. ὸ. historicus, qui describit & recenset nominatim.

Καταλογίζομαι. damno, decipio.

Καταλογισμός. numerus.

Κατάλογος. ὸ. ἡ. τάγμα, cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide λαταλέγομαι, & Bud. in Annot. post.

Καταλοιπά. quæ relicta sunt.

Καταλούω. in balneas cõsumo, ut aquam profundo.

Καταλοφύρομαι. gemo, dolco, illacrymor.

Καταλοχῆσαι, &

Καταλοχίσαι. instruere aciem, in multitudinem & classem contribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epist.

Καταλοχισμός. ῆ. ὸ. instructio aciei.

Καταλυγίζωθι. uinciri, torqueri.

Καταλυκεργίζω. Lycurgi legeis cito & usurpo contra aliquam rem. Genit. Bud. Com.

Κατάλυμα. ατος. τὸ. refectio, diuersoriũ, habitatio.

Καταλυμαίνομαι. noceo, incommodo, destruo.

Καταλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. definio bellum in concilio, λαταλύω, διαλύομαι. Paus. in Attic. λαταλύσαντα δ' ἐπὶ τούτοις τὸν πόλεμον. Significat etiam euertor, καταλύομαι, Greg. Item demigro. Herodianus posuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.

Καταλυόμενος. quicquid iam non uiget, sed cessat. A λαταλύω, id est euerto.

Κατάλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, contemptũ diuersorium, mansio. Bud. in Annotat.

Καταλυτήριος. η. ὸν. κατάλυμα.

Καταλύτης. η. ὸ. hospes, qui diuersatur & hospitio suscipitur. A καταλύω, id est hospitor. Sapien. η. ἐν μιᾷ κατα-

λύτα μονομαχίας παρέδοσαν, Tanquam memoria hospitis diurni præterijt.

Καταύδω. idem significat.

Καταλύω. μ. ύσω. σ. υκα. dissolvo, dero go, pessundo, destruo, euerto, ut κατα λύειν τὴν δῆμον, euertere democratiã, Demosth. & καταλύσαι ἀνδραποδίσαι, euertere bonis, Lys. Est etiam habi to, diuerto, id est hospitor, καταλύομαι, ἐπισκήπτω. Item desino, ut πλοῦν κα ταλύειν, nauigare desij, Demosth. & Xenoph. Ὅστις ἐπότιτον παύσοντας, πρὶν ἀπέλθωσιν, τὸν ἄσκησιν κατα λύσει. Cicero eodem modo dixit, Li benter mehercule artem desinerem. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id est finire sermonẽ: & καταλύειν τὸν βίον, uitam finire. Bud. Com.

Καταμαίνω. furore contemno, contrà insanio.

Καταμαλακίζω. μ. ίσω. κ. ικα. demollio. Accus.

Καταμαλάττω. μ. άξω. τ. αχα. mollio. Accus.

Καταμανθάνω. idem, κατεμάθω.

Καταμανθάνω. perdisco. Accus.

Καταμάσσω. accumulo, attraho, hau rio.

Καταμαραίνομαι, &

Καταμαραίνω. emarcesco, emarcescere fino.

Καταμαρτυρῶμαι. testimonijs cõuincor & percellor. Et καταμαρτυρῶ σου, premo te meo testimonio et cõuinco.

Καταμάρψαι. comprehendere.

Καταμανθάνω. inquiro.

Καταμάχομαι. depugno, pugnando su pero.

Καταμβλύνω. μ. ύσω. υ. υκα. obtundo. Actiu. accus.

Καταμεθύω. inebrio.

Καταμωκᾶσθαι. deridere, ludibrio habe re, quemadmodum hodie ferè cleri ci multandi, mithillati in scalario suggestu ridendi propinantur.

Καταμειλίσσω. demulceo.

Καταμελῶ. μ. ήσω. λ. ηκα. negligo, con temno, non curo. Accus.

Καταμελὴς. ὲς. ὲς. saucius.

Καταμέμφομαι. μ. ψομαι. φ. ψαμην. in crepo. Actiu. genit.

Κατάμεμψις. ιος. ὲ. querimonia, uitupe tio, criminatio, accusatio, successio.

Καταμένω. μ. νῶ. ν. νηκα. remaneo. Neu.

Καταμερίζω. μ. σω. ρ. κα. diuidõ, diuiti mo. Et καταμερίζομαι, partior, id est legitimã partem recipio. Bud. Com.

Καταμετρῶ. dimetiri.

Καταμέτρησις. ιος. ὲ. dimensio.

Καταμηλόω. lanam inficio, & melam in uulnus infero, uel aliò explorandi gratia. Translate pro inuestigare ponitur.

Καταμήνιον. τὸ. mensis, id est, menstrua purgatio.

Καταμήνιος. ὸ. menstruus.

Καταμηνύω. indico, id est defero, & os tendo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est, obijcio culpã non uerbis, sed re & aliquo facto. Sic Pli nius, Nam mala emptio semper in grata, eò quòd exprobrare stultitiã domino uidetur. Genit. iung.

Καταμιαίνομαι. defœdor.

Καταμιαίνω. defœdo, conspurco.

Καταμίγνυμι. μ. ίξω. γ. ιχα. &

Καταμιγνύω. immisceo. Actiu. accus.

Καταμῆρ. deuorare.

Καταμισθοφορῶ. largitione emo.

Καταμισθοφορῶ. in alĩdis militibus con sumo, & expendo.

Καταμόνας. singulatim, singulariter, so litariè, per solitudinẽ, solus, sine ad miniculo.

Καταμονομαχῶ. singulari certamine deuinco.

Καταμυ-

Καταμεθόσεα. numeris & modis exornare, & uenustius reddere. Accus. Bud. Com.

Καταμπίχω. cooperio.

Καταμύασμαι. consaucio.

Καταμύσω. μ. ύξω. π. υχα. lacero. Accus.

Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. Accus.

Καταμφωτί. tibiarum genus.

Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut Κατα μωκησόμενός σου, qui deridebit te, Arriano.

Καταμώς. inquirens.

Καταναγκάζω. μ. άσω. π. ακα. cogo, subigo.

Καταντικρύ. filicula, Iouis radius, herbæ genus amatoriæ. Plin. lib. 27. cap. 8.

Καταπαυσιμῶ, &

Καταπαύσκω. consumo. Accus.

Καταπαύω. consumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio, accido: sicut Liuius, Quanquàm accisas res eorum satis constabat.

Καταπάξαντες. retro cedentes, tergiuersati.

Καταπαχύνω. μ. ύσω. π. υκα. sum onerosus, meo torpore & otio aliis molestus sum. Genit. Paul. Corint. 9. ἐδὲν οὐκ κατεπάρην ὑμῶν.

Καταπάς. scortum, libidinosa.

Καταπαχυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno nauali prælio. Actiu. accus.

Καταπερίζομαι. oppugno.

Καταπερπαίσομαι. roboro, uigeo, iuueniliter glorior.

Καταπέμαδη. possidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias distingui. Bud. Com.

Καταπίμπω μ. πιμῶ. π. πκα. distribuo, largior, præbeo. Actiu. accus.

Καπέρτω. perficitur.

Καπανάω. μ. ήσω. π. κα. polliceor, annuo.

Καταπρήθω. μ. ήσω. π. πκα. comburo. Accus.

Καταπίπτω. obruor, perire.

Καταπίτω. diffundo, transfundo.

Καταπόω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, animaduerto, perpendo, cogito, cognosco, contemplor. Accus.

Καταπόησις. ιος. ἡ. cognitio, cogitatio.

Κατάπομαι. absumor.

Καταπομισόω. μ. ώσω. π. ωκα. diuido. Accus.

Καταπουθετῶ. instituo, moderor, temperopræceptis. Accus.

Καταπράω. μ. ήσω. π. ηκα. occurro.

Κάπαπις. è regione.

Καπάπης. ιος. ὁ, ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.

Καταπιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. precor. Accus.

Καταπικρύ. è contrario, è regione.

Καταπικρύς. contrà, è regione. Genit.

Καταπίσλω. ex aduerso.

Καπαπλάω. exhaurio, perfundo, foueo, sed cum infusione. Vnde Καταπλάσματα, fomenta. Bud. Com.

Καπάπλασμα. fomentum, quod cum infusione fit.

Καταπυῶ. taceo, quiesco, doleo, pœnitet me, pungo, punio.

Κατάπυξις. ιος. ἡ. compunctio, dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordetur.

Καταπύσω. μ. ύξω. π. υχα. compungo.

Καταπύω. μ. ύσω. π. υκα. expedio. Accus.

Καταπωρίζομαι. dorso fero.

Καταξαίνω. μ. αυῶ. π. χα. lacero, excorio. Actiu. accus.

Καταξαίνω. contero, punio.

Καταξηραίνω. exicco.

Κατάξηρος. ν. ὁ. aridus.

Καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.

Καταπαίζω. illudo.

Καταπαίω. flagello, multo ferio.

Κατάπακτος. ὁ. compactus.

Καταπαλαίω. μ. αίσω. π. αικα. ſupero in luctando. Accuſ.

Καταπάλμενος. deſiliens.

Καταπάλτης. catapulta, telum.

Κατάπαξ. prorſus.

Καταπεφρόνηκα. oppedere, contemnere.

Καταπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo. accu.

Κατάπαστος. ὁν. ὁ. ex pluribus compoſitus, plenus, uarius.

Καταπέπτωκα. abiectum eſſe.

Καταπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco. Accuſ.

Κατάπαυστος. ου. ὁ. requies.

Καταπαύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo. Accu.

Κατηκοος. ου. obaudiens.

Καταπείθω. adhortor. Datiuo iungitur.

Καταπηγεία. inſtrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant, βολίς.

Καταπηκτήρ. idem.

Καταπελτάζω. oppugno, inciſo, iactulor.

Καταπελταφέτης. catapultarum iactulator.

Καταπέλτης. ὁ. ὁ. catapulta, & ſupplicij genus.

Καταπελτικός. ὴ. ὁν. miſſus ex catapulta.

Καταπέμπω. demittere, ſubditis edicta mittere.

Καταπεπηγέναι. ſuffixas eſſe.

Καλαπεπλασμένον. τὸ. cantus tibiarum, quæ præcluſis, quibus clareſcunt foramimbus, recto modo exitu grauioremi ſpiritum reddunt. Quintil. lib. 1. cap. 19.

Καταπέπληκται. abſorduit, aut neglecta eſt res.

Καταπέποιθα. confiſus ſum.

Καταπεπληγώς. exterritus.

Καταπέπτω. decoquo, deuoro.

Καταπεπτηκὼς ὑπὸ λιμοῦ. tabefactus fame.

Καταπερδέω. oppedere, Ariſtoph.

Καταπερονῶντες. tranſigentes.

Καταπεπτανύω. μ. ύσω. π. υκα. tego. Accuſ.

Καταπέτασμα. ατος. τὸ. uelũ, obtentum aliquid atq; obiectum, quod arceat aſpectum. (cuſ.

Καταπετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Ac

Καταπέτω. conturbo, deijcio.

Καταπήγνυμι. gelo. Ariſtot. de Hiſt. an. lib. 8. ὑπὸ ψύχους καταπηγνῦται.

Καταπήγνυμι. μ. ήσω. π. ηχα. & καταπήγνύω defigo. Hiſtor. lib. 7. ὡς τὸν ξύλον καταπῆξαι τὴν αὐλὴν, in terra figere cauliculum.

Καταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſilio. Neu.

Καταπηνύω. μ. ήσω. π. υκα. adultero, uitio. Accuſ.

Καταπιαίνω. lædo.

Καταπήξ. palus in aquam defixus.

Καταπήγω. defigo.

Καταπίλναι. οἱ. peſſuli.

Καταπίλνω. μ. ήσω. π. ικα. deprimo. Accuſ.

Καταπίμπλημι. & π. ὁ. pinguis.

Καταπιμπράθομαι. opplebo.

Καταπίμπρημι. μ. ήσω. π. πρηκα. comburo.

Καταπίνω. deglutio, abſorbeo, deuoro, helluor, hoc eſt per luxuriam conſumo. Eraſ. prouerb. Gallorum incuſare uentres.

Καταπίπτω. decido, ſterno. Neut. abſol.

Καταπροδίδω. committo, trado.

Καταπιστόω. fidem facio aut præſto.

Καταπίστωσις. fiduciæ eſt & ſecuritatis contractus, ut ſit inter eos quibus incõperta eſt utrinq; fides alterius.

Καταπίσσω. pico, pice pungo, comburo.

Καταπίων. pinguis.

Καταπλαγία. ας. ἡ. conſternatio, metus immodicus.

Καταπλάκιος. exterrens, aberrans.

Κατάπλασμα. ατος. τὸ. malagma, emplastrium.

Καταπλάσσω. emplastri modo imponere.

Καταπλαστός. ὴ. ὸ. maceratus in emplastrum.

Καταπλάττω. cataplasmate curo, et medeor.

Καταπλέκω. complico, necto.

Κατάπλεος. ὰ. ὸν, ὺ. plenus, expletus.

Καταπλέω. cum ad portum nauigans redeo, quasi deorsum nauigo, ut ἀναπλέω, contrarium defluo.

Καταπλόην. confertim.

Καταπληκτικός. ὴ. ὸν. deterrens, horribilis.

Κα᾽απλήξ. ῆγος. ὸ. stolidus, stupefactus, semper attonitus, consternatus.

Κατάπληξις. ιος. ἡ. stupor, terrefactio.

Καταπλήττω. μ. ήξω. π. πληξα. perterreo. Accus.

Κατάπλους. annauigatio, portus ad quē applicamus.

Καταπλουτίζω, &

Καταπλουτίσω. diuitē reddo, locupleto.

Καταπλύνω. expurgo, perluo.

Καταπνέω. μ. εύσω. π. πνευσα pflo. Accus.

Καταπνίγω. suffocare.

Καταπνιόμενος. fumo perfusus.

Καταπνίσω. μ. ίσω. π. πνιξα. fumigo.

Καταπολαύω. tumium & plusquàm par est fruor.

Καταποθέν. absorptum, consumptum. à uerbo καταπίνω.

Καταπολεμέω. μ. ήσω. π. πληξα. expugno, uinco. Actiu. accus.

Κα᾽απολιτόομαι. urbibus extrudo.

Καταπονέω. μ. ήσω. π. πνηκα. supero, in luctia obtineo, opprimo, labore confucio, & domo superoq. Actiu. accus.

Κατάπονος. ὸ. ὸν. delassus, defessus.

Κα᾽απονῆμαι. labore, ærumnaq confucior, & fatisco, langueo, deficio, uiribus deficior.

Καταπονούμενος. interdum pro exercitato.

Καταποντίζομαι, &

Καταποντίζω. μ. ίσω. π. ιξα. demergo in mare, inuoluo undis marinis. Accus.

Καταποντισμός. ὸ. ὸ. demersio.

Καταποντιστής. ὴ. ὸ. pirata, qui post prædam etiam in mare mergit.

Κα᾽αποντόω. καταποντίζω.

Καταποτέρδω. oppedo econtra. Neutr.

Κα᾽απορεύομαι. redeo.

Κα᾽απορνέω. μ. ήσω. π. ηκα. scortor. Neutr.

Καταπορνοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. scortando exhaurio substantiam.

Κα᾽απορόω. μ. ωσῶ. π. ηκα. præbeo.

Κατάποσις. ιος. ἡ. deuoratio.

Καταπόθεν. sæpius.

Κα᾽απότης. guttur, gula.

Κα᾽απότιον. ὸ. τὸ. catapotium, medicamentum quod sumitur deglutiendo.

Καταπραγματεύομαι. de ijs, qui annonæ pretium intendentes, ex fame & penuria uulgi lucrum capiant, & inde locupletantur. Bud. Com.

Καταπρανής. declinis, καταφερής, pronus.

Καταπράττομαι, &

Καταπράττω. μ. άξω. π. αχα. gero, id est facio, perficio, transigo, perago, pertracto. Item uendo, κα᾽απιπράσκω. Halicarn. libro 6. καταπεπράφθαι δὲ σφᾶλαν, comparans securitatem.

Καταπραΰνω. mitigo, lenio.

Κατάπρημνος. καταλαθής.

Καταπρήθω. comburo.

Καταπτώσσω. μ. ξω. π. ιχα. præcipito.

Καταπτώσσων. ὸν. ὸ, ὴ. pronus, declinis.

Καταπρίω. dissecо.

Καταπρόθεν. prodere.

Καταπροδίδωμι. prodo, dilapido.

Καταπροΐσθη τῷ δίκλω, ἢ τῷ ὑπηρε-
σίαν. præuaricari. Bud. Com.

Καταπροΐσθη uel καταπροΐσθη sine diæ-
resi. impune aliquid agere, cõtemne-
re, deferere, impune irridere, ὑπατά τι
τοῦ προαχθῆναι. nam προῖκα interdum
pœnã significat. Herodotus, ὁ γὰρ δὴ
ἐμὲ γε οὐδὲ λαβὼν ἁμῆχος ὑπαπροΐσεται,
Non gratis me ludibrio habuerit,
non impune feret, non impune me lu
serit. Sunt qui ab ἰνίομαι deducũt,
alij ab ἴαω. Bud. ibidem.

Κατάπλωμαι. deorsum uolo. ᾶς.

Καταπλήσσω. μ. ήξω. ω. ηχα. terreo.
Accus.

Κατάπλυτος. ὁ. despuendus, execrãdus,
uilis, detestandus.

Καταπλύω. despuo, contemno, execror.

Κατάπλωμα. ατος. τὸ. ruina.

Καταπλώοντες. trepidantes.

Καταπλώσσω. timeo, trepido.

Καταπλωχάομαι. inops sum.

Κατάπυγος. ὁ. ὁ. cinædus.

Καταπυγοσύνη. ης. ἡ. flagitium abomi
nandum libidinis, fœda uoluptas.

Καταπυγῶ. libidinosus sum.

Καταπύγων. ωνος. ὁ. πόρνος, cinædus,
draucus, obscœnus, scortũ. Et apud
Atticos medius digitus, qui & κατα-
πυγὼν appellatur.

Καταπύθομαι. marcesco, putresco.

Καταπυκνόω. μ. άσω. ω. ωκα. dẽso. Accus.

Καταπύω. impleo, humecto.

Κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio, de
uotio, detestatio.

Καταράκτης. ὁ. genus auis maritimæ.
Item cataractia (quo nomine & Li
uius utitur) locus est abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabo. l. b. ultimo. Bud. Com.

Καταράσσω. frangere, deijcere.

Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. maledi-

co, execror, deuoueo, dijs uoueo. Da
tiuo & accus.

Καταράσων. ὁ. præceps.

Κατάρατος. ον. ὁ. maledictus, execra
tus, execrandus, sceleratus, scele
stus, scelus.

Καταράττω. μ. άξω. ττ. αξα. uel καταῤῥάσ-
σω. percutio fortiter, collido, fran
go, rumpo. Herodi. ς. καταῤῥαχθέσης
τῆς ὑπ' αὐτῶν ὁδοῦ. Item erumpo,
Demosth. & Diodo. Est etiam præ
cipito, cum impetu decido, καταῤῥή-
γνυμι. Aristot. de Mun. ὑφηνται σωλή-
νωται, καὶ ἔμβροχοι καταῤῥώασσοι, χάσμα
τι καὶ χαράδρα. Item defluo, cassito.
Gal. Method. ι. καταράττ τῷ ἀγγάς,
pro ἀράττ καταὶ τῷ ἀγγάς. Bud. Com.

Κατάρβινος. chlæna talaris.

Καταργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. euacuo, soluo,
irritũ facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ,
cesso in opere, inutilis opere onero.
Paul. Timoth. καταργοῦντες τὸν θεὸν
λόγον.

Κατάργμα. ατος. τὸ. initiatio, primitiæ.

Καταρδῶ. irrigo. Accus.

Καταρίσαι. peragere, manibus tracta-

Καταριθμέω, & (re.

Καταριθμῶμαι. numero recensere.

Καταῤῥάκτης. καταράκτης.

Καταῤῥάπτω. consuo, insero.

Κατάῤῥαφος. pannosus.

Καταῤῥαψῳδῶ. nugari.

Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. sudore perfundor.

Καταῤῥέπης. in alterã partem uergens.

Καταῤῥέπω. deorsum uergo.

Καταῤῥέω. defluo, resoluor. Neut. abso.

Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo,
cum impetu fluo. καταῤῥηγνύμενα,
abruptã.

Καταῤῥήγνυμι. μ. ύξω. π. ηξα. discindo,
decidere cum impetu facio, deijcio.
καταῤῥηγὸς, abruptus, salebrosus.
Aelian. accus.

Καταῤῥήγνυ-

Κατάῤῥησις. ἡ. condemnatio.

Καταῤῥόωμαι. constrepere, insonare.

Καταῤῥυθμόω. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.

Καταῤῥυθμόω. ui eloquentiæ demulceo & afficio.

Καταῤῥυπάω. disiicio.

Καταῤῥίπτω. μ. ίψω. ν. ιφα. proiicio. Acc.

Καταῤῥοίομαι. distillationibus laboro, fluxus patior.

Κατάῤῥοος. υ. ὁ. defluxus, catharrus, distillatio faucibus impacta.

Κατάῤῥοπος. deorsum uergens.

Καταῤῥοφέω μ. ήσω. ν. ηκα. sorbillo.

Καταῤῥυθμίω. quadrare facio, cõcilio.

Κατάῤῥυτος. locus in quem humor influit, id est irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud Latinos. Bud. Com.

Κάταρσις. ιος. ἡ. applicatio.

Καταρτάω. μ. ήσω. ν. ηκα. apto, restituo. Accus.

Κατάρτισις. ιος. ἡ. aptatio.

Καταρτίζω. μ. ίσω. ν. ικα. perficio, præparo, coagmento componoq. Sed uarius eius est usus. Est enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. Vnde καταρτισμός. Item cõmotum & perturbatum compono, quasiq mentẽ emotam, luxatamq in locum suum restituo, Plut. in Caton. Item ex multis unum compono, ut τὰ καλῶς τετμημένα τῶν λαχάνων pro edulijs ex multis rebus concinnatis, Dioscor. Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpsich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui spirituales estis, componite huiusmodi hominem offensum in spiritu clementiæ. Est etiam omnibus numeris, partibusq absoluo, & absolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλως accipiunt, ut sit, Compositus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Com.

Καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

Καταρτύω. condo, dispono.

Καταρυλλῶ. defluere.

Καταρυθμίζω. dispono.

Καταρχάς. in initio.

Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exorcismus.

Καταρχῆς. ab initio.

Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. ν. αρξάμην. initio, sacrificio dæmonibus, hostiã & sacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auspicor, aggredior. Vnde κατάρχεσθαι τῆς μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.

Κατάρχω. lacesso, id est, prior aliquid facio, prouoco, & author sum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ ἐν ψηφίσματι τούτου δεῖ τοιοῦτός τινα κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι capi. Plato, Ἀλλὰ τόγε ἀγαθῷ καταρχέτω φωνήεντι, Sed quod bonum faustumq sit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præesse, cum genitiuo, ut σὺ γὰρ κατάρχεις τοῦ λόγου, Plat. Aristotel. pro ἄρχειν usus est. Bud. Com.

Κατάρχων. præsultor, præcentor, χορηγέτης.

Καταῤῥάγης. terra uitibus apta.

Κατασάρκιος. μ. ίσω. ν. ικα. incarno, carnem facio.

Κατάσαρκος. ον. ὁ. corpulentus, obesus.

Καταβύσσω, & καταβυνέω. sedo, cõpesco, reprimo, sepelio, restinguo. Accus.

Καταράομαι. μ. άσομαι. ν. ημαι. decido.

Κατασάω. μ. άσω. ν. ακα. concutio, discutio, hastam concutio. Item non uoce, sed manu silentium indico, uel indico, uel aliud significo, signũ do. Xenoph. κὶ ὧ γαδάτας κατίσασιν. Et Luc. Act. 19. ὁ δὲ ἀποστάντος κατασείσας τῇ χειρὶ σιγᾶν. Idem, κατασείσας ἡ τῇ χειρὶ σιγᾶν.

Κατασημαίνω, & κατασημήνασθαι. insignire, id est aliquid imprimere, signo obsignare.

Κατασήπομαι. marcesco. Depon. absol.

Κατασήπω. marcescere facio, situ cariẽq; putrescere cogo.

Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, silentium impero, silere impero. Bud. Cõ.

Κατασιγῶ. conticesco.

Κατασίνδω. Ledere.

Κατασιτέω. μ. ήσω. ν. ακα. κατασιτίζω.

Κατασιτίομαι. μ. ίσομαι. ν. ημαι. edo. Accusatiuo.

Κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.

Κατασκάπτω. μ. άψω. ν. αφα. effodio, euerto, diruo, demolior, solo æquo. Acc.

Κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.

Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defossio.

Κατασκαφής. defossus.

Κατασκάωλος. qui amicis dedecori est.

Κατασκεδάζω. μ. άσω. ν. ακα. dispergo, inspergo, respergo, dissipo. Accus.

Κατασκελλῶμαι. attenuor.

Κατασκέλλομαι. μ. ἐλοῦμαι. ν. γμαι. speculor. Depon. accus.

Κατασκευάζομαι. instruo, exorno, armõque, κατασκευάζω, ut ἵππον προβλήματι κατασκευάζεσθαι, Xenoph. Item cõpono, conficio, fabricor, ut ὁ φαῦλος κατασκευάζόμενος τὰ ἄλλωνῶν, Aristot. Propriè autem κατασκευάζειν artificis est, κατασκευάζεσθαι uero locatoris, qui opus impendijs suis faciundũ locat. Est & conficio, perficio, absoluo, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ. Καὶ κατασκευάζων τὴν βασιλείαν, regnũ appetens, & occupare volens. Bud. Com.

Κατασκευάζω. μ. άσω. ν. ακα. ædifico, extruo, ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pausan. Item instruo, paro, apparo, adorno, ut Latinis instruere domum, agrum, hortum, nauem rebus necessarijs. Strabo, Βασίλειον κατεσκεύασεν, Regiã instrumẽto regio adornauit. Item probo, confirmo, astruo, cõstituo. Refertur aliquando ad fraudes & dolos, & significat contechnor, contexo. Demosthe. μηχανήσασθαι καὶ κατασκευάσαι ταῦτα, id est struxit, molitus. Sic Vergil. Dolis instructus & arte Pelasga. Bud. ibidẽ.

Κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculum, fabrica. Item fraus, cõmentum, molimentum subdolum, actus cõmentitius & falsus, Demosthe. κατὰ δόλον. Accipitur & in bonam partem. Aristot. Ἔστι δ' καὶ τὰ δικαῖα κατασκεύασματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν δικαίαν: quod ipse alibi κατανόημα dixit, & σόφισμα, hoc est remedium excogitatum. Bud. ibidem.

Κατασκευασμάτιον. ῐ. fraus, sicut κατασκεύασμα.

Κατασκευάτης. opifex, & molitor, ut mundi deus molitor.

Κατασκευατός. ῆ. ὸ. fabrilis, fabricatus, compactus, subornatus, appositus, alligatus, adornatus, summissus.

Κατασκευή. ῆς. ἡ. structura, opificiũ. κατασκευὴ, ἡ ἐπισκευὴ ἐκδιδόναι, locare facta tecta tuenda. Et translate pro artificiosa orationis compositione & structura, Lys. & Basil. Vnde etiã κατασκευὴ ποιητικὴ Athenæo pro opificio et opere: Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ ῥήματος,

constitutio corporis, Galeno: & κατάστασις τῆς ψυχῆς pro cōstitutione animi, Platoni. Item supellex, uasa, & instrumenta domus uel fundi, Strab. Item apparatus & copiæ, sine quibus aliquid cōmodè administrari nequit, Isocrati in Paneg. Est & probatio, astructio, demonstratio, Philopono. Bud. Com. (tentoria.

Καταστλώσομαι. μ. ὁσομαι. π. σωμαι. firmo

Καταστλώω. μ. ὁσω. π. σαι. in tabernaculo maneo. Neutr. absol.

Καταστλώσιμος. ου. ὁ. obumbraculum, receptaculum, diuersorium.

Καταστέλλω. μ. ἰλῶ. π. ιλα. immitto, κατασπάω. Item cum impetu exorior, grassor, hoc est sæuio, & in perniciē noxamq; ꝓgredior, ut pestis quæ cū ingenti clade hominū inualescit.

Καταστέλλω. adumbro, compagino.

Καταστέλλομαι. dispergor.

Κατάστικτος. ὁ. ἡ. umbrosus, opacus.

Κατασκοπέω. μ. ήσω. π. ησα. exploro, inspicio.

Κατασκοπή. ῆς. ἡ. exploratio. (cio.

Κατασκόπια, uel κατασκοπικὰ. τὰ. naues exploratorias & speculatorias Cæsar & Liuius appellant.

Κατάσκοπος. ὁ. ἡ. explorator, speculator

Κατασμικρύνω. diminuere.

Κατασμικρολογῶ. parui pendo, hoc est σμικρὸν λόγον ποιοῦμαί τινος. Vel potius parcū & illiberalē iudico et existimo, exiguè de aliquo sentio & maligne, hoc est illiberaliter. Accus.

Καταφλέγω. comburo, corrumpo.

Καταφρονῶ. persequor, arceo.

Καταφρονέομαι. decipio.

Καταφυτάω. ῶ. luxu cōsumo, prodigo.

Καταφυσάλλω. μ. αλῶ. π. αλα. dilanio. Ac

Καταφυταλῶ. deliciari. (cus.

Καταφάω. detraho, diuello, dissoluo.

Καταφέρω. spargo, dissemino. Genit.

Καταφύω. imbuo, libo.

Καταπίεχομαι. urgeor.

Καταπίεχω. festino.

Κατάπτυχος. ὁ. ἡ. auditu ferox.

Καταπτάλλω. accelero, urgeo, præcipito.

Καταπτάλω. inquino. (to.

Καταπτολλῶ. impellere.

Καταπτοάλω. ingenti studio, & cū ambitione quadā aliqd facio. (gmētū.

Καταπτοάομαι. bona fide, citra fi-

Καταπτοέω. de industria, seriò.

Καταπτύω. μ. αψω. π. αφα. instillo.

Καταστάς. ύσα. ὸν. constitutus.

Καταστάλλω. in rectū, iuxta ppendiculū

Καταστάσιμος. ὁ. singulorum pondus.

Καταστατικὰ. pharmaca cohibētia, suppressiua, ἀνασταλτικὰ, Galeno. ἀπὸ κατάστασις.

Κατάστασις. εως. congressi. (ίστημι.

Κατασταίλω. circumuenire, id est inuidia cōflata & factione opprimere.

Κατασταίλομαι. factionibus uincor.

Κατάστασις. ιος. ἡ. tranquillitas, status, conditio, ordo, τάξις. Item execratio. Aliquando instauratio.

Κατάστης. dispositor.

Κατάστεγα. τὰ. subtegulanea.

Κατασταλάω. cooperio.

Κατάστεγασμα. ατος. τὸ. tectum, lacunar.

Κατάστεγος. ὁ. consopitus, constipatus undiq; tectis opertus.

Κατασύνω. μ. σῶ. π. συνα. ad modestiā reuoco, & in officio contineo, Plut. Item supprimo tumentia uel exerescentia, & reprimo, sedo, contraho, Dioscor. Actiu. accus.

Κατασχέω. μ. χεῦ. π. χυα. ingemo, suspiro. Neutr. absol.

Κατασφάλλω. μ. ἰσω. π. ιλα. stellifico. Acc.

Κατάστερος. ὁ. ἡ. stellatus, sydereus.

Κατάσχημα. ατος. τὸ. habitus, status.

Καταστηματικὸς. ἡ. ὸν. placido ac placato

Καταστῆρις. amuleta. (animo.

Καταστέω. cōfirmo, βεβαιῶ. uel condemno, καταψηφίζω, dispungo, deleo.

Κατάστιχος. ου. ὁ, ἡ. interstinctus, maculosus. Vnde & pro tunica ponitur, animalium figuris, aut floribus intexta. belluata dici solet.

Καταστίλβω. reluceo.

Κατασολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.

Κατασοφίζω. facere facio. (σφ.

Κατασυρίζω. tibiæ pars quædam, ἡ ἰνώδης.

Κατασφάζω. μ. άσω. σ. κα. sterno. Accus.

Κατασφάττω. complano.

Κατασχάζω, &

Κατασχίζω. collineare, collimare, id est τὴν τοξευτικὴν ἐπιβολὴν ἐπιτηδεύειν, hoc est lineatũ uisualium contentionem ita regere, ut à scopo proposito non aberremus, cũ sagittam arcu uel scorpione mittimus. Vulgo album figere dicunt.

Κατασχή. amictus.

Κατασχάλλω. fulgure uel splendore obruo.

Κατασχηνόω. μ. ήσω. σ. κα. bellicè, uel bellica astutia decipio & uinco, arte imperatoria, & stratagemate supero.

Κατασχοπεύω. castra metiri.

Κατασχολόω. præstringo.

Κατασχολιόφρων. σ. ὁ. depravatus.

Κατασχολιωτός. contortus.

Κατασχύζω. in potestatem redigere, subigere, in seruitutẽ redigere. uerbum est medium.

Κατασχύω. μ. ύσω. σ. κα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino conuertóq; ad extremum, desino, ut ἐνιαυτῷ κατασχόντος, exacto anno, Plutarch. & Pausa. κατέσχε τέλος ἐκ τούτου, hunc exitum habuit. Item morior, ut κατασχεῖν τὸν βίον, finio uitam. Præterea conuerto, inuerto, subuerto, diruo. Bud. Com.

Κατασχωλαίνω, &

Κατασχωλύω. μ. άσω. σ. κα. luxurior, delicior, lasciuio. Genit. ut κατασχωλύειν ἡδονῆς apud Apostolum.

Κατασχοφή. ῆς. ἡ. subuersio, deuastatio. Item exitus rei. Vnde pro extrema parte fabulæ, & pro morte.

Κατάσχεμα. ατος. superius pauimẽtum nauis, siue fori potius, id est tabulata nauium, quæ nautas ferunt & sustinent currentes. Vulgo garides.

Κατασχίμπτω, & κατασχημένω. μ. σχέσω. σ. κα. prosterno. Actiu. accus.

Κατάσχεσις. εως. ἡ. explicatio, explanatio.

Κατασῦραι. σ. detrahere, colligere, odisse.

Κατάσυλος. ὁ. aridum.

Κατασύρω. μ. υρῶ. σ. υκα. detraho, & uerto.

Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.

Κατασφάττω. καθίστημι.

Κατασχάζω. scarifico, lancino, seco.

Κατασχάρω. insultare.

Κατασχεδιάζω. μ. άσω. σ. κα. fingo. Accusatiuo.

Κατάσχεσις. ως. ἡ. obtentio, detentio, possessio.

Κατασχετιάζω. exaggero rem, indignè fero.

Κατάσχετος. σ. ὁ. detentiuus.

Κατασχίω. detineo, occupo, inhabito.

Κατασχηματίζομαι. simulor.

Κατασχηματίζω. μ. ίσω. σ. κα. conformo.

Κατασχίζω. diffringo.

Κατάσχομαι. tegor, uelor, προκαλύπτομαι.

Κατάσχω. detineo, occupo.

Κατασωρεύω. μ. εύσω. σ. κα. accumulo.

Κατασπάω. μ. άσω. σ. κα. consumo, dilapido.

Κατασάχω. attero, contero.

Κατατάττω. statuere, centuriare & decuriare, in albũ referre, quod & καταγράφειν dicitur & καταλέγειν. Bud. Com.

Κατατάχυ. est quod Itarisconsulti uocant pecuniam cõstituere. Vnde constitutum

stitutum, pro pecunia assignata. Significat etiã centuriari, & in album referri. Bud. ibidem.

Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.

Καταταχῶ. præuenio.

Καταταχῦμαι. celeritate uincor & opprimor. (sco.

Καταπλήττω. admiror, timeo, obstupe-

Κατατείνω. contendere, scilicet dicendo, διεξιέναι, latius disserere, explicare, ut διὸ κατατείνας ἐρῶ, Quare latius cõmemorabo, Plat. Vel cõtendere ire, ut κατατείνω τὴν ὁδόν, contendo cursum, Synes. Sic Cæsar de bel. Gal. 1. Maturat ab urbe proficisci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorem contendit. Item sternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, conficere, ut κατατείνας & ἐκ τῆς ποδάρας, Athen. & ἐκ τῆς βασάνου, Demosth. & κατατείνασθαι πίονας, Chrysost. Bud. Com.

Κατατίμια. τὰ. sumptus, pecunia quæ in ordinem uel tribũ pendenda est, consessus magistratus.

Κατατίμνω. contundo. Accus.

Καταρίθμω. enumero, inscribo, in ordinem refero.

Κατατεχνολογῶ. in artem redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.

Κατατεχνῶς. artificiosè.

Κατάτεχνος. ὁ. artificiosus, industrius. Callimachi epitheton ab Atheniensibus propter elegãtiam & artis subtilitatem.

Κατατήκω. liquefacio, diffluo, cõsumo.

Κατατίθεμαι, uoce passiua significationem habet actiuã, depono, ut κατατίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, sicut Latinis deponere magistratum, præfecturam: & depono onus, siue excutio, ut κατάθες τὸ μάτιον, id est ἀποφορτίζου, Aristoph.

Aliquando est collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθέσθαι, uel εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν καταθήσεσθαι, Demosthe. Lucas Act. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde καταίθεσθαι τιμὴν uel σπουδὴν, est deferre honorem uel studium in aliquo ornando: καταθέσθαι μαρτυρίαν, deferre testimonium, Synes. Bud. Com.

Κατατίθημι. deponere similiter est, ut de suo passiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, siue singula suo loco condere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficium aliquod in alium ponere, ut τούτῳ σοὶ τὴν χάριν κατέθηκα, sicut Plaut. Quid dona cessant mihi conferre omnes gratulantes? Et frequens usus est huius uerbi Luciano, pro rependere gratiam, siue facere paria. Ponitur aliquando pro solere, rependere, id est καταβάλλειν, ἀποτίνειν, ut κατατίθημι τὸν μισθὸν, & τὴν τιμὴν καταθεὶς, Plat. In ea significatione iungitur quoq; cum dativo & genitivo, de quo Bud. ibidem.

Καταπεφάσκω. prosterno, saucio, uulnero.

Κατατιλάω. conspurco, commaculo, concaco.

Καταπιαθῶ. retinere.

Καταδανίζομαι. fœnore obruor & exhaurior.

Καταδεῶ. audeo. Genit. Bud. Com.

Καταδομὴ. ἡ. sectio, concisio.

Καταδοξάω. sagittis conficio, eiaculor.

Καταδρίω. corruo.

Καταπαρατίλω. uulnero.

Καταπίπτω. fundo, fugo.

Καταπορεύω. discurro, decurro, prædor, populor, incursionem facio, incursionibus uasto, pergrassor & percurro

Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet, sed cum de inanimato, accusatiuum.

Κατάψυσις. ἡ. exesio.

Καταψίβω. attero, tero, consumo. καταψίβειν τὴν ἡμέραν, diem eximere, euellere.

Καταψίλος. ὁ. tenuis, capillamentorum instar, μαλλός.

Κατάφορος. κάταντες, accliue.

Καταρχάδω. μ. ἔσω. π. κκα. roto. Accu.

Καταφῤῥᾴδω. μ. ὑσω. π. κκα. delector, delicior, eluxurior in aliqua re. Genit. Gregor. ἵνα τι καὶ αὐτὸς καταφῤῥᾳδήσω τοῦ λόγου, Vt ipse quoq; eluxuriante stylo utar. Item derideo & ludificor per lasciuiam & delicias. Idem, ἄπιδος φάτνη μόνον καταφῤῥᾳδοῦσα τῆς μιμήσεως τῶν ἀνθέων Bud. Com.

Καταφῤῥᾳδία. libido, luxuria.

Καταφῤῥᾳδῶ. luxurior.

Καταφύχω. μ. ὑξω. π. γκα. cogo, domo, supprimo. Accus.

Καταιτχάω. assequi, succeſſum habere. Genit.

Καταιτχάω. ἐντος. ὁ. uoti compos.

Καταιωάω, ſicco, ſplendidum reddo.

Καταγαλόμενος. ὁ. illuſtratus.

Καταγασμός. ὁ. lucidatio.

Καταυλέω. μ. ἐσω. π. κκα. ſono, id eſt modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. Neutr. abſ. Vnde

Καταύλησις. Theophraſtus, καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖσθαι, Non multæ inſpirationis indigere in auſpicãdo cantu: uel antequam in theatrum afferatur ludicra & lenitoria exercitationis: de tibicinali calamo. Bud. Com.

Καταυλίζομαι. μ. ἰσθμαι. π. ιγμαι. caſtra meror.

Κάταυλος. extenſus, apertus.

Καταυλοῦμαι. cantibus oblector.

Καταυσίς. urinator.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id eſt appareo. Depon. abſol.

Καταφανής. ἐς. ὁ, ἡ. manifeſtus, apertus, perſpicuus.

Καταφάσκω. affirmare.

Καταφανία. ας. ἡ. luciditas, perſpicuitas.

Καταφαντόν. affirmatum.

Καταφανῶς. manifeſtè.

Καταφαρμακόω. μ. ὑσω. π. σκα. uenenis inficio, excanto. Actiu. accuſ.

Καταφαρμάσω λόγῳ. delinio oratione.

Κατάφασις. σεως. ἡ. affirmatio, intentio.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. π. τικα. dico contra aliquem, proteſtor, polliceor, cõfuteor.

Καταφατικός. ἡ. ὁ. affirmatiuus.

Κατάφατος. ὁ. ἡ. recens.

Καταφίλεια. procliuitas.

Καταφῤῥώδω. ſidere, mergi, peſſum ire, ut Ariſtot. de teſtudinib. καταφῤῥώδει γὰρ (inquit) πάλιν ἡ ὑωάστη Item delabor, decido. Greg. τὴ κατωχθέσαν εἰς θάλατταν. Et Hippocr. εἰς τὸ πάθος καταπίπτει, in morbum delapſus eſt. Item ruere, ut πόλεις καταπεπτωκυῖαι, urbes euerſæ, Gregor. καταφῤῥώμενος τῷ ἰσχυρῷ, ruo, & impetum in hoſtem facio. Eſt & obdormiſcere uehementius, & alto ſomno. Luc. Act. 20. ἐπὶ πλεῖον κατενεχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου, altiore ſomno obdormiſcens. Significat etiam deferor & appello in portum. Bud. Com.

Καταφῆρ. pronus, procliuis.

Καταφῶ. deijcio, deturbo, Greg. Item deorſum fero, cui ἀναφῶ opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo, Lucian. Eſt etiam ſopio, in ſomnum ſterno. Alex. Probl. 1. διὰ τί μᾶλλον ἢ κατὰ τὸν ὕπνον αἱ ἀπὸ καταφορᾶς. Bud. Com.

Καταφάγια. ιτ. ὰ. securitas quæ datur iureiurando.

Καταφάγω. refugio, confugio, exulo. Neutr. absol.

Κατάφημι. affirmo. Accus.

Καταφημίζω. diuulgo.

Καταφής. tristatus.

Καταφθίνω. pereo, marcesco.

Καταφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio.

Καταφθορεύς. ῆ ὁ. exitiosus, corrumpens.

Καταφιλέω. μ. ήσω. ν. κκα. osculor. Acc.

Καταφιλοξενέω. per silentium uinco.

Καταφιλοπονέω μαι. patientia & moderatione uincor.

Καταφλάω. discindere, contundere.

Καταφλέγω. comburo. Accus.

Κατάφλεξις. combustio.

Καταφλυαρῶ. nugor, mentior.

Κατάφοβος. ὁ. ὁ. formidolosus.

Καταφοιτάω. accedo.

Καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus, allisio uehemens, ὁρμὴ, Polyb. Item soporis uehementis impetus, inclinatio in somnium, principiũ infirmitatis, marcor, torpor, sopor, degrauatio, depressio. Est & sua oratoribus κατα φορὰ, hoc est, inter accusandum longior spiritus productio. Bud. Com.

Καταφορέω. dormio, deprehendo, intelligo. Accus.

Καταφορέω. idem.

Καταφορής. ὶος. ὁ, ἡ. pronus.

Καταφορικός. ὸν. ὁ. uehemens, impetuosus, impetu incurrens, somnolentus. Vnde κατα φορικὸς ὕπνος, somnus uehementius incubans.

Κατάφορος. ὁ. ὁ. pronus, iudicatu pronus, planus, perspicuus. Gal. κατά φορον γίνεται σαφῶς, id est iudicatu pronum, siue planum & perspicuũ. Id tamen rectius κατάφορον cum ω legetur, Bud. authore.

Καταφορτικός. ὸ. ὁ. onerosus, uehemens.

Καταφρᾶδέω. animaduertere.

Κατάφραξος. ὁ. ὁ. cataphractus, equus operitus, & undiq; munitus armis. Καὶ κάφρακτα πλοῖα, naues constratæ, & quæ καταστέγματα habebãt. Actuarias Liuius appellat. Καὶ κάφρακτος ψυχὴ, animæ obtenebratæ, neq; prauidentes futura.

Καταφρονέω. μ. ήσω. ν. κκα. despicio, nihil pendo, pro nihili duco. Actiu. accus.

Καταφρόνημα. ατος. τὸ. confidentia.

Καταφρόνησις. contemptus, despectus, insipientia, Thucyd. ἀπροφρόνησις, κατὰ intensiue acceptum.

Καταφρονητέον. despiciendum.

Καταφρονητής. ῆ. ὁ. contemptor.

Καταφρόνητος. ὁ. ὁ. despectus.

Καταφρονητικῶς. contemptiuè.

Καταφροντίζω. expendo in studijs literarum.

Καταφρύγω. penitus uro, exicco. Accus.

Καταφρύκω. idem.

Καταφυγή. ῆς. ἡ. refugium.

Καταφύγιον. subsidium.

Κατάφυλος. locus arboribus consitus.

Καταφυλαδόν. per gentes, uel tribus.

Καταφυής. genitum.

Καταφυσῶ. resonare facio, κατηχέω.

Καταφανής. ὲς. ὁ. manifestarius, manifestus, clarus, deprehensus, ἐναντίφανες.

Καταφανῶ. manifestarium facio, in forum prodo.

Καταχαλκος. æratus.

Καταχαρίζομαι. gratificari, id est, condonare, largiri, donare, prauaricari gratiose, eblandiri, effugere. Aeschines, οὐ προδιδοὺς ἐμὰς οὐδὲ τὴν ἀρχὴν καταχαρισάμενος.

Κατάχασμα. ατος. τὸ. hiatus, sectio profundior.

Καταχηροτονία. condemnatio, contrarium suffragium.

Καταχῆσαι. τὸ καταχῆν.

Καταχίω. profundo, infundo, offundo. Accus.

Καταχί. irrisio.

Καταχλύη. ης. ἡ. hiatus, κατάγλυσις. Aristoph. Eccles. δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχλύη τῶν σκυτοτόμων ἴσως.

Καταχλᾶσθαι. frangi.

Καταχθόνιος. ον. ὁ. infernalis, subterraneus.

Κατάχθονος. pinguis.

Καταχλευάζω. irrideo.

Κατάχλυσις. εως. ἡ. obtenebratio, effusio caliginis & tenebrarum. Vnde καταχλυάντες, id est obscurissimos libros composuisse imitãdo Antemachum. Hermo. in Plinium.

Καταχορδεύω. rescindo.

Καταχόρευσις. εως. ἡ. species cantus, quo in Pythijs ludis representabatur Apollo iam ouans.

Καταχορηγέω. largior, suppeto. Genit.

Καταχέω. μ. ύσω. σ. υκα. obruo, exagero. Accus.

Καταχέομαι. μ. ύθμαι. σ. κομαι. abutor, id est re aliqua male utor, uel supra modum utor. Est etiam male accipere uerberibus uel morte afficere. Aeschin. ἀπὸ καταχέσθαι μου ἀδικῶν ἄν. Accipitur & passiue interdum. Bud. Com.

Κατάχρεος. debito & usura implicitus. Vnde κατάχρεα, siue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata, bona prædia et obærata, sponsione & fideiussione affecta. Et debitores ipsi are alieno oppressi, κατάχρεω, & κατάχρεοι, ὑπόχρεω. Bud. Com.

Κατάχρησις. εως. ἡ. abusio. Item cum nomen à primo suo ac proprio significato ad rem nomine proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.

Καταχρηστικός. ὴ. ὸ. abusiuus.

Καταχρίω. illino.

Καταχρίσμενος. ου. ὁ. illitus.

Καταχρυσῶσαι. inaurare.

Καταχῶσαι τὰς κομὰς, tingere capillum, fucare.

Κατάχυμα. ατος. τὸ. aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes.

Κατάχυσις. ὁ. ἀεὶ.

Καταχύσματα. τὰ. res siue bellaria quæ effundebantur super caput serui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, sicut supra caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum. Cæl. li. 14. ca. 6.

Καταχῶμαι. obrutus sum.

Καταχέννυμαι. obruor, id est nimium implicor, & occupor.

Καταχωννύω. μ. ύσω. σ. υκα. facio aggerem, occulo terra. Accus.

Καταχωρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. diuido, semoueo, facio reuerti, sepono, dispono.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Καταψαίρω. moueo, festino.

Καταψάλλομαι. tibijs cithari ſq; persono ac oblectior.

Καταψευδομαρτυρομένος. ου. ὁ. qui adhibuit falsos testes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falsis testibus opprimor.

Καταψηφῶ. obscurare. nam ψῆφος tenebras significat.

Καταψηφίζομαι. μ. ίσθμαι. σ. ισμαι. cõtrà iudico, condemno, faciendum censeo, pronuntio. Bud. Com.

Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter cõtrecto.

Καταψιλῶ. teneuem, uel glabrum reddere.

Καταψυκτικός. ὴ. refrigeratorius.

Κατάψυκτος. ὸ. refrigeratus.

Καττάψις.

Κατάψυξις. ἡ. refrigeratio.
Καταψύχομαι. refrigeror.
Καταψύχω. μέλλ. ξω. refrigero, ſicco. Actiu. accuſ.
Καταψῦχρος. λή. ρον. refrigero, demulcientem.
Κατάγλυμι. fractus ſum. Ab ἄγω, med. præt. ἔαγα, & per diſſolutionem ἴαγα, κατάγλυμι. Vnde & κατα γὰς. ατος. ὁ. & κατα γῆ. ἡ. particip. fractus. Et interdum fluxus, mollis, effœminatus, ſicut fractus Latinis.
Κατάγης. fractus, deiectus, uel poſitus eſt.
Κατάθις. ſopitus.
Κατέβη. deſcendit.
Κατεβλακωμένος. ſupinus, iners.
Κατεγγυᾶν. tradere, ut κατεγγυῶ τὴν θύγατέρα, trado deſponſam. Item uadimonio uel ſponſione, uel ſatisdatione obſtringere quempiam. Et apud Demoſth. κατεγγυᾶν τὰς παῖδας & τὴν ναῦν eſt pueros et nauē pro creditopignerari, & manum prædibus bonis injcere, quæ bona ſatis accepto habebat obnoxia. Bud. Com.
Καταγγυᾶται. τὸ δικαγγυᾶται τοῖς ἐγγυᾶται.
Κατηγορᾶν. f. ſtimare.
Κατηγυημένος diſſolutum & infirmum eſſe. ἀπὸ τῶν ἀεγόντων πίθων.
Κατηγορημένος. ε. ὁ. damnatus, reprehenſus.
Κατηδαφίσθη. ſubuerſo, ſolo æquo.
Κατέδυ. occidit, ſubmerſus eſt.
Κατέδω. conſumo, deuoro.
Κατεθάμβησα. obſtupui.
Κατάβομαι. μ. αφόμην. ν. αμην. inſtillo, defluo, corrumpo.
Κατεῖδον. uidi.
Κατάδουλος. ε. ὁ. idololatrix dicitur.
Κατῆα, præt. med. ab ἄω. deſcenderat.
Κατακής. concedens, moriger, æquus.
Κατάλυσις. penetralia domus.
Κατελῶν. in orbem globari & colligi in arctum.
Κατελλημένος. ἀντὶ τῦ καταλελεγμένος.
Κατάλεκτος. recenſuit.
Κατελέαν. obligo.
Καλαωσπᾶν. inflar ſerpentiū corpus trahere.
Κατδουλωμένος. in ſeruitutē redactus.
Κάτειμι. deſcendo.
Κατάνυον. occultabant.
Καταῦν. reprehendere, contradicere, occultè accuſare, deferre, occultum detegere, ſecreta reuelare & prodere aliquem, Ariſtoph. Plut.
Καταργασμένη γῆ. terra culta & ſubacta.
Κατάργω. ſubigo, compello, adigo, ut ἀπὸ τῆ δυναμένης καταργεῖν, Thucyd. Item ueto & arceo, ut ναυσὶν ἐκ τᾶς θαλάσσης κατάργειν, liberum cōmeatum adimere, Pauſa. & apud eundem χώρα τὰς κατάργειν, intra fines continere, exitumq; adimere. Bud. Com.
Κατάρα. ſcutum, pelta.
Κατάρακτον. diſcidit. Accuſ. iung.
Κατάρω. calumnior, detrabo.
Καταρυσάομαι. μ. άσομαι. ν. αμην. catillor, aſſimilo, per diſſimulationem deludo. Cenit.
Κατεῖχε. obtinebat.
Κατακάθηται. obdormiuit.
Κατέκαυα. combuſſi.
Καλακαλάθης ἢ κατακαλάθης. apud Theo.
Κατάναβεν. impersonal. neceſſe fuit, neceſſitas cōegit, Pauſa. Bud. Com.
Κατακλάσαι. coire.
Κατακλίζω. redarguo.
Κατακλίω μ. ίσω. κ. ψα. miſereor. Neu. accuſ.
Κατακλίων. ὁ. miſerans.
Κατακλίσομαι. circumuoluor.
Κατέκλω. eligo.
Κατέναντι. è regione, è diuerſo.
Κατηφὴς. indigus, qui caret.

Καταχηνάζω. oppignero, pignora capio.

Καταχόρλιον. τὸ. genus modulationis ad quam saltabant arma concutientes.

Καταψαλτής. incidens, accusator.

Καταῶπα. in conspectum.

Καταζανίσαμαι. contrà resurgo.

Καταζανιστάμενος. ὁ. imminens.

Καταζοσιάζω. poteſtatē exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Καταπαγίνημαι. ſpondeo, literaliter polliceor.

Καταπάγω. inuito, induco.

Καταπέλω. μ. άσω. π. απα. incito. Accu.

Καταπάλμενος. inſiliens.

Καταπάω. μ. άξω. π. αχα. urgeo, et ſic cū accuſatiuo conſtruitur: pro feſtino uero abſolutum eſt.

Κατάπεφνα. occidi.

Καταπεφρόντικα. in philoſophos inſumpſi.

Κατεπάντεσθαν. fabricauerunt.

Κατεπλήχθαι. perterreri, πτοεῖσθαι.

Κατάπληξ. ὁ. ἡ. latitans, pauidus.

Κατεργάζομαι. μ. άδομαι. π. άργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id eſt deſtruo, cōficio & cōcoquo, Theop. de Cauſ. 4. Et conficio, id eſt eſt occido. Item ſupero, uinco. Herodia. κατεργάζεσθαι δυνάμενα κρείττονι.

Κατεργασία τῆς γῆς. cultus & ſubactio. Et κατεργασία τροφῆς, id eſt πέψις. Bud. Com.

Κατέργαστος. ὁ. occultus, operoſus.

Κάτεργος. ὁ. καὶ ἐργασμένος, ἠροτριαμένος, ut κάτεργος χώρα, Theophr. cui ἄργος opponitur. Bud. Com.

Κατεργὸς. antiquatus.

Κατέργω. uaſto.

Κατάρω. μ. ήσω. π. ηκα. demulceo, ſedo, καθίσμαι. Actiu. accuſ.

Κατερεῖσαι. incito.

Κατερῆξαι. contundere.

Κατερήπω. deſtruo, diruo, labor. Accu.

Κατερηφὴς. ἐος. ὁ, ἡ. munitus, tectus.

Κατερίω. tego.

Κατερίω. accuſo.

Κατερπύω. comprimo. Accuſ.

Κατέρραξαι. ad pauimentum impegiſti.

Κατερρινημένος. limatum, expolitum. ἀπὸ ῥίνω.

Κατέρρωγος. ὁ. rimoſus.

Κατερυθραίνω. erubeo, tingo colore rubro.

Κατερύκω. detineo, prohibeo. Accuſ.

Κατέρχομαι. deſcendo, aggredior, deuenio. Dicitur & de eo, qui poſt exilium quaſi poſtliminio redit in patriam et reuertitur. Depon.

Κατεσάπη. putridus intabuit.

Κατεσθίω, uel κατέσθω. deuoro. Accuſ.

Κατεσκληκὼς. ὁ. attonitus, attenuatus.

Κατεσκεύαζομαι. paro, gero, ædifico.

Κατασκεύασμα. τὸ. ædificium.

Κατέσκληκα. morbo uel fame cōrabui, macrui, ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confectus fui.

Κατεσπουδασμένος. ὁ. accuratus.

Καταστασιάζω. ambitioſum, ingenti ſtudio factū, enixum & affectatum.

Κατέσυρε. impulit.

Κατεσφαλμένα χάρις. dona cum ſuſpirio data. Bud. Com.

Κατέστω ἀπολογεῖσθαι. collocutus ſum tecum. κατέστω ἀπολογίαν, defenſionem dixi. Bud. Com.

Κατεστιγμένα. punctis diſtincta, στικτὰ κεκαυμένα.

Κατεστυγμένος. aduerſe.

Κατεστράτωνται. proſtrati ſunt.

Κατέσυσαν. timuerunt, oderunt.

Κατεσχεδιασμένος. garrulus, inerudituſ.

Κατέχω. compeſcuit.

Κατέχημαι. id eſt κάτοχός εἰμι. uerbum peculiare ijs, qui tanquàm alienoſe.

rũtur arbitrio, ut qui in dei alicuius redacti sunt potestatem, qui illos pro sua potestate moderatur possidetq. & agit quocunq; lubet. Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέχομαι, Lucian o.

Κατηχαρωμένος. antiquatus.

Κατίτος. quotannis.

Κάτωγμα. ατος. τὸ. imprecatio, diræ.

Κατευδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. Accus.

Κατεθικτᾶρ. tangere.

Κατευθύνω. dirigo, administro.

Κατεπαίρω. prædico, extollo.

Κατωμαλίζω. uerbis aliquid leuare.

Κατεπαινοῦντες. laudãtes, prædicãtes.

Κατεμπνεῖν. superare, dominari. Genit.

Κατενάζομαι. μ. άσθμαι. π. ασμαι. accumbo, placo. Depon. absol.

Κατευνατὴς ὁ. ὁ. cubicularius, qui sponsam ducit dormitum.

Κατεύνω. μ. ύσω. π. υκα. facio dormire.

Κατεύξάμενος. ὁ. qui peregit preces.

Κατεύχομαι. precibus interpellasse.

Κατευοδόομαι. μ. ώθμαι. π. ωμαι. prosperor. Depon. absol.

Κατευσεβίζοντες. οἱ. probi.

Κατευρυώμαι. dilator.

Κατευστοχῶ. μ. ήσω. π. ηκα. bene cõiecto.

Κατευφημῶ. fauore prosito.

Κατευφημούμενοι. οἱ. laudati.

Κατεύχομαι. deprecor, imprecor, denuoueo.

Κατευωχίομαι. epulor.

Κατεφθαρμένοι τὴν νοῦν. corrupti mente.

Κατεφίλουν. osculabantur.

Κατεφίσταμι. insurgo, aduersum sto. Lucas in Act. κατεφίστησαν ἐπ' αὐτόν.

Κατεχθραίνω. odio prosequor.

Κατεχθρός. occupans.

Κατεχὲς, φονεύων.

Κατεχόρδισεν. occidit.

Κατέχομαι. ὑπ' ἄλλου, θεοφορέομαι, insanio. Bud. Com.

Κατέχω. occupo, id est possideo, magno pere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & sido, hoc est ἵζω, ἰζάνω, ἐφίσταμαι, Theophr. de Caus. l. 5. & 6. Bud. ibidem. Actiu. accus. uel etiam genitiuo.

Κατεψευσμένος. qui damnauit, uel qui damnatus est.

Κατηγορέομαι. accusor, & aliquando accuso.

Κατήβολή. morbi circuitus, pro καταβολή

Κατηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. damno, ut τὸν γενεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, damnare mundum ortus & interitus Philoni. Vel potius pro prædicare, quod est palàm commemorare, παρισάνω. Hoc enim κατηγορῶν significat, & indicare, siue exprobrare, ut illud Plinij, Mala emptio semper ingrata, eo quòd exprobrare domino stultitiam uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor arguit. Est etiam κατηγορῶν indicare, & significare nomine & appellatione. Gal. Ther. 14. κατηγορεῖ αὐτὸ τοῦτο, Appellatione ipsa significatur & prædicetur. Item præmefero. Lucia. πολλὴ κατηγορεῖται ἀπονοίας, id est inceptiam multã præseferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com.

Κατηγορία ας. ἡ. accusatio, crimẽ, ut κατηγορίας ἔχω, accusor. Item prædicamentum.

Κατήγορος. ὁ. ὁ. accusator, actor, petitor.

Κατήειν. descendebam.

Κατηθυμένος. exercitatus.

Κατήκοος. ὁ. ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω. liquefacio.

Κατηλίπαν. euitare.
Κατηλίτης. ὁ. propitius, audibilis.
Κατηλίτ. ίδος. ἡ. κάθοδος, descensus.
Κατήλιφ. πος. uel φος. ἡ. scala, tabulatũ, trabs tectum sustinens.
Κατηλόησεν. neglexit, praetermisit.
Κατηλόησφ. iugularunt.
Κατηλοίγ. ψ. ἐ. &
Κατήλυσις. ιος. ἡ. accessus, descensus.
Κατημαξαμμένα. uulgaria, trita, conculcata.
Κατῆμαρ. quotidie.
Κατηναλὴς. ὁ. obediens, obsecundans.
Κατηναγκασμένα. occisa, perdita, spoliata.
Κατηπιώνδ. mitigati sunt.
Κατηρτυμένος. lapsus, flexus.
Κατηρτμίω. μ. ίσω. σ. ψα. fedo. Accus.
Κατηρτισμένος. ὁ, ἡ. rectus, altus, adumbratus.
Κατήρυς. sublimis, pendens.
Κατήρυξε. ὁ. increpauit, castigauit.
Κατηρτισμένος. perfectus.
Κατήρυθρις ἄμπελοι. uites uuis grauate, & demittentes sese.
Κατηφαλισάμην. roborabam.
Κατηφὴν, uel Κατηφέω. μ. ίσω. σ. ψα. tristor, moesto uultu & demisso cogito.
Κατήφεια. ας. ἡ. λύπη, moeror, tristitia cum uultus demissione, caligo, moestitia.
Κατηφὴς. ὁ, ἡ. subtristis, præ uerecundia supercilia & uultum demittens, solicitus, moestus.
Κατηφόνες. ignaui, morte digni.
Κατήφονες. ε. ὁ. morte dignus.
Κατηχίω. μ. ίσω. σ. ψα. audio, erudio, quasi instruo, doceo uoce. ab ἠχέω.
Κατηχὴς. ὁ, ἡ. resonans.
Κατήχησις. ιος. ἡ. instructio.
Κατηχητὴς. ὁ. instructiuus.
Κατήχιστος, &
Κατηχῶσιν, &
Κατηχύμενος. ὁ. catechumenus, hoc est nondum initiatus, sed qui adhuc imbuitur elementis religionis, nondum ad sacra spectanda introductus: cui mysteria fidei, uiuæ uocis ministerio concredebantur. Bud. in Epist.
Κατηχίω. instituo, admoneo.
Κατηχιστὴς. ὁ. susceptor, uulgo compater.
Κάτθανεν. mortuus est, pro ἀπέθανεν.
Κατιαγομάω. colligatæ.
Κατίασι. descendunt, Κατίχονται, ἀ λάτηται. Sed Καλέασι, remittunt, χαλῶσι, ἀ καλέομι.
Κατιδῆν. perspicere.
Κατιμένα. demissa.
Κατικτικεία. sacrificium ob reditum.
Κατικτίνω, &
Κατιλάπαν. despicere, subsannare.
Κατιλύω. μ. ίσω. σ. ψα. infesto. Accus.
Κάτιν &. oleaster.
Κατίν. adhuc.
Κατιόντες. οἱ. descendentes.
Κατιόμαι. μ. ὀσομαι. σ. αμαι. erugino.
Κατίπαν. ferire, iacere.
Κατίχεται. coërcet.
Κατίχετο. ε. ὁ. qui est tenui ualetudine.
Κατιχόω. exicco, arefacio.
Κατιχρώντες. οἱ. lautitijs fruentes.
Κατιχύμαι. uincor, cedo, opprimor, repello.
Κατιχύω. roboro, præualeo, uinco. Genit. uel accus. Bud. Com.
Κατιφάσκομαι. uulnero.
Κατιόμενος. rubigine obsitus.
Κατολύρομαι. deploro.
Κατοβωμένον. sordidum.
Κατοικίω. μ. ίσω. σ. ψα. colloco, transfero in alias sedes, habito, incolo. Neutr. accus. uel datiuo cum præpositione ἐν.
Κατοίκησις. habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον. ε. τὸ. habitaculum.

Κατοικῶ

Κατοικία. domus.

Κατοικίδιος. ὁ. ὁ. qui nunq̃ domo discedit

Κατοικίζω. μ. ἴσω. σω. ικα. habitare facio, constituo, reduco in suas sedes.

Κατοικισμός. ὁ. ὁ. habitatio.

Κατοικτείρω. misereor. Neutr. accus.

Κατοικτίζομαι. misericordiam implorare.

Κατοίκτιρσις. εως. ὁ. misericordia, commiseratio.

Κατοιμώζω. lugeo.

Κατοινόομαι. uino obruor, Plat.

Κάτοινος. ὁ. ὁ. uinosus.

Κατοιχώνομαι. abscondere.

Κατοιόμενος. de se arroganter sentiens, insolens.

Κάτοιθα. nosti.

Κατοίχομαι. morior. Depon.

Κατοκώμενοι. οἱ. manes, mortui.

Κατονάω. torpeo, pigresco. Neut. abso.

Κατονιδόω. delabor.

Κατοπτοφύρομαι. defleo. Depon. accus.

Κατομή. ῆς. ἡ. sectio.

Κατονειδίζω. uitupero, exprobro. Accu.

Κατοπάζω. sequor, persequor.

Κατόπιν. posti, retrò, à tergo, ponè, quasi post faciem. Genit.

Κατόπτα. τὰ. conspicua.

Κατοπτάω. exuro.

Κατοπτεύω. aspicio, intueor.

Κατόπτης. ου. ὁ. aspector, explorator, speculum.

Κατόπτερ. manifestum, in conspectu, è regione.

Κατόπτης. ου. ὁ. retorridus.

Κατοπτρίζομαι. ueluti speculo exprimo ac refero.

Κατοπτευτικός. ὁ. ὁ. perspicax.

Κατοπτευτικῶς. cõtemplatiuè, speculãter.

Κάτοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Κατοργῶν. florere, uigere, ἀνατραμάζω.

Κατορχίζω τὰς ψυχὰς, ad sacra suscipienda præparo mentem, ad sacrorum cultum expio, & idoneam reddo. Κατορχισμένος, initiatus, deuotus, consecratus. Bud. Com.

Κατορθόω. μ. ὧσω. π. ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, prosperè aliquid gero, exequor, rectè attingo, assequor. Accus.

Κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id est rectum officium & perfectum, rectè factum, id est actio per se expetẽda. Est etiam præclarum facinus prosperè & egregiè factum & gestum, successus, res bene gesta.

Κατόρθωσις. εως. ἡ. correctio, recta effectio, Cicerone interprete.

Κατορθωτικός. ἡ. ὁ. qui strenuè confecit negotia.

Κάτορυξ. ὑγος. ἡ. ara in uia.

Κατοσσοβόητος. ου. ὁ. territus.

Κατοσσοβέω. trepido, metuo.

Κατορύσσω. defodio. Accus.

Κατορυχή. defossio, thesaurus.

Κατοχλίζομαι. saltationibus demulceo & mitigo, salto, Greg. Et κατοχλίζομενος passiue, id est per saltatorum spectacula elatus, apud eundẽ. Bud. Com.

Κατυδαῖος. subterraneus.

Κατυγάς. άδος. ἡ. nox obscura.

Κατυλίω. ad cicatricem perduco.

Κατοφρύω. superbio, superciliũ erigo, superbè alloquor. Genit. Bud. Com.

Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.

Κατοχή. ῆς. ἡ. detentio, possessio. Est etiã affectio animi τῶν ἐνθουσιαζόντων, à κατέχομαι. Item morbus ueternosus. Vigilantem soporem uocant recentiores. Bud. Com.

Κατόχιμος. ὁ. ὁ. fanaticus, κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἐνθουσιάζων, uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος, θεοφορούμενος. Bud. ibid.

Κάτοχος. ὁ. ὁ. detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutar. ὑπὸ τοῦ κάτοχος, pro κατεχόμενος ὑπὸ ἔνθεος. & κάτοχος μανιακός, hoc est eorum quæ apprehendit tenax, apud eundẽ. Bud. ibidem.

Καταφαγεῖσι. opsonijs, exquisitis q fer culis reficiuntur.

Κάφορον. acclive.

Καθάδι, Dorice. quemadmodum, in hunc modum.

Κάθυς. ὁ. feles.

Καθίσματα. τὰ. coria duriora quæ calceis mumiendis subduntur, soleæ, in posturæ, sutulæ, doli.

Καθίς. corij rasura.

Καθίω. consarcino, assuo.

Κάτω. infra, deorsum.

Κατάβλιψ. qui capite est in terram demissu. ἀπὸ τοῦ βλίπω.

Κατόγαιος. ὁ, ἡ. subterraneus.

Κατάγωγ. ὁ. τὸ. diuersorium.

Κατάδηλος. ὁ, ἡ. tristis.

Κάτωθεν. ab imo.

Καταθέω. dejcio, depello.

Καταπάρα, aduerb. in caput, præceps.

Κατάκυσσω. commigrauit.

Κατωμαδὸν, aduerb. in humeris.

Κατωμοτικὸς. ὁ. ἡ. adiuratiuus.

Κατωμότης. equus sessorem ab humeris excutiens.

Κατόμοτον. τὸ. iuramenti genus.

Καυνάκης. ου. ὁ. ☞

Καυνάκης. ὁ. ὀ. uestis seruilis & brevis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte lumbum subsutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος, quod dis phtheram significat.

Καταντόμενος. uino obrutus.

Καταπιάω. caput in terram demitto.

Κατωπός. κατάβλιψ. Et κατακοὶ ὀφθαλμοὶ, οἱ ἀμβλύωποι. Bud. Com.

Καταφαίνομαι. glorior, ornor.

Κατωρὴς. promus, deorsum uergens.

Κατώρυγ. ου. τὸ. ὑπόγαιον, infernũ, quod sub terram inuenitur.

Κατώτατ☞. η. ὁ. infimus, extremus.

Κατώτ☞. ερ. ὁ. inferior.

Καυφὴς. genus auis, lurco.

Καταφὴς. ὁ ἀπὸ τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, ὀκυρρόπος, pronus, procliuus.

Κατάφορος. ὁ κάτω φερόμενος.

Καταχάνη. manubrium terebri.

Καυάζω. claudico.

Καυαλέος. flos, exustũ, aridum, calidũ.

Καυαλὸς. morio, fatuus.

Καύαξ. larus auis, ὁ κάλλαξ.

Κακαρὸς. malus, improbus.

Καυθμὸς. uredo.

Καυλίον. ου. τὸ. cauliculus, caulium herba, quã Dioscorides καύκαλιν uocat: uulgo pedem galli.

Καυλίσκ☞. ου. ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλὸς. ὁ. ὀ. ceruix ueficæ, & caulis in pennis, pars hastæ quæ terræ infigitur ferrũ iaculi, hasta, hastile, thyrsus, id est uirga cuiuscunq; plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.

Καυλωνία. iactantia.

Καῦμα. ατος. τὸ. calor.

Καυμασία. pileus latus ad æstum solis arcendum.

Καυματίζομαι. æstuo.

Καυματόδης. ους. ὁ. æstuosus.

Καυτάσιον. ου. τὸ. stramentum, stratum.

Καυτάομαι. sortiri.

Καυτὸς. malus, amarus.

Κεῖρος. ου. ὁ. mente surdus, stolidus. Vel potius χεῖρος, quod superbum significat.

Καυρόω. μ. ὦσω. ω. ωσα. sicco. Accus.

Καύσος. febris.

Καυσία. ας. ἡ. καυμασία.

Καύσιμος. η. ὁ. combustiuus, ut καύσιμα ξυλά.

Καῦσις. εως. ἡ. combustio.

Καῦσ☞. febris cum maximo ardore.

Καυσαρὸς. ὁ. ὀ. ardens. Pugnæ epithet.

Καυτηριάζω. μ, άσω. π. αζα. cauterio, cauterio inficio. Paul. ad Timoth.

καπνοπηριτομήσων τῶν ἰδίων σωμάτων

Καυτικός. ἡ. ὁ. ardens. (σιρ.

Καῦσις. messis, spicarum uegetatio.

Καυσύρ. ἡ. τὸ. quod exiuri potest.

Καυσός. ἡ. ὁ. cremabilis.

Καύσων. ωνος. ὁ. æstus, ardor, febris æstuans. Descendit à participio, & τὸν in obliquis amittit, itaq; ω seruat ob naturalem productionem.

Καυτήριον. instrumentum quo putridæ carnes aduruntur, inustorium, cauterium.

Καυτόν. sacrificium quoddam, focus.

Καυχάομαι. μ. ώμαι. ω. ημαι. glorior. Depon.

Καύχημα. ατος. τὸ. gloria.

Καυχηματίας. gloriosus & iactator.

Καύχησις. ιος. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.

Καφάζω. ridere, cachinnari.

Καφίω. μ. άσω. π. ηκα. spiro.

Καφηρεύς. έως. Caphareus Euboææ promontorium. Et appellatiue locus asper, tempestuosus, scopulosus, difficilis descensu. παρὰ τὸ κάφος.

Κάφος. spiritus. Vnde ὥσπερ, ὁ πνευμονώδης τόπος.

Καχεκτέω. ualetudinarius sum.

Καχέκτης. ὁ. ὁ. depranatus habitu uitiorum.

Κάχεξ. ξ. ὁ. malè habitus, cui corpus macie confectum est.

Καχεξία. ας. ἡ. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.

Καχλάζω. strepo, immodestè rideo. à fluctibus sumptum.

Καχλαίνω. turbo.

Κάχληξ. ηκος. ὁ. testudo, lapillus qui ab aqua agitatur.

Καχλῆ, τοὶ καχλῶν. apud comicos ridiculus, stupidus. ἀ χάσκω, quòd stultorum esi semper ore hianti esse.

Καχρυδίας. ου. ὁ. panis ex hordeo.

Κάχρυς. υος. hordeũ tostum, & abusiue omnia tosta. Itẽ rosmarini fructus.

Καχυποδοκῶ. mali quippiã suspicari.

Κάψα. capsa. ἀ λάπτω.

Καψιδάριον. ου. τὸ. sudariolum.

Κάψις. morsus.

Καψός. murus, paries.

Κάω. μ. καύσω. ω. κέκαυκα. calefacio. Accus.

K B.

Κι, uel κιν, apud poëtas idem, quod in prosa oratione ἄν.

Κιάλω. μ. άσω. ν. κεκα. diuido, scindo, frango. Accus.

Κίαται. iacent, laborant. Accus.

Κίαρ, & crasi κῆρ. ρος. τὸ. cor, animus distractus.

Κιάριον. securis, ferramentum fabrile aut sutorium.

Κιάς. άδος. ὁ. locus quo immittũtur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.

Κίκασμα fractura.

Κίκαται, pro κεῖνται. iacent, aut iacet.

Κίβδη, & κιβδὴ. caput, calix.

Κιβδήνυρις. genus auis.

Κίβδος. cynocephalus, cete.

Κίγκλος. auis quædam marina.

Κιγκαμίς. fici & oliuarum acinus.

Κιγκιῶδες. τὸ. mica, minutulũ, quasi dicas miliare.

Κιγκλίας. ου. ὁ. &

Κιγκλιδίας. ου. ὁ. panis ex milio.

Κιγκλίνη. puls è milio, serpens, hydrus.

Κιγκλίς. ἡ. tinnunculus, genus auium.

Κίγχρος. ου. ὁ. milium, serpentis genus, cenchros.

Κιδνάω. μ. άσω. π. κεκα. frango, dissipo, dispergo. Accus.

Κιδνάω. idem.

Κίδνατα. τὰ. diuturni dolores in membris, aut genitalibus.

Κηδός. οῦ. curiosus, gloriosus, solicitus, bonus, inclytus, sedulus, prudens. à κήδω per systolen.

Κηδρίδες. ὰι. baccæ cedri.

Κήδρινος. η. ὸ. cedrinus.

Κήδριον. odoratum.

Κηδώμηλα. τὰ. citria mala.

Κήδρος. legumina.

Κηδρόπολις. pars Thraciæ.

Κήδρος. ὸ. cedrus.

Κηδρωτός. ὴ. ὸ. ex cedro fabricatus.

Κῆμαι, & synar. κᾶμαι. iaceo, cubo. Item cado, quemadmodum & Latine dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo.

Κᾶα. incendi, usi.

Κέαν. ἵκανῶ.

Κᾶθι. illic.

Κάμψα. τὰ. uulgò situata.

Κάμπος. ὴ. ὸ. inhærens.

Κειμήλια. τὰ. thesauri, opes, pecuniæ repositæ, instrumenta pretiosa, aurea uasa, uulgò clinodia, res pretiosæ & charæ sepositæ. à κεῖμαι.

Κειμηλήχιον. locus in quo res pretiosæ, & in delicijs habitæ recondũtur.

Κειμηλιάρχης. thesaurarius.

Κεῖνος, pro ἐκεῖνος. η. ὸ. ille.

Κενός, pro κηνός. ὴ. ὸ. uacuus.

Κῆο. iaceres.

Κῆορ. ure.

Κῆρ. ατ. ὸ. pestis, infœlicitas, generatio, statura.

Κήριον. ἀ. instita, lumbrici lati et oblongi, uincula sepulchralia.

Κῆρις. fauus, & auis quædã, halcyon, accipiter.

Κηρομένη. ὸ. rasus, tonsus.

Κηρομένῃσι χώρῃσι. uastata regione.

Κήρω. μ. ῶ. ἀόρ. α. ἔκηρα. π. κέκαρκα. tondeo, deuoro, scindo.

Κῆνι. illuc.

Κλονέω. iacebo.

Κλοιδανομένος. iners, piger.

Κάω. uro, accendo.

Κνώδης. odoratus.

Κώμ. ζες. ὸ. dormiturus.

Κναλίζομαι, mox fut. à κνάω. curabo.

Κναλίσω. priuabo, dissipabo.

Κνάδονδε, pro ἐχάδονδε, à χάζω. cesserunt, priuarunt.

Κναδάω. priuans, curans, separans, parcens.

Κνανομένος. contectus.

Κνάμω, pro κάμω subiunctiuo ἀόρ. β. à κάμνω. defessus sum, fatiger.

Κέκαρκα, perf. à κείρω. totondi.

Κεκαρμένος. tonsus ac ornatus.

Κεκαρμένος. qui honoribus nimijs mẽte externatur ac stupet.

Κεκαυτηριασμένος. ὸ. inustus, notatus.

Κεκαφηώς spirans, expirans.

Κέκκαλον. acinus, uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium.

Κεκλαυμένος. furto subreptum.

Κεκλάγξω. latrabo.

Κεκλασμένα μέλη. perfracta, mollia, languida cantica.

Κεκληγόντες, pro κεκληγότες. οἱ. clamantes.

Κεκληγώς. ότος. ὸ. resonans. à κλάγγω.

Κεκληρωμένος. ὸ. λαχών, sorte electus.

Κεκλιμένος. η. ὸ. πεφυκώμενος, clausus.

Κέκλομαι. iubeo.

Κέκλυθι, pro κλῦθι. audi.

Κέκλυτε, pro κλύτε. audite.

Κεκλῶ. uoco, iubeo.

Κεκλωσμένον. fatatum.

Κεκολοβωμένοι πόδες. muniti pedes.

Κεκοπτομένος. ὸ. ἐπιχειρῶν καὶ ἐπιχείρας, pro importante & importato.

Κεκορυθμένος. η. ὸ. armatus, acutus.

Κεκραχμός. ῦ. ὸ. clamor, uociferatio.

Κεκράω. clamo, à medio præterito κέκρᾱγα.

Κεκραδε.

Κίφαλι. uociferare.
Κίφανα. miſcui, temperaui.
Κιφάϊπας. u. ὁ. clamator.
Κιφαμίφος. tonſus, robuſtius.
Κιφαμίφως. concinnè.
Κίφατω. temperie præditus eſt.
Κιφάτας. clamoſus.
Κιφηνόντε. inſerte loquentes. nam κιφηνὸς dentium ſtrepitus in morientibus dicitur.
Κιφιμέφ. qui cauſam dixit, qui accuſatus fuit, electus. κιφιμέφον πρᾶγμα, res iudicata.
Κιφόδιλος pro χροκόδιλος, κατ' ἰωνικὴν γλῶ. crocodilus.
Κιφόφαος. u. ὁ. reticulum, uitta, diſcriminale, flammeum. Bud. Com. παρὰ τὸ κρύπτειν.
Κιφτημέφος. dominus, ut qui poſſideat ſeruũ. & κιφτημόφια. ας. hera, domina.
Κίφφος. cortex.
Κίχω. curo, doleo.
Κιχωμῶν. alto ſopore opprimi.
Κιωκυτός. ὁ. clamoſus, tumultuoſus. Et κιωκυτὼ, Diana, uel quòd Encelados occiderit, uel ob uenatorios ſtrepitus, uel quòd lunæ mutationes aëris tumultus ſequatur, uentorumq; tempeſtas.
Κιωκύω. μ. ύσω. π. υκα. clamo, reſono. proprie de aquarũ ſtrepitu. Neut. abſol.
Κιωκύρμα. ατος. τὸ. &
Κίωκυτος. u. ὁ. ſtrepitus, clamor.
Κιωκύων. υντος. ὁ. reſonans, clamans. Venti, maris, & fluuij epitheton eſt.
Κιλλαία. locus inter Athenienſium & Bœotorũ fines ſitus, et urbs Phrygiæ.
Κιλλωπὸς. ἴος. ὁ, ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.
Κιλλωτῶν. nigricans.
Κιλλωπάθμος. u. ὁ. obſcurus, doloſus.
Κιλλωτὸς. ὁ. ὁ. niger.
Κιλλωτότης. ητος. ἡ. nigredo.

Κιλλωτρώς. ὠτος. ὁ, ἡ. niger, obſcurus.
Κιλάμπλα. ης. ἡ. garrula, crocitans. Epitheton cornicis.
Κιλαρύω. μ. ύσω. π. υκα. reſono, cõſono. De aqua dicitur molliter interfluendum ſibilante.
Κιλάρυγξ. ſtrepitus.
Κιλίβη. ης. ἡ. poculum ligneum, peluis. παρὰ τὸ χίλιον πιλάβειν.
Κιλλὶς. ἡ. ſecuris.
Κιλλτίζω. equito.
Κίλπηρον. inſtrumentum piſcibus capiendis aptum.
Κιλὼν. κιλῶνος.
Κιλωτιόων. cupiens iter facere.
Κίλωτρον. u. τρ. &
Κίλωτος. u. ὁ. & plur. τὰ κίλωτα. uia. ἐκ τοῦ κιλόω.
Κιλωτόμπορον. τὸ. imperium.
Κιλώτα, uel κίλωτγα. currus mulorum.
Κίλωσμα, uel κίλωτμα. ατος. τὸ. admonitio nautarum. Canit autem remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitum erat, & per aſſam uocem, id eſt ore prolatam, & (ut in argonauti) interdum per citharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis li. 3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.
Κιλωτὴς. ὁ. ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.
Κιλωτίω. μ. άσω. π. ακα. &
Κιλώω. μ. άσω. π. ακα. iubeo. unde τὰ κελευόμενα ποιῶν, imperata facere. Eſt etiam hortor, & permitto uoce actiua. Lyſ. τὴ ποιῶν ἐκέλευον βέλεσθαι, Sinebat me aliud de ſe ſtatuere. Bud. Comment.
Κιλωμοσύνη. iuſſio.
Κίλης. ητος. ὁ. equus celes, qui ab imo ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condere

facere, in ijsq; sedere, id quod antea nesciebant, & curribus solũ utebantur. Hinc translatione sumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo, & non binis aut ternis per scadilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayf. de Re nau.

Κελαττίζω. μ. ίσω. &

Κελαττίζω. μ. ίσω. w. εκα. equito, uehor curru, rego equum desultorium.

Κέλητος. ὁ. aper.

Κελίον. ν. τὸ. census domus.

Κελὸς. obliquus.

Κέλυφος. τὸ φοινικίδι, καὶ τὸ τύμνω, figonaculum.

Κέλυμνος. puer, lecythus, et unus ex ideis dactylis.

Κέλομαι, poët. iubeo. Depon.

Κελέπιον. instrumentum quo ex puteo hauritur aqua.

Κένεον. ν. τὸ. intonsa auis.

Κελὸς. niger.

Κέλλω. appuli, ad portũ ueni, assumpsi.

Κελτὸς. Galli, à Celto Herculis filio.

Κελύφιον. ν. τὸ. siliqua, cortex.

Κέλυφος. υος. τὸ. cortex exterior, putamen, testa.

Κέλω. iubeo.

Κένος. αρος. nox, eques, spado, filius.

Κένος. ustium.

Κεμὰς. άδος. ὁ. cerua, himnulus, quasi κοιμὰς, ὁ ἔτι κοιμώμενος ὑφ τῇ συκῇ φ.

Κεμπὸς. leuis.

Κέν. uide κἂν.

Κένεαγία. ας. ἡ. uasorum inanitas. pro inedia accipitur.

Κενεολογία. ας. ἡ. uaniloquium.

Κένανδρος. uir uanus, & futilis.

Κεναυχὴς. uana iactans.

Κρέβεια. τὰ. morticina, carnes præmortuæ.

Κενεμβατέω. μ. ήσω. w. εκα. per uacua nando, uana conor. Neutr. absol.

Κενὸς, pro ἀφελὴς. ῆ. ὸ. uacuus.

Κεναχὴς. ἰος. ὁ, ἡ. uana iactans.

Κενεὼν. ῶνος. ὁ. λαγὼν, uenter, pars quæ est inter latera, quasi ἀφελὴς ὄνων.

Κένοφον. ν. τὸ. uacuum monumentum.

Κενοδοξία. ας. ἡ. inanis gloria.

Κενόδοξος. gloriosus, gloriæ auidus, inanem de se persuasionem habens.

Κενὸς. ῆ. ὸ. uacuus, desertus, uanus. ἐκ κενεχαρίας χάριτας, leuẽ inis gratiam.

Κενοσπουδία. ας. ἡ. inane studium, curiositas circa res nihili.

Κενόσπουδος. ὁ. curiosus, leuiculariũ rerum studiosus, inanium studiorum plenus.

Κενοσπούδως. frustra.

Κενοτάφιον. imaginarium sepulchrum, quale describit Vergil. li. 3. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari possũt hodie quas repræsentatiões in anniuersarijs exequijs uocamus. Bud. in Annot.

Κενταυρὸς. de indocto dicitur.

Κενότης. τητος. ἡ. uacuitas.

Κενοτομία. ας. ἡ. rerum innouatio, nouarum studium.

Κενὸν. ῦ. τὸ. crumena.

Κενοφωνία. ας. ἡ. uocum inanitas, uaniloquium.

Κενόω. μ. ώσω. w. εκα. euacuo, excauo. Accus.

Κέρσω. stimula, iube, crea.

Κενταυρίδες. ὰ. genus ornamenti muliebris.

Κενταυρικῶς. cẽtauricè, immaniter, inciuiliter. Eraf. Chil.

Κενταυρικὸς. agrestis.

Κενταυρομαχία. ας. ἡ. immanis pugna.

Κέρκωπες. latrones.

Κεντίζω. stimulor.

Digitized by Google

Κυΐζω, uel κυϊλάω. μ. ίσω. σ. κκα. stimulo.
Κφίτκμα. damnum. (lo, pungo.
Κυττατήριον. τ. τὸ. siulla.
Κυττικτικός. ή. ὸ. pungens, aculeatus.
Κυττατός. ή. ὸ. pungebundus.
Κυτίζω. μ. ίσω. σ. ικα. κυτίκω.
Κυτρικτικός. ίος. ὸ, ή. uelox, tanquam stimulo percussus, equus centro obediens.
Κυτρίνος. animal quoddam cum aculeo.
Κυτρίς. ίδος. ὴ. genus serpentis, dipsas.
Κφίφος. τ. τὸ. stimulus, aculeus, tormentum, centrum, hoc est punctium in medio circuli.
Κυτφόομαι. μ. ὠσομαι. σ. ωμαι. habeo stimulum.
Κυτφότοκος. ου. ὸ. nequam, uafer, stimulator, auriga.
Κφίφος. ους. ὸ. cento, uestis uersicoloribus pannis consuta. Vnde & pro uersuto ponitur.
Κυφοὶ ἰκθῖνες. οἱ. aculeati fuci.
Κφίτωρ. stimulator, actor.
Κφόμα. ατος. τὸ. euacuatio.
Κυφὸν. ἰκυφὸν.
Κφύσις. ιος. ὴ. uaniloquium, euacuatio.
Κίονδ, pro πᾶντα. & κίνδε, ἀκάρχου.
Κίπερος. τ. ὸ. fulica, larus, auis leuis quæ facilè à uento impelliur. & translate pro stulto ponitur.
Κῖρα. cornua, crines, arcus.
Κβαβάτης. locos excelsos, & uertices montium scandens.
Κβᾶκα. τ. ἡ. apex, antenna, punctium, uirgula minuta, pars in talis supior.
Κβαίω. μ. ίσω. π. ικα. scindo, trucido, populor, diripio. φοάω, κόπτω. ἐκ τ βάω βιαπαθόντως ἴσις ἐβάσαν. Actiu. accu.
Κβαίνω, &
Κβαίρω. misceo.
Κβαὶς. ouis.
Κβαισὶς. cornutus, comatus, & genus serpentis.
Κβαίτης. ὁ. fœnum Græcum.
Κβαμακὸς. ὴ. ὸ. Ceramicus locus Athenis, in quo sepeliebantur, qui in bello perierant. Erat & alter in quo diuersabantur meretrices.
Κβαμᾶον. τ. τὸ. figulina, uas testaceum.
Κβάμινος. figulinus.
Κβαμεὺς. ῆος. ὸ. figulus.
Κβαμεύω. male mereor de Republica, κατηγορέομαι.
Κβαμίνα. omnia fictilia. (sml.
Κβομικὴ μάτις. periphrasis est ostracismi.
Κβάμινον. τ. τὸ. uas fictile, amphora, id est mensura octo & quadraginta sextariorum, authore Budæo de Asse.
Κίραμος. ου. ὸ. tegula, dolium, urceus, carcer lingua Cypriorum. Est & Cariæ urbis proprium.
Κιράννυμι. μ. κράσω. uel κιράσω. π. κὶ κρασα. &
Κιραννύω. misceo, tempero.
Κῖρας. capillus, arcus, membrum pudendum.
Κιρασφόρος. τ. ὸ. poliens cornua, faber arcuarius.
Κιρατὸς. οῦ. ὸ. cornutus.
Κιράρχης. τ. ὸ. ala præfectus.
Κιραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.
Κῖρας. ατος. τὸ. cornu, capillus, ut apud Hom. κὶ ἀγλαὸ, cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ἠϋκόμοιο φόνοιο, apud Sophocl. quæ capillum fierrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebantur, quare Bacchum cornutum fingebãt.
Refertur quoq; ad rem bellicam. unde ἐς κῖρας κὶ ἐπὶ κῖρας ἄγειν, cornua instruere. Et ἐπὶ κῖρας πορεύεσθαι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente.
Κιρασβόκτης. ὁ. præfectus intractabilis. à

feminibus, quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua boum incident, duriora nascũtur. Eraſ. Chil.

Κίρασμα. ατος. τὸ. *mixtura.*

Κιράω. *infundo.*

Κιράτης. ου. ὁ. *cornutus.*

Κιρατοφόρος. ου. ὁ. *corniger.*

Κιράχαινε. *labris incurui.*

Κιγαταία. ἡ. *ſiliquaſtrum.*

Κιρατίζω. μ. ίσω. σ. κα. *cornu uentilo, cornu peto, obarieto.*

Κιρατινός. ἡ. ὸν. ὁ. *corneus, cornutus.* Et κιρατινὰ, καὶ κιρωτὴ. ἡ. *oratio ambigua.* Sunt tamen qui κιρατινὸν, *ſyllogiſmum cornutum interpretentur.* Laërt. in Zenone, et Politian. Miſcel.

Κιράτιον. ου. τὸ. *ſiliqua.*

Κιρατικὸς. ἡ. ὸν. *cornupeta.*

Κιρατόλυτος. *qui cornu expolit, excolitq; artificii ingenio ac ſculpit.*

Κιρατουργός. *idem.*

Κιρατωνία. *ſiliqua, aut ficus Aegyptia.*

Κιραύλης. ου. ὁ, ἡ *cornicen, tibicen.*

Κιραυνόω. μ. ώσω. σ. κα. *fulmino.* Acc.

Κιραύνια. τὰ. *Ceraunia montes Epiri.*

Κιραυνίας. ου. ὁ. *fulmine ictus.*

Κιραύνιος. *Iupiter, attonitus, & ueſtis quædam.*

Κιραυνοβολῶ. *fulmen intorquet.*

Κιραυνοβολία. ας. ἡ. *fulminum iactus.*

Κιραυνὸς. ῦ. ὁ. *fulmen.* παρὰ τὸ κιραΐζειν, & κάειν, ἤγουν φθείρειν καὶ κτείνειν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdam ex promptitudine, audaciáq;.

Κιραυνοσκόπιον. *alta machina in ſcena inſtar ſpeculæ, ex qua fulminum iactus exhibebant.*

Κιραυνόω. μ. ώσω. σ. κα. *fulmino, fulmine percutio.* Accuſ.

Κιράω. *miſceo, uinum infundo.* Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.

Κίρβηρος. ου. ὁ. *Cerberus.*

Κίρβιον. *Cimerij, imbecilles.*

Κιρβολῶ. *cõuicior, maledico, decipio.*

Κιρδαίνω μ. ανῶ. σ. νκα. *lucror.* παρὰ τὸ κίαρ ἰαίνειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖσθαι. Neutr.

Κιρδαλίη. ης. ἡ. *uulpes.*

Κιρδαλέος. α. ον. ὁ. *aſtutus, utilis, fraudulentus.*

Κιρδαλωφόρβιος. ου. ὁ, ἡ. *auarus.*

Κιρδάλη. *uulpes.*

Κίρδια. τὰ. *aſtutiæ uulpinæ.*

Κιρδία. *uafrities.*

Κίρδιον. *utilius, lucroſius, melius.*

Κίρδιστος. η. ὸν. ὁ. *utiliſsimus, aſtutiſsimus, prudentiſsimus, locupletiſsimus.*

Κιρδοναμῶ. *lucri cauſa uxorẽ ducere.*

Κίρδος. *herba lanaria.*

Κίρδος. ους. τὸ. *lucrũ, aſtutia uulpina.*

Κιρδοσύνη. ης. ἡ. *aſtutia, decipiens aſtutia, & maximè fallens, uaframentum, aſtus.*

Κιρδύφιον. η. τὸ. *lucellum.*

Κιρδὼ. όος. ἡ. *uulpes. forma diminutiua à* κίρδαλη.

Κιρδῶος. ὁ. *Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum eſſet lucroſus, quæſtorius, quæſtuarius.*

Κίρια. *exequiæ.*

Κιρκίδιον. η. τὸ. *radiolus.*

Κιρκίζω. μ. ίσω. σ. κα. *texo cum radio.* Neutrum.

Κιρκιδαΐς. *erodius auis.*

Κιρκὶς. ίδος. ἡ. *radius textoris, & os minus brachij nos etiam radium dicimus.*

Κίρκος *accipiter, aut gallus.*

Κιρκοπίθηκος. η. ὁ. *cercopithecus, ſimia caudata.*

Κίρκος. ου. ὁ. *uaſis genus ſicuti eſt cripus, ianua ænea, annulus oſtij.* Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ σκιάζειν καὶ ἔχνος, hoc eſt à ſaliendo obrependoq;. Ariſtoph. ἰδοὺ δ' ἰδοὺ κίρκον λαγὼ, Ecce (inquit) leporis caudam

caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq; est animalis eius pilus, spongiæ loco utebantur, purgandis præsertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortassis natum est adagium in eum, qui nimis astutè subblanditur, ut nũcupetur cercus. Vnde Cic. ad Atticum lib. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Cosano est quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hispaniam, non probo. si ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Cæsarem intelligunt, qui mira uafritie grassabatur, ut omnino arriperet principatum, arridebatq; omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut dissimulabat, aut lenissime castigabat. Plura Cæl. lib. 10. ca. 19.

Κίρκος. genus nauis breuioris, lembus.

Κιρκοῦρα quæ caudam habent.

Κιρκύνη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Κιρνατίζω. laſciuio, adulor, χαλάω, μαλακίζω. Trãslatione à brutis ductã caudam mouentibus. Cæl. li. 11. ca. 33. & Eraſ. Chil.

Κίρνηξ. ηκος. astutus, caudatus, & fimiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabãtur. uide adagium, Cercopum cœtus.

Κίρμα. ατος. τὸ. ſtips, moneta fruſta minuta, minutiæ æris, κλάσματόν τι.

Κιρματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. incido in fruſta minutiſsima, trucido. Aeliu. accuſatiuo iung.

Κιρμάτιον. υ. τὸ. fruſtum, pecuniola.

Κιρματιστὴς. οῦ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutulis cõmutat.

Κίρνος. uas figulinum, ſacrificium Cybeles, κιρκὶς. & κίρνα, ſecuris.

Κιρροβάκτης. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua geſtare fingatur. (κερατώδης.

Κιρσὸς, pro κιρσαλέος. cornutus, συμπλοκὴ

Κιρσοπλάστης. ου. ὁ pro eo qui exornat catillum, κηλουργός.

Κιρσωνικὸς. ῆ. ὁ. cornibus trahens, & funis quidam nauticus, ὁ ἀπόκωπος.

Κιρσίας. iactator ſuperbus, quaſi elatis cornibus, χαυλίας.

Κιρσοφὴς. ἴδος. ἡ. cornigera.

Κιρσώχης. υ. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κιρσῶν. miſcebant.

Κιρτομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὀβελίζω, ἐνθίζω, χλευάζω.

Κιρτομία. ας. ἡ. probrum, conuicium, irritatio, irriſio.

Κιρτομίας. υ. ὁ. &

Κιρτόμυκος. υ. ὁ. mordax, irritatiuus, ὑβριστικὸς, ὀνειδιστικὸς, μωκητικὸς, ἀφοσιωτικός.

Κίρτομος. υ. ὁ. iocabundus, mordax, ὁ ὑβριστὴς, θυμοδακὴς.

Κιρχάλεος. aſper, aridus, ſiticuloſus.

Κιρχαλὶς. aſperitas gutturis, ἡ ὁ ὑπὸ τῷ στόματι φόφος.

Κιρχνῶ. aſperum facio, ſculpo, calo.

Κιρχνὶς. ίδος. ἡ. auis genus.

Κίρχνωμα. ατος. τὸ. aſperitas, calatura, κίνημα χαλασμοῦ, ὁ τυχὸν τὰς ἴυνς τῶν ὀστέων λύσωμεν, τοιοῦτον ἰκμάλιον.

Κιρχνωτὸς. οῦ. ſignis aſper, cælatus, tornatus, uariegatus, πολύτορος.

Κίσσητο. iacebat.

Κισσὸν. ſtuppa.

Κιστὸς. οῦ. ὁ. acu pictus, ceſtus, hoc eſt cingulum ueneris, efficax ad illecta mentum gratiarum, & amorũ, quo illa dicitur Martem cõciliare. Eraſ. prouerb. Ceſtum habet Veneris.

Κίστρα. ας. ἡ. ſtimulus, ſiue ſtylus, telũ, defenſoriũ, malleus. Cæl. li. 14. c. 17.

Κίστρον. uericulum, genus teli. Cæl. ibi.

Κιστρὸς. ἰος. ὁ. mugil. Cæl. ibidem.

Κίστρνος. Larinus bos. Cæl. lib. 3. ca. 21.

Κίγρος. asperitas linguæ, telum, prima seminum germinatio.

Κιγρωτόν. lignum graue, acutum & præustum.

Κιδάνω. uado. Neutrum absolutum.

Κιδμός. ῶνος. ὁ. latebra, latibulum, penetrale.

Κίδνημι. uado.

Κιδρος. ε. ὁ. profunditas.

Κίδω. μ. ήσω. π. ασα. occulto.

Κιφαλὰ. ὰ. stationes.

Κιφάλαιον. ε. τὸ. caput. Transfertur autem uariè, quemadmodum apud Latinos. Aliquando enim ponitur pro summa, hoc est pro eo quod rem continet, ut κιφάλαιον τῶν ἀριθμῶν, summa supradictorum hæc est, Isocrati. unde ἐν κιφαλαίῳ, uel ἐν κιφαλαίῳ, uel κιφαλαίου, pro in summa, ad summã, summatim. Item pro summa, id est sorte usurarum. Aeschin. ἕως τὸ κιφάλαιον ἀπέδοσαν, Quoad sũmam soluerunt & sortem, id est τὸ ἀρχαῖον.

Aliquãdo pro firmamento & capite causæ ponitur, Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum, apud eundem, de quo Bud. Com. Accipitur etiam aliquando pro parte diuisa, et initio, aut loco separato, siue libri, siue epistolæ, siue id genus rei similis, quod uulgo capitulum uocant.

Κιφαλαιόω. in summam subduci, & colligi. Et actiuè pro in summa colligere. Plato, κιφαλαιούμεθα τοίνυν, summatim igitur definiamus. Bud. Com.

Κιφαλαίω. μ. ήσω. π. ωσα. facio summã, offẽdo siue impingo in caput, in summam subduco & colligo. Bud. ibidẽ.

Κιφαλαιώδης. ες. ὁ, ἡ. summarius, capitalis.

Κιφαλάιωμα. τὸ. κιφάλαιον.

Κιφαλαγὶς, siue κιφαλαγία. τὸ. faciens dolere caput.

Κιφαλαγία, Attice pro κιφαλαγία. ας. ἡ. capitis dolor.

Κιφαλαγῆσι. τῆς. dolentibus caput.

Κιφαλὴ. ῆς. ἡ. caput, statura corporis, tribus Acamantidis.

Κιφαλῆται. οἱ. lapides angulares.

Κιφαλικὸς. ἡ. ὸ. capitalis.

Κιφάλιον dicitur in lingua ea pars, cui gustus potentia inest.

Κιφαλὶς. ίδος. ἡ. caput.

Κιφαλισμὸς apud Aristotelem, dicitur simplicium numerorum usq; ad decem multiplicatio. Vulgo mensam Pythagoræ uocant.

Κιφαλοβαρὴς quid sit, uide Aristotelem de diuinatione.

Κιφαλόδεσμον. ου. &

Κιφαλόδεσμος. ε. frontale, ἄμπυξ.

Κιφαλόμαντιν. ε. τὸ. sudarium.

Κίφαλος. ου. ὁ. cephalus piscis, capite Theodoro interprete, diuersus à cephalino pisce, quem blapsiam uocãt.

Κιφαλοτομῶ. decollare, παραβυμῶ.

Κίφυλος. ου. τὸ. λίνυφος.

Κίχανδα. sum capax.

Κιχαραγμένος. uallo munitus.

Κιχαριτωμένος. ὁ. gratiosus, aut unicè charus, quẽ gratuitò animi quodam fauore cõplectimur. Vnde Homerus Achillem sic loquentem facit adamatos suo Patroclo, ἐμοὶ χαριτόμενον θυμῷ.

Κιχάσμαι. uinctus sum.

Κιχλίζω. τὸ. hiatus.

Κιχρύτος. stulti.

Κιχμάζω. facio florere, floreo.

Κιχρώμενος. ε. ὁ. mutuatus, indigens.

Κιχωρίδανα. discrepant.

Κίων. ίονος. ὁ. dormiturus.

Κιώλας. locus profundus apud Atheniẽses, in quẽ conijci solebãt noxij, et extremo supplicio afficiẽdi, barathrũ.

Κῦδος. redolens, odoratus.

Κῦος. Cos insula.

K R.

Κάω. ardeo. ὁ. comburens.

Κῆβος. cebus.

Καθαίρω. purgo.

Καθαίνω. curo, solicitus sum.

Καθαρ. luctus.

Καδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.

Καδέστ. ου. ὁ. adultus matrimonio, sapientia plenus.

Καδημονικός. ἡ. ὁ. curiosus, salutaris, castigator.

Καδημών. ῶνος. ὁ. curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Καδικός. ἡ. ὁ. curãdus, sepultura dignus.

Καδίσκω. destruo. Accus.

Καδιστής. ἡ. ὁ. affinis, socer, gener.

Καδομα. ατος. τὸ. affinitas.

Καδόομαι. μ. όσομαι. ν. ωμαι. sepelior, pasciuè.

Καδοώδης. funeratus.

Καδόω. μ. όω. ν. ωκα. iusta facio, id est funus curo, affinis sum, ad funus eo, præsum magistratui.

Καδύω. tristor, angor.

Κάδυτος. ὁ. ἡ. ὑδεῖος, cura dignus, charissimus, ἀναγκαῖος.

Κάδομαι. μ. άσομαι. ν. ημαι. curo, anxiè satago, adiuuo, magnifacio, tristor, curã de re aliqua capio, suscipióue. Depon. genit.

Κῆδος. ους. τὸ. cura, dolor, affinitas.

Καδόσυνος. ὁ. ἡ. diligens.

Καδωλός. ἡ. ὁ. anxius, curiosus.

Κάδω. μ. άσω. ν. ωκα. tristifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accus.

Καθάριον. cophinus, urna, in quam calculi conijciebantur.

Καθάρ. auxiliari, concurrere.

Κάθιον. τὸ. καθάριον.

Καθίς. ἡ. ὁ. auxiliator.

Καιά. acies.

Καικάζω. conuicior, subsanno.

Καικάς. conuiciator, uulpes.

Καικασμός. conuicium.

Καικέλης. ου. ὁ. quidam dithyrambornm poëta uetustissimus.

Καικάζω. conuicior.

Κάιον. fluebat, saltabat, sudabat.

Καιλς. ίδος. ἡ. galla, id est fructus quercus.

Καιλῶος, ὁ

Καιλός. ἡ. ὁ. nocuus, caustieus.

Καιλάς. ἡ. nubes sicca, dies hybernus, ea pra frõte calloso signo notata, uulpes

Καιλάσρα. scapha, uas pastorale, celatus arbor.

Καιμάω. demulceo, ægroto.

Κάιος. ἡ. ὁ. combustiuus, calidus, clarus, habẽs uim & naturã absumẽdi.

Καιπάτης. ου. deceptor, seductor.

Καιπός. idem.

Καιράω, ὁ

Καιλάω. μ. άσω. ν. ηκα. mulceo, delinio, efficio quauis re, persuadeo, tabefacio. Accus.

Κάλη. ης. ἡ. cele, ὁ hernia, tumor in uarijs partibus corporis.

Καλαθμός. οῦ. ὁ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κάλαθρος. ου. ὁ. ὁ

Καλαστήρ. ῆρος. ὁ. demulsor.

Κάλαμα. ατος. τὸ. error, seductio.

Καλαμός. οῦ. ὁ. lætitia, uoluptas.

Κάλαστρον. του. ἡ. mulcimentum.

Καλαστήριος. ου. ὁ. oblectatiuus.

Καλατός. ἡ. ὁ. hernioſus.

Καλάτωρ. demulsor.

Κάλατρον. oblectamentum, solamen.

Κάλαυρον. ου. τὸ. mentula.

Καλιδατός. ἡ. ὁ. sordidatus.

Καλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, squalor, ulcus, cicatrix.

Κῆλον. ου. τὸ. lignum, sagitta.

Καλόω. μ. όσω. ν. ωκα. comburo, δ' ἔχοντα ἀφῆ. Item decipio, noceo. Accus.

Κήλων præceps in libidinem.

Κηλώνιον.ν.τὸ.celonium, id est ciconia, instrumentum quo aqua hauritur è puteis.

Κηλωτήρ. οῦ. ὁ. lupanar apud Lycophrontem.

Κημός.οῦ.ὁ.camus, frænū genus, cadus iudicialis, sagena.

Κημῶσαι.concludere, conniuere.

Κήν.etsi, καὶ ἐάν.

Κλώνημα. imanitas corporis, umbra, idolum. (lica.

Κήν. auis marina similis hirundini, fu-

Κηπάω.cultus horti.

Κηπαῖος.ᾶ.ὁ.hortensis.

Κηπεύω.μ.εύσω. π. αυκα. excolo. Neutr. absol.

Κήπιον.ν.τὸ.κῆπος.

Κηπουρός.hortulanus.

Κῆπος.υ.ὁ.hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum.

Κῆλος.fulmen.

Κηπουρικός.ἡ.ὁ.hortulani res.

Κηπυρός.ᾶ.ὁ.κηπουρός.

Κήρ.ρός.ἡ.oxyt. parca, mors, sors.

Κῆρ, pro κέαρ.ρός.τὸ.circunflex. cor, anima.

Κηρόνω.μ.ανῶ. ω. νκα. morior, curo, corrumpo, grauiter irascor. Neutr. absol.

Κηραφόρητος.ν.ὁ.à parca agitatus.

Κήλειος.fatalis, calamitosus.

Κηλάζειν fauare, id est fauos conficere.

Κηρίδα.fasciæ sepulchrales, exequiæ.

Κήρινθος.ἡ.cerago, mellificium, ulcus.

Κηΐνη.flagellum quoddam.

Κήρινος ν.ὴ.cereus.

Κηΐον.ν.τὸ.fauus, candela cerea, placenta. Est etiam genus ulceris, à faui similitudine.

Κηριοποιὰ.τὰ.fauos conficientia.

Κηριοῦσθαι.terreri.

Κηΐπλον.fulcio.

Κηΐφαλος.fato decedens, morbo defunctus.

Κηριολιᾶν.uertigine capi.

Κηρίθεν. ex animo, κηρόθεν.

Κηροπήγιον.ν.τὸ.candelabrum.

Κηροπλάστης.ν.ὁ.qui ceram tractat.

Κῆρος.ν. ὁ.fluuius Armeniæ.

Κηρός.ᾶ.ὁ.cera, candela.

Κηρυκάω.ad fatum, id est, mortem pertrahens.

Κήρυγμα. ατος. τὸ. præconium, prædicatio.

Κηρύκιον.ν.τὸ.&

Κηρύκαιον.αι.ὁ.legatio, præmium quod datur præconi, aut quippiam nuntianti, aut uendenti. Bud. in Anno. Est quoq; κηρύκαιον nomen proprium montis Ephesi.

Κηρυκῆον.τὸ.caduceus.

Κηρυκεύω.μ.εύσω.ν.ευκα. officium præconis exerceo.

Κηρυκίνη.λα. νεῶν.

Κήρυλος.ν.ὁ.halcyonum masculus.

Κήρυξ.κος. ὁ.caduceator, facialis, præco, buccinæ species. ἀπ' ἀγαύου ἦδε φωνῆς. Item testa, intectorium.

Κηρύσσω,&

Κηρύττω.μ.ύξω. ττ.ξα. prædico, declaro, id est pronuntio. Et est (inquit Eras.) proprie præconum, & publicitus apud populum sua uoce aliquid promulgantium. Item precibus colaudo, inuoco, imploro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionem bonorum facio, auctionor, proscribo auctionem bonorum, sub præcone uendo Bud. Com.

Κήρωμα.ατος.τὸ.tabula cerata in quam antiqui scribebant. Item oleum quo se perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adyciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco usurpauit,

usurpauit, in quo certabatur.
Κηρωσις. cera.
Κήρωτον. τὸ. cerotum seu ceratũ, emplastri genus.
Κήτα. nepita.
Κήτειον. ὁ. τὸ. herba quædam.
Κήτιος, &
Κατάς. ὄγτος. ὁ. immensus.
Κῆτος. τος. τὸ. cetus, id est balena.
Κητώδης. τος. ὁ, ἡ. magnus.
Κητώνα. Lacedæmonis epitheton, uel ob magnitudinẽ, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat.
Κητῶος. ου. ὁ. ceteaceus. deductum à κῆτος, id est, cetus.
Κῆφα, Dorice pro κῆφος. & dixit.
Κηφήν. ῆνος. ὁ. fucus, id est uespa sterilis.
Κηφώδης. inflatus, sedatus.
Κηφὼν. argentum.
Κῆχος, pro κοῦ. ubi.
Κηδάω. fœnero.
Κηδάλεος. ος. ὁ, ἡ. redolens.
Κηδής. ὄγτος. ὁ. uaporatus, odoratus.

Κ Ι.

Κίβδηλος. prædo, latro.
Κιβδήλωμα. ατος. τὸ. fucatio.
Κιβδηλόω. μ. όσω. π. ωσα. corrumpo, fuco, impostura facio.
Κιβδηλία. ας. ἡ. insyncerita, corrupte la, impostura, fucus.
Κιβδηλῶν. pallere uitio morbi, aut sceleris alicuius conscientia.
Κίβδηλος. ου. ἡ. rubigo in metallis, excrementa metallorum, quod σκωρίαν uocant.
Κίβδηλος. ου. ὁ. adulteratus, subaratus, adulterinus, propriè de numis. Eraſ. Chil.
Κίβδις. improbus, lutum.
Κίβηξ. ηκος. ὁ. auarus.
Κίβιτον. arca, siue pera.
Κίβος. τὸ. capsula, stultus, cibus.
Κίβρος. ὁ. latro.
Κιβωτός. arca, cista. Vnde κιβώτιον diminutiuum.
Κιγκαίλω. τὸ κωλῦσαι τὴν ὁρμὴν, cõmouere & obstrepere. ἀπὸ κίγκλου. Eraſ. Chil.
Κιγκλίς. ίδος. ἡ. carcer, cancelli fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellorum uocant. Cæl. li. 15. cap. 10. Ponitur & pro ualua, sera, siue clauis foramine.
Κιγκλισμός. tumultus.
Κίγκλος. ου. ὁ. cinglus auis, cuius cauda continuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidem sibi parare possit, sed in alueno pariat. Vnde
Κιγκλίς. ὁ. mendicus.
Κιγχάνω. assequor.
Κιγχασμός. ὁ. cachinnus, immodestus risus.
Κίδαρις. corybantium ligamẽ capitis, indumentum capitis Persicum, pileus regius apud Persas.
Κιδαφάω. decipere.
Κιδάφειος, uel κίδαφος. improbus, dolosus, uulpes.
Κίδναμαι. dispergo.
Κίδρα. hordeum tostum.
Κιδνός. imbecillis.
Κίες. οἱ. caries, & frugum uermes.
Κιθάρα. ας. cithara.
Κιθαροπλόκτατος. citharæ peritissimus.
Κιθαρίζομαι. τὰ ἀκρώματα κιθαρίζοντες. Bud. Com.
Κιθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cithara cano. Neutr.
Κίθαρις. ιος. ἡ. citharea Venus, cithara.
Κιθαρυσήιον. tibiæ quædam.
Κιθαριστής. ῆ. ὁ. citharista.
Κίθαρος. fidicula piscis, pectus, latus, thorax.
Κιθαρῳδός. ῆ. ὁ. citharœdus.
Κίθαρις. κίθαριν. (rus.
Κίκινος. ε. ὁ. cicinnus, capillorum cir-

Κίνησις. ιος. ἡ. potentia.

Κινησίφως. noctuarum uox, & νυκτερίς, noctua.

Κινησιόω, ποιέω. Accuſ.

Κινησμός. ὁ. riſus.

Κινητήριον. cæcutire.

Κίνητος. ὁ. firmus, potens, uir.

Κινέω. accelero.

Κινικίζεσθαι. improbum eſſe.

Κίνικος. ὁ. acerbus, hirſutus, ut κίνικος τράγος, hirci denſo uellere & frequẽti bus pilis. Hinc κίνικα dicũtur quæ cũ que ex pilis confecta cõſtant, cilicia.

Κινησμός. ὁ. cædes. (dis.

Κίνδα. ſoror Hecubæ, oppidulum Troa.

Κίνδαλος, & (Chil.

Κίνδαλος, Dorice. agaſo, ψαλλιὸς. Eraſ.

Κίνδιβος. baſis menſæ, menſa tripes. Item κινδίβατις. inſtrumenta trium pedum, quibus in bello ſcuta impone bant fatigati. Cæl. li. 5. ca. 17.

Κίνδικοι, uel καλλικύριοι. οἱ. exulum ſerui, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinẽ excreuerint, ut dominos ſuos eiecerint. Cæl. lib. 13. ca. 18. (tũ habens.

Κίνδυξ. urna, bos alterum cornu contor.

Κίνδος, Dorice. ὁ. aſinus.

Κινδάλω. milito, στρατεύομαι.

Κινδέω. eo, iter facio.

Κινδυνία. fraudulentia.

Κινδία. ας. ἡ. auaritia.

Κίνδιχα. ueſpera, alucaria.

Κίνδικον. τὸ. parſimonia, apicula. Eraſ. prou. Cummi ſector. unde

Κίνδυξ. υκος. ὁ. nimis parcus, ſordidus, ἀνηρὸς δεῖ ἢ κινδύνου χρηίου. Cæl. li. 8. ca. 16. Bud. Com.

Κινδία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones utuntur. (nus.

Κινάβαρι. ιδος. τὸ. cinabary coloris ge

Κινάβαμα. ατος. τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναλφα. cibus caninus, cinabra: hoc eſt, fœtor caprarum ſiue hircorum, odor ſub alis uiroſus.

Κινάδιος. hirciſſans, Luciano.

Κινάδος. ὁ. ὁ. uulpes, belua aſtutiſſima, uafer. Cæl. li. 10. ca. 41.

Κινεδία. impudicitia.

Κίνεδος. ὁ. ὁ. cinædus.

Κινάμωμον. τὸ. τὸ. cinamomum. (bia.

Κινάμωμος. ὁ. ὁ. cinamomus, auis in Ara

Κινατίζομαι. ploro cũ ſingultu, mœreo.

Κινάφα. ας. ἡ. cinabra, hoc eſt hircorũ fœtor, frigus matutinum.

Κινατάω fœteo. Neut. abſol.

Κινατάω. decipio, ψευσατάομαι.

Κινδαλισμός. ludi genus, Polluci li. 9. & Cæl. li. 15. ca. 10.

Κινδαλοπάικτης. ου. ὁ. qui ludit paxillo.

Κίνδαλος. ου. ὁ. paxillus. Vnde κινδαλώδης

Κίνδαξ. agilis, facilè mobilis. (ορέος.

Κινδάφη. uulpes.

Κινδυνάομαι. τὸ. periculum.

Κινδυνεύω. μ. σω. ν. απα. periclitor, experior. Dativo, ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι, hac re periclitor. Item poſſum probare ex præcedentibus, id eſt, neceſſariò ſequitur, uel concludi tur, proximè & ferè facio. Eſt etiam παρ' ὑψίλῳ, & uidetur. Syneſ. νῦν κινδυνεύουσι πάλαι ὑπὸ, Iam propè in eo eſt, ut quoſdam in opinionem adducerint. Vnde & κινδυνεύειν impersonaliter ponitur pro eo, quod eſt, ſuspenodum dixerim. Plato, κινδυνεύει ἀμῶς ἀίσσειν, &c. id eſt, fortaſſe autem. Significat etiam reus ſum, in reatu ſum & ſordibus, cauſam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculum reatus & ſordes dicuntur.

Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem ſignificatione. Demoſth. Ἐν οἷς τῶν ἄλλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, Cum ab aliqua

periculũ impendet, quæ ad ſummam rerum pertinent. Dicitur etiam, quod cum periculo probatur aut ſuſcipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μετα-βολὴ ἐν τῷ ἴσῃ κινδυνεύεται μὴ τι πλέον-σι, Quos manet in contrarium mutatio, quibus imminet mutationis periculum. Bud. Com.

Κινδυνος. ε. ὁ. periculũ, ut κίνδυνον ποιῆ-σαι, periclitor, cum periculo tento et aggredior. παρὰ τὸ ἐνδὺν ἢ ὀλλύω κίνδυνος dicitur.

Κινδυνώδης. νος. ὁ, ἡ. periculoſus.

Κινέω. μ. ήσω. π. κηα. moueo. Actiu. acc.

Κινητός. ὴ. ὸ. ☞

Κίνημα. ατος. τὸ. motus.

Κινήματα. τὰ. uibramenta.

Κίνησις. ιος. ἡ. motus, commotio.

Κινητήριον. ε. τὸ. incitamentum.

Κινητήρ. ῆ. ὁ. motor.

Κινητικός. ὴ. ὸ. excitatiuus.

Κινητός. ὴ. ὸ. mobilis.

Κίνησος. ε. ὁ. uariegatus. (cinus.

Κινάβαρις. cinabaris herba, color coc-

Κινάβρασμα. purgamentum, fœtens.

Κινώπης. equus improbus.

Κίνυμμα. idolum.

Κίνυμι. moueo, agito. Actiu. accuſ.

Κινύρα. ας. ἡ. inſtrumentum muſicum, cithara. ἀπὸ τῆ κινῦν τὰ νεῦρα.

Κινύρεσθ. conqueri, cantillare.

Κινυρός. ῆ. ὸ. querulus.

Κινάκιον. ε. τὸ. ὄρνεον.

Κινήματα. τὰ. reptilia, culices.

Κιννός. ίδος. ἡ. uua, morbus in gutture.

Κιονόκρανον. τὸ. ſummitas columnæ.

Κίρκος. ε. ὁ. circus, genus accipitris, os uiue inciſuum.

Κιρνάω. μ. άσω. π. κηα. miſceo, tempero, infundo uinum. Actiu. accuſ.

Κίρνων. miſcebant.

Κίρρα. ας. ἡ. Cirrha urbs.

Κιρρά. ᾶς. ἡ. ignea.

Κιρρός. ὸ. giluus, citrinus, fuluus.

Κιρσός. οῦ. ὁ. uarices & tumor pedum, qui & ἕλκος dicitur, dilatatio uenarum.

Κίρων. ineptus ad Venerem.

Κίς. ίος. ὁ. uermis qui in ligno & frumento naſcitur.

Κίσα. ης. ἡ. κίσσα.

Κισάρυλλος. ου. ὁ. herba quam uocant rapum terræ.

Κίσαρος. idem quod κισός.

Κισσάω. μ. ήσω. π. κηα. deſydero, concipio, laſciuius concupiſco. Accuſ. Vnde illud in Pſal. xj ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσ-σησέ μ ἡ μήτηρ μου.

Κισηρός. ίδος. ὁ. pumex.

Κισηρώδης. νος. ὁ, ἡ. pumicoſus. (ctus.

Κισσοβαφής. ὲς. ὁ, ἡ. hedereo colore tin-

Κισσινός. ῆ. ὸ. hederaceus.

Κισσός. ῆ. ὁ. hedera.

Κισσοφόρος. hederã gerens, Dionyſius.

Κισσύβιον. ου. τὸ. uas paſtorale, quod & κιβίσιον dicitur, fortè ἀπὸ τ κισσοῦ, hoc eſt ab hedera, ex qua fiũt pocula.

Κίστη. ης. ἡ. & κιστὶς. ίδος. ἡ. ciſta, arca, ſcrinium.

Κίστος. ciſtus, nomen fruticis.

Κίταρις. ιος. ὁ. citaris, ornatus capitis.

Κίτριον. ε. τὸ. cedrus, citrus.

Κίττα. ης. ἡ. pica, morbus mulierum prægnantium, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod contingere ſolet ſecundo aut tertio à cõceptu menſe, quòd organũ appetentis ſit læſum, id eſt, os uentriculi: infanti non ſuppetente, ad alimenti conſumptionẽ. Dicitur & κίττωσις. Cæl. li. 3. ca. 15. & li. 14. ca 1.

Κιττιαβίζω. picarum uoce ſonare.

Κιττᾶν. piccare.

Κίτταγα. τὰ. micamenta, callo ſquamatim compactilia.

Κίστεως. diadema capitis.

Κιστοφόρος. picam ferens ad myſteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere ſolent. Hinc dictum inuenitur in hominem ulem & deſpicatũ, ut de Aeſchine ait Demoſth.

Κιστοφορῦντες. οἱ. libidines complectentes, à κιστοφορέω.

Κιχάνω, &

Κιχάω, &

Κιχνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuenio, peruenio, accedo, conſequor, offendo, deprehendo. Actiu. accuſ.

Κίχλα. ης. ἡ. turdella, turdus auis, & piſces, ſturnus.

Κιχλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. turdos aut coturnices edo, coturniſſo, immodeſtè & laſciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, et delicatè uiuere. Neutr. abſol. Eraſ. Chil.

Κιχλισμός. ὁ. ὁ. cachinnus, riſus mollis & impudicus. Eraſ. ibidem.

Κιχλόεσσ. intubum erraticum.

Κίχρημι. utendum accipio, utendum rogo.

Κίχρημι, ἀ πιχράω. commodo, utendum do. Bud. Com.

Κιχῶσα. ἀ. intercutra.

Κίω. uado, accedo.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. columna, columella. Item excreſcens caro in faucibus uocem impediens, uua.

K A.

Κλαγγάζω. clangere, proprie de gruibus dicitur.

Κλαγγή. ῆς. ἡ. clãgor, latratus, Xenoph.

Κλαγγηδόν. reſonanter.

Κλάγγω. μ. άξω. ω. κλαγγα. ὀάρ. α. ἔκλαγξα. clango, reſono. Neutr. abſol.

Κλαδαρός. ὰ. ὁ. uibratilis.

Κλαδάω. pampino, quatio.

Κλάδεσι, pro κλάδοις. ramis.

Κλάδωσις. ιος. ἡ. putatio.

Κλαδευτήρ. ῆρος. ὁ. putator.

Κλαδευτικόν. ὰ. τὸ falx putatoria.

Κλαδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. puto uites. Neutr. accuſ.

Κλαδίω. quatio, mouco, conuicior, loquor.

Κλάδισμοι. ramalia.

Κλάδος. ὰ. ὁ. ramus.

Κλαδώδης. ους. ὁ, ἡ. ramoſus.

Κλαδῶν. ονος. ὁ. ramus.

Κλάζω. μ. άσω. ξ. αυκα. frango, reſono, clamo De telis, arcu, grue, ſuibus, & aliis dicitur. Actiu. accuſ.

Κλαίω. μ. αύσω. ω. αυκα. fico, ploro. Neutrum accuſ.

Κλᾶιον. lugebant, flebant.

Κλαμαρός. fruxus, infirmus.

Κλής, Doricè. clauis.

Κλαπάζω. diuro longo tempore, moror.

Κλαραγέω. leniter dormio.

Κλάσιον. monile.

Κλαῦσαι. uide in dictione κλαυσ.

Κλασιβώλαξ. glebas terens.

Κλάσις. ιος. ἡ. fractio.

Κλάσμα. ατος. τὸ. fragmentum.

Κλασῆρ. conculcare, clamare, ſubijcere, turbare, mouere, perdere.

Κλασίευσ. falx ad uites putandas.

Κλάστης. pampinator, uinitor.

Κλαυθμός. ὁ. ὁ. fletus.

Κλαυθμυείσομαι. eiulor, puerorum eſt quando flendo aliquid petunt.

Κλαυθμυεῖσι. ψι. οἱ. plorantes.

Κλαυθμυρισμός. ὁ. ὁ. eiulatus.

Κλαῦμα. ατος. τὸ. ploratus.

Κλαυσαυχφώσομαι. blefas emitto uoces.

Κλαυσιᾶρ. ſonare ultrò, de foribus dicitur.

Κλαυσίγλως. flens & ridens ſimul, ἄμα πρόσω γελάσασα, inquit Homer. Cæl. lib. 8. ca. 15.

Κλάω. μ. άσω. ω. ασα. frango. Actiu. acc.

Κλάω. μ. αύσω. ω. αυκα. pro κλαίω, Atticè. fico.

Κλία.

Κλέα, pro κλέεα, ὡς κλέα. uide κλέος.
Κλεεινός. ἡ. ὁ. celebris, illustris.
Κλείω. uoco, sono, loquor.
Κλειδών, pro κλειδών. fama, augurium.
Κλείθρ. κλειδών.
Κλείδια. inguli, thinni, clides, siue clidia dicuntur etiã à Plinio li. 9. ca. 15.
Κλειδίον. τὸ. clauicula.
Κλειδοῦχος. ὁ. clauiger.
Κλειδόν. ὑπερβολῇ, furtim.
Κλείζω. celebro.
Κλειθρίδ. ἡ. rima.
Κλεῖθρον. τὸ. claustrum, retentaculũ, uectis.
Κλεμβάζω. decipio, luctor.
Κλεμβατήρ. gradus, scala. (dam.
Κλέμμα, τὸ ὠνόματι μόν. certamen quod
Κλεινός. celebris.
Κλεινός. ἡ. ὁ. inclytus, nominatus, clarus
Κλέομαι. inuoco.
Κλείς. κλεῖδος. τῷ κλῄθρῳ, τὰς κλεῖς. clauis. Dicitur et pars quæ diuidit pectus à cernice, hoc est os latum in summo costarum, quod brachij motu, paulũ cum lato osse mouetur, quod & κλειδίον dicitur. Latini iugulũ uocant.
Κλεισία. ἀδ. ἡ. clausura.
Κλείσιον. locus in quo boues stant.
Κλῆσις. scena.
Κλισμός. ὁ. sedes.
Κλιτόπωλος. circa equos insignis.
Κλιτοπύλαξ. impudentius contrectare muliebria. Eras. Chil.
Κλυτός. ἡ. ὁ. gloriosus.
Κλυτός. aquæ delapsus. ἀπὸ τῶν ὑλάτων κατωφερὴς, eminentia montis.
Κλειώ. οῦς. ἡ. Clio, una ex Musis.
Κλείω. μ. είσω. w. εκα. laudo, claudo, celebro. Actiu. accus.
Κλέμμα. ατος. τὸ. furtum, fraus, φόρραμα. Neq; modo peculatum & pecuniam interuersam, sed etiam obreptionẽ significat et circũscriptionẽ. Bud. Cõ.
Κλεμμαδόν. furtim.
Κλίμαξ. scl. la.
Κλεμμός. testudo.
Κλεμμόω. prædico, declaro.
Κλέομαι. uoueo, inuoco.
Κλέος. ἐος. τὸ. gloria, fama.
Κλεπτης. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κλαπτίδην. qui clàm res alienas aufert, fur.
Κλεπτίσατος. η. ὁ. furacissimus, prudentissimus.
Κλέπτιον. instar furis, pro κλεπτικόν.
Κλεπτοσύνη. ης. ἡ. furtum.
Κλεπτεία. ας. ἡ fur.
Κλέπτω. μ. ψω. ψα. furor, quasi καλύπτω, tego. Vnde pro decipio ponitur, & falsis ratiõibus circumuenio, ut μὴ δ' ἔτι κλέπτε νόῳ, Non me fallere te posse me speres, Iliad. α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν ἐκκλησίαν, est occultare & supprimere crimina, & aliorsum transferre, ἐκτρέπειν, Lyf. & Xenoph. Et κλέπτειν τὰς ἀκροάσεις, pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus, Aeschin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur, & hoc modo fallitur, & quẽ res, quæ agitur, latet, Gregor. Et simpliciter decipi & circumueniri. Bud. Com.
Κλεψιποτῶ. parcè poto, impono compotori. (ca. 19.
Κλεψύδρα ας. ἡ. clepsydra. Cæl. lib. 10.
Κλέω, pro κλείω. dico, celebro, cano.
Κλήδην. uocatim.
Κλῆδες. sepes.
Κλεδονίζομαι. uaticinor.
Κλειδοῦχος. clauiger.
Κλείδων. ex nomine uocans.
Κλειδών. ὄνος. ὁ. diuinatio, fama, sors, uaticinij genus. (21.
Κλειδονίζω. diuinaculos consulo. 4. Reg.
Κλεδονισμός. ὁ. ὁ. uaticinij genus.
Κλήζω. μ. ήσω. w. κα. appello, nomino,

claudo. Actiu. accuſ.

Κλήθρα.ας. ἡ. nomen arboris, alnus, ue-
Κλῆθρον. τ. τὸ. planta. (cis.

Κλήθρος. ὁ. κλήθρα.

Κληΐζω. μ. ίσω. σ. ιξα. uoco, famam ſpar-
go, celebro. Actiu. accuſ.

Κληῖς. ίδος. ἡ. transtrum. ſedes, coniun-
ctura. Vnde & pro κλὶς ponitur, hoc eſt ea parte corporis, qua humerus iungitur cruici, παρὰ τὸ καταπλᾶσθαι ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε αὐχένα καὶ τὸν ὦμον, ut inquit Hom. Interpres, Iliad. ε.

Κλῆμα.ατος. τὸ. ſpecies uitis, ut ait Am-
mon. palmes, pampinus, ſarmentũ.
Plutarc. in Gal. κλῆμα ὑπατοστάρχου, id eſt, uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cæderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro centurionatu accepit. Eſt & genus cæmenti.

Κλημαῖος. aſper, rectus, accliuis.

Κλημάτιον. uiticula, ueluti ramulus in herbis.

Κληματίς. ίδος. ἡ. malleolus, ſarmentũ.
Item clematis herba, quam centunculum uocant.

Κληματίτις. quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.

Κληροδοσία. ας. ἡ. diſtributio.

Κληροδοτέω. μ. ήσω. σ. ησα. diuido per ſortem. Actiu. accuſ.

Κληροθεσμοθετοῦσι. theſmothetæ ſortitò creari ſolent.

Κληρονομῶν. capiens hæreditates.

Κληρονομέω. μ. ήσω. σ. ησα. hæredito, id eſt hæres ſum. Genit. & accuſ.

Κληρονομήτωρ. hæres inſcriptus.

Κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas.

Κληρονόμος. ε. ὁ. hæres.

Κλῆρος. ε. ὁ. συμφορά, ſors, quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus.
Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero, aut certè pro horto: ſicuti Latini hæreditũ pro prædio, & hæredíolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſcemodi res hæredem ſequantur. οἱ λαχόντες τὰ κλῆρον διαιτηταί, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortito arbitrandi poteſtatem habebant, & ij erant annui magiſtratus, τῶν ἐνιαυσίων ἀρχόντων. Bud. Com. Item clerus, uermiculus infeſtans apum aluearia, qui & pyrauſta dicitur.

Κληρός. ῆ. ὸ. ſorte datus, electus diaconus.

Κληρωτήριον. ε. τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.

Κληρῶμαι. ſortior, hoc eſt ſorte accipio, ſorteis in urnam mitto, ſortitò aliqd facio, ſorte eligor. Vnde κληρώμενοι, competitores ambientes. & κεκληρωμένοι, ſorte electi, λαχόντες. Bud. Cõ.

Κληρῶδη. idem.

Κληρωσία. ας. ἡ. gens aliquò ſorte habitatum miſſa, & tellus ei data, diuiſio quæ per ſortem fit.

Κληρωτός. ſorte datus.

Κληροῦχος. ε. ὁ. gubernator urbis, & diſtribuens agros per ſortem coloniæ, habens aliquid ſorte, quaſi colonus, id eſt, ſortitus ad habitandũ alicubi.

Κληρόω. μ. ώσω. σ. ωσα. ſortior, hoc eſt, ſorte lego, ſortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accuſ.

Κλητός. ῆ. ὸ. qui ſorte factus eſt.

Κλησιάς. ianua ſcenæ.

Κλησιάζω. congrego.

Κλῆσις. ιος. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, acceſſio.

Κλητέος. ε. ὸν. uocandus.

Κλητεύω. καλῶ ἐς δικαστήριον, μαρτυρῶν, diem dicere, in ius uocare, denũtiare teſtimoniũ, uadari, uel anteſta-

300

τί, ut Horatius dixit, Et quò tu (inquit) turpissime? magna Exclamat uoce: & licet antestari? ego uero Oppono auriculam. rapit in ius. Bud. in Annot. post. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, testis, antestatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & statorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ή. ὸν. uocatiuus. Et κλητικὴ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebatur ἀποτροπαϊκὴ.

Κλιτὸς αἰδοῖον. κλειτορίδα.

Κλιτοῦς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris.

Κλυτός. ή. ὸν. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῦτος. multitudo, gloria. (bris.

Κλύτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accersendum aliquem, κλητὴρ.

Κλυτόωτον. gloria, mensa regia, pudendum muliebre, κλειτορίς.

Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis in cliba no coctus.

Κλίβανος. ὁ. clibanus, furnus, & pectoris concauitas, per quam spiritus ultrò citroq; cõmeat. Cæl. li. 8. c. 18.

Κλίμα. ατος. τὸ. clima, regio. Tormentorum genus apud Aristoph.

Κλιμακίδιον. ἀν. graduli. Cæl. li. 11. c. 15.

Κλιμάξαι, &

Κλιμακίσαι. peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακίσασθαι dicitur.

Κλιμακόεις. εσσα. ὁ. altus, scalatus.

Κλιμακτῆρες. οἱ. gradus scalæ.

Κλιμακτηρικός. ή. ὸν. scalaris.

Κλίμαξ. ακος. ἡ. scala.

Κλιμαχίς. scala nauium.

Κλινάριος. ου. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, mensa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ου. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo spõsa sedet.

Κλινοπετὴς. ὲς. ὁ, ἡ pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντὴρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, curruis clausus, sella.

Κλιντάριον. ου. τὸ. lectulus. (cus.

Κλίνω. μ. νῶ. ν. κλιν. inclino, declino. Ac

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuersorium, casa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάδες. αἱ. fores duplices, ualuæ. Cæl. lib. 13. ca. 14.

Κλίσιον. ου. τὸ. κλισία. Cæl. ibidem.

Κλίσις. εως. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, sedes, nominatio. ἐπὶ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ὕβριν, & ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. Verba sunt castrensia. Bud. Com.

Κλισμός. ῦ. ὁ. sedes, lectica genus.

Κλιτικός. ή. ὸν. declinatiuus.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis.

Κλίτωρ. porticus.

Κλιτόριον. ου. τὸ. κλειτόριον.

Κλιτός. ή. ὸν. declinabilis, decliuis.

Κλίτος. εος. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτὺς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium.

Κλοιός. οῦ. ὁ. κίφων, genus supplicij, & truncus ad quem aliquid alligatur, et ligamen ceruicis, κλοὸς παρὰ τὸ κλοᾶν. Item pars nauis.

Κλοιτός. uinculis comprehensus.

Κλονέω. μ. ήσω. ν. κλα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. κλονῶσαι, ὄχλησαι. Accus.

Κλόνιον, &

Κλόνις. ιος. ἡ. spina dorsi.

Κλόνος. ου. ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia. quassatio.

Κλονώδης. tumultuosus.

Κλοπαῖος. α. ὸν. furtiuus.

Κλοπεύω. μ. εύσω. ν. σκα. &

Κλοπέω. μ. ήσω. ν. κλα. furor. Accus.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. as furtum.

Κλοπιμαῖος. α. ὸν. furtiuus.

Κλοπεύω. decipio. (rit.

Κλυδών. ῶνος. ὁ. fluctuatio, tempestas ma-

Κλυδωνίζομαι. μ. ίζομαι: π. ισομαι. fluctuo, ταράττομαι, παραπρούομαι. Depon. absol.

Κλυδώνιον. τ. τὸ. unda, turbatio.

Κλυζάνω. inundo. ἐκλύζανεν, inundabant. Sic

Κλύζω. μ. ύσω. π. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clysteré curo. Accus.

Κλύμενος. ε. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus, ὅτι πάντας προσκαλεῖται ἐς ἑαυτὸν, quod ad se accersat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκούμενος, quem audiunt omnes.

Κλύω, ἀκούω. audio. unde κλυθι, p κλυν, poëticè.

Κλυσμός. οῦ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyster, lauamen, instrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυδιμωνίς. exaudiens luctum.

Κλυτόπωλος. ὁ, ἡ. inclytus filijs.

Κλυτός. ὸν. ὁ. uocalis, clamore & strepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton est caprarij. Iby cus item diluculum appellat ὠιδὸν, quòd eo tempore κλύειν, hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.

Κλυτόπωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ου. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτόξος. ου. ὁ. arte sagittandi celebris.

Κλύω. audio, sentio, auscultо. Genit.

Κλωγμός. ῦ. ὁ. exibilatio, sonitus lingua ad palatum allisa.

Κλώδων. ωνος. ὁ. Macedonica lingua Menades dicebantur.

Κλώζω. sonum quendam excitare in

ore qualis auditur in pronunciatione uerbi istius prima syllaba, explodere. Vnde pro ejicere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. αἱ. parcæ. Quarum una

Κλωθώ. οῦς. ἡ. Clotho, ex Themide & Ioue prognatis. αὕτη δίδωσι θνητοῖς ἀνθρώποις ἀγαθόν τι καὶ κακόν τι, id est, Quæ mortalibus hominibus dans & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretetur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. θσω. π. υκα. circumuoluo, neo, destruo. Actiu. accus.

Κλωνὸς ἀπὸ καθίζω. in utrisq; pedibus sedere.

Κλωπαῖος. ὁρεῖος. ὁ. asper, montanus, præruptus, locus alius, scopulosus, munitus, rupes.

Κλώπαξ. κος. ἡ. asperitas.

Κλών. ῶνός. ὁ. ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo.

Κλώναξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. π. τὸ. diminutiu. ramulus.

Κλωνίς. κλωνίδος.

Κλωπάομαι. clam tacitéque facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπεία. saltationis fuit species, cuius meminit Iubas Theatric. φ. Item rapina.

Κλωπεύω, &

Κλωπιτεύω. furor.

Κλωπικός. ῆ. ὸ. furtiuus.

Κλώσσω. neo, κλώθω.

Κλωσσός. ῆ. ὸ. nox gallinacea.

Κλωστήρ. ῆρος. ὁ. filum, nexus fusus.

Κλωστός. ῆ. ὸ. connexus.

Κλώψ. ωπός. ὁ. fur.

K M.

Κμητός. factus, elaboratus.

K N.

Κναδάλλω. prurio, κνήθομαι.

Κνάζω. iuuo.

Κνάθο.

Κνάω.εω. [illegible]

Κναύω.tristifico.

Κναυός.ὸ.albus, rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, cineci seminis colore.

Κνάυων.ωνος.ὁ.idē. Capri nomen apud Theocritum.

Κνάφελλω.flecto, polio.

Κνάφελλομαι.conficio, derado.

Κνάφελλω.μ.άψω.π.αφα. flecto, lanio, cogo linguam continere. Actiu. accus.

Κνάφαλον.ε.π.τόνη, floccus.

Κναφᾶον, uel γναφᾶον Attice.ε.ῶ. officina fullonis.

Κναφός, uel γναφὺς.ῆος.ὁ. suppedita, tio, sufficientia, fullo.

Κναφόω, uel γναφόω.μ.όσω.π.οχα. fullonariam exerceo.

Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectūtur & radūtur panni, instrumentum undiq; stimulos habens, quo sontes tortos occidunt.

Κνάω.μ.ήσω.π.ηχα. scalpo, incido, leniter frico, scabo. Actiu. accus.

Κνέ.ῆτ.ὁ.galerus.

Κνεφᾶον. obscurus, inuisibilis, matutinus.

Κνέφας.αος.τὸ. crepusculum, tenebræ.

Κνέφαλον.τὸ. callus.

Κνέφος.ους.τὸ. obscuritas, umbra, quasi ὑγρὸν φάος.

Κνίωρον. planta quædam, & muliebre pudendum.

Κνῦ, pro ἔκνυ, ἀ κνῦμι. percussit.

Κνηθᾶν. mordere, urere ut urtica.

Κνίδη.ης.ἡ. urtica.

Κνίδωμαι.μ.ώσομαι.π.ώθην. prurio. Despon.

Κνησμός.ῦ.ὁ. pruritus.

Κνίσω.μ.ίσω.π.ικα. scalpo. Accus.

Κνησίας.ου.ὁ. lupus.

Κνησίς. ίδος.ἡ. parua nebula, μλανία, & ἀέρος πυκνὸς.

Κνῆφος. cnecus herba, uulgares cartamum uocant. Item croceus, albus, tritiicum.

Κνήμη.ης.ἡ. tibia hominum, sura & radius rotæ, eminentia montis, locus palustris.

Κνημία. perditio.

Κνημὶς.ίδος.ἡ. tibiale, ocrea, tibia.

Κνημός.ῦ.ὁ. collis, saltus, locus inuius, densus arbustis, asper, radix montis.

Κνημόω. destruo, obstruo, obturo, frango, uenio.

Κνησάω. prurio.

Κνησμός.ῦ.ὁ. prurigo, pruritus.

Κνησίφ.ίφος.ὁ. homicida.

Κνησιάω.κνησάω, Galeno.

Κνησίδες. flaminulæ.

Κνῆστις.ιος.ἡ. gladius, quo coqui caseū terunt.

Κνίφη.κνησμὸς.

Κνηδάω. mordeo.

Κνίδη. urtica.

Κνίδωσις. κνίφη.

Κνίδιον.ε.τὸ. atriplex herba, & gnidiū granum.

Κνίσω.μ.ίσω.π.ικα. uellico, frico, pungo, incido, tristor. Actiu. accus.

Κνιπᾶν. mouere, polire.

Κνίψ. culex.

Κνιτολόγος.ὁ. culicilega auis.

Κνιτός.ῦ.ὁ. parcus, tenuiter uiuens.

Κνιτόσις.κνίδωσις.

Κνισάων& . prurient.

Κνίβη.ὁ. nouacula.

Κνίσμα.ατος.τὸ. uellicatio.

Κνισμός. ῦ.ὁ. genus saltationis, pruritus, κνησμός.

Κνίβοχός. gulosus.

Κνίσα, uel κνῖδ.ης.ἡ. nidor, uaporatio, res incitans appetitum, fumus ex sacrificio, aruina, pinguedo.

Κνίσαω. perdere, molestare.

Κνισάριον.κνίσα.

Κνισέφω. adurere.

Κνισάλε. ψυτ. ὁ. plenus odore.

Κνισῶ. nidore perfundo. Lucian. ἵνα ἡμᾶς κνισήσῃ ἀγῶνας.

Κνισόδης. γλῶς. ὁ. pinguis, nidorus lentus.

Κνίφος. urtica.

Κνίψ. κνός. ὁ. culex, qui mulio dicitur, animalculum exedens ligna.

Κνοή, ᾶς

Κνῶς. strepitus axis rotæ, uel pedum.

Κνύλα, syncopa pro κόννυλα. ης. ἡ. plantæ genus arcens Venerem.

Κνυλάω, uel κνυλίω. μ. ήσω. π. ησα. gannio, & de cane dicitur, cum adblandiens uocē aliquā præ gaudio emittit, inarticulate, & incerte loquor.

Κνύλημα. ατος. τὸ. uagitus, circulatoriū dicterium.

Κνυληθμός. ploratus, latratus.

Κνύλομαι. labero, affligor aduersis, fleo, obscuror.

Κνυλός. nebulosus, uentosus, oculis dolens.

Κνυλόω. μ. όσω. π. ωσα. deturpo. Accus.

Κνυθός. ῦ. ὁ. parua spina.

Κνῦμα. pruritus, strepitus.

Κνύος. corruptio.

Κνύω. prurio, rado, ferio.

Κνώδαξ. ακος. follium uter.

Κνώδαλον. ου. τὸ. fera tā terrestris, quàm aquatica & aëria.

Κνώδαξ. centrum, axis, gnomon, frænum, ferrum torni, organū fusoriū.

Κνώδων. ὁ. mucro, gladius, securis, & omne in acutum desinens.

Κνώσσω. clamat.

Κνῶτες. feræ terrestres.

Κνῶψ. titillans.

Κοάω. μ. έσω. π. ησα. dormio, pigresco. Neut. absol.

Κοάψ. κός. ὁ. cæcus.

Κοᾶ. audit, persuadetur.

Κοάλμος. ὁ. stolidus, fatuus, insanis.

Κοβαλεία. ἡ. delusio.

Κοβαλεύω. prædor, decipio, aliena pannum pretio ad me conuerto.

Κοβαλικεύομαι. assentatio.

Κόβαλος. ου. ὁ. dicax, illiberalis, uersutus, ὁ βωμολόχος, qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de Animalibus, ἀνὴρ scribit esse κόβαλον & inuitandi studio teneri, atq; ita saltātem capi. Plin. parasiticum interpretatur: Theodorus blatteronem, hallucinatoremq;. Sunt qui prædonem aut sicarium interpretentur: à genere gladij, quem κοπίδα uocant. Κόβαλοι præterea appellabant dæmonet quosdam Dionysiacos, asperos & immites.

Κόβδος. ου. ὁ. risum mouens, derisor, cauillator, conuiciator.

Κόγγρος. ὁ. conger.

Κόγχη. ης. ἡ. concha, ostrea.

Κόγχος. ου. ὁ. idem. Quo nomine & cauua oculorum significantur. Item cauua capitis. Lycophron, τετρὰς ἐν πάρῳ κόγχον ἀθέτῳ μίδῃ.

Κογχύλη. ης. ἡ. κόγχη. purpura.

Κογχυλίας. ου. ὁ. cōchylias, genus lapidis

Κογχυλιάτης. ου. ὁ. conchyliarius, conchyta. Sic Plaut. in Rud. Saluete fures maritimi, cōchytæ atq; hamiæ.

Κογχύλιον. ου. τὸ. conchylium, conchula, purpura.

Κοδαλόομαι. ωτior, intus latito.

Κοδομία. ας. ἡ. siccatio hordei in furno, aut alio quopiam uase.

Κοδομός. ῶς. ὁ. fricator, hoc est qui fruges frigit & torret.

Κοδομάω. in furno sicco, torreo.

Κοδράντης. ου. ὁ. quadrans.

Κοεῖν, pro νοεῖν. intelligere.

Κοέω. intelligo, sentio.

Κόημα. τὸ. ustenda.

Κίθαρος. ὁ. cothurnus.
Κοδίης. mulpes.
Κίθαρος. ὁ. epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquæ. παρὰ τὸ ἰάπτειν τὸν ἰρῆα.
Κοθωνίς. ίδος. ὁ. edax.
Κοιάομαι. dedico.
Κοιάλιω. oppignero.
Κοίζω. grunnire. ἀπὸ τοῦ, quæ est uox, quam sues edere solent.
Κοιλαίνω. μ. ανῶ. π. νηα. cauo. Accus.
Κοιλάς. άδος. ἡ. uallis, conuallis.
Κοιλόμιλον. modus quidam aciei uocatur, cũ duplicis phalangis posteriora cornua coniuncta sunt, sed anteriora disiuncta.
Κοιλία. ας. ἡ. uenter, γαστὴρ, uentriculus. Item domus lignea.
Κοιλιακοί. qui ex uentriculi infirmitate diuturnis alui fluoribus uexãtur, morbus in pylore consistit.
Κοιλιδιᾶν. caua oculorum parte intus mescere.
Κοιλιόδυτος. ὁ. ἡ. uentri deditus.
Κοιλιολυσία. ας. ἡ. solutio uentris.
Κοιλίς. ίδος. ἡ. palpebra superiór.
Κοῖλος. η. ὸ. concauus, βαθύς. Vnde ἡ κοίλη. τὰ. caua oculorum pars.
Κοιλοσυρία dicitur, cum uox uelut è cauo specu, eáq; recessu oris resonat.
Κοιλοσυρία. ας. ἡ. pars Syriæ, quæ quòd sita est inter duo flumina, Euphratem & Tygrim, Mesopotamia appellata est.
Κοιλοσύρτος. ὁ. claudus.
Κοιλότης. ητος. ἡ. κύπωμα.
Κοιλοφθαλμία. ας. ἡ. oculorũ cõcauitas.
Κοιλόφθαλμος. η. ὸ. qui concauis est oculis, cuius in recessu cauo oculi sunt. Contrà ἐξόφθαλμος, qui oculis est prominentibus.
Κοίλωμα. ατος. τὸ. concauitas. Ità ulcus in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur

Κοιλῶπις. profunda, prudens.
Κοιμάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. &
Κοιμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. sopio, dormio, obdormio. Actiu. accus.
Κοιμητήρια. sopiri.
Κοίμησις. ιος. ἡ. dormitio.
Κοιμητήριον. η. τὸ. cœmeterium. Athenæus scribit domum in qua hospites dormiebant hoc nomine fuisse appellatam.
Κοιμίζω. μ. ίσω. π. κα. sedo, comprimo, mulceo, sopio. Actiu. accus.
Κοῖμος. compositus, ornatus.
Κοινᾶν. lupanar.
Κοινᾶν. cauponari, scortari, inquinare
Κοινῇ. communiter, publicè, generaliter, in summa.
Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, consortium, uitæ fortunarumq; communitas. Gel. lib. 1. ca. 9. & Eras. prouerb. Amicorum omnia communia.
Κοινοβίλαι. senatores.
Κοινοδαμί. publicè, uulgo.
Κοινοδάμιον. τὸ. quod publicè omnium est, quo communiter omnes participant.
Κοινολεκτεῖ. uulgariter, lingua cõmuni
Κοινολεχής. ὲς. ὁ, ἡ. adulter, id est habẽs lectum communem.
Κοινολογέομαι. colloquor, communico.
Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.
Κοινὸν. τὸ. commune, id est respub. Sicut Cic. in Ver. Quis tibi molestius esset, aut quis appellare auderet, cũ uideret statuas ab negotiatoribus, ab aratoribus, à communi Sicilia?
Κοινόπλοος. ὁ. ἡ. simul nauigans.
Κοινοποιῶν. renouare.
Κοινόπους. οδος. ὁ. comes uiæ.
Κοινοπραγῶν. communicari inferiũre.
Κοινοπραξία. innouatio.
Κοινός. νὴ. ὸ. communis, uulgaris, expe-

situs. Hebræi קדוש uocabant immundum & nefastũ. unde in Act. Apost. ἐδίψησε ἵνα μὴ κοινωθῇ ἀκάθαρτον. τὰ κοινὰ, respublica.

Κοινότατος. omnibus expositus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas.

Κοινόθρ& ὁ. frater, id est communiter natus.

Κοινόω. μ. ήσω. ω. ωκα. communico. Chrysost. κοινωσάμενος πυρὶ τόπον. Ponitur & pro inquino in sacris literis, quòd Iudæi animalia immũda, à quorum esu abstinebant, communia uocarent, ut in Actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου, Ne communia feceris aut existimaueris.

Κοινών. ῶνος. ὁ. socius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. κοινόω, communico, impartior, consuetudinem habeo: & id aliquando in bonam, aliquando in malam partem. Genit. uel dativo.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. &

Κοινωνία ας. ἡ. cõmunicatio, societas, collatio, mysteriorum Christi participatio.

Κοινωνικὸς. ὴ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. ὁ. particeps, socius, communicator, conscius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελὴς. omnibus utilis.

Κοῖξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κοῖρ uocant.

Κοῖαρ. pignus.

Κοῖ&, Acolice pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Item prudẽs, à κοῦρ, id est νοῦς.

Κοιμφόρος. grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. ω. ηκα. impero, administro Remp. Neut. genit.

Κοίρανος. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἄορ ὄρος dicitur ὀρὸς mons, mutatione α in ο, sic à κυρὸς, κοίρανος, commutatiõe α in ο: & est ὁ ἐν ὥρᾳ κυρῷ ἄρχων, hoc est qui opportunè imperat, & absq; suorum iniuria.

Κοιναῦδη. luxuriari, nimium ornari. à Cassyra Atheniensi muliere huiusmodi.

Κοιτάζω. μ. άσω. ω. αχα. colloco.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, lustrum ferarum.

Κοιτίον. ὁ. τὸ. dormitorium.

Κοῖτις. ὁ. arcula, qua muliebris mundus reconditur. Item cunæ, ut ἐν κοιτίδι βαβάζειν, Gazæ: in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτ& ὁ. ὁ. somnus, sopor, cubile.

Κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίτ. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκινος. ὁ. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ὁ. ὁ. coccus, quo tingimur rubra quædam, quòd lucem addat colori. Vulgò granum uocant. Plin. lib. 9. cap. 41.

Κόκκοι τῶν ῥοῶν. acini punici mali.

Κοκκοτοιόω. cocco tinctum.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύζω uerbum fictitium ad gallos et cuculos, territo.

Κοκκύμηλον. ὁ. τὸ. prunum.

Κοκκύμηλος. ὁ. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγός. ὁ. cuculus auis & piscis.

Κόλλις. collis.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβίζω. resilio, despicio, disrumpo, irrideo, extendo.

Κολαβισμός. ὁ. ὁ. genus saltationis Thraciæ.

Κόλαβος. ὁ. ὁ. porcellus.

Κολοβός. ὸ. ὸν. truncum quod summas sui parteis amisit, curtũ, dimmutũ.

Κόλαβος. offula, paruum frustum.

Κολάζομαι

Κολάζομαι. poenas luo. Bud. Com.

Κολάζω. μ. άσω. π. αxα. punio, poenas de aliquo sumo, supplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquem, coërceo, compenso, emendo, corrigo, castigo, erudio, tempero. Item modũ excedo in aliqua re. unde κόλασις. Actiu. accus.

Κολακίς. Mineruæ cognomẽ à quodam Colæno, qui templum ei construxit: aut διὰ τὸ τὴν ἀγαμίμονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suid. Est & auis nomen.

Κολακεύομαι. adulationibus inducor & capior.

Κολακεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. assentor, adulor, obsequiosè colo, alicui me uendito, & eum obseruo. Bud. Com.

Κολακία. ας. ἡ. assentatio, blanditiæ.

Κολακίδιον. ὰ. assentatriculæ.

Κολακρίται. dicebãtur qui pecuniæ præessent, quæ ad res diuinas erogabantur. Custodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus cõtribuebatur, ut annotat Aristoph. grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæstores erant. Cæl. lib. 7. cap. 9.

Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. à κόλος, ὃ ἔστι πανοῦργος, καὶ μὴ ὑπόκριτος. Vel παρὰ τὸ κολλᾶσθαι. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κολαυλίδιον. ὁ genus instrumenti.

Κολάπτω. μ. ψω. π. αφα. cudo, sculpo, rado. Actiu. accus.

Κόλασις. εως. ἡ. &

Κόλασμα. ατος. τὸ. punitio, supplicium. à κολάζω.

Κολασμός. ὁ. adulatio.

Κολαστέον. puniendum est.

Κολαστήριον. τὸ. carcer, locus ubi quis punitur, tormentum.

Κολαστής. ὁ. tortor.

Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.

Κόλαφος. ὁ. colaphus, κόνδυλος.

Κολάω. μ. έσω. π. ηκα. conglutino. Actiu. accus.

Κολλικτάριος. ὁ. numularius, argẽtarius.

Κολλόπτερα. τὰ. uagipennes, quorũ pennis superuenit crusta.

Κολπὸς. ὁ. uagina, capsula, culeus, testiculus.

Κολυραί. ὰ. glabræ.

Κολυφῶ. nates percutio aut uentrem, calcibus impeto. Aristoph. Nephel. τὸν γὰρ ἀδίκως κολυφῶντα ἀὰ, id est κατὰ τὰς κόλας τύπτοντα: uel (ut ait Hesych.) λακτίζοντα, ἀφ' ἵππου τὰς ὀλαίας πατάττων, ὁ διὰ λίμνου κολύμβων.

Κολία. ας. ἡ. instrumentum ad fodiendum, genus choreæ.

Κολίας. monedula piscis.

Κολιάω. contendo, ingratus sum.

Κολιὸς. ὁ. galgulus.

Κόλλα. gluten, & fragmentũ coriorum, ex quibus excoquitur colla, pellis dorsi in boue.

Κόλλαβοι. fidium ἐντόνια, id est clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittuntur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorum similitudine panes quidam dicti sunt κόλλαβοι, teste Suida. Alij speciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligũt. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μικρῶν κολλᾶσθαι. Cæl. lib. 16. cap. 40.

Κολλάομαι. μ. ήσομαι. υ. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.

Κόλλαξ. ήγγος. ὁ. coniunctus.

Κόλλησις. conglutinatio.

Κολλητὴς. ὁ. glutinator, concinnator.

Κολλητὸς. ὴ. ὸ. conglutinatus.

Κολλιὰς. locus in Attica, ubi ficilia fiebant, tugurium.

Κόλλιξ, uel κόλλιξ. ικος. ὁ. species panis rotundi, subcineritius panis, intestina.

Κολλοπίζω. intendere, βαβίλλω.

Κολόβια. quæ mutilatas caudas habẽt.

Κόλπος. ου. sinus, gremiũ. Item uen-

ticillum citharæ, quo fides intendi-tur, κόλλαβος. Proprie aũt eo nomine durissimum id genus in boum cerui-cibus coriũ significeatur, ex quo glu-ten fieri solet. Vnde exoleti & callo-si pueri κόλλαβοι dicebantur, ut Ari-stoph. εἶμαι δ' ἐγὼ κόλλαβος ἰσχνόφωνος, cum Aeschyli duritiam ostendere uellet. Bud. Com.

Κολλυβιστὴς. nummularius.

Κόλλυβος. ὁ. quod nũmulario datur pro commutanda pecunia, cambium.

Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κολλυρίδες. ὰι. collyridæ, tortæ panis.

Κολλυρίζω. in sartagine torrere siue co-quere.

Κολλύριον. ὁ. collyrio auis.

Κολλύχνιον. cortex nucis.

Κολοβὸλιθος. ου. ὁ, ἡ. lubricus.

Κολοβόπους. οδος. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβὸς. ὁ. ἡ. mutilus, minutus.

Κολοβόστομος. ου. ὁ. decurtator, qui malè pronuntiat, qui syllabas extremas audiri non sinit, uerum eas quodam-modo deuorat, deglutitq; quod pue-ri facere solent metu, ne deprehen-dantur inemendatè loqui.

Κολοβόω. μ. ὁσω. π. ωσα. breuio, mutilo, trunco. Aelius. accusf. iung.

Κολοβρίζω. inordinatè comedo.

Κολοίδορον. lignum uel truncus, qui pugnantibus, ut diuellantur, interii-citur.

Κολοιέθειρα. κολοιόθριξ.

Κολοιὸς. ὁ. ὁ. pica, graculus, monedula auis.

Κολοιῶδες. ὸν. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fa-bæ Aegyptiæ. Fuit ité apud Sycio-nem Κολοκασίας ναὸς ἄδυτον templum.

Κολοκυνθὴ, uel κολοκύντη Attice. ης. ἡ.

Κολοὸς. tumulus. (cucurbita.

Κόλος. ὁ. ὁ. mutilus, ut κόλος βοῦς, bos cor-nibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.

Κολοσσία. statuæ umbra, erectio in altũ.

Κολοσσιόπτερα. grandiora, uastiora, co-lossi instar habentia, Vitruuio.

Κολοσσὸς. ὁ. colossus, statua ui sendæ ma gnitudinis ac turris instar procera.

Κολουστὸς. ὁ. ὁ. tumultus, ἀναφορὰ, sire pitus. Propriè stipularũ uel fascium lignorum dum trahuntur excitato puluere.

Κολόω. μ. disturbo, destruo.

Κολύρα νύφη. caua, gibbosa, flexibi-lis, Callimacho.

Κολόρον. ὁ. ὸν. mutilatum cauda. Item panis genus & pharmaci, quod La-tini collyrium uocant. Apocalyps. cap. 3. καὶ κολόριον ἐγχρίσαι τοὺς ὀφθαλ-μούς σου, ἵνα βλέπῃς.

Κόλπος. ὁ. ὁ. κοιλὸς τὴν ἐφὰν, imperfe-ctus. Hinc coluri in sphæra, ob imper fectam cõuersionem. uide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in som. Scip.

Κολύω. μ. ὑσω. υ. υκα. turbo, impedio, tu-multuor, cõpesco, arceo. Item ὑπο-τῶ, minuo uel imminuo. Aristot. Pol. 2. καὶ τὰν μὴ ἐν ἀρχῇ πάγον βαλὼν ἐκ-άστῃ ὑπόστασιν καὶ κυρτοῦς.

Κολωφὼν. ὼνος. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, ul-timam manum, & uelut fastigium imponere & addere. Bras. Chil. & Bud. Com.

Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.

Κόλπωμα. sinuosum loculamentum, si-nus.

Κόλπος. ὁ. ὁ. κόπτω, sinus.

Κόλπωμα. ατος. ὸ. uestis sinuosa, qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόπωσις. remigium, uelificatio.

Κόμβα. frumentum coctum.

Κολυβιστής. ῆ. ὁ. nummularius.
Κόλυβος. υ. ὁ. proijciens se in caput.
Κόλυφος. υ. τὸ. species ficus.
Κολυμβάω, uel κολυμβῶ. μ. ήσω. π. ηκα. nato. Neutr. absol.
Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piscina, lauacrum, natatorium.
Κολυμβητής. ῆ. ὁ. natator, urinator.
Κολυμβίς. ί. urinatrix, & alis quæ dã.
Κόλυμβος. numismatis genus.
Κολούω. μ. άσω. π. αλκα. crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. Neut. absol.
Κολπόω. ῶ. ὁ. &
Κολπός. ῆ. ὁ. iugum, locus altus.
Κολπός. ῆ. ὁ. turbatio, strepitus.
Κόμαρος. υ. ὁ. fragrum, arbutus, uel morus genus. Plin. lib. 16.
Κομάω. efferor, fœto, nutrio comam. Neutr. absol.
Κομβόω. ornare.
Κόμβος. υ. ὁ. nodus.
Κόμβωμα. τὸ. κοσμήτημα, ornatus, uestitus.
Κόμβωμα. idem.
Κόμη. ης. ἡ. coma.
Κόμης. princeps, dux.
Κομητικός. uectorius.
Κομήτης. υ. ὁ. crinitus, cometa.
Κομητός. glorioſus.
Κομιδῆ. ualde, diligenter, omnino, ut ἐκομιδῆ νέοι, adoleſcentuli admodũ, Herodiano.
Κομιδή. ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugum ad ciuitatem, cura, cõmeatus, receptio debiti. Bud. Com.
Κομίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio, ut κομίζεσθαι τὴν ἀπόλειψιν, Syneſ. Item colligo, recupero, adipiſcor. Et ad ſeſe recipere, domũ deducere, ut κομίζεσθαι ἀπ' ἄλλου εἰς αὑτόν, id eſt ἀναχωρεῖν, Andoc. & ἴσοε. Ut ego, me domum recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἶκον, Thucyd. Depon. Bud. Com.
Κομίζω. μ. ίσω. σ. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipio, deduco, tranſporto. Item effero mortuum. Accuſ. Bud. ibidem.
Κομιστή. cibus.
Κομιστῆρες. οἱ. baiuli, naues.
Κομιστής. curator.
Κομίστρια. nutrix, curatrix, comptrix.
Κόμισσον. υ. τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.
Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, inciſum: quæ aliquãdo pars eſt periodi. Accipitur & pro moneta. Ariſtop. Pluto, ἴσως δ' ἂν κοινῇ κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emiſſaria & incilia: ad hoc inuenta, & ſtructa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti poſſent: aut intra alueum contineri.
Κομμαρόω. uenor, laboro.
Κομμάτιον. ου. particula, duos uel tres uerſus cõplectitur, nunquã plures.
Κομμῶ. ornare.
Κόμμι. τὸ. gummi.
Κομμός. ῆ. ſuperuacaneus, ornatus.
Κομμῶδη. comptum eſſe, præter decorum ornari.
Κομμωνιτήριον. τὸ. epiſtola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.
Κόμμωσις. ιος. gummitio, ἡ τῶ σώματος διάχρισις. Col. lib. vlt.
Κομμωτής. ῆ. ὁ. compter.
Κομμωλίσω. curioſius orno, ceruſa utor.
Κομμωτικόν. illitum.
Κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.
Κομμώτριον. υ. τὸ. inſtrumẽtũ muliebre.
Κομπάζω. μ. άσω. σ. ακα. iactor, glorior, res uanas effero. Neut. absol.
Κομπαστής. iactator, mendax.
Κομπαστικῶς. iactabundè.

Κομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, superbio. Neutr. absol.

Κομποκαχέω. futilia glorior.

Κομποφρήμων. iactabundus.

Κόμπος. ὁ. stridor, elatio, arrogantia, insolentia, dens molaris.

Κομπός. ὴ. ὸ. superbus.

Κομποφορτοφρήμων. grauibus & duris uerbis utens. nã φόρτοι graues sunt lignorum fasces, & colligati.

Κομπώδης. ους. ὁ, ἡ. superbus in uerbis.

Κομψεία. argutia.

Κόμψευμα. scitamentum.

Κομψεύομαι. μ. εύσομαι. π. εύμαι. superbus sum, adulor, ueneror, persuadeo. Depon. absol.

Κομψευτικῶς. uersutè, nequiter.

Κομψεύω. μ. ήσω. π. ηκα. iocor, uenustè dico uel seuerè, ἐν γέλωτι. Neut. absol.

Κόμψος. η. ὸ. scitus, industrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, suborna tus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομψότης. τητος. ἡ. tumor.

Κομψότροφος. η. ὸ. nasutior.

Κομήτης. ου. ὁ. qui nutrit capillos, alipilus.

Κομήτρια. ας. ἡ. fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Κοναβίσω. μ. ίσω. π. ικα. resono, strepo. Neut. absol.

Κόναβος. η. ὁ. strepitus, plausus.

Κοναρός. pinguis, efficax.

Κόνδυ. calix.

Κόνδυλος. η. ὁ. pugnus, nodus, siue articulus, talitrum. (giti.

Κονδυλίζω. pugno uerbero, uel nodo di

Κονδυλιᾶν. intumescere.

Κονδυλώδης. tetrosus, præ se ferens formam in digitis articulorum.

Κονδύλωμα. excrescentia carnis circa anum.

Κονίω. μ. ήσω. π. ηκα. operor. Neutr.

Κονίστης. minister.

Κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuium, opus tectorium. Interdum certamen. ἀπὸ κονίζω, id est certare, siue se comparare ad pugnandum.

Κονίαμα. tectorium.

Κονιάστης. ου. ὁ, incrustator parietum, tector.

Κονιατός. τὴ. ὸ. calciatus, calce illitus.

Κονιάω. μ. ήσω. π. ηκα. festino. Item pingo, calce illino, id est puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Act. Apost. Ζῆλος λευκοπαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matth. 23. τάφοι κεκονιαμένοι, sepulchra albario illita. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.

Κόνιδας. ᾶ. lendes.

Κόνιζα. ης. ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quòd pulicem necat. Vel cumilago Plin.

Κονίζω. μ. ίσω. π. ικα. exerceo. De athletis propriè, qui luctã se exercentes, puluerem excitabant. Vel quia manus conspuentes puluere illinebant, ut fortius apprehenderent. Actiu. accus.

Κονιορτός. οῦ. ὁ. puluis. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Κονιορτόω. puluerem inijcio.

Κονιορτώδης. ους. ὁ, ἡ. puluerulentus.

Κονίπους. οδος. calceamentũ lacerum, non cooperiens totum pedẽ, præterea angustum. Hesych. scribit κονιπόδας, idest κατάλειμματα μοχθηρὰ.

Κονίπους. η. ὸ. qui uersatur in ludo, ut scholasticus.

Κονίσκος. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos

lentos haberent.

Κονιορτόποδες. agreſtes, operarij, ἀνελεύθεροι.

Κονίω. μ. ίψω. ν. ιφα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu. accuſ.

Κόνις. ιος. ὁ. lens, lendis. è pediculorum cœtu naſcitur.

Κονιόωλος. puluerulentus.

Κονίς. ίδος. ὁ. &

Κονίσαλος. ν. ὁ. puluis. Homerus, ἀλλὰ ποσὶ κονίσαλος ἄφνυτ' ἀνάκτες, Sub pedibus excitabatur puluis procelloſus. Et cœnum ceromati mixtum, cui ſudor acceſſerit. Item dæmonis nomen apud Athenienſ. Cæl. lib. 4. ca. 16.

Κονίστρα. harena ſeu puluis in quo exercemur aut uoluitamur, palæſtra.

Κόνυφον. puluis, ſordes.

Κονύω. lino, ungo, puluerem excito.

Κόννα. cinis.

Κοννᾶν. intelligere, ſcire.

Κόννις. erro, mendicus.

Κόννος. barba.

Κόντος. ν. ὁ. contus, remus.

Κοντοβριθάλος. ν. ὁ. commilito, contubernalis.

Κόξα. ης ἡ. coxa, poples.

Κοπάω. μ. άσω. ν. αχα. ceſſo, requieſco. Neutr.

Κοπάς. arbor inciſa.

Κοπτός. οῦ. ὁ. planctus.

Κοπώς. ῶος. ὁ. genus cæli.

Κοπτάω. μ. άσω. ν. αχα. &

Κοπιάω. laboro, moleſto, negotium faceſſo, in laſſitudinem duco, tumultuor. Neutr. abſol.

Κοπίαν. ψεύδεσθαι, mentiri. Cæl. lib. 14. ca. 18.

Κοπὶς. ίδος. ἡ. mucro, falx, bipennis, gladij genus. κόπις (ſcribit Suid.) λάος, ῥίπαν. Et κοπίδες cœnæ, Athen. lib. 2. & 4. Cæl. lib. 14. ca. 18.

Κόπος. ν. ὁ. labor, moleſtia.

Κοπρίας. ν. ὁ. equus x litera notatus. Cæl. lib. 4. ca. 31.

Κοπρίω, uel κοπρόω. ſtercoro, planto.

Κοπρία. ας. ἡ. ſtercus, ſterquilinium, πηλὸς, puluis à ceromate expreſſus.

Κοπρίζω. μ. ίσω. ν. ιχα. ſtercoro. Neutr. accuſ.

Κοπρικός. οῦ. ὁ. ſtercoreus.

Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, ληπτήρ.

Κόπρος. ν. ὁ. ſimus ſtercus, mandra.

Κοπροφορῶν. inquinare, κόπρῳ πλημμυρῶν.

Κοπρών. ῶνος. ὁ. ſterquilinium, latrina.

Κοπτάριον. ν. τὸ. id quod contuſum eſt, ſicut herba iam contuſa, placentula.

Κόπτομαι. μ. ψομαι. ν. ομμαι. Depon. &

Κόπτω. μ. ψω. ν. ορα. cædo, percutio, incido, pulſo, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatientia meũ ipſius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in ſignificatione impudica, quemadmodũ Latinis præcidere. Ariſtoph. Ran. κἀκόπη τὴν ὑπερφυᾶ, præciditur acclimatus. Martialis, Præcidi gaudes, præciſus Næuole ploras. Actiu. accuſ.

Κοπώδης. ους. ὁ, ἡ. operoſus, qui facilè fatigatur.

Κοπωθέντες. οἱ. defatigati.

Κοραγῶν. puellam abducere.

Κορακώομαι. λοιδόρια.

Κορακίας. ὁ. niger.

Κορακίνος. ν. ὁ. coruinus.

Κορακῖνος. ν. ὁ. coracinus piſcis. παρὰ τὸ κορὸν, τὸ μέλαν. Cæl. lib. 7. ca. 5.

Κορακώδης. ώδ. quæ ſũt coruini generis.

Κορακίζω. corallium imitor, rubeſco.

Κοράλλιον, corallium. ὑπὸ τῶν κάρυσθον ἐν τῇ ἁλί.

Κορύμβη, Attice pro κράμβη. braſſica, quæ d pupillas hebetet.

Κόραξ. ακος. ὁ. coruus, κορώνη. ἀπὸ κόρου, nigrum: uel ἀπὸ τῆ κινῆν τὰς κόρας, ab aſ

fidus pupillæ motu. Cæl. lib. 7. ca. 5. Est etiam locus supplicij in Thessalia, unde prou. ἀπὸ κόρακας, ad coruos, de quo Eras. Chil.

Κορᾶζω. *Suppliciter obsecrare.*

Κοράσιον. τὸ. *puella.*

Κορασιδάκιον. τὸ, ὑποκορ. *puellaris.*

Κορδάπτω. *obstrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.*

Κορδαπίζω. *incõditè & lasciuè saltare.*

Κορδακισμός. οῦ. ὁ. &

Κόρδαξ. ακος. ὁ. *lasciua saltatio, genus ridiculæ saltationis ac rusticanæ in comœdijs, ad quam Terentius alluſit in Adelph. Tu inter eas restim ducitans saltabis, id est* κορδακισμὸν ἄγεις. *Vide Lucian.* περὶ ὀρχήσεως, *& Polluc. li. 4. & Athen. li. 14.*

Κορδόλιον. *cordula.*

Κορδύλη. ης. ἡ, παρὰ τὸν ὄμον κεῖσθαι, *ligula, claua, omne eminens et cõtortum, & genus uilissimi pisciculi. Cæl. lib. 13. ca. 18.*

Κορέη. *saturitas, pulchritudo, uirginitas, Proserpinæ sacrificium.*

Κορέννυμι. μ. ἴσω. ν. ἔκα. &

Κορεννύω, &

Κορέω. ῶ *saturo, orno, purgo. Act. acc.*

Κορεσθείς. ὁ. *saturatus, repletus.*

Κόρη. ης. ἡ. *puella decenti forma conspicua apud Molossorum gentem, unde & Ades rex eorum filiam suam appellauit κόρην. Sic item Proserpina aliquãdo uocatur. Accipitur etiã pro uirgine, ut annotauit Eustathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Poëtæ hoc nomine uocant naues πρωτοπλόους, id est primùm in aquam cõiectas. Itẽ pupilla in oculo, unde Plutarchus scribit oratorem quendam dixisse de impudẽte, quòd in oculis haberet non κόρας, sed πόρνας. Item impedimentũ, sistens prouisum, & numi species.*

Κόρημα. τὸ. *scopa.*

Κόρημα. idem, κόσμητρον, σάρωμα.

Κόρθυς. υος. *cumulus.*

Κορθύω. *accumulo in uerticulo,* κορυφόω, *eleuo, augeo, efferuesco.*

Κοριάννον. τὸ. *annulus qui in medio digito ferebatur, coriandrum, ornatus muliebris.*

Κορίδιος. ὁ. ὁ. *qui uirgo ducit uxorem.*

Κορίδιον. *blandior, blande appellor. Bud. Com.*

Κορυδαλὶς. *laurus.*

Κορυκῶς. *muliebriter, puellarum more.*

Κορυνῶται. οἱ. *qui ex clanculario concubitu nati sunt.*

Κορυνᾶσθαι, & κορυνᾷν. ᾶσθαι. *scortari, lenonem agere.*

Κορυνθιουργὸς. *corinthio opificio factũ. Bud. Com.*

Κορύννω. *pulueren concito.*

Κορυσσὰς. *puellæ similis.*

Κόριον. τὸ. & (riandrum.

Κορίσκιον. σκ. τὸ. *puellula.* & κόριον, *co*

Κορικὸς. *puellaris.*

Κόρκορος. *olus agreste et contemptum, piscis quidam.*

Κορκορυγὴ. ῆς. ἡ &

Κορκορυγμὸς ῦ. ὁ. *intestinorum latratus, strepitus uentris, tumultusq;. Proprie de equis.*

Κορμὸς. ὁ. ὁ. *truncus, stipes.* ἀπὸ τῆς κειρομένης, τὸ σωτηριμῶδες.

Κορυνήτης. *cognomentum Herculis à fugatis locustis.*

Κορυφὴ. ῆς. &

Κόρυφος. ου & *locusta.*

Κόρυβος. υ. ὁ. *Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro stulto.*

Κόρυπος. υ. ὁ. *uirginum corruptor.*

Κοσμάριον. τὸ. *uirginum ornatus.*

Κοσυνάδες. υ. ὁ. *figulus, propriè pupparum, & huiusmodi imagunculorum*

quorumcunq; animalium.

Κόρος.ου.ὁ filius, puer, facietas, nouellũ germen, ramus. Item corus mensura genus.

Κόρυμβος.ου.ὁ caput cum collo, gena, maxilla.

Κορσεύς.έως.ὁ.tonsor.

Κόρση.ης.ἡ. tempus, pars capitis, pro κόμῃ. Interdum capillus, παρὰ τὸ κάρηνον.

Κόρσας. cognominatus est, qui barbam sibi abrasit primus. Κόρσοι item, quidam qui erant in Ionicis ædium sacrarum foribus.

Κορσώδης. libidinosus, prolixa cæsarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσοῦν. radere.

Κορσύνη. idem quod κόμβυλον.

Κορσωτήρ.ῆρος.ὁ.tonsor.

Κορσωτήριον.ου.τὸ.tonstrina.

Κορυβαντιάω.μ.άσω.ν.ηκα. insanio more Corybantum, exerceo sacerdotium Corybantum, numine aspiror, furijs agitor, iactio capite. de hoc Eras. Chil. Est etiam patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plinio lib. 11. ca. 37.

Κορυβαντισμός. lustratio, purgatio.

Κορυδαλός. οῦ.ὁ. galerita, sue alauda, auicula in uertice cristam habens in modũ pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus. Vide κόρυς, & Eras. prou. Corydalis omnibus inesse cristam oportet.

Κόρυζα.ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium, ut μυᾶσθαι κόρυζαν ἐξ ῥινῶν, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro superbia. Itẽ herba pullicaria.

Κορυζάω. μ. ήσω. ν. ηκα. mucco plenus sum. Neutr. absol.

Κορυζίω. lacero, uanus fio.

Κορυβάω. impetuosus, uiolentus. ἀπὸ τοῦ κόρυθος, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸ ὁρμᾶν.

Κορυθαίολος.ν. ornatam habens galeam: & strenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum significat. Indicat enim uirum minime segnem, alacritate summa belligerantem & studio, ut cuius galea assiduo agitetur in capite, nimirum ipso nusquam cessante.

Κόρυθρον. scopa. nam κορεῖν uerrere est.

Κορυνὸς. pera, sacculus.

Κορύμβη.ης.ἡ. hedera.

Κόρυμβον.ν.τὸ. rostrum nauis.

Κόρυμβος.ου.ὁ. quod uis summum, cacumen, ora. Herodo. οὐχοῦ φάγονται ἐπὶ ὄρεος τὸν κόρυμβον. Item corymbus hederæ racemus.

Κορύμνιον. monile.

Κορυνᾶ. ὑψικά.

Κορυνή.ῆς.ἡ. clauа, uirga capitata, gladius. Ponitur pro mentula apud Nicand. uide βρυμίαν apud Theoph.

Κορυνήτης.ου.ὁ. &

Κορυνηφόρος.ου.ὁ. clauiger. uide ὑλοτης.

Κορυνώδης. ramosus.

Κόρυξ. iuuenis. (ca.

Κορυφάλλος, uel κορυφάλλης.ου.ὁ. cornupeta

Κορύφαλος, uel κορυφάλιος.μ.ία.ν.ον. caput iacto saltando, cornupeto, ὑπερτίθεσθαι. Neutr. absol.

Κόρυς.υθος. uel υος.ὁ. galea. ἀπὸ τοῦ κάρηνον. Est quoq; κόρυς.υδος. corys auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ κόρυς solum ἐν περιφράσι Aristoteli dicatur.

Κόρυς.υος.ὁ.cimex.

Κορύσσω.μ.ύξω.ν.ηκα. armo, turbo, concito. Aelius. accuſ.

Κορυσσὸς.ὁ.armatus, bonus miles.

Κορύσσοι.οἱ.ὁπλῖται, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piscis quidam.

Κορυφαῖος. ὁ. cuiusq; ordinis caput & princeps, ἀρχηγός, ut in choreis præsultor erat. Bud. Com.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex, id est pars capitis, quæ inter sinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & caterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τῆς λόγου, Plut. idē quod κολοφὼν Gregorio. Eras. prouerb. Colophonem addidit.

Κορυφόομαι. μ. οῦμαι. ῳ. ωσομαι. attollo, tumeo, impleo ad summum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος, uel κόρκορος. ὁ. oleris genus uilissimi, & agrestis.

Κορῶ. exorno, κορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρων. improbus, cornibus rectis, ὁ τὰ κέρατα παραμήκη τῶν ἄλλων.

Κόρωνη. νης. ἡ. auis, quam alij cornicem, alij coruū, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus ostij quo pulsatur, uel ob figurā, uel ob garrulitatem sic dictus, κόρης, ῥόπτρον. Dicimus etiam κορώνην in aere, hoc est summum cornu, & incisionē ubi neruus sedet. Vnde (inquit Eustath.) bonum rerū finem significantes, χρυσῆν κορώνην prouerbio dicere solemus. Significat etiam summam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunque bouem in aratro protensi. Cæl. l. 2. ca. 41.

Κορωνιδικόν. cornicis pullus.

Κορώνιος. inflexus, lunatus, ut βόες κορώνιοι, bos lunatis cornibus, id est μετεωροκέρατος. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. diminutiuum à κορώνη. Summitas seu apex alicuius rei, uelut montis aut structuræ alicuius. Significat & id signum, quod in fine libri apponi solebat, lineam breuem scilicet, sed ab inferiori parte flexā, tali ferè figura J. Vnde prouerbiali schemate pro quocunq; fine & ultima rei alicui imposita manu ponitur. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μέχρι τῆς κορωνίδος ἀφηγήσατο, Ab initio usq; ad coronidem circunscripsit. Significat & nauis puppim, quòd sit in eius apice curuatum rostrū, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id est cum nauibus flexas habentibus summitates, καμπυλοκρώμυοις, Quanquam alij migras intelligere malunt, ad differentiam earū quæ μελανόκρωμυοι uocantur, id est minio rubentes. Cæl. Libidem.

Κορωνόπους. quasi cornicis pes. Sanguinaria à quibusdam.

Κορωτός. οῦ. ὁ. taurus dicitur ὀρθόκερως. Item elatus, iactabundus, ferox.

Κόσβος. poculum.

Κοσκινάτιον. inutile & abiectum corium, κατακεκομμένον περιττόν.

Κοσκινηδόν, aduerb. instar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. π. σα. cribro. Neutr. accusatiuo iungitur. (nans.

Κοσκινόμαντις. ιος. ὁ. uates cribro diui-

Κόσκινον. ὁ. ἡ. uel κόσκινος. ὁ. cribrum.

Κοσκινομάτια. τὰ. coriorum minuta præsegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus sum, sicut κολάω.

Κοσμέω. μ. ήσω. π. κα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. & cuſ.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. οῦ. ὁ. continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quasi multitudini ordinem præfigens. Cæl. l. 11. ca. 5.

Κοσμικός. οῦ. ὁ. mundanus.

Κόσμιος. τὸ. æquitas, dignitas, modestia, honestas, honesti cultus. Κόσμια στρατιωτικὰ, præturæ insignia, id est genus stamina & insignia.

Κόσμος.

Κόσμιος. ὁ. ornatus, honestus, σώφρων, modestus, moderatus, æquus. Cæl. li.

Κοσμιότης. τῆτος. ἡ. uenustas. (1. ca. 5.

Κοσμίως. modestè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. sermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιὸς, & κοσμοποιὸς de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Aristot. ἐν ὅσοις μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ὁ. ornatus, ornamentũ. Vnde & mundus, id est orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta absolutáq; elegantia, ut scribit Plin. Cæl. li. 1. ca. 5.

Et κόσμος γυναικῶν, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mundior fit, id est comptior & ornatior. Est etiam magistratus apud Cretenses, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo κοσμῆται dicti sunt, qui eũ magistratum gerebant. Bud. Com.

Κόσσαβος, uel κόττυβος. maxilla.

Κόσσος. alapa.

Κόσσυ. τυ. ἡ. πρὸ, hordeum.

Κοσύμβη. της. ἡ. &

Κόσυμβος. ου. ὁ. nodus capillorum, succinctorium, uestis fimbriata.

Κότερ. breuis, acutus.

Κοτέομαι. έου. ῶ. ωμαι. irascor. Neut. dat.

Κοτήεις. ήεσσα ὁ. iracundus.

Κοτίω. inuideo, æmulor.

Κοτίνη. euello, τίνω. & κοτόννη, membrum uirile.

Κοτίνη. άδος. ἡ. insertio oleæ in oleastro

Κότινος. ου. oleaster, oliua sterilis.

Κοτινοφάγος. κότινον ἐσθίων.

Κοτύλη. ἡ. uel κοτύλος. ὁ. occiput, cunabulum, ira, inimicitia.

Κότυν. τὸ. uel κοτύλος. ὁ. acerbitatem significat & amarulentiam, ἢ τὸ ξανθὸν. χόλος uero in lignationis furorẽ, ut est in Homerico illo, ἄπυρον γάρ τι χόλον γ' ἐν ἀστέμφεα κατακαῖ ψῆ, ἀκάμα τε μετόπισθε σθένος ἴχνια κόσσον ὄφρα τελέσσῃ.

Κόττυβος. anea phiala, quam post conuiuium imponere solebant uino plenã, deinde in minora pocula ab altomiscentes sonum edere, qui si elisu maior ederetur, ab amasijs dibygi se augurabantur. Accipi potest quoq; pro eo ipso sono. Vnde κοττάβιζειν uerbum, pro huiusmodi sonum elidere. Et κοττάβιον ipse ludus. Et κοττάβια, præmia uincenti eo ludo data, quæ (ut Athenæ. scribit) fuerunt pyramuntes, hoc est triticeæ placentulæ & sesaminæ. Et qui ita ludebant, μεθυσοκόττυβοι appellabãtur, ut est apud Aristoph. quòd iã uino madentes id agerent. Plura Cæl. li. 15.

Κόττανον. parua ficus. (ca. 5.

Κοττίω uerbero, lancea configo.

Κοττίωσθαι. irasci.

Κοττύ. ῦος. ἡ. &

Κοττὶς ίδος. caput, unde κοττοὶ gallinacei dicti sunt, ob cristã quã in capite ferunt. & κροκόττη genus tonsuræ, cum sinciput capillis uestitur tantũ.

Κοττύβη. fungo simile quiddã nascens.

Κόττυφος. ὁ. merula piscis, & auis.

Κοτυ. celeriter.

Κοτύλη. ης. ἡ. omne cauum hoc nomine significatur. unde pro uasis concaui genere ponitur, manuum item & pedum concauitate. Est etiam mensuræ genus, id est (ut Pollux scribit) τὸ ἥμισυ τῆς χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit: Simon in Synom. pondus nouem unciarũ. Eum interim ludum significat, in quo aliquis reductas in tergum manus coniungebat stringebatq;, rursus alter impositis in eas gentibus tollebatur, suis manibus oculos gestantis obtec-

gens. Adhunc igitur modum gestationis, ἡ κοτύλη gestari dicebatur. Ité iuncturam coxæ cum natibus aliquando ea dictione intelligi uolunt.

Κοτυλαῖον. n. cotulæ mensura.

Κοτυλεδόνες. αἱ. polypodii capillamenta, acceptabula, ora uenarum in matricem peruenientiũ. Cæl. li. 7. c. 13.

Κοτυλήρυτον. ου. multũ, ὅσ ἡ κοτύλη ἀρύσαιτο, Hesych.

Κοτυλίσκος. ὁ. poculi genus quo in sacris utebantur.

Κοτυτώ. οῦς. Cotyto dea, turpitudinis praeses, quæ & λύσις dicta est, cuius sacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & memnnit Iuuenalis lib. 7.

Κοτύων. iracundus.

Κούβερος. uide λάβυρος.

Κουκούμιον. ὁ. τὸ. cucuma uasis genus.

Κουλεός. ὁ. ὁ. uagina.

Κουλευτρία. τὰ. uaginipennia, quibus pennarum tutelæ crusta superuenit, ut scarabeis.

Κουρά. ᾶς. ἡ. cæsaries, tonsura, crinium præsegmen.

Κουρανίσαι. ad corallij uergere colorem.

Κουρᾶς. insectipio, uel tabula in summo tecto.

Κουρεῶν. Proserpinalia.

Κουρῆον. ὁ. τὸ. tonstrina.

Κουρηῶ. tonderi cupio.

Κουρητικόν. οῦ. τὸ. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Κουρίδιος. ία. ὁ. tonsor.

Κουριστρία. ας. ἡ. tonstrix.

Κουρίω. curo.

Κουριάστης. ὁ. tonsor.

Κουρεῶτις. ἡ. conuiuium, dies una Apaturiorum, & festũ apud Athen. quo iuuenes & puellæ in tribus transcribebantur tonsis capillis.

Κούρη. ας. ἡ. proles, puella. (So.

Κουρῆτες. οἱ, interpretatur à Dionysio Κορυβαντιασμός. ὁ. Saliorum sacerdotum festum.

Κουσᾶν. abundare coma, & squalere. Nam ut in κομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, sic in κουσᾶν horrorem & deformitatem.

Κουσία. ας. ἡ. horrido & sluxo capillitio.

Κουρίδια. ας. ἡ. quæ uirgo nupsit, & iuuenis adhuc.

Κουρίδιος. ὁ. ὁ. qui uirgo uxorem ducit.

Κουσίζω. nubere.

Κουρίζω. adolesco, iuuenesco, sum iuuenis.

Κουρικός. οῦ. ὁ. tonsorius, uas ligneum.

Κούριον. emporium.

Κουρίς. iuuenilitèr.

Κύριον. ὁ. τὸ. lignum, urbs Cypri.

Κουρίς. ίδος. ἡ. nouacula.

Κοῦρμι. potus quidam ex hordeo, similis cytho, siue ceruisiæ.

Κουροβάλανος. ἄφυτος. ramis florens laurus. κόρυς enim ramus est. Vel quoniam Apollini sacra sit, qui κουροτρόφος & dictus, ob uim solis cuncta uegetantem.

Κοῦρος. ου. ὁ. filius, puer, iuuenis.

Κουρόσυνον. sacrificium pro tonsa casarie oblatum.

Κουρότεροι. iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro positiuo.

Κουροτρόφος. ὁ. ἡ. ὁ. nutriens filios, iuuenũ nutrix. Solis & fluuij epitheton (est.

Κουρεύς. tonsor.

Κουσία. uox Latina Græcis usurpata; cuius & Suidas meminit.

Κουφίζω. μ. ίσω. πω. ἅω. leuo, id est leuem facio, alleuo, eleuo, subleuo, sublimo.

Κούφισις. εως. ἡ. &

Κουφισμός. οῦ. ὁ. leuatio.

Κουφολογία. nugacitas.

Κῦφ&.ου.ὁ.leuis, celer, expeditus, opportunus.

Κουφόπωος. armiger.

Κουφότης. ητος. ἡ. leuitas.

Κόφως. celeriter, ocyus, leuiter.

Κόφινος. ου. ὁ. cophinus, corbis, sporta, uel δόδινα κοφίνου πλήρη, Matth. Item mensura genus, Polluci.

Κοχλάδες. ἃ lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.

Κοχλάζω. μ. άσω. σ. αχα. ebullio. Neutr. absolutum.

Κοχλία. ἡ. monedula piscis.

Κοχλιάριον. ου. τὸ. cochleare, mensuræ genus.

Κοχλίας. ου. ὁ. limax, cochlea.

Κοχλίδιον. diminutiuum à κοχλίας.

Κοχλιοειδὴς. clauiculatiue, aut cuniculatim, Plinio interprete.

Κοχλώδης. ους. ὁ, ἡ. tortilis, tortuosus.

Κόχλος. ου. ὁ. testa, cochlea, testudo, umbilicus.

Κόχλω. gyro.

Κοχὶ. abundanter, cum strepitu.

Κοχύνω. impetuose fluo. Theocr. Idyl. 6. ἰφὼς ἀκοχύνοις. Vnde κόχ& impetuosus fluxus.

Κοχώνη. ης. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, iunctura coxendicis. uulgò uocant μυόσκυλον.

Κόψα. urna, hydria.

Κοψία. olla.

Κόψυχος. auis genus, quam & κόσυφον appellari & merulam esse exponũt.

Κώω dormio. Neut. absol. sed κωῶ, scio, intelligo.

K P.

Κράτ. τὸ. caput.

Κράβ&. ου. ὁ. grabatus, lecti genus aut lecticæ potius. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις ἀ suspendédo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit, & duplici β scribitur. Vergil. in Mor. Membra leuat sensim uili demissa grabato. Idem fit in κάχληξ, lacus, κλισάνη, ptisana, & alijs multis.

Κράγη. crango. κράγοντες in plurali.

Κράδη, uel κράδη. ης. ἡ. ramus ficulnus. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid suspenditur. Aliquando ea pegmatum species, quæ in scenis ad ficulneæ arboris imaginem produci solebant.

Κραδαίνω, & (cus.

Κραδάω. libro, uibro, quatio. Actiu. act.

Κράδιμον, pro κράδιμον.

Κραδάω. quatio.

Κραδησίτης. ueneficus.

Κραδία, pro καρδία. ας. ἡ. cor.

Κραδιοφάγος. συκοφάγος.

Κράζω. μ. άξω. σ. αχα. μέσος. σ. κέκραγα. ἀόρ. β. ἔκραγον. clamo, uociferor. Neutrum absol.

Κραίνω. μ. ανῶ. σ. νχα. perficio, adsum, impleo, impero.

Κραιπαλάω, uel κραιπαλῶ. μ. ήσω. σ. ηκα. crapulor, exaturo. Neutr. absol.

Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula, hoc est capitis luctu fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. Galenus in Aphoris scribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλην nominari. παρὰ τὸ κάρηνον, caput scilicet, καὶ πάσχειν, cõcuti. Dicũtur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia.

Κραιπαλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. crapulor. Neu.

Κραιπαλόκωμος. ὁ. κατὰ μέθην χαὶ ὕβριν & ὕπνος. ebrietatis laus.

Κραιπνά. uelociter.

Κραιπνός. ἡ. ὁ. uelox.

Κρᾶρα. caput, proprie erectum.

Κραυγικός. clamosus.

Κράμα. ατος. τὸ. temperatura, mixtura,

uinum copiosiore aqua dilutum, ut plus aquæ sit quàm uini.

Κράμβη ης. ἡ. brassica. Aristot. raphanum eo nomine uocari scribit. Attici κοράμβη, pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uisum hebetet.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulcissima, aridissima.

Κράνα. caput.

Κραναίνω. curo, cupio.

Κραναός. ή. όν. sterilis, asper. Athenarum epitheton, à Cranao rege, ἢ διὰ τὸ τραχὺ καὶ πολύγωνον.

Κράνεια. ας. ἡ. cornus.

Κρανίνος. η. ον. corneus, id est ex cornu.

Κρανίω. perficio.

Κράνιον. ου. τὸ. cranium, id est caluaria, uel calua. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατώκισαν αὐτοὺς ἐν κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. quo loco Valla tertices falso interpretatur.

Κράνος. ους. τὸ. galea.

Κραντῆρες. οἱ. dentes gemini dicuntur, dentes postremi, qui & σωφρονισῆρες.

Κραντήριος. imperans, perficiens.

Κράντορες. οἱ. duces, optimates.

Κράπαθος, metathesi pro Carpatho ut

Κράς. ατος. τὸ. caput, caro. (hæc.

Κρᾶσις. ιος. temperamentum, id est complexio, mixtio.

Κράσπεδον. ου. τὸ. margo, ὁ πρόπους ὅρος, τὸ κρημάμενον ἀπὸ τοῦ. Item limbus, ora uestimenti, fimbria.

Κράτω. uinco, impero.

Κράτις. ιος. herba, semiaridum fœnum. Hinc

Κρατίζω. fœno semiudo pasci.

Κραταίογονον. τὸ. herba folia habens similia melampyro.

Κρατεραύχενος. roborans membra, ualidos artus habens.

Κρατῶον. τὸ. consuetũ scripturæ, aut picturæ firmamentum.

Κρατερός. ή. όν. fortis.

Κρατερόω. μ. ώσω. ωσα. confirmo, conforto. Accus.

Κραταίπεδον. ου. τὸ. uia lapidibus strata, solum durum.

Κραταίωμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Κραταίπους. ποδος. ὁ. ἡ. firmamentum.

Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucẽ.

Κραῆρός, pro καρηρός. η. όν. fortis, minax.

Κρατηρόφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατήρωμα. atis & stanni commixtio.

Κρατηράνυξ. χος. ὁ. fortis unguibus.

Κρατατά. ὰ. lapides quibus imponitur ueru cum carnes assantur.

Κρατέω. μ. ήσω. π. σα. teneo, capio, apprehendo, edomo, uinco, potens sum rerum. Ponitur aliquando pro maneo, abscondo. Vis autem quædam inesse huic uerbo uidetur, construitur & cum genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θυείων, κυκᾶται τῇ νίκῃ, ad amorem sui impulit iuuenem: & interdum cũ accusatiuo, ut μάχας κρατήσας οὐκ ἐλάχας: interdum absolute, ut κρατεῖ φάτις, fama obtinet.

Κρατήρ. ῆρος. ὁ. &

Κρατηία. crater.

Κρατηίζω. uinum infundere, libare.

Κράτιστα. optimè.

Κρατιστεύω. μ. εύσω. π. σα. præsto, optimus sum. Neuter. absol.

Κράτιστος. η. ον. optimus, plurimum polens, potentissimus, supremus.

Κρατίων. fortior.

Κρατορικός. ὴ. ὸν. imperiosus.

Κράτος. ους. τὸ. potentia, robur, imperiũ.

Κρατυόομαι. firmo.

Κρατυντήρ. uictor.

Κρατυντικός. ὴ. ὸν. firmans.

Κρατύνω. μ. υνῶ. υνα. fortifico, munio. Actiu. accus. (πλατύς.

Κρατύς. fortis. à κράτος, sicut à πλατὺς

Κραυγάζομαι

Κραυγάζομαι. uagio.
Κραυγάζω. μ. άσω. π. αxα. clamo, uoco. Neutr.
Κραυγός. siccus, picus Martius.
Κραυγή. ῆς. ἡ. clamor.
Κραυγίας ἵππος. equus, qui clamore & strepitu terretur.
Κραῦρα. ας. ἡ. struma, morbus sues præcipuè infestans.
Κραῦρος. ὁ. siccus, friabilis.
Κρεάγρα. ας. ἡ. coquinarium instrumentum, quod alio nomine ἁρπάγη & λύπη dicitur, teste Polluce.
Κρέδιον. υ. τὸ. caruncula.
Κρέας. ατος. τὸ. caro.
Κρεγμός. pulsatio, sonitus.
Κρᾶσπ. υ. τὸ. ahenum, uas ad recondendas carnes. Secundum aliquos placenta est, ex seuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut scribunt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse canistrũ uel lancem, uel quid eiusmodi, in quo concidatur caro.
Κρείττων. ονος. melior, potentior, superior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἐκείνων, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci possent. κρείττους τῆς παιδείας uocat Aristoteles, quos doctrina emendarenõ potest, quasi ualidiores & superiores doctrina. Et κρείττων χρημάτων, præstantiores pecunijs, id est liberaliores, Isocr. Bud. Com.
Κρέω, pro κρίνω. impero.
Κρέων. ὁ. princeps.
Κρίνα. capillum, ψήκη.
Κρίκω. μ. ἴσω. π. ψα. reſono, citharam pulso. Neut. absol.
Κρεμάω, uel κρεμάω. ῶ. & κρέμαμαι. μ. άσω. π. αxα. pendeo, appẽdo. Acti. accus.
Κρεμάθρα. ας. ἡ. uas pensile, quali rustici uiuntur ad exiccandum caseum, per quod serũ stillat, & absumitur: et in promptuarijs domesticis suspendi solet è fune uas utile ad asseruanda esculenta, ne à muribus erodantur. In summa quodcunq; conceptaculum pensile significat. Theoph. τὰ δ' ἄνθη κίρνησιν ὅταν μίαν κρεμάθραν ἐν ἄκρῳ. Bud. Com.
Κρεμαστῆρες. οἱ. cremasteres, id est nerui, à quibus testiculi pendent.
Κρεμαστέον. π. τὸ. sera.
Κρεμαστός. ὴ. ὸν. pensilis.
Κρεμάω. κρεμάσω.
Κρεμβαλίζω. crembalo, hoc est musico organo sonare, conchilijs ossibusq; collisis inter saltandum personare.
Κρέμβαλον. π. τὸ. instrumentum musicũ. Et κρεμβωλον, cui tramam inuoluere solent.
Κρεμμύω. μ. ύσω. τ. υxα. suspẽdo. Accus.
Κρεμμύω. idem.
Κρίθ. κος. ὁ. capillus. Est & auis præacuti rostri, inauspicata nubentibus, ibidi similis.
Κρεουργιδόν. frustillatim, in frusta, & more lanionio, Herodo. Bud. Com.
Κρεουργία. laniatio, concisio carnium, Gregor.
Κρεουργός. lanius. &
Κρεουργῶ. lanij modo concido, lanio. Bud. ibidem.
Κρεμύη. ῆς. ὁ. pulsus citharæ.
Κρέω. impero, regno.
Κρεωδαίτης. ου. ὁ. carnium diuisor.
Κρεωδαισία. ας. ἡ. carnium diuisio.
Κρεώδης. ους. ὁ, ἡ. carnosus.
Κρεωδέστερον ἀγγεῖον. κρᾶσπ.
Κρεωπώλης. ου. ὁ. macellarius.
Κρεωπώλιον. ου. τὸ. macellum.
Κρεωφάγος. ου. ὁ. carnedulus.
Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum Iliad α. ἐ πάντα μοι τὰ κρήγυον ἔπος. Et Plutar. Alcibi. α. ἐπὶ κρήγυοι ἔρ-

ἀδεπτάλοι ἀεὶ τόπων, Neq; idonei doctiores sunt. hoc est, Vere dicere nequeunt. Traduntur autem grammatici hanc dictionem cõponi ex κὴρ & ἀλὸν ὑγρόν, & syncopa κρίδνον, mutatoq; δ in γ, κρίγνον, quasi τὸ τῶν ψυχῶν ὑδατῶδες.

Κρήδεμνον. n. τὸ. uitta, corona. Ponitur & pro mœnijs translate.

Κρηδιόων. perficite.

Κρήδωον, pro κρήνων, à κραίνω. perfice.

Κρῆθεν. ex capite, loco à κεφαλῆς. Vel ex Κρήτων. ὑψηλὸν, κρητικὸν. (Creta.

Κρήμνημι, &

Κρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. accu.

Κρημνοποιέω. gloriari, iactare se, magnificè de se prædicare.

Κρημνοποιός. ὁ. grãdiloquus, ut Aeschylus apud Aristoph.

Κρημνός. ὁ. ἡ. præcipitium, locus eminens, labrum ulceris. (ptus.

Κρημνώδης. εος. ὁ, ἡ. præceps, præru-

Κρηναῖος. ᾱ. ὁ. fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη. ης. ἡ. fons. In poëmate Epigonis pro uase aquario, sicut et apud Plau. in Circul. fons pro uase aquario capacissimo *.

Κρηνιάω. capite doleo, βαρυκεφαλῶ.

Κρηνοφυλακία. fontium custodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδόω. crepidas induo.

Κρηπὶς. ίδος. ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, basis.

Κρ ῆς. ητός. ὁ. Cres, id est Cretensis.

Κρῆς, Dorice pro κρέας. τὸ. caro.

Κρηδέμνα operculum, amictus, tegmen quoddam capitis. (lier.

Κρῆσσα. ης. ἡ. Cressa, id est Cretensis mu-

Κρηπφήδνον. τὸ. latebra, asylum.

Κρήτη. ης. ἡ. Creta.

Κρητὴρ. crater, guttur.

Κρητήριον. mixtio, infusio.

Κρητίζω. mentiri, cretizare: sumptum à Cretensium uanitate. Eras. Chil.

Κρητικὸν. uestis quædam tenuis & breuis, & saltationis genus.

Κρητικὸς. ἡ. ὸν. Cretensis.

Κρητιασμὸς. ὁ. mos Creticus.

Κρητὸς. ὁ. ὸν. mons Cretæ.

Κρηφαγέω. carnes edere.

Κρῖ pro κριθὴ. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ sit fœminini: nisi à κρεμνὸς, deficiente malumus.

Κριβανίτης. ὁ. clibanarius, panis in clibano coctus.

Κρίβανος. ὁ. clibanus, furnus.

Κριγμὸς. ῦ. ὁ. stridor, κρίγη δ, δαιμονιη, ἤδωνα.

Κριγμὸς. dentium stridor.

Κρίδιον. diminutiuum à κριὸς.

Κρικὸς. ὁ. ὸν. terribilis.

Κρίκος. ὁ. ὸν. clamo, tibia cano acutissimè.

Κριθὴ. ῆς. ἡ. hordeũ. παρὰ τὸ διακρίνω. Antequã enim cognoscerent & dijudicarent fruges, glande uescebãtur. Item tuberculum in palpebra nascens, hordeolum uulgò appellant.

Κριθάδιον. pudenda muliebria.

Κριθίασις. ὁ. hordeatio, morbus equorũ, κριθίασις.

Κριθινὸς. ἡ. ὸν. hordeaceus.

Κριθολόγοι. οἱ. magistratus apud Opuntios, qui sacris & colligendis primitijs præerãt: quasi hordeologi à uetustissimo sacrificiorũ ritu, quo hordeo uti solebãt, ut est apud Plut. ī Quæst.

Κρικόομαι. annulo traiectus sum. Strabo 12. ὠκλίσθησαν ἀπὸ τῶν γωνιῶν, ὅπερ ἂν πολύπους πληρώσαντα τὸ χάος τῇ σάρκι & χαλκῷ κρίκῳ.

Κρίκω. stridebat. Factitium est, ad imitationem currentis, siue stridentis.

Κρίκος. ὁ. circulus, circus, annulus oſtij, uel catenæ, quales ſunt, quibus ſphæra cõpingitur, et ὡρόμετρον, ἡδύοσμον. Cæl. lib. 7. cap. 13.

Κρικωτός. ἡ. ὸ. annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὴν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia eſt, quàm quæ Latinè decuſſatio dicitur. Cæl. ibidem.

Κρίμα. ατος. τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis.

Κρίμνον. ὸ. farina craſſiuſcula.

Κριμνάδης. cremaris inſtar.

Κρίνω. elegit.

Κρίνσι, pro κρίνουσι. liliȝ.

Κρίνομαι. μ. ῆμαι. ν. ιμαι. uocor ad iudicium, accuſor, iudicor, condemnor, cauſam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρηϊ, Hom. tanquam Marte iudice pugnã aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de ſumma rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.

Κρινόμενος. ὁ. accuſatus, cũ quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον. τὸ. controuerſia, & quod uulgo dicunt, de quo nũc quæſtio eſt, id eſt, quod maximè iudicãdũ eſt, quod potiſsimũ nũc in cauſa hac uerſatur, ſumma quæſtio.

Κρίνον. ὁ. τὸ. lilium, flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρίνω. μ. νῶ. ν. να. accuſo, diem dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item ſecerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum eſt, iudicium diſcretum. Eſt etiam idem quod ἡγεμόνα, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæſtionem de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo τὰ κριθέντα Demoſtheni dicitur res iudicata: & τὰ κριθέντα ἔτι κύρια, ſermo erat, quo ſe ad aliud maius iudicium pronocare nolle ſignificabant. Bud. Com.

Κρινόν. ὄνος. ὁ. &

Κρινωτά. ᾶς. ἡ. liliarium.

Κριοδόκον. ου. τὸ. arietaria machina.

Κριοκτονῶν. arietibus oppugnare, & impetere.

Κρίον. κρῶον.

Κριός. ὁ. ὸ. aries.

Κρίσ. ου. ὁ. Crius uiri nomen.

Κριοφόρος. deus quidam gẽtilitius, cui arietes immolabantur.

Κρίτλον. μ. ίψω. ν. ιφα. ſordido. Accuſ.

Κρίσις. ιος. ἡ. iudicium, ſententia & cauſæ dictio, & accuſatio. Dicitur etiã cum pugna decernitur. Plut. κρῖναι τὰ ὅλα μάχῃ κρίσιν ὑπομένων. Aliquando condemnatio, id eſt, κατάκρισις, conſequentia.

Κρίσιμος & ἡμέρα. decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.

Κρισμός. ὁ. ſtridor dentium.

Κρισός. ſciſſura.

Κριτήριον. ου. τὸ. ſenſus, & pars animi rerum æſtimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Item forũ, id eſt locus iudicij.

Κριτής. ὁ. ὸ. iudex, arbitrator, æſtimator

Κριτικός. ὴ. ὸ. iudicialis. Et κριτικοὶ, poëmatum iudices ac cenſores aliorum operum olim dicti ſunt, quales Ariſtarchus, & Ariſtophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id eſt iudicibus, qui muſicis agonibus, id eſt ſcenicis præerant.

Κριτός. ὁ. ὸ. ſecretus.

Κροαύω. μ. αύσω. ν. σα. petulo, pulſo, laſciuè ſalto. Neut. abſol.

Κροιός. morboſus, infirmus.

Κροκάλη. ης. ἡ. & κρόκαλος. ου. ὁ. littus, calculus. Sic

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, ſubtegmen, chordula. Item littus, arena. Et κρόκαι, Ariſtoteli calculi frequẽti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orat. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκίδιον. ὰ. flocci & pili in ueſtibus.

Κροκιδίζειν. floccos & feſtucas ex ueſtibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores ſubblandiẽdo floccos pilosq; ex ueſtibus legere ſoleãt. Cæl. lib. 11. cap. 3.

Κροκιδιασμός. ὁ. collectio floccorum, quod eſt aſſentatorii, uel etiam phreneticorum, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ἴσω. ω. ικα. neo, texo, croco illino. Neut. accuſ.

Κροκοβαφής. ὲς. ὁ, ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti ſimilis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ὁ. crocodilus. παρὰ τὸ δακάνειν τὰς κρόκας, ἤγουν ἀκτινοβόλους, οἷον νῆ ὁ πρὸ πλῶ γλῶ δαιδός.

Κροκοειμών. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκος. ὁ. τὸ. uel κρόκετ. ὁ. ſicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ὁ, ἡ. croceam habens ueſtem. Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tunc imitetur, cum ſcilicet multum adhuc noctis & parum diei eſt, paulò pòſt enim ſuperante die ῥοδοδάκτυλος propriè dicitur.

Κρωκὺς. ύος. ſtuppa, & herbæ genus, tormentum.

Κρόκυβος. υ. τὸ. trama.

Κροκωτός. ὸν. ὁ. croceus. Dicebatur et crocota ueſtis, rotunda & fimbriata, diuitioribus matronis in uſu. Vnde κροκώτιον, id eſt crocotula, diminut.

Κροκωτοφόρος. ὁ. qui crocoto ueſtitur.

Κρόμμυος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, ἀκανθός.

Κρόμμυον. υ. τὸ. cepa. παρὰ τὸ κόρας μύειν τῶν ὀδυρόντων.

Κρομμυοδρυγμία. p eruditate ponitur, ſine fœtido anhelitu ac ructu. Composita dictio eſt ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τῆς ὀδύνης, καὶ τῆς ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τὰ. ſaturnalia. Ità uetuſtate præcrudita, & inſipida, prorſumq; fatua. à Cronijs, id eſt Saturnalibus feſto peremptiquo.

Κρονίη ἄκρη. Adriaticum mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate deſipiſcens.

Κρόνιος. υ. ὁ. ſaturnius, priſcus.

Κρόνιππος. uehementer delirus, calumniator, uoluptuarius. ab ἵππος particula intenſiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονίωρ & ορος. ὁ. κρονικὸς. Eraſ. Chil.

Κρόνος. υ. ὁ. Saturnus.

Κρόσσα. ης. ἡ. minæ murorum, ſcala, gradus. unde πρόκροσσοι, et naues πρόκροσσαι apud Herodo. quæ inuicem oppoſitæ ſtant inferis roſtris.

Κροσσός. ῆ. ὁ. fimbria, πρόσπλοον.

Κροσσωτός. ή. fimbriatus.

Κροτάλισμα. plauſu excipior, plaudor. Bud. Com.

Κροταλίζω. μ. ἴσω. ω. ικα. ſtrepo, plaudo, riſu effuſo excipio. παρὰ τὸ κρότος. Neut. abſol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. υ. τὸ. crepitaculum, crotalũ, quod eſt calamus ſciſſus, ex teſta, ligno, ære concinnatus, ut efficere ſonum queat, ſi quis uerſet manibus. Alij inſtrumentum muſicum intelligunt, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρόω, quod eſt pulſo Alij pro plauſtro reſonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretãtur, qui ferreo quatiatur baculo. Cæl. lib. 10. cap. 44. & Bud. Com.

Κρότωνος. qui linguæ eſt expeditioris ac uoce ſonanti; & propè tinnula, homo loquax, & in foro obſtrepẽs, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili

dibili. Metaphora sumpta ἐκ τῆς λύρας. Cal. & Bud. ibidem.

Κρόταφος. ου. ὁ. tempus, pars capitis.

Κροτέω. μι. ἐσω. σ. ησα. plaudo, percutio, excipio plausu, clamo. Neutr. absol.

Κρότημα. plausus dolosus.

Κροτητός. ἡ. ὁ. collidens.

Κρότος. ου. ὁ. plausus, laus, bona fama.

Κροτοῦμαι. plausu excipior, ἀποδεκνύομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. musca canina, uel uermis muscarum & boum, ricinus.

Κροτῶν. ῶντος. ὁ. plaudens.

Κρῦμα. ατος. τὸ. pulsatio, sonus.

Κρυηδόν. torrentis instar.

Κρίνομαι. τὸ. uertex.

Κρουνός. ὁ. ὁ. aquæductus, fons manufactus, scaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρυοχυδολάρυγξ. nugax, insensatus, ἢ κνησιολόγος, composita dictione ἀπὸ ἐρυσὸς, χύτρα, & λάρυξ. Eras. Chil.

Κρύπτω. inhibeo. Vnde λιμένα κρύπτειν est inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad litus spectet, ne cum postea soluturi sunt, conuerso opus habeat. Veneti xiare dicunt. Bud. Com.

Κρούματα. instrumenta musica, quæ nervis intenduntur.

Κρουσιλημῶ. uoce plebem eludo, ac seduco, ἐξαπατῶ, παραπείθω τὸν βοῦν, ἢ τὸ δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούομαι τὸν βοῦν.

Κρουσιμετρῶ. diminute mensurare, defraudare in mensura.

Κρουσίμετρος. ὁ. ὁ. qui in mensura defraudat.

Κρῦσις. ισος. ἡ. pulsatio.

Κρουστικός. aures feriens, acrimonia & uehementia dicendi.

Κρούω. μι. ὁσω. σ. σαι. pulso, cornibus peto propric. Neutr. absol.

Κρύβδα, & κρύβδην. clàm.

Κρυβάσγης. & κρύβδος. absconditus. ἀπὸ τῆς κρύπτω.

κρύπτω, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abscondo.

Κρύγετος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός. ἡ. ὁ. letalis, frigidus, horridus, odiosus, miserabilis, difficilis.

Κρυμός. ὁ. ὁ. algor, frigus intensum.

Κρυμοῦν. frigere.

Κρυμὸς, & κρυμνός. gelu, glacies.

Κρυόεις. ὀεσσα. ὁ, ἡ. frigidus, horridus.

Κρύος. ους. τὸ. frigus. παρὰ τὸ γρυμόν τι ὀδόντων κρῦσιν.

Κρυπτάλιος, uel κρυπταδαῖος. ὁ. ὁ. occultus.

Κρυπτάσκω. cooperio.

Κρυπτόομαι. insidior.

Κρυπτεία. ας. ἡ. officium occulta indagans.

Κρύπτη. ης. ἡ. crypta.

Κρυπτός. ἡ. ὁ. occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω. μι. ὑψω. ψω. υφα. abscondo, tego, in arcano habeo, arcanũ teneo. Aelian. accus.

Κρυστάλλινος. ὁ. ὁ. crystallinus.

Κρύσταλλος. ὁ. ὁ. glacies, crystallus.

Κρυσταλλώδης. ους. ὁ, ἡ. glacialis.

Κρύφα. secreto, cum genitiuo, κρύφα τινός.

Κρυφαῖος. ὁ. ὁ. latens.

Κρυφαυλόν, &

Κρυφῇ. latenter.

Κρυφίνος. κρυψίνους.

Κρύφιος. ου. ὁ. & κρύφος. occultus.

Κρυψίνους, uel κρυφίνους. ὁ. ὁ. dissimulator, mentem suam dolosè celans, astutus.

Κρυψίχολος. qui iram celat & premit, iram dissimulans.

Κρυώδης. ους. ὁ. algidus, horridus.

Κρύσεος. ου. ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, παλαιὸν μὲν κεφαλῆς ἐς ὀξὺ λῆγον, quod in ui-

κήβετος, in mulieribus κέρκεβος, in pueris σπορήλιος uocabatur.

Κωκυμός. ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρώζω. cornicari, inepte garrire. Alii quando prædæ inhiare, Aristoph. Eras. prouerb. Domum cum facis.

Κρώσσος. ὁ. urna.

Κρωσσός. ὁ. hydria, uas quo aqua seruatur, uas unguentarium, Plut. Cæl. li. 17. ca. 6. & Bayf. de Vasc.

Κρῶσθος. ὁ. proprium nomen.

K T.

Κτάνω. occido, corrumpo.

Κτάομαι. μ. ἐσομαι. π. ημαι. acquiro, paro mihi & comparo, adipiscor, possideo, uendico mihi. Depon. accus.

Κτασία. cædes.

Κτάω. possideo.

Κτεανον. ὁ. τὸ. possessio, Pindaro, ἔκτημα & κτῆσις.

Κτεάρ. ατος. τὸ. prædium.

Κτεατίζω μ. ίσω. π. ικα. possideo. Accus.

Κτείνας. interimens, occidens.

Κτείνω. μ. φῶ. π. αικα. occido. Accus.

Κτείς. κτένος. ὁ. pecten. παρὰ τὸ κτένειν τὰς τρίχας. Et κτένες, tonstrinæ. Item quatuor dentes anteriores.

Κτενίζω. μ. ίσω. π. ικα. pecto.

Κτένιον. ὁ. τὸ. κτὰς.

Κτενωτός. textus.

Κτήρ. τὸ. possessio, mortuus.

Κτῆμα, res possessa.

Κτῆρες. οἱ. mortui.

Κτερίζω, & κτερίσω. μ. ίσω. π. ικα. parento, sepelio, præbeo exequias. Neut. accus.

Κτέρισμα. ατος. τὸ. &

Κτέρος. ους. τὸ. parentatio, funus, iusta, quicquid in mortuorũ honorem fit.

Κτίν. occido.

Κτιδών. όνος. flosculus qualis lanæ est, pecten ligneus.

Κτῖλος. κτίλος.

Κτῆμα. ατος. τὸ. possessio. Significatur quoq; hoc nomine ἀνδράποδα, & αἰχμάλωτοι, hoc est mancipia, homines in bello capti, & seruituti mancipati, cuius relatiuum est ὁ ἐκτησάμενος, id est herus. Εἰς τὰ ἐκτήματα τοῦ ἀνδρὸς, hæreditatem adire. Λαμβάνειν τῶν ἐκτημάτων, pignora capere. Bud. Com.

Κτηματικός. opulentus, qui multas habet possessiones.

Κτηνιάτρως. bestialiter.

Κτηνιατρικοί. ueterinarij, iumentorum ueterinorum curatores & medici, qui ijdem soleas equis affigũt. Bud. in Annot. post.

Κτῆνος. ους. τὸ. iumentum, pecus, quadrupes, quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τὸ φονεύειν.

Κτηνοτροφία. ας. pecorum pabulum.

Κτηνοτρόφος. ὁ. qui iumenta pascit.

Κτηνώδης. instar pecorũ, irrationalis.

Κτησίδιον. ου. τὸ. possessiuncula, curta supellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæstorius. Mercurij cognomen, ut quem lucripetis propitium fingerent, κτηδῶν.

Κτῆσις. εως. ἡ. possessio, dominij comparatio possidendiq; ius.

Κτητικός. ὁ. possessiuus.

Κτητός. ὁ. comparandus.

Κτήτωρ. ορος. ὁ. possessor.

Κτίδιος. ὁ. nomen possessiuũ ab Ἰκτίς, per aphæresin, uel à κτίς.

Κτίζω. μ. ίσω. π. ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accus.

Κτίλος. ὁ. aries dux mansuetus. à κτίω, quoniã gregem ferè præcedat. Vnde

Κτιλόω, &

Κτιλῶσθαι. est puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accus. Hinc ἐκτιλωμένος apud Paus. qui cuipiam familiaris

est factus.

Κτίσμα. conditus, habitatus.

Κτυπέω. occido.

Κτύς. Iuxta, uiuerra.

Κτίσις. ἡ. fabricatio.

Κτίσμα. ατος. τὸ. κτίσις, ποίημα, ædificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi, ἵνα ἦμεν ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. Vt essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτιστὴς. ὁ. creator, conditor.

Κτιστὸς. creatus.

Κτόνος. cædes.

Κυάθιον. μ. ίου. π. ηκα. pulso manu.

Κυάθιον. idem.

Κύαθος. ὁ. sonus, fragor.

K Y.

Κυάθων. ν. τὸ. &

Κυαθίζειν. poculis indulgere. Eras. Chi.

Κύαθος. ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit.

Κυάμη. grauida est.

Κυαμευτὴς. ου. conciliator, qui agit cum fabis, sortilegus.

Κυαμεύω. sortior, κυάμου ψηφοφορῶ.

Κυαμῶδες. ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν, catullire, cyamissare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicemus) etiam colei appellantur. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Κυαμοψήφος. iudex qui uictum habet à suffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις. Sic κυάμους ψήφους pro κάλπαις.

Κύαμος. ὁ. faba. Significantur item hoc nomine testiculi, quia sint ἀπὸ τοῦ κύειν dicti, id est ferendo utero uacui. Aliquando item prima lactis uitis, sub circulo illo nigrante, pupillam ambiente.

Κυανέαι. αἱ. saxa in mari Euxino, quæ & Latini cyneas uocãt, eadem sunt *symplegades.*

Κυανόμβολοι φῶτες. rostris cæruleis triremes, uel mare secantes. est enim κυανὸν, ἀπὸ τοῦ ὕδατος.

Κυάνεον, cæruleum colorem uocant, qui fit ex splendido albo adiuncto, et & nigredine obfuso. Bayf.

Κυανωπὸς. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κύανος. ὁ. niger, obscurus.

Κυανὶς. aqua marina, auis quædam.

Κυάνοφρυς. υος. ὁ, ἡ. habens nigrum supercilium.

Κυανοχαίτης. ὁ. cui nigrum est capillitium, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρως. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris.

Κυβαρσία. ας. ἡ. caput galli, galea.

Κυβδάω. euertere.

Κύβδα. inclinatim, pronè.

Κύβηθρον. apum receptaculũ, alueare.

Κυβεία. ας. ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβαρος. impudens.

Κύβηλη. ης. ἡ. Cybele deorũ mater, quæ & Rhea. Vnde eius sacra dicebantur μητρῷα, & ματρίαζειν cadẽ obire. Dicitur etiam hoc nomine auriũ foramen. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κυβερνάω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno. de nauí proprie. Actiu. accus.

Κυβέρνησις. ἡ. gubernatio, recta uitæ institutio.

Κυβερνητὴρ. ῆρος. ὁ. &

Κυβερνήτης. ου. ὁ. gubernator. παρὰ τὸ τὰ ὑδάτια κατὰ ῥεύματα, ἢ πῶς αὐτὰ θυσίαν τῷ θεῷ ταῦρον, τροπῇ τοῦ β εἰς β'.

Κυβερνομήτης. ου. ὁ. gubernatio.

Κυβιστὴς. ῆ. ὁ. aleator, taxillis lusitans.

Κυβιστικὸς. ῆ. ὁ. lusor alearum.

Κυβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo taxillis.

Κύβη. caput. Cæl. li. 10. ca. 17. (κεφ.

Κυβίβαν. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρειν, κυβη-

Κυβάβη. ἡ. ὁ. κυβίνη. Suid.

Κύβηλις. ιος. securis, bipennis.

Κυβηλίσαι. securi percutere.

Κυβιστίνδα. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐφεδύλη etiã appellatur.

Κυβιστάω. saltocaput demittendo, in caput salto, in caput deferor deuoluor q. A κύβη, quod caput significat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annot.

Κυβίσημα. gurges aquarum, ευσηφή. Et genus saltationis, aut exercitij, quod λυβίσημα Luciano dicitur. Simile est ei, quod hodie à peritis factitari uidemus, cum corpore in spiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidem.

Κυβιστητήρ. ῆρος. saltator, qui in caput conuolui manibus pedibusq; cõtra elis didicit. Item urinator, hoc est, qui gurgites subit. Bud. ibidem.

Κυβιστητικὸς. saltatio.

Κυβιστίζω. cubito percutio.

Κυβιστὸν. ὁ. τὸ. cubitus.

Κύβος. ὁ. taxillus, talus, tessera, proprie tessera quadrigula, qua utimur in alueoli lusu. A λυβιστᾶν. Facillimè enim prouoluitur, semper uelut in caput saliens. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κύβιτον. ὁ. τὸ. cubitus.

Κυδάζω. μ. άσω. σ. αχα. conuicior, territo, maledico, incesso conuicijs.

Κυδαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. glorifico, decoro. as. Actiu. accus.

Κυδάλιμος. ὁ. ἡ. gloriosus.

Κύδανος. ὁ. &

Κύδαρος. ὁ. ἡ. nauigij genus.

Κυδάσσω, &

Κυδάττω. turbo, conuicior.

Κυδάω. μ. άσω. σ. αχα. glorior, ueneror, admiror, extollo. Neut. datiuo.

Κύδιμος. cura dignus, gloriosus.

Κυδιάλιμαι. glorificare.

Κυδιάνειρα. ὁ. faciens uiros gloriosos, & claros uiros cohonestans.

Κύδιμος. ὁ. gloriosus, uenerabilis, illustris, grauis.

Κύδιον. melius, magis optandum.

Κύδιστος. ὁ. illustrissimus, ἐνδοξότατος.

Κυδιόω. μ. άσω. σ. αχα. exulto, glorior, efferor opinione mei. Neut. datiuo.

Κύδνος. cygnus.

Κυδνός. ὁ. Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδιάζω, uel λυκοιδιάζω. confundere. Aristoph. ἀλλ' ἐρῶσ' ἀπὸ ἄνω τι κοὐδιάτα λυδοιδιάζω.

Κυδοιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo. Actiu. accus.

Κυδοιμός. ὁ. tumultus. ἀπὸ τοῦ κύω τὸ κύειν, ἢ δάπτω.

Κῦδος. ους. τὸ. gloria, decus.

Κύδος. ὁ. conuicium, obiurgatio, maledictum.

Κυδρός. ὁ. uenerabilis.

Κύδων. ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον. ὁ. τὸ. malum cotoneum.

Κύω. μ. ήσω. σ. ηκα. & κύω. concipio, fero partum, uterum fero, osculor.

Κυθμός. canum adblandientium immurmuratio.

Κύθμω. μ. ώσω. σ. νθμω. irascor. Depon. datiuo iungitur.

Κύημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, turio.

Κύησις. ιος. ὁ. prægnatio, partus, fœtura

Κυητικὸς. ὁ. ἡ. genitalis.

Κυθέρεια. ας. ἡ. cytherea Venus. ἀπὸ τῆ Κυθήρων νήσου Ἕρωτος.

Κυθαιρών. ῶνος. ὁ. Cytheron mons Bacchо sacer.

Κύθρη. ἔκπνοος, κάκοσμος.

Κυθρωπός. furtim et ex adulterio natus

Κυλάνης, &

Κυλάνις. perditus, calamitosus. à Cythno insula, quam uastauit Amphytrion.

Κύθρα. ας. ἡ. γέλως σαρδάνιος, risus mordens. (irrideo.

Κυθρίζω. μ. ἴσω. σ. ιξα. σκώπτω, mordeo,

Κυθάδης. fœtidus.

Κυθάνιμος. infaustus, inominatus, cuius tacendum est nomen.

Κυΐσκομαι, & κυίσκω. fero partum, concipio. Bud. Com.

Κυκάω, uel κυκίω. μ. ήσω. σ. ιξα. misceo, confundo, turbo, agito, perturbo. Aelius. accus.

Κυκάω. ας. ἡ. confusio, perturbatio.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. κυκεών.

Κυκεύς. έως. radix anguloſi iunci.

Κυκή, pro κυκεῶνα.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.

Κυκίζω. σ. ι. συμφορὰ, ταραχὴ, id est calamitas, ſtrepitus.

Κύκημα. ατος. τὸ. confusio, perturbatio.

Κυκητής. οῦ. ὁ. turbator.

Κυκίω. miſceo, turbo.

Κυκλάω. gyro, circumeo.

Κυκλαύω. idem, σφηνῶ. (re.

Κυκλάμινος. rapũ, ſiue umbilicus terr.

Κυκλάς. άδος. ἡ. cyclas ueſtis genus uel limbus. (κλόω.

Κυκλόω, uel κυκλῶ. μ. ώσω. σ. ιξα. κυ.

Κύκλωψ. peculum in quo fit mixtura.

Κυκλῶ. uerſo, duco rota, uel plauſtro ueho. Accuſ.

Κύκλωσις. ιος. ἡ. circuitus.

Κύκλια. τὰ. uocantur quæcũq; eiuſdem ſunt argumenti, ut ſunt μῖλος, ὕμνος, παιὰν, προσῳδαί. Suid. (ta.

Κυκλοδιδάσκαλος. dithyrambicus poẽ

Κυκλόχαλκος. auari, ſordidi.

Κυκλόω. τος. ὁ. rotundus.

Κύκλωψ. ωπος. τὸ. rota. (laris.

Κυκλοπαίδεια. ας. ἡ. diſciplina circu.

Κύκλος. ου. ὁ. & plur. aliquãdo κύκλα. orbis, ambitus, & orbis id eſt diſcus, quadra, circulus, oculus. Aliquando pro eo quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia pro loco, ubi uendebantur mancipia. Cæl. li. 17. ca. 10.

Κυκλόσε. circunquaq.

Κυκλοτερὴς. ἐος. circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθαι. circulari. Xenoph. παιδ. σ. φαιδρότερόν τι οἱ παῖδες ὑπὸ τὸν ἑαυτῶν ἐκκλησιάζεσθαι. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oſcitantem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id eſt caput in circulo conferentem, quod indicium eſt animum orationi non aduertentis. Item circunuenire, & in medio concludere. Idem, ἀπ' ἔνιοι ἂν φοβοῖντο ἐκκυκλεῖσθαι κυκλοῦσθαι, At uideant illi ne circunuenientes circunueniantur. Bud. Com.

Κυκλοφορετικὸς. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ. uerſo. Bud. Com.

Κυκλόω. μ. ώσω. σ. ωκα circũdo, circunuenio, in medio concludo, uerſo, duco rota, plauſtro ueho. Aelius. accuſ.

Κύκλῳ. circum, in circuitu, in orbem, circulatim. Ἐν κύκλῳ, in uniuerſum, nullo prætermiſſo, Luciano.

Κύκλωπες. Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quòd unum oculum orbicularem in fronte haberẽt. ἀπὸ κύκλος, & ὄψ. De iis Hom. in Odyſſ. & Verg. Aen. 3.

Κυκλώπιον. totum illud quod albicat in oculo, σφυδρόν.

Κύκλωσις. ιος. ἡ. circuitus. Et in re bellica eſt, cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἱππ. Bud. Com.

Κύκνιον. melos cygni.

Κύκνειος. α. ὁ. cygneus, olorinus.

Κύκνος. ου. ὁ. olor, cygnus.

Κύκλα. caua ſub oculis pars.

Κυλίω. μ. ίσω. σ. ιξα. κυλίνδω.

Κυλιστής. ὁ. uersator.

Κυλβλώψ. πε. ὁ. sterilis brassica.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. uersor, κυλινδοῦμαι.

Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.

Κυλίκιον. ε. τὸ. paruus calix.

Κυλινδίω. μ. ίσω. π. ιχα. uoluo. Accus.

Κυλινδίβρα. ας. ἡ. locus in quo uoluntur se iumenta.

Κυλινδοῦμαι. uersor, assiduus sum, uoluptor. Bud. Com.

Κυλινδροειδής. ἐος. ὁ, ἡ. cylindro similis.

Κύλινδρος. ου. ὁ. cylindrus.

Κυλίνδω. uoluo. Actiu. accus.

Κύλιξ. κος. ἡ. poculum, calix, ὑάλινος. à rotunditate.

Κυλίομαι. τὸ κυλινδοῦμαι.

Κύλισμα. ατος. τὸ. uolutabrũ, uolutatio.

Κυλίστρα. ας. ἡ. locus in quo uoluntur se iumenta.

Κυλίχνη. ης. ἡ. catinus.

Κυλίχνιον. ε. τὸ. pyxidicula, ὑπαμα.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Actiu. accusatiuo.

Κυμαβαράβιον. ε. τὸ. ☞

Κυμάζειος. nomen gymnasij apud Lacedæmonios.

Κυμάθις. λύπα.

Κυμαίνω. irascor.

Κύμαρος. ου. ὁ. Cyllarus, proprium nomen equi Castoris, uelox. παρὰ τὸ κινεῖσθαι.

Κυμοπόδης. ὁ. mutilatus, mancus.

Κυμοσκέλης. ὁ. claudicans, mancus. Epitheton Vulcani.

Κυλός. οῦ. ὁ. debilis, claudus, habens genitalia crassa, mutilatus.

Κυλοσκίω. μ. άσω. π. αχα. ☞

Κυλοσκιάω. oculis turgesco. dictũ quasi κυλόδας ὀφθαλμούς. Sũt enim κυλόδες oculorũ tumores. Theoc. ἀπὸ κυλοσκέλους.

Κυλπίρα. ας. ἡ. locus ubi templum est ☞ fons, ex quo mulieres potant ut cõcipiant, ☞ facile pariant.

Κῦμα. ατος. τὸ. unda. ἀπὸ τῆ κυεῖν. Interdum fœtus, germen. Plato pro risu posuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculũ eis excidit. Bud. Com.

Κυμαίθα. ας. ἡ. nomẽ capræ apud Theocritum. παρὰ τὸ κίμας αἴθας ἔχειν, τοῦτ' ἔστι βαθεῖς, ἢ ὑψίκερως.

Κυμαίνομαι, ☞

Κυμαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. redundo, inundo, æstuo, ut κυμαίνειν τὴν θάλασσαν, Lucia. Transfertur ☞ ad alias res cõmotas ☞ fluctuantes. Bud. Com.

Κύμανσις. εως. ἡ. fluctuatio.

Κυμασία. ας. ἡ. illuuies. λυμάτια δ', λύματα, ἀκαθαρσία.

Κυμαῖος. ε. ὁ. undosus, ut κυμαίας ποταμός, fluuiis undabundus, Herodo.

Κυματίζω. undis iactari ☞ fluctuare.

Κυματίης, ☞ (τι.

Κυματοῦν. idem quod κυμαίνειν, ταράττειν.

Κυματωγή. ῆς. ἡ. procella, unda, littus, summum littoris quod undis euerberatur, crepido littoris.

Κυμβεῖον. τὸ κύμβιον, pro poculo. Cæl. lib. 2. ca. 23.

Κυμβαλίζω. cymbala pulso.

Κύμβαλον. ε. τὸ. cymbalum.

Κυμβατοπώλης. auceps.

Κύμβαχος. ε. ὁ. supinus, qui in caput saliens, crura leuat surrecta. Nam κύμβη caput dicitur. Accipitur ☞ pro suprema parte galeæ. Cæl. li. 2. c. 23.

Κύμβη. τῆ. ἡ. cymba, testa, capræ.

Κύμβιον, uel κυμβεῖον. ε. τὸ cymbiũ, poculi genus simile nauigio, quod κύμβιον uocant. κύμβιον ἔκπωμα διὰ τὸ ὁμοιότροπον εἶναι.

Κύμβος. ε. ὁ. fundus ollæ fictilis, κοῖλον ☞ ὑπόγειον, κοῖλος μυχὸς, ἔνθεν τὸ ἐκκαίειν πυθμήν. Etym. querb. Cunini scelior.

Κύμενδος. ου. ὁ. aquilã, siue accipitrem

nocturnũ interpretãtur, quẽ & Plin. li. 10. cymindin uocat, Homer. χαλκίδα, quasi nigrã, ἀχαλκίσσασαν λιβὸς πόδας

Κύμινον.ου. τὸ. cyminum.

Κυμινοπρίστης.ου.ὁ. uenditor cumini, sordidus. Eraſ. prouerb. Cumini ſector. Bud. Com.

Κυναβάρινος χρῶμα. rubricæ color.

Κυνάγχη.ης.ἡ. angina, cynanche. Cæl. lib. 2. ca. 13. & lib. 9. ca. 12.

Κυναγωγός.ὁ. canum ductor.

Κυνάδες.ων. Dorice pro κυνῶν, Theocr.

Κυναδόν, aduerb. caninè, canum ritu.

Κυνάεις. impudens.

Κυνάριον.ου.τὸ. catellus.

Κυνάδης.ὁ. illiberalis, ſordidus.

Κυνάστα. fons ex quo bibebant ſeruꝰ, qui manumittebantur.

Κυναδος.ου.ὁ. ualde impudens, durus.

Κυναλώπηξ. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Eraſ. Chil.

Κυνάμυια. ας.ἡ. κυνομυῖα. (tus.

Κυνάρος. cynara herba, aut cynoſba-

Κυνάδακος. clauus.

Κυνέη, ῥηθὲν ἀπὸ τοῦ κυνὸς ὑδατικοῦ δέρματος, pardalis pellis. Ex ea anti qui uidentur effeciſſe capitis munimentum loco galeæ. unde pro galea quoq; paſſim accipitur.

Κυνέης. robuſtus, δίλεν & ἰσχυρὸς, φοβερὸς, χαλεπός.

Κυνηφίω. abſcondo.

Κυνέω. μ. ήσω. π. κυνα. oſculor, oro. Accuſatiuo.

Κυνῆ. ῆς. ἡ. biretum, galerus, galea.

Κυνηγεσία. uenatio quæ fit per canes.

Κυνηγετέω. μ. ήσω. π. κυνα. uenor. Neutr. accuſ.

Κυνηγέτης. ου.ὁ. uenator.

Κυνηγετικὸς.ὴ uenator us.

Κυνηγεσία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγέσιον. locus aptus uenationi.

Κυνηγέω. μ. ήσω. π. κυνα. uenor. Neutr. accuſ.

Κυνηγία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγός. ὁ, ἡ. uenator, uenatrix.

Κυνηδόν. caninè, more canum.

Κυνθάνω. abſcondo, κυνηλφίω.

Κυνίδιον. τὸ. catellus. (uere.

Κυνίσαν. cynicam exercere, cynice ui-

Κυνιστέω. μ. ήσω. π. κυνα. canem imito. Neutr. accuſ.

Κυνικὸς. οῦ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philoſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κυνίσεις. uelitationes.

Κυνίσκοι. οἱ. piſces quidam.

Κυνισμὸς. ὁ. cyniſmus, ſecta Cynicorum.

Κυνοβλῆτες. impudentes, caninè inuentes.

Κυνοκέφαλα. plantago minor.

Κυνοκέφαλον. τὸ. uinculum præputij.

Κυνόδοντες. dentes canini. Sic dicti, quòd acuminati ſunt in formam dentium canis. Plin. li 11. ca. 37.

Κυνοδρομῶν. cum canibus currere.

Κυνοειδὴς. ους. ὁ, ἡ canino aſpectu.

Κυνολαγνὴς. ὁ. impudens.

Κυνοκάρδαμον. naſturtium.

Κυνόκαυμα. τὸ. æſtus canicularis.

Κυνοκέφαλος. ου. ὁ. caniceps.

Κυνοκόπτω. percutiam, κυνὶ ὅμοιον πλήσσω.

Κυνοκράμβη. ἡ. canina braſſica. (pi.

Κυνολύκη. ης. ὁ. obſcœnus, ſermone tur-

Κυνομαχῶν. cum canibus pugnare.

Κυνομυῖα. ας. ἡ. muſca canina, quæ & Latine cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudẽte. A cane & muſca, utroq; impudente, compoſita dictione. Cæl. lib. 9. ca. 12.

Κυνοπρόσωπος. ὁ. canina facie.

Κυνορατώδ. muſcæ caninæ, quæ ſanguinem ab animalibus exugunt, ricini. παρὰ τὸ ῥαίνειν τοὺς κυνάς.

Κυνόσαργες. ους. τὸ. βάθρον, fundamentũ, gymnaſium, & locus Athenis in quo nothi exercebãtur. Vnde ὁ κυνόσαργες, prouerbiali conuicio dicebatur, quemadmodum de πίθακος. Eraſm. Chil. & Bud. in Annot.

Κυνόσβατος. ὁ. frutex quidam, ſentes canis, caninus rubus.

Κυνόσουρα. cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda. Huius primi obſeruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.

Κυνόσουρα. nullius pretij.

Κυνοῦσα procella, fluctus.

Κυνοῦχος. ὁ. pera, lorum quo canis ligatur.

Κυνοφθαλμίζομαι. impudenter aſpicio.

Κωβιτρ&. ον. ὁ. peior, fortior.

Κωβιτρ&. ον. ὁ. mueretrundus, qui canino eſt aſpectu. Eraſ. Chil.

Κωβῶπις. ιδος. ἡ. inuerecunda.

Κῶδ. fixus, κύημα.

Κωδοφορῶ. ferre uterum, prægnantem eſſe, ἐγκυμονῶ.

Κωδοφορίομαι. in utero geſtor.

Κωπάζω. milito.

Κωπαϊσιν&. ὁ. ὁ. cypreſſinus.

Κωπάρισος ὁ. ὁ. pueri nomen.

Κωπάρισσος. ὁ. ἡ. cupreſſus arbor. ἀπὸ τῦ κύπτω παρ' ὅσους τοὺς ἀκρεμόνας.

Κῶπαρις. uas cauum & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen.

Κωπὰς. ἡ. pallium, lecti ſtragulum.

Κώπειον. ου. τὸ. genus ornamenti muliebris, aut neſtis.

Κύπειρον. ου. τὸ. & κύπερ&. ὁ. cyperus herba, uulgo gladiolus.

Κώνειον. ου. τὸ. poculum. ἀπὸ ὁ κωνὸς, ὅ ἐστιν εἶδος χύτρας. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἴσων κύειν. Cæl. lib. 15. ca. 6.

Κύτα. foramen.

Κυτρίαζω. floreo.

Κυτρίουσα. ης. ἡ. florens.

Κύτριν&. ου. carinus piſcis fluuiatilis.

Κύτρις. ιδος. ἡ. Venus, pulchritudo.

Κυτροῦνδα. ας. ἡ. &

Κυτρογένεια. ας. ἡ. idem, ueluti in Cypro nata.

Κύτρον. ου. τὸ. & ἡμίκυτρον, genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.

Κύτρος. liguſtrum.

Κυφάζω. μ. ασω. π. αικα. κύφω, proſpicio, immineo, inſto, incũbo, ἐπιγράφομαι, διαφέρω. Ariſtoph. Nebul. χώρα, τὶ ὦ πάλαι ἔχων τυγχάνεις τὸν θύραζε Νεωτ.

Κυφός. flexus, inclinatus.

Κύφω. μ. ύψω. π. υφα. inclino meipſum, inflecto, demitto oculos, ἐπικάμπτομαι τὸν θρόμβον. Interdum caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accuſ.

Κυρβασία. ας. ἡ. caſſis, galea, tiara, criſta, pilei genus in coni ſpeciem edu&i. Bayf. de re Veſt.

Κύρβασις. idem.

Κύρβεις. οι. tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienſes deſcribebantur, et uariæ delinquentiũ multæ. Ita appellatæ ἀπὸ τῦ ἐγκυροῦσθαι, quòd rectè ſtabant atque ſublimes, quò a nimbus eſſent conſpicuæ. Lucia. ἄξονες appellat. Nominatiuus eius ſingularis eſt κύρβις. ιος.

Κυρία. ἡ. κυρίη.

Κύρω, & κύρομαι, & κυρίω. μ. κύρσω. τυγχάνω, ſum, adipiſcor, incido, ab ſoluo, allido, propinquo.

Κυρίβα. ης. ἡ. Ceres.

Κυρμβασία. pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.

Κυρμβάω. μ. άσω. π. αικα. pugno.

Κυρίβια furfures cum hordeo, palæ.

Κυρία&. ὁ. ὁ. halcyon maſculus.

Κύρμα

Κῦρμα.ατος.τὸ. sors, quod casu accidit lucrum.

Κυρία.as.ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus cōcionis Athenis, ubi creabantur magistratus. Interdū ad forū refertur, & ponitur pro die legitimo & statо, uel die uadimonij. Vnde τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre: κυρίας ἰσταμένης appetente die uadimonij: & κυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forū pro alijs diebus statis ponitur, quemadmodū solennia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, concio, qua magistratus examinarentur, & de agrorū munitiōe alijsq; id genus rebus ageretur. Elegāter ponitur quoq; à Synesio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι δόξαι propositiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiusmodi erant quædam Epicuri. Bud. Com.

Κυριάζω. appello, ἀποκαλῶ.

Κυριακός.ἡ.ὸν. authenticus, dominicus.

Κυριβάζω. pugnare, conuiciari.

Κυριβασία.as.ἡ. pugna, propriè cū bruta cornibus se mutuò lacessunt. Alij κυρμβασία.

Κυριβάκτης.ου.ὁ. procax, maledicus.

Κυρίβια.τὰ. furfures, palea.

Κυριεύω.μ.εύσω.υ.ευκα. dominor, redūco in potestatem. Neutr. genit.

Κυρίζω, &

Κυρίσσω. cornu uerberare siue petere.

Κυριολεκτῶν. propriè ac distinctè loquens.

Κύριος.α.ὸν. proprius, ut κύριος & αὐτὸς ἐμαυτῆς, sui iam tutelæ permissus. Item dominus, & qui aliquem habet in potestate, ut curatores aut curatores, ἐπίτροπος, ut κύριός εἰμι τούτου, pro, hoc est muneris & curationis meæ. Item authenticus, & qui authoritate alia qua præualet. Vnde τὰ κύρια τῆς πόλεως Demosth. & Aristot proijs, qui summāreip tenent: & κύριος νόμος, lex rata & nō abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια κριθέντα dicebantur, cum ad aliud maius iudiciū prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquissimum, id est πολλάκις ἐν μεγάλαις ἄξιον. Aristid. in Panat. ἡ δίκη αὐτὰ τὰ κύρια ἢ λόγῳ φήσομεν. Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Galeno, pro principalibus membris, quæ etiam καίρια dicuntur. Bud. Com. Ex ijs omnibus rectè cōstituetur una huius nominis significatio, uni Christo cōpetens, ut qui solus Dominus omniū potestatem teneat & gubernationē, quemq; adorabunt omnes reges terræ, & timebunt, donec sol & luna.

Κυριός.ἁ.ὸν. locus in Macedonia.

Κυριότης.ητος.ἡ. dominatio, dies in qua quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυριόω. idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis, sportula funiculus.

Κυρίσσω. idem quod κυρίζω.

Κυρίτας.τὸς. Quirites.

Κυρίττω. cornupeto, capto, σκάλλομαι. Bud. Com.

Κυρίως. propriè. (re.

Κυρκανᾶν. tumultuari, mouere, turba-

Κύρμα.ατος.τὸ. adeptio, inuentum, lucrum insperatum.

Κύρνος.ου.ὁ. Corsica.

Κῦρος.ους.τὸ. authoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. τὸ κῦρος αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἰσχυρόν ἐστι. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturam appellat. Gal. in Therap. ἐν τούτῳ γάρ ἐστι κῦρος ἡ διδασκαλίας. id est præcipuū munus & præuertendum, perfectio.

Bud. Com.

Κῦρος. ὁ. Cyrus.

Κυροῦμαι, Ͻ

Κυρόω. μ. ὁσω. π. ωσα. authẽtico, ratum facio, firmo, conſtituo, ſuffragijs cõprobo, decerno. Bud. Com. Accuſ.

Κυρβίσιους appellant Lacones, adulescentulos Ͻ homines nihili. ἐξ ἧς κύρσον, quod uiliſsimi cuiuſdam oleris ſpecies eſt.

Κύρσας. incidens, προσπαίσας.

Κυρτανχένα. τὴν. incurui ceruicem.

Κύρτα. ης. ἡ. cauea.

Κυρτίας. ου. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. υ. τὸ. quaſillus.

Κυρτίς. ίδος. fiſcella, qualus, cauea.

Κύρτος. υ. ὁ. uas piſcatorium.

Κυρτός. ὴ. ὸ. gibbo deformatus, curuus, altus, pars ſuperior, circunferentia.

Κυρτόω. μ. ὁσω. π. ωσα. eleuo, curuo, attollo Accuſ.

Κύρτωμα. τὸ. camera, locus teſtudinatus Ͻ incurius, quem Latini fornicem appellant.

Κύρτωσις. ιος. ἡ. gibboſus, curuitas.

Κύρω. ῥύρω.

Κύρωσις. idem quod κῦρ Ͻ.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσαυίζαν. congredi.

Κυσαμπίς. noctiluca, cicindela.

Κύσσον. da oſculũ, oſculare. et κύσον, oſculatus eſt.

Κυδονίδης. ſcortator, cynædus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύσπρις. ἡ. pumex.

Κύστη. ης. ἡ. Ͻ

Κύστις. ιος. ἡ. μύστα, uenter uſq; ad femora, urinæ receptaculum, ueſica, matula, et locus ſiue corium in quo quippiam includimus.

Κύτεια. Cytæa, ut ſcribit Lycophron in Alex. urbs eſt Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæina carmina Propertio eleg. 1.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytiſus herba. Theocr. ἡ ὦῤ ἡ κύτισον, ὁ λύκος τὰν ὄιαν διώκει. id eſt, Capra cytiſum, lupus capellam ſequitur.

Κυτμίδες. αἱ. emplaſtri genus, Lucian.

Κύβος. ου. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut ſcribit Pollux) os capitis uniuerſum. Latinè caluam Ͻ caluariam uocant. Ariſtoteles φλεγματὰ intelligit, id eſt, quod capillis integitur.

Κυτόω. corio tego.

Κύτρα, Dorice προχόα. olla.

Κύφλαρος. υ. ὁ sublimior cæli pars. Aũ quando cauitates in fauis, et quibus inſident glandes. Et in piceis pani, ſeu pamculæ, aut nucamenta callo ſquamarim compactili. Theoph. in pinu ſtrobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cæl. li. 1. cap. 11.

Κυτώνιος. ου. ὁ. Cotoneus.

Κύτωρ Ͻ. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut eſt Iliad. 2. Ͻ meminit Verg. 2. Georg.

Κυφαίος. incuruus.

Κύφινα. τὰ. nubes.

Κῦφι. aromatum compoſitio apud Aegyptios.

Κυφός. ὴ. ὸ. gibboſus, κυρτός.

Κῦφος. ου. ὁ. urbs Theſſaliæ.

Κύφων. ωνος. ὁ. genus ſupplicij, cataſta, lignum in quo uinciuntur nocentes. παρὰ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis maleficio. Eſt Ͻ ueſtis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνικός. ὴ. ὸ. ſupplicium.

Κυψίνη. ης. ἡ. alueare, uaſis aut menſuræ ſpecies, ſex medimnos capiens. Cæl. li. 9. ca. 53.

Κυψελίτ.ίδος.ὁ.ἡ. sordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cæl. ibidem.

Κύψελος.ὁ. cypsellus, hirundinum species. Psellus πτωλιπτιδὼ uocat. dicuntur & ἄπτοδες. Cæl. ibidem.

Κυψελόβυσσον.τ.τὸ. sordibus coopertum.

Κόω.μ.ύσω.π.υκα.τὸ.κοΐτω.

Κύων, κυνός.ὁ,ἡ. canis, canicula signum cæleste est, canis marinus, membrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens, morbus furia, scintilla ferri attritu orta, iactus quidam tesserarum, qui chius etiam nominatur.

Κῦμ.ῦτος. prægnans.

Κυράτος. præpotentissimus.

K Ω.

Κωλέω. impignero.

Κῶας.ᾶτος.τὸ pellis ouina.

Κώδαλος. uersutus, πανοῦργος.

Κωβιός.ῦ.ὁ. gobius.

Κώδια. ας. ἡ. caput papaueris. Vnde pro capite interdū apud poëtas ponitur, à similitudine papauerum.

Κώδιξ.κος.ὁ. codex, χάρτης, charta.

Κώδιον.τ.τὸ. pellis cum uillis.

Κώδων.ωνος. ὁ. tintinnabulū, crepitaculum.

Κωδωνίζω. tinnio, crepitaculum sono. Item exploro, periculum facio: tradium ab equis qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an genero se strepitus bellicos ferre possent: uel à uasis, quorum integritatem tinnitu probamus.

Κωδωνοφόροι.οἱ. tintinnabula gestātes, quos antecambulones atratos appellare possimus & ferales præcones, quales Parisijs uicatim tintinnabulo atrati discurrunt funusq; indicant. Bud. in Annot.

Κῶμος.ωνος.ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculum. Eraſ. Chil.

Κωμωνίζειν, &

Κωμωνίζω, indecore lasciuire, cothonizare, ebrium esse, liberaliter potare. Eraſ. Chil. & Bud. Com.

Κωμωτικός.οῦ.ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior.

Κόϊον. pignus, uestis.

Κωκάλια.τὰ. cocalia, species è testa intectis, animalia communi nomine dicuntur, quæ testa teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύω.μ.ύσω.π.υκα. lamentor. Neutr. absol.

Κόκυμα.ατος.τὸ. ploratus.

Κωκυτός οῦ.ὁ. luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω μ. ύσω. π. υκα. ploro, lugeo, lamentor, & uerbum fictitium ad uocem galli. Neutr. absol.

Κωλακρέται. quæstores & custodes iudicialis pecuniæ, et sumptuū in deos.

Κωλή.ἡ. anterior pars uictimæ.

Κωλεώ. λεῶος.ἡ. tibia hominum, perna,

Κώλυξ.κος.ὁ. os ossis.

Κώλυψ.πος.ὁ. &

Κωλία. poples, sura, coxa, κῶλον.

Κωλιάς.άδος. ἡ. Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur.

Κωλίσκον.τ.τὸ. panis quo utebantur Athletæ. ἀπὸ τῆ κόλον καὶ τῆ ἴσχυ, id est robore membrorū. utitur Iuuenalis, Lucilius paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον.τ.τὸ. membrum, pes, tibia, os ossis, coxa cum crure, & crassioris intestini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus incisis constans. Et κῶλα, cadauera, ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pes.

Κῶλος.τ.ὁ. culus, podex. (des.

Κωλοβόμω.μ.ώσω.τ.ωκα. mēbra incido.

Κάλυκος. υ. ὁ. *faculus, area.*

Κάλυμα. ατος. τὸ. ☞

Καλύπτω. πτ. ἐ. ☞

Κάλωσις. *impedimentum.*

Κωλυσέδημος. υ. ὁ. *quondam dictus fuit qui cunctantius seriusq; conuiuiũ rogatus accederet, quòd sua mora impedimento esset, quo minus cœnaretur.*

Κωλυσανέμιος. ου. ὁ. *uentorum prohibitor, uenti flatum inhibens, quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laert. Nam cum Agrigentini uento infestarẽtur uehementiore, illũ auertisse Empedocles dicitur, circũpositis urbi pellibus asinorũ immunctis.*

Κωλυτή, τοῦ. τὸ. *propugnaculum.*

Κωλύτης. ου. ὁ. *prohibitor, uindex.*

Κωλυτικός. ἡ. ὁ. *prohibitiuus.*

Κωλύω. μ. ύσω. π. υκα. *prohibeo, ueto, infero tristitiam. Actiu. accus.*

Κώλωτος. ου. ὁ. ☞

Κώλωτος. ου. ὁ. *stellio, lacerta genus.*

Κωμῆτις. *Venus.*

Κῶμα *syncopa, pro* κόμμα. ατος. τὸ. *somnus, ueterni species.*

Κωμάζω. μ. άσω. σ. αχα. *petulans sum, ago petulãter & lasciuè, lasciuis saltationibus & carminibus indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenũ amantium more cantilenis, saltationibus, musicis instrumẽtis, cæterisq; iuuenilibus rugamentis lasciuio. Neutr. absol.*

Κωμάω. μ. ῶ. σ. ησα. ντάζω, *dormitorio, appeto somnum.*

Κωμέτης, ☞

Κωμάρχης. ου. ὁ. *uicorum præfectus, qui urbium imperio præest.*

Κωμάσδω, *Doricè pro* κωμάζω.

Κωμαστὴς. σῦ. ὁ. *ebrius, incontinens, procus, lasciuus, qui nocturnis, aut intempestiuis conuiuijs indulget, comessator.*

Κωμάσσομαι. κωμάζω, μαχόω, *conuiuor, lasciuio.*

Κώμη. ης. ἡ. *uilla, castellum, uicus, pagus.*

Κωμηδόν. *uicatim.*

Κωμήτης. ου. ὁ. *uicinus,* γείτων.

Κωμῆτις. ιδος. ἡ. *uicina.*

Κώμιον. *diminutiuum est à* κώμη.

Κωμοπόλεις, ἐκ κώμη & πόλις. *uici maiores, quasi amudi oppidorum, oppidula rusticana, quæ uel uici, uel oppida uideri possunt. Quidam municipia interpretantur.*

Κῶμος. υ. ὁ. *deus apud ueteres habitus, comessationum nocturnarum q; saltationum præses, in cuius militia amthorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus musicisq; instrumentis, ad amicarum fores, saltandi cantandiq; gratia cõcurrebant, procaciterq; lasciuiebant, adeò ut fores nonnunquam confringerent, atq; irrumperent. Hinc κῶμος huiusmodi iuuenum contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis et intemperantiæ festum κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum sub ineuntem quadragesimam obseruamus. Comum eleganter depingit Philostratus imagine tertia,* περὶ ἀνέρων. *Hinc κωμάζω uerbum, & comessor, & comessatio apud Latinos teste M. Varrone. Vnde etiam κῶμος παλαιότατος unolentorum hymnus, Aristoph. Ran.*

Κωμύδριον. *uilis quædam herbula.*

Κόμυς. υδος. ὁ. θυμὸς, *fascis ulus sarmentorum, laurus, quæ boni ominis gratia ante fores locatur.*

Κωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. *reprehendo, obiurgo, mordeo, fugillo, nominatim in*

tim in comœdia perſtringo, tragicè pompam ago. Actiu. accuſ.

Κωμῳδία.ας.ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω, comœdiam edo, conſcribo & compono. Vnde

Κωμῳδοδιδάσκαλοι.poëtæ dicti ſunt. et

Κωμῳδοποιός.οῦ.ὁ. qui cauillis laceſsit aliquem.

Κωμῳδούμενος. comœdijs taxatus.

Κωμόφιον.ου.τὸ. uiculus.

Κωφῶ. circumuertere, pice inungere.

Κώφων.ωνος.ὁ. fruſtum.

Κώνειον.ου. τὸ. cicuta, uenenum. παρὰ τὸ κωνῶν, ὃ ἐστι τὸ μυόμενον ἀναχωρεῖν ἢ σπένδειν τοῖς πίνουσι.

Κωνάζω. letale uenenum bibere.

Κωνίος οἶος. uinum picatum.

Κωνίς. hydria, urceolus.

Κωνοειδής.ἐος.ὁ. cono ſimilis, ut terra.

Κῶν.ωνος.ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ipſa pinus. Aliquando placentæ genus ex uuis paſsis & amygdalis.

Κωνοφόρος.ου.ὁ. conifer, thyrſiger, quòd admodum conos & ſtrobilos in Bacchi ſacris mulieres geſtabant.

Κωνωπεῖον.ου.τὸ. conopeum, uelum adarcendos culices. Horat. Interq́ ſigna turpe militaria Sol aſpicit conopeũ.

Κώνωψ.ωπος.ὁ. uel ἡ. culex.

Κώπαι.οἱ. cauernæ, κοιλώματα, Strab. Vnde Iliad. α. θήρσιν ὀρεσκόοισιν.

Κῶπη.ης.ἡ. pignus, ueſtis.

Κῶας.ους.τὸ. pellis anguina, ſtragulum, & iactus teſſerarũ ſenarium ualens numerum.

Κῶος.ου.ὁ. Cous, ex inſula Co.

Κωπαΐς.ίδος.ἡ. anguilla in Eubœa, ut in Sicilia πλατία. Bœotij præcipuas τῶν ἰχθύων deas immolabant uictimarum ritu coronatas. Eſt etiam hoc nomine palus in Bœotia in qua ingentes anguillæ naſcuntur.

Κώπη. monile.

Κωπία.ὰς. ligna unde remi parantur.

Κώπη.ης.ἡ. Copis inuentoribus, teſte Plin. Item anſa, manubrium gladij. Item molæ quaſi manubrium Luciano, quòd tanquàm remus agitatur in gyrum. Vnde in Aſino ait, ἠλοιωγύησέ μου τὴν κώπην τῆς μύλης.

Κωπίας.ήτου.ὁ. capulatus, anſatus.

Κωπηλατέω.μ.ήσω. ω. ηκα. remigo. Lucian. de Ver. Nar. ἀφιξῆς ἐκωπηλάτεις. Neutr. abſol.

Κωπηλάτης.ου.ὁ. remex.

Κωπεῖον πλοῖον. nauigium quod remis agitur, actuariũ. Bayf. de re Nau.

Κωπεύς.ῆως.ὁ. ſcalamus remi.

Κωπία.τὰ. oſſa anguſtiora coſtarum.

Κῶπος.ου.ὁ. μικρὸν κίονιον καλμοῦ, monile.

Κωπύδαι.οἱ. garruli. (ges.

Κωπυτήρια.τὰ. locus in naui iuxta remi

Κώρα. iniuria.

Κωράλιον.ου.τὸ. coralium.

Κῶρος, pro κοῦρος.ου.ὁ. puer.

Κωρυκαῖος.ου.ὁ. Corycæus, explorator. Eraſ. prouer. Corycæus auſcultauit.

Κωρύνιον.ου.τὸ. crumenula.

Κώρυκος.οῦ.ὁ. pera, caniſtrum, & mons Pamphiliæ.

Κῶς.ῶ.ὁ. Cos inſula. Legitur autem uariè, κάως, κόως, κόος, κῶος, κῶς.

Κῶσος.ου.ὁ. coſtus.

Κωτίλλω.ιτ.ἰ. hirtindo.

Κωτίλλω.μ. κωτ. ω. ιλλα. multa loquor, garrio. Neutr. abſol.

Κώτιλος. loquax, garrulus.

Κωφόομαι. obmutesco, ſurdeſco. Depon. abſol.

Κωφῶ.decipere, lædere, impedire, mutilare. (re.

Κωφάω, pro κωφόω. eleuare, quieſce-

Κωφλών.ῶνος.ὁ. Cophen fluuius.

Κωφίας. ſerpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφός ὁ. ὁ. βλακικός τῶν ἀκοῶν, id est pro eo, cui auditus est uitiatus, hoc est muto, propterea fortasis, quòd qui natura surdi sunt, ῆδεμ & muti fint oportet. Item stolidus, stupidus. Homerus κῦμα κωφὸν, appellat, id est nullum strepitum edens & quietum.

Κώφωσις.ιος.ἡ. surditas.

Κωχάω.μ.ώσω.π.σα. cōfō.

Λ.

Λ'. particula nihil per se significās, sed in cōpositione dictionibus uehemētiam affert.

Λάας.ου. & λάαος, & λᾶς λάος Theod. 2. & λάας.ω.άα.ὁ. lapis.

Λαβδακισμός.ὁ. orationis uitium quod crebro repetitur, ut sol et luna luce lucere. Capel. lib. 5.

Λαβή.ῆς.ἡ. ansa, prehensio, manubriū, causa, occasio.

Λάβη.ης.ἡ. excusatio.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβικᾶται.οἱ. Laurentes populi.

Λάβιον.τὸ. manubriū, diminut. à λάβη.

Λαβίς. fibula.

Λαβραγόρης.ου.ὁ. præsumptuose loquens, intempestiuiter loquens.

Λαβράζω. procax & temerarius sum.

Λάβραξ.ακος.ὁ. lupus piscis, labrax, quo & Plautus utitur.

Λαβρεύομαι.μ.εύσομαι.π.σάμην. præsumptuose, aut turbatè, aut immodestè, & arroganter loquor. Depon. absol.

Λάβρυς.ὑ. Lydorum lingua securis dicitur. Vnde apud Cares Iouis λάβρανδίνου statua est, manu securim tenēs.

Λαβρευτρῶ. λαβρεύομαι.

Λαβρής.ῆ.ὁ. abundans.

Λάβρος.ᾱ.ὁ. immodicus, uehemens, impetuosus, procax, audax, turbatus, insaniens.

Λαβροστομία. loquacitas.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λβροφαγῖται.οἱ. edaces.

Λαβρῶς. incontinenter.

Λαβρώνιον, & λαβρώνιος. poculi species.

Λαβύρινθος.ου.ὁ. labyrinthus.

Λαβυρινθώδης.ους.ὁ,ἡ. tortuosus.

Λάγανα.τὰ. lagana, placentæ.

Λαγαρίζω. fodio.

Λαγαρός.οῦ.ὁ. uacuus.

Λαγνάζω. pigresco.

Λαγνάω. fugio, ἀποδιδράσκω.

Λαγνίτης. mercator.

Λαγίτης. dux populi.

Λάγηνος.ου.ὁ. lagena.

Λαγηρῶ. congelascere.

Λαγής. libidinosus.

Λάγια, &

Λαγίδια.τὰ. &

Λαγίδιος.ᾱ. cauli leporum.

Λαγίναγχ&. uino præfectus.

Λαγνεία.ας.ἡ. luxuria, libido, scortatio, salacitas.

Λάγνης.υ.ὁ. & λάγνος, uel λάγνος.υ.ὁ. mollis, effœminatus, libidinosus, lasciuus.

Λάγηνος.τὸ. mensura continens heminas, siue cotylas duodecim.

Λαγχάνω. sortior, ut λαγχάνω βουλὴν ἀποδόδωκ&, id est designatur senator, & in curiā coaptatur, Demosth. Et λαγχάνειν δίκην, pro sortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiam subscribere, apud eundē. Sortes aūt à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur. à quo more deductum est uerbum. Bud. in Annot. & Com.

Λαγῶα.τὰ. carnes leporinæ, deliciæ.

Λαγώβολον.υ.τὸ. pedū, λαγωβολᾶον, quo lepores capiuntur.

Λαγών.ῶνος. ὁ. ilc, latus, uterus, lum-

bus, fcissura uel hiatus terræ.
Λαγάνια. λαγῶα.
Λαγωόπονος. ὁ. ὁ. iliorum dolor.
Λαγωός. ῆ. ὸ. erinacius, lepus terrestris, & marinus. Ex λα compositum inten siua particula, & ὅτι ἀὸτ.
Λαγάνιον. pes leporinus, nomen herbæ.
Λαγώς. οῦ. ὁ. λαγωὸς.
Λαγωφόνος ἀντός. aquila leporaria.
Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret uellcribus capra rum, quod detrahentes in usum medi cinæ seruant.
Λάδας. ceruus, hinnulus.
Λάδων. ladon, fruticis genus.
Λάω. strepuit, insonuit.
Λάων. uidere.
Λάξομαι. μ. ἀσομάι. ν. ασμαι. &
Λάζυμαι. capio, sumo.
Λάζω. lascluio nimia pabuli ubertate.
Λαζών. arrogans.
Λαθαργός. ῆ. ὸ. uermis quidam, & canis latenter mordens, ramentum corij.
Λαθαρνός. ῆ. latens. (ras.
Λαθικηδής. ἐος. ὁ, ἡ. faciens obliuiſci cu
Λαθίκοπος. ὁ. ὁ. abſcondens laborem.
Λαθίφρονος. ὁ. ὁ. faciens obliuiſci uoci.
Λάθος. obliuio, negligentia.
Λάθρα. clam, λεληθότως, ἀφανῶς, clanculum, occulte.
Λαθραῖος. ὁ. ὁ. occultus.
Λαθραίως. λάθρα.
Λαθραδόν. celeriter.
Λαθραδόν. λαθραίως. (tus natus.
Λαθραιβάτος. ὁ. ὁ. ſpurius, illegitimo coi
Λάθριος. ὁ. ὁ. clandeſtinus.
Λαθρεῖν. ledere.
Λάθυρος. ὁ. ὁ. &
Λάθυρος. ὁ. ὁ. cicercula.
Λᾶας. inſtrumentum quo uruntur mulieres in ſtamine texendo.
Λαΐγες. lapilli. (ſtiua.
Λαιδάριον. ὁ. lacerna, penula, ueſtis æ

Λαιδόν. ſiniſter.
Λαιδρός. ῆ. ὸ. impetuoſus, temerarius, ſiniſter, ineptus, impudens.
Λαίθαργος. canis latenter mordens.
Λαιθυράω. irrideo, χλευάζω.
Λαικάζω. decipio, ſcortor.
Λαικαστής. ὁ. ſcortum, cinædus.
Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam λα intendit, & λάζομαι ornare eſt. (nimbus.
Λαῖλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella,
Λαῖμα. τὸ. αἷμα, ὅμμα, ſacra uictima.
Λαιμάζω, &
Λαιμάω. λαιμάσσω, intemperanter & immodicè comedo.
Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.
Λαίμαργος. ῆ. ὸ. heluo, gluto, μανιώδης.
Λαιμοπάδης. ου. ὁ. collare canis.
Λαιμός. ῆ. ὸ. guttur. (perauit.
Λαιμοτόμησας ἑαυτὸν. qui ſibi gulã tem
Λαιμοῦδι. aufugio.
Λαιμύρα. ἡ. λαιμῳὸς.
Λαῖνα. lana ueſtis, id eſt ſagum uillo ſum. Strabo lib. 5.
Λαῖνος. ſiniſter, durus, terra frumento
Λάϊνος. η. ὸ. lapideus. (conſita.
Λάϊξ. γος. ὁ. lapillus, petra.
Λᾶιον. ſeges, proſitus.
Λαιός. ῆ. ὸ. ſiniſter, læuus.
Λάϊος. ου. ὁ. Laius. (proſitus.
Λαιοδομῶ. ſegetes demetere. ἀ λᾶιον,
Λάϊς. ἴος. & per crasin λᾶος. ἥ. lapis.
Λαισήϊον. η. & (lũ.
Λαίσιον. η. τὸ. paruũ ſcutũ, parmula, te
Λαίσκαρος. ὁ. ὁ. laſciuus, petulans.
Λαισποδία. qui ad uenerea proclinis eſt. Et nomen ducis Athenienſis. Aliquando pro eo, qui altero pede eſt putrido, claudus. Ariſtoph. Λαίβ. λαισποδίας ἕνεκα φύσιν.
Λαίτη, uel λαίδη. dedecus.
Λαιτός. moleſtus.
Λᾶιγγον. uentilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Lastrygones populi Siciliæ immanes.

Λαῖτμα. ατος. τὸ. unda, profunditas.

Λαιφάσσω. palpo, contrectio.

Λαίφη. ης. ἡ. Ϲ

Λαιφίς. ίδος. ἡ. Ϲ

Λαῖφος. εος. τὸ. uestis ex licio, uelum.

Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαιψηρά, pro ὠκέως. celeriter.

Λαιψηροίλαπτος. oblique means.

Λαιψηρός. ᾶ. ὸν. celer, leuis.

Λαλάγετος. ὁ. latrans, garrula.

Λαλαγίζω. nugari, conuiciari.

Λαλάζω. increpo, clamo.

Λαλιδόομαι. lacero, lancino.

Λαλίζω. μ. ίσω. σ. σα. rumpo, scindo.

Λαλίς. ίδος. ἡ. uestis lacera detrita q, ac uetustate dilabens, Aristoph.

Λάλισμα. ατος. τὸ. rupetura, scissura.

Λαλίσσω. fodio.

Λαλύκτωνος. ὁ. pro ex fossa loculpetato, Plutarch. Eras. Chil.

Λάλκος. ου ὁ. fossa, cuniculus, puteus canali similis ubi uinum fit, lacus.

Λαλύνδον. ου. τὸ. scrotũ, sinus testiculo

Λάλος. sonicus. (rum.

Λαμαχίας. ου. ὁ. apud Atticos is dicebatur cui semper laxus est testiculorũ sacculus.

Λαπαττῆσαι. calcibus petere, conculcare, euertere.

Λαπτίζω. μ. ίσω. σ. σα. calcitro, ut τὸν ἐ κείφορον λαπτίζει, cædere calcibus. Neutr. absol.

Λάπτις. stimulus, scutica.

Λαπτικός, calcitro.

Λάρω. resono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λαυνίζω. μ. ίσω. σ. σα. faueo parti Lacedæmoniorũ, Laconicè loquor, breuitati studeo. à gentis illius more, qui breuiloquio præ cæteris gaudebant. Neutr. absol.

Λαυνιστά. calceamenta uirilia apud Aristophanem in Thesmoph.

Λαυνιστῶς. Laconicè, breuiter.

Λαυνισμός. οῦ. ὁ. laconismus, breuiloquentia, amicitia in Lacones.

Λάος. ᾱ. ὁ. uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαοσσόος. μ. όου. σ. σα. φωνὴ, nocendo. Neut. dati.

Λαοσσόη. ῆς. ἡ. uox.

Λαοσσόος. nugator.

Λάπη, pro λαλαγή. sonus, tumultus.

Λαπίζω. μ. ίσω. σ. σα. loquor. Sæpe in malam partẽ accipitur, ut sit temerè & inconsyderatè citra q delectum aliquem uerba effutire, utcunq; uerba facere: cui opponitur διαλέγομαι & λέγω. Vnde celebratũ illud Eupolidis apud Gellium, λαπᾶν ἄριστον, ἀδιαπτάτως λέγειν. Id est, Ad garriendum præcipuus & optimus, uerum ad loquendum nemo minus idoneus.

Apud Latinos similis differentia est inter loquacem & facundũ, aut dicere & loqui.

Λάπυρος. garrulus.

Λαπιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia, ut apud Sallust. Satis loquentiæ, sapientiæ parum.

Λαπίς, poëtice pro λάλος. ὁ λαπῶν.

Λαπίστατος. loquacissimus.

Λάπη, pro λάλη. sonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cũ strepitu.

Λάπος. ᾱ. ὁ. loquax, garrulus, futilis, stulta & immodica blaterans, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; est, ut fluat semper & æstuet colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι. cum genitiuo construitur, & significat aliquando præhendo, nanciscor, corripio, ut ἐὰν λάβωμαι χρόνου, Si otiũ nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω, teneo, ut τ ἰδίων λαμβάνομαι,

Λαμβάνομαι, Et aram tenui, arcè adhæsi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legib. 11. τοχὺ δ' ἂν σου λάβοιτ' ἄντις. Lucian. posuit cũ Accus. λαμβάνεταί μου (inquit) ἐν τῇ δίκῃ. Accipitur etiam pro conuincor, sicut Latinè teneor. Plaut. Manifestè miser teneor, id est λαμβάνομαι. Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λήψομαι. π. ἔλαφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id est patior. Sicut Latinè dicimus, magnum cepi dolorem, & cepit me dolor, ἔλαφε. Significat etiam αἱρῶ τὴν ἀίσθησιν, τὴ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, cõuinco, damno, sicut teneor apud Latinos. Cicero, Neq; solũ argumentis, sed etiam certis testibus iste conuictus tenebatur. Est etiam uerbum dialecticorũ, significans supponere, & ponere, & quasi suo iure sumere, hoc est tãquàm firmũ, uel per se probatum sumere. Actiu. accus. & pro μετέχω, genitiuo.

Λαμία. ας. ἡ. lamia, mulieris nomen cuius Horat. in arte poëtices mentionẽ facit, & feræ genus.

Λαμπάδιον. υ. τὸ. parua lampas, uultuum deligatio, τὰ ἔμπλαστρα.

Λαμπαδία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδος. ἡ. fax, funale, splendor. Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyril.

Λαμπαδηφορῶ. ferre faces, quod in Prometeis, Vulcanicis, & Panathenaicis solebant.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. absol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut scribitur Odyss. 12.

Λάμπη. crassior spuma uino innatans.

Λαμπηδών. όνος. ἡ. splendor, scintilla.

Λαμπλών. ῶν. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπρίας. ου. ὁ. pro sole & lumine.

Λαμπρόδιον. helleborum nigrum.

Λάμπομαι. illustror & illuminor.

Λαμπρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπρίς. ίδος. ἡ. nitedula, cicendula.

Λάμπουρος. ου. ὁ. lampurus, canis est nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut scribit interpres. Vel à peruigili cura & solerti custodia. παρὰ τὸ λάμπω καὶ οὐρᾶν. Vel quoniã uulpi sit assimilis, quam λάμπουρον uocant.

Λαμπρέμων. ονος. ὁ. splendidè indutus.

Λαμπροφόρος. lucernam ferens.

Λαμπρός. ᾶ. ὁ. clarus, emicans, περιφανὴς, luculentus, ἡδύσμος καὶ μέγας, lautus & splendidus, id est elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὸς, ἀκραιφνὴς, Synes. Demosth. sæpe pro splendido, largo, & magnifico utitur, ὅτ' ἂν περὶ ὑποτίθεται λαμπρὸς καὶ φιλότιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. splendor.

Λαμπροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπαδοῦχος.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ου. ὁ. qui uoce est splendida, & sonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνω. splendidè & liberaliter uiuere, magnificẽtiam ostentare, largitionis splendore se illustrare, in alacritatem se cõponere, magnificè gestire. Bud. Com.

Λαμπρύνω. τὸ. splendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illustro, splendorem affero, clarum reddo. Actiu. accus.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur signum nauigantibus, cande-

labrum, lignum aridum.

Λαμπάρὸς. spumosus.

Λαμπυρίζω. splendesco.

Λαμπυρὸς. loquax, facetus, terribilis, τερπνός.

Λαμπυρὶς. cicindela, noctiluca, uulpes.

Λάμπω. μ. ἀμψω. π. αμφα. splendeo.

Λαμπρία. ας. ἡ. audacia, præsumptio, facetia, temeritas, loquacitas.

Λαμπρίζομαι. purum esse & splendidum.

Λαμπρὸς. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus, iucundam stuporem inducens, multus, copiosus, temerarius, λαθικὸς, λαμπρὸς, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάκιον. apium.

Λάμων. ὁ. luscus.

Λᾶν. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μὶς. ἐλαθόμην. obliuiscor. Dep. gen.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσω. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato, λάθοντι ἀμαθαρτόντες, imprudenter peribitis. Λανθάνω ἐλαθόμην, fallor, erro, hallucinor. Neutr. accus.

Λαὸς. prudens.

Λάξ, aduerb. cum calcibus.

Λαξαρίσιον. τ. τὸ. ascia, cælum.

Λαξαρὸς. ᾶ. ὁ. excisus, exculptus.

Λαξεύω. τὸ ξύω, incido, sculpo, polio.

Λάξις. diuisio, Herodo.

Λαοδογματικῶς. aduerb. ἐ uulgi opinione.

Λαξεύς. lapicida, architectus.

Λαός. οῦ. τὸ. lapis.

Λαός. οῦ. ὁ. plebs, populus, durus. ἀπὸ τοῦ λάου, ὃ ἐστὶ λίθου.

Λαοσόος. τ. ὁ populos saluans. Vel ἀπὸ τοῦ λαὸς, καὶ σάω τὸ ὀρμῶ, persecutor, uiros ad bellum incitans.

Λαοφόρος. τ. ἡ. uia qua it populus, uia

uel porta celebris, λαοφόρος, uia regia, uel militaris, prætoria, aut consularis.

Λαπάζω. euacuo, perdo.

Λαπάθιον. τ. τὸ. herba lapathiũ, ἀ λαπάζω, uel λάπτω. uentrem enim euacuat.

Λάπαθον. τ. τὸ. &

Λάπαθος. τ. ὁ. lapathum, rumex herba. ἀπὸ τῦ λαπάζω. fossa ad capiendas feras.

Λαπάρα. ας. ἡ. ile, abdomen, uenter.

Λαπάρας. inanitus, libidinosus.

Λαπαρὸς. ᾶ. latus, tenuis.

Λαπιδάρχης. habẽs magnos testiculos.

Λαπίζομαι. magnificè & arroganter se gerere.

Λαπισὶς. mendax, temerarius, nugator, negligens, uoluptuosus.

Λάπτω. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morem poto, euacuo. Neutr. accus.

Λάπω. λαπάζω, deuoro, sorbeo.

Λαρινόομαι. saginor.

Λαρινὸς. dulcis, & piscis quidam. Et λαρινοὶ σῦς ἢ βόες, apud Athenæum saginati porci & boues, uel à loco, uel à pastore quopiam sic dicti.

Λάρνος. ὁ. ὁ. uas uimineum quo carbones feruntur, cophinus.

Λάρναξ. κος. ἡ. urna, arca, capsa.

Λαρὸς. ᾶ. ὁ. dulcis.

Λάρος. υ. ὁ. larus, marina auis, à cuius stupiditate homines Laros appellamus. Comici aliquando pro furacissimo usurpant. Nam auis est uoracis naturæ, rapacisq. Sũt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo gratiam interpretatur. Eras. Chil.

Λαρυγίζω. μ. ίσω. σ. ικα. loquor gula præclusa. Dicitur de eo qui curiosius loquitur. Neutr. absol. Eras. Chil.

Λαρυγισμὸς. ᾶ. crocitatio.

Λάρυγξ. γος. ὁ. guttur.

Λαρύζω. clamo.

Λάε. ß. ὁ. per concisionem à λάω. Lapis. Est etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. τ. τὸ. matella, uasculũ ad euacuandum uentrem.

Λασανοφόρος. τ. ὁ. qui domino matulam subijcit. Horatius ad uerbum dixit, Te pueri lasanum portantes, ænophorumq.

Λάσθη, & λασθαίνω. illudere, contemnere, conuiciari.

Λάσθη. insultatio, insolentia.

Λασῖνος. imprudens, obliuiosus.

Λασιόκωφος. τ. ὁ. surdus, hirsutas aureis habens.

Λάσιος. hirsutus, densus, prudens.

Λασιουργία. textura.

Λασίωνες. arbusta, loca densa.

Λασκάζω. nugor, adulor, rumpo.

Λάσκω. loqui, dicere.

Λάσαυρος. υ ὁ. lastaurus, falax, insignis ter mentulatus. ἀπὸ λά, & ταῦρος, quæ pudendorum pars est.

Λασαυροκάκαβον. edulium quoddam operosius ac lautius apud Chrysip.

Λάτταξ. γος. gutta siue stillicidium masculum. Item λάταξ, animal est in aqua uiuens, sed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.

Λατιαρεῖος Δίς. Latiali Ioui.

Λατόμιον. μ. ίου. τ. ικα. lapides incido.

Λατομία. ας. ἡ. lapicidina.

Λατόμιον. τ. τὸ. latomium, lapicidina.

Λάτμος. τ. ὁ. &

Λατύπος. τ. ὁ. lapicida.

Λατράλαν. barbarizare.

Λατρία. ας. ἡ. δουλία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, seruitus, obsequiũ, cultus diuinus, idem quod δουλία, teste Valla.

Λατρὲς. Apollo.

Λατρατὶς. οῦ. ὁ. cultor.

Λατρέω. μ. ήσω. τ. ικα. colo, seruio, λατρεύω. Datiuo iungitur.

Λάτρις. τ. ὁ. seruus. μισθῷ λατρεύων, ἢ παῖς ἐκ δούλης, ἢ πρὸς φθᾶσθαι.

Λάτρις. ιδ. ἡ. famula.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λατύπη. ης. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. Friatos lapides quidam uertunt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, scalptores.

Λαῦσσω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λαυκανία. ας. ἡ. guttur, arteria.

Λαύξω. obtineo, conuiuor, delectio.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus, angiportus, angustum, impurum, sterquilinium, & generaliter sordentia omnia loca.

Λαυρίς. ῖ. ὁ. iatus, ut λαῦραι πυλίδες, Herodoto.

Λαυρῶς. latè, abundè.

Λαυσήρ. molestus.

Λαύτια. sunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.

Λαυφάζω. festino.

Λαυφάσσω. λαύρως ἐσθίω, deuoro.

Λαχνυμός. ῦ. ὁ. prodigalitas. Interdum insatiabilis uoracitas. & de canibus & suibus dici solet.

Λάφυξ. ὁ. morsus.

Λαφυραγωγῶ. spolio, prædor, deprædor, diripio.

Λάφυρον. τ. τὸ. spolia, exuuiæ, præda de uiuente hoste, σκῦλα autem mortuorum sunt.

Λαφυροπώλης. τ. ὁ. uenditor prædæ & spoliorum, siue captiuorum.

Λαφυροπώλιον. τ. τὸ. forum uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & subhasta uendo.

Λαφύσσω. heluo, gurges. & Dionysij cognomen, à Bœotiæ monte Laphystio.

Λαφύσσω. μ. ύξω. τ. ιχα. lanio, deuoro, effundo, heluor Cicero dixit.

Λαχάνω. μ. ανῶ. π. σχημ. fodio, ανάλω. Neutr. accus.

Λάχανα. quod è uimine connexum curui ad sedendum imponitur.

Λαχανάριον. τὸ. olusculum.

Λαχανώδη. idoneum esse esui olerum modo.

Λαχανία. ας. ἡ. locus oleribus consitus.

Λαχανίζειν. olus legere.

Λαχανισμός. οῦ. olerum collectio.

Λάχανον. ε. τὸ. olus. ἐν τῷ λαχάνω, ἢ λάχανα.

Λαχανοπώλιον. ου. τὸ. locus ubi olera uenduntur.

Λαχανοπώλης. ε. ὁ. uenditor olerum.

Λαχανώδης. ους. ὁ, ἡ. oleraceus.

Λάχνα. ας. ἡ. terra breuis, ad fodiendum facilis, & bene effossa.

Λαχεῖν. consequi, sortiri, accusare. Λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς ἀκαιρείας, actionē iniuriarum intendere. Λαχεῖν ἐνοικίου δίκην, agere locati actionem.

Λάχεσις. εως. ἡ. Lachesis parca, fors Latinè. quæ ideo uitæ præest, quoniam sorte obtingit, quemadmodum quis uiuere possit ut scribit Placiades.

Λάχη. fors.

Λαχμός. οῦ. ὁ. densitas pilorum, fors.

Λάχνη. ης. ἡ. lana, uillus, capillus. ἐν τῷ λᾶ, & χνῆς.

Λαχνίας. ου. ὁ. lanosus, uillosus, capillosus.

Λάχνος. idem.

Λαχόντα. τὸ. assequentem sorte.

Λάχος. ε. τὸ. &

Λάχος. ους. τὸ. fors.

Λάχου. quasi.

Λαψάνη. ης. ἡ. napium holeris species, lapsana, cyma syluestris, ut ait Plin.

Λάω. uolo, uis, uideo.

Λαός. ου. ὁ, ἡ. populus, ri.

Λ Β.

Λίαινα. ης. ἡ. læna.

Λιαίνομαι. leuigor.

Λιαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. delro, extenuo. Actiu. accus.

Λίβυρνον. οι. nauigia bellica, triremes.

Λιβυείς. ίδος. ἡ. serpentis exuuium, leberis. Plin. nunc senium, nunc senectutem appellat.

Λίβης. ητος. ὁ. lebes, olla, cacabus.

Λιβίτιον. ε. τὸ. peluis.

Λιγαίνω. legare.

Λιγιών. ῶνος. ὁ. legio, τέως τὸ ἀκριτόν.

Λέγω. μ. ξω. π. ξα. dico, ὁρατορικῶς loquor, pronuntio, commemoro, concionor, δημηγορῶ. Est etiam discerno, dijudico, censeo. Vnde λόγος, id est κρίσις, ratio. Itē iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demosthen. λέγε pro recita & lege. Actiu. accus.

Λιθοῦμαι. curo, uolo.

Λιλασία. ας. ἡ. præda, excursio militaris, captiuitas, pugna.

Λιλαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uehementer populor, depopulor, impetum facio in hostes, lædo. ἀπὸ τοῦ λάω, & ἄω noceo, quasi λαάτιν, λιτάω, ἀχρηστίζω. Neutr. accus. iung.

Λεία. ας. ἡ. præda, commeatus.

Λειμών. prata, loci humidi.

Λειαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. leuio, mitigo, polio, explano, pnso. Actiu. accus.

Λείβω. μ. ίψω. π. ιφα libo, stillo, fundo, rigo. Actiu. accus.

Λείβηθρον. ε. τὸ. aquæ ductus, irrigatio.

Λειγγρίω. laboro leuore, siue fluxu intestinorum.

Λειγγρία. ας. ἡ. lienteria, morbus cum intestina leuore fluunt.

Λειῶμαι. conscindo, tero.

Λήνιον. ornamentum Bacchicum, uentilabrum, canistrum.

Λῆμα. limax.

Λήμαξ. ακος. hortulus, λειμών, locus arboribus consitus.

Λειμὼν.

Λειμὰς. irriguus & pinguis locus.

Λεῖμμα. ατος. τὸ. residuum, spatium, defectus.

Λειμών. ῶνος. ὁ. pratum, floridus & iucundus locus, pinguis, & humidus. ἀφ' τῦ λείβω, λίλαμμαι. Aliquando pro mari, Hesych.

Λειμώνιον. herba, uulgus betam syluestrem uocat.

Λειμώνιος. ὁ, ὁ. pratensis.

Λείβατος. locus planus, & piscis genus.

Λειγνόδος. tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος. ὁ, ὁ. caluus, glaber.

Λεῖον. τὸ. leuor.

Λεῖος. ὁ, ὁ. planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λείσταπα. leues testæ.

Λειότης. ητος. ἡ. leuitas, leuor.

Λειοτριβοῦντες. in farinam terentes.

Λειαργῶ. polio, orno.

Λείσσι, pro λίοσι. leonibus.

Λεόφλοια. τὰ. quibus est lenis cortex.

Λεόω. contero.

Λεπάζω. residuum esse.

Λεπανδῶ. uirorũ penuria laborare.

Λεπανδία. uirorum penuria.

Λεποβοτανῶ. caret pabulo.

Λεπογνάμονες. de equis multum annosis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius nõ possunt, qui & ἀγνάμονες dicuntur Iulio Polluci. A dentibus, quos duali numero γνάμοιν uocant.

Λεπόδερμος. ὁ, ὁ. apella.

Λεποψυχῶ. animo deficere, imbecillem esse.

Λεποθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. animo deficio, λιποψυχῶ. Neut. absol.

Λεποθυμία. ας. ἡ. defectio animi.

Λεπόμερος, macilentus, minimè carnosus.

Λείπομαι. μ. λίφομαι. π. αμαι. deficio, inferior sum, ὑπολείπομαι, λείπω, redo, ὑπόλειμμαι. Est etiam superstes sum. Depon. genit.

Λεπομοσία. arbor, quæ superioribus mutilata, à radice germinat.

Λεπονάυτης. ὁ. deserẽs socios nautas.

Λεπέναιος. α. ὁ. desertor nauis.

Λεποστάσιον. ὁ. τὸ. desertio exercitus.

Λεποστάσιος. qui militiam recusat.

Λεποτακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. exercitum desero. Neut. absol.

Λεποτάκτης. ὁ, ὁ. &

Λεποταξίας. ὁ, ὁ. &

Λεποτάξιος. ὁ, ὁ. desertor acici. Λεποταξίῳ προσωλίθη, dies ei ut desertori dicta est.

Λεποψυχῶ. deficere animo, animam agere, mori.

Λεποψυχία. ας. ἡ, defectio animi, exanimatio.

Λέπω. μ. λέψω. π. ηφα. linquo. Accus. πλαμμυρος λόγε, qui nihil audiuit, ad cuius aures sermo non peruenit.

Λεπόεις. όεντος. ὁ. floridus.

Λείριον. ὁ. τὸ. flos, lilium, narcissus.

Λειρόφλοιωμος. ὁ, ὁ. mitis, mansueto aspectu.

Λειρός. ὁ, ὁ. tenuis, pallidus.

Λείρως. facilè, molestè, uehementer, perfectè, pulchrè.

Λείσιος. ὁ, ὁ. prædabilis.

Λείτωρ. ὁ. hæc sacerdos.

Λειτός. conuiciator.

Λειτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ministro, publicum munus obeo. Neutr. datiuo.

Λειτουργία. ας. ἡ. ministerium, officium, munus quoduis publicum. λειτουργίας λειτουργῶ, munera obire.

Λειτουργός. ὁ, ὁ. publicus operator, seu minister.

Λείφαιμῶ. sanguinem illinere.

Λειχήν. ῆνος. ὁ. lichen, impetigo, cuius asperitas, muscosa herba roscidis pè

tris innascens.

Λάχω. μ. λάξω. π. αχα. lingo, μύξω. Aelius. accusf.

Λαψανρία. uirorum defectus.

Λάψανον. ου. τὸ. reliquum, reliqua, περίσσωμα, ἐκκάλαμμα. τὰ λάψανα uitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

Λαψυδρία. ας. ἡ. defectus aquæ.

Λαῦ. lauigo, διαχέω.

Λαῦδης. ους. ὁ, ἡ. planus, lauis.

Λάωμα. ατος. τὸ. lomentũ. proprie quod est tritum significat.

Λάωσις. εως. ἡ. euacuatio, resolutio.

Λεκάνη. ης. ἡ. peluis. παρὰ τὸ λεῖν ἐπιπαλῶν, καὶ τὸ χαίνω.

Λεκάνιον. ου. τὸ. diminutiuũ, parua peluis, patella, delicatior bolus.

Λεκανίς. ίδος. ἡ. λεκάνη.

Λέκιθος. luteum oui, pisum.

Λεκίς. patina, paropsis, chlæna.

Λεκτικός. ἡ. ὁ. eloquens.

Λέκτον. Idæa promontorium.

Λεκτός. selectus, ἀριστός, σκμνός.

Λέκτρον. ου. τὸ. lectus, thalamus. λέγω ἢ κοιμῶμαι.

Λέκυθος. ου. ὁ. putamẽ, & flauũ oui, pisa.

Λεκυθοπώλης. ου. ὁ. uenditor leguminum.

Λεκυθόπωλις. ιδος. ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum.

Λελάχω. sortitus fuero.

Λελυθότως. sensim, latenter.

Λελημμένος. captus, cogitans, ἴσ τινι τὸ λῆμμα ἔχων.

Λελίκως. ὁ. lippiens.

Λελίζω. uerto, quatio. Aelium accusatiuo iungitur.

Λελυμένος. ου. ὁ. calidus, incitatus, cupiens.

Λέλογχα. sortitus sum. ἀ λαγχάνω, uel potius λήχω. & λελογχέα, puerpera facta.

Λελογχωμένος. ου. ferratus, hastatus.

Λέλογχα. sortitus sum. παρὰ τὸ λήχω ὁ κληρῶ.

Λελυθρόμενος. eruentatus.

Λελυκαμένος. à lupo deuoratus.

Λελουμένος. lotus.

Λέμβος. ου. ὁ. lembus, paruum nauigium. Οἱ λέμβαρχοι, in lembo nauigantes.

Λεμβύδης. ους. ὁ, ἡ. speciem lembi præbens.

Λέμμα. τὸ. cortex, uagina.

Λέμφος. uanus, stultus, ἀνόητος. Item mucosus, coryza morbus.

Λεξικόν. ῑ. τὸ. uocabularium, dictionarius.

Λέξις. εως. ἡ. dictio.

Λεξοῦσι, Dorice. dicent.

Λεοκόριον. sacellum.

Λεοντίν, &

Λεοντέᾶς. ᾶ. ὁ. pellis leonis.

Λεοντόκομος. cui negotium datum est curandi leonis.

Λεοπαρδόμιγες. canes è leonum & canum coitu prognati.

Λεοντοπόδιον. mineruium, siue palladium herba.

Λεοντοφόνον. animal quoddã in Syria.

Λεοντόδης. ους. ὁ, ἡ. leoninus.

Λέπαδνα. τὰ. coria lata circa pectus equorum, capistra, collaria.

Λέπαργος. ου. ὁ. taurus albi pili.

Λέπας. τὸ. promontorium, ἀπὸ τοῦ λέπτειν.

Λεπάς. άδος. ἡ. genus ostrei uel piscis. Aristophanis interpres memorat ostrei genus esse quòd petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat.

Λεπαστή. ῆς. poculi genus maioris alias quando, calix, dolium.

Λέπαστρον. piscatorium nas.

Λεπίζω. λέπω, percutio.

Λεπίδιον. τὸ. herba lepidion, κνήστιον.

Λιπαροίδης. futuræ in caluaria.

Λιπιδωτός. ὴ. ὸ. squamatus, squamis consutus.

Λιπίσω. μ. ίσω. σ. σω. decortico, detrabo pellem. Neutr. accus.

Λιπός. ἰδος. ἡ. lama, squama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.

Λίπυρμα. ἄτος. τὸ. cortex, siliqua.

Λίπυρος. ρον. τὸ. idem.

Λιπυρός. mendax.

Λίπρα. ας. ἡ. lepra, elephantiasis. Varium enim cutis colorem sicut in elephante facit, partim album, partim nigriorem.

Λιπρός. ά. όν. aspera, alta, alba.

Λιπρικά. τὰ. medicamenta leprarum.

Λιπριῶ. scaber sum. Dioscor. lib. 1. λιπριῶντας ὄνυχας dixit.

Λιπρός. οῦ. ὁ. leprosus. ἀπὸ τῆς λέπρας, τῆ ἐκφύσει.

Λιπρόομαι. μ. ὧμαι. σ. ωσμαι. lepram patior.

Λιπρώδης. scaber.

Λισθάνομαι. tenuis, gracilis.

Λισθήρης. ρ. ὸ. sterilis, non pinguis, rara & exolura terra.

Λισθηρία. τὸ. sterilitas.

Λισθογλύμμων. ονος. ὁ, ἡ. subtilis, acer.

Λισθόδυμος. οἱ. quibus genitalis glandem cooperiens cutis desit, siue quibus cutis tenuissima.

Λισθόεις. εσσα. ν. neruosus.

Λισθοκάρυα. auellanæ.

Λισθοκάρυος. habens ramos tenues.

Λισθοκατάφρακτος. ον. ὁ. minutatim concisus.

Λισθολογία, τὸ μαλθακόν, uocat Aristophanes philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes.

Λισθολογίαι. subtilia nugamenta. ἀπὸ τοῦ λίσθος & λόγος, nugæ.

Λισθολογῶ. de rebus tenuibus disceptare, & friuola tractare, minuta & subtilia disputare. Bud. Com.

Λισθολογήματα, &

Λισθολογίαι. subtiles de minimis rebus disputationes.

Λισθομυρία. ας. ἡ. exilitas.

Λισθόμητις. prudēs consiliū, calliditas.

Λισθόμιτος. subtiliter textum.

Λισθόν. τὸ. bucca.

Λισθοποιῶ. extenuo.

Λισθός. ἡ. ὸ. tenuis, minutus, subtilis, macer. ἢ κατὰ μικρά, frustulatim.

Λισθοσκελής. crura gracilia habentes.

Λισθοφυλλίς. ίδος. ὁ, ἡ. habens tenues incisuras.

Λισθότριχα. τὰ. quæ sint tenuiori pilo.

Λισθοτριχόκτενος. pili tenuioris.

Λισθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. sculpo, in sculptura, & celatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri, & distinguere, ἀπὸ τοῦ μὴ λισθουργῶς ἐπὶ ἀσφαλὲς. Neut. absol. Bud. Com.

Λισθουργία. opus tessellarium & uermiculatum, & opus intestinum elegantis artificij. Bud. ibidem.

Λισθοῦργος. huiusmodi artifex.

Λισθόφωνος. gracilem & tenuē uocem habens.

Λισθόχειλος. cui labrum tenue.

Λισθωτικός. ή. ὸ. extenuatiuus.

Λίσθων. anima, mors, fatum, Pluto, Proserpina. διὰ τὸ λισθοῦν τὰ σώματα τῶν ἀποθνήσκοντων.

Λισθῶ. μ. ώσω. π. ηκα. attenuo, comminuo, ἰχνεύω. Aeliu. accus.

Λισθωμός. imminutio, & cum aliquid de phalangis numero demitur.

Λισθώνια. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice.

Λίστρον. ου. τὸ. testa, oui, aut mali punici cortex.

Λιστρός, ή, όν. testaceus.

Λέπω. μ. λέψω. π. τρέχω. decortico.

Λέρνα. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorũ ac Mycenæorum agro cõmunis, quem igni Hercules expurgauit.

Λεσβιάς. scortum, παλλάκη.

Λεσβιάζομαι, &

Λεσβίζω. polluere, conspurcare. Sumptum à moribus Lesbiorum. Eras. Chil.

Λέσχη. magna, aquatica.

Λεχαῖος. interpres, congerro.

Λέχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nuga, conuentus, locus communis, extraria fabrica.

Λεχλωΐα. contumelia, calumnia.

Λεχλωΐτης. ὁ. calumniator.

Λεωγάλεος. ὁ. pernicioſus, triſtis, anxius, grauis, difficilis, humidus.

Λεπαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. de albo. λευκὸν ποιῶ ἢ φήνω, caneſco. Accuſ.

Λεπάδνη. ὁ. canus, ut albus flos.

Λεπαχία. ας. ἡ. gula, uerticulus. Item Lucania regio, dicta ſic quòd albicet.

Λεπαχίζω. ex imo gutture.

Λεπανοὶ. Lucani populi.

Λεπαρόδιον. alba ardeola.

Λεπασμός. ὁ. candor.

Λεπάσπις. argyraſpis, albo ſcuto utens.

Λεύκη. ης. ἡ. populus arbor, & morbi, ſiue ſcabiei genus, apud Herodot.

Λευκή. ῆς. ἡ. alba.

Λευκηπατίας. ὁ. formidoloſus.

Λεύκιος. ὁ. populeus.

Λευκίτης. albus.

Λευκογραφίας. qui depingit albo colore.

Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli: Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campum quendam albicantem curreret, in furorem inciderit, adeò ut

ſe in mare iniiceret.

Λευκόϊον. ὁ. alba uiola.

Λευκοπάρηος. ὁ. ἡ. qui albis genis eſt.

Λευκοπάρηρος. ὁ. ἡ. candidis ueſtibus indutus. Vnde extat prouerb. ἰῆτρον λευκοπάρηρόν θε, λάθε ἔνδον ἐοικότα ῥυπῶντα, in eum qui ueſtibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animo uero lucu diſſluat. Cæl. lib. 9. cap. 7.

Λευκόπυγος. ον. ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quaſi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Huic opponitur μελαμπυγίς, uirilis.

Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus equis albis uehatur.

Λευκόρροον. ὁ. alba roſa.

Λευκός. ἡ. albus. Eſt & auis nomen ex ardeolarum genere.

Λευκότης. ητος. ἡ. albedo.

Λευκόχροια. candicantia.

Λευκοῦσθαι. actiuè accipitur, de quo Bud. Com.

Λευκόφαιος. ὁ. fuſcus, id eſt color mixtus ex albo & nigro.

Λευκόχρως. ὁ. albus corpore.

Λευκώλενος. ὁ. ἡ. habens albas ulnas. Epitheton Iunonis, propter aëris perſpicuitatem.

Λεύκωμα. ατος. τὸ. albugo, album oui. Accipitur etiam pro λευκογράφῳ γραμματείῳ, id eſt tabula albo colore inducta, ſicut album Latinè. Bud. Com.

Λεύκωμος, &

Λεύκωσις. idem.

Λευκωπίς. ὁ. ἡ. albus aſpectu.

Λευκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos albos.

Λευκωσία. ima Sirenum.

Λεπτός. ἡ. ὁ. latus, planus, tenuis, perfectus, cauus, humilis.

Λέσσω. uideo, aſpicio.

Λευκὸ

Λιτός. ὁ. dignus qui lapidetur.
Λιτός. ὁ. ἡ. lapidatus.
Λιχαμονέω. μ. ήσω. attic. albis induor. Neut. absol.
Λιχαμονῶ. niueis induta uestibus.
Λιχάμων. ονος. ὁ. albis indutus, albatus, ut apud Horat. Ille repotia, natales, alios ue dierum Festos albatus celebret. Bud. in Annot.
Λιχλωάω. nugari.
Λιχνοπατίας. ου. ὁ. timidus, quòd metu cruditatibus hepar albescere credatur.
Λίω. μ. ώσω. attic. ιξω. lapido, uideo. Accus.
Λιχάνω. lectum, hoc est concubitum appetere.
Λιχηνοῖος. ου. ὁ. uel λιχηνίης. herbosus.
Λίχμα. μ. ίξομαι. attic. ιγμαι. cubo. Depon. absol.
Λίχος. ους. τὸ. lectus, coniugium, uxor, conuictus.
Λίχριος. ου. ὁ. obliquus.
Λίχρω. ex obliquo.
Λιχώ. όος. ἡ. puerpera.
Λιχῶν. fruticosum, herbosum.
Λίχω. μ. ίξω. attic. λίνιχα. facio dormire. Neutr.
Λιχώιος. ου. ὁ. puerperio conducens.
Λιωβάτος. ία. ον.
Λιώλης. perditus.
Λίων. οντος. ὁ. leo. παρὰ τὸ λάω τὸ βλίπω, ὀξυβλήτως ζῶον τὸ ἰσχυρόν.
Λιωτιδόν. terribiliter, leonis instar.
Λιωτρία. planum saxum.
Λιωτός. οῦ. ὁ. Promethei epitheton apud Aeschylum, παντολμος, qui pro populo moritur, qui populo operis occasionem subministrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.
Λιός. ά. ὁ. Atticè populus, turba.
Λίος, uel λιῶς, aphaeresi pro τελίως. absolute, perfectè.

Λιωφόρος. ου. ὁ. λαοφόρος.

Λ Η

Λῆ. uult.
Ληάζω. λίαν σπεύδω.
Ληβόλος, pro λιθοβόλος. lapidibus iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήβω. λαμβάνω, sed est obsoletum.
Λήγω. quiesco, desino, cesso.
Λῃδάριον, ᾠ
Λήδιον. tunicula uilis, æstiua.
Λῃδῶν. fessum esse.
Λήθαιος. obliuiosus, uel obliuionem inducens.
Λῃθάνω. obliuiscifacio.
Λῃθαργικός. ἡ. ὁ. ueternosus.
Λήθαργος. ου. ὁ. morbus est, quem Latini torporem appellant, inexpugnabilis pene somni necessitas, ut scribit Celsus. lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc est ab obliuione. Nam eo morbo accidit obliuio omnium rerum: à pituita posteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus est memoria.
Λῃθεδανόν. obliuionem pariens.
Λῃθηδών. όνος. ἡ. obliuio.
Λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Λῃθόπη. ης. ἡ. obliuio.
Λήθω. μ. ήσω. attic. ιγμαι. lateo. Neutrum, accus.
Λῃϊάπορα. iniiciens uiris mulierũ amorem. ἀπὸ τῆς λῃϊάδος τοὺς ἄνδρας.
Λῃΐας. ἡ. bello capta.
Λῃϊβότωρ. ωρος. ἡ. segetem pascens.
Λῃϊβότωρος. ου. ὁ. segetes depascens.
Λῃϊβοτίς. aper.
Λῃϊδάριον. λῃδάριον.
Λῃΐδιον. λήδιον.
Λῃΐζομαι. μ. ίσομαι. attic. ισμαι. prædor, uastosegetes, possideo.
Λῃΐον. ου. τὸ. seges, fruges, campus segetum.

Λῆρος.ε. mutilus, utilis.

Λεία.ίδος.ἡ.præda, possessio ex præda.

Λῃστήρ.ῆρος.ὁ. latro.

Λῃστὸν. bello captus, cum prædis abactus.

Λίβυς.υδος.ἡ. Epitheton Mineruæ, quia prædæ præest.

Λίτεος.ε.ὁ.populus.

Λιτᾶν, ϖ λιτᾶν. clamare, plaudere, percutere, latrare.

Λιτυβίζω.pusilla uoce utor.

Λιτύδιον.ε.τὸ. parua lecythus.

Λιτυτισμός.cantillatio, frigillatio.

Λιτυτικὸς.ἡ ὁ.qui exilẽ habet uocem.

Λίτυθος.ε.ὁ. uas olearium, ϖ in quo unguenta recõduntur, quod ϖ Latinè lecythus dicitur, penul.corr. Cicero uidetur li.1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem λιτύθους appellasse, alludens fortè ad illud Aristophan.λιτύθιον ἀτέκνιον.

Λιτυΐζω.altius clamare ac strepitum edere.

Λῖμα.ατος.τὸ. superbia, dogma, consilium, constantia, fiducia, ϖ robur animi.

Λιμαίνω. sum excelso ϖ sublimi animo ϖ intrepido, superbio.

Λιμαίνας.ε.ὁ. arrogans, superbus.

Λιμάντια.τὰ. sententiæ, consilia.

Λιμάω. lippio, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neut.absol.

Λίμη.ης. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo nascitur. ϖαρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ἢ τὸ μά.

Λῖμμα.ατος.τὸ. quæstus, lucrum, captura, captio, spatium, uagina.

Λιμμάτιον.idem.

Λιμνίσκιον. corymbus.

Λῖμνος.insula Thraciæ propinqua.

Λῖμος.animus.

Λιμῶττων. Lenæus, cognomẽ Bacchi, ϖ λήνιον festũ eius. Vnde λιμῶττα

μῶν Ianuarium dici ait Ioannes Grãmaticus, quòd Dionysio Lenæo à torcularibus dicto festiuitas eo mense ageretur.

Λίνη.ιδος.ἡ.mulier Bacchas.

Λινοβάτης.ε.ὁ.uinitor.

Λινὸς.ε.ὁ.torcular. ϖαρὰ τὸ λαίνω τὸ πλύνω.

Λιξιαρχικὸν.liber erat, in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelæ suæ facti erant. διὰ τὸ τὸν τότε ϖαῖδα ἤδη ἔχειν.

Λιπυρήτης.ου.ὁ. lexipyretus potius ϖ lexipyrata, medicinæ quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.

Λῖξις.εως.ἡ. quies, desinentia, fors.

Λιπᾶσθαι. smendum est, explicandum, aggrediendum.

Λιπὰς.capiens.

Λιπὸς.captus.

Λιρίω. μ.ίσω.π. φα. nugor. proprie nefariè loquor ex ebrietate, φωνὴν autem nimium ϖ stulte loquor. Λιρὸν ἔχειν, Attice pro nugaris. Neutr. accus.

Λῖρος.ε.ὁ. nugæ, trichæ, stultus, nugator, mendax. Eras. Chil.

Λιρώδης.nugatorium.

Λιρῳδὸς.ου.ὁ,ἡ.nugator.

Λιρῳδία.fabula.

Λῖς.ιδος, ut ὁ λῆς, si uis, Aristoph.

Λῖσις.uoluntas, electio.

Λίσσομαι.obliuiscor.

Λιστὴς.ῆ.ὁ. ϖ λῃστὴς.sicariorũ siue latronum princeps.

Λιστεία.ας.ἡ. latrocinium.

Λιστεύω.μ.εύσω.π.υκα. latrocinor, populor, latrocinio despolio. Neut.abs.

Λιστὴς.ῆ.ὁ.latro, prædo, sicarius.

Λιστικὸν.ε.τὸ. manus piratarum, latrocinium.

Λῖτη.της.ἡ.obliuio.

Λιτὸς.ῆ.ὁ.prædabilis.

Λῃστικῶς. prædatiue, furtiue.
Λῃστρίς. ίδος. ἡ. prædatrix.
Λήταρα. ὰ. sacerdos.
Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.
Λητόϊ. publicum.
Λητουργῶ. obire munus publicum.
Λητώ. οῦς. ἡ. Latona. ἀπὸ τοῦ λαθεῖν γὰρ λαθοῦσα ἔτεκε.
Λήγω. μ. ήξω. ω. ηχα. desino. Neutr. geniti. ut ἔληγεν τῆ θυμῷ, stomachari desijt.
Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Λ ι.

Λιάζω. μ. άσω. ω. αχα. separo, fugio, declino. Actiu. accuſ.
Λίαν. nimis, ualde. Differt à λέαν.
Λίαν ὑπερβατῶς. supra modum.
Λιαρός. ᾶ. ὸ. calidus, suauis, flexibilis.
Λιβάδιον. herboſus locus.
Λιβάζω. ſtillo, defluo, perdo, βίω.
Λιβανιαῖος. ᾶ. ὸν. thureus.
Λίβανος. ου. ὸ. thus, aróor thuris, Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός.
Λιβανώδης. ους. ὸ, ἡ. odoratus.
Λιβανωτίς. ἰδος. ἡ. thurea, roſmarinus.
Λιβανωτός. ῦ. ὸ. ὁ τῆ λιβάνῳ καπνός.
Λιβανοφόρος. ου. ὸ. thurifer.
Λιβάς. άδος. ἡ. ſtillatio, gutta, fons, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus.
Λιβδύω. ſeparare.
Λίβος. gutta, lacryma.
Λιβρός. ᾶ. ὸ. obſcurus, caliginoſus, humectus.
Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra ſepulchro impoſita.
Λίβυες. ſerpentes quidam.
Λιβύηθεν. ex Libya.
Λιβυκός. Libycus.
Λιβυρνίδες. αἱ. naues liburnæ, piraticæ, & uelociſſimæ, roſtris æreis.
Λίβυς. υος. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis.
Λίβυσσα. ης. ἡ. Libyſſa.

Λίγα. ſtridule, tenuiter, ſuauiter.
Λιγαίνω. μ. ανῶ. ſtrideo, delectio, canto, flagello, prædico.
Λίγγω. μ. ίγξω. ω. ιγχα. ſtrideo, reſono. Neutr.
Λίγδα. cos, lixiuium.
Λιγδάω. ſonum reddo feriendo ſuperficiem.
Λίγδην. in ſuperficie, ſtrictim.
Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer.
Λιγνός. ὸν. ὸ. fumus, fumi emiſsio, & extinctio luminis.
Λιγνώδης. fuliginoſus.
Λίγξι. ſonuit.
Λίγυς. ὸ. ſtridulus.
Λιγύμηθος. Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.
Λιγυείω. canto.
Λιγύριον. τὸ. ligurius lapis.
Λιγυρός. ᾶ. ὸ. ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.
Λιγυρῶς. ſuauiter, concinnè.
Λίγυς. υος. ὸ. Lygur.
Λιγύς. ύος. ὸ. ſtridulus, canorus in loquendo, facũdus, ἰδὼς, λιγυρὸς, ὀξὺς, ταχύς.
Λιγύφθογγος. ὸ, ἡ. &
Λιγύφωνος. canorus, habens uocem ſtridulam.
Λιάω. capio.
Λίζω. ludo, ſtillo, βίσω.
Λιθάζω. μ. άσω. π. αχα. lapido. Accuſ.
Λιθακός. ᾶ. ὸ. lapidoſus.
Λίθαξ, & λιθάριον. lapillus.
Λιθάργυρος. ſpuma argenti.
Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.
Λιθεία. ſum ptuoſitas.
Λιθᾶσθαι. lapideſcere.
Λιθίασις. ιος. ἡ. morbus calcularis. Sic etiã uocatur cũ in palpebris gignuntur albicantia quædã & aſpera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίζειν. lapidis qualitatẽ potius quàm gemmæ referre. Plin. lib. 7. cap. 37.

Λίθινος. ν. ὁ. lapideus.

Λιθίς. ίδος. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. σ. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accus.

Λιθόβολος. ν. ὁ. iaciens lapides.

Λιθογλύφος. ν. ὁ. sculptor lapidarius.

Λιθοδόμος. ν. ὁ. architectus, faber lapicarius.

Λιθοκλάω lapide frango.

Λιθοκάρδιος. α. ὁ. qui est saxeo corde.

Λιθοκόλλητος. ὁ. gemmis uel lapillis distinctus ac picturatus.

Λιθολάκων. ν. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολογέω. μ. ησω. ν. ηκα. lapido. Accu.

Λιθολόγημα. ατος. τὸ. strues lapidum, ædificium.

Λιθολόγος. lapides colligẽs, ædificator.

Λιθομάντεια. qui ad populum concionabantur, ἀπὸ τῶν λίθων ὁμιλούντων.

Λιθοξοϊκὸν ὑπογαλκῶν. τὸ. bipennis, instrumentum scalpendorum lapidum.

Λιθοξόος. ν. ὁ. lapicida, κατάτμησις λίθου, λιθουργός.

Λίθος. ν. ὁ, uel ἡ. lapis, gemma.

Λιθόστρωτος. ν. ὁ, ἡ. lapidibus stratus. ἀπὸ λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapicidina. Est etiam carceris & custodiæ nomẽ apud Syracusanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξόος.

Λιθότμητος. incisus à lapide.

Λιθουργικά. ars lapides excolentium et laborantium & ad operũ ornamenta

Λιθόστρωτον. τὸ πᾶσαν ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουργοί. uectii genus.

Λιθουργέω. in lapidem uertere.

Λιθουργικά. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædũt pertinere uidetur.

Λιθουργός. ν. λιθοξόος, lapidarius. Et λιθουργὸν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθοῦσθαι. in lapidem indurescere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω. lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapideſco, lapidem genero. Neut. absol.

Λιθώδης. ους. ὁ, ἡ. lapidosus.

Λίκνιξ. tinnitus aurium, mirmitio.

Λίκνιον. uas testaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. π. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento separo, ἀλοῶ, tritauro, comminuo, lingo.

Λικμητήρ. ῆρος. ὁ. uentilator.

Λικμητικὸς. ἰδος. ἡ. uentilabrum.

Λικμητικὸν. idem.

Λικμητὸς. ὁ. λικμητήρ, διασκορπιστὴς.

Λικμίζω. uentilo, ἀλοῶ.

Λίκμος. ν. ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικνοφόρος. uannum ferens, ministrifer, ut olim ad sacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ sortis, unde etiam dictum est de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης. Bacchi epitheton.

Λικνώδης. sordidus.

Λίκνον. ν. τὸ. cuna, uannus.

Λικνοφόρος, pro λικμοφόρος apud Demosthen.

Λικροί. οἱ. rami cornuum ceruorum.

Λικρυφῆς, uel λικριφὶς. obliquè.

Λίκτος. ν. qui glomerari potest.

Λιλαίομαι. cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον. ν. τὸ. Lilybæum.

Λιλῶ. inuideo, cupio festino.

Λιμαγχόω. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονῶν. idẽ, quasi dicas anguina media suffocare. Bud. Com.

Λιμαλέος

Λιμαχώδης. humidus, herbidus.
Λίμβος. ὁ. uel λιμβός. gulosus, insatiabilis.
Λιμβός. οῦ. ὁ. nox, caligo.
Λιμενάρχαι. οἱ. qui locis maritimis præsunt, unde traiectus est ad exteras nationes, λιμενοφύλακες, id est portus custodes, Aristot. Bud. in Annot.
Λιμεναρχία. munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.
Λιμήν. ένος. ὁ. portus, littus, sinus maris.
Λίμνα. ης. ἡ. stagnum, mare, Oceanus.
Λιμνάζω. μ. άσω. σ. αχα. stagnum facio, stagno. Neutr. absol.
Λιμναῖος. ᾱ. ὁ. lacustris.
Λιμναίδες. αἱ. deæ aquarum.
Λίμνη. palus, stagnum. παρὰ τὸ λίαν κοὶ πίλνημι μέγαν.
Λιμνῖτις. ίδος. ἡ. stagnea.
Λιμνοβάλανος. lacus aut stagnea maris.
Λιμνόστρια. ostreæ.
Λιμνουργός. ὁ. lacunas purgans.
Λιμνοῦσθαι. in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare. Bud. Com.
Λιμνῶδες. τὸ. restagnatio.
Λιμοδωκεῖαι. οἱ. qui fame urgẽte aliquò demigrant. à Dorensibus quũ Peloponneso fugerant annonæ inopia, sumpta uox est. Eras. Chil.
Λιμοδωρίω. fame compulsus aliquò de migro.
Λιμοκτονῶ. μ. ήσω. σ. κτα. fame neco. Aeliu. accus.
Λιμοκτονία. huiusce modi inedia à medico imperata.
Λιμός. ᾶ. ὁ, Attice. uel ῆ, Dorice. fames.
Λιμόψυρος. morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. Nam cum mali succi cibarijs propter inopiam utendum est, scabies & uaria cutis ulcera proueniunt.
Λιμπάνω. relinquo. Aeliu. accus.
Λιμφάσσω. decipere.
Λιμφός. sycophanta, parcus.
Λιμώττω. μ. ξω. τ. χα. famesco, esurio. Neutr. absol.
Λῖν. leonem.
Λινᾶος. ᾶ. ὁ. ex lino factus.
Λινάριον. τὸ. filum, funiculus.
Λίνεος, λινοῦς. lineus.
Λινίσκος. funiculus.
Λινόδεσμος. ᾶ. ὁ. uinculum lineum.
Λινόζωστις. ἡ. Mercurialis herba.
Λινοθώραξ. κος. ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Homer. Iliad. β. de Aiace, ὁλίγος δ' ἔλω λινοθώραξ.
Λινοκαλαμίς. linum agreste.
Λίνον. ᾶ. τὸ. linum, uinculum, rete, chorda, filum, lana.
Λίνοος. ὁ. λίνεος.
Λινόπλυς. ὁ. qui est à retibus, quì retia custodit, et aues incidẽtes obseruat.
Λῖνος. ᾶ. ὁ. linus cantilenæ genus, prosprium rusticorum. Item fumis.
Λινόσπερμον. lini semen.
Λινόω. intermitto.
Λίξ. latus, obliquus, lapis.
Λίπα pro λιπαρὲν. pingue, oleum. Indeclinabile poëtis.
Λιπαίνω. μ. ανῶ. π. να. impinguo. Accus.
Λιπάρα. insulæ nomen.
Λιπαρά. lenia emplastra.
Λιπαρῶ. μ. ήσω. σ. κα. obsecro, obtestor, oro supplico, adulor, promptus sum. Accus.
Λιπαρῶς. affatim.
Λιπαρής. ές. ὁ, ή. magnus, accuratus, diligens, supplex.
Λιπαρεία. ας. ἡ. assiduitas.
Λιπαροκρήδεμνος. ᾶ. ὁ, ή. habens pulchras uittas in capite.
Λιπαρός. ᾶ. ὁ. pinguis, cui contrarium νιπρός. Item maturus, formosus, plenus.
Λιπαρόχωρ. pinguem terram habens.
Λιπαρῶς. abundanter.
Λιπασμός. ᾶ. ὁ. inunctio.

Λιπαλίφ, apocopa pro λιπαρῷ λιπαίνῳ. pingui oleo.

Λιπαρύτης. ιος. ὁ. egena, inops, ut quæ ὑγιείας, hoc est, uirgultis quoque careat, aut abiectior sit. Masculi. λιπαρὸς ὑπνος.

Λιπήμυρος. qui statuto die non præsto fuit.

Λιπόβιος. mortui.

Λιπαγνάμων. λιποναύμων.

Λιποψυχούσας. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόζυγος. solitarius.

Λιπόναυς. nauis desertor.

Λίπος. ους. τὸ. pinguedo.

Λιποσάρκης. ους. ὁ, ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ου. ὁ. ☞

Λιποτάκτος. υ. desertor acies, trãsfuga.

Λίσσω. cupio, amplector.

Λιπαίνω. suauis, odoratus, splendidus.

Λίσσος. flos, narcissus proprie Atticis.

Λιρός. οῦ. ὁ. ☞

Λιρόφθαλμος. impudens, θρασύς.

Λὶς. λίος. ὁ. leo.

Λῖς, λινός. pannus lineus subtilis.

Λισάομαι. supplico.

Λίσσος. ὁ. attritus ☞ usu depolitus diminutusq. Sic etiam dicitur, cui nates sunt graciles ac tumore prorsus uacant: cuiusmodi sunt aues. Λισσὰς γαλοι λίσσαι dicuntur, qui in medio pertusi sunt: ☞ γλῶσσα λίσσα eadem ratione, ἀκινδύνευτος, ἀβλαβής. Hinc etiam

Λισσάνορες à comicis appellãtur Athenienses, qu'd cum magna ex parte nautici essent, ob sedendi assiduitatem depyges reddebantur.

Λίσσομαι. supplico.

Λισσός. leuis, planus, asper, aluus, accliuis, præruptus, passer.

Λίσσω. λίσσομαι.

Λιτός. ἡ. ὁ. supplicabilis.

Λισφάω, ☞

Λισφῶ. purgo, fodio, polio, explano. Neutr. accus.

Λίστρος. υ. ὁ. uentilabrum.

Λιστρωτός. lapidibus stratus, planus.

Λισφοὶ. οἱ. coxendices.

Λισφόω. minuo, attenuo.

Λίσχνος. ἡ. ὁ. parcus.

Λιτάλομαι. adhortor, saluto, uoco, supplico.

Λιτανάα. ας. ἡ. supplicatio, litania.

Λιτανάω. μ. ήσω. ν. ησα. rogo, uota accipio, ☞ dona lito. Actiu. accus.

Λιταργίζω. curro, festino, salto.

Λιταργισμός. saltatio.

Λίταργος. uelox.

Λιτή. ῆς. ἡ. supplicatio, ☞ Macedoniæ urbs.

Λιτί. τῆ. subtili, stragulo.

Λιτίρας. ου. ὁ. cantionis genus apud Phrygios. proprium fossorũ ☞ agricolarum.

Λιτὶς. ἡ. squama æris.

Λιτοβίως. tenuiter nutritus.

Λιτοδίαιτος. ν. tenuitas uictus.

Λίτομαι. λίσσομαι.

Λίτος. υ. ν. pannus, operimentũ tenue.

Λιτός. ἡ. ὁ. simplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, paruus, tenuis, ut κατὰ δῆμον.

Λιτότης. ητος. ἡ. simplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas. Cicero Epist. lib. 7. Lex sumptuaria quæ uidetur κατότητα attulisse. (re.

Λιτυγῶν. ὁ ἐκκὰ λίγων, Didymo auctore

Λιτυγοὶ δημοσίων. ministri publici.

Λιτύπτος. improbus.

Λίτρα. ας. ἡ. libra, obolus, numismatis genus apud Siculos.

Λιτρὶς. urna.

Λίτρον, Attice pro νίτρον. ν. ☞. nitrum. Aristophan.

Λίττω. cupio.

Digitized by Google

Λιφωτῶ sanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio, palleſco.

Λιχάζω. νίζω.

Λιχανός. ὁ. ἡ. digitus medius, index. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item ſi pollicem explices & indicem, λίχας nominatur menſus is, ἀπόστημα.

Λιχήν aut λιχήν. morbus, qui quòd à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dicitur. Deinde à ſimilitudine cutis, elephantiaſis.

Λιχμάζω. μ. άσω. τ. αικα. &

Λιχμάω, &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. τ. κμαι. lambo, ligurio. Aelian. accuſ.

Λιχμήρις. ιδος. exerens linguam.

Λιχνεία. ας. ἡ. guloſitas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. glutio, λιμβάνομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neutr. accu.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accenſio.

Λιχνός. ἡ. ὁ. guloſus, auidus.

Λιχνῶς. obliquè.

Λίψ. βός. uentus aduerſus uulturnum flans, qui Latinè africus dicitur. Gell. lib. 2. ca. 22.

Λ ο.

Λόβιον. pars gibba hepatis.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τῦ λαμβάνειν. Eam enim prehendimus cũ admonemur. Dicitur etiam eodem nomine pars auris ſuperior: & ſumma omnia λοβοὶ poſſunt dici, ut in iecore λοβοὶ, partes inferiores aut ſuperiores. Dicitur item ciceris aut fabæ uas. Item ſiliqua interdum, & fibræ uictimarum.

Λογάδες. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi ſignificantur λαπὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Λογάδιν, aduerb. electè, collectim.

Λογάεια. τὰ. ſermocinationes.

Λογάζω μ. άσω. tardo, moror, intuideo.

Λογάσιος. λογᾶνις.

Λογάω. tingo.

Λόγγη. ης. ἡ. τάφος.

Λογγῶνες. ſaxa in portu, quibus nauis alligantur.

Λογεῖον. ου. τὸ. locus ubi cõueniunt conſulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ.

Λογίμυθος. ſophiſtæ epitheton.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. ca. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Nouum apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſiue legendo dictum. Apparet enim metaphoram ſumpſiſſe à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur: unde & legumina.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιεύς. νος. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι μ. ίσομαι. τ. ισμαι. computo, conſydero, exiſtimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀναιρῶ, ἀναπίθημι, ψηφίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικὸς. κῆ. ὸν. rationalis, rationi obtemperans.

Λογίμη πόλις. inſignis urbs.

Λόγιον. ου. τὸ. oraculum, deorum reſponſum, uaticinium, rumor, φυτεύμα, reſponſum ſoluta oratione, ſed χρησμὸς, carmine, λογεῖον.

Λόγιος. ου. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaque patria inſtituta interpretari & eloqui poterat, hoc eſt, hiſtoriæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. λόγιος Mercurius, quaſi ſtudiorum & literarũ eloquentiæ præſes. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes peritiſſimi.

Λογιότης. τητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ὁ. consyderatio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινός, sensus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, secum rem æstimare, secum ratiocinari, sese respicere.

Λογιστέω, enumero, expendo, σκέπτομαι.

Λογιστήριον. ν. τὸ, locus in quo exercitus recensetur, & stipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. οῦ. ὁ. computator, curator, æstimator, expensor. λογιστὴν etiam erãt magistratus Athenis.

Λογιστικὴ. ῆς. ἡ. ars supputandi quæ calculatoria dicitur.

Λογιστικόν. ῆ. τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιστικός. ἡ. ὁ. computatorius, supputandi calculandiq; peritus.

Λογογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. libros condo, scribo historiam uel orationes forenses, uel uitam alicuius. Neutr. absol. uel accus.

Λογογράφος. est orator, & qui oratione prosa scribit.

Λογοδαίδαλος. ου. ὁ. sophista, uerborũ inanis funditor, qui uenustatem uerborum, non sensuũ acumen insectatur. Eras. Chil.

Λογόδειπνον. ν. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοδιάρροια. uitium dicitur in poëmate quãdo nihil in se doctrinæ solidæ habet aut cultus splendoris ue, sed nugax est et futile. Nam λόγοι prodictis ridiculis contemnendisq; interdum capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer lateris & disciplinis incumbo.

Λογομαχέω. pugnare uerbis, cõtendere

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborum uelitatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. υ. ηκα. historiam seu fabulas scribo. Neutr. absol.

Λογοποίημα. ατ. ὁ. male dictum, maledilocquium temerarium.

Λογοποιός. ὁ. ὁ. historicus author, fabularum scriptor.

Λόγος. ὁ. ὁ. multiplicis est significationis. Aliquãdo enim est sermo, oratio, ut λόγον διδόναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Synes. Et apud Xenoph. ἐν λόγῳ. ε. λόγον διδόναι est causam orandi locũ dare, uel apud Demosth. καιρὸν τιμῆσαι. dicendi causam potestatẽ facere. Vnde λόγου τυχεῖν dicũtur, quibus dicendi potestas facta est, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag. significat uices dare loquendi & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demosthe. ἀπὸ στρ. Andoc. περὶ μυστ. & Plut. in Cato. est rem secum æstimare, & perpendere, uel ratiocinari & coniecturã colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, scribere, Greg. Εἰς λόγους ἰέναι, ad colloquium uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum sermone celebrari, apud eundem. Interdum tamen ea significatio fraudis est & uanitatis, ut λόγοι ταῦτα, Demosth. id est, Verba istæc sunt, ut Terent. uel, Verba sunt atq; ineptiæ, ut Cic. Vnde etiam λόγους λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demosth. & λόγους διαδιδόναι, rumores in uulgus dispergere, Plut.

Huc pertinet cũ pro sermone fabuloso, seu fabula accipitur, ut Eustath. tradit, unde Æsopus ille λογοποιὸς, id est μυθογράφος dicitur. Aliquando pro ratione, id est cura & respectu ponitur, ut λόγον ἴσχειν, rationẽ habere, ὑπολογίζεσθαι, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, rebus

Digitized by Google

rebus cõsulere, prospicere, res consyderare, de rebus cogitare, uidere, cõstituere. Quod tamen interdũ est proportionem habere, hoc est instar esse, & ἀνάλογον ἐῶν, Synes. Vnde κατὰ λόγον, id est proportione, Aristot. Vel pro ratione, id est modo et forma, ut ἔξω λόγου, abre, extra propositum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, suprà quàm dici possit. Sic etiam λόγου πρείττον, pro eo quod maius est omni ratione, aut quod nulla ratio cõprehendere potest. Vel pro ratione, id est causa, ut λόγον ἀιτίαν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, causam dicere, ἀπολογεῖσθαι, πείθεσθαι, ἀδικεῖσθαι, Andocy. Xenoph. & Demosth. Huc pertinet, quod cum ea τὰ πρῶτον λόγου dicunt, primaria ratione & causa significãt, siue per se: & κατὰ δεύτερον λόγον, secundaria et per accidens. Sic cum ponitur pro ratione substantiæ, id est finitione, Aristot. Aliquando pro fama & existimatione hominũ, ut λόγ& ἔχει, fama est, Athen. Sæpius tamen sine uerbo. Gregor. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea est opinio. οὐδὲς λόγ& τούτου, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι sunt studia literarum & disciplinæ liberales. Synes. οἱ μὲ τοὺς λόγους. Et Aristot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philosophos appellat, & doctrinarum studiosos. Aliquando ponitur pro disceptatione seu disputatione. Theophrast. πλείων ἢ ὁ λόγος &c. Idem, ἄτοπον ἢ κὴ λόγου δεῖν μικρόν. Aliquando pro libro, ut κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, libro septimo, Galeno. Postremo λόγ& dicitur filius Dei, & uirtus (ut scribit Cypri.) ratio item, & sapientia eius & gloria. Bud. Com.

Λογχᾶτος. hastatus.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, ferrũ hastæ, quies, pars.

Λογχίτης. ου. ὁ. satelles.

Λογχίτις. lanceola herba.

Λογχόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tendo in acutum. Depon. absol.

Λογχοφόρ& . ου. ὁ. lanceam ferens, hastatus.

Λογχωτός. ή. ὸ. longus ut hasta.

Λοετρόν& . lotus.

Λόετρον. ου. τὸ. lauacrum.

Λοετροχόος. ου. ὁ. balneator, tripos.

Λοετροχόοι φιάλοι dicebantur in quibus calefiebat aqua.

Λοίω. μ. ήσω. π. ηκα. lauo. Actiu. accus.

Λοίαξ. fœnum aridum.

Λοιβάζω. libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in se continet. Bud. Com.

Λοιβεῖον. ου. τὸ. uas ad sacrificandum.

Λοιβή. ῆς. ἡ. libamen, libatio. ἀπὸ λείβω.

Λοίγι& . ου. ὁ. pestifer, mortem ferens.

Λοιγός. οῦ. ὁ. pestis.

Λοιδορέω. μ. ήσω. π. ηκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis incesso, maledicta ingero, infector, reprehendo. Datiuo uel accusatiuo. Bud. Com.

Λοιδορημάτιον. ου. conuiciolum.

Λοιδορία ας. ἡ. conuicium, maledictũ, opprobrium, iurgium, obiurgatio, sales conuicios.

Λοιδορισμός. idem.

Λοίδορ& . ου. ὁ. conuiciator, maledicus.

Λοιδορῶμαι. τὸ λοιδορέω. Datiuo.

Λοιμόομαι. corrumpo, noceo, peste infício & contagione.

Λοίμη. pernicies.

Λοιμικός. ή. όν. pestilentialis.

Λοιμός. ῆ. ὸ. pestis, cõtagiũ, corruptio.

Λοιμώδης. ους. ὸ, ἡ. pestilens.

Λοιμῶντες. peste laborantes.

Λοιμώττειν. sæuire pestilentia, laborare pestilentia.

Λοιπάζεσθαι. reliquari.

Λοιπάδες. reliquatores. Bud. in Anno. post.

Λοιπά. sepulchrum.

Λοιπόν. igitur, deinceps.

Λοιπός. ή. όν. reliquus.

Λοισθός. ίον. &

Λοίσθιος. α. ον. &

Λοῖσθος. ου. ultimus.

Λοίσθιον. libidinosus, incontinens.

Λοισθήτη. ητος. ἡ. audacia, confidentia.

Λοξόω. μ. όσω. ω. ωσα. obliquo. Aelian. accus.

Λοξίας. ου. ὁ. Apollo propter obliqua & tortuosa responsa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerẽt consultoribus. ἀπὸ τοῦ λοξός, obliquus.

Λοξοβάμων, &

Λοξοβάτης. ου ὁ. obliquè iens.

Λοξοκοπῶν. transuersus fertur.

Λοξός. ή. όν. obliquus.

Λοπάδιον. ου. τὸ. ollula.

Λοπάς. άδος. ἡ. olla, patina.

Λοπάω, uel λοπιόω. decortico. Vnde λοπῶσις, uel λοπισμὸς quæ & Theophr. &

Λοπιτός. turgor corticis, uel potius tẽpus illud anni, cum cortices arborum turgescunt, & exemptiles fiunt. Bud. Com.

Λέπυμα, uel λόπυμα. τὰ. castaneæ, à cortice densiore sic appellatæ.

Λοπός. οῦ. ὁ. folium, id est, cartilago, tela subtilis, cortex, tunica cepæ.

Λορδοί. οἱ. cernui, obstipi, incuruati.

Λορδόω. sinuo, luxo.

Λόρδωσις. ιος. ἡ. uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob casum, aut ob ictũ, aut tumorem præter naturam.

Λοῦμαι. pro λούομαι.

Λουτός. splendidus.

Λούομαι. μ. όσομαι. ω. ωμαι. lauor.

Λοῦσον. lussum quiddam in abiete nascens.

Λουτήρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum, Athen. lib. 11. &

Λουτηρίδιον. labellum.

Λουτρόν. ῦ τὸ. balneum, lauacrum: sedẽs ipse, locus balnearum.

Λουτροχόος. ου. ὁ. λουτροχόος, balneator.

Λούω. μ. ούσω. ω. ωκα. lauo. Aelian. accusatiuo iung.

Λοφάλια. supra collum. κατὰ τὸν αὐχένα.

Λόφαλοι. οἱ. splendida scuta & parua, quæ affigi galeis solent.

Λοφεῖον. ου. τὸ. uas, theca cristæ quæ est in galea, & speculi.

Λοφέω. μ. έσω. ω. εκα. sorbeo, cesso.

Λοφίω. μ. ίσω. ω. ικα. quiesco, desino. Neutr.

Λόφος. ου. ὁ. summitas.

Λοφιά. seta.

Λοφίας. collum, cernix.

Λοφίζω. τὸ λοφίω, exalto. λόφους τιθέναι & ποιεῖν.

Λοφίλω. ex alto loco.

Λοφίον. colliculus.

Λοφίδες. faces, tedæ.

Λόφος. ου ὁ. tumulus, collis, conus, cristæ, collum, fastigium, galea.

Λοφωνᾶν. cristas uendere, annuere.

Λόφυρα. τὰ. iumenta.

Λοφυλός. miser.

Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel insidiarũ præfectura.

Λοχαγός. ῦ. &

Λοχαγικός. ὴ. όν. manipularis, manipuli ductior uel turmæ.

Λοχεῖοι λίθοι. selle quibus in partu mulieres utuntur.

Λοχεῖος. decumbens, lautius uiuens.

Λοχέω. μ. ήσω. ω. ευκα. insidior, delitesco. Accus. Bud Com.

Λοχία. ας. ἡ. curatio partus, puerperiũ,

quando ſtatur in lecto, dolores partus. Et λοχῖα Diana, parturientium fautrix. facilior enim plenilunijs eſt partus.

Λοχῆα. τὰ. purgamenta uocat Ariſtot. quibus equæ uacant in partu.

Λοχάω, &

Λοχάομαι. μ, άσομαι. ω. ωμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.

Λοχίω. λοχάω.

Λοχεσαμφή. inſidiatæ.

Λόχευσις. inſidiæ.

Λοχία. obſtetrix, ſecundæ relictæ in locis muliebribus à partu. Ponitur & pro inſidijs.

Λοχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. pono inſidias, inſidior, diſtribuo.

Λοχισμός. ῦ. ὁ. inſidiæ.

Λοχίτης. ου. ὁ. manipularis, inſidiator.

Λοχμή. ῆς. ἡ. denſitas arborum, ceſpes, ſylua, lucus, locus arboribus conſitus, inſidiæ.

Λόχμιος. denſus, ἄσυτος.

Λοχμός. obliquus.

Λόχος. ου. ὁ. inſidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, claſsis.

Λοχώ. ους. ἡ. puerpera.

Λοχῶμαι. inſidijs petor, & in inſidijs locatus ſum, hoc eſt λοχίζομαι, conditus ſum & lateo.

Λ Υ.

Λυά. ᾶς. ἡ. ſeditio, bellum, diſſenſio.

Λυάζω. nugor, garrio, ſeditiones moueo.

Λυβάζω. contùcior.

Λυαῖος. Bacchus, quòd λύειν, id eſt ſeditionem pariat.

Λυδί πη. ἡ. Venus.

Λύη, &

Λυκαίως. obſcurè.

Λύγδα. populus alba.

Λύγδδω, aduerb. ſimul.

Λυγγούριον. ου. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis naſcitur.

Λύγη. ἡ. obſcuritas, nox.

Λυγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes, corpora contorquent & flexibus artificioſis utuntur. Bud. Com.

Λύγισμα. ατος. τὸ. ſtridula uox, ἀυχρὰ φωνή, βδιλυρὸν ἆσμα, ἀνάκλασις τῶν μελῶν, ἰκίκαμψις.

Λυγισμός. ῦ. ὁ. tenebroſus, & planta nomen, quæ quia contorta eſt frequentibus nodis, fit ut pro inuolucro quoque accipiatur. Item pro membrorũ fractione, nexu. Et κατὰ λαλῆ τῶν παλαιόντων, quibus luctatores inter ſe cõprehenſantes uinciũtur. Poteſt dici eluſio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Ariſtophan. in Ran. metaphoricè uſus eſt, οἵ δ' (inquit) ἀκροῶνται τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ τροφῶν ἐπιτριμάνασαν. Id eſt cantuum turpium auditores. Interpres ex Didymo τοὺς σωφίσμους τῶν λόγων intelligit. Bud. Com.

Λυγιστικά. τὰ. utilia, id eſt quæcunque ſic lenta ſunt, ut commodè flecti poſſint, cuiuſmodi ſunt uimina, id eſt λύγοι, quæ & ὑμαντάδα dicuntur.

Λυγκαίνω. gemo, ſingultio condolens, ebullio.

Λυγκάς. ὁ. ὀξυδερκὴς, & animantis ſpecies.

Λυγμός. ῦ. ὁ. &

Λύγξ. γός. ſingultus.

Λύγξ. γκός. ὁ. lynx.

Λυγόδεσμα. ατος. τὸ. Dianæ cognomen, quòd in uirgultorum denſitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύμη. ης. ὁ. uimen.

Λυγρός. ὸν. ὁ. perhumidus, quasi πλέον ὑγρός. Item grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, malus, lugubris.

Λυγώδης. ους. ὁ, ἡ. flexibilis, lentus.

Λυδιάζειν. intemperanter lasciuire. à Lydis extremè libidinosis. Eras. prouerb. Lydus cauponatur.

Λυδισί. Lydicè.

Λύε, pro λυσιτελεῖ. utile est.

Λυκτιεία. ας. ἡ. lyenteria, dissolutio intestinorum.

Λύκη. πύα.

Λύλω. singultio, uoluo. Neutr. absol.

Λύθην. soluti sunt.

Λυθίεκμβος. ὁ. apud Pindarum uocatur Bacchus, quòd Iupiter illum assumpserit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάκμα, λῦθι ῥάκμα, id est solue futuram, solue futuram.

Λύθρον. ου. τὸ. cruor, puluis mixtus sanguine, & sudore, tabes.

Λυθρόω. μῶ. ὦσω. ωσα. cruento. Accus.

Λυκάβας. αντος. ὁ. annus. ἀπὸ τῆς λυκαίας βοὸς θυσίας, quòd clàm pratereat, uel quòd seriatim dies eius cohæreant, instar luporum, qui cum flumen tranant, proximus quisq; præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια. τὰ. Lupercalia.

Λύκαινα. ης. ἡ. lupa.

Λυκᾶος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primùm cognominatus est, illiq; Lycæa primus instituit, qui cum ad Lycæi Iouis aram puerũ immolasset, & sparsisset cruorem, in lupũ creditur deformatus. Cæl. li. 9. ca. 5. Est etiam Λυκᾶος montis nomen, ad sinistram Cereris templi, qui & Olympus, et ἱερὰ λοιπὸν, id est sacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus est. Illic fons ἄγνω appellatus, talis traditur esse naturæ, ut re diuina ibi à Lycæi Iouis sacerdote curiosius peracta, & fusis precibus, quernoq; ramo leuiter commota aqua, mox densior surrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo pòst effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Est ibidem quoq; Lycæi Iouis lucus, quẽ si quis, lege spreta, ingrediatur, annum superuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram iactare fabulæ docent. Cæl. li. 13. ca. 17.

Λυκανθρωπία. ας. ἡ. melancholica est affectio, siue insaniæ genus, quo qui afficiuntur, λυκάνθρωποι dicuntur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem usq; inter sepulchra diuersantes. Eorũ præpallet facies, καὶ ὀφθαλμῶν ἄδηκτος, hoc est oculis arescentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea ἰπφάδες, fistibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτους, id est, citra medelam, ulcerosis. Hi & λυκᾶνες appellantur. Cæl. lib. 14. cap. 15.

Λυκάς. άδος. ἡ. canis nomen, quem Simonides suo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγές. ἐς. crepusculum, quod νύκτα ἀμφοτέρωθεν uocat Homerus.

Λυκίη. ης. ἡ. &

Λυκῆον. τὸ. pellis lupina.

Λύκειον. ου. τὸ. Lyceum gymnasiũ Athenis, in quo docebat Aristoteles, anthore Stephano.

Λυκῆος. lupinus, terribilis.

Λύκη. ας. ἡ. lux matutina.

Λυκηγενὴς. ἐος. ὁ, ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμός. ὁ. luporum ululatus.

Λυκίλατος. anguilla.

Λυκία. ας. ἡ. Lycia.

Λυκιδεῖς. catuli luporum.

Λυκίη. ης. ἡ. pellis lupina.

Λύκιος. ου. ὁ. Lycius gentile, & cognomentum Apollinis, sicut λυκηγενὴς.

Λυκιουργεῖν. τὰ λυκιουργᾶ ποιεῖν. Bud. Com.

Λυκιουργὶς. Lycio opificio factũ. Bud. ibidem.

Λυκοβασίαι. Sylua in qua lupi morantur.

Λυκοδαὴς. ἡ ἀὴ λυκος. matutinus.

Λυκοκλὴς. ἴος. ὁ. conficiens lupos.

Λυκόοργος. ου. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. ε.

Λυκοπάνθηρος. ου. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος. ου. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomentum, cui lupos immolabant.

Λυκόποδες. οἱ. tyrannorum satellites, uegeto corpore, & animo præsigni iuuenes: sic dicti, quia pedes lupino circumtegerẽt corio, aut quia in clypeis lupi insigne gestarent.

Λυκοῤῥώστης. ου. ὁ. luporum occisor, qui lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος. ου. ὁ. lupus. Aliquãdo pro lupato ponitur, quod est fræni genus asperrimum: à lupinorum dentium similitudine appellatum, quos esse inæqualeis constat, et ob id nocentissimi. Aliquãdo pro instrumento coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pausania authoribus) harpage & creagria quoq; appellari solet. Cæl. lib. 15. cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Est quoq; proprium fluuij.

Λυκοπάδες. equi dicuntur, à fræni genere quod λύκος diximus appellari, & lupatum Latinis. Illis enim præferuidis ac ferocientibus, sæpeq; ob

insitam animositatem rebellibus, ut retundatur impetus, hebescatq; generositas nimia, huiusmodi fræna adhiberi solẽt. Cæl. li. 11. ca. 18. Sunt qui & λυκοσπάδας, uespas, siue apes interpretentur apud Nicandrum, σκληρὸν πνεομένοισι λυκοσπάδας ὄρνυ γενέσθαι.

Λυκοῦργος, pro λυκόοργος. ου. ὁ. Lycurgus.

Λυκοφίλιος. α. ὁ. suspectus & latens, si recte legitur apud Menandrum, λυκοφίλιαι μὲν αἱ ἐν ἀγορᾷ. id est, Suspectæ quidem conciliationes sunt.

Λυκόφρων. alta sapiens.

Λυκόφως. pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quòd lupi color cinereus est, nec nigredinem præferens intensiorem, ut ait Eustath.

Λυκόω. μι. ὤσω. π. ωκα. destruo, corrumpo. Actiu. accus.

Λύκτος. ου. ἡ. Lyctus, urbs Cretæ.

Λυπρός. intolerabilis.

Λῦμα. ατος. τὸ. sordes, purgamenta.

Λύμακες. οἱ. petræ.

Λυμαίνομαι. μ. ανθμαι. uasto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, fugillo. Depon. accus. iung. Est aliquando passiuæ significationis, quanuis Attici semper actiuè utantur.

Λυμαντήρ. ῆρος. ὁ. &

Λυμάντης. ου. ὁ. corruptor.

Λύμη. ης. ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas, iniuria.

Λύμλω. redimerer.

Λυμνός. ἡ. ὁ. nudus.

Λύμπη. ης. ἡ. labor.

Λύξ. λός. lux.

Λύομαι. luo, redimo, seruo & recipio.

Λυπέομαι. μ. ήθμαι. ν. ημαι. tristor. Depon. datiuo.

Λυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtitiam infero, moleſtia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, ſolicito, iniuria afficio, offendo. Et λύπη, male habet. Actiu. accuſ.

Λύπη. ης. ἡ. triſtitia, labor, pernicies, damnum, quaſi λύσις, hoc eſt ſolutio totius hominis, teſte Chryſippo.

Λυπηρός. ᾶ. ὸ. triſtis, ἄθυμος, grauis, acerbus.

Λυποθυμία. ας. ἡ. exanimatio, animæ deliquium.

Λυπρόχωρ. ωρ. ὸ. terra ſterilis.

Λυπρός. ᾶ. ὸ. ſterilis, mœſtus, infirmus.

Λύρα. ας. ἡ. lyra, quaſi λύπη, ut quæ Apollini tanquam recompenſatio pro bobus à Mercurio ſit data, antea χέλυς appellata.

Λυρικός. ᾶ. ὸ. lyricus.

Λυρίον. ι. τὸ. lyrula.

Λυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. lyra cano. Neut. abſol.

Λυροποιός. ᾶ. ὸ. lyræ inuentor.

Λυροποιός. ᾶ. ὸ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδός. ᾶ. ὸ. lyricen.

Λυσσονία. ας. ἡ. inſania.

Λυσσονίας. ὸ. curas & triſtitiam ſoluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio membrorum.

Λυσίας. ίᾳ. ὸ. Lyſias, uiri nomen.

Λυσίκομος. ος. ὸ. ſoluta capillos.

Λυσιζώνη. ης. ἡ. epitheton Dianæ, quòd parientibus zonam ſoluat. Dicitur quoq;

Λυσίζωνος. ὸ. corrupta, ut quæ uirgineam zonam iam ſoluerit.

Λυσιμήλεια. ας. ἡ. portus Syracuſarum.

Λυσιμελής. ἐος. ὸ, ἡ. membra ſoluens. Somni epitheton eſt, uel quòd μελεδῶνας, id eſt curas ſoluat.

Λύσιος. ᾶ. ὸ. ſolubilis, Dionyſius.

Λυσιτέλω. timeo.

Λύσις. ἐος. ἡ. ſolutio.

Λυσιτέλεια. ας. ἡ. utilitas.

Λυσιτελέω. μ. ήσω. π. ηκα. proſum, συμφέρω. Neut. datiuo.

Λυσιτελής. ἐος. ὸ, ἡ. utilis, commodus.

Λυσπάω. fugio.

Λύσσα. furor, λύσα.

Λύσσα. rabies, furor.

Λυσσάω. rabio.

Λύσσομαι. inſanio, rabio.

Λυσσόδης. ους. ὸ, ἡ. rabioſus.

Λύσσωμα. ατος. τὸ. locus in capite, diſcrimen eſt capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius mactati ſanguine manus illinuntur eius, pro quo expiatio fit.

Λυτήριος. ᾶ. ὸ. ſolutorius.

Λυτικῶς. ſolutoriè.

Λυτός. ᾶ. ὸ. ſolubilis, ſolutus.

Λύτρον. ου. τὸ. pretiũ redemptionis, præda, σῶστρον, ἄποινον.

Λυτρός. locus aluus.

Λυτρόω. μ. όσω. σ. ωσα. redimo. Actiu. accuſ.

Λυτρών. ῶνος. ὸ. receſſus.

Λύτρωσις. ἐος. ἡ. redemptio.

Λυτρωτής. ᾶ. ὸ. redemptor.

Λυττάω. rabio.

Λυττίω. multa loquor.

Λυττῶ. ſingultio.

Λύτω. ορῶ. ὸ. ſoluor.

Λυχνῖτος, & λυχνίτ. gemma quædam pellucida.

Λυχνεία. ας. ἡ. &

Λυχναία. ubi accenditur lychnus.

Λυχνῖτος. ὸ τῦ λύχνου τόπος.

Λυχνίον. ου. τὸ. candelabrum.

Λυχνίτης. ου. ὸ. lychnites gemma.

Λυχνίζει. οι. dicebantur ij qui præpoſteram uitam agerent, noctiu quod interdiu fieri ſolet facientes, quaſi lucernarios dicas.

Λυχνοκαυτία, uel λυχναία. ubi accen-

ditur lychnus, accensio lucernæ.
Λύχνον, & λύχνος. ὁ. lucerna, lychnus. παρὰ τὸ λύειν σύχνα, ἤγουν πολλὰ σπείρειν.
Λυχνοῦχος. ὁ. lampas, facula, aut qui portat lucernam.
Λυχνοφόρος. præcedens, lucernam præferens.
Λούω. μ. σω. σα. crimẽ diluo, hoc est ἀπολούομαι. Item dimitto, Herodia. Homer. & Lucia. pro λουτρόω, redimo. Actiu. accus. Bud. Com.
Λουτρὸν. τὸ. ruptorium.

Λ Ω.

Λῶ. uolo, uis, ἐπιθυμῶ.
Λωβάομαι, &
Λωβάω, uel λωβάω. μ. ήσω. σα. &
Λωβήσομαι, &
Λωβάσω. μ. άσω. σα. mutilo, fugillo, dico cõtumeliam, corrumpo, deprauo, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen passiue pro obtrector & uitior, contumelioſe improbor, id eſt λωβάομαι, quo uſus eſt Hippocr. Et πολυλωβητός, deprauatus. Bud. Com.
Λώβη. ης. ἀσχημία, contumelia, nocumentum, iactura, detrimentum, aduerſitas, iniuria, fugillatio.
Λωβήτειρα. ἡ. damnoſus.
Λωβητήρ. τῆρος. ὁ. conuiciator, contumeliator, nocens, qui famam hominum immimuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioſo & perdito, ut illud. ὦ. ἓξέρπε λωβητῆρος ἀλυσχίης.
Λωβητός. τὸ. ὁ. idem.
Λωβητός. τὸ. ὁ. læſus.
Λωβήτωρ. ορος. ὁ. λωβητήρ.
Λώβη. morbus, uitium, mutilatus.
Λώϊον. ονος. τὸ. λῷον.
Λώϊτος. optimus.
Λωΐτερον. λῷον.
Λωΐων. ονος. ὁ. melior.

Λῶμα. ατος. τὸ. margo, limes, fimbria ex byſſo, purpura, & coccino.
Λῷον. ονος. τὸ. utile, melius, ſatius, apud Sophoclem. Genit.
Λωός. ὁ. menſis qui apud Athenienſeis βοηδρομιὼν appellatur.
Λωποδύτειον. τὸ. uaſculum.
Λωπάς. άδος. ἡ. uas, crumena, ueſtis.
Λωπάω. mentiri.
Λώπη. ης. ἡ. genus ueſtis.
Λωπίζω. exuo, denudo.
Λώπιον. ueſtis uilis.
Λωποδυσία. ας. ἡ. expoliatio, furtum.
Λωποδυτέω. μ. ήσω. σα. furor, exuo, prædor. Vnde
Λωποδύτης. ὁ. ſpoliator fur ueſtiũ, ſupilator uiarum, ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuios iniuriæ opportunos ſpoliat, aut palſans, aut intentata morte territans. Graſſatorem Latini uocant. Accipitur ſimpliciter pro fure.
Λῶνος. ὁ. indumentum.
Λόπλω. ſalto.
Λωρόν. πικρὸν, amarum.
Λωφαιόν. infimè, profundiſsimè.
Λῶϐ. uolens.
Λῶστος. ὁ. optimus, βέλτιστος, ἄριστος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.
Λώτας. lasciuo, uoluptuoſus, unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.
Λωτέω. μ. ήσω. σα. loto abundo. Neu.
Λωτία. è loto ſectum.
Λωτίζω. flores decerpere, perdere.
Λωτίνος. luſciniæ, tibiæ.
Λωτός. ὁ. ὁ. lotus herba, trifolium, ut exponit Simon Genuenſis. Erant etiã λωτοὶ tibiarũ genus epithalamium, ut illud in epigrammate, λωτοὶ ἄεισαν, καὶ θάλαμοι ἐκτυπάγησαν θύραι, id eſt, Inſonabant loti & thalamorum perſtrepebant ianuæ. Sunt tamen qui priorem ſyllabã corripiant, ut λωτοῦ

καθὰ πνέματα μίλητε, & esse calamiscum interpretentur, unde dicuntur lotages, qui lotum exercent. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Λωτοφάγοι. οἱ. Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitãt. Apud hos Vlyssis socij, degustata loto herba, redire ad nauem noluerunt, nisi uerberibus adacti. Homerus Odyss. lib. 9. Est enim hæc arbor tã dulcis ibi cibus, ut nomen etiam genti terræq; dederit, nimis hospitali, aduenarum oblitione patriæ. Erasm. prouerb. Lotum gustauit.

Λωφόν. τ. ὁ. ἄλαμμα, ἀναπνὴ, uectio apud Lacones.

Λωφάω, uel λωφέω. μ. ἰσυ. π. ησα. cesso, recreo, quieti trado, onere leuo. Proprie de bobus, à quarum ceruice deponuntur onera. λέφ& enim ceruicem significat. Thucydides li. 2. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχέος μὲν λωφήσαντι, Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφητὸν. sedatiuum, καταπαυτικὸν.

Λώφησις. quies, cessatio.

Λωΐα. idem.

Λώψ. chlamis.

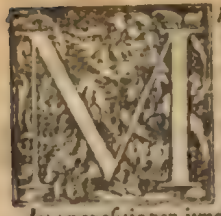

Μα. iurandi aduerbiũ, præsertim ubi per iuramẽtũ aliquid negatur. Latinis idẽ ualet præpositio per, iungiturq; accusatiuo, ut οὔτι μὰ τὸν θεὸν ὀρθῶς ἔχον, οὔτι πολιτικόν. Additur illi interdum ναί, ut ναὶ μὰ δία, hic non negat, Sane per Iouem. Interdum subaudi-

tur. Theoc. ἠγάρ, ἀντὶ τοῦ ἦμὰ τὸν Δία. Sæpe etiam μὰ τὸν solum inuenitur, intelligendo θεόν. Bud. Com.

Μαγάδιον. psallere.

Μάγανον. υ. τὸ. machina.

Μαγάδιον. asser, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, τοῦ μαγάδιος ἁπτόμενος. Bud. in Annot.

Μαγανὶς. psalticum instrumentum.

Μαγάνωμα. impostura.

Μαγὰς. άδος. ὁ. magas instrumentum musicum quadrata tabula cõstans, leuiter conuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur, id est ubi percussio fit chordarum manu dextra. Iugum uero dicitur, ubi sinistra manu chordæ premuntur. Vnde Gregor. per metaphoram, τίς ὁδὸς τέττιγι τῷ ἐπὶ ῥάβδοι μαγάδι; Quis est, qui cicadæ magadem in pectusculo dedit? Bud. in Annot. Alij μαγὰν in nominatiuo dicunt, & idem instrumentum esse uolunt cum pectide, siue pyctide, quod organum dicit chordon est. Apollodorus psalterium uocat. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas unarium ligneum.

Μαγγανὰς. ὁ. μαγγάου, μαγγάνωμα, impostura.

Μαγγανεύω. μ. εὔσω. π. ευκα. incanto, liceor, licitor'ue. Actiu. accuso.

Μάγγανον. τὸ. inopinatum, unariũ uas ligneum.

Μαγγανευτὴς. τ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter se miscet & confundit ad faciendam impostoram. aliter μαγγανιστὴς.

Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamentum manuum, furfur, canum cibus, pinguc.

Μαγδία. ας. ἡ. incãtatio, præstigiatura, γοητεία. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγαδὸν

Μαγαρῖον. τ. τὸ. coquina.

Μαγαρίσαι. mactare, quòd coqui occidant coquendas pecudes.

Μαγαριστὴς. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ὁ. coquus. ἀπὸ τῆς μάττειν, uel ἀπὸ τῆς τὰς μάζας μιγνύειν.

Μαγεύτικος. captans, fascinans.

Μαγευτὴς. purgans, abstergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. π. υκα. magicam exerceo, capto deos, γοητεύω, θελγητεύω ὁλίσκ. Neutr. absol.

Μαγίδα, seu μαγαδίδα. est magadide instrumento musico ui.

Μαγὶς. ίδος. ἡ. coquinarij instrumenti genus, uel mensa tripus. Cælius lib. 5. cap. 25. Quas (inquit) imponimus, ut collibuit, & tollimus: mensas, nũc μαγίδας appellant. Est quoq; hoc nomine panis seu offæ genus. Vsurpatur à Plin. lib. 33. cap. 11. & à Paulo iurisconsulto, sed ita, ut eo nomine tabulerium accipiat interpres, aut schacherium. Bud. in Annot.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum massula, aliq; pastilli. Vnguentorum fæces Plinius interpretatur, utpote quæ expressa reliqua liquidiori materia crassiores relinquuntur.

Μαγμὸν. abstergẽs, purgãs, καθάρσιον.

Μάγος. tesserarum quidam iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & sideritis, & herculeus.

Μαγνύναι. commiscere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, reconditissima quæq; diuinorũ operum exactissimè speculans promésq; illa in actũ scientiæ augustioris profunditate. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγυδάρις. ἡ. magydaris, silphij succus

Μαγυδὶς. mollis saltatio.

Μαδαγένειος. ὁ. ἡ. imberbis.

Μαδαρὸς. ὁ. ἡ. caluus.

Μαδάρωσις. ὁσεως. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδαῶ. sum caluus, caluesco, glabresco. Neutr. absol.

Μάδδα. μάζα, Megarensibus.

Μάδιγμα, & μάδιγμα. ατος. τὸ. esca, πρόβλημα.

Μαδίλλιον. υ. bdellium. (Com.

Μαδίζω. glabrum reddo, & uello. Bud.

Μάδισις. glabratio.

Μαδισκάριον. uolsella. Aegineta ψιλωτὴν βίδα, καὶ τριχοβάβιον uocat.

Μάδρος. psilothrum.

Μαδρόω. psilo. (tur.

Μαδρὸς. ὄντος. ὁ. recaluaster, caluus to.

Μάζα. massa. Solet autem ex farina, oleo, & aqua confici: aut etiam ex lacte, secundum Suidam. Aristophanis interpres μάζαν, σφυρὸν ἄρτον, id est rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt: uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præstantiora, & delicatiora. Vnde ἀπὸ μάζης adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit esse offa made factum, seu libum, seu placentam. Cæl. lib. 5. cap. 31.

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinsere.

Μαζονόμον. υ. τὸ. tabula lignea coquinaria, siue lanx prægrandis qua cibi seruantur in conuiuia, ut innuit Horat. cum ait, Mazonomo pueri magno dilapsa ferentes Membra gruis.

Μαζὸς. ὁ. ὁ. papilla, mamma.

Μαθαλὶς. poculũ aut mensura quædã.

Μάθημα. ατος. τὸ. disciplina.

Μαθηματικὸς. disciplinis uacans, docilis, discendi cupidus.

Μάθησις. ιος. ἡ. &

Μαθητία. ἡ. disciplina.

Μαθλάω. μ. άσω. π. υκα. doceo. Actiu. accus. Cum uero absolute ponitur, significat discipulum esse.

Μαθητὴς. ὁ. discipulus.

Μαθητῶ. discipturio, cupio discere.

Μαθητός. ὁ. discibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. discipula.

Μάθημα. maxilla.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθὼν. έντος. ὁ. discens.

Μαῖα. ας. ἡ. Atlantis filia. Hoc item nomine amita, siue patris matrisq; mater intelligitur. Item nutrix, ac ea quæ medelæ causa parientibus assistit, quæq; umbilicum præcidit, quam ἀμφαλοτόμον etiam nuncupãt. Est & προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τι μιτικὴ, id est honesta aduersus ætate grandiorẽ allocutio, utpote qua honoris causa utebantur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαία. maximum genus cancrorum.

Μαιάνδρος. uertex, gyrus.

Μαιευτικός. ὁ. nutritius.

Μαιέω, &

Μαιόομαι. obstetricor, quæro, inquiro. Depon.

Μαιευτικὴ. obstetrix, & eius officium.

Μαιέα. obstetricatus, μαίωσις.

Μαιδρία. ας. ἡ. μαιευτικὴ.

Μαιδαῖ. eheu, οἴμοι.

Μαιδόλης. ου. ὁ. insanus.

Μαιμάω, &

Μαιμάσσω. salio, consumo, strepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριὼν. ῶνος. ὁ. September, teste Gaza. Vel secundum alios Augustus. ἀφ' τῶ μαιμάκτα Διός. Aliqua nuarium intelligunt.

Μαιμάκτης. ου. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. uuere.

Μαίμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάω. μ. άξω. ω. αχα. pinso, abstergo, supero, sum promptus.

Μαιμάω. cupio, desidero.

Μαιμώω. insana, uehementer incitata, sanguinis auida: quasi ἀιμώω, τῶ μ πλεονάσμῳ.

Μαιμάω. quæro. Nicand. Thermophi. σῦρα μαιμάωσι πιπίσκεται.

Μαινὰς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. halecula.

Μαινὶς. ίδος. ἡ. mæna piscis, halec, uel halecula, Theod. interprete.

Μαινόμενος. insanus.

Μαίνομαι. μ. μανῶμαι, uel μανήσομαι, &

Μαίνω. furiosè moueor, insanio, irascor. Accipitur aliquando in bonam partem, ut sit, præ gaudio insanio.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor.

Μαίμηρα. ὰ. obstetricantes.

Μαῖρα. canicula, summus æstus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαίσων. coquina, nonax.

Μαιῶτις. ίδος. ἡ. Mæotis, palus est.

Μαίωσις. obstetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαΐα. ας. ἡ. beata, & per ἀφαίρεσιν μὴν pernicies. Aristophan. ἄπαγ' ἐς μακαΐαν ἐκποδὼν. Pingunt & apud inferos locũ esse hoc nomine, de quo Eras. prouerb. In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. ω. ισα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accus.

Μακάριος. ὰ. ὸ. beatus.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρὶς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμὸς. ὁ. ὁ. beatitudo, beatificatio

Μακαρὼν. ῶνος. ὁ. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρίτις. in fœmmino genere, dici solet, cum nominamus defunctos uita, quasi beatos: quemadmodum nunc uulgatissimum est, fœlicis memoriæ, siue recordationis, idq; ominandi gratia quasi uitæ miseriis defunctos. Bud. Com.

Μάκαρ. ε. ὁ. fœlix.

Μακάρτατος. ε. ὁ. beatissimus.

Μακεδνός. ῆ. ὸ. excelsus, eminens.

Μακεδονίσω. faceo Macedonibus.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ λίνειν, ὅ ἐστι λιτεῖν, καὶ τίλλειν μονόβιβλ. ἀγροῖς κύλλα δηλόβιβλ λίνειν.

Μακίνω. moueo.

Μακιστέφανος. epitheton upupæ, à capitis crista.

Μάκιστος. longissimus.

Μακλάω. deliro, proprium senum.

Μακκοάω. decipio, simulo me non audire. Aristoph. τὸ τῶ λάμου πρόσωπον μακκοᾷ. à μακκὼ, quadam eius ingenij muliere.

Μακρά. τὰ. putei aut laci profundi, Hom.

Μακραδρομίτατοι. οἱ. q̃ lõgissimè currũt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. πολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν. longè, diu, procul.

Μακραύχην. ενος. ὁ. cui est collum præ longum.

Μακράων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρίτατος. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. multa loquor, longum sermonem habeo. Neutr. absol.

Μακρίς. Eubœa insula.

Μακρόβιος. ε. ὁ, ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuacior, apud Aristot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum patiens & lõganimis, sum leni animo. Neut. absol.

Μακροθυμία. ας. ἡ. longanimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. ε. ὁ. longanimus.

Μακροκατάληκτος. ε. ὁ, ἡ. dictio in longam desinens.

Μακρόκωλος. habens longas caules.

Μακρόκιρκος. cui cauda porrecta.

Μακρόκολλα. τὰ. maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat, quæ eodem modo πρωτόκολλα nominantur.

Μακρόκωλος. ε. longimembris.

Μακρολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. multa loquor. Neutr. absol.

Μακρολόγος. multiloquus, impendio loquax.

Μάκρων. promontorium Siciliæ.

Μακρόν. procul, μακράν.

Μακροσωμία. ας. ἡ. longitudo morbi.

Μακρόπτερος. ε. longas alas habens.

Μακροπώγων. ωνος. ὁ. cui est promissa barba.

Μακρός. ᾶ. ὸ. longus, multus, magnus.

Μακροσκελῆς. οῦς. longipedes.

Μακρότης. ητος. ἡ. longitudo.

Μακροζωῶν. μίγη ἀμπωτεχῶν, Theoph. ἀ τίμνω.

Μακροφλυαρίτης. ε. ὁ. prolixus nugator.

Μακρόχειρ. αρος. ὁ. longimanus.

Μακροχρόνιος. ε. ὁ. diuturnus.

Μακρύνω. μ. υνῶ. π. κα. elongo. Actiu. accus.

Μακτήρ. mactra, diphthera, salutationis genus.

Μακτῷ. multò.

Μάκτης. qui mazas pinsit.

Μάκτρα. ας. ἡ. mactra, uas in quo pinsitur farina, arca panaria, colum seu mortarium Nicandro.

Μακύνω. magnifico, rectifico, elongo.

Μακύφ. uociferans, in longitudinem extensus.

Μάλα. ας. ἡ. μάλη.

Μάλα, aduerb. ualde, decẽter, propriè.

Μαλάγας. saccus, uter.

Μάλαγμα. ατος. τὸ. malagma, fomentum.

Μαλακία. ας. ἡ. ἀπὸ τῶ μαλακὸς, Plinio est

M A.

mollities quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetūt, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nōnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliā. quæ res λίψις appellatur. Prouenit incommodum id ab conceptu mense potissimum tertio, nequeunte fœtu interim delata in uiluam omnia ratione alimenti, absumere, insita imbecillitate, & in stomacho multorū facta redundantia, ex qua absurdorum sese promit appetētia, nomenq; διὰ τὸ ποικίλον τῆς λίψεως τῦτ' ἔλαβεν, id est ex uarij uarietate traxit. Est & in stomacho μαλακία, hoc est debilitas, languor, ignauia. Apud Cæsarem li. 5. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro tranquillitate, ac uelut mollitie. Cæl. lib. 3. cap. 15.

Μαλακῶ. mollem esse, & mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ. μαλακέτ.

Μαλακιᾶς. frigoris causa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι. μ. ἰσόμαι. π. ισμαι. mollesco, pigresco. Propriè est mulierum prægnantium, interdum de uiris, τῶν γυναικῶν aut ἐκκλησιαζόντων, ἀσθενῶν. Depo. datiuo, ut μὴ ἰδιώτῃ μαλακιζόμην ἀπαλῇ καὶ γυναικώδει, Gregor.

Μαλάκιον. muliebris ornatus.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας. torpescentes naribus.

Μαλακόδερμα ζῶα. quæ molli cute integuntur, ut in piscibus.

Μαλακοκραναύς. νος. ὁ. molliceps.

Μαλακοπύρηνος. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. ἡ. ὁ. mollis. Μαλακὸν ἰᾶσθαι νόσον, remittere apud Herodo. Ἔφη μαλακὸν φανῆναι, apud Quint. nihil aliud significat, quàm in carnis mollitie & raritate summam intelligi mentis sanitatem, id est prudentiam & perspicaciam, quoniam ita affectis facile quicquid est redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantasticum, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur. Quod ita esse id quoq; indicio est, quia fatuos ac rudes, νηνεμίμους, quasi crassipeles, Græci uocant. Cæl. lib. 1. cap. 15.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες. molli testa tecti pisces.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. ἡ. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακιώμαι. μ. ὑμαι. π. μαι. molliorem me præsto, emollior. Depon. absol.

Μαλακύω. μ. ύσω. π. υκα. mollio. Actiu. accus.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda esse ualetudine, ægrotare, μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλαξάσαι, uel μαλάξαι. mitigare, mulcere.

Μάλαιος. collum, ceruix.

Μαλάθομαι. mitesco.

Μαλάθω. μ. άξω. π. αξα. mollio, subigo. χαυνόω, ἁπαλύνω, καὶ μαλακίζω, ἀμυδρίζω. Actiu. accus. iung.

Μαλάχη. π. ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλάχια. τὰ. aquatilia quæcunq; ossibus carent, & sanguine, intestinisq; ut sepia, polypus. Quidā cum a scribunt μαλάχια, & μαλάκια.

Μάλεα. ας. ὁ. Malea promontorium Laconiæ, quod & sine diphthongo scribitur, nam anceps tam est apud Græcos quàm Latinos.

Μαλῶ. augere, crescere.

Μαλερός. ἡ. ὁ. perniciosus, ustiuus, feruidus, imbecillis, splendidus, robustus, acutus, succus, acris, uchemēs.

Μάλη. ης. ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb.

ὑπὸ μάκτις, sub alis, in adulatores, de quo Eraſ. Chil.

Μαλθακωνία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθακία. ας. ἡ. mollities.

Μαλθακίζω. μ. ίσω. σ. ιτα. mollio. Accuſ.

Μαλθακός. ὴ. ὸ. mollis, delicatus, effœminatus, diſſolutus.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθάδης. emollitus, cereus.

Μάλθων. ὸ. muliebris, diſſolutus, & tyranni proprium.

Μαλακομός. aſinorum morbus, κάρυξα, καὶ σφόρ& ὑπὸ τοὺς μυκτῆρας.

Μάλιστα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum. Thucyd. pro exacte poſuit. πασῶ μάλιστα, multo maximè, modus loquēdi Latinis quoque in uſu. Cicero pro L. Manil. Multò maxima parte dignitatis atq; imperij caruit.

Μαλακῶν, uel μαλακῶν. frigore contrahi & torpore.

Μάλαξις. ις. ἡ. contractio ex frigore.

Μάλακος. ὴ. ὸ. frigidus, imbecillis, mollis

Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἐπὶ μέτρον, multò promptius. Accipitur etiam pro uel potius. Bud. Com.

Μάλιστα, &

Μαλιστιμᾶν. imò.

Μαλλοτρί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellus, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος. ὸ, ἡ. laniger, Cereris cognomen in Megaride, qđ ab ijs uideatur impoſitũ, q mortalũ primi oues cõnutrire cœperint. nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl. lib. 13. ca. 31.

Μαλωτή. lanata pellis. Græci idem μαλωτὴν uocarunt, uelut πολυπίλαρον, id eſt ouibus abundantem.

Μαλωτός. ὴ. ὸ. uillõſus.

Μάλουρος. caudam albam habens.

Μαμμάκυθος. proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris facultate, ſicuti & Melitides, qui adeò uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinque numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. κιχλικόπις μαμμάκυθοι dicuntur, id eſt hiantes mãmacuthi. Hinc factum opinor, ut homines id genus quandoque mammalucos dicamus. Cæl. lib. 9. cap. 29. Alij proprium fabulæ uolunt quam Platonis putant eſſe.

Μαμμᾶν: balbutientium puerorũ uox.

Μάμμα. ης. ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, προθυμοῦμαι.

Μάν. quidem.

Μανάκις. ταιο, σπανίως.

Μανδολατόν. ὰ. τὸ. ſuauium laſciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα. ας. ἡ. ſpelunca, cubile.

Μανδράγορα. ὲ genere liquamentorũ eſt uel ſuccorũ quæ Aegineta lib. 7. ἐπί σματα uocat. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνοτικὸς, quaſi ſomni conciliator. Vis enim eius eſt ψυκτικὴ, id eſt frigefaciens: & frigiditate fit ſomnus. Cæl. lib. 9. ca. 19.

Μάνδρωμα. τὸ. caula.

Μανδύη. ης. ἡ. penulæ genus, quod lori ca loco ſolebat eſſe. μανδύη (ſcribit Poll.) ὁμοίωμα τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau.

Μανίρος. ὸ. genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodã Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μαρὰ σάρξ. ſoluta caro. (rẽ.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomẽ, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam translatum uocabulum eſt, quam cattaborum luſui adhibebãt. Cæl. lib. 13. ca. 14.

Μανθάνω. μ. μαθήσομαι. σ. μεμάθηκα. ἀόρ. β. ἔμαθον. diſco, intelligo, doceo.

Actiu. accuſ.

Μανία. inſania, quæ eſt mentis ægrotatio & morbus, id eſt inſanitas & ægritudo animi: ut cum mens tranquillitate & conſtantia uacua eſt, propterea quòd in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſsit. Cice. Tuſc. 1.

Μανιάκης. ου. ὁ. torques.

Μανιάς. res inſana.

Μανικά τὰ. apud Phryges magna & inſignia admirandáq; facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός. ἡ. ὸ. inſanus, furioſus.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης. ους. ὁ, ἡ. furioſus.

Μάννα. manna, de quo Leonicenus.

Μάννος. ου. ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μανοφόρος, qui eo utitur, συμφαγάσια ha

Μανός. ἡ. ὸ. rarus, inſanus. (bens.

Μανόδυτος. tenui ſtamine contextus.

Μανότατα. τὰ. incertiſsima.

Μανότης. ητος. ἡ. inſanus, raritas.

Μανῶδη. inſaneſcere (ut ſic dicam) inſanum fieri. Bud. Com.

Μανύφυλλος. ου. raris folijs.

Μαντάω. ας. ἁ. &

Μάντευμα. ατος. τὸ. diuinatio, uaticinium.

Μαντεῖον. ου. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. σομαι. ν. σμαι. uaticinor, oraculi more peto. χρῶν, & χράω. Depon. accuſ. Bud. Com.

Μαντικός. uates, arte diuinandi præditus.

Μάντις. ν. ὁ. uel μάντης. uates, augur, uel haruſpex, Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντική. ῆς. ἡ. diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars.

Μαντικός. ἡ. ὸ. uaticus.

Μάντις. ιος. ὁ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & aſsiduè agitat. Vnde Theocritus Idyl. 11. præmacram ac pertenuem ſignificauit puellam, inquiens, Βῶρι ὅτις τὰ ἀλιφὸς, ἴκελος μάντι, ἀνίκητος. μάντις γὰρ νύκτα χοίτην ἀκοσμεῖται. Noxy hoc animantium genus moleſtiq; aſpectus eſt. unde adagium, Mantis te uidit, in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander braſsicã, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μαντόω. indico, declaro, expono.

Μανύδης. ους. laxus, rarus.

Μάνωσις. raritas.

Μάραγοι. loci præcipiti.

Μαραγμός. tabes.

Μάραθρον. ου. τὸ. marathrum, fœniculus ſyluestris grandior.

Μάραινα. uirga, flagellum.

Μαραίνομαι. μανῶ. ν. ασμαι. marceſco, flaccefco, tabeſco, tabefio, extinguor, areſco. Ariſtot. ὅσοις μὴ ξυμμαραίνεται, Quibus cor circa præcordia marceſcit, et exoleſcit. Ἰδὲ, τὸ πῦρ ἐὰν μὴτις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. Homer. φλὸξ μαραίνετο, id eſt flamma cõſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſſiu. Bud. Com.

Μαραίνω. μανῶ. ν. ανα. tabefacio, obſcuro, ut τὸ γάρας μαραίνει τὸ θερμόν, Ariſtot. Bud. ibidem.

Μαράνους. cui pedes marcuerunt.

Μάρανσις, &

Μαρασμός. ῦ. ὁ. marcor, flacciditas, tabes, defectio. Eo nomine ſenium in homine ſignificari ſcribit Galenus, nimirũ cum caloris ſit tabes, id quod inſtirpibus eſt αὐάνσις. Bud. Com.

Μαραμβώδης. tabidus.

Μαράω. splendeo. hinc σμάραγδος, smaragdus.

Μαρμαίρω. perstringi lumina.

Μαργάω, &

Μαργαίνω. μ. ανῶ. ω. ανα. agonimium fe ſtinanter, inſanio, facio inſanire.

Μαργαρίτης. ου. ὁ. margarita, unio.

Μαργάς. uinculum.

Μάργη. iniuria, ſtultitia, furor.

Μαργήτης, &

Μάργης. ου. ὁ. μάργος.

Μαργίτης. ου. ὁ ſtupidus. à Margite quodam inſigni fatuo, qui ultra quinque numerare non poſſet: & cum uirginem duceret, eam nō auſus eſt attingere, ne illa matri eius rē indicaret.

Μάργος. edax, ignauus, inſanus, ſtolidus.

Μάρη. manus. (dus.

Μάρις. ὁ. ſeu μάρις. menſuræ genus ſex cotylarum capacis. Cæl. li. 14. ca. 16.

Μαρίλη. ης. ἡ. cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonum tenuiſſima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cæl. ibidem.

Μαρμηλωοί. οἱ. carbones.

Μαρμαίρω μ. ερῶ. ω. αρκα. reſplendeo. Neutr. abſol.

Μαρμάρεος. ε. ὁ. ſplendidus.

Μαρμάρεος. ε. ὁ. marmoreus.

Μάρμαρον. ε. τὸ. luciditas marmoris, ruubia tinctum.

Μάρμαρος. ε ὁ. marmor.

Μαρμαρυγή. ῆς. ἡ. ſplendor.

Μάρναμαι. μ. μαχέσομαι. pugno à negatiua particula μή, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depon. datiuo.

Μάρος. ους. ἡ. manus. (cuſ.

Μάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. capio. Actiu. ac

Μαρτῖδον. inſtrumentum ferreum.

Μαρσίας. ου. ὁ. Marſya.

Μαρσίτιον. ε. τὸ. & (mena.

Μάρσυπος. ου. ὁ. marſupiū, ſacculus, cruu

Μάρτυρ. υρος. ὁ. teſtis.

Μαρτύρω. μ. ύσω. π. υκα. teſtor, teſtimonio ſum.

Μαρτυρία. ας. ἡ. teſtimonium. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimoniū.

Μαρτύριον. ε. τὸ. idem. (ſtor.

Μαρτύρομαι. teſtor, teſtem adduco, attę

Μάρτυρος. ε. ὁ. poëticè pro μάρτυρ.

Μάρτυς. υος. ὁ. idem.

Μαρύεται. nexum eſt, πέπλεκται.

Μαρυκᾶται. ruminat.

Μάρων. ωνος. ὁ. Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια. ας. ἡ. urbs Thraciæ.

Μάσσω, Aeolice p relegare, deſtinare.

Μάσσων. ε. ὁ. lorum maceratū & emollitum. Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmū, nil ſtabile meditatur, unumq; dicit & mox aliud facit. παρὰ τὸ ἰμάσσω, uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cæl. lib. 6. ca. 19.

Μασθός. ῶ. ὁ. idem quod μαστός. Quanquā ſint qui utroq; modo differentiæ cauſa ſcribant, ut alterū ſit uiri, alterum mulieris. Dicitur autem μασθός, teſte Suida, ἀπὸ τῶ θῶ ἐπιθάλλω, μαστὸς uerò ἀπὸ τῶ μαστὸς ἕλκω γάλακτος.

Μάσσω. ligo, δήσω. (liquor.

Μάσπετα. prima ſilphij folia, uel caulis

Μάσσω. quatere, purgare, commiſcere.

Μασᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μᾶσσον. τὸ. longius, maius.

Μάσσω, uel μάσσω. μ. άξω. ω. αχα. pinſo, abſtergo, premo, mollio, ſubigo, conſpergo. Actiu. accuſ.

Μάσσων. ονος. ὁ, ἡ. longior, maior, amplior. Xenoph. ἅμα μὲν πόνῳ μάσσων ὁδὸς ἦν.

Μάστ. αxος. ἡ. eſca, os oris. Interdum genus locuſtæ quod bruchū uocant.

Μαστρύζω. labra contrabo, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μαστάω. μ. ήσω. ω. ηκα. inquiro, peto,

requiro, opto. Actiu. accuſ.

Μαστηρ. quæſitor.

Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγίας. ὁ. maſtigia, uerbero.

Μαστιγάω. flagello indigeo.

Μαστιγονόμος. ὁ. deſignator, διαθέτης, ῥαβδοῦχος, &

Μαστιγοφόρος. flagelliſer, qui agonotheras in ſacris certaminibus comitabatur, ad ſubmouendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Bud. in Annotat.

Μαστιόω. μ. ὁσω. π. ωκα pulſo, uerbero, flagello, loro increpo, caſtigo. Actiu. accuſ.

Μαστιόσιμος. dignus qui flagelletur.

Μαστίω. μ. ίξω. π. ιχα. μαστιόω.

Μάστιρ, pro μάστιγα.

Μάστιξ γος. flagellum, flagrum quo caduntur mancipia.

Μάστις. ὁ. poëticè, idem.

Μαστίχη. ης. ἡ. maſtiche, reſina lentiſci.

Μαστίω, pro μαστίσω, poëticè.

Μαστοί. οἱ. terrarum ſupercilia, duritiæ.

Μάστορες. οἱ. magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæſitores uocant.

Μαστός. οῦ. ὁ. mamilla. proprie mulierũ: uide μαζός. Significat item montis cacumẽ, et poculi genus, Athen. li. xi.

Μαστόω. quæro.

Μαστρίδιον. τ. τὸ. locus ubi uerſantur lenones, proſtibulum.

Μαστροπία. ας. ἡ. lenocinium.

Μαστροπεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. lenocinor.

Μαστρωπός. ὁ, ἡ. leno, lena, ſeductor.

Μαστροφός. ὁ. idem.

Μαστύς. inquiſitio.

Μασυάτης. paraſitus.

Μαχάνη. ης. ἡ. ſubula, axilla. Transfertur quoq; ad herbas, hoc eſt caulem illum inter caulem & ramulos

anfractum, unde ſinuatim noua proles egreditur, quem Latini ſimiliter alas uel ſinus appellant, Ruellio authore. Dicitur etiam hoc nomine pars nauis, ἅτε τὴ ἀερίμων. Sic Verg. Et uelorum pandimus alas.

Μαχανίτης. ἴτου. ὁ. lorũ ad alligandum equos currui.

Μαχανίτω. in ſinu, uel ſub axillis gero.

Μαχανίζω. μ. ίσω. υ. ικα. obtrunco per ignominiam extremas partes corporis, per alas ſuſpendo.

Μαχάνιον. ſportula, caniſtrum.

Μαχανίς. ίδος. ὁ. μαχανίτης.

Μαχάνισμα. τὸ. obtruncatio extremarum partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ne cognoſcatur iugulati cadauer.

Μαλάζω. μ. άσω. π. αχα. ſtulce facio. Neu.

Ματαιάω. morari, ἀμηχανέω, χρονίζω.

Ματαίζω. μ. ίσω. υ. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.

Ματαιόομαι. μ. ώσομαι. υ. ωμαι. fruſtror.

Ματαιοπονῶ. fruſtra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane ſtudiũ.

Μάταιος. ου. ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus, miſer.

Ματαιοσπουδία. inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſupernacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali affert, ſed manem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpatio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat. Cæl. lib. 9. ca. 16.

Ματαιοτέχνος. οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumũt plurimum operæ pretio nullo.

Ματαιότης. ητος. ἡ. uanitas.

Ματαιόφρων.

Ματεώφρονες. uanæ mentis homines.

Ματαίσαι. despicere, μωραίναι, παραλῦσαι.

Ματεύω. μ. σω. π. σκα. μασῶ, quæro.

Ματίω. μ. ἰσω. π. ικα. ἁμαρτάνω, insanio, inefficax sum, ignauus sum, frustra facio, negligo.

Μάτην. frustra, gratis.

Ματήρ. inquisitor.

Ματηρεύω. ματὴ uino, inquiro.

Ματίζω. quæro.

Ματιότης. uanitas.

Ματιολοχεύς. ὁ. matiolœchus, qui parce comedit, aut qui è minimis rebus seu mensuris captat lucrum. ἀπὸ τοῦ μάτιον & λάχω quod est lambo. Cæl. li. 14. ca. 21.

Μάτιον. τὸ. mensuræ genus, et id quod minimum est. Cæl. ibidem.

Μάτιος. frustra deliberans, parcus, deceptor.

Μάζος. τὸ. inquisitio.

Ματρόξενος. spurius, matre peregrina natus.

Ματρύλιον. prostibulum.

Μαῦλαβίω. circunspicio, grauiter fero, mœreo.

Μάῦλαβος. ὁ. stultus.

Μαῦλοντες. οἱ. uorantes.

Μαῦρουσίων, locũ esse aiunt in quo uersantes uetulæ comessaturos aut se mutuò inebriaturos suscipiunt.

Μαῦρον. ου. τὸ. cibi genus delicatissimi. πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, id est omnia pretiosa edulia significari hoc nomine, scribit Athen. li. 14. Vnde

Μαῦρίζειν. τὸ παρασκευάζειν αὐτὰ, ἄντι ἔχειν ἄγ, ἄντι ὄρνις, ἄντι λάχανον, ἄντι ἰχθῦς ἄγ, ἄντι μύττωτος, opipare & suauiter uiuere. Eras. Chil.

Μάῦω. multa comedo, placẽtis uescor, τὸ ἐκ τῶν ἀνοίτων μίζαν παρασκευάζω, Athen. ibidem.

Μαυλὶς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαυλίδι λαικάζ.

Μαυρὸς. ρ. ὁ. stultus, obscurus, imbecil.

Μαυρούσιοι. Numidæ. (lis.

Μαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ἀφανίζω, perdo, obscuro, deleo. Actiu. accus.

Μαυσώλαιον. ου. τὸ. mausolcum.

Μάχαιρα. ας. ἡ. gladius.

Μαχαιρίσιον. ρ. gladiolus.

Μαχαίριον. ρ. τὸ. cultellus.

Μαχαὶς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonsorius, phlebotomus.

Μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices. Bud. in Annot.

Μαχαιροπώλιον. officina gladiatoria.

Μαχαιροφόρος. ρ. ὁ. ensifer.

Μαχάω. pugnam desydero.

Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Æsculapij filius.

Μαχέω. μαχάω.

Μάχη. ης. ἡ. pugna.

Μαχήμων. ονος. ὁ. pugnans.

Μαχητὴς. ῆ. ὁ. pugil.

Μάχιμος. ου. ὁ. bellator, bellicosus, pugnax.

Μαχλὰς. άδος. ἡ. meretrix.

Μαχλάω. scortor.

Μάχλος. ου. ὁ. μάχλος.

Μαχλὶς. ίδος. ἡ. meretrix.

Μάχλος. ου. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans, impius, perditus, ἄσωτος.

Μαχλοσύνη. ης. ἡ. adulterium, impudicitia, scortatio.

Μάχομαι. μ. μαχέσομαι. π. μεμάχημαι. pugno. Depon. datiuo.

Μαχόμενον. contrarium, inconsequens.

Μάψ, &

Μαψιδίως. incassum.

Μαψυλῶται. uenti leues.

Μαψίλιον. ου. τὸ. uanum, immodicum, acerbum, graue.

Μαψιλάκας. ὁ. qui frustra nugas effutit.

Μαψίφωνος. idem.

Μέ. me.

Μέγα. ualde, magnopere,

Μέγα. ης. τὸ. magnum.

Μέγα φέρει. magni refert, πόνω δέρεται. Bud. Com.

Μεγαφρονέω. insolesco, insolens sum, mihi placeo, efferor.

Μεγάβυζος. magnificus. à Megabyzo Persarum duce.

Μεγάδικος. ὁ, ἡ. q in magnis iniuriatur.

Μεγάθυμος. magnanimus.

Μέγαιρα. ας. ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.

Μεγαίρω. odi, inuideo, æmulor, priuo.

Μεγακήτης. ους. ὁ, ἡ. ingens, magna cete habens.

Μεγάλα. ualde.

Μεγάλως λαμπρύνεσθαι ἢ προπίνειν. præbibere largiter, & magnis poculis certare. Attica est βραχυλογία. Bud Com.

Μεγάλαυχοι. uiri magni, aut fortes.

Μεγαλαυχὴς. robustus.

Μεγαλαυχέω. μέσ. π. ησα. & μεγαλαυχῆμαι. iacto, glorior. Neutr. absolut. Bud. Com.

Μεγαλαυχία. ας. ἡ. iactantia.

Μεγάλαυχος. ε. ὁ. iactator, magnanimus

Μεγαλαυχόμενος. audacia tumidus.

Μεγαλεῖον. τὸ. magnificentia.

Μεγαλεῖος. ου. ὁ. magnus, uenerandus, sublimis, in primis æstimandus.

Μεγαλειότης. ητος. ἡ. maiestas, magnificentia.

Μεγαλείως. magnificè.

Μεγαλίων ορος. magnarum rerum negotiator.

Μεγαλοβούλος. qui quod suscipit quamlibet magnum, ad exitum persequitur. Bud. Com.

Μεγάλα φ. ἡ. magna. μεγάλα βουλὴ, summum consilium, Gallia interprete.

Μεγαλορήμων. μ. ήσω. π. ησα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magno strepitu fastuq; uino. Neutr. absol.

Μεγαλοσύνη. ας. ἡ. μεγαλαυχία.

Μεγαλόφορος. iactabundus.

Μεγαλόψυχος. ορος. ὁ. magnanimus, superbus.

Μεγαλύνομαι. μ. ύσομαι. magnifacio, superbio.

Μεγαλοῦ. unguentum ob præstantiam id nominis adeptum.

Μεγαλόβυλοι. sacerdotes Ephesiæ Dianæ. Strabo.

Μεγαλοψυχοσύνη. ης. ἡ. celsitudo animi & liberalitas.

Μεγαλόψυχος. ον. ὁ. magno animo & excelso, liberalis. Bud. Com.

Μεγαλοδωρία. magna largitio, munificentia.

Μεγαλόδωρος. ε. ὁ. qui magna donat.

Μεγαλόμισθοι. οἱ. quorum opera magna mercede conducta est.

Μεγάλοιτος. ε. ὁ, ἡ. ualde infœlix.

Μεγαλοκέφαλοι. οἱ. capitones.

Μεγαλοκίνδυνος. qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit. Bud. Com.

Μεγαλόκωλος. sine crassioribus cruribus, prælongis membris.

Μεγαλόμητις. auia.

Μεγαλόνοια. ας. ἡ. superbia, prudentia, magnanimitas.

Μεγαλόνοος. τὸ. magnitudo animi.

Μεγαλόνους. animo magnifico prædituς, & mentis præstantia, μεγαλοφυής. Bud. Com.

Μεγαλοπραγμοσύνη. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοπράγμων. ονος. ὁ. factiosus.

Μεγαλοπρέπεια. ας. ἡ. μεγαλοπραγμοσύνη.

Μεγαλοπρεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. magnificus, præclarus.

Μεγαλοπρεπῶς. munificè, magnificè.

Μεγαλοπόνηρος. qui in magnis improbus est, & immani improbitate præ-

ditus, qui etiam ὑβριστὴς dicitur. Bud. Comment.

Μεγαλορρημονέω. μ. ήσω. v. ντα. magna loquor, iacto, μεγαληγορῶ. Neut. abſ.

Μεγαλορρημοσύνη. γε. ἡ. magniloquentia.

Μεγαλόρρημων. ονος. ὁ, ἡ. magniloquus.

Μεγαλόφρονες. oſtentantes ſeſe. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd faſtu quodam uiuant. Dictum ἀπὸ τῦ μεγάλα et φίσεως, quòd omnia magna loquantur, & nihil plebeium. (χία.

Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maieſtas, μεγαλοφυ

Μεγαλότεχνος. præſtans in magnitudine artificij uel artis. Bud. Com.

Μεγαλότολμος. immani audacia præditi.

Μεγαλουργὸς. τὸ. grandium rerum conatus.

Μεγαλουργία. ας. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοφρονίομαι, &

Μεγαλοφρονέω. μ. ήσω. v. ντα. ſuperbio, glorior. Neutr. datiuo.

Μεγαλοφρονής. ῆος. ὁ, ἡ. ſuperbus.

Μεγαλοφρόνως. magnificè, largiter.

Μεγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.

Μεγαλόφρων. ονος. ὁ, ἡ. magna ſapiens, magnanimus, magnificus.

Μεγαλοφυὴς. ὁ μεγαλόφρων.

Μεγαλοφυΐα. ας. ἡ. magnitudo & excellentia uocis.

Μεγαλόφωνον. ν. magnitocum.

Μεγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas, quæ etiam μεγαλόνοια, ἡ μεγαλοφυΐα dicitur.

Μεγαλόψυχος. ν. ὁ. magnanimus. (tur.

Μεγαλῶμαι. ſuperbio.

Μεγαλῶ. μ. ώσω. v. ντα. magnifico, magnum facio, magnum dico. Acti. accuſ.

Μεγαλώνυμος. celebre, magni nominis.

Μεγαλωσὶ. magnificè. pro μεγάλως, τι particula redundante.

Μεγάμυκος. alitè mugiens, aſinus.

Μεγανίκης. ν. ὁ. magnus.

Μεγάνωρ. epitheton diuitiarũ apud Pindar. ut quæ faſtum & animũ addãt.

Μεγάρα. ας. ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαρίζω. fameſco, magna loquor.

Μεγαροῖ. aduerbium, Megarè.

Μέγαρον. τὸ. propriè domus ampla, ſed impropriè quæcunq; domus.

Μέγας. τῦ μεγάλου, τὸν μέγαν, ὦ μέγας. ὁ. magnus.

Μέγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μεγασθένης. ualde potẽs. Vbi ſciendum, quòd quæ ex σθένος & γένος componuntur, ſi ſunt propria nomina, barytona eſſe, aliàs oxytona.

Μεγαφρονῶ. iacto, ſuperbio, magnificè de me ſentio.

Μεγάφρων. ualde ſtultus, ἢ μεγαλόφρων.

Μέγεθος. ους. τὸ. magnitudo, proceritas.

Μεγάθυμος. ν. ὁ. multum amabilis, deo lectabilis, cum quo nemo poſsit contendere, elatus, pretioſus.

Μεγήρης. idem.

Μεγιστᾶνες. οἱ. primates, megiſtanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæſare.

Μέγιστος. ν. ὁ maximus, ampliſsimus.

Μέδια. τὰ. μήδια.

Μεδιάω. μήδω, rego, curo.

Μέδιμνος. ν. ὁ. méſura eſt (ſcribit Suid.) aridorum, ut tritici uel hordei, ea piens quinos modios Sicula menſura, uel ſenos Attica aut Romana. Bud. de Aſſ. lib. 5.

Μέδω. impero, curo. Genit.

Μέδων. ονος. ὁ. rex, imperator.

Μέζα. τὰ. genitalia, pudenda. Ionicè.

Μεθ' ὕστερον paulò poſt, aliquanto poſt.

Μεθαρμόζω. μ. όσω. π ντα. cõglutino per mutãdo, id eſt tranſponẽdo adapto.

Est etiam id, quod Latinis constituo dicitur, id est ἐκανοῦμαι.

Μεταμέλομαι. accommodor.

Μεθάω. dimitto, negligo. μεθάη, dimitteret.

Μεθικτός. communicabilis.

Μεθίλκον. accipiebat.

Μεθέλκω. traduco, distrahor. Philo, μεθέλκουσι τὸν ἐφεστῶτα ἐπὶ τὸ ἔνδον.

Μέθεξις. εως. ἡ. participatio, κοινωνία.

Μεθίεμαι. assequor. Datiuo.

Μεθίκω. quæro, adsum, διήκω, ἀκολουθῶ.

Μεθιμπερόω. transduco, ut μεθιμπερωμένος κατὰ λέξιν, ad uerbum translata, Plut. Bud. Com.

Μεθιστῶτες. οἱ. qui demigrarunt è uita.

Μέθη. ης. ἡ. ebrietas, temulentia.

Μεθῆκεν. proiecit.

Μεθήκω. traduco, transeo.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu.

Μεθημερινός. ἡ. ὁ. diurnus, ut μεθημερινὰ καὶ νυβάδια, Plut.

Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.

Μεθίμων. ονος. ὁ, ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.

Μεθίσμαι, &

Μεθίημι. μ. ήσω. w. κα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, defero, dimitto. Vnde μεθιέναι pro ἀφιέναι τὴν συνηθεσίαν, μετίασι uero τὸ διώκειν καὶ ζητεῖν, id est ulciscuntur, uestigant, indagant. Genit. Bud. Com.

Μεθίστημι. μ. μεταστήσω. w. κα. transmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquem, ablego, transfero, transmitto, migro, trãsmigro, & secedo, id est procul ab hominum frequentia recedo. Bud. Com.

Μετὸ. postquam.

Μετοδάκα. ας. ἡ. insidiæ.

Μετολάω. μ. άσω. w. κα. decipio, astu è ago, pertranseo, aliquem ex insidijs adorior.

Μετόδιος. qui ratione artis, & disciplinæ compendia sequitur.

Μετόδιον. uiaticum.

Μέτοδος. υ. ἡ. uia, id est docendarum rerum ratio, ars. Vel breue dicendi cõpendiũ, Quintiliano interprete: quasi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Bud. in Annot.

Μετοίξω. participo.

Μεθόριον. υ. τὸ. finis, confinium.

Μεταμείβομαι. muto, transfreto, μετείχομαι, μετάγομαι.

Μέτρον. ὁ. commentum, ars.

Μέτυ. τὸ. uinum. ἀπὸ τοῦ μεθύσκω καὶ ἄμεινον τοὺς uiuentas.

Μεθυμναῖος. Bacchus.

Μεθύσκω. μ. ύσω. w. νσμαι. &

Μεθύσκομαι. ebrior, ebrius sum.

Μεθύσκω. inebrio. Plato translate posuit, καὶ πάνθ' ὅσα δι' ἡδονῆς ἂν μεθύσκοντα, id est inebriantia uoluptate. Bud. Com.

Μέθυσμα. ατος. τὸ. ebrietas. (ύσμ.

Μέθυσος. ὁ, ἡ. ebrius, temulentus, μεθυστικός. uinosus.

Μεθύω. μ. ύσω. w. κα. inebrio, sicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius sum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id est post sacrificium: nam se inuitare largius rei diuinæ causa fas credebatur. Cæl. li. 7. ca. 2.

Μαγοίω. pondero, pendo, munera fero, posteriores partes habeo.

Μαδάω. μ. ήσω. w. κα. &

Μαδιάω. μ. άσω. w. κα. &

Μαδιάω, &

Μαδιόω, poëtice. rideo, subrideo, placide rideo, arrideo, renideo. Neutr. absol.

Μαδίσμα. ατος. τὸ. risus.

Μαιτῶ. posteriores partes fero.

Μαίτυμα. τὸ. partes inferiores, deterior

Fior conditio.

Μαζόνως. magnificentius.

Μάζων. ονος. ὁ, ἡ. maior. Et neut. gen. μᾶζον. ονος. maius, ut μᾶζον κἀγὼ φῶ, Facinus maius quàm ut uerbis explicari possit. Aliquãdo aduerb. pro magis.

Μάναξ. ακος. pratum, paradisus.

Μανᾶν. placere.

Μάνυγμα. ατος. τὸ. laceratio, donarium, munus, dos.

Μανυκτήριον. τὸ. placatio.

Μανυκτήριος. ὁ. blandus, ἱλαστικός.

Μάνυος. ὁ. idem, suauis.

Μάνυος. ὁ. fraxineus.

Μάνυον. τὸ. munus demulcens.

Μαλίσσομαι. μ. ἐξομαι. ν. ηνμαι. &

Μαλάσσω. μ. ἄξω. π. ηχα. palpo, adulor, assentior, mitigo, demulceo, in benevolentiam reduco.

Μαλακία. ας. ἡ. mansuetudo, incũditas.

Μαλάκιος. ὁ. &

Μάλακος. suauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens. Iouis epitheton.

Μαλακόμητις. ὁ, ἡ. mansueti ingenij & suauis.

Μᾶον. ονος. τὸ. minus. Et herbæ nomen Dioscor.

Μαοίκτημα. ατος. τὸ. &

Μαοννξία. ας. ἡ. diminutio, defraudatio, conditio deterior, μάικτημα.

Μαοννσίω. μ. ώσω. π. ωκα. minus habeo, diminuor, inferiora habeo, μαικτῶ. Opponitur τῷ πλεονεκτῶ.

Μαοννσίως. minoribus terminis finire.

Μαούρος. ὁν. mancos.

Μαόφρων. mente diminutus, lenis, stultus.

Μαίω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accusatiuo.

Μαραιδόμαι, &

Μαραιδόμαι. adolesco, pueriliter ago, adolescẽtis more lasciuio & exulco.

Bud. Com.

Μαραίσιον. τὸ. &

Μαράσιον. τὸ. adolescentulus.

Μαραισῶμαι. μαραισώμαι.

Μαραίσκα. ας. ἡ. adolescentula.

Μαραίσκος. ὁ. adolescentulus.

Μαραιδώδης. ες. ὁ, ἡ. iuuenilis, puerilis.

Μάραξ. ακος. ὁ. adolescens, & puella Luciano. Ab ἄρω (ut quidam tradunt) quasi ἄραξ, ut sit puer, qui iam loqui possit.

Μάρομαι. diuido, sortior.

Μάρν. μ. νῶ. π. μίμορκα. ἀόρ. α. ἔμορα, & ἔμμορα. diuido.

Μάς. ὁ. μνὸς. ϝ. Aeolice pro μλὸ. mẽsis.

Μᾶσον. τὸ. minimum.

Μάσμα. ατος. τὸ. μάωσις.

Μάων. minor.

Μᾶῶν. numerus.

Μάωσις. εως. ἡ. diminutio.

Μάψ. οπος. ὁ. luscioſus.

Μελάγγαιον. τὸ. uel μελάγγαια. Herodot. nigrum solum, pulla terra.

Μελαγχαίτης. qui nigro est capillitio.

Μελάγχαρα. τὰ. lustra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.

Μελάγχλωρος. ὁ. pallidus & niger.

Μελαγχολάω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio, atra bile stomachor. Neutr. absol.

Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor.

Μελαγχολικός. ἡ. ὁ. insanus, qui atra bile abundat, melancholicus.

Μελανχροίης. nigri coloris.

Μελανχρόης. qui sunt atro colore.

Μέλαθρον. τὸ. atrium, palatium. Proprie trabs in medio tecti fumo denigrata. ἀπὸ τῆ μελαίνῃ ἀτμιζόμενον καπνῷ.

Μελαθρῶνος, ὁ μελαθρών. procurator, præfectus domus, custos, μβιμνήτης.

Μέλαινα. ας. ἡ. nigra.

Μελανάετός. aquila fulua, Gaza interp.

Μελάνομαι. nigreo. Depon. Accuſ.

Μέλαος. ε. ὁ. miſer, uanus, μάταιος.

Μελαμβαφίς. ἡ. quod nigrum ex tinctura eſt.

Μελάμβιος. obſcuræ uitæ.

Μελάμβωλος. terra nigris glebis, pinguis, fertilis.

Μελαμπέταλος. ὁ. nigris foliis.

Μελαμπόδιον. ου. τὸ. melampodium herba.

Μελάμπυγος. cui niger eſt podex, ἀνὴρ ὑβρεος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant.

Μέλαν. ανος. τὸ. nigrũ id quod pupillam ambit, atramentum.

Μελάνδιξ. densum, longum, nigrum habens capulum, ferro ligatum.

Μελανειμόνω. μ. ήσω. π. ηκα. induo nigram ueſtem. Neutr. abſol. Vnde

Μελανειμονῶν, ὁ

Μελανείμων. ονος. ὁ, ἡ. pullatus, ueſtibus lugubribus indutus.

Μελανία. atriuiſa.

Μελάνιον. ε. τὸ. papauer nigrum, μηκώνιον. Vulgo git.

Μελάνθιος. ε. ὁ. Melanthius, uiri nomen.

Μέλανθος. ε. ὁ. Nepenus.

Μελανία. ας. ἡ. nigredo.

Μελανίζω. nigricare.

Μελάνιον. ε. uiola nigra.

Μελανόγραμμος. melanurus. à linearum nigredine, quibus interſtinguitur.

Μελανοδοχεῖον. ε. τὸ. atramentarium.

Μελανοπώγων. habens capillitium nigrum.

Μελάνουρον. caudatrum.

Μελανοῦρος. ſerpentis genus, in Libya & Arabia præcipuè naſcens, & eſt uipera magnitudine minor, ad infeſtandam perniciem celerior multo. Quos mordicus apprehenderit, ſui inardeſcunt uehementius, ad potũq; efferueſcunt, ac inde inceſſanter hauſtientes diſſiliunt mox. Cauda lineis duabus nigris diſtinguitur (unde & nomen accepit quaſi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; διψὰς, πηκτὴς, λαύσων, λιγυρὶς. Cæl. li. 14. ca. 03.

Μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.

Μελανόφρυς. υος. ὁ, ἡ. nigri aut denſi ſupercilij.

Μελανοχροΐς. ῖ. ὁ. nigricolor.

Μελανώπων. ωνος. ὁ. habens nigrum corpus.

Μελάντατος. η. ὁ. nigerrimus.

Μελάντερος. η. ὁ. nigrior.

Μελαντηρία. atramentum ſutorium, Luciano.

Μελάνυδρος. ε. ὁ, ἡ. habens aquam nigram, & profundam.

Μέλας, τὸ μέλανος. ὁ. niger.

Μέλασμα. ατος. τὸ. &

Μελασμός. ῦ. ὁ. denigratio.

Μέλδομαι. liqueſio.

Μελδαίνω. curo.

Μελίδημα. ατος. τὸ. cura, arumna. παρὰ τὸ μέλειν δαῆναι.

Μέλδω. elixo. Neutr. accuſ.

Μελιδών. ῶνος. ὁ. &

Μελιδώνη. ης. ἡ. cura, μελίδημα.

Μελιδωτός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστὴς, ἐπίτροπος, ἐπιμελητὴς, curator.

Μέλει. curæ eſt, ut μέλει μοι τούτου, uel μέλει μοι περὶ τούτου, uel μέλει μοι τοῦδε. Bud. Com.

Μελέτωρ. ορος. ὁ. qui iam grandior pueris præeſt, atq; leges præſcribit.

Μέλεσι. membratim, κατὰ μέλη. &.

Μέλιον. incaſſum.

Μέλιος. ε. ὁ. tardus, otioſus, uanus, infœlix, miſer.

Μέλιττα. curæ eſt, pro μέλει.

Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. medito (unde et Latinis id uerbum deducitur) excog-

gito, exerceo, æstimo. Actiu. accus.

Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, institutum.

Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.

Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.

Μελετήτ. ὁ. tardus.

Μελετητήριον. ου. locus exercitationis, χωρίον.

Μελετητικός. ὴ. ὸν. declamatorius, meditatiuus.

Μελέτω. curæ sit.

Μελετών. exercitij domus, μελετήριον.

Μελέω. differo, cunctor.

Μελίτωρ. procurator.

Μέλη. ης. ἡ. poculi figulini species.

Μέλη. τὰ. membra, carnes, uasa, carmina.

Μεληδόν, aduerb. membratim, μελικῶς.

Μελῳδός. cantus, cura.

Μέλημα. ατος. τὸ. &

Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.

Μελητός. ὴ. ὸν. idem.

Μέλι. τος. τὸ. mel.

Μελία. ας. ἡ. fraxinus, hasta.

Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, suauiter canens.

Μελίγλωσσος. dulcis aspectu.

Μελίδιον. τὸ. fauus.

Μελίδομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. &

Μελίζω. μ. ίσω. ν. ικα. cano, mellitum facio, truncо, διατανύω, πρήθω, παρηορῶ. Accus.

Μελία. lancea, apes.

Μελιηδής. ὲς. mulsus, dulcis, iucundus.

Μελιηκείς. ίδος. ἡ. fauus. Item tuberculum mellis crassitudine in cubitis & genibus, uel etiam alijs partibus. Dictum à melle & cera.

Μελίκρατον. υ. τὸ. mulsum, aqua mulsa.

Μελιστής. οῦ. ὁ. cantor, poëta.

Μελίτωτον. ου. τὸ. melilotum arbor, sertula campana.

Μελίμηλον. υ. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.

Μελίνη. ης. ἡ. panicum, leguminis genus.

Μέλινος. η. ον. luteus.

Μελίπηκτον. υ. placenta ex melle.

Μελίπνοος. ου. ὁ, ἡ. suauiter spirans.

Μελιττῶ. mellifico.

Μελίῤῥυτος. ου. ὁ. melliftuus.

Μέλισμα. cantus, ᾄσμα.

Μελισμός. membrorũ diuisio. à μελίζω.

Μέλισσα. ης. ἡ. apes. Ponitur aliquando pro obulo.

Μελισσᾶς. cognomen Iouis.

Μελίσσια. τὰ. alueraria.

Μελίσσιος. ου. ὁ. melleus.

Μελίσσιον. apum examen, fauus.

Μελισσοβότης. pastor apum.

Μελισσοκόμος. apiarius.

Μελισσόφυλλον. apiastrum herba.

Μέλισσω. μελίζω.

Μελισσῶν. ῶνος. ὁ. apiarium.

Μελιστί. membratim.

Μελιτᾶος. ου. ὁ. Melitæus, à Melite insula, ut μελιτᾶον παιδίον, de catellis qui in delicijs & ad lusum habẽtur: & μελιτᾶα ὀθόνια, Melitæa linthea. De quo Eraſ. Chil.

Μελίτεια. ας. ἡ. herba, quam alij μελίτειαν, alij μελισσόφυλλον uocant.

Μελιτήμβρον. suaue, iucundum.

Μελιτηρός. ὸ. ὁ. μελιτᾶος.

Μελίπον. υ. τὸ. melliculum, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadam coctus.

Μελιτίτης. υ. ὁ. melititis gemma.

Μελιτῶτα. placentæ genus melle conditæ.

Μελιτόω. μ. ώσω. ν. ωκα. mellitum facio.

Μέλιττα, pro μέλισσα. apis.

Μελιτοψοφῶ. strepitum facere pulsando ne aduolent apes.

Μελιτουργῶον. υ. τὸ. locus ubi fit mel.

Μελιτουργός. ὁ. ὁ. pastor apum, minister.
Μελιτών. ῶνος. ὁ. locus ubi asseruatur mel, cella mellaria.
Μέλιτωμα. ατος. τὸ. res mellita, confectio ex melle.
Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia sapiens, mitis.
Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine μελισσόφυλλον aut πράσιον dicitur.
Μελλίβιος. homo rudis, nihil intelligēs, semimortuus.
Μέλλει. apparet, uidetur, permanet.
Μέλλησις. cunctatio, ἀνάβασις.
Μελλησμός. idem.
Μελλητιᾶν. cunctari, μέλλειν.
Μελλοθάνατος. capularis, quē mors proxima manet.
Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procrastinare. à Nicia quodā Nicerati filio. Eras. Chil.
Μελλονύμφιος. ὁ. ὁ. & Μελλόνυμφος. idem, μελλονύμφιος.
Μέλλω. debeo, futurus sum, tardo, fludeo, mitto, indignor.
Μέλλων. οντος. ὁ. futurus. περὶ τῶν μελλόντων, de euentu. Et μέλλοντες, designati magistratus. Bud. in An. post.
Μελοποιία. ας. ἡ. membrorū amputatio
Μέλομαι. curo, ἐπιμελοῦμαι.
Μελόντων. curæ sint.
Μελοποιΐα. ας. ἡ. cantatio.
Μέλος. ους. τὸ. cantus, carmen, cantilena, membrum. παρὰ μέλος, importune, inepte, dissentanè. Bud. Com.
Μέλπηθρον. ου. τὸ. ludus, uoluptas.
Μέλπομαι. canto.
Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Musis.
Μελπόμφος. cognomen Dionysij.
Μέλπω. μ. ἐλψω. ν. υλφα. canto, celebro, ludo. Aeliu. accus.
Μελῳδιστής. cantor.
Μελῴδιον. ου. τὸ. cantiuncula.
Μέλω. μ. ἐσω. ν. μέμηλα. curo. unde μέλα μοι τῶν πραγμάτων, curæ mihi sunt res, de quo dictum est.
Μελῳδέω. μ. ήσω. ν. ηκα. dulce cano, μετ' ἐδότος ὑμνῶ. Neutr. absol.
Μελῳδία. cantus dulcis siue melleus.
Μέμαα, ἀφ' οὗ μήθω, uel ἀφ' οὗ μάω. propensus sui, promptus sum uel furēs. Iliad. α. ἀλλ' ἐθέλω μεμαῶτα.
Μεμάασιν. cupiuntur, προθυμοῦνται.
Μεμακυῖα. mugiens, uociferans. promugēa. μύκη autem est uox caprarū.
Μεμάοιμι. promptus sum. (pieus.
Μεμαῶτα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cu-
Μεμαώς. ῶτος. ὁ. promptus. Est participium Ionicū, à μίμηκα, μίμαα, μεμαώς.
Μεμβλάσθαι. uincire.
Μέμβλομαι, &
Μέμβω. ν. ψω. curo, adsum, assideo alicui rei cum cura & diligentia.
Μέμβλωκεν, pro μεμάλωκεν. transiuit, transgressa.
Μεμάργηται. τὸ. χάσκειν, arbitror, timedo.
Μεμελημένως. diligenter, elaboratè.
Μέμηκεν. clamat, mugit, μέμυκεν.
Μεμήλω. curo. Vnde μέμηλεν, curæ est. & μεμήλει, curæ erat.
Μεμηλώς. ῶτος. ὁ. curans, φροντίζων.
Μέμηνα. insaniui.
Μεμηχανημένος λόγος. oratio subdolè atque artificiosè compositа ad fallendum. à μηχάνομαι. Bud. Com.
Μεμιγμένος. permistus, promiscuus.
Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus. Bud. Com.
Μέμνημαι. μ. ήσομαι. uel μέμνημαι. μ. ήσω. memini, reminiscor. Vnde μέμνησο pro μέμνησαι, fync. & μεμνῆτο pro ἐμέμνητο, meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit.

Μίμνω. maneo, duro.

Μίμονα. idem, cupio, promptus sum.

Μιμονομένως. pro μόλις & χαλεπῶς, apud Herodotum.

Μιμονάς. cupiens, promptus.

Μιμορημένον. factum, paratum.

Μιμόρται, pro μεμοίρατται. sorte, aut fato euenit.

Μίμορται. idem.

Μιμύσσεται. resonat.

Μιμπλίων, & (malus.

Μιμπλός. ή. ὸ. lamentabilis, incusabilis,

Μίμφει. sonuit, concidit, clausum uel absconditum est.

Μίμφομαι. μ. μέμφομαι. ν. ψομαι. conqueror, accuso, reprehendo, incuso, indignor, abijcio, uitio uerto. Depo. datiuo & accus.

Μιμφοδοκάω. conqueri, accusare.

Μιμφολή. accusatio, conquestio.

Μιμψιμοιρία. ἡ. querela, querimonia.

Μιμψίμοιρος. ν. ὸ. querulus. Proprie de eo, qui putat se deteriorem partem accepisse.

Μίμψις. ιος. ἡ. accusatio, questus.

Μήν. quidem, tamen.

Μήν. enim.

Μηδέπω. atqui, quinimò, uere.

Μήτοιγε. atqui, idcirco.

Μήτοι καί. & tum.

Μηνάω, &

Μηνάω. irascor, animo deficio, promptus sum, cupio.

Μηδίσιον. ν. ὸ. unguenti genus Aegypto peculiare. Dictũ à capro qui ea Aegypti parte, ubi primũ repertum est unguentum istud, coli solitus est.

Μηκάδιος. ν. ὸ. &

Μηκατόπους, &

Μηκεδόνιος. ν. ὸ. belli patiens, bellicosus, nihil metuens tumultus.

Μηκέτ' ἄρ, ex μηδέτι & ἄρα componitur, significat atqui.

Μηκέτι. ἀδύ.

Μηκήκαμος. ν. &

Μηκίκαμος. ν. ὸ. promptus in bello.

Μηκτήρια. ὧν. cura, sportidis.

Μηκί. pro μηκέτι.

Μηκυκός. κυ. ὸ, ἡ. placabilis, demulcẽs, facile cedens.

Μηκυνάω, &

Μηκυνία. μ. ύσω. ν. υκα. promptus sum in bello, cogito, promoueo.

Μηκυνά. ἡ. sententia, cura, cupiditas.

Μηλός. λου. ὁ. uis, promptitudo, animi potentia, territorium, ira, robur.

Μήπου. nempe. Bud. Com.

Μήρα. ὠδίς.

Μήτ' ἄρ, ex μηδέτι & ἄρα componitur, significat atqui.

Μήτι. sane, uero, & assentientis est, quemadmodũ illa Latinis, Xenoph. σὲ μέντοι ἔφην ἐγὼ, Te uero inquã oportebit. Sic Terẽt. Heus laudas qui heros fallunt. Chre. in loco ego uerò. Interdũ ornatus causa magis, quàm significationis ponitur, uel explendæ orationis gratia. Idem in Sympo. τὸ δ' ἴσως ἐκεῖνος ἀνιᾶται μέντοι, Patiatur uero ipse quidẽ inquit Socra. Est & aduersatiua cõiunctio, ut uerũ. Xenoph. τοῦτο μέντοι οὐδὲν. Aristot. μὰ μέντοι, non tamen. Cic. Ea sunt omnia non à natura, uerũ à magistro. Aliquãdo ponitur pro αὖθις, uicissim & rursus. Aristoph. πλεγίνδην αὖτε τῷ μιθρᾳ, μὰ μέντοι μᾶλ' ἐπαπάξω. Quanquã et pro etiã intelligi potest.

Dicitur etiam μέντοιγε, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. μενῶ. ν. κα. maneo, duro, μίμνω. sæpe pro futuro suo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. μέσομαι. ν. ημαι. delibero, consulo.

Μεραρχία. exercitus duo millia uirorũ et quadraginta octo cõtinens, τάγος. Dux eorum μεράρχης dicitur.

Μεριδῶσα. priuata, ἀμεριδῶσα.

Μερίζομαι. partior, id est uirilem partẽ

uel legitimã recipio, particeps fio. Gen.

Μεῖσ. μείσω. σ. ικα. diuido in partes. Aeliu. accus.

Μειχός. ή. ὸ. particularis.

Μειχῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. aruumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè esse dicit Valla, non aerumnam, quòd erumna grauior sit.

Μεριμνάω. μ. ήσω. σ. ηκα. curo, anxiè & solicitè cogito, solicitus sum.

Μερίς. ίδος. ἡ particula, κλαρονομία.

Μεριστής. ῆ. ὸ. partitor.

Μέτοχος. particeps.

Μεσεμβόλιος. ου. ὸ. intercalatio.

Μεσμαίρω. curo, irascor.

Μεσμερίζω. μ. ίσω. σ. ικα. cogito, cõsulo, delibero, in diuersas partes consulo, solicitè cogito. Neutr. absol.

Μεσμερος. ον. ὸ. curiosus.

Μεσμερίζω. τὸ μεσμερίζω. ἀ μερίζω prima syllaba duplicata, & ε in η conuerso.

Μεσμήρω. curo.

Μέσμερα. ὰν. curæ, cõsilia, solicitudines

Μέσμερις. ιτος. ὸ. funiculus, filum.

Μέρος. νος. τὸ. pars. Item principium. Gregor. οἷς μέρος ἀνελθόντα θέξω. Sic Vergil. Pars mihi pacis erit, dextram tetigisse tyranni. Multiplicis autẽ usus est hæc dictio, ut μέρος ἐστι, pro unus est è numero. Τὸ οἰκ μέρος, quãtum in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. Τὸ ἐπ' αὐτὸ ἔχον μέρος, quod ad eum attinet. Πα ρὰ μέρος. partim, alternis, Theophr. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν φόρων λαμβάνειν, quintũ quenq; calculũ ferre. Τὰ ἐν μέρει, uel τὰ κατὰ μέρος, particularia, singularia, τὰ καθ' ἕκαστον, Philoni. Sic Cic. ad Att. Singulares sunt boni uiri, id est καθ' ἑκάστους τινας. Accipitur etiam ἐν μέρει pro uicissim, & sigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος, ut συμβάλλειν αὐτοὺς ἐν μέρει, Aristoph. id est sigillatim. Luci. Διδόναι τας λόγας καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. Aristid. ἐν μέρει ἀπᾶν, sigillatim et deinceps cõmemorare. Aliter Plato Polit. ι. οὐκ ἐν μέρει τῆ ἀρετῆς τῆ σοφίας τίθης μέρος τὴν ἀδικίαν, Si iniuriã partem esse uirtutis putas. Et Demosthen. οὐ τόπου μέν ἐν ἀδικήματος μέρει, Non sceleris loco duco. Sic Cic. Philip. ιι. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Cõ.

Μέροψ. οπος. hominum epitheton, quòd habeant uocem diuisam, id est, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur: uel diuisam, id est articulatam, quod soli homini datũ est inter animantia. à μερίζω, & ὄψ. Sunt qui ἀνθρωπον significare dicant. Cæl. lib. ι. ca. ιι.

Μερόπιον. τὸ χοινίον σιναπέως.

Μερόπος. ὸ. imprudens.

Μέσαβον. τὸ. lignum inter boues iunctos medium, ἀπὸ τοῦ ζυγὸν λοφᾶ. Vnde uerbũ μεσβοῦν, boues iungere.

Μεσάγκυλα. τὰ. amentata iacula Instrumenta aũt erant, qbus Persæ utebantur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. ου. ὸ. mediæ cuiusdam ætatis, nondum senex.

Μεσαίτατος. ου. ὸ. medius. ἐν μεσαιτάτῃ τοῦ αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσάζμιον. ου. τὸ. μεταξύ μέσον, omne inter aliquid medium, pars media hastæ, & spatium inter duos exercitus.

Μεσαῖον. panis.

Μεσαῖον. unum intestinorum Græci uocant, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenæ quæ ad ipsum ex hepate feruntur, unà cum adiacentibus arterijs circunquaque ambit & complectitur.

Μέσαος, poeticè. ου. ὸ. medius.

Μεσαύλιον (scribit Suid.) proprie significare medianam ianuam, uel etiam

in aulæ meditullio locum. sic Cæl. interpretatur. Apud Homer. seruus quidam est, Odyss. 14. οἶος δ' ἰσοφ ἔσαμ μεσάυλοισι. Mediastinum forte huiusmodi Latine recte dixeris, quæ dictio pro uilissimis quibuscunque mancipijs ponitur, cuiusmodi sunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij: quorum una illa functio est, ut omnibus pareant, nec ullius imperium detrectēt, in medio semper et propatulo ad omnium nutus excubent. Cæl. li. 13. ca. 30.

Μεσαύχενες. media ceruice ligati.

Μεσεγγράομαι. μ. ἰσομαι. π. ημαι. fideiussionem capio, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσεγγύημα. depositū apud sequestrē.

Μεσέγγυος. υ. ὁ. mediator, interuentor, sequester.

Μεσεντέριον. intestinorū genus est, quo lactes inuoluuntur, ne contactu spinæ duro lædantur. Iul. Pollux pellicula scribit esse ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximā, alimentū in hepar emittentem. Theod. pro lactibus accepit. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio intestinorum sit collocatum: item & μεσόγειον, de quo iam antea. Latine medianum dixeris.

Μεσίω, & μεσόω. medio. as.

Μέσυ. υς. ἡ. media, medietas.

Μεσογαῖος. ον. ὁ. mediterraneus.

Μεσογύς, aduerb. καταμέσον. in medio.

Μεσέης. ήφος. ὁ. mediocris, medius.

Μεσῆλιξ. ικος. ὁ, ἡ. qui est in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies. (nor.

Μεσημβριάω, & μεσημβρίω. meridiaMεσημβρινός. ἡ. ὁ. meridianus. pro μεσημερινός.

Μεσημέριος. idem.

Μεσηρέω. sum mediator, nulli parti fero præsidium.

Μεσηρέφω. cōsisto, uel incedo in medio

Μεσηρύω. μ. ὄσω. ω. υξα. medius sum inter partes, id est interpono me.

Μέσιος. medius.

Μέσιτης. ου. ὁ. mediator, μεσάλλων, factor pacis.

Μέσιος. ου. ὁ. idem.

Μέσκος. pellis.

Μεσόβασιλεια. ας. ἡ. & Μεσοβασίλειον. ου. τὸ. interregnum.

Μεσογάστωρ. qui est in media parte natis, uel medio uentre cinctus.

Μεσόγειος. ου. ὁ. mediterraneus, & μεσόγαια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγραφος. ου. semiscriptus.

Μεσόδικος. iudex, Aristot. quoniam quū mediū consequi potuerūt, ij ius suū obtinere uidentur. Bud. in Annot.

Μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, columna in medio posita, foramen cui malus inseritur.

Μεσόκρανος. ου. τὸ. uertex capitis.

Μεσολαβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. intercipio.

Μεσόλευκος. ου. ὁ. albo distinctus.

Μεσομήριον. quod coxas interiacet.

Μεσομφάλιον. ου. τὸ. umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarum.

Μεσόμφαλος. υ. ὁ. res posita in medio.

Μεσοπάτιον. de compari in nauibus seruitij genere, Vlpiano dicuntur, sicut in aulis μεσάυλιοι.

Μεσονύκτιον. υ. τὸ. nox intempesta.

Μεσόπολις. usq; ad mediū terræ infixū.

Μεσοπολίς. uibratū usq; ad mediū tē.

Μεσοπολός. ῦ. ὁ. semicanus, senectuti cinctus.

Μεσόπυκνος. qui media possident.

Μεσοπύργιον. υ. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωέω. esse in media maturitate.

Μέσος. ε. ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium. Lucian. ἑαυτὸν δὲ μέσον ἐκεῖνον ἐφύλαττον, Neutrum se & ancipitem seruabat, id est neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd eius partes æquales sint. Significat quoq; μέσον interuallum, discrimen, Chrysost.

Μεσότης. τητος. ἡ. medietas.

Μεσότοιχον. τὸ. interstitium parietum, & paries ipse qui domum à domo diuimit.

Μεσόνυκτα. ων. τὰ. media cœna iam peracta.

Μεσόπολον. paruus miles.

Μεσόφρυον. ε. τὸ. mediũ superciliorum.

Μεσόγειοι. οἱ. mediterranei.

Μεσηνός. τὸ μεσηγύ.

Μεσηγύς. medius status.

Μεστὸς. ὴ. ὸν. plenus.

Μεστόω. μ. ὤσω. ν. ωσα. impleo. Genit.

Μεσηνύς, aduerb. in medio, per mediũ, μεταξύ.

Μέχρι. donec, usque ad.

Μετὰ. præpositio est, quæ constructa cum genitiuo significat cum: accusatiuo autem, post. Ponitur aliquando pro ὑπὲρ, & aduerbialiter pro μέτειμι, postquàm.

Μετὰ χεῖρας. præ manibus.

Μεταβαίνω. transeo, accedo, digredior, deflecto. Neutr. accus.

Μεταβάλλομαι, &

Μεταβάλω. muto & mutor, ut πάντα ἀνθρώπου μεταβάλλει, Aristot. de Part. &, ὥσπερ ὁ ἀὴρ μεταβάλλει τὸν οἶνον, id est mutat, apud eundem in Proble. Idem Polit. ε. ἀνὰ μεταβολὴν ἡ τάξις, id est mutata est. Significat etiam migro, id est ἐκβαίνω, sedem muto, et in aliam regionem commeo, stationem muto. Aristot. de Hist. ε. μεταβάλλει τῶν σωθικῶν ὅτε τὸ ἔαρ τὸ ἄνω τῶν ἀγγέλων. Item transeo, id est sum transfuga. Plut. in Apoph. ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἀεὶ ἀπιστίᾳ μεταβαλὼν μέρος πᾶς αὐτός. Præterea μεταπεσῶν μεταβουλόμενος. Xenoph. ἐπιλυ. ε. ὧν δὲ τι ἀπιστήσῃ, ἀπὸ τούτου μεταβαλοῦ. Est etiam transeo, & degenero de una specie in aliam, Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto. Bud. Com.

Μεταβασις. ὁ. transitus.

Μεταβατικὸς. ὴ. ὸν. transitiuus.

Μεταβιβάζω. μ. άσω. σ. κα. transfero, transmuto. Actiu. accus.

Μεταβλητὸς. ὴ. ὸν. mutabilis. Theophr. ε. de Caus. τὸ δ' ὑγρὸν ἀναγκαίως μὲν ἀμεταβλητόν. Item qui mutationem facit. Aristot. μετὰ τὰ φυσ. μὴ μεταβλητικὸν τῶν μεταβαλλόντων. Bud. Com.

Μεταβολάδιον. transplanto, μεταπάλλω.

Μεταβολὴ. ἡ κατὰ τοπικὴν κίνησιν, propola.

Μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio de sede in sedem, & de regione in regionem migratio.

Μεταβολικὸς. ὴ. ὸν. mutabilis.

Μεταβολεὺς. negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταπράτης.

Μεταβουλεύω. mutare consilium.

Μεταγγέλλομαι. promitto. Genit. uel accusatiuo.

Μετάγγελος. nuntius. præpositio abundat.

Μεταγγίζω. elutriare, hoc est, de uase in uas transferre.

Μεταγγίζω. decapulans, diffundens.

Μεταγειτνιὼν. ῶνος. ὁ. secundus mensis Athenienſium, Latinis Maius.

Μεταγενέστερος. ε. ὸν. iunior, posterior.

Μεταγνώσιμον. ν. τὸ. aliter factum.

Μεταγνώσκω. pœniteo, resipisco. μεταγνωσθὲς, de sententia mutatus est, μεταγνωσθέν.

Μετάγω.

Μετάγνωσις. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταγραφή. exemplum libri & descriptio, ἡ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto scribendo id quod scriptũ erat. Xenoph. ἐπιλω. 6. Ἐκέλευον μεταγράφειν ἀντὶ θηβαίων βοιωτὸς ὁμωμοκότας. Sic etiam μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar. abrogo, refigo. Ite trãscribo. Pausa. τὸν μὲν τιάδα δὲ τὴν θυμοτελίνην ἀκόνας ἃς ἐνεμῶν ἄν ἔφα τὴν θράκα μετέγραψεν. Sic Vergil. Et tua Dardanijs transcribi sceptra colonis, id est μετατίθεσθαι. Et ter scribere nomina, Liu. de quo Bud. in Annot. Demosth. καὶ τὰς ἄρχοντας μεταγράφειν. Isæ. καὶ τ' ἀνατία τοῖς τῆ τοῦ θνήτος ἀβούλοις μεταγραφῶσι, Contrarium testamento uero scribi. Est etiam ἡ ἀπογράφω, exscribo, describo. Sicut Cicer. ad Att. Librum ad te mittam, si descripserint librarij. Bud. Com.

Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, persequor, transmuto, transfero, uindico. Actiu. accus.

Μεταγωγή. transitus.

Μεταδαίομαι. cõuitor, particeps sum.

Μεταδιανοούμενος. ὁ. ὁ. qui est mutata opinione & consilio.

Μεταδήμιος. in populo, præsens.

Μεταδιαιτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. transmuto uiuendi modum, muto solum.

Μεταδιδάσκω. dediscens priora, noua disco.

Μεταδίδωμι. μ. δώσω. ω. ηκα. distribuo, partior, trãdo, participem facio, et largior, permitto. Genit.

Μεταδιώκτης. ὁ. ὁ. qui retrahitur.

Μεταδιώκω. μ. ξω. ω. ηχα. insequor, impartio. Accus.

Μεταδοξάζει. est cum mutatur consiliũ. Demosth. κεῖ μεθ. καὶ μέθ' ἃ μετα δόξει, Si pœnituerit capti consilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionem muto. Bud. ibidem.

Μεταδοξάζων. qui mutauit consilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio interest cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα. τὰ. mensæ secundæ.

Μετάδοσις. ιος. ἡ. collatio, participatio.

Μεταδρομάδην. cursim, currendo.

Μετάδρομος. ὁ. transcursus.

Μεταδρομ☉. ὁ. ὁ. punitor, cursor.

Μετάθεσις. ιος. ἡ. transpositio, ut ἀφαλία pro ἀσφάλεια, translatio, mutatio. Bud. Com.

Μετάθω. transcurro.

Μεταΐζάω. impetuosè.

Μεταΐσσω. considere.

Μεταΐξας. insecutus.

Μεταίρω. μ. αρῶ. ω. ᾶρκα. transfero. Accus.

Μεταιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. repeto.

Μεταίτης. ου. ὁ. mendicus.

Μεταίτιος. ου. causa similis cum alio.

Μεταίφνης. repentinus.

Μεταίχμιον. ου. τὸ. campus inter utrasq; acies, et simpliciter quodcunq; inter duo aliqua medium.

Μεταχαίζω. transfero.

Μεταχαλέω. μ. έσω. ω. ηκα. accerso. Actiu.

Μεταχάρπιον. ου. τὸ. pars manus à iunctura usq; ad digitorum fissuram.

Μεταχέας. aqua tẽperata, aut tepida.

Μεταχέθη. transierat.

Μεταχιάω. insequor, accedo.

Μεταχιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. labefacio, moueo, transpono. Actiu. accus.

Μετάκλησις. ιος. ἡ. accersio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. declino.

Μετακομίζω. μ. ίσω. ω. ικα. trayicio, trãsfero. Actiu. accus.

Μεταποιητικος. particeps.

Μεταρρυθμιζω. μ. ίσω. σ. ισα. trāſmuto ornatum. Accipitur pro mutare & nouare transformaréq; ſimpliciter.

Μεταστρέφω. μ. ψω. φ. ψα. transformo. Actiu.

Μεταξύμιον. fluctuum interuallum.

Μεταπαχύνω. tardo, ſerò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, poſt alium ſumo, inuicem ſumo, tranſumo, coopério. Cū accuſ. Item participo, particeps ſum, cum genitiuo.

Μεταλάω. traduco.

Μετάλημψις. ιος. ἡ. tranſumptio.

Μεταπαγή. mutatio.

Μετάπαξις. idem.

Μεταπάττω. μ. ξω. π. χα. tranſmuto, diſcedo, μεταβαίνω ἀπό τινος ἄλλο τι, ut μεταπάττω τὸν βίον, morior & migro, Herodi. Sed ſubinde ſubauditur τὸν βίον. unde μεταπαχθὲς, defunctus. Apud Platonem eſt inuerſo ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cū alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat. quæ enim ſic fiunt μεταπαττόμενα ab eo dicuntur. Bud. Com.

Μεταπάω. ſcrutor, inquiro. Actiuū, accuſ.

Μετάπεια. ας. ἡ. ſcrutatio metalli, cuniculus animal.

Μεταπάς. qui circa metalla, & fodinas uerſatur.

Μεταπάω. quæro, fodio, effodio.

Μεταπικός. ἡ. ὸ. metallicus.

Μέταπον. ε. τὸ. metallum. ἀπὸ μεταπάω.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcendum, muto ſententiam.

Μεταμάσσω. muto, tranſmuto, μεταπάσσω. Actiu. accuſ.

Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur proprie cum ſocordes in re peragenda ſerò incipimus eſſe attenti, iam admoniti noſtris malis.

Μεταμελήσομαι. μ. ήσομαι. σ. ησθην. &

Μεταμέλω. μ. ήσω. σ. ηκα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Depon. genit. cum datiuo.

Μετάμελος. pœnitens, & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι.

Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. σ. ωσα. transformo. Actiu. accuſ.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφιάσαι. muto ueſtes.

Μεταμφίζουσι. promouent.

Μεταμείψω. commuto.

Μεταμώνιος. ὁ. ἡ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μεταναστάω, &

Μεταναστεύομαι. μ. εύσομαι. σ. ευσα. tranſmigro, exilij cauſa ſolum uerto. Bud. in Annot. poſt.

Μετανάστης. ὁ. exul, pulſus patria.

Μετάνιπτρον. τὸ. poculum quod lotis manibus affertur.

Μεταπίλω. refundo in aliud uas.

Μεταπίπτω. tranſeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. σ. ηκα. pœnitentiam ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Neutr. abſol.

Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, incōſtantia, reſipiſcentia, cū poſt facīū ſapimus.

Μετάξα. ης. ἡ. ſericum.

Μεταξηγορία ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdum. Genit. ut μεταξὺ λέγειν & inter dicendum. μεταξὺ λέγω, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauatur. Et cum accuſatiuo, μεταξὺ δεῖπνον, inter cœ-

ſandum. (ſcere.

Μεταπαύω. quieſcere, alternis quie-

Μεταπαυσμός. quies, reſpiratio.

Μεταπείθω. diſſuadere.

Μεταπειθώ. ν. mutatio ſententiæ.

Μεταπέμπομαι. μέ. πέμψομαι. π. ψμαι. ac-ceſſo.

Μεταπεμπτός. ή. ὸν. accerſibilis.

Μεταπέμπω. μ. πέμψω. π. ομφα. accerſo, aduoco, accommodato accipio, af-ferri iubeo. Actiu. accuſ.

Μεταπλάω. muto. Bud. Com.

Μεταπλάω. μ. άσω. π. κα. trãſilio. Neut.

Μεταπίπτω. tranſeo & degenero de una ſpecie in aliam, hoc eſt μεταβάλλομαι apud Galenũ, μεταρρέω. Item tranſ-eo ad aliam uitæ conditionem. An-tiph. ἐλπὶς ἐν τῇ ἐμαυτοῦ πράξει μετα-πεσοῦσα ἐπ' ἐκείνους. Ité mutor. Plato, ἐὰν ἅπαξ μόνον μεταπεσόντες ἢ ψέψαν, Si tres ſententiæ ex damnatoriis in abſolu-torias mutatæ eſſent. Item ſpe exci-do. Aeſch. ἀλλ' ἐμοῦ μόνον ψέψαν μετα-πεσόν, id eſt ἀφέμαγεν. Apud Iſocr. in Euag. pro mutari in meliorem uo luntatem & laudabiliorem: & apud eundem πρὸς ἧτον. in deteriorẽ par-tem mutari, hoc eſt, labi & euerti affligiq. Bud. Com.

Μεταπίστις. fide interpoſita.

Μεταπλασμός. figura cũ ultima dictio-nis ſyllaba, ſed in eodem caſu muta-tur, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ.

Μεταποιέομαι. μι. ήσομαι. π. ημαι. uendi-co, curo, ſtudeo. Genit.

Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmuto, corrigo. Actiu. accuſ.

Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.

Μεταφέρω. ὑπερέχω, ἐκφέρω, excello.

Μετάδοσις. mutatio in uitãq partem, & degeneratio mutatioq á ſpecie in ſpeciem, Galeno. Bud. Com.

Μεταπόρημα. ατος. τὸ. ſpatium inter turres.

Μεταῤῥέω. μ. ρέσω. π. ρυκα. meto, τὸ μετα-ῤῥέω. Neutr. abſol. (Actiu.

Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. adapto.

Μεταῤῥύθμισις. ιος. ἡ. adaptatio.

Μεταρσιολογία. ας. ἡ. loquela, ſublime genus diſputandi.

Μετάρσιος. α. ὸ. ſublimis.

Μεταρσιόφρων. ὁ. ſublimatus, in ãerem elatus.

Μετασκευάζω. μ. άσω. π. κα. tranſmuto, mutando formo. Actiu. accuſ.

Μέτασσα. ὰ. mediæ.

Μεταστάμπτος. perſequens, inſectans, attrahens.

Μετάστασις. ιος. ἡ. tranſmutatio, trãſitus.

Μεταστέον. migrandum eſt.

Μεταστέναμαι. μ. στῆμαι. π. αγμαι. ac-ceſſo. accuſ.

Μεταστενάχω. μ. χῶ. π. κα. ſuſpiro.

Μεταστοίχα. in ordine. ἐπὶ στοίχου, κατὰ τάξιν τινά.

Μεστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. αγμαι. caſtrametor, caſtra pono. Depon. abſol.

Μεταστρέφω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, re-uerto. Actiu. accuſ.

Μεταχεῖν. apprehẽdere, participẽ eſſe.

Μετασχηματίζω. tranſfiguro, in aliam fi guram traduco.

Μετατάξομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &

Μετατάττω. ordinem muto, tranſcribo, μεταγράφω. Bud. in Annot.

Μετατίθημαι, &

Μετατίθεμαι. μ. ίσω. π. ικα. tranſeo. Item muto ſententiam & retractio, μετα-νοῶ, μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἀπὸ μὲν τοῦ τοιούτου τὰ ἀρμόζοντα ἔπειρᾶτο. Et muto, tranſfero, unum pro altero po no uel dico. Demoſth. ἐγὼ δὲ τὴν εἰς ἐκείνους τῇ μισθαρνίᾳ μετατίθημι & τὰ ὀνόματα. Item tranſfero ab uno ad alium, ut μετατίθεται τὸν βασιλέως. Bud. Com.

Μεταφίπαμαι. μ. ίψομαι. π. ειμαι. & Μεταφίπω. μ. ίψω. π. αρα. curo, aduerto, ἐπιμέλομαι, φροντίζω. Genit.

Μέτωπος. locus sordidior, pro uolucribus, & gallinis.

Μεταύριον. perendie.

Μεταφέρω. μ. μετοίσω. π. μεταήνεχα. trãsfero. Actiu. accus.

Μεταφορά. ᾶς. ἡ. translatio.

Μεταφράζω. μ. άσω. π. ακα. interpretor, transfero, peruerto sententiã. Acti. Bud. Com.

Μετάφρασις. translatio, interpretatio.

Μετάφρενον. π. τὸ. dorsum, scapula. Est autem pars illa à collo ad cinctum protensa: aut uerius, quod à tergo præcordijs obiectum est.

Μεταφυῶ. transformari.

Μεταφυτεύω. μ. εύσω. π. υκα. transplanto. Neutr. accus.

Μεταφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uociferor. Neut. absol.

Μεταχαίζομαι. μ. ίσομαι. π. τσμαι. impello, tracto. Vnde pro administro ponitur, & rego, gero. Plut. καθάπερ ἐν σὺν νῦν ἀθήναις μεταχαιρίζει τὰς ὀλιγαρχικὰς πράγματα ἰσχύσας. Item pro manu attrecto, uulnus tracto, manu medicor, Lys. Plato μεταχαιρίζειν τὰ ἀνθρώπινα dixit, pro in eum animaduertere. Μεταχαιρίζειν τὸ σῶμα, uerbum est funebre, Isæo. Accus. uel datiuo. Bud. Com.

Μεταχαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem, tracto, οἰκονομῶ.

Μετάχοιροι. οἱ. sues serotini, serò nascentes.

Μεταχωῶ. transeo, μεθίσταμαι.

Μεταχωννύω. transfigurare, aliter colorare.

Μετάχωρησις. secessio.

Μεταψύρων. transferens.

Μετέειπε. inter aliquos dixit.

Μέτειμι. aggredior, accedo, aduenio, in

Μετέω. idem. (quiro.

Μεταβαίνω. transcendo, migro.

Μεταδίδωμι. recipio.

Μεταδύομαι. exuo.

Μεταμβαίνω. conscendo. Plutarch. μεταμβὰς ἐς μυοπαρόνα.

Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus transmigratio.

Μετεξανίστημι. transfero subinde.

Μετέξειτροι. quidam. Herodia. οἱ δὲ μετέξειτροι αὐτῶν, οἱ μὲν πᾶς λύβυς, οἱ δὲ πᾶς ὕανον ἰφάπτονδ.

Μετέπειτα. postea, μετὰ ταῦτα.

Μετέπεσε. decidit. à μεταπίπτω.

Μετεράστης. ασ. ὁ. & ὁ. eluturians.

Μετήρης, pro μέτριος Aeol. moderatus.

Μετίχομαι. præstereo, tento, appeto, exerceo aliquam artem, narro, appeto magistratum, accerso, accedo, adduco, traduco, supplicium de aliquo sumo. Depon. accus.

Μετέσπον. assecutus sum.

Μέτεστιν, ἀ μέτειμι. interest, adest, est mihi copia uel ius. μέτεστί μοι τοῦδε ἢ τοῦδε. & μέτεστι τάδε κἀμοῖσιν κἀν ἡμῖν, Hic omnia iura ciuitatis habet, Demosth. Bud. Com.

Μετέχω. cum aliquo habeo, particeps sum, participo. Neut. genit.

Μετήορον. τὸ. fastigium.

Μετεωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. eleuo, attollo, in sublime traho, in sublime sustollo, iacto. Ponitur interdum absolutè, ἀντὶ τοῦ μετάρσιος φέρομαι, & sublimè peto. Bud. Com.

Μετεωρισμός. ὁ. ὁ. sublimitas.

Μετεωροθῆρα. ex accipitrum sunt genere, qui prædam in sublimi petunt. Bud. Com.

Μετεωροπολεῶμαι. latiori parte remi frustra aquam percutere.

Μετεωρολόγος. qui de rebus sublimibus & cæsti

& cælestibus nugatur, philosophus fastu præditus, & uerborum insolentia utens, Luciano. Bud. Com.

Μετεωρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. consydero, commentor et scribo de sublimibus. Neutr. absol.

Μετεωρολογία. ας. ή. sermo de rebus sublimibus. Olim in bonam partem accipiebatur, ut ἀδολεσχία, licet postea in loquacitatis & uanitatis significationem uenerit.

Μετεωροσκοπῶ. cælestia contemplor.

Μετέωρος. ρ. ὁ. ἀπὸ τῆς αἴρω, uel utrunq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod est eleuo, suspendo. ad multa refertur, μετέωροι enim alii quando sunt qui in alto naugant, ut μετέωρος πλεῖν, Synes. prolitora non legere, sed in altum prouehi, ut Cic. aut uelis in altum datis, ut Liu. Hinc translatione sumpta Plut. de Græcia commota & perturbata, καὶ σάλον (inquit) ἄνδρὸς ἴσχνασεν ἦ, καὶ μετέωρος ἦν. Aliquando idem quod Latinis incertum, suspensum. Demosth. ἔτι γὰρ ἦν πρᾶγμα μέτωρον ὄντως μετέωρον. Vnde μετέωρος δίκη, cuius iudicium adhuc est suspensum, lis pendes. Aliquando pro erecto & intento. Lucia. σὺ δ' ὑφ' ἑκάστου τῶν παριόντων νῦν ξυναγάγοι καὶ ἔχνωτα πάντα. Aliquãdo ὑπερῷον significat, Theophr. Μετέωρα etiam sunt, quæ fiunt circa locum astris uicinum, de quo Aristotelis μετεωρολογικά. Bud. Com.

Μετεωροσκοπική. pars est astrologiæ, quæ eleuationum differentias astrorumq; exquirit distantias, necnon multa uariáq; alia ad astrologiæ inspectionem tendentia perdocet.

Μετεωρόσοφος. ρ. ὁ. stolidus, qui sublimia respicit, curiosus, & sublimiũ rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφένακιστ. ὁ. qui argutijs siue de rebus sublimibus disputando fucum faciunt, & auditores fallunt, Aristophan. φεναξίστης enim est impostura facere.

Μετήδ. defendebat.

Μετῆκα. præterijt.

Μετηλλαχώς. defunctus. ἀπὸ τοῦ ἀλλάσσω.

Μέτιμι. mediam.

Μετίορος. ρ. ὁ. pro μετέωρος poëtice.

Μετιδᾶν. contemnere, despicere.

Μετίημαι. adeo, aggredior, μέτειμι.

Μετίημι. ambio, peto honorem, profequor, exerceo, expono, persequor, abijcio. Accus.

Μετίω. idem.

Μετοικεσία. ας. ἡ. transmigratio, ὀχλαγωγία.

Μετοικέσιον. ρ. τὸ. idem.

Μετοικέω. μ. ήσω. κ. ηκα. trãsmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis non habeo, Isocr. in Panegyr. Μετοικοῦντες etiam dicuntur qui patria pulsi, aut aliàs migrantes, aliò se contulerunt, Paus. Sed Alcarn. de Lysia, ἐγὼ γάρ (inquit) μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, id est patre incola Athenarũ. Bud. Com.

Μετοικίζω. idem, τὸ μετανασταίνω.

Μετοικίλλω. μ. ίσω. κ. ικα. demigro, sedem muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. Neutr. absol.

Μετοίκιον. ρ. τὸ. locus Athenis, ubi carcer est. Item summa duodecim drachmarum, quam quotannis soluere cogebantur inquilini, authore Harpocratio. Isæus scribit uiros quidẽ duodecim drachmas conferre consueuisse, mulieres autem sex, id qui non contulissent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cæl. lib. 9. ca. 14.

Μετοικισμός. ὁ. habitatio apud exteras (gentes.

Μέτοικος. ὁ. inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui in alienam emigrat ciuitatem manendi proposito. Bud. in Annot. post.

Μετόχομαι. accedo.

Μετοιωνίζομαι. auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μετοκλάζω. μι. άσω. ασα. claudico. παρὰ τὸ ἰσχλὸς καὶ λάμβδα τὰ γόνατα. Neut. absol.

Μετόν. τὸ ὄχος. cum liceat, προπάροχος.

Μετονομάζειν. transmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo, postica.

Μετόπισθε. idem.

Μετοπωρινός. ή. όν. autumnalis.

Μετόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Μετόχιον. ου. τὸ. spatium inter plantatas arbores, quarum ordo ὄχος dicitur.

Μετοχή. ῆς. ἡ. communicatio.

Μετοψᾶν. circunspicio, aspicio.

Μετοχετεύω. transfero, de loco moueo.

Μετοχή. ῆς. ἡ. participium, participatio.

Μετοχικός. ή. όν. participialis.

Μέτοχος. ου. ὁ. particeps, socius.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. ου. ημαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνω, ad mensum accipio, appendendum & admetiendum peto, ad certum modum accipio, mutuor. Vnde illud Hesiodi, τὸν μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, τῷ δ' ἀποδοῦναι. Est etiam vocabulũ militare pro συμμετρέομαι, Plut. Inde illud Greg. ὁ γὰρ μετρούμενος παρὰ τοῦ υἱέος, Non enim filius ad certũ modum à patre accepit, cui scilicet filius æqualis est. Bud. Com.

Μετρέω. μ. ήσω. ν. κα. metiri, id est norma dirigere, uel regula põderare, & definire, ut οἱ δεδοκιμάκοτες, hoc est admetientes annonarium frumentum facere solebant. Translate ponitur pro æstimare, expendere, ut τὰ γε περὶ μετρῶν ἀδικημάτων, Demosth. Inde etiam μετρῶν τιμωρίαν, pro tacere rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, ἀνείλων. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα. τὸ. συμμέτριον.

Μέτρησις. εως. ἡ. mensuratio.

Μετρητής. οῦ. metreta.

Μετρητής. οῦ. ὁ. metator.

Μετρητός. ή. όν. mensurabilis.

Μετριάζω. μ. άσω. σ. ασα. modestè fero, modestus sum, adhibeo per medium, modestè de me sentio, modestè ago. Menander posuit pro ἀνθρωπῶ.

Μετρική. ῆς. ἡ. ars metrica.

Μετριοπαθῶ. condolere, non grauiter succensere, moderate ferre, modice affici. Bud. Com.

Μετριοπαθής. ὁ. qui modice perturbatur

Μετριοπάθεια. ας. ἡ. moderata perturbatio, modica affectio. Virtus est à dogmate peripatetico inducta.

Μέτριος. α. ον. ὁ. modestus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus.

Μετριότης. ητος. ἡ. moderatio, mediocritas.

Μετριοφρονέω. modestus sum.

Μετρίως. modestè, mediocriter, moderate, leuiter, haud magnopere.

Μέτρον. ου. τὸ. mensura, mediocritas, modus.

Μετρονόμοι. οἱ. magistratus Athenis quindecim uirorũ, qui mensurarum & ponderum æquitatem curabant.

Μετονομάζω. μ. άσω. σ. ασα. transnomino. Actiu. accus.

Μετωνυμία. ας. ἡ. transnominatio.

Μετωπηδὸν. frontatim.

Μετωπίας. ου. ὁ. cui frons est magna & lata.

Μετώπιον. ου. τὸ. unguenti genus, & lignum ex quo fit galbanũ. Est quoq; idem quod

Μέτωπον. s. τὸ. *frons. tis. hoc est spatium illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur. Trāsfertur quoq; ut ἐπὶ μετώπου ἴεναι, de agmine exporrecta fronte procedente. Sic cum accipitur pro contignationibus lignorum & asserum.*

Μετωπόσκοπος. *qui hominis ingenium dijudicat ex fronte, indeq; fiturae augurantur.*

Μέχρι. *usque, usq; ad. Genit. ut μέχρι βυθοῦ θαλάσσης ἐλθεῖν. Aliquando addunt πρός, ut μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν.*

Μέχρι ἐντεῦθεν. *hactenus.*

Μέχρι ἔτους. *usque dum.*

Μέχρι ζωῆς. *διὰ βίου, quoad uiuam.*

Μέχρι νῦν. *hactenus, adhuc.*

Μέχρι οὗ. *donec, usque quo.*

Μέχρι οὗ ἄν. *quoad, quousque.*

Μέχρι περ οὗ ἄν. *idem.*

Μέχρι πάντος. *sine præfinitione temporis, τὸ διὰ παντός.*

Μέχρι πολλοῦ. *diu, aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci distantiam.*

Μέχρι πόρρω. *diu.*

Μέχρι πόσου. *quandiu.*

Μέχρι ποῦ. *quousque.*

Μέχρι πρώην. *nuper.*

Μέχρι τίνος. *aliquandiu, aliquantisper, quodantenus, quousque.*

Μέχρι τοῦ. *aliquo usque.*

Μέχρι τοῦδε. *hactenus.*

Μέχρι τοῦ λόγου. *uerbis tenus.*

Μὴ. *ne. Aduerbium autem est ἀπαγορευτικὸν, id est prohibendi, & construitur cum optatiuo uel subiunctiuo. Pausan. μὴ ὁ χρόνος κωλύσειεν, Ne situs ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ τὸ πλοῖον, Ne saueiet. id est ὅπως μὴ, quemadmodum ut Latinis. Terent. At uide, ut satis modo contemplata sis. id est, Caue ne non satis. Et interdum cum indicatiuo præsentis aut præteriti pro optatiuo uel subiunctiuo. Demosthen. δέδοικα μὴ πλείω λάβωμεν, Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ' ὅρα, μὴ παίζων εἶπεν, Sed uide, ne nō serio dixerit. Interdum sine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἄθλιε σὺ, μὴ. δ' ἀνὴρ χρηστὸς ἦν. id est ἀδαμῶς. Accipitur etiam pro nisi, ἐμὴ, ὅτι μὴ. Aristot. Oecon. 1. ἂν ἀδυνάτων, μὴ ἐπιμελοῦς δεσπότου ἐπιμελεῖς ὦσιν τοῖς ἐργάταις, Quasi fieri non possit, ut diligentes sint uicarij nisi diligentia dominorū. Idem, καὶ τοῦτο πράττειν οὐκ ἀνθρώπου μὴ μεθύοντος ἢ παίζοντος. Greg. πῶς γὰρ οὐ δεῖται τοῦθ' ἡ σωτηρία, μὴ θεοῦ τὰ πάντα καὶ ἐσταύρωντος καὶ σωίζοντος. Item pro non. Demosth. ἐπειδήμι μὴ πείθοιτο, Cum mihi non persuaderent. Item pro μήποτε. Aristot. Polit. 4. μὴ γὰρ οἶδ' ἐγὼ τῶν ἀδυνάτων ἢ, Nescio enim an impossibile sit. Vbi interpres habet, Im possibile est enim. Aliquando ἐρωτήσεως est, id est interrogationis, & numquid significat, et an. Vnde ἀλλὰ μὴ; num igitur? μή τις; numquis? Sic Cic. Tamen ne arbitraris id te posse obtinere? Ex his significationibus ij, qui sequuntur, manant loquendi modi, de quibus Bud. Com.*

Μὴ γὰρ δή. *idem.*

Μὴ γὰρ ὅτι. *non solum enim.*

Μὴ γένοιτο. *absit, deus auertat.*

Μήδ' ἂν εἷς. *ἀλλὰ οὐδείς.*

Μήδ' ἂν ἅπαξ γένοιτο. *nullo pacto.*

Μὴ δῆτα. *absit ut facias, caue faciás.*

Μὴ δήτητα. *non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.*

Μηδ' ὁτιοῦν. *μηδαμῶς.*

Μὴ μέντοι. *non tamen.*

Μὴ ὅτι. *nedum, non solum, non modo non.*

Μὴ ὅτιγε, &
Μὴ ὅτι δέ. idem.
Μέν, &
Μενοῖ, uel diuisim μὰ ἐγώ, & μὰ θ. non, quo minus, negatiuè. & id Attice, una negatione pro duabus negationibus. Interdum significat quin, uel nisi, cum participio iunctum, ut μὰ ἐγὼ πρότερον αὐτὸς φανῶ, Nisi prius, Luciano. Sic aliquando Cic. ut non pro quin ponere solet, quale est illud pro Pomp. Ruere illa non possunt, ut hæc nō eodem labefactata motu concidant. Interdum & cum indicatiuo pro nequaquam, minime, ut μὰ γῆ ἐμάτλω, &c. minime temerariū est, Aristot. Polit. 2. Et pro non etiam, cum infinitiuo & coniunctione νή, ut μὰ ἐγὼ πάλαι, Plat. Apud Sophocl. pro quo minus cum infinitiuo.
Μήποτε. nequando, ne forte, ne. Item nunquam. Demosth. καὶ ἐδεὶς μήποτε εἶδεν. id est, ἐδεὶς ἐδέποτε. Item nunquando, interrogatiis. Theophr. ἀπὸ μήποθ' ἑτέρου ἢ τοῦ αἰτίου; An non potius non hæc causa est? Et addubitantis, siue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν εὔηθές ἐστι, Haud scio an stultum sit. Athen. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν, Fortasse scribendum est. Idem, μήποτε δὲ κἀν τῷ πλούτῳ, Ac nescio an in Pluto, &c.
Μήπου. necubi.
Μήπω. nondum.
Μήπως. ne forte.
Μήπως. ne, ut non.
Μήπως τι. nequid.
Μήτε. neq, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod sit quando bis ponitur in oratione.
Μήτι. nequid, numquid, nedū, non solū.
Μήτιγε. quanto magis, nedum.

Μήτιγε δή, &
Μήτι δή. nedum, non solum non.
Μήτοι τῆ μήτιγε sunt ἀποφατικὰ τῆ ὄρκου, id est deprecantis & abominantis, sicut de μὰ & μήποτε dictum est. Xenoph. μὰ δί' (ὄρκου) μήτοι γε, Minime uero (inquit) minime inquam. Vbi μὰ δία per se quidem negat. sed μήτοι γε cōduplicatio est. Significat etiā, nequaquā saltem, &, certe quidem nequaquā. Plato de Rep. 1. ἀλλ' οὖν θεοῖς, μήτοι γε τοῖς γε μίστοις τῶν θεῶν, &c. Quod si deos hoc modo lamentātes facturus est, ne saltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.
Μηδαμή. nusquam, & nequaquàm, absit.
Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μὲ, τῆ δαμός τις τε.
Μηδαμόθεν. nullatenus.
Μηδαμῶς. nequaquàm.
Μηδαμινός. ὁ. ὁ. inhonoratus, uilis.
Μηδείς. nullus, ἐδείς.
Μηδὲν ἄξια. pro tantum, duntaxat.
Μηδέν τοῦτο τίθεμαι. nihili hæc facio. παρ' ἐμὲ τοῦτο τίθεμαι.
Μηδὲν ὅτι. nihil nisi.
Μηδέποτε. nunquàm.
Μηδέπω. nondum.
Μηδεπώποτε. nunquàm.
Μηδ' ἕτερος. neq; unus.
Μηδέτερος. nec ullus.
Μηδέτις. non alicuius.
Μήδεα. τὰ. genitalia, pudenda. uide μῆδος.
Μηδενός. homines nullius momenti.
Μηδέτερα. nequaquam.
Μηδία. ας. ἡ. Media.
Μηδίζω. μ. ἴσω. ω. σα. lingua Medicalo quor, Medis faueo.
Μηδική. ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio similis.
Μηδικὸν. Medorum regio.

Μήδομαι

Μάδιον. τ. herba foliis similis iridi.
Μάδιος. ον. ὁ. mollis.
Μαδιτομία. ἡ. proditio, metaphoricῶς.
Μάδομαι. curo, operor, uolo, uis.
Μῆδος. ου. ὁ. Medus.
Μῆδος. ους. τὸ. cura, consilium, delibe-ratio.
Μηδενῖῶ. nihil quicquam.
Μήδω. suadeo.
Μηθώ. pro μηδίῳ.
Μήθω. disco.
Μηκάς. άδος. ἡ. mugiens, propriè de capris.
Μηκασμός. ὁ. ὁ. caprarum balatus.
Μηκάω. balo, caprizo. Neutr. absol.
Μηκίς. τὸ. diuturnitas.
Μηκίτι. non amplius, nõ adhuc, iam nõ.
Μηκώ. ῦς. ἡ. uox caprarum, sicut βληχὴ ouium.
Μηκὼς. ὼσ. ὁ, ἡ. prolixus.
Μήκιστος. ον. ὁ, ἡ. longissimus, grauis-simus.
Μηκοποιέω. qui produxit.
Μῆκος. ους. τὸ. prolixitas, longitudo, lon-gum.
Μηκύω. μ. ωῦ. ω. υνκα. traho, produco, augeo. Actiu. accus.
Μήκων. ωνος. ὁ. papauer.
Μηκώνιον. ον. τὸ. succus papaueris.
Μηλάνθη. ης. ἡ. maliflora.
Μηλάτης. pastor.
Μήλαξ. ακος. ouis.
Μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
Μήλινος. η. ὁ. ouinus.
Μήλη. ης. ἡ. instrumentũ medicum, quo immisso per fauces, internum hul-cus exploramus.
Μηλιάδες. Meliades nymphæ.
Μήλινα. astragali.
Μηλοκαυλίς. ῖ. ὁ. caula.
Μηλίζω. colore luteo esse, siue malum referente. Plinius liuidum interpre-tatur.
Μήλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotoneis.
Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, me dicum instrumentum. Vnde
Μηλῶσαι. huiusmodi instrumento tenta re, coniectare incerta.
Μηλόβιος. nymphæ nomen ab ouibus pascendis.
Μηλοβολῶ. malis petere, ad amorem irretire. Nam malum Veneri sa-crum est.
Μηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor ouium.
Μηλοβοτέω. oues pasco.
Μηλόβοτος. ον. τὸ. terra quam oues pa-scuntur, id est deserta uastitas, soli-tudo.
Μήλωμα. coloris infectio.
Μηλολόνθη. ἡ. gallerueca, scarabeus.
Μῆλον. τ. pomum, ouis, quadrupes.
Μηλονομέω. pastor, caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.
Μηλωτή. ῆς. ἡ. melota, id est pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis.
Μηλοσφαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iugulo oues.
Μηλοσφαγία. ouis uictima.
Μηλοφόροι. numerabantur inter satelli-tes regis Persarum, sic dicti quòd ma lum præferrent in hastis.
Μηλοφόρος. ον. ὁ. Ceres.
Μηλόω. uide μηλῶσαι.
Μήλωτρον. tinctura purpuræ.
Μηλωτή. ouina aut caprina pellis.
Μηλωτής. pastor.
Μηλωτίς. ίδος. ἡ. auricularium, spicil-lum.
Μλώ, pro μὴ apud Lucianũ. Aliquan-do pro igitur.
Μλών. ωνός. ὁ. mensis.
Μλωαγόρτης. qui plebem quotidie con-uocat, & mendacia componit.
Μλών. ης. ἡ. luna.

Μλωάω. irascor.

Μλώγμα. ira, μλῶτι.

Μλώγξ. γγος. ὁ. meninga, pellicula ambiens cerebrum nerus & arterijs plena, piam matrem uocant hodie.

Μλωΐζω. μ. ίσω. ν. ια. succenseo, irascor, cōminor, infensus sum. Datiu.

Μλωπός ὁ. ὁ. ira.

Μλώπια. ας, ὁ. ira diuina.

Μλώψ. ῶπος. ὁ. iracundia, ira permanens, bilis Latinè.

Μλώσσοι. umbellæ, quæ in statuarum capitibus solent poni, ne ab auibus conspurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis.

Μλωΐσ. μλωΐζω. μ. ίσω. ν. ια. duco, plico uelum nauis, irascor.

Μλωοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. falcatus, lunæ similis

Μλῶσι. μλῶτι.

Μλώτια. ατος. τὸ. &

Μλώτις. ἡ. ὁ. signum, indicium.

Μυνητὴς ὁ. ὁ. delator, nuntiator.

Μύνθρον. ου. τὸ. præmium indicij, aut ipsum indicium. Bud. in Annot.

Μυΐσ. μ. ίσω. ν. ια. significo, certiorem facio, nūtio, quæro. Est etiā eius facinoris, cuius ipse cōscius es, latebras prodere, impunitate proposita, quod Latinis indicare dicitur. Dati.

Μυονὶς. ίδος. ἡ. mulier ex Meonia.

Μύσγξ. spina quæ adhæret uillis ouiū.

Μύσκλον. ου. τὸ. funis, laqueus, uinculū.

Μύσλη. ου. τὸ. crus, inguen, coxa.

Μύρδω. filare.

Μυρός. οῦ. ὁ. crus, inguen, coxa, femur.

Μυροτομῶ. femur cædere.

Μυρταίζω, & μυρτάδω. ruminare.

Μυρτασμός. οῦ. ὁ. ruminatio.

Μύρτια. ατ & ων. τὸ. cumulus, ramentum.

Μύρτος. ου. ruminalis piscis à ruminando dictus.

Μυρτόμαι, &

Μυρσ. μ. ύσω. ν. υκα. deduco filum, filo, texo.

Μύσσομαι. facere, deliberare.

Μύστης. ητος, uel ητος. ὁ. bellicosus, animosus.

Μήτηρ. mater prudens.

Μήτηρ. ήτρος. ἡ. mater.

Μητάω. μ. άσω. consulo, delibero.

Μητίετης. ου. ὁ. consiliarius, consiliator, prudens, sapiēs. Ponitur quoq; apud poëtas uocatiuus μητίετα, pro nominatiuo μητίετης, ut ὁ μητίετα.

Μητίομαι. μ. ίσομαι, ν. ισσα. consiliū ca
Μήτις, & (pio.

Μῆτις. ιος. ἡ. consilium, prudentiā.

Μητιόῶντα φάρμακα sunt κατὰ νέων θυμηδιὴν τίκτειν ἐπιτήδεια, ut inquit Plutarch. quæ malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annotat. post.

Μητίω. μητιάω.

Μῆτος. μῆτις.

Μήτρα. ας. ἡ. uulua, uterus, matrix.

Μητραγύρτης. υ. ὁ. qui Phrygiæ deæ sacris initiatus est, hic stipem cogebat matri deorū tympana gestans, quales hodie cæcos uidemus uestibulatim tympana pulsantes, & canentes. Bud. Com.

Μητραγυρτῶ. hoc pacto stipem cogo.

Μητραδίλφοι. οἱ. uterini.

Μητράδιλφος. anunculus ex matre.

Μητραλοίας. ου. ὁ. matrem necans uel uerberans.

Μητράλοω. Idæ deæ sacra peragere.

Μητρώδης. ους. ὁ, ἡ. nouercalis.

Μητροδίδακτος. ου. à matre eruditus.

Μητρόθεν. ex parte matris.

Μητρομασιγόκτης. ου. ὁ. matertera.

Μητροκτονία. μ. ίσω. ν. υκα. matrem occido. Neutr. absol.

Μητροκτόνος. ου. ὁ. matricida.

Μητεπαμία. sic inter uicos est, ut metropolis inter urbes, à suis & colonis agnoscitur.

Μητρειάτερ. ορος. τὸ. auia.

Μητροπάτωρ. ορος. ὁ. auus maternus.

Μητρόπολις. ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua colonia deducta. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας τῆ πόλις, non autem à mensura, ut Gratianus et Isidorus interpretantur.

Μητροπολίτης. ου. ὁ. metropolitanus, qui prouinciæ alicui præest, aliosq; subiectos habet episcopos.

Μητροβράστης. ου. ὁ. qui matrem uiolat.

Μητράστ. ου. ὁ &

Μητρῷος. ου. ὁ. &

Μήτρωος. ου. ὁ. auunculus maternus.

Μητρῷον. ου. τὸ. apud Athenienses Phrygiæ dea sacrum.

Μητρά. ᾶς. ἡ. nouerca.

Μητρός. οῦ. ὁ. uitricus.

Μηχανάομαι. μ. ήσομαι. ν. ημαι. excogito, comminiscor, machinor, struo. Item cieo & mouco. Depon. accus. Bud. Com.

Μηχανόω. idem.

Μηχανή. ῆς. ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentum, machina. τίς μηχανή, Quid causæ est? Qui fieri potest? οὐδεμίᾳ μηχανῇ μὴ, Nullo pacto fieri potest, Nihil causæ est. Bud. Cō.

Μηχάνημα. ατος. τὸ. idem.

Μηχανικός. οῦ. ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio simul & manu fiunt, μηχανητικός.

Μηχανοποιός. οῦ. ὁ. machinarum faber.

Μηχανορράφία. fraudis excogitatio.

Μηχανορράφος. ου. ὁ. machinator, fraudum consutor. Euripid. ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι λαοῦ.

Μῆχος. ους. τὸ. μηχανή, ἐπίνοια, τέχνη.

M L

Μία. ας. ἡ. una.

Μιαίνω. μ. ανῶ. ν. ηνα. tingo, fœdo, contamino, conspurco, polluo, impio. Actiu. accus.

Μιαφονέω. μ. ήσω. ν. ηκα. cæde me contamino, sum homicida, occido.

Μιαφονία. ας. ἡ. homicidium, cædes.

Μιαφόνος. ου. ὁ. homicida, cruentus.

Μίασμα. ατος. τὸ. βάμμα, tinctura.

Μιαρία. iniquitas, scelus.

Μιαρός. ᾶ. ὁ. sceleſtus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quasi dignus qui ab omnibus solus relinquatur.

Μιδάς, &

Μίζεμα. ατος. τὸ. immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιαμός. οῦ. ὁ. idem, βδελυγία.

Μιάσμ. ος &. ὁ. fœdus, spurcus, impurus, sceleſtus homo, malus dæmon.

Μίαχ&. impietas, impuritas, piaculum.

Μίγα. simul.

Μιγάω. μ. άσω. ν. αχα. miſceo. Actiu. accusatiuo.

Μιγάς. άδ&. miſcella, alijs mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα, &

Μίγδαξ. οι. mixti.

Μίγδην. simul, unà, mixtim.

Μιγδαλόω. contumelia afficio.

Μιγίνυμι, pro μιγνῦω. miſceri.

Μίγνυμι. μ. ίσω. ν. ιχα. μιγνύω. Actiu. accusatiuo.

Μῖγμα. ατος. τὸ. coitus, miſtio.

Μίγνυμι. μ. μίξω. ν. ηα. &

Μιγνύω, miſceo. Actiu. accus.

Μιγνῦω. miſceri, conuenire, colloqui.

Μίγω, μιγνύω.

Μίδας. iactus uocabulum in ludo teſſerarum fortunatiſsimi, & uermiculus qui fabis innascitur.

Μιδῶ. comedo.

Μίδακος. ὁ. celer.

Μίθρης. ου. ὁ. sol apud Persas, cuius simulacrum leonis rictum præferebat cum tiara, manu utraq; bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ sacra appellantur, quæ in antro obijsse moris erat, educto ex eo cornibus boue, quem mox ut soli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cæl. li. 13. ca. 17.

Μίκαι. oleris genus.

Μίκαλα. τῶν. ὰ. capra.

Μικκύν, Dorice pro μικρὸν. Theoc. ἴσ' ὅ ξύν, μικκὺν ἄκουσον.

Μικρολόγος. de minutis rebus conquerens.

Μικρὰ φιλέλια. sicæ, Iosepho interprete.

Μικραδικαιότης. ὁ. ὁ. qui in paruis iniuriatur.

Μικρόβιος. ὁ. qui breuis est uitæ.

Μικροθυμία. ὰ. languidus animus.

Μικροκοίλιος. qui est paruo uentriculo.

Μικρολογίομαι. μ. ἰσόμαι. ν. ημαι. de re pusilla uerba facio: id quod est sordidorum, & parcorum, quos minima quæq; mouent: uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curiosus & anxius sum, anxiè & scrupulosè circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo uel certo. Est etiam τὸ γλισχρόομαι, id est sordidè & præparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μηδὲν μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεούς, Ne ultra præparce agas & sordide cum dijs: parcens scilicet thuri in sacrificando. Dicitur & σμικρολογέομαι pro eodem, addito σ. Bud. Com.

Μικρολογητέον. sordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία. ας. ὰ. diligentia, & anxia

cura circa minutula, sedulitas quæuis modo acquirendi, humilitas, cura rerum uilium, sordities, cum magnificamus quod nihili pendendum est.

Μικρολογίομαι. μ. ἰσόμαι. π. ισμαι. τὸ μικρολογεῖσθαι.

Μικρολόγος. ὁ. ὁ. qui paruum magni facit, id est parcus, φιλάνθρ.

Μικρόψυχος. ὁ. ὁ. pronus ad tristitiam, qui parua de causa tristatur, uel iracundus, animus minutulis rebus suffuefactus, qui frænum nunquam mordeat, & in fermento fere semper sit.

Μικροπολίτης. οῦ. qui sunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος. qui in paruis improbus est. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Comment. (uia.

Μικροψυχία. ας. ὰ. pusillanimitas, ignaMικροψυχής. ὲς. ὸ, ὰ. abiecti animi, illiberalis.

Μικρόῤῥαξ. αγος. ὁ. habens acinos paruos.

Μικρός. ὰ. ὸ. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilem esse, & summisse se gerere, cui opponitur μέγα φρονεῖν. παρὰ μικρὸν, τὸ πάνυ μικρὸν, id est perparum. Ισοσ. οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, Non enim perparum profecerunt. Idé, οὐδὲ ἓν παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι, Non hoc floccipendere oportet, & parum esse ducere. Bud. Cō.

Μικρόστομος. ὁ. qui est angusti oris.

Μικρόφωνος. νον. ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis.

Μικρότης. τητος. ὰ. paruitas.

Μικροψυχίστας Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos sese demisissent, nimium scilicet in epularum apparatu curiosi. (mè.

Μικροῦ. ferè. μικροῦ δεῖν, parùm abest, ferMικροφροσύνη. ης. ὰ. &

Μικροφυΐα.

Digitized by Google

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία. ας. ἡ. pusillanimitas.

Μικρόψυχος. ου. ὁ. timidus.

Μικτός. ή. όν. mistus.

Μίλαξ, ακος. ὁ. genus hederæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλτουργία. Milesico opificio factum.

Μιλτώριον. ου. uas quo aqua hyeme calefiebat.

Μιλίτινος. ὁ. melliteus.

Μίλιον. ου. τὸ. milium, hoc est spatiũ continens octo stadia.

Μιλτός. ὁ. ὁ. mollis, tardus.

Μιλτοπαγής, ὁ

Μιλτοπάρυος. ου. ὁ, ἡ. minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus. Homer. Iliad. β. τῷδ' ἅμα νῆες ἔπεσσο δολόφρονα μιλτοπάρηον, hoc est naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι. μ. ῶμαι. minio inficior.

Μίλτος. ου. ὁ. color ruber fucatorius, apud Dioscoridem. μίλτος σινωπικὴ, minium, interprete Plinio.

Μιλτόω. tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης. ους. ὁ, ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία. ας. ἡ. locus ubi minium effoditur.

Μίλφωσις. εως. ἡ. defluuium palpebrarum. μίλφωσις idem dicuntur.

Μιμαύλων. arbuti fructus, sorbum, prunum, unedo.

Μιμαυλόνες. αἱ. apud Macedones Bacchæ uocantur.

Μίμαρυς, ὁ

Μιμάρυς, ὁ

Μιμάρυς. farcimen quoddam ex intestinis & sanguine leporino confectum. Pollux li. 6.

Μιμαυλᾶν. fingere, simulare, imitari tibiarum cantum.

Μιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. imitor quouis modo, uel gestu corporis, uel uerborum figura pingo. Actiue & passiue accipitur.

Μιμηλὸν. ad exemplar factum.

Μιμηλάω. imitor.

Μιμητὸν. imitatorium.

Μίμημα. ατος. τὸ. ὁ

Μίμησις. ιος. ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητὴς. ῆ. ὁ. imitator.

Μιμητικὸς. ὴ. όν. ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος. imitantissimus.

Μιμυκὸς. ή. όν. hinnitus.

Μιμνάω. μ. ήσω. π. ηκα. maneo. Neutr. absol.

Μίμνησις. reminiscentia.

Μιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id est facio recordari, in memoriam reuoco.

Μίμνω. maneo, expecto. Neutr. absol.

Μίμοι. uocantur uersus scenici, & ipsi qui μίμους scribunt, & histriones qui pronuntiant.

Μίν. ipsum, ipsam, indeclinabile pronomen est.

Μίνθαξ. odoramenti genus.

Μίνθη. ης. ἡ. mentha herbæ nomen, & nymphæ, Cocyti filiæ, quæ cum audisset Proserpinam amari à Plutone, indignata constanter se illi præponere ausa est, dicitians, si inferos peteret, hostiliter infestaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cum Mintham dolo circumuenisset, in hortensem mentham deformauit. Hæc herba grati odoris est, sed ante coitum mulieri apposita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpretes λαλὸν βοτάνην appellauit.

Μίνθος. stercus humanum, siue flos ille in sterquilinijs enascens, quo mirè afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine significari uolunt, quibus frigentium hircorũ nares pastores illinunt, & ita commoto

ſternutamento curant.

Μυκάω. μ. ήσω. ακα ſtercoro. Ariſtop. μυκάσθω δ' ὅσπερ τράγου τὼ ῥῖνε, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.

Μύρον. unguentum quoddam.

Μυύτω. minuo. Actiu. accuſ.

Μυρόμαι, uel μυρίομαι. cano, implo ro, lamentor, clara uoce loquor.

Μύρτα. paululum.

Μυρτάδιον. ν. breuis temporis, id eſt parum durans, μυρίβιον apud Ho merum.

Μυυάω. μ. ήσω. ω. ακα. biſcanto, parua uoce cano, uibriſſo, benedico, muſi cor. Item doleo, uagio metaphori ce. Neutr. abſol.

Μυύρισμα. ατος. τὸ. ſibilus.

Μυυρός. ά. ὸν. querulus, puſilla et gracili uoce canillans. Item μυυροί, pipio nes, & fœtus auium reliquarum.

Μυυάριον. breuis temporis, inutilis, μυ ρωδάριον.

Μυθαρον. paululum.

Μίνως, τοῦ μίνω, uel μίνω Attice. ὸ. Minor.

Μιξέλληνες. οἱ. qui altero parente Græci ſunt, quemadmodum Hibridæ apud Romanos.

Μίξις. ιος. ἡ. coitus, miſtio, temperamen tum.

Μιξοβάρβαρος. ν. ſemibarbarus.

Μιξοδία. τριuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdin.

Μιξοφία. ας. ἡ. coitus, μίξις.

Μίξοφρυς. υος. ὁ, ἡ. qui ſupercilia habet coniuncta.

Μιξώδης. ους. ὁ, ἡ. mucori ſimilis.

Μίρμα. ſordidus, improbus.

Μίρρινος. ν. gula.

Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.

Μισακαλία. ας. ἡ. odium mutuum.

Μισάλλακτος. inter ſe odibiles.

Μισανθρωπέω. inhumanum eſſe, homi nes odiſſe.

Μισανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium erga homines.

Μισάνθρωπος. ὁ. oſor hominum, qualis Timon apud Lucian.

Μισγάγκαια. ας. ἡ. locus in ualle cauus, in quem uarijs è montibus deferun tur aquæ, ac ueluti miſcentur.

Μισγαλέω. cœo. Neutr. abſol.

Μισγοδάης. ubi plures uiæ conueniunt ac ueluti ſe miſcent.

Μίσγομαι. miſceor, conſuetudinem ha beo. De re uenerea ſæpe apud Home rum, ſicut Vergilius, Mixta deo mu lier.

Μισγονόμος. ubi publica paſcua ſunt.

Μίσγω. miſceo. Actiu. accuſ.

Μισέλλην. odiens Græcos.

Μισέω. μ. ήσω. ω. ακα. odi, odio proſe quor. Actiu. accuſ. ut μισῶ σε ἀντὶ ἀντα δάης, pro ἀντὶ τοῦ ἀντιδάης.

Μισθάς. inuiſus.

Μισηνός. ὁ. ὸν. Miſenus portus Neapolit.

Μισητία. ας. ἡ. coitus.

Μισητίας. ου. ὁ. ſalix, ἑλατίνη.

Μισήτης. ου. ὁ. libidinoſa, quaſi μισγήτης. Cratinus, μισήτας ἑταιρίστρια.

Μισητὸς. odibilis.

Μισητύω. odi.

Μισητός. ή. ὸν. odibilis, inexplebilis.

Μίσυπον. cauſa odij.

Μισθαρνέω. μ. ήσω. ω. ακα. quæſtum fa cio, capio mercedem, facio aliquid mercede, operam meam loco. Bud. Comment.

Μισθάρνης. ου. ὁ, ἡ. mercenarius, merce de conductus.

Μισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & quæſtuaria, locatio operæ ſuæ.

Μίσθαρνος. ὁ. μισθάρνης.

Μισθοφόρος. ὁ. qui in magiſtratu mer cedem accipit. neq enim carebant

ſtipendijs magiſtratus.

Μίσθιος.ὁ.ὁ. μισθαρνὴς, μισθωτός.

Μισθοδοσία.ας.ἡ. mercedis retributio.

Μισθοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. do mercedem, ſtipendio & mercede auctoro. Accuſ.

Μισθοδότης.ου.ὁ. dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι μισθοφορέω.

Μισθόομαι.μ. ώσομαι. π. ωμαι. conduco, id eſt mercede conduco.

Μισθός.ὁ.ὁ. merces, ſtipendium.

Μισθοφορά.ᾶς.ἡ. idem.

Μισθοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſtipendia mereo, acta mereo, facio aliquid pro mercede. Neutr. abſol.

Μισθοφορία.ας.ἡ. μισθοφορά.

Μισθοφόρος.ου.ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω.μ.ώσω.π.ωκα. opus uel fundum loco, id eſt do faciendum mercede conſtituta, ἀπομισθῶ. Demoſth. ἐμίσθωσε τοσούτου μὴ πράττειν τοῦτο, Mensam huic Paſion locauit. Sic μισθοῦσθαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operũ ſolent. Idem, ἢ ὀπώραν πρίωνται, ἢ θέρος μισθῶνται ἐκτήσεσθαι, Aut poma legenda redimeret, aut meſſem demetendam conduceret. Bud. in Annot.

Μίσθωμα. ατος. τὸ. merces, & propriè ſcorti.

Μίσθωσις.ὁ. conductio.

Μισθωτικός ή.ὁ. mercenarius.

Μισθωτός. ή.ὁ. mercenarius, conductitius, baiulus.

Μισθώτρια. mulieres mercenariæ, baiulæ.

Μίσκα. incipit.

Μίσυμι. fruſta & reiectamenta, quæ ſub menſam cadunt.

Μίσυνος. ſordidus, parcus.

Μισογαίμων, &

Μισογαμίης.ου.ἡ μισογάμης.ου.ὁ. oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισογυναῖκα.ας.ἡ. odium mulierum.

Μισόδημος.ου.ὁ. hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικος.ὁ. ἀπράγμων ἢ φιλήσυχος, qui negotia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.

Μισέκαλος. oſor honeſti.

Μισοπόλεμος & bellum exoſus, apud Ariſtoph. à Lamacho quodam duce belicoſo.

Μισολογία. odium literarum.

Μισόλογος.ου.ὁ. oſor rationis, ἀμαθής.

Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, ἢ ἀνεπαΐω.

Μισόξενος. inhoſpitalis.

Μισόπαις. αιδος.ὁ. oſor liberorum.

Μισόπολις. ιος.ὁ. ciuitatis oſor.

Μισπονῶ. non contendere, nec eniti, nec ſtudere.

Μισπονηρῶν. malos deteſtari.

Μισοπονηρία. ας.ἡ. ſceleratorũ odium.

Μισπόνηρος. qui malos auerſatur.

Μιστοπρασύς. belli oſor. ἀ πόρπαξ, quod annulum aut lorum ſignificat quo ſcutum tenetur.

Μισοπράγμων. quietis ſtudioſus, qui negotijs curandis abſtinet.

Μίσος. ους. τὸ. odium, auerſatio. Cum uero penultimam breuẽ habet, & acuitur, ſignificat ſcelus, impuritatem.

Μισόσοφος & philoſophiæ oſor.

Μισοτεκνία. ας.ἡ. filiorum odium.

Μισόφιλος. amicis inimicus.

Μιτυλίω.μ.ήσω.π.ηκα. iure & pulmentario ueſcor, μιτύλωμα. Neutr. accuſ.

Μιτύλη. panis excauatus pro iure hauriendo.

Μίτυλος. fruſtum panis canibus obiectum.

Μιτύω.μ.υῶ. minutatim ſeco. Neutr. accuſ.

Μιυοὶ. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uero albi ſunt.

Μίτρα. redimiculum, uitta, pileus, lanarum glomus.

Μιτώδης. ους. ὁ, ἡ. odibilis.

Μιτυρίζω. eiulor, stridεo.

Μίτος. ου. ὁ. filum, licium.

Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorum, fascia muliebris, qua caput obligatur. Sunt qui dicant μίτρας esse ex fascijs, horarijsq; concinnatas corollas. Dicitur autem à μίτος, quod filum significat. Apollonius μιτρας incorruptam dicit, ubi constat adhuc pudicitia uirginitasq; μίτρας enim seu ζώνας soluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ.

Μιτροχίτων. ωνος. ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarũ cognomen, qui ab accolis μιτροχίτωνες dicebãtur propter nimiam molliciem, in quam colapsi, uel ipsis Sybaritis non cederẽt. Gestabant enim floridas tunicas, quas μίτρον etiam, hoc est cingulis pretiosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας discinctos appellat.

Μίτυλος. ὁ. mutilus, carens cornibus.

Μίτυς τὸν ἀλὸς μίτυν ἰκανῶς ὅσην ἀπὸ κάδαμα τοῦ κηῶ.

Μιχλίω. fono.

M N.

Μνᾶ. ᾶς. mna, siue mina, centum drachmæ. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ἰσαλῶ, pro eodem accipi Græcis, quemadmodum Latinis minam, libram & pondo, quod tamen nõ usquequaq; uerum esse ait Bud. Plin. lib. 21. ait μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα. pete uxorem.

Μνάαξ. ἄκος. ὁ. capra, quæ mulgetur.

Μνᾶσις. quod est pretij unius minæ.

Μνήμων. ονος. qui sacrificiorum admonet. Erant etiam μνήμονες (Plutarcho authore) symposiorum præfecti in Sicilia, quos Latini moderatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarent.

Μνάομαι. μνῶμαι. μ. ἐσόμαι. σ. νμαι. reminiscor, indago, & idẽ quod μνησάω.

Μναρός. ὸν. ὁ. mollis, dulcis.

Μνάα. ας. ἡ. memoria.

Μνάω. μ. ήσω. σ. ηκα. facio reminisci, id est suggero.

Μνῆμα. ατος. τὸ. monumentum, id est recordatio, sepulchrum.

Μνημᾶος. α. ον. memoriale, monumentũ

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἐκ μνήμης λέγειν, memoriter dicere & commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit.

Μνημίη. ἡ. memoria.

Μνημόσυνα. τὰ. ad memoriam aptatio.

Μνημόσυνα. τὰ. quorum memoria replicari potest.

Μνημονέω. μ. ήσω. σ. ηκα. memoriã facio, in memoriam reduco, memini, recordor, memor sum. Neutr. accus. & dativo.

Μνημοσύνη. ἡ. memoria uis & dexteritas.

Μνημοσυνός. ὴ. ὸν. qui valet memoria.

Μνημοσυνῶς, adiverb. memoria.

Μνημοσύνη. ης. ἡ. memoria. Dicitur etiam Mnemosyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæstra tendentem oportet τοῦ νοητικὸν esse & μνημονικὸν, id est intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iuppiter autem τὸ νοητικὸν creditur contribuere, & Mnemosyne τὸ μνημονικόν. Confingitur & τὰς μνημοσύνας fontem apud Triphonij speculum fuisse, quòd

quòd hausta inde aqua, omniũ quæ uidissent, recordarentur.

Μνημόσυνον. ὁ. τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut simile quippiam relictum apud amicum, quod illum nostri commonefaciat, monumentum. Marci 14. καὶ ὁ ἱππόκομος αὐτὴ λαμπάδος τιμὰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημύω. tristis incedo & demisso uultu

Μνήμων. ονος. ὁ, ἡ. memor, tabularius, auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus est memoriæ mandari.

Μνήσθησαν. meminerunt.

Μνησίθεος. ὁ. ὁ. pius, ἀρκοθίς.

Μνησικακέω. μ. ήσω. σ. ηκα. sum memor malorum, reminiscor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, post inimicitiam mala recordor.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarũ memoria.

Μνησίκακος. ὁ. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uoluptas.

Μνηστία. ας. ἡ. memoria, desponsatio.

Μνηστόομαι, &

Μνηστόω. μ. ώσω. σ. ωκα. despondeo, trado sponsam. Item proco, uxorem posco, uxorẽ accipio, nubo. Quanq̃ (ut quidam tradunt) ille qui alteri stipulatur, μνηστεύεσθαι passiua uoce proprie dicatur, quod tamen (inquit Bud.) confirmare nolim. Item ambio, magistratũ appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut νύμφας μνηστεύειν, Synes. Item reminiscor. Bud. Com.

Μνηστή. ῆς. ἡ. sponsa, μνηστοσύνη.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, procus.

Μνηστηροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆστις. ιος. ἡ. memoria, μνήμη.

Μνηστός. ὁ. ὁ. nuptus, desponsatus.

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ὁ. τὸ. arrhabo futurarũ nuptiarum.

Μνηστύς. ύος. ἡ. postulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, sponsus, et qui nuptiarum arrhabonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνήτεια. nuptiarum dona.

Μνιαρός. muscosus. Oppianus li. 2. τῇ μὲν τίς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλατιμῶσι τέτυκται.

Μνιόεις. idem, σύμφυτος.

Μνίον, & additione α, ἀμνίον. ὁ. τὸ. muscus, alga, βρύον, φῦκος.

Μνίω. comedo.

Μνοῦς. pilus, tenuissima pluma, lana tenerrima.

Μνοῦται. uide νίπτεται.

Μνόομαι, pœtice pro μιμνήσκομαι. reminiscor.

Μογερός. ἡ. ὁ. laboriosus.

Μογέω. μ. ήσω. σ. ηκα. laboro, patior.

Μογηρός. μογερός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæsitantia in uerbis, cum ira, pudor, aliusue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè possimus.

Μογιλάλος. ου. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ὁ. ὁ. labor, afflictio.

Μογοστόκος. ὁ, ἡ. faciens laborem in pariendo.

Μόδιος. ὁ. ὁ. modius.

Μόδιχνον. διστάλον.

Μόθαξ. seruulus, qui cum filijs cœqualibus enutritur.

Μοθέω. detestor, calumnior, odi. Hesychius legit μοάω.

Μόθος. ὁ. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθύρα. ας. ἡ. capulus, & manubrium remorum.

Μοθωνία. ας. ἡ. superbia.

Μοιδίζειν. in aliqua lingua perperam loqui. à Mœdorum lingua sumptum,

quæ impura est & corrupta.

Μοιμυᾶν, &

Μοιμύσσειν. labra inuicem coniungere, fugere.

Μοῖος. tristis, demisso uultu incedens.

Μοῖρα. ας. ἡ. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.

Μοιραγέτης. fatorum ductor.

Μοιράομαι. fum fatatus, fortior, λαγχάνω.

Μοιράω. fato, diuido.

Μοιρηγενής. ἐος. ὁ, ἡ. fortunatus.

Μοιροδοκέω. particeps fum.

Μοιρονομεῖν. diuidere, partiri.

Μοιχάγρια. τὰ. adulterij deprehensio, pœna deprehensi in adulterio.

Μοιχάω. mœchor, formicor. Genit.

Μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera.

Μοιχάομαι. μοιχάω, μοιχεύω.

Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.

Μοιχήρια. ας. ἡ. μοιχαλίς.

Μοιχεύθης. ὁ. adulterata.

Μοιχεύω. μ. εύσω. υ. υκα. adultero, stupro. Actiu. accus.

Μοιχίδιος. ὁ. spurius.

Μοιχικός. ῆ. όν. adulterinus.

Μοιχός. ῆ. ὁ. adulter, mœchus. Est & Μοιχὸς indecora prorsus ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in Comœdijs poëta Cratinus.

Μοιχοτόκος. scortum.

Μολγός. ῆ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocant depeculatores, à mulgĕdo, id est ἀμέλγειν.

Μολῶ. eo, proficiscor, uenio, redeo, moueo, citro.

Μόλιβος. plumbum.

Μόλις. υἷος, μόγις, βραδέως.

Μολπήρ. ῆρος. ὁ. pugnator, grassator, latro, uectarius.

Μολοβρός. οῦ. ὁ. deuorator, parasitus, mendicus, causa cœnæ sumendæ adueniens.

Μολπάζω. celebro, canto.

Μολυρός. impudens, tristis.

Μόλυς. μόλυος, labor, pugna, fremitus.

Μολυσίδιον. spicarũ nodi, siue geniculæ.

Μόλπη. ης. ἡ. cantus.

Μολύβδαινα. ας. ἡ. μολύβδις. metallum quoddam, & plumbum quod retia appenditur.

Μολύβδινος. η. ὁ. plumbeus.

Μολυβδίς. ίδος. ἡ. lamina plumbea, & pondus septem librarum.

Μόλυβδος. ὁ. plumbum.

Μόλυβδος καιόμενος, Celsus plumbũ combustum appellat.

Μολύβδου ἀνθρία. idem, plumbi recrementum uel excrementum. καδμία ἐστι δὲ τοῦτο, ut stannum.

Μολυβδουργός. plumbarius.

Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.

Μολυσμός. pars illa corporis, quæ se perpetuò conquinat.

Μολύνω. μ. υνῶ. υ. υνκα. inquino. Actiu. accus.

Μολυρός. ίδος. ὁ. locusta.

Μολυρός. tardus, ingratus, modestus, iniucundus.

Μολυσμός. ῆ. ὁ. inquinatio, litura.

Μόλω. μολῶ, accedo.

Μομφή. ῆς. ἡ querela, condemnatio.

Μοναδικός. ὴ. όν. singulare.

Μοναδικός. ῆ. unicus.

Μοναδικῶς. solitariè.

Μονάζω. μ. άσω. υ. υκα. solus dego, solitudinem uagor, solitudines capto. Neutr. absol.

Μοναζοντες. monachi appellantur peculiari habitu sese distinguentes.

Μοναχικός. excellens, robustus.

Μοναχῶν. uni uiro cohabitare.

Μοναρχέω. μ. ήσω. υ. ηκα. solus imperio, monarchico imperio potior. Neut. genitiuo.

Digitized by Google

Μονάρχης. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.

Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarũ, Eutropius summam rerum potestatem.

Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio.

Μοναστήριον. τὸ. solitudo, monasteriũ.

Μοναχός. ὁ. monasta, solitarius.

Μοναχικός. ὁ. solitarius.

Μόναυλος. ὁ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.

Μοναχῶ. unicè.

Μοναχός. ὁ. monachus, solitarius.

Μοναχῶ. solummodo.

Μοναχῶς. simpliciter, uno modo.

Μονή. ῆς. ἡ. mansio.

Μόνη. ης. ἡ. sola, occasio.

Μονηρίβιον. uita solitaria, monachismus.

Μονήρης. ους. ὁ, ἡ. solus, solitarius.

Μονίας. sobrius, νήφων. ebrios enim dæmones uocabant.

Μονικός. ὁ. ὁ. &

Μόνιμος. ὁ. stabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμεταπτωτοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognatæ scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Bud. Com.

Μονιός. ὁ. porcus syluestris, qui singularis Latinè dicitur. Cæl. libro 2. cap. 19.

Μονοβαία. fur, quòd solus & clanculum eat.

Μόνιππος. uno equo certans, ἁλτατίζων.

Μονογνώμονες. οἱ. consentientes, ab una dependentes sententia.

Μονογενής. ὁος. ὁ, ἡ. unigenitus, unicus.

Μονόγραμμος. ὁ. quasi deliniatus tantum, nõ additis reliquis, quæ iustam picturam absoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq; : ut apud Ciceronem dy monogrammi ab Epicuro dicuntur. Cæl. lib. 5. cap. 19.

Μονοειδής. ὁος. ὁ, ἡ. æqualis, solus, uniformis.

Μονόφορος. πᾶσης φορᾶς κεφαλαιωτικῆς χωρίς.

Μονοείμων. unica ueste utens.

Μονόξυνοι. excellentes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differant. Suid.

Μονόθυρος. ὁ. uniforis, uniualuus.

Μονόκαμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc est flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. unicornis.

Μονόκρηπις. uno calceamento indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perseo ad Gorgonas deuolanti dedit.

Μονόκοιλος. ὁ. unum habens uentrem.

Μονοκότυλος. ὁ. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλος. ὁ. simplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκωλος. ὁ. ὁ. ummembris.

Μονογαμία. ἡ. matrona uno contenta.

Μονόφλοια. τὰ. simplici cortice producta arbores.

Μονόδερμα. τὸ. unius pellis, unius uestis, uel qui solidam habet pellem.

Μονομαχῶ. singulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, singulare certamen.

Μονόμαχος. ὁ. ὁ. gladiator.

Μονομερής. ὁος. ὁ, ἡ. unius partis.

Μονόμματος. uniformis, simplex.

Μόνος. solum, tantum.

Μονονού. μόνος οὐ. &

Μονονχί. quasi, propè, fermè, tantum non.

Μονόξυλον. τὸ. monoxylon, id est nauigium ex ligno integro.

Μονοούσιον. τὸ μᾶλλον ἴτι μόνον τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. quod solum est in suo genere, & nihil suæ substantiæ simile habet, ut sol, luna, cælum.

Μονοπάδιλος. ὁ. unico calceo indutus

Μονοπροσώπως. sub una persona.

Μονοπωλῶν. dicuntur ij, qui soli quippiam uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerunt, à quo fit

Μονοπωλία, &

Μονοπώλιον. huiusmodi uenditio. Bud.

Μονόρχης. anulsus. (Com.

Μόνος. η. ὸ. solus.

Μονοσιτέω. μ. ήσω. ν. κκα. semel comedo in die. Neutr. absol. Bud. Com.

Μονοσιτία. cum semel in die comedimus.

Μονοτίλιχα. τὰ. quæ habent à radice caudicem unum.

Μονοτόλος. solus missus.

Μονόζυξ. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. η. ὸ. unipara.

Μονοτονία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονότονος. η. ὸ. peruicax.

Μονότροπος. η. ὸ. solitarius, unius moris, solus nutritus, cælebs, stabilis, constans, peruicax.

Μονυχία. ας. ἡ. cælibatus.

Μονωχία. ας. ὦ. uictus ex unare.

Μονώχυοι. apud Athenæum dicebantur quòd seorsum ferè ueteres prandèrent, more diuerso à Romanis, quū simul cum amicis decumbebant, unde cœna ab eis dicta, διὰ τὸ κοινωνίαν. Cæl. lib. 14. cap. 17.

Μονόφαντος. η. ὸ, ὴ. solus apparens.

Μονόφθαλμος. ου. ὸ. luscus, ὁ στερόφθαλμος.

Μονογενὲς. τὸ. unigenitum.

Μονογενὴς. ἐος. ὸ, ἡ. simplex.

Μονόχαρος. firmus, improbus.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.

Μονοχιτὼν. ωνος. ὸ, ἡ. amictus prima uestis, interula.

Μονοχρώματος. η. ὸ. uniuscoloris. & μονοχρώματα, singulis coloribus depicta.

Μονοψάλης. priuatus.

Μονῳδέω. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiusmodi sunt in tragœdijs. Et est propriè quādo unus aliquis ab scena cantum profert, & non chorus simul. Cæl. lib. 4. cap. 4.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui sub una tantum persona argumentum explicant, hoc est μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονῳδικὸν, cuiusmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθὴς. ῆος. ὸ. solus derelictus.

Μονωθῶ. ὦ. uacans.

Μονωτία. ας. ἡ. superbia.

Μόνως. solùm, aduerb.

Μόνωσις. ἡ. singularitas.

Μονωτὶ. clàm, solitarie.

Μόνωτος. η. ὸ, ὴ. uniauris.

Μορία. intemperantia, gulositas.

Μόρος. sepes.

Μορυνόω. μ. μόρυξα. abstergo.

Μορία. ας. ἡ. morus arbor.

Μορία. ας. ἡ. oliua. Cæl. lib. 4. cap. 19.

Μόριμος. η. ὸ. fatalis, μόρσιμος.

Μόριον. ε. τὸ. particula, membrum, pudenda.

Μόριος. partialis, insatiabilis.

Μορίς. uates, particeps, partiarius.

Μορόν. tenebrosum, obscurum.

Μορμολύκειον. ε. τὸ. larua, persona, terriculum.

Μορμολύττομαι. μ. ύξομαι. ν. γμαι. terreo.

Μορμὼ. ὼς. ὸ. molestus, terribilis.

Μορμυρίζω. murmur aquarum.

Μορμυρίω. μορμύρω.

Μόρμυρος. ε. murmur piscis marinus.

Μορμύρω. murmuro, feruesco, uerbum fictum à fluuiorum strepitu. Neutr. absol.

Μορμυρωπός. ὁ. ὀ. solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.

Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monstrosa, & pene ferina, lamia, stryx. Vnde & pro larua ponitur, ut est in uita Aes.

Μορόω. όφτ@. laboratus, μετὰ πολλῆ καμάτου πεποιημένος.

Μόρον. ν. τὸ. morum fructus.

Μορσυνᾶν. angi, uehementer laborare.

Μορσυνῶν. τὸ. male affectum.

Μόρος. ν. ὁ. labor, morbus, dea fatalis uita, interitus, mors, fatum.

Μόρτιον. è corticibus quippiã textum, sportula.

Μόρχθ@. ν. galaxia lapis.

Μόρσιμον. ν. τὸ. fatum, necessitas ineuitabilis. (lis.

Μόρσιμος. ὁ. ὀ. fortunatus, fatalis, fatalis

Μορτός. mortalis, niger, fuscus.

Μορύσσω. contaminare, polluere, fœdare. unde

Μόρυχος ὁ. ὀ. morychus cognomen Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies musto & uirentibus ficis oblini consueuit. Eras. prouerb. Morycho stultior.

Μορφάζω. muto, annuo.

Μορφασμός. ὁ. ὀ. genus saltationis quæ repræsentabantur diuersorum animalium gestus.

Μορφή. ῆς. ἡ forma, aspectus.

Μορφνός. ὁ. niger, obscurus. παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι, ἤγουν σύντα. Item letifer. Vnde & pro tertio aquilarum genere ponitur, quas Homerus μόρφνους uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ τῶ μόρον, καὶ φόνον ἐκφέρειν ὃις ἄλλοις ὀρνίσις. Theodorus neutiam dici posse scribit.

Μορφόω. μ. ὁσω. π. ωκα. formo. Act. accu.

Μορφόω. orno.

Μορφώ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calypiram & pedicas habentis. (tio.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, forma.

Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.

Μόσχοι. dij Babylonij, quibus mẽse Maio in Epheso uictimæ cædebantur.

Μόσυν. υνος. ὁ. turris, domus lignea, ξυλόπυργος, ξύλινον τεῖχος.

Μοσυνᾶν. de turribus pugnare.

Μοσυνοῖκοι. οἱ. gens Ponti quæ in turribus habitat.

Μοσχάριον. ν. ὁ. uitulus.

Μοσχίν. ης. ἡ. pellis uitulina.

Μοσχόματα. τὰ. stolones, plantæ tenellæ, & nouelli rami, malleoli uitium, uiuiradices.

Μοσχόω. μ. ώσω. π. ωκα. emitto stolones, uiuiradices efficio. Theophrastus de palma loquens, τὰς γὰ ῥάβδους φησὶ μοσχοῦν περὶ βαβυλῶνα τὰς ἀπολαμπάδας, καὶ ὅταν ἐμβιβάσωσι μεταφυτεύσιν. id est, Virgas enim tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiũt adultasq; transferre.

Μοσχηδόν, aduerb. uituli in morem.

Μοσχίδιον. ficus tenera & primum enata, stolo, turio, asparagus.

Μοσχικῶς. lasciuus, saltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.

Μοσχίον. τὸ. stolo, & uitulus nouellus, semen cepæ.

Μόσχος. ὁ, ἡ. stolo, uitulus, iuuenca.

Μόσχος φύλλων. pediculus foliorum.

Μοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neutr.

Μοτὸς τινός. linamentum est conceptum, quod uulneribus ad exiccandam saniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc est, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μότα pro eodem. Vnde μοτάριον

diminutiu. ἀπὸ τῆ μοτῆ. Bud. Com.

Μότοσις. idem quod μίτος.

Μοτόω. ulnero, turbo.

Μόθων. dissolutus, mollis.

Μοῦ. mei.

Μαῖα. uermes qui in carne putrida gignuntur.

Μυκτίζω. labijs cõpressis iram ostendo.

Μύκημ. temen.

Μόνος. solitarie, καταμόνας.

Μῶνος. ὁ. solus, pro μόνος.

Μουνία. ας. ἡ. luna, & Munychia portus Athenien sis.

Μουνιχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, mensis uernus. Theodorus Martium esse uult.

Μοῦσα. ης. ἡ. musa, cantus. Orpheus in hymnis μοῦσα per cõcisionẽ quasi μῶσα dici putat, ut nihil sine nisi μόνος ἁρμονικόν. Alij quasi ἑμοῦσα, quòd uno nexu disciplinæ omnes teneantur, atq; ita fiat ἑνωτικὸν καὶ συμφωνικόν. Alij παρὰ τὸ μάσασθαι καὶ ζητῆσαι, ἢ ἀπὸ τῆ μίμεσθαι καὶ προθυμεῖσθαι καὶ ἐρίζειν. ζητητικὰ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἐν γνῶσιν, καὶ ἀπὸ τῶν ζητεῖσθαι καὶ προθυμίας γίνεται. Eusebius autem ἀπὸ τῆ μυᾶν μῶσαν dictam esse tradidit, quod διδάσκειν significat καὶ παιδεύειν. Cæl. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com.

Μουσηγέτης. ου. ὁ. sol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chald.

Μουσόληπτος. ου. ὁ. à musis raptus.

Μῶσσα. ης. rabula, qui clamore nutritur.

Μουσεῖον. ου. τὸ museum, locus musis & studijs consecratus, in quo de disciplinis honestis agitur. Philostratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi musæ colebantur & responsa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus esse tradit apud olympum in Macedonia, ex authoritate Polybij.

Μουσηγῶν. citharam pulsans.

Μουσίζω. μ. ίσω. υ. ικα. cantu contendo. Neutr. datiuo.

Μουσικόθ. τὸ μουσηγῶν.

Μουσική. dicebatur à priscis humanitas literarum, in qua ingenuos homines docebant otium cõterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum transtulerũt, quia musica uelut ludus animi à curis uexati est requies. ex quo factum est, ut μουσικὴ ἐμόνον τὴν παιδίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παιδείαν significet. Bud. Com.

Μουσικός. ἡ. ὁ. &

Μουσίκων. ονος. ὁ. cantor, musicus, canorus.

Μονσοπαρίδες, qui carmina musica, aut melica canebant. ea ferè lugubria erant.

Μυσοπλάνος. υ. musica illecebra.

Μουσόμανης. iactabundus.

Μουσομανῶ. insanio per musas, uel studio musarum.

Μουσολάκται. οἱ. obstreperi uersificatores, uel recitatores suorum carminum cum iactatione & strepitu.

Μουσοπόλος. υ. ὁ. poëta.

Μουσουργός. ὁ. ἡ. ὁ. ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui musica ratione temperat cantica & modulatur.

Μουσουργῶ. musica arte componere, uel musicis modis implere, personare, musica facere, fidibus aut tibia canere, modulari. Accus. Bud. Com.

Μυσί, pro ὑμῖν, Attice.

Μουσοῦσθαι. à musis erudiri.

Μύουρος. cocis præfecti, τὸ ὀψοποιόν.

Μυοῦσθαι. numeris & modis exornare, uenustius reddere.

Μοχθῶ. μ. ήσω. υ. ηκα. laboro, affligor aduersis, κακοπαθῶ.

Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Ariſtophan. ἐνόμιστι πυρπάλλουσι τὴν μοχθηρίαν.

Μοχθηρος. ον. ὁ. agricola, laborioſus, ἰσχνόπονος.

Μοχθηρός. ἡ. ὁ flagitioſus, nequam.

Μοχθίζω. poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. ὁ. ὁ. labor.

Μοχθοποιῶ. laborioſe.

Μόχθος. ὁ. ὁ. labor.

Μοχλεία. commotio cum uectę, obſtrmatio.

Μοχλευτής. ὁ. motor, concuſſor. Epitheton Neptuni, qui non ſolum terram, ſed mare etiam mouere dicitur.

Μοχλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. & Μοχλόω. μ. ώσω. π. ωκα. moueo, cum ſera moueo, obfirmo uectę ſiue repagulo, Gellio. Actiu. accuſ.

Μοχλία. ας. ἡ, tralatio oſsis in locum ſuum, ſiue ex eo, quod præter naturam in id, quod eſt ex natura, uectis. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Μόχλιον. ου. τὸ. & Μοχλός. ὁ. ὁ. & in plurali μοχλὰ. τὰ. uectis, quo utuntur plerunque parietum perfoſſores, repagulum, ſera quæ adhibetur ad aliquid mouendũ. Cæl. ibidem.

Μυάγρα. ας. ἡ. muſcipula.

Μυάγρος. ὁ. ὁ. muſcarum deus.

Μυαξ. κος. mitilus, conchæ ſpecies, murex.

Μυᾶν. conniuere, irridere, τὰ χάλκια πρὸς ἄνθρακα συμμύειν.

Μυγάλη. γης. ἡ. mus araneus.

Μύγις. ιδος, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμός. οῦ. ὁ. ſonus narium, irriſioni plerunq; dicatus, reprehenſio. Vnde qui citra reprehenſionis morſum agit, ἀμύγμως dicitur. Cæl. libro 1. cap. 30.

Μυγμός. ὁ. ὁ. ſtridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, ſtillo.

Μυδαλέος. ὁ. ὁ. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. άσω. π. ωκα. diſtillo, humecto, putreſco, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδις. teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδησις. diſtillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Eſt etiam palpebrarum affectio tumentium & manantium aſsiduè.

Μύδος. mutus.

Μυδρίασις. εως. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iuſto latior efficitur, colore nihil prorſum mutato, quo fit, ut uiſa minora appareant quàm ſint. cuius cauſa eſt πνεύματικὴ ὑγρότης, id eſt redundans humectatio. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Μυδροκόπος. faber ærarius.

Μύδρος. ὁ. ὁ. ferrum ignitum, maſſa cæſa defacta.

Μυδρός. genus putridi ulceris.

Μυελώδης. ἐσσα. ὁ. medulla plenus.

Μυελός. οῦ. ὁ. medulla. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles κρανίου μυελὸν appellauit. Item pro alimento, cibo. Odyſſ. β. ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.

Μυελόω. μ. όσω. π. ωκα. medulla impleo. Neutr. accuſ.

Μυέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtruo in ſacris, ſacris initio. Actiu. accuſ.

Μύζω, uel μύω. muſſo, ſugo, labijs occluſis naribus uocem reddo. Ariſtophan. Theſ. τί μύζεις; Quid muſſitas? Cæl. lib. 2. cap. 10.

Μύησις. εως. ἡ. purgatio, initiatio, μυστηρία.

Μύθημα. fabula.

Μυθέομαι. μ. έόμαι. π. ασμαι. fabulor. Depon. abſol.

Μυθίω. μ. ίσω. π. ιχα. loquor. Actiu. accuſ.

Μυθίζω. dixit.

Μυθιητήρ. ſeditioſus, ſeuiaſus.

Μυθίτης. ὁ. ὁ. orator.

Μυθιτορία. fabuloſa hiſtoria.

Μυθόγραφος. fabularum ſcriptor.

Μυθολογίω. μ. ήσω. π. ηκα. fabulor. Neu.

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. &

Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularũ.

Μυθολογέομαι. ſum in fabula.

Μυθοποιός. ὁ. ὁ. fabulator.

Μῦθος. ὁ. ὁ. fabula, uerbũ, oratio. Cæl. lib. 8. cap. 17.

Μυθώδης. ους. ὁ, ἡ. fabuloſus.

Μῦια. ας. ἡ. muſca. Item

Μυάγρος, &

Μυοθήρας. ὁ. muſcas capiens.

Μυοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ ἐφυσαιδὴς dicitur, idq; minutum ac muſcæ capiti perſimile.

Μυῖς. ἡ. pes gallinaceus.

Μυών. muſculus, lacertus.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, aſinorum & camelorum, & boum eſt. Depon. abſol.

Μύκης. ητος. ἡ. theca gladij, uagina.

Μυκιδμός. ὁ. ὁ. &

Μύκημα. ατος. τὸ. mugitus.

Μυκῆναι. ῶν. Mycenæ, urbs Peloponneſi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem ἀ μύκης, quòd ibi à Perſeo ſint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit enſis manubrium.

Μύκης. ητος. ὁ. &

Μύκης. ητος. ὁ. fungus, mentula, manubrium gladij.

Μυκητίας. ου. ὁ. ſonorus, obſtreperus.

Μυκητός. ὁ. ὁ. mugibilis.

Μῦλαι. ων. ceruix.

Μύλαμα. aperior.

Μυλός. mutus, improbus, ſuperbus.

Μυλτήρ. ῆρος. ὁ. naſus, nares.

Μυλτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubſanno, naſo ſuſpẽdo, irrideo: quòd naſus olim ſubdole irriſioni dicatus eſſet. Actiu. accuſ.

Μυλτηρισμός. ὁ. ὁ. ſubſannatio.

Μύλη. τὸ μυλάομαι.

Μύλωρ. ωρος. aceruus palearum, & pars auris.

Μυλαβρίς, & μυλαχρίς. ίδος. ὁ. animal quod in mola naſcitur, farina uescens, magnitudine cicadæ.

Μύλαχρα. claui molares, qui tanquam dentes molam uertendo ſubigunt.

Μύλαξ. κος. ὁ. molaris, id eſt lapis manus.

Μυλάς. idem.

Μυλὰς. ſcortum.

Μύλαρ. τὸ μύλαρ.

Μύλη. ης. ἡ. mola, ſed ſuperior. nam inferior ὄνος dicitur, dens molaris.

Μυλίφατος. ου. ὁ. molitus, pinſitus.

Μυλία. τὸ μύλαξ.

Μυλιάω. dentes concutio præ frigore.

Μυλίτλω. τλῶ. molarem.

Μυλιτικός. molaris.

Μυλητρίς. ίδος. ἡ. fœmina quæ molit.

Μυλὰς. άδος. ἡ. meretrix.

Μύλος. placentæ genus apud Syracuſios ex ſeſamo & melle ſubactæ. Eſt etiam nomen piſcis, quem Oppianus plaſtacum & platacum appellat, ſi ſit maiuſculus: cum puſillus gnothia. à Græcis uulgo mylocopion uocatur, mollus.

Μυλός. ſtrabo. Item de eo dicitur, qui cũ audit, audire tamẽ ſe diſſimulat.

Μύλω. σωσειάζω, appropinquo, applico, molo, ἀλέω, ἰκνέω.

Μυλοειδής. ους. ὁ, ἡ. rotundus.

Μυλοπόρος. ὁ. ὁ. molitor, qui piſtrino præeſt

Μυλοπόρος. ου. ὁ. qui molam purgat & cuſtodit.

Μύλων.ονος.ὁ.molendinum, piſtrinum.
Μύλος.ου.ὁ.μύλη.
Μυλόσαρξ.molæ matricis.
Μυλωθρικός.ἡ.ὸν
Μύλων.ωνος.ὁ.piſtrinum. Cæl. lib. 13. cap. 14.
Μυλωθρός.piſtrinũ poſsidens, molitor.
Μυμαέομαι.irrideo, γυμοάομαι, ridiculè loquor, aut facio.
Μῶμαρ.dedecus, metus, uituperium.
Μύματα.τὰ.opſonij genus pretioſi, ex cruore & carne, coniectis inſuper aliis condimentis pluribus.
Μυμάω.μ.ήσω.ω.ησα.reprehendo. Actiu. accuſatiuo iungitur.
Μυμάρ.reprehenſibilis.
Μυόδης.ου.ὁ.mutus, numine afflatus. Eſt & ciuitas Aſiæ, & piſcis quidã.
Μυῶν.prætextus, excuſatio, accuſatio.
Μύξα.ης.ἡ.humor ex naribus fluens, mucus, pituita. Item μύξαι nares apud Sophoclem, unde lucerna διμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorum numero dicta eſt.
Μύξαις.lugebis.
Μυξία.murium latebra.
Μυξώδης.ους.ὁ,ἡ.&
Μύξωρ.ωρος.ὁ.mucoſus.
Μυξωτήρ.ῆρος.ὁ.μυκτήρ.
Μυογάλη.mus araneus.
Μυόθηραι.uenatores murium.
Μύοψος.ου.ὁ.bufo.
Μυοπάλω.manu uiam tento.
Μυοπάρων.ωνος.ὁ.myoparo, nauigij genus.
Μυόρχη.ης.muris auricula herba, ab aliis μύος ὦτα, uel μυοτόσπλω & appellata.
Μῦος.ους.τὸ.ſcelus.
Μυοειδέωτες & μύωροι dicuntur pulſus quidam apud medicos: translato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum deſinunt.

Μύωρος.ου.ὁ.uerſus poſtremo pede claudicans.
Μυλλοδόρ.τὸ.muſcerda. Vnde
Μυλλόδης.inutilis, nullius rei æſtimatione dignus.
Μύρα.myrrha.
Μύραινα.ης.ἡ.muræna piſcis, & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur.
Μυρεψικὸς.ὴ.ὸν.aromatarius.
Μυρεψός.οῦ.ὁ.unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.
Μύρω.fluo, ſtillo, lugeo. (lia.
Μύρια.τὰ.& in maſcul.μύριοι.decẽ mil-
Μυριάκις.decies millies.
Μυριανθρωπος.ου.ὁ.numerus cõtinens decem millia hominum.
Μυριάρχης.ου.ὁ.&
Μυριάρχος.qui præeſt decem millibus.
Μυριάς.άδος.ἡ.numerus continens decem millia.
Μυριαφόρος.ου.ὁ,ἡ.decem millia hominum ferens.
Μυρίελικτος.infinitis modis conuolutus, uerſutus.
Μυρίζω.μ.ίσω.ω.ιζα.redoleo, odoramentis ungo. Neutr.
Μυρικὰς.mutus.
Μυρίκη.ης.ἡ.myrica. Cæl.li. 4.ca.29.
Μυρίκινος.ου.ὁ.myricinus.
Μυρίνη.ης.ἡ.myrtus.
Μυρίον πλῆθος.tam μυριάδα ſignificat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.
Μυριοπλάσιος.ου.ὁ.infinitè multiplicatus.
Μυρίος.ου.ὁ,ἡ.magnus, infinitus. Interdum pro eo qui dignus eſt luctu. παρὰ τὸ μύρεσθαι.
Μυριοστὸς.ὴ.ὸν.numerus continens decem millia.
Μυριοστημόριον.ου.decies millena pars.
Μυριόφυλλος.ου.ὁ.ἡ.herba milleſolium.

seu Veneris supercilium.

Μυριπνόος. ὄν. ὁ, ἡ. unguento spirans.

Μυρισμός. ὁ. odorus.

Μυρμηκία. ας. ἡ. uerruca, siue tumor in uultu, qui Festo co'sus dicitur. Item cauerna formicarum, formicatio.

Μύρκος. mutus.

Μυρμηδών. agmen formicarum.

Μυρμηκιάω. uerrucis laboro.

Μυρμηκίτης. ου. ὁ. lapis qui reptantis formicæ præfert imaginem.

Μυρμηκόδης. ους. ὁ, ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μύρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. turbo, strepitum edo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus.

Μυροθήκιον. τὸ. pigmentarium. (abs.

Μύρομαι. lugeo, humecto, fluo. Depon.

Μύρομος. ου. ὁ. timor.

Μύρον. ου. τὸ. uirgultum odoriferum, unguentum. Legitur & in masc. pro eodem.

Μυροπώλις. ιδος. ἡ. unguentarius, pigmentarius, Gaza interprete.

Μύρος. muræna piscis mas.

Μύρρα. ας. ἡ. myrrha.

Μυρρίνη, uel Attice μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus, potus quidam artificialis.

Μύρρις. myrrha, uel myrrhis, herba quam quidam conilen uocant.

Μύρσος. genus uasis ex uimimibus contextum, cophinus auritus.

Μύρτα. bacca myrti.

Μυρτία, &

Μυρτίδανον, siue μυρτὶς. concretũ quiddam est, & adhærens in myrto, ἡ μυρτὶς apud Hippocratem.

Μύρτον. ου. τὸ. pars pudendi membri muliebris, hoc est caro subsultans, quæ interiacet rimæ testæ Polluce.

Μύρτος. ου. ὁ. ἡ. myrtus.

Μυρτωνίς. ίδος. ἡ. μύρτον.

Μύω. stillo, fluo.

Μυῳδῶν. lugubrè canere.

Μῦς. υός. ὁ. mus.

Μύω. conniuere, inquinare.

Μυσάν. abominabile, impurum.

Μύσαν. occlusi sunt. (purus.

Μυσαρός. ὰ. ὸν. abominabilis, scelestus, im

Μυσάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. abominor, detestor, aspernor.

Μυσάχνη. ης. ἡ. scortum. (sus.

Μυσαχνός. ὴ. ὸν. impurus, spurcus, odio

Μυσιᾶν. respirare.

Μύσις. ιος. ἡ. præclusio, suffocatio.

Μυσκωλύθρον. τὸ. μυσχλοθρον. Legitur & μυσκλιθρον pro eodem.

Μυσκλὸς. pedibus obtortis.

Μύσκος. paruus mus. (ratus.

Μῦσος. ὰ. ὸν. abominandus, exosus, scele

Μῦσος. ους. τὸ. scelus, abominatio.

Μύσπολα. muscipula.

Μυσπολᾶω. clam indagare, in cauernã subire, instar cursus muris leuis sum.

Μύσσω. comminuo, in frusta seco.

Μυσταγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad sacra. Actiu. accus.

Μυσταγωγικὸς. instructus orationibus.

Μυσταγωγία. ας. ἡ. disciplina sacrorum, initiatio in sacris.

Μυσταγωγός. ῆ. ὸ. princeps sacrorum.

Μύστ. ακος. ἡ. labrum, barba menti, illic enim destillat nasus, quem μυκτῆρα uocant.

Μυστήριον. ου. τὸ. arcanum, sub quo arcani aliquid latet, quodq; non perficitur, nisi occulta aliqua sacrorũ ratione, res arcana occultaq;, quæq; nefas est uulgo efferre. Erant autem mysteria duplicia apud Eleusinem terræ Atticæ magna scilicet, Cereri sacra: & parua, Proserpinæ, in quibus quæ agebantur, sacerdotes summo silentio occultabãt. De hoc Cæl. li. 9. ca. 9. Dicta autem uolunt, quòd

κα δεῖ μύσαντας ταρῶν ὕσθον, hoc est, occludere oportet intus, intus custodire, nec cuiquam prophano explicare. Vnde

Μύστης. ὁ. sacra discens, mysteriorum peritus, discipulus, initiatus sacris alicuius numinis. Et συμύστης, qui ijsdem sacris sunt initiati. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυστικός. ἡ. ὸ. mysticus, arcanus.

Μυσταδῆν. sorbere ex cauato pane, κατὰ ταῤῥάγαν.

Μυσίνη. ης. ἡ. panis cauus quo ius sorbetur, panis qui canibus obijcitur. Latini, teste Pompeio, canicas uocant huiusmodi panes. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυσίνω. incido.

Μυσὶς. ίδος. ἡ. mystica, arcanorum peritia. Laërtius, δῶδε μυσίδος ἂν πρέποιτο.

Μύστρον, uel μύστρον. ου. τὸ. cauum. Sumptum à marmore mure, qui, ubi libido occeperit, μύττει καὶ σκαλεύεται, id est obliteſcit occluditurq. Μύστρα quoque cyathos Ruellius interpretatur, myſtra Marcel. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυσοδόκος. qui ſacra aut eccleſiaſticos recipit.

Μυσοκόλος. ὁ. ſacra uerſans, ſacrificus

Μυσοφόρος. ferens myſteria.

Μύσφορον. muſcipula.

Μύχλης. ὁ. mola.

Μύχον. pudenda.

Μυτιάζω. pimio.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerem, & piſcis fœmina, quæ ſine mare compare non natat, neq; paſcitur.

Μῶλις. ίδος. ἡ. locus eſt armatus à tergo.

Μυλλὶς. ſapiæ atramentum.

Μυλλιάζω. gemere, dolere.

Μυλλῶσαι. μ. ὄσω. π. αντα. cõcido eduliũ.

Μυλλωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatum, caſeo, ouo, oleo, porro. Dictum quaſi μυσαττὸν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet eſculentum.

Μυσσιάν. allium.

Μυχαίτατος, & μυχοίταλος, pro μυχάτατος. intimus, intus ſemotus, ἐσώτατος. Bud. Com.

Μυχὸς. μυχός.

Μυχθίζω. ſubſanno. (mitur.

Μυχθισμός. ſuſpirium, ſubſannatio, ge-

Μυχλὸς. otioſus, libidinoſus, intemperans, peruerſus, laſciuus, mollis, adulter.

Μυχμὸς. ῦ. ὁ. ſtrepitus per nares.

Μυχὸς. ῦ. ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, ſinus.

Μύω μ. ύσω. π. υκα. claudo, abſcondo, occulto. Actiu. accuſ.

Μυὼν. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarum, ſura, γαστροκνημία, muſculus.

Μυωνία. ας. ἡ. mulier prodigioſæ libidinis apud Aelian. à murium ſalacitate immodica, quæ dicitur μῦς. Cæl. li. 8. ca. 8.

Μυωξία. μυωνία, muris cauerna, oratio contumelioſa. Cæl. ibidem.

Μυωπάζω. μ. άσω. π. ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietẽ, aut tabulam, aut ſi quid aliud obuium fuerit, ſequi ſolent, donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύω.

Μυωπία. ας. ἡ. cauerna murium.

Μυωπίας. ου. ὁ. luſcioſus.

Μυωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inſanio, furo. ἄφρων ὧν ὀφθαλμοῖς προσίχω. Depon. abſol.

Μυωπίζω. luſcioſus ſum, ſtimulo, ἀμβλύνω, ἀκριβίζω.

Μυωρὸς. genus veſtis certæ, & herba auricula muris.

Μύωψ. ωπος. ὁ. inſecti genus eſt, quo maxime boues inſectantur. Sunt qui cra-

bronem interpretantur. Significat etiam flagellum equi, calcar. Μύωπες quoq; dicuntur, qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non, quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere solet, & limis etiam secluſisq; oculis aſpicere, cui contrarium ſembus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident, & ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti à cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbum, contractis ita palpebris uidere. Latini luſcioſos, luſcitioſos et nuſcitioſos uocant. Bud. in Annot.

M Ω.

Μᾶ. quæro. unde μάω, quæro.

Μαδίω. loquor, cano.

Μάδιξ. flamma, puſtula.

Μάδυξ. imperitus, ἀπαίδευτος.

Μαδύω. euaneo, θάλπω, deſipio.

Μάθων. ονος. ὁ. ſaltationis genus ſeruilis, ac tumultuoſæ. Lacedæmonij uernas, hoc eſt ſeruos domi natos μάθωνας appellant, aut eos qui ingenuorum filios inſtituunt. Vnde prou. Aufer τὸν μάθωνα à remo, quo monemur non eſſe obſtrependum ijs qui rebus ſerijs ſunt occupati. Eraſ. Chil. & Cel li. 14. ca. 12.

Μαιάομαι. τὸ μιαίομαι.

Μαιάω. accuſo.

Μαῖα ας. ἡ. irriſio, irridendi ſtudium, conuicium.

Μαιάδω irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μαιίζω. adulor, κολακεύω.

Μᾶκος. ſubſannator, fatuus, amens, cauillator, irriſor, ſtultus.

Μᾶκα τὰ. labia, oſſa genuum.

Μαλίω. pugno.

Μᾶλος. υ. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus cõiungendis. Item ſtrages in bellis, pugna diuturna. παρὰ τὸ μὴ λύειν.

Μᾶλυ. υος. τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μὴ λύειν τὰς νόσους, id eſt à mitigandis, ſedandisq; morbis. Eam Mercurius Vlyſſi tradidit in remedium carminum Circes. Odyſſ. κ. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant ſuperi, nigra radice tenetur.

Μᾶλυς. imperitus, inquinatus, diſſolutus, hebes.

Μαλύω. ἀφανίζω, lenio, ſedo, hebeto, impedio.

Μάλυψ. υπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μαμάομαι. μ. ἐσομαι. π. αμαι. uitupero, reprehendo, ſubſanno.

Μᾶμαρ. ὁ. μᾶμος, ſtultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μαμίσιος. υ. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ aſsidet.

Μαμιτός. τὸ. ὁ. uituperabilis.

Μάμος. υ. ὁ. uituperium, macula, deus conuicij omnia reprehendens, reprehenſio.

Μαμοσκόπος. qui curioſe obſeruat quæ reprehendenda ſunt.

Μᾶν. an, num, ἆρα. Eſt autem μυσοματτικῶς ἀποφατικὸν, & ponitur pro μὴ δὲ κατὰ κράσιν. Suidas σωλοικίζειν eſſe ſcribit τὸ ἐπιστητικὸν τὸ φῄ (inquit) μᾶν ἄν ἐστιν. Vnde μῶν μὴ, pro nonne apud Plat. Bud. Com.

Μανιόν. uanum, inutile.

Μάνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ. habens ungulam integram, ſolungulus, unicam habens ungulam.

Μάνυχος. ὁ. τὸ. ſolipes.

Μανόω. conqueror.

Μαραίνω. μ. νῶ. παραπόλλω, deſipio, ſtupidè & fatuè aliquid ago. Neut. abſol.

Μαρία.

Μωρία. stultitia.

Μωρολογέω. insulsè blaterare, garrire, inepta loqui.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua, & insulsa. Cæl. li. 12. ca. 17.

Μωρολόγιον. ου. stultiloquium.

Μῶρον. ου. τὸ. morum.

Μωρός. ᾶ. ὸ. fatuus, morus, stolidus, hianti ore, qui & μωμώδης dicitur. Vnde & morari prima producta, pro insanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. stultè sapiens, qui desipienter sapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. εως. ἡ. uitium propriè est memoriæ fatuitas.

Μωρωτός. stultus, demens.

Μωσῆς. έως. ὁ. &

Μωϋσῆς. έως. Moyses, à מוֹשֶׁה Aegyptia, seu potius Chaldæa uoce.

Μῶδη. τὸ ναυτάναν, negotiosius esse, inquirere, dichten. Vnde μῶσα appellatæ sunt.

N A.

Νάβλας. citharista, peritus ludendi cithara. Cæl. li. 5. ca. 23.

Νάβλα, &

Νάβλιον. ου. τὸ nablium mstrumentum musicum, psalterũ, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναΐτης. incola.

Ναῖτης. fluens.

Ναί. aduerbium affirmantis, & concedentis, ut sunt ita & etiam Latinè. Interdum seruit anthypophoris, ut τὰ δία. Demosth. ναί φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe, uel utique. Gregori. ὡς ἔναι καὶ τοῦ πάσας.

Ναὶ μὰ. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe. Iliad. α. ναὶ μὰ τόδ' σκῆπτρον, id est, νὴ τὸ τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον. sacellum, ædicula, id est ædis sacræ appendix.

Ναυτάσσω, &

Ναυτάω. habito. Actiu. accus.

Ναυτόν. himulus.

Ναυτιλίῳ. insuper, uerè, sanè.

Νοέμαι. εο, πορεύομαι.

Νῶρον. ου. τὸ. narum.

Νάμι. certè.

Νάω. habito, fluo.

Νάκκη. ης. ἡ. &

Νάκος. ους. τὸ. pellis caprina, uellus.

Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.

Ναννάκιον. pulcher, mollis.

Νάνος. ου. ὁ. uel duplici ν νάννος. nanus, pumilio. Gel. li. 19. ca. 13. & Cæl. li. 2. ca. 38.

Ναυάδης. ους. ὁ, ἡ. breuis in naui morem.

Νάξω. sacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιουργίς. naxio opificio factum.

Ναοποιός. ᾶ. ὸ. templi custos Trapezuntio interprete.

Ναός. ᾶ. ὸ. templum. ναὸς deorum est, οἶκος uero heroum.

Ναοφύλακες. quibus tutela & sarta tecta ædium sacrarum commissa sunt.

Νάπη. ης. ἡ. &

Νάπος. ους. τὸ. saltus, locus syluosus, mons, uallis, rupes.

Νάπουτος. υ. ὸ. stultus.

Νάπυ. τὸ. synapium.

Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.

Ναρθηκία. ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. ου. τὸ. narthecium, theca in

qua medicamenta reponuntur. Cicero de Fin. Medicamẽta illa tanquàm de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος. ου. ὁ. ferulam ferens. Cæl. lib. 4. cap. 13.

Νάρθηξ. ηκος. ὁ. ferula, thyrsus, uirgula, & medicum instrumentum.

Ναρκάω. μ. ήσω. ω. ηκα. negligo, obstupefacio, facio torpere. Actiu. accus.

Νάρκη. ης. ἡ. torpedo, dissolutio membrorum, stupor, &

Νάρκημα. ατος. τὸ. uel

Νάρκησις. εως. ἡ. idem.

Νάρκισσος. ου. ὁ. Narcissus, pueri nomen.

Νάρκισσος. ου. ἡ. narcissus flos.

Νάρκος. ου. ὁ. torpedo piscis.

Ναρκώδης. ους. ὁ. stupidus, segnis.

Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρὸς, custos.

Νάρω. abscondo, quæro, mulgeo.

Νάσθη. habitauit, ut πατὴρ ἰμὸς ἄργα νάσθη.

Νασμός. ῦ. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης. humidus.

Νάσσα habitauit.

Νάσσατο. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νατήρ. habitator.

Νατός. ὸν. ὁ. planus, deustus, solidus panis melle & uuis passis, & aliis aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia densior fit, constipatiorq;, nil prorsum leuitatis habens aut inanitatis. ἀπὸ τοῦ νάσσασθαι ἀρτύμασι.

Νάσσος. genus arundinis ex qua sagittæ fieri solent.

Ναυαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Construitur cum accusatiuo, & interdum absolutè.

Ναυάγιον. ου. τὸ. pars nauis fractæ, naufragium.

Ναυαγός. ῦ. ὁ. naufragus.

Ναυαρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. naui præsum. Genit. aut datiuo.

Ναυαρχὶς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor est. σρατηγὶς aliquando Diod. Vulgo capitanea.

Ναυαρχίαι. οἱ. classium duces.

Ναύαρχος. ου. ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor, ἐμβριάτης.

Ναυβάτης. ου. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. ῦ. ὁ. ναυαγὸς.

Ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναύκαροι. quæstores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκαρεῖον, ærarium publicum.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκληρία. ἡ. nauium gubernatio. Plutarch. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis administrationem sortitus.

Ναύκληρος. ου. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone.

Ναυκρατῶ. nauali pugna uinco, præsto nauibus. Ναυκράτησε τῆς θαλάσσης, occupantes mare classe. Bud. Com.

Ναυκράτωρ. gubernator nauis.

Ναῦλα. ης. ἡ. genus musici instrumẽti, quod idem esse cũ psalterio quidam tradunt, & si Quintil. & Cic. de Arusp. Resp. aliter sentire uideantur. Sophocl. οὐ ναῦλα κωκυτοῖσι, οὐ λύρα σὺ λα. Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum est ναυλίον apud Ouid. li. 3. de Arte, Discè etiam duplici genialia naulia palma Vertere: conuenient dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ου. τὸ. naulum, portorium, uiaticum, uectura. Legitur etiam in ma-

feulino genere pro eodem.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. σ. κκα. *maneo in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.*

Ναύλοχος. ε. ὸ. *nauale, portus nauium.*

Ναυμαχαδία. *aprica. Arrianus lib. 8.*

Ναυμαχέω. μ. ήσω. σ. κκα. *naualem pugnam gero.* Neutr. *dativo, ut* ναυμαχεῖν κατὰ κορινθίους, *nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.*

Ναυμαχητέω. *cupio nauali prælio decertare.*

Ναυμαχία. ας. ἡ. *nauale prælium.*

Ναυμαχίον. *pœna in eum, qui nauale militiam refugisset.*

Ναύμαχος. ον. ὁ. *aptus nauali prælio. Et* ναύμαχα δόρατα, *hastæ longæ.*

Ναυπηγέομαι, ῶ

Ναυπηγέω. μ. ήσω. σ. κκα. *nauem fabrico.* Neutr. *absol. Bud. Com.*

Ναυπηγική. *ars fabricandi nauer.*

Ναυπηγήσιμος. ον. ὁ. *aptus fabricandis nauibus.*

Ναυπηγήσιμα πρὸς. *quæ commoda habet ad nauium ædificia.*

Ναυπηγός. ῦ. ὁ. *fabricator nauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.*

Ναυπλία. ἡ. *ager terræ Argiuæ.*

Ναυτίλλομαι. *irridere,* καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς, τῆς νεώς. *uel* νηὸς. τὴν ναῦν. τὰς ναῦς. *nauis.*

Ναυστολέω. *nauem conducere.*

Ναυσιάω. *nauseo.*

Ναυσικάα. ας. ἡ. *Nausicaa Alcinoi filia.*

Ναυσίκλυτος. ε. ὸ. *nauibus inclytus.*

Ναυσίπορος. ὸ. *nauigabilis, nauibus meabilis.*

Ναυστάθμος. *nauigans.*

Ναύσταθμος. ε. ὸ. *nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium statio.*

Ναυσίφ. *magnus, terribilis, habitator.*

Ναυτολίω. *naui duco,* ναυτίπομαι. *Accuf. Bud. Com.*

Ναυτολία. ἡ. ας.

Ναυτολιῶ. *nauigo.*

Ναύτης. ου. ὁ. *nauta.*

Ναυτία. ης. ἡ. ᾳ

Ναυτίασις. *nauſea, abominatio.*

Ναυτιάω. μ. άσω. σ. ακα. *nauseo.* Neutr.

Ναυτικόν. ῦ. τὸ. *classis. Veneti armatam uocant.*

Ναυτικός. ῆ. ὸ. *nauticus.*

Ναυτιλία. ας. ἡ. *nauigatio, id est ars nauigandi, nauigium.*

Ναυτίπομαι. μ. ῆμαι. σ. σμαι. *nauigo.* Depon. *absol.*

Ναύτιος. ε. ὸ. *nauta,* ᾳ *piscis qui nauticus dicitur, quòd nauis speciem præferat.*

Ναυτιώδης. *fastidiosus.*

Ναύφι. *nauibus.*

Ναύφρακτον. ε. τὸ. *classis ad bellum instructa, nauium statio.*

Ναύω. *supplico, fluo.*

Νάφθα. ης. ἡ. *piscis genus aut plantæ.* ᾳ

Νάφθας. ε. ὸ. *naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiã flãma transit. Dioſc. li. 1. ca. 99.*

Νάω. *fluo.* Neutr. *absol.*

N E.

Νὶ. *particula non nisi in cõpositione dictionũ ponitur, priuationẽ significãs.*

Νία. *noualis ager, qui alternis annis seritur:* ἡ νέα, *à iuuentute.*

Νιάλω. Bud. Com. ᾳ

Νιανίαλω, ᾳ

Νιανίλω. μ. σω. σ. κα. *Item*

Νιανόω, ᾳ

Νιανόομαι, Bud. Com. ᾳ

Νιανόω. μ. ώσω. σ. ωκα. *Item*

Νιανῶ. *sum iuuenis, uel iuuenor (ut Horat. dixit) iuuentutem transigo. Aliquando pro inconsideratè aliquid* ᾳ *iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram mouo.*

Aliquando floreo, uigeo, ut si oratio-nem floridam & phaleratam νεανίαν dixeris, & id genus. Erasm. prouerb. Iuuenari.

Νέαιρα Sumen, abdomen.

Νεανίς, &

Νεανίσκος. ὁ. nuper acutus.

Νεανίς. ίος. ὁ, ἡ. nouus in omni officio.

Νεανίς. ίδος. ὁ. piscis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος. recens captus.

Νεανία. Superbia.

Νεανίας. ου. ὁ. adolescens, audax, qui fere nuo est spiritu & acri.

Νεανίευμα. ατος. τὸ. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδριαμός. Bud. Com.

Νεανικός. ὴ. όν. temerarius, inconsyderatus, ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sapius, quàm uera ratione duci solet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animosus, strenuus. Νεανικοὶ πόροι, insignes meatus. νεανικὴ διαφορὰ, per magna dissectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solent iuuenes, ualide, id quod Latini quoq imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανίς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Νεανίσκαμα. ατος. τὸ. Superbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ὁ. adolescentulus.

Νεανίσκομαι. μ. ήσομαι. v. αμαι. iuuenesco, pubesco. Depon. absol.

Νεᾶξ. αικος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. οῦ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νεαρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νέατοι. habitantur, pro νένιαται, sitæ sunt.

Νέαυε, & νέατε. ες. ἐ. chorda acuti soni.

Νέατος. ὁ. nouissimus, id est ultimus, postremus. Item ἀπὸ τοῦ νεωστὶ ἠροτριασμένος, terra recens aratro proscissa, & ad sementem exculta, νέος, νέαμα. Latinè dicitur noualis uel nouale, uectaculum, & aliquando seges. Xenophon βαρυτόνως posuit, καὶ δὴ (inquit) νεατὲς, καὶ σπόρος, καὶ φυτεία, καὶ νεμή. Sed hic pro ipso tempore arandi potius ponitur, quàm pro uectaculo aut segete. Hæc Bud. in Annot. post. Quanquam in Com. scribat, cũ tempus arandi significet, ὀξυτονεῖσθαι solere, cum autem segetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. Quare τῶν δὲ τελουμένων uidetur esse.

Νέαω. habito. Item nouo, hoc est noualia facio. Actiu. accus.

Νεβρίδες. ῶν. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior est, aut uinolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. ὁ. ὴ. uel ἡ. hinnulus, ceruus qui τροφὴν ἐνδέχεται, id est, alimentũ admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, τοιοῦτον ἀπαλὸν, id est nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Νέδα. ης. ὁ. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.

Νέε. nato.

Νέεται, pro νέῃ Ionice. eas, τοιαῦτ᾽ ἐστὶ, ἐστὶν ἀλλὰ.

Νεήγενής. ίος. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. ους. ὁ, ἡ. &

Νεηκοής. nuper acutus.

Νεήλατος. ὁ. nouiter factus. Et νεήλατα, nuper subactæ & consperſæ farinæ. subaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & esculenta ex mel-

le &

le & farina facta. Demosthen. contra Aeschi. μισθῶν καμάτων τίνων σχολὴν ἀγόντων.

Νήλυτ. υδος. ὁ. nuper aduenies.

Νήλωτος, ὁ ἀνήβητος. adolescens, iuuenis.

Νᾶα. ligna fabricandis nauibus apta. sed ναὰ, draconis lustrum.

Νᾶαι. radices.

Ναίαμ. ἀ. κύστις, intestinum crassum, pars extrema uenteris, uenter inferior apud Homerum.

Ναιάς. ῶν. ὁ. &

Ναίατος. ultimus, postremus, infimus.

Ναίειν, &

Ναίω. μ. ήσω. π. ναα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Ναίω. idem.

Ναίκ. κτ. ἀ. &

Νᾶνος. νος. ἡ. contentio.

Νᾶρος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictũ existimat quasi νέον ῥοῦν, id est nouũ trahentem lutũ, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptũ.

Νᾶμα. ατος. τὸ. flum.

Νᾶσ. natare, proprie de hominibus.

Νάσθεν. ab imo.

Ναός. οῦ. ὁ. nouale.

Νάτατος. infimus.

Ναυόω. μ. ήσω. π. ωκα. nouam tellurem facio, uerua clum facio. Neut. absol.

Ναύς. uehemens, extremus, cauus. Et ναὺς, uenter imus.

Ναυάρχος. ου. ὁ. rediturus.

Νάυσομαι. eo, redeo.

Νάυτης. redit.

Νάυθεν. ex imo.

Νεάς. άδος. ὁ. aceruus cadauerum.

Νεκροαγωγῶ. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hae animas ille euocat orco. Bud. Com.

Νεκικά. τὰ. res mortuorum.

Νεκροκόρινθοι. Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quae Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducẽdis præest. Bud. Cõ.

Νεκρός. ὁ. uel νεκρὸν. π. mortuus, cadauer. ὁ δὲ τι τετελευτηκὼς, καὶ κεκρικὼς ψυχάς. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id est cadauer: Ciceroni sepultura, Illam insepulturam sepulturam. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Νεκροσυλῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorũ, grassatio sicariorum.

Νεκροφόρος. ου. ὁ. capulus, feretrum, defunctifer, uespillo, libitinarius, sandapilarius, pollinctor. Bud. in Anno.

Νεκρόω. μ. ὤσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accus.

Νεκρώδης. ους. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde τὸ κρῶδες ὑποφαίνω, faciem cadaueris iam præ se ferre.

Νέκρωσις. εως. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, ἀ ἐν, quod priuationem significat, & κτάω. Potum deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Aleman cibũ intelligunt. Cæl. li. 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.

Νεκτάρεος. ὁ. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκύδαλος. genus infecti, inualida The odo.

Νεκύλια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis

euocatis manibus.

Νεκροπόμπος. ὁ. qui mortuos transmittit, atq; transportat. Charontis epitheton apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus, νεκρὸς. ἐκ τῶν νεῶ φαγεῖν, καὶ λίκνος ἡ δαῖς μὸς.

Νεμεσάω μ. ήσω. π. ηκα. succenseo, indignum puto, uitio uerto, iuste accuso, inuideo. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.

Νεμέσημα. τος. indigna. Vnde νεμέσημα παθεῖν, numinis iram perpeti.

Νεμεσητός. ή. ὸν. reprehendendus, inuidiosus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua significatione, pro eo, qui cuique quod suum est tribuit.

Νεμέσια. τὰ. festa dicebantur, quibus uita functis iusta fiebant. Cæl. lib. 6. cap. 41.

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίσω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ νεμεσάω.

Νεμεσητικός. qui facilè indignatur, lamentabilis, incusabilis.

Νέμεσις. ιος. ἡ. accusatio, inuidia, superborum ultrix, ira deorũ, indignatio ex improborum prosperiore successu, id est ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὐπραγοῦσιν, ut inquit Aristoteles. Idem mediam esse ait inter inuidiam & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à distributione bonorum, malorumq; dictam esse uolunt. Cæl. lib. 6. ca. 41. & Eras. Chil.

Νεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ νέμω.

Νέμος. εος. τὸ. nemus. Iliad. λ. ὑφ' ὕλην ἐκτῆφι. Item oculorum cauitas.

Νέμομαι. depascor, ut pecus depascitur, ut ulcus serpens, Dioscor. Item fruor, & uictito, ut νέμεται δὲ καὶ ὕλη, καὶ λίμναι, &c. id est uiuit, pascitur, καρπᾶται, Aristot. de Histo. 9. Ponitur & in Pand. pro possidere. unde νέμη possessio, κάρπωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depasci (inquit) uere rem possessionem Academiæ ab hoc acuto homine non sinemus. Significat & partior, ut νέμειν τινὶ πατρὶς οὐσίαν, partiri hereditatẽ. Bud. Cõ.

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νένεμηκα. distribuo, diuido, tribuo, reddo, ut νεμεῖν δίκας, iura à iudice reddita iusta, Aristot. Ethic. 5. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorem habeo, et magni pendo, honoro. Aristot. Probl. νέμειν τὸ πλεῖστον ἀμάρας αὐτῷ. Νέμω τὸ χωρίον, utor agro pro pascuo, ut ὅτε ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, pasco pecus. Lucia. καὶ νέμει τῶν δάμαλιν. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Vnde Herodia. τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro senatũ dixit. Bud. ibidem.

Νεφακτ. implebatur.

Νενεκρωμένος. mortuus.

Νενεμένος, &

Νενεμημένος. ὁ. accumulatus, plenus.

Νενεύω. maledico.

Νένος, poeticè. auus maternus. Cæl. lib. 2. cap. 43.

Νενομισμένα. τὰ. instituta.

Νενοτισμένος. ὁ. nuper irrigatus.

Νεόβλακτος. υ. ὁ. recens coagulatus aut mulctus.

Νεόλεκτος. ου. ὁ. nuper primò comestus.

Νεοβόρος. recens pastus.

Νεόγαμος. ὁ. ὁ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογενὴς. νος. ὁ. βρέφος.

Νεογνός. ὁ. ὸν. infans, iuuenis.

Νεόγονος. ὁ. ὸν. &

Νεογενὴς. ὁ. ὸν. &

Νεογνάριον. ὁ. τὸ. infantulus.

Νεογνός. ὁ. ὸν. nuper genitus.

Νεογαμὸς. νος. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. νος. ὁ. nuper in ciuitatem ascriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios.

ut ij, qui ex helotis manumissi erant.
Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.
Νεόδρεπτος. ε. ὁ. nuper decerptus.
Νεοθαλὴς. ἐος. ὁ. σκληρὸς, qui facie iuuenis uidetur, cum sit annosior.
Νεοκμὴς. nuper factus.
Νεοθανὴς. nuper mortuus.
Νεολαὶς, &
Νεολαὶς. ἰος. ὁ, ἡ. nuper uirescens.
Νεόπηκτος & πηκτός. nuper coagulatus caseus.
Νεόθυτος. ον. nuper immolatus.
Νεοὶ τὰς ψυχὰς. rudi, nouellaq; memoria
Νεοία. ἡ. stultitia, iuuenilis mens.
Νεοικάστης. ε. nouus colonus.
Νεοκατάχριστος. recenter illitus.
Νεόκλωστος. ε. ὁ. nuper filatus.
Νεόκμητος, & νεοκμὴς. recenter.
Νεοκόρος. ditatus.
Νεόκτιστος. ε. ὁ. nuper factus.
Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuentum.
Νεόλεκτος. miles nuper delectus.
Νεολκία. nauale.
Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato. Depon. absol.
Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel mensis. Nam Græci menses non à Calendis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspicantur.
Νεόμωτος. ε. ὁ, ἡ. nuper tersus.
Νέον. nuper, uer. κατὰ τὸ ἔαρ, ἄρτι.
Νεοπαγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &
Νεοπαὴς. τὸ. res noua, hactenus inaudita.
Νεόπηκτος. ον. ὁ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.
Νεόπλουτος. ον. ὁ. nuper ditatus, repentè dines factus.
Νεόπλυτος. ον. ὁ, ἡ. nuper lotus.
Νεοπολίτης. ε. ὁ. nuper ciuitate donatus
Νεοπρεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. sumptuosus, iuuenili decore insignis.
Νεόπλοκα. filij, aut filiæ.

Νεοργὴς. recens factus.
Νεόῤῥαντος. ε. ὁ. nuper aspersus.
Νεόῤῥυτος. ε. ὁ. nuper fusus.
Νεόσσος. iuuenis.
Νεόσ. ε. ὁ. nouale, campus. unde νέατος.
Νέος ε. ὁ. nouus, iuuenis. Propriè respõdet senio, & competit ijs quæ sentiũt ætatem, καινὸς uero opponitur uetusti. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεόσμηκτος. ε. ὁ. nuper tersus.
Νεόσσικος. ε. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.
Νεοσπαδὴς. nuper fascijs puerilibus involutus.
Νεοσσὸς. ε. ὁ. pullus auium, auis. παρὰ τὸ ναιτίθασθαι, ὅ ἐστι βάλλειν, ἢ ἀφιέναι ὕπαρ ἐννέαδας. (lus.
Νεοστὴς δῆμος. recens institutus popu-
Νεοστάλης. nuper lacrymatus.
Νεόστροφος. ε. ὁ. nuper tortus, uanus.
Νεοσύλλεκτος. ε. ὁ. nuper collectus.
Νεοσύστατοι. dicuntur à Iosepho qui recens professi erãt sectã pharisæorũ.
Νεοσφαγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &
Νεοσφαγὴς. ε. &
Νεόσφακτος. ε. recens occisus.
Νεοτάγμων. ονος. ὁ, ἡ. nuper factus.
Νεοτὰς. ἰος. ὁ, ἡ. nuper absolutus.
Νεοτερισμὸς. innouatio.
Νεοτεροποιέω. innouare.
Νεότευκτος, &
Νεοτευχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper fabricatus.
Νεότης. iuuentus.
Νεοττὶς. ίδος. gallina, iuuenca, puella, nouella.
Νεότμητος. ε. ὁ. nuper cæsus, siue sectus.
Νεότρωτα. τὰ. recentia uulnera.
Νεότρωτος. ε. ὁ. nuper uulneratus.
Νεοττεύω. μ. σω. υ. σκα. nidifico. Neutrum absol.
Νεοττία. ας. ἡ. nidus.
Νεοττὸν. τὸ. uitellus, testa oui.
Νεοττὸς, Atticè pro νεοσσὸς. pullus.

Νιπτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νιουγός. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νιούτατος. recens uulneratus.

Νιοφθόγγος. ὁ. nuper corruptus.

Νιόφατος. ὁ. nuper mortuus.

Νιόφυτος. ὁ. ἡ. nouella, planta.

Νιόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem accessit, quasi nuper insitus. ἀπὸ νέου nuper, & φύω planto.

Νιοχάρακτος. ὁ, ἡ. nuper sculptus.

Νιοχμᾶν. innouare, interpolare.

Νιοχμία. nouatio, commotio.

Νιοχμίζω. res nouas molior.

Νιοχμόαν. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νιοχμός. ὁ. recens, uires habens non fractas sed integras.

Νιοχμῶσαι. innouare.

Νιόχμωσις. ιος. ἡ. studium rerum nouandarum.

Νιόω. μ. ὄσω. π. αχα. nouo, ut νιάω τὸν γλῶ, nouale facere, aut uernaculum, nouare terram.

Νιπόδιοι. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes. (θηρ.

Νῆθι, & ὑπόθι. subter, infra. pro ὕπερθε

Νίρτατα. ultimo, ἔσχατα.

Νίστερος. ὁ. inferior, καταχθόνιος: quasi ἐνίστερος, id est ὁ ἐν τῷ ᾅδῃ. Vnde & pro inferis ponitur.

Νίσσος. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νιτόφορον. τὸ. &

Νίτρος. ὁ. poculi genus, Athen. li. 11.

Νιτάλω. habito.

Νῖτμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νῖτμαι. ibo, redibo.

Νωρά. ας. ἡ. & τὸ νῦρον.

Νωρῆσιν, pro νωρῇ. neruo. ἐκ τῆς νωρᾶς τὸ νόθος.

Νωΐς. ίδος. ἡ. & τὸ νῦρον.

Νωρόβατος. ὁ. ὁ. neruis se mouens, in funibus ambulans.

Νωρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosos habet caules, fœniculum.

Νῦρον. ὁ. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νῦρα ἴσχειν, pro ualidum & robustum esse, neruos habere.

Νωρομέρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νωροῤῥαφέω. μ. ήσω. τ. κα. suo cum neruis.

Νωρόῤῥαφος. ὁ. ὁ. neruis consutus.

Νωροσπαδὴς ἄφατος. sagitta neruo intenso emissa.

Νωρόσπαστα. imagunculæ quæ neruis quibusdã & fidiculis occultis mouentur, perinde ac si uiuerent. Vnde

Νωροσπάστα. huiusmodi præstigiatores & circulatores.

Νωρῶ. τὸ ἰνιχύω, uires & neruos addo.

Νωρώδης. ους. ὁ, ἡ. neruosus.

Νῶσις. ιος. ἡ. natatio, natatus, nauigatio.

Νωτάω. μ. άσω. π. κα. nuto, quatio, nutu admoneo.

Νωτικόν. ῦ. τὸ. natatile.

Νωτικός. ὁ. ὁ. &

Νωτήρ. natator.

Νώω. μ. ώσω. τ. αχα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. absol.

Νιφάκι. ος. ἡ. τὸ νίφω.

Νιφαλοκρήτης. ὁ. ὁ. nubes congregans, ab ἀγάρω compositum, & νιφάκι. uel nubes excitans, ab ἀγάρω. Est autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νιφαλοκρήτα sæpe pro nominatiuo νιφαλοκρήτης usurpatur à poëtis, ut νιφαλοκρήτα Ζεύς, Hom. frequens.

Νιφάλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νιφαλογενής. ους. ὁ, ἡ. nubigena.

Νιφαλοειδής. ους. ὁ, ἡ. nubeculaceus.

Νιφελώδης. ους. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obscurus.

Νίφος. ους. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, à νι priuandi particula & φάος, quasi

quasi νεοῦ φάους. est enim constipatior aëris pars. Ité rete uenatorium.

Νεφρίδιον ἀμυὸν. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφῖτις. ίδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cæl. li. 2. Pa. 3.

Νεφρὸς. ῦ. ὁ. ren. ἀπὸ τοῦ νάφω, quod mingere & pluere significat.

Νεφώδης. ους. ὁ, ἡ. nebulosus.

Νέω. μ. ήσω. π. κα. neo, nato, abluo, uado. Et νίω. μ. νύσω, pro νάω. (ptus.

Νεώλοητος, & νεώβρωτος. ὁ. nuper consum

Νεωποιέω. μ. ήσω. π. κα. administro, uel tracto res sacras.

Νεωκόρος. υ. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq. ἀπὸ τοῦ νεὼς templum, & κορῶ purgo siue uerro.

Νεωλκέω. μ. ήσω. π. κα. nauem traho. Neutr. absol.

Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.

Νέωμα. ατος. τὸ. nouale, uide νέατος.

Νεώνητος. η. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipium. ἀπὸ νεὸν nuper, & ὠνέομαι emo.

Νεωποιός. ῶ. ὁ. faber naues construens.

Νεωπός. iuuenis, nuper uidens.

Νεωρᾶν. templũ custodire, aut naues.

Νεωρὶς. ῖ. ὁ, ἡ. nouellus.

Νεώσιον. υ. τὸ. nauale, id est ubi fabricantur naues, quale est Venetijs, quod arsenale uocant. Vnde νεωσοῖκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayf.

Νεώς. ὁ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem est pro ναός. Omnia enim nomina in αος lingua communi desinentia, lingua Attica in ως, per ω μέγα desinunt, ut μνῶς & μνᾶς, νεὼς νεώς.

Νεωστί. nuper, pauloante.

Νέωτα, addito ἐς (ἐς νέωτα) in proximum annum significat, in futurum. Interdum ponitur pro nuper.

Νεώτατος. ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. κα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινεργῶ. Verbum actiuum, non absolutum. Alicar. li. ϛ. μέτε ὕβρα νεωτερίζειν πράξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconsiderans, stultus, & ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.

Νεωτεριστής. ὁ. ὁ. qui rebus nouandis studet, πανουργάμων, factiosus.

Νεωτερισμός. ὁ. ὁ. νεωτεροποιία, renouatio rei, designatio, studium nouarum rerum, seditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarũ studiosus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ ἢ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. aliquoties contemptum potius significat quàm ætatem. νέος.

Νεόχμωτος. terra nuper arata.

Νεοχμόω. μ. ώσω. π. κα. noua facio. Neutr. absol.

N H.

Νὴ. priuatiua est particula, & aliquando intensiua. Est quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ δία, etiam, quod affirmantis est & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία.

Aliquando ironiæ seruit, sicut credo, nempe, scilicet, Latinis. Demosth. νὴ τὸν. μυσοπαλάσσην νὴ δία, &c. Et πρὸς Μακ. ὅτι νὴ δία ἴσως τινες. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Demosth. πρὸ τοῦ. νὴ δί' ὀδαμόν γε, Et quidem etiam fortunatum, uel utiq. Νὴ δῆτα, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀντιποφευκῶς, Demosth. Et apud Isæũ sine ἀλλὰ pro eodẽ, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον, At fortas

se nihil ad rẽ pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὼ θεά. per gemellos.

Νὴ τὼ σωτ. per geminos.

Νῆα. νηὸς. nauem.

Νάεθος. ε. ὁ. fluuius Crotoniensis, à nauibus incensis sic dictus.

Νηγάτος. ε. ὁ, ἡ. pulcher, nuper factus.

Νήγρετον. dulciter.

Νήγρετος. ε. ὁ, ἡ. Ϙ

Νήδυμος. dulcis, profundus, inexhauribilis. de somno ferè dicitur quasi qui penitus intrauerit hominẽ, à νὴ quod aliquando auget, Ϙ δύω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate pfundiore emersio facilis nõ est, ἀφ' οὗ οὐκ ἔστιν ἀναδῦναι τὸν ὑπνόοντα. Homer. ἡμὶ δ' ἀπ' ἦχι νήδυμος ὕπνος, Somnus unde quis uix potest expergefieri.

Νηδύπους. discalceatus.

Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis. Ϙ νηδύια, intestina.

Νηέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõgrego, cõmuniter Dicitur aũt νέω, uel νάω. Actiu. accu.

Νήθω. μ. ήσω. π. ηκα. neo. Neutr. accus.

Νῆϊον. ε. τὸ. Neium mons Atticæ, seu (ut alij) Ithacæ, unde νηΐδες nymphæ dicuntur.

Νήϊος. ε. naualis, id est aptus nauibus.

Νῆϊς. ίδος. ὁ. insciꝰ, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, Ϙ ἴδω ἴδον.

Νηΐς. ίδος. ἡ. Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.

Νήϊστος. infimus, extremus, naualis.

Νηΐτης, uel νηΐτης. ε. naualis. Vnde Thucyd. ναϊτικὸν στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc est classem, quasi dicas naualem exercitum. (crum.

Νηλεμοδίης. ίος. ὁ, ἡ. inutilis, nõ ferens lu

Νήκερος. ε. ὁ, ἡ. cornibus carens.

Νήκεστος. incurabilis.

Νηκτήριον. paruus triumphus.

Νηκουσία. μ. ήσω. π. ησα. obaudio, non audio, negligo. Neutr. absol.

Νηκτικὸς. natalis.

Νηκτός. ὴ. ὸ. nabilis.

Νηλιής. miser, ἀθλιώτατος, ἀφορητότατος, ὀλεθρίος.

Νηλιὰς. ίος. in accus. νηλία, a longo, Ϙ

Νήλιος. ε. ὁ, ἡ. Ϙ (cors.

Νηλὴς. ὲος. sæuus, ἄνοικτος, immiserìs

Νηλέα. ἡ. imedo.

Νήλεκτος. ε. ὸ. inuisibilis, immortalis.

Νηλεὺς. ίδος. ἡ. sacrificium quod fiebat Dianæ apud Milesios.

Νηλίπους. ὸ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτὴς. ὲος. ὁ. peccator. παρὰ τὸ νη ἐπίτα πιεῖν, ἢ τὸ ἀπλῶς τὸ ἁμαρτάνειν. Odyss. τ. εἵνεκ' ἀτιμάζουσι, ἢ οἱ νηλιτὴς ἦσι. Aliquando innoxius, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν.

Νηλίτης. ίδος. similiter pronon peccante ponitur.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νάω.

Νηματόδης. netilis, aptusq; duci instar lanæ lani'ue.

Νημερτὴς. ὲος. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.

Νημερτία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας absolutè utuntur pro νηνεμίας οὔσας.

Νηνέμιος. ε. uento carens.

Νηνεμόφρων. serenum, tranquillum.

Νηνεω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. Actiu. accus.

Νηνεύω. lugeo, loquor.

Νῆξις. εως. ἡ. natatus, natatio.

Νηΐσσαι. οἱ. νῆες.

Νηός. ῦ. ὁ. templum.

Νηονόμος. custos nauis.

Νηπενθὴς. impexus.

Νηπενθὲς. ὲος. τὸ. herba, cuius succus uino immiꝰtur, triꝰtitiam discutit, ut Galenus tradit: ac malorũ omnium obliuionem inducit, hoc est τὸ πάθων ποιῶν, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum buglossa uolunt esse.

Dicitur autem à νὴ prius. & πρίν, quasi ἄνυπον. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Bud. in Annot. post.

Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω. puerum ago, parvulus sum.

Νηπιακός. ἡ. ὸν. puerilis, infans.

Νηπιάχω. stulte ago, νηπιάζω.

Νηπίη. ης. ἡ. infantia.

Νηπίη & ὸς. ὸ. stolidus.

Νήπιον. ε. παιδίον, pusio, infans.

Νήπιος. ου. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem significat, quasi νὴ ἔπιος, qui adhuc fari nequit: quando verò ad animum, significat stultum atq; ætatis vitio imprudentem, parum eruditū ac usu rerum callentē.

Νηπιοιά, &

Νηπιοιί. impunè.

Νήπινος. ε. ὸ. impunis.

Νηφάλιος. sobrietatem faciens.

Νηχυδής. indesinens, ἄπαυστος, quasi sine fundo.

Νηχύτιος. ε. ὸ. stolidus.

Νηρεύς. ῆος. ὁ. Nereus deus marinus.

Νήριθμος. ε. ὸ. innumerabilis.

Νήριον. herbam aliqui uocant rododaphne.

Νηρίς. cauum saxum.

Νηρίται. οἱ. natices.

Νηρίτης. ε. ὸ. conchæ genus quod nauis instar per mare nauigat.

Νήριτος. ε. ὸ. magnus, multus, innumerabilis. Est etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός. recens, humilis, cauus, humidus.

Νῆσαι, pro νήσσαι. cumulare.

Νησιάρχης. ε. præfectus insulæ.

Νησίδιον. ε. τὸ. &

Νησίς. insulula.

Νῆσις. accumulatio, filum.

Νησιωτῶν ἀντὶ νησιωτῶν, Ionicè. Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιωτῶν μάλιστα ἐπῆν τὸ πλῆθος, Per initia insulanorum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος. ε. ἡ. insula. παρὰ τὸ νῶ τὸ ὑγρόν, & in futuro νήσω.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen, & parua insula, νησάριον.

Νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.

Νηστεύω. μ. εὐσω. ω, σα. ieiuno. Neutr. absol. & aliquando accus.

Νήστης. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Νήστιμος. dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & intestinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilam & hiram uocant.

Νησύδριον. ε. τὸ. insulula.

Νησώτης. ε. ὁ. insulanus. (da.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti sonus, lyræ chor.

Νήτης. imperfectus.

Νήτλως. frustra. (latus.

Νῶτος. ε. ὁ. posterior, multus, accumu

Νηφαλής. ἔος. ὁ, ἡ. uerus, uera.

Νηφαλῶς. uerè.

Νῆχα. anas. παρὰ τὸ νήχω.

Νήχλος. plenum.

Νηχλοφόνος ἀνής, aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.

Νήχυμος. uoce siue spiritu carens.

Νῆες, pro ναῦς. nauis.

Νηφάλιος, uel νηφάλιος. ε. ὁ. sobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφάλια. τὰ. festa quæ sine uino celebrantur. & ligna νηφάλια, quæ non sunt de uite, fico, aut moro. Eras.

Νηφαλίζω. aqua sacrificare. (Chil.

Νηφαλιομός. sobrietas, προσοχή.

Νηφαντικός. ἡ. ὸ. sobrium facientes.

Νήφω. μ. ἤψω. π. ηφα. φρονέω, castus dego, modestus & sobrius sum. Accipit

bronem interpretantur. Significat etiam flagellum equi, calcar. Μύωπες quoq; dicuntur, qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non, quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere solet, & limis etiam sed lusis q; oculis aspicere, cui contrarium genibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident, & uesperi iustam aciem habent. Sic dicti à cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbum, contractis ita palpebris uidere. Latini luscios, luscitiosos et nuscitiosos uocant. Bud. in Annot.

Μ Ω.

Μῶ. quæro. unde μάω, quæro.

Μωλίω. loquor, cano.

Μώλιξ. flamma, pustula.

Μώλιξ. imperitus, ἀπαίδευτος.

Μωλύω. euaneo, θάλπω, desipio.

Μώλων. ωνος. ὁ. saltationis genus seruilis, ac tumultuosæ. Lacedæmonij uernas, hoc est seruos domi natos μώλωνας appellant, aut eos qui ingenuorum filios instituunt. Vnde prou. Aufer τὸν μώλωνα à remo, quo monemur non esse obstrependum ijs qui rebus seriis sunt occupati. Eras. Chil. & Cæl li. 19. ca. 32.

Μωμάομαι. τὸ μωκάομαι.

Μωμάω. accuso.

Μωμα ας. ἡ. irrisio, irridendi studium, conuicium.

Μωμᾶσθαι irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωμίω. adulor, κολακεύω.

Μῶμος. subsannator, fatuus, amens, cauillator, irrisor, stultus.

Μῶν τὰ. labia, ossa genuum.

Μωλίω. pugno.

Μῶνος. ν. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus cõiungendis. Item statues in bellis, pugna diuturna. παρὰ τὸ μὴ κινεῖσθαι.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μὴ λύειν τὰς νόσους, id est à mitigandis, sedandisq; morbis. Eam Mercurius Vlysi tradidit in remedium carminum Circes. Odyss. κ. μῶλυ δ' ἐμοὶ ἔκβαλε ῥίζης, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant superi, nigra radice tenetur.

Μῶλυς. imperitus, inquinatus, dissolutus, hebes.

Μωλύω. ἀφανίζω, lenio, sedo, hebeto, impedio.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωμάομαι. μ. ἀσομαι. π. ηκα. uitupero, reprehendo, subsanno.

Μῶμαρ. ὁ. μάρος, stultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμίσκος. υ. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ assidet.

Μωμητός. τ. ὁ. uituperabilis.

Μώμος. υ. ὁ. uituperium, macula, dedecus conuicij omnia reprehendens, reprehensio.

Μωμοσκόπος. qui curiosè obseruat quæ reprehendenda sunt.

Μῶν. ἀν, num, ἆρα. Est autem μωσμετικῶς ἀποφαντικὸν, & ponitur pro μὴ ὃν κατὰ κράσιν. Suidas σωθήσεσθε ἐστὶ γραπτέον. τὸ δὲ (inquit) μῶν ἀπαγορευτικόν. Vnde μῶν μὴ, pro nónne apud Plat. Bud. Com.

Μωνίον. uanum, inutile.

Μόνυξ. χος. ὁ. pro μονόνυξ. habens ungulam integram, solungulus, unicam habens ungulam.

Μόνυχον. υ. τὸ. solipes.

Μωκάω. conqueror.

Μωραίνω. μ. νῶ. παραπόλλω, desipio, stupidè & fatuè aliquid ago. Neut. absol.

Μωρία.

Μωρία ſtultitia.

Μωρολογέω. inſulſe blaterare, garrire, inepta loqui.

Μωρολογία.ας.ἡ. inepta loquacitas, fatua, & inſulſa. Cæl.li.12.ca.17.

Μωρολόγιον.ου.ſtultiloquium.

Μῶρον.ου.τὸ.morum.

Μωρός.ᾶ.ὸ.fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore, qui & μαμμάκυθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta, pro inſanire apud Tranquillum.

Μωροσοφῶ.ῶ.ὸ.ſtulcè ſapient, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης.ητος.ἡ.fatuitas.

Μώρωσις.εως.ἡ. uitium propriè eſt memoriæ fatuitas.

Μωρωδέω.ſtultus, demens.

Μωσῆς.έως.ὁ.&

Μωϋσῆς.έως. Moyſes, ἀπὸ μωῦ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶδη.τὸ ναυθάνειν, negotioſius eſſe, inquirere, dichten. Vnde μῶσα appellatæ ſunt.

N A.

Ναβλάς. cithariſta, peritus ludendi cithara. Cæl. li.7.ca.13.

Νάβλα, &

Νάβλιον. ου.τὸ nablium inſtrumentum muſicum, pſalterũ, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα.ατος.τὸ.pilus, uillus.

Ναίτης.incola.

Ναίτωρ.fluens.

Ναί. aduerbium affirmantis, & concedentis, ũt ſunt ita & etiam Latine.

Interdum ſeruit anthypophoris, ut τὰ δία. Demoſth. ναί φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe, uel utique. Gregori. ὡς ἄρα τινὰς τοὺς πάλαι. Ναὶ μὰ. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe. Iliad.α. ναὶ μὰ τόδ' σκῆπτρον, id eſt, τὸ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον.ſacellum, ædicula, id eſt ædis ſacræ appendix.

Ναιετάω, &

Ναιτάω. habito. Actiu. accuſ.

Ναιθρός. hinnulus.

Ναιμλιῶ. inſuper, uerè, ſanè.

Νοιάμαι. eo, πορεύομαι.

Νᾶαρον.ου.τὸ.nærum.

Ναίχι. certè.

Ναίω. habito, fluo.

Νάκις.εως.ἡ. &

Νάκη.ης.ἡ.pellis caprina, uellus.

Νᾶμα.ατος.τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.

Ναννάκιος. pulcher, mollis.

Νάνος.ου.ὁ. uel duplici ν νάννος. nanus, pumilio. Gel.li.19.ca.13. & Cæl.li.2. ca.38.

Ναυάδης.ους.ὁ,ἡ. breuis in nani morem.

Νάξω. ſacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιουργὴς. naxio opificio factum.

Ναοποιός.ᾶ.ὸ. templi cuſtos Trapezuntio interprete.

Ναός.ᾶ.ὸ. templum. τοῖς deorum eſt, ἐπὶ τοῖς uero heroum.

Ναοφύλαξ. quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt.

Νάπη.ης.ἡ. &

Νάπος.ου.τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes.

Νάπουος.ᾶ.ὸ.ſtultus.

Νάπυ.τὸ.ſynapium.

Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.

Ναρθηκία.ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. ου.τὸ. narthecium, theca in

quæ medicamenta reponuntur. Cicero de Fin. Medicamẽta illa tanquàm de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος.ν.ὁ. ferulam ferens. Cæl. lib. 4. cap. 13.

Νάρθηξ.ηκος.ὁ. ferula, thyrsus, uirgula, & medicum instrumentum.

Ναρκάω.μ.ήσω.ν.ηκα. negligo, obstupefacio, facio torpere. Actiu. accus.

Νάρκη.ης.ἡ. torpedo, dissolutio membrorum, stupor, &

Νάρκημα.ατος.τὸ. uel

Νάρκησις.ιος.ἡ. idem.

Νάρκισσος.ν.ὁ. Narcissus, pueri nomen.

Νάρκισσος.ν.ἡ. narcissus flos.

Νάρκος.ν.ὁ. torpedo piscis.

Ναρκώδης.ους.ὁ. stupidus, segnis.

Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρὸς, custos.

Νάρω. abscondo, quæro, mulgeo.

Νάσθη. habitauit, ut πατὴρ ἡμὶν ἄργα νάσθη.

Νασμός. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης. humidus.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσατο. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νατὴρ. habitator.

Νᾶτος. οῦ. ὁ. planus, deustus, solidus panis melle & uuis passis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia densior sit, constipatiorq;, nil prorsum leuitatis habens aut inanitatis. ἀπὸ τοῦ νάσσασθαι ἀρτύμασι.

Νάσσος. genus arundinis ex qua sagittæ fieri solent.

Ναυαγέω.μ.ήσω.ν.ηκα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Construitur cum accusatiuo, & interdum absolutè.

Ναυάγιον.ου.τὸ. pars nauis fractæ, naufragium.

Ναυαγός.ὁ.ἡ. naufragus.

Ναυαρχέω.μ.ήσω.ν.ηκα. naui præsum. Genit. aut datiuo.

Ναυαρχὶς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor est. στρατηγὶς aliquando Diod. Vulgo capitanea.

Ναυάρχιται. οἱ. classium duces.

Ναύαρχος. ου. ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor, ὑπερνήτης.

Ναυβάτης.ου.ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. ὁ. ὁ. ναυαγὸς.

Ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναύκαροι. quæstores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκάρου, ærarium publicum.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκλήρια.ὰ. nauium gubernatio. Plutarch. ναυκλήρια ποιησάμενος, nauis administrationem sortitus.

Ναύκληρος.ν.ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone.

Ναυμαχῶ. nauali pugna uinco, præsto nauibus. Ναυμάχησε τῆς θαλάσσης, occupantes mare classe. Bud. Com.

Ναυπήγος. gubernator nauis.

Ναῦλα.ης.ὰ. genus musici instrumenti, quod idem esse cũ psalterio quidam tradunt, & si Quintil. & Cic. de Arusp. Resp. aliter sentire uideantur. Sophocl. οὐ ναῦλα κωκυτοῖσι, οὐ λύρα σὶ λα. Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum est ναυλίον apud Ouid. li. 3. de Arte, Disce etiam duplici genialia naulia palma Vertere: conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ν. τὸ. naulum, portorium, uiaticum, uectura. Legitur etiam in ma-

Digitized by Google

feculino genere pro eodem.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. σ. κα. *maneo in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.*

Ναύλοχον. ε. τὸ. *nauale, portus nauium.*

Ναυμαχαλία. *aprica. Arrianus lib. 8.*

Ναυμαχέω. μ. ήσω. σ. κα. *naualem pugnam gero. Neutr. datiuo, ut ναυμαχῶν τοῖς πολεμίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.*

Ναυμαχέω. *cupio nauali prælio decertare.*

Ναυμαχία. ας. ἡ. *nauale prælium.*

Ναυμαχίον. *pœna in eum, qui naualem militiam refugisset.*

Ναύμαχος. ον. ὁ. *aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα, hastæ longæ.*

Ναυπηγέομαι, ῶ

Ναυπηγέω. μ. ήσω. σ. κα. *nauem fabrico. Neutr. absol. Bud. Com.*

Ναυπηγική. *ars fabricandi naues.*

Ναυπηγήσιμος. ον. ὁ. *aptus fabricandis nauibus.*

Ναυπηγήσιμος πόλις, *quæ commoda habet ad nauium ædificia.*

Ναυπηγός. ῦ. ὁ. *fabricator nauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.*

Ναυπλία. ἡ. *ager terræ Argiuæ.*

Ναυσίζω. *irridere, καταμωκᾶσθαι.*

Ναῦς, τῆς νεώς, *uel* νηὸς. τῷ νεῖ. τὸν ναῦν. τὰς ναῦς. *nauis.*

Ναυστολέω. *nauem conducere.*

Ναυσιάω. *nauseo.*

Ναυσικάα. ας. ἡ. *Nausicaa Alcinoi filia.*

Ναυσίκλυτος. ε. ὁ. *nauibus inclytus.*

Ναυσίπορος. ὁ. ἡ. *nauigabilis, nauibus meabilis.*

Ναυσιπόρος. *nauigans.*

Ναύσταθμος. ε. ὁ. *nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium statio.*

Ναυτάω. *magnus, terribilis, habitator.*

Ναυτολέω. *naui duco,* ναυτέλλομαι. *Accuf. Bud. Com.*

Ναυτολία. ἡ. ῶν.

Ναυτολιῶ. *nauigo.*

Ναύτης. ου. ὁ. *nauta.*

Ναυτία. ας. ἡ. ᾶς

Ναυτίασις. *nauſea, abominatio.*

Ναυτιάω. μ. άσω. σ. αχα. *nauseo. Neutr.*

Ναυτικόν. ῦ. τὸ. *classis. Veneti armatam uocant.*

Ναυτικός. ῦ. ὁ. *nauticus.*

Ναυτιλία. ας. ἡ. *nauigatio, id est ars nauigandi, nauigium.*

Ναυτίλλομαι. μ. ῦμαι. σ. αλμαι. *nauigo. Depon. absol.*

Ναύτιλος. ὁ. ἡ. *nauta, & piscis qui nautilus dicitur, quòd nauis speciem præferat.*

Ναυτιώδης. *fastidiosus.*

Ναύφιν. *nauibus.*

Ναύφρακτον. ε. τὸ. *classis ad bellum instructa, nauium statio.*

Ναύω. *supplico, fluo.*

Νάφθα. ης. ἡ. *piscis genus aut plantæ.*

Νάφθας. ε. ὁ. *naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiã flũma transit. Dioſc. li. 1. ca. 99.*

Νάω. *fluo. Neutr. absol.*

N E.

Νη. *particula non nisi in cõpositione dictionũ ponitur, priuationé significãs.*

Νία. *noualis ager, qui alternis annis seritur.* ἐκ νίας, *à iuuentute.*

Νιάλω. *Bud. Com.*

Νιαλίζω,

Νιαρίζω. μ. σω. σ. κα. *Item*

Νιαρόω,

Νιαρύομαι, *Bud. Com.*

Νιαρύω. μ. ώσω. σ. φα. *Item*

Νιάω. *sum iuuenis, uel iuuenor (ut Horat. dixit) iuuentutem transigo. Aliquando pro inconsiderate aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram mouo.*

Aliquando floreo, uigeo, ut si oratio-nem floridam & phaleratam νεανίαν dixeris, & id genus. Eraſm. prouerb. Iuuenari.

Νέμμα. ſumen, abdomen.

Νεανίας, &

Νεανιόκος. ε. ὁ. nuper acutus.

Νεαλής. ἐος. ὁ, ἡ. nouus in omni officio.

Νεαλής. ἴδος. ὁ. piſcis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλητος. recens captus.

Νεανία. ſuperbia.

Νεανίας. ε. ὁ. adoleſcens, audax, qui ſtre-nuo eſt ſpiritu & acri.

Νεανίαμα. ἄτος. τὸ. iactantia, ſtrenuitas, interdum ſtrenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρισμός. Bud. Com.

Νεανικός. ε. ὁ. temerarius, inconſyderatus, ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſapius, quàm uera ratione duci ſolet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animoſus, ſtrenuus. Νεανικοὶ πόροι, inſignes meatus. νεανικὴ διαφορά, per-magna diſſectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, ſtrenuè, fortiter, ut ſolent iuuenes, ualide, id quod Latini quoq; imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανίς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Νεανίσκαμα. ατος. τὸ. ſuperbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ε. ὁ. adoleſcentulus.

Νεανίσκομαι. μ. ὁσομαι. ν. ωμαι. iuuenesco, pubeſco. Depon. abſol.

Νέαξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. ᾶ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νεαρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νέατα. habitantur, pro νενίατα, ſitæ ſunt.

Νέβλα, & νέβλ. ης. ἡ. chorda acuti ſoni.

Νέατος. η. ον. nouiſsimus, id eſt ultimus, poſtremus. Item ἡ γῆ νεάτη ἀροτρίας μόσις, terra recens aratro proſciſſa, & ad ſementem exculta, νέα, νέωμα. Latinè dicitur nouale, uel nouale, uel uacuum, & aliquando ſeges. Xenophon βαρυτόνους poſuit, καὶ δὲ (inquit) νεατὸς, καὶ σπόρος, καὶ φυτὰ, καὶ σωμὰ. Sed hic pro ipſo tempore arandi potius ponitur, quàm pro uerua-cio aut ſegete. Hæc Bud. in Annot. poſt. Quanquam in Com. ſcribat, cũ tempus arandi ſignificet, ὀξυτονεῖσθαι ſolere, cum autem ſegetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. Quare τῶν δεδολογωμένων uidetur eſſe.

Νεάω. habito. Item nouo, hoc eſt noualia facio. Aeliu. accuſ.

Νεβρίδ. ος. ἡ. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior eſt, aut uiolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. ῖ. ὁ. uel ἡ. hinnulus, ceruus qui πρὶν βορᾶς ἐνδέχεται, id eſt, alimentũ admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν nocat, νεοθηλαγαλακτίην, id eſt nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Νέδα. ης. ὁ. fluuius, cuius fontes ſcaturiunt ex Lycæo monte.

Νείω. nato.

Νέκα, pro νίκη Ionice. eas, πορεσθῆ, ἴσχυε νίκῃς.

Νεκγενής. ἐος. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νέκκυς. υος. ὁ, ἡ. &

Νεκρεύς. nuper acutus.

Νεκταγός. gubernator nauis.

Νεκτάρεος. ὁ. nouiter factus. Et νεκτάρεα, nuper ſubactæ & conſperſæ farinæ. ſubaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & eſculenta ex mel-

le &

le & farina facta. Demosthen. contra Aeschi. μιᾶς ναμβάνων τέτταρ σφῶν κοὐκ ἀπάτα.

Νέωνυς. υδος. ὁ. nuper aduenies.

Νεῦσις, ῥ ναίας. adolescens, iuuenis.

Νῆα. ligna fabricandis nauibus apta. sed νηὰ, draconis lustrum.

Νᾶαι. radices.

Ναίρα. ἡ. κύστις, intestinum crassum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homerum.

Ναρός. οῦ. ὁ. &

Νάατος. ultimus, postremus, infimus.

Ναχίσκω, &

Ναχίω. μι. ίσω. π. ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Ναχίο. idem.

Νάχη. ης. ἡ. &

Νᾶσις. σος. ἡ. contentio.

Νᾶλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictũ existimat quasi νέον ἰλύν, id est nouũ trahentem lutũ, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptũ.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum.

Νῆφ. natare, proprie de hominibus.

Νά. ab imo.

Ναός. οῦ. ὁ. nouale.

Ναύτατος. infimus.

Νεοτίω. μι. ώσω. π. ηκα. nouam tellurem facio, uersuactum facio. Neut. absol.

Νεφός. uehemens, extremus, cauus.

Ἐν νεφὶ, uenter imus.

Νεόμενος. ου. ὁ. rediturus.

Νέομαι. eo, redeo.

Νῆτον. redit.

Νέωθ. ex imo.

Νηλὲς ἄδος. ὁ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγέω. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat orco. Bud. Com.

Νεκρικὰ. τὰ. res mortuorum.

Νεκροκοίνιοι. Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quæ Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducẽdis præest. Bud. Cõ.

Νεκρός. ὸ. ὁ. uel νεκρὸν. τὸ. mortuus, cadauer. ἀπὸ τοῦ συρητικοῦ, κοὶ κῦρ ἀ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id est cadauer: Ciceroni sepultura, illam insepultam sepulturam. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Νεκροσυλῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorũ, grassatio sicariorum.

Νεκροφόρος. ου. ὁ. capulus, feretrum, defunctifer, uespillo, libitinarius, sandapilarius, pollinctor. Bud. in Anno.

Νεκρόω. μι. ὦσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accus.

Νεκρώδης. ους. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde νεκρώδης ἰατρείαν, faciem cadauerosam præ se ferre.

Νέκρωσις. εως. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, ἀ νη, quod priuationem significat, & κτάνω. Potum deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Alcman cibũ intelligunt. Cæl. li. 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.

Νεκτάρεος. ε. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκύδαλος. genus insecti, inualida The (odo.

Νεκύια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis

Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νεουργός. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεούτατος. recens uulneratus.

Νεοφθόρος. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατος. ὁ. nuper mortuus.

Νεόφυτος. ὁ. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem accessit, quasi nuper insitus. ἀπὸ τοῦ νέος nuper, & φύω planto.

Νεοχάρακτος. ὁ, ἡ. nuper sculptus.

Νεοχμᾶν. innouare, interpolare.

Νεοχμία. nouatio, commotio.

Νεοχμίζω. res nouas molior.

Νεοχμόομαι. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νεοχμός. ὁ. ὁ. recens, uires habens non fractas sed integras.

Νεοχμῶσαι. innouare.

Νεόχμωσις. ιος. ἡ. studium rerum nouandarum.

Νεόω. μ. ὁσω. σ. σκα. nouo, ut νεᾶν τὸν γλῶ, nouale facere, aut uernaculum, nouare terram.

Νεποδής. οι. pedibus carentes, paruos pedes habentes. (θηρ.

Νέρθε, & ὑπέρθεν. subter, infra. pro ὕστερα

Νέρτατα. ultimo, ἔσχατα.

Νέρτερος. α. ὁ. inferior, καταχθόνιος: quasi ὑπέρτερος, id est ὁ ὑπὸ τῇ θέσει ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.

Νέσσος. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νεύρεον. τὸ. &

Νέτρον. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.

Νεύω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νεῦμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ας. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρῆσιν, pro νευροῖ. neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς τῇ τόξῃ.

Νευρίς. ίδος. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρόβατος. ὁ. ὁ. neruis se mouens, infusus ambulans.

Νευρόκωλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosos habet caules, fœniculum.

Νεῦρον. τ. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robustum esse, neruos habere.

Νευρομάρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νευροῤῥαφέω. μ. ήσω. π. κα. suo cum neruis.

Νευρόῤῥαφος. ὁ. ὁ. neruis consutus.

Νευροσπαδὴς ἄφατος. sagitta neruo intenso emissa.

Νευροσπαστ. imagunculæ quæ neruis quibusdã & fidiculis occultis mouentur, perinde ac si uiuerent. Vnde

Νευροσπάστα. huiusmodi præstigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ ὑπερῶ, uires & neruos addo.

Νευρώδης. ους. ὁ, ἡ. neruosus.

Νεῦσις. ισ. ἡ. natatio, natatus, nauigatio.

Νευτάζω. μ. άξω. π. κα. nuto, quatio, nutu admoneo.

Νευτικόν. ὁ. τὸ. natatile.

Νευτικός. ὁ. ὁ. &

Νευτήρ. natator.

Νέφω. μ. ώσω. φ. σκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. absol.

Νεφέλη. ης. ἡ. τὸ νέφος.

Νεφελαγερέτης. ὁ. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω compositum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Est autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφελαγερέτα sæpe pro nominatiuo νεφελαγερέτης usurpatur à poëtis, ut νεφελαγερέτα ζεύς, Hom. frequens.

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νεφελογενὴς. ους. ὁ, ἡ. nubigena.

Νεφελοειδὴς. ους. ὁ, ἡ. nubeculaceus.

Νεφελώδης. ους. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obscurus.

Νέφος. ους. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, à νέφω priuandi particula & φάος, quasi

quasi νεκὺς φάσις. est enim consilipatior aëris pars. Ité rete uenatorium.

Νεφρίδιος λιπὸς. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφρῖτις. ίδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cæl. li. 2. ca. 3 6.

Νεφρός. ὁ. ren. à νάφω, quod mingere & pluere significat.

Νεφώδης. ους. ὁ, ἡ. nebulosus.

Νέω. μ. έσω. σ. κα. neo, nato, abluo, uado. Et νίω. μ. νύσω, pro νάω. (ptus.

Νηδύομαι, & νηδύομαι. ὁ. nuper consum

Νηνοέω. μ. ήσω. σ. κα. administro, uel tracto res sacras.

Νηοκόρος. υ. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. à νηὸς templum, & κορέω purgo siue uerro.

Νηολκέω. μ. ήσω. σ. κα. nauem traho. Neutr. absol.

Νηωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.

Νήωμα. ατος. τὸ. nouale, uide νίατος.

Νηάντατος. η. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper empeum mancipium. à νεὸν nuper, & ὠνέομαι emo.

Νηοποιός. ὁ. ὁ. faber naues construens.

Νηπόος. iuuenis, nuper uidens.

Νηρέω. templũ custodire, aut naues.

Νηρός. ὁ, ὁ, ἡ. nouellus.

Νήσιον. υ. τὸ. nauale, id est ubi fabricantur naues, quale est Venetijs, quod arsenale uocant. Vnde νησοῖκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayf.

Νηός. ὁ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem est proναός. Omnia enim nomina in ας lingua communi desinentia, lingua Attica in ως, per ω μίκρον desinunt, ut μυρίλα & μυρίλως, ναὸς νεώς.

Νηπύτ. nuper, pauloante.

Νίατα, addito ἐτ (ἐς νίατα) in proximum annum significat, in futurum.

Interdum ponitur pro nuper.

Νιάτατος. ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. σ. κα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινεργῶ. Verbum actiuum, non absolutum. Alicer. lib. μὴτε ὕβρα νεωτερίζειν πράξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconsiderans, stultus, & ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.

Νεωτερικὸς. ὁ. ὁ. qui rebus nouandis studet, πολυπράγμων, factiosus.

Νεωτερισμός. ὁ. ὁ. νεωτεροποιία, renouatio rei, designatio, studium nouarum rerum, seditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarũ studiosus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.

Νήτερος. iunior, recentior, minor natu. aliquoties contemptum potius significat quàm ætatem. νέος.

Νεόχριμος. terra nuper arata.

Νεωμόω. μ. ώσω. σ. κα. noua facio. Neutr. absol.

N H.

Νὴ. priuatiua est particula, & aliquando intensiua. Est quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ Δία, etiam, quod affirmantis est & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ Δία, ita in affirmationibus νὴ Δία.

Aliquando ironiæ seruit, sicut credo, nempe scilicet, Latinis. Demosth. νεφὶ τεφ. μυκσικαχόσων νὴ Δία, &c. Et πῶς λαβ. ὅτι νὴ Δία ἴσάφ τινες. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Demosth. περὶ τεφ. νὴ Δί' ὠδαιμόνως, Et quidem etiam fortunatum, uel utiq. Νὴ Δί' ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demosth. Et apud Isæũ sine ἀλλὰ pro eodé, ἴσως γὰ νὴ Δία πάφεςον, At fortaſ

ſe nihil ad rē pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὰ θιά. per gemellos.

Νὴ τὰ σιά. per geminos.

Νῆα. νηὸς. nauem.

Νήαθος. ὁ. ἡ. fluuius Crotonienſis, à nauibus incenſis ſic dictus.

Νηγάτεος. ὁ, ἡ, ον. pulcher, nuper factus.

Νήγρετον. dulciter.

Νήγρετος. ὁ, ἡ, ον

Νήδυμος. dulcis, profundus, inexhaurib. de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominē, à νὴ quod aliquando auget, & δύω, ingredior: aut à quo uelui ex humiditate ꝓfundiore emerſio facilis nō eſt, ἧς οὐκ ἔστιν ἀναδῦναι τὸν ὑπνόλοντα. Homer. ὑμεῖς δ' ὑπὶρ νήδυμος ὕπνος, Somnus unde quis uix poteſt expergefieri.

Νηδύπονος. diſcalceatus.

Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis. & νηδύια, inteſtina.

Νηλεμ. μέσω. π. κκα. cōgrego, cōmuniter Dicitur aūt νέω, uel νάω. Actiu. accu.

Νήεμ. μέσω. π. κκα. neo. Neutr. accuſ.

Νήϊον. τὸ. Neium mons Atticæ, ſeu (ut alij) Ithacæ, unde νηϊάδες nymphæ dicuntur.

Νήϊος. ὁ. naualis, id eſt aptus nauibus.

Νήϊς. ίδος. ὁ. inſcius, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & ἴδω εἶδον.

Νηΐς. ίδος. ἡ. Naïs. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.

Νήϊτος. infimus, extremus, naualis.

Νηϊτός, uel νήϊτος. ὁ. naualis. Vnde Thucyd. νηΐτην στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc eſt claſſem, quaſi dicas naualem exercitum. (crum.

Νηκερδής. ὁς. ὁ, ἡ. inutilis, nō ferens lu

Νήκερος. ὁ, ἡ. cornibus carens.

Νήκητος. incurabilis.

Νικητήϊον. paruus triumphus.

Νηκουέω. μ. ήσω. π. ηκα. obaudio, non audio, negligo. Neutr. abſol.

Νηκτικός. natalis.

Νηκτός. ὁ. ὸν. nabilis.

Νηλειής. miſer, ἀθλιώτατος, φορτικὸς, ὀφ πονηρός.

Νηλής. ὁς. in accuſ. νηλέα, a longo, & Νήλιος. ὁ, ὁ, ον (cors.

Νηλὴς. ὁς. ſæuus, ἄνοικτος, immiſeris

Νηλής. ὁ. inedo.

Νήλιτος. ὁ. ὸν. inuiſibilis, immortalis.

Νηλλής. ίδος. ὁ. ſacrificium quod fiebat Dianæ apud Mileſios.

Νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτής. ὁς. ὁ. peccator. παρὰ τὸ νηΐζω νηλῶ, τὸ ἀλίσκω τὸ ἁμαρτάνω. Odyſſ. ν. οἵτινα τιμήσουσι, τὴ οἱ νηλιτὲς ἐστι. Aliquando innoxius, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἁλίσκω.

Νηλίτης. ίδος. ſimiliter pro non peccante ponitur.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νάω.

Νηματόδης. netilis, aptuſq; duci inſtar lanæ lani'ue.

Νημερτής. ὁς. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.

Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας abſolutè utuntur pro νηνεμίας οὔσας.

Νηνέμος. ὁ. uento carens.

Νηνεμούμενον. ſerenum, tranquillum.

Νηνεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. congrego. Actiu. accuſ.

Νηνεῖσω. lugeo, loquor.

Νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.

Νηξίνηδες. οἱ. νήνηδες.

Νηός. ὁ. ὁ. templum.

Νηοῦχος. cuſtos nauis.

Νηπενθής. impexus.

Νηπενθές. ὁς. τὸ. herba, cuius ſuccus tūno immiſtus, triſtitiam diſcutit, ut Galenus tradit: ac malorū omnium obliuionem inducit, hoc eſt τὸ κακῶν ποιῆν, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum buglóſſa uolunt eſſe.

Dicitur autem ἀπὸ τοῦ πρίν. & σφόδρα, quasi ἄνυπνον. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Bud. in Annot. post.

Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω. puerum ago, parvulus sum.

Νηπιάχ&. ὁ. puerilis, infans.

Νηπιάχω. stulte ago, νηπιάζω.

Νηπίη. ης. ἡ. infantia.

Νηπίη&. ὁ. stolidus.

Νήπιον. τὸ. παιδίον, puſio, infans.

Νήπιος. ου. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem ſignificat, quaſi ἀπὸ τοῦ μὴ πίνειν, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animum, ſignificat ſtultum atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditũ ac uſu rerum callentẽ.

Νηποινά, &

Νηποινί. impunè.

Νήποινος. ὁ. ἡ. impunis.

Νηφάλιος. ſobrietatem faciens.

Νηφόβος. indeſinens, ἄπαυστος, quaſi ſine fundo.

Νηχόπους. ὁ. ſtolidus.

Νηρεύς. ῆος. ὁ. Nereus deus marinus.

Νήριθμος. ὁ. ἡ. innumerabilis.

Νήριον. herbam aliqui uocant rododaphne.

Νηρίς. cauum ſaxum.

Νηρίται. οἱ. natices.

Νηρίτης. ου. ὁ. conchæ genus quod nauis inſtar per mare nauigat.

Νήριτος. ὁ. ἡ. magnus, multus, innumerabilis. Eſt etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός. recens, humilis, cauus, humidus.

Νῆσαι, pro νῆσσαι. cumulare.

Νησιάρχης. ου. præfectus inſulæ.

Νησίδιον. τὸ. &

Νησίς. inſulula.

Νῆσις. accumulatio, filum.

Νησιωτῶν ἀντὶ νησιωτῶν, Ionicè. Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιώτων μάλιστα ἐπῆν τυραννὶς, Per initia inſulanorum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος. ου. ἡ. inſula. παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ, & in futuro νήσω.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen, & parua inſula, νησάριον.

Νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.

Νηστεύω. μ. εὔσω. ω. αντα. ieiuno. Neutr. abſol. & aliquando accuſ.

Νήστης. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Νήστιμον. dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, ſed ad inferiora protinus tranſmittit. Latini hilam & hiram uocant.

Νησύλιον. τὸ. ἡ. inſulula.

Νησώτης. ου. ὁ. inſulanus. (da.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti ſonus, lyræ chor.

Νήτης. imperfectus.

Νήτλως. fruſtra. (latus.

Νῆτος. ου. ὁ. poſtremus, multus, accumu

Νηφαλέος. ου. ὁ, ἡ. uerus, uera.

Νηφερῶς. uerè.

Νήχω. anas. παρὰ τὸ νήχω.

Νήχω. plenum.

Νηχοφόνος ἀνήρ, aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.

Νήχυμ&. uoce ſiue ſpiritu carens.

Νῆες, pro ναῦς. nauis.

Νηφάλιος, uel νηφάλεος. ὁ. ἡ. ſobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφάλια. τὰ. feſta quæ ſine uino celebrantur. & ligna νηφάλια, quæ non ſunt de uite, fico, aut moro. Eraſ.

Νηφαλίζω. aqua ſacrificare. (Chil.

Νηφαλισμός. ſobrietas, προσοχή.

Νηφαντικός. ἡ. ὁ. ſobrium faciens.

Νήφω. μ. νήψω. ν. νῆφα. φρονέω, caſtus dego, modeſtus & ſobrius ſum. Accipit

tur pro uigilo, & diligens sum & attentus. Neutr. absol.

Νήφων. sobrius.

Νήχομαι. μ. ήξομαι. π. κημαι. nato. Depon. absol.

Νηχοτόωντοι. loca et urbes iuxta mare.

Νήχυος. multifluus, πολύχυτος. ἀ τὸ intensiua particula.

Νῆψις. ιος. ἡ. sobrietas, νηφαλιμός.

Νίω. νιήω, congrego, construo.

Νι.

Νίβα. niuem, fontem.

Νιβάδες. capræ in iugis montium.

Νίγλαροι. οἱ. genus musici modulaminis. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Νίζω. μ. ίσω. π. νιπα. lauo, tergo. Actiu. accusatiuo.

Νικαθρον. uictoriæ præmium.

Νικάδορες. οἱ. uictores, νικατῆρες, præstantissimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. π. νικα. uinco, & uinco iudicio, cum genitiuo & accusatiuo. Demosth. τῇ ψήφῳ τῇ κρίσει τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ πάντας, Et uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui eum ipsa ambigere institerunt. Aliquando construitur cum duobus accusatiuis. Dinarch. κατὰ Δημ. τιμοθέου τὸν ἐν χερρόνησῳ ναυμαχίαν νικήσαντα τοὺς Λακεδαιμονίους. Bud. Com.

Νίκαιτρον. præmium uictoriæ.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria. παρὰ τὸ μὴ ἥττων, id est, à non cedendo.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem.

Νικητήριον. ου. artificium consequendi uictorias.

Νικητήριος. α. ον. uictoria, præmium uictoriæ, festum pro uictoria, nicetetrium, νικητήρια. Bud. in Annot.

Νικητής. οῦ. ὁ. uictor.

Νικητικός. ή. όν. &

Νικηφόρος. ον. ὁ. uictoriosus, uictor.

Νίκη. ης. τὸ. uictoria.

Νικτοπορία. nocturnum iter.

Νίκυμ. υος. ὁ. machina maxima. Iosephus lib. 6. τῷ νικύῳ τῷ τάχει ἐνδιδόντος. αὐτοὶ δὲ τοῦτο ἐνδιδοῦσι τῷ μηχάνημα ἐκάλεσαν ἐκεῖνοι δὲ τῷ πάντα νικᾶν.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν. ipsum. Nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτὸ apud Sophocl.

Νίομαι. εο. Depon. absol.

Νιπλίν. ῆρος. ὁ peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. lauo. Actiu. accus.

Νιρεύς. ῆος. ὁ. Nireus, pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος, & νίρρος. pediculus.

Νίρος. magnus.

Νίσα, uel νίσεια. ἡ. Nissa urbs.

Νίσω, uel νίσομαι. εο, σῤίφομαι.

Νίτρον. ου. τὸ. nitrum.

Νιτρώδης. ους. ὁ, ἡ. nitrosus.

Νίφας. ος. ὁ. candidus instar niuis, ἢ φάδι λευκασμένος.

Νιφάς. άδος. ἡ. &

Νιφετός. οῦ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim descendens.

Νιφοβόλον. τὸ. sublime. (sus.

Νιφοειδής. ὲς. ὁ, ἡ. niue calcatus, niuo-

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, aleus, candidus, ut νιφόεσσα ὀλοή pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut διανιφόμενοι ὄρεσιν, obruis niue montibus. Xenoph. τῇ ὑπονιφάδι οἴδε νιφόμενοι ἀπὸ θυ. Vergil. Ventos perpessus, & imbres. Vnde κατανιφόμενα ὄρη, montes niuosi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ίψω. π. ιφα. ningo. Neut. absol.

Νο.

Νοερός. ᾶ. ὁ. intelligens, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοερὰ φωνὴ, à Dionys.

à Dionyſ. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt nuntij cæleſtes, id eſt angeli. Abſtracta autem & ſeparata dicũtur, quæ non ſunt materiæ immixta, formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, et figuræ mathematicæ, ut docet Themiſt. de Ani. 3. Ariſtot. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νόης. idem eſt quod νοερὰ φύσις. Bud. de Cont. rer. fort.

Νοίω, uel νόημι. μ. ίσω. σ. κα. intelligo, conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. ιος. ἡ. intelligentia.

Νοητικός. ἡ. ὸν. rationalis.

Νοητός. ἡ. ὸν. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθᾶα. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à parente. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. σ. αμαι. degenero. Depon.

Νοθεύω. μ εύσω. σ. κα. abalieno, deciepio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθοῖ. terret, exaſperat, monet.

Νόθος. η. ὸν. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, authore Polluce. Huic opponitur γνήσιος. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. languco, ſegniter ago.

Νοίδιον. ſententiola.

Νοιμίσαι. labra coniungere.

Νομαδικός. paſcuis uiuens.

Νομαδόσχοι à paſcuis reducunter.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. οἱ legumlatores, prouinciarum præfecti.

Νομαρχίαι. αἱ. νομαί.

Νομάς. άδος. ὁ. ἡ. in paſcuis degens interarmenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὸ. Numa.

Νομαστικός. ὴ. paſtoralis.

Νομάτ. ίος. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. σ. κα. paſco, id eſt paſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiarium, poſſeſsio, λάφυρον. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcẽs & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio.

Νόμημα. δικαίωμα.

Νομιδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι, paſsiue. æſtimor, hoc eſt clara opinione et æſtimatione præditus ſum, cenſeor, δοκῶ, σπουδάζομαι, δοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. ἐὰν νομίζωμαι γε δοκῆσαι. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimum, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatum, lege ſancitum. Et τὰ νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Ciceroiuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα περὶ, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ κατὰ τὸς νόμους ὀφειλόμενα: & ἡ νομιζομένη τιμή, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. ὁ. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. σ. ικα. puto, ἡγοῦμαι, δοξάζω. Itẽ conſuefco, legitima facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodo. ὡς νομίζουσι ἕκαστοι, ut Romanis mos eſt. ut Romanorum moribus inſtitutum eſt. Bud. ibidem.

Νομικόν. ὸ. legale genus Quintil. interprete.

Νομικός. ή. ὸ. legisperitus, qui in negotijs legalibus uersatur, liberalis.

Νόμιμον. ν. consuetum, legitimum, ius. Vnde νομίμων μαντικὴ ἐστὶν ἡμῖν, iuris augurandi scientia. Et νομίμων ἴδμονες, iurisconsulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienses legitima concio dicebatur, & fixa, & stata, quæ certo in mense habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id est conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de causa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίμως. legitimè.

Νόμιος. ν. ὸ. iustus, pastoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. ατος. τὸ. numisma, institutio.

Νομισόω. iustè & legitimè administro.

Νομοδιδάκτης. ου. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθέτης. ου. ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebãtur, quorum munus erat leges rogationes'ue tribus concionibus à populo probatas diligentius examinare, atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebantur antiquabantur'ue. Bud. in Annot.

Νομοθετέω. μ. ήσω. π. κα. sancio, legem pono. Actiu. accus.

Νομοθέτημα. τὸ. constitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarũ peritus.

Νομοΐστωρ. legis peritus.

Νομοστοιός. νομοθέτης.

Νόμος. υ. ὁ. lex, institutum, θεσμὸς. ἀπὸ τοῦ νέμειν, id est à tribuendo, quòd unicuiq; tribuat quod suum est. Bud. in Annot. & Com. Item consuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac moderationem significat, qua uel acutiore uel remissiore utimur. Cuius rationem esse tradũt, quòd ueteres priusquàm literas scirent, leges cantarẽt, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμοι. Cæl. lib. 5. cap. 21.

Νομός. ὁ. idem quod νομὴ. præfectura.

Νομοφύλαξ. ακος. ὁ. legum præsides & custodes. nõ solum de ijs dicebatur qui literas legis, sed qui etiam hominum facta obseruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. ας. ἡ. legum morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον. τὸ. tutela legum, iuris custodia.

Νοσηλεύτας. οἱ. animati.

Νόος. υ. ὁ. σοφὸς, mens, sensus, cogitatio. Vnde νόον ὄϊσα, sapiet, ut in hemystichio prouerbiali, ἁλιεὺς πλήξας νόον ὄϊσα, Piscator percussus sapiet.

Νορύσσω. fodere.

Νοσηρός. morbosus, mollis, delicatus.

Νοσηρός. ή. ὸ. morbosus, morbidus, insalubris.

Νοσηλ. μ. ήσω. π. κα. ægroto. Refertur ad animũ pro non sanè sapere. Neut. absol.

Νοσηλία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήλια uero φάρμακα, τὰ ὑγιαστικά.

Νοσηλόομαι. μ. ώθημαι. π. ωμαι. ægroto. νοσῶ, ἐπὶ ἀσθενῶ. Depon. absol.

Νοσηλόω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. ου. τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσηματικός. ή. ὸ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, pestifer, morbi. (dus.

Νοσηρός. ή. ὸ. νοσερός.

Νοσιά. ᾶς. ἡ. nidus, mansiuncula.

Νόσιμος. υ. ὁ. ægrotus.

Νόσιον. υ. τὸ. pullus auium.

Νοσοκομεῖον. υ. τὸ. locus in quo ægrotãtes curantur. infirmariũ uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσκόμος. ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσσεύω. morbos excitare.

Νοσσώδης. ὁ. seditiosus.

Νόσος. ὁ. ἡ. morbus.

Νοσσία. seditionem moueo.

Νοσόω. pro νοσσεύω. fatifico, γενῶ.

Νοστέω. μ. ἤσω. π. ηκα. redeo, abeo. Neutr. absol.

Νόστιμος. ἡ. dulcedo. non tamen simpliciter omnem dulcedinem significat, sed quam animo magis quàm palato sentimus. Translata est uox ab his qui ex longa nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum significat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.

Νόστιμος. ὁ. ἡ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer. dies reditus.

Νοστιμώτατος. ἡ. maturissimum, florentissimũ, in quo potissima salus atq; spes sita est.

Νόστος. ὁ. reditus, uia. ἀνὰ νόστον, διὰ τὴν ὁμηρικὴν νόστος.

Νόσφι, uel νόσφις, aduerb. sme. Genit.

Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.

Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror. Depon. absol.

Νοσφίζω. μ. ίσω. ω. ικα. alieno, separo, defraudo, priuo, approprio, lateo. Actiu accus.

Νοσφισμός. ὁ. fraudatio.

Νοσώδης. ὁ. ἡ. morbosus.

Νοτερός. ὁ. humidus.

Νοτία. ας. humiditas.

Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. humefacio.

Νότιος. ὁ. ἡ. australis, humidus, marinus

Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.

Νοτόθεν. ab austro.

Νότος. ὁ. ἡ. auster, notus.

Νοθευτικός. mente plenum. βύσεται γὰρ πληρῶσαι.

Νοθευτικῶς. continuè.

Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.

Νουθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. datiu. & accus.

Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.

Νουθέτησις. εως. ἡ. idem.

Νουθετικός. ὁ. ἡ. admonitorius.

Νουθετούμενος. reprehensus.

Νουθετῶν. consulens.

Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies mensis.

Νυμφίος. trychilus, auis quædam attagen simlis.

Νουνεχής. ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.

Νουνεχέω. sapio.

Νουνεχῶς. prudenter, συνετῶς.

Νοῦς. ὁ. mens, sensus, rationalis & purissima animæ pars quæ entia uniuersa contemplatur. Vnde νοῦχον soluta compositione pro νουνεχής: sicut Latinè animi magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.

Νόθος, Ionicè pro νόσος. ὁ. morbus.

Νοχλώδης. iners, futilis.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio syllabica, coniunctio expletiua, enclitica.

Νυγμή. nota.

Νυγμός. ὁ. punctura, stimulus.

Νυθός. mutus, tenebrosus.

Νυκταλώψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uero nocte oculis est hebetioribus. παρὰ τὸ ὤψ τῇ νυκτὶ ἀλλόθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Bud. in Annot. Vnde νυκταλωπία, nocturna cæcitudo. Popilio Aurelio interprete. Et νυκταλώπιγξ, luscitiosus.

qua medicamenta reponuntur. Cicero de Fin. Medicamẽta illa tanquàm de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος.ου.ὁ. ferulam ferens. Cæl. lib. 4. cap. 13.

Νάρθηξ.ηκος.ὁ. ferula, thyrsus, uirgula, & medicum instrumentum.

Ναρκάω.μ.ήσω.ω.ηκα. negligo, obstupefacio, facio torpere. Actiu. accus.

Νάρκη.ης.ἡ. torpedo, dissolutio membrorum, stupor, &

Νάρκημα.ατος.τὸ. uel

Νάρκησις.ιος.ἡ. idem.

Νάρκισσος.υ.ὁ. Narcissus, pueri nomen.

Νάρκισσος.υ.ἡ. narcissus flos.

Νάρκος.υ.ὁ. torpedo piscis.

Ναρκώδης.ους.ὁ. stupidus, segnis.

Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρὸς, custos.

Νάρω. abscondo, quæro, mulgeo.

Νάσθη. habitauit, ut νατὴρ ἰμὲν ἄργα νάσθη.

Νασμός.ῦ.ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης. humidus.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσατο. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νατήρ. habitator.

Νατὸς.οῦ.ὁ. planus, deustus, solidus panis melle & uuis passis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia densior sit, constipatiorq;, nil prorsum leuitatis habens aut inanitatis. ἀὸ τοῦ νάσσασθαι ἀρτύμασι.

Νάσσος. genus arundinis ex qua sagittæ fieri solent.

Ναυαγέω.μ.ήσω.ω.ηκα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Construitur cum accusatiuo, & interdum absolutè.

Ναυάγιον.ου.τὸ. pars nauis fractæ, naufragium.

Ναυαγὸς.ὸ.ὁ. naufragus.

Ναυαρχέω.μ.ήσω.ω.ηκα. naui præsum. Genit. aut datiuo.

Ναυαρχὶς.ίδος.ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor est. στρατηγὶς aliquando Diod. Vulgo capitanea.

Ναυάρχια.οἱ. classium duces.

Ναύαρχος.ου.ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor, ὑφηγήτης.

Ναυβάτης.ὁ.ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγὸς.ὸ.ὁ. ναυαγὸς.

Ναυηγῶ.τὸ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναύκραροι. quæstores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκραρεῖον, ærarium publicum.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκληρία.ἡ. nauium gubernatio. Plutarch. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis administrationem sortitus.

Ναύκληρος.υ.ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Naucularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone.

Ναυμαχῶ. nauali pugna uinco, præsto nauibus. Ναυμάχησε τῆς θαλάσσης, occupantes mare classe. Bud. Com.

Ναυμάχων. gubernator nauis.

Ναῦλα.ων.τὰ. genus musici instrumẽti, quod idem esse cũ psalterio quidam tradunt, & si Quintil. & Cic. de Aruisp. Resp. aliter sentire uideantur. Sophocl. οὐ ναῦλα κιννύσοι, οὐ λύρα σ' ἔλα. Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum est ναυλίον apud Ouid. li. 3. de Arte, Disce etiam duplici genialia naulia palma Vertere: conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον.υ.τὸ. naulum, portorium, uiaticum, uectura. Legitur etiam in ma-

feulino genere pro eodem.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. maneo in portu, insidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ε. τὸ. nauale, portus nauium.

Ναυμαχία. aprica. Arrianus lib. 1.

Ναυμαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. naualem pugnam gero. Neutr. dariuo, ut ναυμαχῶν τοῖς πολεμίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχιτάω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναυμαχίον. pœna in eum, qui naualem militiam refugisset.

Ναύμαχος. ον. ὁ. aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα, hastæ longæ.

Ναυπηγέομαι, ῶ

Ναυπηγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nauem fabrico. Neutr. absol. Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ον. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμα πόντου, æquæ commoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός. ὁ. ὁ. fabricator nauium, nauipegus, aut naupagus Chalcidio interprete.

Ναυπλία. ἡ. ager terræ Argiuæ.

Ναυσίζω. irridere, καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς, τῆς νεώς, uel νηὸς. τὴν ναῦν. τὰς ναῦς. nauis.

Ναυσθολέομαι. nauem conducere.

Ναυσιάω. nauseo.

Ναυσικάα. ας. ἡ. Nauſicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ε. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυστάθμος. ὁ. ὁ. nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium ſtatio.

Ναυσίφ. magnus, terribilis, habitator.

Ναυτολίω. naui duco, ναυτίλομαι. Accuſ. Bud. Com.

Ναυτολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυτολιῶ. nauigo.

Ναύτης. ου. ὁ. nauta.

Ναυτία. ας. ἡ.

Ναυτίασις. nauſea, abominatio.

Ναυτιάω. μ. άσω. ω. αηκα. nauſeo. Neutr.

Ναυτικόν. ὁ. τὸ. claſſis. Veneti armatam uocant.

Ναυτικός. ὁ. ὁ. nauticus.

Ναυτιλία. ας. ἡ. nauigatio, id eſt arte nauigandi, nauigium.

Ναυτίλομαι. μ. ῆμαι. ω. αμαι. nauigo. Depon. abſol.

Ναυτίλος. ὁ. ὁ. nauta, & piſcis qui nautilus dicitur, quòd nauis ſpeciem præferat.

Ναυτιώδης. faſtidioſus.

Ναύφιν. nauibus.

Ναύφρακτον. ὁ. τὸ. claſſis ad bellum inſtructa, nauium ſtatio.

Ναύω. ſupplico, fluo.

Ναφθα. ας. ἡ. piſcis genus aut plantæ.

Νάφθας. ὁ. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Perſas, ad quod è longinquo etiã flãma tranſit. Dioſc. li. 1. ca. 99.

Νάω. fluo. Neutr. abſol.

N E.

Νη. particula non niſi in cõpoſitione dictionũ ponitur, priuationẽ ſignificãs.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis ſeritur. ἡ νέα, ἡ iuuentus.

Νεάζω. Bud. Com.

Νεανιάζω,

Νεανίζω. μ. σω. ω. κα. Item

Νεανίω,

Νεανιόομαι, Bud. Com.

Νεανιάω. μ. ήσω. ω. ηκα. Item

Νεανίω. ſum iuuenis, uel iuuenor (ut Horat. dixit) iuuentutem tranſigo. Aliquando pro inconſideratè aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo.

Aliquando floreo, uigeo, ut si orationem floridam & phaleratam ναιὶ ἦν dixeris, & id genus. Erasm. prouerb. Iuuenari.

Νάρθηξ fumen, abdomen.

Νααῖς, &

Νααύτης. s. ὁ. nuper acutus.

Νααῖς. ἴος. ὁ, ἡ. nouus in omni officio.

Νααλής. ἴδος. ὁ. piscis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νάλωτος. recens captus.

Νανία. superbia.

Νανίας. ου. ὁ. adolescens, audax, qui strenuo est spiritu & acri.

Νανίωμα. ατος. τὸ. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρισμός. Bud. Com.

Νανικός. ἡ. ὁ. temerarius, inconsyderatus, ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sapius, quàm uera ratione duci solet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animosus, strenuus. Ναυικοὶ πόροι, insignes meatus. ναυικὴ διαφορὰ, per magna dissectio.

Ναυικῶς. iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solent iuuenes, ualide, id quod Latini quoq; imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Ναυίς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Ναυίστωμα. ατος. τὸ. superbia, incontinentia.

Ναυίσκος. s. ὁ. adolescentulus.

Ναυίομαι. μ. ὡσομαι. ω. ωμαι. iuuenesco, pubesco. Depon. absol.

Νάξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νααρός. οῦ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νααρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νάται. habitantur, pro νιάται, sitæ sunt.

Νάϊα, & νάτα. ες. ἀ. chorda acuti soni.

Νέατος. s. ὁ. nouissimus, id est ultimus, postremus. Item ἀπὸ τοῦ νεοῦ ἀροτρίας μέσος, terra recens aratro prosciss, & ad sementem exculta, νέος, νέωμα. Latinè dicitur nouale uel nouale, uer uactum, & aliquando seges. Xenophon βαρυτόνως posuit, καὶ τῷ (inquit) νεατὸς, καὶ σπόρος, καὶ φυτὰ, καὶ ἐμὰ. Sed hic pro ipso tempore arandi potius ponitur, quàm pro uerua ctio aut segete. Hæc Bud. in Annot. post. Quanquam in Com. scribat, cũ tempus arandi significet, ὀξυτονεῖσθαι solere, cum autem segetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. Quare τῶν δεοντολογουμένων uidetur esse.

Νάω. habito. Item nouo, hoc est noualia facio. Actiu. accus.

Νεβρίδες. ων. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior est, aut uinolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. ῆ. ὁ. uel ἡ. hinnulus, ceruus qui τοῦ βορᾶν ἐνδέχεται, id est, alimentũ admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, τὸν μαζοπαγοῦντα νεογνὸν, id est nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Νέδα. ας. ὁ. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.

Νεῖλος. nato.

Νείφει, pro νίφει Ionice. εας, πορεύῃ, ἰόντα νίφεται.

Νεογνός. ἴου. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νέμμος. ου. ὁ, ἡ. &

Νεμμοτός. nuper acutus.

Νεναυάτης. gubernator nauis.

Νένιπται. ὁ. nouiter factus. Et νένιπτα, nuper subactæ & conspersæ farinæ. subaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & esculenta ex mel

le & farina facta. Demosthen. contra Aeschi. μισθῶν καμβάνων τύτων σὺ πλοὺς καὶ νάπατα.

Νέωλυς. υλος. ὁ. nuper aduenies.

Νεωλύης, ᾳ νεανίας. adolescens, iuuenis.

Νῆα. ligna fabricandis nauibus apta. sed νηὰ, draconis lustrum.

Νῆαι. radices.

Νηάρη. ἡ. κίνησις, intestinum crassum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homerum.

Νηαρός. ρᾶ. ὁ. &

Νήατος. ultimus, postremus, infimus.

Νηΐσσω, &

Νηΐω. μ. ήσω. ω. ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Νηΐω. idem.

Νήκω. κε. ὁ. &

Νῆκος. κος. τὸ. contentio.

Νῆλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictũ existimat quasi νέον ἰλύω, id est nouũ trahentem lutũ, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptũ.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum.

Νῆω. natare, proprie de hominibus.

Νήθεν. ab imo.

Νηός. οῦ. ὁ. nouale.

Νηότατος. infimus.

Νηοτίω. μ. ήσω. π. ηκα. nouam tellurem facio, uerua&lum facio. Neut. absol.

Νηός. uehemens, extremus, cauus. Et νηὰ, uenter imus.

Νησόμενος. ου. ὁ. rediturus.

Νήσομαι. co, redeo.

Νῆστις. redit.

Νήθεν. ex imo.

Νηὰς ά&δος. ἡ. aceruus cadauerum.

Νηποιαγωγῶ. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat orco. Bud. Com.

Νηπυτά. τὰ. res mortuorum.

Νηροκορίνθιοι. Corinthiorum defuncti. Sic in historia uocabantur uasa fictilia, quæ Corintho euersa Romam impleuere, quòd ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Νηροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducẽdis præest. Bud. Cõ.

Νηρός. ρᾶ. ὁ. uel νηρὸν. τὸ. mortuus, cadauer. ἀφ' ὗ τὸ τυρητικοῦ, καὶ νῆρ ἡ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id est cadauer: Ciceroni sepultura, Illam insepultam sepulturam. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Νηροσυλῶ. mortuos deduco.

Νηροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorũ, grassatio sicariorum.

Νηροφόρος. ρᾶ. ὁ. capulus, feretrum, defunctifer, uespillo, libitinarius, sandapilarius, pollinctor. Bud. in Anno.

Νηρόω. μ. ήσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accus.

Νηρώδης. ους. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde νηρώδης ὑπόφασις, faciem cadauerosam præ se ferre.

Νήρωσις. σεως. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, ἀ νη, quod priuationem significat, & κτάνω. Potum deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Aleman cibũ intelligunt. Cæl. li. 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.

Νεκτάρεος. ρε. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis. (odo.

Νεκύδαιος. genus insecti, inualida The

Νεκύια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία ας. ἡ. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis

euocatis manibus.

Νεκυοστόλος. ὁ. qui mortuos transmittit, atq; transportat. Charontis epitheton apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus, παρὸς. ἐκ τῶν πε φυτικῶν, καὶ λίκνος ἡ δαύσις.

Νεμεσάω μ. ήσω. π. ηκα. succenseo, indignum puto, uitio uerto, iuste accuso, inuideo. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.

Νεμέσημα. τος. τὸ. res indigna. Vnde νεμέσημα παθεῖν, numinis iram perpeti.

Νεμεσητός. ή. ὸν. reprehendendus, inuidiosus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua significatione, pro eo, qui cuique quod suum est tribuit.

Νεμέσσα. τὰ. festa dicebantur, quibus uita functis iusta fiebant. Cæl. lib. 6. cap. 41.

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίζω. μ. ίσω. σ. τικα. τὸ νεμεσάω.

Νεμεσητικός. qui facilè indignatur, lamentabilis, incusabilis.

Νέμεσις. ιος. ἡ. accusatio, inuidia, superborum ultrix, ira deorũ, indignatio ex improborum prosperiore successu, id est ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὐπράττουσι, ut inquit Aristoteles. Idem mediam esse ait inter inuidiam & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à distributione bonorum, malorumq; dictam esse uolunt. Cæl. lib. 6. ca. 41. & Eras. Chil.

Νεμέω. μ. ήσω. σ. ηκα. τὸ νέμω.

Νέμος. ους. τὸ. nemus. Iliad. λ. ὑφ' ὕλῃ νέμεος σκιερῷ. Item oculorum cauitas.

Νέμομαι. depascor, ut pecus depascitur, ut ulcus serpens, Dioscor. Item fruor, & uicitito, ut νέμεται δὲ καὶ ὕλη, καὶ λίμναι, & c. id est uiuit, pascitur, κατέχεται, Aristot. de Histo. 9. Ponitur & in Pand. pro possidere. unde νέμη possessio, κάτοχος. Quod Cic. imitari uolens, Depasci (inquit) uetere rem possessionem Academiæ ab hoc acuto homine non sinemus. Significat & partior, ut νέμειν τινὶ πατρὸς οὐσίαν, partiri hereditatẽ. Bud. cõ.

Νέμω. μ. νεμῶ. σ. νενέμηκα. distribuo, diuido, tribuo, reddo, ut νενέμηται δίκαια, iura à iudice reddita iusta, Arist. Ethic. 5. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorem habeo, et magni pendo, honoro. Aristot. Probl. νέμειν τὸ πλεῖστον ἑαυτῷ. Νέμω τὸ χωρίον, utor agro pro pascuo, ut ὅτι ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, pasco pecus. Lucia. καὶ νέμει τὰς ἀμάλας. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Vnde Herodia. τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro senatu dixit. Bud. ibidem.

Νεφαλὸς. implebatur.

Νενεκρωμένος. mortuus.

Νενημένος, &

Νενησμένος. ὁ. accumulatus, plenus.

Νενάλω. maledico.

Νεόθεν, poëticè. auus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 43.

Νεοθεσμήα. τὰ. instituta.

Νεοαρδὴς. ος. ὁ. nuper irrigatus.

Νεόβδακτος. ν. ὁ. recens coagulatus aut mulctus.

Νεόλεκτος. ου. ὁ. nuper primò comestus.

Νεοβότος. recens pastus.

Νεόγαμος. ὁ. ὁ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογενὴς. ους. ὁ. ἡ. ἐρίφος.

Νεογνὸς. ὁ. ὁ, ἡ. infans, iuuenis.

Νεόγονος. ν. τὸ. &

Νεογονὸς. ὸς. τὸ. &

Νεογνάριον. ν. τὸ. infantulus.

Νεογνός. ὁ. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεογάμβρος. ος. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. ος. ὁ. nuper in ciuitatem ascriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios.

ut ij, qui ex helotis manumissi erant.
Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.
Νεόδροπος. ὁ. nuper decerptus.
Νεοειδὴς. ἐος. ὁ. σωφρὼν, qui facie iuuenis uidetur, cum sit annosior.
Νεοεργὴς. nuper factus.
Νεοθανὴς. nuper mortuus.
Νεοθαλὴς, &
Νεοθηλὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper uirescens.
Νεόπηκτος & τυρός. nuper coagulatus caseus.
Νεόθυτος. ον. nuper immolatus.
Νεοὶ τὰς ψυχὰς. rudi, nouella q̃ memoria
Νεοία. ἡ. stultitia, iuuenilis mens.
Νεοκατάσκευος. ὁ. nouus colonus.
Νεοκατάχριστος. recenter illitus.
Νεόκλωστος. ὁ. nuper filatus.
Νεόκμητος, & νεοκμὴς. recenter.
Νεοκόρος. ædituus.
Νεόκτιστος. ὁ. nuper factus.
Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuentum.
Νεόλεκτος. miles nuper delectus.
Νεολκία. nauale.
Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato. Depon. absol.
Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel mensis. Nam Græci menses non à Calendis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspicantur.
Νεόμυντος. ὁ. nuper tersus.
Νέον. nuper, uer. κατὰ τὸ ἔαρ, ἄρτι.
Νεοπαγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. & (ta.
Νεοπαθὴς. τὸ. res noua, hactenus inaudi.
Νεόπηκτος. ον. ὁ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.
Νεόπλουτος. ον. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.
Νεόπλυτος. ον. ὁ, ἡ. nuper lotus.
Νεοπολίτης. ὁ. nuper ciuitate donatus
Νεοπρεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. sumptuosus, iuuenili decore insignis.
Νεόρρα. filij, aut filiæ.
Νεορρὴς. recens factus.
Νεόρραντος. ὁ. nuper aspersus.
Νεόρρυτος. ὁ. nuper fusus.
Νέος. iuuenis.
Νεός. ᾶ. ὁ. nouale, campus. unde νίσσομαι.
Νέος ὁ. nouus, iuuenis. Propriè respondet senio, & competit ijs quæ sentiũt ætatem, καινὸς uero opponitur uetusti. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεόσμηκτος. ὁ. nuper tersus.
Νεόσσικος. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.
Νεοσπαδὴς. nuper fascijs puerilibus inuolutus.
Νεοσσός. ὁ. pullus auium, auis. παρὰ τὸ νεοτίθασθαι, ὅ ἐστι βλίττειν, ἢ σάκκῳ ἢ σαγῇ λυμάσασθαι. (lus.
Νεοσσὸς δῆμος. recens institutus popu-
Νεοστάγης. nuper lacrymatus.
Νεόστροφος. ὁ. nuper tortus, uanus.
Νεοσύλλεκτος. ὁ. nuper collectus.
Νεοσύστατοι. dicuntur à Iosepho qui recens professi erãt sectã pharisæorũ.
Νεοσφαγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &
Νεοσφαγὴς. ᾶ. &
Νεόσφακτος. ὁ. recens occisus.
Νεοτάγμων. ονος. ὁ, ἡ. nuper factus.
Νεοτευὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper absolutus.
Νεοτερισμὸς. innouatio.
Νεοτεροποιῶ. innouare.
Νεότευκτος, &
Νεοτοχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. nuper fabricatus.
Νεότης. iuuentus.
Νεοττὶς. ίδος. gallina, iuuenca, puella, nouella.
Νεότμητος. ὁ. nuper cæsus, siue sectus.
Νεότρωτα. τὰ. recentia uulnera.
Νεότρωτος. ὁ. nuper uulneratus.
Νεοττεύω. μ. εὔσω. σ. σαι. nidifico. Neutrum absol.
Νεοττία. ας. ἡ. nidus.
Νεοττὸς. τὸ. uitellus, testa oui.
Νεοττὸς, Atticè pro νεοσσὸς. pullus.

Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νεουργός. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεούτατος. recens uulneratus.

Νεοφθόνος. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατος. ὁ. nuper mortuus.

Νεόφυτος. ὁ. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem accessit, quasi nuper insitus. ἀπὸ τοῦ νέον nuper, & φύω planto.

Νεοχάραστος. ὁ, ἡ. nuper sculptus.

Νεοχμᾶν. innouare, interpolare.

Νεοχμία. nouatio, commotio.

Νεοχμίζω. res nouas molior.

Νεοχμόω. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νεοχμός. ὁ. recens, uires habens non fractas sed integras.

Νεοχμοῦσθαι. innouare.

Νεόχμωσις. ἡ. studium rerum nouandarum.

Νεόω. μ. ὤσω. π. ωκα. nouo, ut νεάρτιλῶ γλῶ, nouale facere, aut uertactum, nouare terram.

Νεόποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes. (θηρ.

Νέρθε, & νέρθεν. subter, infra. pro ὕστερα

Νέρτατος. ultimo, ἔσχατος.

Νέρτερος. ὁ. inferior, καταχθόνιος: quasi ἐνέρτερος, id est ὁ ἐν τῷ ᾅδῃ ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.

Νέσσος. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νεύρασμα. τὸ. &

Νέτρις. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.

Νευάζω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νεῦμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ας. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρῆθεν, pro νευρῆ. neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς τῆ τόξου.

Νεῦρ. ίδος. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρόβατος. ὁ. ὁ. neruis se mouens, in fumbus ambulans.

Νευρόκωλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosos habet caules, fœniculum.

Νεῦρον. ὁ. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἴσχειν, pro ualidum & robustum esse, neruos habere.

Νευρομάφα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νευροῤῥαφίω. μ. ήσω. π. ηκα. fuo cum neruis.

Νευρόῤῥαφος. ὁ. ὁ. neruis consutus.

Νευροσπαδὴς ἄλγος. sagitta neruo intenso emissa.

Νευρόσπαστα. imagunculæ quæ neruis quibusdã & fidiculis occultis mouentur, perinde ac si uiuerent. Vnde

Νευροσπάσται. huiusmodi præstigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ νεύρω, uires & neruos addo.

Νευρώδης. ους. ὁ, ἡ. neruosus.

Νεῦσις. ιος. ἡ. natatio, natatus, nauigatio.

Νευσάζω. μ. άσω. π. κα. nuto, quatio, mutu admoneo.

Νευστικόν. ὁ. τὸ. natatile.

Νευστικός. ὁ. ὁ. &

Νευτήρ. natator.

Νέω. μ. νέσω. π. νηκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. absol.

Νεφέλη. ης. ἡ. τὸ νέφος.

Νεφεληγερέτης. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω compositum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Est autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα sæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης usurpatur à poëtis, ut νεφεληγερέτα ζεύς, Hom. frequens.

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νεφελογενὴς. ους. ὁ, ἡ. nubigena.

Νεφελοειδὴς. ους. ὁ, ἡ. nubeculaceus.

Νεφελώδης. ους. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obscurus.

Νέφος. ους. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, ἀ ν priuandi particula & φάος, quasi

quasi νεπὸν φάος. est enim consistentior aëris pars. Ité rete uenatorium.

Νεφελίωδες λιπός. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφρῖτις. ἰδιοτ. ὁ. nephritis, dolor renum. Cæl. li. 2. ca. 36.

Νεφρός. ὁ. ὁ. ren. ἀπὸ τοῦ νάφω, quod mingere & pluere significat.

Νεφώδης. νεοτ. ὁ, ὁ. nebulosus.

Νέω. μ. ήσω. π. κα. neo, nato, abluo, uado. Et νήω. μ. νήσω, pro νάω. (ptus.

Νεώβρητος, & νεώβρωτος. ὁ. nuper consum

Νεωκορέω. μ. ήσω. π. κα. administro, uel tracto res sacras.

Νεωκόρος. υ. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. ἀπὸ τοῦ templum, & κορῶ purgo siue uerro.

Νεωλκέω. μ. ήσω. π. κα. nauem traho. Neutr. absol.

Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.

Νέωμα. ατος. τὸ. nouale, uide νέατος.

Νεώνητος. υ. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipium. ἀπὸ τοῦ νεὼν nuper, & ὠνέομαι emo.

Νεωποιός. ᾶ. ὁ. faber naues construens.

Νεωπός. iuuenis, nuper uidens.

Νεωρᾶν. templũ custodire, aut naues.

Νεωρός. ᾶ. ὁ, ά. nouellus.

Νεώσιον. υ. τὸ. nauale, id est ubi fabricantur naues, quale est Venetijs, quod arsenale uocant. Vnde νεωσοῖκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayf.

Νεώς. ὁ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem est pro ναὸς. Omnia enim nomina in εως lingua communi desinentia, lingua Attica in ως, per ω μέγα desinunt, ut μεγίλα & μεγάλως, ναὸς νεώς.

Νεωστί. nuper, paulo ante.

Νέωτα, addito ἐς (ἐς νέωτα) in proximum annum significat, in futurum.

Interdum ponitur pro nuper.

Νεώτατος. ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. κα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινουργῶ. Verbum actiuum, non absolutum. Alicar. lib. 5. μέτα ταῦτα νεωτερίζων πράξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconsiderans, stultus, & ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.

Νεωτερισής. ᾶ. ὁ. qui rebus nouandis studet, πραγματόμων, factiosus.

Νεωτερισμός. ᾶ. ὁ. νεωτεροποιία, renouatio rei, designatio, studium nouarum rerum, seditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarũ studiosus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ ἢ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. aliquoties contemptum potius significat quàm ætatem. νέος.

Νεόχερσος. terra nuper arata.

Νεοχμόω. μ. ώσω. π. κα. noua facio. Neutr. absol.

Νὴ. priuatiua est particula, & aliquando intensiua. Est quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ Δία, etiam, quod affirmantis est & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ Δία, ita in affirmationibus νὴ Δία.

Aliquando ironiæ seruit, sicut credo, nempe, scilicet, Latinis. Demost. νὴ τὸν Δι. μηκέτι καλέσαι νὴ Δία, &c. Et πῶς οὐκ ἄν, ὅτι νὴ Δία ἔσαν τινες. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Demosth. πρὸ τοῦ. νὴ Δί' ἀλλὰ μόνον, Et quidem etiam fortunatum, uel utiq. Νὴ Δί' ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demosth. Et apud Isæũ sine ἀλλὰ pro eodẽ, ἴσως γὰρ νὴ Δία πάντ' ἐγὼ, At fortas

se nihil ad rē pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὰ θυά. per gemellos.

Νὴ τὰ σουά. per geminos.

Νῆα. νηὸς. nauem.

Νήσσιος. ε. ὁ. fluuius Crotonienſis, à nauibus incenſis ſic dictus.

Νηγάτεος. ε. ὁ, ἡ. pulcher, nuper factus.

Νήγρετον. dulciter.

Νήγρετος. ε. ὁ, ἡ. &

Νήδυμος. dulcis, profundus, inexhauribilis. de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominē, à νὴ quod aliquando auget, & δύω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate ꝓfundiore emerſio facilis nō eſt, ὀχρὸν οὖν ὕπνον ἀναδύεται ἠὲ κατόπτου. Homer. ἐμὲ δ' ὀκνηρὸν νήδυμος ὕπνος, Somnus unde quis uix poteſt expergefieri.

Νηδύουσι. diſcalceatus.

Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis. & νηδύια, inteſtina.

Νηλεμ. μ. ές. ν. κκα. cōgrego, cōmuniter Dicitur aūt νέω, uel νάω. Actiu. accu.

Νήθω. μ. ές. ν. κκα. neo. Neutr. accuſ.

Νήϊον. ε. τὸ. Neium mons Atticæ, ſeu (ut alij) Ithacæ, unde νηΐάδες nymphæ dicuntur.

Νήϊος. ε. naualis, id eſt aptus nauibus.

Νῆις. ιδος. ὁ. inſcius, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & ἴδω εἶδον.

Ναΐς. ίδος. ἡ. Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.

Νήϊτος. infimus, extremus, naualis.

Νηΐτης, uel νηΐτας. ε. naualis. Vnde Thucyd. ναῦται τὸν στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικὸν, hoc eſt claſſem, quaſi dicas nauale exercitum. (crum.

Νηκερδέης. ίος. ὁ, ἡ. inutilis, nō ferens lu

Νήκερος. ε. ὁ, ἡ. cornibus carens.

Νήκητος. incurabilis.

Νικητήϊος. paruus triumphus.

Νηκουέω. μ. ήσω. ν. κκα. obaudio, non audio, negligo. Neutr. abſol.

Νηκτιμὸς. natalis.

Νηκτός. ὴ. ὸ. nabilis.

Νηλεής. miſer, ἀθλιώτατος, ταλαιπωρότατος, ὀλοὸς κακός.

Νηλειὴς. ίος. in accuſ. νηλέα, à longo, &

Νήλιος. ε. ὁ, ἡ. & (cors.

Νηλὴς. ίος. ſæuus, ἄνοικτος, immiſeri

Νηλεὰ. ὰ. unedo.

Νήλεως. ε. ὁ. inuiſibilis, immortalis.

Νηλεὺς. ῆος. ὁ. ἡ. ſacrificium quod fiebat Dianæ apud Mileſios.

Νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτὴς. ίος. ὁ. peccator. παρὰ τὸ νη ἁπλ ιτεῖν, ἢ τὸ ἀλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν. Odyſſ. ν. οἵτινά μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἱ νηλιτέες ἔασι. Aliquando innoxius, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν.

Νηλὴς. ιδος. ſimiliter pro non peccante ponitur.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum. ἀπὸ τοῦ νέω.

Νηματόεις. netilis, aptuſq; duci inſtar lanæ lani'ue.

Νημερτὴς. ίος. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.

Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας abſolutè utuntur pro νηνεμίας οὔσης.

Νηνέμιος. ε. uento carens.

Νηνεμούμενον. ſerenum, tranquillum.

Νηνεω. μ. ήσω. ν. κκα. congrego. Actiu. accuſ.

Νηνεωτέω. lugeo, loquor.

Νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.

Νηξίποδες. οἱ. πόδες.

Νηός. ὸ. ὁ. templum.

Νηονόμος. cuſtos nauis.

Νηπενθὴς. impexus.

Νηπενθὲς. ίος. τὸ. herba, cuius ſuccus uino immiſtus, triſtitiam diſcutit, ut Galenus tradit: ac malorū omnium obliuionem inducit, hoc eſt τὸ κακὸν ποιεῖν, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum bugloſſa uolunt eſſe.

Dicitur autem à νὴ priu. & πέφυκα, quasi ἄνηπυος. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Bud. in Annot. post.

Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω. puerum ago, pariulus sum.

Νηπιάχω. & Νηπιακός. ὁ. puerilis, infans.

Νηπιάχω. stultè ago, νηπιάζω.

Νηπίη. ης. ἡ. infantia.

Νηπίη & Νηπιος. ὁ. stolidus.

Νήπιον. τὸ. παιδίον, pusio, infans.

Νήπιος. ου. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem significat, quasi νὴ ἔπιος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animum, significat stultum atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditũ ac usu rerum callentẽ.

Νηποινά, & Νηποινί. impunè.

Νήποινος. ὁ. impunis.

Νηφαλίης. fobrietatem faciens.

Νηφύης. indefinens, ἄπαυστος, quasi sine fundo.

Νηχόριος. ὁ. stolidus.

Νηρεύς. ῆος. ὁ. Nereus deus marinus.

Νήριθμος. ὁ. innumerabilis.

Νήριον. herbam aliqui uocant rododaphne.

Νηρίς. cauum saxum.

Νηρίται. οἱ. natices.

Νηρίτης. ὁ. conchæ genus quod nauis instar per mare nauigat.

Νήριτος. ὁ. magnus, multus, innumerabilis. Est etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός. recens, humilis, cauus, humidus.

Νῆσαι, pro νῆσον. cumulare.

Νησιάρχης. ὁ. præfectus insulæ.

Νησίδιον. τὸ. & Νησίς. insulula.

Νῆσις. accumulatio, filum.

Νησιωτὶ ἀντὶ νησιωτῶν, Ionicè. Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιωτὶ μᾶλλον ἐπόνεον, Per initia insulanorum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος. ὁ. ἡ. insula. παρὰ τὸ νῶ τὸ λανθάνω, & in futuro νήσω.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen, & parua insula, νησάριον.

Νησσάα. ας. ἡ. ieiunium.

Νησσάω. μ. ήσω. ν, σα. ieiuno. Neutr. absol. & aliquando accus.

Νήστης. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Νήστιμος. dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & intestinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicium nunquam quod accipit continet, sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilam & hiram uocant.

Νησύδριον. τὸ. insulula.

Νησώτης. ὁ. insulanus. (da.

Νίτη. ης. ἡ. fidis acuti sonus, lyræ chor.

Νίτης. imperfectus.

Νίτλω. frustra. (latus.

Νῖτος. ὁ. postremus, multus, accumu

Νιφετός. οῦ. ὁ, ἡ. uerus, uera.

Νιφετῶδες. uerè.

Νῆσσα. anas. παρὰ τὸ νήχομαι.

Νῆσσον. plenum.

Νησσοφόνος ἀετός, aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.

Νηῦμ&. uoce siue spiritu carens.

Νηῦς, pro ναῦς. nauis.

Νηφάλιος, uel νηφάλιος. ὁ. sobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφάλια. τὰ. festa quæ sine uino celebrantur. & ligna νηφάλια, quæ non sunt de uite, fico, aut moro. Eraſ.

Νηφαλίζω. aqua sacrificare. (Chil.

Νηφαλισμός. sobrietas, προσοχή.

Νηφαντικός. ὁ. sobrium faciens.

Νήφω. μ. νήψω. π. νῆφα. φρονέω, castus dego, modestus & sobrius sum. Accipit

tur pro uigilo, & diligens sum & attentus. Neutr. absol.

Νήφων. sobrius.

Νήχομαι. μ. ἐξομαι. ν. κται. pass. Depon. absol.

Νηχοτόα νῆσοι. loca et urbes iuxta mare.

Νήχυος. multifluus, πολύχυτος. ἀ τὸ intensiua particula.

Νῆψις. ιος. ἡ. sobrietas, νηφαλιότης.

Νίαω. νιάω, congrego, construo.

N I.

Νίβα. niuem, fontem.

Νιβάδες. capræ in iugis montium.

Νίγλαροι. οἱ. genus musici modulaminis. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Νίζω. μ. ίσω. ν. πα. lauo, tergo. Actiu. accusatiuo.

Νικητήριον. uictoriæ præmium.

Νικάτορες. οἱ. uictores, νικητῆρες, præstantissimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. ν. κηκα. uinco, & uinco in dicio, cum genitiuo & accusatiuo. Demosth. τῇ ψήφῳ τῇ κρίνουσι τοὺς ἁμαρτάνοντας αὐτῇ πάντας, Et uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui eam ipsa ambigere instituerunt. Aliquando construitur cum duobus accusatiuis. Dinarch. κατὰ δημ. τιμωρίαν τῶν ἐν κυνὶ κρότῳ ναυμαχίαν νικήσαντα τὴν τὰς ναῦς δαμονίου. Bud. Com.

Νίκητρον. præmium uictoriæ.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria. παρὰ τὸ μὴ κάμνειν, id est, à non cedendo.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem.

Νικητήριον. ου. artificium consequendi uictorias.

Νικητήριον. ν. τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, festum pro uictoria, niceterium, νικητήρια. Bud. in Annot.

Νικητὴς. ῆ. ὁ. uictor.

Νικητικὸς. ή. ὁ. &

Νικηφόρος. ὁ. ή. uictoriosus, uictor.

Νίκης. ους. τὸ. uictoria.

Νικτερεία. nocturnum iter.

Νίκωρ. ορος. ὁ. machina maxima. Iosephus lib. 6. τῷ νικάνι τῷ τάχει ὑπεδείκνυτο. αὐτοὶ δὲ τοῦτο ὑπεδέχοντο τὴν μηχανὴν ὑπάλληλον ῥαιμάχην ὑλικοῦν ἀπὸ τῶν πάντα νικᾶν.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν. ipsum. Nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτὸ apud Sophocl.

Νίομαι. εο. Depon. absol.

Νιπεύς. ῆος. ὁ. peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. ν. ιφα. lauo. Actiu. accus.

Νιρεύς. ῆος. ὁ. Nireus, pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος, & νίρνος. pediculus.

Νίρος. magnus.

Νίσα, uel νίσσα. ὁ. Nissa urbs.

Νίσω, uel νίσσομαι. εο, σχήσομαι.

Νίτρον. ν. τὸ. nitrum.

Νιτρώδης. ους. ὁ, ἡ. nitrosus.

Νιφάργης. ου. ὁ. candidus instar niuis, ἢ φάδι καπνοῦ.

Νιφάς. άδος. ἡ. &

Νιφετὸς. οῦ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim descendens.

Νιφοβόλον. τὸ. sublime. (sus.

Νιφοσυρὶς. ῖδος. ὁ, ἡ. niue calcatus, niuo

Νιφόεις. όεσσα. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ὀλυμπία pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut κατανιφόμενοι ὄρεσιν, obruti niue montibus. Xenoph. τῇ ὑστεραίᾳ οἷόν τε νιφόμενον ἀπιέναι. Vergil. Ventos perpessus, & imbres. Vnde κατανιφόμενα ὄρη, montes niuosi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ίψω. ν. ιφα. ningo. Neut. absol.

N O.

Νοερὸς. ᾶ. ὁ. intelligens, liber, participeps intelligétiæ. Vnde νοερὰ φωνὴ, à Dionys.

à Dionyſ. & Gregor. naturæ intelle-
ctuales dicuntur, ſiue intelligentiæ
abſtractæ, ut ſunt nuntij cæleſtes, id
eſt angeli. Abſtracta autem & ſepa-
rata dicũtur, quæ non ſunt materiæ
immixta, formæ ſcilicet à materia
ſeiunctæ, et figuræ mathematicæ, ut
docet Themiſt. de Ani. 3. Ariſtot.
τὰ δὲ ἀφωρισμένα uocat, & χωριστά.

Νόης. idem eſt quod νοερὰ φύσις. Bud.
de Cont. rer. fort.

Νοέω, uel νόημι. μ. ἰσω. σ. κα. intelligo,
conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio,
conſilium.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. ιος. ἡ. intelligentia.

Νοητικός. ἡ. ὸν. rationalis.

Νοητός. ἡ. ὸν. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθῖα. τὰ. res quæ dantur illegitimè na
tis à parente. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. σ. ευμαι. degene-
ro. Depon.

Νοθεύω. μ εύσω. σ. κα. abalieno, deci-
pio, corrumpo, adulor, adulterinus
ſum non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθεῖ. terret, exaſperat, monet.

Νόθος. ου. ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus,
& qui ex muliere externa natus eſt,
authore Polluce. Huic opponitur γνή-
σιος. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοῖδιον. ſenticula.

Νοιμίζειν. labra coniungere.

Νομαδικός. paſcuis uiuens.

Νομαδόσιοι. à paſcuis redeuntes.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. οἱ legumlatores, prouincia-
rum præfecti.

Νομαρχίαι. αἱ νομαί.

Νομάς. άδος. ὁ. in paſcuis degens inter
armenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὸ. Numa.

Νομαστικός. ἡ. paſtoralis.

Νομάτ. ορος. ὁ. paſtor, legum conditor,
tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. σ. κα. paſco, id eſt pa-
ſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtri-
butio, pars, ſtipendium, præda, con-
giarium, poſſeſsio, λάφυρον. Item
pabulum, pabulatio, paſtura. Item
ulcus depaſcẽs & ſerpens, Dioſcor.
Item νομαὶ præfecturæ prouincia-
rum, regiunculæ, Plinio.

Νόμημα. δικαίωμα.

Νομιδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι, paſsiue. æſtimor, hoc eſt cla
ra opinione et æſtimatione præditus
ſum, cenſeor, δοκῶ, σπουδάζομαι, δόλο
χρημῶ, gratia polleo. Plato in Gorg.
ἐὰν νομίζωμαί μοι γε δοκῆσαι. Aliquan
do νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolen-
ne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in mo
re poſitum eſt. Vnde νομίζομενος,
ſolenne, decens, legitimum, rituale,
iuſtum, in ius receptum, approba-
tum, lege ſanctum. Et τὰ νομιζόμε-
να, ſiue νενομισμένα, quæ Ciceroni-
ſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμε-
να τοῖς τεθνεῶσι, iuſta mortuis facere, & pa-
rentari, hoc eſt τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφει-
λόμενα: & ἡ νομιζομένη τιμή, fune-
rari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. ἡ. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. σ. κα. puto, ἡγοῦμαι, δοκῶ.
Item conſuefco, legitima fa-
cio, legem impono, dico, lege ſancio,
moribus inſtituo. Herodia. ἐς νομίζε-
σι ἑωυτοῖσι, ut Romanis mos eſt. ut Ro
manorum moribus inſtitutum eſt.
Bud. ibidem.

Νομικέρ. υ. legale genus Quintil. inter-
prete.

Νομικός. ῆ. ὸ. legisperitus, qui in negotijs legalibus uersatur, liberalis.

Νόμισμα. σ. consuetum, legitimum, ius. Vnde νομίσματικὴ ἐπιστήμη, iuris augurandi scientia. Et νομίσμων ὄνυχα, iurisconsulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa, & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίμως. legitimè.

Νόμιος. ᾱ. ὸ. iuſtus, paſtoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. ατος. τὸ. numiſma, inſtitutio.

Νομιστέον. iuſtè & legitimè adminiſtro.

Νομοδιδάκτης. ου. ὁ legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθέτης. ου. ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebãtur, quorum munus erat leges rogationes'ue tribus concionibus à populo probatas diligentius examinare, atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebantur antiquabantur'ue. Bud. in Annot.

Νομοθετέω. μ. ήσω. π. κπα. ſancio, legem pono. Actiu. accuſ.

Νομοθέτημα. τὸ. conſtitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarũ peritus.

Νομοίσωρ. legis peritus.

Νομοποιός. νομοθέτης.

Νόμος. υ. ὁ. lex, inſtitutum, θεσμὸς. ἀπὸ τῆ νέμειν, id eſt à tribuendo, quòd unicuiq; tribuat quod ſuum eſt. Bud. in Annot. & Com. Item conſuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac moderationem ſignificat, qua uel acutiore uel remiſſiore utimur. Cuius rationem eſſe tradũt, quòd ueteres priuſquàm literas ſcirent, leges cantarẽt, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμοι. Cæl. lib. 5. cap. 27.

Νομός. ῆ. idem quod νομὰ. præfectura.

Νομοφύλακες. οἱ. legum præſides & cuſtodes. nõ ſolum de ijs dicebatur qui literas legis, ſed qui etiam hominum facta obſeruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. ας. ἡ. legum morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον. τὸ. tutela legum, iuris cuſtodia.

Νοσηρέτας. οἱ. animati.

Νόος. υ. ὁ. σοφὸς, mens, ſenſus, cogitatio. Vnde νόον ἔσσα, ſapiet, ut in hemyſtichio prouerbiali, ἁλιεὺς πλωτὴν νόον ἔσσα, Piſcator percuſſus ſapiet.

Νορύσσω. fodere.

Νοσηλεύτος. morboſus, mollis, delicatus.

Νοσηρός. ᾱ. ὸ. morboſus, morbidus, inſalubris.

Νοσηλεω. μ. ήσω. π. κπα. ægroto. Refertur ad animũ pro non ſanè ſapere. Neu. abſol.

Νοσηλία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήματα uero φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσιλόομαι. μ. ώθημαι. π. σμαι. ægroto. νοσῶ, ἐκ ἐπαχθῶς. Depon. abſol.

Νοσηλόω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. υ. τὸ. ægrotatiuncula.

Νοσηματικός. ῆ. ὸ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, peſtifer, morbi. (dus.

Νοσηρός. ῆ. ὸ. νοσερός.

Νοσιά. ᾶς. ἡ. nidus, manſiuncula.

Νόσιμος. υ. ὸ. ægrotus.

Νόσιον. υ. τὸ. pullus auium.

Νοσοκομεῖον. υ. τὸ. locus in quo ægrotãtes curantur. infirmariũ uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοῦκόμος. ὁ. ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσσιάω. morbos excitare.

Νόσσιος. ὁ. ἡ. seditiosus.

Νόσος. ὁ. ἡ. morbus.

Νοσσίω. seditionem moueo.

Νοσσέω, pro νοσσεύω. fœtifico, νεοττῶ.

Νοστέω. μ. ἤσω. π. ηκα. redeo, abeo. Neutr. absol.

Νόστιμον. τὸ. dulcedo. non tamen simpliciter omnem dulcedinem significat, sed quam animo magis quàm palato sentimus. Translata est uox ab his qui ex longa nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum significat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.

Νόστιμος. ὁ. ἡ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer. dies reditus.

Νοστιμώτατον. τὸ. maturissimum, florentissimũ, in quo potissima salus atq; spes sita est.

Νόστος. ὁ. ἡ. reditus, uia. ἐν ὁδῷ, διὰ τὸ ἐν τῇ ἐμφανεῖ νόσῳ.

Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. sine. Genit.

Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.

Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror. Depon. absol.

Νοσφίζω. μ. ίσω. ν. ικα. alieno, separo, defraudo, priuo, approprio, lateo. Actiu. accus.

Νοσφισμός. ὁ. ὁ. fraudatio.

Νοσώδης. ες. ὁ, ἡ. morbosus.

Νοτερός. ᾶ. ὁ. humidus.

Νοτία. ας. humiditas.

Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. humefacio.

Νότιος. ᾶ. ὁ. australis, humidus, marinus

Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.

Νοτόθεν. ab austro.

Νότος. ὁ. ὁ. auster, notus.

Νοβυτικός. mente plenum. βύσσα γὰρ πλησθῶσι.

Νοβυσικῶς. continuè.

Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.

Νουθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. dativ. & accus.

Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.

Νουθέτησις. εως. ἡ. idem.

Νουθετικός. ᾶ. ὁ. admonitorius.

Νουθετούμενος. reprehensus.

Νουθετῶν. consulens.

Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies mensis.

Νυμφίος. trychilus, auis quædam attageni similis.

Νουνεχής. ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.

Νουνέχω. sapio.

Νουνεχῶς. prudenter, σωφρονισμένως.

Νοῦς. ὁ. mens, sensus, rationalis & purissima animæ pars quæ entia uniuersa contemplatur. Vnde νηφέχων soluta compositione pro νουνεχής: sicut Latinè animi magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.

Νῶθρος, ionicè pro νώθρος. morbus.

Νωθαλής. iners, futilis.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio syllabica, coniunctio expletiua, enclitica.

Νυγμή. nota.

Νυγμός. ᾶ. ὁ. punctura, stimulus.

Νυδός. mutus, tenebrosus.

Νυκταλός. somnolentus, noctem amãs.

Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uero nocte oculis est hebetioribus. παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Bud. in Annot. Vnde νυκταλωπία, nocturna cæcitudo. Popilio Aurelio interprete. Et νυκταλώπηξ, luscitas.

Νύκταρ. ὁ. nucamenta uertit Theod. in Theophrasto: & si potius principia & quasi uascula quædã mucum dicenda fuerint. Significat etiam fauorum foramina, & nidos uesparũ, & etiam pinorum piceariũ, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces.

Νυκτιλία. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτίλιος. ὁ. Nyctelius, id est Bacchus, quoniam sacra eius nocte celebrantur.

Νυκτιφαντικός. ὁ. nocturnus.

Νυκτιφάω. μ. άσω. π. αηκα. pernocto. Neut. absol.

Νυκτιφοιτός. ὁ. nocturnus.

Νυκτιφοίτις. ίδος. ἡ. uespertilio.

Νυκτιφόβια. τὰ. quæ nocte uagantur, ut uespertilio.

Νυκτιφόρος. ὁ. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æque ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ. ακος. ὁ. coruus nocturnus.

Νυκτιλόχοι. latrones nocturni, insidiatores.

Νυκτιμυία. ἡ. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu pascitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτιπόλος. noctiuagus latro.

Νυκτογραφῶ. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio, & opus elucubratum.

Νυκτομαχῶ. de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæsim fit.

Νυκτοπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte eo. Neutr.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς, aduerbialiter. noctu.

Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte asseruo. Neutr. absol.

Νυκτοφυλακίσω. excubiæ.

Νύκτωρ, aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτὸς.

Νυμάζω pungo.

Νυμφαγωγῶ. ducere sponsam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ὁ. dux sponsæ, qui domo paterna nouam nuptam deducit, ὁ μητρυιὰν ἢ μνάμενός τινι νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ πρόμνηστρία, hoc est matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibidem.

Νυμφεύσασα. quæ nupsit.

Νυμφεύω. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, administratrix eorũ quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφέω. μ. έσω. π. ηκα. sponso. Neutr. accus.

Νυμφεῖον. nympharum sacrum, aut templum.

Νύμφη. ης. ἡ. sponsa, nurus. Dicitur aũt εἰσὶ νύμφαι, τῶ τέτε νύον φαινομένη. αὕτη δὲ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Eustath. Item λαμπάδα τινὰ γυναικῶν καὶ κοσμητικὴν, à priscis νύμφαι dictæ sunt: quo uocabulo significantur uires insitæ terræ, & stirpibus, & natura inditæ riguis & fluctis, per quas fructuum nouorũ eduntur & promuntur feracitates nouo uere, quẽadmodum & fructus nuptarum suo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & efflorescit. Vnde in nympharum numero censentur αἱ νηΐδες, καὶ ἅμα ἡνάδες, καὶ ὀρεστιάδες, καὶ ναμαιὰδες, quæ etiam dictæ sunt Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiam est in inferiori labio concauitas. Est etiam subsultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; cali-

cem

cem rosarum paululum se aperien. tem, & formicam alatam, siue uer. mem in apum fauis.

Νυμφηγέω. nympharum nupta.

Νύμφια.τὰ. sponsalia.

Νυμφίδ.ς. calceamēta sunt muliebria, & sponsalia.

Νυμφικός.ἡ.ὸ.sponsalis.

Νυμφίον.thalamus.

Νυμφίος.ὁ.ὸ.sponsus.

Νύμφιος. sponsalis.

Νυμφοκόμος.ὁ.ὸ, ἡ. pronuba, nuptam adornans, νυμφήγιος.

Νυμφόληπτος. ὁ. ὸ. lymphatus, fanaticus, quasi nympharum spiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος.ὁ.νυμφαγωγός, quasi auspex idem prope qui παράνυμφος & νυμφαγωγὸς & πάροχος. Hoc uocabulo etiã nuptiarum instructor, exornatorq; aut exornatrix significatur: sicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici solet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, sponsam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. sponsus, thalamus sponsalis.

Νῦν, & νυνὶ Attice. nunc, sanè, modò, in præsentia. Coniungitur autē cum omnibus temporibus, excepto plusquam perfecto. In νῦν δὲ, δὲ παραπληρωματικὴν est. Bud. Com.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαίσης, nocte intempesta. νυκτὸς ὕδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσαι, media nocte.

Νυός.ὁ.ἡ. nurus, sponsa, νύμφη.

Νυσσίζω. pungo, polio.

Νύσσω. idem.

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτήρ, repagulum, carceres unde cursores mouentur. ἀ νύσσω, quoniam equi calcaribus urgentur. Item meta. ἀ νεύω, inclino, eò quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω. νύξω. unde νενύγμενοι, percussi, cæsi.

Νυσταγμός.ὁ.ὸ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. σ. αχα. dormito, somnũ appeto, ad somnum deferor, conniueo, capite nuto. Neutr. absol.

Νυσταλίος. ὁ.ὸ. somnolentus.

Νύσσω. μ. ύξω. σ. υχα. aperio, pungo, uello, stimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accus.

Νύχα. noctu.

Νυχεύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte die q, ut in epist. ad Corinth. 2. νυχθήμερον ἐν βύθῳ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νύχος. nox, tenebræ.

N Ω.

Νὼ. apocopa τῶι, pro νῶϊ. nominatiuus est dualis numeri pronominis ἐγὼ. Ponitur quoq; νὼ (ut tradit Suid.) pro αὐτὼ apud Aristoph. βλέψω ποιῆσαι νὼ, id est αὐτὼ, uel δῆτα ὑμᾶς ποιῆσαι αὐτὼ βλέψαι.

Νῶ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νωγαλίον. splendidum.

Νωδογήρων. οντος. ὁ. senex, edentulus, auditu & sermone carens.

Νωδός.ὁ.ἡ. idem. ἀ νω priuatiua particula.

Νωδωνία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocr. κατ' ἄρα πάντων νωδωνία ἀρκατίχοι μιλῶν.

Νώδωνος. ὁ.ὸ. uacans dolore.

Νωθάω. ας. ἡ. segnities.

Νωθής. ἐος. ὁ, ἡ. νωθρός. ἀ νω priu. & θῶ, quod est currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter.

Νωθρός. idem.

Νωθρόω, ῶ

Νωθρύω. μ. ὑσω. ν. υκα. torpeo, segnis sum.

Νωθός. ὁῦ. ὸ. segnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ. segnities, ueternum.

Νῶι. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim est et accu. dual num. pronominis ἐγὼ, sicut νῶιν genit. & dat. eodem numero, id est nostrum duorum, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. ον. ὁ. noster, possess. ab νῶι duali numero.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, segnities. à priu. νω, & σκαίρω, salto.

Νωλεμίης, ου

Νωλεμίως. indesinenter, fortiter.

Νωλεμής. ἐος. ὁ, ἡ. indesinens, fortiter consistens.

Νῶμα. cogitatio, sententia.

Νωμάω. μ. ήσω. ν. ησα. diuido, consydero, moueo. Actiu. accus.

Νώμαῖα. pecora, notæ pecorum.

Νώμησις. ιος. ἡ. consyderatio, motus.

Νῷν, pro νῶιν.

Νωνυμία. obscuritas nominis.

Νώνυμος. ν. ὁ, ἡ. ignobilis. Vbi sciẽdum quòd ὄν. μα in compositione primum conuertit in ω, alterum in ν. Hinc compositum ex priuatiuo α, & consonante ν propter hiatum inserta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.

Νῶροψ. οπος. ὁ, ἡ. splendidus, ὡσὰ τὶ ῥέπουσιν τῇ ὄψει, sic dictum. Homer. Iliad. β. νῶροπα χαλκὸν uocauit. splendor enim ferri & armorum usum solet offuscare.

Νωχέλεος. negligens.

Νωτᾶς. muli, aut asini clitellarij.

Νωτιαῖος. ν. dorsualis.

Νωτίζω. μ. ίσω. ν. ισα. tergiuersor, obuerto tergum, fugio, à tergo aliquid relinquo, insequor. Neutr. absol.

Νῶτον. ν. ὁ. dorsum, terga, scapula. Vnde νῶτα δίνειν, sicuti Latini terga dare, pro fugere.

Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, mastigia, cui tergum sæpe uapulat.

Νῶτος. ν. ὁ. et plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρον. ν. τὸ. iumentũ tergo ferens.

Νωχαῖον. obscurum.

Νωχελέστερος. languidior.

Νωχελής. ἐος. ὁ, ἡ. tardus, imbecillis, ignauus.

Νωχελίζω. tardo, tergiuersor.

Νωχελία. ας. ἡ. ἀσθένια, tarditas, imbecillitas.

Νῶχυμα. opprobrium.

Ξινόμενος. cæsus, pcussus.

Ξαίνω. μ. ανῶ. ν. ανα. διαλύω, μαστίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Actiu. accus.

Ξάνθαγος. boui simile animal, quod in ultra Atlanticum mare nascitur.

Ξανθίζομαι. flauesco.

Ξανθίζω. μ. ίσω. ν. ισα. rufo, rufum facio, flauum reddo.

Ξανθικός. ὸ. ὴ. Aprilis.

Ξάνθιον. ν. τὸ. lappa.

Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauũ.

Ξανθόκομος. idem.

Ξανθός. ὸ. ὴ. flauus.

Ξάνθος. ν. ὁ. fluuius Troiæ, quòd ouet reddat flauas, ut scribit Aristot. de Rist. 1. Scamander appellatur alio nomine.

Ξανθύνω. flauescit.

Ξάνιον. pecten, κτένιον.

Ξανῶ. laboro, fatigor, κοπιῶ.

Ξ Β.

Ξένιον. τ. τὸ. munus hospiti datum. Et ξένια communes pecuniæ.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hospitio suscipio. Actiu.

Ξενοδόκος. ε. ὁ. hospes qui accipit.

Ξένος. ο. ὁ. pro ξένος. hospes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Homer.

Ξενοσύνη. hospitium, hospitalitas.

Ξενταγία. ας. ἡ. genus est ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ (inquit) centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præest. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principem xenagum. Nam

Ξεναγός, &

Ξεναγικός. ή. ὁ. dicitur qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ. excipio hospites, prehensa manu duco, ut facere solent qui possessiones suas externis ostentant.

Ξεναλίζω. congrego, militem peregrinum colligo. (git.

Ξεναλόγος. qui peregrinũ exercitum co

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hospitis.

Ξενάω. peregrinus & ignotus sum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulsio hospitum. Refertur tamen & ad cæterarũ rerum ejectionẽ, ut ξενηλασία τεχνῶν καὶ σοφιῶν, expulsio artium superfluarũ, Plut. & ξενηλασίαν παιδευμάτων ἐποιοῦντο, disciplinas expellebãt, non admittebant, apud eundem.

Ξενηλατῶ. abigere externos & ejicere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Ξενία. ας. ἡ. hospitalitas, hospitij consuetudo, amicitia externorum, exter nitas, peregrinitas.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hospitio suscipio, ἁπλῶ. unde ξενισθέντες, laute excepti. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quasi peregrina fercula nobis apposuit, id est ξένα τινὰ καὶ ἀμῖν φθέγγεται. Item munero. unde ξενίζεσθαι passiue, id est τὰ ξένια δέχεσθαι καὶ λαμβάνειν. Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq; instituo & inaudita, id est τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc est, τὴν ξένην γλῶτταν φωνῆ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian. ὅσῳ δ' ἂν ξένα νέμωμι, Quo magis noua & peregrina inauditaq; instituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξένος, ὁμοιον, peregrinum, insolens. Bud. Com.

Ξενικόν. οῦ. τὸ. hospitium. Item externorum militum exercitus siue conductitiorum, Demosth. & Aristoph. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικὸν, priscum.

Ξενικός. ή. ὁ. externus.

Ξένιον. τ. τὸ. xenium, dona hospitibus dari solita. Vnde ξένιον τυχεῖν, hospitio susceptus. Accipitur pro quocunq; munere.

Ξένιος. ου. ὁ. hospitalis. Hoc nomine Iupiter (ut Dionys. scribit) colitur, quia hospitem non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ est. de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annot.

Ξενισμός. ῦ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas.

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι, &

Ξενιτάω. μ. άσω. π. ασα. extra patriam maneo & degO, uagabundam uitam

ago, ξενίω. Item μισθοφορῶ, ſtipendio mereo. Neut. abſol.

Ξενοδόκημα. τ. τὸ. xenodochium, hoſpitium, locus ubi hoſpites recipiuntur. per κ, & per χ ſcribi poteſt.

Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχίω. μ. ήσω. τ. ηκα. recipio hoſpites, ξενῶ.

Ξενοδόκος. hoſpes.

Ξενοδόχος. τ. ὁ. caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ. occiſio hoſpitum.

Ξενοκτόνος. τ. ὁ. occiſor hoſpitum.

Ξενοκτονῶ. hoſpites macto.

Ξενοπασία. hoſpitum expulſio, ξενηλασία.

Ξενολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. colligo externos milites.

Ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.

Ξενολόγος. τ. ὁ. conductor aut collector externorum militum.

Ξενομανῶ. rebus exoticis ſupra modum gaudere, rebus externis & meribus peregrinis ſupra modum delectari.

Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor inſanus, externorum admiratio, nimium & inconſultum externorum ſtudium. Bud. de Aſſe.

Ξενοπαθέω. μ. ήσω. τ. ηκα. peſſundo hoſpitem. Vnde ξενοπαθοῦντες, dicuntur qui tacent, et ſtupidi fiunt ad ingreſſum externorum, qui non tam liberaliter agunt cum ceteris ac ſuis. Neutr. abſol.

Ξενοπαθοῦμεν. hoſpites nobis eſſe uidemur.

Ξενοτροφῶ. alere hoſpites.

Ξενοτρόφος. τ. ὁ. hoſpitum nutritor.

Ξένος. τ. ὁ. peregrinus, hoſpes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, cõductitij, & non in ipſa urbe deſcripti. Herodotus ſcribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

Ξενοφόρος. τ. ὁ. ξενοτρόφος.

Ξενῶδη. peregre agere, peregrinari. Significat etiam hoſpitio coniungi, & hoſpitio ſuſcipi. Bud. Com.

Ξενόω. hoſpitio accipio, ξενίζω.

Ξενύπαρ. τ. peregrinellus.

Ξενών. ῶνος. ὁ. hoſpitium, locus hoſpitum, cœnaculum.

Ξηρᾶρ. euomere.

Ξηρός. ᾶ. ὁ. ſiccus, pro ξηρός.

Ξίσμα. ατος. τὸ. ramentum, ſcobs.

Ξυαμός. ᾶ. ὁ. genus inſtrumenti quo radimur.

Ξυστός. ſextarius.

Ξύστης. ſextarius.

Ξυστός. ᾶ. ὁ. politus, ligneus, turneus.

Ξυστρία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.

Ξύστρον. τ. τὸ. raſtrum.

Ξύσμα. τὸ. pons.

Ξύω. μ. ύσω. τ. υκα. polio, frico, rado, incido, ſculpo, ſcalpo. Actiu. accuſ.

Ξηβιωτικοί. οἱ. terreſtres.

Ξιλώς. truncus, ſtipes, κορμός.

Ξηρά. ἡ. arida ſubſtantiuè, hoc eſt terra, ſicut ὑγρὰ pro mari ut πλεῖν ἐφ' ὑγρᾶ.

Ξηραίνομαι. μ. ανθήσομαι. τ. αμαι. ατεο. Depon. abſol.

Ξηραίνω. μ. ανῶ. τ. ανηκα. ſicco. Actiu. accuſ.

Ξηραλοιφία. μ. ήσω. τ. ηκα. unguo, inſico, ἄνω καθ' ἁλάφω. Actiu. accuſ.

Ξηραλοιφία. obunctio circa lauationem facta.

Ξηρασία. ſiccitas.

Ξήρια. τὰ. emplaſtra arida.

Ξήρυγος. fluuius perennis.

Ξηροκόπα. aurifabrorum gluten.

Ξηρός. ᾶ. ὁ. aridus, mancus, durus, ſiccus. Vnde ξηρὸς ἰδρώς, aridus ſudor, qui

qui non balnei prouenit ui, ſed exercitatione aut labore.

Ξηρότης. ητος. ἡ. ariditas.

Ξηροφαγῆσαι. arida epulari, comedere quæ uim habent ſiccandi.

Ξηροφθαλμία ας. ἡ. arida lippitudo, pruritus oculorum ſine reumate, à ſiccitate dicta.

Ξ I.

Ξίρις. ſpecies plantæ aromaticæ, iris ſylueſtris.

Ξιφίδιον. ε. τὸ. gladiolus, pugio.

Ξίφιον, ὁ

Ξιφίας. ου. ὁ. piſcis marinus. Theodorus gladium interpretatur, Strabo galeotam appellat.

Ξιφίδιον. ε. τὸ. gladiolus, pugio.

Ξίφιον, ὁ

Ξιφισμός. ου. ὁ. ſaltatio quædam cum ensibus.

Ξιφίον. ε. τὸ. herba gladiola, ſiue gentalis.

Ξιφοειδὲς. τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur.

Ξιφοθήκη. ης. ἡ. uagina enſis.

Ξιφοκτονέω. occido gladio.

Ξιφόκτονος. ε. ὁ. enſe necatus, ſed ξιφοκτόνος, necans.

Ξίφος. ους. τὸ. enſis, gladius.

Ξιφομαχία. diſtrictio gladij.

Ξιφῶλκος. ε. ὁ. qui gladium exerit.

Ξ O.

Ξόανον. ε. τὸ. ſtatua, ſignum.

Ξοῦς. οῦ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formoſus, tenuis, celer, acutus, uarius, Suid.

Ξοῦθος. uiri nomen.

Ξυάλη. ξύλη.

Ξυγγένις. τὸ. cognatio.

Ξυγγίνεται. conuenit.

Ξυγκόμμων. ονος. ὁ, ἡ. concors.

Ξυήλη. ης. ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconici, quod quidam ξυίλην cum ι ſcribunt.

Ξυκρὸς. ᾶ. lauigatus.

Ξυλάριον, uel ξυλήριον. τὸ. ſurculus, paruum lignum.

Ξυλάσα. ας. ἡ. lignatio, lignorum collectio.

Ξυλόομαι. μ. ὁσομαι. π. ωμαι. ligna incido, uel colligo. Depon. abſol.

Ξυλοῦς. ὁ. lignator.

Ξυλίσκιον. ε. τὸ. aſſula, tabula, tabella.

Ξυλίσομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ligna incido, uel congrego. Depon. abſol.

Ξυλίνη γεφύρα. ſublitius pons.

Ξύλινος. η. ὁ. ligneus, fructus arborum.

Ξυλισμὸς. ᾶ. ὁ lignatio.

Ξυλίτης. piſcis quidam.

Ξυναβῆναι. hoſtiliter arripere, & occupare, adiuuare.

Ξυναγώγιον. collectum.

Ξυλοβάλσαμον. τὸ. τὸ. xylobalſamum, id eſt arbor balſamum gignens.

Ξυλοδωσία. remigatio, gubernatio, compactio nauium.

Ξυλοειδὲς. τὸ. ξυλῶδες.

Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑφοθήκη.

Ξυλόκαμα. glutinum.

Ξυλοκοπῆσαι. fuſtibus cædere.

Ξυλοκοπία. ας. ἡ. cæſio fuſtis.

Ξυλόκοπος. ε. ὁ. lignator, lignipeta.

Ξυλομανῆσαι. ſylueſcere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorũ, foliorumq; copiam luxuriãt.

Ξύλον. ε. τὸ. lignum, tigillum, uinculum quo pedes includebantur, ποδοσφάδη.

Ξυλουργικά. τὰ. lignaria opera.

Ξυλῶσαι. lignum fieri, in lignum mutari.

Ξυλοφάγος. cossus uermis obesus, è ligno rum carie enascens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam; capite ad corporis reliqui portionem grauissimo.

Ξυλουργέω. fabrilem artem exerceo.

Ξυλοφθόρος. ὁ. ὁ. ξυλοφάγος. à corrumpendis lignis sic dictus.

Ξυλοφόριος. ὁ. ὁ. dies festus Iudæorum.

Ξυλόφρακτος. ὁ. ὁ. lignis compactus.

Ξύλοχος. ὁ. ὁ. locus arboribus consitus. eclipsis autem est, pro ξύλινος ὕλη.

Ξυλύφιον. ξυλάριον.

Ξυλώδης. ους. ὁ, ἡ. lignosus.

Ξύλωσις. ιος. ἡ. contignatio. Cæl. lib. 13. ca. 48.

Ξυμβάλλω concidit, inuadit.

Ξυμβαλλόμαι. affecto conuentionem.

Ξύμβασις. ιος. ἡ. pactum. unde ξύμβασιν ποιησάμενοι, pacificati.

Ξυμβατηρικὸς λόγος, & Ξυμβατικός. pactionis & conuentionis sermo.

Ξύμβλητο. congressus est.

Ξύμβολος. omen, auspicium.

Ξυμβουλευτικός. ὁ. ὁ. consultandus.

Ξυμπροθυμέω σοι. studeo tibi.

Ξυμφέρομαι. assentior.

Ξυμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas, euentus, in bonam aut in malam partem.

Ξυμφυγάδες. unà exules.

Ξὺ, pro σύ Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones quæ lingua communi cum σὺ componuntur, apud Athenienses per ξὺ proferuntur, ut ξυοίκοι, συοίκους, & cætera.

Ξυπάγγλα, uel ξυπάγκλα. locus cauus, conuallis.

Ξυσάβρα. uxor, ἡ συμβίος.

Ξυσκίριος. ὁ. ὁ. conscius.

Ξυσκίλλω. congregari.

Ξυσσόρος. uxor, nupta, frater, soror, maritus.

Ξυσσώρ. idem.

Ξυσσάραδα. coniungere, componere.

Ξυσσῆκαι. intellexit, συνίβαλε. Atticum est pro συνῆκαι, συνῆκε, ab ἵκω.

Ξυστηκυῖαι. οἱ. coaceruati.

Ξυσσύω. intellige, audi.

Ξυσσύφιος. ὁ. nubilus.

Ξυσχίσαι ἐν ἀγῶσι τὰ πράγματα. uertuntur in discrimine res.

Ξυσσύλιος. conuictor, coætaneus.

Ξυσσύσιος. ὁ. ὁ. ξυσσὸς, communis.

Ξυστηλίτης. ὁ. ὁ. cõdiscipulus, coauditor.

Ξυσσίζω. τὸ ξυσίσαι.

Ξυσσίουσι. audiebant, intelligebant.

Ξυσσύτορες. οἱ. conscij, συνεπίστορες, συνήιδεσι.

Ξυσσυκία. ᾶς. ἡ. domus contiguæ.

Ξυσίω. audio, Homero.

Ξυσσὸς. ὁ. ὁ. communis, indiscretus.

Ξυστοχία. ᾶς. ἡ. angustia uiarum, locus angustus.

Ξυωτιχία. ας. ἡ. societas.

Ξυωρικεύω. biga uehi.

Ξυωρὶς. ίδος. ἡ. ἡ συωρὶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρίων (ut quidam putant) compositum est, ἀπὸ παρὰ τὸ ἄειρω τὸ συαίρω, uel παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω: & significat bigas, tam equestreis quàm mulareis. λέγουσι γὰρ μὴ πᾶσιν ἅρμα, ἀπ' ἐκ δὲ εἴρμόνορ ἵππων συωρίδα. Gregorius ξυωρίδα par amicorum appellat, hoc est ξύνοχος φιλικόν. Synes. τὴν ξυωρίδα τῶν ἀληθῶν, concordiam amicorum dixit. Bud. Com.

Ξυωρὶς. ὁ. communis.

Ξυόω. politus.

Ξυράω, &

Ξυρόω. μ. ὤσω. π. ηκα. & Ξυρῶ. μ. ήσω. π. ηκα. rado, derado, raso. Actiu. accus.

Ξυρ'ας. ὁ. ὁ. qui ad cutem tonsus est.

Ξύριον. ὁ. τὸ. nouacula.

Ξυρὶς. herba gladiolus, uel iris agrestis.

Χυροδόκα. ης. ἡ. &
Χυροθήκη. ης. ἡ. theca nouacularum.
Χυρός. ῆ. ὁ. nouacula. παρὰ τὸ ξύειν ξάειν.
Χύσμα. ατος. τὸ. &
Χυσμός. ῆ. ὁ. rasura, ramentum.
Χυσάδες ἄμπελοι. uites confertæ, densæ, uel non ordine plantatæ.
Χυσπρόμαχη. stataria pugna.
Χύσασιν πᾶσαν. seriem omnem, Chalcidio interprete.
Χύστρον. ρου. τὸ. ξυρόν.
Χυστικοί. οἱ. qui xysto, id est hastili, uel spiculo ludunt, qui in xysto exercentur. Cæl. li. 11. ca. 52.
Χυστὶς. ίδος. ἡ. uestis subtilis athletarũ, ἀπὸ τοῦ ξύειν, quòd pulueremi radat. Quidam dicunt uestem esse talarem mulierum: alij tragicum indumentum. Est etiam δρόμος, cursus.
Χυστὸς. ῆ. ὁ. hasta, iaculum. Item arena athletarum, porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tẽpora athletæ exercentur, teste Vitruuio. Cæl. li. 11. ca. 52. Ponitur & adiectiue pro rasilis, politus.
Χυστροφόρος. ου. ὁ. spiculator.
Χύστρα. ας. ἡ. lecythus, strigil.
Χυστρολήκυθος. idem.
Χύω. μ. ύσω. σω. σται. rado, polio, attero, lacero. Aeliu. accus.

cum δασεῖαν, id est aspirationem solam habuerit, articulus præpositiuus est nominatiui casus, generis masculini, numeri singular. qui aliquando pro postpositiuo ὅς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuisionibus ponitur, ut ὁ μὲν hic quidem, ὁ δὲ ille uero. Bud. Com.

Ὁ, spiritu denso et graui accentu quod relatiuum, quòd cõiunctio, propterea. Vnde καθ' ὃ nõ modo καθ' ὅδον, sed etiam secundum quod, & cuius causa, uel ob quod significat. Ἐφ' ᾧ pro ἐφῷ, & ἐπὶ τῷ. Παρ' ὅ, pro παρ' ὅδον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contraquàm, Cicero extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd, ut σπάνιον μὲν ὂν καλὸς ἐστὶ κατὰ φύσιν, ἀκμαιότατον δὲ ὂν οὐκέτι παρ' ὃ πίφυκεν, hoc est ἔξω ὃ πίφυκεν. Est enim præterquam quòd, nisi quòd, nisi quatenus, et cum eo quòd, licet diuersa significent. Bud. ibidem.

Ο Α.

Ὄα. ἡ. sorbus arbor. & diphthera, quæ aliàs ὠΐα dicitur.
Ὄα. τὰ. sorba fructus.
Ὅδε, τήδε, τῇδε, & c. hic, demonstratiue. Sic ὅδι. & declinantur δε & δι non mutatis, quemadmodum apud Latinos magister equitum, magistri equitum, &c.
Ὅδ' ἐλέγετο. quod dici solet.
Ὁδήποτοῦν. alicubi.
Ὅ δή φασι. quod aiunt.
Ὅ μὴ λόγος εἴη θεοῖς. quod dij auertant, quod ominari nolim.
Ὄαρ. αρος. uxor.
Ὀαρίζω. μ. ίσω. σω. ιται. loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀναστρέφεσθαι τῇ γαμετῇ καὶ συνομιλεῖν. Neutr. absol.
Ὀαρισμός. ῆ. ὁ. &
Ὁαρισή. ῆς. ἡ. conuersatio, colloquium, nugatoria narratio.
Ὁαριστής. ῆ. ὁ. familiaris, discipulus, collocutor.
Ὁάριστος. idem.
Ὁαριστύς. ύος. ὁ. ὁμιλία, consuetudo, colloquium.
Ὄαρος. ου. ἡ. fœmina.

Ὀβελίας ἄρτος. panis ueru assatus, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος.

Ὀβελίσω. μ. ίσω. σ. ικα. oblitero, ueribus configo, ac quasi iugulo ac damno. Cicero Epist. lib. 9. Nisi forte scire uis, me inter Niciam nostrum, & Vidium iudicem esse. Profert alter (ut opinor) duobus ueruculis expensum Niciæ: alter Aristarchus hos ὀβελίσθ.

Expungere Latini dicunt, hoc est tollere aut tollendum & delendum designare.

Ὀβελισκολύχνιον. instrumentum fabrile ex ueru & lucerna compositũ, cuius meminit Aristoteles de Part. animalium 4.

Ὀβελισμός. mensio, μέτρησις.

Ὀβελίσκος, diminutiua forma ab ὀβελὸς. ε. ὁ. obeliscus, ueruculũ, ut apud Plin. lib. 33. ca. 6. Omnis aũt fit excoctia sua materia, ex superiori catino defluens in inferiorem, & ex eo sublata ueruculis ferreis, atque in ipsa flamma contoluta ueruculo, ut sit modici ponderis.

Ὀβελὸς, & ὀβολὸς, apud Homerum (quod ex Eustathio constat manifestè) prodeodem accipi uidentur, & esse instrumentum coquinarium, quod in summo sit exacuminatum, & sagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui subulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβολὸν inde nuncupatũ, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginem perferret. nam ὀβολὸς genus numiſmatis eſt minimi, ſicut as Latinis. Eſt etiam ὀβολὸς uirgula recte iacens inſtar ueru ſignificans dictionem redundare, & genus gladij figura ueru. Item columna lapidea. Herodot. li. 2. ἀνέθηκε ὀβελὸς λίθου λιθίνους. Cæl. lib. 6. cap. 2.

Ὀβολοταμῶ. fœnerari, uſuras colligere.

Ὀβολοτάτης. ου. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator. Cæl. lib. 6. ca. 2.

Ὄβολος. ὄβελος.

Ὀβριμοεργός. ὁ, ή. grauia operans.

Ὀβριμόμοιρος. ον. ὁ, ή. fortem partem habens. Palladis epitheton quòd patrem habuerit Iouem.

Ὄβριμος. ου. ὁ. potens, βριμὸς. eſt enim βρι intenſiua particula.

Ὀβριμοῦχλω. ceruicem grauans.

Ὄβρυζον. ε. τὸ. obryzum. Sic enim & Latinè dicitur, & eſt aurum quod in conflatione non minuitur: aut quod multipliciter excoctum, purgatiſſimum iam ſit, qua ratione & Suetonio pollulatum argentũ dicitur. Dictum (teſte Hieron.) quaſi ophiriſum. nam ex Ophir inſula laudatiſſimum aurum cuchebatur.

Ω Γ.

Ὀγδοὰς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοὰς ἐστὶ κύβος ἀπαρτίου πρῶτος.

Ὀγδοάτης. ε. ὁ. &

Ὄγδοος. ε. ὁ. octauus.

Ὀγδοηκονταέτης. ε. octogenarius.

Ὀγδόκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα.

Ὄγε. ille. uide in ὅδε.

Ὀγκιόνος. ε. ὁ. agricola.

Ὄγκα. uicus Bœotiæ, unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus condidit in honorem eius, ut ſcribit Lycophronis interpres.

Ὄγκιον, ὄγκιος, & ὄγκιος. ε. τὸ. pharetra, ἀπὸ τοῦ ὄγκου βάλλω.

Ὀγκάομαι. μ. ήσομαι. σ. ήμην. rudo, clamo. Depon. abſol.

Ὀγκηθμός. ὁ. ruditus.

Ὄγκινον. aduncum.

Ὄγκος. ὄγκου.

Ὄγκος. ὁ. ὁ. aſinus.

Ὀγκοῖ τὰς φλέβας. tumefacit.
Ὀγκολογέω. cum fastu dicere.
Ὄγκος. ὁ. aceruus, aggestus, moles, pondus, fastus, tumor, corpulentia, concrementum, amplitudo, magnitudo, grauitas orationis. Item acu lei pinula extrema, cuspis, spiculũ, & angulus.
Ὀγκόω. extuberare.
Ὀγκύλλω. intumescere, fastuosum esse, ceruicem intendere, iactare, superbire.
Ὀγκύλος. fastuosus, iactator.
Ὀγκώδης. ὁ. latior corpore.
Ὀγκώδης. ες. ὁ. tumidus, tuberosus.
Ὄγκως. ὁ. tumor.
Ὀγμάω. ordine meto.
Ὄγμιος. Hercules.
Ὄγμος. ὁ. ordo sulcorum & messorum cum segetem secant.
Ὀγχηστός. οῦ. ὁ. oncheſtus nemus sacrum Neptuno. unde Homer. ὀγχηστὸν ἱερὸν ποσειδάωνος ἀγλαὸν ἄλσος. Est et urbs Bœotiæ.
Ὄγχνη. pirum. παρὰ τὸ ἄγχειν, hoc est suffocando. nam acerbitate sua uehementer astringũt pira syluestria.

Ὁδᾶιον. uiaticum, uenale.
Ὁδᾶιος. iniucundus, malus.
Ὁδάξ. mordicus.
Ὁδάζομαι. fricari, scalpi.
Ὁδάξω. corrodere, δάκνειν.
Ὁδαξισμός. ὁ. gingiuarum pruritus, dentium stridor.
Ὁδεία. profectio, iter.
Ὁδεύω, &
Ὁδέω. μ. ὁσω. ν. σω. iter facio, eo. Neutr. absol.
Ὁδέω. uendo.
Ὁδηγέω. μ. ήσω. ν. γησα. deduco, id est dux sum itineris, uiam commonstro. Neutr. accus.
Ὁδηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.
Ὁδηγός. ὁ. dux, id est dux uiæ.
Ὁδηγμός. pruritus.
Ὁδία. proserpina.
Ὁδίοπος. dux uiæ, gubernator.
Ὄδιος. faustus, auspicatus ad iter.
Ὁδίσκω. intumesco.
Ὁδίτης. ὁ. uiator.
Ὀδμή. ῆς. ἡ. odor, ἀποφορά.
Ὄδμιος. πολύοσμος, ὤοσμος, odorifer.
Ὁδοιδόκος. ὁ. latro, id est uiarũ obsessor, hodœdocus, ut ait festus Pomp.
Ὁδοιδοκέω. uias obseruo, obsideo.
Ὁδοιποιέω. μ. ήσω. ν. ηκα. uiam facio, uiam munio, transitum præstruo, transitum aperio. Neutr. datiuo.
Ὁδοιπορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. ὁδεύω.
Ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, cõpendium.
Ὁδοιπορικόν. ὁ. τὸ. hodœporicum, id est liber aliquod iter describens, opus conscriptũ de ijs quæ in uia accidũt.
Ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὁδοιπορικὰ βιβλία, uestis itineraria.
Ὁδοιτόκιον. ὁ. τὸ. conuiuium quod datur pro itinere confecto.
Ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.
Ὁδοίτης. uix dux. (corum.
Ὁδοντατάγεα. ας. ἡ. instrumẽtum medi-
Ὁδοντάλγία. ας. ἡ. dolor dentium.
Ὁδοντοξυστής. ὁ. ὁδοντάγρα.
Ὁδοντιάσις. ὁδοντιφυΐα.
Ὁδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio.
Ὁδοντισμός. ὁ. modus quidam canendi tibijs, ὅτι ἡ γλῶσσα προσβάλλεται πρὸς τὰ ὀδόντια.
Ὁδοντομάχος. dentibus pugnãtes, aprorum epitheton.
Ὁδοντοτρίμματα. τὰ. dentifricia.
Ὁδοντοφυέω. dentire, producere dentes.
Ὁδοντοφυής. ὲς. dentes producens.
Ὁδοντοφυΐα. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiunt dentientes.
Ὁδοντωμένον. dentatum ut serra.

Ὁδοπιΐω. uiã ſternere, ὁδοποιέω. Bud. Cõ.
Ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.
Ὁδοποιός. ὁ. ἡ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomẽ magiſtratus apud Athenienſes.
Ὁδός. ὁ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, ſcopo. ἐν ὁδῷ ἔχει, in opere, uita, ac fide. ἐκ τῆς ὁδοῦ, rectè atq; ordine. ἐκ τῆς ὁδοῦ παρέρχομαι, ex itinere, obiter. Cic. ad Att. Nam ὁδῷ παρέρχομαι uolo te ſcire. Id eſt, Vt interim à propoſito digrediar, nolim te hoc ignorare quod ſequitur.
Ὁδός. ἁος. τὸ. pro ὁδός. Suid.
Ὁδοστρωσία. ας. ἡ. munus ſternendæ uiæ, uiarum ſtratio.
Ὁδούρης. ου. ὁ. uiarum inſidiator, latro.
Ὁδοῦρος. idem, uiam præparans.
Ὁδοῦσθαι. præcedere, uel primum eſſe, ἐκ τοῦ ὁδὸν πορεύεσθαι.
Ὀδούς. ὀντος. ὁ. dens, quaſi ἐδοὺς, ab ἔδω, ſicut ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος.
Ὀδυνάομαι, &
Ὀδυνάω. dolore affligor, iraſcor, doleo. Neutr. abſol.
Ὀδύνη. ης. ἡ. dolor, πόνος, νόσος.
Ὀδυνηρὰ. τὰ. doloris efficiẽtia, πικρά.
Ὀδυνηρός. ᾶ. ὁν. doloroſus, ἐπίπονος.
Ὀδυνήφατος. ου. ὁ. pellens dolorem, mitigatorius.
Ὀδύρομαι, & ὀδυρῶ, idem quod ὀδυνάομαι, ὀδυνάω.
Ὀδύρω. luge.
Ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamentatio, fletus, querela.
Ὀδύρομαι. μ. ῦμαι. ρ. υμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accuſati. & genit. Halic. lib. 8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, Viri fortunam deflebant.
Ὀδυρτικός. querulus.
Ὀδυσάμενος. lugens, iratus, odio habẽs.
Ὀδύσσεια. ας. ἡ. Odyſſea, Homeri opus de Vlyſſis erroribus uiginti quatuor libris abſolutum, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.
Ὀδύσσευς. υ. ὁ. Vlyſſeus, παπᾶγος.
Ὀδυσσεύς. ἑος. ὁ. Vlyſſes.
Ὄδωδα, præt. perfec. Attı. ab ὄζω. oluı.
Ὀδωδάναι. olere.
Ὀδωδή. ὁσμή, odor.
Ὀδώδης, & ὀδωδώς. ὄζων, olfaciens.
Ὀδών. dens.
Ὄζος. pelles ouinæ.

Ο Ζ.

Ὄζω. pelles onagrorum. Suid.
Ὄζαινα. ας. ἡ. ozæna piſcis ex genere polyporum. Item graueolentia, ulcera narium.
Ὀζαινά. olfactoria uidentur eſſe apud Dioſcor.
Ὀζόλαι. Ozolæ ſocij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quaſi mali odoris, quoniã iuxta paludem habitarunt male olentem. Vide Seruium Aeneid. 3.
Ὄζολις. ὁ. oſſole polypi ſpecies, ſicut ὄζαινα, bolitæna.
Ὄζος. ὁ. ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulſum, ſtirps, nodus, ramulus.
Ὄζυγγος. οι. ὁ. μόζυγγος.
Ὀζώδης. olens, fœtidus.
Ὄζω, & ὄδω Dorice. μ. ὄσω, uel ὀζέω Ariſtoph. ab ὀζῶ circũflexo. μέσ. παρ. ὄδα, & Attice ὄδωδα. oleo. In bonam autem & in malam partem accipitur, ut apud Latinos oleo. Genit. uel accuſ.

Ο Η.

Ὀή. ἡ. ſorbus, interprete Theodoro.

Ο Θ.

Ὅθεν. quare, quocirca: & hoc infinite, nam interrogatiuè πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id eſt ἀφ' οὗ, ex quoloco, uel à quo loco. Ariſtot. ἀρχὴ δὲ μᾶλλον τοῦτο ἅπασι τῷ πράγματος ὑπάρχον τοῦτο. Sic Terent. Addebat è

prædonibus unde eam emerat, se abstulisse abreptam è Sunio. Bud. Com.

Ὅθεν ἀδ. itaque, ex quo.

Ὁθενοῦν. ex qua parte.

Ὀθρηοῦν. undecunq.

Ὅθιπερ. unde.

Ὀθόνη. ἄγω, φροντίζω, curo.

Ὄθνη. ης. ἡ. cura.

Ὄθνημον. ἐπιμελής.

Ὅθι. ubi, infinitè: sicut πόθι interrogatiuè.

Ὀθνεῖος. ἀ. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus: quasi νοθεῖος, ἀπὸ ὑποψίας.

Ὀθονία. ας. ἡ. linteolum.

Ὀθόομαι. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, turbor, moueor.

Ὀθόνη. ης. ἡ. uela nauticũ, ἱστίον. Lucian. ἡ ἅπασα ἡμῶν ἐσθὴς καὶ ὀθόνη. Item uestimen omne & amiculum subtile, siue laneum fuerit, siue linteum: quanquàm Pollux scribat, magis ex lana quàm ex lino fuisse. Vnde ὀθόνια linteа dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id est (ut Matth. scribit) σινδόνι καθαρᾷ.

Ὀθονοποιός. ῶ. ὁ. lintearius.

Ὀθόνη. succus herbæ chelidoniæ.

Ὀθίζω. ago, ἄγω.

Ὁθόρνη. consentiens, ὁμόφωνον. nam θροεῖν loqui est.

Ὀθρυάδης. ου. ὁ. Othryades nomen uiri.

Ὀθρυόεις. aspер, syluosus, densus, præruptus.

Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Thessaliæ.

Ὄθυ. τὸ ἐπιστροφὴν ποιῆσαι, Suid.

Ὀθῶς. ταχέως, statim, citò.

Ο Ι

Οἳ, aduerb. hei.

Οἱ, spiritu denso. hi, articulariter positum. Item sibi, dativ. singul. ab ὅς οὗ.

Οἵ, spiritu denso et accentu graui. qui.

Οἷ, circumflexè. ubi, infinite positum, ut in Psal. οἷ οὐκ ἔστι φόβος. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἷ τῶν κακῶν μὴ ἔσχες; οἷ δὲ χρὴς quò genium? οἷ δὲ, idem.

Οἱ ἀμφί, & οἱ περί, cum accusatiuo significant rem singularem & unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ τὸν δημοσθένη, Demosthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati. Bud. Com.

Οἱ ἀπὸ ξένης. peregrini.

Οἵ. ὁ. qui eum.

Οἱ ἀγχοῦ. propinqui, parentes.

Οἱ ἐν αἵματι. consanguinei.

Οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.

Οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis sunt constituti.

Οἱ ἐξώ. externi uocãtur scriptores, non Christiani.

Οἱ κατὰ μέρος. partim, id est uiritim.

Οἱ κατ' οἰωνοὺς ἱερεῖς. auspices, augures.

Οἱ κατὰ συζυγίαν μετοχαί. partitiones coniugatæ.

Οἱ καθ' ὑμᾶς. familiares, contemporanei.

Οἱ περὶ αὐτὸν. cognati, quasi dicas, qui ad illum pertinent.

Οἱ περὶ αὐτὸν. amici eius.

Οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί. rhetores.

Οἱ περίστ. circumstantes.

Οἱ πρὸς αἷμα & οἱ ἐν αἵματι.

Οἱ ὑπὸ χεῖρα. subditi. ὑπὸ χεῖρα, subditis.

Οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirum, cuiusmodi, prout, sic, adeũdem modum, adeò.

Οἷα ἀδ. tanquàm, sic, quasi.

Οἰάν. ᾶ. pelles, melotæ.

Οἷαπερ. qualem.

Οἴαγρος. ὁ. Oeagrus uir, siue fluuius, Orphei pater, ut ipse in Argon. testatur, ὀρφνὴς λαθικόμοις τε νὺξ οἰάγρε φῶς χεύῃ.

Οἰακίζω. μ. ίσω. π. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeum guberno. Homer. οἴακα ἰθύνοσαν ἀσπίδι χάλκεη πλαμῶσι σακτίνοισι οἰακίζοντες. Neutr. absol.

Οἰακιστὴς. gubernator.

Οἰαξ. ακος. ὁ. gubernaculũ, clauus, temo

Οἷατε. tanquam.

Οἰάτιον λίαν. ouilla caro.

Οἰατὶς. cometes, stella crinita. οἷαι γὰρ αἱ κῶμαι.

Οἴβαλος. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Castor & Pollux.

Οἰγνύω. μ. οἴξω. π. ῷγα. & (accus.

Οἴγω, poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu.

Οἶδα. ασι. scio. nam & si uox præteriti sit, tamen pro præsenti etiam utimur. τὸ οἶδ' ὅτι, plerunq; τῶν καθ' ἑκάστων est. Bud. Com.

Οἶδ' ὅπως. nescio qua parte.

Οἰδαλέον. τὸ ὑγρὸν, humidum.

Οἰδαίνω μ. ανῶ. &

Οἰδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo, fundatus sum, αὐξάνω, ψύχω, θρασύνω, θυμοῦμαι.

Οἴδημα. ατος. τὸ. &

Οἴδησις. tumor, inflatio.

Οἰδιπόδης. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίζους dictus est, id est Oedipus, & οἴδιπους, id est Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τῶν οἰδῶν τοὺς πόδας, id est à tumore pedum, Euripide authore, & Seneca, qui sic scribit, Forata ferro gesseras uestigia, tumore naclus nomen ac uitio pedum.

Οἶδμα. ατος. τὸ. tumor, unda intumescens, æstus, κῦμα, οἴδημα.

Οἴδνα. τὰ. οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὄδνα dicũtur.

Οἰδοῦσα. τὰ. fumes.

Οἶκα, pro οἴκῃ, per dialysin. existimat.

Οἰκήτης. ὁ. coætaneus.

Οἰκέω. οἰκῶ.

Οἰκυρός. οῦ. ὁ. ærumnosus, difficilis.

Οἰκύς. ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miseria.

Οἰκύω. μ. ύσω. π. υκα. in ærumna fum. Neutr. absol.

Οἶη. una, sola.

Οἰθλῶσα. existimare, putare.

Οἰήϊον. τὸ. gubernaculum.

Οἰηκίζω. τὸ οἰακίζω.

Οἴημα. elatio, & arrogantia, & τῦφος.

Οἰηματίας. π. ὁ. ὑπερήφανος, superbus & insolens.

Οἴησις. ιος. ἡ. opinio, sententia, existimatio, apud Platonem. Item ὕπαρξις, & elatio apud Dionysium, & stulta arrogantiq; existimatio sui, οἴημα. Bud. Com.

Οἰητὴς. οἰατὴς.

Οἴκαδ, aduerb. ad domum, ad propriæ pro quo Dores οἴκαδε dicunt, & οἴκοθεν poëtæ.

Οἴκα. ouinæ pelles.

Οἰκανέτ. οἰκανεῖς.

Οἰκάριον. pars domus post gynæcium.

Οἰκεία. ἡ. patria.

Οἰκεακός. οἰκεῖος.

Οἰκεῖλω. domo eiici.

Οἰκονομαγεῖν. priuatam rem agere, non publicam. opponitur τῷ πολιτικὰ γραμεῖν.

Οἰκεῖος. π. ὁ. domesticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Οἰκεῖος σοφίας, doctus philosophias. Οἰκείῳ μέτρῳ, suo modulo.

Οἰκειότης. ήτος. ἡ. familiaritas, affinitas, cognatio.

Οἰκεῖωμαι, &

Οἰκειόω. μ. ώσω. π. ωκα. domesticũ & familiarem facio, concilio, mansuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo,

reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ alicuius, concilio beneuolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & sibi obæratum reddere, ære dato obligare, sæpe utitur. Actiu. accus.

Οἰκάδε. propriè, amicè.

Οἰκαδικός. ῆ. όν. οἰκεῖος.

Οἰκαδικῶς. adu.

Οἰκαία. ας. ἡ. familia.

Οἰκαδόμαι. cohabito.

Οἰκέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, quiuis domesticus.

Οἰκάτ. ίος. ὁ. idem.

Οἰκέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito, incolo, mansionem habeo, mansito. Actiu. accus.

Οἴκημα. ατος. τὸ. domiciliũ, ædificium, tabernaculum, & carcer.

Οἰκημάτιον. ου. τὸ. cubiculum.

Οἶκηος. domus. Et οἰκήοες, penates.

Οἰκητήριον. ου. τὸ. habitaculũ, domiciliũ.

Οἰκητής. οῦ. ὁ. οἰκήτωρ.

Οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia sibi faciũt.

Οἰκηΐδεια. uasa domestica, & utensilia.

Οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

Οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulsus. Itẽ nidus, domicilium auium.

Οἰκιακός. ῆ. όν. qui in domo est, οἰκεῖος.

Οἰκίδιον. domuncula, οἰκίσκη.

Οἰκίδιος. domesticus, priuatus.

Οἰκίζω. μ. ίσω. π. ικα. habito, habitare facio, in sedem restituo. ᾠκισα, situm est, sedem habet. Actiu. accus.

Οἰκίον. ου. τὸ. domus.

Οἰκίσκα. area ædificij futuri.

Οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, proprie auium cauea.

Οἰκισμός. οῦ. ὁ. ædificatio, habitatio.

Οἰκιστής. οῦ. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.

Οἴκιστον. οἴκιστον, ἰσμανὸν, uel οἶκον domicet Hesych.

Οἰκογενής. ἐος. ὁ, ἡ. famulus, ppinquus, domi nostræ natus, uerna.

Οἰκοδέσποινα. ης. ἡ. matrona.

Οἰκοδεσποτεῖν. familiam administrare, domui præesse, domus tenere imperium.

Οἰκοδεσπότης. ου. ὁ. paterfamilias.

Οἰκοδεσποτικά. τὰ. patrisfamilias officia.

Οἰκοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Traditur ita, ut οἰκοδομᾶται dicatur ὁ ἀπ' ἀρχῆς τὸν οἶκον οἰκοδομῶν, καὶ ὁ ἐπιμελῶς διδοὺς, οἰκοδομᾶ uero οἰκοδόμος.

Οἰκοδομή. ῆς. ἡ. &

Οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium, substructio, structura.

Οἰκοδομία. ας. ἡ. structura, fabrica.

Οἰκοδομική. ars structoria ædificiorũ.

Οἰκοδομικός. ῆ. όν. architectus.

Οἰκοδόμοι. ædium opifices.

Οἴκοθεν, aduerb. de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam.

Οἴκοθι, aduerb. loci & de loco. domi, & à domo.

Οἴκοι. idem.

Οἰκόθεν & canis domesticus.

Οἴκονδε, aduerb. ad locum. domum.

Οἰκονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, dispenso. Actiu. accus.

Οἰκονομία. ας. ἡ. dispensatio domestica: & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronuntiatio appellatur.

Οἰκονομιάρης. ου. ὁ. gubernator.

Οἰκονομικὴ ἀρχὴ, & οἰκονομικὸν appellatur ab Aristot. potestas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præest. Dicitur etiam

Οἰκονομικὸν, quod pro rei domesticæ utilitate aut salute fit.

Οἰκονομικός. ῆ. όν. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

Οἰκονόμος. ε. ὁ. dispensator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic nō tantum frugum, sed omnium quæ dominus possidet, gubernator est. Ab οἶκος & νέμω, gubernō, dispensō.

Οἰκόπεδον. ε. τὸ. locus circa domum, οἰκιδίον, οἰκίσκη.

Οἰκοπορία. τὰ. uasa domestica.

Οἶκος. ε. ὁ. familia, domus, facultates, census.

Οἰκόσιτος. ε. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit nec lucratur expensas, qui ex suo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præstat.

Οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus, οἰκογενὴς.

Οἰκοφίβαιον. ε. τὸ. &

Οἰκοφίβης, &

Οἰκόφιβος. ε. ὁ. &

Οἰκόφιλ. de eo qui natus est seruis parentibus, ipse etiam seruus, ὁ ἐκ δούλων οἰκέτης. Vel uerna potius, id est seruus domi natus, οἰκογενὴς. Item frequētator domus, uel magister ingenuorum liberorum, qui & μάθων, de quo suprà, dicebatur.

Οἰκοφύλλιον. idē, seruus natus è seruo.

Οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, insula.

Οἰκουρέω. μ. ήσω. σ. ηκα. domi me contineo, sto, dispensores domesticas, domum custodio.

Οἰκουρία. ας. ἡ. domus custodia, cellularium officium, ignauia.

Οἰκύδια. τὰ. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare solent.

Οἰκουρός. ᾱ. ὁ. quasi dicas domicustos, quales Paulus matronas uult esse.

Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò desidere gaudeat.

Οἰκοφθορέω. absumere, perdere rem familiarem.

Οἰκοφθορία. calamitas, rei domesticæ iactura.

Οἰκοφθόρος. ε. ὁ. perniciosus in domos, adulter.

Οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. σ. ηκα. domum custodio. Neutr. absol.

Οἰκτίρημα. miseratio.

Οἰκτείρω. μ. ρῶ. σ. αρκα. misereor, lugeo.

Οἰκτῖδες. οἱ. pectines.

Οἰκτιγκές. pectunculi.

Οἰκτίζω. οἰκτείρω.

Οἰκτιρμός. ῡ̄ ὁ. miseratio.

Οἰκτίρμων. ονος. ὁ. misericors.

Οἴκτιστα, aduerb. miserrimè.

Οἴκτιστος. ε. ὁ. miserrimus.

Οἰκτός. ῡ̄. ὁ. misericordia.

Οἰκτολογία. ας. ἡ. oratio ad misericordiam commouendam.

Οἰκτρός. ᾱ̆. ὁ. miserabilis.

Οἰκτροχεῖν. miserabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

Οἰκτροχῶντες. οἱ. plorantes, quasi miserias fundentes.

Οἰκωφέλεια. ας. ἡ. domestica utilitas & priuata.

Οἰκωφελής. ὲς. ὁ, ἡ. domesticus.

Οἶμα. ατος. τὸ. impetus. Syncopa est pro οἴμημα. οἰμᾶν enim significat impetum facere.

Οἶμαι. sync. ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. σ. ᾠήθην. puto, ni fallor, arbitror, suspicor. Interdum ironicum est. Demosthen. Ἀλλ' οἶμαι σπεῦδ' οὐδέ μου, At credo isti præstantiores se quàm ipse me præbui. Interdū παρέλκει, & ponitur pro utique, nimirum. Demosth. νῦ τὰ πλεῖστα ξυλατά ἄνδρ' οἶμαι καὶ λαμπρά. Sic οἶμαι apud Platonem, & credo apud Cic. Bud. Com.

Οἰμάω. μ. ήσω. σ. ηκα. concito, impetum facio.

Οἶμη, ης. ἡ. cantilena. unde προοίμιον,

369

περὶ τῶν ἐδῶν καὶ κύλικος.

Οἴμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur sine casu, interdum cum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com.

Οἰμωτόπαρθ. inertes, unipetæ.

Οἶμος. ὁ. uia.

Οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

Οἰμώζω. μώξω. ἀ. ωξα. ploro, lugeo, ingemo. Est etiam pœnas pendo, supplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Aristophan. οἰμώξῃ, hoc est, non impunè feres. Diogen. Διογένης πρὸς τὸν καταμηνύσαντα ἔπταισεν οἰμώξαι, quod male precantis est, ἀντὶ τῦ πημανθῆναι. Bud. Com.

Οἰμωγμός. cum luctu.

Οἰμώζειν. οἰμώξω.

Οἶνα. pampini, uitis folia.

Οἶε, pro οἴεσθε. ouem.

Οἰνάνθη. ης. ἡ. labruscæ fructus cum flore, uitiflora.

Οἰναίζειν. pampinos detrahere uitibus, quod fieri solet matureſcentibus uuis, pampinare.

Οἰνάριον. ου. τὸ. uillum. diminutiuum ab οἶνος.

Οἰναῖς. palmes, κλημάτις.

Οἴναριον. ου. τὸ. pampinus.

Οἴναρος. ὁ. umedo.

Οἰνάς. άδος. ἡ. uinago, uitibus consitus locus, columba syluestris, aut corui genus.

Οἰναγής. ebrius.

Οἰνάω. solitarius sum, οἰνίζω, μονάζω εἰμί.

Οἰνέλαιον. ου. τὸ. uinum oleo mixtum.

Οἶνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur, & iactus tesserarum.

Οἰνηΐς. una est ex decem tribubus Athenienſium. Suid.

Οἰνηρός. ὰ. ὸν. uinarius.

Οἰνήριον. ου. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.

Οἰνηρυσία. ας. ἡ. lagena uinaria, μέγα ποτήριον (inquit Athen.) quod Athenis iampubeſcentes, priuſquam τὴν μαχλὼ, id est demiſsiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & proli bantes potum conuenientibus exhibebant. Gel. lib. 7. cap. 12.

Οἰνία. οἴας, clauus, temo.

Οἰνίζειν. uinum reſipere apud Dioſcoridem, μονάζειν.

Οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uinũ emo, uinor. Depon. abſol.

Οἰνίον. οἰνία.

Οἰνοβαρέω. temulentus ſum.

Οἰνοβαρὴς. ὲς. ὁ, ἡ. ebrius.

Οἰνόδωρος. ὁ. ὸν. ſolus, expeditus.

Οἰνοκάγχλαν &. temulentus, uino gaudens.

Οἰνόληπτος. ὸν. temulentus.

Οἰνομέλι. ιτος. τὸ. mulſum.

Οἶνος. οἴνου. ὁ.

Οἰνοπέδιον. τὸ. uiniferum ſolum.

Οἰνοπίκτωδες. οἱ. βόφυτα.

Οἰνοπίκτωλος. uinoſus, niger, uini colore.

Οἰνοπίνας. uinolentus, temulentus. ἀπὸ τῦ πίνειν fugere. Aristophan. τὰς οἰνοπίνας, τὰς προδότιδας τὰς κάπας. Quo loco quidam codices οἰνοπότιδας habent pro οἰνοπίνας.

Οἰνοποτάζειν. uinum potare.

Οἰνοποιός. uini factor.

Οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.

Οἰνοποτάω. μ. άσω. π. αχα. uinum bibo, præbeo bibendũ, cõuiuor. Neut. abſ.

Οἰνοπότης. ὁ. ὸν. uini potator, uinibibulus

Οἰνόπται. οἱ. exploratores & inſpectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in ſympoſio aut plus ſatis biberet, aut parum ab alijs.

Οἰνοπωλῶ. uendere uinum.

Οἰνοπώλης. caupo.

Οἰνοπώλιον. locus ubi uinũ uenale eſt, caupona.

Οἶνος. ε. ὁ. uinum. Dictum ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, id eſt, emolumento, iuxta illud Homer. ὀνήσεαι ἄλλοι πίνοντα, Iuuamen ſentiens, ſi biberis. Vel διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν, quod exiſtimatione ac opinionum uanitate mentem oppleat. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.

Οἰνοσκυλάκοντες. οἱ. qui uinum adminiſtrarunt.

Οἰνόσπονδοι θυσίαι. ſacra in quibus uinum immolatur. His opponuntur νηφάλια.

Οἰνῶλια. placenta uino ſubacta, & melle, & herba quædam, qua guſtata corui inebriantur.

Οἰνοφρύς. uinoſus.

Οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uimolentia.

Οἰνοφλυγῶ. inebrior, ĭmodicè uino utor

Οἰνόφλυξ. υγος. ὁ. ebrius, uinoſus.

Οἰνοφόρον. ε. τὸ. idem quod οἰνόχυμα.

Οἰνοφόρος. ε. ὁ, ἡ. uinifer.

Οἰνόφυλλον. τὸ. uinetum.

Οἰνόχυμα. ατος. τὸ. omne uas uinarium, cupa, brochus.

Οἰνοχοάω. μ. ήσω. π. κκα. & Οἰνοχόω. μ. ώσω. π. κκα. uinum fundo, potum miniſtro, quod munus eorum eſt qui à cyathis uocantur. Neut. abſol. Homerus tamen Iliad. 3. accuſatiuo iunxit, νήκταρ οἰνοχόει. Ipſi autem conuiuæ οἰνοχοῶσθαι dicuntur. Bud. Com.

Οἰνοχόη. ης. ἡ. cyathus, trulla.

Οἰνοχόος. ε. ὁ. pocillator, qui potus miniſterio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.

Οἰνωπὸς. ωπος. ὁ. niger, uini colore.

Οἰνώω. μ. ώσω. π. κκα. ebrio. Actii. accuſ.

Οἰνῶτα. ων. τὰ. placenta ex uino & melle.

Οἰνώδης. ους. ὁ, ἡ. uinoſus.

Οἰνών. ῶνος. ὁ. cella uinaria.

Οἰνώμενοι. οἱ. uino pleni.

Οἰνώνη. ης. Oenone mulier à Pæride dilecta, de qua Ouid. Heroid. epiſt. 5.

Οἴνωσις. ιος. ἡ. uinoſitas, ebrietas.

Οἴνωφ. palus, pedamentum uitis.

Οἴνωψ. ωπος. ὁ. cuſtos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.

Οἷ. ſui, proprij, pro οὗ.

Οἰόβιος. ſolitarius, μονόβιος.

Οἰοβόσις. oberrans ſeorſum. proprie de pecudibus oberrantibus & ſeorſum ab alijs paſcentibus. ab οἷος & βοῦς.

Οἰόλινος. unica ueſte indutus.

Οἰόλως. ſingulariter, ſolus, ſolitariè.

Οἴομαι, & ὑράσω οἶμαι, οἴη, οἴηται. μ. ὠόμην. ἀόριτ. α. ὠήθην. puto, uideor, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro ſuſpecto & ſuſpectum habeo. Depon. abſol.

Οἷον. qualiter, ſicut, uelut, tanquam, quaſi, uidelicet. Aduerbium autem eſt explicandi & declarandi, & interdum admirandi.

Οἷόντε. poſſibile eſt, δυνατόν.

Οἷόν τ' ἀκοῦσαι. ſi fas eſt dicere, ſi licet dicere

Οἷονεί. fermè, ſicut, quaſi, tanquã. (re-

Οἰονῦς. exiſtimabis, uidebitur tibi.

Οἰονοσκοπεῖον. auſpicij locus.

Οἰοπέδιλος. ε. ὁ. habens unum calceum.

Οἰοπόλος. ε. ὁ. deſertus, ſolitarius, quòd in huiuſmodi locis uerſentur oues, ſtatio pecudum, paſcuis aptus. ab οἶος & πολέω.

Οἷος. ε. ὁ. ſolus.

Οἷος. ε. ὁ. qualis. Varius huius dictionis uſus eſt. Plato, τοὺς οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriam inferre nolint. Idem, τὰ οἷα χαλεπώτατα καὶ βαρύτατα, Vt quæ acerbiſsima. Byneſ.

οἷα δὲ

οἷα δὴ τὰ θαυμάζω, Vt sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, strenuus. Xenoph. ἀπομ. γ. ὁ γὰρ ἂν οἷος δεῖ πάντες πρόθυμοι ἦσαν. Aliquando pro κωλύον. Demosthen. Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκίνητον αὐτὸν τοῦ νόμου, Nihil enim uetat, quo minus auscultetur lex ipsa. Sic etiam apud Gregor. οὐδὲν ἂν οἷον κωλύοι τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus. Potest etiam significare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Item pro ὅμοιον. Ité Xenoph. ἐκ ὁρᾷς ὅτι ἥδιόν ἐστι χαριζόμενον οἷόν τε ἄνθρωπος. Idem, ἡμῖν δ' ἴσως οἷόν τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὸν πολιτεύεσθαι δημοκρατίαν. Ité δυνατὸν, id est possibile, maxime apud poëtas. Vtuntur etiam pro ἴδιος. Gaza in Cicer. οἷος μὲν γὲ λόγος αὐτῶ.

Οἷός περ, ὅν

Οἷός τε. idem, potens, possibilis. Item procliuis, paratus, promptus.

Οἰοφάγος. oues deuorãs, aut occidens.

Οἰοχίτων. ωνος. ὁ. unica ueste indutus. λίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων, Hesych.

Οἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. desolo, solum facio, μονόω, ἐρημῶ. Actiu. accus.

Οἰπορῶ. miscere uinum, infundere.

Οἴπλωλον. τ. τὸ. excrementum ouis.

Οἶς, dissyllabum, τῆς ὄϊος. ouis. Apud poëtas per synæresim οἷς οἰὸς declinatur, ut apud Theocritum, φοινικόεις ἀώτοις.

Οἶσθα, ex οἶδαθι. scis, nosti.

Οἰσία. ας. ἡ. salix, sycomorus.

Οἴσμα. elatio.

Οἰσοφάγος. ὁ. gula, stomachus.

Οἰσπάτη. ης. ἡ. sordes lanarũ, œsypus.

Οἴσπη. idem.

Οἴστιον. ὁ. τὸ. genus monilis.

Οἰσάμενος. existimatus.

Οἴσαν. existimauit.

Οἰστέον. ferendum.

Οἰστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sagitto. Actiu.

Οἰστός. ὁ. sagitta, iaculum.

Οἰστὸς. tolerabilis, ἀνώμιτος.

Οἰστρᾶν. infestè stimulare.

Οἰστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio. Neu. abs.

Οἰστρηθείς. ὁ. furiosus.

Οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. stimulor, stimulis agitor.

Οἰστρηλατούμενος. furibundus.

Οἰστρηλατῶ. insanio.

Οἴστρημα. ατος. τὸ. ☞

Οἴστρησις. εως. ἡ. punctum, stimulatio.

Οἶστρον. τὸ. uermiculum sub pinna.

Οἶστρος. υ. ὁ. œstrum, insecti genus est horrisono strepitu, quod uulgo tabanum appellant, & asilum. Hoc addito Iuno uaccã Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œstro conciti dicuntur. Eras. Chil.

Οἰστροπλήξ. ῆγος. uel οἰστροπλῆγος. υ. insanus, œstro concitatus.

Οἰστροφάγος. βρόγχος, uel βρόχος.

Οἰστρώδης. ους. ὁ, ἡ. rabidus, incitatiuus, stimulãs, pronus, qui œstri in morem fert atq; agitat. Plato Timæo, οἷον ζῶον ἀνυπόκριτον τῆ λύσσῃ, δι' ἐπιθυμίας ἐλαφρὰς ἐπιχαρῆ χρατῆρι.

Οἰσύα. uimen, salix.

Οἰσύϊνος. η. ὁ. uimineus.

Οἰσυπηρός. sordidus.

Οἰσύπη. ης. ἡ. ☞

Οἴσυπος. lana succida & sordida, iam primum ab ouibus detonsa, nondum mundata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Item collecta pinguedo in lana succida.

Οἰσυπηρός. succidus. de lana sordida dicitur.

Οἰσύς. ύος. ὁ. ελσία.

Οἰτᾶος. α. Oetæus, possessiuum ab

Οἴτα. ης. ἡ. Oetamons Theſſaliæ.

Οἶτος. ου. ὁ. pernicies, mors, fletus, paſſio, malorum ſors.

Οἰφάω, ᾷς. οἰφῶ, οἰφῆ. ago uirum. Eſt etiam οἴφειν coire, ἢ συνουσιάζειν. Vnde illud Theocriti, νῦν᾽ ἄνθρωπε φλοῖσφα, Age homo libidinoſe.

Οἰφαλέος. έη. όν. ἡ. caſtus, continens.

Οἰφαλίς. ίδος. ἡ. mulier libidinoſa.

Οἰχαλία. ας. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ in qua Eurytus regnauit.

Οἰχαλιεύς. έως. ὁ. Oechalienſis.

Οἰχαλίθεν, aduerb. de Oechalia.

Οἰχμή. famula.

Οἰχνέομαι. peruenio, uado. Neut. abſol.

Οἴχνη. μ. ήσω. π. κα. recedo, ago uitã, duco uitam, eo, ago, uerſor.

Οἶχνα. perij.

Οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. π. ᾠχόμην. abeo, diſcedo, pereo. Herodia. οἴχεται ὅτι ὁ δῆμος ἐφθάρη, Actium eſt de populo Romano. Et ἀπόλωλε, mortuus eſt. Depon. abſol.

Οἰχόμενος. ὁ. mortuus.

Οἰχός. ῆ. ὁ. palmes racemos habens. Alij legunt οἰχὸς.

Οἴω. μ. οἴσω. puto, fero. poëticum eſt. Actiu. accuſ.

Οἰωή. ῆς. ἡ. impetus.

Οἰωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισθην. auguror. Depon. accuſ.

Οἰώνισμα. ατος. τὸ. augurium.

Οἰωνισμός. ῦ. ὁ. augurium.

Οἰωνιστήριον. locus augurandi.

Οἰωνιστής. ῦ. ὁ. augur.

Οἰωνιστικά. ῶν. τὰ. οἰωνοσκοπικά.

Οἰωνιστικός. ὁ. οἰωνοσκοπικός.

Οἰωνόβρωτος. auibus deuoratus.

Οἰωνομάντις. ὁ. οἰωνοσκόπος.

Οἰωνομαντικά. ὰ. οἰωνοσκοπικά.

Οἰωνοπόλος, poëtice. auſpex, uates, augur.

Οἰωνός. οῦ. ὁ. auis, augurium. unde Iliad. μ. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Proprie autem οἰωνοπώλης dicuntur, & carnium uoræ aues, quaſi οἰωνοί, ab οἶος ſolus, & ὠεῖν: quòd ſoli ſine concubitu ædere concipiant.

Οἰωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. augur. Depon. accuſ.

Οἰωνοσκοπία. ας. ἡ. augurium.

Οἰωνοσκοπικὴ. ἡ. ars augurandi, auguratio.

Οἰωνοσκοπικός. ὴ. ὁ. auguralis.

Οἰωνοσκόπος. ου. ὁ. augur.

Οἰωτός. lanea ueſtis.

Ο Κ.

Ὀκέλλω. μ. ελῶ. π. κελα. applico, allido, frango, appello nauẽ. Hinc ἠκέλλεσε, ut ἐς ὑποῦργον ἠκέλλεσε παφονίας, eò dementiæ deuenit ſeu prouectus eſt, apud Herodianum. Et προσκέλλω idem quod ὀκέλλω.

Ὄκκα, Dorice pro ὁπηνίκα. quando.

Ὀκλαδία. ας. ἡ. ὄκλασις.

Ὀκλαδιᾶν. τὸ κλάζειν.

Ὀκλαδίας. ſella, ſcabellum.

Ὀκλαδόν. ὀκλάζ.

Ὀκλάζω. μ. άσω. π. κλα. flecto genua ad terram, geniculo, labefacio, labor, claudico. Neutr. abſol.

Ὀκλάζ. geniculatim, ἰσχνὰ γόνατα, ἰσχνὰ κλαζόντα.

Ὀκλαδίας. ὁ. fractus, claudus, fractus & collapſus currus. Ariſtoph. Equitib. ἔχει νῦν ὀκλαδίας.

Ὄκλασις. ιος. ἡ. geniculatio.

Ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus ſaltationis Perſicæ, quod in Theſmophoriis exercere conſueuit.

Ὀκλάζων. ingeniculans.

Ὀκλασί. genuflexo, ut ranæ cũ ſaltant.

Ὀκνάω, ᾷς. ὀκνήσω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco, timeo, contor, detrecto, pigri-

tor, ignauus ſum, grauatim & ægrè aliquid facio, ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Item induro. Neut. abſol.

Ὀκνηρός. ὁ. ὀκνή.

Ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligẽtia.

Ὄκνος. ε. ὁ. piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit. opponitur τῷ θρασύς.

Ὀκνός. ὁ. ὁ. cunctatio, deſidia, pigritia, timor. Thucyd. ἡ ἀμαθία μὴ θρᾴδος, ἀλλὰ γιγνομένη ὄκνον φέρει.

Ὀκνώδης. νος. ὁ, ἡ. piger, ſegnis.

Ὀκόθεν. unde.

Ὀκοῖος. ὁποῖος, ſicut ὅπως pro ὁπῶς Ionicè.

Ὁκόσ. quot, ὁπόσ.

Ὅκου. ubi.

Ὀκριάω. aſperor, τραχύνομαι.

Ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.

Ὀκρυόεις. όεσσα. ὁ. aſper, moleſtus, odioſus, difficilis.

Ὀκρύουσι. litigant, aſperè cõgreſsi ſunt.

Ὀκτάβυκος. octo buccellarum.

Ὀκτάδιον. octonorũ ceſſuum corporis.

Ὀκταετηρίδιος. octennis.

Ὀκταήμερος. ὁ. ὁ, ἡ. octaui diei, ut πυρετὸς μὴ ὀκταήμερος, Paul. Philip.

Ὀκτάκτημος. ὁ. ὁ. habens octo radios. Rota epitheton eſt.

Ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimeſtris.

Ὀκτάμηνος. qui agit octauum annum ætatis ſuæ.

Ὀκτάπωλοι. οἱ. apud Scythas dicti ſunt, qui duos boues, & unum currum poſsiderent.

Ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

Ὀκτάφορον. octoiuges equi.

Ὀκτέω. fero, habito.

Ὀκτώ. octo.

Ὀκτώβριος. ὁ. ὁ. October.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octode.

Ὀκτώπους. ὁ. octipes, ſcorpius. (cim.

Ὀκχή. fulcimentum, quies.

Ὅκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

Ὀκωχάω. contineo, habeo.

ο Λ.

Ὀλβιάζω. μ. άσω. π. αικα. beo, beatifico. Æliu. accuſ.

Ὀλβίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. beatus ſum. Depon. abſol.

Ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. ὀλβιάζω.

Ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

Ὄλβιος. ε. ὁ. fœlix. ὁ τηλίκαυτα τῷ δαίμονι νέμων ἴχνη: quaſi ὁ ὄλβιος, μακάριος.

Ὀλβοδόσης. præbẽs diuitias, ὀλβιοδότης.

Ὄλβος. ε. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulẽtia.

Ὄλεθ. perÿt.

Ὀλέθειος. ε. ὁ, ἡ. perniciosus, perditus uſq; ad mortem.

Ὄλεθρος. ε. ὁ. ſtrages, cædes, pernicioſus, iactura, βαθὺς, pernicies, cladeſ, exitium, calamitas.

Ὀλέκομαι. perdo, pereo.

Ὄλεκον. perierunt, perdebat.

Ὀλέκρανον. cubitus, ſiue ipſum os cubiti, gibber, gibberem in accuſ. maſc.

Ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neut. abſol.

Ὀλεφόν. fœtidum, nigrum, turbatum.

Ὀλεσίκρανον. ὀλέκρανον.

Ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, perniciosa.

Ὀλετήρ. occiſor, perditor.

Ὀλέω. μ. ἰσω. perdo, amitto.

Ὀλή. ῆς. ἡ. hordeum ſale mixtum.

Ὀλιβρός. lubricus.

Ὀλίγα. paululum.

Ὀλιγαιμία. ſanguinis inopia.

Ὀλίγαιμος. qui non multo ſanguine abundat.

Ὀλιγάκις. paucies, raro.

Ὀλιγανδρία. hominum penuria laboratur. opponitur τῷ δανδρία. Bud. Com.

Ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominũ penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.

Ὀλιγαρκὴς. ἐος. ὁ. frugalis, quasi paucis contentus. ab ἀρκῶ.

Ὀλιγαυρία. ας. ἡ. prandium præparcũ.

Ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.

Ὀλιγαστία. ας. ἡ. penuria cibi.

Ὀλιγαρχέω. imperio paucorum regi & parere. ὀλιγαρχούμενοι, qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.

Ὀλιγαρχὶς. frugalitas.

Ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublicæ à paucis administratæ.

Ὀλιγαρχικὸς. paucorum statu gaudens, qui dignitatem partim in censu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.

Ὀλιγαρχικός. ὴ. ὸν. ad oligarchiæ naturam spectans.

Ὀλιγαύλαξ. κος. ὁ. exigua regio, quasi paucos sulcos habens.

Ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

Ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. diminuo. Actiu.

Ὀλιγωπιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. ad paruum redactus sum, animo deficio. Neutr. absol.

Ὀλιγηρεσία. tenuis, inops.

Ὀλίγιστος. minimus.

Ὀλιγμὸς. tactus, ductus.

Ὀλιγονοέμων. negligens.

Ὀλιγόδοτα. τὰ. quæ parcius generant.

Ὀλιγοδεὴς. ἐος. ὁ. paucis egens.

Ὀλιγοδεία. paucarum rerum indigẽtia.

Ὀλιγοδίαιτος, ον. ὁ. modico contentus uictu.

Ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. parum possum, langueo. Neutr. absol.

Ὀλιγοδρανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. & Ὀλιγοδράνω. ὁ. ὸ. parum potens, imbecillis.

Ὀλιγοετὴς. ἐος. ὁ, ἡ. paucorum annorum puer.

Ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.

Ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.

Ὀλιγοντία. ας. ἡ. paucitas annorum.

Ὀλιγομαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. indoctus.

Ὀλίγον. minimum, nihil prorsus.

Ὀλίγον ὄφελ. paulum admodum.

Ὀλιγοπιλία. ὀλιγωπιλία.

Ὀλιγοπιλία. immunitio, imbecillitas, pusillanimitas.

Ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidens, seu cui parum fidendum, actiue & passiue: in sacris tamen literis frequentius actiuè accipitur.

Ὀλιγοποτᾶω. parum bibere.

Ὀλιγόποτος. parum bibens.

Ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.

Ὀλίγος. ὴ. ὸ. paucus. παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, parum abesse. opponitur τῷ παραπολύ. περὶ ὀλίγου ποιᾶσθαι, contemptui habere, parui pendere. Vnde ὀλίγου, & ὀλίγου δεῖν, prope, fere, parum abesse. Ὀλίγῳ χρόνῳ, breui. Ὀλίγῳ ὕστερον, paulo post. Bud. Com.

Ὀλιγοσιτᾶω. exiguo pastu esse contentum.

Ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.

Ὀλιγόσπερμος. parum seminis emittens.

Ὀλιγόστιχος. paucos uersus continens.

Ὀλίγοστον. τὸ. paruum admodum.

Ὀλιγοστὸς. ὴ. ὸ. pauciſsimus, paucis comitatus, unus è paucis.

Ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.

Ὀλιγοτόκια. ἡ. deprola.

Ὀλιγοτοκία. parcus partus.

Ὀλιγοτόκος. ὁ. parciſsime generans.

Ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.

Ὀλιγοφολία. ἡ. amicorum inopia.

Ὀλιγοφόρος εἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ est, quod aqueum uocant.

Ὀλιγόφρων. pusillanimis.

Ὀλιγόχολος, & ὀλιγόχυος. minus fertilis.

Ὀλιγοχρόνια. paucitas fidium.

Ὀλιγόχυτος. minus copiosi geniturę.

Ὀλιγω

Ὀλιγοχρόνιος. ον. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus.

Ὀλιγόω. μ. ήσω. ω. ωκα. diminuo. Actiu. accusatiuo.

Ὀλιγωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. parui pendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἐπὶ τῇ ὠρᾷν, curare, uel quasi ὀλίγῳ πλεῖ ὥραν ἴσχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.

Ὀλιγωρητέος. α. ὁ. contemnendus.

Ὀλιγωρία. ας. ἡ. negligẽtia, indiligentia.

Ὀλίγωρος. ε. ὁ. negligens, incuriosus.

Ὀλιγωρότατος τῶ πρεπόντος. contemptor honestatis.

Ὀλιγώρως. negligenter.

Ὀλίζων. exiguus, uilis. Et ὀλιζόστιος, μειόστιος.

Ὀλιθερμος. ε. paucum calorem habens.

Ὁλικός. ἡ. ὸ. uniuersalis.

Ὀλιμπιονικός. uictoriatus.

Ὄλινοι. manipulorum uincula.

Ὄλιος. ὠλίγος.

Ὀλισαφος. ε. τὸ. olisatrũ, petroselinum.

Ὁλισθαίνω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἀόρ. β. ὤλισθον, &

Ὀλισθαίνω. μ. ήσω. ω. ηκα. &

Ὀλισθέω. labor, cado. Neutr. absol.

Ὀλίσθημα. ατος. τὸ. lapsus, ruina.

Ὀλισθηρός. ἡ. ὸ. lubricus, inconstans.

Ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitas. παρὰ τὸ ὄλλυσθαι ὑπὸ, ἤ ἴλαρ.

Ὁλκάδιον. ε. nauicula oneraria.

Ὁλκεῖον. peluis, crater. Bayfius scribit ὁλκεῖον & λουτήριον esse id, quod uulgo ranion appellant, id est uas in quo pocula lauantur.

Ὁλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.

Ὁλκάς. άδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus: ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderosa sit. Nam hoc quoque significat ἕλκω, ut ἕλκει χρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam simpliciter pro quacunq; naui.

Ὁλκᾶς. qui retia attrahunt.

Ὁλκίω. traho nauem onerariam.

Ὁλκή. ἡ. attractio, ἐπαγωγή, Plat. Tim. Item pondus, ut ὁλκὴ τῆ ὀκτωνίᾳ Luciano in Demonacte. ὁλκὴ φιωβόλου Dioscor. Quanquàm apud eundem frequẽter pro dragmate reperiatur. Simon Genuensis scribit ὁλκὴν pondus esse trium scrupulorum. Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plato Cratylo, χλιάρα λῶ ἀ ὁλκὰ τῶν ὁμοίων τῶ.

Ὁλκήϊον. carina nauis.

Ὅλκιον. ε. τὸ. uas æreum, peluis, ὁλκεῖον.

Ὁλκόν. ὸ. τὸ. allium.

Ὁλκός, & ὁλκμός. ὸ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, sicut κόνωψ. Est & ἰχνίσγμα, hoc est uestigium corporis totius tractim sese agentis, & (ut ita dicam) repentis. Bud. Com.

Ὄλνυμι. μ. ύσω. ω. υκα. &

Ὀλόϊν, &

Ὄλλω. pereo, perdo.

Ὁλμιάς. ὸ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.

Ὄλμος. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.

Ὀλμίσκοι. οἱ. concauitates dentium molarium ueluti mortariola.

Ὄλμος. ε. ὁ. pila, id est mortarium. παρὰ τὸ ὅλλυσθαι τὰ ἐμβαλλόμενα. Item pars humani corporis, quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda, παρὰ τὸ ὁλμάζειν. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc ὀλυμπος cognomentum Apollinis. Apud Athenæum est poculi genus instar cornu formatum. ποτήριον (inquit) κεραίης τρόπον ἠργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.

Ὁλογραφῶ. integras dictiones scribe-

re. Bud. Com.

Ὁλοιγός. maleficus, κακοῦργος.

Ὀλοθέτια. τὰ. uertibula, calli, tubera.

Ὀλοθρευτής. τοῦ. exterminator.

Ὀλοθρεύω. μ. εὑσω. π. ευκα. extermino, perdo. Actiu. accuſ.

Ὀλοιτρόχος. ου. ὁ. obliquus, σκολιός.

Ὀλόκακος. ου. ὁ. penitus contuſus.

Ὁλόκαυτον. ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ. uictima, quaſi ὅλον καυτὸν, hoc eſt totum combuſtum, aut totum igne conſumptum. Nam olim in ſacrificijs deorum exta aræ ſuperimpoſita flammis adolebant.

Ὁλοκαυτέω. μ. ήσω. π. ευκα. ſacrifico. Vnde

Ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ.

Ὁλοκαύτωσις. εως. ἡ. idem quod ὁλόκαυτον, quod genus ſacrificij à conſummatione chalil appellant Hebræi.

Ὁλοκληία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.

Ὁλοκλήρωσις. εως. ἡ.

Ὁλόκληρος. ου. ὁ. integer, id eſt omnibus ſuis partibus conſtans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem in bonam, in malam partem.

Ὁλολυγή. ῆς. ἡ.

Ὁλολυγμός. οῦ. ὁ. eiulatus mulebris, uoci ferratio. Iliad. ζ. ὰὶ δὲ ὁλολυγῇ πᾶσιν ἀθωὴ ἀνίκητον.

Ὁλολυγόνος. genus eiulatus quem emittunt maris rana, cum fœminas ad coitum uocant, quem etiam ololygiones Latini uocant.

Ὁλοὸν μ. ὀξω. π. ιξα. cum clamore ploro, eiulo, μετὰ κραυγῆς ὀδύρομαι. Neut. abſolut.

Ὁλομελής. ους. ὁ, ἡ. omnibus ſuis partibus perfectus, integer.

Ὄλοντο. perierunt.

Ὁλοπόρος. ου. ὁ. rotundus inſtar rotæ, pernicioſus in currendo, parum curreus.

Ὀλοός. ὴ. ὁ. pernicioſus.

Ὁλοόφρων. ονος. ὁ. multa ſciens.

Ὁλοπόρφυρος. totus purpureus.

Ὁλόπτερα. τὰ. totipenna.

Ὁλόπυρα. τὰ. excorio, cuello.

Ὅλος. η. ὁ. totus, integer, ſolidus.

Ὁλός. ῆ. ὁ. atramentum ſepiæ.

Ὁλόσιτον. herba quaſi tota oſſea, cum tamen permollis ſit, ac omni prorſus duritia carens.

Ὁλοσφύραλον Plin. li. 33. ca. 4. ſtatuam auro ſolidã à Græcis uocari ſcribit.

Ὁλοχειρής. ους. ὁ, ἡ. planiſſimus, fœcundus.

Ὁλοχρῶς. planè.

Ὁλοτελής. ους. ὁ, ἡ. totus conſummatus, integer, cui nulla ſui pars deeſt.

Ὁλότης. τος. integritas. (dus.

Ὁλότροχος. ου. ὁ. curribilis, lapis rotun-

Ὀλοφυδάω. ήσω. ἡ. puſtula, inflatio cutis.

Ὁλοφυκτής. ῆτος. ἡ. idem.

Ὁλοφυδμός. οῦ. ὁ. luctus, luctuoſus, lugubris.

Ὁλοφώϊος. ους. ὁ, ἡ. confuſius exortus.

Ὁλόφυρος. integer, ὁλόκληρος.

Ὀλοφυρμός. οῦ. ὁ. luctus, ploratus, propriè queſtus cum crinium euulſione.

Ὀλοφύρομαι. μ. ῦμαι. lugeo, lamentor, deploro. Depon. abſol.

Ὀλοφύρσεις. fletus.

Ὀλοφυρτικός. ὴ. ὁ. lamentatorius.

Ὁλόφυτον. ου. ſynapi perſicum.

Ὀλοφώϊα. τὰ. aſtutiæ, peſtifera pernicies, moleſta conſultatio.

Ὀλοφώϊος. ὁ. uerſutus, pernicioſus.

Ὁλοψύχως. toto animo.

Ὄλπη. ης. ἡ. lecythus, id eſt uas oleariũ.

Ὄλπις. ιος. ὁ. idem. Eſt proprium piſcatoris apud Theocr. Idyl. 5.

Ὀλύω perdo, occido, obſideo.

Ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur ſæpe

aduerbialiter pro in olympijs.

Ὀλυμπιακός. ὁ. ὁ. olympiacus.

Ὀλυμπιάς. άδος. ἡ. quinquennium, olympias, lustrum.

Ὀλυμπιάσι, aduerb. ad olympia, in olympijs.

Ὀλυμπίαδ. ου. ὁ. ου

Ὀλυμπικός. ὁ. ὁ. olympicus.

Ὀλυμπιονίκης. ου. ὁ. uictor in olympijs, olympionices.

Ὀλύμπιος. ου. ὁ. cæleſtis, admirandus.

Ὀλυμπόνδε. ad cælum.

Ὄλυμπος. ου. ὁ. Olympus mons Theſſaliæ, & pro cælo ponitur, quaſi ὁλολαμπὴς, id eſt totus lucens.

Ὄλυνθος. ου. ficus domeſtica immatura, groſsi. Eſt & nomen urbis in Thracia, à qua Demoſthenis orationes tres Olynthiacæ inſcribuntur.

Ὄλυρα. ης. ἡ. ramentum, purgamentum.

Ὄλυρα. ας. ἡ. κριθὴ. legumẽ nigrum eruo minus, quod hodieq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen ſeruat. Siligo interprete Theodoro. Laurent. nunc auenam, nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι ἐκ τῶν ὀλυρίνων ποιεῦντες ἄρτους. Idem alibi ſcribit panem olyra confici, appellariq; ſráv.

Ὀλόεις. turbidus, niger.

Ὅλως. omnino, omnibus modis, in ſumma, ſemel.

Ὅλως δ' ἁπλῶς. in uniuerſum autem, omnino autem.

O M.

Ὁμαδέω. congrego.

Ὁμαδόν. ſummatim.

Ὅμαδ. ου. ὁ. conuentus, congregatio, ſtrepitus, uox ex multis, quaſi ὅμαν ἅδ, turba.

Ὅμαιμ. ου. ὁ, ἡ. ου

Ὁμάιμων. ονος. ὁ, ἡ. frater, conſanguineus, ſoror, συγγενὴς, conſanguinitate & affinitate coniunctus.

Ὁμαχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio. (nes.

Ὅμαχμοι. οἱ. confœderati, commilito-

Ὁμαλὴς. idem quod ὁμαλὸς. ὁμαλὴ λίαν· τα, æqualitas ciuilis, cui opponitur πλεονεξία. Bud. Com.

Ὁμαλῇ, aduerb. ſimul, ὁμοῦ.

Ὁμαλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. explano, demulceo, æquabiliter aliquid facio, uel fio, & procedo, æquum momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ὁμαλὸς. ὴ. ὸ. planus, læuis, æqualis.

Ὁμαλότης. τος. ἡ. planities, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τῶν πτύσεων, καὶ οὐσιῶν Ariſtotel. uocat, quod Cicero bonorum æquationem. Bud. Com.

Ὁμαλόω. μ. νῶ. σ. ωσα. explano, ad æqualitatem redigo. Actiu. accuſ.

Ὁμαλῶν. æquans ſolo.

Ὁμαλῶς. æquabiliter.

Ὁμαρὶς. ſimul.

Ὅμαρξον. abſterge.

Ὁμαρτέω. μ. ήσω. σ. ηκα. ſequor, ἑπομαι, χάνω. Neutr. dat. iung.

Ὁμαρτῇ. ſimul, collectim, unum poſt alium.

Ὁμάς. άδος. ἡ. uniuerſitas.

Ὅμαυλος. ὁ. ὁ. concinnus, conſonans, cohabitans.

Ὀμβρέω. μ. ήσω. σ. ηκα. pluo. Neutr. & acc. & interdum abſolutè.

Ὄμβριμα. ατος. τὸ. imber.

Ὀμβρέω, ου

Ὀμβρίκια. τὰ. catuli ferarum.

Ὀμβρίζω. ὀμβρέω.

Ὀμβριμοεργός. ὁ. ὁ. grauificus, qui res magnas peragit.

Ὀμβριμοπάτρης. ὁ. ὁ. habens patrem potentem.

Ὄμβριμος. ὁ. grauis, impetuosus.
Ὄμβριος. α. ὁ. pluuialis.
Ὀμβροβλυτῶν. pluuiam fundens.
Ὄμβρος. ὁ. imber. παρὰ τὸ ὁμοῦ βρέχω.
Ὀμβροφόρος. ὁ, ἡ. pluuialis.
Ὀμερόμενος. affectu propensi, cupientes.
Ὁμήτιος. cohabitans, domesticus.
Ὁμοιάκης. ὁ. concubinus.
Ὁμοιάκις. ιδος. ἡ. concubina.
Ὁμά. similis.
Ὁμηγερής, ὁ ὁμηγερής. ἐος. ὁ, ἡ. simul congregans.
Ὁμηρος. simul, aut similiter dicens.
Ὁμηγυρίζω. congrego.
Ὁμήγυρις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium.
Ὁμήθης. familiaris.
Ὁμιλαδόν. cum multitudine.
Ὁμιλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.
Ὁμῆλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.
Ὁμιφάα. ας. ἡ. uadimonium.
Ὁμιφάθω. rapsodiæ.
Ὁμίφαμα. ατος. τὸ. pignus, obses.
Ὁμιφάω. μ. άσω. π. αμαι. sumobses. Neu.
Ὁμιφέω. idem.
Ὁμηρίδης. ου. ὁ. Homeri imitator, & eius dogma sequens.
Ὁμηρίζω. τὸ ῥαψῳδῶ. Bud. Com.
Ὁμηρικός. ὁ. Homericus.
Ὁμηριστὴς. ὁ. ῥαψῳδός, & qui Homeri uersus subinde in ore habet.
Ὁμηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromastix, id est Homeri flagellum. cognomentum est Zoili cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.
Ὄμηρον. ου. τὸ. obses, pignus.
Ὁμηροκέντρωνες. οι. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uersuum fragmentis, & uelut pannis consarcinatum.
Ὄμηρος. ου. confinis, uades, obses. Item cæcus. unde & Homerus quemadmodum de seipso scribit, τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ χίον ἰν πετρηέσσῃ. Dicitur autem ὄμηρος παρὰ τὸ ὁμοῦ ἄρειν, Thucy.
Ὁμικρῶ. minor, poëticum est.
Ὁμιλαδόν. simul, turmatim, uno cursu.
Ὁμιλέω. μ. ήσω. π. κα. conuersor, concionor, conuiuo, congredior, consuetudinem habeo & familiaritatem cum aliquo. Dicitur & de re uenerea, ὃς γάμου ἔχομαι, apud Sophoclem, sicut consuesco, congredior, et consuetudinem habeo apud Latinos. Lucian. ὑπὸ δ' ὧν ἐκεῖνος γυναικί μὲν οὐκ ἐθέλει, ἐπόσαι δ' ἂν ὁμιλήσωσιν αὐτῷ μοί, Qui consueuerint mecum.
Ὁμιλητής. οῦ. ὁ. discipulus.
Ὁμιλητικός. ὁ. ἡ. cōuersatiuus, affabilis.
Ὁμιλία. ας. ἡ. colloquium, confabulatio, cœtus, comitatus. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos consuetudo, conuersatio.
Ὄμιλος. ου. ὁ. cœtus, turma, turba. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἁλῆναι.
Ὀμιχῶν. meiere.
Ὁμίχλη. ἡ. nebula, σκότος.
Ὁμιχλώδης. ους. ὁ, ἡ. nebulosus.
Ὄμιχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.
Ὄμμα. ατος. τὸ. oculus. ab ὄπτω.
Ὀμματίδιον. ου. τὸ. ocellus.
Ὀμματόω. oculatum reddere & uigilem.
Ὄμνυμι. μ. όσω. π. οκα. &
Ὀμνύω. iuro. Vnde κατὰ κεφάλων ὀμνύειν, in capita liberorum iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant: ita se sacrare caput eius diis inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Bud Com.
Ὁμοαχμία. societas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.
Ὁμοάριθμος. eiusdem numeri.
Ὁμοβάμων

Ὁμοθύμιος. ὁ. eiuſdem æ, eiuſdem religionis.

Ὁμογάλακτος. ὁ. collactaneus, ἀδελφός.

Ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter ſe, hoc eſt qui duas ſorores duxerunt.

Ὁμογάστριος. ὁ, ἡ. Ὁμογάστωρ. ορ. ὁ. uterinus, id eſt eadem matre natus.

Ὁμογενής. ἐος. ὁ, ἡ. conſanguineus, eiuſdem generis, congenitus, unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.

Ὁμογενῶν. eiuſdem generis.

Ὁμόγνωστος. ὁ, ἡ. cognatus, frater.

Ὁμόγνιος ζεύς. Iupiter gentilitius, quaſi ὁ τὰ τῶν γένων ἱερὰ σῴζων. Sic autem inuocabant eum gentiles, id eſt cognati.

Ὁμογνωμονέω. μ. ἥσω. Ϟ. κκα. conſentio, eadem ſentio, concordiam facio. Et conſtruitur cum datiuo, ut ὁμογνωμονῶ σοι τῷδε, ἀντὶ τοῦ συγκατίθεμαί σοι περὶ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, eſt ſibi conſtare, ut uir conſtans, & philoſophus ſibi conſtans, cui opponitur τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

Ὁμογνώμων. conſentiens, ὁμόφρων.

Ὁμόγονα. τὰ. quæ ſunt eiuſdem generis.

Ὁμόδελφος. frater. nam δελφὺς uterum ſonat, unde & ἀδελφοί.

Ὁμοδίμιος. ὁ, ἡ. coniunx.

Ὁμοδημεῖν. populärem eſſe, ſe unum de cœtu ciuium haberi ſtudere.

Ὁμόδημος. ὁ. popularis, gentilis.

Ὁμοδίαιτος. ου. ὁ. contubernalis, eiuſdem uictus.

Ὁμοδοξεῖν. eiuſdem eſſe opinionis.

Ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία. (nionis.

Ὁμόδοξος. ου. ὁ, ἡ. ἰσότιμος, eiuſdem opi

Ὁμόδουλος. ου. ὁ. conſeruus.

Ὁμοδρομῶ. concurro, competo.

Ὁμογενής. ἐος. ὁ, ἡ. gentilis, id eſt eiuſdem generis. (formis.

Ὁμοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. eiuſdem ſpeciei, uni-

Ὁμοζωνής. ἐος. ὁ. qui iiſdem parietibus detinetur.

Ὁμοζυγέω. ſimul cum alio iugum duco.

Ὁμόζυγος. ὁ, ἡ. coniunx.

Ὁμόζυξ. alter equus in iugo, ſimilis, & eiuſdem notæ.

Ὁμοήθης. ὁ. ὁμότροπος, eiuſdem ingenii, eorundem morum, conterraneus.

Ὁμόθεν. ſimul, ex propinquo.

Ὁμοθυμαδόν. unanimiter.

Ὁμόθυμος. ὁ, ἡ. unanimis.

Ὁμοῖος. omnibus æquè moleſtus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.

Ὁμοιοβίοτος, & Ὁμοιόβιος. ὁ, ἡ. ſimilis in uictu.

Ὁμοιογενής. ἡ. genitura ſimilis.

Ὁμοιογενής. cognatus.

Ὁμοιομέρεια. ἡ. æqualitas particularum.

Ὁμοιομερῆ. ſimilaritates.

Ὁμοιομερής. ἐος. ὁ, ἡ. ſimilaris, cuius pars eandem rationem, atq; idem nomen cum toto obtinet.

Ὁμοίως. perinde atq;

Ὁμοιοπάθεια. figura eſt uel uirtus oratoria, à ſimilitudine affectuum ducta, ut, Fuit & tibi talis Anchiſes genitor. Macrob. li. 4. ca. 6.

Ὁμοιοπαθεῖν. ſimiliter affici.

Ὁμοιοπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. ſimiliter affectus, ſimilibus affectibus obnoxius.

Ὁμοιοπροσωπῶ. ſum eiuſdem perſonæ.

Ὁμοιόπτερα. uolatilibus ſimilia.

Ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, figura eſt quando multi caſus ſimiliter deſinunt. ab ὅμοιος, & πτῶσις.

Ὅμοιος. ὁ, ἡ. ſimilis. Attici ὁμοῖος dicunt penul. circunflexa, ut illud Homeri, ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ τῇ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ ἴσοις τοῖς ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Dicimus autē ὅμοιος τῷδε

ὄψιν, uel ὁμοίως τῇ ὄψει. Bud. Com.

Ὅμοιος ἐῶ ἔχοντι. habere uidebatur.

Ὁμοιόσχημος. ὁ. ἐιυσδε significationis.

Ὁμοιοχήμονες. οἱ. conformes.

Ὁμοιοχήμονα. eundem habitum feruo.

Ὁμοιόσκευος. eodē cultu utens et habitu

Ὁμοιόστομος. ὁ. phalanx à similitudine oris seu frontis nominata, quam simi licipitem uocat Gaza in Aeliano.

Ὁμοιοσύνταξις. eiusdē constructionis.

Ὁμοιοταξίαν. eodem uel simili ordine strui.

Ὁμοιοτάττω. coordino, construo, simili ter ordino.

Ὁμοιοτέλευτον, τό. homœoteleuton, figura quædam, quando multæ dictiones diuersorum casuū similiter finiunt.

Ὁμοιότης. ητος. ἡ. similitudo.

Ὁμοιότροπα. τὰ. moribus similia.

Ὁμοιοφροσύνη. ας. ἡ. similitudo morum.

Ὁμοιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. assimilo. Aeliu. acctis.

Ὅμοιρος. par. (Com.

Ὁμοίως ἔτι μάλιστα. ut qui maximè. Bud.

Ὁμοίωμα. ατος. τὸ. ☞

Ὁμοίωσις. ιος. ἡ. similitudo, μίμημα.

Ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. minor, simul uoco, gemo, simul abeo. Neutr. dat. iung.

Ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

Ὁμολαλέω. uno clamore.

Ὁμολαπτήρ. ῆρος. ὁ. minator, iussor importunus.

Ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus ☞ uxor, qui eodem lecto utuntur.

Ὁμολεβρός. turpis, impudens.

Ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. confiteor. Et ὁμολογῆται, consentaneum est, conuenit, congruit. Depon.

Ὁμολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. spondeo, id est roganti promitto, ☞ auctor fio, confiteor, assentior, permitto, concedo, profiteor, paciscor, ut ὁμολογῆσ μι.

σθαι, paciscī mercedem. Bud. Com.

Ὁμολόγημα, Platoni est quod inter differentes conuenit.

Ὁμολογία. ας. ἡ. cōfessio, pactum, assensus, conuenientia, conditio.

Ὁμολογούμενον. certū, indubitatum, confessum, legitimum. huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

Ὁμολογουμένως. indubiè, sine controuersia, planè.

Ὁμολόγως. concorditer.

Ὁμοναῖδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ sunt.

Ὁμομήτριος. ν. ὁ. ☞

Ὁμόμητωρ. ορος. eadem matre natus.

Ὁμόν. in eodem, simile, simà. (tuis.

Ὁμόνυμος. paris conditionis cum mor-

Ὁμονίδιος. uterinus frater.

Ὁμονοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consentio, concordo. Neutr. datiuo iung.

Ὁμονοητικός. ῆ. ὁ. concors.

Ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, consensus.

Ὁμόνομον. ῖδεm pascuis utens.

Ὁμόνους. ουν. ὁ. concors, consentaneus. ab ὁμὸς, ☞ νῶς.

Ὁμονοῶται. pacatæ, concordes.

Ὁμοούσιος ☞. ν. consubstantialis, eiusdem essentiæ. ab ὁμὸς ☞ οὐσία.

Ὁμόπαγοι. οἱ. qui sunt eiusdē pagi.

Ὁμοπαθής. ὁς. ὁ, ἡ. simul patiens.

Ὁμόπλους. διος. ὁ. gemellus.

Ὁμοπατρίας. ου. ☞

Ὁμοπάτριος. ου. ὁ, ἡ. ☞

Ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, consanguineus frater. Latini germanum uocant.

Ὁμόπλοια. ἡ. societas nauigandi.

Ὁμόπολις. qui est eiusdem urbis.

Ὁμόπτερος. eiusdem coloris atq; ætatis, quasi dicas earundem pennarum.

Ὁμοπτώτους. eiusdē casus.

Ὁμορβέω. iter facere, sequi.

Ὅμοργμα. ατος. τὸ. macula, labes.

Ὁμόργνυμι. μ. ξω. ω. ξα. abſtergo. Actiui. accuſatiuo.

Ὁμορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cõterminus ſum. Neutr. datiuo iung.

Ὅμορος. ε. ὁ, ἡ. conterminus, confinis, ſibypſi particeps, finitimus. ab ὁμῦ & ὄρος.

Ὁμορρέω. confluuium.

Ὁμορρέω. ſimul remigo, auxilior, idem ſentio.

Ὁμόῤῥοια. confluxus, congregatio.

Ὁμορρόφιος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitator.

Ὁμός. ᾱ. ὸ. unus, ſimilis.

Ὁμοῦ. ſimul, propè, contrà, eodẽ loco.

Ὁμοῦ φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, graſſari in aliquem.

Ὁμόσιτος. ε. ὁ. cõuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.

Ὁμόσκευος. ε. ſimilis genere armorum.

Ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.

Ὁμοσκηνῶ. cõtubernalis ſum in militia

Ὁμόσπορος. ε. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.

Ὁμόσπονδος. ε. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.

Ὁμόστεγοι. οἱ. contubernales, ſub eodem tecto.

Ὁμοστιχάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul procedo. Neutr. abſol.

Ὁμόσσας. ſimul miſſus, eiuſdem uiæ, conueniens.

Ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.

Ὁμοτιμᾶς. ου. qui idem tributũ pendit.

Ὁμότεχνος. ὁ, ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius.

Ὁμοτεχνῶ. eiuſdem artis profeſſor ſum.

Ὁμότιμος. ον. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis.

Ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.

Ὁμοτράπεζος. ὁ cõmenſalis, conuictor.

Ὁμότριχος. eiuſdem pili, eiuſdẽ coloris.

Ὁμότροφος. ſimul educatus.

Ὁμότροπος. ε. ὁ, ἡ. eiuſdem moris.

Ὁμοῦ. ſimul, unà cum.

Ὁμοῦπόκτος, &

Ὁμούσιος. ε. ὁ. eiuſdem eſſentiæ.

Ὁμοῦσι. ferme, ſimul.

Ὁμοφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ὁμονοέω, eiuſdem ſum ſententiæ, conſpiro. Neut. datiuo iung.

Ὁμοφροσύνη. ης. ἡ. concordia, amor legitimus.

Ὁμόφρων. ονος. ὁ, ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.

Ὁμοφυής. ους. ὁ. ſimul natus.

Ὁμόφυλος. ε. ὁ, ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem generis homo.

Ὁμοφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concordo in uerbis. Neutr. abſol.

Ὁμόφωνος. ε. ὁ, ἡ. cõcors, eiuſdẽ linguæ.

Ὁμοχοινικά. accipitur pro iis qui eidem aſſident menſæ.

Ὁμόχροια. coloris ſimilitudo.

Ὁμόχρονος. coætaneus.

Ὁμόχροος. ε. ὁ, ἡ. concolor.

Ὁμόψυχος. ε. ὁ. qui uno eodem animo aliquid decernit, eiuſdẽ ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.

Ὁμόψυχος. ε. ὁ, ἡ. unanimis, concors.

Ὁμοψύχως. unanimiter.

Ὁμόω. μ. ήσω. ω. ωκα. iuro. Neutr. accuſ.

Ὄμπνη. ᾶ. fruges melle maceratæ.

Ὄμπνιος. frumentarius, cerealis.

Ὁμπνιόχαρ. diues.

Ὄμπνιον. magnum, multum, auctum.

Ὄμπνια. Ceres, φέρμιος, non ab ὀμφαλός, qui eſt umbilicus, ſed ab ὄμπνη, quæ ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δ' ἑτοίοις ἐπὶ φυγὶ καὶ μὴν ὄμπνας. Ὄμπνια λήϊα, pro ὀμπνιόεντα. Ὄμπνια νηφάλια, pro magna & auctiore nube.

Ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui ſpiritus cauſa ſint. ἀπὸ τοῦ πνέω.

Ὀμύνης. ιδος. ἡ. uagina.

Ὀμφὰ τρίποδος. sortes tripodis.

Ὀμφακίας. ου. ὁ. crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, remilem furor.

Ὀμφάκινον ἔλαιον. oleum quod ex oleis immaturis fit.

Ὀμφακίνης. ιδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.

Ὀμφαλοβομία. umbilici sectio.

Ὀμφαλοτόμος. obstetrix.

Ὀμφάλιον. ν. τὸ. clypei umbilicus.

Ὀμφαλισήρ. ῆρος. ὁ. ferrum quo umbilici præsecantur.

Ὀμφαλόεις. εντος. ὁ. umbilicatus, rotundus, ut ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, Homer. Apud Nicandrum ἄρκτος, siue ursa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quòd in umbilico poli borealis sit constituta, uel quòd fœcunda sit & nutritia, ab ὀμφαλός. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticâ exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.

Ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus. παρὰ τὸ ὀμπνεῦν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. διὰ αὐτῆς γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ τῇ φύσει τῶν. Item clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum fici. Est item ὀμφαλὸς siue ὀμφάλιον Cretæ locus. unde Callimachus, ἦλθε δ' ἀπ' ὀμφαλόεντος. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomẽ est. Item Thessaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλός est. Vtimur eadẽ uoce in re militari. Nam phalangis partes κέρατα, id est cornua uocãtur, sed sinistrum cornu σκὰ siue pes dicitur, dextrum uerò caput, qua autem longitudo secatur, oris & τῇ ὀμφαλῷ nomine intelligitur. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Ὀμφαλοτόμος. ὁ. ὁ. obstetrix quæ umbili cum infantibus præcidit.

Ὀμφαλώδης. ους. ὁ, ἡ. umbilicaris, ut ita dicam ad umbilicum pertinens.

Ὀμφάλωτος. ὁ. ἡ. umbilicatus.

Ὄμφαξ. ακος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τῆς ὀμοῦ φαγεῖν, πάρα τὸ αὐστηρὸν, καὶ ὀξυνον.

Ὄμφη. ης. ἡ. uxor, fors, diuina uox, uaticinium, odor, somniorum uisio.

Ὀμφιάω. ῶ. augere, honestare.

Ὀμιλῶ, προσομιλῶ, conuenire, assimilari.

Ὁμήλικες. οἱ. uicini, propinqui. nam ὅλικας Doricum est pro αὐλικας.

Ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est eiusdem nominis appellatio, æqui, uocatio.

Ὁμώνυμος. ον. cognominis, id est eiusdem nominis existens. unde homonymum Latinè dicimus nomen multa significans.

Ὁμοφύλιος. ν. ὁ. domesticus, sub eodem tecto commorans.

Ὅμως. tamen. Vnde ὅμως δ' οὖν, & ὅμως μέντοι, ὅμως μὴ οὖν, uel ὅμως μὴ pro eodem ferè accipiuntur, id est tamen, attamen, at certe.

Ὁμῶς. simul, similiter, ὁμοίως.

Ὁμοιχίται θεοί. dij eiusdem templi atque tecti.

Ὁ ON.

Ὤν, ὄντος, τὸ. ens, existens. Accipitur pro cum liceat, sicut ἐών.

Ὄν. quem, suum. τὸν ἑαυτῆ, αὐτόν.

Ὅν πόπον. quomodo.

Ὄναος. ᾶ. ὁ. asinarius.

Ὄναγρα. ἡ. onagra herba.

Ὀναγρόβατα. τὰ. pascendis asinis apta.

Ὄναγρος. ου. ὁ. onager, id est asinus syluester.

Ὀναίμαν. frui, ἐπαπολαῦσαι ὠφελείᾳ, ut ὄναιο σὺ ταύτης παιδείας, macte esto ista eruditione, proficiat tibi huius

huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis est, sed abominantis, ut Latinis fruere, tibi habe.

Ὄνειαρ. potius, melius.

Ὄναρ, aduerb. in somnis, per somnium, καθ' ὕπνους.

Ὄναρ, τὸ ὀνάριον. insomnium, somnium.

Ὀνάριον. τὸ. asellus.

Ὀνασᾶ. iuuabit.

Ὀνατικός. ἡ. uisualis.

Ὀνάτη. asini pellis.

Ὄνειαρ. ατος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatem) auxilium, somnium, donum.

Ὀνειδίζω. μ. ίσω. σ. ικα. impropero, obijcio, maledico, conuiciando exprobro. Actiu. accus. cum datiuo.

Ὀνείδιος. ὁ, ἡ. improperabilis, uituperabilis. ☞ ὀνειδίοις per eclipsim τῆ ἴσῃσιν.

Ὀνειδισμός. ὁ. ὁ. exprobratio.

Ὀνειδιστὴς ὀνηγυτημάτων. exprobrator beneficiorum.

Ὀνειδιστικός. ὁν. ὁ. contumeliosus.

Ὀνείδιστος. ὁ. ὁ. probrosus.

Ὄνειδος. ους. τὸ. improperium, opprobrium, probrum, dedecus.

Ὄνειον. stabulum asinorum, sed ὄνειον Corinthi mons est.

Ὄνειος. ὁ. ὁ. asinus.

Ὀνειράτων. τῶν. somniorum, Herodia.

Ὀνειρογόνος. ον. ὁ. fluxus seminis in somnis.

Ὀνειροκρίτης. ου. ὁ. ☞

Ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres somniorum, coniector. Ὀνειροκριτικοὶ etiam sunt libri cõscripti de arte somnia interpretandi.

Ὄνειρον. ου. τὸ. somnium.

Ὀνειρόπληκτος. somnio territus, somniorum interpres.

Ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. somnio, in somnis uideo, uana spe ducor. Vide in ὀνειρόω.

Ὀνειροπόλος. ου. ὁ. coniector, qui ab alijs uisa coniectanter discutit, uelut Penelopes somnia Vlysses. Est etiam qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamemnon Iliad. β.

Ὄνειρος. ου. ὁ. somnus, etiam somnium, authore Macrobio.

Ὀνειρώγμιος. ᾶ. ὁ. somnium turbulentum, potissimum cum uenerea imaginatione.

Ὀνείρωξις. ιος. ἡ. somnium, ἡ τῶν ὀνείρων δόξις.

Ὀνειρόω. μ. ώσω. π. ωκα. somnio, stimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Aristophan. ita distinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρόω sit genituram per insomnia emittere, id quod accidere solet ijs, qui amoribus uacant. ὀνειροπολῶ uerò sit uisum in somnis uidere, atq; somniare. Neutr.

Ὀνίνω. mouco, σπιρίζω. (absol.

Ὀνίνω. μ. ήσω. σ. ικα. iuuo, prosum. Actiu.

Ὀνηλάσιος. ὀνηλάτης.

Ὀνήϊστον. utile, ὠφελιμώτερον.

Ὀνηλάτης. ὁ. ὁ. agaso, asmarius.

Ὄνημι. μ. ήσω. σ. ηκα. iuuo, ἀπολαύω, ὠφελῶ. Vnde ὄνησαι, fruere. ☞ ὀνήσῃσθαι, iuuaberis, potieris potius quàm fruetis, teste Valla. Dicimus ☞ ὀνάμην ☞ ὀνάμαν, in optatiuo.

Ὀνησιδήρα. τὰ. benefica. terræ epitheto.

Ὀνήσιμος. ὁ. ὁ. utilis, ὠφέλιμος.

Ὄνησις. ιος. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς ἡ ὄνησις, Quid interest.

Ὀνησιφόρος. adiuuandum, aduerb.

Ὀνῖτις. ιδος. ἡ. species origani.

Ὀνητός. uituperabilis.

Ὀνήτωρ. utilitatem capiens.

Ὀνηϊδίω. μ. ίσω. σ. ικα. deturpo, dehonesto. Actiu. accus.

Ὄνθος. ου. ὁ. fimus, proprie boũ, βόλιτος.

Ονιᾶα, ☞

Ὄνίας, uel ὀνίδία. fimus asini, uel equi.

Ὀνίδιον. asellus.

Ὀνικός. ῆ. ὸ. asinarius, id est asininus.

Ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accus.

Ὄνιος. utilis.

Ὀνίσκος. ὁ. asellus, serra fabrilis.

Ὄνομα. τὸ. augurium.

Ὀνοβατῶ. asinos admittere.

Ὀνοβάτις. ἰ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut cum alias qua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, ☞ saxo impositam, spectandam ommbus proponerent. Inde super asino constitutam, per urbem peruectam, in eundem locum restitui oportebat, unde erat deducta, ☞ ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellandam censuerunt, ut quæ asino imponeretur, ☞ per ciuitatem ueheretur. Ab eo tempore lapidem tanquam impurum ☞ detestabilem uitabant.

Ὀνίβοσις. ἰ. idem.

Ὄνομα. τος. τὸ. nomen.

Ὀνομάζομαι. nominor.

Ὀνομαζόμενος. nominatim.

Ὀνομάζω. μ. άσω. ν. αχα. nomino, φράζω. Actiu. accus.

Ὄνομα. ὀνέα, uitupero, accuso.

Ὀνομάνω. μ. ανῶ. ν. αγκα. nominatim recenseo.

Ὀνομακλήδην. nominatim.

Ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomenclator, dicitur quòd nominatim homines uocet.

Ὀνομασία. τὰ. festum ab instituto nomine, uel quo nomen alicui institutum.

Ὀνομαστί. nominatim.

Ὀνομαστικός. ῆ. ὸ. nominatiuus.

Ὀνομαστός. ῆ. ὸ. clarus, id est nominatus, celebris.

Ὀνομαστοτάτης. uerborum innouator, nominumq; auctupio gaudens.

Ὀνοματόλογος ☞. ου. ὁ. ὀνομακλήτωρ.

Ὀνομαλογία. ἡ. nominatio, nominis figmentum, ita ut pronuntiatione ☞ uoce sua rem quam significat, imitetur.

Ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.

Ὄνος ☞. ου. ὁ, ἡ. asinus, ☞ asina. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentum. ὀνάσῃ δὲ τὸ ὠνοῦν ἢ πυριάλῳ. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ὀνικοῦντες ὄνους ἀλίσκεσθαι ἐρίθουσιν. Interdum uermiculi nomen, Latinè millepeda, aut cētipeda.

Ὀνόσκολοι. οἱ. dæmones sunt, inaquosa ☞ arida corporibus arescentibus frequentantes, ☞ asininis cruribus. Hi sese mares plurimum exhibēt, interdum quoq; leonem ☞ canem induere uidentur. Cal. lib. 1. cap. 27.

Ὀνοτός. ῆ. ὸ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis.

Ὀνοτάλυ. μ. άσω. ν. αχα. μίμφομαι, impropero, officio iniuria.

Ὀνοτός. ῆ. ὀνοτός, pauper.

Ὀνοφορβός. ῆ. ὸ. asinarius.

Ὀνόχειλος. labrum asini, nomen herbæ.

Ὀνόχυλος. dei filius, Christus, infando titulo à religionis nostræ hostibus dicebatur, quem sceleſtiore etiam pictura genere deformare, ac uelut in pergula prætereūtibus ausi sunt asinis auribus ostentare, pede altero inunguiculatum, ac togata specie, cum libro in manib. hoc adiecto titulo, quasi is Christianorum foret deus, ὀνόχυλος.

Ὀνύω. μ. άσω. ν. υχα. inquino, uitupero, lamentor.

Ὄντα. τὰ. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ὑφ' ἡμῶν οὐσιούμενα κτήματα.

Ὄντως. sanè uerò, planè, omnino, utique.

Ὄνυμα. ατος. τὸ. nomen, pro ὄνομα, o in

mutato more Aeolico. unde ἰφάντμος, & eiusmodi.

Ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.

Ὄνυξ.χος. ὁ. unguis, παρὰ τὸ νύσσω, νύττω. Item onyx gẽma (alabastritem uulgò uocant) eo quòd humano ungui sit similis. Interdum testa est conchylij̃ in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quẽ imitatur, nominatus. Δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere.

Ὀνυσίλοφα. lugeo, ἀλύτομαι.

Ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cum memoria consulimus. Accipitur & pro rem exacte & ad unguem expendere.

Ὀνύχιον. τ. τὸ. unguiculus.

Ὄνυχος. χος. ὁ, ἡ. asinus.

O Ξ.

Ὀξαλίς. ἡ. species lapathi, uinum acescens.

Ὄξαλμα. ατος. τὸ. salsum, acetum, acida muria.

Ὀξία. ας. ἡ. cuspis hastæ, & hasta, uarix.

Ὀξάδιον. acetum, diminutiuè ab ὄξος.

Ὀξῦς. ὐ. acidulus.

Ὀξέες. οἱ properi.

Ὀξέως. citò, fortiter.

Ὀξίαι. sunt nauigia quædã uelociora.

Ὀξίζω. in acetum degenero, acesco.

Ὀξίζων οἶνος. uinum quod acuit.

Ὄξινος. ν. ὁ. uappa, uinum acidum, austerus, crudus.

Ὀξίς. ίδος. ἡ. uas acetarium.

Ὀξίστος. ὁ. anceps.

Ὀξυγγμία. acida eructatio, Hippoc.

Ὄξος. ους. τὸ. acetum, quòd linguam secet & pungat.

Ὀξύ. τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè.

Ὀξυάκανθα. acuta spina.

Ὀξύβαφον. ου. τὸ. acetarium, acetabulum. Accipitur & pro poculo, Athen. li. 11.

Ὀξύβαφον. cotylæ quarta pars est, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc est quadrantale. Bud. de Asse 5.

Ὀξυβελῆς. sagittæ acutæ cuspide.

Ὀξυβελῶ. statim & acutè audio.

Ὀξύγαρον. ν. τὸ. salsamentum, acetum cum garo, id est liquamen piscis.

Ὀξύγγιον. ν. τὸ. axungia, adeps.

Ὀξυγράφος. ν. ὁ. uelociter scribens.

Ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.

Ὀξυδερκικόν. pharmacum, quo acuitur uisus.

Ὀξυδέρκιον. ν. τὸ. idem.

Ὀξυδερκὴς. ἐος. τὸ. acies oculorum.

Ὀξυδερκὴς. ἐος. ὁ, ἡ. acutè uidens, perspicax.

Ὀξυδορκέω. μ. ήσω. π. κα. acutè uideo. Neutr.

Ὀξύκοον. ν. τὸ. auditus acumen.

Ὀξύθυτος. ualdè acutus.

Ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandescentia, quod uitium opponitur μακροθυμίᾳ.

Ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus lustratis in triuia ferebant. Alij lignea interpretantur quibus strangularentur aliqui. dicta ab ὀξύνειν τῷ θυμῷ χρῆσθαι.

Ὀξυθυμίας. ν. ὁ. &

Ὀξύθυμος. ν. ὁ. iratus, animo præceps, animo concitato & feroci.

Ὀξύϊρος. ν. ὁ. aceruus.

Ὀξυκέφαλος. ν. ὁ. capite fastigiato.

Ὀξυκράτορ. ν. τὸ. posca, uinũ quod aceto & aqua temperatum est.

Ὀξυλαβὴς. ἐος. uelociter capiens, continuò aggrediens.

Ὄξυμελι. acetosum mulsum.

Ὀξυμίτιμον. τὸ. obscurum, acuta contemplatione inuentum.

Ὀξυμυρσίνη. myrtus syluestris, baccis rubentibus, et breuitate à myrto sati na distans. Quidam ruscum uocant.

Plura apud Plin.

Ὀξύμωρον. sententia est ex periculo petita: hoc est, ita acutè & affectatè enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capti potuere capi? Cicero, Si tacent, satis dicunt.

Ὀξυν. acidum uinum, in uappámque depranatum.

Ὀξυόομαι, &

Ὀξυώ. μ. ωσῶ. ν. ηκα. acuo, irrito, coacesco. Actiu. accuſ.

Ὀξύοπις. ψ δος. idem quod ὀξύς.

Ὀξύοπτος. τ. ὁ. ualens acie oculorum.

Ὀξυπαθῶς. magno affectu.

Ὀξυπάλαθος. τ. ὁ. genus ramicis ab acutis foliis. Fortè legendum est ὀξυπάκαθος, de quo Plin. li. 20. ca. 21.

Ὀξύπανος. τ. ὁ. famelicus, percitus acuta fame.

Ὀξυπικρίς. amarum, ὀξύπικρον.

Ὀξύπορος. qui citò transit.

Ὀξύπρῳρος. acutam habens proram, ὀξυπίρατος.

Ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni qui spissi ultima loca possident. Capel. li. 9.

Ὀξυρυγμία. ας. ἡ. ἐξορυγμία.

Ὀξυρυγμίω. acidum ructo.

Ὀξύρρυγχος. υ. ὁ. oxyrrinchus piscis.

Ὀξύρροπος. ου. ὁ. repente & leuiter repens, propensus.

Ὀξύς. ἰος. ὁ. acutus, uelox, acer, praeceps, promptus.

Ὀξύσομος. acutè canens.

Ὀξύχοινος. τ. ὁ. iuncus marinus, uelium cus manualis.

Ὀξυτάτη ὁδός. anceps uia.

Ὀξύτης. τητος. ἡ. acrimonia.

Ὀξυτόκιον, uel

Ὀξυτόκος. τ. ὸ. partum accelerans.

Ὀξύτονος. ου. ὁ, ἡ. stridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima syllaba.

Ὀξυφωνία. ἡ. uocis acuties.

Ὀξυφωνότερος. ὁ. cui uox acutior.

Ὀξύχειρ. manibus aduncis & celer.

Ὀξυχειρία. ας. uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.

Ὀξύχολος. summæ bilis, iracundus.

Ὀξυχολία. repentina ira, bilis efferuefactio.

Ὀξυωπῶ. acutè cernere.

Ὀξυωπίστατος. ὁ. qui clarissime uidet.

Ὀξυωπίς. ἴδος. ὁ, ἡ. uisum acuens, aut acutè uidens, acuti uisus.

Ὀξυωπία. uidendi acumen.

Ὀξυωπός. qui acutum habet uisum, ὀξυωπίς.

Ὄξωνις. genus lapathi herbæ siue rumicis, ab aciditate nomine accepto.

Ὅς pro οὗ poeticè.

Ο Π.

Ὀπαδός. ὁ. affectator, consors, aditor, seruus.

Ὀπάζω. μ. άσω. ν. αχα. præbeo, do, & insequor, ut χαλκὸν δὲ πρῶτος ἐπάξα, Iliad. θ.

Ὀπαῖον. ου. τὸ. operculum ollæ, foramen, & quà fumus è furno, aut cami no exit.

Ὀπάων. illustris, clarus, potens admodum, summus ille. Articulus enim additus aduerbio, eleganter efficit ut pro nomine exponatur.

Ὄπασεν. tribuit.

Ὀπασθάς. à tergo ligatus.

Ὄπατρος. ὁ. eodem patre natus, quasi ὁμόπατρος.

Ὀπάων. ονος. ὁ. ἑπόμενος, minister, affectator.

Ὄπερ οὖν. ὅπερ. Bud. Com.

Ὀπάω. circumspicio, uideo.

Ὅπη, & ὅπῃ poetice. ubi, quò. Accipitur & pro ὅπως.

Ὅπᾳ ἄν. quacunq; & quomodocunq; quocunq; pacto, ut, quemadmodum. Bud. Com.

Ὄπα οὖρ. idem.

Ὄπα παρήκει. ἀντὶ τῦ ὑχωρεῖν, ὅπως ἐνδέχεται, pro re nata, quacunq; occasione. Bud. ibidem.

Ὀπά. ᾶς. ἡ. cauerna, foramen, uox.

Ὀπαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor. Neutr. datiuo.

Ὀπαδόπου. quouis modo, quomodocunq;. Bud. Com.

Ὀπαδός. οῦ. ὁ. sequens, ancilla, seruus.

Ὀπαλικοσῦν. quantuscunq;. Bud. Com.

Ὁπαλοίκα. quando, quandoquidē, cum.

Ὀπάτιον. υ. τὸ. subula.

Ὀπίας. caseus qui coit coagulo, ὁ τῷ ὀπῷ τῦς συκῦς πυκνούμενος.

Ὀπιδνός. malus, terribilis.

Ὀπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Ὀπίζω. μ. ίσω. π. ικα. obseruo, curo, uereor, pudefio. Actiu. accus.

Ὄπιθ, Dorice pro ὄπιθεν. retro.

Ὀπικός. ὁ. sordidus, immundus. Eudoxus Italiæ gentem quandam uocari tradit à linguarum colluuione dictam.

Ὀπιμαντᾶον. υ. uoce datum responsum.

Ὀπίονες apud Plutarch. sunt, qui nuntiorum & speculatorum fungiuntur munijs.

Ὀπίστας. impostor.

Ὀπιπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Ὀπιπλεύω. aspicio, obseruo, παρθένων βλέπω. Vnde παρθενοπίστας, qui uirginū pudicitiæ insidiatur. Cæl. li. 7. ca. 12.

Ὄπις. ιδος. ἡ. cura, consyderatio, uox. Iliad. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Ὄπιθεν. retrò, ponè, ἀπὸ τοῦ μέτωπον.

Ὀπίθενα. pars exterior palmæ.

Ὀπίθιος. υ. ὁ. posterior. Vnde ὀπίθιον τάγμα, extrema acies: & ὀπίθια, præterita, cauda.

Ὀπισθοβάμων. ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.

Ὀπισθόδομος. ου. ἡ. locus Athenis in arce post templū Minerue, ubi erarium publicum erat.

Ὀπισθόδομος. ου. ὁ. ædes publica, posterior pars domus.

Ὀπισθόκινφα. quæ in posteriori parte corporis aculeo armantur.

Ὀπισθονόμαι. ὁι. qui crines uersus tergū flexos habent.

Ὀπισθοκραπίδες. αἱ. genus calceamentorum muliebrium.

Ὀπισθόνομος. præpostere pascens, sine recessu. Vnde ὀπισθονόμοι βοῦς, retrò pascentes boues.

Ὀπισθόποινος δίκη. iudicium aut pœna, quæ crimen statim postridie sequitur.

Ὀπισθόρμιζον. retrofugum.

Ὀπισθοσφυνδόνη. ης. ἡ. ornamentū quoddam capitis muliebre.

Ὀπισθοτονικός. ή. ὸ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta est.

Ὀπισθότονος. ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti non possit, hoc est, cum caput ad scapulas contrahitur.

Ὀπισθουρητικά. τὰ. ex aduerso mingentia.

Ὀπισθοφανῶς. retrorsum, aduersum.

Ὀπισθοφύλακες. ὁι. qui in prælijs terga tutantur.

Ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrò custodio. Actiu. accus.

Ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. posterior custodia.

Ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. custos posterior, uel posticæ.

Ὀπίσατος. ου. ὁ. ὀπίσθιος, postremus, ultimus.

Ὀπισόγραφον. τὸ. à tergo annotatum.

Ὀπισόγραφος. ὁ. aduersarius, hoc est libellus rationarius, quo perfunctorie & obiter memoriæ consulimus.

Ὀπίσω. retrò. ἀναχωρεῖν ὀπίσω, redire unde uenisti. Accipitur quoq; pro postea. Vergil. Rursus & incipiant in corpora tarda reuerti.

Ὀπίσω, poët. idem, retrò, in futurum,

ad posteros, à tergo. Homer. Iliad. ἅ. ὀλίγοι οἵδ' νοῆσαι ἅμα πρόσω ἢ ὀπίσω.

Ὁπλα. τὰ. arma, funes nauium.

Ὁπλάρια. τὰ. arma diminutiuè.

Ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula omnium brutorum, solida ungula.

Ὁπλίζω. μίσω. π. ικα. armo, paro. Actiu. accusatiuo.

Ὅπλισις. ιος. ἡ. ὁ.

Ὁπλισμός. ὁ. armatura.

Ὁπλισμα. gradus, βῆμα, funis nauticus.

Ὁπλισίς. ὁ. armatus.

Ὁπλιταγωγὸς νεῶς. ἡ. nauis quæ armatos fert milites.

Ὁπλῖται ἐνάρισις. milites spoliatitij.

Ὁπλίτης. ὁ. ὁπλιτικὸς, miles armatus, uel grauis armaturæ, armiger, ut est apud Sueton. non pro eo qui alterius arma gerit, sed qui ipse armatus est. Item qui in naui ad remum non sedet.

Ὁπλιτίδιος. ὰ. statuæ fœminarum armatæ.

Ὁπλιτοδρομῶν. eorum est, qui armati cursu certabant, & sub armis cursu exercebantur.

Ὁπλιτοπλάτης. ὁ. armiluciator.

Ὁπλοθήκη. κης. ἡ. armentarium.

Ὅπλομαι. ὁπλίζομαι.

Ὁπλομανῶ. insano & nimio armorum studio teneor.

Ὁπλομαχῶν. sub armis exerceri, armis depugnare.

Ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Est et genus exercitamenti.

Ὁπλόμαχος. ον. ὁ. qui armis militaribus & scuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nunc es, fueras ophthalmicus olim.

Ὅπλον. ὁ. τὸ. scutum, arma.

Ὁπλότερος. ὁ. ὁ. iunior, posterior, νέος, μέτερος.

Ὁπλοφορῶ. cingo latus, & in modum stellatis stipo & comitor. Accus.

Ὁπωπόης. reuerendus, cura dignus.

Ὁποδάπερ. quotquot.

Ὁποδαπός. ὁ. ὁ. cuias.

Ὁποδαπῶς ἄρ, &

Ὁποδαποσῶν. cuiascunq. Bud. Com.

Ὁπόθεν. unde.

Ὁπόθεν δήποθεν. undecunque, quoquo modo.

Ὅποι. quò, ubi, hic.

Ὁποῖ' ἄττα. qualia, cuiusmodi.

Ὁποῖα φίλα. quæ assolent.

Ὁποῖόν τι. aliquod, quiddam.

Ὁποῖος. α. ὁ. qualis infinitè.

Ὁποῖός. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum sit relatiuum.

Ὁποιοσῶν. qualiscunq.

Ὁποπάναξ. liquor herbæ panacis.

Ὁποπλῶν. renauigare.

Ὀπός. ὁ. ὁ. succus, coagulum, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde producitur opara, lacryma arborum, lacteus in ficu humor: & succus silphij liquor.

Ὁπόσα. pro ὰ.

Ὁποσάκις. quoties.

Ὁποσαπλάσιος. totuplex.

Ὁποσαπλασιοσῶν. quantumuis multiplex.

Ὁποσαχῶ. multipliciter.

Ὁπόσα πλεῖστα. quanta maxima.

Ὁπόσα ἄρ. quotlibet, quotcunq.

Ὅποσον βραχύς. quàm breuis.

Ὁποσονῶν. ubicunq, quocunq in loco, quantumcunq.

Ὁπόσος. η. ὁ. quot, quotus, indefinitè.

Ὁποσοσῶν. quotuslibet, quotcunq.

Ὁποσοδήποτε, &

Ὁποσοσῶν. quantuscunq.

Ὁπόσος. ὁ. quotus.

Ὁποσοδήποτε, &

Ὁποσοσῶν. quotuslibet, quotuscunq.

Ὁπόταν. quoniam, quando, quo tempore. Bud. Com.

Ὁπότε. quando, poſtea quàm.

Ὁποτεῦν. quandocunq.

Ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. ἑκατ' ὁπότερον, pro utrumuis.

Ὁπότερος. uter. accipitur & utrolibet.

Ὁποτεροδήποτε, &

Ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.

Ὁποτέρωθεν. unde, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον.

Ὁποτέρωσε. utrò dubitatiuè.

Ὅπου. ubi, quãdoquidẽ, quò. Bud. Com.

Ὅπουγε. quandoquidem, id eſt utpote cum.

Ὁπουδὴ, &

Ὁπουδήποτε, &

Ὅπουτὶ. ubicunq. ἢ ὁπουδὴ, ſicubi.

Ὅπουπερ ἂν. ubicunque.

Ὁπουσοῦν. ubicunq gentium.

Ὀποῦς. Opus ciuitas in Locris. Declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὀπόεις, ὀπόεντες, & ſyncreſi ὀποῦς ὀποῦντος.

Ὅπουτα, Aeolicè pro ὅμματα.

Ὅππη, & ὅπποθι. pro ὅπου, & ὅποθι.

Ὁπταλίσεως. ὁ. aſſatus.

Ὁπτανεῖον. τὸ. locus ubi carnes aſſantur, culina, quaſi dicas toſtorium.

Ὁπτανία. aſpectus, ἀπόβλητις.

Ὁπτάνω. cõſpicio, uideo, ἀφανίζω. Actiu. accuſatiuo iung.

Ὁπτάριον. τὸ. idem quod ὀπτανεῖον.

Ὁπτασία. ας. ἡ. uiſio.

Ὀπτάω. μ. ὄσω. π. πτα. aſſo, coquo. Actiu.

Ὀπτάω. μ. ὤσω. π. φτα. uideo. Actiu.

Ὀπτήρ. τῆρος. ὁ. ſpeculator.

Ὀπτήρια. τὰ. munera quæ ſponſæ dabantur à ſponſo.

Ὄπτησις. ιος. ἡ. aſſatura, aſſatio.

Ὀπτικά. τὰ. nerui ſubminiſtrantes uiſuum ſpiritum oculis.

Ὀπτικός. ὸ. uiſiuus, perſpeciuus, ſpeculatiuus.

Ὀπτίλιτις. nomen templi Mineruæ apud Sparthos. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ὀπτίλους οἱ δ' ὁπλίτις καλοῦσι, Plutar. in Lycurgo.

Ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. π. ομμαι. uideo & uideor, compareo. Depon. accuſ.

Ὀπτός. τὸ. aſſatus, uiſibilis.

Ὄπτω. μ. ὄψω. π. ὤφα. idem quod ὄπτομαι, uideo, quanquàm ſit inuſitatum.

Ὀπύω μαι. eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. Depon. abſol. & interdum accuſatiuo.

Ὀπώω. μ. ώσω. π. ηκα. ὀμιλῶ, γαμῶ, κοΐω. παρὰ τὸ ὀπίζω ἧφ οὗ, ὃ ἐστιν ἐπιχρίω ἢ πυκνοποιῶ. Actiu. accuſ.

Ὀπώδυξις. εως. ὁ, ἡ. ſuccoſus.

Ὄπωπα. uidi. Eſt autem μίσ. παρακ. Attice ab ὄπτω, pro ὄπα.

Ὄπωπε. proſpicit.

Ὀπώπη, &

Ὀπώπει. uiderat. Theoc. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει.

Ὀπωπή. ῆς. ἡ. aſpectus, ὑψηφή, πρόσοψις.

Ὀπώρα. ας. ἡ. poma, hoc eſt omnes mollioris corticis fructus.

Ὀπώρη. ης. ἡ. autumnus.

Ὀπωνέω, &

Ὀπωνέομαι, &

Ὀπωνέω. fructus decerpo, colligo, emo. Eſt etiam uſu pomorum nauſeam contraho.

Ὀπωρινός. autumnalis.

Ὀπωρισμός. arborum fructus.

Ὀπωροφυλάκιον. ε. τὸ. tugurium, pomorum cuſtodia.

Ὀπωρόν, &

Ὀπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq.

Ὅπως. interdũ διαπορηματικῶς κ' ἀνεύντατάκτως ponitur pro quomodo, hoc eſt pro πῶς, quemadmodum, ſic, ut. & conſtruitur cum indicatiuo & ſubiunctiuo. Interdum præcipien-

tis eſt, ἢ παραγγελματικὸν, aut denuntiantis aut exhortantis, ſicut caue Latinè, & uide ne. Bud. Com.

Ὅπως ἂν, &

Ὅπως ἴσηται, &

Ὅπως δὴ, &

Ὅπως δέοντι, &

Ὅπως ποτέ, &

Ὁπωστιοῦν, &

Ὅπως ὑπεκοῦν, &

Ὁπωσοῦν. quomodocunq, utcunq, quocũq modo, temere, ſine iudicio. ὁπωσοῦν, ὅπως τιοῦν, ἢ ὁπωστιοῦν, Attica autem ſunt, de quibus Bud. ibidem.

Ὅπως μὴ. ne, μὴ.

O Ρ.

Ὀράω. τὸ ὁρᾶν.

Ὅραμα. ατος. τὸ. uiſum, id eſt uiſio.

Ὅραρος & συνοχή. partes phalangis in æqualia diuiſæ. Latini uocant os & umbilicum.

Ὅρασις. ιος. ἡ. uiſio, aſpectus.

Ὁρατὴς. ῆ. ὁ. ſpectator.

Ὁρατικὸς. ὴ. uim cernendi habens.

Ὁρατὸς. ὸν. uiſibilis.

Ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα, & in præt. imperf. ἑώρων. uideo. Item reſpicio, id eſt fauco. Actiu. accuſ.

Ὀργάλλω. cœnum manibus mollio & ſubigo, commiſceo, τὸ πολὺν τῶν χειρῶν ῥυῆναι. Bud. Com.

Ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio iraſci, turbo.

Ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præſes ſit, ἐργάνη.

Ὀργανικὸς. ὴ. ὸ. inſtrumentalis. unde ὀργανικὰ μόρια, officiales, ſeu inſtrumentales partes.

Ὄργανον. ου. τὸ. organum, inſtrumẽtum.

Ὀργὰς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, terra ſacra alicui deo, terra inculta ut lucus, & ſaltus etiam dicitur.

Ὀργάω. μ. άσω. π. ακα. appeto, abſtinere non poſſum, meapte ſponte cieor, & gliſco, concito, concupiſco macero, ſubigo. Ὀργῶσι βότρυς, tumeſcunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens ſpecie. ὀργῶσα πρὸς σύμψυξιν, quæ ſimulatur ad conceptum. Bud. Com.

Ὀργιῶνες. οἱ. qui iiſdem ſacris initiati ſunt, θίασοι, ſacerdotes.

Ὀργὴ. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Ariſtot. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινομένης, δι' ἃ φαινόμενον ὀλιγωρεῖσθαι ἢ εἰς αὐτῶν τινὰ μὴ προσηκόντων, Ira eſt apparentis ultionis appetitus cum dolore propter apparentem immerito, uel in ſuos contemptum. Ponitur & pro appetitu coeundi.

Ὀργιλότης. ητος. ἡ. idẽ quod ὀργὴ, iracundia.

Ὄργια. τὰ. Orgia ſacra Bacchi, myſteria.

Ὀργιάζομαι. conſecror, ſiue ut ſuum ac cliuium.

Ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, ſacra, ceremoniaſq; inſtituo, ut ὀργιάζω τὰ τοιαῦτα, ceremonias perago. ὀργιάζω τὸν θεὸν, ſacrificijs placo deum. Bud. Com.

Ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.

Ὀργιαστὴς. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum feſtorum.

Ὀργιαστικὰ μόρια, ἢ ὀργιαστικὸν ἁρμονίαν uocat Ariſtot. quæ ὑποδυομένων ἐμβάλλα τῇ ψυχῇ, ἢ ἃ παθόντες τοῦτο ποιοῦσι δυνάμεις, & affectus ciet in animo. Bud. Com.

Ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iraſcor. Depon. dativo iung.

Ὀργίλως. irrito.

Ὀργίλος. η. ὸν. ὁ. iracundus.

Ὀργυιαῖος. α. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.

Ὀργύλος. extimulor. Horus Apoll. capite ult. ὅταν ὀργύσῃ πρὸς συμψυξιν γύψ.

Ὀργυιὰ. ᾶς. ἡ. ulna, manuũ extenſio, & pectoris

pectoris latitudo, mensura senûm pedum, Herodo. & quaternûm cubitorum, Gazæ. Passus Valla interprete.

Ὀργύω. μ. ὕσω. ν. υκα. ulnas extendo.

Ὀργάνη. concupiscentia. (Neut.

Ὄργυμα. sanguis, gradus.

Ὀρέγνυμι. extendo. Actiu. accus.

Ὀρέγομαι. μ. ἐξομαι. ν. εγμαι. expeto, appeto, ἐπιθυμῶ, λαμβάνω, κομίζομαι. & ad sensum refertur. Depon. genit.

Ὀρίγω. μ. ἰξω. π. ιχα. porrigo, præbeo, manu percutio, sicut ὀρίγνυμι, παίχω, ἐκτείνω.

Ὀρεάων. ονος. montes inhabitans.

Ὀρεβάτης. ε. ὁ. montes scandens.

Ὀρεβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. montes scando. Neut. absol.

Ὀρειὸν ζεῦγος. mulorum iugum.

Ὀρεμαχίδες. αἱ. mala montana.

Ὀρεινός. η. ὸν. &

Ὄρειος. ε. ὁ. montanus, syluestris. oppositur τῷ ἥμερος.

Ὀρεκόμος. qui mulorum curam habet.

Ὀρεῖος. ε. ὁ. regio montana.

Ὀρεπίλαγος. montana ciconia, nomen aquilæ.

Ὀρείτης. ε. ὁ. &

Ὀρείτωρ. ορος. montanus, agrestis.

Ὀρείχαλκος. ε. τὸ. orichalcum. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.

Ὀρεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupisco.

Ὀρεκτικός. οῦ. ὁ. appetitiuus, concupiscibilis.

Ὀρεκτός. η. ὸν. extensus, longus, porrigendus, amabilis.

Ὀρεκτύς. extendens.

Ὄρεξις. εως. ἡ. appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.

Ὀρεξόμενος. ε. ὁ. tangens, percutiens.

Ὀρεονόμος. ε. ὁ. qui montium curam habet, aut mulorum.

Ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.

Ὀρεοβάτης. ε. ὁ. iens per montes.

Ὀρεσίτροφος. ε. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Acteonis apud Ouidium.

Ὀρεσκῴω. uersor in montibus.

Ὀρεσκῷος. ε. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίοικος. ἐκ τοῦ ὀρεσκῷος. unde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

Ὀρέστιος. ε. ὁ. monticula.

Ὀρέστης. ε. ὁ. Orestes.

Ὀρεστιάς. άδος. ἡ. mõtana nympha, montium cultrix, ἐκ τοῦ ὄρεσι πολῶ ἐστία, ἴχθ&.

Ὀρεσφιν, aduerb. in montibus.

Ὀρεύς. εως. ὁ. mulus.

Ὀρεχθέω. concupisco, discindo, resono, suspiro.

Ὀρεωπώλης. ε. ὁ. mulorum uenditor.

Ὀρέω. μ. ὤσω. π. ωκα. custodio.

Ὀρίω. attollo, incito.

Ὀρεωκόμος. ε. ὁ. mulio.

Ὄρθαι. concitatum esse.

Ὀρθιάομαι. ὀρνιθεύομαι, capio auguria, auguror.

Ὄρθια lex erat Palladis, argumentum bellicum continens.

Ὀρθιάζω. arrigere, uaticinari.

Ὀρθιοκῶπαι. qui erecti magno cum labore remigant.

Ὄρθιος. ε. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem surrectus. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem. Et

Ὄρθιος νόμος. ὁ. carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. li. 1. & Gel. libro 16. cap. 19. Sic fortè dictum, quòd huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori. Siquidem ὄρθιος & sonorus interpretatur nonnun-

quam, & classicus cantus. Plutar. νόμιον δὲ τοῦτον appellat.

Ὀρθογόν. ῑς. ὁ. epitheton hirūdinis: quasi ὀρθρογόνη, ab ὄρθρος diluculū, & γόος: quòd matutino maximè tempore canat, & secundum poëtarum fabulas filium Ityn deploret.

Ὀρθογραφέω. μ. ἤσω. π. ηκα. rectè scribo. Actiu.

Ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta scriptura. Orthographia (scribit Bud.) est cum iam non planum opus, imáq; operis uestigia imaginamur, sed subrectū & frontem attollēs, quasi erecti operis, aduersíq; descriptio.

Ὀρθογώνιος. ᾱ. ὁ. rectus angulus.

Ὀρθοδοξέω. μ. ἤσω. π. ηκα. recte opinor & sentio. Neutr. absol.

Ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

Ὀρθόδοξος. ᾱ. ὁ. orthodoxus, id est rectæ opinionis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, summúmq; boni, philosophando inuestigauit.

Ὀρθοδρομέω. rectè currere, rectis lineis concurrere.

Ὀρθόδωρον. ᾱ. τὸ. palmus mensura, quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.

Ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cum suauitate uocum explanatio.

Ὀρθοεπῶ. rectè & propriè loquor.

Ὀρθόκομος. ᾱ. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem, ὀρθόκομος φρίκη. κόμας enim comam significat, unde κορυθάιξ dicti.

Ὀρθοκράνος. ᾱ. habēs rectum caput, uel erectas antennas. ἀ κρᾶρα, uel κεραῖα.

Ὀρθολογῶ. rectè & propriè loquor.

Ὀρθόομαι. μ. ὠθοῦμαι. π. ώμην. rectè facio.

Ὀρθοπαιδέω. seipsum erigere, ut altior uideatur.

Ὀρθοπλήξιππος. equus erectus, & calcibus petens.

Ὀρθόπνοια. ας. ἡ. est morbi genus, quod medici nostri orthoniam corrupto uocabulo dicunt, difficilis scilicet anhelitus, cū quis spirare nō possit, nisi recta ceruice spiritus trahatur.

Ὀρθοπνοϊκός. ᾱ. ὁ. non nisi recta ceruice spirans.

Ὀρθοποδέω. μ. ἤσω. π. ηκα. rectè ambulo, rectè incedo, Paul. ad Galat. ἵνα ὀρθοποδῶσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ὀρθόπολις. erigens, & seruans ciuitatē.

Ὀρθόπτερος. magnis siue altis humeris, aut pinnis.

Ὀρθοπώγιος. idem quod ὀρθοπόγιος.

Ὀρθός. ὸν. ὁ. rectus, erectus, ut solet qui timet.

Ὀρθόσιος Ζεύς. stator Iupiter.

Ὀρθοστάδιον. stando in erectum.

Ὀρθόστασις. ὁ. affectio, ubi surrecti stamus, neruis posterioribus cōtractis.

Ὀρθότερος. ρᾱ. ρον. melius.

Ὀρθότης. ητος. ἡ. rectitudo.

Ὀρθοτίθιον. ὁ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.

Ὀρθοτομέω. μ. ἤσω. τ. ηκα. rectè seco, rectè tracto. Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ὀρθοτονέω. rectum & iustum accentum uel tonum dare.

Ὀρθότριχος. ᾱ. οι. habens erectos crines.

Ὀρθοφιλία. ᾱ. ἡ. erectio capillorum.

Ὀρθόφρων. magnanimus.

Ὀρθοφυῆ. τὰ. recta, superiora appetētia.

Ὀρθοφυὲς. ἐος. ὁ, ἡ. in altum crescens.

Ὀρθόω. μ. ὤσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. Actiu. accus.

Ὀρθραγόσιοκοι. porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur. ἀπὸ τῆ ὄρθρου & ἀγοράζωμαι, quòd matutinis omnibus uenales circumferebantur.

Ὀρθρεύομαι, uel ὀρθρέω, &
Ὀρθρίζω. μ. ίσω. σ. ιχα. de mane surgo, di luculo aliquid ago, uigilo. Neutrum absolutum. Verbum frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichem, quæ mane surrexit significat, & sichar, mane uigilauit.

Ὄρθριος, &
Ὄρθριος. ε. ὸ. matutino surgens, antelucanus. unde ὄρθριος νόμος, carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristoph. ἀνὴρ νεκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. Nisi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.

Ὄρθρον. ε. τὸ. &
Ὄρθρος. ε. ὸ. diluculum, crepusculũ matutinum, summum mane, ὅτι ἀς ἔργα ἄμας ὀρθρεῖ.

Ὀρθῶς ἡῶν. est approbantis rei euentũ, meritò, ut debebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, idem.

Ὀρθωσία. σε. ὶ. Diana, ab Orthosio monte Arcadiæ, eleuatio.

Ὀρεσκᾴς. in montibus cubans.

Ὀρεσσιμύστης. per montes resonans.

Ὀρίγανον. ν. τὸ. uel ὀρίγανος. ὶ. origanum. ὀρίγανον βλίτων dixit Aristophan. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiusdẽ nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum est autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος significat gaudium. Vel quòd uisum illustret, & acuat. παρὰ τὸ ὀρᾶν καὶ γανῦν τὸ λαμπρύνειν. Vel à ῥίγανῶ fit ῥίγανον, & redundante ο, ὀρίγανον, κατὰ ἀντίφρασιν. natura enim calidũ est.

Ὀριγνάομαι. desydero, concupisco.

Ὁρίζομαι. finio, definio, hoc est definitionem rei do, & rem circunscribo. Est etiã finem statuo, finis loco duco. Plato, ἀρ' οὖν καὶ ὁ δημοκρατικὸς ἀρίστας ἀγαθὸν. Item statuo, præstituo, æstimo. Dinar. ὠνούμενος ἑαυτῷ ἕκαστος μίαν θάνατον. Idem, ἀλλ' θάνατον ὁρίζω. Et metior, æstimo, censeo. Plato in Gorg. καὶ καλῶς γε νῦν ὁρίζῃ ὦ σώκρατες, ἀδοκήτως καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ λόγον. Sic Aristotel. Ethic. 2. διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Latinis definio idem est. Cic. pro Marc. Hic tu modum uitæ tuæ, non salute reip. sed æquitate animi definies? Idem pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definisset. Sic ὁρίζειν δίκαιον, ius statuere, Demosthen. Ὁρίζειν etiam est ἀποφαίνειν, hoc est definire, statuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc est indicatiuo modo loqui, ὅθεν ὁριστικὰ uerba dicta. Bud. Com.

Ὁρίζω. μ. ίσω. σ. ιχα. similiter, sicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Itẽ pro terminare, et finire, circunscribere. extremum enim & finis magnitudinem ὁρίζειν dicitur, hoc est τὸ πέρας αὐτῆς ποιῆν. Aristot. Probl. κὴ γράφειν κύκλον ὧν ὁρίζοντι, id est finitore, & circunscriptore ductu. Vnde circulus finitor in sphæra ὁρίζων dicitur, quia hemisphærij terminus est. Est etiam confinium facio, & distermino, dirimo, discerno. Aristot. de Part. 3. ὁρίζουσι δ' ἐκατέρους οἱ χωρίζοντες: de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æstimo, censeo. Aristot. Polit. 6. ὀλιγαρχία καὶ γένει, καὶ πλούτῳ, κὴ παιδείᾳ ὁρίζεται, id est censetur, æstimatur. Bud. ibidem.

Ὀρεικὸν ζεῦγος. iugum mulare.

Ὀρίνω. μ. ινῶ. σ. ιχα. concito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accus.

Ὅρος. ε. τὸ. terminus, finis, confinium, horreum.

Ὄρος. ε. ὸ. prosper.

Ὅριος ὁ, ὠν. terminalis Iupiter.

Ὀρίτης. ὁ, ἀι. teredines montanæ, quas è niue generari scribit Strabo.

Ὁρισμός. ὁ. definitio. ab ὁρίζω, pro discerno. discernit enim definitio unũ genus, & unam formam ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula, & quasi præscripto capitur.

Ὁριστὴς. ὁ. finitor, constitutor iuris & arbiter conditionum.

Ὁριστικός. ή. όν. definitiuus, indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος, definitio.

Ὀρίτροφος. ὁ. ή. nutriens montes, in montibus nutritus.

Ὀριχῶμαι. appeto, cupio.

Ὀρκάνη. ης. ἡ. sepes, carcer.

Ὄρκη. ης. ἡ. uas olearium, aut uinarium, capsa pigmentorum muliebrium.

Ὁρκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accus.

Ὁρκίπω. idem.

Ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iusiurandum conceptum est, aut concipi solenne est.

Ὅρκιον. ε. τὸ. fœdus, iusiurandum.

Ὁρκομοτᾶν. iurare in fœderibus sanciendis.

Ὅρκος. ὁ. ὁ. iusiurandum, sacramentum. Grammatici deducunt ἀπὸ τῦ ἄρχειν τὸς παραβαίνοντας. Coërcetur enim quisq; intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὀρὸς. ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες. Dicimus autem ὅρκους λαλόναι καὶ λαμβάναν, sicut μῦθον λαλόναι καὶ λαμβάναν. Bud. Com.

Ὁρκόω. μ. ώσω. σ. ωκα. uoco ad iusiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accus.

Ὁρκωμόσια. τὰ. sacrificia in quibus fieriebant fœdera.

Ὁρκωμοσία. ὁ. ή. &

Ὁρκωμόσιον. iusiurandum, & locus sic uocatus.

Ὁρκωμότης. iureiurando astrictus.

Ὁρκωμοτῶ. sanctè iuro, in fœdus iuro.

Ὁρκωτὴς. ὁ. ὁ. qui præest obstrictioni iurisiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omissis, ἠναγκάζομεν τὸς ὁρκωτὰς καὶ ἐπίλογον τὰ μέγιστα τίνα ἐν ἑκάστῃ πόλει ὀρκῶσαι.

Ὁρκωτός. ὁ. ὁ. iuratus.

Ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ connecto.

Ὁρμαθός. ὁ. ὁ. σίχος, ordo, omne instar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerso, pendo, cogito, reuoluo, intendo animũ, incito, impello. Actiu. accus.

Ὁρμάνη. ης. ἡ. ὁρκάνη, λαρνακόθρα.

Ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. τὸ ὁρμῶ, paro, decerto, promptus sum, ad aliquid agendum impetum cepi & incitatus sum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ ἀνελεημόνως ἅπᾶ ὅλον ὡρμῆσθαι. Gregor. ὅπερ ὡρμήθη λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere instituimus in hac oratione. Isocr. ὡρμημένος λυμαίνεσθαι, Qui dicere constituisset. Xenoph. ἀπὸ θυσιῶν ὁρμᾶσθαι, auspicari. Sic apud Plut. de Perpenna Sertorij successore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἧπερ ὡρμημένος ἐκεῖνος καὶ παρασκευῶν, Eodem quidem apparatu, atq; ijsdem copijs, eadem cum illo facere aggressus, & exorsus, ijsdemq; fundamẽtis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiscor, ut πρὸς ἄστυ ὡρμᾶσθαι, Plat. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπὶ μάλα ἐπὶ τὸ μέλιον ὡρμᾶσθαι, Cum ad pubertatem uenisset. Sic etiam

Ὁρμάω. μ. ήσω. π. ηκα. in animum induco, conuerto animum, facere gestio, cupio & capi, ut ὁρμηθέντες ἐπὶ τὸ σῶμα πᾶν τὰ ἄλλων πράγματα, qui animũ appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ ὃ ἕκαστος ὥρμηκε, Quod quisq; instituit, & cæpesſit

pessijt, Plat. et ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀνιλᾶν, Impetum cepit interficiendi sui. Sic ὁρμᾶν dicitur equus à Xenoph. cum ad cursum cietur, de quo in ἠχορμᾶν. Item pro stationẽ habere, τὸ ἐν ὅρμῳ διάγειν τῶν νεῶν, καὶ ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ Σικελίᾳ. Demosth. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐστεῶθαι. Dicitur etiam ὁρμᾶ τῶν νεῶν, pro ὁρμίζω. Ἐκ χερὸς ὁρμᾶν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμαδ. ἄδ. ὁ. funiculus contextus ex setis equinis, quo piscatores utuntur.

Ὅρμενον. ν. ὁ. asparagus sylvestris, et cuiuscunq; oleris circulus. Est quoq; urbis nomen proprium Thessaliæ.

Ὁρμευτὴς. piscator.

Ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id est subitus, acrisq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, consilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitũ, affectum, affectionem.

Ὅρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητήριον. sedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli suscepti, locus & uelut asylum, quò se recipiunt prælientes. Significat etiam incitamentum & suscitabulum, ut sunt κλαγγοὶ καὶ ῥοῖζοι τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμητικῶς. impetu, subitò.

Ὁρμιὰ. ᾶς. ἡ. funiculus piscatorius setis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμιζόμενοι ἐς λίμνην.

Ὁρμίζω. μ. ἴσω. π. ικα. duco nauem in portum Neutr. accus.

Ὅρμινον ἄμυρον. herba geminalis.

Ὁρμίσκια. οι. monilia.

Ὁρμίσκος. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος. ὁ. portus artificialis, statio. παρὰ τὸ ὅρμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ ἅρω τὸ συμπλέκω. uide Lucia. περὶ ὀρχήσεως.

Ὁρμός. ῦ. ὁ. monile, corrigia calceorũ.

Ὄρνεον. ὁ. ἀν. auis. παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι.

Ὀρνεοσκοπῶ. augurari.

Ὀρνεοσκόπος. ὁ. augur.

Ὄρνη. νος. ὀρνὸς ἡ. σκοτεινός.

Ὀρνιαγρευτὴς. ὁ. ὀρνιευτὴς.

Ὄρνιθια. aues cortales.

Ὀρνιθάριον. τ. τὸ. auicula.

Ὀρνίθαχα. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.

Ὀρνίθειον κρέας. auium caro.

Ὀρνιθεύομαι. auguror.

Ὀρνιευτὴς. ὁ. ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθίας. ου. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat. Est & uentus eiusdem nominis.

Ὀρνιθόγαλον. υ. τὸ. herba ornithogalum.

Ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.

Ὀρνιθοθήρας. ου. ὁ. auceps.

Ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

Ὀρνιθομανὴς. amans aues.

Ὀρνιθονομίον. υ. τὸ. ὀρνιθών.

Ὀρνιθοπώλιον. υ. ὁ. magis speciem auis habens.

Ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.

Ὄρνιξ. χος. Dorice, &

Ὄρνις. ιθος. uel ιθος. ὁ. auis, gallina, ales, augurium.

Ὀρνός. obscurus.

Ὄρνυμι, &

Ὀρνύω. insurgo, incito, promoueo. Act. accus.

Ὄρόβινον. υ. eruina, farina erui.

Ὄροβος. υ. ὁ. orobus genus hordei.

Ὀρόθαμνος. υ. ὁ. ramus, surculus, παρὰ φυὰς. ἀφ' ἧς τὸ ὁρᾶσθαι κατὰ τὴν αὔξησιν.

Ὀροδίος. timor.

Ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus, designatio terminorum. Sed ὁροθέσιος ὁ, potius masc. quàm fœmin. genere reperitur.

Ὀροθέτης. finitor.

Ὀροθύω. concito, turbo, confidentiam iniicio. Actiu. accuſ.

Ὀροίτης. ὁ. ὀροθέτης.

Ὀροίτυπος. in montibus ligna ſcindens. τύπτω enim trunco eſt.

Ὄρον. τὸ. prelum, uas agricolarum.

Ὀρόντης. ου. ὁ. Orontes fluuius per mediam Antiochiam fluens.

Ὄρορτο. impellebantur.

Ὄρος. ους. τὸ. mons.

Ὅρος. ου. ὁ. terminus. Item finis, id eſt finitio, ut inquit Quintil. Item σκοπὸς καὶ τέλος τῆς πράξεως καὶ κανόνες. Ariſtot. Polit. 7. Οὗτι πρὸς τὸν ὑποκείμενον σκοπὸν ὅρον. Accipitur etiam pro modo & regula, & quaſi præſcripto, quo actiones temperantur, Galeno Metho. 12. & 14. Eſt etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Bud. Com.

Ὀρός, pro ὄρρος.

Ὀροσίνιον. ου. τὸ. montapium.

Ὀροστίλης. montifrigilla.

Ὄρμα. impetus, ſaltus.

Ὀρύω. μ. ύσω. π. ύκα. ruo, commoueo, impetum facio.

Ὀρυφάω. τὸ ὀρυφόω.

Ὀρυφή. ῆς. ἡ. &

Ὄρυφον. ου. τὸ. &

Ὄρυφος. ου. ὁ. tectum, culmen, laquearii, ſummitas tectorum, contignatio. Item ὄρυφος & arundo aquatica tectis ſtruendis apta.

Ὀρυφώδης. ες. in tectis uerſans.

Ὀρυφηφόρον. ου. animal teſtam gerens.

Ὀρύφωμα. tegor. Iosephus, ἀνθρίνοις φαλάμαις ὠρύφωτο.

Ὀρυφόω. μ. ώσω. π. ωκα. concamero, tego. Neutr. accuſ.

Ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.

Ὀρόων, pro ὁρῶν. uidens.

Ὄρπηξ. ηκος. ὁ. ramus, & ὄρπαξ uentus uehemens.

Ὀρχιδιᾶν. in coxendices & nates cadere

Ὀρχεκύτιον. ου. τὸ. podex, cauda proprie uolucrũ, ultima pars ſpinæ ubi ſpondyli deſinunt, ὀρθοκύτιον. Vide in ἀρθοκύτιον. πύγιον.

Ὄρχις. ὁ. idem.

Ὄρχος. ὁ. ὁ. ſerum lactis.

Ὀρχῶ. fereſcere.

Ὀρχώδης. ferоſus.

Ὀρχωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio.

Ὀρχωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde ſumptũ, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus ſeu metum, cõtrahere ſolent eam partem caudæ, inter femora reducendo.

Ὄρσω, & ὄρσου. ſurge. ἀπὸ τοῦ ὄρω.

Ὀρσιάντης. alitè uolans.

Ὀρσίπους βοή. clamor quo contendentes ad curſum incitantur.

Ὀρόβυρα. ας. ἡ. ianua quà ad locum ſuperiorem aſcenditur, ualua.

Ὀρτάλιμι. proiectare, ſubmouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primùm uolare incipientes.

Ὀρτάλιχοι. pulli auium implumes.

Ὀρτή. ῆς. ἡ. feſtum, pro ἑορτή.

Ὄρτιον. ου. arduum.

Ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia inſula, quæ poſtea Delus dicta eſt.

Ὀρτυγοκατώ. μ. ύσω. π. ωκα. ludum exerceo cadendarum coturnicum. Neu.

Ὀρτυγοκόπος. ου. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

Ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id eſt matrix coturnicum. Gaza ſimpliciter matricem interpretatur.

Ὄρτυξ. υγος. uel ὄρτυγος. coturnix.

Ὀρυγή. ἡ. ululatus.

Ὀρυγάω. ereƈto, uomo.

Ὄρυγμα. ατος. τὸ. foſſio, foſſa, meatus.

Ὀρυγμαδός. ὁ. &

Ὀρυγμός. ὁ. ὁ. fremitus, latratus, tumultus. proprie in montibus, dum ligna

ſcinduntur.

Ὀρύζα.ης. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo riſum uocant.

Ὄρυγξ. γγος. ὁ. foſſorium. Item oryx animal capræ ſimile. Iuuenal. Et Getulus oryx.

Ὀρυκτός. ἡ. ὁ. foſſus.

Ὀρυμαγδός. ἡ. ὁ. ὀρυγμαδίς.

Ὀρυμάω. cumulo.

Ὀρύομαι. frendo, latro.

Ὀρύσσω. μ. ὄρυξω. π. ὄρυχα. fodio. Act. accuſ.

Ὀρύχατο. cædebantur, mactabantur.

Ὀρφανία. ας. ἡ. orbitas.

Ὀρφανίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. orbatus ſum.

Ὀρφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo. Act. accu.

Ὀρφανιστής. ἡ. ὁ. curator aut tutor pupillorum.

Ὀρφανός. ἡ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut deſtitutus auxilio aliorum.

Ὀρφανοτροφεῖον. τὸ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.

Ὀρφανοτρόφος. ε. ὁ. pupillorũ nutritor.

Ὀρφιτελέτας. initiandi authores nuncupati ſunt, quib᷑ fœlicitatem certiſſimam pollicebãtur poſt obitum.

Ὀρφνή. ἡ. nigredo, obſcuritas, nox.

Ὀρφνῆος. α ὁ. ☞

Ὀρφνίος. ἡ. ὁ. ☞

Ὀρφνος. ε. ὁ. ☞

Ὀρφνός, ☞

Ὀρφνώδης. ες. niger, obſcurus.

Ὀρφοβότης. ὀρφανιστής.

Ὀρχαμός. ἡ. ὁ. dux populi, princeps.

Ὀρχάς. ſeptum, ſepes, genus oleæ.

Ὀρχατὸς. ἡ. ὁ. κῆπος, κῆπος, locus arboribus aut uitibus conſitus, ordo.

Ὀρχηδόν. ες. iuuenaliter, ἐβηδόν, aut uiritim.

Ὀρχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tripudio, ſalto, geſticulor, quemadmodũ in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχεων, id eſt uineariũ ordinibus, in quibus inter uindemiam primitias Baccho oſferentes choreas agebant. Vel παρὰ τὸ ὀρύσσειν τὰς χεῖρας. Depon. abſol.

Ὀρχηδόν. ὀρχηδόν.

Ὀρχηθμός. ἡ. ὁ. ☞

Ὄρχημα. ατος. τὸ. ſaltatio.

Ὄρχεις. εων. ὁ. teſtes.

Ὄρχευσις. εως. ἡ. ☞

Ὀρχησμός. ἡ. ὁ. ὄρχημα.

Ὀρχηστής. ἡ. ὁ. ſaltator, gaudens de parta uictoria.

Ὀρχηστικός. ἡ. ὁ. ſaltatorius.

Ὀρχήστρα. ας. ἡ. orcheſtra, locus in ſcena in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant, palæſtra, ſaltatoriũ. Et proprie eſt chori, ſicut ſcena hiſtrionũ teſte Pollu. Erat etiã locus in theatro, ubi ſenatores habebãt ſua ſubſellia. Hinc Iuuc. p ipſo ſenatu uitur.

Ὀρχήστρια. ας. ἡ. uel ὀρχηστρὶς, Ariſtoph. ſaltatrix. (tio.

Ὀρχηστύς. ύος. ἡ. ars ſaltandi, ſaltus, ſalta

Ὀρχίδιον. ε. τὸ. teſticulus, diminutiuum ab ὄρχις.

Ὀρχίλιον. ε. τὸ. idem.

Ὀρχιπαιδίζειν. ludere et otiari cũ pueris

Ὀρχιστοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ. Bud. Com.

Ὀρχμή. ſeptum.

Ὄρχος. ε. ὁ. ὀρχατὸς, ordo plantatarum arborum, palmes, ramus.

Ὀρχοτομῶν. caſtrare.

Ὄρω. ω. ὄρα, ☞ Attice, ὄραμαι. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inuehor, infero, concito. (ὑπ᾽ ὄρω.

Ὀρώχη. montis eminentia, ὄχθος ἢ λόφος

Ὀρῶπες. colorum mixtio.

Ὀρωρίχατο. porrecti ſunt, extenſi, ab ὀρίνω, quod in præterito paſſiuo facit ὄρωρτο, ☞ Ionice ὀρώρίχατο, ☞ rurſus Attice ὀρωρίχατο.

Ὀρώρει. moueatur.

Ὅς. οὗ. qui, ſuus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item proëxis infinitè. Bud. Com.

Ὅς βέλτ. quiuis.

Ὅς γε. idem quod ὅς.

Ὅσ. quantum, quatenus, ut.

Ὅσ ἄν. quæcunq.

Ὅσ βουλομένοις ἦν. quantum uolebant, arbitratu ſuo. Xenoph. τί οὖν ἔφη ὁ παυσάνιας ἃ καὶ ἐκεῖνο βουλομένῳ ταῦτ' ἐστί; Quinigitur ſciſcitaris, an hæc illi cõditio placeat? Idẽ, ὧν ἕνεκα ὁ ὧδε ἀγωνιζόμενος ἀχθόμενος ταῦτα, Hæc nõ inuito Ageſilao fiebant. Gaza ὅσ uidetur uſurpaſſe pro ὅταν. Bud. Com.

Ὅσ θεωρητόν. quatenus ſpeculandum.

Ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

Ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

Ὁσάκις, ὁσάκις. quoties, ὁσσάκις.

Ὅσμέ. iſto modo, in tantum, ut.

Ὁσοῦς. quotcũq modis, quotupliciter.

Ὅσσδω, Dorice pro ὅσῳ.

Ὁσόστος. s. quotannis.

Ὅση ἡμέρας. pro uiribus.

Ὁσημέραι. quotidie.

Ὅσια. τὰ. iuſta, parentalia, exequiæ.

Ὁσία. ας. ἡ. ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt numen metuendum & reuerendum.

Ὁσίας ἕνεκα. defunctorie, quæſito prætextu, parcè delibantis more.

Ὅσιον. (ſcribit Bud. Com.) eſt τὸ βέβηλον καὶ οὗ ἔξεστι προσάπτεσθαι τῶν τυχόντι, profanum, publicũ, cuiuſmodi ſunt quæ in hominum commercio ſunt. Vnde illud Antiphontis, ἁμαρτεῖν τὰ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & profanis: uel (ut Latini) pro aris & focis. Et Demoſth. μίγνυσι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Ὅσιον καὶ δίκαιον quoq; Græci ſic dicunt, ut Latini ius & fas. Plut. in Demetr. τῷ δὲ καὶ πρὸς τὰς θεὰς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Dicitur quoq;

Ὅσιος. ᾱ. ὸ. pius, ſanctus, caſtus, reuerẽs dei, καθαρὸς, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur: quaſi ἄσιος ab ἕζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

Ὁσιῦμ. expiare.

Ὁσιότης. τος. ἡ. pietas, ſanctitas.

Ὁσιωτήρ. ὸ. qui Delphis hoſtiã immolat.

Ὀσμή. ῆς. ἡ. &

Ὀσμός. ῦ. ὁ. odor, olfactus. Sed ὀδμὴ Ionum eſt.

Ὀσμυλία. ας. ἡ. piſcis ozæna, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrũ odorem exhalantem.

Ὀσμώδης. ους. ὁ, ἡ. odoratus.

Ὅσοι μῆνες. ſingulis menſibus.

Ὅσοι δή. quotlibet.

Ὅσοιτὸ ἀριθμόν. totidem.

Ὅσον. quantũ. Multiplicis autem uſus eſt, quemadmodum Bud. Com. tradit, ut παρ' ὅσον ſicut παρὰ μικρὸν, ferme, parum abeſt quin. Item quatenus, quod & καθ' ὅσον, & ἐφ' ὅσον, ſiue ἐφ' ὅσῳ Attice dicitur. Et Ariſtot. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαύματος ὅσον, mirum quantum, pro maximè. Ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Ἐπ' ὅσον, quantum, quantopere, quandiu, ut ἐπ' ὅσον ἔτι δυνάμεθα, quàm maxime facere poſſum. Ἐφ' ὅσον χρόνου, τὸ ἐφ' οὗ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ λάχυ, μετ' ὀλίγον. Item ὅσῳ ἀντὶ τινὸς inuenitur.

Ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iam iam, & de futuro dicitur.

Ὅσον ἔπω ἐπέμε. quatenus ad me pertinebat.

Ὅσον καθ' ἕνα ἄνθρωπον. quantum in uno homine fuit.

Ὅσον ὸ. fermè, circiter.

Ὅσον ἐπέτω. τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodũ, mox,

mox, illico, paulò post.
Ὅσον οὐκ ἤδη. iamiam.
Ὅσον οὔπω. fermè, circiter.
Ὅσον πλεῖστον. quàm maximè.
Ὅσον τάχος & ὅτι τάχος. quàm celerrime
Ὅσον φιλοτίμως. quàm copiosè.
Ὅσον χρόνον. quandiu.
Ὅσος, η, ον. quantus, quicunq;
Ὅστις, ἥτις, ὅτι, relatiuum.
Ὄσπριον, ου, τὸ. legumen. à σπάρω pro σπόριον, metathesi literarum.
Ὀσπριῶναι. sunt qui comparandis leguminibus creati sunt. &
Ὀσπριωνία. munus ipsum.
Ὄσσα, ης, ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα φοίβη, Inter eos fama accendebatur. Hesiod. in Theog. ἰοὺς χιαν τάχος πτερόεσσα ὄσσα ἰάπτων, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Est item Ossa mons Thessaliæ.
Ὁσσάκις. quantus.
Ὄσσε. oculi. duali autem numero dicitur pro ὄσσα, à nominatiuo neutro τὸ ὄσσον. Alijs masculinũ esse magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.
Ὀσσᾶ. uaticinatio.
Ὀσσάομαι. uaticinor, auguror.
Ὀσσητήρ. adiutor.
Ὁσσίζος. quantulus.
Ὄσσομαι. aspicio, circunspicio, augur, prædico.
Ὄσσω, Aeolice pro ὄψομαι. uideo, circumspicio.
Ὀσφάγα, ας, ἡ. instrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.
Ὀσφαλός. cancri species. aliàs ἀσφαλός.
Ὀσφάριον, η, τὸ. osficulum.
Ὀσφίνος, υ, ὁ. ὄσφινος.
Ὀσφύς, ὑος, ἡ. os ossis.
Ὀσφύϊος. idem, poëtice.
Ὀσφινος, η, ον. osseus.
Ὅστις, ἥτις, ὅτι. quicunque, quiuis, quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demosth. εἰ γὰρ ὅστις πάλαι φίλος ἦν σωτῆρ.
Ὀστραγίς. faces, scintillæ, ut illud, ὀστραγίς μαλερὸν πυρός. Item capilli Callimacho.
Ὀστοθήκη, ης, ἡ. ossium theca.
Ὀστοκόπος, ου, ὁ. ossiũ dolor ex lassitudine
Ὀστοῦν, οῦ, τὸ. os ossis.
Ὀστρακίνδα. genus ludi, quem describit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes sese distribuebant, quarum altera intra ostracum, altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam testam, utrius partis superior extitisset aliquis, hunc insequebantur, qui illi adhærebant, reliqui in fugam conuersis. Cæterum è fugientibus, qui comprehensus esset, is considebat, asinus dictus, testáq; pro iecta, dicebat nox dies. nam interior testæ pars pice sublita erat, quæ noctu respondebat. Vide Eras. prouerb. Testulæ transmutatio.
Ὀστρακίνος, ου, ὁ. testeus.
Ὀστρακισμός, οῦ, ὁ. exiliũ quindecennale aut decennale, ab ὄστρακον dictum, sit ue testula, per quam suffragia ferebant ad hunc modum: In testulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam formidabant, comitijs inscribebant, & cuius plures erant testæ in urnam coniectæ, is de concilij sententia ab aris focisq; proiectus, ut à ciuiũ arceretur aspectu 15, aut 10 annorum exilio solum uertebat. Fuitq; constitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irent, ubi bos erat æneus magnitudine uisenda, quare qui illic exulabant, seruare bouem dicebantur. Hæc comitia, nisi supra sex millia ciuium cõcilio ad iudicij diem conuenirent, nulla atq; ir-

rita erãt. Vide Alexand. Genial. lib. 3. cap. 10. & Bud. in Annot. Vnde ὀστρακίζω uerbum, de electis, extor-ribus, exul bus. (ceo.

Ὀστρακόδερμα. τὰ. tecta putamine testa.

Ὀστρακόδερμοι. οἱ. pisces habẽtes cutem testaceam.

Ὄστρακον. ου. τὸ. testa, testula, cortex.

Ὀστρακοφορία. ας. dies ostracismi faciẽdi

Ὀστρακώδης. ους. ὁ, ἡ. testaceus.

Ὀστρογραφής. ἐος. ὁ, ἡ. pictus ostro.

Ὄστρεος. α. ὁ. purpureus.

Ὄστρεον. ου. τὸ. ostreum, conchylium, murex.

Ὄστρεος. piscis & color.

Ὀστρεώδης. ους. ὁ, ἡ. ostreus, concharius.

Ὄστρειον. æstiua habitatio.

Ὀστωλίτης. ου. α. ossator.

Ὀστώδης. ους. ὁ, ἡ. osseus, ossulentus.

Ὀσφραίνομαι, &

Ὀσφραίνω. odoro. Genit.

Ὀσφραντικόν. τὸ. facultas odorandi.

Ὀσφραντικός. ἡ. ὁ. odoratiuus.

Ὀσφραντός. ἡ. ὁ. odorabilis.

Ὄσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, sicut ὦτα pro auribus.

Ὀσφρόμενος pro ὀσφραινομένου, ὀσμὴν ἀνα πίμπλημι.

Ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile, coxa, nates.

Ὄχθος. α. τὸ. uel ὄχθη. ἡ. ὁ. fœtorum, marsupium. Item palmes uuis onustus, quod & ὄχθη. ης. ἡ. dicitur. Vnde

Ὀχοφόρια. τὰ. festum ab ramorum, quæ ὄχθα uocant, latione sic dictum: & ὀχοφόροι, quæ duo iuuenes erant diuitijs nobilitatéq; eximij. Suid.

Ὅταν, &

Ὅτι. quando, ἐπειδή.

Ὅ, τι γάρ. etenim.

Ὅτι οὖν. quandoquidem.

Ὅτου. pro ὅτου cuiuscunq.

Ὅτι. quòd, quia, quoniam, propterea quòd, quamobrem, cur, quo pacto, utcunq, per quem locum. Accipiatur & pro τί. Item pro quodcunq. Interdũ abundat apud Græcos. Ponitur quoq; eleganter cum superlatiuo, sicut quàm apud Latinos, ut ὅτι πορρωτάτω, quàm longissimè, ὅτι μάλιστα, quàm maxime. Bud. Com.

Ὅτι ἄν. quodcunq.

Ὅτι ἀτὰρ. at uero.

Ὅτι πάντως τι. quoquomodo.

Ὅτι περ. quin.

Ὅτι τυγχάν. quiuis.

Ὅτιπ. quia.

Ὅτι μὴ. nisi, extraquam, præterquàm, excepto hoc. Et in propria significatione, pro quòd non.

Ὅτι οὖν. quoduis, quodlibet.

Ὅτιπερ. quòd.

Ὅτι τάχιστα. quàm celerrimè.

Ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaque quòd.

Ὅτις, ποῖτις προῦτις. quicunq.

Ὅτις. ὅου. apud Xenoph. eadẽ uuis quæ Aristoteli ὅστις dicitur.

Ὀτλάω. μ. ἄσω. α. ᾶκα. &

Ὀτλέω. μ. ήσω. α. ηκα. laboro, sum miser, sustineo.

Ὀτλήμων. miser, laboriosus.

Ὄτος. ου. ὁ. labor, calamitas.

Ὀτοβύω. βυσω. tumultuor.

Ὄτοβος. ου. ὁ. strepitus, murmuratio in aures.

Ὅτοισι, pro οἷς τισι. Homer. εἰ μὴ ὅτοισι πᾶσι θεοῖς ὑπέρτατος ἐγγυαλίξαι.

Ὀτοτύζω. lugere, clamare.

Οὖν, pro οὖ. Attice.

Ὅτου ἕνεκα τι ἕνεκα. cuiuscunq; gratia.

Ὅτου. accipitur pro ὁτινοσοῦν.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.

Ὀφαίως. diligenter, celeriter.

Ὀφρὶς. ὀφρύς.

Ὄφρις. similes pilis, pro ὑμοφρίχιε.

Ὀφυνηφάγος. panem comedens. est enim φύγη, frumentum.

Ὀφωτήρ. τῆρος. ὁ. caduceator, præco, & incitator. iussor, incitator.

Ὀφωτός. ὑος. ἡ. exhortatio, stimulatio.

Ὀφόω. hortor, iubeo, excito, acuo, stimulo, impero, extimulo.

Ὀφρός. ᾶ. ὁ. diligens, impiger. Suidas & Hesychius ὀφρὸς scribunt per ω, id est ταχὺς, ὀξὺς, ἀτάκτως, ὀξυλάβος, ἀπόκοπος, σπεδαῖος, ἀνδρεῖος.

Ὄφλια. horror. ὄφλια, somnia inania.

Ὄφλος. cuiuscunque.

Ὀφλόομαι. in religionem uerto, asperor, auguror.

Ὀφλωμένη. uaticinata, οἰωνοσκοπήσασα.

Ὄφλι. ualde, geminato λ, causa metri.

Ὅφλικα. quodcunq.

Ὄφλοβος. ὄζβος.

Ὀφλόμαι. ὀφλώσομαι, καταδουλώσομαι.

Ὀφλοῖ. hei, φεῦ.

Ὄτε, pro ὅ Attice. (retur.

Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ εἶναι. si quis non grauatur.

Ὁτᾶν. accipitur pro ὁπόταν.

Ὅτῳ ποτέ. quonam pacto.

ΟΥ.

Οὗ. cuius, alicuius, suî. οὗ ἕνεκα finê significat, hoc est actum, ut docet Aristoteles. Legitur et ὅ pro ubi infinite positum, sicut de οἵ dictum est, hoc est ὅπου. Theocrit. οὗ λίγυπτ τὰν κάπριν ὀβολὸς ὀπτανόν γενῦσα. Hesych. scribit οὗ pro ὅπου καὶ ἵνα. οὗ κακῶν, quò malorum, Lucian. Tox.

Οὐ, uel ἐστὶν οὐ, in clausulis & repetitione. non. οὐ (inquit Hesych.) κατάφασις μετ' ἀρνητικὴν κατὰ τύχην, ἤτοι ἀεί. Aliquando ponitur cum interrogatione, ut non apud Latinos aliquando interrogatio est negatiua, cui subintelligitur affirmatio. Multi autem

sunt hinc loquendi modi, de quibus Bud. Com. ut

Οὐ δῆτα. nónne? annon? Aliquando indignantis, quasi, Quid malum? Lucia. οὐ δῆτα ἄρκει φοβερώτερος ὢν. Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐν παρενθέσει ponitur, ut apud Platonem, Aeschi. et Thucyd. Sicut quoq; Cic. de Orat. 1. Neq; enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit: neq; enim quæ bona sunt, meliora fieri posse doctrina. Bud. Com.

Οὐ δὲ ἀλλὰ & uerum, enimuero, πάνυ δὲ, νὴ δία. Sic

Οὐ δὲ ἄρ, pro eodem. Herodo. ὃ πᾶι λαμβάνω, οὐ δὲ θεοὶ ἐπορῶσι. ἀδὲ ἄρ' ἦν τοῦτο τύχης ἀπίκου, Nam nisi ita esset, nunquàm ad tantum fastigium euasisses.

Οὐ δὲ ἄρ' ἔφημι. ne dicam.

Οὐ δὲ ὅπως. non enim hoc modò, neq; enim tantummodo.

Οὐδὲ μακροῦ. non de tempore modò dicitur, sed & de spatio.

Οὐ κατὰ κόσμον. inhonestè, seruiliter.

Οὐ μά. negat, abundatq; μά.

Οὐ μὰ Δία. non hercle, minime.

Οὐ μή Δία. minimè uerò, minime, uerum.

Οὐ μηδέ. non. (tamen.

Οὐ μήτοι ἀλλὰ. ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἀλλά.

Οὐ μή. ne quaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel subiunctiuo.

Οὐ μήν. at non, haud dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò, haud uerò, non modò, nullatenus.

Οὐ μὴν ἀλλὰ. enimuero, quin etiam, sed tamen, at uerò, uerum enimuero.

Οὐ μὴν ἀλλά. idem.

Οὐ μὴν ἀπ' ἔτους. uerum esto, sed sit sanè.

Οὐ μὴν οὐδέ, &

Οὐ μὴν οὔτε. nõ tamẽ, ueruntamẽ non.

Οὐ μήν πω. haud dum tamen.

Οὐ μόνον δέ, sic utuntur Græci, ut Latini non solum. Cicero, Deinde Horten

ſium conſulem, non ſolum, ſed etiam Metellum. Non ſolum, pro neq; ſolum huc poſuit more Græcorum.

Οὐ πρόπολλοῦ. *non multo poſt.*

Οὐ ὦ τυχόντι. *non uili, non gregario, exi mio.*

Οὐ ὄψεαι. *abſit hoc quæſo, ne ita inter preteris.*

Οὖα. *ſorba.*

Οὐαί. *uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem ſignificat.*

Οὖας. ἀδος. τὸ. *auris, ὅτ. παρὰ τὸ αὔω τὸ φαί νω, fit αὔας, & mutato α in ο, οὖας.*

Οὐατόεις. ϕρτ. ὁ. *auritus.*

Οὐβιδίνα. ης. ἡ. *dea præſes funerum, ut Libitina.*

Οὔβρωτα ποταμόν *Plutarchus rubico nem uertit in Apophtheg.*

Οὐβρῶτις. *fames.*

Οὐγὰρ. ἀμὰ τἀὺ γλῶ, *Theocrito.*

Οὐγκία ας. ἡ. *uncia.*

Οὐδαῖος. ου. ὁ. *humilis, terrenus.*

Οὔδαλα. τὰ. *friuola.*

Οὐδαμή. *nullatenus, nuſquam, nullo modo. In οὐδαμὴ οὐδαμῶς uero altera negatio ex ſuperfluo eſt. nam idem ſignificat quod οὐδαμὴ, & opponi tur huic πάντα πάντως, de quo Bud. Comment.*

Οὐδαμῶς. ῶ. ὁ. *contemptus, nullius pretij.*

Οὐδαμόθεν. *ex nulla parte.*

Οὐδαμόθεν ἄποθεν ἢ ἐντεῦθεν. *non alium de quàm ex eo.*

Οὐδαμόσε, & οὐδαμῆ. *nuſquam.*

Οὐδαμῶς. *nullatenus, nequaquam.*

Οὖδας. αδος. τὸ. *ſolum, terra, pauimen tum.*

Οὐδέ. *neque. In hac coniunctione ſæpe tacita quædam uis eſt, ut οὐδὲ θεοῦς σὺ γὰρ θνὸς, Tu ne deum quidem times.*

Οὐδέ ἄς *pro* οὐδάς.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. *multum abeſt, nequa quam, Demoſtheni. idem enim eſt, ac ſi negationem abſtuleris, ut pro Cteſiphon. οὐδ' ἐπιθυμῶ ἐγὼ τοῖς λεγο μένοις ϕιλίππε, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud. Comment.*

Οὖδας. *ſolo, terræ. caret nominatiuo.*

Οὐδάς πώποτε. *nemo unquam.*

Οὐδ' ὅστις. *nullus.*

Οὐδὲς ὁστισοῦν. *idem.*

Οὐδὲς λόγος τούτῳ. *hic nulla opinione præditus eſt, nullo numero habetur.*

Οὐδ' ἄρ. *ne ſiquidem.*

Οὐδ' ἄρ' ἄς, *pro* οὐδ' ἀς ἄρ.

Οὐδ' ἄρ' ὁτιοῦν γένηται. *nullo pacto.*

Οὐδ' ἔτι πω. *nuſquàm amplius.*

Οὐδ' ὀλίγου δεῖ. *non parum intereſt.* Bud. Com.

Οὐδ' ὅπως τι οὖν. *nullo pacto, nullo mo do, prorſus.*

Οὐδ' ὁτιῦν ὑγιές. *nihil ſani, nihil recti, nihil boni.*

Οὐδ' ὑφ' ἑνός. *à nullo.*

Οὐδαμοῦ. *non quidem.*

Οὐδαμοῦ. *ſed nec, neque uero, nec ta men, nec uero.*

Οὐδαμῶς μηχανὴ μὰ. *nullo pacto fieri po teſt quin. Latinè dicitur, nihil cauſæ eſt quin. Bud. Com.*

Οὐδενός. ϕός. τὸ. *nullum, nihil. Accipitur pro ὰ, ſicut nihil Latinè. Παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihil facio, μηδὲν τίθεμαι. Παρ' οὐδὲν ὅλον ἀποκτῆναι, quod Ci cero dixit, Propius nihil factum eſt, quàm ut ille occideretur. Πρὸ οὐδε νὸς ἐποοῦντο, pro nihilo ducebant.*

Οὐδὲν διαφέρει. *nihil refert.*

Οὐδὲν ὄργανον. *nullius uſus, nihil opus.*

Οὐδὲν ἔτι μᾶλλον ἢ. *tantum non, prope modum.*

Οὐδὲν μᾶλλον. *pro non, uel nequaquàm.*

Οὐδὲν ὁτιῦν. *nihil.*

Οὐδὲν οὐδαμοῦ. *nihil quicquàm.*

Οὐδὲν

Οὐδὲν ὄφελος. nullus eſt uſus, nihil prodeſt. Οὐδέν μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba ſunt quibus ſignificabant ſe iam nolle pacto uel contractu teneri.

Οὐδὲν πρᾶγμα. nihil eſt incommodi & moleſti.

Οὐδὲ μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Οὐδένεια. interitus, ἀπανθρωπία, uilitas, contemptus.

Οὐδενέω. contempti.

Οὐδενοί. nihili homines.

Οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihil faciendum, nihil profuturum, Iliad. 8. Ab ὠρέω, curare. unde ὀλιγωρέω, neglegere.

Οὐδενόω. ad nihilum redigo.

Οὐδέποτε. nihil dum.

Οὐδέπως. penè nihil.

Οὐδέν. neq, οὐδέ.

Οὐδένων. neq illum.

Οὐδέποτε. nunquàm.

Οὐδεπώποτε. idem.

Οὐδέτερος & ρα. ὁ. neuter.

Οὐδός. ὁ. pauimentum, ſolum, terra.

Οὐδέπου. nunquid, ἆρα γε.

Οὐδόλως nequaquàm, minimè, negantis eſt.

Οὐδοξανός, pro ἀνοδανός. nullius pretij.

Οὐδός & λος. ὁ. limẽ, pauimentũ, ſolũ.

Οὐδός. limen, βαθμὸς, βατήρ.

Οὐδοπῆρ. nequicquam. οὐδὲ τὸ σύνολον.

Οὐδρία. hydria, Atticæ metretæ dimidium.

Οὖθαρ ατος. τὸ. uber, ſumen, aruina, pinguedo ſoli, mamma. Vnde translate θαρ ἀρούρης, quaſi ubertas telluris, ager feracitate inſignis.

Οὐθάρ & ρος. neuter.

Οὐθάς, Aeolice pro οὐδάς. nullus.

Οὐθένεια. ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μηδαμινὸς, ἀσθενὴς.

Οὐθλῶ. non tamen, non omnino, uel diu.

Οὐκ. non. idem eſt quod οὐ, ſed κ addimus in contextu orationis ſequente uocali, quæ ſi aſpiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nonne? an non? ſicut de οὐ dictum eſt.

Οὐκ ἂν δή. οὐδαμῶς ἄν, nequaquam.

Οὐκάμπω. nullo modo.

Οὐκ ἄντι. minimè, οὐκ ἂν δή.

Οὐκ ἀπομακράν. non multo poſt.

Οὐκ ἐπ' ἄπον. nullubi, nuſpiam.

Οὐκ ἐς ὅτι. nunquam. (ſis.

Οὐκ ἐπ' ὀπίσω γε ἃ. fieri non poteſt quin

Οὐκ ἐπ' ὄπιθεν, οὐκ ἔχει μου τὰ χρήματα, Certè uos habetis pecuniam meam. ubi negatio geminata affirmat.

Οὐκ ἐπ' ὄπιθεν, uel οὐκ ἔστιν ὅπως. nequaquam, nullo modo.

Οὐκ ἔστι ὅτι. nihil.

Οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

Οὐκ ἔστιν οἵ τινες. nulli.

Οὐκ ἔτι. non item.

Οὐκ ἔφησε ποιήσειν. negauit ſe facturũ.

Οὐκ ἐῶ βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

Οὐκ ἔχειν. non minime, non in poſtremis, præcipue, maxime.

Οὐκέ, pro οὐχέ. haudquaquam.

Οὐκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiuſdam apud Homer. Iliad. tertio.

Οὐκοῦν, circunflexum. igitur, quin, atqui, nimirum, proinde. Significat etiam profectò & enimuero. Sæpe etiam interrogatiue accipitur, & ſignificat nempe uel ſcilicet. Bud. Cõ.

Οὔκυν, penacutum. non, nequaquàm.

Οὖλαι. αἱ. apud Atticos crines, farinæ, molæ, hordea.

Οὐλαχάς & ρος. ὁ. ſaccus, crumena.

Οὐλαμηφόρος. perniciem inferens, uel ὅλαμον, id eſt, cohortem militarem

ducens.

Οὐλαμός. οῦ. ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.

Οὐλάς. ά. pera.

Οὐλαφηφορέω. νικηφορέω, ab οὔλαφος, id est νικὴς, mortuus.

Οὐλᾶν. ualere, sanum esse.

Οὐλή. ῆς. ἡ. cicatrix, tuber.

Οὔλιον. ι. cædes, exitium.

Οὔλιος. α. ὁ. salutifer, & Apollo Milesiorum lingua: sic dictus quasi pæanicus & integros faciens. Significat etiam perniciosum. (gans.

Οὐλοθέτης. ου. ὁ. messor, manipulos ligans.

Οὐλοθυσία. sacrificium perfectum.

Οὐλόθυμος. χάλιος, λαυίθυμος, miser, no-

Οὐλόθριξ. χος. ὁ. & (xius.

Οὐλοκάρηνος. ου. ὁ. &

Οὐλοκέφαλος, &

Οὐλοκόμος. qui crispis est capillis.

Οὐλόμβρος. α. ὁ. perniciosus, dignus interitu, causa perniciei. ὅλον κἄθι ὀλέθριον μεθ' ἕλκων.

Οὖλον. ου. τὸ. gingiua extima, nam intima ἔνδον dicitur. à mollitie, & tenueritate. ὅλον γὰ ἁπαλόν.

Οὖλος. η. ὁ. pernicioſus. Item mitis, integer, sanus, pretioſus. Item crispus, tortuoſus, & capillorum denſitas, ut ὀλόταλον πρίχωμα, criſpiſſimum capillitium, Herodo. Cæl. quo ſcribit li. 3. ca. 11. ὅλας manipulos ex compluribus congeſtos, & fructus ipſos, ac hymnos in Cererem concinnatos.

Οὖλος, ionice pro ὅλον. totus.

Οὐλότης. ῆτος. ἡ. μαλακότης, ſalubritas.

Οὐλοτιβᾶν. conſpergere molas ad uictimam.

Οὐλότριχος. η. ὁ. ὀλόθριξ apud Herodo. & per inuerſionem, τρίχωλος apud Archilochum.

Οὐλόφυκος. ῥάφανος. ἡ. criſpa braſſica.

Οὐλοχόον. uas in quod molæ injiciuntur ad deorum primitias.

Οὐλοχύτη. ης. ἡ. mola, id eſt hordeũ ſale conſperſum ad ſacrificandum. Ab ὅλη hordeum, & χέω. (ὅλιος.

Οὔλυα. ὑγιάσω, rectè ualeo. unde Apollo

Οὔλυμπ. delicians.

Οὐμενοῦν, προπαροξυτόνως. cum negatione habet etiam implicitam aliam cõiunctionem, ſicut ἔγωγε, & ſignificat nequaquam, οὐδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucian. ἔμφυτος ἄπος, Profecto ipſe eſt, non alius. Demoſthen. ἔτι μὴν ὧν ἀπᾶν ἐτέθη, Atqui tum nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tum dicendi locum non præripiebat. Sic Pauſan. ἔμψυχα πάντα ἀφανιζόμενα, pro ἐμψύχοις et ἀμελῶ. Bud. Com.

Οὐμενοῦν. non longe, uel diu.

Οὖν. ergo. Sæpe uero abũdat, uel ornat expletq; orationem, præſertim apud

Οὕνεκα. propter, ἕνεκα, ὅτι. (poëtas.

Οὔνυθι. nuſquàm, aduerb. in loco.

Οὔποτ. nunquàm, οὐδέποτε.

Οὔπω. nondum.

Οὐπωτ. nullo modo.

Οὐρά. ᾶς. ἡ. cauda, puppis. Dicitur & in re militari pars phalangis, quã Latini ſiniſtrũ cornu uocant. uide in ὄμος.

Οὖρα. ας. ἡ. impetus. (φαλός.

Οὐραγέω. μ. ήσω. π. κα. duco extremam partem exercitus, cuſtodio, ὑπεναντίος. Neutr. abſol.

Οὐραγία. ας. ἡ. extrema pars agminis.

Οὐράγιος. extremus.

Οὐραγός. ῦ. ὁ. ductor extremæ partis exercitus, qui ſiniſtrũ cornu ducit, cau

Οὐρᾶιον. α. τὸ. ὀρᾶ. (da.

Οὐρᾶιες. α. ὁ. poſtremus.

Οὐράκος. media pars in remo.

Οὐράνη. ης. ἡ. matula. Et οὐράνια, loci q̃ ex renibus urinã emittũt, foramẽ penis.

Οὐρανία. ας. ἡ. Urania una ex Muſis, di-

ἕτα quasi τὰ ἄνω ἐρῶσα. Venerem ἐρα-
νίαν omnium primi coluere Assyrij,
deinde Paphij, Phœnices, Cithery: et
Athenis Vraniæ Veneri templũ fuis-
se surrectum scribit Pausanias. Est
& ludi genus, in quo pilam in altum
iacere solebant. unde & uerbum ἐρα
Οὐρανιάω. pro οὐρανία. (νιάσαρ.
Οὐρανίδλω. cælitus.
Οὐρανίζω. ad cælũ perueniebat. (sus.
Οὐράνιος. ὁ, ἡ. cæleſtis, magnus, excel.
Οὐρανίσκος. ὁ. palatum. Capitur pro
lacunari tabernaculi regij, id est,
augustali.
Οὐρανίων. ονος. ὁ. cælicola. Et οὐρανίω-
νες Titanes.
Οὐρανοβάμων. in cælo gradiens.
Οὐρανογνήμων. cæleſtium rerũ peritus.
Οὐρανόθεν. cælitus, οὐρανίδλω.
Οὐρανίθι. in cælo.
Οὐρανομήκης. κος. ὁ. ἡ. prælongus, ma-
gnus, excelsus.
Οὐρανοπετὴς. ἐος. ὁ. delapsus è cælo.
Οὐρανός. cælum, quasi ὁρανὸς, ut ait D.
Ambrosius in Hexametro, ab ὁράω,
quòd sit uisui peruiũ & minimè den-
sum, ut est aqua, & terra. Persæ re
gia tabernacula οὐρανοὺς uocant.
Οὐρανόσε. in cælum.
Οὐρανοσκόπος. piscis quidam.
Οὐρανοφάντωρ. altissimè resplendens.
Οὐρανοφοιτᾶν. uersari in cælo.
Οὐρανόφρων. ονος. ὁ. pius, religiosus.
Οὐρανοφύτωρ. ος. ὁ. è cælo natus.
Οὐρανοχρώμαλα. τὰ. cæleſti colore tincta.
Οὐραξ. ᾶκος. ὁ. ἡ. urax auis ex tetrigum genere.
Οὐρεσίφοιτος. ος. ὁ. in montib. cõuersans.
Οὐρεύς. ἐως. ὁ. mulus, iumentum. pro ὑ-
ρεύς, interpositio ν, custos.
Οὐρέω. μ. ἤσω. ω. ηκα. mingo, faciofœli-
cem. Neutr. accus.
Οὐρητῆρες. οἱ. &
Οὐρήτηρα. ας. ὁ. ἡ. ἠράω. Ponitur & ἠρέ-
τα pro ceruice.
Οὐρητιάω. micturio, stillicidio urinæ
laboro.
Οὐρητικός. ὁ. ciens urinam. Et οὐρητικοὶ,
qui frequenter mingunt.
Οὐρητήρ. ῆρος. ὁ. ἡ. οὐράνη.
Οὐεία. ας. ἡ. secundus uentus.
Οὐεία. τὰ. ὰ. urina oua dicuntur, cum
inania, aut deprauata sunt.
Οὐείαχος. ου. ὁ. σαυρωτὴρ, ferrũ inflexum
in alteram partem hastæ, pars hastæ
spiculo opposita.
Οὐειᾶν. secundo uento ferri. Aeschyl.
τὴν αὐτὴν ἀὴ δ' ὠμαὶ οὐειᾶν τυχῆς.
Οὐείλω. apparo, appropinquo, cõtermi-
nus sum, ut οὐείλ κεν τλῶ ἀείλω ἠρέ-
πτ. Itẽ secũdo uento nauigo, sicut ὑ-
Οὐρίθρεπτος. in mõtibus nutritus. (πῶν.
Οὐριοδρομᾶν. uento ferente & obsecun-
dante nauigare, Suida authore. Alij
οὐριοφορμᾶν pro eodem ponunt.
Οὔριον. custodia, carcer, signum.
Οὔριος. ὁ. ἡ. uentus secundus, ἰσίφορος.
ὁ δὲ ἢ προσήκων τῷ πλῷ νῆα. Accipi-
tur pro uento generaliter.
Οὐροδόκη. ης. ἡ. οὐράνη.
Οὖρον. ου. τὸ. ὄρος, urina.
Οὐροπύγιον. ου. τὸ. podex. sed proprie de eã
cada dicitur apud Aristophanem in
πλούτῳ: quoniam cicadæ πυγὴν, id
est, podicem in οὐρᾷ, id est cauda ha-
bent. Vide in ὀρρωπύγιον.
Οὐρός. ὁ. nauale, statio nauium.
Οὖρος. ου. ὁ. pro ὅρος, terminus. Et licet ὅ-
ρος aspiretur, οὖρος tamen aspiratio-
nem perdit. Similiter omnia quæ à
uocali aspirata incipiunt, si u assu-
munt, abijciunt aspirationem. Ac-
cipitur etiam pro uento, sicut ἔρσην,
qui ἐράω, id est puppim sequitur.
Itẽ pro custode, rege conseruatore.
Οὖρος. κος. τὸ. urina, mons, ὄρος.
Οὐρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. inuado. Plutarch.

πδτ οὖς οὐρούσαι.

Ουρτὰ. ueſtimenta quædam quæ trá-
hantur. (ce.

Οὖς, ὠτός. τὸ. auris. Dicitur ☞ οὖσαι poẽti

Οὖσα, plurali. Ionice pro οἶσα, ab οἴω τὸ
πομίζω. funes, χοινία.

Οὖσα. ης. ἡ. exiſtens. participium fœmi
ninum præſentis à uerbo εἰμί. ἡ μὲν
οὖσα, uide in ἡ. ἀπὼν δὲ οὐσῶν cum
dicunt, iuſtitium ſignificant. τλὼ
μὲ οὖσαν ἀπιπαγχάναν, iudicium re-
ſortiri. Bud. Com.

Οὐσία. ας. ἡ. eſſentia Quintiliano inter-
prete. Accipitur pro opibus, quem-
admodum τὰ ὄντα, ☞ τὰ ὑπάρχοντα.
Ἀποφαίνειν τλὼ οὐσίαν, dare commen
tarium ſeu indicem bonorum, quod
inuentarium appellant, id quod fie-
bat ἐν τοῖς ἀνηλώσασιν. Nam ἀπιπλὸ
σαι τλὼ οὐσίαν, erat ad fortunarũ per
mutationem prouocare. Bud. Com.

Οὐσιώδης ſubſtantialis.

Οὔσπιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.

Οὖτα, pro ἔτασα. uulnerauit, ut ἔτα μι τὸ
δίκης ἰχθύς. ab

Οὐτάζω. μ. άσω. π. αχα. comminus uulne-
ro. Actiu. accuſ.

Οὐτάμβοα. uulnerare, τιτρώσκειν.

Οὐτάμβος. υ. ὁ. uulneratus.

Οὐτάσκω, ☞

Οὐτάω. idem quod οὐτάζω, percutio.
Actiu. accuſ.

Οὔτι. neque.

Οὔτι μιὸ. τὸ οὐκ μιὸ.

Οὐτίνο. neque alicui.

Οὔτισης. τος. ὁ. uulneratio.

Οὐτήτειρα. uulneratrix.

Οὔτι. nihil, non, nequaquam.

Οὔτιγε. nedum, id eſt non ſolum.

Οὐτιδανός. ὴ. ὸ. uilis, nullius pretij homo

Οὔτιτου. an fortè, num fortè. Ponitur et
pro non, nequaquam.

Οὔτις. ὁ. nullus. Item genus captioſæ

concluſionis, de qua Chryſippus li-
brum compoſuit.

Οὐτισάσκω. τὸ ἐτάσω.

Οὔτοι. nequaquam, minimè, ὄντι.

Οὐδέτερ. neq; uerò, at nec.

Οὗτος, τούτη, ☞ οὗτοσί Atticè. hic. Et eſt
pronomen demonſtratiuum, decli-
natúrq; ſine articulo cum omnibus
pronominibus. Refertur aliquan-
do ad ſecundam perſonam, exponi-
turq; per iſte. ὦ οὗτος, heus tu.

Οὕτω. ſic, ad eum modum, uſqueadeo.
Et ſine ο ſcribi ſolet conſonante ſe-
quente, οὕτως uero, cum σ, uocali ſe-
quente. οὕτω ὕπαιο, bene precan-
tis eſt, ut apud Latinos macte uirtu-
te. Eſt etiam οὕτω iurantis, ☞ fi-
dem facientis, uel admirantis, ut, ita
me diĳament.

Οὔτω πον. idem quod οὕτω.

Οὐτωσί. pro οὕτω Attice, addito ι. Vnde

Οὐτωσί πον. pro eodem, ſic.

Οὕτωτι θρασύς. tam audax, adeo uſque
audax.

Οὔφημι. dico non, nego. Bud. Com.

Οὐχ. non, de quo in οὐκ.

Οὐχ ἑκὼν. inuitus, nolens.

Οὐχ οἷον. non ſolum.

Οὐχ οἷόν τε. fieri non poteſt, impoſsibi-
le eſt.

Οὐχ ὅπως. non ſolum, non modo. οὐχ ὅπως
etiam οὐχ ἵνα. Legitur ☞ οὐχόπως con
iunctim. Bud. Com.

Οὐχ ἑρᾷς. particula eſt παρὰ λέξεσκοπὴ ἀρ
χικὴ. Latini credo ☞ ſcilicet dicunt.
Demoſthen. ἀγαθῇ δὲ (οὐχ ἑρᾷς) τύχῃ
συμβεβιωκὼς, τὰς ἐμὰς ἐς φεύγειν κατηγο
ρίας, Egregiam uero tute credo fortu-
nam adeptus, meam fortunam ut ca
lamitoſam accuſat. Bud. Com.

Οὐχ ὅσον. nedum, Ariſtid. in Panath. μὰ
γα τὸ φανερὸν συμβολὴν ἔχει τῇ πρόληψι
ἀλλὰ ἀρχῆς, οὐχ ὅσον λανθάνειν, Ma-

gnum id

gnum id eſt indicium huius eiuitatis præſtantiæ, inde iam ab initio, nedum eam obſcuro nomine non fuiſſe. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι. non ſolum, non ſolum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι μά. non quin. Lucia. οὐχ ὅτι μὰ Δία καλὸν οὐκ οἶμαι, Non quin honeſtum eſſe cenſeam.

Οὐχ οὗτος. nonne hic.

Οὐχ ὡς. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅτως. nedum.

Οὐχ οἷός τ' ἀμι. non poſſum.

Οὐχήκιστα. οὐκ ἥκιστα.

Οὐχί. non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης. ὁ. ὁ. debitor, χρεώστης.

Ὀφελὸς. ὄυς. ὁ. ὁ

Ὀφείλημα. ατος. τὸ. debitum, χρέος.

Ὀφείλω. μ. ωσῶ. ἀορ. β. ὤφλησα. debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebantur οἱ κατάδικοι, qui ignominioſi erãt, quos ad iudicatum feciſſent. His ἀτιμίαι apud Rom. ſimiles erãt. Εἰ τ' ὄφλοις, cum ſignificatione optationis etiam perſonæ ſecundæ indicationem habet. Bud. Com.

Ὀφιλέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, ſeruo.

Ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Bud. Com.

Ὄφελος. ους. τὸ. utilitas, augmentũ, uſus fructus. Item faſtigium & culmen.

Ὀφέλλω. augeo, adiuuo, concito, profitio, calumnior, διαβάλλω. Actiu. accuſ.

Ὄφελμα. augmentũ, κάλλυντρον, σάγμα.

Ὀφιλπόω. orno, colo.

Ὄφιλτρον. ornatus, κάλλυντρον.

Ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiã Pollux negat propriè aliquod oculorũ eſſe uitium, ſed in eo uerbo ſignificari tradit caſ

uitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celſus & alij appellant lippitudinem.

Ὀφθαλμιάω. μ. άσω. ω. ασα. patior, oculis doleo. Item admitto mulierem & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aſpicio. Cicero oculos adijcio dixit, ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neu. abſol.

Ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis utiliter adhibentur.

Ὀφθαλμικὸς. ἡ. ὸ. ocularis, oculorũ medicus.

Ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμῶ.

Ὀφθαλμόβορος. ὁ. ὸ. oculo appetens.

Ὀφθαλμοδουλία. ας. ἡ. ſeruitus ad oculũ.

Ὀφθαλμός. ὁ. ὸ. oculus, gemma. Erant quoq; ὀφθαλμοὶ, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia ſuggerebant, modiperatores à quibuſdam dicti. uide εἰνόδιαι.

Ὄφιασις. ιος. ὁ. mutatio natiui coloris in capillis in uerſiculorem, & ſerpentum modo uarium.

Ὀφιγενής. ὲς. ὸ, ἡ. ſerpentigena.

Ὀφιδέω. uaco, otior, cõuerſor, habito.

Ὀφίδιον. υ. ſerpens paruus.

Ὀφιόδηκτος. ὁ. ὸ. à ſerpente morſus.

Ὀφιόμαχος. υ. ὁ. lacerta, & locuſtæ ſpecies non alata.

Ὄφιξος. υ. ſydus eſt cæleſte: dictum, quòd ſerpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & ſerpentinarius.

Ὄφις. ιος. ὁ. ſerpens. ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè, dormitq; apertis oculis. Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis. Item ornamentum quoddam. Cæl.

Ὀφίτης. υ. ὁ. ophites marmor ſerpentinis maculis aſſimile.

Ὀφιώδης. ους. ὁ, ἡ. ſerpentinus.

Ὀφλάνω, Ω

Ὀφλίσκω. μ. ἰσω. π. ὤφληκα. debeo, æs alienum conflo. Vnde ὀφλῶν ξημίαν, multari. ὠφληκὼς τλῶ δίκλω δικαίως, iuste damnatus. Actiu. accuſ.

Ὄφλημα. ατος. τὸ. Ω

Ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum, proprie quod ærario debetur: ſed χρέος de priuato debito dici ſolet.

Ὀφλισκάνω. μ. ἰσω. π. ηκα. Ω

Ὀφλίσκω, Ω

Ὄφλω. idē quod ὀφλίσκω. Et refertur plerunq; ad forum. Vnde ὀφλισκάνειν δίκλω, damnari, multam pati. Et ὄφλει τλῶ δίκαιαν, arbitrorum ſententia damnatus eſt. Ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reum. Ὄφλοντες quoq; Ω λαζόδικοι, Ω ἰξαμισυμένοι, Ω ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini æratarios uocāt. Ité ὠφλικότῶ, Ω ὄφλον ζῶν damnati. Chryſoſt. trāſlate uſus eſt, ζητῶ πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνειν παρ' ἡμῶν, Tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimātur. Bud. in Anno.

Ὄφρις. uomer, aratrum.

Ὄφρα. ut, donec, dum.

Ὀφρύα. τὰ. loca editiora, ſepes.

Ὀφρυάζω. ſupercilijs nuto.

Ὀφρύπυρσος. ſupercilijs prurigens, oculis rubicundis.

Ὀφρυόεις. όεσσα. ὁ. altus, ſuperbus, in alto ſitus.

Ὀφρύομαι. erigo ſupercilia, tumeo.

Ὀφρύς. ύος. ſupercilium. παρὰ τὸ ὄπλω, τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω. faſtus, tumulus, id eſt collis.

Ο Χ.

Ὄχα. egregiè, præcipuè, ut, ὄχ' ἄριστος, pro ἔξοχα, abiecta præpoſitione, ſicut ὠγὶς pro κατωγὶς.

Ὀχανή. ῆς. ἡ. Ω

Ὄχανον. ου. τὸ. lorum clypei, anſa qua tenetur ſcutum. Plutarch. τλῶ ἀσπίδα φερῶν δι' ὀχάνης μὴ διὰ πήχεως.

Ὀχέω. uehi, ſalire.

Ὀχεία. ας. ἡ. coitus.

Ὀχεῖα. τὰ. admiſſarij.

Ὄχεον. ου. τὸ. currus.

Ὀχεύς. εως. equus admiſſarius, uel aſinus, uel aries, qui ad admiſſurā educatur

Ὀχέωμαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς dicitur, cum probantur equites, Ω per forum e quo uehuntur. Latine tranſiuehi dicitur. Et translate ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδι, pro ſpe euehi, attolli.

Ὄχεσφι. in uehiculis.

Ὀχετάω. μ. ήσω. π. ηκα. duco riuos, deriuo, ἰκμάζω, transfero.

Ὀχετηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. per riuū irrigo.

Ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.

Ὀχετηγός. οῦ. ὁ. irrigator.

Ὀχετλεύω. plauſtrum, obex.

Ὀχετοί. oi. elices, ſulci aquarij.

Ὀχετός. οῦ. ὁ. cloaca, fiſtula, conductus.

Ὀχετοκάνιον. tubi caput, ubi aqua effunditur.

Ὀχεύς. έως. ὁ. lorum galeæ, repagulum, ſera, uectis. Item ſerotum, id eſt pellis quæ circundat teſtes.

Ὀχευτός. ῆ. όν. futibilis.

Ὀχεύω. έω. ἡ. futuitor.

Ὀχευτικός. ῆ. όν. luxurioſus, coitui deditus, ſalax.

Ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. futuo, coëo. Actiu.

Ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uecho currum, ſenſim mouco, φέρω, βαστάζω, ἀναμένω. Plutarchus non tantum de curru dixit, ſed de equo, quod paſſiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.

Ὄχη. ῆς. ἡ. cibus. unde dicta eſt ὀψοφαγία.

Ὄχημα. ατος. τὸ. uehiculum.

Ὄχησις. ιος. ἡ. uectio.

Ὀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauiter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo. Neutr. abſol.

Ὄχθη. ης. ἡ. ripa, locus præruptus ripæ.

Nam planus ποταμὸν dicitur. Sic in maris litore locus altior ἀκτή, sed planior αἰγιαλός.

Ὄχλησις. turba, tumultus.

Ὀχλίζω. ὀχλίω.

Ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ, tumores.

Ὀχθοιβῶν. ὁ. ὁ. lumbus, ueſtis muliebris.

Ὄχθος. ὁ. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & aſper.

Ὀχθώδης. ες. ὁ, ἡ. tumens, uerrucoſus, oras pertumidas habens.

Ὀχλαγωγός. qui plebem ſolicitat.

Ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſollicito, factioſæ turbæ ducē me præbeo, plebem oblecto & ſolicito.

Ὀχλάζω. μ. άσω. σ. αχα. laboro, pigreſco.

Ὀχλάομαι. τὸ. ὀχλώμαι, ut ὀχλεῖται ὑφ' ἵππῳ, uehitur equo.

Ὀχλεύς. uectis, uinculum, currus.

Ὀχλέω. μ. ήσω. σ. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. Actiu. accuſ.

Ὀχληρός. ρ̄. ὸ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, obſtreperus.

Ὀχληρόθυμος. ος. ὸ. moleſtus.

Ὄχλησις. ὁ. turbatio, ſtrepitus.

Ὀχλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. moueo. Actiu.

Ὀχλικῶ. turbatiuè. (accuſ.

Ὀχλικός. ρ̄. ὸ. turbulentus, moleſtus.

Ὀχλοισία ſupplicatio, congregatio.

Ὀχλοκοπία. ας. ὁ. ſeditio, δημοκοπία.

Ὀχλοκοπῶ. δημοκοπῶ. Bud. Com.

Ὀχλοκρατοῦμαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, nō legitima democratia. Bud. Com.

Ὀχλος ἀνὴρ. ὸ. turbis inſaniens.

Ὀχλοποιῶ. μ. ήσω. σ. ηκα. turbam congrego.

Ὄχλος. ου. ὸ. turba, multitudo, turbatio, tumultus.

Ὀχλοστρατὸς. ος. ὸ, ἡ. turbam delectans.

Ὀχλόμηροι. οἱ. uomicæ pectoris, abſceſſus humorum è pectore.

Ὀχλώδης. ος. ὸ, ἡ. turbulentus.

Ὄχμα. αζος. τὸ. fibulamentum.

Ὀχμάζω. μ. άσω. σ. αχα. porto, incumbo, contineo, foueo, κατέχω, βαστάζω, fræno equum, ſub currum duco, in pugna uinco.

Ὄχνη. ης. ἡ. pyrus agreſtis. ἀπὸ τῆς ἄχλης. nam acerbitate ſua penè ſuffocant.

Ὄχος. ε. ὸ. uehiculum, retinaculum, rota, funis.

Ὀχύσπω. deſtillo, defluo.

Ὀχυρός. ρ̄. ὸ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.

Ὀχυρότης. ητος. ἡ. munitio.

Ὀχυρόω. μ. ώσω. σ. ωκα. munio, in tuto colloco. Actiu. accuſ.

Ὀχύρωμα. ατος. τὸ. faſtigium, munitio.

Ο Ψ.

Ὄψ, ὀπός. ὁ. uox, uiſus, aſpectus, facies.

Ὀψάομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. opſonor, id eſt facio opſonium. Depon. abſol.

Ὀψάριον. ε. τὸ. opſoniolum. λύω ὀψάριον, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſecut apud Terent. piſces opſonium uocantur.

Ὀψαρότης. ος. ὸ. ſero agrans.

Ὀψαρτυσία. ας. ἡ. ars condiendi cibaria.

Ὀψαρτύτης. coquus, condus.

Ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria: & ars ipſa, ὀψαρτυτική.

Ὀψὲ. ſerò, τὸ δὲ, πωὶ ſimè, ad ultimū, ad extremum. Et conſtruitur cum genitiuo, ut ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, inclinante die: ὀψὲ Σαββάτου, ueſpere ſabbati. Plato in Phædone, οἶδα καὶ ἄλλους πανὺ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socrati iam primum ſolem occultari, & bene ueſpere pleroſq; pharmacum ſumere conſueuiſſe. In compoſitione ſine mutat.

Ὀψία. ας. ἡ. ueſper, tarditas.

Ὀψάω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.
Ὀψίζοντι. tandem, μόλις ποτέ.
Ὀψίζω. μ. ίσω. π. ιχα. tardus ſum.
Ὀψιαίτατα. tardiſsimè.
Ὀψιαίτερον. tardius.
Ὀψίβλαστα. plantæ, quæ tarde & ſerò germinant.
Ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.
Ὀψιγενής. ίος. ὁ, ἡ. tarde genitus.
Ὀψίγονον. ν. τὸ. poſteritas.
Ὀψίγονος. ὁ. ἡ. tarde genitus, poſteritas.
Ὀψιδόμοι. οἱ. tardiuſculi.
Ὀψίζομαι, &
Ὀψίζω. ſub ueſperum facio, ſero facio, hoc eſt nõ tempeſtiue, ſub ueſperum uenio.
Ὀψίκαρπος. ν. ὁ. de arbore ſerotini fructus, frugitardus.
Ὀψιμαθῶν. ſerò diſcere. opponitur τῷ παιδομαθῶν.
Ὀψιμαθής. ίος. ὁ, ἡ. qui iam grandis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.
Ὀψιμαθία. ας. ἡ. tardidiſcẽtia, ſera eruditio interprete Gellio.
Ὄψιμος. ν. ὁ. ſerotinus ſeruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. Ὄψι μοι ὀψιτέλεστον ὃν τόκον ἐκτολίπτας, ſera & tarda nimis, ſed fama & laude peremni.
Ὀψινός, &
Ὄψιος. ν. ſerotinus, ueſpertinus.
Ὄψις. ιος. ἡ. oculus, uiſus, aſpectus, facies. ὄψιν ἰδεῖν, in ſpeciem Latini dicunt.
Ὀψιτής. τῆτος. ὁ. tarditas.
Ὀψίσπορα. frumenta quæ ſerò ſerenda ſunt.
Ὀψισπορῶν. ſerò frumenta ſerere.
Ὀψιτέλεστος. ν. ὁ. tarde factus, ſerotinus.
Ὄψιτος. ν. ὁ. idem.
Ὀψίφλοιος ἄμπελος. uitis, quæ ſerò putatur & ultima.

Ὀψοδαίδαλος. ν. ὁ. popinator, artifex uel ſtructor opſoniorum.
Ὀψοδία. ας. ἡ. opſonij egeſtas.
Ὀψοποιία. ας. ἡ. de re culinaria ſermo.
Ὀψοποιός. qui de re culinaria ſcripſit.
Ὄψον. ν. τὸ. opſonium, quicquid edimus præter panem & uinum, & omnis cibus, qui per ignem præparatur, excepto pane. opſonia ſic dicta ab ὀψὲ, hoc eſt ſerò: uel quòd ueſperi tantum ijs ueſcerentur, non mane: uel quòd ſerò tandem uoluptatis gratia in uſum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac ſimpliciter uiuerent.
Ὀψονόμος. ν. ὁ. magiſtratus qui legẽ annonæ præbet, et annonarios coërcet
Ὀψωνία. ἡ. pulpamenti facilitatio.
Ὀψωνός. ῦ. ὁ. opſoniorum inſtructor, coquus, popinator.
Ὀψωνοῖμαι. eduliũ conficio, opſonium præparo.
Ὀψώνιον. ν. τὸ. uenditrix opſoniorum.
Ὀψωνόλιον. ν. τὸ. locus ubi opſonia uenduntur.
Ὄψῳος. ν. ὁ. flagitioſus.
Ὀψωφαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. opſoniũ comedo. Neutr. abſol.
Ὀψωφαγία. ας. ἡ. edacitas, cupedia.
Ὀψωφάγος. ν. ὁ. opſonator, edax, gulo.
Ὄψων. ωνος. ὁ. cella penuaria, ſportula pro coëmendis geſtandiſq; opſonijs.
Ὀψωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. opſonia emo, opſono. Neutr. abſol.
Ὀψώνης. ν. ὁ. opſonator.
Ὀψωνία. ν. ὁ. opſonator.
Ὀψωνία. nutrio. Hali. lib. 9. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνούμενος χρημάτων, Ex alienis alendos pecuniis.
Ὀψωνιασμός. ῦ. ὁ. cibarium.
Ὀψώνιον. ν. τὸ. ὄψον. Item ſtipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.
Ὀψώριος. ν. ὁ. ſcabioſus.

Ο Π.

Ὄφαρ. τῶν. mulierum, ὄφαρ.

ᾶ, Dorice pro πῆ. quà, quò, ubi.

Πάγαι. ῶν. ῥεῖθρα, παγίδες.

Παγανάλια. τὰ. dies festus erat montanorum & agrestium, quo per urbem uehiculis ferri, crimino sum erat.

Παγανός. ὴ. ὸ. paganus, idiota.

Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pegaso.

Παγγενῆ. generaliter, generatim, per omnia genera.

Παγγένιος. ὸ. lapis: ab angulorum multitudine.

Παγετός. ῆ. ὸ. glacies, gelu, rupes, scopulus.

Παγετώδης. ους. ὸ, ἡ. gelidus.

Πάγη. rete, laqueus, παγίδα. aliàs παγή, locus altus.

Παγίδευ. σω. ὸ. puluis ex itinere, aut cursu.

Παγιδεύω. illaqueo.

Πάγιος. υ. ὸ. solidus.

Παγιότης. ητος. ὸ. soliditas.

Παγιόω. firmo, stabilio.

Παγίς. ίδος. ὸ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τὸ πήγνυμι.

Παγίως. solidè, firmiter.

Παγιώτερον. solidius.

Παγκάκως. improbissimè.

Παγκάκης. υ. ὸ. &

Πάγκακος. υ. ὸ. undecunq; pulcher.

Παγκάλως. perpulchrè.

Παγκαρπία. ας. ἡ. παντοκαρπία, omnis generis fructus, aut semina.

Πάγκαρπος. υ. ὸ. ex omni fructu.

Πάγκλαυστος. υ. ὸ. semper lugens.

Πάγκοινος. υ. ὸ. omnibus communis.

Παγκρατής. omnipotens.

Παγκρατιάζειν dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedũ, citra corporis totius congressum.

Παγκράτιον. υ. τὸ. ludus gymnicus, ex eo dictus (ut scribit Bud. in Ann.) quòd aduocatis omnibus corporis uiribus omniumq; neruorũ cõtentione transi geretur. Alij παγκράτιον interpretantur πένταθλον, ut quod quinquertio constet, nẽpe pugilatu, cursu, saltu, disco, & lucta. Vnde παγκρατιασταὶ, qui manibus pedibusq;, quasi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) unguibus connixi certabant, id est τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ συγκρούοντες, ut scribit Suid. quanuis paulo aliter Hermol.

Et παγκρατιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercẽtur. Lucia. ὑπὲρ γυμνασίου, παγκρατιάζειν (inquit) τὸ ποιῆσαι ἀκόνας ὀρθοσάδην, id est ferire uicissim concertatione arrectaria. hoc est (ut quidam interpretantur) cùm alter cum altero luctabatur erectis digitis pedum citra corporis totius congressum.

Πάγκρεας. pancreum, quasi tota caro, glandulosum corpus est, uasa mesenterij diuaricata fulciens.

Πάγος. υ. ὸ. collis, locus eminens, rupes, saxum. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligũt.

Πάγουρος. υ. ὸ. pagurus, cancri genus. παρὰ τὸ ὀρῶν καὶ φυλάττειν ζοὶς πάγοις, quod in altioribus fluminum locis uersetur, ripisq; præruptis.

Πάγχαλκος. υ. ὸ. æreus.

Πάγχρηστος. υ. ὸ. perbenignus, utilis.

Πάγχυ. omnino, funditus.

Παθαίνομαι. affectiones ex iudicium animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægrè fero, afficior.

Πάθη. ης. ἡ. &

Πάθημα. ατος. τὸ. πάθος, affectus, passio, calamitas.

Παθητικὴ. ἡ. affecta.

Παθητικὸς. ἡ. ὸ. passiuus.

Παθητός. ἡ. ὸ. passibilis.

Πάθος. εος. τὸ. passio, elades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus.

Πᾶι, pro πῆ. quò. Est etiam uocatiuus à πᾶις. Aristoph. τίθ' ὑσὶν ὦ πᾶι.

Παιάν. ᾶνος. ὸ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.

Παιανιὰς. ἴος. tribus quædã Atheniẽsis.

Παιανίζω. μ. ἴσω. π. ικα. pæana cano, ὡς φαίνομαι. Neutr. absol.

Παιανισμὸς. ὁ. plausus, pæanis modulatio.

Παῖγμα. ατος. τὸ. Ϲ

Παίγνιον. ου. τὸ. ludus, Ϲ propriè delectamenta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Παιγνίμων. ονος. ὁ. iocosus, ὁ ἐπιτήδειος παίγνιον.

Παιγνία. ας. ἡ. idem quod παίγνιον.

Παιγνιώδης. εος. ὁ, ἡ. ioco plenus, ludicrus, παιγνίμων.

Παιγνίων. παιδάριον, delicia, puellulus. Plutarch. in uita Antonij.

Παιδαγωγεῖον. τὸ. schola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri seruiq; commorantur, diribitorium. Cæl. lib. 4. cap. 6.

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor pueros, id est sum pædagogus, Ϲ è uestigio sequor, sector q, Plat. de Rep. 3. Item moderor, rego, frænor, Gregor. Bud. Com.

Παιδαγωγία. ας. ἡ. disciplina, adhortatio.

Παιδαγωγικὴ. ῆς. ἡ. ministra.

Παιδαγωγικῶς, aduerb. imperiosè, more pædagogorum.

Παιδαγωγὸς. ῦ. ὁ. custos, Ϲ institutor pueri, pædagogus, παιδοτρίβης.

Παιδάριον, Ϲ

Παιδάριον. υ. τὸ. puerulus, μειράκιον, puellula.

Παιδαριώδης. εος. ὁ, ἡ. puerilis, ἀσωτίνη

Παιδεία. ας. ἡ. disciplina, castigatio, eruditio, literarum studium, institutio in bonas artes. Latini humanitatem appellant.

Παιδείας ἄδειν. literarum studia capessere.

Παιδεραστᾶν. pueros amare.

Παιδεραστὴς. ῆ. ὁ. amator puerorum.

Παιδέρως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem. (ros.

Παιδερασία. ας. ἡ. lasciuus amor in pue

Παίδευμα. ατος. τὸ. disciplina.

Παιδευτήριον. υ. τὸ. locus doctrinæ, diuersorium eruditionis.

Παιδευτὴς. ῆ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Παιδευτὸς. ῆ. ὁ. doctus.

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corripio, castigo, erudio, instituo, liberos educo. Actiu. accus.

Παιδιὰ. ας. ἡ. ludus, παίγνιον.

Παιδία. ας. ἡ. infantia.

Παιδικὰ. τὰ. puer adamatus: quod tamen aliquãdo honestum uocabulum est, iucundissima quæq; Ϲ gratissima significans, quas Latini delicias uocant. Synes. τοὺς μὲν λόγους, τὰ μὲν καὶ τὰ σὰ παιδικά, Per literarum studia, tuas measq; delicias. Bud. Com.

Παιδικὸς. puerilis, παιδαριώδης, ἰδιωτικός.

Παιδικῶς. iocosè.

Παιδιόθεν. ab infantia.

Παιδίον. ε. τὸ. puerulus.

Παιδισκάριον. υ. τὸ. ancillula, puellula.

Παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps est. refertur enim uel ad ætatem, et adolescentulam, siue puellam significat: uel ad fortunam, Ϲ seruam, ancillam, siue pedissequam designat.

Παιδίσκος, Ϲ

Παιδικός. ἡ. ὁ. adoleſcēs, qui ætatē pueritiæ exceſſit. Atticis ἀντίπαις dicitur.

Παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

Παιδόθεν. ἀπὸ pueris, ab ineunte ætate.

Παιδοκόμος. ὁ. παιδοτρόφος.

Παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorū corruptor, & occiſor. Dicitur fœminino genere παιδολέτρια.

Παιδομαθής. ἐος. ὁ. quī à pueris didicit aliquam artem. Quare (inquit Fabius) qui in ſua quiſq; arte optimè facit, παιδομαθὴς dicitur. unde uerbū παιδομαθεῖν formari poteſt.

Παιδομανής. ὁ. libidini puerorum obnoxius.

Παιδονόμαι. qui educandis pueris inſtituendiſq; operam impendunt, ut pueri ex more rituq; à maioribus inſtituto artes & ciuiles & bellicas edoceantur.

Παιδοπείστης. ου. ὁ. pædico, puerorum obſeruator.

Παιδοποιέομαι, &

Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & ſuſcipio, filijs procreandis operam do.

Παιδοποιησάμενος. ου. generaturus.

Παιδοποιία. procreatio, ſuſceptioq; liberorum, facultas generandi.

Παιδοσχορίω. μ. ύσω. π. ηκα. παιδοποιέω.

Παιδοτέκνωσις. ιος. ἡ. liberorū procreatio.

Παιδοτριβέω. inſtituo pueros, παιδεύω.

Παιδοτρίβη. ης. ἡ. παιδοτριβία.

Παιδοτρίβης. ου. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

Παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.

Παιδοφοίβον. τὸ. ſchola.

Παιδόφιλος. ιβος. ὁ. παιδοτρίβης.

Παιδοφορῶν. pueros alere.

Παιδοφθορία. ας. procreatio liberorum.

Παιδοφθόρος. cinædus, puerarius, puerorum corruptor, occiſor.

Παιδόφιλος. ου. ὁ. puerorum amans.

Παιδῶδες. τὸ. iocus.

Παιδώδης. ὁ, ἡ. iocoſus.

Παιζόμενος νόμος. ludibrio habita lex.

Παίζω. μ. σάξω. π. αχα. ludo, iraſcor. Neutrum abſol.

Παιωνεύη. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.

Παιών, & παιὰν. hymnus in honorem Appollinis. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παίκτης. ου. ὁ. luſor.

Παίλμια. motus, ſeductio, fraus.

Πάϊερ. tutum, firmum.

Παιονία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis caſta.

Παιπαλᾶν. περισκοπεῖν, ἐφευρεῖν, circumſpicere, ſcrutari.

Παιπάλη. ης. ἡ. flos farinæ, pollen.

Παιπαλημα. inquit Suidas, ὁ παιζόμενος καὶ πομπίλος ἐκ ἰλαρίας καὶ παιπάνης σὺν ἀλλοίνοια, aſtutus, qui ubiq; elabitur uerſutia. Bud. Com. et Braſ. prouer. Cercopum cœtus. (go.

Παιπάλω. concutio, σείω, exploro, mdo.

Παιπαλόεις. όεντος. ὁ. aſper, pulueulentus, durus. ſaxoſus & ſublimis.

Παιπαλέα. inanis gloria.

Παῖς. παῖδός. ὁ, ἡ. & πάϊς, παΐδος diæreſi. puer, id eſt ſeruus omnis, cuius opera utimur, ſiue in itinere faciendo, ſiue alijs in rebus. Item puer uel puella, & ſic ad ætatem refertur. Ἀπὸ παίδων ὀμνύναι. id eſt, in capita liberorum iurare: quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabāt, ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; ſignificantes, ſi peierarent. Bud. Cō.

Παισίν. ἔοῖς. ſententijs uertit interpres Ioſephi lib. 2.

Πάϊσμα. ἀ. τῶν παλῶν βάσις.

Παιφάσσω. illuſtro, manifeſto. Item uolito, feſtino, impetum facio, tumultuor.

Παίω. μ. αισω. σ. αικα. ferio, pulſo, terreo. Aclian.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. Apollo.

Παίων. ωνος. ὁ. pæon metri genus. Item proprium uiri, & medicus.

Παιώνια χείρ. manus medicatrix. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare.

Παχτός. ὴ. ὸ. compactus. & παχτῆναι, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, insitulare.

Παχτωλός. ὴ. ὸ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Πάχλιον. ωνος. ὸ. ex nauigijs fluuiatilibus erat, quæ facile soluebantur, ut expedite magis transportari possent dissoluta, iterumq; ubi usus esset, compacta. Strab. lib. 17. διὰ τοῦτο ἢ ἐκ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπὶ πάχνιον. Bayf. de Re nau.

Παλάθη. ης. ἡ. massa: propriè ficorum & caricarum, teste Hesychio. ἡ τῶν (inquit) σύκων ἐπάλληλος θέσις, καὶ μάζα.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὅσπερ ἀ πάλαι, quasi iam. Attici πάλαι & ποτὲ sæpe ex abundantia & simpliciter ponunt non proprio significato.

Παλαιάχθη. iamdudum.

Παλαιγενής. ἐος. ὁ, ἡ. &

Παλαιγόνος. ὁ. ἡ. antiquus, grādis natu.

Παλαιάδης. ἐου. ὁ. nomen à loco.

Παλαιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ueteraſco, antiquo. Neutr. absol.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

Παλαιόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. ueteraſco. Depon. absol.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priſcis temporibus diues. Thucydi. παλαιόπλουτον ὂν ἤδη τὸ χωρίον.

Παλαιὸς. ἡ. ὸ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim: intelligitur χρόνου.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetuſtas.

Παλαίωμα. τος. τὸ. uetuſtate confectus.

Παλαιὸω. τὸ. παλαιὸν. [illegible] (dus.

Πάλαισμα. αλος. τὸ. lucta, certamen, ma-

Παλαισμοσύνη. ης. ἡ. palæſtræ ludus.

Παλαιστῆς. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστὴ. ῆς. ἡ. menſura quatuor digitorum, palmus.

Παλαιστὴς. ὴ. ὸ. aduerſarius in lucta, ἀντιπαλαιστής.

Παλαιστιαῖος. magnitudine palmi.

Παλαιστικὸς. ὴ. ὸ. luctæ ſtudioſus, luctator.

Παλαιστὶς. ίδος. παλαιστὴ.

Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæſtina pars Syriæ.

Παλαιστήριον. ου. τὸ. locus ubi palæſtra exercetur.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palæſtra, ludus & locus. Item proprium mulieris apud Lucian. in Aſino.

Παλαιστρικὸς. παλαιστικὸς.

Παλαίτατος. ὁ. παλαιὸς. Thucyd.

Παλαίπορον. iam pridem, antea.

Παλαίπολις. ὁ. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex inſula continentem reddidit.

Παλαίφατος. ον. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Eſt etiã παλαίφατος uiri nomẽ proprium, qui multa uolumina τῶν ἀπίστων, id eſt incredibilium ſcripſit, à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæq; fidem non capiunt, palæphatia papyrus prouerbio dici poſſunt. Vergilius palæphatiam papyrum ſimpliciter pro libris eius authoris accepiſſe uidetur, quando ita canit, Quàm mala multiplici inuersum, quot ſepta caterua Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarũ Infamem tali meritorum more fuiſſe, Docta palæphatia teſtatur uoce papyrus. Cæl. lib. 16. cap. 62.

Παλαίω. μ. αίσω. ω. αικα. luctor. Neutr. datiuo iũgitur. τὰ παλαίσματα, lucta conatus

conatus & labores, qui inter luctandum fiunt.

Παλαιωθάς. inueteratus.

Παλαιωθήσεται. inueteraſcent.

Παλαίωρ. ορος. ὁ. ſtultus.

Παλαιῶνος. bellicoſus, πολεμιστήριος.

Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Παλαμάω. aſtutum quid ago, & genera liter pro facio, ἀπὸ τῶν παλαμῶν γινομένων ἐργάζομαι.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipſa.

Παλαμήδης. ους. ὁ. Palamedes.

Παλάμνη. pro παλάμη.

Παλαμὶς. lunaria.

Παλαμναῖος. α. ὁ. maledictus, perſecutor, homicida, aſtutus, infeſtus, dirus, conſceleratus. Vnde Syneſ. τὴν παλαμναῖον τῆς χώρας dixit, hoc eſt peſtem & perniciem regionis: & παλαμναιοτάτας ἀρὰς, diras, ultimis exempli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκετηρίαι, ſupplicationes ob cædem commiſſam. Bud. Com.

Παλαμῶμαι. compono fraudes, παλαιμάομαι.

Πάλας. τὰς. Strabo uocat auri maſſulas non maiores ſelibra. Plin. li. 33. ca. 5. Expuitur æris pala quædam, hoc eſt quod Græci pſegma appellant.

Παλάσσω. inquino, ſubigo.

Παλαχὴ. ſors, genus, ἀπὸ τοῦ λαγχάνω, λῆξις.

Παλαχῶδης. antiquitus.

Παλαύρια. ας. columba exoculata ab aucupib. in reti poſita, quæ ſubſultans cæteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ παλαύειν, ſeducere, in laqueum allicere. Eraſ. prou. Sedens columba. (μία.

Πάλη. ης. ἡ. luctatio. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ σῶμα.

Παλλάδιον. pollen.

Πάλλη. iniuria.

Πάλλης. arcus, fimbria.

Παλίβολος. ον. ὁ. ἄστατος, ἀμετάβολος, inſtabilis.

Παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptiſmo.

Παλίγγραμμος. ε. ὁ. recuruus.

Παλιγκάπηλος. ε. ὁ. inſtitor, id eſt reuenditor, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

Παλίγκολος. curuus, retortus.

Παλίγκοτος. ε. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus.

Παλιγκότως. malè, iracundè.

Παλίγκυρτος. uas piſcatorium. (tor.

Παλίλαλος. ε. ὁ. maledicus, obtrecta-

Παλίλλω. σφαιρίζω, pila ludere.

Παλίλια. τὰ. Palilia feſta, certamen in honorem Pales, ſeu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. li. 2. ca. 22.

Παλιλογία. ας. ἡ. duplicatio.

Παλίλογος. ε. ὁ. iterum collectus.

Παλιμβάκχιος. ε. ὁ. palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & ſecunda longis & ultima breui conſtans.

Παλιμβολὶς. ſupinus.

Παλίμβιος. ε. ὁ. rediuiuus, quaſi ἀπὸ ἀναβιώσεως, uel ἀπὸ ἀναβάσεως.

Παλίμβλαστος. ε. ὁ. reſtibilis, ſeges quæ regerminat, quaſi cuius fœcunditas in annum ſequentem reſtat.

Παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconſtans ſententia.

Παλίμβολος. ε. ὁ. mutabilis, παλίμπρατος, uerſutus, uerſipellis, ueteranus, ſæpe reuenditus. Cæl. lib. 5. cap. 41. & Eraſ. prou. Cercopum cœtus.

Παλιμμίλια. ας. ἡ. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.

Παλιμπαγὲς. tergiuerſando.

Παλίμπαις. iterum pueri. de ſenibus dicitur qui ad pueritiam redisſe uidentur. Eraſ. prou. Bis pueri ſenes.

Παλιμπτὼς. regreſsiuè, retroceſsiuè. ἀπὸ πάλιν & πίπτω, quod eſt cado, quaſi in

contrariam partem cadens, ὡς τοὐπίσω, aduerbialiter.

Παλιμπλήξ. ἧκτος. qui secum ipse pugnat, qui uerbis factis ue suis cõtrariatur.

Παλίμπισα. ης. ἡ. spissa pix, resina bis cocta. Plin. li. 24. ca. 7.

Παλιμπλαγχθής. oberrans, uagatus, iterum errans.

Παλίμπους. ποδος. ὁ. ingrediẽs, ingressus.

Παλίμπρατος. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & sæpe cõmutata seruitute astutus & uafer euasit, perfidus, & inconstans.

Παλίμφημος. ὁ. infamis, prauè uiuens, aduersus.

Παλίμφυος. ὁ. renascens.

Παλίμψηστος. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.

Παλίμψυχος. ὁ. rediuiuus, πολύβιος.

Πάλιν. iterum, retrò. Sciendum quòd in compositione augmentum significat: extra compositionẽ uero interdum iterationem, interdum contrarietatem, quasi dicas ediuerso interdum ordinem. Πάλιν τι κεῖ πρόσω dixit Euripides, pro ἄνω κεῖ κάτω.

Παλινάγρετος. ὁ. reuersiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

Παλιναίρετος. ὁ. reparatus, non nouus, neq; integer.

Παλινδικῶν. controuersiam iudicatam referre. Bud. Com.

Παλινδικία. iterum sui defendendi potestas, & redintegratio actionis. Vnde restituere actiones ijs quorum petitiones damnatæ sunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus, est παλινδικίαν διδόναι, uel διαδικασίαν ἀποκαθιστᾶναι Bud. ibidem. Vnde

Παλινδικος. ὁ. πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.

Παλινδίνησις. reuolutus, assiduus.

Παλινδοσία. uortex.

Παλινδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. recurro, remeo, recido. Neutr. absol.

Παλινδρομος. ὁ. reciprocus. Παλίνδρομος ἄπιθι, quam uenisti uiam, remetiens recurre.

Παλινοδία. iter reciprocũ, ἀναπλία ὁδός. παλινωδία uerò ἐναντία φδή, Suid.

Παλίνοστος. auersus à sole.

Παλινόρμενος. ὁ. &

Παλίνορος. ὁ. &

Παλίνορτος. ὁ. reuersus, retrofugus, ὡς τυπίσω λυσσῶν ὁρμώμενος. Ab ὄρω, ὄρσω Dorice in futuro, id est moueo, concito.

Παλινοστέω. reuertor.

Παλινῦρος. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinum his uerbis, Mingere uis iterum iam Palinurus eris.

Παλίνσκιος. ὁ. umbrifer, obscurus, σύσκιος. Siquidem πάλιν in compositione habet interdum epitasin, id est intensionem & uehementiam.

Παλίντιτα. τὰ. quæ uicissim debent puniri, ἅπερ ἀ τίσις πάλιν γενέσεται, ἀντίποινα.

Παλιντοκία. as. ἡ. fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenses, qui tyrãno eiecto, plebiscito cauerunt, ut à fœneratoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur. Cæl. li. 5. ca. 2.

Παλίντονος. ὁ. reflexus.

Παλίντροπα. extensa retrorsum.

Παλιντρόπως. reflexus, contrarius.

Παλίντροπος. ὁ redux, prauus, inuersus, anceps, ἐπιθόρμενος, uersutus.

Παλινῳδῶν. id est diuersum ab ijs, quæ prius dixeris, dicere, atq; in contrarium uertere sententiam. Recantare uulgo dicitur. Vnde

Παλινῳδία. as. ἡ. quasi dicas recãtatio,

ἀ πάλης & ἐδ'ν. Eraſ. Chil.

Παλίουρος. ὁ. paliurus, herba ſpinoſa & aſpera: arbor item in Aphrica, ſuauem fructum ferens, quo uina commendantur.

Παλιπάλημα. τὸ. montium inæqualitas & aſperitas. Translate dicitur de homine uerſuto & uario maleficoq, de aſpero item & inæquali uitæ ratione agente.

Παλιρρόθιον. τ. retrofluens.

Παλίρροια. ας. ἡ. refluxus.

Παλίρρυτος. ὁ. retractus.

Παλίσκιος. ὁ. umbroſus.

Παλισπυτῶ, &

Παλισπυτῶ. reuoluitur.

Παλίστροφος. ὁ. retrouerſus, ὀπισθόρμητος.

Παλίφρικος. παλίμφρικος.

Παλίψωτος. ὁ. lituris egens.

Παλίωξις. ιος. ἡ. inſecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant, uerſa Martis alea, inſectantur.

Παλλάδιον. ſtatua Palladis, de qua Herodian. Et παλλάδια, ſigna ſiue imagines quæ nonnunquàm è cælo in terram decidunt.

Παλλακεύομαι. μ. εύσομαι. π. σαμαι. ſcortor. Depon. abſol.

Παλλακή. ῆς. ἡ. &

Παλλακίς. ίδος. pellex, cõcubina, & quæ ſequitur exercitum. Quanquàm ſint qui inter pallacam & pellicem hoc intereſſe putẽt, quòd pallaca ſit quæ cum cælibe conſueuerit, pellex uerò cum eo qui uxorem habet.

Παλλάκιον. μειράκιον, adoleſcentulus.

Παλλακός. ὁ. amaſius, ἐρώμενος.

Παλλαντίς. tritonis palus.

Παλλάς. ὁ. ἡ. adoleſcens.

Παλλάς. άδος. ἡ. Pallas, Minervæ epitheton. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ δόρυ, id eſt à uibrãda haſta. Cæl. li. 8. c. 18. et li. 12. c. 19.

Πάλλας. αντος. ὁ. Pallas, nomẽ gygantis.

Παλλάσσω μ. άξω. π. αξα. μολύνω, fœdo, irrigo, perfũdo, turbo, ut illud παλλάσσιλο δ' ἄμοιτι θύρης, profœdabatur.

Παλλάω. μ. άσω. π. αλα. moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio.

Πάλλαξ. κος. ὁ. adoleſcens.

Πάλλομαι. titubo, ſortior, ſalio, impleor.

Πάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, ſalio, uerto. Actiu. accuſ.

Παλμικόν. augurium è corporis ſaltibus, ut ſi dexter oculus ſaliat.

Παλμός. ὁ. tremor, ut in febre fit, palpitatio, concuſſio.

Παλμυός, uel πάλμυς. rex, pater.

Παλμύτης. deus Aegyptiorum.

Πάλνη fraus, error.

Πάλος. ὁ. ſors.

Παλτάεια. ſiligo, ſimila, σεμίδαλις. Suid.

Παλτὸν. τ. τὸ. iaculum ſeu telum Medis peculiare. ἀπὸ τοῦ πάλλω, id eſt à uibrando. Cæl. li. 12. ca. 5.

Παλίμπους τυχὴ. regrediens fortuna.

Παλύνω. μ. υνῶ. muſceo, albefacio, λευκαίνω, ταράσσω. Proprie de farina. nam παλὰ & παπαλὴ pollinem ſignificant.

Παμβύξ, & παμβακίς. lana goſſipina, ſiue xylina, etiam barbaris bombax, & cotum.

Παμβῶτις. ιδ. cuncta nutriens. Fortunæ ac ſpei epitheton.

Πάμμα. ατος. τὸ. poſſeſſio.

Παμμακαρ. undecunq; fœlix.

Παμμαχ&. ὁ. ἡ. in omni certaminum genere exercitatus. Et παμμάχιον, pancratium.

Παμμεγέθης. ους. ὁ, ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Παμμιγφον. τ. liber epigrammatum.

Παμμήτωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artis.

Παμμήτωρ. tellus omniparens. (fex.

Παμμιγὴς. ὲς. ὁ, ἡ. mixtus.

Πάμμικρος. ν. nuper editus.
Παμπάλαιος. peruetuſtus.
Πάμπαν. omnino, planè.
Πάμπαν λιαδός. admodum tenuis.
Παμπάρτιος. nuper natus.
Παμπάσθαι. πάμπαν.
Παμπησία ας. ἡ. uniuerſa poſſeſsio.
Παμπληθά, aduerb. per uniuerſam multitudinem.
Παμπληθῆς. πάνυ πολλὰς, ualde multas.
Πάμπληθυς. quamplurimum.
Παμπλήσιος. ᾱ. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.
Παμποίκιλος. uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος, uerſutus.
Πάμποκος. ὁ multus, uarius.
Πάμπολυ. procul.
Παμπονηρός. ᾶ. ὁ. perditus.
Πάμπορτι. ſemper.
Πάμπρωτος. omnium primus.
Πάμπυλον. fluctuoſum.
Παμύλια. τὰ. ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulacrum Priapi adhibebatur.
Παμφάγος. ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidiũ, & nationis cuiuſdam apud Solin. Aleman quoq; poëta ſibi hoc nominis tribuit.
Παμφαής. ἐος. ὁ, ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens.
Παμφαίνω. ſplendeo.
Παμφαλόω. at: onitus & tanquam furibundus omnia circumſpicio, ἐπιφέρομαι, oculos in omnes partes torqueo, ut illud, πολλὰ ἐπιπαμφαλώσσεται ὄμμα. Dicti im ἀπὸ τῶ ἄκρων τὰ φάη.
Παμφαλύσσω. tremo.
Παμφανής. ἐος. ὁ, ἡ. lucidus.
Πάμφαρι. prorſus. (cus.
Πάμφιλος. ὁ. ὁ. quaſi dicas omnibus amiΠάμφλεκτος. ὁ. ὁ, ἡ. omnia comburens.
Πάμφορος. ὁ. ὁ. omnium ferax, fertilis.
Πάμφυζος. ὁ. ὁ. multus.
Πάμφυλος. Amphiarai epitheton, ſiue quòd omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam & ſemper ſeruet, hoc eſt immortalis ſit.
Πᾶν, τῶ παντὸς. τὸ. omne. Τὸ πᾶν, prorſum, in totum, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τι λαμπρότερον φαίνεται, ἢ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν, ἀήρ, καὶ χρυσὸν τὸ δάκτυλον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idem de Vulcano loquens, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιῶντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τῶ παντὸς ἄξιος, id eſt re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant, cui opponitur οὐδὲν ἄξιος. Πᾶν ὅτι οὐτιῶν, quidquid uis, quodcunq;, omne quod.
Πάν, ωνός. ὁ. Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus.
Πάνταβρος. omnibus modis mollis euitatusq;.
Παναγαθος. optimus.
Παναγής. ἐος. ὁ, ἡ. purus, ſanctus.
Παναγιώτατος. ου. ὁ. ſanctiſsimus.
Παναγίς. ίδος. ἡ. dies ſacra.
Παναγιστία puritas, παναγία.
Παναγνός. caſtus.
Πάναγρον. ου. τὸ. retis epitheton, dictum quòd omnia capiat. ἀ πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον, ἀ πᾶν & θήρα, pro eodẽ.
Παναθηναῖα. τὰ. quinquatria Minervae feſta, unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis peplum Minervae ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebant: in quibus ſolenni carmine per tubicinem & praeconem ludicrũ indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebantur athletæ, neq; congreſſurum quempiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed

cum

cum primo prodeunte congrèdien-
dum cenſebant. Neq; ad ſpectãdum
mulieres, præter unam Pherenicem,
& Cereris ſacerdotes mulieres ad-
mittebant. In Panathenaicis quoque
pueri puellæq; forma conſpicui, ma
nibus amplexi, nunc in orbem, nunc
in obliquũ, per diuerſos flexus, pyr-
rhicam in theatro ſaltabãt. Alexan.
Genial. lib. 5. ca. 8. & lib. 6. cap. 19.
& Cæl. lib. 6. ca. 49.

Παναίγυλος. ε. ὁ. malus, παγκακῶς &.

Πάναθλος. ε. ὁ. clarus, ſplendidus.

Παναίολος. ε. ὁ. uarius, παμποίκιλος.

Παναιτόλ& . ε. ὁ. epitheton Panos, quaſi
ſemper omnia uertens.

Παναίριστος. eximius, præcipuus.

Παναῖσχις. ιος. ὁ, ἡ. omnino turpis.

Πανάκια. panacea herba, quæ & πάν-
ακης dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin.
omnium morborum remedia pro-
mittens.

Πανακὴς. ἴος. ὁ, ἡ. ſalutaris. Strabo li. 6.
ῥᾴδ' ἂν αὐτῶν κατάμιον πανακὲς πᾶσι
τὰ τῶν ἁμμάτων νόσων.

Παγκρὰς. ἴος. ὁ, ἡ. omnipotens, fortis,
robuſtus.

Πανάμερος. ε. ὁ. per totum diem.

Πανάμωμ& . ε. ὁ. placitus, ἀρεστὸς, pror-
ſus inculpabilis.

Πανάνδρ& . τὸ. penitus poſſibile.

Πανάπαλος. totus tener.

Πανάπαστος. ualde infœlix, miſerrimus

Πανάπτυστος. ε. ὁ. planè imperitus, ἀνάκου-
στος, non exaudibilis.

Πανάργυρος. totum argenteum.

Παναρκὴς. magnus, potens, ubiq; ſuffi-
ciens. Epitheton ſolis.

Πανάριστος. ον. ὁ. optimus.

Πανάρμοστος. ὁ. ex omni harmonia com-
poſitus, ualde concinnus, ſuauiſſi-
mus, optimè compoſitus.

Παναγορία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Παναγὴς. integer, omnino illæſus.

Παναθλιώτατος. integer, ἰκανώτατος. for-
te pro παυθλιώτατ& .

Παναυγὴς. ὕος. ὁ, ἡ. undecũq; ſplendens.

Παναφὴς. φέος. ὁ. priuatus omnibus,
πάντων ἀπολαμβάν& .

Παναχαιοί. omnes Græci.

Παναίθριος. ε. ὁ. pauci temporis, citò &
ante diem moriturus, intempeſtiuus.
πάντων ἀωρότατος, (inquit Heſych.) ἢ
ἄμοιρον, uel πάντα ἄωρον. παρὰ τὸ
ὥραν τὴν καιρὸν. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς
ὥρας.

Παντοκρατία. ἡ. regnũ omnibus numeris
dominationis abſolutum, quale erat
tẽpore Vlpiani Romanorũ principũ.

Πανδαισία. ας. ἡ. omniũ ciborũ genere
paratum conuiuium. Dictũ uel quòd
publicè collata cuiuſq; portione cele
braretur: uel quòd omnes ſenſus uo-
luptate afficeret, & in ea nihil deſy-
deraretur. δαὶς enim conuiuium eſt.
Cæl. lib 5. cap. 11.

Πανδακέτας. ε. ὁ. mordax, quaſi omnia
mordens.

Πανδαμάτωρ, uel πανταμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ.
omnia domans, uel omnidomans. ἀ
πᾶν & δαμάζω. Epitheton ſomni Ho
mero, & fulminis Luciano.

Πάνδαια. uide πάνδια.

Πάνδαλος. ε. ὁ. miſerrimus.

Πάνδαπος. ε. ὁ. prorſus, ſiue omnibus
modis grauis, uehemens. Nam πᾶν
cum multis dictionibus pulcherrime
cõponitur, ut πάγκακος, omnino ma-
lus, πανάριστος, omnibus modis opti-
mus, πανύπνος, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πάνδηκτα. τὰ. uolumina nihil non con-
tinentia, ex quibus poſſis, quod ue-
lis, uelut è cornu copiæ depome-
re. Vnde pandectæ legum, quæ omne
ius complectuntur. ἀ πᾶν omne, &
δέχομαι capio.

Πανδαλιστος.υ.ὁ. molestus, importunus, à Pandeleto quopiã nobili sycophanta.

Παυδέξιος.ὁ. omnidexter.

Πανδερκής.ὁυς.ὁ,ἡ. omnia intuens.

Πανδοκεῖς. omnes accipiẽs, omnibus patens.

Πάνδηλος.υ.ὁ. manifestus.

Πανδημεί. passim, uulgò, publicitus, ab uniuerso populo.

Πανδημία.ας.ἡ. totus populus unà congressus.

Πανδήμιος. lictor, λικτὼρ ξυμπάντων, carnifex.

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ον. ὁ. omnis populus, tota plebs. Item cõmunis, uniuersalis, uulgaris, plebeius, populosissimus, frequentissimus, celebratissimus.

Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cæl. lib. 8. ca. 6. & lib. 10. ca. 12.

Πάνδημοι νόσοι apud Aeginetam dicũtur morbi qui in plures simul grassantur, ex causa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.

Πάνδια.τὰ. festa quædam apud Athenienses post Dionysia. Celebrabantur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorem Lunæ.

Πανδοκεῖον. hospitium.

Πανδοκεύομαι. hospitio excipio. Halic. lib. 9. πολλὴ ἔσαμέρα πανδοκεύεται.

Πανδοκεύς. caupo, ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

Πανδοκεύτρια.ας.ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Aristophan. Ran. pro ipso diuersorio usurpauit.

Πανδοκεύω. cauponor, καπηλεύω.

Πανδοῦρα, &

Πανδουρίς.ίδος. genus musici instrumẽti, & culter coquinarius.

Πανδουριστής, &

Πανδουριστος. qui eo instrumento utitur. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Πάνδοξ. hospes, ὁ πᾶσι πανδοκεύων οἰκῶν.

Πανδοχῶν.ῶνος.ὁ. uel πανδοκεῖον. hospitium, diuersorium, stabulum. Dictũ, quòd quoslibet accipiat.

Πανδοχεύς.έως.ὁ. stabularius, caupo.

Πάνδοχος. idem.

Πανδώρα.ας.ἡ. puellæ nomen apud Hesiodum, ut cui omnes dij deæq; suas quisque dotes adiunxissent. Apud Aristophanem pro terra accipitur, quòd omnia ad uitam necessaria nobis suppediteret.

Πανέθειρ.υ.ὁ. lupercal.

Πανέλληνες. non omnes Græci uocabantur, sed Thessali tantum κατ' ἐξοχὴν, qui Achilli parebant.

Πανελλήνιος. ον. ὁ. omnium Græcorum præses.

Πάνεμος.υ.ὁ. mensis apud Corinthios, quẽ Athenienses Βουφονιῶνα appellant Rufinus Iulium interpretatur.

Πανέξαιρον. omnino alienum.

Πάνεψος. bene coctus, dissolutus, liquidus.

Πανηγυείω.μ.ίσω.σ.ικα. nundinor, celebro ludos, et festos dies ago, laudo.

Πανηγυεικὸν. ῦ. τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratiuum uocant, laudatorium.

Πανηγυεικὸς.ῆ.ὸν. laudatiuus, popularis, plausibilis. Item promiscuus. Vnde Plutarch. Symp. 4. corpus compositum, ut nostra sunt, πανμιγὲς ἐκ πανηγυεικὸν appellat, quòd ex multis & diuersis conflatum sit & mixtum.

Πανήγυεις. ιος.ἡ. nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoque anno Athenis celebrari solitos scribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatum interpretatur Tusc. 1. Pythagoram autem respondisse, Similem sibi uideri uitam hominum, et mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum ap-

paratu totius Græciæ celebritate. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id est, panegyricæ orationes, quæ in huiusmodi cõuentibus haberẽtur, idq; plerumq; de utilitatibus Græciæ. ἀ πᾶν & ἀγύρω. Significat etiam locũ in quem hæc celebritas conuenit.

Πανηγυτής. ὁ. ὁ. nundinator.

Πανημέριον. diurnum.

Πανημέριος. ον. ὁ. diurnus, hoc est spatio totius diei, ἐφημέριος. Et ad personam relatũ, πανημέριοι sunt, qui manent cum aliquo totos dies, quiq; assiduo adsunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ πανημέριοι σωῶσαν αὐτῷ. Huic opponitur πανύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανίπορος. ὁ. ὁ. inops.

Πανίρης. ους. ὁ, ἡ. gratiosus, omnibus placens, πανίλιος, πανμίχαρις.

Πανίρι&. per omnia congruens.

Πανθάνω. patior.

Πάνθεα. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Susij ductoris sub Cyro maiore castissima, & uiri amantissima.

Πάνθεον. ου. τὸ. Pantheon, templum Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæsare, in templum omniũ sanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

Πανθήρ. ῆρος. ὁ. panthera Latinè, nominatiuo formato ex accusatiuo Græco, sicut κρατὴρ, cratera. ræ. &c.

Πάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum significat & aucupium. Sic πάνθηρον pro eodem.

Πανδοινά; aduerb solenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

Πανδοινίων. epulor.

Πανδοινία. ας. ἡ. epulum, solenne conuiuium.

Πάνδορος. omnia uidens, πανθέατος.

Πανδρύπτωρ. ὁ. omnia euulgans.

Πανθυμαδόν. toto animo.

Πάνθυτα. ueneranda, perquàm sacranda, omnibus sacris prosequenda.

Πανίας. purus, candidus.

Πανικόν. ὃ. τὸ. quicquid cũ stupore contingit, pauor sine causa obortus, territiculamẽtum inane, à Pane deo, qui tales terrores subitò animis immittere credebatur. Polit. Miscel. ca. 28. & Eras. prouerb. Panicus casus.

Πάνιον. purum, album, eiusdem coloris, furibundum.

Πάνισκοι. personæ theatricæ à Pane dictæ, quasi assectæ Panis, quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

Πανιώνιον. τὸ. fanũ Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Πανύσας. attonitus, garrulus.

Πανυχίζω. pernocto.

Πανύχιοι. Homer. Iliad. ὃ. οὐ χὴ πανύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, id est δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem.

Πανυχισμός. ὁ. nocturnæ uigiliæ.

Πανόδυρτ&. ὁ. ὁ. semper querulus.

Πανοικησία. ἡ. tota domus.

Πανοικί, aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis πανοικὶ πιστεύσαντες τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρεῖσθαι dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cum pestilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικὸς. ὁ. πανοικησία, ut πανοικὶ ἀπολώλεκα, cum tota domo absorptus est.

Πανόλβι&. ualdè beatus, πομμακάριτ&.

Πανολεθρία. ας. ἡ. internecio, & eiusmodi pernicies, ut nihil omnino reliquũ fiat. Eras. Chil.

Παν́ολεθρος. ε. ὁ. perditus.

Πανομφαῖος. ε. Iouis epitheton, (ut est apud Ouid. Ara panomphæo uetus est sacrata tonanti) compositum ex πᾶς, & ὀμφὴ: uel quia ab omni lingua colatur: uel quòd omnium uoces audiat.

Παν́οπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum, uel uniuersitas armorum, Ambrosio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet, quasi dicas omnia simul arma quæ ad uirum pertinent.

Παν́οπλος, uel πάνοπλος. ε. ὁ. oculatus, oculis plenus, undiq; apparens, omnibus conspicuus.

Πάνορμος. statio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, ἐς ὃν ὅσῃ τοῦτο πᾶσα ναῦς, κἠν ᾖ μεγάλη ἀνέμῳ ὁρμίζηται.

Παν́ος, uel φανός. ῐ. ὁ. fax, lampas.

Παντολμήτης. cunctaperdens.

Παν́εργαμα. ζος. τὸ. πανέργημα.

Πανεργάζομαι, &

Πανεργέω μ. ἐσω. ω. κκα. scelestus sum, κακουργῶ, malefacio, dolosè ago. Neutr. absol.

Πανέργημα. ζος. τὸ. callidítas, δεξιοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Πανουργία. ας. ἡ. fraus, uafritia subdola & improba, δόλιότης οὐκ ἐπαινετή, id est solertia minimè commendabilis, interprete Aristotele.

Πανοῦργος. ε. ὁ. propriè eum significat qui omnibus in rebus uersatus est, ἀπὸ πᾶν & ἔργον. Verum quia huiusmodi callidi esse solent, factum est, ut accipiatur Atticis scriptoribus pro callido, astuto, uafro, uersuto, uersipelli, uteratore, fallaci, maleficioso, & qui uersutia sua quiduis potest agere.

Παν́οψον. ε. τὸ. ante oculos omnium, insigne, splendidum, uleimum, magnum. Iliad. φ. πανόψιον ἔγχος.

Παντασία, & ἀγορασία. auctio sub præcone.

Παντευχία. ας. ἡ. πανοπλία, cum quis omnibus armis instruitur. Dicta uox à σάκος, ut pars pro toto accipiatur.

Πανσίλιον. ε. ἡ. plenilunium.

Παντοκράτης. ους. ὁ, ἡ. omnipotens.

Παντομιμία. πανηγυρία.

Παντρατί, &

Παντρατιᾷ. cum toto exercitu.

Πανσυδία, uel πανσυδίᾳ. omnino, prorsus, cum toto impetu, omnes simul, cum toto exercitu. Thucyd. πανσυδὶᾳ ἐπιφέρεσθαι, omnino prorsumq; interijt.

Πάνσυρτος. ε. ὁ. ualde trahens.

Παντελὴς. qui in quouis genere luctæ peritus est.

Παντάπασιν. omnino, καθάπαξ, ὅλως.

Παντρκὴς. ους. ὁ, ἡ. cunctos iuuans, omnibus sufficiens.

Παντάσι &. ε. ὁ. nusquàm umbrosus, ὁ πάντοθεν σκιὰν ἐπέχων.

Παντᾷ. ubiq, ubiuis, πάντα τόπον, πάντᾳ τόπων.

Παντᾳόθεν undique, ubique, πάντοθεν.

Παντᾳοῖ, &

Παντᾳόσι. quocunq, in omnes partes, quoquouersum.

Παντᾳοῦ. ubique, ubiuis. Et construitur cum genitiuo, ut παντᾳοῦ γῆς, ubique gentium.

Παντέλεος &. integer, ὁλόκληρος &.

Παντελὴς. πάντελῶς.

Παντελὴς. ους. ὁ, ἡ. perfectus, omnino absolutus.

Παντελῶς. omnino, planè.

Παντοχία. ας. ἡ. armatura, πανοπλία.

Πάντα, uel πάντῃ, uel παντᾶ. penitus, ubiq, undiq, undequaq, quoquouersum, prorsum. Vlpian. in Pand. οὗτι πάντα,

πάντα, οὗτι πάντη, οὗτι παρὰ πάντων.
Πάντη, πάντως. quoquouersus, usque quaq.
Παντί τω. ἑκάστῳ, παντί τινι. Philo de Mun. ἵνα ζῴοις παντὶ δῶρον. Herodo. Polyδῶρον ἑκατέροις παντίτοις. Bud. Com.
Παντλήμων. νος. ὁ, ἡ. miserrimus.
Παντοδαπός. ὸς. ὁ, ἡ. omniscius, ut παντοδαπὸς ἀνὴρ δεμόκριτος, apud Laërt.
Παντοδαπός. ὸς. ὁ. uarius, omnifarius, omnigenus, miscellaneus, συμμικτὸς, undiq; mixtus, in quamlibet speciem mutabilis, omnifariàm distinctus.
Πάντοθεν, aduerb. de loco. undique, undequaq, ἐξ ἑκάστου τόπου.
Πάντοθι, aduerb. in loco. omnibus locis, πανταχῆ.
Παντοῖος. ᾱ. ὸν. multigena, omnimodus.
Παντοίως. quomodocunq, omnino.
Παντοκράτωρ. omnipotens.
Παντολαβοί. ab omnibus petentes & accipientes, οἱ παρὰ τῶν προσίοντος λαμβάνοντες ἢ ἀπιόντες.
Παντοπάντια. ων. ἀ. uenditrix multarum rerum.
Παντοπαχήσιον. uitæ breuissimæ.
Παντομιγὴς. undiq; mixtum, πολυμιγὲς.
Πάντολμος. ᾱ. ὸν. audacissimus.
Παντόμιμος. ᾱ. ὁ. histrio.
Παντόπασιν. omnino.
Παντοπώλιον. ᾱ. τὸ. nundinæ.
Πάντοσε. undique, in omnes partes.
Πάντοτε. semper, ἑκάστοτε, ἀεὶ πάντοτε. Matth. κϛ. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
Παντοτρόφος. ᾱ. ὸν. &
Πάντροφος. fœcundus, semper nutriēs.
Παντεργὸς. uafer, improbus, audax.
Πάντως. omnino. Lucian. ταῦτα γοῦν δοκεῖ τῇ φύσει, πάντως ἀποδύσασθαι ἄπαντας, uelis nolis.
Πάνυ. ualde, planè, sanequàm. Ὁ πάνυ, illustris, clarus, potens, potens admodum, summus. Lucian. in Icarom.
Ἐγὼ σοι παρ' αὐτῆ ἑκάστου πάνυ δίος ἐκω τίμιον, id est ab ipso illo summo Ioue. Τὸ πάνυ, penitus, nimirum.
Πάννυχι, &
Πάννυ μὲν ἔν. concedentis sunt cum affirmatione. Cicero dixit sanè & prorsus.
Παννεφέστατος. præstantissimus, altissimus.
Παννεφέρχος. excellens, egregius.
Πάννυσα. προσὸν, uitta, fascia crines retinens.
Πανύστατος. ᾱ. ὸν. ultimus, postremus.
Πάνυτα. frequenter, fermè, magnopere.
Πάνυτος. idem.
Παννυχίδες. ὰς. excubiæ nocturnæ.
Παννυχίζω. μι. ἴσω. π. ιικα. excubo, pernocto. Neutr. absol.
Παννύχιος. ᾱ. ὸν. per totam noctem.
Παννυχὶς. ίδος. ἡ. festũ Dianæ quoddam quasi pernigilium, uigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.
Πάννυχος. ᾱ. ὸν. nocturnus, per totam noctem.
Παναλεθρία. ας. ἡ. internecio, pernicies, ut nihil omnino sit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perditè, ad internecionem.
Πανόλεθρος. ᾱ. ὸν. &
Πανόλης. ους. ὁ, ἡ. perniciosus.
Πανολία. ας. ἡ. pernicies.
Πάξ. calceamenti genus.
Παξαμάδιον. ου. τὸ. paxemadium, id est panis bis coctus. uox est Romana.
Παξαμάς. άδος. ἡ. idem.
Πάομαι. acquiro, ditatus sum.
Παπάω. tangere, contrectare, demulcere.
Παπαῖ. papæ.
Πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ causa. Vnde
Παππάζω. μι. άσω. σ. ακα. inuoco auum,

ut infantes faciunt, patrem nomino, infantium more blandeq; patrem appello. (stoph.

Παπάξ. imitatio crepitus uentris, Aristoph.

Πάππας. ὁ. pappa, pater. Scythæ & Bithyni Iouem πάππαν uocant. Cæl. li. 5. ca. 43. (tio.

Παππασμός. patris ab infante appellatio

Παππάω. palpito, contrecto.

Παππίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ παππάζω. Cæl. li. 6. ca. 43.

Πάππος. ε. ὁ. auus, barba inferiori labro agnascens. nam superior μύστ ξ dicitur. Item πάπποι dicuntur flores carduorum. Pappos quoq; uocant Latini, teste Pompeio.

Παππῶα. τὰ. auita.

Παππῶος. ᾱ. ὁ. auitus.

Παπταίνω. μ. ανῶ. aspicio, lustro oculis, obseruo, circunspecto. Actiu. accus.

Πάρ, apocopa poetica pro παρὰ.

Πάρα. pro πάρεσι. adest, adsut, adsum.

Παρὰ præpositio cum tribus casibus construitur. Cũ genitiuo enim idem quod πρὸς significat exitum à persona, ut βούλομαί σε παρὰ κυρίου, Auxilium meum à domino: παρὰ τῦ νόμου κελεύεται, à lege iubetur. Sic etiam παρ' ἐμοῦ, à me. Lucia. ἅπερ παρ' ἐμοῦ ἐπαιδεύθητε πάντα ἐκτίσεις. Cicero, Sed etiam dicere se à me soluere: pro, de mea pecunia: Item supra, ut παῦλος παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo significat prope seu iuxta, refertur & ad loca & ad personas, ut παρ' ἐμοὶ διαφέρει, apud me uertitur: παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Apud Dominum misericordia. Aristoteles tamen ad Eudem. παρὰ τῷ θεῷ dixit, pro à Deo. Cũ accusatiuo ponitur pro ad, & significat motum ad rem, παρὰ σὲ ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον, Circa omne tẽpus, Demosth. παρὰ ταῦτ' ἐστὶν, In his positum est. Item prope, ut παρὰ τάφρον ἐγκαθῆ, iuxta fossam.

Item causam, cur quid fiat, demonstrat, ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κάλλος, Gloria est, eo quod bene uiuatur. Itẽ præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem: παρὰ τὴν γνώμην, præter sententiam, præter opinionem: παρὰ πρέπον, præter decorum. Item à Plato. ἀπ' ἐγῶ μοι πάντες μᾶλλον δοκῦσι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν, Existimo ab hoc in primis salutem esse. Cõposita aut minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, id est adulterinus orator. Aut prope. seu iuxta significat, ut παρακολεῖν, prope sequi, subsequi, assiduum adesse.

Ab ea propositione manant uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. ut;

Παρὰ μέλος. ineptè.

Παρὰ μέρος. uicissim, alternis.

Παρὰ πολύ, uel παραπολύ coniunctim. contrarium habet usum. Aliquando enim idem quod καὶ πολὺ significat, apud Pausan. Thucyd. & Plut. ut, παραπολὺ μὲν τῶν θηβαίων χαλεπώτερον, παραπολὺ δ' ἐν λακεδαιμονίοις ἀμαυρότερον φανέντων. Greg. παραπολὺ τῆς τάξεως ἐκπεσεῖσθαι, Valde immutato ordine. Interdum econtrario τὸ ἐπίπλεον significat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eũdem Gregor. ἀλλ' ἐγέρθω, μὴ παραπολὺ τῆς ἐπιθέσεως. Id est, Sin longe à meritis tuis dicẽdo absumus, & minus q̃ prospe nostra successit oratio

Παρὰ τί. propter quid, unde, quãobrem.

Παρὰ τὴν εὐθοιτοείαν. obiter.

Παρὰ τοὺς ποσί. ad pedes, propè.

Παρὰ τὸν καιρὸν. uide in καιρὸν.

Παρὰ τὸς συμβόλους. à consulibus.

Παρ' αὐτὰ τὰ θλιβόμενα. protinus admissis delictis, recenti adhuc secus ad-

missorum memoria. Iurisperiti dicunt adhuc flagrantibus delictis.

Παρ' ἓνα. uno minus. uide ἕν παρ' ἕν.

Παρ' ἔτος. annis alternis. (tim.

Παρ' ἡμέραν. singulis diebus, alternis.

Παρ' ὃ. quamobrem.

Παρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à toto tempore uitæ.

Παρ' οὐδέν. nihili, paruî.

Παρ' ὥραν. intempestiuè.

Παραβαίνω. μ. ἀσω. π. ηκα. prætereo, trãsgredior. (bacchans.

Παράβακχος. ὁ. furore correptus, de.

Παραβάλλομαι. μ. ῡμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, μετοχικῶς. Thucyd. πολῖται ὄντες, οἳ πλέω παραβαλόμενοι, Qui maioris dispendij aleam subibant. Hom. Iliad. φ. cum accusatione dixit, ἀλλ' ἐμοὶ ψυχὴν παραβαλόμενος πολεμίζειν, Discrimini intrepide se obijcienti. Apud Aristoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χάρ. ὦ ἐπὶ παραβολῆ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὁρμίσου πλὴν ναῦν, hoc est appelle nauem. Bud. Comment.

Παραβάλω. μ. αλῶ. π. παραβέβληκα. assimilo, comparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ, ut κέντρα ἐλέφαντι παραβάλλειν, id est, culicem elephanti cõferre, Liban. Et aliquando cum præpositione πρὸς, ut ἀπὸς ἕκατον αὐτῶν τὰς ἀναγόρου πράξεις παραβάλλειν. Item admouco, παραπίπτω, τὰ φορτία παραβάλλειν, Plut. & τοῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, id est fimum miscere, ut Plin. dixit. Item transmitto, trãsijcio, ut ναῦς παραβάλλειν ἐς Ἰονίαν, Thucyd. appellere naues, Cæs. Item permitto, indulgeo, & condono aliquid, & utendum offero, ut mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Euid. quæ quæstus gratia sese homini indulget ignoto. Item accedo, ap propinquo, ut κλιτύϊ παραβάλλουσι ἐς θυβας, Plut. in Dem. & παραβάλλειν ἐς ἡδονάς, id est applicare se ad uoluptates, Aristote. Ethic. 7. & Polit. 7.

Vel obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι, Plut. & παραβάλλειν τροφὴν τῷ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τὴν ἀμβροσίαν, Plat. Sic etiam obijcere feris, pro edendũ obijcere, apud Latinos. Item flecto, detorqueo, ut παραβάλλειν τὰς ὀφθαλμούς, oculos intorquere, limis oculis toruísq́ aspicere, Athen. & Aristoph. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν κεφαλὴν, Plat. quemadmodum ij solent facere, qui aurem alteri admouent ad auscultandum. Et παραβάλλειν τὸ ἴτυφον ἐς πλάγιον, in latus cõuertere, Xenop. de lepore fugiente, & à canibus oppresso. Item adambulo. Plut. in Cat. τὴ ποδάγρᾳ ἐκάστου παρίβαλλον ὁ κάτων. Plat. de Repub. 8. ὅταν παραβάλωσιν ἀλλήλοις εἴτε ἅρμασιν εἴτε καὶ ἐπὶ ἀρχόμενοι, Quoties congrediũtur inuicé principes ac subditi. Quo in loco παραβάλλειν significat ex æquo & socialiter ingredi, uel æquitare, non comitũ numero locoq́. Bud. ibidem.

Παράβασις. ιος. ἡ. trãsgressio, prævaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuersus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης. ου. ὁ. transgressor, socius in curru, genus militum, dominus curtus, miles in curru pugnãs, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. li. 4. ca. 16.

Παραβιάζομαι, &

Παραβιάζω. cogo, adigo. Luc. in Act. παραβιάζετο ἡμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxtà germino.

Παραβλέπω male uideo, caecutio, negligenter aſpicio, oculos intentos non habeo, id eſt, μὴ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aſpicio per indignationẽ aut ſimultatem, aut iram præcipitem, nõ recto aſpectu intueor. Ariſtoph. Veſp. πάτερον ἐκεῖ τυραννίδι παραβλέψασα ἑτέρᾳ, altero oculo torue aſpiciens. Bud. Com.

Παράβλεψις. εως. ἡ. aſpectio, hallucinatio.

Παραβλίδην. deceptiuè, perperam, obliquè. Item facetè, per comparationem, ὀξὺ ἀντιβολῆς, ἢ ἀπεικόνως.

Παράβλημα. equorum pabulũ, Homero.

Παραβλητός. ἡ. ὁ. comparabilis.

Παραβλύζω. παραβάλλω, ἀποβλύω, ſcaturio.

Παραβλώπης. ὁ, ἡ. &

Παροβλώψ. ῶπος. ὁ, ἡ. ſtrabus. παρορῶν, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. Homer. Iliad. 1. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, de litis loquens.

Παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, collatio.

Παραβολικός. ἡ. ὁ. collatiuus, comparatiuus.

Παράβολος. ὁ. ἡ. ſtolidus, incautus, qui nõ tenet nomen, audax, confidens, temerarius, periclitator. Plut. de Cæſ. Ὁ τολμηρότερος τὰ παράβολα καὶ μεγάλα πράξειν ἔφη δεῖν. Dicitur & in bonã partem Polybio, τῶν γὰρ (inquit) παραβόλων καὶ καλῶν ἔργων. Cic. proiectũ dixit pro Cluent. Quòd aut ij, qui ad fraudem callidi ſunt, nõ tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia atq; proiecta eſt, à conſilijs malitiæ deſerunt ur. παράβολον πρᾶγμα apud Iſocrat. pro bello ponitur, auſo ſcilicet diſcriminis pleno. Significat etiam οὐ γνήσιον, adulterinum, non germanum. Ariſtoph. Veſp. πονηρὸς ὁ νόμος ἔγγυος καὶ παράβολος. Bud. Com.

Παραβόλως. è regione, ἀνθοφθαλμίσας.

Παραβορέας. qui tranſuerſo aquilone perflatur, id eſt ab latere.

Παραβυλόομαι. perperam cõſulo. Paul. ad Epheſ. παραβυλόομαι τῇ γνώμῃ, Nõ habens rationem uitæ.

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω. μ. εύσω. υ. ακα. determino, brauium intercipio, debito præmio fraudo. Aelius. accuſ.

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυστος. ὁ. ἡ. abſconditus. Vnde forum Athenis in obſcuro urbis loco ſitum, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabyſtum dicebatur. Cæl. lib. 15. cap. 9.

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, inſero, intendo, iuxta aliquem reclino. Aelius.

Παραγάλῃς. conſoleris.

Παραγγελία. ας. ἡ. interdictum, petitio magiſtratus, ambitus & preces amicorum proreis cauſam dicentibus, Demoſth. περὶ τῆς παραπρ. Bud. Com.

Παράγγελμα. ατος. τὸ. interdictum, uetitum, ſicut παραγγελία, Demoſthen. Apud Iſocra. πᾶς ἄνθρ. accipitur pro præcepto & hortamento conſilioq; καὶ τῷ μίσθωτος (inquit) χρόνον παράγγελμα πατελιπᾶν. Bud. ibidem.

Παραγγελματικῶς. admonitoriè, adhortatiuè.

Παραγγέλω. μ. ελῶ. π. αλκα. admoneo. Item inuito, ut παραγγέλλω ἐς τὰ δεῖπνα, Lucian. Item condico, conſtituo. Plato in Phæd. παραγγέλλομεν οὖν ἀπιοῦσιν ἐκείνοις ἐς προῒσάντα ἐς τὸ ἀυθὶς, καὶ ὕστερον. Ité accerſo amicos, apud Lyſi. unde παραγγελία, pro prece amicorum

corum. Ex quo & pro ambire magistratū, & ἀντιβιῶσθαι ponitur. Qui enim candidati erant, denuntiabant amicis, et eos accersebāt ἐπὶ τῷ συναγαγεῖν τὴν παραγγελίαν. ut παραγγέλλειν τὴν ἀκαλάβαν, παραγγελίαν ἀγορανομίαν, Plutarch.

Item denuntio, ueto, interdico. Lucas in Act. ca. 5. ἡ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ. Nónne concepti uerbis interdiximus uobis, ne doceretis in hoc nomine? Et Demosth. ἐπειδὴ ὅσα τοῖς παρέχειν ἀνάγκη, id est edicto præcepit. In Pand. quoq; Græcis mulier prægnans post diuortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cū marito denūtiat se prægnantem esse ex eo: contrà maritus ἀντιπαραγγέλλειν dicitur, quod est quasi obnuntiare, uel nuntium remittere prægnanti, id est nō uelle agnoscere ex se prægnantem esse. Παραγγέλλω ἀνδρὸς, uirilem togam sumo, ad ætatem uirilem peruenio. Bud. ibidem.

Παράγγελσις. ως. ἡ. interdictū. Vnde ἐκ παραγγέλσεως aliquid fieri in castris uel in acie est, cū classico nō editur, sed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. ϛ. τριπλοῦν ἀνασάντες ἐκ παραγγέλσεως πορεύεσθαι. Bud. ibidem.

Παραγεγενημένος. τὰ. præter nata.

Παραγηράω. ῶ. άσω. π. ασα. deliro per senectutem. Neutr. absol.

Παραγίνομαι. adsum, reuertor, uenio, aduenio. Item auxilior, succurro, quod etiā adsum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι. decipior.

Παραγινώσκω. perperā & iniquè statuo & iudico. Genit. aut accus. Bud. Cō.

Παρακωλύομαι. cubito oppositō arceo, importunè propello, obuios & admotos protrudo, & amolior. Lucian. προαπάλωμ ὥσπερ ἐπινοῦσι τὰ ὄψα, τὴν πλησίον παρακωλύοντος. Vnde & pro repudiare, siue ἀπωθῶ & διακρούομαι ponitur. Cubito enim solemus oblata reycere, cum pudet accipere. Bud. Com.

Παρακόρασις. negatio, ἄρνησις.

Παραμιξόγραμ. τὸ. deriuatio.

Παράγραμμα. τὸ. quod ultra solitum, uel iustum additur & inscribitur. Bud. Comment.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum similium exaggeratione incesso, ut illud Timonis dictū, ὡς ἀνέπλασε πλάσματα ἀδόξ.

Παραγραμματισμός. uitium peruersè literas pronuntiantium, ut si ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quispiam dicat. hoc etiam παρήχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, spurius, supposititicius, adulteratus.

Παραγράφω. excipere, præscribere, id est exceptione summouere petitionē.

Interdum accusationem transcribere & transferre, ut γραφὴν τῇ φόνου παραγράψασθαι, Demosthen. de quo Bud. Com.

Παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præscriptio, effugium litis. Item compositio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον.

Est etiam annotatio in margine, et scholium, annotationis signum in margine ascriptum. Isocra. ἀρξάμενον δὲ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὴν περὶ ἀγχιμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iurisconsultorum.

Dicitur quoque eo nomine tropus poëtis, cum præcedente completo ad alia fit transitus, ut ὡς ἐν μὲν τὰ πίνοντα κατὰ σφᾶτερ.

Παραγραφικὸς ἀγών. est litis contestatio super translatione & super exceptio

ne, quam Cice. translatiuam cauſæ conſtitutionem uocat.

Παράγραφος. ὁ. ὁ. paragraphus: dicitur linea in longum procenſa, uox protrita iuriſconſultis noſtris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. Item exceptione ſummouco & præſcribo, circunſcribo, ut παραγράφομαι, Syneſio. Eſt etiam perperam ſcribo, Demoſtheni παρὶ ἐγρ. Et ut γράφειν νόμον dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc eſt ἀναγράφειν: ſic παραγράφειν τὸ παρανόμον, hoc eſt, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω. tranſeo, prætereo. Matth. 20. δυὸ τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. Ité adduco, produco, ut παράγειν ἀς τὸ μέσον, Plat. de leg. 9. & παράγειν ἀς τὸν δῆμον, Lyſ. ſicut producere teſtes Latinis. Item peruertere & tranſuerſum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo & proπάγειν, id eſt decipere, ſubdola perſuaſione obrepere, & perducere quò quis uelit ponitur, ut παράγειν ἀναπαύοντας Plat. de Rep. 1. Quod tamen & in bonam partem accipitur, ut παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, ad meliorem ſpem deducere, Plut. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παραγόμενα. Ité orno aliquẽ honoribus & augeo, ut παράγειν ἀς ἀξίωμα ἐπίσκοπος, id eſt promouere, Chryſoſt. Item in eſſe producere, ut τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ γένη βίον παράγοντα, Lucian. Refertur etiã aliquando ad rem militarem, & ſignificat porrò agere, ſiue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id eſt ἀπὸ τῶν ἐπίπεδων ἐπὶ τὰ ἔγκαρσια. id quod fit ad porrigendã frontem, & circumueniendos hoſtes. Xenoph. παράγειν τὸν ὕστερον λόχον παράλληλον. Idem, ἵνα τὸ τῶν παρόντων ἐπὶ πλάδαρχοι ἀς μίτωπον. Bud. Com. Vnde

Παραγωγή. ἧς. ἡ. adductio, cõciliatio, deductio, peruerſio, id eſt παραπίνημα, ut in Hippiatr. γινώσκεις οὖν σὺ ἵππε, ὅτι ἐκ ἔτι ἐν ἐκβολῇ, ἀλλὰ παραγωγῇ, id eſt nõ eſſe ceruicem luxatã, ſed peruerſam. Item deceptio, impoſtura, captio, Demoſthen. Item productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, id eſt ἀπὸ τῆ βάθος τῆς παρατάξεως ἐς τὰ ἔγκαρσια καὶ τὰ μῆκος. Gaza dedu ctionem tranſtulit ex Aeliano.

Παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus, ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua. Vnde &

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζω. in angulos deſinere. Bud. Comment.

Παράδαγμα. ἄτος. τὸ. exemplum.

Παραδαγματίζομαι. μ. ἰσομαι. ω. τσομαι. et

Παραδαγματίζω. trado exemplũ. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Item triumpho.

Παραδαγματισμός. ignominioſa pœna.

Παραδαγματώδης. ους. exemplaris.

Παραδακτύω. μ. άξω. ω. αχα. manifeſtũ facio. Neutr. abſol.

Παραδαπανῶ. incommodè cœnare, uel miſerè uiuere more pauperum.

Παράδασος. ου. ὁ. paradiſus, hortus apud Xenoph. & locus ſeptus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum ſignificat.

Παραδέχομαι. μ. ξομαι. ω. χθημαι. ſuſcipio, aſſumo, ἀναιρεῖσθαι, ἐπιβάλλομαι, encæpto. Demoſthen. μάχῃ δὲ τῶν ἐκ

ἱκάνην παρέντων οὐδ' ἐνὶ τρόπῳ ἄλλῳ παρα δέξασθαι δηλώσω. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φέρω τοίνυν παράδειγμα τῆς τῶν νέων μαλακίας ἑαυτῆς.

Παραδιατρίβω. conuersari, & alij conuiuere.

Παράδειγμα. ατος. τὸ. dilatatio.

Παραδιατριβή. ῆς. ἡ. schola & disputationes in frugiferæ, μάταιοι κοναὶ. παρὰ enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδιεζευγμένον. uitiosè disiunctum, Gellio interprete. Vox est dialecticis in usu.

Παραδιήγησις. εως. ἡ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè administro, nec rectè nec ordine administrationi ciuili me immisceo, administrationem alijs rectè traditam ad me trãsferre conor.

Παραδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παράδοξος. ου. ὁ, ἡ. admirabilis, præter opinionem, inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus est libellus Ciceronis.

Παράδοσις. εως. ἡ. constitutio, traditio, ut παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθεῖν. concumbere, παρακοιμᾶσθαι.

Παραδραμεῖν. superare cursu.

Παραδρομίδες. hypettæ deambulationes, χυστία appellant.

Παράδρομος. ου. ὁ. ambulatio.

Παραδυναστεύω. τὴ σωάρχῳ, simul regno.

Παραδύομαι, &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me insinuando. Bud. Com.

Παράδυσις. εως. ἡ. aditus, irreptio.

Παραδοσεύω. cupio tradere.

Παραάδω. prope aliquem canere.

Παραζώννυμι. adiungo.

Παραζώνη. admiscens.

Παραζηλόω. μ. ήσω. ω. ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accusatiuo.

Παραλλῶ. diminuè uiuere.

Παραξάνιον. ου. τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι. μ. ώσω. ω. ωκα. cingo. Actiu.

Παραζωρίς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος. α. ὁ. maritimus.

Παραθάλπω. calfacio, παραθερμαίνω.

Παραθαρρύνω. μ. υνῶ. π. υηκα. dehortor. Actiu. accus.

Παραθήκη. commendare seruandum, ueluti cum depositum cõmittimus.

Παράθερμος. calidus, audax, indecore faciens.

Παράθεμα, &

Παράθεσις. εως. ἡ. σύγκρισις. comparatio. Item appositio, ferculum.

Παραθέω. transcurro, prætercurro, prope curro.

Παραθεωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. despicio. Actiu. accus.

Παραθέω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παράθημα. τος. τὸ. pignus, depositum.

Παραθραύω. miser sum, & uiribus fractus.

Παραί, poët. pro παρὰ, ut παραὶ νοῒ λάσσατο θυμός.

Παράθεμα. τος. uola.

Παραίνεσις. εως. ἡ. admonitio.

Παραινέτης. ου. ὁ. admonitor.

Παραινετικός. ἡ. ὁ. admonitorius.

Παραινέω. μ. έσω. ω. εκα. admoneo. actiu. dat iuo.

Παραινίττομαι. innuo. Accus.

Παραίνυδι. priuare, auferre.

Παραίτημα. τος. deliratio.

Παραίτομαι. recuso.

Παραίρεσις. ademptio.

Παραίρημα. τὸ. reſtis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱμάτίων παραίρηματα ποιοῦντες.

Παραιρῶμαι. adimo, aufero, detrabo. Paſsiua uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur.

Παραίσιμον. illicitum, indecorum.

Παραίσιος. idem, ſiniſtrum, aduerſum.

Παραίσω. prætereo.

Παραιτοῦμαι. μ. ἰσοῦμαι. π. ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placo, ἀτίομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμά σε συγγνώμην.

Παραιτῶ. μ. ἰσῶ. π. ηκα. idem. Aelian.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παραίτησις. ιος. ἡ. excuſatio, expulſio.

Παραιτητής. interceſſor, defenſor.

Παραίτιος. ον. author.

Παραιτόνιον. π. τὸ. plaga, regio.

Παραιφάμενος. π. ὁ. admonens.

Παραίφασις. ιος. ἡ. admonitio. Iliad. λ. ἀλλὰ καὶ παραίφασίν σφιν ἰταίρων.

Παραιφάσσω. extendo, commoueo, uibro, ſalto.

Παραιωρεμένος. π. ὁ. ſuſpenſus. Herodo. Polym. λιχαιέσθαι παρὰ τὸν δίξιον μηρὸν παραιωρεμένην ἐκ τῆς ζώνης.

Παραιωρῆσαι. laxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρου.

Παραιώλημα. ατος. τὸ. adductio.

Παραλαβητικός. præterius, contra quàm decet.

Παραλάθημαι, &

Παραλαμβάνομαι, &

Παραλαμβάνω. μ. ήσω. π. ηκα. iuxtà colloco, aſsidere facio, ſedeo, aſsideo. Dicitur & παραλαμβάνεσθαι pro eodem.

Παραλαμβάνω. utrinq; demitto. Bud. Cō.

Παραλαμβάνω. iuxtà colloco, atq; cuſtodem appono, ut παραλαμβάνεσθαί τινὰ τῶν ἐκείνου φυλάκων, Demoſth. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐκείνου κήδεσθαι, quaſi alterius ſecum colloco, ſocer. & Plut. Bud. Com.

Παραλαμπής, (cens.

Παράλαμπρος. εν. ὁ. intemperiſtiuus, inde.

Παρακαλέομαι. μ. ἐσοῦμαι. π. ημαι. conſolor paſsiuè. Habet quoq; ſignificationem actiuam, ſicut

Παρακαλέω. μ. ἐσῶ. π. κα. conſolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλεῖν Xenoph. pro in diuerſum hortari. Item obſecro, oro. Greg. τοῦ δὲ παρακαλοῦντος, δεομένου ἐπιτυχεῖν. Ité pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος. Item aduoco, id eſt aduocatum accerſo et imploro, παρακαλεῖν δημοσθένη, Aeſchin. Eſt etiam euoco, ut παρακαλεῖν ἐς συμμαχίαν, Syneſ. et Aeſchin. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς ἕλληνας ἐπὶ τὸν φίλιππον.

Παρακεκλημένοι μάρτυρες, ſunt teſtes rogati, quibus οἱ προτιθέντες opponuntur, id eſt fortuitò oblati. Aelian. accuſ. Bud. Com.

Παρακαλύπτομαι, &

Παρακαλύπτω. μ. ύψω. π. φα. cooperio. Item ſicut ἐγκαλύπτομαι, oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auerſandũ. Bud. Com.

Παρακαράττω. adultero, falsò ſigno.

Παρακαταβάλλω. ſacramento contendere, ſponſione certare.

Παρακαταθήκη. ης. ἡ. depoſitum, fideiuſſio. Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud actã decimam partẽ æſtimationis litis deponebãt, multam ſcilicet futuram temerè litigantis. Neq; modo ſponſionis iudicium, ſed etiã ipſa pecunia depoſita hoc nomine ſignificatur, id eſt τὰ πρυτανεῖα. Latinè ſponſio dicitur. Bud. in Ann. & Com.

Παρακαταθήκη. ης. ἡ. depoſitum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco, uel in lecto uel in mẽsa, quod & παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθεμαι. depono, id est, commendo, datiuo iunctũ, Plat. de Rep. 1. Significat & dare quippiam fiducia contracta, fiduciarium do, depono tanquã apud sequestrem. De hoc Bud. in Annot. Itẽ credo. Xenoph. τὴ ἰαυτῆ σῶμα ὡς ἵππῳ ὀλιγότης παρακατατίθεται, quasi fidei cõmittit, creditq. Sic Aeschin. κατὰ κτησιφ. pro fortunæ committere. Bud. Com.

Παρακατάληξις. i. immutatio.

Παρακατάκλινομαι. concumbo.

Παρακατακτήννυμι. defigo.

Παρακαταρτύομαι. μ. ύθμαι. π. υμαι. ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις. depositũ, παρακαταβολή.

Παρακατοχῆται. abutitur.

Παρακατοχικός. tenax.

Παρακατέχω. idẽ quod κατέχω, nisi quòd intendere uidetur significationem, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν τὸν τῶν καρπῶν, retinere usum fructũ. Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & cõplecti.

Παράκειμαι. adiaceo.

Παρακάμματα. fercula.

Παρακάμψας. tempus præteritum. adiacet enim ac prope est præsenti. Vide in ἀόριστος.

Παρακινδυνευόμενον. altum, blasphemum, inopinatum, insuetum. Suid.

Παρακινούμενος. delirus, insanus, μανόμενος (inquit Suid.) ὀργιζόμενος, παράφρων. Item improbus, prauus. Vnde & de numismate perperã cuso dicitur. Ex quo ad quasuis res fucatas transfertur, quæ similitudine imposturam faciunt. Suid.

Παρακινύρατον. insaniebant.

Παρακινδύνομαι. μ. δύσομαι. π. σομαι. hortor, excito.

Παρακίνησις. ιος. ἡ. hortatio, cõsolatio, aduocatio, prouocatio.

Παρακινησμός. ὁ. idem.

Παρακύρτησις. ιος. ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cum morbus aliter curari nequit. iungitur prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

Παρακερδαίνω. perperã lucror, uel amplius iusto, & præter alios lucror.

Παρακινδυνεύω. mihi imminet periculum, passiue.

Παρακινδυνευόμενον. quod periculosè suscipitur, quod periculosum est tractatu.

Παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est. Bud. Com.

Παρακινέω. μ. ήσω. π. ηκα. permuto, trãsfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινῆσαι θέαν λόγια, Dionys. Item labefacto. Gregor. διὰ ἰσχ. τῦρ ἀν παράδη τὰ χρισιανῶν μυστήρια, καὶ παρακινῆρ. Item prouoco, irrito. Item indecorè & instabiliter moueor. Aristoph. βατρ. ἰδὼ, σκόπα λῶμι παρακινούμενον ἴδῃς, En tibi me, animaduerte num inter uerbera indecore tibi moueri uidebor. Vnde & pro adblãdior ponitur, adulor, hoc est cautam moueo alicui adblandiendo. Item ἐκφέρομαι τῦ διαθηκότος, aliquid secus in me admitto, aut de me consulo. Vnde παρακινητικός, in furorem uersi & furibundi, ὀργίλοι. Theophr. 6. de Caus. passiue usus est de uino, quod sub fydere turbido motu uitiatur, καὶ μάλιστ' ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ κινήσεως τοῦ ἄστρου ἀναβολὴς παρακινήσῃ. Bud. Com.

Παρακινητικῶς, pro ὀργικότως, Plut. in Solone.

Παραμιγάω. admiſceo.

Παραμυθᾶ©.ὰ. exorata.

Παράμυθος.ὁ.ἡ. ſimul ſeruiens, ſeruus aſcripticius.

Παράμυθια.ιας.ἡ. exhortatio, conſolatio. Eſt etiam aduocatio, id eſt aduocati & corrogati, ut adſint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel cauſam dicenti. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Παρακλήτης.ὁ.ἰ. inuitatus.

Παρακλητικόν.τ. adhortatiuum, conciliatorium.

Παράκλητ©.ὁ. aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam ſpiritus ſanctus, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις ἀνιέμενος. Bud. Com.

Παρακλήτωρ. idem, conſolator.

Παρακλίδω. declinãter, παρεκλαμίνων.

Παρακλίνω.μ.ινῶ.π.ιγκα. diuertor, ſummitto, inclino.

Παραμαίλω.μ. άσω.π. ακα. ſeneſco, id eſt trãſeo uigorem, deficio, declino.

Παράκμασις.ὐ.παρακμὴ. (Neut.

Παρακμαστικὸν. languidum, remiſſum. Vnde παρακμαστικὸς πυρετὸς, de febri, quæ ſenſum leuior fit & languidior. cui opponitur ἰσχυρὸς. Et παρακμαστικὴ ἡλικία, ætas iam uergens & inclinata, Galeno.

Παρακμή. ῆς. ἡ. languor, & remiſſio uigoris. Apud Gale. remiſſionem febris ſignificat. Eſt etiã ſenilis ætas, quando iam robur conſeneſcit.

Παρακύμιον.ὐ.τὸ. alterum os cruris in iumentis, quaſi additum tibiæ.

Παρακῶω. deſipere.

Παρακοή.ῆς.ἡ. inobedientia.

Παρακοίτης.ὐ.ὁ. coniunx uir.

Παράκοιτις.ιος.ἡ. cõiunx mulier, pellex.

Παρακολούθησις.ιος.ἡ. ſequela.

Παρακολουθῶ. aſſector, adſum, ſubſequor indiuiduus comes. Item auribus aduerſione & intelligentia aſſequor dicentem. Aeſchin. ὑμᾶς τὰ βουλόμενα ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν ἀναγκαῖον. Bud. Com.

Παρακομιδή.ῆς.ἡ. aduentus.

Παρακομίζομαι. aduenio.

Παρακομίζω. affero, impello, importo.

Παρακοπή. ῆς. ἡ. diminutio, amentia, abenatio mentis.

Παρακοπικός, &

Παρακοπὸς.ὴ.ὁ. mẽtis inops, φρενητικὸς.

Παρακόπω.μ.ὀψω.π.οφα. furo, inſanio, deliro, deſipio, παραφρῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Ariſtoph. Neb. ἵνα ἀργυρικοῖς παρακόψω δικαιτίνα. Bud. Com.

Παρακορίω. uerro, orno, παρακαλλύνω.

Παράκουσμα ἄτος.τὸ. diſciplina.

Παρακόω.μ.ώσω.π.ωκα. obaudio, παρήγω, ἢ λάθρα ἀκόω, ſeduco, decipio.

Παρακρατέω. retineo, firmor.

Παρακρεμάω. μ. άσω. π. ακα. ſuſpendo. Actiu.

Παράκρημνος.ὐ.ὁ. præceps.

Παρακρίνω. quaſi παρατάσσω, iuxtà loco, ex aduerſo inſtruo aciem, atque ita prope ut σύγκρουσις fieri poſſet. Plut. in Ant. ὅτε ἡ πάροδος παρακεκριμένη, μόνον ὑπόβασιν ἐ τάξις ἐφαίνετο τῆ ῥωμαίων. Bud Com.

Παρακρούω.μ.ούσω.π.υκα. adhortor, dehortor, incendo, παρακαθαρσαίνω, παροτρύνω, παροξύνω.

Παράκρουσις. fraus, dolus. παράκρουσις τῶν παρανόμων, iniquũ, contra leges.

Παράκρουστος.ὁ.ἰ. ſtultus.

Παρακρούω.μ.ούσω.π. ακα. ebrius uacillo. Item ſeducò, fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio. Sic παρακρούομαι uoce paſſiua pro eodem. Vnde παρακρούω τοὺς δικαστὰς, eſt obrepere iudicibus, et per impoſituram

aut calumniam iudicium uincere. Translatio est ab iis, qui in rebus appendendis alterā lancem ex æquilibrio fraudulenter impellunt digito, ut in alteram partem uergat: siue à luctatoribus, qui nō fortiter neq; ui, sed fraude, et supplantādo, uincunt, πολλὰ ἢ χαῖ παραίσοντες. Inuenitur interdum cum duobus accusatiuis. Sciendum tamen quòd παραίνημι cum ο pro ὀμπάτυσο, παραίνημι uero sine ο, pro ὀμπάτημι passiue ponitur. Significat etiam deprecari, & à se summouere. Vnde παραμάρτυρας, refutare, & refellere testes, hoc est παραγράφεσθαι ἢ ἀφαίρεσθαι, hoc est reijcere & repudiare, ut ἀφαίρεσθαι. Bud. Com.

Παράγης. uenator, qui canes uenaticos ducit.

Παραγωγός. qui uim habet substantias creandi.

Παράγωγος. litoreus.

Παραδέρκω. transcursim aspicio, quasi ἐκ limis oculis, uel in transitu, & quasi per transennam aspicio.

Παράδρασις. ιος. ὁ. prospectus. ὄνον παραδράσεως, prouerbium de asino, qui cum ab agasone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernam uel in officinam inserui, & uasa euertit.

Παραδοχή. retentio, dilatio.

Παραδοξάρ. nugari.

Παραδέχομαι. per manus traditum accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit, Demosthen. & Gaza ex Cic. Item à maioribus accipio, & quasi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plat. de Rep. 1. & Aristid. in Panath. Item ἐκδέχομαι καὶ ὑποδέχομαι, id quod Latini excipio dicunt. Basil. καὶ ἀνάγκης τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραδεχόμενος. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id est, subsecuta est. Cice. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni consequentes. Bud. Com.

Παραδιάτω. lateo.

Παραδίγνωμι. lego litus, hoc est, παρὰ τὴν ἀκτὴν, καὶ κατὰ τὴν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Actis, παρεκομίσθημεν τὴν Κρήτην, Præterlegentes Cretam. Sic Vergil. Et crebris legimus freta concita terris.

Παραδίγω. μ. ἰξω. μ. ιχα. inhonestè aliquid lucror.

Παραδίδω. μ. δώσω. π. δωκα. omitto. Actii.

Παράδειψις. ιος. ὁ. omissio.

Παραδίχομαι. μ. ἰξομαι. π. ιγμαι. accumbo. Depon. absol.

Παραδεκτέον. complectendum est.

Παραδοιάω. μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. absol. (patio.

Παράδοψις. ueneratio, præteritio, occu

Παραλία. ας. ἡ. regio maritima.

Παραλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. Actii.

Παράλιος. ν. ὁ. litus, maritimus.

Παραλλαγή. ῆς. ἡ. mutatio, ἀποίασις, immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione usus est. Bud. Com.

Παραλλάξ. uicissim, alternis. Vnde παραλλὰξ κεῖσθαι est in serie rerum alternantem uarietatem esse: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἑφεξῆς ἕτερον ἑτέρου ἀποίαν κίνησιν. Bud. Com.

Παράλλαξις. ἰ. ἡ. παραλλαγή, exorbitatio.

Παράλλαξος. ὁ. ἡ. mutabilis.

Παραλλάσσω. μ. άξω. π. αξα. permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio, quemadmodum fabri παραλλάττειν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας Theophrasto dicuntur, cum dentes serræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc

prominentes faciunt, ut scops inter adducendam & propellendam serram educatur, quæ alioqui crenas serræ obstruit. Vnde παραπλῆκτα apud eundem pro alternis hoc & illo modo sita, ut sunt dentes in serra: & opponitur τῷ παράπλοκα εἶν. Ex quo & pro alternare ponitur, id est nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut λόξη παραπλῆσαι apud Isocr. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergil. Hæc alternanti potior sententia uisa est. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophr. Et παραπάττα, refert, id est differentiam facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράλλακτος, non differens, nõ euarians, per omnia similis. Significat etiã præterire, id est διαπάπτειν, ἁμάρτειν. Xenoph. ἐλλην. ε. ὑπὸ δ' παρέπλαξαν οἱ πρῶτοι τῷ ὑσίσαν, διατάξαντες οἱ περὶ Χαβρίαν. Cum primi insidias præterijssent, milites qui cum Chabria in insidijs latebãt, insurrexere. Idem παιδ. α. Οἱ δ' παρεπλάγησαν τοῖς ἐναντίοις. Id est, Qui è transuerso occurrentibus arteuerterunt. Sic Herodot. ὀλίγον τις χώρης παρεπλάγησαν, Qui modico spatio ab occursu aberrauerunt: uel, Qui parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod est apud Plat. ὁ παραπλάσει τὸ ὠφέλιμον τὰ συμῶα, Non aliud pro alio offendũt, & nanciscuntur. Bud. Com.

Παραπληδ. τὸ. Latini uirgas, historici soles uocãt, authore Seneca. Verum exemplaria habent παρίλια. Locus est Nat. Quæst. lib. 1. cap. 11.

Παραπλήσ. μ. ίσω. π. ικα. comparo.

Παραπλήρομμ. ὰτ. ex aduerso positæ lineæ à geometricis appellantur, πα ράλληλοι.

Παράπλοκον. figura poëtica, cum duæ dictiones synonymæ pariter ponuntur, ut βάσ' ἴθι.

Παράπλοκ. ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Isocr. περὶ δ' τῶν πραχθέντων παράπλοκα, καὶ τ' λυδώσων τοῦτ' ἔχομεν ἀπᾶν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorunq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράπλοκα sua uocauit, hoc est, uitas illustrium uirorum, quos binos quasi paria composuit. Significat etiam uicissim & alternis, quasi ἀμοιβαῖον. Aristot. de Iuuent. ἂν δ παράπλοκά τις ποιῇ τῶν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν ὕσιν. Παραπλέκειν δ' ἐντάξαι, est quod Cicero dicere solet, contendere. Soluitur aliquando dictio composita, & per accusatiuum, quem poscit ipsa præpositio proferri solet, ut παρ' ἀκόλουθος, παρ' ἀκόλας, παρ' ἄκοπα. Vnde

Παρακόλως, aduerb. Aristot. de Mundo, ἐκεῖνοι δ' αὖτὸν καὶ δία καὶ ζῆνα, παρακόλως χόμενοι τοῖς ὀνόμασι, ἐπ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν θεὸν ἕν εἶναι, Vocãt autem (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, coram compositis nominibus, alterinsecusq; suis, quasi dicas δι' ὃν ζῶμεν. Si enim è regione quasi ἐν τῇ συνεχείᾳ hæ duæ uoces componantur, erit δία ζῆνα, quasi δι' ὃν ζῆν ἔχει. Bud. Com.

Παραλογ. ὲ. ὺς. ὰ. deceptio.

Παραλογία. opposita est analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίσθ. μαι. π. ισμαι. &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione utor, subdola supputatione utor. Bud. Com.

Παραλογισμός. ὁ. ὐ. deceptio per falsas ratiocinationes.

Παραλογιστὴς. ὁ. ὐ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλο

Παρασιτικός. ή. ὸ. cauillatorius.

Παράλογος, masc. gener. ut ἀνάλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repente accidit. Thucyd. τῶ δ' ἀπο λίμα τὸν παράλογον, ὅδε δὴ, πρὶν ἐφ' αὐτὸ ξυγγενέσθαι, προδιάγνωσι. Diodorus genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης ἀπολιπόντα αὐτοῖς καταφυγὰς, ad nec opinatos fortunæ impetus suffugia sibimet ipsi relinquentes: de thesauris loquens Susianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli consules conscribunt. Est etiam παράλογον τὸ ἀλόγως γινόμενον, id est temere & præter rationem. Ité τὸ μὴ ἀνάλογον, id est quod præter proportionẽ est. Bud. Com.

Παραλόγως. præter opinionem, inspe ratò.

Πάραλος. ου. nauta, remex. Item nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur, in hos usus à Repub. destinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis.

Παραλοῦσθαι. iterùm aut imà lauari.

Παράλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, paralysis.

Παραλυτικός. ἡ. ὸ. paralyticus.

Παραλύω. μ. ύσω. σ. υκα. succedo. Item dissoluo, destruo. Vnde παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, pro iudiciũ intentatum destituere, cœptamq; instantiam aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magistratu & abdico me. Et παραλύω τῆς δυνάμεως, pro euertere alicuius potentiam, Aristot. Et παραλύειν τὸν ἑαυτοῦ, mortem sibi consciscere, Plutarch. Aliquando παραλύειν est immunem facere, ut παραλύονται τῆς λειτουργίας, immunes sunt, Polyb. Et παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœnæ eximere, Lucia. Bud. Cõ.

Παράλυμα. tegmen quoddam, τὸ ἔξωθεν τῆς μίτρας & σκέπασμα.

Παραμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.

Παραβολῆν. extra uallum tentoria habere.

Παραμάβομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. retribuo, respondeo, Hom. Item transeo, prætereo. Item uicinus sum.

Παραμάθω. μ. άψω. π. αφα. idem.

Παραμελέω. negligo, sperno.

Παραμένω. manſit, adest, cupit.

Παραμίμνησκω. memoro.

Παραμύθω. μ. ησω. π. ηκα. assisto, permaneo. Neutr. datiuo.

Παραμίσγω. nomen chordæ. Vitru. lib. 5.

Παραμυθῆσθαι. παράκλησιν ποιεῖσθαι, & præternauigare.

Παραμηρίδιον. τὸ. genus gladij, arma crurum, femorale.

Παραμικρὸν. paululum, ferè, penè, parum abfuit.

Παράμιτος. ὁ. ἡ. citra certamen uictor.

Παραμιξολυδιάζειν. transcendere mixolydium cantum, quòd in antiqua musica non licebat.

Παραμονάσθω. τῷ. manenti, & mitiganti iram.

Παράμονος. constans.

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. consolor, do consilium, παραινῶ, παρακελεύω. Depon. accus.

Παραμυθία. ας. ἡ. consolatio.

Παραμυθικὸς. ἡ. ὸ. consolatorius.

Παραμύθιον. ὁ. τὸ. solatium.

Παραναγινώσκω. ex aduerso & alterinsecus lego. Et apud Demosth. κατὰ τὸν μοκρ. cum duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum & παραβιασμὸς. Alibi dicit παράγνωθι, id est lege alteram legem uicissim. Apud Isocrat. pro perperam prælego & recito.

Παραναδύομαι. illabor.

Παραναλίσκω. obiter & præter destinatum impendo, & perperam cõsumo.

Παρανάλωμα. superuacuus, ac inutilis sumptus. Est etiam additamentum & uelut appendix impensæ destinatæ. Bud. Com.

Παραναύλιον. τὸ. paranaetelion, id est sydus oriens iuxta aliud sydus.

Παρανατέλλομαι. iuxta orior.

Παρανεύω. malè chordas intẽdo. Aristot. de Hist. 7. παραπεφωνημένας χορδὰς appellat, quas Cic. fides incõtentas, de Finib. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut concentum seruare possit, omnes æque incontentæ sint: sic peccata quia discrepant, æquè discrepant. paria sunt igitur.

Παρανίχω. emineo, ex aduerso uel extrinsecus tollo, cohibeo.

Παρανὶς, &

Παρανιχνοῦμαι. μ. ἰσοῦμαι. π. ηνμαι. ἀδνato. Depon. dativo.

Παρανῃθῇ ὀργὴ. extincta fuerit ira.

Παρανίχω. τὸ παρανίχω. uide ἀνίχω.

Παράνοια. ας. ἡ. delirium, superbia.

Παρανομᾶδη. ἀδικῶδη, & contra leges & iura malis affici.

Παρανομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, iniquè & contra leges ago. Item legem legibus contrariam fero. Neut. absol.

Παράνομμα. ατος. τὸ. & (legis.

Παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, transgressio

Παράνομος. ὁ. ἡ. iniquus, ex lex, sine lege. Vnde παράνομα γράφω, rogationem ad populum fero legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαι est κατηγορεῖν τῶ παράνομα γράφοντος. Bud. Com.

Παρανόμως. iniquè, præter ius.

Πάραντα. è regione.

Παραννυχεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

Παράνυμφος. ὁ, ἡ. auspex, συμφωνὸς, qui nuptijs celebrandis præest.

Παραξαν. indignè.

Παραξιφὶς. gladiolus, pugio.

Παραξόνιος. periculosus. παρὰ τὴν ἄξονα ἰόντι ἢ ἐλαύνοντι &.

Παράπαιος. ὁ. insanus.

Παραπαίω. μ. αίσω. π. απα. ετπο in sermone, uacillo, cespito, desipio, insanio.

Παράπαν. omnino. (Neut. absol.

Παραπαρὼν. occurro.

Παραπάσω. aspergo, ἐπιβάλλω.

Παραπείθω. μ. είσω. π. απα. dissuadeo, in prauum propello. Aeliu. dativo.

Παραπέμπομαι. comitor.

Παραπέμπω. μ. ψω. π. ομφα. mitto, remitto, honorando præmitto, repello, transmitto. Aeliu. accus.

Παραπεπληγμένος. furibundus.

Παραπέτασος. foliis, aut laminis tectus.

Παραπέτασμα. ζυγὸν. τὸ. uelum, cortina, περιπέτασμα.

Παραπέζομαι. aduolo.

Παράπηγμα. ατος. τὸ. consolidatio, apparatio, instrumentum astronomicum, regula.

Παραπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηξα. affigo. Aeli.

Παραπελᾶσαι. lasciuientes.

Παραπέτης. genus uestis utrinq; purpuram habentis.

Παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. ανα. irrito ad iram, παροργίζω. Aeliu. accus.

Παραπικρασμός. ῦ. ὁ. irritatio.

Παραπίπτω. quasi penes cado, cõtingo, accido, euenioq. Plato de Leg. 4. τῆ διαίτῃ παραπεσεῖν ἰσάσεσι πόνοις δεῖν, id est euenire, contingere. hoc est, ut ipsa nanciscatur talem legislatorem. Item impingo, offenso, hoc est incurro, & obuiã fio, παρατυγχάνω. Plut. in Gal. ἐκ ἐκόντων γὰρ παραπίπτοντα τῶν νέφους ἀποτυμπανίζειν, ob-

uium quenq; Neronianorum. Aristot. de Hist. τ. οἱ δὲ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων σκληρῶν, παραπίπτοντες ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια, ποιοῦνται τὴν συνάφειαν ἐμὴν. id est, Pisces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus supinis copulantur. Vbi παραπίπτοντας appellat τὸν παραπεπτωκότα τὰ ὕπτια, id est qui mutuo attritu supinarum partium coëunt. Cic. applicare pro eodem dixit, de Amic. Quod si hoc apparet in bestijs, uolucribus, agrestibus, natantibus, suibus, cicuribus, feris, primùm ut se diligant, deinde ut requirant atq; appetant, ad quas se applicent eiusdem generis animantes. Significat etiã παραπίπλαν, quasi παρεμβάλλειν ἀλλήλαις, hoc est, intercalare, interserere, interlabi. Neutr.

Παράπλασμα. cera, qua in libris quæstiones, aut quippiã aliud notamus. Et παραπλάσματα, fordes in tibiarum foraminibus.

Παράπλεος. ὁ. plenus.

Παραπλέκω. attexo, admisceo, immisceo

Παραπλευρίδιον. τὸ. ὃ. latericulum.

Παραπλέω. μ. σῶ. π. σκα. annauigo, præternauigo. Neut. absol.

Παραπληγία. dementia.

Παράπληξ. ὁ. ἡ. ὁ. Et

Παραπλήξ. ῆγος. ὁ. insanus, mente perculsus, ualde demens. Latine attonitum dicimus. Est etiam indoctus, rudis. Item incõcinnus, absonũ translatione à pulsu chordarũ absono & inepto. Παραπλῆγες etiã loci depressi & aqua aspersa petræ in mari.

Παραπληξία. ας. ἡ. insania.

Παραπληρωματικός. ἡ. ὁ. completiuus.

Παραπλήσιος. α. ὁ. uicinus, propinquus, ut παραπλήσιος θανάτῳ. Itẽ similis, ὁμοίως.

Παραπλησίως. similiter. (γῶς.

Παραπλόκαμος. ὁ. crinitus, calamistratos capillos habẽs, crinibus iplicitis.

Παράπλους. ὁ. ὁ. annauigatio, præternauigatio. (bulo.

Παραπλύω. μ. σῶ. iuxta uiã sto, aut ambulo.

Παραπλώντες Ionice pro παραπλέοντες Attice.

Παραπόδας. statim, continuò, propè.

Παραποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio. Act.

Παραποδίσομαι. τὸ σωπαποδίσομαι.

Παραποιέω. τὸ ψεῦδος ἀλλοίως καὶ νοθεύω, adultero, falsò assimulo, & adsimilitudinem ueritatis, & ne res agnoscatur corrumpo & immuto. Hinc ἀναραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον.

Παραποίησις γράφη. accusatio falsi.

Παραποκόπτω. obiter fructum percipio, τὸ σωπαποκόπτω.

Παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito perdor.

Παραπολλύμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, stultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ.

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. simul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ον. ὁ. flumen accolens, amans amnes, riparius Theodoro interprete. (gere.

Παραπράξαι. præter iussa et mãdata age-

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falsa legatio.

Παραπρεσβεύω. falsam legationẽ obire, ut Cic. dixit, uel falso renuntiare legationem, uel sordidè legationis munere fungi. Bud. Com.

Παραπτίνω. prætermitti, præteruolare.

Παράπτομαι, &

Παράπτω. μ. άψω. π. ψα. temerè & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actiu.

Παράπτωμα. ατος. τὸ. lapsus, erratum, delictum, peccatum, offensio, πλημμέλημα, πρόσκομμα.

Παράθλωσις. attritio, incursus partium, quando partes incurrũt in se mutuò & atterũtur, applicatio, adaptatio. ἀ παραπίπτω.

Παραπαπάζω. obtego. Aristot. de Vita, παραπεπασμένοι, obtecti. nisi sit menda pro παραπωμάζω.

Παραραβόνως. incautè.

Παραιτός. ὄ. supplicabilis, id est, cui supplicatur, ex παρὰ & ἀράομαι.

Παράθρησις. ιος. ἡ. luxatio.

Πάραρος. ε. inutilis, uanus, inconueniens, animo suspenso.

Παραῤῥάπτω. assuo.

Παραῤῥέω. μ. ῶσω. υ. ησα. præterfluo. Neut. absol.

Παράῤῥημα. pellis, tegumentum.

Παραῤῥητός. ε. ὸ. dictus, consolatorius, adhortatorius. Duplici ῥ scribitur, ex παρὰ & ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem si componatur cum incipiente ab ῥ, geminat ῥῥ, ut ἄῤῥητος, ὑπέῤῥημα.

Παραῤῥιπτέω. μ. ήσω. υ. ηκα. abijcio. Act.

Παραῤῥοίομαι. præteruolo.

Παραῤῥύγνυμι. discindo, disrumpo.

Παραῤῥύην. diffluo, elabor, παραπίπτω.

Παραρτάω. dependeo.

Παράρτημα. amuletum, id est, res quæ gestatur à superstitiosis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo gestatur, & quicquid ab alio pendet & annexum est, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum suspenditur, ut τὰ πτεναπλόμματα.

Παραρτίζομαι. applicor, præparor.

Παραρτῶ. è cingulo suspendo, uel succingo ut ensem.

Παραρτύζομαι. μ. ύδομαι. υ. νομαι. fabrico. Depon. accus.

Παραρτύω. μ. ύσω. υ. υκα. condio, compono. Actiu. accus.

Παράρυμα. calceus, funiculus.

Παρασάγγης. ε. ὸ. uiæ mensura est apud Persas. Budæus triginta stadia continere dicit.

Παρασφόω. orno, uerro.

Παρασεύω. obquatio.

Παρασημαίνομαι. obsigno.

Παρασημαίνω. τὸ παραχαράττω, adultero. παρασεσημασμένος τὸ μέρος, ὁ βεβλαμμένῳ τὸ μέρος καὶ ἀνάπηρος, id est ali quo membro mutilato insignis. Bud. Com.

Παράσημον. ε. τὸ. insigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, insignia imperij. Luc. in Actis. Erat quoq; παράσημον nauis, cuius est mentio apud Plut. in Symp. ab insigni illo proræ imposito, qualem describit Lucian. dialogo πλοίῳ, cuius ipsa puppis sensim assurgebat inflexa, aureæ ansercula ornata: è regione autem prora prominebat in longum porrecta, habensq; utrinq; signum Isidis, à quo ipsi nauis cognomentum. Hinc etiam intelligi potest, qua ratione aliquæ naues appellatæ sint κριοί, id est arietes, et ὄνοι, id est hirci, quòd scilicet id genus animalium haberent tanquam παράσημον. Sic Verg. Centauro uehitur magna. Bayf. de Re nau.

Παράσημος. ε. ὸ. insignis, inter alios conspicuus. Item reprobus, adulterinus, nothus, νίβδηλος. Proprie de nummis, quòd scilicet aliquo signo à numularijs notarentur.

Παρασίμως. insignitè & cum additamento.

Παρασιτέω. ago parasitum.

Παρασιτικὴ. ars parasiti.

Παράσιτος. ε. ὸ. κόναξ, parasitus.

Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deest.

Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem esse

esse, μακροθυμῶν.

Παρασκεύαζομαι. uoce passiua, plerumq; latentem & occultã ad dolũ solicitationẽ significat, ut παρασκευάσῃ μάρτυρας ψευδεῖς, Demosth. Sic falsum situe fictũ subornare testem, Ciceroni.

Quãquam & in bonam partem accipiatur apud eundem Demosth.

Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. post. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex composito factum est, & meditata fraude, Lys. Accipitur & pro apparo, sicut suum actiuum παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδ. ὡίμαχαι παρεσκεύαζεν. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo, apparo, ὑπηρετέω, οἰκονομῶ, suborno, sed fere in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura subornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id est ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, quod & ἀποδεικνύω, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστικός. ὴ. ὸ. qui præparare nouit.

Παρασκευή. ῆς. præparatio, parasceue.

Item subornatio, hominum appositorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æquitatem iuris, legumq; interdicta. Demosthen. καὶ ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ, Et uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aeschin. οἱ παρασκευῆς καὶ συλλόγοι, Ex cõposito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus pernicioſas astipulentur & subseruiãt. Bud. in Annot. post. & Com. Item commeatus, supellex, industria, facultas.

Παρασκήνιον. τὸ. locus iuxta scenam cauatus, in quem instrumenta ad ludos necessaria imponebantur.

Παρασκωπτέω. insinuare, uicinum tentorium habere.

Παρασκοπέω. uibro, irruo.

Παρασκιρτάω. gestio, lætitia exulto.

Παρασκόπελος. cauillor.

Παραβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, ferox aspectu & superbo transmitto & prætereo, ut apud Plutarch. in Cat. παραβῆναι τὸ δωμάτιον, id est improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & sese inferre audacius. Bud. Com.

Παραβιάζομαι. τὸ παρασκήνιον.

Παρασκάς. άδος. ὁ. ramus auulsus, cui inseruntur surculi, Theod.

Παρασκάω. stolonem, hoc est fruticem agnascentem ex arbore euello.

Παρασπίζω. unà contendo & pugno.

Παρασπίζων. ὁ. succenturiatus.

Παρασπιστής. οῦ. protector, παρατώ, ὁπλίτης.

Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παρασπονδημένος & dicitur, & qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus est.

Παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.

Παρασπονδητής. ὁ. fœdifragus.

Παρασπονδον. quod per huiusce modi perfidiam patratum est.

Παρασταδόν. astando propè, & propinquo.

Παραστάς. άδος. ὁ. porticus, lapides ab utroq; latere, ostij postes, παραστάδες.

Παράστασις. ιος. ἡ. assistentia, affirmatio, per testes probatio, exhibitio eius pro quo intercessit quis in uadimonio promittendo. Forensis dictio est.

Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ἐν τῇ παραστάσει, est dare cautionem iudicio sistendi. Significat etiã drachmam

quam litigatores in exordio litis dependebant in causis priuatis. Nomẽ inde tractum quòd hæc merces erat apparitorum qui sistebant homines in iudicio, hoc est euocabant. Est etiam impetus animi fiducia sui præditi, hoc est παράσημα, & animi præsentia. Adhæc exilium, & fuga eius qui extorris esse iussus est. Aristote. Polit. γ. ἀλλ μὲν, ἀποδημητικὰς ποιοῦσι τὰς παρασάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis significare uidetur simile quippiam ὑστρακισμῷ, & relegationis. Bud. Cõ.

Παρασπίω. μ. ἰσυ. π. κπα. assisto, adsum, socius sum, νικῶ. Neut. dat.

Παρασάτης. ου. ὁ. socius, opitulator, auxiliarius, astes in acie, pedes equiti auxiliaris. In choreis etiam παρασάτης dicitur, qui præsultori secundus est. Bud. Com. Dicuntur & παρασάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appositi.

Παρασκευὴ ἁπλ. actio ad exhibendum, quam intendit is, qui rem præsentem uendicaturus est. À παρίσημι pro re præsentare. Bud. Com.

Παρασκευτικός. ὴ. ὸ. repræsentatiuus. Item incitatiuus, παροξυντικὸς, ἀνεγερτικὸς, παρορμητικὸς. Item fortis, hoc est (ut Cic. scribit Of. 1.) qui non perturbatur in rebus asperis, nec tumultuans de gradu deiicitur, sed præsentis animi notũ uti consilio. Bud. Comment.

Παρασπίς. ίδος. ἡ. præfecta.

Παρασαφοῦν. ligna recta erigere.

Παρασέχω. penes accedo.

Παρασύνω. retineo, ἀνασύνω.

Παράσημα. ατος. τὸ. audacia, arrogantia, animi præsentia, παράσεσις. à παρίσημι ἐν pro animi fiducia præditum esse, de quo postea. Vocatur etiam μῆμα. Item uulgus collectum.

Παρατιχὶς. ίδος. ἡ. continuus ordo, capita & primæ uersuum literæ.

Παρασορίω. sterno, extendo.

Παρασταγίω. bellicis rebus immisceor.

Παρασταγοῦντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παρασταφαιλόομαι. castra admoueo.

Παρασφίγω. peruerto, obtorqueo.

Παρασυγγραφῶ. contra syngraphæ conuenta facio, & fidem promissam in satisdando fallo.

Παρασύμβαμα. ἄτος. τὸ. propositio ex nomine & uerbo sententiam non perficiens, ut, Ioanni curæ est.

Παρασυναπτικὸς συάλοιφος. subcontinuatiua coniunctio.

Παρασυστατικὸς. ὴ. ὸ. decompositus.

Παράσυρος. ου. ὁ. gubernator.

Παρασύρω. υ. υσῶ. attraho, transuersum traho, aduerto, laxo, male tracto, peruerto, distorqueo, παραφέρω, παραστρέφω. Greg. ἐς ἄθαν. de quodã scelerato, παρασύρων τῷ χυσῷ τὸν ἀλίθιον. Item abstraho, auello. Lucian. in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται ἡ τῆς ψυχῆς ὑποκυλομένης πάντοθεν αὐθις τὴν ἀρετὴν. In Hippiat. de equo tormi noso, παρασύρεται τῶν κοπίαρῶν ἑλά φων. Ventrem humi apprimit distorquendo. Bud. Com.

Παρασφαλίζω. adultero, μοιχεύω, νοθεύω, παραχαράσσω. Bud. Com.

Παράχαλον. ἀναχώρησον, retrocede.

Παραχαλάζω. perperam & inconsultè interpretor.

Παραχαλόν. παραυτίκα, prope, statim.

Παραχίζω. discindo.

Παράχρημα. præbeo.

Παραχρόν. τὸ παρατυχὸν, cum occasio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occasione ita sese dedente, cum liceat, παρόν. Dicitur sicut ὄχρον. Bud. Com.

Παράταξις. ιος. ἡ. acies, præliũ, phalanx

Παρατεράζομαι. perturbor.

Παράτασις. ιος. ἡ. productio, porrectio.

Παρατατικός. ἡ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectum apud grammaticos, quo significatur extensum tempus in rem quæ agebatur nondum perfectam, ut cum tu legeres, ego scribebam.

Παρατατικῶς. aduerb. cum extensione.

Παρατάττω. in acie stare. Vnde παρατάξασθαί τινι dicitur, qui contra eum in acie stat. Significat etiam opponere se ut repugnaturum. Gregor. πῶς γὰρ τῇ καιρῇ παρατάσεται δυσωνίᾳ, Se ipse opponit tempestati & turbini tyrannidis. Bud. Com.

Παρατάττω. aciem struo, in aciem colloco, in ordines compono. Bud. ibidẽ.

Παρατείνω. μ. ςνῶ. π. ακα. porrigo, produco, protogo. Greg. ἡ γὰρ ἐπιπολῆσον τὴν φυγὴν παρέτειναν, diutius exularunt. Dicitur & absolutè pro duro & extendor in tempus longum. Galen. ἐπὶ πλεῖστον ἡ παρατείνασα τὸ χαμαῖνος, id est παρατεταμένος. Est enim uox actiua pro passiua absolute posita. Ponitur & pro differo. Gregor. ὠδίνει τις κἀνθάδε & ἐμοῦ αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρατείνοντι, id est ἀναβαλομένῳ καὶ ἀναβαλομένῳ. Et Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνειν. Et pro remoror & detineo cunctando, quale est illud Ennij de Fabio Annibalem frustrante, Vnus homo nobis cũctando restituit rem.

Item pro κατατείνω καὶ βραδύνομαι, conficio, ut τῷ λιμῷ παρατείνωμαι, fame confici, Plat. in Symp. Bud. ibidem.

Παρατειχίζω. iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι. fabrico.

Παρατεταμένως τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατεταγμένος & pertinax.

Παρατηρέω. μ. ήσω. π. κηα. obseruo, id est, capto. Actiu. accus.

Παρατήρημα. obseruatio, uaticinatio, augurium.

Παρατήρησις. ιος. ἡ. idem.

Παρατιθήνη. fercula.

Παρατίθημι. μ. ήσω. π. ἔκα. comparo, in medium affero. Vnde παρατίθεσθαι dicuntur structores epularum, qui fercula in mensa struunt & conuiuis apponũt, ut παρατίθεσθαι τὴν ἀμβροσίαν, Lucano. Et Iliad. τ. αὐτὰρ ἐπὶ κλισίῃσιν ἐὺ παρὰ δαῖτας ἔθηκας. Latinè dicitur appono. Cic. Att. Quid te in uasis fictilibus appositũ putem. Et παρατιθὰς, structor, & q apponit, παρατιθέμενος uero passiua uoce conuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li. ιι. et pro eo, qui exemplum aliquod citat, & authoritatem promit scriptoris, ὡς (inquit) νίκανδρός φησιν, παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν φυλλῶν ἀριτοφάνης, μικρὰ σύμπωτα κοτυλίσκον. Significat etiam commendo. Lucas in Act. παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ.

Παρατίλλω. uello. Dicebatur & de adulteris, quibus deprehensis pili è natibus ac pudendis uellebantur. Aristoph. Pluto, ὁ δ' ἐκεῖσε μοιχὸς ἦν εἶτον παρατίλλεσθαι.

Παράτολμος. π. impudens.

Παράτοπον. in locum incommodum & malum.

Παραττοσσύτερον. in hac uoce, sicut in παραπολύ, ἡ παρὰ in utranque partem uaelet, ut & πάνυ, & ἐπίπαλαι significet, & cum genitiuo construitur. Gregor. μὴ παραττοσσύτερον ἐλθωμὲν τῆς ἰσότητος ὁδὸς, Ne tantum absit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. παραττοσσύτερον δὲ

μακρῖνος οὐκ ἔφιλι τοὺς θέλοντας, Tam tulũ modo abfuit quin euaderet, hoc eſt, penè euaſit. Significat etiam uſqueadeò, quaſi πάνυ πολύ. Gregor. ὡς ἀχθόμενα βασιλεῖ παρατοῦτον ἐτ τόμβοι τῶν χριστιανῶν. Plut. in Cic. παρατοῦτον τῷ λόγῳ πρατθῆναι ὑπ' αὐτῶ, Vſqueadeo dicendo ab eo uictos ſe intelligebant. Bud. Com.

Παραβάκχιος. ὁ. ὁ. tragicus.

Παραβαίνω. digredior, iter flecto. τρίπιδη enim eſt arripere uiam. παραγινόμενος & dicitur, ut παραπλέω. Bud. Com.

Παραβιάζω. μ. ἴσω. π. σα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπάθω, hoc eſt in prauum impello, παράγω, ἀπατῶ. Bud. ibidem.

Παραβρίχω. prætercurro, prætermitto, à latere curro.

Παραβρίζω. de pauperibus, qui miſerè aluntur.

Παραγρίδιον. ῖου. τὸ. iurgium, uerboſa contentio.

Παραγρίβω. attero. Vnde παραβρίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu ſuspinarum partium coëunt, quemadmodum & παραπίπτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet. Bud. Com.

Παράδρομα. ατος. τὸ. intertrigo.

Παραδρέχομαι ὑπὸ κολακείας. ſuperor ab adulatione.

Παράδρυψις. ιος. ἡ. attritus, colliſio.

Παραφοιτῶν. peruertens, decipiens, παραπάθων.

Παραφορά. ᾶς. ἡ. peruerſio, deprauatio, in errorem impulſio, mutatio, uitiũ.

Παράφορος. ον. auerſus.

Παραφροντίζω. præcurrere.

Παραφύλω. falſo ſono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύλω.

Παραφυσᾶν. παραφύσαν.

Παράθλομαι ᾶσθαι. decerto.

Παρατυγχάνοντες μάρτυρες. teſtes nõ rogati, ſed oblati & oblatiui. Bud. Cõ.

Παράτυπον. ὸ. falſæ monetæ.

Παρατυχόν. cum occaſio ita tulit, cum licuit. dicitur ſicut ἤδη, pro ἤδη τε, & eſt Atticum.

Παρατυγχάνω. adſum, accedo, præſto ſum & aſſiduus, aſſto. Proprie ſignificat fortè ſuper aliquem actum aduenio, ſuperuenio. Datiuo.

Παρατυχών. præſens.

Παραυδᾶν. alloqui, conſolari.

Παραυδίω. μ. ύσω. υ. υκα. florem ætatis præterij, conſeneſco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλέοις, excubare ad regias principum.

Πάραυλος. ὁ. ὁ. adſonans, non reſpondẽs ad tibiam.

Παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confeſtim.

Παραυτόθεν. idem, quaſi iam inde ex illa hora.

Παραυτόσε. apud ipſum.

Παραυχένιος. collo inclinato.

Παραφαίνω. demonſtro, prope exhibeo, ἀμυδρὸς φαίνω.

Παραφαίρησις. ιος. ἡ. ademptio.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάω. tangere, alloqui, decipere.

Παραφέρεσθαι, ſicut παραφέρω. perperam prætерfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter cauſam fugere dicitur. Item perperam agi, perperam moueri. Ariſtot. Ethic. ι. ἐν' ἐν τοῖς σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὲν πάμπολυ παρενέχθημεν.

Παράφερνα. τὰ. parapherna dicuntur à iureconſultis quæcunq; præter dotem

tem fœminis sponsis dantur. ὁ παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata. παραπέμματα.

Παραφίροντες. structores epularum, παραθέντες.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo, deprauo, ut παραφέρω τὴν ὄψιν μὴν, limis aspicio. Item transfero, transuersum aufero. Lucian. ἤν τινα τῶν ἐμῶν ὁ ποταμὸς παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in medium, παράγω. Aeschin. καὶ τὰ τιμαχ. ἕκτα τὸν ἱμάτιον ἐ ἀνδρικὸν καλόμενον παραφέρει ἐν σκάμμασι μέρη. Item in mensam cibos affero, & in medium prolatos struo. Xenoph. παιδ. γ. περὶ ὁ μάγειρος ὄψιζε παραφέρων, &c. Item supero. Aristid. in Pan. ὁ δὲ πάντα τὰ βασιλέως παρεγχεῖν τοῖς ὑπηκόοις. Item præterco, prætergredior, præterlabor. Xenoph. de lepore fugiēte, ταχὺ γὰρ ἑκάστου παραφέρεται τὸν ὄψιν, πρὸς ποῖόν τινα τίνα. Item cum alio affero, id est unà affero, uel obiter affero. Plato Διονυσίῳ, χαίρει τὸν τῷ σιμωνίδῃ ξυγγενέσθαι παραφέροντες. Bud. Com.

Παράφημι. alloquor, persuadeo, hortor, consulo, decipio.

Παραφθάνω. præcurro, uinco.

Παραφθέγγομαι. τὸ παρὰ ῥυθμὸν φθέγγεσθαι, ut uox quæ non respondet & congruit. Vnde & properperam loquor ponitur, inconcinnè respondeo, non qua de re agitur respondeo aut uerba facio. Bud. Com.

Παράφθογμα. incongruū responsum & non appositum, non consentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarc. παραφορὰ τῆς διανοίας ꝓ furore.

Παραφορίω. affero, παραφέρω. ἀφ' οὗ λέγω παραφορίσαι ἐλθὼν λόγῳ ἄξιον.

Παράφορος. ε. ὁ. qui nequit sequi rationem, παράμοιος, præceps consilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Est quoq; παράφορον βλέπειν idē quod παραφέρειν τὴν ὄψιν μὴν, id est limis oculis obtueri. Lucia. ἀριμὰν μὴ παράφορον βλέπων.

Παράφραγμα. ζος. τὸ. omne diuidēs aliqd.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiusdē sententiæ per aliū sermonē expositio, liberior interpretatio, cū quædam mutantes, aut etiā addētes, copiosius ac dilucidius explicamus quod ab alijs dictū est, cuiusmodi est Themistij in Aristot.

Παραφραστής. οῦ. ὁ. interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. desipio. Neu.

Παράφρονος. insipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia.

Παραφρυκτορέω. facibus in hostiū usum abuti. φρυκτοὶ enim, hoc est facibus, dabantur signa cōmilitonibus. His itaq; siquis hostibus signum dat, proditq; suos, dicitur παραφρυκτορεῖν, & παραφρυκτοράσαι. Suid. scribit cū ω.

Παράφρων. ονος. ὁ, ἡ. demens, demutans, adulterans.

Παραφυάς. άδος. propago, furculus. Et παραφυάδες in pedibus tumores & uelut furculi quidam.

Παραφύλλιον. μ. ίου. π. ηκα. pullulo.

Παραφυλακτέον. obseruandum est.

Παραφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. obseruo, expecto. Actiu. accuſ.

Παραφύομαι. iungo, agnascor, ut παραφυόμενοι & ἄκτυοι, de sexto digito qui agnascitur quibusdam ex superfluitate. Vnde

Παραφύσας, quæ Plinius agnata membra appellat.

Παραωνύσας. interclamant.

Παρεγκλίνω. deprimor, languesco, ni-

res minuuntur mihi.

Παραχαράγματα. nummi adulterini.

Παραχαράκτης. ὁ. q falsã monet ã pcutiũt.

Παραχαράττω. μ. άξω. τ. αχα. adultero, id est illegitimè sculpo, depraua.

Παραχειμάζω. hyberno.

Παραχειμασία. hyberna.

Παραχορδίζω. discordare. (Depon.

Παραχράομαι. μ. ήσομαι. τ. ημι. abutor.

Παραχρῆμα. statim.

Παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημι. &

Παραχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. συγχωρῶ, ἐᾶν, παμαι, secedo, concedo, addico. Inde παραχωρεῖν τὰς γῦρας, uergere in senectutem: παραχωρεῖσθαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Παραψάλλω. accino.

Παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Παραψεύδονται. decipiunt.

Παραψίς. ίδος. ἡ. paropsis, catinus, quo cõdimẽta, cibiq; ad mẽsam afferũtur. Dictũ apparet à rotunditate atq; fle.

Παραψιστίδες. pugiones. (xu.

Παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία, consolatio.

Παρδαλίαι, uel παρδαλῆ contracte. ἡ. pelis pardi. Eclipsis autem est τῆ σελήνῃ, sicut νυκτίαι, νυκτί.

Πάρδαλις. ιος. ὁ. pardus.

Παρδαλωτός. ἡ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

Παρίαλω. μ. άσω. τ. αλα. trãsmitto. Actii.

Παρίβάθλω. ἀόρ. pass. ἀ παραβάλλω. præ (terj.

Παρίγγαμμος, &

Παρίγγραπτος, uel

Παρίγγραφος. ὁ. ἡ. ascriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepsit. Vnde παρίγγραμμον, idẽ qđ παράσημον, de numo adulterino. Et παρίγγραμμοι θεοί, dĩ minorũ gentiũ, hoc est ascriptitij et allecti ex hoibus in deorũ numerũ, ut sunt Hercules, Liber, Aesculapi. Castor, Pollux, Ganymedes: quos etiam Lucia. μιτοίκους uocat, quasi incolas ad uenas q deos. His opponuntur διῆ ἰσογράμμους, quos & selectos uocari scribit Augustin. & præcipuos, ut qui cælestes semper habiti sint, & in deorum albo iam inde ab initio connumerati. Bud. in Annot. & Com.

Παρίγγράφω. falsò inscribo, subdolè interfero, interpono q. Bud. ibidem.

Παρίγγυάομαι. μ. άσομαι. τ. αμαι. fide iubeo. Item sicut

Παρίγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc est nuntio, indico. Synes. ἡ κοινῇ, καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρηγγύακεν. id est, ἐκαγγέλλει, indicite: uel παρεγγέλλει, edicite, hoc est, proteſtate imperate: ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus trado. Plut. in Ant. ἐκὰ πρότερ μὲν παρέδωκε τὰ ἑαυτοῦ πομπεῖος τοῖς τὰ συνειλεγμένοις ἴδιᾳ στρατιώτας παρηγγύησεν. Sic παρηγγύησαν ἀρχὰς, apud eundẽ, pro abdicare se magistratu. Παρηγγύᾳ τὸ σύνθημα, dare tesserã, Xenoph. πανδ. ϛ. Et pro tesseram in exercitu prodere & pferre, Aristot. Aliquãdo cohortor & adhortor, ut imperator milites hortatur ad prælii. Xenoph. πανδ. ϛ. ἡ διὰ πάντος δὲ ὅσην παρηγγύα. Ponitur pro denũtio, & certiorem facio. Synes. ἐκέλευσεν παρηγγύσαι αὐτῇ ἡσυχάσαι. Proiubeo, Xenoph. πανδ. ϛ. ἐκέλευε δ' ἐκὰ παρηγγύα ἐκανάγειν, id est ἐκέλευσε. Est etiam insanio Bud. Com.

Παρίγγυάω. appropinquo.

Παρίγγυησις. ἡ. ὁ. adhortatio, allegatio, insinuatio.

Πάρεγγυς. propiusculè, quod minus est σύνεγγυς. Aristot. Polit. ϛ. ὁ δὲ κρατιστὸς πολιτεία πάρεγγυς μίαν ἐστὶ ταύτας. Propiusculè accedit ad hanc. Interdũ plenam habet significationem, scilicet prope Idem Polit. 7. οὔτε πάρεγγυς οὔτε. Bud. Com.

Παρηκάθημαι. sedeo. Depon. absol.

Παρήκειται. interponitur, interiacet.

Παρηκροώμαι. hortor.

Παρηκρανίς. ίδος. cerebellum.

Παρηκλίνω. declino paululum, immutato φ, perperam inclino.

Παρήκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρηλθρίαμαι. ίασαι. π. ιασα. adhortor, cõtẽ

Παρηλθρίασις. conatus, cõtentio. (do.

Παρήμαι. μ. ασαι. π. ασα. assideo. Neut.

Πάρημος. ὁ. ἡ. assessor. Est etiam, authore Eusebio, dæmonica quædã uirtus, cuiusmodi in Simone mago fuit, quæ πάρημος dicitur. Cæl. li. 1. ca. 24.

Παρηνίζω. fraudulenter ingressus est.

Παρήνισα. assideas.

Παρηπάτ. ώντος. ὁ. labefactus, ἐκλοπάς.

Παρήνυσαν. syncope est Apollonio pro παρεήνυσαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Πάρι. ades, secunda pers. ab εἰμί. Itẽ accedis, aduenis, ab ἔρχομαι, id est uado. Vnde illud in Euang. ἐπάρι, ἐφ' ὃ πάρει Sodalis, quade re uenis?

Παριά. ᾶς. ᾶ

Παρειάς. άδος. ἡ. maxilla, gena. Dorice dicitur παρειά. Vnde καπνοπάρηος Homero, cõpositum ex κάπνος & παρειά: hoc autem παρὰ τὴν ἰσπάρα.

Παρίας. ου. ὁ. pareas genus serpentis, quĩ cauda incedendo nititur. διὰ τὴν παρὰς μίσουσ' ἴχνη.

Παρέαζε. aderat, assidebat, ut παρέατο ἀναπεπτύχασα, pro παρῆν ἐκάθ' ἀναπτύσσα. Est aũt numerus plur. pro singul. ἀορίστου medij ab εἶν, εἶμι, ἴμεν, ἴσω, ἴθι, ἵτω, & pleonasmo τῦ α, ἵατο. unde παρέατο.

Παρέδυν. contẽpsi, ἀνεῖδον, παρέβλεψα.

Παρέθη. dimissum est, ἀάθη, παρελύθη.

Παρεικάζω. μ. άσω. π. ασα. assimilo.

Παρείκοπα. quasi & dabitur occasio. ἀπὸ παρείκω, παρέχω. Bud. Com. (χορῦ.

Παρείκω. τὸ παρεικάζω, παρεικάνω, παρα-

Παρεικώς, ότος. ὁ. particip. ἀπὸ παρείκω. dissolutus, παραμυθούμενος. Greg. τῦ στρατοῦ παρειδότος τὰς χεῖρας, καὶ τὰς ἐπιπόδας, Cum exercitus eius uelut collapsis languidis manibus, spem etiam haberet intermortuam. Bud. Com.

Παρεῖμαι. pro πάρειμι. admisi. Demosthe. οὓς ἂν τὰς ἀκροπόλεις παρῶσι, ὅσα κάσοι, id est παρῆναν, παρέπεμψαν, admiserunt. Bud. Com.

Παρειμένος. ε. dimissus. Itẽ debilis, fractus, languidus, παρειλυμένος, χαυνωθὰς, σωτικὰς. Gregor. de Baptis. Et Plut. καὶ παρειμένον ἦ τότε σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν συμφορῶν, Et hominẽ qdẽ animo et corpore defectũ præ mœstitia. A παείκω, pro extinguo. Bud. Cõ.

Πάρειμι. adsum, id est παρακάθημαι, patrocinor, aduocatus sum, & συνηγορῶ, Lys. Item in promptu sum. Plut. in Ant. ὧν ὅσα τότε πάρεστι χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, Cũ in promptu sunt tot aurea uasa ad donandum. Vel πάρεστι, cui promptum est, facile est. Legitur & παρῆναι, pro suo iure decedere. Bud. Cõ.

Παρεῖμι. accedo.

Παρεῖος. ε. ὁ. iners ingenio.

Παρεῖπον. admonui, persuasi, seduxi blãditijs, hortatus sum, allocutus sum.

Παρεισαγόμενα θρέμματα. abacta pecora.

Παρεισάγω. intro, me insinuo, et profero

Παρείσακτος. ε. ὁ. alienus, aduectitius, subreptitius. (alio irruo.

Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι, clàm aut cũ

Παρεισδύνω, uel actiue παρεισδύω. ingredi, εἰσδύνω. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, & fallere introeundo, et sese insinuando. Bud. Com.

Παρεισδυσις. idem quod εἴσδυσις.

Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύνω.

Παρεισοίω. dilabor, irrepo.

Παρεισόντες. οι. admittẽtes, ingredientes.

Παρεισπίπτω. similiter sicut παρεισδύνω, irrepo, insinuo me, incautis obrepo, ingredior. Item irrumpo hostiliter.

Παρδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. affluo. Neut.

Παρασφίγω. legem abrogare. idem quod ἀντισφίγω.

Παρασφάλλομαι. perniciosè obrepo, & fallo, per obreptionem insinuo me & admitto. Datiuo.

Παρῆσαν. dimittebant.

Πάρασι. accedit, prodit in singulari: in plurali adsunt, aduenium. Bud. Comment.

Παρεῖται. dimissum est, resolutum est, neglectum est.

Παρέχομαι. obtempero.

Παρίξ. extra, non longè. παρὰ enim hic πλὴν ἐγγύτατα significat, ὄχ uero διάπτωσιν.

Παρίκβαίνω. degenero, immuto, naturam meam non seruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut δίκαιος, interdum accusatiuo iung. Bud. Com.

Παρίκβασις. ιος. ἡ. transgressio, excessus, degeneratio. Significat etiã digressionem, & egressionem à proposito, & alienæ rei excurrentem translationem, quam egressum Quintilianus uocat. Bud. ibidem.

Παρικβατικὸς λόγος. huiusmodi egressus.

Παρικβατικῶς. breuiter.

Παρικλίνω. declino.

Παρικολούω. perperam exigo.

Παρίκνουν. præter spem, ἀνελπίστως.

Παρίκνους. ἀνόητος, ut Iliad. π. παρίκνουν ἄρ' ἀγγὶ ἔκτωρ, id est decepit.

Παρικρίπτω. clanculum elabor. opponitur τῷ παρασπίπτω.

Παρίκτασις. ιος. ἡ. figura quæ fit cum syllaba in medio abundat, ut ἐτίτυμος, pro ἔτυμος.

Παρικτάνω. extendo, produco, παρατάνω.

Παρικτέον. adhibendum.

Παρικτικός. suppeditans, χορηγητικός.

Παρικρίπτομαι. aberro, uiam rectam egredior, & deflecto, παρακρίπτομαι.

Παρικρώνομαι. eluceo, inclarescо.

Παρικρόμαι. præter modum efferor uel concitor, uel aliàs afficior. Bud. Comment.

Παρικλάω. μ. άσω. π. ακα. præterео, id est supero. Actiu. accus.

Παρικλαύνω. obequito. Item inuehor, in uno in hostes. Xenoph. in Hipp. τοὺς προδόμους παρικλῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, id est παρικλάοντας καὶ ἐπικλάοντας τοῖς πολεμίοις. Item equo prouehor ante alios, ut παρικλαύνων ἐφ' ἅρμασι, prouectus est in medium, Xenoph. ἀνάβ. ι. Dicitur & cum accusatiuo, & significat porrò ago, prodire facio, ut apud eundem Xenoph. ibidem, ἐπὶ λ πάντας παρίλασι. Idem alibi, ὅθ' παρικλαύνων τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ πρόσθεν κατέβαλε τὰς τάξεις. Bud. Comment.

Παρικλίβω. concubuit, complexus est.

Παρικλθεῖν. præuenire, uincere, in medium prodire.

Παρίκνομαι. prætermittor.

Παρίκνησις. ιος. ἡ. remoratio, ἀνάφνσις.

Παρικνυστής. οῦ. ὁ. remorator.

Παρίκω. μ. ίξω. π. ῖχα. produco, prolongo, παρατάνω. Item abundo. Actiu.

Παρίκλειψις. ιος. ἡ. præterмissio, cum dã qua ex geminatis consonantibus præterмittitur, ut λάϊνον pro λάινον.

Παρικπίδα, aduerb. præter spem, ex insperato.

Παρίκομαι, &

Παρίκω. demo, remoueo, adimo.

Παρικβαίνω. uehor.

Παρικβάλλω. interpono, interfero, intercalo, ut apud Cic. ad Att. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. Hoc est, ut ipse ibidem scribit, Præmuni quæso, ut si

ut ſimus annui, & ne intercaletur, id eſt ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβολισμός, intercalare, id eſt quod interſeritur, aut interponitur, ut menſis Februarius intercalaris dicitur, quòd ei unus dies interſeritur: & uerſus παρεμβολιμαῖοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur: ut apud Vergil. Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Ité latenter interiicio, clam immiſceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβάλλοντος οὖν ἡμᾶς τῶ ὀρρῶ πάθει σκαμμωνίαν ὀλίγιστον. Eſt etiam tentoria colloco ordinibus diſtincta, atq; inter ſe paribus ſpatijs, congruentiq; poſitu reſpondentia, Polyb. Bud. Com. Vnde

Παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpoſitio, intercalatio, interſertio ſubdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demoſthen. κατὰ τιμαῤ. Eſt etiam tentoriorũ ordo confertus & ſeries contexta. Ex quo fit ut pro caſtris ponatur, Polyb. Eſt etiam in acie inſtruenda intercalario ſubſidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Cõ.

Παρεμβολικός. ἡ. ὸ. tropus quidã, quem admodũ uerbi gratia: dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni ſpatia creſcant, non ſchema mutetur. Capella lib. 6.

Παρεμβύω. μ. ὑσω. π. ψα. imbuo, interfarcio, per media ſpatia inculco, Luciano. Aeliu. Bud. Com.

Παρεμπάσω. inſpergo.

Παρεμπίπλω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo. Ariſtot. de Part. παρεμπίπλοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, aqua enim interlaberetur. Greg. μή τι παρεμπίσῃ μίσον, καὶ ἀμαύσῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpellet deſyderium. Bud. Com.

Παρεμπλαστικός. ὴ. obſtruens cutis meatus.

Παρεμπλάττω. obſtruo, induco, oppleo, cutem reſtituo, intego cutem & reſtauro, Dioſcor. Vnde παρεμπλαστὰ & ἀναμπὰ apud eundem, pro ui inductoria, hoc eſt meatuum obſtructiua. Bud. Com.

Παρεμπόρημα. quod acceſſionis uice tractatur, quaſi negotiationis deſtinatæ παρέργον, Lucian. Bud. Com.

Παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negotior. Bud. ibidem.

Παρέμπλωσις. ως. ἡ. intercidentia, figura eliſioni contraria, cum dictio litera creſcit non ſyllaba, ut ξῦν & προξένος, & μνόμοδα, pro μνήμοδα. Παρέμπλωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno ſanguis in arterias aberrãs & curſum ſuum flectẽs. Bud. Com.

Παρεμφαίνω. refero, id eſt ſimulo, ſimilis ſum.

Παρεμφατικός. declaratiuus, ſignificatiuus, repræſentatiuus.

Παρεμφάτικος. laſciuus, ἀσελγής.

Παρεμφερής. ὲς. ſimilitudinem referẽs, ſimilis, aſſimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quaſi παρόλιγον ὅμοιος.

Παρεμφέρον. idem.

Παρεξυδόνημί τί. remitto aliquid.

Παρεξυδάκινμαι. τὸ παρεξυδάκινμαι.

Παρεπόρω. infibulo, hoc eſt coniungo, συνάπτω. Item trajicio, penetro, intromitto. Plutarch. ἐς πάντα παρεπείρων, omnibus ſeſe inferens. Gregor. de Baptiſ. καὶ καθαρὸν ἑαυτὸν παρεπείρῃ, ſeſe intrò inſinuet, ſeſe intro penetret. Athen. ἀλλ' ἐπιεικέστερος παρεπείρας ὁ μῦθος, Venuſtè ſermonem excipiens & interfatus, hoc eſt ſermonem medium intercipiens, & uerba

ſua interſerens & ueluti intercalás. Bud. Com.

Παρῳνέω. *aceruabant.* ἀεὶ τῶ τῶ τὸ συ ρῶ, *fit* ναῶ, *ſiue* νηῶ.

Παρένθεσις. ιος. ἡ. *inſertio, parentheſis.* Interpoſitio uel interclusio uocatur à Quintiliano: digreſsionem uertit Capella lib. 5.

Παρένθετος. η. ὸ. *interpoſitus,* παράθετος.

Παρῳθήκη. ης. ἡ. *additamentum, appendix, & id, quod obiter & per digreſsionem fit & exceſſum ab opere propoſito, hoc eſt* τὸ πάρεργον: *translatione ſumpta ab artificibus, qui operi inſtituto minuta quædam parerga, opplendi aut ornandi gratia, interſerunt.* Syneſ. τίς γὰρ παρῳθήκη δι᾽ ὀλίγου τὰς κῶς τὸν ἄδελφον δυσμενέας. Sic Cic. pro Seſt. *Interceſsit Ligus iſte neſcio quis, additamentum inimicorum meorum, hoc eſt* ἑαυτὸν παρεμβεβλημένος δοῖς ἐχθροῖς δοῖς ἐμοῖς. *In Vita Thucyd. pro amœna digreſsione ponitur,* τὰς παρῳθήκας, ἃς οἱ ἀδέσποτοι ποιοῦμεν οἱ πλούσιοι, ἀποκλίνας. Bud. Cō.

Παρισωτόφορα. *quæ alternis fructum ferunt, hoc eſt non* ἐνιαύσφορα.

Παρενοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. *obturbo, moleſtus ſum,* παροχλέω.

Παρενοχλόμφος. η. ὸ. *moleſtia affectus.*

Παρεκπλήω. μ. ώσω. π. ακα. *concutio.* Actiu.

Παρεντίθημι. *infero, interpono,* ἐντίθημι. Actiu.

Παρέξ. *extra, præter,* παρέκ. Genit.

Παρεξάγω. *exercitum duco in hoſtes, infeſto exercitu in aliquem eo.*

Παρέξειμι. *percurro, prætereo.*

Παρεξέπειμι. *diſcederem à propoſito dicendo, præter ueritatem loquerer.*

Παρεξεμβασία. ας. ἡ. *pars nauis inter puppim, & remiges.*

Παρεξελθεῖν. *prætergredi,* παραβαμεῖν.

Παρεξετάζω. μ. άσω. π. αχα. *compare.* Actiu.

Παρέξηγησις. *praua interpretatio.*

Παρεξηγέομαι. *prauè interpretor, ut* παρεξηγούμενος τὴν ἀλήθειαν, *mentiens ueritatis interpretationem.*

Παρεξηνυσμένος. ὸ. *euanidus, extritus, & quaſi extibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cum detractæ fuerint, fruſtra iam tibiam inſies.*

Παρέπεφε, *&*

Παρέπεσεν. *perſuaſit.*

Παρεπιδείκνυμαι. *oſtendo, ſpecimen mei præbeo, oſtentabundè in mediũ prodeo, plauſum à circunfuſa turba capto,* παρέρχομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω. *peregrè eo.*

Παρεπίδημος. η. ὸ. *aduena, peregrinus, incola.*

Παρεπιπνέω. *leuiter ſpirare.*

Παρεπισκοπέω. *ſeorſum penſitare, conſyderare.*

Παρεπιστροφαί. *uerſiones quæ uicisſim fiunt ab uno ad alterum.*

Παρέπλαξε τὸν λόγον. *abduxit ab oratione.*

Παρέπομαι. μ. ἕψομαι. *aſſequor, id eſt iuxtà ſequor, accido.* Depon. datiuo.

Παρεπῴλω. *deuolaui, aduolaui.*

Παρεργογράφω. *ſuperpingo, cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticῶς.*

Πάρεργον. η. *quod alicui rei præter propoſitũ additur, ut ſi pictor limonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbuſculas & auiculas, ſiue naues mariaſq́, aut aliquid aliud huiuſmodi addiderit. Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiũt, quàm ipſum opus, fit ut πάρεργον etiam proſcitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregoria, quæ ſucciſiuis temporibus,*

& sine cura sunt scripta. Et ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, neglectum facere, negle ctui habere. Et ἐν παρέργου μέρει, pro oscitanter, remisse. Quod & πάρεργον per se aduerbialiter dicitur, id est oscitabũde, frigide, negligenter, perfunctorie, obiter. Bud. Com.

Παρέργως. idem, ut παρέργως ἔχειν, frigi de aliquid agere, & lãguide exequi.

Παρεστῶτες. restiterunt, aciem ex ad uerso instruxerunt.

Παρεμπνέω. τὸ παρεμπίπτω.

Παρεπτύην. irrepere, ἐρέμα ἐσκυλῶν.

Παρεῤῥωγός. ὁ ὁς. ὁ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. prætereo, transeo. Ité appeto, hostiliter ingredior. Est etiam idem quod παρεισδύνειμι, palam omnibus in medium prodeo. Athen. 12. ἀναιδῶς ἐς παρῆλθον. Iactare id Latinis est. Cic. de finib. In quo consueuit iactare uestra se oratio. Idem, In quo maxime philosophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut παρίημι, supero. Depon. Bud. Com.

Πάρεσ. remitte.

Πάρεσις. ιως. ἡ. remissio, dimissio, negligentia, corporis & animi defectio et languor, & uirium corporis ſq; extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρεσπέρχ. inserui.

Παρετέον. dimittendum, tacendum.

Πάρεῖς. uictus, lãguidus, solutus. Bud.

Παρεωδοκιμάσθαι. improbor. (Cõ.

Παρεωδοκιμῶ. supero alium gloria, obscuro, fama & celebritate præsto alicui. Accus.

Παρεωνημένω. μ. ἠσω. π. ηκα. supero insacilitatem. Æliu. accus.

Παρθωῶ. emendo, dirigo, cogo.

Παρθωσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactum eluditur, adinuentum, commentum.

Παρθρημένον. τὸ. idem.

Παριφάλλομαι. τὸ ἰφάλλομαι, id est leuiter attingo, stringo, hoc est προσψαύω

Παρίφθορα. corrupi.

Παριφθορὸν ὕδωρ. aqua præter solitum polluta.

Παρίχομαι. præbeo, idem quod παρίχω. Παρίχεσθαι τὸν προκεκτημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus, & mancipio accepimus. Παρίχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici potest. Quintilian. allegare appellat, hoc est citare: Cicero proferre legem. Bud. Com.

Παρίχω. μ. ἴξω. π. παρέσχηκα. præbeo, ut παρίχειν ἑαυτὸν ἄλλοις, præstare se uirum probum: σῶον παρίχειν, præbere præstareq; incolume. Παρέχει, Lucia. pro facile est, promptũ est. Bud. Cõ.

Παρκβίω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatem, παρακμάζω. Neu. absol.

Παρηβηκότ. ὸ. ætatem transgressus puberem.

Παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. consolor, mitigo.

Παρηγορήματα nuncupabãtur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, sicuti ranarum chorus apud Aristophanem. Cæl. lib. 5. cap. 8.

Παρηγορία. ας. ἡ. consolatio, προφορά, συμβουλή.

Παρηγορικός. ἡ. ὸ. consolatorius.

Παρηγόρ&. ο. ὸ. consolator.

Παρήρθη, pro παρήρθη disiunctum est. ἀπὸ παρίρθω. Vel potius suspensum est. ab ἀείρω, ἀορ. ἦρκα, ἦρμαι, ἤρθην & παρήρθην. Suid.

Παρήξε. cominus insiluit.

Παρήϊ. ος. τὸ. ornamentum ad maxillas equorum, ipsa maxilla.

Παρηΐς. ίδος ἡ. maxilla, gena.

Παρηλικιώτης. οῦ. ætate prouecti.

Παρήκοος. ὁ. ἀπειθὴς καὶ παρακούων.

Παρήκτης. ὁ. πάντα πράττων, & in malam partem.

Παρήκω. μ. ἥξω. π. ηκα. trāseo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protendor. Inde & pro desino ponitur. Xenoph. de canib. πλωρὰς δ' ἂν μὴ ἐπὶ παρβαθάας, ἀλλ' ἀεὶ τὸ πλάγιον παρηκὼς &c. Est etiam sino, permitto. Plut. in Cicer. κατ' ὄλον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Quatenus leges sinunt, quatenus per iura liceret. Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectè.

Παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas.

Παρήλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

Πάρημαι. assideo.

Παρήμερον. unius diei.

Παρημερόω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη. cura, θεραπεία.

Παρήπαφα. decepi.

Παρήορ&. uide παρήωρ&.

Παρήσω. præbebo, sinam.

Παρήχημα. ατος. τὸ &

Παρήχησις. ιος. ἡ. figura quæ fit, cū plures literæ aut syllabæ eundē sonum reddunt, ut Θμία, μία νεῶν. Et sciendum hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersas, ut illud Homeri, ὣς ὁ καπνοδόκον τὸ ἀλήτον οἶος ἀλᾶτο, ὅν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλιτάνων: Vbi ἀλήτον proprium nomen loci est, ἀλᾶτο uerbum, ἀλιτάνων uerò participiū. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Πάρησις. ιος. ἡ. persuasio, καύνωσις.

Παρηυγάζω. purgauit.

Παρηωία. ας. ἡ. lorum extremi equi, habena.

Παρήορος. ὁ. ὁ. protensus, habenalis, id est qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extensus. Scribitur & per ο apud poētas, παρήορ&, & παρηορία. Deducitur autē ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορος, et per productionē ἤορος. Significat etiam παρήορ& dementem & qui mente est uagabunda, ἀπὸ ἄφρονα. παρὰ τὸ ἄφω τὸ ἁρμόζω.

Παρθένοι, pro παρθένοι. apponētes.

Παρθενακύρται hodie sunt, qui confratriæ poscere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis stipem cogūt, quiq; epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθένιαι. τὰ. uirginalia, genera quædam musices apud Doricos.

Παρθένιος. παρθένειος.

Παρθενιάομαι, &

Παρθενιάω. in uirginitate dego, Greg. Item uirginem custodio, uel in uirginitate educo, Luciano. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.

Παρθενικὸ. ῦ. ἡ. uirgo. Ponitur autem pro παρθένος, possessiuū scilicet pro primitiuo.

Παρθένικη. ης. ἡ. parthenice.

Παρθένιον. ου. τὸ. partheniū herba, quam alij brusaculum appellant, alij matricariam.

Παρθένιος. ου. ὁ. πρῶτα τικτόμενος παρὰ τῆς ἔτι νομιζομένης εἶναι παρθένου, natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo: cui opponitur σπόριος. Est & Parthenius mons Arcadiæ.

Παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio, uirginicidium.

Παρθενοκτόνος. ου. ὁ. uirginum necator.

Παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta est.

Παρθενοπίτης. ου. ὁ. procus, obseruator aut infectator uirginum, uiolator.

Παρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παρεῖσθαι τῇ μητρί.

Παρθενών

Παρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθος. uirgo, παρθένος.

Παρθυσί. συρισί.

Πάρθος. ν. ὁ. Parthus.

Παριαμβίδιον. ου. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.

Παρίασι, tertia pers. plur. à παρῆμι. pro deunt, accedunt, prætercurrunt: παριᾶσι uero pro παείασι, à παρίημι, de quo mox, pro ἀπολύουσιν, ἰῶσι. Bud. Com.

Παριείσομαι. μ. εἰσθομαι. π. εσμαι. accumbo. Depon.

Παριείω. idem.

Παρίημαι. dimittor, separor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuso. Plato de Rep. 1. ἀδίκως σου παρίεμαι. Item pro admitto apud Demosthenem: passiuum scilicet παρεῖναι, pro suo actiuo παρέχασι. Bud. Com.

Παρίσον. assideo.

Παρίημι duplicem deriuationem habere uidetur, uel à παρὰ et ἵημι, eo, & tunc significat accedo, aduenio, sicut παρῆμι: uel à παρὰ & ἵημι quod est mitto, & tunc significat dimitto, relinquo. Greg. τὰς ἄλλας ἁπὰ τοῖς βελονίοις παρίκαμψεν. Item permitto, sino. Plato Symp. ἀλλὰ παρίημι φάναι τὴν φαίδρον. Idē de Rep. 2. τοῦτο ἀκίνδυνον τοὺς παῖδας παρίσομεν. Aristot. Pol. 7. μὰ παρίναι τῷ πλησίον. Est etiā admitto, id est προσάγω καὶ ἀσδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἱππικ. 5. ἐπὰν αὐτῷ μηδένα παρίναι ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὃν τινα μὰ αὐτὸς ἐκκαλῶται, Hortatus est, neminē nisi quem ipse iussisset, in arcem admitteret. Plat. de Rep. 8. οὔτι αὐτὴν τὴν ξυμαχίαν παριδοι, οὔτι &c. Et occlusis muri portis, neq; subsidium ipsum admittunt. Idem in

Phædo. ἐς τὴν ψυχὴν τανύναι dixit, profibi persuadere, in animum inducere. Præterea soluo, & extinguo, uires frango, tabefacio. Dioscor. de cicuta, παρίησι ἡ τὰ ἀφροδίσια ἐκλαπαστικῶς, id est Venerē extinguit, ut inquit Plin. tabefacit. Vnde παρεκὸς et παρεμένως, πάρεσις, & πάρεσις, de quibus antea. Item laxo, demitto, remitto. Aristoph. Equit. τὰς τινὸς ἐρίδος παρίει, Laxa paulū rudentes: translate pro, Remitte paululum de contentione. Est quoq; νίκω, ut παρίκομαι. Bud. Com.

Πάρειν. coràm, ante oculos.

Παρικτός. circumiens.

Πάριος. ὁ. parius.

Παριππεύω. adequito, obequito.

Παρίσθμια. τὰ. tonsillæ seu glandulæ ἀνθρώπου. nam ἰσθμὸς apud medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; trāslate, cum aliàs ἰσθμὸς sit terra angusta inter duo maria.

Πάρισον. ὁ. propè æquatū, quod constat consimilibus membris, teste Aquila.

Παρισόω. ν. compar.

Παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. de æquo. Actiu. accus. (ίσία.

Παρισία. ας. ἡ. focus. ab ἰσία Ionicè pro

Παρίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. asto, id est propè sto, assisto. Demosth. ἐκεῖνα μὰ. οὐκ ἐκκλησίαν ἦν ἐμοῦ παρεστηκότα. Idem, ὕμνοι παρεστηκὸς τοῖς ἐμοῖς, quasi aures admouens & auscultās. Sic Vergil. Silent, arrectisq; auribus astant. Interdum ponitur pro apparere, cum scilicet est minoris ad maiorem, id est præsto esse, & iussa nutusq; magistratus expectare, ut παρίσταναι τῷ Διὶ Mercurius apud Lucia. dicitur, sicut licitor apperere consuli apud Latinos. Sic παρίσταναι τῷ ἄνακι

τηρίῳ apud eundem pro eo, quod Sueton. apparituras in foro facere dixit. Inde pulchre Apost. Rom. 6. ἐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρίστανετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε. Et idem μὴ παρίστανετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro sistere, id est præsentare, & quasi præsentiam corporis exhibere, Luc. Act. 23. κτήνη τε παρασχεῖν, iumenta exhibere, uel exhibete (ut sit infinitiu. pro imperatiuo) in uehiculum ascensuro. Sicut παρίστανε τὸν ἵππον τῷ ἱππεῖ ἐπιβησομένῳ, id est equiti equum ascensuro sistere instratum & frænatum. Sed hæc significatio aliquando forensis est. In Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παρεῖναι. hoc est Vlpiano interprete, Si pluriũ seruorum nomine iudicio sistẽdi causa una stipulatione promittatur, &c. Sic Cic. Offic. 3. Vas factus est alter eius sistendi, ut si ille nõ reuertisset, moriendum esset ipsi. Huc pertinere uidetur & illud Lucæ Act. 23. κἀνταῦθα μένοντος τοῦ ἑκατοντάρχου ἐν τῇ αὐλῇ, παρίστα τὸν Παῦλον αὐτῷ. Interdum significat exprimere, ostendere, repræsentare, & quasi in rem præsentem perducere. Plut. in Rom. ἦν γὰρ ἀληθὴς ἡ παρισὰς διὰ τῆς ἰκάδος ἀνθρώπου σῶμα, Manifestum est eum exprimere & demonstrare, cuiusmodi sit corporis fortitudo. Gregor. ἀπ ἀθαν. πῶς ἂν παράσχωμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θέαμα; Interdũ est commouere, concitare, perturbare. Demosth. κατὰ μηδ. ὁ γὰρ ὑπὸ τοῦ παρίστησι τοῦτο ὀργὴν, ἀλλ' ἀδικία. Polyb. τοῦτο τὰ πλείστ' ἂν παρασχοῦσι Huc refertur & quod Dioscor. de croco dixit, παρίστησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id est stimulat, ciet. Interdum est persuadere. Plato de Rep. 10. πρόδηλος ὁ χρῶς, καὶ ἅπασι πάμπολλοι δεδύνανται δῆτα ἐφ' ἑαυτῶν παρεῖναι, Prodicus Chius, et alij complures possint hominibus sui temporis persuadere. Interdum significat παρατίθημι, hoc est παράθημα θωρᾶν, res inter se compositas æstimare. Isocr. οὕτω καὶ τοῖς πόλεσι παρεῖναι δεῖ τὰς παρακλήσεις δικαίας μὲν ἡγεῖσθαι. Interdum est currentem reuocare, et inhibere, sistere q̃, ut παρίσᾶν τὸν ἵππον Xenoph. cui opponitur ὁρμᾶν. Sic Latini dicunt, Siste lacrymas, Siste fugam, Siste gradũ. id est, stare lacrymas, stare fugam, stare gradum. Eadem fere ratio est uerbi παρίσασθαι passiua uoce. Nam aliquando & ad sistendi significationem pertinet, ut in Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παρεῖσθαι, καὶ μὴ ἕνα μὰ πάντας. Et Paul. ad Rom. 14. πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in mediũ producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γενομένου δὲ τούτου λόγου παραστησάμενος & ἀνέκραγε, Præcone excitato pronuntiauit. Vnde παρίσασθαι μάρτυρας, protestes aduocare & corrogare, ut contestaturi fac ũt, Demosth. Et παρίσασθαι τοὺς πᾶδας, apud eundem: sicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipsos, qui periclitentur, squalidos atq; deformes, & liberos eorum ac parentes institutum. Et παρίσασθαι δεῖται φίλοις, ἢ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ φόβου ἦ, pro adesse, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παρασάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando significat uideri & subire, hoc est ἐπέρχεσθαι, in mentem uenire, animoq; obuersari. Synes. παιδόθεν παρίστημι, A puero

mihi uiſum eſt. Pauſ. παρίσταν οὖρ ἀρ γάσιν, Subito in mentem uenit aſſimulare. Plut. ὁρμὴ καὶ τόλμα θαμόνιος παρῆν, &c. Animo inceſsit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὅτι μοι παρίσταται, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ παρισαμένου λέγειν, eſt ex tempore dicere, hoc eſt, quicquid in mentem ſubito uenit, ἐκ τοῦ παραυτίκα &. Et Xenoph. πᾶς τὸ παρισάμενον, ut fors obtulerit. Aliquando eſt ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τῶν ὁλοκλήρων παρισάμενοι, Et qui orbem terrarum ſubegerant. Sic Demoſth. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρίστασθε, Non prius ſubacti ſunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id eſt aduentare. Plut. ἤδη τοῦ μέλλοντος παριστῶτος, Iamiam affuturo diſcrimine. Lyſ. διὰ τὰ πράγματα τὰ παριστάμενα, Propter illius temporis ſtatum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & uigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſoluta: poſt quem ſtatum iam ἑστῶσαι dicuntur, quaſi exoleſcere & fugere: ita ut παρίστασθαι dicatur de ſtatu rerum inter incrementum & decrementum, hoc eſt περὶ τὴν ἀκμήν. Theophra. de Cauſ. καὶ γὰρ παυστάμενος, καὶ ἑστηκὼς, καὶ οἷον γηράσκων, Etenim peruegetũ & uigens, deinde à ſeipſo deſciſcens, & uelut ſeneſcens, &c. Aliquando eſt, ſicut παραβάλλω, comparare, ſiue contendere, ut Cic. dixit. Plato de Rep. 8. παραπαύομεν αὐτὴν ὡς πρίσιν, Altrinſecus ſtatuamus. Aliquando de animoſo dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur ſe labaſcere, ſed ad quoſuis caſus animo præſenti ſit ſubnixus. Diod. τοῖς ψυχαῖς οὕτω παρίστασθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι. Vnde παράστημα, quod Latine animus præſens dicitur, ut apud Cic. de Orat. 2. Sed animus acer, et præſens, & acutus, idemq; uerſutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com.

Παραισπάμενος. ὁ. recuperãs, conſiſtens, redigens.

Παρίσχειν. exhibere, adducere, præſtare.

Παραχανόμενοι. οἱ. extenuati, maciolenti.

Παρίσωσις. ἡ. adæquatio, concilians.

Παρίτω. ueniat.

Παρμένω. μ. φῶ. π. παραμένηκα. adſum, permaneo.

Παρνασσός. ὁ. Parnaſus.

Πάρνοψ. locuſta, ἀκρίς.

Παρό. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, præterquàm.

Παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. Neutr.

Παροδικός. ὴ. ὸ. tranſitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.

Παρόδιος. ὁ. ὐ. qui uiam recipit.

Πάροδοι. οἱ. fori.

Πάροδος. ὁ. ὐ. tranſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulum.

Παροδύμενον. prouerbio uulgatum, ἀδόμενον.

Παροδύμαι. excutior.

Πάροιθεν. antea, écontra, coràm.

Παροικίω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquã peregrinus, aduena ſum. Neut. dati.

Παροικία. ας. ὰ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τὸ. paries.

Παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxtà ædifico

Πάροικος. ὁ. ὐ. ὸ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ὰ. adagium, ἀπὸ τοῦ οἶμαι τὸ ἀδόν, quaſi παροδικὸν, quòd paſſim

per ora hominum obambulet. Vnde & adagium Latinis, quasi circumagium, authore Varrone.

Παροιμιῶδόμενον. ς. ν. quod est in prouerbio.

Παροιμιακός. ῆ. ὸ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ε. ὸ. paræmiarum scriptor.

Παροιμιώδης. ους. ὸ. prouerbialis.

Πάροινος. uicinus.

Παροινοῦντες. declinantes à uia.

Παροινίομαι. μ. ίσομαι. π. ημαι. contumelioſus ex nimia uini petulantia in alium ſum, debacchor. Lucianus, ἱκανά σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & paſſiuè. Diogen. ἀθάλια πεπαρώνηται, id eſt à temulentis pulſata eſt, fugillata. Vnde & ὑπερπαροινημένος, qui iniuriam paſſus eſt. Et παροινουμένη γυνὴ, Demoſthen. mulier ſuper conuiuium contumeliam paſſa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας. ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulãtia in ebrietate admiſſa.

Παροινικός. laſciuus, contumelioſus, πάροινος.

Παροίνιον. ν. conuicium, temerè ac ſtultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω. μ. όσω. π. ωμαι. idem quod παροινίομαι.

Πάροινος. ς. ὸ. uinolentus, uino bacchatus.

Παροιστρῶν. errare, inſanire, irritare.

Παροίτερος. prior, ulterior, uetuſtior. Et παροίτεροι, antè tranſeuntes.

Πάροιος. ς. ὸ. manſuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quasi πάνυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολύ. Plato, ὀγὼ ἥμιλλωγμαι οὕτω παρ' ὀλίγον ἴσως, ἀπὸ παραπολὺ, Nec enim exiſtimabam adeò iam parũ abſore, ſed multum uel pluſculũ abſuturum. Bud. Com.

Παρολιθαίνω. labori inſiſtere nequeo, ut ſæpe ſenes uidentur.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω. comitor, παρακολεθῶ.

Παρόμοιος. ς. ὸ. ſimilis, adſimilis. τὸ hic diminutionem denotat, hoc eſt παρ' ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ὑ. ſimilitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confeſsio. figura eſt cum aliquot res aduerſario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod omnia quæ poſuimus, euertat.

Παρόν. όντος. ν. præſens, decens, cum liceret.

Παροξύνω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. ῆ. ὸ. irritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύω. μ. υνῶ. π. υνα. exacuo, expergefacio, irrito, concito, excito, exacerbo. Actiu. accuſ.

Παροξυσμός. ῆ. ὸ. irritatio, incitatio, exacerbatio, acceſsio.

Παροξύτονος. ς. ὸ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπάδιον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. ιος. ἡ. deſpectio.

Παροράω. μ. παράψομαι. π. παιώραμα. perperam uideo, παραβλέπω, ut παρορᾷ ἐμφανῆ, hallucinor in re manifeſta. Item deſpicio, negligo, contemno, faſtidio. Actiu. accuſ.

Παροργισμός. ῆ. ὸ. excandeſcentia, irritatio.

Παροτρύνω. μ. ύσω. π. υνα. irrito. Actiu. accuſ.

Παρόσιος. ᾶ. ὸ. montibus uicinus.

Παρορμάω. μ. άσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, ſuadeo. Actiu. accu.

Παρόρμησις. ιος. ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παροχὴ

Παρέρχομαι. præterſalto.

Πάρος, aduerb. loci aut tẽporis. antea, prius, quondam, ante. Genit.

Παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υνα. promouco. Actiu.

Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.

Παρουσία. ας. ἡ. præſentia, aduentus. Gregor. pro comitatu uſus eſt. Bud. Commenta.

Παροχετεύομαι. ε. ὐ. deducens.

Παροχετεύω μ. εύσω. π. ευκα. deriuo, conducium duco quò uolo.

Παροίχω. ῶ. tranſueho.

Παροχή. ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα, δώρημα.

Παροχλίζω. tranſmouco.

Πάροχος. ε. ὁ. dator, præbitor, ἀπὸ παρέχω. Dicebãtur hoc nomine ij, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant, inquit Acron. Horat. Serm. 1. Et parochi quæ debẽt ligna ſalemq. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos eſſe tradit, qui ſalem & ligna ijs præſtabant, qui reipub. cauſa peregrè ibant. Sub nomine autem harum ſpecierum omnia hoſpitibus neceſſaria intelligimus, ut idem Acron alibi ſentire uidetur, li. 2. Serm. ubi Horat. πάροχον pro conuiuatore, hoc eſt conuiuij exhibitore poſuit, Vertere pallor, Tum parochi faciem nil ſic metuentis, ut acres Potores. Bud in Annot. poſt. Dici poteſt & ἀπὸ παροχᾶσθαι. Nam (ut ſcribit Pauſan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat ſederent, et media ſponſa, à lateribus ſponſus, et quẽ uocãt πάροχον, qui amicitia uel ſanguine eſſet cõiunctus, cuiq. deferrẽt plurimum. Paranymphus dicitur Ariſtophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὀδ' ἀμφιταλὰς ὤμους χυσόπλοκον, ἰνίας ὄφιν παλιντόνους, ξυνὸς πάροχος γάμων. Cæl. li. 15. ca. 15. & Bud. Comment.

Παροχούμενοι. οί. unà uecti.

Παρόψημα. ατ. condimentum.

Παροψίς. ίδος. ἡ. uas eſcarium, dictum à rotunditate flexuq. Vſurpatur & à Latinis. Iuue. Quàm multa magnaq. paropſide cœnat. Et Mart. Cui portat gaudẽs ancilla paropſide rubra Halecem, ſed quam protinus illa uoret. Pollux li. 10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, uel mazæ, uel opſonij uilis quod nunc παροψημάτιον diceremus. Vide quoq. Athenæum lib. 9.

Παροψωνῶ. clàm opſonia coëmere.

Παρρέω. præterfluo.

Παρρησία. ας. ἡ. libertas loquendi, increpandiq. fiducia, θάρσος. Contraria aſſentationi, quaſi πανὸς ῥησία.

Παρρησιάζομαι. μ. άσω. π. ασμαι. audaciter loquor, ex æquo et liberè loquor, liberè & ingenuè planeq. dico, ἀνυπόστολα μῦ. Dicitur & paſsiua uoce παρρησιάζομαι pro eodem, licet aliquando ſignificatione quoq. paſsiua ſit, unde παρρησιασμένος, ingenue dictum.

Παρρησιαστικοί. οί. minaces.

Παρρησιαστικώτερος. ον. liberior loquendo.

Πάρυγρος. ε. ὁ. humidus.

Παρυδάτιος. α. ὁ. iuxta aquam poſitus.

Παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten muſici uocant. Vnde

Παρυπατοειδές. ſpecies harmoniæ. Cæl. li. 9.

Παρυπόστατος. minus eſt quàm ὑπόστατος. Bud. Com.

Παρυφίστημι. emerſiſſe, eſſe, acceſſe.

Παρυφύχω. quadantenus refrigero.

Παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id eſt deſtruo. Actiu.

Παρυφή. ῆς. ἡ. uestium contextus, tela.

Παρυφίστημι. minus est quàm ὑφίστημι, id est, ferè in natura rerum sum, uel propemodum subsisto. Bud. Com.

Πάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ uestii inter textæ, unde ὠπάρυφος.

Παρφάμβω. ν. ὁ. decipiens dicendo, hortatus, persuadens.

Πάρφασις. ιος. ἡ. deceptio, commonitio.

Παρῶ. sino, relinquo, concedo.

Παρῶαι. ὰι. equi sic dicti colore rufo.

Παρῳδία. ας. ἡ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.

Παρῳδικῶς. τὸ. παροδικῶς.

Παροδῶ exagito, contumelioſe describo, accino.

Παρωθῶ, uel παρωθέω. repellere, submouere. Accuſ. Gregor. de Baptiſ. ἀδίκῳ τῷ θεῷ μίγνα, ὃ μὲ κρὴ πρῶτε δίδωσιν, ἵνα μὴ κἀνταῦθα παρωθῶνται οἱ πέντε. Aeſchin. ὑπὲρ τιμ. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, id est expellens domo, & à familiaritate ſummouens, & auerſans, παραχωνισάμενος, quaſi cubito repellens, & auerſatus.

Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian. παρωσάμενος τῆς τιμῆς. Plato li. 5. de Rep. pro ἀναβάσεως & ἀναπτύξεως poſuit, hoc eſt in aliud tempus reijcere quod petitur: ὁ (inquit) ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος. Bud. Com.

Παρωκεάνιτης. ὁ. litoralis, maritimus.

Παρώκεανοι. οἱ. qui habitant iuxta Oceanum.

Παρωλένιον. cubitus.

Πάρων. nauigij genus.

Πάρωνος. temulentus fiat, à πάροινος.

Παρωνομασία. ας. ἡ. figura cum eodem uerbo quaſi contraria augentur, uide cum colluſio, quam & παρήχησιν uocant.

Παρωνυμία. ἡ. leuis imitatio teſte Aquila.

Παρώνυμον. τὸ. denominatiuum, id eſt nomen ab alio nomine deriuatum, acceſſorium nomen ex euentu.

Παρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur. Eſt & παρωνυχία herba morbi illius medela, bouinalis uulgo dicta.

Παράπια. τὰ. ocularia equorum, corium quæ ambiunt oculos equorum, ἀντώπια.

Παράπιον. οὐ anguli oculorũ interiores exterioreśq, qui & πηγαὶ, id eſt fontes dicuntur, quòd lacrymæ inde profluant.

Πάρορος. intempeſtiuus.

Παρορόφιον. ὁ. ἱδος. ἡ. ora tecti.

Παράσπιστοι τὸ ἴδιον. negligentes.

Παράστιον. τὸ. ornamentum auricum.

Παρωτίς. ίδος. ἡ. apoſtema ſecus aures, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur. Celſ. lib. 6. ca. 16. dioſcuros id eſt gemellos uocat.

Πάρωχος. ὁ. pallidus.

Πᾶς. σᾶν. ὁ. & πᾶσα. ἡ. omnis, quilibet, uniuerſus. Aliquando pro totus, ut eſt apud Lucam, καταρτισμένη δὲ πᾶς ἔσται, &c. de quo in καταρτίζω.

Vnde πᾶς ἕκαστος, pro unuſquiſque, ſinguli: ſimiliter & πᾶς τις, nemo non: & πᾶς ὅστις, quiuis, quicunque. Bud. Com.

Πάσασθαι, α correpto. guſtare, comedere, ſaturari. unde ἄπαστος. Sed a producto ſignificat poſsidere.

Πασιθέα. ας. ἡ. Paſithea, quæ & Euphroſyne, una è tribus Gratijs.

Πασιφάη. ης. Paſiphaë, tetraſyllabum eſt.

Παπάλη. ἡ. minutissimus pultis sculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutissima. Eras. prouerb. Ne radimenta quidem.

Πάππος. ὁ. Ø

Πάππαξ. κος. Aristoph. idem quod πάππας.

Παππᾶ, Thucyd. Ø

Παππᾶν. cateruatim, omnino, totis uiribus.

Παπύρως. funditus, ἄρδην.

Πάσσω. μ. άσω. π. αχα. spargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.

Πάσσομαι. ομαι. ὁ. pinguior, latior. Comparatiu. est ἀπαχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, Ø βράσσων.

Παστάς. άδος. ἡ. porticus, locus conuiuij, thalamus nuptialis, uelum genialì lecto impendens. à πάσσω orno. Cæl. li. 15. ca. 24.

Πασσός. ὁ. idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit. à πᾶ, id est ἐσθίω.

Πάταλη. ης. ultimus dies anni. πατάλη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀριθμοῦ, Suid.

Παστοφόρος. ὁ. thalamifera. Veneris epitheton. ἀπὸ παστὸς, Ø φέρω. Item πάστοφόροι, ferentes pallium, ut fit in processionibus.

Πάσχα. ατος. pascha.

Παχαμάς. multarum artium, πολύτεχνος. Hesych.

Παχτιᾶν. prurire, futuere, obscœnè Ø incontinenter pati, quasi dicas parturire.

Παχτιασμός. ὁ. incontinentia, pruritus ad uenerem.

Πάχω. μ. πάσομαι. π. πέπαγα. ἀορ. β. ἔπαχον. ἀπὸ τοῦ πήγω. sicut Latinis patior profero, tolero, sustineo. Refertur tamen et ad inanimata. Demosth. ἐὰν πάθῃ τι ἡ ναῦς, id est, Si periret nauis. Idem παθεῖν τι, pro affectum esse misericordia dixit. Est etiam πάσχειν admittere aliquid. Demosth. μηδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμᾶς πάθοιτε, Videte ne sic stultè statuatis, ne quid stolidè admittatis. Est etiam facere, ut ἀπὸ τί ἂν πάθοις. Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atque æquum sciunt. Isocrat. ὅσπερ πάσχουσι οἱ πολλοί, Quod multi faciunt, quod hominum uulgo accidit, quod multis usu uenit. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut absurdam designare uolumus. Lucianus, τί παθὼν, σεσὴν ἐς τὸν κρατῆρα ἐνέβαλες; Latini dicunt, Quid illi accidit? Εὖ πάσχειν, Ø ἀγαθὸν πάσχειν, beneficium accipere, beneficio affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀντιπάσχειν, beneficium reponere, ἀντανοργητεῖσθαι, ἀντευποιεῖν. De huius uerbi constructione tradit Priscianus lib. 18. scilicet cum genitiuo, datiuo et accusatiuo. Bud. Comment.

Παιάζω, Ø

Παιάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, pugnam illido, pulso, conculco, sono. Actiu. accus.

Πάσσαλος. ὁ. instrumentum coquinarium, sartago.

Πατάνια. τὰ. pocula quædam perampla. Cæl. li. 15. ca. 6.

Πατρίζω. patrem appello.

Πατήριον, diminut. à πατὴρ. paterculus.

Πατέω. μ. ήσω. π. πάτηκα. pessundo, calco, uado. Actiu. accus.

Πατητός. conculcatus, uulgaris.

Πατήρ, genit. πατέρος, uel πατρὸς. quasi πατὴρ, id est παίδας τηρῶν, filios seruans.

Πατήρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πάτυλον. ν. calcatis ſimiles palmulas uocant.

Πάτωμα. tectum.

Πάχνη. ε. ὑ. callis, uia, pruina. Πάχνη etiam interpretantur cœnum ceroſi mati permixtum. Cæl. lib. 4. ca. 16.

Πάτρα. ας. ἡ. patria.

Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.

Πατράδελφος. ε. ὁ. patruus.

Πατραλοίας, uel πατραλοίης. ε. ☞

Πατραλοίας. ου. ὁ. patricida.

Πάτρη. patria.

Πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia, tribus.

Πάτρια. τὰ. mores patriæ.

Πατριάζω. mores patris refero, patriſſo.

Πατρίκιος. patricius, id eſt ὁ πατὴρ τῆ νοτε τῦ, Suid.

Πατρικός. ῆ. ὸ. paternus, hæreditarius.

Πάτρι☞. ε. ὸ. patrius, conſuetus.

Πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum.

Πατριώτης. ε. ὁ. conterraneus, tribulis.

Πατρόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν λαλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.

Πατροκασίγνητος. ε. ὁ. patruus.

Πατροκτονία. ας. ἡ. patricidium.

Πατροκτόνος. patrē occidens, πατραλοίας.

Πατρόκτονος. à patre occiſus.

Πατρομάτωρ. unde quis maternum genus duxit.

Πατρονομία. μ. ίσω. ω. ησα. paterno more tracto. Actiu. accuſ.

Πατρονομούμενος. paternis legibus utens.

Πατροπαράδοτος. ε. ὸ. à patribus traditus

Πατροπάτωρ. auus paternus.

Πατρο φόνος. πατροκτόνος.

Πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.

Πατροτύπτης. ε. ὁ. percuſſor patris, πατραλοίας.

Παῦρη☞. ε. ὸ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ ☞ ἐπίκληρος uocatur.

Παυροφόνος. ε. ὸ. ☞

Παυροφόντης. ε. ὸ. idē quod παυροκτόνος.

Παυρόω. μ. όσω. ω. ωσα. παυρόω. Neut.

Παῦρος. παῦρος.

Παυρωνία. patrocinium.

Παῦρος. ε. ὸ. paternus, πάτριος. Vnde παῦρα dicuntur, quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperint. Ariſtoph. in Ran. παῦρον pro πατρόθεν dixit.

Παυρός. ῆ. ὸ. uitricus. Et πάτρως, genit. πάτρω Attice, idem, ὁ τῆς πατρὸς θεός, Suid.

Παφλάω. μ. άσω. ω. ασα. ſtrepo, obſtrido

Παφλάγμα, ☞

Πάφλαγος. ου. ὸ. ſonus, percuſsio, ſonus ex percuſsione, ſtridor. Vſurpatur pro homine obſtrepero. Dicitur παφλάγμα ☞ πάφλαγος ſimplici r pro eodē.

Παφλασάω. μ. άσω. ω. ασα. figo palum.

Παφλάσιος. ſubulones, ceruorum genus, à cornuum figura.

Πάφλος, aut πάφλαλος. ε. ὸ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid ſuſpenditur. Vnde παφλάσι ἀπαρτᾶσθαι, id eſt clauo ſuſpendere prouerbio dicitur, pro negligentius curare aliquam rem, Euſtath.

Πάφω. ſpargo, πάσω.

Παχύσομος. ὸ. qui eſt ore patulo.

Παχυάζω. illuſtro, λαμπρύνω.

Παῦλα. ης. ἡ. quies, finis, ut παῦλα τῆς ὁδοῦ, Theod.

Παύομαι. μ. αύσομαι. υ. αυμαι. deſino, quieſco, ceſſo. Depon. genit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, deſino iraſci. παύομαι βασανιζόμενος, deſino torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu, ☞ abdico me. παύομαι τῆς ἀχολίας ἐσχηκὼς, defunctus ſum hac occupatione ☞ negotio.

Παυράκις. paucies, ὀλιγάκις.

Παῦρος. ε. ὸ. paucus, facilis numeratu.

Παυσίβα

Παυσίβακροι. baculis robustis utentes, ut qui fustibus lites sedãt & dirimũt.

Παυσικάκη. rotæ figura instrumentum iumentorum collo alligatum, ne pabulo uesci queant. Cæl. li. 13. ca. 32.

Παυσίνυπος. ὁ. ademptor curarũ. Epitheton Iouis apud Sophoclem.

Παῦσις. quies, cessatio.

Παυτέον. cauendum est.

Παυτήρ. ῆρος. ὁ.

Παυτήριος. ὁ. ἡ. sedator, finitor.

Παυτίεια. septa, obices.

Παυσωλή. ῆς. ἡ. quies.

Παύω. μ. αύσω. π. αυκα. sedo, cessare facio, finem impono, libero. Genit. et aliquando accus. ut παύειν ἀρχοντα, abrogare imperium magistratui, Lysiæ. & στρατηγὸν δ' αὐτὸν ἐκαύσατε, Demosthe. Aliquando sine casu ponitur, tunc q accusatiuũ ἑαυτὸν subintelligunt.

Παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. sono, balbutio, turbor, ebullio, æstuo. Verbũ est fluuiale. Neutr.

Παχέες, & παχεῖς. ὀι. proceres, diuites.

Πάχνη, pro πάχνωσις. crassior.

Παχίμερον. mendesium unguentum.

Πάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra mari ue elatus, neq cõfectus à sole, sed refrigeratus.

Παχνόω. μ. όσω. π. ωκα. figo, congluino, denso. Itẽ contristo seu perdo, ut Hesiod. ἐπάχνωσε φῶτ. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actiu.

Παχνώδης. ους. ὁ, ἡ. pruinosus.

Πάχος. ους. τὸ. crassitudo, ruditas.

Παχύδερμοι. qui sunt pingui illoq cute, crassipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cæl. lib. 3. cap. 5.

Παχύκνημος. ὁ. ἡ. habens suras pingues.

Παχυλῶς. crasso modo.

Παχυμερίς. ῖδος. ἡ. pars crassior.

Παχυμερέστερον. crassius, indistinctius, rudius.

Παχυπάντης. ου. corpulenti.

Παχύους. stupida mẽte, crasso ingenio.

Παχύω. μ. υνῶ. π. υνα. impinguo. Actiu.

Παχύς. ύος. ὁ. crassus, pinguis.

Παχύτερον. τὸ. crassius, rudius, pinguiore Minerua.

Παχύτης. τος. ἡ. crassitudo.

Παχύτριχος. cui crassus pilus.

Παχύφλοιος. ὁ. ἡ. habens sarmẽtum, crassi corticis.

Παχύχειλος. ὁ. cui labrum crassum.

Πάω. adipiscor, uescor. legitur et in passiua uoce apud Plutarchum.

Π Ε.

Πεδάασκον. impediebant, ligabant.

Πεδάγριος. uarius.

Πέδαι. αἱ. pedicæ, & omne uinculum pedum.

Πεδανός. ὁ. per terrã serpens, humilis, leuis, merces prouaticinio.

Πεδάρσιος. sublimis, excelsus, uolans. παρὰ τὸ ἐκ τῆ πέδη ἄρασθαι.

Πεδαχνᾶσθαι. supinum & negligentem esse, deliciari.

Πεδαωτὸς. equus ferociens, & mutieus.

Πεδάω, uel πεδίω. μ. άσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculum. παρὰ τὸ πέδω, uel παρὰ τὸ πίσσειν τοὺς πόδας.

Πεδήτης. uinctus.

Πεδιακός. campestris.

Πεδιάς. άδος. ἡ. campestris, in planitie posita, ipsa planities.

Πεδιάσιμος. ὁ. species myrrhæ.

Πέδιλον. ου. τὸ. talare, calceamentum uarium.

Πεδινός. ὁ. ὀ. campestris, planus.

Πεδιόθεν. è terra.

Πέδιοι. ὀι. qui in locis planis morãtur.

Πεδίον.ε.τὸ. solum, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis superior. Sed πέδιον, paruum uinculum.

Πεδόσ. in terram, ἐκ γῆ.

Πεδόθεν. è campo, à puero. translatione à plantis sumpta.

Πέδιον.ε.τὸ. idem quod πεδίον, id est γῆ, ἔδαφος, Suid.

Πέζα.ης.ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τῆ ποδὸς, σφυρὸν. unde Thetis ἀργυρόπεζα Hom. quasi ταχεῖς πόδας ἔχουσα. Itē fimbria, ora, κυκλὰς, limbus, & quicquid extremitatē uestis ambit, tutiúsq; quo tardius deteratur. Est & retis genus rotundum.

Πεζέταιρος. ε.ὁ. fatelles, stipator, miles altero pede nudus, altero armatus, pedester. Suid.

Πεζόγονος. terreni.

Πεζαγικὸς.ἡ. gressilis.

Πεζάω μ. άσω. ε. αχα. eo pedes. Neutr.

Πεζῇ, aduerb. pedibus, βάδην.

Πεζικός.ἡ.ὁ. pedestris, poëticè pro πεζός.

Πεζίτης. idem.

Πεζίτια. corollæ.

Πεζογραφῶν. prosam scribere.

Πεζόγραφοι. scriptores prosæ orationis.

Πεζολόγοι. historici, συγγραφῆς.

Πεζομαχία.ας.ἡ. pugna pedestris.

Πεζόν.ἡ.τὸ. peditatus. Et πεζὰ aliquando humilia & submissa.

Πεζός.οῦ.ὁ. pedes, pedestris. ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, prosa oratio, quasi dicas peditem seu pedestrem sermonem, quæ nec carminis sublimitate, nec figurata numerosa oratione nititur. De hoc Bud. epistola ad Salmonium.

Πεζότερος.ε.ὁ. humilior.

Πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.

Πεθανάγκη. persuasio cum necessitate coniuncta.

Πεθανολογία. probabilitas, persuasibilis oratio.

Πειθαρχέω. μ. ήσω. ε. ηκα. principibus obedio. Accipitur autem pro quouis modo obedire. Neutr. genit. Ioseph. lib. 1. πειθαρχῶν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων.

Πειθαρχία.ἡ. obedientia quæ fit principibus.

Πειθαρχικός.ἡ.ὁ. obediens principi, principum edictis æquo animo obsequēs.

Πειθαίαρχος.ε.τὸ. officium. Ioseph. lib. 1. φανερὸν ποιῶσαι τὸ πειθάρχιον ὃ εἰς στρατιὰν τάσσει, Consueta reddere officia.

Πειθήνιος.ε.ὁ. obediens.

Πειθήνιως. obsequenter.

Πείθομαι.μ.σομαι. π. σομαι. persuadeor, confido, pareo. Vnde πίστις, fides. Depon. datiuo.

Πείθω.μ.σω. π. πεῖκα. persuadeo, in sentētiam meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φαντάζεσθαι, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herod. 1. cum accusatiuo iunxit, καὶ μιν πείθει ἕλον ὑμᾶς ὑμῖν δουροφόρῳ, ἵππον ἄγειν ἣν πίτνακα, Persuasissimum habeo. Sæpe duos habet accusatiuos, ut πείθω σε τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

Πειθώ.οῦς. &

Πειθὼ.persuasio, πειθομονή. Erat prosalnis deæ nomen, dicēdi præsidis, quā Ennius suadā, Horatius suadelam, Cicero lepōrem uocat. Hanc & ψυχαγωγὸν appellant, quasi ductricem & oblectatricem animæ, & flexanimā. Bud. in Annot. & Politia. in Miscel.

Πειθὼ ἐρωτικὴ. lenocinium amatorium.

Πεικόν. amarum.

Πεικός. lana, ξάμμα.

Πείκω. apto, tondeo. proprie de ouibus.

Πεῖνα, uel πεῖνη.ης. ἡ. fames.

Πεινάλεος.ε.ὁ. famelicus.

Πεινασός. sordidus.

Πεινάω.μ.άσω. π. εικα. &

Πανάω, ᾶ in infin. πανᾶν. esurio. Neut. absolutum.

Πάνημι, poëtice pro πανάω.

Παντικός. cibi appetens, famelicus.

Πᾶρα. ας. ὁ. periculum, experientia, conatus, ut πᾶραν λαβεῖν, ἢ ποιεῖν, ἢ δοῦναι, pro experiri & periculũ facere, Herodi. Attici ἀντὶ τοῦ πείρας καὶ τέχνη accipiũt. unde παρατὰ dicuntur οἱ κατὰ θάλασσαν λῃστῆρες, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacem.

Περάζω uel πειράω. μ. άσω. π. ακα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur fere de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestiẽtes facere solent. Thucyd. τὴν πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, Nihil nõ tentãtes. Greg. de Basilio, quem tyrannus minis absterrere frustra conabatur, ἄπορον δ' ἦ τινα παρᾶν τῶν ἀδυνήτων. Vnde et παρᾶν ἀνὴρ dicitur τὸν γαμοῦντα, cum de stupro solicitat & interpellat. Latine attentare pudicitiam matronæ uel puellæ dicitur, quod est conari labefactare. Actiu. Bud. Com.

Παράζων. ονος. ὁ. dissimulator.

Παρανέω termino, finio, τελευτῶ.

Παρανός. ὁ. portus est Athenis solitarius & desertus, quinque & triginta stadijs ab urbe dissitus.

Παράομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. sicut πειράω, pro tento, aggredior, conor, nitor, experior, id est periculum facio: & experior, id est utor & adipiscor, ut experior meliorem fortunam. Synes. καὶ κατίδοιεν παρᾶσθαι τὸ δαίμονος, Meliorem fortunam experimini. id est fœlicius egit fortuna uobiscum. Bud. Com.

Πάσαρ, ᾶρος.

Πεῖρας. ατος. τὸ. finis, fimis, uinculum.

Πειρασμός. οῦ. ὁ. tentatio.

Πειραστής. οῦ. ὁ. tentator.

Πειρατικός. qui conatu inani utitur. ἀπειράζω. Aristot. appellat πειρατικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probãtur respondenti colligunt oppositam propositionem. Bud. Com.

Πειρατία. piratica, latrocinium.

Πειρατέον. experiundum est.

Πειρατεύω. prædor.

Πειρατήριον. π. τὸ. tentatio, locus tentationis, prætorium, nauis piratarũ, receptaculum latronũ atq; prædonum.

Πειρατής. οῦ. ὁ. pirata. ἀπὸ πείρω, pertranseo, quia semper mare permeat: uel ἀπὸ πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum significat.

Πειρατικαὶ νῆες Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ.

Πειρῶμεθα, pro πειρώμεθα. experiamur.

Πειρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. περάζω.

Πέριν θα. uelamen, tabulatum in curru ubi res ponuntur, & ubi sedent qui curru uehuntur.

Πέρω. μ. νῶ. π. κα. transeo, penetro, traïcio, pungo, figo.

Πεῖσα. ης. ἡ. obedientia, persuasio.

Πείσας. irrigans, humectans.

Πείσθη. passum iri.

Πεῖσις. ισος. ἡ. passio, persuasio.

Πεῖσμα. ατος. τὸ. firmamentũ, refugium, rudens, id est funis nauticus.

Πεισμονή. ῆς. ἡ. persuasio.

Πείσομαι. patiar.

Πεῖσος. locus humidus. nam πεῖσαι τὸ gare est.

Πειστέον. obediendũ, uel credendum est.

Πειστήρ. obediens, ὑπήκοος.

Πειστικός. qui facile persuadet, obediẽs.

Πέσω. futurum aneeps ἀπὸ πάσσω uel πάσσω.

Πέσσων. ονος. ὁ. Piso Romanus.

Πετάσω. agito.

Πεύλης. catamytus, incontinens. ὁ δὴ τὸν πέος ἀκοπύμβος.

Πέλος. pellis, μέδιον.

Πελτίον, ☞

Πέλω. tondeo, pecto, euello, πέλλω.

Πελάγια. τὰ. pelagica, χρύσαλα.

Πελαγίζω. exundo, æstuo, restagno. Actiu.

Πελάγιος. ☞. ον. ὁ. maritimus, intra pelagus positus.

Πέλαγος. ους. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum sic putant, quòd sit τῶν πάντων γῆς, id est procul à terra: quasi πόλαγος, uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Πελάζω. μ. άσω. π. αχα. propinquo, admoueo, à πέλας. Actiu.

Πέλανος. ὁ. mola sacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuissima farina. Item spuma concretior circa os apud Euripidem in Oreste. Item succosa lacryma instar thuris gummi densata. Est ☞ obolus uaticinantibus erogari solitus.

Πελαργέω. consulere, admonere.

Πελαργιδᾶς. εἰ. pulli ciconiæ.

Πελαργικὸς νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Πελαργοί. Thusci, τυῤῥανοί.

Πέλαργος. ὁ. ciconia. δοῦ τὸ ἦπαρ πᾶσι μιλάντοις, ἔλαφοι. πλὴν ἥδε τὸ μόνον, τὴ ἀργὸν τὸ καλόν.

Πέλας. propè.

Πελασγία. dicta est olim Thessalia.

Πελατεία. clientela.

Πέλατης. ου. ὁ. ☞

Πελάτης. ου. minister, cliens, mercenarius.

Πελατικόν. τὸ. clientela.

Πελάχνη. cochleare, catinus.

Πελέθρισμα. cursus, δρόμημα.

Πέλεθρον. ου. τὸ. iugerum, columba.

Πέλει. est, fit, decet, conuenit.

Πέλεια. ας. ἡ. πέλεθρον.

Πελειάς. άδος. ἡ. columba liuida.

Πελεκάνος. υ. ὁ. pelicanus auis, quæ ☞ ἀγριοκολάπτης dicitur, quoniam arbores perforat.

Πελεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. dolo, securi percutio. Actiu. accus.

Πελεκίω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Πελέκινος. η. herba securidaca, Plin.

Πέλεκυς. εως. ὁ ως. ἡ. bipennis, securis.

Πελεκύζω. μ. ύσω. π. υκα. πελεκίζω.

Πέλεκυς. υος. ὁ. πέλεκυς.

Πελεκητής. ῆ. ὁ. dolator.

Πελεκυφόρος. ☞. ὁ. bipennifer.

Πελεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, reuertor, agito, misceo, iudico.

Πέλεσθαι. fum.

Πέλεθος. ους. ὁ. merda.

Πέλεται. fit, fiat.

Πελίδνον. adulterina coma, galericulum.

Πελιδνός. ῆ. ὁ. πέλιος.

Πελιδνόω. μ. όσω. π. ωκα. liueo, nigrico, pallesco. Neutr. absol.

Πελιόομαι. idem.

Πέλιος. ☞. ὁ. liuidus, niger.

Πελιτνός. ῆ. ὁ. uel πελιτνός. senex.

Πέλιωμα. ατος. τὸ. uibex, liuor.

Πελλαντήρ. qui mulget, ἀμολγεύς.

Πελλασώ. cursorum et uiatorum calceamenta.

Πέλλα. ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Vergil. Implebunt mulctralia uaccæ.

Πέλλα. ☞. ἡ. auis, leuis, fuscus, πελιδνός.

Πέλμα. ατος. τὸ. planta pedis.

Πέλομαι. fum.

Πέλιον. nigrum.

Πελτάριον. τὸ. parua pelta.

Πελτάστης. ῆ. ὁ. scutatus.

Πελταστικός. ῆ. ὁ. pugnans peltis.

Πέλτη. ης. ἡ. pelta, hoc est scutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam semplenæ. Xenoph. scribit Amazonidum peltam hederæ folio fuisse

fuisse similem. Est et piscis nomen. Cæl. li. 6. ca. 4.

Πίνδαρ. idem.

Πίλυξ. galea, securis, peluis.

Πίνυς. idem.

Πίλω. *sum.*

Πίλωρ. τὸ. *monstrum, ingens.*

Πιλωρέω. *palàm facio.*

Πιλώεια. τὰ. *Saturnalia in Thessalia.*

Πιλωείδη. ἡ. *pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.*

Πιλώεις. ὁ. ἡ. ὁν

Πιλωὶς. *nomen loci, insula, aliis quædam.*

Πίλωρ ὁν. ε. ὁ. *excelsus, ingens, prodigiosus.*

Πίμματα. τὰ. *pemmata, hoc est bellaria, secundæ mensæ, res aromaticæ, cupediæ.*

Πιμπάλομαι. μ. ἀσομαι. π. ασμαι. ὁν

Πιμπάλω. μ. ἀσω. π. αικα. *mitto.* Item *in quinq; metior, per pentadas, id est quiniones numero.* A πίμπη Aeolice pro πέμπη. Cæl. li. 12. ca. 10.

Πιμπάς. άδος. ἡ. *numerus quinarius.*

Πίμπλος. *senex seu anus.* παρὰ τὸ πίμπλαθαι ἀς τὸν ἄλλω.

Πιμπόδιον. ε. τὸ. πρωτόσολον. Cæl. lib. 12. ca. 10.

Πιμπλῶος. *quintanus.*

Πιμπλάς. άδος. ἡ. *quinquennitas.*

Πιμπλὸς. ε. ὁ. *mittendus.*

Πίμπλη ὁν. ε. ὁ. *quintus.*

Πίμπω. μ. ψω. π. φα. *mitto, pompam ago, deduco.* Actiu. *accuso.*

Πίμφλος. ε. ὁ. *asper, difficilis.*

Πιμφύδλης. *humidus, flatulentus.*

Πιμφὶς. ίδος. ἡ. *anima, respiratio, & solis radius.*

Πίρσαι. οἱ. *apud Thessalos dicebantur serui, nõ natura, sed iure belli: priùs à manendo μίρσαι dicti, quia pacta cum Thessalis seruarunt, quibus se in seruitutem addixerant.* Cæl. lib. 13. ca. 18.

Πίρωτερος. *pauperior.*

Πίρω. πτηκτάω.

Πτώχος. κὸς. ὁ. *pauper, qui labore uictum quærit: sed πτωχὸς mendicus est.*

Πτώκασις. ἡ. *pauperula.*

Πτηκτάω. *pauper sum, egeo.*

Πτοθρά. ᾶς. ἡ. *socrus.*

Πτοθὸς. ὁ. *socer, uxoris pater genero, sicut mariti pater γαμβὸς est sponsæ.*

Πτολίπορα. ας. ἡ. *Pentheselea.*

Πτύω. μ. ύσω. π. πτα. *lugeo. Actiu.*

Πτυκτιμιαῖος. *cum post duos pedes syllaba relinquitur partem orationis terminans.*

Πτυκτιμιπόδιον. ε. τὸ. *duo pedes & semissis.*

Πτυκτιμιχόνιξ. *duæ chœnices et semissis.*

Πτυκτὸς ὁν. ε. ὁ. πτυκτικός.

Πτυκτικός. ὴ. ὁν. *lugubris.*

Πτυκτικῶς πράξαι. *lugubriter & flebiliter agere, siue uelare.*

Πτύκτιμος κουρά. *dicebatur tonsura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.*

Πτύθος. ὁν. τὸ. *luctus.*

Πτωία. ας. ἡ. *paupertas. Differt autem à πτωχεία, quòd πτωία egestas est moderata, & quæ laboribus rem paret,* παρὰ τὸ πτήσσω: πτωχεία uerò mendicitas, παρὰ τὸ πτύσσειν πάντας.

Πτωχαλὸς ὁν. ε. ὁ. ὁν

Πτωχὸς. ὴ. ὁν. *pauperculus, uilis.*

Πτώομαι. *pauper sum, & in cura laboro.* Iliad. α. ὡς ἡμὴ τὰ πτώονθ' ἑκὰς ἐγα τὸν, *Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.*

Πτυτάδικός. ὴ. ὁν. *quintus.*

Πτυτάδιον. ε. τὸ. *quinternio.*

Πτυτάδλαττον. *idem quod* πτυτόβολον.

Πτυτάδων ὁν. ὁ. *quinq; palmorum.*

Πεντετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium.

Πεντέτης & ὁ. ὁ &

Πενταετής. ἐς. ὁ. quinquennis.

Πενταετία. quinquennium, luſtrum.

Πένταθλον. ε. τὸ. pentathlum, uel quinquertium. conſtabat autem ceſtu, curſu, ſaltu, diſco, luctu.

Πένταθλος. ε. ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminum genere ualet.

Πενταάκις. quinquies.

Πεντακισχίλιοι. quinq; millia.

Πεντακοσιαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis compoſita, cuius princeps πεντακοσιάρχα Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro.

Πεντακόσιοι. quingenti.

Πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à menſura frugum quas capiebant agris ſuis.

Πεντακυμίαι, & πεντακυμία. immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.

Πενταμοιρίτ. ε. quintarius. ędes.

Πενταπλάσιον. ε. quod habet quinq; pe

Πενταπλάσιος. ε. quincuplus.

Πενταπρῶτοι. quinqueprimi. Verbum eſt municipale, quemadmodum ἑκατόμπρωτοι. Cicero in Ver. Magiſtratus & quinqueprimi accitu iſtius euocantur. Sic fortaſſe qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur, Duodecimprimi ab initio uocati ſunt. Bud. in Annot. poſt.

Πενταράβδιον. ε. τὸ. ueru quod ex una anſa quinq; obeliſcos habet promunentes, in quibus aſſari poteſt.

Πενταράχορον. ſtadium.

Πενταπάτοχον. ε. τὸ. pentateuchum, quinq; libri Moyſi. à πέντε & τεῦχος, uolumen.

Πενταφάρμακον. ε. τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Ve-

ro. Cæl. lib. 15. ca. 8.

Πενταφύλλον. ε. τὸ. quinquefolium herba.

Πένταχα. in quinq; ordines, uel partes, manus.

Πέντε. quinq;.

Πενταεκαιδεκαετία. quindecim annorum.

Πενταεκαιδεκήρης. nauis dicitur Plutarcho in Demet. quindecim ordinum.

Πενταεκατοντάρχια. ſexcenturia hominum ſexaginta aquator.

Πεντεσύριγγον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus unctorum manus & pedes cum collo includebantur.

Πεντετηρικόν. ε. quinquennale, luſtrale, quod quinto quoq; anno inſtauratur. Verg. 4. Aeneid. trietericum pro triennali dixit ad eandem formam.

Πεντετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium, quinto quoque anno, πενταετηρίς.

Πεντήκοντα. quinquaginta.

Πεντηκοντάδραχμον. pretium quinquaginta drachmarum.

Πεντηκοντάζω. quinquageſimam partem exigere.

Πεντηκοντήρ. ῆρος. ὁ. dux quinquaginta hominum, centurio.

Πεντηκοντόγυος. ε. ὁ. quinquaginta iugerum.

Πεντηκόντορος. actuaria nauis quinquaginta remorum.

Πεντηκοστή. ῆς. ἡ. pentecoſte, ſubauditur ἡμέρα, ut ſit quinquageſimus dies à feriis paſchæ.

Πεντηκοστολόγοι. quinquageſimæ partis exactores.

Πεντηκοστός. ὴ. ὁ. quinquageſimus.

Πεντηκοστύς. ύος. ἡ. turma quinquaginta uirorum.

Πεντόβολον. ε. τὸ. pretiũ quinq; obolorũ.

Πέντοζος. ε. ὁ. manus. à πέντε, & ὄζος, ramus.

mus, quòd in quinque digitos instar ramorum sparsa sit.

Πεντέβολος. πεντόβολος.

Πέφυ. πέφυκα.

Πέξις. ἡ. rasura, tonsura, ξύρησις.

Πέος. ἔους. τὸ. ueretrum, mentula.

Πεπαθέν, Ionicè pro πεπαθηκέναι. passus.

Πεπαρόμενος. ε. ὁ. maturus, qui maturuit.

Πεπαίνω. μ. ανῶ. maturo, mollio, concoquo, πέσσω. Actiu.

Πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeschyl. ἀνὴρ δ' ἰκάνει τῷ πεπαίτερος μόρος.

Πεπαλαγμένος. ὁ. pollutus, fœdatus.

Πεπάλασθαι. fortimini, sortem mittere.

Πεπάλθαι. fortitum esse. à πάλλω, uel πάσσω.

Πεπάλιν. παπάλιν.

Πέπαμαι. possideo.

Πέπανσις. εως. ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus caloris stomachi.

Πεπανός. mollis, maturus.

Πεπαρμένος. ε. transfixus. à πείρω.

Πεπαρόνηκα. debacchatus sum, erraui.

Πεπαῦσθαι. cessare.

Πέπαρος. ε. ὁ. maturus, concoctus, digestus. uerbale à πέσσω, teste Gaza.

Πέπασμαι. præt. à πάσσομαι. persuasus sum, certus sum, persuasum habeo.

Πεπερασμένον. conclusum. hinc

Πεπερασμένος βίος. exacta uita.

Πέπερι. εως. τὸ. piper.

Πεπερίζω. piper sapere.

Πεπληροφορημένως. plenissimè, abundè.

Πεπλησταχὼς διδασκάλου. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

Πέπλον. ε. τὸ. &

Πέπλος. ε. ὁ. tela prætenuis, πέπλον ὕφασμα ἢ σινδόν. Est autem uestis mulierum propriè quemadmodum χίτων uirorum, ut annotat Eustathius. unde

& βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & λιπαρόπεπλοι mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiam tribuit, ut scribit Cœl. li. 8. ca. 16. Donatus πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ consecratum fuisse tradit. In hoc depingebatur ex more apud Athenienses, qui strenuè in bello se gesserant. Erat & hoc titulo Aristotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & nauium ad Troiam catalogum.

Item uelum curribus instratum ad puluerem prohibendum. Ponitur & pro instratis equorum apud Homer. Item pro formice apud Dioscoridem, sicut etiam πέπλος, quem Hippocra. πέπλιον uocauit. Latinis quoq; peplus uel peplum dicitur. Plaut. Nunquam ad ciuitatem uenio, nisi cum infertur peplum. Cœl. li. 8. ca. 18.

Πέπυσμαι. sapiens sum.

Πεπυσμένος. prudens, participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ πεπύσμαι τὸ φρονῶ.

Πέπυσται. sapiens est, facultas adest, uincitur, uincit.

Πεποδισμένος. ὁ. pedibus uinctus.

Πέποιθα, præt. med. à πείθω. confido. Accipitur enim præteritiū pro præsenti.

Πεποίθησις. εως. ἡ. &

Πεποιθία. ας. ἡ. confidentia, fiducia, à quo fit uerbum πεποίθω.

Πεποιθότατος. charissimus, in quo maximè confidimus.

Πεποίθως. fretus, confisus.

Πεποιωμένον. qualitate aliqua præditū.

Πέπον. uide πέπων.

Πεπονικός. τὸ. uitiosum.

Πέπονον. ε. τὸ. peponum, coctum, digestum. ὑγρ.

Πέπτωκα. passi estis. Præt. est. uerbi πάσ-

Πιτσύσσω. uolarunt. ἀ ποτάομαι.

Πίφασκω. actum est.

Πιφραδμένος & ὁ. crassus. ἀφ' οὗ πῆσσω τὸ φυσῶμαι. Vnde ὑμπιφραδμένος, ut φυσὶ ὑμπεφυσμένος ὑός, Aristoph. Vesp. id est ὑμπεφυσημένος, παχύσαρκος.

Πιφαμένη. κτ. ἡ. &

Πιφαμένος. ὁ. τὸ. εἱμαρμένη, τύχη γένεσις, fatū, quòd per ipsum omnia sunt finita & certa quadā lege statuta, et quasi ad finē perducta. Deducitur autē hæc uox à πιφατόω termino & ἰρύω traho, quòd trahat, et uicissim cedat rebus omnibus cōsequentibus. Sed proprie πιφαμένος participium est, & significat quod fatatum est, fato præscriptum est.

Πίφατται. fatatum est.

Πίφλαμαι. uolaui, apertus sum.

Πιφλάς. lapsus, pro πιφλασκώς.

Πιφλήν. ῆνος. ὁ. restrictus timore, timens, uolans.

Πιφλιαί. ἀι. medicamenta sunt ad cōcoctionem foris adhiberi solita.

Πιφλισός. ὁ. digestiuus.

Πιφλός. ὁ. digestibilis.

Πίφλω. μ. ἴσω, uel πίφω. panem facio, pinso, digero.

Πιφλώς. πιφλασκώς.

Πίφνομαι. audiui, didici, uidi.

Πίφνουν. audierat.

Πίφυκα, ἀ πίνω. bibi, ebrius sum. Lucia. in Lapith. ὑπεπίφυκα γὰρ ἤδη, iam enim potus erat.

Πίφων. ονος. ὁ. fructus species maximè refrigerantis, de quo Plin lib. 20. ca. 1. Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto, effœminato, exoluto, dissoluto, molli, imbelli. ut Iliad. β. ὦ πόποι, ἦ μάλ' ὑπόψια, ἐκταίδες, οὐδ' ἔτ' ἀλκαί. Interdum blanda & amica uox apud eundem, ut, ὦ πίπτον, id est πρὸ ὑπόπτων, προσώπατον, amicissimè, iucundissime. Ponitur aliquando adiectiue, unde est illud, μαλθακώτερα πίονος σοῦ μοι γίγνεται, Mollior mihi cuasisti fico matura. Legitur & in neutro genere pro eodem. Cæl. lib. 8. cap. 29.

Πιφ. syllabica adiectio.

Πιφάαν. penetrare, pro πιφᾶν, πλέαν.

Πιφάας. translitoranus.

Πιφάνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ἀς τὸ πίνας ὄγκα, ad finem perduco, cōpleo, perficio, absoluo. Actiu. accus.

Πιφᾶος. extremus.

Πιφαόμαν. μ. ὁδμαι. π. ωμαι. &

Πιφαύω. μ. άσω. π. αυκα. traiicio, trāsmitto, transeo, egredior, prodco, exeo, peruenio. Actiu. accus.

Πιφατέρω. ulterius. Genit. ut πιφατέρω τᾶ προσύπνοθε, supra iustum.

Πίφαν. frequente uocali, & πίρα sequente cōsonante. trans, ultra. Est autem aduerbium, & cum genitiuo iungitur, ut πίρα πίστιος, supra fidem.

Πιφάω. μ. άσω. π. αυκα. idem quod πιφαύω, transfero supero.

Πίφας. ατος. τὸ. finis, extremitas, terminus, punctum, linea, πίσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter, quemadmodum πίλος & per eclipsim τὸ κατὰ.

Πιφάσιμος. transmeabilis.

Πίφατα. τὰ. ora.

Πιφατόω. finio.

Πιφάτη. ης. extremitas oceani, hemisphæriū sub terra, oriens, occidens.

Πίφατος & ὁ. ἡ. peruius.

Πιφατόω. μ. άσω. π. αυκα. termino, transeo.

Πιφάω. μ. άσω. π. αυκα. sicut πιφαύω, trāsfigo, penetro, transfero, transmitto, transeo, profero, promoueo, supero.

Πίγγαμος. ὁ. τὸ. promontorium Idæ.

Πίγγαμ

Πέργαμος. ὁ. Pergamus, urbs Asiæ.

Πέρδιξ. perdix.

Πέρδομαι, ϖ

Πέρδω. μ. πρσῦ. π. ρκα. mesus aoristus πέπορδα pedo, βδέω. Neutr. absol.

Περάω. supero, id est sum superstes, superuiuo, circumeo.

Περονάω. insero.

Πέρω. πέρασ.

Περατός. meabilis, ut περατὸς στρατιὴ apud Herodotum, quasi dicas transmissibilis, qui traijcitur.

Πέρθω. μ. ῥσω. π. ρκα. populor, diripio, ut fit expugnatis iam ϖ captis urbibus. Actiu.

Πέρι, accentu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra, excessiuè, egregiè, eximiè. Item pro περί, dum nomini cui adhæret, postponitur. Plato, ὧν ἐγὼ οὐδὲν, οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω, pro περὶ ὧν.

Περί. præpositio genitiuo iuncta, est memoratiua particula, ϖ significat de, ut περὶ τῶν ἀνθρώπων, de hominibus. Item pro, auxilij nota, ut περὶ οὗ μάχομαι, pro te pugno. Itẽ præ, cũ comparationem aliquã ϖ excellentiam denotamus, ut περὶ πάντων, præ omnibus. Datiuo iuncta significat pro, ϖ usum seu commodum notat. Hom. περὶ δὲ σφίσι δῶκεν ἀθώων ὕργα ἐπίστασθαι περικαλλέα, Pro eis dedit Minerua opera scire egregia de mulieribus Phæacum. Aliquando datiuum habet poëtice pro genitiuo, ϖ præsertim cum δίδομι, eiusq; synonymis iunctum, ut δίδοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ. Accusatiuo iuncta significat circa, ϖ est loci, causæ, ϖ temporis particula, ut περὶ τάχα, περὶ πολιτάων, περὶ ὥραν ἔτιλλε. Quin ϖ hoc casu excellere designat, ut ὃς περὶ μὲν νόον ἐσὶ βροτῶν, qui superat

mentes hominum. In compositione auget interdum ϖ intendit significationem, ut πρὲ ϖ per apud nos, ut περίφοβος pertrepidus. Dicitur locutione Græca οἱ περὶ Ἀρίστιππον, pro Aristippus, sicut οἱ ἀμφὶ Σωκράτη, pro Socrates, de quo Bud. Com.

Περὶ ἀπαλλοτριονομίας. quando institutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterũ relinquat hæredem.

Περὶ ἀλλήλων. adinuicem, mutuò.

Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. contemptui habere.

Περὶ καθοσιάσεως. crimẽ perduellionis.

Περὶ ὅ. quocirca.

Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.

Περὶ οὐδενὸς ἠγοῦντο. pro nihilo ducebãt.

Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere ϖ ducere.

Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. maximi existimare.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. magnifacere.

Περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiente.

Περὶ τοσούτου. uide περὶ πολλοῦ.

Περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ἐπιγινομένου, καὶ ἔαρος ἀρχομένου, ineunte uere.

Περιαγίνω. edico.

Περιαγορᾶος. ὁ. circumforaneus, loquax.

Περιαγνίζω. lustro.

Περιάγνυμι. μ. περιάξω. frango, contorqueo, torquendo confringo. Bud. Comment.

Περιάγομαι. uoce passiua, pro circumago, ut ἄγομαι pro mecum duco. Bud. Comment.

Περιαγορᾶος. circumforaneus, rabula, loquax.

Περιάγχω. obtorqueo.

Περιαγχονίζω. manus post terga uincio.

Περιάγω. μ. ἄξω. τὸ καταφανῆ ποιῶ, id est (scribit Bud. Com.) circunduco, ut circũfero. Item circumeo. Matth. 9.

περιῆγεν ὁ Ἰασὼν τὰς πόλεις πάσας. Sic enim ἄγειν, & composita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἐφάνην, & eius cõpõsita de equitibus. Item uerso. unde περίακτος, uersatilis. Item redigo. Dioscor. 6. ἀεὶ ὁμοιοτρόπως περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις, Similiter afficiunt, ad similes affectiones redigunt.

Item tandẽ adduco, ad extremum attraho & ascisco. Herodia. ἂν αὐτὸν τι μόνον περιαγάγωμεν λίθ ἀρχῆς. Idem, ἂν ὁμόνοιαν τὴν φιλίαν περιάγῃ, Adductus est tandem ad conditiones amicitiæ et cõcordiæ. Sic Cic. de Amic. Nihil est quod ad se rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam similitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatem includi, quemadmodum apud Latinos in traho. Bud. Comment.

Περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

Περιαδέω. narrare.

Περιαδὴς. ὁος. circunfluus.

Περιαθρέω. circunspecto.

Περιάνυμαι. contineo, complector, περιέχω.

Περιαιρέομαι. μ. οῦμαι. π. ημαι. sic dicitur, ut ἀφαιρέομαι, priuor, spolior.

Demosthen. κατὰ μικρὸν ἅπαντ περιαιρεθὰς οὗτος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν οὐκ ἂν ὀκνήσειεν, Si ab eo auferrẽtur eius diuitiæ, & publicarentur, modestius deinde ageret. Significat etiam excutere et abstergere. Idẽ, περιαιρεθῆναι τὸν ὄδμιν, τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. εως. ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut περιαιρεμένη ἄμπελος, id est uitis amputatis sarmentis, uitis putata.

Περίακτος. ὁ. ἡ. uulgatum.

Περίακτος. ἐρικῶδης, uersatilis. Vnde περίακτοι loca scenæ, quòd in eis machinæ essent uersatiles. Cæl. lib. 5. ca. 1.

Περιαλγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. dolens, anxius, admodum tristis, ἀχθόμενος.

Περιαλείφω. circumungo, circumuestio.

Περίαλος. ὁ. ἡ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργὴς. ὁ. malis tinctus, hoc est immersus malis, ἀλουργὴς τοῖς κοκκοῖς: translatione sumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti solet.

Περιαμάω. meto, θερίζω.

Περίαμμα. amuletum. Bud. Com.

Περιαμπέχομαι. obtegi uelamentis.

Περιαμύσσω. circunscarifico.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes principum à priuatorum domibus distinctæ, quas Latini insulas uocant. Bud. in Annotat. post.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translate pro orno. Cyril. lib. 1. The. περιανθίζει λόγοις τὴν ἀληθείας δόξαν.

Περιαντλίφωτος. ὁ. fotus.

Περιάπλωρ. ον. ὁ. circumpendens, ornamentum ut monile, amuletũ, alligatum alexipharmacon, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα.

Περιάπλω. μ. άψω. π. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν πόλιν ὀνείδει περιάπλει, Plat. sic cut imponere ignominiam, aut ullus Reip. Ciceron. Item pro amuleto appendo, ut περιάπλει ἀναθήματα τῷ θεῷ, Plut. & περιάπλαι ῥίζαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, Theophr. Est etiam acquiro, ascisco. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῇ πόλει περιάψαι. Et pro ornamento colli gesto. Plato de Rep. 3. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὄρους φησὶν εἶναι, ἐπὶ περιάψασθαι. Bud. Comment.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω. dependeo.

Περιαγία. æ. ἡ. medicina ad purgandũ

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περιαυδάζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυτολογέω. de seipso loquũ, ut gloriosi homines solent.

Περιαυτολογία. æ. ἡ. suiipsius prædicatio, ubi quis seipsum laudat, ut Achilles apud Homer. ἐκ ἀρᾶς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nónne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Vergil. Sum pius Aeneas, fama super æthera notus. Cæl. lib. 4. ca. 5.

Περιαυχένιος σφίγγος. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλομαι τὰ τείχη τῇ πόλει, Aristot. & περιβάλλεσθαι ῥόματα, hoc est uallo & castellis cingere, Xenoph. Herodotus cum duobus accus. iunxit in eadem significatione, τεῖχος περιβάλλομαι τῇ πόλει, quasi muris amicire & induere. Sic etiã περιβάλλομαι δώσομεν, pro sepire se potentia, Lucia. & περιβάλλομαι δώσομεν καὶ πλοῖα καὶ ναυτικὸν, Isocrati, est (ut Liu. inquit) succinctum esse armis & legionibus. Item assumo, capesso, induo, ut περιβάλλομαι σωμάτων τε καὶ ὄγκον, Plut. sicut induere simulationem, induere ingenium, Liuio.

Item amplector, id est colligo, comparo, quæro, προσλαμβάνομαι, ut περιβάλλομαι λόγον, Xenoph. περιβάλλομαι πλοῦτον, Athenæo. Budæ. Comment.

Ita etiam

Περιβάλλω, pro ambio, circundo, cingo. Antiphon, καὶ τὰ τείχη τὰ παρ' ἡμῶν περιβαλεῖν. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐγένετο.

Vnde περιβάλλω τῷ νῷ, complector animo: id quod Cicero de Vniuers. ad uerbũ fere expressit, Sic (inquit) animus à medio profectus, extremitatem cæli à suprema regione totum do ambitu circumiecit, id est περιέβαλε. Accipitur & pro induo, siue amicio. Gregor. ἐν ἴδιᾳ γνώμῃ, περιβαλὼν. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλονται. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφορᾶς περιβάλλειν, Isocr. & κακοῖς περιβάλλειν Aeschin. Sic ἐπάδειν περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demosthe. & καταδίκαις τινὰς τῶν πλουσίων περιβαλεῖν, Herodian. Ad eundem modum Cicero in Acad. In id ipsum se induit, quod timebat. hoc est, Eo, quod uitare cupiebat, reuolutus est. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos se induit, quorũ ex nullo unquam se expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδια. ὰ. calceamenta muliebria.

Περιβάς. ἐπιχειρήσας.

Περιβιῶναι. superuiuere.

Περίβλεπτος. ον. ὁ. circunspectus, conspicuus, illustris, ἔνδοξος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ἐψω. π. ἐφα. circunspicio. Item admiror, suspicio.

Περίβλημα. pallium, sagulum, quod circunijcitur corpori.

Περιβόλαιον. ου. τὸ. uestis opertorium.

Περιβολή. ῆς. ἡ. toga, cultus, gestamen. Herodianus, οὗτοι τῶν πλούτου περιβολῶν λαμπρότεροι. Item amplexus, fœtus. Xenoph. de catellis matri propriæ subijciendis, τῶν ἄκρων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ περιβολὴ ἡδεῖα.

Aliquando idem quod ὑπερβολὴ, exuperantia, opulentia. Dicitur et ἐπὶ λόγων ποικιλωτέρα, pro uariegato & inflexo sermone.

Περίβολον. ε. τὸ. &

Περίβολος. ε. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θωρακὶς, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis (inquit M. Grabald.) ædibus, solaria, tectáue septo, ne quis in præceps cadat, muniuntur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nominare possimus. Bud. Com.

Περιβουνός. ᾶ. ὁ. montosus.

Περιβραχιόνιον. ε. τὸ. brachiale.

Περιβρέμομαι. fremo.

Περιγηθέω. μ. ήσω. circunspicio.

Περίγεια. τὰ. terræ aduersantia, terræ proxima.

Περιγελὰς. ῶτος. ὁ. perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueterasco.

Περιγίνομαι. adsum, superstes sum, euado, ut περιγίνομαι, seruor à morte, Demosthen. διὰ τοῦτο. Significat etiam abundare, reliquũ esse, id est περιεῖναι, περιλείπεσθαι. Item superesse, promptum esse, integrum esse, πλέον ἔχειν, ut ἀείσιτος ἐφιππεὺς, τὸ ἐν τῷ περιγίνοντι ἐκ φιλοθεΐας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι βαρύνοντας ὁμιλεῖν. Item uinco, supero, πράττω ἀμεί, ὑπερβάλλω. Et περιγίνεται, ἀντὶ ἐναντίον συμβαίνει. Item licet, plenum ius est.

Περιγλὰς. ῶτος. ὁ, ἡ. succulentus, lacteus.

Περιγράμμω. μ. ἀμῶ. π. αμφ. circumflecto.

Περιγραπτὸς. præscriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφὴ ῆς. ἡ. fraus. Item consumptio, expletio. Item circunscriptio rei, lineamentum totius ædificij.

Περιγραφικὸς. ὴ. ὸ. circunscriptitius, deceptorius.

Περίγραφος. ὁ. tropus est qui docet quemadmodum datum circulũ uerbi gratia quadrato concludamus schemate. Capel. lib. 6.

Περιγράφω. μ. άψω. π. αφα. circunscribo, hoc est, decipio, circunuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero. Aeschin. περιγράψαί μ' ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunscribendo adolescente sententia consularis. hoc est, de ejiciendo magistratu Octauio, & imperio ei abrogando. Et apud eundem circunscribere senatum, pro authoritatem senatui auferre. Et circunscribo, hoc est definio, præstituo, termino, περιορίζω, ἀφορίζω, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cic. pro Sest. Genus uniuersum breui circunscribi ac definiri potest. Idem in Parad. Exilium terribile est illis, quibus circunscriptus est habitandi locus. Bud. Com.

Περιγυῖς. ίδος. ἡ. circunferentia.

Περιδαπανάω. deuorare, consumere.

Περιδεὴς. ἐος. ὁ, ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offusus apud Platonem: & formidolosus apud Isocrat. hoc est qui timori est alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περιδέξιος. ε. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Περιδὴ ἐπὶ. uincitis & superatis.

Περίδειπνον. ε. τὸ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Περίδεραιον. ε. τὸ. flexus ceruicis.

Περιδέρμιον. ε. τὸ. collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis. ἀ περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ρ in medio quidam scribunt.

Περιδρίς. ίδος. ὁ. idem.

Περιδρομή. admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω. μ. ήσω. uel ἐσω. π. ηκα. circumligo.

Περιδειῶ. pauidè.

Περίδηλος. ὁ. manifestus.

Περιδίδομαι. pignus do, depono. Vnde περιδόσθαι, pacisci, facĝ spõsionem: & περιδόμενον, sponsionẽ faciamus: περιδόσομαι, obstringam. Bud. Com.

Περιδιάρας. implicans.

Περιδινάω. circumuersari.

Περιδινέω. obuerso.

Περιδίνησις. ὁ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδρέπω. obstrepo.

Περιδράττομαι. complector.

Περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio.

Περιδρομίδες. αἱ. hypetræ ambulationes, quas Latini xysta appellant. Vitruu. lib. 5.

Περίδρομος. ὁ. plaga retis genus.

Περιδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo, spolio. Actiu.

Περιδυσμυία. τὰ. corrosa.

Περιδάω. despicio, negligo.

Περιελέω. μ. ήσω. π. ηκα. circunuoluo, circundo.

Περιελλιμμένος. residẽs, relictus, undiq; comprehensus.

Περιέλιξις. circuitus, circunuolutio.

Περίειμι. sicut περιγίνομαι, superstes sum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam ἀντὶ τοῦ περισσεύει, redundat, superuacuũ est, non necessarium est, abundans nimis est, uel affluens, uel exuberans. Item περίοιπός ἐστι, saluum est & integrum, abundè licet, facultas superest. Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, proreliquijs exercitus apud Thucyd.

Περιεργάδη. superfuturum.

Περιεκτικόν. superans, continens, generale, uniuersale.

Περιεκτικός. ὴ. ὸ. comprehensiuus. Vnde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem significantia, plerunq; terminata in εών, ut κηρεών, λαφεών, μαγαρεών.

Περιελαύνω. abigo.

Περιελίσσοντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. ιος. ἡ. uertigo.

Περιελίττω. μ. ίξω. π. ηκα. circũuerso, uoluo, implico. Actiu. accus. Dicitur & περιελίττεσθαι pro eodem.

Περιέλκω. decipio.

Περιέλομαι, &

Περιέλω. aufero, demolior.

Περίεμαι. adipiscor.

Περιεμετικός. ægrè ferens.

Περιεπάγη. fixum est.

Περιεξεσμένος. ὸ. purus, quasi dicat decorticatus. παρὰ τὸ ξέω.

Περιεπέφυκτο. amplectebatur, ἐκύκλωσε.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, affector apud Plutarch.

Περιεργάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, satago, scisciter, curiosè ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας. ἡ. curiositas, sedulitas, superflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, molestia.

Περίεργος. ὴ. ὸ. curiosus, laboriosus, qui nimiam atq; inusitatam curam habet in rebus agẽdis, peruersus. Item opiparus, quando de mensa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον. accuratius, obseruantius, curiosius.

Περιέργως. accuratè, curiosè.

Περιεργία. purgatio.

Περιέρρω. remigo.

Περίερμα. ατος. τὸ. pedica.

Περιέρρων. quærens.

Περιέρχομαι. circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιελθεῖν, usu uenisse, euenisse, contigisse, cessisse, euasisse. Depon. accus.

Περιεσκεμμένος. consyderatus, circunspectus, qui prudenter ac cõsyderatè agit. à περισκέπτομαι.

Περισκεμμένως. cautè, præmeditatè.

Περισπᾶτο. distendebatur, distraheba-tur, priuabatur.

Περιΐστημι. indutus est, περιβάλλω.

Περιῴκουν. circunuenti sunt.

Περιέχομαι. μ. ἐχόμαι. π. σχημαι. obtineo, cupio, in amorem alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, animũ intendo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, stipor, uallor. περίεχεσθαι δαιδαμονίᾳ, est religione teneri, Athen. Depon. genit.

Περιεχόμενος. π. ὁ. obductus.

Περίεχω. μ. ἐξω. π. περίσχημα. contineo, amplector, aliquid in mente comple-ctor, undiq; amplector ac teneo. Item excello. Actiu. accus.

Περιζῶνη. ῆ. ᾶ. res circa lugum, funis.

Περίζυξ. sub eodem iugo, ὁμόζυγος.

Περίζωμα. ατος. τὸ. omne quod circumcingit, pudendorum uelamen, subligaculum, cinctum Theodorus interpretatur.

Περιζωμάτιον. τ. paruum lumbare.

Περιζώννυμι, &

Περιζωννύω. μ. ὦσω. π. σωκα. præcingo, ambio. Actiu. accus.

Περιηγέομαι. μ. οῦμαι. π. ημαι. duco per uiam ignarũ, circumeo. Item narro, indico. Actiu.

Περιηγής. ὁος. circumagens, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

Περιήγησις. ιος. ἡ. expositio, descriptio, ueluti Dionysij περιήγησις.

Περιηγητής. οῦ. ὁ. expositor, descriptor.

Περιήγητος. prætexta.

Περιηκισμένος. circumactus.

Περιήϊσσον. circumibant.

Περιήλαυν. desyderabat.

Περιήθημα. ατος. τὸ. destillatio, expressio, excolatio.

Περιηκής. acutus, ἀκονημένος.

Περιήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

Περιήλυσις. ιος. ἡ. circuitus.

Περιημυκτίω. lamentor, indignè fero, ut περιημυκτίωσε τὴ συμφορῇ, cladem lamenta. ιω, Herodo.

Περιηχῶ. personare, circunsonare. Vnde περιηχημένος passiu. ut τῶς περιηχημένη ὦ πνεύματι Luciano, quæ uentos habet circunsonãtes, uel quæ uentis circunsonat, ut Cic. Offic. 1. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunsonare.

Περιθάλπω. μ. ἀλῶ. π. αλφα. circũfouco.

Περιθαμβὴς. ὁ. pertrepidus.

Περιθαίω. faciorem diuinam, lustro, purgo.

Περιθέωσις. ιος. ἡ. incantatio.

Περίθεσχόμη. galericulum, coma apposititia.

Περιθέω. in orbem curro, obambulo.

Περίθυρον. rota.

Περίθυλος. ὁ. persona, larua.

Περίθω & περιθῶ, coronare, circumponere sertum. Aristoph. περίθου πρὸς λίγδην. Mos enim erat coronatos in conciombus dicere.

Περιθραύω. effringo.

Περιθρητόν. circuncurrendum est.

Περιθρηνῶδη. lamentis & gemitibus circunsonare.

Περιθρίξ, ιξ. ιχος. capillus nondum rasus à prima usq; iuuentute.

Περιθρομβῶδη. obstrepi, personare, circunsonare, circunstrepere. Bud. Cõ.

Περίθυμος. excandescens, ἄγαν τιθυμὸς μνήμης.

Περιθρῶμ. ad ianuam stare.

Περιθωρακίδιον. τὸ. sagum, quod militum erat, et superinduebatur armis.

Περιίασιν. transeunt, circumeunt.

Περιΐδῶμ. contemnere, circunspicere.

Περίϊστημι. circumit.

Περιΐσταμαι. μ. τίθεμαι. π. αμαι. obsideo. Item degenero. Synes. κοὐ περίϊστησιν ἡμᾶς ἀεὶ ἐῶ, Eò iam mores nobis euaserunt. Demosth. κοὐ πρᾶγμα ἂν ἀνιαρότατόν μοι περίστη, Res mihi atrocissimè cesserit, & quasi in cõtrarium cesserit euẽtu grauissimo. Est etiã circunstare & circunfundi. Thucyd. ὅτι περιέστηκε κίνδυνος περίεσται τῷ πόλει. Et τὸν αὐτὸν λόγον ὃν περιστῇ, reuoluatur, circumagatur ad id idem. Depon. Sic

Περίσσημα. μ. τίθεμαι. π. τμαι. circunsto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. ἂν ὁσοῦδηποτοῦν περίσσημι ὁ περὶ ἀδολιδὴ βίος, Vsqueadeo hominis fortunam circunsegit in contrariũ uita uoluptuaria. Et Aeschin. κοὐκ ἂν τοῦτο φέρων περίσσημι τὰ πράγματα, Ita tandem Reip. statum in contrarium commutauit. Sic ἂν πίνιαν περισσῶσι, redigens, Herodia. Et Aristot. Polit. γ. ἂν ἑαυτὸν περίσσησον τῷ πολιτείᾳ, in suam potestatem redegit. Neutr. accus.

Περίσχω. cingo.

Περισσός. ἰος. ὁ, ἡ. perustus, ardens, peraridus.

Περισταυρίω. purgo.

Περισταφίλω. apto, pertracto.

Περισταφυλωμα. ζος. τὸ. purgamentum.

Περιστέφομαι. οῖ. circunsessi.

Περιστέφομαι. obsideo, πολιορκῶ. Depon. accus.

Περιστέφησις. ιος, ἡ. πολιορκία.

Περιστέω. peruro, & torridũ facio. Et trãslate pro afficio dolore uehemẽti, sicut Teren. Vro hominẽ, pro ango.

Περισταλίστερος. ε. τὸ. pulchrius.

Περισταλίστως. supra modum pulchrè.

Περισταλὴς. ιος. ὁ, ἡ. ualde pulcher, splendidus.

Περιστάμβω. μ. άμψω. π. αμφα. circumflecto.

Περιστάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegens.

Περιστάφιον. ε. τὸ. ornamentum circa exteriorem partẽ manus. Item seminis inuolucrũ, id est, id quod ipsum semen ambit, & à cæli animaliumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus spica. in castaneis echinus, &c.

Περιστασμός. ῦ. ὁ. festucatio, cum gallina ouo edito sese festuca aliqua purificat, et oua lustrat. Cæl. li. 16. c. 29

Περισταφίγγνυμι. lacero, diffringo.

Περισταύω. circumuri.

Περιστεῖν. amatoriè.

Περιστέχαμαι. tribuor, assignor. Herodia. παραλαβόντος δὲ τῷ ἀρχὴν ἀνδρὸς, τὸ χρῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περίστατο. Et induor, circunfusum habeo, περιτίθεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ αὐτὸς ἀσθένειαν περικάμινος, Scio enim me infirmitate circundatum esse & circunfusum, id est ἐνδεδυκὼς, περιτίθεμαι. Sic Synes. ἰκανία γάρ ἔστιν ἀρετῆς προσωπεῖον περικάμψαι. Videas autem cũ accus. iungi, ut annotat Bud.

Περιστέφω. circunrado. (Com.

Περιστρέλα. τὰ. astutia.

Περιστρατία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro spiris capilli muliebris.

Περιστρέφομαι. curo, φροντίζω.

Περίστυλος. ον. ὁ. prædurus, siccus, ambustus.

Περιστύλωσις. ιος. ἡ. confractio, reflexio.

Περιστυλωτός. ὸ. ὁ. circunclusus.

Περικλῄω. concludo, includo.

Περικλυτός. ἡ, όν. accliuis, decliuis.

Περικλύζω. μ. ύσω. σ. υκα. circumcludo, aqua circunfundo.

Περίκλυτος. ε. ὁ. inclytus, præclarus.

Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum siue munimentum crurum, tibialia.

Περικνίζω. derado, uellico.

Περίκομμα. quod circunfusum est. Vnde περικόμματα, quæ coci auferunt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo est genus edulij, li. 4. Bud. Com.

Περικομπέω. μ. έσω. σ. ηκα. increpo. Actiu.

Περίκομψος. ε. ὁ. commentitius, perbellus.

Περικοπή. ῆς. ἡ. abscisio, περιαίρεσις, resecatio, circuncisio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τῆ σώματος, hoc est lineamenta, καὶ πλὴν τῆ σώματος περιγραφή, Polyb. Ponitur & ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Bud. Com.

Περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, resecо, dimutilo, amputo. Inde τὰ ἱερῶν περικοπὴ, Andoc. Est etiam opes imminuo, ut ἐπικόπτω, imperium circuncido, spolio, & hoc cum accus. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχων δυνάμιν, ἣ πάρος τι περικόπτ τῆς ἀσίας. Latinis accido est pen. longa, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liu. ab Vr. 3. Hernici nuntiant Volscos & Aequos, & si accisæ res sint, reficere exercitus. Bud. Com.

Περικρατέω. dominor.

Περίκρημνος. ὁ. præruptus.

Περικρύω. decipio.

Περικτίται. οἱ. circumuicini.

Περικτίων. ονος. ὁ. uicinus, περίοικος.

Περικυκλῶ. circundo.

Περικυκλίζω. circumuoluo.

Περικωνάω. uasa testacea picare.

Περικωπίζω. μ. σω. discindo.

Περικωμικός. ε. ὁ. sacrificium ex cane.

Περικωκῶ. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. Et περικωκῶσι loquacitate uana dicq; obtundi.

Περιλαμβάνω. amplector. Actiu. accuf.

Περιλάμπομαι. illustror.

Περιλάμπω. undiq; illustro, splendore ac lumine circunfundo, collustro.

Περιλείγω. περιλακῶ.

Περίλαμμα. τὸ. reliquiæ.

Περιλείπομαι. superstes sum, reliquus sum.

Περιλέχω. μ. λέξω. π. ηχα. circunlambo. Actiu.

Περίλιγξ. ὁ ἀνάκρισις τῆ περιῆξαι καὶ περιστάναι καὶ διὰ λόγων, καὶ ἑρμηνεία τῆ νοηθέντος, copia dicendi, & latius interpretandi circunlocutio.

Περιλιπίζω. delibro.

Περιλίπω. decortico.

Περιλιχνωτός. ὁ, ἡ. περιοίγνος, περιλάλητος.

Περίλιχνος. dealbans.

Περίλημμα. ατος. τὸ. captio, res capta.

Περιληπτικός. ε. ὁ. comprehensiuus.

Περίληψις. ιος. ἡ. comprehensio.

Περιλιχμάζω. μ. άσω. σ. αχα. circunlãbo.

Περιλιμνάζω. restagno.

Περιλιμνίζω. caliginoso humore circumdor.

Περιλιχμάω. μ. άξω. σ. αχα. περιλιμάζω, complector, lingo, καταπάλομαι.

Περίλοιπος. ὁ. περιών, qui supersit.

Περίλυτος. ὁ. pudenda.

Περίλυπος. ε. ὁ. pertristis, angens.

Περιμανής. ίος. ὁ, ἡ. insanus, mirus.

Περιμάσσω. expurgo.

Περιμαχήτος. maximè appetendus.

Περιμάχητος. ε. ὁ. de quo pugnatur.

Περιμένω. μ. φῶ. ad extremum maneo & expecto. Bud. Com.

Περίμηρος. ε. ambitus, circuitus.

Περίμε-

Περίμετρος. ν. ὁ, ἡ. immensus, ultra mensuram, rotundus.

Περιμήκης. εος. ὁ. oblongus, prolixus, altus.

Περιμήκης. idem.

Περιμαχάομαι. circumstrepo.

Περιναιτάω. circumhabito. Vnde περιναιτάσκον, circumhabitabant.

Περινάιτης. ν. ὁ. conciuis, simul habitans, uicinus.

Περινέμομαι. depascor.

Περίνεος. ου. ὁ. coles. Scribitur & περίνεως.

Περίνεως. ω. qui superat in naui uector, qui naui uehitur. ὁ περίπλους τῇ νηῒ ὑπὲρ βάτης, οἷον δῆλος.

Περινεφρία. ἡ. loca renibus uicina et eorum obesitate oppleta. Cæl. lib. 2. cap. 51.

Περινῆσαι. congerere, constipare.

Περινέω. circumluo, circũnato, circumnatũgo.

Περινῆδρ, &

Περινήσσωρ. prætexta, uestis quam undiq; purpura ambit.

Περινήχεται. circumnatat.

Περινόεω. περιπλῶς νοῶ. Vnde

Περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, singularis intelligentia, & plena mentis comprehensio. Aliquando solertiam & uafrum commentum significat, hoc est τέχνασμα.

Περινομή. ῆς. ἡ. præda, consuetudo, annona.

Περινός. niger, liuidus.

Περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circunuerso, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, omnia perlustro. Quidam tamen propriè significare dicunt, τὰ ἀποδιαπῆς οἴκαδ ἀφικνῆσθ. Accus.

Περίξ. circuncirca, κύκλῳ.

Περιξαίνω. carpo, discerpo.

Περιξηραίνω. obareo.

Περίξυρον. ν. crustula.

Περιξυρῆντες. οι. subradentes.

Περιξυόμενος. ν. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut scabit, extergit ue se: ἀπεξυόμενος uero qui distringit se.

Περιοδεία. circuitio.

Περιοδεύομαι, &

Περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circumspecto, lustro. Actiu. accus.

Περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui statis certisq; diebus recurrunt, uelut febris tertiana, quartana.

Περίοδος. ν. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.

Περιοπτ. egregie nouit.

Περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.

Περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, sepio. Actiu. accus.

Περίοικος. ν. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ὑπαυλιν τόπος.

Περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapsus.

Περιόντων χρημάτων. suppetentibus pecuniis.

Περιοπή. specula, cacumen.

Περίοπτος. ν. ὁ. circunspectabilis, insignis, altus.

Περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. dissoluo, negligo, contemno. Actiu. accus. Sic

Περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιόφακα. contemno, despicio. Item curo, obseruo, expecto, circunspecto, προσδοκάω, ut Liu. Circunspectantes defectionis tempus aduentus cõsulis oppressit. Bud. Com.

Περιοργής. iratus.

Περίορθρον. tempus proximum matutino, diluculum.

Περιορίζω. deuoueo.

Περιορισμός. ὁ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei stationem habeo.

Περιορᾶμενος καὶ καταφρονούμενος. *Spretus & contemptus.*

Περισσία. ας. ἡ. *Supellex, opulentia.* Ἐκ περισσίας, *ex abundanti.* Vnde Demosth. οὔτως ἐκ περισσίας μοι κατηγορεῖ, *Isie autem tantum est otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accusare.* Sic ἐκ περισσίας πονηροὶ apud eundem, *qui in bonorum facultatum copia praue agunt, id est (ut idem alibi dicit)* οἱ ἐξ ἀπορίας πονηροί. Gregor. ἐκ περισσίας ἡρπαγῶν, *cum abunde uincere ac nullo suo periculo posset.* Bud. Com.

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *affluo, assideo, περιπάθημα.* Neut. *absol.*

Περισσασμός. ὁ. *possessio, copia, substantia.*

Περίσσιος. ν. ὁ. *acceptus, peculiaris.*

Περισχή. ῆς. ἡ. *munitio, complexio,* ὑπόθεσις, *argumentum, ut in Act. apostol.* ἡ δὲ περισχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνετο σκηρ, ἦν αὕτη.

Περίσχος. ε. ὁ. *munitus.*

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. *perpetior.* Neutr.

Περιπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. *passione oppressus, perpetiens,* περιπαθὴς ἰμπαθὴς, *toto corpore contusus, dolore uehementi affectus.*

Περιπαθῶς. *cum magna ui affectuum.*

Περιπάσσεται λάφυρον. *sese illustrant festuca.*

Περιπαντός. τῆ. *plurimi, scilicet pretij.*

Περιπατάς. τάτος. ὁ. *trajectus.*

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. *deambulo.* Neutr. *absol.*

Περίπατος. ε. ὁ. *deambulatio.*

Περιπάττω. *inspergo.*

Περιπείρω. *perforo, transfigo.* Actiu. *accus.*

Περιπέτεια. τὰ. *&*

Περιπέτηλος. ὁ. *ornamenta pedum.*

Περιπέτης. *& peruius, humilis, perceptibilis.*

Περιπλύτης. ὁος. ὁ, ἡ. *liuidus.*

Περιπόμπευω. *ad inquisitionem mitto.*

Περιπορπάω. *extendo.*

Περιπορπάσματα. *aulæa sunt quæ ad ornandum locum extenduntur.*

Περιπέτεια. ἡ. *temeritas,* πρόπετεια. Etiam *Eustath. scribit significare* τὸ τυχὸν σύμβαμα, *id est, casuum uarietatem, & rerum euentum.* Aristot. *Histor.* 9. καί τις συμβαίνει περιπέτεια ἴδιον ἑκάστου. *ubi ἀντὶ θαυμασίου συμπτώματος poni fuisse uidetur.* Strabo lib. 1. *de Homero loquens,* ἀνυθῶν περιπετείας *appellat historiam belli Troiani.* Polyb. *accepit quasi ἀντὶ τῆς συμφορᾶς & περισάσεως, cui opponit* ἀτυχίαν: *sicut etiam Grego. de Baptis. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς ἀτυχίας usus est, id est admiranda et rara fortuna fœlicis.* Bud. Com.

Περιπετής. ὁος. ὁ, ἡ. *imperãs, effrænatus, contrarius.* Item περιπετὴς, *incidens, incurrens, cum datiuo.* Plut. ἵνα μὴ περιπετὴς ᾖ ἀτιμίᾳ τῇ φόνου τῇ ἰσχυμένῃ γένηται, *Ne in crimen incurreret.*

Περιπταίω. *offendi, allidi.*

Περιπτύσσω. *inuoluo, cõtego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.*

Περιπικρὸς. ὁος. ὁ, ἡ. *amarus ualdè.* πικρὰ γὰρ ἡ ὠδίνη.

Περιπτωθὲς. *deceptus.*

Περιπήγνυμι. *concresco.*

Περιπχύσμαι. *amplector.*

Περιπίμπλος. ε. ὁ. *præpinguis.*

Περιπίπτω. *deuenio, decido.* Demosth. κατὰ μὲν καὶ τοιαύτην συμφορᾶς περιπεπτωκὼς ὑπὸ τούτου, *deiectus est & decidit.* Vbi sciendum, quòd Græci nonnunquã neutris, quanuis absolutis

pro paſsiuis uti antur, eandemq; conſtructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo ſit. Gregor. ἀκλησίας περιπίνω γραφῆ, Recidam in crimen intemperantiæ. Et iterum ſciendum, quòd non quouis modo incurrere ſignificat, ut προσπίπτω, ſed ad extremum uſq; incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Greg. κατὰ τὸν ἰαυτοῦ περιπίπτειν, eſt ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, ſibi ipſi tandem malè de ſe cõſulere, in ſeipſum ſecus quippiam ſtatuere & admittere. Aliquando tamen ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com.

Περιπλάνω. circumerro, peregro.

Περιπλάττω. circũlino, obduco, obtego.

Περιπλέκω. complexum.

Περιπλέκομαι. περιπλέκω, ομαι.

Περιπλέον. ſæpe, ualde.

Περιπλείονες. pluris.

Περιπλείονες. plurimi.

Περιπλέκομαι. circũplicor, amplector.

Περιπλέκω. μέξω. πλεξα. amplector, contineo.

Περιπλοκή. τὸ. tẽpus apud muſicos, quod amplius q̃ decet moratur. Capel.

Περίπλοος. ὁ. ſuperfluus. περίπλους dicitur Atticè.

Περιπλούς. ῆς. ὁ, ἡ. magnus, prægrandis. Plutarchus pro pleno uſus eſt et redundanti.

Περιπλύζ. περιπλύζω, περιβάλλω, ambiendo, amplectendo.

Περιπλοκαί. αἱ. ambages.

Περιπλοκή. ῆς. ἡ. amplexus, complexio, complexus.

Περίπλοος. coronarius.

Περιπλόμενος. η. ὁ. perfectus, reuolutus, obſidens, circumiens. (tum.

Περίπλους. ὁ. luſtratũ, nauigatiõe circui-

Περίπλους. ὁ. circumnauigabilis.

Περίπλους. ὁ. circumnauigatio.

Περιπλύνω. abluo.

Περιπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio.

Περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.

Περιπνέω. aſpiro, circumſpiro.

Περιπόδια. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.

Περιπόθητος. η. ὁ, ἡ. ualde deſyderabilis, amabilis.

Περιποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uiuifico, ſωποιῶ. Item uendico, mihi tribuo & aſſero, ἰδιοποιέομαι, ut τὰ μὴ πρὸς σῶμα περιποιήσθαι, alienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. Eſt etiam cõparo, acquiro, quæro, emereor. Demoſth. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας παρὰ θεῶν περιποιήσθαι ἑαυτῷ ἢ τὰς πατρίδας. Significat etiam τὸ περιφέρω, hoc eſt, in contrarium & præpoſterè facio. Phalaris Meſſenijs, τὴν ἐπιτηδειότητα ἀδικίας περιποιῆσθαι, id eſt præpoſterè interpretamini. Bud. Com.

Περιποίημα. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & ſeruo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem.

Περιποίησις. ὁ. acquiſitio, poſſeſsio.

Περιποιητικός. adminiſtrator, acquiſitor.

Περιποίμενον. arte ſingulari & induſtria factum, περιττῶς πεποιημένον.

Περιπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præeſt.

Περιπολᾶ. uerſat.

Περιπολέω, ὁ

Περιπολῶ. μ. ήσω. π. ηκα. uagor circumeo, oberro. Neutr. accuſ.

Περιπόλια. τὰ. circumuicinæ ciuitates.

Περίπολος. ὁ. incola. Sunt etiã περίπολοι circuitores, circũhabitãtes, excubatores. i. οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde περίπολοι τῶν χθρῶν ὑπάρχουσι, quorũ munus

erat circuire regionem & inſpicere. Bud. Com.

Περιπορεύομαι. circumeo.

Περιπόρφυρα. ας. ἡ. ueſtis, purpura.

Περίπυ. ferè, circiter.

Περίπυρος. ε. ὁ. circumalatus, hoc eſt orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πλινθὰ uocant architecti, quales ſunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 12.

Περιπύρσω. perpurgo, exactè purum ac merum ſyncerumq; reddo.

Περιπύσομαι, &

Περιπλ. σω. μ. ύξω. π. χα. circumplico, circumplectior, fouco, pando, explico Actiu. accuſ.

Περιπλυχή. amplexus.

Περιπλόκαις. αι. calamitates, caſus, infortunia, occaſiones.

Περίπυστος. celebratus, illuſtris.

Περιρίνω. per expurgationem lito.

Περιρομβώς ναυαρχίδα. qui cepit nauem prætoriam.

Περιρραγήναι ἀόρ. β. ἀ περιρρήσσομαι. allidi uehementer & impingi.

Περιρράινω. μ. ανῶ. π. γκα. circunſpergo.

Περιρράνσις. ιος. ἡ. aſperſio aquæ.

Περιρραντήριον. ε. τὸ. aquiminarium, uaſis genus, uas purum.

Περιρράσις. ιος. ἡ. circunſperſio.

Περιρρέων. circumfluus, tenuis, mollis.

Περιρρηδής. utrinq; fractus, aut flexus.

Περιρρήγνυω, & περιρρήγνυμι. μ. ύξω. π. χα. circunſcindo, circunfluo, circundo. Actiu. accuſ.

Περιρρόθιον. per circunferentiam.

Περιρρηδής. pronus, cum impetu, aſperſus ſanguine, ſiue aqua.

Περίρρους. ε. ὁ, ἡ. circunfluus.

Περιρρύπλω. uſquequaq; purgo.

Περίρρυτος. ε. idem quod περίρρους.

Περιρρῶξ. præruptus.

Περισαίνω. circumblandior, ambio.

Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunſonantibus.

Περισαλπιστής. ε. tubæ ſonitu excitatus.

Περισάρωσις. εως. ἡ. accumulatio & exageratio circa radices.

Περισαρκισμός. ε. ὁ. circunflexio.

Περισάτλω. accumulo, conſtipo & inculco, conculcoq.

Περισάω. μ. άσω. π. σκα. circunquatio. Actiu.

Περίσημος. clarus, inſignis.

Περισθενής. ους. ὁ, ἡ. potens.

Περισκληρός. ὸν. ὁ, ἡ. durus, acerbus, ἀποτρόπος.

Περισκληρίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 1. cap. 43. περισκληρίδας dici, quæ uulgo gremialia uel trauerſias uocant. unde & Menander puellas περισκληρίδας geſtare ſcribat. Utuntur & latini hac uoce, ut Eſaiæ cap. 3. & Horatius in epiſtolis, Nota refert meretricis acumina, ſæpe catellam, Sæpe periſcelidem raptam ſibi flentis. Cæl. lib. 2. cap. 43.

Περισκεπής. obtectus.

Περίσκοπος. altus, unde licet circunquaq; proſpicere.

Περισκόπλομαι. circunſpicio.

Περισκόπλω. περισκόπλω, illido, attero.

Περισκοτάω. obtenebro.

Περισκοπῶ. περισκόπλομαι.

Περισκυλακισμός. ε. ὁ. circumcatulatio, ſpoliatio.

Περισβῶν. dicebant τὸν ἐν κύκλῳ πίνακα, in orbem πλὴν φιλοτησίαν circunferre. Bud. Com.

Περισπαίρω. terram calcibus pulſo.

Περισπάσμαι. μ. άδομαι. π. ασμαι. diſtrahor, diſtineor.

Περισπασθείς. ὸν. occupatus, diſtentus.

Περισπασμός. ε. ὁ. contractio, circunflexio, diuulſio. Eſt & genus ſtratagematis apud antiquos, id eſt ἐν δυσὶν ἐπιστροφῶν

ὑπερφωνῶν τὸ τάγμα τοῦ λίνου, ὅτι μετα καταμβάπτεται τὸ ὑπόστομον. Hieronymus distentionē significare putat.

Περισπάω. μ. άσω. π. απα. circunflecto, cōtraho, conscindo, περιαιρῶ. Item in diuersum atq; in contrarium traho, ut περιφέρω, περιάγω, περιβάλλω, Aristot. Ethic. 5. & Plut. in Cic. καὶ περισπᾶν αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. De hoc Bud. Com. Item decipio, ui aufero. Item occupo. Ioseph. lib. 1. κατασὶς ὡς τοῦ ἀντάνιον πολέμου περισπωμένου, Cassio aduersus Antonii bello occupato. Actiu. accus.

Περισπαράσσω. inuolo.

Περισπαραγάς. inuolutus, implicitus.

Περισπουδής. οῦς. ὁ, ἡ. studiosus, uehemens, uehementer asper.

Περισπόδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.

Περίσπουδος. qui seriis rebus gaudet.

Περισπωμένη. ης. ἡ. circunflexus accentus.

Περισσάκις. impariter. uide Martian. lib. 7.

Περισσάω. ας. ὁ. superfluitas, abundātia.

Περίσσωμα. ατος. τὸ. idem.

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abundo, supero. Neut. genit.

Περισσοκόπος. ὁ περιεργολογῶν.

Περισσομυῆς. uastata, πορθουμένη.

Περισσός. ή. quod restat, superfluum, nouum, præstans.

Περισσοῦ. circum.

Περίσσωμι. ambio.

Περίστασις. εως. ἡ. casus, circumstantia, infortunium, afflictio, status.

Περίστατος. locus altus, cui si quis insistat omnia habiturus sit conspicua.

Περισταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. separo, uallo cingo. Actiu. accus.

Περισταύρωμα. τὸ. uallum.

Περιστοιχίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. ordino.

Περιτάχων τροχός. circumactus rota.

Περιτάσσω, προπεριτάσσω. circunstent.

Περιτίθημι. μ. νῶ. π. αηκα. cooperio, contego, obuoluo, cōmunio, compono, orno, comprehendo, contraho, comprimo. περιτίθημι νόμον, tueor legem. Actiu. Bud. Com.

Περιτρωΐζω, uel περιτίνω. lamentis & gemitibus circunsonare, in angustias redigi, suspirare, tristari.

Περιτρά. ᾶς. ἡ. columba, παρὰ τὸ περιστᾶν ἀέρα.

Περιτρέρ. ῶνος. columbarium, id est statio agrestium columbarū. quanquis aliquando & domesticarum sit, quod proprie περιστροφῶνον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris, Dioscor.

Περιτρίδιον. υ. τὸ. pullus columbinus, pipio.

Περιτροχάδης. ους. ὁ, ἡ. colūbacei generis

Περιτροχάω. corona cingo, κυκλόω.

Περιτρώς. ῶτος. ὁ, ἡ. circuncoronatus.

Περιτύθιον. ν. τὸ. pectorale.

Περιτυλίσσω. οἱ. circumpositi.

Περιτύσσετο. sistebant, mactabant.

Περίτια. lustrationes.

Περιτίαρχοι. qui conciones & theatra lustrabant apud Athenienses: ducti quasi circitores. Fiebat autem huiusmodi lustratio catharsijs, hoc est minutulis porcellis. Cal. libro 1. cap. 16.

Περιτλίβω. nitidū, & splendidum facio.

Περιτίξας. αντος. ὁ. circumiens.

Περίτονα. τὰ. fornices.

Περιτριχίζομαι, &

Περιτοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. stipo, indagine cingo, stabulor. Actiu. accus.

Περιτολή. ῆς. ἡ. comitatus.

Περίτομος φάλαγξ. latericeps, siue anceps.

Περιτοναχίζω. circungemebat. περιτο-

πεχίτωνα δῶμα, pro περιπτέρου.

Περισφάλλω. circunfulguro. Luc. in Act. ἡ δὲ αὐτὴν περίσφαλλεν ὡς ἐκ θεοῦ.

Περισκαπτάω. circunfodio.

Περισκοπιτεύω. circunſideo, obſideo.

Περισπάω. μ. ἴσω. π. σπα. circunuerto. Actiu.

Περισποράω. μ. ήσω. π. σκα. idem.

Περισποφή. ῆς. ἡ. conuerſio, uertigo.

Περίσωμα. τὸ. quaſi circunſtratũ. Sunt autem περισώματα, ut περιπετάσματα genus cortinæ, qua parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate perſpicua. Ea ab alijs aulæa & Attalica, ab alijs beluata, hoc eſt beluis uariegata appellantur, aulæa picta, & uerſicoloria. Vnde Themiſtoclẽ legimus regi Perſarum reſpõdiſſe, ſermones hominum περισωμάτους uerſicoloribus peſſimiles eſſe. Etenim ut in illis cum extenditur, ita & in his formas figuraſq; apparere, contractis uerò abſcondi eaſdem atq; corrũpi, quare ſibi tempore opus eſſe. Sunt etiam περισώματα circunuallationes.

Περισύλιον. τὸ. locus clauſus columnis, circunquaq; porticum habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίσυλος. ὁ. qui columnis undecunq; ſuſtinetur.

Περίσυν, non περίσυν, Gaza author. in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio.

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφατος. lugubris.

Περισφιγγόμαι. undiq; obturo.

Περισφιγκτός. ή. όν. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. coërceo, περισύρω. Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τὰ. ornamẽta pedũ, fimbria

Περιτελής. ές. difficile.

Περίτειχο. contine, defende, adiuua.

Περιτείλω. abſcindo.

Περισώζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισώζω. μ. άσω. π. σωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. σωκα. accumbo.

Περιτάω. ετο.

Περιτάμνω. amputo, περικείλω. Actiu.

Περιταφρωτός. foſſa circundatus.

Περιταφρεύω. μ. εύσω. π. σταφα. foſſa cingo, circunfodio. Neutr. accuſ.

Περιτείνομαι. obtendor.

Περιτελαχίλω. circunuallo, morior. Actiu.

Περιτείχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτίλλω. μ. υλῶ. circunuoluo, perficio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτίμνω. circuncido, extenuo, diminuo, accido. Vide περικόπτω. Actiu.

Περιτρήδω. inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτρίχησις. ἡ. ſolertia.

Περιτήκω. erodo, liquefacio.

Περιτρύπανον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ ἱμάτιον ἢ περιτείνω, ἢ περιβάλλω, amicio, circũdo, induo. Vnde περιτίθεμαι paſſiu. τὸ ἀνδύομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiã τὸ περιτίθημι, conſilio, quæro, parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Aeſchin. ἡ πόλις περιτίθησιν αὐτοῖς. Præterea aſſigno, tribuo alicui rem aliquã. Vnde quod apud Cicer. de Senect. Omnem autem ſermonem tribuimus non Titono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτιθέασιν ἡμῖν. Conuenit autem in hac ſignificatione cum περίκαμαι Bud. Com.

Περιτηκτός ἄργυρος. liquefactũ argẽtũ.

Περιτομεύς. culter futorius, σμίλη.

Περιτομή. ῆς. ἡ. circumciſio, qua uocẽ Paulus omnes Iudæos complectitur,

ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς. pars quædam nauis.

Περιτόναιον. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim.

Περιτόνιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur, quáſq; omnia intrinſecus exta integuntur. Ab ilibus autem à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιφαχάλιον. ν. τὸ. torques.

Περιφέρω. circumago, & interdum circumactu euerto & percello, ut περιφέρειν τὰς ναῦς, Luciano. Gregor. τῇ ἀδοκήτῳ τῆς πνοῆς περιφερόντων, Inopinata et uiolenta fræni excuſſione refupinantes, retrorſum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. Lucian. χάριν ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοὶ τὸ σφάλμα ἐς ἄμεινόν τι περιέφερεν, id eſt fœlicius ceſſit, & in diuerſum quàm inſtitueram. Inde illud Act. κϛ. μαίνῃ Παῦλε, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Inſanis Paule, multæ te literæ è ſana mente ad inſaniam redigunt. Dicimus quoq; περιτρέπω σε, pro σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι. Bud. Cõ.

Περίπτυον. ν. foramen.

Περίπτυστος. ὁ. ſcutula, Vitru.

Περιτριβὴς. attritus.

Περιτρίβω. detero. Vnde

Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Demoſthenes uocat Aeſchinem, id eſt rabulam et uaframentum fori, quaſi tritum in forenſibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omnes uafritias perealleat. Dicitur enim περίτριμμα, quaſi τετριμμένον, τῇ περιττῶς τετριμμένον.

Περιτροπάδην. circumagendo.

Περιτροπαῖον ἰνιαυτός. annus circunuolutus. τὸ περιτροπόεντος, περιφερῆς.

Περιτροπὴ. ῆς. ἡ. circuitio.

Περιτροχασάτη. ης. ἡ. genus tonſuræ.

Περίτροχος. ὁ. ὁ. rotundus.

Περιτρώγω. peredo.

Περιφλοιον. ν. τὸ. quod ſupereſt.

Περιφλύω. μ. ὕσω. π. αφα. reſto, excello.

Περιφλυοχῶ. multa loquor.

Περιφλύω. impar, ſuperfluum. Atticum autem eſt pro περισσὸς.

Περίφλυσμα. ἄτος. τὸ. excrementũ, ſtercus.

Περιφλυσματικὸς. ὴ. excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίφλυσις. ε. ſuperfluitas, excrementũ.

Περιτυγχάνω. offendo, obuiam fio, incido, ſuperuenio, fortè aduenio ſuper ſermonem, ἐντυγχάνω, interſum. Bud. Com.

Περιτυμπανίζομαι ἐκμαίνω. ſonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω. ſingulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contẽno.

Περιφάνεια. ας. ἡ. ſplendor, proſpectus.

Περιφανέστερον. manifeſtius.

Περιφανὴς. ὲς. ὁ, ἡ. circunſpectus, conſpicuus, præclarus.

Περιφανὲς. ὴ. ὸ. facundus.

Περίφαντος. ν. ὁ. clarus.

Περιφεγγία. ἡ. irradiatio.

Περιφέρεια. ας. ἡ. circunferentia, circunlatio, rotatio, ſuperficies, ſuperſcriptio. Eſt etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφορὰ ἀπὸ περιφέρειας. Eccleſ. cap. 10. καὶ ἰχάτη σώματος αὐτῆ περιφέρεια. Bud. Com.

Περιφερὴς. ὲς. ὁ, ἡ. circũferibilis, rotundus, globoſus.

Περιφέρομαι. eôdem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Syneſ. ἐγὼ δ' περιφέρομαι πάντοθεν ἐν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus ſum, huc illuc̃q animũ circũagens. Plut. καὶ περιφερόμενος τῷ μυαλῷ, Et

quoquouersus circũactus ad rei magnitudinem æstimandam. Greg. μὴ πε περιενεχθῇς ἀέριος ὡς θεῦ σωλήνορος, Necubi hallucineris perperam hæc æstimando, quasi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

Περιφερόμενος. uulgatus, κολύμενος.

Περιφέρω. circumago, eôdem reuoluo. Item circunfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam traduco, per ora oculosq; hominũm circunduco, quod & περιάγω dicitur. Synes. τὸν πανηγυρὸς περιφέρηται, πᾶσι ποιῶν καταφανῆς οἵτινές ἐσι. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. περιφέρει ἡ συνεφαρτία τὸν σέφον. Ité perfero, id est ad extremum usq; tolero, περισῶς φέρω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρειν κύλικα, uel σοτήριον. Vnde περιφορητὸς, qui fercula in conuiuijs circunferunt & sternunt in mensis, cum unicuiq; partes apponuntur, & lances distribuũtur, Xenoph. Item περιφέρω, refert. Herodot. Erat. οὕτω μὲν περιφέρεται ὑπὸ ἀθηναίων. Bud. Com.

Περιφεύγω. ita fugio ut ad extremũ euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum. Bud. Com.

Περίφημος. popularis, celebris, clarus

Περιφήτης. clauiger.

Περιφθάρομαι (inquit Bud. Com.) ἐπὶ ἰατροῦ καὶ φθορᾷ περινοσῶ, pereo, comminuor. Item pediculos colligo.

Περιφλυής. ardẽs, perustus, peraridus.

Περιφλοιξόμενος. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens. (tus.

Περίφλοιος. ὁ. deliberatus, decortica-

Περιφλοιοῦμαι. detrahi corticem.

Περιφλύω. ἐπιπολαίως κοπίω, amburo.

Περίφοβος. ὁ. pertrepidus.

Περιφοβῶμαι. paueo. Aeciſ.

Περιφοιτάω. μ. ήσω. σ. ηκα. circumãbulo.

Περίφοιτος. ὁ, ἡ. uagus.

Περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circunlatio, circuntractio. Est quoq; ferculorũ missus, qui cõuiuijs apponuntur, aut singulis conuiuis, aut quaternis ut nunc fieri solet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, sicut περιφέρεια, ἀ περιφέρω, Greg. περὶ θεολ. ι. & κατὰ Ἰουλ. ι. Et Eccles. cap. ι. μὴ ὕβριν εἰς τὸ θεῖον θρόνον, μὴ περιφορὰν, μὴ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem sapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud Com.

Περιφορητός. ὁ. uersatilis.

Περιφόρος. ὁ. idem, qui se circumagit.

Περίφραγμα. αγος. τὸ. circunseptio, pars currus, obex, maceria.

Περιφραδῶς. ritè, peritè, scienter.

Περιφράζομαι. μ. άζωμαι. π. ασμαι. decerno, circunloquor. Depon. absol.

Περίφρασις. ιος. ἡ. circumlocutio, circuitus loquendi.

Περιφράσσω. circundo sepimento.

Περιφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõtemno. Ité cõsydero, cõtẽplor, inquiro, scrutor.

Περιφρῶνες. ampleCti.

Περίφρων. ονος. ὁ, ἡ. castus, prudens.

Περιφύομαι. agnascor.

Περιφύς. ύος. ὁ. complexus.

Περιφωνέω. circunsono, resono.

Περίφωρος. ὁ. deprehensibilis, deprehensus in furto, manifestus, qui inficiando non est.

Περιφῶντες. οἱ. operientes, operculis tegentes.

Περιχάνω. deuoro, obhio, arrodo, uelut canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω. supra modum lætor.

Περιχαράκωμα. ατος. τὸ. loci alicuius munimentum.

Περιχα

Περιχαράκωτος. ὁ. uallo et fossa circundans.

Περιχαράσσω. μ. άξω. π. αχα. disrumpo, removeo, scarifico.

Περιχαρία. ας. ἡ. &

Περιχάρεια. ας. ἡ. lætitia elata. περιττὴ χαρά.

Περιχαρὴς. supra modum lætus, gaudio perfusus, ὁ ἀμέτρως χαίρων. Item gratiosus, qui consequitur gratiã ex aliis

Περιχάσκω. inhiare. (quo.

Περιχέω. circunfundo, confundo.

Περιχλιδῶντος. saturi. (&

Περιχρανίζω. tegi, ornari, παρασκευάζεσθαι

Περιχορεύω. circunsilio, tripudio.

Περιχορίζω. idem.

Περίχριστος. ὁ. circunlitus.

Περίχρυσος. ὁ. inauratus.

Περιχύω, περίχυσις. circunfundo.

Περιχωρέω. discedo, peragro.

Περίχωρος. tendiq; finitimus.

Περιψάω. μ. άσω. π. ηκα. rado, abstergo, limo. Actiu. accus.

Περίψημα. ατος. τὸ. scobs, & ramentum, & quicquid limando deteritur, nauci, sterquilinium, quisquiliæ, cuiusuis rei putamen, lustramentum Ambrosio interprete.

Περίψυκτος. υ. ὁ. frigidus.

Περίψυξις. frigiditas, rigor, & affectio illa febre laborantiũ, quæ præcedit horrorem, hoc est φρίκη.

Περιψύχω. perfrigescere, καταψύχω.

Περόναια. rotarum ferramenta.

Περιωδαμένος. perlustratus.

Περιωδυνία. ας. ἡ. nimia dolentia, anxietas.

Περιώδυνος. qui toto corpore est contusus, & dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ. pulso, uexo, malè accipio, fugillo, iniuria afficio, cingo.

Περιώκαλος. supra modum pulcher.

Περιώμιος. υ. τὸ. supparus.

Περίωρ. ορος. ὁ. superstes, adhuc uiuẽs.

Περιωπή. ῆς. ἡ. specula, locus cõspicuus.

Περιώσιος, Ionice pro περιούσιος. υ. τὸ. superfluè, præter conueniens.

Περκάζω. μ. άσω. π. ακα. matureſco, maturitate nigresco. Neut. absol.

Πέρκη, uel περκὶς. ἡ. perca piscis.

Περκνός. ὴ. ὸ. niger, uarius.

Πέρναμαι. uendo. et πιπράσκω, uenditur. Vnde πόρνη scortum, quòd corpore quæstum faciat.

Περνάς. ὁ. uendens.

Περνάσκω. mitto ad uendendum.

Περνός. species aquilæ, κωνωπίτης ἀετός.

Περονατρὶς. ίδος. ἡ. peplũ, & uestis quædam quæ succingebatur & fibula colligabatur.

Περονάω, uel περονίω. μ. άσω. π. ηκα. fibula necto. Neutr.

Περόνη. ης. ἡ. fibula, πόρπη. (ties

Περπερία. adulatio, temeritas, mollitia

Περπερόομαι. μ. οῦμαι. π. ωμαι. ago per perã & temerariè, adulor, extollor, ostento me. Sic ferè exponit Hesych. Alij pro garrire ponunt, quasi τοῖς νέοις περιφέρομαι, quòd loquutulei sermonibus ambagibus molesti sint: alij pro præcipitem esse & temerarium. Videtur esse ficta uox à perperis fratribus de quo Eras. prou. Ne in Melampigum incidas. Vtitur ea Paul. 1. ad Cor. ca. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, id est (ut Eras. uertit) Charitas non est procax. Depon. absol.

Πέρπερος. υ. ὁ. procax, temerarius, præceps, inconstans, & leuis.

Περρέϊχαν. περίχαν, περίχαν.

Περσί. antique p̃ τῶς σί. Cæl. lib. 10. ca. 18.

Περσεφόνη. ης. &

Περσεφόνεια. ας. ἡ. &

Περσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina.

Πέρσυ. cuborum iactus quidam. Cæl. lib. 10. cap. 28.

Πέφυσί. Perſicè, more Perſarum.

Πέρυσι. anno præterito, pro nuper etiã accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος, frumentum annotinum, id eſt ſuperioris anni.

Πέρυτι. uoc. res ex anno præterito.

Περυσινός. ὁ. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſſit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες. ſuperioris anni duces.

Πέρω. μ. πρῶ. π. ρκα. transfigo, penetro, tranſeo. Actiu. accuſ.

Περάσιος. ingens.

Πέσσω, pro ἔπεσσον ἀπὸ πίπτω. cecidit.

Πέσημα. caſus.

Πέσουσι, pro πέσον. ceciderit, moriatur in pugna.

Πέσσα, uel πέσσος. uellus, ouis.

Πέσσα, uel πεσσία. ludus talorum.

Πεσσάω. muta ſententiam in melius.

Πεσσόμματα σιτία. cibi cocti, Herodo.

Πέσσος. ὁ. ὁ. talus, id eſt ludus. Et πέσσοι, medicamenta compoſita molli lana quæ feminibus ſubyciuntur inter naturalia.

Πέσσω. patior. Ponitur & pro πίπτω.

Πεσών. lapſus, pronus, proſtratus.

Πετάσω. μ. άσω. π. πέπακα. extendo, pando, ſterno, tego. Actiu. accuſ.

Πεταλίδες σῦες. porcelli ſaginati. Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.

Πεταλίζω. germinare, φυτολογῶν.

Πεταλισμός. oſtraciſmus cum foliis.

Πέταλοι. οἱ. uituli. ἀπὸ κερατῶν πεπάλων, ut ſcribit Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.

Πέταλον. ε. τὸ. folium, lamina. Cæl. lib. 13. cap. 6.

Πεταλῶδη. ſupinũ & negligentem eſſe, deliciari.

Πεταλώδης. νος. ὁ, ἡ. lanis ſimilis.

Πετασατός. uirtus, pulcher.

Πέτασμα. τὸ πέτομαι.

Πετάννυμι, & πετανύω. μ. ὑσω. υ. υκα. pando, extendo, aperio. Actiu.

Πετάομαι. idem quod πέτομαι.

Πέτασος. ε. ὁ. galerus, petaſus.

Πέταυρον. υ. τὸ. laqueus. ἀπὸ τῦ πέτεσθαι τῶν ὀρνίθων.

Πετάω. idem quod πετάννυμι, extendo, eleuo.

Πέτεια. ι. talorum ludus.

Πετεανά. τὰ. uolucres. Quidam ſcribũt πετεηνὰ, uel πετηνά.

Πετεανὸς, uel πετεινόος. ν. uolatilis.

Πέτασθον. idem quod πέτασον, ſiue aſſer cum laqueis. παρὰ τὸ ὕδλαρ ἐν αὐτῷ τὰ πετεανὰ, quòd in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.

Πέταυρον. υ. τὸ. trabs, tignum, lacunar, ſcandula.

Πεταυτικός. ὴ. ὸ. luſor taxillorum.

Πετάω. μ. άσω. π. ακα. ludo talis. Neut.

Πέτεμνον. πέτελον.

Πέτομαι Atticè, & πέταμαι communiter. uolare. Depon. abſol.

Πέτρα. ας. ὁ. πέτρος, ſaxum, cautes, petra, mons.

Πετρᾶος. Neptunus, quòd olim ſuper ſaxo conſopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus ſit equus primus, quem dixere σικύφιον.

Πετρήεις. ήεντος. ὁ. ſaxoſus, βαθύς.

Πετρηδόν, aduerb. lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.

Πέτρινος. ν. ὁ. ſaxeus.

Πετροβόλος. ν. iactor lapidum.

Πετρόδιον. ν. ſaxulum.

Πέτρομαι. machina, per quã ſaxum emittitur.

Πέτρος. ν. ὁ. Atticè pro πέτρα, ſaxum. inde πετροσέλινον, quaſi ſaxeũ apium, & in ſaxis natum.

Πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Actiu. accuſ.

Πετρόδης. ους. ὁ, ἡ. saxosus.
Πετρόροφος. ε. ὁ. ex saxis laqueatus.
Πετάω. transfero, fugio, alea ludo.
Πετάλη. πτερύη.
Πετάλος. talus, taxillus.
Πέσσω. μ. ἥξω. π. χα. pecto, concoquo, maturo, digero, panem facio, uolo. las. Transfertur aliquando, ut πέπε ται τὸ ὀργιλὸ, pro παθύνεται, & mollire. Id & καταπίνειν dicitur, hoc est καταδαπανᾶν, καὶ καταφαύλιζειν. Sic Cicero, Vt eius istia odia non absorbeã solum, sed etiã concoquam.
Πευστήρ. ῆρος. ὁ. interrogatio. Item is qui scisciatur, id est secreta interrogat, explorator, mandator.
Πευσόιατο. audirent.
Πεύθομαι. μ. δόμαι. π. σμαι. audio, interrogo, scisciter, sciuor, disco, exploro.
Πεύθω idem.
Πευκάλιμος ε. ὁ. densus, amarus, acutus, intelligens, prudens.
Πευκαλέος. ᾶ. ὁ. amarus, letalis.
Πεύκη. ης. ἡ. picea arbor, tæda.
Πευκής. ῆος. ὁ, ἡ. mortifer.
Πεύκινος. quod ex picea arbore fit.
Πεύσεαι. audies.
Πεῦσις. ιος. ἡ. interrogatio, responsio.
Πευστός. obediens.
Πέφαμαι sum interfectus.
Πεφασμένος. dictus, factus, manifestatus.
Πεφασμένως. palam.
Πεφάσθω. impetum facio, furo.
Πεφιλωμένος. apertus, paratus.
Πεφύσομαι. interficiar, moriar.
Πεφόνηται. occiderit.
Πεφυλάξεται. parcet.
Πεφυσμένως. molliter.
Πεφυτός. ὸ. ὁ. morte dignus.
Πέφνε. interemit.
Πέφνω. occido.
Πεφράδαται, Ionice γ πέφραται. dicta sunt
Πέφραδε. dictum est.

Πεφρασμένος. dictus, paratus.
Πέφρικα. horrui. ἀ φρίττω, pro πέφριγα.
Πεφροντικώς. solicitus, curans.
Πεφροντισμένως. attentè, sedulò.
Πέφυκα. natura comparatum est, natura aptitudine pòtest, natum est, solet, natura postulat.
Πεφυκώς. promptus, facilis.
Πεφυλαγμένως. cautè, curiosè.
Πεφυρακώς. ὸ. qui suspicatus est, deprehensus.
Πέψις. ιος. ἡ. digestio, cõcoctio, ἀφλοπεψία

Π Η.

Πῆ, interrogatiuũ est pro quo nam modo, & qua, id est qua ratione, ut qua facere id possis, nostrã nunc accipe mentẽ, cui respõdet ἦ. Plato de Rep. πῇ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πῇ δὴ; Quo pacto, qua ratione? ἦ ἵνα δ' ἰὼ, Ea inquã ratione. Significat etiam partim. Theophr. de Plant. θ. ταύτῃ μὲν οὖν πῇ ὁμοίως, πῇ δ' οὐχ ὁμοίως ἔχει. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id est quò & quà, ut πῇ παρίβλω. Πῃ uero sine accentu encliticum est pro που. Plato Polit. λέγων ταύτῃ πῃ φανείσαν, &c. pro ἔτω πως. Bud. Com.
Πηγαῖος. ε. ὁ. fontanus.
Πηγανίζω. imitor origanum.
Πήγανον. ε. τὸ. ruta.
Πηγάς. άδος. ὁ. glacies.
Πήγασος. ε. ὁ. Pegasus, equus Perseï alatus.
Πηγεσίμαλλος. ε. ὁ. habens lanam infixam, aut uellus densum & nigrum. πηγὸς enim utrunq; significat.
Πηγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiu. πηγάδιον, fonticulus.
Πήγμα. τὸ. pegma, machina.
Πήγνυμαι. concrescо, id est glacies fio, congelasco.
Πήγνυω, & πήγνυμι. μ. ἥξω. π. χα. figo, conglutino, constabilio, congelasce re facio. Actiu, accus.

427

Πηγέβρεντος. ε. ὁ. ex fonte ſcaturiens.

Πηγός. ᾱ. ὁ. pinguis, bene compactus, albus, niger, ut illud, κύματι πηγῷ. Sed id uarie exponunt.

Πηγύσιον. ε. τὸ. πῆχυς.

Πηγωλίς. ίδος. ἡ. brumalis, frigus, gelu, (glacies.

Πηγῶ. τὸ πηγνύω.

Πηδάλιον. ε. τὸ. temo, gubernaculum.

Πηδαλιχῶν. gubernare. παρὰ τὸ πηδάλιον, ὃ ἐστιν αὐχήν.

Πηδαλιῦχος. ε. ὁ. gubernator. (lo.

Πηδαλιώδης. ίος. ὁ, ἡ. ſimilis gubernacu

Πηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſalto, laſciuio. Herod. πηδᾶν ἵππῳ, ſilire equo dixit.

Πήδημα. ατος. τὸ.

Πήδησις. ιος. ἡ. ſaltus, ſaltatio.

Πήδινος. faginus.

Πηδός. ᾱ. ὁ. gubernaculum, latitudo remi, remus.

Πηδωλίς. ſaxum, è quo aqua ſcaturit.

Πηδώω. μ. ώσω. π. ωκα. ſcaturio fluo.

Πηλαλίζω. illudere.

Πηκτά. τὰ lacrymæ, à fluendo dictæ.

Πηκτά. ἀν. ianuæ, uenatorium inſtrumentum.

Πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, inſtrumentum muſicum, corpus lyræ, cultet coquinarius.

Πηκτόν. concretitium ait eſſe Dioſcor. quod è ſpeluncis coit.

Πηκτός. ᾱ. ὁ. fixus, infixus, congelabilis, & multa ligna conglutinata.

Πίκω, pro πίνω.

Πηλακισμός. ᾱ. ὁ. illuſio.

Πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex thynnorum genere, dicta quòd in luto nata

Πήλαξ. contumelia. (ſcatur.

Πῆλε. uibrauit, concuſſit. ἀπὸ τοῦ πάλλω.

Πηλιγόνῳ. gigantes, quaſi ex luto prognati.

Πηλίκημα. ατος. τὸ. fucus, impoſtura.

Πήληξ. ηκος. ἡ. galea, caſſis.

Πηλιάς. άδος. pelias haſta, qua Achilles ſolus utebatur, quaſi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πάλλω, hoc eſt à uibrando, aut à Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Hom. Iliad. π.

Πηλίκος. ε. ὁ. qualis, διάφορος, quantus.

Πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.

Πηλινός. ᾱ. ὁ. luteus, è luto factus, χοϊκός.

Πηλοπλάθος. ε. ὁ. figulus.

Πηλός. ᾱ. ὁ. canum, terra aqua irrigata, argilla. à πελάσω. Ioues hoc nomine uinum uocant, ἐκ τοῦ πάσασθαι τὴν σάρκα ἐμοῦ τοὺς φίλους. unde λάπηλος, qui uinum uendit.

Πηλοφόρος. ε. ὁ. cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτὸς, χαρσίχνης.

Πήλυξ. ῥαγὰς, fiſſura.

Πήλωσις. τὸ. lotura.

Πηλώδης. ους. ὁ. cœnoſus.

Πῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.

Πημαίνομαι, &

Πημαίνω. noceo, mutilo, oblædo. Dicitur et paſſiue πημανθῆναι, p offendi.

Πημαντός. noxius.

Πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.

Πῆμος. quando, πλησίον.

Πηνίλοφ. alis quædam magnitudine columbæ, anati ſimilis.

Πήνη. ης. ἡ. μίτυλος. fuſus, ἄτρακτος, νῆμα. παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνήνω.

Πηνίκα. quando.

Πηνίκη. ης. ἡ. coma ſuppoſititia ſiue gelericus. Vnde

Πηνικίζειν, pro eo quod eſt fuco & fraude uti. &

Πηνίκισμα. τος. τὸ. fucus, impoſtura.

Πηνίον. ε. τὸ. radius textorius, fuſus quo reuoluitur ſubtegmen. Inde χυνοτόνος dictum uolunt, id eſt aciam Gaza interprete, quæ ſimilis eſt culici.

Πηνίσμα. textura, ὕφασμα.

Πῆνος. idem.

Πῆξις. ιος. ἡ. fixio, firmitas.

Πηδ. ὁ. affinis, & ἀγχιστέας οἱ πᾶσι.
Πηδοσύν. ητος. ἡ. affinitas, συγγαμβρία.
Πήρα. ας. ἡ. facculus, pera.
Πηρίδιον. τὸ. perula.
Πηρίν. ῖνος. mentula, testiculus.
Πηρός. ᾶ. ὁ. fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.
Πηρόω. μ. άσω. π. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. Actiu. accus.
Πήρωμα. oblæsio, mutilatio.
Πηρώμενος. deprauatus.
Πήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, molestia.
Πήσσω. coagulare, πηγνύω.
Πητύα. ας. ἡ. coagulum.
Πηχίσκος. ὁ. stipes cubitalis, ξυλάριον πηχιαῖον.
Πήχυον. posterior remi pars.
Πῆχυς. εως. ὁ. ulna, cubitus, brachium, & pars citharæ, quæ à cubiti similitudine nominatur.

Π ι

Πιαίνω. μ. ανῶ. pinguefacio. Actiu. accusat.
Πιαίω. urgeo, premo, uexo.
Πιαλός. ή. ὁ. pinguis, potabilis.
Πίαρ. αρος. τὸ. pingue.
Πιάω. μ. άσω. π. ωκα. prehendo, comprehendo. Actiu. accus.
Πιδακίον. πίδαξ.
Πιδακόεις. εσσα. ὁ. & Πιδακώδης. ους. ὁ. ἡ. πιδάκης, καταῤῥύης.
Πίδαξ. ακος. ὁ. fons, scaturigo, stilla. unde ἀπίδαξ, χῶρος ὁ ὑγρὸν πηγὴν ἔχων.
Πιδάκης. ἄντος. ὁ. fontibus abundans.
Πιδύω. scaturire.
Πίθ. bibe.
Πιέζω. μ. έσω. σ. ωκα. premo, reprimo, affligo, fatago. Actiu. accus.
Πίειρ. bibere.
Πιαίνω. alo, πιαίνω.
Πίλρ. ὁ. ὄλβιος, fœlix, beatus, diues, pinguis.
Πίδρα. ας. ἡ. pinguis.
Πιερία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ, & urbs, unde
Πιερίδες. αἱ. musæ.
Πιεσήρ. ῆρος. ὁ. prælum.
Πιεσήριον. ου. τὸ. idem, ληνοβίβον.
Πίεστρον. instrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάστης.
Πίειρας. pinguis, floridus.
Πίνωσα, pro πίῃς. biberis.
Πιθάκνη. ης. ἡ. paruum dolium, uas terreum, diminutiuum est à πίθος.
Πιθάκνιον. ου. τὸ. idem.
Πιθανολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad persuadendum. Neutr. absol.
Πιθανολογία. ας. ἡ. sermo uerisimilis & persuasiuus.
Πιθανός. ὴ. όν. ὁ. obediens, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, aptus, probabilis, idoneus qui quoduis existimat, appositus ad persuadendum.
Πιθανότης. ητος. ἡ. credulitas.
Πιθανῶς. politè, aptè.
Πίθω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, credo. Neutrum datiuo.
Πιθήκων βλάπτειν. acerba tueri.
Πιθηκισμὸς. fraus, adulatio, imitatio.
Πιθηκοειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. simiæ similis.
Πίθηκος. ὁ. ἡ. simia.
Πίθηξ. pumilio, nanus.
Πῖθι. bibe.
Πιθὼς. fretus, persuasus.
Πιθοιγία. ας. ἡ. quasi τῶ πίθω ἀνοιγὴ, festum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebant, ut hoc tempore fit in die Martini. Cæl. li. 15. ca. 25.
Πίθομαι pœticè pro πάθομαι.
Πίθος. ὁ. dolium.
Πιθοκάμπης. ὁ. transgrediens regulam positam.
Πίθυρα. ας. ἡ furfur, scabies capitis.

Πιθώδης.εος.ὁ,ἡ. dolij amplitudine.
Πικίριον. butyrum.
Πικνός. denſus, frequens.
Πικραίνομαι. irritor, amarulentus ſum.
Πικραίνω. μ. ανῶ. irrito. Actiu. accuſ.
Πικράσι. amaris.
Πικρία. ας. ἡ. amaritudo, acerbitas.
Πικρίζω. amareſco.
Πικρίς. ὁ. intybus agreſtis.
Πικρόγαμοι. οἱ. matrimonia amara.
Πικρός. ᾶ. ὁ. difficilis, acerbus, amarulentus, ſæuus.
Πικρότης. ητος. ἡ. amaritudo.
Πικρῶς. amarè, ἀκαταίρως, ἀκράτως.
Πιλάδιον. ε. τὸ. biretum paruum.
Πιλάμινες. οἱ. flamines uertuntur à Plutarcho.
Πίλιον. ε. τὸ. galerus.
Πιλέω. μ. ήσω. π. πηα. ſtringo, conſtringo, coagulo, condo, explano, æquo. Actiu. accuſ.
Πίλημα. ατος. τὸ. &
Πίλησις. ιος. ἡ. conſtrictio, pileus. πίλημα πυργωτὸν, turritus pileus apud Strab.
Πιλίδιον. ε. τὸ. galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impoſtura.
Πίλιον. ε. τὸ. πίλος.
Πιλίσκος. ε. ὁ. pileolus.
Πίλναμαι. appropinquo, ab ἐγγὺς πίλνω τὸ ἐγγίζω. Et πίλνατο, uadit in ſuperficiem.
Πιλνάω. deijcio, πιλάω ἐμπίπλω.
Πῖλος. ε. ὁ. pileus, capitis ornamentum, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel τιάραν appellant. Item pilum, claua.
Πιλούμενος. preſſus.
Πίλωσις. ιος. ἡ. complexus, conſtrictio, compreſſus.
Πιλωτός. ᾶ. ὁ. conſtrictus, exæquatus.

Πιμελή. ῆς. ἡ. pinguedo, adeps, exungia.
Πιμελής. ὴς. ὁ, ἡ. pinguis.
Πιμπλάω impleo. Actiu. Et πίμπλαμαι paſſ. id eſt plenus ſum. Genit.
Πίμπλεια. ας. ἡ. Pimplea locus Macedoniæ muſis ſacer.
Πίμπλη. pro πίμπλαθι.
Πίμπραμαι. ardeo, ἐμπνέομαι. Item ſtomachor.
Πίμπρημι. μ. πιμπράω. comburo. Actiu.
Πίνα. ης. ἡ. concha piſcis.
Πινακίδιον. ε. τὸ. pugillaris, καὶ πάριον.
Πινακηδόν. tabulatim.
Πινακίς. tabula. Vnde πινάκιον dimi nut. tabella, ſcutella, quadrula.
Πινακίσκος. ε. ὁ. idem.
Πινακοθήκη. ἡ. tablinum. Sic uocabatur, ubi tabulæ pictæ, celatum argentum, ſtragula ueſtis, ſigna, & ornamenta reponebantur. Alex. Gen. li. 5. ca. 24.
Πινακοπώλης. ὁ. ὀρνιοπώλης, inquit Suid. id eſt uenditor auium, quòd pinguia ipſa imponerent tabulæ, ſeu ſcutellæ, qua uenales expoſuerant.
Πίναξ. κος. ὁ. ſcutella, tabula, lanx. Item index librorum.
Πιναρός. ᾶ. ὁ. ſordidus, horridus, uilis.
Πινάω. contamino.
Πινώεις. ωεσσα. ὁ. ſordidus, πιναρός.
Πῖνος. ε. τὸ. ſordes.
Πινύσσω. πινύσσω ποιῶ, præmoneo, prudentem facio.
Πινυτή. τῆς. ἡ. prudentia, & prudens.
Πινυτός. ᾶ. ὁ. prudens.
Πινυτόφρων. ονος. ὁ. idem.

Π l.

Πινύω. μ. ύσω. π. υκα. admoneo. Actiu. accusatiuo.

Πίνω. μ. πόσω. π. πέπωκα. ἐάρ. β. ἔπιον. bibo. Regit accusatiuum, & Attice genitiuum, ut πίνω τοῦ οἴνου.

Πινύδης. ἐυπαρὴς, ῥυπὴς, squalidus, aridus.

Πινυδία. ας. ἡ. immunditia, ἀκαθαρσία.

Πίομαι. bibo.

Πῖον, & πίος. τος. τὸ. pingue.

Πιότατος. ὸ. pinguissimus.

Πιότης. ητος. ἡ. ubertas, pinguedo.

Πίουρ, pro πίον.

Πιπίζω. μ. ίσω. π. κα. fugo, pipo. Vox est factitia gallinarum & auium.

Πιπτάω. μ. ήσω. π. κα. cado, irruo.

Πιπτώ. uox est similis Plautinæ illi in Casina, Non ego istud uerbum empsitem titiuilitio, id est re admodum uili. Nullius enim sunt significationis.

Πίσος. υ. ὸ. auis marina.

Πιτρᾶσαι. inflare.

Πιτράσκομαι, &

Πιτράσκω. μ. πράσω. π. πέπρακα. uendo. Genit uel accus.

Πίτνω. μ. πτήσομαι. π. πέπτηκα. ἐάρ. β. ἔπτην. cado. Neutr. absol.

Πίσσω. rigare, ποτίσω.

Πισάνα. paruum dolium.

Πίσια. paludes, prata, loci humidi.

Πίσον. pisum siue pisa legumen, à Pisa loco nomine accepto. Dicitur & λευκόν.

Πίσσα. ης. ἡ. pix.

Πισσάσφαλτον. quod constat ex glutino piscis & bituminis.

Πισήλαιον. υ. picinum oleum.

Πισσήρης. υ. picatus cereus.

Πισσόω. μ. όσω. π. κα. pico. Neutr. accusatiuo.

Πίσυρες. quatuor.

Πίσυνος. υ. ὸ. obediens.

Πισάδης. ου. ὁ, ἡ. piceus.

Πιστώομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fidem facio, & ἐπιβρίπτομαι. Herodia. πρὸς τὴν ἀκὴν στρατιωτῶν, οὓς ἠψεύσατο, οὐκ ἔτι πιστώσεται, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent. Plutar. πιστώσονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. Πιστὰ τὰ πάντα, Omnia ei credita sunt. Vnde

Πιστώμενος. qui fide, & authoritate præditus est, qui maior est suspicione, uel maior quàm ut suspectus haberi possit.

Πιστευτικός. credulus.

Πιστεύω. μ. εύσω. π. κα. credo, committo.

Πιστήριον. piscina, potabile.

Πίστιος. α. ὸ. sanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ἐν ἱερῷ δὲ τὸ πίστιον ὂν ἐκμαῖον σάγμα καλοῦσι.

Πίστις. ιος, ἡ. fides. Sed hæc est triplici differētia. Primo enim significat quam Latini appellant fidelitatis, æquitatis, constantiæq; in re contracta seruanda opinionem atq; existimationem, qua præstita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documēta præbemus: & tam actiue quàm passiue accipitur. Vnde πίστιν διδόναι τῇ ἀκμῇ, est fidem dare & accipere: κατὰ πίστιν συντίθεσθαι, uel (ut Aristotel.) συναλλάττεσθαι, bona fide pacisci. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui potestas & imperium creditur.

Deinde significat rei compertæ exploratæq; fiduciam, quam Quintilianus persuasionem uocat: quemadmodū Græci πίστιν appellant τὴν γνώσιμον καὶ ἀσφαλῆ, ὃ ἡμεῖς πιστώσασθαι. Et eo modo intelligenda est orthodoxa illa Christianorum doctrina περὶ τῆς δικαιοσύνης διὰ διὰ τῆς πίστεως

ἐν τῷ ἅγιῳ πνεύματι, ut tradit Apoſtolus ad Rom. 1. quæ nō eſt aliud, quàm certa fiducia animi & firmus aſſenſus, quo ipſe Chriſtus unicum noſtrum ἀναπόδραστον comprehenſus, à nobis iam, tōtus ſcilicet noſter χριστὸς factus, præſens poſsidetur. Inde & pro tota religione Chriſtiana, ſiue pietate de diuinis recte ſentiente accipi ſolet: eadē ratione, qua & Liu. dixit ab Vr. 1. Hæc (inquit) Romulo regnante domi militiæq; geſta. Quorum nihil abſonum fidei diuinæ originis, diuinitatisq; poſt mortem creditæ fuit. Tertio ſignificat alicuius rei probationem, id eſt ἔντεχνον & ἀπόδειξιν. Vnde & πίστεις ἐντέχνους, quas Quintil. probationes artificiales uocat. De eo Bud. Com.

Πιστός. ὴ. fidelis, id eſt qui fidem ſuā ſeruat, & præſtat. Et πιστὸν, pignus, ſiue fiducia & ſecuritas. Item credibile, perſuaſibile. Demoſthen. τῷ τοῦτο ἀμῆν πιστὸν; Quo nam hoc credere poſſumus? Item exploratum, compertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus. Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. 10. Eſt etiam πιστὸν τὸ πινόμενον, ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτόν, ut ſcribit Ariſtoph. interpres in Plutarch. Bud. Com.

Πιστόω. μ. ὅσω. π. ωσα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc eſt obſides, uel pignora, uel ſponſores exigo. Πιστόομαι uero eſt iure iurando affirmare, hoc eſt ὄρκου διδόναι, & fidem rei facere. Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ἐπιστώσατο, Philoſophiam uitæ temperātia ſe colere præſe tulit, fidemq; fecit. Sic φάμιλω πιστόσασθαι apud eundem, eſt famæ fidem aſtruere. Bud. Com.

Πιστωτάς. ὸ. dicitur is, cui fides facta

eſt, hoc eſt qui iam fidem rei accepit.

Πιστῶς fideliter.

Πίσυνος. ὴ. ὸ. obediēs, credulus, fidens.

Πίτνα. effudit, cecidit.

Πιτνάς. denſans, extendens.

Πιτνῶ. appropinquo.

Πιττάσφαλτος. ὴ. ὸ. pici bitumen.

Πιττόω. τὸ πιτόω. pico, pice oblino.

Πιττόω. idem.

Πιτυά. ᾶς. ἡ. coagulum, lac.

Πιτυΐδες. ὰι. fructus pinus, & picea quos habent in conis ſuis.

Πιτύινα. τὰ. idem.

Πιτυλίαρ. obire genus quoddam certa minis, de quo Galen. lib. 2. de tuenda ualet. Erat autem huiuſmodi exercitatio, in quo ſummis pedibus ingrediebantur, manibus altera retrorſus, altera prorſus protenſis. Politianus in Miſcel.

Πίτνλος. ὴ. ὸ. pugnus, hoc eſt compreſſio manus. quod autem pugno comprimitur, ῥάγμα dicitur.

Πιτυοκάμπης. pinorum eruca. Eſt & morbus quidam, & proprium cuiuſdam nobilis latronis, quem Theſeus interfecit.

Πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ.

Πιτυΐας, &

Πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id eſt cui nihil furfuris ademptum eſt, αὐτόπυρος. Cicero cibarium panem uocat.

Πίτυρον. υ. τὸ. palea, furfur, & tam capitis ſordes, quàm farinæ purgamētū. Demoſth. pro Cteſiphonte Aeſchini obiecit, quòd cum aliàs turpiter atq; ſordide ab ineunte pueritia ſeruierit, tum puerum eum παλῷ καὶ πιτύρου ἀπομάξοντα appellat, hoc eſt luto & furfure abſtergentem.

Πιτυρώδης. νος. ὸ, ἡ. furfuraceus.

Πίτυς.

Πίνυς.υος. ἡ.pinus, pinetum.

Πιτυώδης.habens formam lactis coagulati.

Πιφάσκω.dico, nuntio, manifesto, deliberto, consulo, induco. Sic πιφάσκομαι, & πιφάσκω. poëtica autẽ sunt.

Πίφιξ.auis quædam aquatica.

Πίω.bibo.

Πίων.ονος. ὁ, ἡ. pinguis, opimus.

Π Λ.

Πλαανκτί. erraticè.

Πλᾶγγος.ὁ.plancus, aquilæ genus Plin.

Πλαγών.όνος. ὁ. ornamentum quoddam puellare ex cera factum.

Πλάγια.τὰ.latera.

Πλαγιάζω.μ.άσω.π. απα. obliquo.

Πλαγίαλος.ὁ.ὁ. tibia obliqua ex loto, à Libybus inuenta.

Πλάγιος.ον.ὁ. obliquus, transuersus.

Πλαγιοσώτειρον.ὁ.τὸ.cum obliquo constructum.

Πλαγίως.obliquè, dolosè.

Πλαγκτός. ὁ. stultus, attonitus, errans.

Πλάγχθλω.erraui. & πλαγχθὰς, percussus, errans.à πλάσω.

Πλαδαρός. ὁ. ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis. (guor.

Πλαδάρωμα.ατος.τὸ. imbecillitas, lan-

Πλαδῶ. humecto, putrefco.

Πλάσομαι.μ. ασομαι.π.ασμαι.επτο, proficiscor.

Πλάσω.errare facio, seduco.

Πλαδάνη.ης. ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάδανος dicitur.

Πλάδω. appropinquo.

Πλαίσιον.ὁ.τὸ. πλινθίον, & quod est lateris forma. πλαίσιον (scribit Bud. Com.) propriè est, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλάτων γένηται ὁ παράταξις, οὐκ ἐν τῷ τραχήλῳ, ἀλλ' ἐπιρρώμην χώμαι, ita ut longitudo longè supereminet altitudinem. Aristoph. Ran. κὴ πλάσια σύμπαντα πλινθεύουσί γε. Bud. Com.

Πλακάς.τάδος. crustas massasq; uocant in tabellæ formam congestas.

Πλακερός.ᾶ.ὸ.latus.ta.tum.πλατύς.

Πλακία.ας.ἡ. error, peccatum.

Πλακός. idem.

Πλακούντιον.ὁ.τὸ. placentula.

Πλακοῦς.οῦντος. ὁ. errans, uagabundus. Item placenta. Nomen synæresi cõtractũ à πλακόεις, quod idẽ significat.

Πλακταί.ὰ.saxa quædam in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.

Πλακῶ. incrusto. (latus.

Πλακώδης.ὁ.planus, tabulatus, cancel.

Πλαμμελῶν.τὸ ἐβρίζων.

Πλανάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.επτο. Dep.

Πλανάω.μ.ήσω.π.ηκα. seduco, impono. Actiu. accus.

Πλάνη.ης.ἡ. error.

Πλάνης.ητος.ὁ. idem quod πλανήτης.

Πλανησίδρον Aristot. uocat molam, quòd locum orbiculatum habeat.

Πλανήτης, uel πλανητὴς.ου.ὁ. uagus, erro, stella erratica.

Πλανῆτις.ίδος.ἡ. errabunda.

Πλανίς. aureum sponsæ diadema.

Πλάνος.ου.ὁ. certi cuiusdam generis impostores, insigni uersutia præditi, quales fuerũt Ciphissodorus, & Pantoleon, & Matreas, apud Alexandriam, qui (ut author est Athen.) huiusmodi ænigma proposítabat, Alete se feram quandã, quæ semet ipsa esitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic. pro Cluent. usus est, Hic ille Planus (inquit) improbissimus quæstu iudiciario pastus, qui illi pecuniæ quam condiderat, spe atq; animo iam incubaret, cõtrahit frontem. Bud. in Annot.

Πλανύλλω. erro.

Πλάξ.πλάκος.ὁ. tabula, crusta, tabula lapidea, & quicquid aliquo modo latum est πλάξ dicitur, ut πλὰξ ὄρους, mons

tis æquor, & cuius planities arari possit, aut à pecore depasci.

Πλασιάζω. μ. άσω. π. αχα. multiplico.

Πλάσις. ιος. ἡ. formatio.

Πλάσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, κτίσματος μόσ. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Πλασματίας λόγος, &

Πλασματώδης λόγος. ὁ πλασμάτιος, commentitius sermo.

Πλασμός. οῦ. ὁ. latitudo.

Πλασσάρω. πλάσω.

Πλάστης. ου. ὁ. figulus.

Πλάστιγξ. γος. ἡ. lanx, trutina.

Πλαστική. ars figulorũ, figmentũ Lucia.

Πλαστικός. ἡ. ὁ. πλάστης.

Πλαστογράφος. ου. ὁ. falsarius.

Πλαστός. ἡ. ὁ. fictus.

Πλαστουργῶ. effingo, imitor. unde πλαστουργός, formator, figulus.

Πλατᾶς. falso.

Πλαταγίω, uel πλαταγωνίω. sono, crepo. Vnde

Πλατάγιστρον. ου. ἡ. strepitus, crepitaculum æneum quoddam Architæ inuentũ, quo pueri detinerentur à peioribus, temporisq; hoc oblectamento fallerent. Et

Πλαταγάνιον. ου. τὸ. idem. incogite. Item papaueris folium, & ludi genus, de quo in πλαταγίζω.

Πλαταμών. ῶνος. ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumescente aquam accipit salsam, cuiusmodi Rhodi fuit, teste Strabone lib. 5.

Πλατάνιστος. ου. ἡ. &

Πλάτανος. platanus. πλατάνιστος autem & si speciem habeat superlatiui, significationem tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τοῦ πλάτος (habet enim arbor illa lata folia) & idem est quod platanus.

Πλατανώδης. ους. ὁ, ἡ. in modũ platani.

Πλατανών. ῶνος. ὁ. platanetum.

Πλατᾶα. ας. ἡ. platea, palma, manus.

Πλατεῖον. ου. tabella.

Πλάτη. ης. ἡ. remus, nauis, mare.

Πλάτιγξ. summa pars remi, qua percutitur aqua.

Πλατισμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus satis patulo sermo promitur. Huic opponitur ἰχνότης.

Πλατύζομαι. ἐπαίρομαι, superbire.

Πλατίον. propè. Dorice pro πλησίον.

Πλάτις. ιδος. ἡ. coniunx. παρὰ τὸ πλάσσω τῷ ἀνδρὶ κατὰ πλῶ κοίτην.

Πλάτος. ους. τὸ. latitudo.

Πλάττομαι, &

Πλάττω. μ. άσω. π. αχα. fingo, id est, more figuli formo, emplastro, προσποιοῦμαι, simulo, ut πλάττομαι τὸν ἀδόντα, ago scientem, simulo me scire. πλάττομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ κτῶμαι δίκαιος & ἐπί. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.

Πλατύθοισα. patulo ore pronuntiantes, uel canentes, ut Dores propter frequentem α literæ usum.

Πλατυγαστήρ. qui est amplo uentre.

Πλατυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. papaueris folium (quod platagonium dicitur) sinistra teneo, atq; dextra percutio, & inde sonum elicio: qui amantium ludus erat. Accipitur et pro eo, quod est arrogans sum, & superbio, τοῖς κρείττοσι κρούω, πλατύζομαι.

Πλατύγλωσσος. ου. ὁ. cui lingua latior.

Πλατύκερκος. cui lata cauda.

Πλατύνω. μ. υνῶ. π. υνα. dilato. Actius.

Πλατύρυγχα. τὰ. quæ sunt lato rostro.

Πλατύς. εῖα. ὺ. latus, uber, magnus.

Πλατύσημος ἐσθής. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Insigne autẽ erat, senatumq; ab equite distinguebat.

Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum, dicitur. Bayf. de Re uest.

Πλατυχώρας. ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

Πλατύωνος. ι. latos ungues habens.

Πλάτων. uasculum æneum, quo lacte coagulato serum exhauritur.

Πλεγγίς. ίδος. ἡ. uas olearium, strigil.

Πλέκω. Ionice.

Πλέγμα. ατος. τὸ. rete, omne textum, crines intorti.

Πλεγματόω. implico.

Πλείς, pro πλείονες. plures.

Πλεθριαῖον. τὸ. genus mensuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαία, & τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quasi dixeris iugeralis.

Πλέθρον. ου. τὸ. iugerum, & est mensura centum pedum, Suida authore. Herodo. ἀπὸ ἧς ἑκατὸν ὄργυιαι εἰσὶν ἑκάστου ἐστὶ ἑξάπλεθρον. Vnde apparet sextam stadij partem esse πλέθρον. Inde uerbum ἑκατονπλεθρίζω, obire quoddam certaminis genus in huiusmodi terræ mensura.

Πλεῖ, imperat. pro πλέε. nauiga.

Πλειάς. άδος. ἡ. pleias sydus in fronte tauri: dictum, uel à πλεῖν, quòd nauigationis tempus ostendat: uel à πλέος νις, quòd pleiades septem appareãt, quæ Latinè Vergiliæ uocantur.

Πλείη. plena, grauida.

Πλεῖθι, Ionice pro πλεῖ. nauiga.

Πλεῖν, Attice pro πλέον. plus.

Πλεῖον. ονος. τὸ. plus, plenum.

Πλεῖος. ον. ὁ. plenus, πλέος.

Πλείους, pro πλέονες & πλέονας. plures.

Πλεισάκις, &

Πλεισαχόθεν. sæpenumero, quãplurimũ.

Πλεισηριάζω. μ. άσω. π. αχα. pluris quàm par est, aut quàm emi, rem æstimo, plurìs quàm omnes liccor.

Πλεισηριασμός. οῦ. ὁ. iniqua æstimatio.

Πλεισοβάκναρ. talis ludere.

Πλεῖστον ὅσον. quàm maximè.

Πλεῖστος & ον. ου. ὁ. plurimus. οὗπερ τὸ πλεῖστόν ἐστι, id est, frequentissimè. Sic Teren. Domum ire pergam ubi plurimum est. Τὸ πλεῖστόν ἐστι, summum, pro ad summum. τὰ πλεῖστα, frequenter, plerunq. Bud. Com.

Πλειστός. οῦ. ὁ. fluuius apud Delphos.

Πλείων. ονος. ὁ. copiosior.

Πλεῖων. ῶνος & ὁ. annus, dictus quòd in eo compleantur tempora.

Πλέκομαι. implicor.

Πλέκος. contextio, sportula.

Πλεκοῦν. coire, συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Πλεκτάνη. της. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκτάναι dicuntur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plinius: Ouidius, flagella.

Πλεκτή. τῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.

Πλεκτός. ὸν. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.

Πλέκω. μ. ξω. ξα. plico, texo, cõcino.

Πλεμπρός. mucosus, μυξώδης. (nos.

Πλεύνα, uel βλεύνα. mucus narium.

Πλέον. ονος. τὸ. plus. Vnde πλέον ἥκειν τινί, plus minus: πλέον ἔχειν, & πλεονεκτεῖν: πλέον ποιεῖν, promouere, proficere. dicitur etiam πλέον φέρεσθαι. Huic opponitur ἔλαττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere. Bud. Com.

Πλεονάζω. μ. άσω. π. αχα. plus iusto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. Inde pro insolescere, & supra modum efferri, & plus æquo audere usus est Demosth. κατὰ φιλιπ. ε. πλεονάζειν ἐπιχειρῶν, &c. Bud. Com.

Πλεονάκις. pluries, sæpe.

Πλεοναστός. ὸν. ὁ. superabundantia, adiectionis uitium.

Πλεονεκτῶ & ἁπλῶς opponuntur.

Πλεονεκτέω. dicitur qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exuberante, quod ὑπερβοᾶν uocatur. Sed

Πλεονεκτέω. μ. ήσω. ν. κα. plus possideo, omnia superiora habeo: sicut ex Cic. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maxime paribus, aut inferioribus, cum se relictos sentiunt, illos autem dolent euolasse. Sed etiam superioribus inuidetur sape uehementer, et eo magis, si intoleranter se iactant, & æquabilitatē communis iuris præstãtia dignitatis aut fortunæ suæ transeunt. Iungitur autem accus. & genit. Philostr. πλεονεκτεῖτε τοῦτο τ ἀνθρώπων οἱ θεοί. Synes. genitiuo & datiuo iunxit. πλεονεκτήσειν (inquit) οἱ χρυσοὶ τῶν πονηρῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἵπποις. Dicitur interdum πλεονεκτῶν, cui plus incommodi accidit, Xenoph. cui opponitur τὸ μειονεκτῶν. Demosthen. etiam accipit pro legatum præcipuum capere.

Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti esse solent, ideo pro fraudare, circumuenire, & eripere extorquereq; ponitur. Plato Polit. 2. ὡς πλεονεκτοῦντες δίκῃ μὴ διδόναι. Bud. Com.

Πλεονέκτημα. τος. τὸ. superiores partes, melior conditio, cui contraria sunt μειονέκτημα & ἡττήμα.

Πλεονέκτης. ου. ὁ. auarus, diues, alienorum usurpator.

Πλεονεκτικός. Aristot. pro fraudatore et circumscriptore dicitur, qui etiam uiolentum, & tyrannicum significat.

Πλεονεκτικῶς. cum lucro.

Πλεονεκτούμενοι. οἱ. superati.

Πλεονεξία. ας. ἡ. plus habendi acquirendiq; cupiditas immodica, auaritiaq; circumscribens, quæ sibi partem maiorem iusta præcidit: et uitium eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur εὐποιΐᾳ δίκαια, ciuilis iustitiæ conseruatrix. Bud. Com.

Πλεονέχω τῶν ἄλλων. præsto alijs. sed potius πλεονεκτῶ dicendum.

Πλέος. ον. ὁ. plenus.

Πλέχος. animal quoddam, & sportula militaris.

Πλεμονία. morbus acutus circa pulmonem.

Πλεμονώδης. ους. ὁ, ἡ. pulmoni similis.

Πλεύμων, Attice pro πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Πλεῦν, πλεῦνος. τὸ. pro πλεῖον. ονος. apud Herodot. ἐγὼ οὐκ τὸ πλεῦν μιζόω ἐμί.

Πλευρά. ᾶς. ἡ. latus, costa.

Πλευριτικός. ἡ. ὁ. laborans latere.

Πλευρίτις. ιδος. ἡ. dolor lateris.

Πλευρόθεν. à latere.

Πλευρόν. ὁ. τὸ. latus.

Πλευρών. ῶνος. ἡ, urbs Aetoliæ.

Πλευσίμος. nauigandum.

Πλέω. μ. εύσω. ν. ευκα. nauigo. Neutr.

Πλέως. ω. ὁ. plenus.

Πλήγανον. baculus.

Πληθύης. non eodem patre natus, aut culus.

Πληή. ῆς. ἡ. plaga.

Πλῆμα. idem.

Πλῆθος. ους. τὸ. multitudo est, & magnitudo & copia. Synes. τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. Licet proprie numerum significet. unde τὸ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοί, hoc est uulgus. Bud. Com.

Πληθώριον. ου. τὸ. gubernaculum ratis.

Πλῆθρον. genus mensuræ, clatrum, cancelli.

Πληθύω, & πληθύομαι. amplificor. Aristot.

Aristot. Hist. 7. μετὰ τὴν τόκον καὶ τὴν καθάρσεις τῶν γυναικῶν τὸ γάλα πλεῖον ἐστιν. Theoph. de Cau. 1. ὅταν δὲ αὔξηται καὶ πλείων μᾶλλον. Sic quoq;

Πλεῖον. plenus sum, ut πλεῖον ἀνθρώπων πόλις πόλις, Aristot. Item multus sum et abundo. Plato de Rep. 3. ἀκολασίαι δὲ καὶ νόσων πλεῖονες ἐν τῇ πόλει. Dicitur autem ea ratione πλεῖον & πλεῖθω, quia δίω & δίω. Similiter

Πλήθω, & πλήθομαι. pro eodem. Genit. Bud. Com.

Πληθωτικός. ἡ. ὸ. pluralis.

Πλῆθος. ους. τὸ. multitudo, πλῆθος.

Πλημύρα, uel πλημύρη. uerbum est medi corum. æqualis omnium humorum abundantia. Galen. ὅταν μὴ ὁμοτίμως ἀναλόγοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦτο καὶ πλημύραν ὀνομάζουσιν.

Πλημυρίομαι. inundo.

Πλημυρικός. dicitur homo cum humoribus & succis eius redundat corpus.

Πλήσσω. percutere.

Πλήκτης. ου. ὁ. percussor. Item translate pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Horat. uerbera linguæ dixit.

Πληκτίζομαι. pugno, pungo, iniuria affi cio.

Πληκτικός. πλήκτης.

Πλῆκτρον. ου. τὸ. calcar, aculeus, plectrũ citharæ. Ité locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inseritur.

Πληκτροφόρος. ου. ὁ. calcariger.

Πλῆμα. ατος. τὸ. &

Πλήμη, &

Πλήμυρα. augmentatio fluminum, inundatio. Scribitur & πλήμμη duplici μ.

Πλήμ. μ. ήσω. π. πλα. appropinquo, impleo.

Πλημμέλεια. ας. ἡ. delictum, commissum, improbitas.

Πλημμελῶ. perperam fieri, & ἀδικῶ, id est iniuria affici. Vnde πλημμελῶν ὁ θεὸς, qui peccato offendi tur, & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

Πλημμελέω. μ. ήσω. π. κα. delinquo, πλημμελές τι ποιῶ, & iniquè quippiã per iniuriam ago, hoc est ἀγνοεῖν. πλημμελεῖν δὲ τὸ θεὸν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione secum rapit segetes uel tuguria. Neutr. absol.

Πλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

Πλημμελής. ους. ὁ, ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompositus, uitiosus, culpabilis, mendosus, culpandus.

Πλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμη.

Πλημμυρίς. ίδος. ἡ. idem.

Πλημμύσσω. σ. τὸ. unda cum frangitur non procellosa. Est & arx Syracusanorum.

Πλημμυρέω. ῶ. τὸ. plenus. (absol.

Πλημμύρω. μ. νῶ. undo, inundo. Neutr.

Πλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ.

Πλημνόδεσμον. σ. τὸ. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

Πλῆμνος. spuma.

Πλημοχόη. ης. ἡ. uasis fictilis species.

Πλήν. præter. Genit. ut πλὴν δύο ἢ τριῶν. Item præter sine casu pro præterquam. Aristot. Hist. 9. ἀθυμότερα δὲ τὰ θήλεα πάντα τῶν ἀρρένων, πλὴν ἄρκτος καὶ πάρδαλις. Sic Cice. ad Att. 5. Ad quas literas tibi rescribi uelis nescio. nullas enim adhuc acceperam, præter quæ mihi binæ semel in Trebulanoredditæ sunt. Ponitur & pro uerumtamen, imò, quin, uerum, cæterum, sed.

Πλὴν ἀλλά. tametsi, sed, ueruntamen, nisi quòd.

Πλὴν ἀλλὰ ἤ. præterquàm.

Πλὴν ἀλλ', &

Πλὴν ἐάν. nisi si.

Πλὴν γέ. uerùntamen, pro πλὴν ἀλλ.

Πλὴν καθόλου. niſi quòd. (Com.

Πλὴν ὅτι. niſi. De his locutionibus Bud.

Πλωνία. error, deuiatio.

Πλῆσσε, ἀ πλᾶ. implebantur, appropinquabant.

Πλῆξ. ſtimulus quo boues punguntur.

Πλήξιππος. ὁ. eques, equorum ſtimulator.

Πλῆξις. ιος. ἡ. percuſſio. (tor.

Πλήστης. ου. ὁ, ἡ. plenus.

Πληροφορέωμαι. μ. ήσομαι. ν. ηθην. pleniſſimè ſcio, certiſſimè noui & compertum habeo, ut iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Vnuſquiſq; certus ſit mentis ſuæ, Vnuſquiſq; compertũ habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & perſonam. De perſona proximo exemplo dictum eſt. Vt enim is cui perſuaſum eſt πληροφορηθὰς dicitur, ita quorum eſt facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expreſsit Sueton. in Tib. Perſuaſionisq; (inquit) plenus cum ęla fato agi, id eſt πληροφορηθὰς.

Πληροφορέω. μ. ήσω. ν. ηκα. hortor, facio fiduciam, certiorem facio, plenam facio fidem. Actiu. accuſ.

Πληροφόρημα. ατος. τὸ. &

Πληροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono ſatisfactio, certa perſuaſio, certa fides, quæ fit argumẽtis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Πληρόω. μ. ώσω. ν. ωκα. impleo, imbuo, perficio. Πληροῦν τὰ ναῦν, ſupplementum claſſi præbere, remiges imponere, Demoſth. Bud. Com.

Πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item ſupplementum, id quod ſuppletur, ut remiges & milites claſſiarij in nauibus, quos Liu. ſocios nauales appellat: & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. Sic Grego. in Athan. πνευματικὸν πλήρωμα uocat ſupplementum cæleſtiũ copiarum, beatarumq; mentium. Bud. Com. Item uocatur pannus additus ueſti ad ſarciendam ruptura. (fectio.

Πλήρωσις. ιος. ἡ. impletio, ſaturitas, perfectio.

Πλησμονή. ῆς. perfector.

Πλησιάζω. impleat, ſatiet.

Πλησία. propè, πλησίον.

Πλησιάζω. μ. άσω. ν. ακα. appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucian. τριταῖος ἐπλησίασα τῷ ὀφρυῷ.

Πλησιασμός. ὁ. coitus uenereus.

Πλησίγναθος. maxillas implens.

Πλησιόχωρον. propinquius.

Πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati, ſiue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domeſticam conſuetudinem. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem ſimulaſſe aiunt, eámque excuſationem proximis mandaſſe, ſi quæreretur.

Πλησίχωρος. ὁ. finitimus.

Πλήσιος. α. ὁ. &

Πλησίστιος. ὁ. ὁ. propinquus, uela implens, & de uento dicitur Rom. cum ſecundus eſt.

Πλησιφαής. ὁος. ὁ. dies plenilunij.

Πλήσμη. plenitudo, inundatio.

Πλήσμιον. ου. τὸ. res guloſa, ſatietas.

Πλησμονή. ῆς. ἡ. ſatietas, multitudo, ingurgitatio.

Πλῆσσις. ἡ. ferula, ἀ πλήσσω.

Πλήσσω. πλήξω.

Πλησυάζω. licitari.

Πλησυάστης. τὸς. licitatores.

Πλήτης. uicinus.

Πλῆν. implebatur, appropinquabat.

Πλήσσω. μ. άξω. ν. ηχα. percutio. Actiu. accuſ.

Πλυκάδες. ων. partes corporis inter inguina & femur, unde ἀμφιπλύκαδες, ſi ἀμ-

Πλάξ apud Sophoclem. Quãquàm alij à πλήξ deducere malunt, ut gradũ significet, ſicut et πλίγμα ſaltum, & ἐπλήσιον πόδα apud Homer. pro peruadebant.

Πλίγμα. gradus, paſſus, ſaltus.

Πλινθεία. as. ἡ. laterum coctio.

Πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formãtur lateres

Πλινθεύομαι. δηλαπατῶμαι.

Πλίνθευσις. πλινθεία.

Πλινθεύω. lateres compono. Ariſtoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. πρὶν πλαύσια ξύμπαντα πλινθεῦσαι.

Πλίνθια. τὰ. cæli ſpatia.

Πλινθίδιον. tanquàm lateritio.

Πλινθίον. ε. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Item lateriunculus ludus, Poll. lib. 9. Item ordo aciei, Aelia. Vide πλαίσιον.

Πλίνθος. ε. ὁ. later, pars epiſtylij.

Πλινθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio lateres, πλινθεύω. Neutr. abſol.

Πλινθοφόρος. ε. ὁ. lateriger.

Πλινθωτός. ῶ. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.

Πλίσας. ſurgens, tranſiens.

Πλίσσον. pedetentim incedebant.

Πλιγμός, uel πλιγμὸς, pro πλάγιος per ſyncopen.

Πλοιάριον. ε. τὸ. naucula, & calceamenti genus.

Πλοίζω. τὸ πορεύεσθαι, proficiſci.

Πλοϊκός, &

Πλόιμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.

Πλοῖον. ε. τὸ. nauigium, nauis.

Πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habens capillos obtortos.

Πλόκαμος. ε. ὁ. crinis, cæſaries, flagellum. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι funi circunuolutationes ſignificant.

Πλοκμώδης. criſpus.

Πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulſio, nexus.

Πλόκιον. ε. τὸ. ornamentum, tricha, in auris, genus mondis, implexum, obliquum. (lorum.

Πλόκος. ε. ὁ. cirrus, ſeu manipulus capil

Πλόμφος. qui apparuit, uiſus, natus, manifeſtus.

Πλομίζω. inficio.

Πλόμος. ε. uerboſcum herba.

Πλόος, πλοῦς. nauigatio.

Πλουτήκα. as. ἡ. ſanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum ſanitate.

Πλούσιος. α. ὁ. diues, quaſi πολύσιτος.

Πλουτοκλυμένεια. commentatio ditefcendi, ſtudium cogendæ pecuniæ, philoſophia, cuius bonorũ & malorum fines ſunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀπὸ πλουτομένεια quod erat gymnaſium Platonis, & πλοῦτος opulentia.

Πλούταξ. ακος. ὁ. diues, Eupolidi.

Πλουτεύς. Pluto, ᾅδης.

Πλουτία. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues ſum. Neutr. abſol.

Πλουτηρόν. ῦ. τὸ. quæſtuoſum.

Πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito. Actii. accuſ.

Πλουτίνδην. p diuites. aduerſ. ut uiritim.

Πλουτοδότης. ε. ὁ & fœm. gen. πλουτοδότειρα. ας. ἡ. diuitiarum dator, datrix.

Πλουτοκρατία. ἡ. principatus ex cenſu cũ ditiores adminiſtrãt Rempublicam.

Πλουτοτόν. ῦ. τὸ. quæſtuoſum.

Πλοῦτος. ε. ὁ. diuitiæ. Cæl. li. 11. ca. 13.

Πλοῦτων. ωνος. ὁ. Pluto, q et πλουτεὺς dicitur

Πλοκμός. ῦ. ὁ. πλόκαμος, coma quam ueteres alebant, & diis conſecrabant.

Πλυνίστρια. τὸ. πλυνός.

Πλυνός. fullo, κναφεύς.

Πλυνός. ῦ. ὁ. balneum, locus, uel fouea, & uas lauandis rebus aptum, πλυνεὺς autem is, qui lauatur.

Πλυντήρια. feſta quædam Athenis.

Πλύνω. μ. υνῶ. π. υνηκα. lauo. Item

ωιδορῶ, id est conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu. accus.

Πλύσις. ὁ. lotura.

Πλυντικός. ὸ. alueus.

Πλῶ. appropinquo.

Πλωϊάδες νεφέλαι. imbriferæ nubes, & quæ crebro circunferuntur.

Πλωΐζομαι. nauibus aduehor.

Πλώϊμος. ον. ὁ. nauigabilis, peritus nauigandi.

Πλώων. nauigans.

Πλώων. nauigaui, ἔπλωον.

Πλώσιμος. nauigabilis, διαβατός.

Πλῶτα. anguillæ in Sicilia, quemadmodum ἐχενηΐδες in Eubœa.

Πλωτήρ. ῆρος. ὁ. nauigator, uector passi- (uè.

Πλωτικός. ἡ. ὸ. nauicularius.

Πλωτός. ὸ. nauigabilis.

Πλώω. impleo.

Π Ν.

Πνέω. spiro.

Πνεῦμα. ατος. τὸ. spiritus, uentus, impetus animi. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.

Πνεύματα πλάνα. spiritus deceptores, seductiores, fallacesq́, mali genij.

Πνευματικός. σῦ. ὸ, ἡ. spiritualis, qui flatibus plenus est, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari potest, teste Columella.

Πνευματίμφυσος. ὸ. spirascens.

Πνευματόφορος. spiritu lymphatus.

Πνευματόω. μ. ώσω. ν. σκα. inflo.

Πνευματώδης. ους. ὸ. spirabundus, spirituosus, anhelosus, inflatus.

Πνεύμάτωσις εως. ἡ. flatuosa elatio.

Πνευμονικά. τὰ. instrumenta quæ spiritu inflantur, quæ & ἰμανικὰ dicuntur.

Πνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumescit, uel ex uehementi

catharro, uel asthma, uel pleuritide. Eum sequitur difficultas anhelitus.

Πνευμονίον. pulmonis fibræ.

Πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Πνευστίω. anhelus sum.

Πνέω. μ. εύσω. ν. σκα. &

Πνίω. spiro. Accus. ut πνεῦ θυμὸν, sicut Cic. scelus anhelantẽ. Attice πνεῦ θυ- (μοῦ.

Πνιγαλίων, &

Πνιγάμων. ονος. ὁ. incubus, ἐφιάλτης. Est autem phantasmatis genus, cum externa uis aliqua quiescentes uideretur inuadere, & pondere suo pressos ac sentientes grauare ac ab aliquo suffocari uidemur. Cæl. li. 14. ca. 47.

Πνιγία. ας. ἡ. uaporatoriũ cubiculum.

Πνιγεύς. ῆος. ὁ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ, caminus.

Πνιγικός. ἡ. ὸ. suffocatiuus.

Πνιγμοί. οἱ. strangulationes.

Πνῖγος. ους. τὸ. æstus, suffocatio, oppressio.

Πνίγω. μ. ίξω. ν. ηκα. suffoco, obtorto collo traho, asso. Actiu. accus.

Πνιγώδης. ους. ὸ, ἡ. æstuosus, suffocatiuus, locus in quo quis nõ potest respirare, ac premitur angustia spiritus.

Πνικτός. ἡ. ὸ. suffocatus.

Πνίξ. γος. suffocatio. Vnde πνῖγ ὑπὸ γας, præfocatio uuluæ, quæ fit, cum uuluæ reficiendo afficit uitalia, hoc est cor, cerebrumq́. Præfocatio etiã offocatio uocari potest, ut est apud Lucium Flor. & Senecam.

Πνοή. ῆς. ἡ. spiritus, flatus, aura.

Πνοιή. ῆς. ἡ. idem Pindaro.

Πνοώπους. οδος. ὁ. uelox, ταχύς.

Πνόος. spiritus, sonus.

Πνύξ. ος. ἡ. consilij locus apud Atheníenses, concio, ab hominũ frequentia & densitate deducto uocabulo.

Πνύξ. ῖδ πνυκτός. idem. quanquam apud Aristophan. quidã per transpositionem

nem literarũ πνικός legunt et πνικί.
Πνοώ. ſpiro. unde πνέω, ſpirabat, intelligebat.
Πνυτός. ή. ὸ. prudens, ἔμφρων, σόφρων.

Π Ο.

Πόα. ας. ἡ. herba, id eſt (ut Heſych. ſcribit) ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία.
Ποαμός. ή. ὸ. noxiarum herbarum euulſio. Latinis runcatio dicitur.
Ποάρια. ας. ἡ. mercenaria in agro runcatrix.
Ποδαβρός. ᾶ. ὸ. qui mollibus eſt pedibus.
Ποδάγρα. ας. ἡ. pedica, id eſt laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδάγρα appellatur. Inde & pro morboillo articulari, diuitibus maxime noto, ponitur. Vnde
Ποδάγρης. ου. ὸ. podagra laborans. &
Ποδαγρῶ. laboro podagra.
Ποδαγός. ἀγοῦ. ὸ, ἡ. pedibus æger.
Ποδαγία. ας. ἡ. dolor pedum.
Ποδάνιμος. uelox, ποδώκης.
Ποδανίπτρα. ας. ἡ. peluis.
Ποδαπτήρ. ῆρος. ὸ. idem.
Ποδάπτηρον. τὸ. pedum ablutio, aqua ad abluendum.
Ποδαπός. ή. ὸν. cuias, qualis.
Ποδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut ſcribit Homer. Iliad. υ.
Ποδάρκης. κους. ὸ. pedibus ualens, celer.
Ποδαρκέως. idem.
Ποδᾶρα. τὰ. ſeu πόδια. faſciæ pedum.
Πόδαι. rudentes, hoc eſt funes nautici quibus uelum utrinque, uel ad proram & puppim alligatur, uel quibus antennæ transferuntur. Ariſtophan. Equit. ἄθρει, καὶ τὰ ποδὸς παρία. De hoc Bud. Com. in ναυάγιον.
Ποδηγετέω. μ. ήσω. υ. ηκα. duco, cuſtodio, obſeruo, indagor. Actiu. accuſ.
Ποδηγέω. μ. ήσω. υ. ηκα. idem.
Ποδηγός. ῆ. ὸ. dux.
Ποδηνεκής. κους. ὸ, ἡ. talaris, id eſt ad talos protenſus.
Ποδήρης. κους. ὸ, ἡ. uelox, ταχύπους.
Ποδήρης. κους. ὸ. tunica talaris, ueſtis ad pedes uſq; demiſſa, poderis.
Ποδῆς. pedes. contrarium ex ποδήκης.
Ποδιάζω. pede ſe circumuoluere.
Ποδιαῖος. ὸ. τὸ. menſura pedis.
Ποδίζω. μ. ίσω. υ. ικα. ligo pedes, metior pedibus. Actiu. accuſ.
Ποδισμός. dimenſio pedibus facta, & genus ſaltationis cuiuſdam.
Ποδοκάκκη. ης. ἡ. laquei genus, & inſtrumentũ quo noxij uinciebantur, quaſi ποδοκατόχη. Cippus Latinis dicitur.
Ποδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.
Ποδοσφάβη. ης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros, Xenoph. περὶ κυνηγετικῶν. Eſt & inſtrumentum medicum.
Ποδόστης. ου. pedatus.
Ποδοχέω. gubernaculum tenens.
Ποδώκεια. ᾶ. pedum uelocitas.
Ποδώκης. κους. ὸ. & Ποδῶκυς. uelox.
Ποδώνιπτρον. ου. τὸ. ueſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi.
Ποιηγᾶν. herbas legere.
Ποιφάγος. ου. ὸ, ἡ. herbam comedens.
Ποθίσκω. deſydero.
Ποθεινός. ῆ. ὸ. deſyderabilis, amabilis.
Πόθος. unde. Eſt etiam ἐρωτικὸν (ut ſcribit Suid.) pro ἐδωλῶς.
Ποθέω. μ. ήσω. υ. ηκα τὰ μὲ παρόντα ἀναπλήτω, id eſt ea quæ abſunt, requiro, ut apud Lucianum Ganymedes nuper raptus, ac pertæſus iam abſentiam patris, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτὸν inquit.
Latinis eſt deſyderare, ut Cicero, Omnia deſyderata magis, quàm aſſidue percepta, delectant.
Ποθή. ῆς. ἡ. deſyderium, & translate

ablatio, consumptio.

Πόθημα. ατος. τὸ. idem.

Πόθι. in principio orationis penacuitonum est, ponitur q̃ interrogatiue pro ubi? ubi nam? Quando uero oxytonum est, significat alicubi indefinitè.

In fine orationis inclinat aliquando tonum ad dictionem præcedentem, ἄλλοθι ποθι.

Πόθ@. τ. ὁ. idem quod ποθὲν.

Ποῖ. quò. ποῖ δὴ κἠ πόθεν, locutio Attica, pro quò tandem, & unde is.

Ποῖ πῆχος. ubi terrarum.

Ποιά. ᾶς. ἡ. quædam infinitè. Sed

Ποῖα, τῆς ποίας. qualis interrogatiuè.

Ποίας. αντος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ, unde ποιάντιος dictus est.

Ποίημαι. μ. ἠσομαι. σ. ημαι. &

Ποιῶ. μ. ἠσω. σ. ηκα. (promiscui enim ambo usus sint) facio. Sed hæc significatio apud Græcos, quèadmodum & apud Latinos late patet. Aliquãdo enim ponitur pro ducere, existimare. Plut. ἀναγκαῖα ποιούμενος, Rem nõ tolerandam ratus. Vnde etiam περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maxime existimare. Aliquãdo pro poëtice, id est ἐμμέτρως scribere. Aristot. de Bellerophonte, ὅν φησιν ἱστόρησε ὅμηρ@. Polyb. ὅμηρος ὁ σοφώτατος τῶν ποιητῶν περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id est ἀσποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demosthen. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem suã uertere, Plutarch. Ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beneuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν, Demosthen. Δανὰ, uel δανὴν ποιεῖσθαι, ægre ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demosthen. Quod tamen interdum pro indigne, hoc est inprobe agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demosthen. περὶ τινος. ἃ δὲ πεπόιηκε, πῶς ἂ δανὰ ποιεῖ, &c. Ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι opponere, & quasi προβάλλεσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpositionibus, ut ἐφ θαύμασι ποιεῖσθαι, admirari: ἐπὶ γέλωτι ποιεῖσθαι, risui habere. Item ποιεῖσθαι ἐφ' ἑαυτὸν πρᾶγμα, ut Synes. uel ἐφ' ἑαυτῷ, ut Demosthen. aliquid in potestatem suam redigere, uel potestatis suæ facere. Sic ποιεῖσθαι ἀς ἑαυτὸν, periculi sui facere, in sese recipere, Demosthen. Et ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἄρχὴν σίαν, magnam sibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

Ποίν. ψ. pro πόα, id est herba. Item interrogatiuum pro ποῖα.

Ποίεις. ἄρβ@. ὁ. herbosus, frugiferus.

Ποίημα. ατος. τὸ. opus, poëma. à ποιεῖσθαι, pro poetice scribere. Grammatici à poësi sic distinguũt, ut ποίημα sit uelut tota Ilias, ποίημα uero Achillis armorum descriptio. Est item

Ποίησις adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare.

Et Herodotus confectiuam unguenti ποίησιν appellat.

Ποιήμων. factiuum.

Ποιητὴς. τ. ὁ. poëta, factor, creator.

Ποιητικὴ. τε. ἡ. poëtica, hoc est ars ipsa conscribendi poemata.

Ποιητικὸς. τ. ὸ. poeticus, efficax, effectiuus, quod efficit.

Ποιητὸς. adoptiuus.

Ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.

Ποιπάζω. tergo.

Ποικίλη. porticus Athenis, in qua Stoici philosophabantur. à uaria picturæ sic dictum.

Ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.

Ποικίλος. ίδ& . auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Aristotelem.

Ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.

Ποικιλόδειρος. ὁ, ἡ. habens collum uariatum, uocalis.

Ποικιλομίτρης. ὁ, ἡ & fœmin. genere. ποικιλόμητις. uarij consilij, uersipellis.

Ποικίλον. ὁ. τὸ. uestis tragica, à uarietate colorum sic dicta.

Ποίκιλος. ὁ, ἡ. uarius, picturatus, uariegatus, diuersi generis diuersíq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis distinctus.

Ποικίλω. μ. τῶ. τ. ιλκα. uario, uariego, distinguo, exorno. Actiu. accusatiuo iung.

Ποικιλόστικτος. ὁ, ἡ. uariegatus circa pectus, astutus.

Ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer, uersutus, callidus, uersipellis, solers.

Ποικιλτάι. οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτική. ῆς. ἡ. ars uariegandi.

Ποικιλῳδός. ὁ. ἡ. uarie canens. Sphingis epitheton.

Ποικινός, pro πυκνὸς. denſus, prudens.

Ποιμαίνω. μ. ανῶ. paſco gregem, paſtorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accuſ.

Ποιμανόδι. ἰος. ὁ. ποιμάνωρ.

Ποιμαντική. ῆς. ἡ. ars paſcendi oues, paſtoralis.

Ποιμάνωρ, &

Ποιμάνωρ. idem quod ποιμὴν. Ea uoce utitur Aeſchylus, qui & gregem ſub iectum ποιμανόεσσαν uocat.

Ποιμενικός. ὁν. ὁ. paſtoralis, paſtorius.

Ποιμὴν. ένος. ὁ. paſtor, quaſi ὁπάλων, παρὰ τὸ ὁπίζω, τὸ φυλάσσω. Regũ nomen apud Homerum & Platonem.

Ποίμνη. ης. ἡ. &

Ποιμνίδιον. poëticè, &

Ποίμνιον. ου. τὸ, ouile, armentum, grex ouium.

Ποινάλιος. pœnio, βασανίσω.

Ποινάομαι. de aliquo pœnas ſumere, puniri.

Ποινάτωρ. uindex, τιμωρός.

Ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio. à πόνος teſte Gaza.

Ποινήνορες. ων. οἱ. lymphatus, à furijs agitatus.

Ποίνιμα. ποινῆς ἄξια, ultricia.

Ποινιμ& . ος. ὁ, ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarum apud Sophoclem.

Ποίνιμος. ον. τὸ. ſupplicium, pœna.

Ποῖος δή. quale tandem.

Ποῖος. ον. ὁ. quis, qualis. Penanflexum interrogatiuum eſt & dubitatiuum. Lucæ 12. ἴστε ὰ ἄδηλ ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, γρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur uenit. Oxytonum uerò indefinitè capitur, pro aliquis, quidam.

Ποίος. qualis, quidam.

Ποιότης. τος. ἡ. qualitas.

Ποιοῦσιν. faciant, pro ποιήσουσιν.

Ποιπνός. ὁ. ὁ. miniſter.

Ποιπνύω, &

Ποιπνύω. miniſtro, ſaluo, facio, ualde oc cupor in aliquare, cogito.

Ποίφυγμα. ατος. τὸ. ſtilopus, hoc eſt uehemens ſpiritus emiſsio.

Ποιφύσσω. μ. ύξω. σ. ιχα. terreo, proprie flatu ex ore uehementer emiſſo.

Ποιόεις. ποιόεσσα. ὁν. ὁ, ἡ. herboſus.

Ποῖ, pro ποῖ.

Πόκα, pro ποτὲ Dorice. aliquando.

Ποκάδες. οἱ. pili depexi.

Ποκίζω. tondeo, uellera facio.

Πόκος. ὁ. ὁ. uellus.

Πολίας. multos, pro πολλούς.

Πολλῆς. multi.

Πολίμαρχος. ου. ὁ. dux belli, ad quem ſumma rei militaris refertur. Vulgo

mareſchallum appellant, imo tan-
tum magiſtro equitũ inferior. Ae-
tolis uerò πολέμαρχος claudendarum
portarum & urbis curam gerebat,
clauesq́ noctu detinebat, interdiu
autẽ cuſtodijs portarum aſsidebat.
Vnde πολεμαρχία munus ipſum &
magiſtratus uocatur. Alex. Genial.
lib.3.ca.16. & Bud. in Annot. poſt.

Πολίμιος.ε.ὁ.πολεμίος.

Πολιμῶδα. dicitur is qui bello uexa-
tur & inuaditur.

Πολεμόω.μ.όσω.π.ωσα. bello, belligero,
oppugno. Actiu. datiuo.

Πολεμόιος.ε.ὁ. πολέμιος.

Πολεμοάω. amore pugnandi teneor,
bellum appeto.

Πολεμτέον. pugnandum, ut πολεμητέα
ἐστὶν ἡμῖν τάχα, mox bellum mouendum
eſſe, pro δεῖ πολεμεῖν. Nam id ge-
nus aduerbia poſitiua in ſe habent, τὸ
χρὴ ἢ τὸ δεῖ, ut χαμητέον, pro δεῖ χαμεῖ-
σθαι: πλωτέον, δεῖ πλεῖν: ἡ παροδοτέα,
ὁ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεμία.ας.ἡ. regio hoſtilis. ſubauditur
enim χώρα.

Πολεμίζω.μ.ίσω. π. ιξα. poëtice pro πο-
λεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, ſcientia ſtrateg-
matum.

Πολεμικός.ἡ.ὸ. bellicoſus, bellicus, bel-
landi peritus. Vnde

Πολεμικῶς, aduer. ut πολεμικῶς ἔχω, bel-
li cupidus ſum, nouis rebus ſtudeo.

Πολέμιος.ε.ὁ. hoſtis, proprie alienus, ſi-
cut ἐγχώριος domeſticus: hoſtilis, belli-
cus.

Πολεμιστήριον.ε.τὸ. currus bellicus. πολε-
μιστήρια etiam certamina erant cur-
ſuum equorum apud Athenienſeis.

Πολεμιστήριος.ε.ὁ. bellicoſus.

Πολεμιστὴς.ἡ.ὁ. bellator.

Πολεμίως. hoſtiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω. ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιός.ἡ.ὁ. bellum mouens.

Πόλεμος.ε.ὁ. bellum, id eſt diſſenſio ho-
ſtilis, per quam arma mouentur: &
ſignificat tempus quo ſunt in mili-
tia. ἀφ' οὗ τὰς πόλεις μάχῃ, ἢ
ἐπάνω, ἢ ἀμᾶ. Differt autem ἀ μάχη
quemadmodum apud Latinos bel-
lum à prælio. Accipitur tamen ali
quando ἀντὶ τῆς μάχης, quemadmo-
dum apud Latinos bellum pro præ-
lio & certamine, ut apud Salluſt. In
eo bello trecenti milites deſyderati
ſunt. Quin & apud Herodian. li.2.
οἱ πόλεμοι, ἀντὶ τῶν πολεμίων, πῆι ex-
emplar ſit mendoſum.

Πολεμόω.μ.όσω.π.ωσα. paro bellum, &
decerno, pugno. Et paſſiua uoce
πεπολέμωται, hoſtili animo eſſe cœ-
pit, & inimico, ὁ ἐχθρὸν κεκλῆσθαι, καὶ
πολέμιός τινι γεγόμενος. Et πεπολεμω-
μένος, bello uexatus, ὁ πολέμῳ βια-
σθεὶς καὶ βιασθείς.

Πολέω. nutrio, miniſtro, cõtineo. Item
uerſor, habito, circumeo.

Πολέω.μ.όσω.π.ωσα. uerto. unde πόλος.
Et πολέται, uerſatur, agit, degit.
Actiu. accuſ.

Πολιά. ᾶς.ἡ. anus erat ætate dignitate q́
cæteris anteſtans. Item canities.
Et πολιαὶ, cani.

Πολιάς.άδος.ἡ. Palladis cognomen. Lu-
cian. in Lapith. ἄμουσα κατὰ γε πολιάδος
μὴ ἐληλυθέναι, deieraui per Palla-
dem me non rapuiſſe.

Πολίεθρον.ε.τὸ. oppidum Italiæ.

Πολιεύς. ἕως ὁ. epitheton gubernantis ci-
uitatem.

Πολίζομαι, &

Πολίζω.μ. ίσω. π. ιξα. fabrico urbem.
Neutr. accuſ.

Πολίτης. pro πολίτης.ε.ὁ. ciuis. πολῖτις
autem eius eſt fœmininum.

Πολιοχίτ

Πολιοκέραφος. ν. ὁ. canus, ὕπνιμος.

Πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partum emittit equa.

Πολιόν. uinum album. Aelianus appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obsideo, oppugno. ἀ πόλις & ὀρκέω, rapio, destruo. Actiu. accus.

Πολιορκητής. urbium destructor & expugnator.

Πολιορκητικός. ὴ. obsidionalis.

Πολιορκία. ας. ἡ. obsidio.

Πολιός. ᾶ. ὸ. canus.

Πολιότης. ητος. ἡ. canities.

Πολιοῦν. canescere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος. υ. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πόλις. ιος. ἡ. urbs, & ciues: sed ἄσυ urbs tantum. Dicitur ἀπὸ τῦ πολῶ ἐν αὐτῇ, quòd homines in ea uersentur. Est & ludi genus.

Πόλισμα. ατος. τὸ. parua urbs.

Πολιτάρχης. υ. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἡ. respublica, id est τῦ πόλεως τάξις: & proprie ὅπως οἱ νόμοι ἄρχωσι, ut scribit Aristot. Polit. 4. Accipitur aliquando pro uitæ ratione & instituto, Basil. & Greg. Bud. Comment.

Πολίτευμα. ατος. τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. administratio, & genus administrandi. Bud. ibidem.

Πολιτεύομαι. rempub. gero, τὸ διοικῶ, administro. Dicitur & de alijs fũctionibus pro munere meo fungor, διατῶ μαι. Sic Paulus in Actis ca. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino conscientia bona munere meo functus sum Deo. Est etiam τὸ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicuntur qui contrariam factionem sequuntur, qui alteris partibus student. Accipitur & passiuè pro gubernor. Bud. ibidem.

Πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negotior, dego sub aliqua republica: & ἐστὶ τῶν πολιτῶν τὸ ἰδιωτῶν, ut πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων τὸ πρωτεύοντων. Significat aliquando rego & administro, ut πῶς κοινὴν πολιτεύων, Thucyd. Bud. ibidem.

Πολίτης. υ. ὁ. ciuis, municeps.

Πολιτικὴ. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ὴ. ὸ. ciuilis.

Πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

Πολῖτις. ιδος. ἡ. ciuis.

Πολιτισμός. ῦ. ὁ. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφῶ. in ciuium numerum adscribere, ciuitate donare, in ciuitatem asciscere. Vnde passiu. πολιτογραφῶμαι, id est ἐς τὰς πολιτὰς ἐγγράφομαι.

Πολίχνη. ης. ἡ. &

Πολιχνίον. υ. τὸ. ciuitatula, πολύδριον.

Πολίωσις. ιος. ἡ. canities, sed immatura uitio naturæ.

Πολύ. ἄλλα. ex multis quædam.

Πολλά, aduerb. pro sæpe.

Πολλάκι. per ellipsin, &

Πολλάκις, & πολλάκι. sæpe, frequenter, sæpenumero.

Πολλαπλάσιον. ονος. τὸ. crebrò multiplicatum, ut decemdecies centum.

Πολλαπλάσιος. ὰ. ὸ. multo copiosior, multiplex.

Πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζω. multiplicare.

Πολλάπλους. υ. ὁ. multiplex.

Πολλαχῆ, &

Πολλάχις, &

Πολλαχοῦ, &

Πολυχῶς. idem quod πολλάκις.

Πολυχόθεν. è multis locis.

Πολυχόσε. in multis partibus.

Πολύν. ῑ. multum, multò, πολύ.

Πολύς, ῆ πολλῆ, & accus. πολλὴν, de quo in πολὺς. multus, omnis. In plurali numero πολλοὶ significat idem quod uulgus Latinis. Vnde ἐκ τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id est unus ex uel de multis, ὁ τυχὼν, καὶ ποσοστὸς. πολλὴ κυφάλαιον, suppuratio in summam subductam.

Πολυστημόριον. ε. τὸ. uel πολυστὸν μόριον, soluta compositione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centesimam et milleſimũ quodq; multipartitum. Lucretius multeſimam partem dixit. Bud. Com.

Πολυστὸς. ὸν. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quaſi multeſimus. Iſocrates πρὸς φίλιππ. διανύσιος τίνων πολυστὸς ἂν, καὶ τῷ χρόνῳ, καὶ τοῖς λόγοις. Sic Cic. de Fin. Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Huic non omnino diſsimile, quod eſt ad Att. 1. Thermus cum Syllano contendere exiſtimatur, qui ſic inopes & ab amicis & aſtimatione ſunt. Eſt & à capite remotiſsimus. Plato in Philebo, πρὸς τὰ πολυστὰ σκληρότητι, ad ea quæ à prima duritiæ nota, remotiſsima ſunt, et reducta, hoc eſt minimè dura. Idem, ἐπ' ἐλάχιστον τὰς ἡδονὰς ἀποβλιτέον, id eſt exigui ſenſus uoluptates, & à ſuauiſsimis, atq; acerrimis longe diſtantes. Oppositur huic μόναχος. Baſil. in ἑξαημ. μόναχος & ἂν ἓν καὶ πόλυστος, unus & non plures.

Πολυῦ, Atticè pro λιαν πολὺ. ualde, multò.

Πολυῶ μάλιστα. multò maxime.

Πόλος. ου. ὁ. terminus, axis, qui à noſtris uertex dicitur. Eſt autem immobile illud aut ſinis axis imaginarij, ſupra quod totum cælum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τῦ πολεῖν, id eſt à uertendo. Vertitur enim cælum circa polum arcticum & antarcticum. Accipitur à poëtis pro ipſo cælo.

Πολυῶδεω. caneſcere, canos producere.

Πολυτάριον. ε. pulticula.

Πολυτὸν. τὸν. pultem.

Πολύ. multum. Conſtruitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος ἦν πολὺ τῦ ἑστιατῦ. Et cum μᾶλλον. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἐδιμότερον, multo promptius.

Πολυφημίαι. ε. frequentia hamorum.

Πολυφάτος. α. ὸ. bellicoſus, egregius laudatus.

Πολυαιμία ἡ. ſanguinis copia.

Πολύαιμος. cui ſanguis abundat.

Πολύαινος. α. ὸ. multa laude dignus, fabuloſus.

Πολυάιξ. κος. ὁ. impetuoſus, multas agilitates ſeu capras habens. Belli epitheton.

Πολυανδεῖον. τὸ. quod eſt multorum mediocrium.

Πολυανδρεῖος. ᾶ. ὁ, ἡ. habens uarium uſum, & multas uires medendi.

Πολυάνδριον. ε. τὸ. ſepulchrũ, locus ubi ſunt multa ſepulchra, polyandrium.

Πολυάνδρος. ε. ὁ. multos uiros habens.

Πολυανθὴς. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ον. ὁ, ἡ. argento circumfluens.

Πολυαρκέστατος. ε. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ, ἡ. multos agnos & pecudes poſsidens, πολυπρίμνος.

Πολυάρητος. multis uotis exoptatus. germinatum eſt ρ poëticè.

Πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.

Πολυάσχολος μαστιόεις. negotiosissima uanitas.

Πολυαύλαξ. ακος. ὁ. latus, sulcosus, laetus, magnus.

Πολυβένθης. ους. ὁ, ἡ. profundus.

Πολυβότειρος. ε. ὁ. multa pascens, terra.

Πολύβολος. ε. fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβοίνης, ε. ὁ. diues boum.

Πολύβουλος. ε. ὁ, ἡ. prudens, astutus.

Πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.

Πολυγάλακτος. lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas duxit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθής. ους. ὁ, ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

Πολύγληνος. ε. ὁ. oculatus, multis oculis præditus.

Πολύγληνος. uino aut musto abundans.

Πολύγλωσσος. ὁ. qui callet multas linguas.

Πολύγνωτος. ε. ὁ. Thasius pictor nobilis, qui pinxit gratis pœcilen porticum.

Πολύγνωτος. ε. ὁ, multiscius.

Πολυγόνατος. ε. ὁ. multum geniculatus.

Πολυγονία. ἡ. fœcunditas.

Πολύγονος. ε. ὁ. fœcundus.

Πολυγράμματος. perquam literatus.

Πολύγραος. uorax, πολυφάγος.

Πολυγύμναστος. ε. ὁ. inexpugnabilis.

Πολύγωνος. ε. ὁ. multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος. ε. ὁ, ἡ. ingeniosus, astutus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ, ἡ. lacrymosus, lacrymabilis, multarum lacrymarũ causam præbens.

Πολυδάκτυλος. ε. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμνος. ε. ὁ. multos domans.

Πολυδαρὰς. άδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδομος. ε. ὁ, ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

Πολυδούλιος. πολύβουλος, multi consilij & astutus.

Πολυδίψιος. ε. ὁ. siticulosus, uel ualde desyderabilis. Vnde quidam illud Homeri, λαίκηρ ὑλάχιστος πολυδίψιον ἄρχος ἰκοίμην, exponendum putãt, pro desyderabile, amabile, id est πολυπόθητον ἐξ τῆ χόνι, Athenæo authore li. 10. Alij πολυδίψιον ἄρχος appellatum uolunt, quòd diu aquarum inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, et aquæ ductibus in urbem deriuare docuisset.

Πολυδόκος. figura testudinis.

Πολυδρίον. ε. τὸ. ciuitatula.

Πολύδροσος. ε. ὁ, ἡ. rorulentus.

Πολυδωρία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ε. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύδωτος. ε. ὁ. bene dotatus.

Πολύεδρος. ε. multas sedes habens.

Πολυειδήμων. multiscius.

Πολυειδὴς. ους. ὁ, ἡ. diuersus, multarum specierum, multiformis.

Πολυειδία. uarietas.

Πολυέλεος. ε. ὁ. misericors.

Πολυέλικτος. ε. ὁ. uarie uoluutus, tortuosus.

Πολύετος. diuturnus, πολυχρόνιος. παρὰ τὸ ἔτος τῆ χόνι.

Πολυήτια. ἡ. multiloquium.

Πολυήρατος. ε. ὁ. operosus, semper agens aliquid.

Πολυετῶ. asseruatur multos in annos.

Πολυετὴς. ους. ὁ, ἡ. annosus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annositas.

Πολυεύκτος. ε. ὁ. πολυπόθητος.

Πολυέφθος. ε. ὁ. percoctus.

Πολυήλατος. ε. ὁ. peramabilis, inuidiosus.

Πολύζυγος. ε. ὁ. habens multa transtra,

iugosus, πολύδρομος.

Πολυήμερος. ε. ὁ. multorum dierum.

Πολυήρατος. ε. ὁ, ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

Πολύηρος. dives, πολυάρουρος.

Πολυηχής. ἐος. ὁ, ἡ. sonorus, πολυῖς ἤχοις, ἢ μάλιστα χαίρων.

Πολυθάρσης. τὸ. fiducia.

Πολύθερμος. ε. ὁ. percalidus.

Πολύθητος. ε. ὁ. multum amatus.

Πολυθήρος. ε. habens multas feras.

Πολυθρίμμων. ονος. ὁ. pecorosus.

Πολύθρονον. τὸ. uenenosum. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.

Πολυθρόος. ε. ὁ. sonorus, streperus.

Πολυθρύπτος. ε. ὁ, ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.

Πολύθυτος. ε. ὁ, ἡ. ubi sæpe sacrificatur, halans crebris suffitiõibus & sacris.

Πολύθυρος. ε. ὁ, ἡ. multo aditu peruius.

Πολυΐαχος. impetuosus, peritus.

Πολυΐδρις. ιος. ὁ, ἡ. sciens, prudens, expertus multarum rerum.

Πολυϊδρία. ἡ. multarũ rerum cognitio.

Πολυΐμνητος. ε. ὁ. decantatus.

Πολυΐστωρ. ορος. ὁ. multiscius, qui multa nouit ac memorat.

Πολυκαχής. ἐος. ὁ, ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nam κάγκανον lignum aridum significat.

Πολυκαπάεια. ἡ. multitudo cæsarum.

Πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.

Πολύκαρπος. ε. ὁ, ἡ. fructuosus, ὄφελος.

Πολυκερδής. ἐος. ὁ, ἡ. lucrosus, uafer.

Πολυκερδείς. ἐος. ὁ, ἡ. ueterator, malus.

Πολυκρόλιον. multò melius, πολὺ βέλτιον

Πολύκερος. ε. ὁ. cornutus.

Πολύκιτος. ε. ὁ. acu pictus.

Πολυκίφαλος. ὁ. multiceps.

Πολυκμής. ἐος. ὁ, ἡ. curis plenus, malorum fœcundus, & author.

Πολύκλαυτος. ου. ὁ, ἡ. gloriosissimus, clarissimus.

Πολυκλήϊς. ἴδος. ἡ. habens multas sedes, congrua. Nauis epitheton, quasi multis compacta clauis.

Πολύκλητος. ε. ὁ, ἡ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι, è multis locis conuocati.

Πολύκωπος. ου. ὁ. undosus, multisonus, murmurabundus. à κώπη.

Πολύκμητος. ε. ὁ elaboratus, laboriosus, ad multos labores idoneus, ut est ferrum, exitiosus, letalis.

Πολύκνημος. ε. ὁ, ἡ. uelox, habẽs multas suras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum significat.

Πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.

Πολύκοινος. omnibus commune.

Πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorũ.

Πολύκομος. ε. ὁ. frondosus.

Πολύκομπος. ε. ὁ, ἡ. iactabundus.

Πολυκραιρία. πολυκοιρανία.

Πολύκρημνος. ε. ὁ, ἡ. mõtosus, inaccessus.

Πολύκριμος. fertilis, multum hordei proferens.

Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia substantiæ. (τος.

Πολυκτέανος. ον. ὁ, ἡ. dives, πολυχρήματος

Πολύκτονος. multorum occisor.

Πολύκυμος. ε. ὁ, ἡ. undosus, fluctuosus, πολυτάραχος.

Πολυκύμων. idem.

Πολυλήϊος. ε. ὁ. habens multas segetes, aut pecudes, aut spolia, fertilis, dives

Πολύλιτος. ε. ὁ. optabilis, πολυπόθητος.

Πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.

Πολυλόγος. ε. ὁ. multiloquus.

Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo sermone.

Πολύλοπος. ε. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibusdam dictum.

Πολυμαθής. ἐος. ὁ, ἡ. multa discens, erudi tus.

Πολυμαθία. ας. ἡ. disciplina multijuga.

Πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.

Πολυμερής. ἐος. ὁ, ἡ. in multas partes diui sus,

Π Ο.

fus, multimembris.

Πολυμέριμνος. anxius, ſolicitus.

Πολυμήρμηξ. idem.

Πολυμιξ̃ος. uariè, διαφόρως, πολυχρόνιος, λαψίτως.

Πολύμηλος. ε. ὁ, ἡ. pecoroſus, diues.

Πολύμητις. ιος. ὁ

Πολύμητ☞. ον. ὁ. prudens, conſilio plenus, uafer.

Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, induſtria.

Πολυμήχαν☞. ον. ὁ. artificioſus, machinabundus.

Πολύμιτρ. τὸ. uerſicoloribus filis contexti, quod pluribus contextũ eſt licijs.

Πολύμνια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Muſis. (ter.

Πολυμνήμων. ον. multũ memoria ualen

Πολυμνήστη. ης. ἡ. quæ à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμυσος. ε. ὁ. muſcoſus.

Πολυμορφόταζοι. multiformiores.

Πολύμυθος. ε. ὁ. garrulus, locutuleius.

Πολυνεύρον. ε. aliqui uocant plantaginem minorem.

Πολύξεν☞. multorum hoſpita. Terræ epitheton.

Πολύοζοι. ramoſi.

Πολυοινία. ἡ. uinoſitas.

Πολυοπὸν. crebro perforatum, ut rete, πολυόμφαλον.

Πολύοπτ☞. ſpectabilis. (ſus.

Πολύορφος. ε. ὁ. multis tabulatis excelsus.

Πολιός. ᾱ. canus. Accipitur pro ciuitatis præſide.

Πολιότης. ητος. canities.

Πολιῶται. caneſcunt.

Πολυοχλόσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.

Πολυοψία. opſonij copia.

Πολυπαθὴς. ὁ. multis refertus malis.

Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.

Πολυπαίπολ☞. ον. ὁ. tritus, malignus, impoſtor.

Πολύπειρ. αῖρος. ὁ. prolificus.

Πολυπάμμων. ονος. ὁ. locuples, diues pecunia, πάμμα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicitur, κτῆμα.

Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.

Πολύπειρος. peritiſsimus.

Πολυπενθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. luctuoſus.

Πολυπενθὴς ἡμέρα. dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπήμων. ον☞. ὁ. damnoſus.

Πολυπίδαξ. ακ☞. ὁ. multas habens ſcaturigines, fontibus frequens.

Πολύπικρ☞. ualdè amarus.

Πολύπιστ☞. ε. ὁ. qui bonæ eſt fideī.

Πολύπλαγχθος. ε. ὁ. &

Πολυπλανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. peregrinans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.

Πολυπλασιάζω. multiplico.

Πολύπλοκ☞. ον. ὁ. nodoſus, implicitus, implicatus.

Πολυπλόκως. implicitè, diuerſo ordine.

Πολύποδα. τὸν. multipedem.

Πολυποδία. ἡ. pedum copia.

Πολυπόδιον. ε. fidicula.

Πολυπόθητ☞. ſummè deſyderabilis.

Πολύπονος. laborioſus, dolore afflictus.

Πολύπορος. ε. ὁ. locuples, diues, ὕπνος☞, meatibus refertus.

Πολυποσία. ἡ. immodica potatio.

Πολυπότης. ε. ὁ. bibax.

Πολύπους. οδος. polypus, piſcis genus à pedum multitudine dictum. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat uſq; ad ſermonis & anhelitus impedimentum.

Πολυπραγμονᾶδη. is dicitur cũ negotiũ exhibetur, qui moleſtia afficitur.

Πολυπραγμοσύνη. μ. ἰσον. π. κακα. anxiè nimis & curioſe aliquid inquiro & indago inueſtigóq;, multis rebus me im

plico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Aristophanes pro συκοφαντῶν posuit. Compositum ex πολὺ & πράσσω, quasi πολλὰ πράσσω, hoc est circa multa ago & satago. Neutr. absol.

Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curiositas, negotiatio. Gel. uertit multarum rerum aggressionem, earumq; omniũ actionem. Plutarchus scribit esse φιλομάθειαν ἀπροφίλη κακῶν. id est, studiũ alienа mala cognoscendi. (sus.

Πολυπράγμων. ον & ὁ. negotiosus, curio-

Πολύπριων & ὁ. multos habens truncos.

Πολύπτερα. q̃bus penna uberius data est.

Πολύπτυχος & ὁ. ὁ. multiplex, sinuosus, implicitus, fortis. Eius neutrum est πολύπτυχες.

Πολύπλοκον. ὁ. ex pluribus casibus.

Πολύπυργος & ὁ. turritus.

Πολύπυρος & ὁ. ὁ. tritico abundans.

Πολύῤῥαφος & ὁ. ὁ. multum sutus.

Πολύῤῥιζος. ον. ὁ, ἡ. abundans agnis, πολυριζήμων.

Πολύῤῥητος & ὁ. sæpe nominatus, clarus, laboriosus.

Πολύῤῥινος & ὁ. è multis pellibus.

Πολυῤῥόδιος. ον. ὁ, ἡ. abundans rosis, rosis conspersus.

Πολύς, πολλὴ. ὁ. multus, ingens, σφοδρὸς, uehemens, assiduus. Solum accusatiuũ ex se format, τὸν πολλὸν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολὺς mutuo accipit tam masculino quàm fœminino & neutro genere.

Πολυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Πολύσαρκος. ὁ. ὁ. corpulentus.

Πολυσήμαντος. ὁ. ὁ. &

Πολύσημος. ὁ. ὁ. multa significans.

Πολύσκαρθμος. ὁ. ὁ. peragilis, πολυκίνητος

Πολυσμάραγος. ὁ. ὁ. sonorus, strepens.

Πολυσπαθὴς. ὁῦς. ὁ, ἡ. spatha elaboratus

Πολύσπορος, & (sæpe.

Πολυσπόρος. ὁῦς. ὁ, ἡ. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac dissemina-tus. ὁ σπείρω. Est quoq; πολύσπορος, multis spiris & flexibus inuolutus.

Πολυσπερμία. affluentia seminis genitalis.

Πολύσπερμος. copiosè fundens semen.

Πολύσπλαγχνος. ualde misericors.

Πολυσπόρος. ὁῦς. ὁ, ἡ. habens diuersa semi

Πολυστάφυλος. ὁ. ὁ. uuis abũdans. (na.

Πολυστεφὴς. ὁῦς. ὁ. ualde coronatus.

Πολύστολος. ὁ. ὁ. habẽs magnam classem.

Πολύστονος. ὁ. ὁ. ualde mœstus, faciens suspirare, multi gemitus.

Πολύστυλος. ὁ. ὁ. q̃ habet multas columnas

Πολυσυνδετον. ὁ. τὸ. figura est asyndeto contraria, quæ fit cum multæ coniunctiones ponuntur. ὁ πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.

Πολύσφυρος. multo, uel denso cortice.

Πολυχιδὴς. ὁῦς. ὁ, ἡ. lacerus, multiplex.

Πολυσωματώτερος. ὁ. corpulentior.

Πολυτάλαντος. ὁ. ὁ. bene numatus.

Πολυτεκνία. ας. ἡ. multorũ filiorum procreatio. (tos.

Πολυτεκνόομα. ατος. τὸ. quæ habet filios mul-

Πολυτέλεια. ας. ἡ. sumptuositas, profusio, luxus, magnificentia.

Πολυτελὴς. ὁῦς. ὁ, ἡ. sumptuosus, qui multa profundit, opiparus, pretiosus.

Πολύτεχνος & ὁ. ὁ. artificiosus.

Πολυτιμητίλωτος. μ. ἰσω. τ. ιτα. multos honoro, uel à multis honore afficior, Hesychio.

Πολυτίμητος. ὁ. ὁ, ἡ. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώρητος & .

Πολύτιμος & ὁ. ὁ. magno emptus, magno honore dignus habitus.

Πολύτλας. αντος. ὁ, ἡ. multa patiens, infœlix.

Πολυτλήμων. ονος. ὁ, ἡ. patiens.

Πολύτλητος & ὁ. ὁ. multa tolerans.

Πολυτοκία. ἡ. summa fœcunditas.

Πουτέω. ῶ. ὁ. fœtosus, fœcundus.
Πουφάγμων. ονος. ὁ, ἡ. abundãs columbis
Πολύτρητος. ὁ, ἡ. multa habens foramina, foraminosus.
Πολύτριχον. ὁ. herba quã capillũ Veneris uocãt, quòd multa habeat capilla
Πολύτριξ. ιχος. ὁ. capillosus. (métra.
Πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uersatile ingenium, mosositas.
Πολύτροπος. ὁ. qui uersatilibus est moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyssem, quasi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uersatili{que} solertia præditum.
Πολύθλος. ὁ. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ὁ. ὁ. edax, uorax, heluo.
Πολυφάρμακος. ὁ. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφιλος. ὁ. ὁ, ἡ. dotatus.
Πολύφημος. ὁ. ὁ famosus, decantatæ famæ, illustris, garrulus. Forum quoque dicitur πολύφημος, in quo uarij rumores narrantur. Est & propriũ cuiusdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολυφιλία. multorum amicitia.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ὁ. ὁ. resonans.
Πολύφορβος. ὁ. ὁ, ἡ. multa nutriens.
Πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ὁ. multa ferẽs, ferax, capax, multorum malorum capax.
Πολυφόρτος οἶνος. uinum quod multum aquæ sustinere potest. Vulgo uinosum uinum appellant.
Πολύφορτος. ὁ. onustus.
Πολυφραδής. ὲς. ὁ, ἡ. multi consilij & prudentiæ.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.
Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυὴς. ὲς. multifidum.
Πολυφωνία loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ὁ. ὁ. solidus, firmus. Epitheton cæli.
Πολυχανδὴς. ὲς. ὁ, ἡ. capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχοῦς. fœcundũ esse et fertilem. Arist. de Gene. anim. ϙ. ἡ δὲ φύσις ἐ δύναται πολυχοῦς εἶναι, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχους. ὁ. ὁ. ualde fusus, uarius, multiplex, multifarius, numerosus, fœcundus, copiose fundens.
Πολυχρήματος. ὁ. ὁ. pecuniosus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ. &
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abũdantia pecuniæ
Πολύχρηστος. ὁ. ὁ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ὁ. ὁ. diuturnus.
Πολύχροος. ὁ. ὁ. uersicolor.
Πολύχρυσος. ὁ. ὁ. dives, auro abundans.
Πολύχυλος. ὁ. ὁ. succosus.
Πολύχυτον. ὁ. τὸ. copiosum & largum fluxum præbens.
Πολυψυχία. ἡ. multitudo cõsultantium.
Πολυώδυνος. calamitosus, ualde afflictus, & tristis.
Πολυώνυμος. ὁ. ὁ. celebris. Hesiodus τὸ πολύνυμον ὕδωρ, id est multi nominis aquam, uocauit iridem à colorum multiplicitate.
Πολυωπός. ὁ. ὁ. multos habens oculos aut foramina, ꝑ πολυτρὸς. retis epitheton.
Πολυωρέω. μ. ἠσω. π. ηκα. multiplico, solĩcitus sum, curam habeo. Actiu. accus. & aliquando cũ præpositione, ut πολυωρῶ ἀς πλῶ ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρῶν, id est negligentem esse. ὠρῶ δὲ τὸ φυλάσσω
Πολυωρία. ας. ἡ. cura. (σω.
Πολυωπιτός. ὁ. ὁ. circunspectus. (da.
Πολυωφελὴς. ὲς. ὁ, ἡ. ϙ est magno cõmo-

Πόμα. ατος. τὸ. potio, poculum.

Πομπαγωγέω. pompam duco.

Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.

Πομπεία. ας. ἡ. conuicium, scomma.

Πομπεῖα. τὰ. utensilia quæ ad lustrationes, pompamq; pertinent, pompalia.

Πομπεῖον. τὸ. locus Athenis celeberrimus.

Πομπεύς. έως. qui pompam cogit, dux.

Πομπευτής. οῦ. ὁ. idem.

Πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompã, ostento, incedo & progredior cum fastu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis lacessio, scommatis persequor. Dicitur & πομπεύειν passiua uoce pro eodem.

Πομπή. ῆς. ἡ. &

Πόμπιλος. ὁ. pompa, triumphus, & quæ uulgo processio uocatur. Est etiam πόμπιλος è thunnorum genere quem Aelian. πόμφολον appellat.

Πόμπιμον. τὸ. quod commode transmitti potest, aptus ad ducendum alicquem.

Πομπόβολον, pro πομπόβολον.

Πομπός. οῦ. ὁ. dux itineris, comes, nuntius.

Πομποστολίω. μ. ίσω. π. κα. γαυτολῶ, classem naui deduco.

Πόμπυσμα. πόπυσμα.

Πομφαλύω. pompam ducere, inflari, exclamare.

Πομφοιχάω. ad modum bullæ tumere.

Πομφόλυξ. υγος. ὁ. bulla, quæ nascitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorum eminentia, τ ἀσπίδων ὑψος. Dicta autem à uerbo πομφολύζω, quod fluuiorum est, cum uehementer bullis efferuescunt.

Πονέομαι, &

Πονέω. μ. πονέσω (cũ ad animum refertur) uel πονέω (si ad corpus) π. κα. laboro, lassesco, doleo. Est etiam frangor & fatisco, non duro, ὐκ ἀντέχω. Plato in Phædro, μὰ τὸν πονᾶν αὐτὸν ἰητῶς πονῶν γνώσει. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & πεποιηκὼς τὴν γεγυμνασμένον significat, Plat. Polit. 5. Præterea laboro, id est labore & diligentia conficio, elaboro. Vnde πονήματα opera elaborata, quæ opponuntur τῆς παιδιᾶς, id est illaboratis, & obiter aliudq; agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhausti. Bud. Com.

Πονήματα. τὰ. labores, ὀπόνοι.

Πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. malignor. Depon. absol.

Πονηρόω. idem,

Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, scelus.

Πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & pessimos quosq; homines in eam transtulit.

Πονηρός. ᾶ. ὸ. prauus, peruersus, malitiosus, improbus, sceleratus, sons, noxius, facinorosus. Item putris, caries uitiatus.

Πόνηρος. ὁ. agricola, laboriosus, infacilix, rusticus.

Πονήρως. prauè, imperitè. Item πονηρῶς νοσεῖν, cum dolore, ut πονήρως ἔχειν, incõmode habere, grauiter ægrotare.

Πονητέον. laborandum est.

Πονητικός. ή. ὸ. laboriosus.

Πόνιμος. exactor pœnarum.

Πόνος. υ. ὁ. labor, lassitudo, dolor, morbus. πόνος σελήνης, eclipsis lunæ.

Ποντία. ας. ἡ. marma superficies.

Ποντίζω. μ. ίσω. π. κα. mergo. Aelian. accusatiuo.

Ποντικά. auellanæ nuces.

Πόντιος. υ. ὁ. marinus.

Ποντόβροτος. υ. ὁ. à mari madefactus.

Ποντόπορ.

Ποντόθεν. ex mari.

Ποντοπόρος. ὁ. ἡ. per mare iens, mare penetrans.

Ποντοπορεύτης. οἱ. mari euntes.

Ποντοσσοάδων. ὄνος. ὁ. Neptunus.

Πόντος. ὁ. pontus, mare, quasi πόνος, quia laboribus plenus sit.

Ποντοπόνητος. defessus.

Πόπανον. τὸ. placentula rotũda, lata, & tenuis sacrificijs apta.

Ποπίζω. popissare, hoc est epopis aut upupæ uocem edere. ποπύζω, ἡ κατὰ μίμησιν φωνῆς, ἡ ἀπὸ τῶν ὤτων.

Πόποι. papæ. Blanditiis uox, aut etiam indignantis. Item

Πόποι. οἱ. dij, dæmones, quasi τὰ πάντα ὑποπτεύοντες, id est omnia despicientes. Cæl. lib. 1. cap. 24.

Ποπύζω. μ. ύσω. π. ικα. demulceo, blande attrecto, quod ad equos pertinet. Item sibilo, aut collisis manibus inter se plausum edo.

Πόπυσμα. ατος. τὸ. uox fictitia à sono quo equis necdum domitis blanditur. Politian. Miscel. cap. 32.

Πόρδαλις. pardus mas. nã fœmina πάρδαλος dicitur. παρὰ τὸ πρόσπιπτω. Homerus πόρδαλιν animal uocat, πάρδαλιν uero pellem eius.

Πορδάλιζω. ἴσω. ὁ. uentris crepitus.

Πόρε. præbuit, copiam fecit.

Πορεύω. σω. ὐ. iter. Et

Πορεῖα. τὰ. ἀς. πορείας χρήσιμα, quæ ad profectionẽ sunt idonea, uelut commeatus, uiaticum.

Πορευτής. ὁ. profectus.

Πορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. εο. Vnde πορεύεσθαι ἐς τὰ κτήματα, hæreditatem adire. Neut. absol.

Πορεύσιμος. η. ὁ. meabilis, peruius.

Πορευτικός. ὴ. ὁ. gressilis.

Πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco, κομίζω.

Πορίω. do, præbeo. Actiu. accus.

Πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno, perdo.

Πόρθησις. ἡ. populatio, desolatio.

Πορθητής. ὁ. populator.

Πορθμεία. ας. ἡ. uel

Πορθμεῖον. η. τὸ. nauis, quæ Cæsari ponto. nis. dicitur. ab eo, quòd ijs nauibus in traijciẽdis amnibus loco pontium utimur. Gallice vng bac. Vocatur et πορθμίς, et πορθμίδιον. Bayf. de Re nau.

Πορθμεύς. ἑως. portitor.

Πορθμωνίς. idem. (accus.

Πορτμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traijcio. Aeli.

Πορθμίτον. τὸ. naulum, Callimacho.

Πόρθμιον. η. τὸ. idem, trãsitus, traiectus.

Πορθμός. ὁ. ἡ. fretum, sinus maris qui facile traijci potest, id est θάλασσα ἐκπέρασιν ἔχουσα.

Πόρθων. ωνος. ὁ. ramus, stirps, germen, pro πόρθος.

Πόρια. τὸ. nauigia, quibus utebantur ad mulites transportandos, quæ σκευοφορικὰ πόρια appellantur à Diodoro. Quin & Plato de Leg. 3. πόρεια uocat currus, siue uehicula. Bayf. de Re nau.

Ποσία. ας. ἡ. facultas, abundantia.

Πόσις. εως. οἱ. tituli.

Ποσίζομαι. μ. ίδομαι. π. ισμαι. &

Ποσίω. μ. ίσω. π. ικα. quæro, comparo, comminiscor, excogito. Vnde πεποσισμένον ἀργύριον Demosth. pro pecunia ad dissoluendum æs alienum confecta. Cicero cõficere pecuniam dixit, & curare. Descendit autem παρὰ τὸ πόρος. Eud. Com.

Πόσιμος. ὁ qui acris est cõmentationis ad excogitandum aliquid, ingeniosus, Greg. & Synes. Cicero πόσιμον parabile dixit, id est quod in promptu est, uel quod cito haberi potest,

ut Tuſcul. 5. Diuitias naturæ parabiles eſſe ait Epicurus. Significat etiam πόριμον, πορευτικὸν, id eſt facile penetrans: uel πορευτὸν καὶ ὁδοιπορον, id eſt commeabile, tranſmiſſu facile, Galeno. Bud. ibidem.

Πόρις, pro πόρτις.

Πόρισμα. ὄς. τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

Πορισμός. ὁ. ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, adeptio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quæſtus, lucrum, ratio uitæ quærēdæ, quaſi ἀφορμή. Bud. Cō.

Πορισὴς. ὁ. ὁ. dator, ſuppeditator.

Πορισικός, ſicut πόριμος, qui artificium nouit & rationem uitæ ſuppeditandæ. Et πορισικὴ πόλις, in qua facile eſt uictum inuenire.

Πορικόν. quod facile ſuppeditatur.

Πόρκις, ὁ

Πορκός. ὁ. ὁ. rete piſcatorium ex funiculis contextum. Homerus utitur pro fibula ſiue annulo, quæ ferrū haſtæ cōtinet. Dicitur & πόρκις. ὁ. pro ποδέ.

Πορνεία. ας. ἡ. fornicatio, ἀκολασία.

Πορνεῖον. ὁ. τὸ. lupanar.

Πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcortor. Neutr. abſol.

Πόρνη. ης. ἡ. meretrix.

Πορνοβοσκεῖον. ὁ. τὸ. lupanar.

Πορνοβοσκός. ὁ. ὁ. leno.

Πορνοβοσκοῦντες. οἱ. lenocinantes.

Πόρνος. ὁ. ὁ. mœchus, ſcortū, cinædus, catamytus.

Πορσκοπέω. tranſitum munire, & meatus aperire.

Πόρος. ὁ. ὁ. uadum, meatus, tranſitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petroſus, & aſper. Item quæſtus, & idem quod πορισμὸς. ἐν τῷ πόρῳ ἢ πορῷ τὸ τελεῖν. Plato in Sympoſ. πόρον eſſe ait filiū μήτιδος.

Πόρπαξ. κος. ὁ. annulus oſtij, lorum, uinculum, capulus armorum, ſcuti manubrium.

Πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.

Πόρτις. iuuenca, pro πόρτις.

Πόρρω. longè, procul, porrò. Genit. ut πόρρω τῆς πόλεως, procul ab urbe. Demoſthen. ἵνα μὴ πόρρω τῆ παρόντος γένωμαι, Ne longius digrediar. πόρρω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Alij quando contrario modo ſignificat. Plato, πόρρω ἐσὶ σοφίας ὑμεῖς; Vſque adeò ſapiens es & eruditus? Vſq; eò proiectus es in ſtudio ſapientiæ? Bud. Com.

Πόρρω τῆ ὑπερβάντος. ſupra modum.

Πόρρωθεν. eminus, olim.

Πορρωτάτω. longiſsimè.

Πορσαίνω. μ. ανῶ. &

Πορσύνω. paro, præbeo, orno. Vtrumq; eſt poëticum, à πόρω, ἢ παρῶ τὸ ποιῆσω.

Πόρσω, ρ πόρρω. ἐμπροσθεν, procul, ultra

Πορτάζω. uitulari, ἀμαλίζω.

Πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus. Diminutiuum eſt à

Πόρτις. ιος. ἡ. uitula.

Πορώνη. laqueus.

Πορφάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtimulo boues. Neutr.

Πορφύρα. ας. ἡ. purpura.

Πορφυραυγὲς. τὸ. quod florem purpureū habet.

Πορφύρεος. εα. ὁ. purpureus, denſus, niger.

Πορφυρεὺς. ἑως. ὁ, ἡ. qui purpuras capit, tingens purpura.

Πορφυρίζω. uergo in purpuram.

Πορφυρὶς. ίδος. ἡ. ueſtis purpurea.

Πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, & piſcis eiuſdem nominis.

Πορφύρεος. όεντος. purpureus.

Πορφυρόπωλις. ἡ. uenditrix purpurarū.

Πορφυρώας. nomen auis.

Πορφύρω. μ. νῶ. facio colorem purpu-

reum, rubeo, denigro. Item turbo, miſceo cogitando, βαθέως διανοέομαι, κυμαίνομαι διανοήσομαι, κακχαίνω, ut πόρφυρα κραδίη, cogitabat. A pur pura concha, quæ in imo mari inuenitur, translatione ſumpta.

Πόρω. μ. ορῶ. π. οησα. præbeo. Act. accu.

Ποσάκις. quoties.

Ποσαπλάσιος. quotuplex.

Ποσαπλῶς. ſæpenumero, ſupra quàm dici poteſt, multipliciter.

Ποσαπός. ᾶ. ὸ. quotus.

Ποσαχῆ. quàm multipliciter. alij ποσαχῶς.

Ποσαχῆ. quot in locis.

Ποσαχῶς. quotupliciter, ἀναριθμήτως. nam πόσον aliquando multum ſignificat.

Πόσι. quò, πῆ.

Ποσιδάων. ωνος. ποσιδῶν.

Ποσιδεών. ῶνος. ὁ. menſis apud Athenienſes ſeptimus, qui à nonnullis September, ab alijs December eſſe creditur.

Ποσειδάων. ωνος. ὁ. Neptunus, Neptuni filius.

Ποσειδῶν. ῶνος. Neptunus.

Ποσειδώνιον. ὁ. Neptuni fanum.

Ποσχίστερος. ὁ. propior.

Πόσθη. ης. ἡ. præputium.

Πόσθιον. ὁ. mentula.

Πόσθων. ωνος. ὁ. idem. Alij herniosum & ſine præputio hoc nomine appellari uolunt.

Πόσιμος. ὁ. potabilis.

Ποσιπόρπιδα. ἁ. uena in calcaneo.

Πόσις. ιος. potio. Item maritus, πόσιος δὲ ὕδατος μιγνυμένου τῇ γῇ, γονιμόν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ ἄστε γίνεσθαι τῆς τῶν παίδων γενέσεως.

Πόσος. η. ὸν. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.

Ποσός. quotus, quantus, infinite.

Ποσόσις. quotus.

Ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.

Ποσσίμας, &

Ποσσῶος. η. ὸν. quot, in quot diebus. Ποσσῶος πάρει Quando uenisti?

Ποσσμόριον. minima pars, ποσοστὸν μέρος

Πόστος. η. quotus, pro πόσος, quantus.

Ποσσῦς. aliquantulum, ex parte.

Πόταγος. adeſdum. Dorice autem dicitur pro πρόσαγε, ſicut πέτας attende, pro eo quod erat πρόσχες.

Ποτάγχνιμι. propinquamus, appellimus

Ποταί. nuper, recenter.

Ποταῖνος. nouum, peregrinum, recens.

Ποταμικός. ᾶ. ὸ. fluuialis.

Ποταμιδόν. fluminis in morem.

Ποτάμιος. η. ὸ. fluuialis.

Ποταμογάτων. η. uulgo fontinalis uocatur.

Ποταμοδάρτης. fluuium penetrans, uel traijciens.

Ποταμός. ᾶ. ὸ. fluuius. παρὰ τὸ πότος, ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταμόχωος. η. ὸ. terra quæ flumine operitur.

Ποτανός. uolucris, πτανός.

Ποταπός. ᾶ. ὸ. qualis, cuias, pro ποδαπός, quaſi πόσις ἰδέαν.

Ποτάω. uolare. Dicitur & ποταόμαι.

Ποταῶν. ad orientem ſitum, ἰῶν.

Πότε. quando, tandem.

Ποτέ. aliquando.

Πότεδα, Attice. Neptunus.

Ποτέομαι. μ. ἐσόμαι. π. ημαι. τὸ ποτάω.

Ποτέον. bibendum eſt.

Πότερα, &

Πότερον. utrum, an.

Πότερος. α. ὸ. uter, interrogatiuè.

Ποτέρως, aduerb. utrum.

Ποτέρωσι, pro ποτέρωθι. aliquando.

Ποτή. τος. ἡ. uolatus, πῆσις. ἀπὸ τοῦ πέτω, ſicut ab ἴχω, ὀχή.

Πότημα. potus.

Ποτήριον. τὸ. calix, poculum. ἀπὸ τοῦ πίνω ποτήριον.

Πότης. ὁ. bibulus, ut πότης λύχνου, multum olei consumens, ellychnium.

Πότης. ητος. ὁ. potus.

Ποτητός. uolucris, ἀπὸ ποτάομαι.

Ποτί Doricè, pro eo quod est πρός, ἐφ, & ποτὶ apud Hippocratem.

Ποτιδιγμένος. ὁ. expectans, libenter accipiens.

Ποτιδιγμένοι οἴνῳ. uino domiti.

Ποτιδόρπια. τὰ. comessationes.

Ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα rigo, id est potum duco, potum do. Actiu. accus.

Ποτικός. ὁ. bibax.

Ποτίκρανον. ὁ. τὸ. puluinar.

Πότιμα. ατος. τὸ. potus.

Ποτιματοποιός. ὁ. ὁ. potionum temperator.

Πότιμος. ὁ. potabilis.

Ποτινίομαι. ingredior.

Ποτινίσομαι. uenio, accedo. ἀνίω νίσω, νίσομαι.

Ποτιόσσομαι. aspicio, expecto.

Ποτιπτερίδες. idem quod ποσιπτερίδες.

Ποτιπτύσσομαι. μ. ύσσομαι. π. γμαι. applicor.

Ποτιφωνής. ῆος. ὁ, ἡ. loquax.

Πότμος. ὁ. fortuna, fors, mors.

Πότνα, pro πότνια δέσποινα.

Ποτνιάδες. αἱ. mænades, bacchæ, furiæ.

Ποτνιάομαι. supplico, oro, uoueo.

Ποτνιάω. illicitis amoribus utor.

Πότνιος. ὁ. ὁ. uenerandus, pudicus.

Ποτνιῶ, & ποτνιῶμαι. supplico, cum gemitu obtestor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.

Ποτνιώμενος. obtestans deos.

Πότνος. idem quod πότνιος.

Ποτόμεω. olfacio, προσόζω.

Πότορ. τὸ. &

Πότος. ὁ. ὁ. potus, conuiuium, de potu certamen.

Ποτός. ὁ. ὁ potulentus, potabilis.

Πῆ. ubi, fermè, partim, alibi. Bud. Cō.

Πῆ κεχῶρ. ubi terrarum? quò?

Πούς, ποδός. ὁ. pes, interdum ima pars claui. uide πόδες.

Π Ρ.

Πρᾶγμα. ατος. τὸ. res, causa. Item molestia, ut negotium Latinè. Plato, οὐδὲν πρᾶγμα, Nihil est incommodi & molestiæ. Οὐδέν μοι πρᾶγμα πρόσεστι, Nihil mihi tecum est negotij. Πρᾶγμα πράττειν, litem intendere, negotium facessere. Sed πράγματα plural. est πολιτεία, hoc est ipsa reip. administratiō, ut πράγματα πράττειν, rebus ad remp. pertinentibus operam dare, actui rerum uacare & ius dicere, χρηματίζειν.

Πραγματεία. ας. ἡ. negotiatio. Itē opus commentatione compositum, ut Isocrates orationem suam, uel libellum πρὸς Δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro commentatione ipsa posuit, & intentione animi et uexatione, πονηπραγμοσύνη.

Πραγματεύομαι. μ. εύσομαι. π. σομαι. sum in negotio, aliquid tracto, satago circa aliquid & occupor, Gregor. ἀσχολία. Ex quò fit ut philosophari & commentari significet, hoc est animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Rep. 4. ἵνα μηδὲν πραγματευόμενοι περὶ σοφροσύνην, Ne inquiramus & commentemur. Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uero ipsa nulla ratione melius frui potui, quàm si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem. Est & negotiari in aliqua re ad lucrum, cum accusatiuo. Greg. Ζῆν κάτω τὰ ἄνω πραγματευόμενον

τοιόνδε

πολύφορον. Sed hoc translate. Item uexor, fatigor, negotijs implicor, apud eund. Item consulto & de industria quippiam facio. Xenoph. καὶ δόμον οὕτω πεπραγματευμένον, Ita fabricatam & consulto ita fabricatam, ne lædere possit. Bud. Com.

Πραγματεύς. έως. ὁ. negotiator.

Πραγματικοί. οἱ. infimæ sortis homines, qui mercedula adducti, ministros se præbent in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν. τὸ. τὸ. quod est magno usui, efficax.

Πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius causam inquirit, δικολόγος, calumniator, sycophanta.

Πραγματολογοῦντες. in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθής. ές. ὁ, ἡ. negotiorum expertus, prudens, ueteranus, industrius.

Πραγματώδης. ες. ὁ, ἡ. difficilis, intricatus.

Πρᾶγος. έος. τὸ. res, negotium, actio.

Πραΰα. ας. ἡ. mansueta.

Πραΰς. εῖος. ὁ. uenditus.

Πραΰνω. μ. ὑσω. π. υκα. populor. Actiu.

Πράθω. μ. άσω. π. απα. idem.

Πρακτέον. faciendum est.

Πρακτέος. α. res de qua agendum est.

Πρακτικός. οῦ. ὁ. efficax, factibilis, actualis.

Πρακτός. ὸν. ὁ. agibilis.

Πράκτωρ. ορος. ὁ. interfector, perpetrator. Est etiam qui pecunias multatitias exigit, impostor.

Πραμνᾶος. α. mansuetus.

Πράμνιος. α. ὁ. epitheton cuiusdam uini à loco, ἢ παρὰ τὸ πράϋνειν τὸ μύσος.

Πρεῖν Dorice ἀντὶ τοῦ πρίν. dudum.

Πρανής. ἐος. ὁ, ἡ. pronus, declinis, præceps.

Πρανηβάς. præcipitatus.

Πραξικοπήσας. muneribus corruptus, dolo agens, insidiatus.

Πρᾶξις. ιος. ἡ. exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magistratus, οἱ πολιτευόμενοι, ἢ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μείζων πρᾶξις, rerum summa, Plinio actus rerum dicitur. Τὸν δὲ πρᾶξιν ἔδη ἔνος καὶ ἀμφοῖν. Verba sunt in contractibus apponi solita, significantia utrunq; in solidum obligari, & reos esse promittendi. Bud. Com.

Πρᾶος. α. ὁ. mansuetus. παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν.

Πρᾴοτατα. mansuetissimè.

Πρᾳότης. ητος. ἡ. mansuetudo, clementia.

Πραπίς. ίδος. ἡ. exta siue præcordia, sicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem subter præcordia locauit. Inde pro cura & industria ponitur.

Πρασιά. ᾶς. ἡ. sulcus, areola hortorum, olerum consitio. Hesych. πρασίαι (inquit) αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχαναῖαι. hoc est (ut Plinius uocat) puluinorum tori, aut sulcorum tramites.

Πρασίζω. μ. ίσω. π. ικα. uiresco, porraceus sum.

Πρασίη. ης. ἡ. cura deorum.

Πρασικός. ὴ. ὸν. uenalis.

Πρασινάς. ἁ. uiriditas.

Πράσιον. α. τὸ. marrubium, de quo Plin. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.

Πράσσω. porraceus, colore porri, uiridis.

Πράσις. ιος. ἡ. uenditio, auctio.

Πρασιτερίς. ἡ. blatta, eruca.

Πράσον. α. τὸ. porrum.

Πρατήρ. ῆρος. ὁ. lapis unde mancipia uendebantur.

Πρατήριον. α. τὸ. forum.

Πρατίας. α. uenditor.

Πρᾶτος. primus, Doricè.

Πράτρια.ατ.ἡ.uenditrix.
Πράτωρ.τ.ὁ.uenditor.
Πράττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι.&
Πράττω.μ.άξω.π.αχα.facio. Vnde πράττω τὰ τῆς πόλεως, id est πολιτεύομαι, fum in magistratu: πράττειν uero τὰ ἑαυτοῦ, est esse priuatum. Aliquando significat contendo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè: unde ἀντιπράττω, refragari, & in contrarium laborare et contendere. Aliquãdo ut ἀσπράττω, exigo, cogo. Et absolutè positum, uiuo, ago, fortè aliqua utor. Inde βιωτὸν πράττειν, ἄμεινον πράττειν, καλῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττειν, & πράγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com.
Πράττω.μ.άσσω.π.αχα. uĕdo. Affi. accu.
Πραϋμενῶς.promptè, mansuetè.
Πραϋντικά.τὰ.mitigantia.
Πραϋντικός.ἡ.mulcens, leniens.
Πράϋνσις.mitigatio, id est moderatio & placatio iræ.
Πραΰνω.μ. υνῶ. mitigo, placo, mansuefacio.
Πραϋπάθεια.ας.ἡ.mansuetudo.
Πραΰς.mitis, facilis, mansuetus.
Πρᾴως.placidè.
Πρημνάσαι. funditus euellere.
Πρίμνιον, &
Πρίμνον.ε.τὸ.robur, trũcus ex arbore, ramus, fundamentum.
Πρίμνος. ramus, stipes.
Πρίπον. decens, utile, pulchrum, similè, moderatum.
Πριπόντως. decenter, quod Attici πρέπων dicunt, nomine pro aduerbio utentes.
Πρίπω. deceo. Et πρίπει, id est πρόσεστι, καθήκει, δεῖ. Datiuo.
Πριπώδης.ους.ὁ,ἡ. decens.
Πρίσβα.honorabilis, ueneranda. Fit autem per syncopam à πρίσβεια, quod fœmininum est à πρίσβυς.
Πρισβεία.ας.ἡ. legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio, Greg. Bud. Com.
Πρισβεῖον.ε.τὸ. senium, dignitas, præsertim senilis. Item legatũ præcipuũ, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipso iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dici potest. Bud. Com.
Πρίσβειρα.honorabilis, πρίσβα, ut πρίσβειρα δόμος, præses et ætate uenerabilis
Πρίσβευμα.ατος.τὸ.legatio.
Πρισβεύομαι. μ. εύσομαι. legationem mitto.
Πρισβεύς.έως.ὁ. legatus.
Πρίσβευσις Atticè, ἡ πρισβεία. Bud. Com.
Πρισβευτὴς.οῦ. ὁ. legatus campi, legatus consulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.
Πρισβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. legationem obeo. Et sum legatus in exercitu, id est uicarius imperator. Item in legatione ago quippiam & transigo, cũ accusatiuo, ut ἀρλύην πρισβεύειν, Demosth. Vnde τὰ πεπρισβευμένα, ea quæ in legatione acta sunt. Est etiã postulo, oro, παρακαλῶ, id est pro alio precator intercedo, deprecor, ut Greg. περὶ ἱερῶν lib. 1. de Christo dixit. Sic Cæsar Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduũ mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ πρότιμῶ, nihil antiquius habeo, τιμῶ, honorẽ habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore prosequor, primo loco pono & colo, ut θεὸν πρισβεύειν, Synes. τιμὴ τίμιον πρισβεύειν, Plat. Et Plut. οὐδὲν τι κρὴ ἀνοσμία πρισβεύοντα, in

primis censentur. Est etiam apud Herodo. τὸ πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτατος ὦμὼ. Bud. Com.

Πρεσβῖον. ν. τὸ. præmium quod pro honore datur, Ionicè pro πρεσβεῖον.

Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Πρέσβος. ν. ὁ. antiquior, uenerandus.

Πρεσβυγενής. ἐος. ὁ, ἡ. maior natu.

Πρέσβυς. υος. ὁ. senex. Itē senator auicula, interprete Theodoro. Sed ferè in plurali tantum usurpatur, & loco eius singulariter πρεσβευτής.

Πρεσβυτάτη. uenerāda.

Πρεσβύτατον. honoratissimum. Latini antiquissimū dicunt, cum quid maximæ curæ nobis esse designāt. Cic. ad Att. Officium sit nobis antiquissimum.

Πρεσβυτήριον. ν. τὸ. seniorum congregatio.

Πρεσβύτερος. ν. ὁ. senior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendū, ἐπιμελέστερον ἀξιότερον, antiquius. Cic. ad Att. 1. Vt omnes intelligerēt, nihil sibi antiquius amicicia nostra fuisse.

Πρεσβύτης. υ. ὁ. senex.

Πρεσβυτικός. ῆ. ὁ. senilis.

Πρεσβύτις. ιος. ἡ. anus.

Πρᾶος, ὑος. ὁ, ἡ. mitis, mansuetus, sanus. ἀπὸ τῆ πράου καὶ ἡμέρου.

Πρᾴνω. assimilatus.

Πρᾶγμα. ατος. τὸ. negotium.

Πραγορέων. prædicens, ἀγορεύων.

Πραγορίη. ῆνος. ὁ. gutturis illa eminens uesicula in auibus, in quam primum cibus colligitur. διὰ τὸ προαγείρειν αὐτὴν τὴν τροφήν. Hebraicè muriath appellatur.

Πρήθω. μ. ήσω. π. πνα. incendo, flo, ardeo. Aeliu.

Πρηκτήρ. ῆρος. ὁ. factor, δρατήρ.

Πρηξις, & πρῆγμα. piscis è thunnorum genere.

Πρηνιάω. furere, uehemēter spirare.

Πρηνῶ, aduerb. in caput.

Πρηνής. ἐος. ὁ. pronus, præceps, hoc est in caput propendens, qui uultu est in terram delecto.

Πρηνίσσω. μ. ίξω. π. χα. præcipito.

Πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Πρήσσω. μ. ήξω. π. αχα. transeo, inflo.

Πρηστήρ. ῆρος. ὁ. cælestis flāma, fulmen. Item serpens, nomen sortitus ex fitis ardore, alio nomine δίψας & καύσων dictus.

Πρηστήριος. ν. ὁ. fulmineus.

Πρῆστις. piscis quidam cetaceus.

Πρητώριον. ν. prætorium.

Πρόαρ. ῶνος. ὁ. ἀγορὰ, eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidā in solo aoristo usitatum esse dicūt, reliqua tempora ab ὠνοῦμαι mutuari. Depon. accus. iung.

Πριαπισκωτός. ῆ. ὁ. priapiscus.

Πρίσω. μ. ίσω. π. πικα. seco. Aeliu. accus.

Πρίτμι. emo.

Πρίτις. ιος. ὁ. miles pedes.

Πριμιλήγιον. priuilegium, regia dignitas uel honor.

Πρίν. prius, antea.

Πρὶν ἤ. priusquam.

Πρινή, pro πρίνη. idem. Bud. Com.

Πρίσμα. ατος. τὸ. scobs.

Πρίνινος. ν. ὁ. iliceus, durus, solidus.

Πρῖνος. ν. ὁ. frutex, ex quo nascitur coccus, & ilicis genus.

Πρίονωτός. ν. sectus, serratus.

Πρίσμα. scobs, puluis lignorum.

Πριστήρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ν. ὁ. sector, serra.

Πρίστις. ῖ. poculi genus.

Πριστός. serra dissectus.

Πρίω. μ. ίσω. π. πικα. seco, dirumpo. Est etiam πρίε imperatiuus, à uerbo πρίημι. Aeliu, accus.

Πρίω τὸς ὀδόντας. ſtrideo dentibus.

Πρίωμα. ατος. τὸ. πρίσμα.

Πριάμενος. emens.

Πρίων. ονος. ὁ. ſerra.

Πριωνοειδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. habens figuram ſerræ.

Πριόνωλοι. ſerpentes quidam, quaſi dorſo ſerrato.

Πρίον. redime, libera.

Πρὸ. ante. Genit.

Πρὸ δούλου δεσπότης. hoc eſt dominus ſeruo præſtat.

Πρὸ ἕθεν. πρὸ ἐαυτοῦ.

Πρὸ ἔργου, ὁ πρόεργος. dicitur quod operæ pretium eſt, præuertendumq; & conducibile.

Πραγιαίτερον. antiquius, optatius, præſtantius.

Πρὸ μικροῦ. paulò ante.

Πρὸ ὁδοῦ. interdũ idem ſignificat quod πρὸ ἔργου. Ariſtot. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστιν, πρὸ ὁδοῦ γίγονεν, Tantum nobis iam cõfectũ eſt ad ea quæ mox dicturi ſumus. hoc eſt, Hactenus præliban dum fuit. Alibi ponit pro eo, quod in promptu eſt, & obuiũ atq; occurrens. Bud. Com.

Πρὸ ὀλίγου, paulò ante.

Προαγαῦ, Attice ἀντὶ προάγαν.

Προαγγέλλω. prior nuntio, prædico.

Προάγγελμα. τὸ. prædictio, prædiuinatio

Προάγομαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Demoſth. ἐπεὶ ἐκεῖνό γ' ἂν τοῦτο προέλθοι τὸν λόγον, Quando hucuſq; ego dicendo proiectus ſum. Et ἀντὶ τοῦ προάγω, perlicio, allicio, adhortor, adduco, excito, ut προάγειν τοὺς πολίτας, Ariſtot. Polit. 2. & προάγειν τὸν στρατόν, Xenoph. Eſt etiam ἀναγκάζω καθίσαμαί τι ποιῆσαι, & compellor, cum couſq; quis progreſſus eſt, ut referre pedem non poſſit, & regredi. Item ornor & creſco. Plut.

μετρίαν τινὸς τῶν ἐπὶ πλεῖστον προελθεῖν δοκούντων.

Προαγορεύμενα. interdicta.

Προαγόρευσις. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

Προαγορεύω. μ. εύσω. υ. πρεύ, ηκα. prædico, iubeo, interdico. Actiu. ac. uſ.

Προαγκαλίζομαι τίνα. ulnis capio liberos.

Προαγνεύω. prius luſtro.

Προάγω. μ. άξω. præcedo, progredior, procedo, ut πρόαγε, præi. Demoſth. translate poſuit, ἐπὶ πολὺ προάγειν τὴν τυραννίδα καὶ ὠμότητα, Magnopere in uitiolentiam crudelitatem q; euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πόρρω προαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaſerunt & progreſſi ſunt. Item propello, impello, ſtimulo, idẽ ferè quod ὀτρύνω, Demoſth. Item proueho, deduco, Iſocr. πρὸς φίλους. Eſt etiam proſtituo, produco, ut producere filiam apud Plaut. Item præſto, & hoc cum genitiuo. Dioſcor. προάγει δὲ πασῶν τῶν ἐμετικῶν ἡ ἀμμωνία. Nam aliàs regit accuſ. Bud. Com.

Προαγωγός. ἐος. ὁ, ἡ. leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.

Προαγωγεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. lenocinor, produco, hoc eſt proſtituo, προξενῶ. Actiu.

Προαγωγή. ῆς. ἡ. ſtuprum, proſtitutio.

Προαγωγικός. qui uim habet conciliandi amoris.

Προαγωγός. οῦ. ὁ, ἡ. προαγωγός, proſtitutor.

Πρόαγών. ῶνος. ὁ. initium pugnæ, præludium decreti, cum quid conſultatur antequam populus ſciſceret.

Προαγωνίζομαι præludo, id eſt certamẽ futurum meditor, in fronte pugno.

Προαγωνιστικόν. τὸ. præiudicialis cauſa.

Προαιδέομαι, reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι

Προαιρέομαι. μ. αίρήσομαι. π. ημαι. eligo, id est malo, constituo, statuo, mihi certum est, & consultè aliquid facio, præripio.

Προαίρησις. ιος. ἡ. propositum, uoluntas libera, institutum, delectus, electus alterius præ altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονᾶν, id est ἐκ προνοίας: quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τῆ ἀκουσίῳ ἡ μὲν προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας, Aristot. Ethic. 2. Bud. Com.

Προαιρετικὸς ἀνήρ. qui cupidè & libenter aliquid facit.

Προαιρετόν. τὸ. quod eligi potest.

Προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. π. προῆσθημαι. præsentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præsensio. onis.

Προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. causor. Depon. accus.

Προαύω. μ. άσω. π. ηκα. præaudio. Acti. genit. & accus.

Προακτικόν. procedens.

Προπετὴς. ἐς. præceps, temerarius.

Προπίπτω. μ. πεσοῦμαι. propendeo.

Προπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. præceps, decliuis, audax, impudens.

Προπαρέρχομαι. prætereo.

Προμαμύω. μ. μυῶ. protego. Acti. accus.

Προαναβάλλομαι. μ. βλήσομαι. π. προανεβλήμαι. præludium facio.

Προαναθρώσκω. præsilire, in certamen descendere.

Προανακλίομαι. prædefleo.

Προαναρρώδω. præludiū canere, προαναρχωδῆσαι τῆς ᾠδῆς, tergiuersari, ἀναχωρίσαι.

Προανασκευάζομαι. prouideo, præstruo, multò ante comporto.

Προανασχέω. reprimo.

Προανατείνω. prætendo.

Προαναφώνησις. ἡ. prædictio.

Προανίσχω. emineo.

Προανίστημι. prius insurgo, προανασταθήσομαι.

Προαποκλίνω. præcolligo. (σω.

Προαπαντάω. obuio.

Προαπάντησις. cum præposteroordine, prius se offert quod posterius est.

Προαποκάμνω. μ. ήσω. π. ηκα. prius defatigor. Neutr. absol.

Προαπὸς. πραπίς.

Προαποδάκνυμι. præeligo.

Προαποκλίνω. præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ. periisti ante me.

Πρόαρον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum miscetur.

Προαρπάζω. μ, άσω. π. ακα. prærripio.

Προαρτάω. prætendo, προαρμόζω.

Προασκέω prius curo.

Προασπιστὴς. οῦ. ὁ. propugnator, defensor

Προάστειον. ου. τὸ. suburbium.

Προασφαλίζω. præmunio.

Προαύλιον. τὰ. dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον. ου. τὸ. præmium sonandi, prooludium in tibiarum cantu, sicut πρόοιμον & in poësi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Πρόαυλον. ου. τὸ. uestibulum.

Προαυξῆσαι. prouecti ætate, ac morbi qui ipsis accidunt, Hippoc.

Προαφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. ante tempus discedo. Neut. absol.

Προβάδην. inter eundum.

Προβαίνω. μ. προβήσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo, ὑπερβαίνω, emineo. Neu. absol.

Προβάλλω. μ. λῶ. π. βλημα. profero, promo, ἰκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὰ ἀγαθόν. Item quæstionem in medium affero, ut ἀπορίας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Athen. 9. προβάλλειν τὶς ἕρη ἐκπίνουσι φρονίσεως, &c. Vnde προβλήματα, problemata, & in quæstio-

nem adducta, & ἀναπορέμματα. Item designo, creo. Greg. de Athan. ἐπὶ δὲ ἔτῳ προβαίνειν. & Liban. προβάλετο χορηγὸς. Existimo autē (inquit Bud.) uerbū hoc esse medium & cōmune, & utranq; significationem sub passiua uoce habere, quoniam actiu ī uocem legisse non memini. Est itaq; aliquando προβάλλομαι id, quod nunc præsentem sistere dicunt, & nominare: quale est, quod ius patronatus habere uocant, hoc est nominandi designandū. Demosth. οὗτοι ἐξεστόνησαν προβληθέντα, &c. Aesch. περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προβάλλω ὑπὸ νεωσοικίοις. Greg. ὃν καινὸν παιδαγωγὸν ἀρετῆς ὁ πόλος πλωτικοῦτα προβάλλει, designabat, creabat, præficiebat. Aliquando significat propugnaculū oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demosth. περὶ στεφ. ταῦτα προβαλόμενος ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀπίκοις, His ego propugnaculis circūmuniui Atticum agrum. Vnde προβεβλημένος τῆς ἐκκλησίας apud Greg. dicitur ecclesiæ episcopus, defensor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductū. Greg. κρέας τοῦτο θρικίον προβεβλημένοις, Crassa hac obductis carunculā. Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducūtur & libro aut cortice trunci stirpiū. Ita quoq; κόπτειν τοὺς προβάλλειν apud eundem Greg. significat leoninā speciē præ se ferre. Aliquando est protendo, & prætendo. Greg. ὕβρεις ἐνίοις περιπλὰς ἀντὶ μισθοῦ προβάλλει. Aliquando infestū telū obiicio, & porrigo, ut προβαλόμενος τὴν σάρισαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulū. Vnde & de pugilibus quoq; dicitur, pugnos infestos prætendentibus, Greg. κατὰ Ἰσ. 2. Aliquando cito, allego,

ut προβάλλειν νόμον, Greg. & προβάλλειν μάρτυρας, producere testes, Isoc. Aliquādo est insimulo, postulo, hoc est reum defero, diem dico, Demosth. κατὰ μισθ. Aliquando in rerum naturam produco, παράγω, Dionys. Aliquando præparo. Aliquando despuo, abominor, auersor, execror, ut καυθαρίδας καὶ φαλάγγια προβάλλειν, Plut. Idem in Galba de Othone, τὴν μὲν πάσαν ἀλιτὸς, καὶ τὴν γάλβαν προβαλόμενον. s. Bud. Com.

Πρόβαλον. τ. ὸ. clypeus.

Πρόβασις. ιος. ἡ. prouentus, propriè pecorum, ouium possessio, περιουσία. διὰ τὸ προβαίνειν.

Προβατεία. ας. ἡ. pascua ouiū, cura ouiū.

Προβάτιον, Attica lingua ouem significat. Est & plantago minor.

Προβάτιος. α. ouillus.

Προβατὶς. ίος. opilio.

Προβάτιμα. ῶτος. τὸ. πρόβατον.

Προβατικός. ἡ. ὸ. ouinus. Vnde probatica piscina in Euāgelio, quoniam sacerdotes in ea oues lauandas lauabant.

Προβάτιον. τ. τὸ. ouicula.

Προβατοκάπηλος. ου. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ου. τὸ. ouem significat. ἢ πᾶν τὸ τράπεζα βόσκημα.

Προβιβικός. ὄτος. ὁ. ἰᾷ ætate prouectus, Theodoro interprete.

Προβίβασα. malui, præposui, prætuli.

Πρόβιμα. ατος. τὸ. progressus, saltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, persuadeo, hortor, suborno, introduco, instruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronum causam nostram acturū instruimus. Item subigo, futuo. Luc. in Act. ἐκ τῶν ὄχλων προεβίβασαν ἀλέξανδρον, de turba protraxerunt Alexandrum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neut.

Πρόβλητος. Bacchi cognomẽ. nãq̃ gẽmat agentibus uitibus sacra ei faciebãt.

Πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculũ quodcunq;, ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάδος, salus & tutela Græciæ. Et prætextus, propositio, problema, quæstio, id est ζήτημα. Est etiam idem quod γύρωμα.

Προβλής. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, præeminens.

Πρόβλυσις. ε. ὁ. eiectus, saxum sub mari.

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς. productor, γυμνίτωρ.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, siue status pugilis in procinctu stantis, occasioniq; inferendæ plagæ imminẽtis, ut agitatoris in carceribus equos, currumq; sustinentis ἄχρις ἂν ἐν τῆς βαλβίδος ὀρθῶσιν. Vnde Cic. ad Att. 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ similem facit. Sic ἐν προβολῇ stare Plut. in Cæs. est in procinctu consistere. Apud Isoc. legitur pro actione quæ intẽditur, καὶ τὰ τῶν συκοφαντῶν ἀναγκάζειν τὸ προβάλλεσθαι τινὰ δίκην. Est autem προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quasi petitio digladiantis. Est etiam propugnaculum et castellum, ambitusq; mœnium, hostilem impetum arcens, ut Xenoph. τὰ ὄρη τῆς ἀθλίας προκάμματα, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel suggrundæ, uel rei cuiuscunq;, ut palpebrarũ pili προβολαὶ sunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento, tutela, lorica ponitur. Προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuosorũ. προβολαὶ ἀφὶ τῆς γλήθους γράμματα, produ-

cuntur lingua literæ. Bud. Cõm.

Προβόλιον. ε. τὸ. uenabulũ quo ad apros conficiendos, & alias feras cum quibus cominus agendũ est, uenatores utuntur, uenatorium telum.

Πρόβολος. ε. ὁ. scopulus, promontorium, saxum eminens in mari, quod impetum aſtus frangit, Demosth. Inde translatione sumpta Greg. fortissimum episcopum eo nomine significauit, qui tyranni ferociã infregit uirtute sua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defensore, & securitatis cõciliatore, & præsidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. 4. πρόβολον & ἀγὴ τῶ πολίτῃ. Aristoph. Neb. πρόβολος ἡμὲν, σωτὴρ δόμοις, ὑμῖν δ' ἀνταρὸς. Bud. Cõ.

Προβοσκίς. ίδος. rostrum elephantis, uel muscæ, quod Latinè quoq; proboscis, seu promuscis dicitur.

Προβουλεύειν. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. In ea significatione utitur Demosth. περὶ στεφ. & περὶ παραπρεσβ. Vnde & pro prouidere & prospicere ponitur. Et

Προβουλεύματα appellat Demosthen. præmia sibi per curiam conciliumq; decreta. Et

Προβούλευμα. ζος. τὸ. curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in cõcioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Et

Πρόβουλος. ε. ὁ. primarius in urbe, cõsul. Item πρόβουλος curia, quæ cõsilijs suis populo prospicit, nequid perperã ab eo decernatur, aut aliàs incõmoda afficiatur, unde quæ rẽdæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud. Cõ. & An.

Προγάμια. sacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipsæ quæ ante nuptias offeruntur, authore Polluce.

Προγάστωρ. ορος. ὁ. uentricosus.

Προγένειος. ὁ. habēs barbā promissam.

Προγενίστερος. ὁ. maior natu. Dicuntur quoq; προγενίστεροι, qui ante nos fuerunt.

Προγεύομαι. præguſto.

Προγευστής. ὁ. præguſtator.

Προγίνομαι. prius fio, præcedo, coràm appareo.

Προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. ν. προέγνωκα. præſcio, decerno. Actiu. accuſ.

Προγλωχίς. ίδος. ἡ. linguæ extrema pars

Προγνάμπτον. τὸ. os quoddam in interiori parte ſuræ.

Πρόγνωσις. εως. ἡ. præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.

Προγνώστης. ου. ὁ. futurorum præſcius, uates.

Προγνωστικόν. ὄν. τὸ. prognoſticum, id eſt rei futuræ ſignum.

Προγονικός. ὴ. ὸν. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα, poſſeſsiones à maioribus acceptæ.

Πρόγονοι. οἱ. maiores, id eſt præceſſores, progenitores.

Πρόγονος. ὁ. proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.

Προγονίδης. πρωγονίδης.

Πρόγραμμα. ατος. τὸ. ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerunt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.

Προγράφομαι. præſcribo.

Προγραφή. ῆς. ἡ. proſcriptio.

Προγυμνάζω. præexerceo.

Προγυμνάσματα. τὰ. præexercitationes.

Προδέομαι. indiget.

Πρόδηλος. ὁ. ἡ. præmaniſeſtus, manifeſtarius, προδιαβλής, φρόνιμος, ἀνυφής.

Προδιαβάλλω. calúnior, arguo. (or.

Προδιαίτησις. præparatio per diætam.

Προδιασύρας. fœdera tranſgreſſus.

Προδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. prædoceo. Actiu.

Προδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. prodo, amitto, deſero, negligo. Inde προδιδόναι τὴν ἀσπίδα, ἢ τὴν παραταξίαν, præuaricari.

Προδιλήθων. qui præterijt. (cari.

Προδιεξιόντων. prius pertranſeuntes.

Προδιίστημι. diſcordari iam cœperat.

Προδιασκοπούμενοι. οἱ. præſcrutantes.

Προδιήγησις. ἡ. prænarratio.

Προδικασία. trimeſtre tempus, quo in prytaneo manebāt, qui aliquē de cæde accuſabant, atq; interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.

Προδικῶ. cauſam alicuius ago, patrocinor.

Πρόδικος. ὁ. protector, curator regit apud Lacedæmonios. Eſt item proprium, qui de Hercule ſcripſit præclarum opus. unde apud Cicer. de Offic. Hercules Prodicius.

Προδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio.

Προδοκάζω. μ. άσω. π. αχα. inſidior, obſeruo.

Προδοκή. ῆς. ἡ. locus inſidiarum.

Προδομέομαι. ante conſtruor.

Πρόδομοι σύκοι. præcoces ficus.

Πρόδομον. τὸ. &

Πρόδομος. ὁ. ueſtibulum.

Προδοσία. ας. ἡ. proditio.

Προδοσίπομπος. promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.

Προδότης. ου. ὁ. &

Προδοτικός. ὴ. ὸν. proditor, proditorius.

Προδοτικῶς. proditoriè.

Πρόδοτος. ὁ. ἡ. proditus.

Πρόδρομος. ὁ. ἡ. præcurſor.

Προδωμάτιον. τὸ. ueſtibulum.

Προεγκῶ

Προκεῖσθαι. incumbere, προπέσθαι.

Πρόκριμα. firmum propositum, τέκμαρ.

Προκρίνω. gero magistratum, seruio.

Προκρίσις. ας. ἡ. prima sedes, præsidentia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.

Πρόκριτοι. οἱ. decemuiri dicebantur, quasi præsides magistratus quidam primi subsellij, quibus cæteri omnes sedendi loco cedebant, hi septenos dies imperabant. Bud. in Annot.

Προκωλύω. prohibeo, detineo. Act. accu.

Προλαβὼν. præmisit, ἀφ' οὗ προέλαβε.

Προμήκια. longè extensa.

Προοδοποιῶ. μ. ήσω. π. ηκα. prius assuefacio. Actiu. accus.

Προοράομαι. præuideo, προγινώσκω.

Προορώμενος ἐκ αὐτῶν. prospiciens illis.

Προκατακρίνω. præiudicatum.

Προῄρηται. uoluit, maluit, elegit.

Προπαρασκευασμένος. præmeditatus.

Πρόειμι. procedo, proficiscor.

Προεῖπον. iusserunt.

Προεμπλοκάδω. placo.

Προεπιπέμπω. accerso aliquem in locũ alterius.

Προεμβάλλω. prius emitto.

Προεκδίδωμι. edere, id est transcribendi potestatem facere.

Προέκθεσις. εως. ἡ. præexpositio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum sit. Quintil. lib. 9.

Προεκτίθημι. excludo.

Προεκφοβῶ. anteterrefacio.

Προεκχέω. ante signa euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.

Πρόεσις. prouentus.

Προεκβάλλω. prodire, nasci.

Προέρομαι. eligo, uolo, cõstitutũ habeo.

Προεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad prorã nauis, cui rostrum affigitur, quo impetum faciũt in hostium classes. Dicitur & προέμβολον neutr. gener.

Προέμλω. promittere.

Πρόεμπος. deserens, prodens, negligẽs.

Προενάρχομαι. anteincipio.

Προεωπία. in conspectu, coràm.

Προεξαρσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo stant remiges.

Προεξοδιάω. præambulo.

Προεπιβουλεύω. insidijs præuerto.

Προεπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. antepercutio, præmoneo, præcastigo.

Προεπιχειρῶ. præmolior. Datiu. iung.

Προερίζω. contiehor.

Προερῶ. prædico, indico.

Προερῶν ἐς πόλεμον. indicentes bellum.

Προέρχομαι. uinco, exeo, præeo, prodeo. Vnde προέρχεσθαι ὁδὸν, conficere uiã.

Προέρυμαι. ύσω. π. υκα. traho. Act. accu.

Πρόεσαι. dimitte, relinque.

Πρόεσις. εως. ἡ. dimissio, effusio.

Προεστηκὼς. ότος. ὁ. præfectus.

Προέχοντο. prætendebant.

Προεστὼς. præses.

Προεστικὸς. benignus, liberalis, prolixus.

Προεχὼς. οἱ. præclari, eximij.

Προέχω. excedo, excello, supero. Genit.

Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. antegredior, hoc est, ἡγέομαί τινι τῆς ὁδοῦ, & præluceo, præsum. Vnde & pro ἡγεμόνα, προοδοποιὸν, ponitur: quale est præire apud Latinos, ut apud Liuium. ab Vr. lib. 8. Agedum pontifex publicus populi Rom. præi uerba, quibus me pro legibus deuoueã. De eo Bud. in Annot. Genit.

Προηγητὴς. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino, uiæ dux est.

Προῆγμαι. proiectus sum.

Προηγμένα, sicut προηγμένα. τὰ. primi motus. Eam uocem Cic. uariè uertit. Nã nunc producta, et promota, nunc

præposita & præcipua appellat.

Πρόηγος. ὁ. princeps.

Προηγόριον. οὖνος. gurgulio, guttur, signum prominens in gutture. Neq; tã de auibus, quàm de hominibus dici solet. Suprà appellatũ est πτηγόριον.

Προηγύμνα. primigenia, hoc est primordialia. Sic Varro de cupresso, Non enim galbuli qui nascũtur, id semen est, sed in his intus primigenia semina dedit natura, id est ἀρχοειδῆ καὶ πρωτογέννα. Sic apud medicos προηγούμενα αἴτια, causæ morborũ sunt internæ, & προκαταρτικὰ externæ.

Προηγμένως. præsertim, in primis.

Προηδιάομαι. ante lætor.

Προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimisit hominẽ, prodidit, præmisit. à προΐημι.

Προηκίς. præacutus.

Προήκω. procedo. καὶ προήκων, ἀοῦσθαι, προιὼν.

Προημαρτημένα. τὰ. præterita peccata.

Πρόηλω. processi.

Προήρημαι. statui, uolo.

Προηροσία. as. ἡ. nomen sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipsum indicat.

Προηοιμασμένος. præparatus.

Προήχθην. processi, prouectus sum, sum adductus, aggressus sum, προὐβράπην.

Προθέλυμνα. radicitus, funditus.

Προθέλυμνος. ὁ. frequens.

Πρόθεμα. edictum, tabula proposita publicè, πρόγραμμα.

Προθεμιστάμενος. amplexus, περιπτυξάμενος.

Προτίθεσθαι ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.

Πρόθεσις. ιος. ἡ. præpositio, quæ est orationis pars apud grãmat. Item propositum. Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & προαίρεσιν, id est inter propositionem & prædestinationẽ: quòd illud pertineat ad ea cum iam uicina est machinatio, ut penè cogitationẽ sequatur effectus: hoc ad ea quæ multò ante definiimus in animo. Item dies præscriptus, sicut

Προθεσμία. as. ἡ. lex, præiudiciũ, præfinitum tempus, dies præscriptus gratia alicuius, certus terminus.

Προθεσμία ταχεῖ. idem. Bud. Com.

Προθεσπίζω. μ. ίσω. σ. ικα. uaticinor, impleo. Neutr. accus.

Προθέω. præcurro.

Προθεωρέω. prospicio.

Προθεωρία. ἡ. præuius aspectus.

Πρόθυρος. ε. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excessit.

Προθυπτιάδω. in cratibus sole prius sicco, in area uuas sole sicco.

Προθορών. prosiliens.

Πρόθυμα. ατος. τὸ. res quæ ante sacrificiũ offertur, ut thus, siligo, hordeum, primitiæ.

Προθυμέομαι. μ. οῦμαι. σ. ημαι. sum promptus, aliquid magno studio suscipio & instituo, in animũ induco, uolo, animum adiycio, contendo, studeo, cupio efficere. Accus. ut ταῦτα προθυμοῦμαι, Plat. Et aliquando cum infinitiuo, Demosth. καὶ ποιῆσαί τι προθυμούμενος. Bud. Com.

Προθυμέω. idem.

Προθυμία. as. ἡ. cupiditas, prõptitudo, alacritas, animi propensio, prompta & egregia uoluntas.

Πρόθυμος. ε. ὁ. alacris, promptus, propensus, animosus.

Προθυμότατα. promptissimè.

Προθύμως. promptè.

Πρόθυρον. ε. τὸ. uestibulũ. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut πρόπυλον de uestibulo urbis uel templi uel regiæ.

quanquam Aristot. de regia Persarum loquens, τὸ πρόθυρον ιωνικὸν ὠνόμασεν. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicuntur quæ sunt ante ianuam uestibula. Nos autem appellamus prothyra, quæ Græcè dicuntur diathyra, quo uocabulo quid intelligatur, suprà dictū est. Bud. in Annot. post.

Προθύω. μ. ύσω. π. υκα. prius interficio, sacrifico. Actiu.

Πρόϊαι. ἀπ. pyra præcocia.

Προϊαίτατος. præcox, πάνυ πρόϊμος, Suid.

Προϊάλλω. apponо, προσπίπτω, præpono.

Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἅϊδι προΐαψεν, quasi diutius in pace uiuere potuissent. Sic Verg. 9. Iuuenum primos tot miserit Orco. Significat etiam noceo, lædo. Actiu. accus.

Προΐεμαι. uoce passiua. obijcio, prodo, ut προΐεσθαι τὴν πόλιν Demosth. id est prodere & condonare, uel euertendam obijcere, quod & ἐκβιβάζω dicitur. Item emittere. Aristot. κοὶ τὸ ὠὸν προΐενται σπέρμα. Item dimitto, ut προΐεσθαι δωδεκάμηνον, dimittere exercitum, Plut. Sicut Cicer. Offic. 1. Cum autē Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, abijcio, largior, effundo, erogo, ut χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, Aristot. Ethi. 9. Et ibidem προΐεσθαι τῷ φίλῳ, id est cedere & condonare amico. Demosthen. tamen προΐεσθαι τὰ χρήματα dixit pro homini obærato, & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plut. προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον dixit pro mortem sibi consciscere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamq́ perosi proiecere animas. Et Lucan. Animas effundere uiles Quolibet hoste paras. Legitur & προΐημι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primā aciem promoueo, Xenoph. παιδ. 7. Sed προΐεσθαι magis in usu est. Bud. Com.

Προϊέναι ὀράνιον. mōtanā uiā capessere.

Προϊέναι τῇ πρόσω. progredi ulterius.

Πρόϊσα. nuper.

Προΐκα. misit, apposuit. Iliad. λ. πρῶτον ἐμὶ προΐκα παπίλαν.

Προῖκα. gratis, sponte.

Προϊκῶος. ὁ. ὁ. qui aliquid gratis agit, spontaneus.

Προικός. ὁ. malus, stultus, pauper.

Προίκτης. ὁ. ὁ. idē, mēdicus, petēs gratis.

Προικῶος. ὁ. ὁ. dotalis.

Πρόϊμος. ὁ. ὁ. præcox.

Προίξ. κός. ὁ. dos, δωρεά.

Προίσταμαι. est quasi ante stare, id est prostare, ut apud Quintil. Iubet prostare gladio cinctum: & denotat defensionem, scilicet τὸν ὑπὲρ προσθήκης ἐστὶ δὲ, ὑπὲρ βουλῆς ἢ τῶν ὅπλων, & construitur cum genitiuo, ut προΐστασθαι τῶν δικαίων, iura alicuius tueri & defensitare, Demosth. Aliquando est præficere, præfecturam conferre, ut ὁ μυρίων πραγμάτων προστὰς, administrationi præfectus, uel summam curam habēs & potestatem, apud eundem. Et idem κατὰ γνώμ. προΐσταται σώφρονος τοῦτο αἰνῶ, Hunc sibi Stephanum tutorem & defensorem uindicemq́ assumit. Aliquando est lui pro alio se opponere, causæ alienæ defensionem suscipere, euentumq́ præstare, Demosth. κατὰ ὑπέρ. Et quā causam eo modo pro alio recipiunt προστάντες τῇ πράγματος apud eundem dicuntur. Vnde προστασία. Aliquando prætendere, prætexere, sicq́ construitur cum accusatiuo. Demosth. περὶ στεφ. τῶν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐστασθε. Aliquando proponere, ὑποτίθεσθαι, ut

προίσκω παράδειγμα, proponere exemplum, Lucia. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Greg. τὸ χάρον ὡς ἄμεινον προεισφέρω. Et Plato, τὰ ὦτα τῶν πρεσβύτερων, Plus auribus quàm menti tribuentes. Aliquãdo in principijs locare. Greg. de Basil. αὐτὸν προτιθεμένοις τῶν λόγων τὴν ἀρχήν, quasi defensorem moderatoremq; orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προστάτιος Apollo, quasi uestibularius & liminaris, quasiq; ianitor appellatus. Aliquãdo præ se ferre. Aristid. Panath. μή τι προτιθέμενοι τὸ ἦθος φαυλότερον τῶν λόγων, Nec speciem oratione ipsa inferiorem præ se ferentes. Dicitur quoq; per accusatiuũ, προίσκω τινὰ ὑπεροψίαν, pro τῆς ὑπεροψίας, id est moderari, regere, Synes. quod & ἐφίστημι & τῇ ὑπεροψίᾳ dici potest. Simili modo

Προίστημι. μ. ἴσω. π. ηκα. præsideo, præsum, ut τῶν ὑπλοθήκης προιστάς, id est (ut inquit Curtius) super armamentariũ positus. Et τῶν βασιλέως μνήμης προιστὰς, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam prostituo, id est προαγορεύω, ut προῖσται τινὰ ἀχμάλωτον. & προστᾶσα γυνὴ, prostans, prostituta, ἐργαζομένη, id est merens publice. Bud. Com.

Πρόσαρ. ορος. ὁ. testis.

Προίσχομαι. allego, prætendo, Herodi. ὁ δὲ γῆρας προϊσχόμενος, παρητεῖτο, Ipse autem senectutẽ excusans, repudiauit. Synes. καὶ τοῦτο προίσχονται. Plut. προϊσχόμενος γνώμην τὸ ξίφος, id est προβαλόμενος. Et χάρας προίσχομαι, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono pro uelamento & integumento, construiturq; cum genitiuo et accusatiuo, ut προίσχεσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χάρας, Plutar. quod facere solent, qui uidere nolũt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖσος. η. ὁ. Prætus.

Προκηρύσσ. μ. ύσω. π. υχα. præco, colo.

Πρόκα. statim, extemplo, repente, ros.

Προκαθικώτερον. magis necessarium, utilius.

Προκαθήγομαι. ducatum præsto.

Προκάθημαι. præsideo.

Προκαθίζω. resideo.

Προκαθίστημι. μ. ίσω. π. ηκα. præcõstituo, prapono. Actiu. accus.

Προκαλέω. prouocare, lacessere, idq; dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, constituitq; utroq; modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenoph. ἐκ ἃ πράσσων ἤδιον ἦν, ταῦτα προκαλεῖσθαι τοὺς σώφρονας, Non ijs iudicijs æquales prouocabat, quibus se superiorẽ esse cõfidebat. In foro, Demosth. τῶν τοιούτων. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ἣν οὐ δέξομεθα, Optionem nobis offerebant uelut non accepturi. Est enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν conditionem offerre, & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκαιον, apud eundem Demosth. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progressa contentione, Valerius Lucretium sponsione prouocauit. Προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, offerre arbitrum, arbitrio lacessere. Προκαλεῖσθαι τοὺς ἀνίτας, id est βασανίζεσθαι, ὡς βάσανον αὐτῶν ποιεῖσθαι: quod seruos in quæstionem ponere Cicero dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiã in controuersijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquãdo ponitur pro denuntiare quippiam aduersario, testatoq; prædicere, de quo plura Bud. Com.

Προπαλίντονος. promptius, paratius.

Προπαλίω. μ. ίσω. π. ηκα. &

Προπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, sicut προκαλοῦμαι, suadeo, rogo, προφέρω. Actiu. accus.

Προπάνυμια. ας. ἡ. cooperimentum, protectio.

Προπαπτύσσομαι. oppono pro uelamento, προίσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, siue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προπάμνω. laboro.

Προπάσσαλος. υ. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum alius uenerint, rursus terram uersus inclinant.

Προπάρλιον. ν. τὸ. locus pectoris qui est sub mamillis, præcordia.

Προπάρλιος. ν. ὁ. præceps, capite decorsum uergens.

Προπαραβάσσομαι. ordior, præmolior, auspicor & fundamentū pono et iacio.

Προπαραβάλλω. repræsento, ante diem soluo. Sic Longol. Epist. li. 1. Sed quia non horum est neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem dissoluere, nedū gratuitam pensionum pecuniam præsentare. Vnde

Προπαράβλημα. ζος. τὸ. quod primò soluitur, sic & appellabatur Athenis præsentatio pensionis uectigaliū prima, quam & προπαραβολὴν uocabant. ad alterū enim terminū (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua soluenda, προσπαράβλημα dicebatur.

Προπαραγινώσκω. præiudico. Genit. & accus. Vnde προπαραγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur. Bud. Comment.

Προπαράγνωσις. præiudicium.

Προπαραδύω. demergo, occido.

Προπαρακλίνομαι. præsideo, in eminentiori loco discumbo.

Προπαραλαμβάνω. præoccupo. Actiu. accusatiuo iung.

Προπαραλίγω. addo in catalogum.

Προπαραλήψις. ἡ. præoccupatio.

Προπαραλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius dissoluo.

Προπαραπίνω. prius deuoro.

Προπαράρχματα. τὰ. libamina sacrificiorum, quæ fiebant, antequam hostiam ferirent, προθύματα.

Προπαραρτικὸν. ν. causa euidens, causa morbi externa, ut προκατάρκτικον interna

Προπαραρτικὸς. ν. ὁ. euidens.

Προπάραρξις. principium & origo. προπάραρξις τῆς δίκης, litis contestatio.

Προπαράρχομαι. auspicor. προπάρχεσθαι δίκης, litem contestari.

Προπαράρχω. præexisto, anteuerto, antegredior. προπάρξαν ἄτιον, causa antecedens: antegressam dicit Cice. Est etiam præpolleo, antiquiore loco numeróq; habeor. Bud. Com.

Προπαρασκήπτομαι. exploro.

Προπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ασκα. præparo.

Προπαρασκευή. ἡ. præstructio, præparatio.

Προπαραφθύω. prius fugio.

Προπαραχρῶμαι. antè consumo, antè profundo & absumo.

Προπατάλημά σι. anteuerti tibi.

Προπατίχω. iam pridem possideo, præoccupo.

Πρόπαυτα. prædicta, prius audita.

Πρόπειμαι. propositus sum, manifestus sum.

Προπέμψ&. ν. ὁ. exporrectus, ad spectandum expositus.

Προπιλασμαϊκὸς. pès metricus, quatuor syllabis breuibus constans.

Προπιλῶσαι. iubere, προπιλῶσαι.

Προπιλασμάγυος. omnibus obuius, pro-

iectus, contemptus.

Προκίφαλος. ε. ὁ. qui est capite acumina-to, ut upupa.

Προκόπτης. ου. ὁ. cultellus, phlebotomũ, Hippocratj.

Προκαρύσσω. missso præcone accersо.

Προκινδυνεύω. μ. εύσω. ν. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accus.

Πρόκλησις. εως. ἡ. prouocatio, protesta-tio, precatio, libellus de mancipiorũ quæstionibus, aut testimonio, quem-admodum ex suo uerbo προκαλεῖσθαι cognoscere licet. Proprie autẽ est (ut scribit Bud. Com.) denũtiationis genus, cum partes extra iudicium diem constituunt ex composito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut fit uerbi gratia cum exhibitoria est petitio ad instrumentũ exscribendũ.

Προκλητικός. ὴ. ὸ. efficax ad prouocan-dum quippiam.

Πρόκλητος. ου. prouocatus, promptus.

Προκλητός, οῦ

Πρόκλυστος. η. ὸ. præauditus, præcognitus

Προκοιτέω. μ. ήσω. ω. κηκα. excubo. Neu-trum absol.

Προκοίτιον. ου. antethalamus, antecubi-culum.

Πρόκοιτος. ου. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblan-dior.

Προκόλλιστον. qui muneribus aliquem cor rumpit, ἀλαζόνος. Est quoq; προκόλλισται τὸ πᾶν τῦ κόλπου, uel πᾶν τὸ σκέπος.

Προκομίζω. effero, profero.

Προκόμιον. ου. τὸ. coma apposititia, antiæ, interprete Theodoro.

Προκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio. ἀπὸ τοῦ πρόειμι.

Προκοπίς. ἰδ. ἡ. cæsaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. όψω. π. οφα. procedo, præce-do, proficio, δίδρομαι. Neutr. absol.

Προκόσμιον. ου. τὸ. ante mundi initium.

Προκόρρη. tonsuræ genus, & capillamen-tum. κόρρη enim caput est, & κόρυδος gallinacei, ob capitis cristam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, præle-ctio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πᾶ τοῦτο, an-tepono, eligo, præfero, in primis cen-seo. Et προκριθέντες dicuntur, quo-rum nomina ad spem sortium reci-piuntur, quasi eximij & selecti. Actii. accus. Bud. Com.

Προκριτέος. ᾶ. præferendus.

Πρόκριτος. η. ὸ. electus, eximius, præci-puus. Dicuntur quoq; πρόκριτοι πρὸς κριθέντες, de quibus in προκρίνω.

Προκρόσια. τὰ. sacrificium Cereris.

Πρόκροσσον. gradus, scala. Vnde πρόκροσσαι τῆνες, naues sibi iunctæ scalarũ instar, aliæ post alias, uel pronæ, in caput decliues, quasi προκάρσιαι.

Προκυκλέω. pronuba, προκυκλία.

Προκυλινδέω. ad pedes alicuius supplici-cem deuolui.

Προκυμαία. murus ædificatus ad repel-lendum fluctus.

Πρόκυμος. ον. ὸ. alacris, promptus, πρόθυμος.

Προκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, emi-neo, obliquato capite prospicio.

Πρόκωπος. η. ὸ. nudus, ut ensis. Herodia-no πρόκωπον ἔχειν τὸ ξίφος dicitur ὁ ἁρπάζων, id est qui ad capulũ manu ad-mota, stringendi occasionem expe-ctat. Bud. Com.

Προλάλος. præceps in dicendo.

Προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, oc-cupo, præsumo, siue anticipo, ut Cic. dixit. Construitur cum accusatiuo et datiuo. Theophr. 9. ὅτινι προλάβοι τοῖς ὠφέλιμα πλὼ αὔξησιν, Vt incremen-tum præsumere ualeãt clementia tem-

poris. Alibi idem cum genitiuo posuit, προλαβὼν τὸ χειμῶνος, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, & præcedo, προτίθημι, Synes. Ex quo et οἱ προλαβόντες, maiores et deceſſores et anteceſſores. Eſt etiã opinione præſumo, exiſtimo. Plut. in Cæſ. ὃν τῶν ἄλλων προλαβόντες. Inde iuriſconſulti præſumo dicũt pro opinione anticipata ducor.

Προλαικάζω. μ. ασῶ. prælino. Actiu. accuſ.

Προλέγω. μ. ξω. π. χα. prædico. Actiu.

Προλείπω. μ. λείψω. π. ιφα. deſero. Actiu.

Προλοχίζω. inſidior.

Προλοιτον. ν. τὸ. torcular.

Προλογικόν. ν. præſumptum.

Πρόληψις. ιος. ἡ. opinio anticipata, cogitatio quæ iam animum occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem uertit. Iuriſcons. uocant præſumptionem.

Προλιμοκτονῶ. fame macero & cõficio.

Προλόβιον. ν. τὸ. prominentia auriculæ in fimæ, quæ λοβὸς dicitur.

Πρόλοβος. ν. ὁ. idem quod πρηγορίαν, id eſt ſinus prominens in gutture auiũ, in quem aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur.

Προλοβώδης. ους. ὁ, ἡ. guloſus, ingluuiei ſimilis.

Προλογίζομαι. præfari, πρόῤῥησιν λέγω.

Πρόλογος. ν. ὁ. præfatio, prologus.

Προλοχίζω. prius inſidias ſtruo.

Προμάκα. maza.

Προμάντεια. ας. ἡ. proania.

Προμαντεῖα. ας. ἡ. clarior locus oraculorum.

Προμαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. prædiuino. Depon. accuſ.

Προμάχομαι. ſtrenuè ſe gerere in præliis, in prima acie pugnare.

Προμαχών. προμαχῶν.

Προμαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. in prima acie pugno. Neutr. abſol.

Προμάχομαι. idem.

Πρόμαχος. ν. ὁ. anteſignanus, in prima acie pugnãs. Item genus placentæ.

Προμαχών. ῶνος. ὁ. propugnaculum, pinna, minæ.

Προμελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. præmeditor.

Προμετρητὴς. qui triticum aliasq; fruges uendentibus menſurandi officium pro mercede exhibet.

Προμετωπίδιον. ν. τὸ. frontale, ornamentum equi circa frontem.

Προμετωπίς. ίδος. ἡ. pellis frontis.

Προμίω. prædor.

Προμήθεια. ας. ἡ. prudentia, prouidentia, cura.

Προμηθεύομαι. τὸ προμηθέω.

Προμηθὴς. έος. ὁ. is cui antequàm res aggrediatur ſuppetit conſilium.

Προμηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προμηθεῦμαι.

Προμηθὴς. ὁ, ἡ. prouidens, prudens.

Προμηθυρία. ας. ἡ. προμνηστρία.

Προμηθεῦμαι. proſpicio, prouideo, conſilio malis imminentibus occurro.

Προμήκης. ους. ὁ, ἡ. prolixus.

Προμήτωρ. ορος. ὁ. auus ex matre.

Προμνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ προξενῶ τὴν μνηστείαν, hoc eſt, alicui ſtipulor, pro alio ambio & ei conciliо. Plut. in Lucul. προμνήστρος αὐτῷ γενομένης. Eſt etiam pronubæ ſiue nuptiarũ cõglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem deſponderе. Bud. Com.

Προμνησαμένη. ἡ. pronuba.

Προμνηστεύομαι. τὸ προμνάομαι.

Προμνηστικὴ. ars τῶν προμνηστρίδων, quaſi cõciliatrix, ars cõciliandi et copulãdi

Προμνηστῖνοι. alius poſt alium, ſigillatim, οἱ προμνώμενοι ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες προέντες, ἀλλὰ κατὰ τάξιν τινὰ ἰόντες.

Προμνήστρια. ας. ἡ. pronuba, nuptiarum conciliatrix, προξένητρια.

Προμυκτής. ίδ. ὁ. idem.

Πρόμοιρος. ὁ. ἡ. intempestiuus, & de morte præmatura dicitur.

Προμολή. ῆς. ἡ. cacumen, eminentia.

Προμόλω. accedo.

Προμολών. ῶνος. ὁ. procedens.

Πρόμος. ὁ. ἡ. primus, πρόμαχος.

Προμυλαίνω. pronum esse, labia protendere.

Προμυλία. ας. ἡ. dea quæ molis præsidebat.

Προμύσσω, uel προμύττω. μ. ξυ. emungo, ut προμύξαι τὸν λύχνον, emungere lucernam. μύξαι enim dicuntur nares.

Πρόναος. ὁ. ἡ. ante templum stans, pro templum, uel protemplaris, Valla interprete, ut Herodo. ι. προνάια, Minerua: quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocent.

Προνίμω. μ. νιμῶ. promouco. Actiu. accusatiuo.

Προνηστέω. pridie festi ieiuno.

Προνοήσομαι. τὸ προμεθήσομαι, prospicio, prouideo. Vnde προνοῆσαί ἐστι, consulo commodis tuis, ἢ πρόνοιαν ποιῆσαι.

Est etiam de industria facio, & consultò aggredior, quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Προνοίω. μ. ώσω. ν. ωκα. idem.

Προνοητής. ῆ. ὁ. prouisor.

Προνοητικός. ῆ. όν.

Πρόνοια. ας. ἡ. prouidentia, Mineruæ cognomen. Vnde πρόνοιαν ποιεῖσθαι, id est λόγον ποιεῖσθαι, ἐπιστροφὴν, rationem habere alicuius rei & curare.

Ἐκ προνοίας, consultò.

Προνομαία. ας. ἡ. proboscis elephanti.

Προνομάια. ας. ἡ. prædatio.

Προνομεύω. μ. εύσω. ν. ευκα. perago, prædor.

Προνομή. ῆς. ἡ. pascua. Item direptio, captiuitas post uictoriam belli.

Προνομία. ας. ἡ. priuilegium, prærogatiua, authoritas. Interdum direptio. Interdum proboscis elephanti, quæ & προνόμιον dicitur.

Πρόνομος. ὁ. ἡ. Pronomus, proprium tibicinis nomen.

Πρόνοος. ὁ. ἡ. prouidus.

Προνοστικός. prudentior, prouidentior.

Προνόπιον. τὸ. quicquid extra fores primum occurrit, ut uestibulum, πρόσω πόμβιον: sicut ἐνόπιον, quod intus cuique expositum est, & loca ubi imagines exponebantur.

Προνόπιος. propitius, propitiatio.

Πρόνοτος. pronus, extensus, præceps, paratus.

Πρόξ. κος. ὁ. animal ceruo simile, capra cornuta, ὀλόφω γένημα.

Προξενέω. μ. ήσω. ν. ηκα. concilio usuram uel alium contractum, interpressum usuræ faciundæ, Demosth. Refertur et ad alias quascunq; res, quas alijs comparare & conciliare conemur, idq; cum datiuo. Plut. οἱ τῶν πόλεων τῶν τιμὴν προξενοῦντες. Gregor. τάττει δὲ προξενοῦν τὰς μονὰς, Mansiones cælestes tibi concilians.

Est etiam hospitio publico suscipio, & hospitij necessitudine alicui coniungor, cum genit. Xenoph. ἔξει τὴν προξενίαν ὑμῶν, Quòd mihi hospitij necessitudo uobiscum intercedit. Bud. Com.

Προξενητής. ῆ. ὁ. proxeneta, id est licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quasi & cõciliator hominum inter se stipulantium & spondentium, aut quemuis contractum conuenturumq; ineuntium. Bud. Com.

Προξενήτρια. ας. ἡ. conciliatrix.

Προξενία. ας. ἡ. amicitia, hospitalitas, necessitudo hospitij & priuata & publica, commeatus.

Πρόξενος. ὁ. ἡ. ἄπιος, προστάτης, ὁ κοινῇ τῇ πόλει

πάντων ὅλως ξένος, hospes publicus, qui legatos ciuitatum honoris causa suscipit. Accipitur & pro priuato hospite. Gregor. translate posuit, μυσίων ξενοδόκος πρόξενος, id est conciliatiuum. Bud. Com.

Προοδοιπορέω. ῶ. præcurro, præmonstro uiam, uiam præeo.

Προοδοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. facio uiã, uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quasi imbuere ponitur. Accus. & dativ. ut προοδοποιῶ σοι τοῦτο, Sum tibi author & exemplum præbeo.

Προοδοποίημα. procliuis sum, præparatus sum, pronus sum & obuius. Et προοδοποιημένος, præparatus, expositus.

Πρόοδος. ε. ὁ. progressus.

Προόδων. οντος. ὁ. qui dentes habet exertos.

Προοικονομέω. procuro.

Προοιμιάζομαι. μ. άσομ. ν. ακα. proludo, proœmium facio. Neutr. absol.

Προοίμιον. ε. τὸ. proœmium, præludium, præfatio. ἀπὸ τοῦ οἴμη.

Προοπᾶ. prodit, deserit, perdit.

Προοπτέον. prospiciendum est.

Πρόοπτος. ε. ὁ. præuisus, præcognitus, manifestus, conspicuus.

Προοράομαι, & προοράω. τὸ προοπτέομαι, προμηθέομαι, prouideo, prospicio.

Προοπτικοί. οἱ. qui prospiciunt futura.

Προορίζω. μ. ίσω. ν. ικα. decerno, prædestino, præstituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædestinati, selecti & designati, ἀπόκλητοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζειν etiam significat idem quod πλὴν οὐσίαν ἢ πλὴν οὐσίαν ἀφορίζεσθαι, hoc est oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Προΐ. emitte, protende.

Πρόπορ. mustum, quod priusquàm uuæ calcentur sponte destillat.

Προοχή. ῆς. ἡ. eminentia.

Πρόοψις. εως. ἡ. prospicientia, præuisio, prospectus.

Προπάθεια. ἡ. præludium morbi, aduentatio morbi.

Προπαίδια. τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Suid.) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc est liberales artes, quæ ante philosophiam theologiamq; doceri debent. Bud. Com.

Προπαιδεύω. μ. εύσω. ν. ευκα. prædoceo.

Προπαίζω. illudo, præludo.

Πρόπαππος. ὁ. leno, mango.

Πρόπαλαι. diu.

Πρόπαν. totum, per totum.

Πρόπαπος. ὁ. proauus.

Προπεραβάλλω. aggero.

Προπαρασκευάζω. præparo.

Προπαρασκευή. ἡ. præparatio.

Προπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen. coràm, antea. est autem aduerb. temporis & loci.

Πρόπας, præpositione redundante pro πᾶς. uniuersus, omnis.

Προπάστορ. ante thalamum locus.

Προπάτωρ. ορος. ὁ. propater, id est, primus pater, principium alicuius generis.

Προπεμπή. ῆς. ἡ. deductio quæ honoris causa fit.

Προπέμπομαι. producor.

Πρόπεμπτα. quinta pars solutionis, κοινῶς ἡμέρας πέμπτη.

Προπέμπω. μ. ψω. ν. φα. præmitto, comitor, cum pompa assequor, deduco honoris gratia. Aeliu. accus.

Προπεριλάμβανος. complectens, ἀγκαλιζόμενος.

Προπερόω. μ. ώσω. ν. ηκα. penetro. Aeliu.

Προπέρυσι. anno ab hoc tertio. πέρυσι enim superiore anno significat.

Προπέτεια. ας. ἡ. immodestia, temeritas, lingua infrænata, contumacia.

Προπετής. ἐος. ὁ, ἡ. temerarius, protervus, immodestus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ ἑαυτοῦ λογισμῶν, Hesych. Item exertus, de lingua apud Hipp.

Προπέφανται. prædicta sunt, manifesta

Προπεφυκώς. ὁτος. ὁ, ἡ. affixus. (sunt.

Προπηλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, cõuicior, lacesso, ὑβρίζω. Actiu. accus.

Προπηλακισμός. ῦ. ὁ. uituperium, irritatio, contumelia. (pronus.

Προπλώς. ῶος. ὁ, ἡ. decliuis, præceps,

Προπίνω. prius bibo, honoro aliquẽ uino. Demosthenes quoq; proditores patriæ, hostibus προπίνειν dicũtur. Neu.

Πρόπιον. ν. τὸ. oraculum, uaticinium.

Προπλόος. ν. ὁ. prænauigans.

Προποδίζω. μ. ίσω. σω. ικα. progredior, ingredior. (des.

Προποδών. aduerb. præsens, ante pe-

Προπολεμίζω. μ. ίσω. σω. ικα. propugno. Actiu. genit.

Προπόλιος. ε. ὁ. precans, suburbanus.

Πρόπολις. ιος. ἡ. crassior materia & uilior sosa in fundamentis operum, quæ apes instituunt.

Πρόπολος. ν. ὁ, ἡ. minister, famula, sacrificus, ædituus.

Πρόπομα. ατος. τὸ. propinatio.

Προπομπή. profestum.

Προπομπία. ας. ἡ. præmissio, præitio, deductio, comitatus cum pompa.

Προπομπός. ῦ. ὁ. dux, præmissor.

Προποντίς. ίδος. ἡ. Propontis, hoc est mare illud quod ante Pontum Euxinum est, Byzantio adiacens.

Προπορεύω. procedo.

Πρόποσις. ιος. ἡ. propinatio.

Προποτισμός. ῦ. præbibitio.

Πρόπους. οδος. ὁ. qui præmagnis est pedibus. Ité πρόποδες, eminẽtes montiũ partes & insulæ quadã è regione Aegy-

Προπρηνής. præceps, pronus. (pti.

Προπροκυλινδόμενος. supplex ad pedes deuolutus. ubi præpositio geminata emphasin notat, scilicet, ualdè supplicliter, uel diu admodum.

Πρόπτωσις. ἡ. procidentia, cum uehementi motu procidit oculus.

Προπύθομαι. præscio, præneosco.

Προπύλαιον. ν. τὸ. &

Πρόπυλον. uestibulum, id est locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominum eius domus salutatum uenerant, priusquam admitterentur, consistebant, & neq; in uia stabant, neq; intra ædes erant. Significat etiam ingressum templi.

Προπυγέιον. ν. τὸ. lanugo, prima barba.

Πρόπωμα. τὰ. fausta, prompta.

Πρόρριος. ν. ὁ. intercus, adiectiuè.

Προρρέω. respergo. (præceptum.

Πρόρρησις. ιος. ἡ. uaticinii, prædicatio,

Προρριζόω. radicitus. πριζόθυμον.

Πρός genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis, ut πρὸς τοῦ Διός, id est, per Iouem. Dativo iuncta ponitur χ iuxta, prope, supra, ut πρὸς τῇ πύλῃ, πρὸς τῷ βίῳ, id est ad hæc, præterea. Accusativo ad, & primò motum ad rem animatam significat. Aliquando sine casu præterea significat. Ipsius, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, πρὸς τούτοις, & amplius.

In compositione interdum insuper significat & præterea: interdum simul, imò. Tradũt præterea grammatici multa & uaria de huius præpositionis usu, quæ hic utcunq; accipies. Oratio Demosthenis πρὸς Ἀπατούριον dicitur, & non κατὰ Ἀπατούριον, quia scilicet ex formula τῆς πρὸς

μετὰ ἐνιαυτὸν, post annum accusari legislatores non poterant: quare ad eum potius quàm contra eum, legem ab eo latam accusat post annũ, quasi & apud eum. Denotat item originem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς γυναικῶν, id est ab agnatis & cognatis, Isocrat. Paus. ὄντες γνήσιοι καὶ πρὸς μητρὸς, cognatione Nelidæ, hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latine dicimus, quod pertinet ad, ut πρὸς τὸν πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιον. Idẽ usus Latinis in præpositiõe à. Plaut. A morbo ualui. Cicer. Sumus enim flagitiosè imparati cum à militibus, tum à pecunia. Liuius, Quietum deinde tempus fore uidebatur reliquum ætatis tempus, fuissetq; per Pœnum hostẽ.

Dicitur idem aliquando per παρὰ, χάριν, & ἕνεκα, & ἀπὸ cum genitiuo aut accusatiuo. Interdum officium denotat, ut πρὸς ὑμῶν ἦν, efficere nostri est, nobis decorum est. Inde πρὸς τρόπον, ex moribus cuiusq; secundum quod conuenit, aut consentaneum est. Et hæc cũ genitiuo. Nam cum accusatiuo similiter uarijs usus est.

Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id est contra. Sic Cic. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortem. Πρὸς αὑτὸν αὐτὸς, sibi conuenienter, Aristot. Polit. 7. Πρὸς τὸ πρόσωπον, prout cuiq; cõsentaneum est, & conueniens: quod etiam dicitur καθ' τὸ πρόσωπον, Isocr. Item πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit. Conuenit & permutationibus & compensationibus, ut Theophra. de balsamo syncero, quod ferebit uendi δὶς πρὸς ἀργύριον, id est argento ad drachmam, ut interpres exponit: uel bis tanto argenti, ut Bud.

Significat etiam propter, ut πρὸς ὅν, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut, πρὸς χάριν διαλῦσαι, πρὸς χάριν ὁμιλῆσαι, cum aliquibus conuersari ad emerendam eorum gratiam. Πρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. Πρὸς ἔχθραν, inimico animo. Πρὸς ὀργὴν, iracunde. Πρὸς τί πως, & πρὸς τί λόγον, uel potius πρὸς λόγον, ad rem quæ agitur, ut εἰ μὲν πρὸς λόγον τι ἦ, Si ad rem pertinere uideatur.

Πρὸς ἑαυτὸν, secum ipse, & soluta quod etiam ἐφ' ἑαυτῷ dicitur, & καθ' ἑαυτὸν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id est comparationi, sicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὅσον πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cum æuo compares, & cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum dativo elegantia non caret, ut πρὸς τύχῃ ἀμὶ, id est sum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. Plato in Phæd. πρὸς τῷ ἀρτίως λόγῳ λῶ ὁ σωτάτης. Sic πρὸς αὑτῷ ἄν, prosecum ipse meditari. Sunt & aliæ quædam locutiones ex hac præpositione, ut πρός τινος εἶναι, alicui studere & fauere, & eum ueri adiu uareq;. Idẽ fit in præpositione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, stare, uel esse dicunt pro adiuuare, & defendere aliquem, uel causam alicuius defensionemq; confirmare. Cic. Stabat à mendacio contra uerum. Πρὸς ἀγαθῶ, idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, saluberiter, Aristot. de Mundo: sic Galen. πρὸς κακὸν ὄν, pro incõmodo dixit, ut πρὸς κακῶ γίνεσθαι, nocere. Πρὸς καθαρότητα τὰ ἀφύτικα, κατὰ καθαρότητα, distat claritate. Πρὸς τὸ παρὸν, in præsenti, in præsens, id est in re ipsa, ἐν τῷ παραχρῆμα. & Græcis sic usurpatur, ut

Latinis in præsenti, non solum de instanti, sed etiam de alijs temporibus. Πρὸς δ', & πρόσει aliquando aduerbialiter ponitur pro præterea & amplius, quemadmodum & de πρὸς dictum est. Sed de his & subsequentibus copiosius Bud. Com.

Πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Πρὸς βραχύ. paulisper.

Πρὸς ἑαυτόν. inter se, secum.

Πρὸς ἐμοῦ ἐστι. mihi est familiaris, propinquus, amicus.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis situm est, penes nos est.

Πρὸς ὀρθὰν καὶ ὀρθοῖς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio compendiosa est. subintelligitur enim γράμμη, & interdū γωνία.

Πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Πρὸς τὸ δοκοῦν. prout uisum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοὺς ἐξωθεν. externis.

Προσαγγελεύς. ἐως. ὁ. προσαγωγεύς.

Προσαγγελία. ας. ἡ. annuntiatio.

Προσαγγέλω. μ. γελῶ. annuntio.

Προσηγάγοσαν. adduxerunt.

Προσαγλαΐζομαι. adornor.

Προσάγομαι. idem quod ἐπάγομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι. ascisco, allicio, cõcilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Bud. Com.

Προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσεῖπα. salutato, appello, uoco. Actiu. accuſ.

Προσάγω. μ. άξω. π. ηγα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσάγειν τοῖς δυναμένοις τιμὴν ἴσην, qui admissionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Est etiam concilio, ad me uel ad amorem meū duco, ελκύω μαι, sicut προσάγομαι. Item impono, inungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὸ δῆμον, ferre ad populū, id est ἀσπάζεσθαι. Est etiam propè accedo & appropinquo. Plut. in Gal. προσῆγον ἐπασπαζόμενοι τοῖς ξίφεσι. sic dicitur, ut προσβάλλω. Inde et pro obrepere, quod est quasi aliū per hypocrisim fallere, ponitur. Plut. καὶ προσάγεται δι' ἀνάτου ἐκ βασιλῆος, Et captiose insinuantur apud reges. Constituitur autem, ut uides, & cū dativo, & cū accusativo. Bud. Com.

Προσαγωγός. ὀος. ὁ. conciliator, interpres, sequester, emissarius, qui & προσαγωγίδης, & ὑπαγωγὺς dicitur: à Latinis aures & oculi regum, aut tyrannorum. in utrāque enim partem accipi possunt. Bud. Com.

Προσαγωγὴ. ῆς. ἡ. prouentus, accessus & aditus qui παρὰ τῶν προσαγωγῶν ad principem datur supplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod sensim fit, aut accessione paulatim crescente. Bud. Comment.

Προσαγωγίδιος. ου. ὁ. idem quod προσαγωγός.

Προσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, instrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγὶς. ίδος. ἡ. exploratio.

Προσαγωγὸς. ὸ. ὁ. blandus, suauis auditu. προσαγωγὸς τῶν πεμμάτων, conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

Προσαγωνιστής. οῦ. concertator.

Προσάδω. μ. άσω. accino. Actiu. dati.

Προσθύρω. colludo.

Προσαθρεῖσαι. flammā accendere, quæ ad æthera feratur.

Προσαίνω. adulor, allicio.

Προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cum

cum uir uirum legit, Xenoph. παιδ. 1. Est etiam allego, id est ad numerum antiquum addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.

Προσαισθάνομαι. præsentio.

Προσαιτέω. μ. ήσω. σ. ηκα. mendico.

Προσαίτης. υ. mendicus.

Προσακοντίζομαι. sagittis confodior.

Προσαράσσω. μ. ξω. ξ. ηκα. configo. Actiu.

Προσαρίσκομαι. præter alia capior, & condemnor.

Προσάλλομαι. salio.

Προσάμασθαι. τὸ ἐπαμᾶσθαι ἢ σωρεύσασθαι, accumulo. Bud. Com.

Προσαμύνω. uindico, adiuuo.

Προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ἐπαναγκάζω. Nam ἐπὶ adhic, nihil hic ad significationem facit.

Προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.

Προσανάθου. depone, communica. à προσανατίθημαι.

Προσανηρίθμην. μ. ήσω. σ. ηκα. do responsum.

Προσαναπλάομαι, uel Atticè προσαναπλάσομαι. cum aliquo lamentor, & congemisco. Datiuo.

Προσαναπαμβάνω. τὸ παμβάνω, sed uehementius quiddam.

Προσαναπολογούμενοι. οι. præterea cogitantes.

Προσανάλωται. interijt.

Προσανανεόω. suscito, renouo.

Προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.

Προσανατείνων, elatus, iratus.

Προσανατίθεμαι. τὸ ἀνατίθεμαι, hoc est consulo amicum uel fidũ hominem & consultum, & consilium meum, uel negotium expono. Paul. ad Gal. 1. τὸ προσανατίθεμαι σαρκὶ καὶ αἵματι, Nõ adhibui (inquit) in consiliũ carnem & sanguinem hoc est, Cum nullo hominum Damasci consilia de euangelica prouincia mihi mandata diuinitus communicaui. Et ibidem ca. 2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες εἶναι προσανέθεντο, Mihi enim qui aliqui esse uidebantur nihil communicauerunt: uel, prorsus consilia mecum non contulerũt. Sic Diodor. Τοῖς μάντεσι προσανατίθεντο περὶ τῶν συμβάντων, Cum superportento Chaldæos consuluissent. Est etiam τὸ προσεπιφορτίζομαι, insuper hoc oneris suscipio, ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἄχθει καὶ τόδε αἴρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com.

Προσαναχρωνύω. transformo me in eosdem colores.

Προσανίχω. adhæreo, προσκόπτω.

Πρόσαντες. τὸ. opera, labor, molestum, difficile, aduersum, accliue.

Προσάντης. ους. ὁ, ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.

Προσαντιβολέω. precor.

Προσαντλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. haurio. Neu.

Προσαυῶ. creſco, augeor. ἀνὴρ γὰρ τὸ αὔξειν.

Προσαξίαν. meritò.

Προσαπεκδύνω. præterea exuere, ultro exuere.

Προσαπολύ. ῦτ. ὑ. honor.

Προσαποβάλλω. insuper perdo, dimitto. Actiu.

Προσαποδύνω. προσαπεκδύνω.

Προσαπόδυσις. redditio.

Προσαπόθεσις. assignatio, redditio.

Προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atque interrogor respondeo.

Προσαπόλλυμι. simul pereo, unà cõcido.

Προσαπομύω. traho moram. (lior.

Προσαποσκώπτομαι. præmoneo, demo-

Προσαποστρέφω. obuerto. Actiu.

Προσάπτω. summis digitis attingere.

Προσάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Est etiam attribuo, contribuo, assigno, προσνέμω. Actiu. accuſ. cũ datiuo.

Προσαράσσω. allidor.

Προσαράττω. μ. άξω. π. αξα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accuſ.

Προσάρδομαι. irrigor.

Προσαρκέω. μ. έσω. π. εκα. adiuuo. Actiu.

Προσαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. adapto. Actiu.

Προσαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, ſuſpendo.

Προσάρω. conuenio, apto.

Προσασπάζομαι. ciuiliter aliquid dico.

Προσαυλάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.

Προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ιχα. ſto in aula. Neutrum.

Προσαφαιρέω. inſuper aufero.

Προσαφίημι. μ. ήσω. π. ἀναφίημι.

Προσαυτοχειρία. ας. ἡ. ſuimet interfectio.

Προσβαίνω. accedo. Neutr.

Προσβάλλομαι. incurſu petor, oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id in quod quippiã incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur, & quod oppugnatur. Bud. Com.

Προσβάλλω. μ. αλῶ. π. προσβέβληκα. Occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόρρωθεν; Pepulit aures noſtras? Gregor. ἰὰν σοὶ προσβάλῃ, Si in te incurrerit, hoc eſt, Si te intus male afficere tentarit. Eſt etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, confligo, irruptionem uel impreſsionem facio, hoc eſt μάχομαι & oppugno, ut προσβαλεῖν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeſchin. φιλοκρ. Item τὸ σωτηρίαν καὶ συγκρίνω, hoc eſt allido, collido, confligo, impingo, ut τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλών, Plutarc. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἐπί τι, incitare in eum & irritare, ſtimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demoſth. περὶ στεφ. ὅσα περ θεία μοι προσβαλόντων. Eſt quoq; προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiã & infligere. Item admoueo, ut προσβάλλω, applico, accommodo, Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀπειλῶ, & oculum obtutumq; figo. Plutarc. Symp. ὁ ἥλιος προσέβαλε τῷ σκιερῷ πολὺν χρόνον, hoc eſt, πολὺ ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibidem.

Προσβλημάτιον. τὸ. propoſitiuum.

Προσβλημάτιος τὸ πατρός. dimicans pro patre.

Προσβόω. honoro, ſuſpicio, uereor.

Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. inſuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.

Προσβλάπτω. μ. ψω. π. ψα. aſpicio. Actiu.

Προσβλαστός. adhærens, agglutinatus.

Προσβουθᾶν. τὸ συμβουθᾶν, ſuppetias ferre, arma conſociare. Thucyd. προσβοηθηκότας, & συμβοηθηκότας, & ἐπιβοηθηκότας, appellat τοὺς συμμάχους.

Προσβολή. ῆς. ἡ. ἀπὸ προσβάλλω dicitur propinquitas, adiectio. Item uis, impetus, incurſus, & acceſſus uiolentior, appulſus. Item oppugnatio, ut ἡ εἰς προσβολὰς ἀγὼν, pugna circa muros urbium, Plut. Vnde προσβολὰ τῶν ἀθλητῶν, petitio gladiatorum ad uulnera infligenda, ut προσβολὰ τῶν πολεμίων. Προσβολὰς κάρτερας, ualida tormenta dixit Herodotus.

Eſt & noxa, offenſio, Syneſ. & προσβολὴ τῆς ἀτιμίας eſt ἀτίμωσις. Plato etiam appellat punctum diſſectionis cuiuſdam, & applicationis decuſſationisq;, quod Cic. commiſſuram uertit, quaſi iunctură cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Bud. Cõ.

Προσβόρεος, & Πρόσβορρος. ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Πρόσγαιος. ε. ἡ. contiguus, humilis.

Προσγιλάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Acc.

Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, miſceor.

Προσγράφω. adſcribo, & ἐγγράφω, προσπείνω. Datiuo iung. & accuſ.

Προσδεδάς. ὁ. uinctus, alligatus.

Προσδέομαι. indigeo præterea aliorũ. Depon. genit.

Προσδέω. μ. έσω. π. κα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι. μ. ἔξομαι. π. γμαι. præterea accipio, aſſumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. ca. 1. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τῦ Ισραὴλ. Et Xenop. προσδεχόμενος τὴν ἄλλων στρατιὰν εἴκοσιν. Bud. Com.

Προσδιαβάλλω. calumnior. Acti. accuſ.

Προσδιατάσσω. μ. άξω. π. ηκα. apud aliquem uicto.

Προσδιακατέω, ſicut προσαιτέω. mendico.

Προσδιαίτησις. εως. ἡ. conuerſatio, uictus & ſi apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. ſimul ſermocinor, rurſus alloquor.

Προσδιατίθεμαι. τὴ δι᾽ ὁμολογίαν, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & ſtipulatione caueo.

Προσδιαφθείρομαι. deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tardo, moror, immoror, cum aliquo uerſor, aliquem conficior. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι. ſimul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιορίζομαι, &

Προσδιορίζω. eò amplius conditionem addo, uerbisq; attempero & definio quod dictum eſt: & quaſi addefinio quod ſimpliciter enuntiatum erat, additamentis circunſcribo. Vulgus circunſtantias addere dicit. Vnde

Προσδιορισμός. huiuſmodi circunſcriptio, uerborumq; præciſio. Vulgò cautela. Et apud dialecticos dicitur ea pars propoſitionis præcipua, quæ ſignificat quo nam modo prædicatum inſit in ſubiecto. Circunſtantiam appellant. Bud. Com.

Προσδοκάω. μ. ήσω. π. κα. expecto, ſpero.

Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ν. ὁ. approbatus, de quo magna ſpes eſt.

Προσεγγίζω. μ. ίσω. π. κα. appropinquo. Neutr. datiuo iung.

Προσεγγράφω. aſcribo, inſuper aſcribo, & addo. Iungitur datiuo cũ accuſ.

Προσεγκαλῶ. accuſo, expoſtulo, increpo, imputo.

Προσείληφα. incumbo.

Προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ακα. aſſideo. Datiuo iung.

Προσεδρία. ας. ἡ. & προσεδρία. aſſiduitas.

Πρόσεδρος. ν. ὁ. aſſidens, aſſiduus.

Προσέικα. emiſit.

Πρόεσι. accedis.

Προσεοικὼς. ν. ὁ. ſimilis.

Προσήλιος, & πρόσηλος. ν. ὁ. apricus, ad calorem ſolis expoſitus, ὁ πρὸς ἅλα πεφαμμένος, hoc eſt πρὸς τὸν ἅλα αὐλόν.

Προσέρχομαι, compoſitum ex πρὸς & ἔρχομαι, eo, uado, ſignificat accedere, conuenire, & tam ad perſonas, quàm ad res refertur. Gregor. προσιέναι τῷ βασιλῆ. Plutarch. de Cicero. ἀπὸ τῆς τῷ λόγῳ μετὰ φόβου προσιόντος, Ad dicendum timide accedens. Dicitur & de muliere nubente, quaſi pro conuenire in manum, id eſt contrahere, & nexum inire, ut ἀνδρὶ προσιέναι Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 1. προσιόντων μοι ἐξακοσίων ταλάντων, &c. Vnde προσιόντα, obuentiones, reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad fo

rum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre: προσιέναι τῷ δήμῳ, cum populo agere: προσιέναι ταῖς δικαστῶις, apud iudices causam actitare, in iudicio dicere. Vel cum accusatiuo, ut Aeschin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι. adsum. unde πρόσιοι, de quo infrà.

Προσεπῶ. alloquì, salutare.

Προσήρηκα. alloquutus est.

Προσέρπω. arrepebat, serpebat.

Προσέρω. adijcio, προσάπτω.

Προσκαίω. accendo.

Προσκαυρῶσαι. accendere.

Προσκτέον. studendum est.

Προσκτικός. ή. ὸ. attentus, sobrius.

Προσκυλαύνω. transcendo, supero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, adequito, equito, aduehor, ut προσκυλαύνω τῷ ἵππῳ.

Προσκῶπτω. conuiciari, ὀνειδίζω. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipsis Arcadibus conuiciatoribus, qui πρόσκωμοι dicebantur.

Προσκυλίω. aduenio. Neutr. absol.

Προσκυλωδῶν. ὼν. ὸ. ante lunam natus.

Πρόσκυλοι. οἱ. cognomentum Arcadum, quòd ante lunam fuisse se contenderint.

Προσκυλόμαι. eligo.

Προσμβάλλω. adijcio, addo, impello.

Προσμβλῶναι. insilire.

Προσμπιστεῦσαι. confirmare.

Προσμφιρὴς. ὲς. μφιρὲς ἡ. πρόσμφιρὲς, similis, assimilis, similitudinẽ referẽs.

Προσφθέγγω appello, alloquor.

Προσφθάνω πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infigere. Figura est Attica Plutarch. nam subaudiendũ πληγὰς. Bud. Com.

Προσφύσιον. ου. τὸ. ante conspectum positum, ut paries.

Πρόσχυσις. attentio.

Προσοικα. assimilor, appareo.

Προσοικὸς. ὸνος. ὸ. similis.

Προσπαινῶ. collaudo. (dico.

Προσπεπᾶν. iterum ac tertiò loquor et

Προσπιμβάναι. insultare, irridere.

Προσπυνθάνομαι. iterum ac tertiò interrogare.

Προσπιδακτύω. μ. άξω. π. αχα. ostendo. Actiu.

Προσπιδιώκω. μ. ήσω. π. χα. appellere. Neutr.

Προσπιδοξάζω. coopinor.

Προσπιμιτρᾶν. aliquid ultra iustũ subinde admetiri, & ad cumulũ addere.

Προσπιτοίω. posteà intelligo.

Προσπιτίθημι. confirmo, uires superaddo.

Προσπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.

Προσπιφαγωδεῖν. amplificare uerbis.

Προσφέρω. μ. άσω. π. εχα. applico, innitor. Actiu. accuf.

Προσρῶ. narro, appello, laudo.

Προσρέρυκα. accessit, affluxit.

Προσίχομαι. accedo. Depon. dativo.

Προσίχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationem ad populum.

Πρόσιστι. τὸ σωὺ ταῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἱκανόν μοι ἡ τοῦτο, & largè mihi superest, ut sic dicam, τὰ προσόντα ταῖς πλουσίαις διανομαῖς δῆν, hoc est τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente summa ponatur, & quod quadranti summæ & integræ supereſt.

Προσίχι. applicuit, accessit.

Προσπλείω. μ. ίσω. π. πλα. socium assumo, amplector. Neutr. absol.

Πρόσιτι. adhuc, præterea.

Προσυπορῶ. largè suppeditari, & abunde supereſſe.

Προσχολᾶν. accuratè contemplari. Genitiuo.

Προσαγέ.

Προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deum funditur: quasi προσοχὴ, quoniam attentione opus sit. Est & locus ubi mĕdicistipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi consistas, in quate quæro proseucha.

Προσεύχομαι. μ. εὔξομαι. π. εὐγμαι. oro, ad oro, propriè deum. Depon. datiuo.

Προσίχησις. εως. ἡ. attentio, προσοχή.

Προσιχὴς. ἐος. ὁ, ἡ. continuus, cohĭnens, sobrius.

Προσίχοντες. οἱ. socij absoluti, assessores, studiosi.

Προσίχομαι. adhæreo, agnascor.

Προσίχω. μ. ἴξω. π. προσίχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto, ut προσίχω τὸν νοῦν τούτῳ, animũ adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. sine casu nominis idem dixit, αὖθις ἀνάγκασε τῷ νικῶντι προσίχειν τὸν ἀντάντιον. Significat etiam aussculto & obtempero. Dicitur & οὐ προσίχω, pro nihil moror. προσίχε, appulit, appropinquauit, ἠ ἤγγικεν. Bud. Com.

Προσλημπόω. μ. ὁσω. π. ηκα. dãno afficio.

Πρόσπυος. ν. ὁ. pubes.

Προσαγορία. ας. ἡ. salutatio, appellatio.

Προσαγορικός. ἡ. ὁ. appellatiuus.

Προσάγορος. ν. ὁ. appellatiuus, salutatiuus, appellatio, προσηγορικός.

Προσῆα. adibat, propè erat.

Προσῆκτα. similis est.

Προσήκαβ. accepit.

Προσήκω. conuenio, id est cõgruo, τὸ δικαίου καὶ ἀνήκω, pertineo. Datiuo iũg. Plato de Rep. 7. οὐ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non solum ad agriculturam pertinet, sed etiam artis imperatoriæ refert præscifcere tempestates. Demosth. οἷα σοι προσήκειν τῶν τούτου, Censes ad te pertinere eius bona. Et apud eundẽ, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκεν, Crimen ad me nihil pertinet: non cõuenit, crimen in me nõ est uerisimile. Simile ei, quod Latini affinem culpæ, crimini & suspicioni dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ponitur aliquando προσῆκον pro πρόσηκα, sicut ἐῶ pro εἰσὶ, & ἴδια pro δικᾶ. Vnde προσῆκον nomen, ut τὸ προσῆκον τῇ πράγματι, pro pertinens ad causam, & quasi affine cognatumq́, & coniunctum cum causa, Plat. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius suũ unicuiq; tribuere. Bud. Com.

Προσηλόω, uel προσηλόω. μ. ὡσω. π. ηκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Actiu. accus.

Προσήλυς & πρόσηλος. idem quod πρόσηλος.

Προσήλυτος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, proselytus. ἀπὸ & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & proptiè ij qui ex ethnicis, legibus Moysi & ceremonijs initiati, Iudaismũ profitebãtur.

Πρόσημαι. obsideo.

Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præsignificant, signum do.

Προσημπόλησα. accepi.

Προσηνέα. ας. ἡ. mansuetudo, beneuolentia.

Προσηνέμιος. ου. ὁ. uento expositus, uel uentosus.

Προσηνὴς. ἐος. ὁ, ἡ. lenis, mansuetus, blandus.

Προσηνῶς. placidè, blandè, suauiter.

Προσήνυσα. allocutus est.

Προσήνυτο. incidit, adduxit.

Προσθάπτω. applico.

Προσθάθμιον. adamussim.

Πρόσθι. τὸ πρόσθεν.

Προσθῦναι τὰς θύρας. apud Herodot. pro ἀποκλεῖσαι. (dicitus.

Προσθίλυμενον. προθύλυμενον, funditus, ra-

Προσθήματα. medicamenta quæ in uellere naturalibus mulierum admouentur, hoc eſt peſſi.

Πρόσθεν. ante, antea, prius, ulterius.

Πρόσθησις. ιος. ἡ. appoſitio, additio, appendix, acceſſio.

Προσθῆσαι. συμπολιτεῦσαι.

Πρόσθετος. η. ὸ. appoſitus, appendens, admotus. Ité addictus creditori, Plut. in Luc. Ité πρόσθετα, τὰ προσθήματα.

Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum, augmentum, acceſſio, appendix. Plutar. in Ant. ὅτω Ῥ ἄρα προσθήκη γωνικὸς ἦν, Adeò ſe uelut comitis & aſſecle loco & numero eſſe uoluit. Demoſth. ὁ Ῥ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id eſt numerus eſt tantum, ut, Nos numerus ſumus, & fruges conſumere nati: uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq; numero.

Πρόσθημα. idem.

Πρόσθιος. α. ὸ. anterior.

Προσίασι. accedunt. ſed cum πρὸ compoſitum πρόεισι dicitur, non πρόεασι.

Προσία. προσῆκα.

Προσίεμαι. deſydero. Item admitto, id eſt recipio, non repudio conditionem, ut προσίεσθαι τὰς πρεσβείας, Liban. Sic Cic. Philip. Recipere legatum hoſtium, &c. Xenoph. μηδὲ Ῥ, ἅττις χρημάτων ἐπιθυμῶν, ἡττᾶται προσίεται, Siquis pecunia perpulſus uinci ſe patitur. Sic equus ſi equiti cedit, τὸν ἀναβάτην προσίεσθαι, hoc eſt aſcenſorẽ admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id eſt approbo, δοκιμάζω ponitur. Xenoph. παιδ. α. καὶ ἀκροᾶσθαι ἡδὺ τοῦ ἐρῶντος προσίεσθαι, nõ improbabat. Sic admittere religiones, Cicer. de Leg. Item admitto, id eſt facio uel committo. Xenoph. παιδ. ζ. προσίεμεν ἁπαξαπάσας ἐκ πρόσω γένεσθαι, Hoc committeremus ut deteriores quàm priores eſſemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Bud. Com. (deo.

Προσίζω. μ. ίσω. ω. ιχα. facio ſedere, ſe.

Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι paſſiua uoce, ſed non tam in uſu

Πρόσιθι. accede. (eſt. Bud. Cõ.

Προσίκτωρ. ſupplex.

Προσίνθω. nocere, lædere.

Προσίσταμαι. μ. άθημαι. π. αμαι. adſum, & proximus ſum. Aeſchin. κατὰ τιμ. προσιστάντας τῷ δικαστηρίῳ. Demoſth. κατὰ στρ. τὸν ἀεὶ παρόντα προσιάντας, uocat teſtes fortuitos, qui forte interim affuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσιστάμεθα πρὸς τοῦτον αὐτὸν λόγον, Aggrediamur hãc quoq; diſputationem, Plat. Eſt etiam adnerſor, obſtrepo, moleſtus ſum, malè afficio, obſiſto, inimicus ſum, obſideo, offendo: ſed hoc cum Dativo.

Προσίστημι. obfirmo, id eſt firmiter colloco, obicem oppono, ſiſto & inhibeo, cõmeare uetо, impedio, ut προσιστῆναι τὸ πνεῦμα, Ariſtot. Bud. Com.

Προσίσχομαι, &

Προσίσχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus ſum, auſculto, attendo.

Πρόσιτος. η. qui adiri poteſt.

Προσκαθίζω. η. perpendiculum.

Προσκαθίζομαι, &

Προσκάθημαι. obſideo, ἐνεδρεύω. Depo.

Προσκαθίζω. incubo, adhæreo. (acc.

Προσκαθοπλίζω. inarmo.

Πρόσκαιρος. α. ὸ. tempeſtiuus, temporarius, ad tempus durans.

Προσκακοπαθῶ, cõpoſitũ ex πρὸς, quod aliquando in compoſitione aſſiduitatem & uehementem applicationem denotat: et κακοπαθῶ, quod eſt male affici. Vnde προσκακοπαθῶ τῷ δι ὰ.

μῶν μορφωθῇ τὸ Βασιλισθῇ, apud Greg. in Epiph. est in cõtemplatiõe et cõmemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabescere. Bud. Com.

Προσκαλέομαι. aduoco, asciſco, ſocium ad bellum euoco.

Προσκαλέω, actiue. idem.

Προσκαρτερέω. μ. ίσω. π. ηκα. ſeruio, deſeruio, annitor, incũbo, perſeuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες ἐς αὐτὸ τοῦτο.

Προσκατάβλημα. uide προκατάβολή.

Προσκατάλογομαι. aſcribor, ſublegor.

Πρόσκειμαι. aſſentior, adiaceo, adhæreo, incumbo, addictus ſum. Ité adſum, irruo, exponor oculis aliorũ, addo, appono. Ité aſſentior, colo, et gratificor.

Προσκεκρικώς. uide προσκρίω.

Προσκέκλομαι. contemplor.

Προσκεφάλαιον. τ. τὸ. puluinar.

Πρόσκηδης. ους. curarum plenus, ſollicitus, pcurans. Et προσκηδῆς, affines.

Προσκήνιον. τ. τὸ. proſcenij, ueſtibulum ſcenæ, aulæũ ſcenæ. ἀπὸ τῆς σκηνῆς.

Προσκηρύσσω. prædico, præſignifico.

Προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

Προσκιρτάω. choreas ducere, præſilire.

Προσκινάδη. coire, συμπεσεῖσθαι.

Πρόσκλητος. aduocatus. (in iudicij.

Πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio

Προσκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. adiungo, addico, quaſi ſorti ò affigo & circumſcribo. Lucas in Actis, προσκληρώθη τῷ ἀριθμῷ. Bud. Com.

Προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inundo. Neutr. accuſ.

Πρόσκλυσις. εως. ἡ. alluuio.

Προσκολλάομαι. μ. ώμαι. π. ημαι. adhæreo. Paul. ad Epheſi. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, agglutinabitur ad uxorem ſuam. Depon.

Πρόσκομιδή. allatio, ἀναφορά.

Πρόσκομμα. ατος. τὸ. &

Προσκοπή. ῆς. ἡ. offenſio, offendiculum, damnum, error, ſcandalum.

Πρόσκοπος. ſpeculator, explorator.

Προσκορής. τὸ. quod affert ſatietatem faſtidioſum.

Προσκόπτω. μ. όψω. π. οφα. offendo. Vtitur eo Matth. 7. ἔπνευσαν τῷ οἰκίᾳ, id eſt uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορέω. ſatio.

Πρόσκρανον. τ. τὸ. puluinar.

Προσκρίνω. uallum, obex, πρόφραγμα.

Πρόσκρισις. εως. ἡ. idem.

Προσκρούω. obuio, reſiſto, refello, reprimo, aduerſor. Datiuo. unde προσκρουσὴς, qui inimicus eſt factus. Accipitur & pro reperio, ſed cum accuſ. ſicut offendo Latinis.

Προσκτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. acquiro, inſuper acquiro ſeu paro. Actiu. acc.

Προσκύνητος. ος. ὁ, ἡ. uenerandus, glorioſus.

Προσκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. aduoluo. Actiu.

Προσκυνέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõgenulo, hoc eſt genua flecto, ſupplico. Actiu. accuſ. & datiuo iung.

Πρόσκυνος. adoratus, pro προσκύνητος.

Προσκύνησις. εως. ἡ. adoratio.

Προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator.

Προσκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, τὴν προτέραν ἑαυτὴν, ἅτε ἄλλα προσκυπτούσης, Ac ſeipſum protendens, ad auremq; admouens, quædam ei dixit. Bud. Com.

Προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

Προσκύρωσις. εως. ἡ. addictio.

Πρόσκωπος. ου. ὁ. remum manu tractans. Significantur autem hoc nomine remiges quidẽ, qui tamẽ cũ opus eſſet, decertarent etiam & propugnarẽt.

Eosdem uocat Thucyd. ἀριστέας, & μαχίμους. Bayf.

Προσλάζομαι. προσλαμβάνω.

Προσλαμβανόμενος. sonus apud musicos, acquisitus interpretatur à Cassel. uide Vitru. li. 5.

Προσλαμβάνω. assumo, conijcio, suspicor.

Προσλιπαίνω. crassum reddo.

Προσλιπαρέω. μ. ίσω. σ. ικα. τὸ προσκεῖσθαι, non discedo, assiduus sum, affixus sum, perseuero, supplico, obnixè precor. Neutr. datiuo.

Προσλιπάρησις. ιος. ἡ. obsecratio.

Προσλογίζω. μ. ίσω. σ. ικα. existimo, reputo, imputo. Actiu. accus.

Προσλογίσασθαι. referre acceptum.

Προσνυμαίνομαι. affero perniciem.

Προσμανθάνω. addisco.

Προσμάττω. cõglutino, misceo, appono.

Προσμάχομαι. depugno, decerto.

Προσμυθέω. addo fabulis.

Προσμειδιάω. μ. άσω. σ. ακα. subrideo, arrideo.

Προσμιμνῆμαι. curam gero, ἐπιμιμνῆμαι.

Προσμένω. μ. μενῶ. expecto, προσλιπαρέω.

Προσμολεῖν. accedere. ἀμόλω.

Προσνέμω. attribuo.

Προσνίκομαι. μ. ίξομαι. σ. νιγμαι. adnato. Depon. datiuo.

Προσοδάσομαι. percipio, καρπώσομαι. Bud. Comment.

Προσόδιος. α. ὁ. itinerarius.

Πρόοδος. ε. ὁ. ἀ προσεῖμι, de quo suprà. ingressus, accessus, ἔντευξις, id est conuentio, aditio, hoc est παρουσία. Est etiam reditus, & obuentio, & uectigal & quæstus. Item cõuentus, concilium, quasi συνοδος & πανήγυρις: quare pro aduocata concione ponitur, Isocr. Πρόοδοι etiam dicuntur supplicationes, & ad altaria pulmonariaq; deorum obsecrationes. Inde προόδια μέλη, carmina quæ

in huiusmodi obsecrationibus & supplicationibus cani solebant, Athenæo. Cæl. li. 5. ca. 3. & Bud. Com.

Προοικέω, uel προοικίζω. accolo, incolo habito.

Προοικοδομέω. ædifico.

Πρόοικος. ε. ὁ. uicinus, incola.

Προοίσιον. afferendum est.

Προοικίζω. μ. ιῶ. applico, appello.

Προολοφύρομαι. collamẽtor, cõgemisco.

Προομιλητικός. ῆ. ὸν. sermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & cõcionalem προομιλητικὴν νλὴν, id est sermocinatricem dicit, quæ à forensi ratione distungitur, & est accommodata priuatis disputationibus.

Προομιλῶ. conuersor, congredior, simul sermocinor, προσαγορεύω.

Προσόμοιος. similis, assimilis.

Προομολογέω. assentior.

Προομόργνυμι. inquino, abstergo.

Προομορέω. conterminus sum. (ror.

Προονειδίζομαι. exprobrationibus onero

Προονειδίζω. obijcio, criminor.

Προοράω. aspicio.

Προοργίζομαι. ultro indignor.

Προορμάω. hostiliter accedo.

Προορμίζω. appello, προσοικίζω.

Προσόρμισις. appulsio.

Πρόορος. ε. ὁ. conterminus.

Προουδίζω. μ. ίσω. σ. ικα. prosterno, terræ allido, πρὸς τὴν ἄρουραν ῥίπτω.

Προουργῶ. fœliciter agere, secundis uentis.

Προσόρι. idoneus, ἐπιτήδειος.

Πρόουρος. ε. ὁ. conterminus. οἱ πρόσουροι ἀγγέλλω, Herodoto.

Προοφλίσκω ζημίαν. multetur.

Προοφλισκάνω. debeo. Actiu. accus.

Προσόφλω, uel προοφείλω. insuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut si beneficij dator repenso acceptoris beneficio

beneficio debitor fit, Aristo. Ethic. 5. Accipitur etiam pro insuper multari. Demosthen. τὰς τριακοσίας δραχμὰς προσοφλὼν, Insuper ipse quingentis drachmis multatus est. Ex ui præpositionis, quæ aliquando in compositione amplius quiddã, & ultra designat. Bud. Com.

Προσοχὲ. ῆς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio, διανόησις, νῆψις.

Προσοχθίω. μ. ίσω. σ. κα. despicio, infensus sum alicui, tædium molestiamq; capio ex re quapiam. Actiu. accus.

Προσοχθίζω. appello ad litus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.

Προσόχθισμα. ατος. τὸ.

Προσοχθισμός. ῦ. ὁ. abominatio & idolum, offensio, affectio, molestia ex re quapiam.

Πρόσωψις. ιος. ἡ. aspectus, facies.

Προσωδύνη. ης. ἡ. affectio.

Προσπαίζω. illudo, iocor. Dativo uel accusat.

Πρόσπαρος. nouum, recens.

Προσπαλαίω. reluctor, appropinquo. Dativo. (addo.

Προσπαραγράφω. adscribo, iam scriptis

Προσπαρέχω. insuper exhibeo.

Προσπάσσω. inspergo.

Προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propensus sum & deditus alicui rei. cum dativo. Nam πρὸς hic uehementiam denotat. Bud. Comment.

Προσπεφίλημαι. μ. ήσω. affigo.

Πρόσπεινος. ν. ὁ. esuriens.

Προσπελάζω. appropinquo.

Προσπεριβάλλω. circumpono, induo, προσπεριλαμβάνω. Actiu. accus.

Προσπρόσχομαι. prius decedo, præmorior.

Προσπετάννυμι. extendo, illido.

Προσπέτομαι. aduolo.

Προσπέφυκα. adhæreo, agnascor.

Προσπεφυκότως. stricte cohærendo, totis uiribus, fortiter.

Προσπεφυκότος. ὀλου. ὁ. coalitus.

Προσπήματα. τὰ. pars quædam nauis.

Προσπηνύω. μ. ύξω. π. κα. illido. Actiu.

Προσπίλω. μ. ίσω. propugno, adiuuo.

Προσπίλλω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurso. Verbũ fere militare. Item supplex fio, genibus aduoluor, κατὰ μικρὸν καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπτοντα. Aristot. Polit. 3. proijs, quæ quotidie alia atq; alia accidunt & occurrũt. Sic Cic. ad Att. Vetas me suspicari quicquam accidisse ad animum tuum, quod secus à me erga te commissum sit. Dativo. Bud. Com.

Προσπολεμητὴς. οῦ. ὁ. ppugnator, auxiliator.

Προσπονέω. accumbo, procido, oro.

Προσπολάω. appropinquo, προσπελάζω.

Πρόσπολλάω. affingo.

Προσπλέω. annauigo.

Προσπλωτός. nauigabilis.

Προσποθνήσκω. præmorior.

Προσποιέομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. ὑποτάττω, subiugo, adiungo, Thucyd. Est etiam uendico, οἰκεῖῶμαι, meum esse contendo, ut iure sibi aliquid uendicare, Isæo. Plutarc. posuit pro uendico, id est assumo, πεποιῆμαι, τὴ προσηγορίαν ὑπὸ τῶν δόξαν, inquit de nece Cæsaris. Est etiã simulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, dissimulare. Depon. accus.

Προσποιέω. μ. ήσω. π. κα. idem, & mihi quæro, in rem meam uerto, Demosth. κατὰ ἀφόβου. Bud. Com.

Προσποίημα. ατος. τὸ. fucus, assimulatio.

Προσποίησις. idem, οἰκείωσις.

Προσποιητός. ῆ. ὁ. fictus, simulatus.

Προσπολεμέω. oppugno. Dativo.

Πρόσπολος. υ. ὁ. seruus, minister in sacris.

Προσπορεύομαι. accedo.

Προσπορίζω. quærere, acquirere.

Προσπορισμός. ὁ. quod nobis acquiritur per eos qui in nostra potestate sunt, peculium.

Πρόσπταισμα. ατος. τὸ. offensio, πρόσκομμα.

Προσπταίω. μ. σω. σ. σκα. offendo. Neutrum.

Προσπτύξ. ξάμενος. amplexatus.

Προσπύλαιος, ον

Προσπύλεως. μ. ύξω. σ. χα. amplector, saluto.

Προστύλαιον. ου. τὸ. uestibulum.

Προσραίνω. aspergo, accedo, adijcio.

Προσράπτω. assuo.

Πρόσρημα. τος. τὸ. cōpellatio, appellatio.

Πρόσρησις. ιος. ἡ. alloquium, salutatio.

Πρόσρησις, ον

Πρόσυσον. stirpitus, radicitus, unà cũ radicibus. Dicitur & πρόρριζα, uel πρόρριζον.

Προσρυλοῦμαι. circumijcior, allidor.

Προσρυῆν. affluere.

Προσημαίνω. præterea significo, ut ἔτι μὰ ὑπὸ μὴ & λόγου χρόνου διαφόρων προσημαντικὸν, id est, cum actione etiam temporum significatiuum.

Προσημασία. signum additum, uel concurrens aliis signis.

Πρόσαγμα. ατος. τὸ. mandatum.

Προσακτικός. ἡ. ὸ. imperatiuus.

Πρόσαμα. cubiculum.

Πρόσαξις. ιος. ἡ. iussio, & modus quidã instruendæ aciei.

Προσαννύω. extendo. Actiu. accus.

Προσὰς, uel παρασὰς. ὁστῦ latus, anteæ.

Προσασία. ας. ἡ. &

Πρόσασις. ιος. præfectura, præsidentia, à προΐσαμαι. Item turma auxiliaris. Est etiam προσασία, cũ quispiam pro alio iti se opponit, & eius defensionem suscipit, euentumq; præstat. De mosth. κατὰ ὀνήτ. Bud. Com.

Προσατέω, &

Προσατέω. μ. ήσω. π. σκα. præsum, propugno, primus sum in acie.

Προσατήριος. α. ὸ. Apollinis epithetum. uide προΐσαμαι.

Προσατήρια. defensio, προσασία.

Προσάτης. ου. ὁ. præses, adiutor in bello, tutor, assessor, supplex, stans ad aram, patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus sibi προσάτην deligere.

Προσατικός. ῆ. patronus.

Προσάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præsidet.

Προσάτομαι, ου ἐπιτάττομαι. imperium accipio.

Προστάττω. μ. άξω. π. σχα. impero, præsideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, desumo, assigno. Actii. accus.

Προστήκω. ὁῖς παθήμασι. liquesco, attabesco.

Προστηκωθής. ὁ. adultus.

Προστίθω. astringo, succingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatẽ redigo, compono. Προστεθωμένος & etiam dicitur qui compositus est in frugalitatem, & ad temperantiam moderationemq; redactus. Bud. Cõ.

Προστρόδιον. ου. τὸ. pectorale equi.

Προστύδιον. ου. τὸ. προστρόδιον. Significat etiam simulacrum siue imaginẽ non perfectam, sed ad pectus tantum deductam.

Προστύς. ύδος. ἡ. pectus pedis, hoc est eminentia illa circa digitos pedum.

Προστῶ προστίθημι. præficere, ποιῶ ων. producere.

Προσυβάζομαι. præcedo, μυρίζομαι, προσπορεύομαι.

Προσύθημι, ex πρὸς quod uehementiam hic denotat, et τίθημι. assentior, assi-

pulor, hæreo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προσίμενον τοῖς ἀριστοτέλους λόγοις, Addictus dogmati Aristotelico: quod etiam τίθεσθαι dicitur. Alibi idem ἰσωνὲν παρὰ δόξαν dixit pro eodem. Bud. Com.

Προσίθημι. μ. ἰσω. w. αικα. τὸ ἀπωθέω τίθημι, appono, addo. Est etiã τὸ ἀναφέρω τίθημι τῷ προσάπτω, attribuo, contribuo, ascribo, & προσομολογέομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ἐξῆ, ἀνδρὸς μείρακι προσετίθη, Datum est uirilitati & ascriptum. hoc est, Præcipitis celeritatis causam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico, unde πρόσθετος. Προσίθημι τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τέρπομαι, & quasi intabesco & adliquesco, ἀναπάσσω διάκειμαι, & abduci inde nequeo, & addictus sum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. ibidem.

Προτιμάω. multo. Datiuo & accus. ut προτιμᾶν τῷ δημοσίῳ est aliquem multare, ut pecunia Reipub. esset dependenda, Demosthen. Bud. Com.

Προτίμημα. ατος. τὸ. multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores.

Πρόσιμος. ε. τὸ. idem. Et pignus inter comedentes.

Προσμία. ας. ἡ. &

Προσόμιον. ε. τὸ. labiorum complicatio.

Πρόσομος. ε. ὁ. acutus, dentatus.

Προσπεφανῶς. in apertum.

Προσφαγωδῶ. tragicè aliquid addere, tragicè alloqui. Strabo, προσφαγωδῶν ἅπασι ὁ καταιθάρων.

Προσφέρομαι, &

Προσφέρω. supplico, colo, honoro, adoro

Προσφέρω μ. προσήνεγκα. ἀόρ. β. προσήνεγκον, ἀπὸ τοῦ προσφέρομαι. accurtõ. Neutrum.

Προσφέρομαι. τὸ ἀναμέρυγμαι, concilio, inuro, imprimo. Plut. τὸ διὰ τῶν ἀμυχῶν προσφερόμενον ἀκρᾶν ἐπὶ τῷ ἀξίῳ διαβολῆς, Translatio sumpta est à coloribus infricatis, aut in occursu attritis, quæ maculam contactu relinquunt, ut si quis incurrerit in carbonarium. Est etiam infligo, impingo, ut προσφέρομαι τινὶ τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν, id est reijcio culpam in quẽpiam, & aliquo crimine uel alia re aspergo, Plut. Item infligo, incutio, & ἐπιτίθημι, ut πληγὰς προσφέρομαι ὁ ὀλιτήτης, Aristid. Bud. Com.

Προσφέρω actiue, pro eodem.

Προσφάτιος. ε. ὁ. impius, parricida, sceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, sicut Latinis scelus pro sceleste. Et προσφάτιος & qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quẽ religio oboritur, qui etiam ἐνόχιμος dicitur. Bud. Com.

Προσφάτιος ζεύς. Iupiter ad quem supplices, uel egentes conuertuntur.

Προσφοιτῶ. ε. ὁ. conuersus.

Προσφοιτέω. supplico.

Προσφοιτή. τῆς. ἡ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & detestabile facinus, labes sceleratæ contagionis. Significat etiam deuotionem & detestationem, diras imprecari Latini dicunt.

Πρόσχυσις. ε. ὁ. circumuolutus manus ad pedes rogando.

Πρόσχυτος. ε. ὁ. rotundus.

Προσηχάνω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προσιχὴς. qui incidit aliquò, obuius.

Πρόσυρον. τὸ. locus ante porticum.

Πρόσυτος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & concretis deditus est potius quàm abstractis.

Προσωτίθημαι. prius paciſcor.
Προσυπακουέον. ſubaudiendum eſt.
Προσυπακούω. μ. ἑσω. π. ακα. ſubaudio.
Προσυπερχάθω. inſeruire.
Προσφαίζω. μ. ἰσω. π. ιξα. inſignio. Act.
Προσφανὲς ἐστι. manifeſtum eſt, liquet.
Προσφάω. alloqui.
Προσφάσιον. ν. τὸ. pulmentarium.
Πρόσφατος. τ. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dicitur de recenter iugulato. nam φάσσω iugulare eſt. unde φάσγανον.
Προσφάτως. recenter.
Προσφέρω. μ. ἰσω. uel ἑσω. π. ηκα. facio ſplendidam rationem, defendo.
Προσφερὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ſimilis, aſſimilis.
Προσφέρομαι. admouco, adhibeo, Plat. de Rep. 2. Ité utor, ut προσφέρεσθαι ἵπποις, Xenoph. Item ſum beneficus in aliquẽ. Herodian. ὡς ἀφαδῶς προσφέρεσθαι αὐτοῖς, Quibus effuſiſsime eos proſequebatur. Item prælio congredi, Plut. frequens. Item eſito, cibum ſumo, uel aſſumo, ut Celſ. dixit. Theophr. 4. ὑδρωπικῷ ἐνοχλεῖ σαλὺν προσφερόμενον. Vnde προσφόρημα, cibus, poculum. Προσφέρομαί σοι, ut Demoſth. uel προσφέρομαι πρός σε, ut Iſocra. exhibeo me tibi & præſto, ago tecum bene, aut ſecus. Bud. Comment.
Προσφέρω. affero. Item cibum offero edendũ, & porrigo poculum & medicamẽtum, ut medicus ægroto, Galeno. Eſt etiam oris uel naribus admouco, Ariſtot. Probl. Sect. 2. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Προσφεύγω. confugio. Datiuo iung.
Προσφιλὴς. ν. gratum.
Προσφθέγγομαι. alloquor, ſaluto.
Προσφθιτήια. τὰ. dona uocabantur quæ ſponſus pro ablata uirginitate donabat.
Πρόσφθογμα. τ. alloquium.

Προσφόρημαι. meo malo accedo.
Προσφὸς. ἰος. ὁ, ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.
Προσχολάω. decoro.
Προσχοντάω. contendo.
Προσχωστοῦ. τὸ φοσκόνος καὶ σκεδάνυ προτίθημαι.
Προσχωσοφῶ. addictus ſum philoſophiæ.
Προσχὼς. amicè.
Προσφορὰ. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi aſſumptio.
Πρόσφορος. ν. ὁ. accõmodus, aptus, tempeſtiuus, facile parabilis, utilis.
Προσφόρως. conuenienter.
Προσφυὴς. ἰος. ὁ, ἡ. aptus, commodus. Et προσφυὲς, quæ ſedem in qua hærent nunquam mutare ualent.
Πρόσφυξ. perfuga, profugus.
Προσφύομαι. adhæreo, affixus ſum, incumbo. Datiuo iung.
Προσφὺς. ώτος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, complexus, ἐνδακὼν. Plato in Timæo, προσφυῆ ἐν τοῖς ὑγροῖς τὴν ὕλην ἰόντα. Et mordicus. Lucia. Sympoſ. τὴν πλὼ ῥίζα προσφὺς ἀπέπαγεν.
Προσφύω. μ. ὑσω. agnaſcor, accreſco, adhæreo.
Προσφυῶς. domeſticè, familiariter, conſequenter.
Προσφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. alloquor. Item promitto, dedico. Actiu. accuſatiuo.
Προσφώνημα. τ. ſalutatio.
Προσφώνησις. ιος. ἡ. allocutio.
Προχαριστήρια. feſtum apud Athenienſes, ὅτι δικῆ ἀπέφυγε ὁ ἑώρτη.
Προχιδιάζω. effingo, affingo.
Πρόχυσις. intende.
Πρόφασις. αος. τ. ſtatus, occaſio. Item uelamentũ, prætextus, προπάτυμμα, obtentus: uel color, quo Quinti. uſus eſt: per cauſam, & per ſimulationẽ, Cicer.

Cice. Dicitur & per ſpeciem. Significat quoq; propugnaculũ. Item decus atq; res uiſenda, quaſi προσώπου χάριν καὶ θεάτρου, Herodo. Vnde πρόκημα καμβύσου, & cætera. magnificam ſpeciem regiæ Perſicæ, & ſpectatu mirabilem uocat Ariſtot. de Mun. Plutarch. πρόκηματις ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ maieſtatem uocauit. Eſt etiam calceamenti genus anteriori parte diſſectũ. Bud. Com.

Προκηματισμός. figura dictionis eſt, cũ in fine ſyllaba aſſumitur.

Προκιείλομαι. promo, inſtituo, appono.

Προκόμβ & . prætendens.

Πρόκορδον. conſonum, σύμφωνον.

Προκορόμαι. uitor.

Προκύβ . appellens, προσορμίσας, aut ſcultans.

Προκυννύω. accumulo.

Προκωρέω. accedo, deficio. Thucyd. ἐδόκει μὴ προκωρεῖσθαι ἀπὸ πόλις ἀκόντων τῶν δόσων πρασόντων. Inde pro adhærere, aſſentiri, & ſequi alterius partes ponitur. Item accõmodo, trãſmuto, cũ accuſ. προσκαρίζεσθαι τῶν γνώσεων πρὸς τὸ ἁμαλὸν ἦθος.

Πρόκυρος. ν. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόκυσις. ιος. ἡ. alluuio.

Προσαΐσσω. μ. άσσω. π. αψω. attingo, id eſt primoribus digitis tango. Item ſtringo, ἐπιψαύω. Actiu. accuſ.

Προσαιόλομαι. affingo, ementior.

Προσαιρέομαι decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorſum.

Προσαλά. τὰ. inſtrumenta quæ neruis intenduntur: quæ etiam κρουόμενα, ἴυγγες & ἔντατα dicuntur.

Προσάμης. fœtidus: ſed cũ ι ſubſcripto, tumidus.

Προσαυλία. ας. ἡ. accentus, Priſciano interprete. ἀπὸ τοῦ & ᾠδή. Eſt enim modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gellius ſcribit προσαυλίαν ueteres appellaſſe tum notas uocũ, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uoculationes. Critias citharœdicos cantus etiam προσαυλίας appellauit.

Προσαυλίς. ν. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσαυλῶ. atteri, collidi, προσρίβομαι.

Προσάυκημ. impegit, offendit, applicuit

Προσαῦρ. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio: figura apud Quintil. quæ aut ſimilitudine aliqua uocum, aut paribus, aut cõtrarijs uertit in ſe aures & excitat

Προσάπαξ, ἀντὶ τοῦ προσάπαξ, metaplaſmo.

Προσαπάρ. υ. τὸ. &

Προσάπιον. υ. τὸ. &

Προσωπίς. perſona, larua, uultus, πρόκυμα, μορμολύκειον.

Προσαρδῶ. confirmare.

Προσάπη. aſpectus, facies.

Προσαπολιπάτε. perſonam reſpicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in ſua epiſtola.

Προσαπολήπτης. υ. ὁ. acceptor perſonarũ.

Προσαπολιψία. ας. ἡ. acceptio perſonarum. προσαπολιψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἐσί.

Πρόσωπον. υ. τὸ. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον ſignificare id quod fronti ſubeſt, ut cõplectatur oculos, naſum, os, genas, mentum. Gellius lib. 3. ca. 19. annotat faciei uocabulũ apud Latinos latius patere, quàm Græcis προσάπη. Proinde de homine tantum dicitur, quòd cum unus animantium erectus ſit, ſolus antrorſus proſpectat, uocemq; anteuerſus emittit, quaſi πρόσωθεν ὄπωπον. διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν ἔνναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωθεν ὄπωπον, τῷ τῶν φυτῶν ἐς τὸ πρόσω διαπέμπει, ut ſcribit Ariſtot. li. 3. de Part.

Quod autē in homine πρόσωπον est, in brutis irrationalibusq; πρωτομὴ dicitur, sicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoq; πρόσωπον uocāt personam, non qualis fuit Roscij in theatro, sed substantiā indiuiduam & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant.

Προσωποποιία. personæ confictio, cum rebus inanimatis personam oratiónémque tribuimus.

Προσωπορράφια. ῥαφεῖς uiæ, προσοπὸ ὁδῶ.

Προσπύστια. Athenis uas æneum erat echino persimile. sic dictū quòd leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.

Προσωρμία. statio nauium.

Προσώτατος. υ. ὁ. longissimus, ἰσοῦτατος. τῦ προσωτάτω, latissimè, longissimè, dictum per ellipsin τῦ ὁδῷ.

Προσωτάτω, & προσωτάτως. longissimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσέχθιστος. abominatus est, impegit. à προσχθίζω.

Προταμεῖν. præscindere, prius arare, proficere, superare.

Πρόταξις. pugna aperta, in priori aciei parte constitutio.

Προταχνί. nuper, nouiter, promptè.

Προταχύτερον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις. ιος. ἡ. ῥpositio apud logicos, ut homo currit. Aristotel. in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionem, quæ in unam duntaxat partem effertur: ut, Sumne diuitiæ bonæ? quam si in utramq; efferas partē, πρόβλημα fiet: ut, Sūt ne diuitiæ bonæ, an nō bonæ.

Πρόταττος. in priori acie pugnans.

Προτάσσω. μ. ξω. ψ. σχα. præordino, præpono.

Προτεγίσματα. τὰ. quæ tecto superiecta sunt ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuso, id est prætendo, prætexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demosth. περὶ παραπ. τῶν ἀπογρίμων ὁρᾶ προτεινομένους. Bud. Com.

Προτείνω. μ. νῶ. ψ. σχα. protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc est ἀμφισβητῶ, in quæstionem & dubiū reuoco, disputandam esse contendo alīquam rem. Bud. Com. Actii. accus.

Πρωτεῖον. τὸ. primatus.

Πρωτεῖος. ὁ. primarius.

Προτειχίζω. præmunio.

Προτέλεια. τὰ. dicuntur ἀπὸ τῶν γάμων ἁπλᾶ, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα, ut inquit Pollux: donatio propter nuptias: προγάμεια etiam dicta, ὡς ἀπὸ μύνου. Sed refertur etiā ad alias res, ut τὰ προτέλεια τῆς σωτηρίας, Lucia. id est ueluti tyrocinia & initiatiuum.

Quin & omnia primordia rei diuīnæ faciendæ sic appellantur, Greg. Bud. Com.

Προτέλειοι ἀγωνὲς dicebantur ab Atticis, οἱ πρὸ τῶν γάμων μυστὰ θυσιῶν ἀγωνές. Sed translate accipitur à Dionys. pro precibus quæ fiunt ante sacrosanctam epulationem, aut aliam rem sacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Προτελευτάσας. prius mortem obijt.

Προτελέω. μ. έσω. ψ. σχα. initio. Vnde προτελῶ dicebātur sponsa & sponsi, cum se idoneos & puros redderent: quemadmodum & cætera quoque, quæ expiandi gratia ante rem sacram fiebant, eodem uocabulo significari solent. Bud. Com.

Προτυμπάνισμα. ατος. τὸ. tēpli uestibulū.

Προτύλης. υ. ὁ. prægustator, uorax, quī præmit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Προτυπής. ἡς. ές. protensus.

Προτυπόω, &

Προτείνω. μ. ύσω. τ. ντικα. primàs teneo, præpondero, præmaturo.

Πρότερμα. ατος. τὸ. priuilegium, prærogatiua.

Προτεύω. molior quiddam noui.

Πρότερ. ν. prius, antea.

Πρότερος. α. ὸ. prior, propriè de duobus.

Προτέρω. prius. ἐπὶ τὸ πρότερον, antea, iam antea, πρόσθεν.

Προτέρως. anterius, ἀπὸ τοῦ πρόσθεν.

Προτέρωσε. ulterius, longius.

Προτλαγμίδες. mulites, qui in fronte collocati sunt.

Προτόλη. ης. ἡ. aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄστυ. ad urbem.

Προτιτάλλω. affigo, προσάλλω, agglutino.

Προτίθλαμαι. excepi, assumpsi, expecto.

Προτιτίλλω. μ. ίσω. τ. ιλκα. uerto, torqueo. Actiu.

Προτίθεντο. apponebant.

Προτίθημι. μ. ήσω. τ. ηκα. propono, προτείνω. Προτιθέναι ψῆφον ἀναδιδόναι, permittere iudicibus ut sententiam dicant. Bud. Com. Actiu. accus.

Προτιμάω. μ. ήσω. τ. ησα. curo, rationem rei habeo, κήδομαι, in primis curo & efficere contendo, nihil antiquius habeo, præfero, honorem præ cæteris habeo. Actiu. accus. & genit.

Προτιμότερον. antiquius, præstantius, optatius.

Προτιόσσομαι. præuideo, præsagio.

Προτιτύσσομαι. amplector, περιπλέκω.

Πρότμησις. τος. ἡ. &

Προτμητός. ὸν. ὁ. umbilicus, quòd primum in infante secetur. ἔπειρον, sumẽ.

Προτογενίς δες. οἱ. progenitores, seniores

Πρότογον &. primigenitus.

Προτολμίζω. prætentare, præire.

Προτομή. ῆς. ἡ. hulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur. Vnde & in ariete machina, & in nauis prora caput eo nomine significatur. Dicuntur & imagines προτομαὶ quæ usq; ad umbilicum pinguntur.

Προτόμιον. τὸ. palliolum quo sacerdos inducebatur, moxq; post sacrificium ei qui mactauerat imponebat, ὕφασμα. Dicebatur autem προτόμιον, ὅτι πρώτη παρέφαρμα μετὰ τῶν ἀλλῶν κατεσκάσατο τοῖς ἀνθρώποις πλὴν ἐκ τῶν ἱερῶν ἱματίων, authore Suida.

Πρότονος. ὁ. rudens, id est funis.

Προτὸ. antehac, antequàm, πρόθεν.

Προτρεπτικός. ἡ. ὸ. instructiuus, exhortatiuus.

Προτρέπομαι, & (tor.

Προτρέπω. μ. ψω. τ. ψα. dirigo, exhorto.

Προτρέχω. præcurro. Neut. datiuo iung.

Προτρίβης. acris, acutus.

Προτριτάτλω. nudiustertius.

Προτροπάδην. conuersim, consternatè.

Προτροπάω. μ. ήσω. τ. ηκα. uerto, flecto. Actiu.

Προτροπή. ῆς. ἡ. exhortatio, παράκλησις.

Πρότροπος οἶνος. quod defluit antequam uuæ calcentur.

Προτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgo dicitur) casum. Vnde πρότυπον, ἀνδρίας.

Προυγυλᾶν. iniuria afficere.

Προυπαθῶ. μαι. prius suadeo.

Προϋπολαμβάνω. prius existimo.

Προϋπομόσμαι. peto, ambio.

Προῦνος. ὁ. ὸ. mercenarius, baiulus, conuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ ὄνος, ἢ παρὰ τὸ ἀνάκαρ τὸ κομίζειν.

Προῦνος. collis, βουνός.

Προυντέρος. prouidentior.

Προξενῶ. concilio, hospitio suscipio.

Προὔπαρξις. ιος. ἡ. præexistentia.

Προὐπαρχή. ἡ. ἧς. ἡ.

Προὐπάρχω. μ. ἄρξω. τ. αρχα. præexisto.

Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id est priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demost. Bud. Com.

Προϋπισχνέομαι. prius promitto.

Προϋποκείμενα, dicuntur τὰ πρότερον φύσαντα, quæ in his προκαταμανθάνουσι censentur, quæ præcuntia & antegredientia Latinè dici possunt.

Προϋποστάτα. idem, hoc est supposita.

Προϋφίεμαι. antesuspicor. (tus.

Πρῦλος. ε. ὁ. manifestus, uisibilis, certus.

Πρύτανις. ἀρίστερον. melius, utilius, antiquius, præstabilius.

Προῦργον. ν. ὁ. ualde conferens, quasi πρὸ ἔργου. Vnde πρῦργον τινὰ ποιῆσαι, operæ pretium facere. Bud. in Annot.

Πρόῤῥησις. potius, præstabilius.

Προθυμικὰ. præcorsa & primordia naturæ.

Προΐημι. emittere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

Προφαίνω. μι. ανῶ. ω. ανα. aperio, palam facio. faciem præfero, præluceo, portendo, & significo aliquo prodigio.

Προφανὴς. ἐστ. ὁ, ἡ. perspicuus, ꝑpatulus.

Πρόφαντον. ε. τὸ. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος. conspicuus, clarus, celebris.

Προφάσεως ἕνεκα. defuncloriè, id est quæsito prætextu.

Προφασίζομαι. μ. ίζομαι. ω. ισομαι. &

Προφασίζω. μ. ίσω. ω. ικα. capio occasionem, causor, simulo, prætexo, excuso. Actiu. accus.

Πρόφασις. ιος. ἡ. prætextus, excusatio, occasio, oratio, causatio, πρόφασμα.

Πρόφασκα. ἀ. prompta, præueniens in dicendo. (mus.

Προφερέστατος. τ. ὁ. præstantissimus, optimus.

Προφερέστερος. meliior, præstantior.

Προφέρ. ἐστ. ὁ, ὑ. proferens, cuius facies multos annos præ se fert cum sit iunior.

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνειδίζω, ut πρὸς φίλου τι τῶν ἀνοχθίσαι. Sic Cicer. Vt nullū dictū petulans proferatur, id est obijciatur. Aliquando cito, allego, παρέχομαι, ἀπολογέομαι, ut litigantes προφέρεσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre instrumentum, in Pandect. Aliquando τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementum facio. Construitur cum datiuo, aut accusatiuo.

Πρόφημι. μ. ήσω. ν. προέφησα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia.

Προφητεύω. μ. εύσω. ν. ευκα. uaticinor, præsagio, interpretor, quasi ἀνιστῆτις officiō perfungor. Neutr. accus.

Προφήτης. ε. ὁ. propheta, antistes.

Προφητοφῶντες. οἱ. prophetarum percussores. (cus.

Προφθάνω. prævenio, προλαμβάνω. Actiu. ac-

Προφῶς. amicè.

Προφορά. ᾶς. ἡ. enuntiatio, pronuntiatio, elatio.

Προφορικὸς. ἡ. ὁ. eloquēs, enuntiatiuus.

Πρόφυσις. ε. ὁ. humor cruentus et aquosus intra membranas quibus fœtus continetur.

Πρόφυσμα. locus ante septum, uel scenam.

Πρόφασσα. prompta, beneuola, πρόφασα.

Πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, propensus, beneuolus, prudens.

Προφρονέως. prompté.

Προφυγεῖν. fugere.

Προφυλακὴ. ῆς. ἡ. præcautio, specula, uigilia.

Προφυλακίδες ναῦς. speculatoriæ naues.

Προφύλαξ.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτόω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

Προχάζομαι. progredior, cedo.

Προχάνη. ης. ἡ. occasio, prætextus, πρόσχημα.

Προχαριστήρια. τὰ. dies festus apud Athenienſ. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

Πρόχειλον. labiorum prominens pars.

Πρόχειλος. ὁ. labroſus.

Προχειμασία. ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. 4. ca. 40.

Προχειρίζομαι. habeo in manibus & pono, promo, edo, ante oculos pono, expromo, repræſento, Syneſ. Eſt etiam deligo, deſigno, ad aliquid faciendũ ſumo, & eligo. Luc. in Act. cap. 22. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & ca. 26. προχειρίσωμαί σε, ut te deſignarem. Sic Polyb. Plut. in Gal. & Plat. Bud. Cõ.

Προχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Πρόχειρος. ὁ. ἡ. expeditus, facilis, promptus, lubẽs, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat.

Προχείρως. promptè, expeditè.

Προχειροτονέω. μ. ίσω. π. ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus. Actiu. accuſ.

Προχειροτονίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Προχειροτονία. Athenis dicebatur, cum quod in ſenatu conſtitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò ſuffragia faciebat, deliberandum ne longius ſuper ſenatus conſulto, an ſimpliciter recipiendum.

Προχέματα. τὰ. præfuſiones.

Προχέω. μ. ύσω. π. ηκα. effundo. Actiu. accuſ.

Πρόχυσις. εως. ἡ. libatio.

Πρόχυσις. oſtium fluminis, in mare effuſio.

Πρόχυν. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi πρὸς γόνυ.

Προχόη. ης. ἡ. uas concauum. Sed πρόχοαὶ, oſtia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

Προχοΐδιον. υ. τὸ. uas uinarium.

Προχοΐς. ίδος. matula, ἀμίς.

Πρόχοον. υ. τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

Προχόω. μ. όσω. ω. ωκα. exaggero.

Πρόχυσις. εως. ἡ. alluuio, libatio.

Προχύτη. ης. ἡ. genus uaſis, primitiæ, hordea, aqua quæ in aurem uictimæ infundebatur.

Προχύω. effundo.

Πρόχωμα. τὰ. nates.

Προχωρέω. procedo, ut εὖ προχωρῆ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res.

Προωθοῦσι. propellunt, protrudunt.

Προώλης. ante tẽpus perdẽdus, πανώλης.

Προῦμαι. deſerã, remittã, παραχωρήσω.

Πρόωνα. decliui montium loci.

Πρόωνται. deſerant.

Πρόωρα. prima germina.

Πρόωρος. υ. ὁ. immaturus, præcox.

Προώρως. immaturè, intempeſtiuè.

Πρόωσις. ἡ. ὦθησις, propulſio.

Πρόωσις. mortuorum elatio, funus.

Πρυμνάς. ἀος. ὁ, ἡ. uel πρύμνις. pedes.

Πρύμνα. ης. ἡ. puppis, quòd ultima ſit in naui.

Πρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cum ſecundus eſt.

Πρυμνήσιον. υ. τὸ. funis, quo nauis ad cõtinentem religatur: rudentẽ Plin. uocat, alij oram.

Πρυμνόθεν. funditus, radicitus.

Πρυμνός. ὸν. ὁ. ultimus.

Πρυμνόφυα. ας. ἡ. radix montis, extre-

mitas montis.

Πρυτανᾶα. τὰ. pecunia, quam uterq; litigantium, tam actor, quàm reus, in Prytaneo deponebat, quæ & παρακαταβολὴ dicebatur, de quo supra. Latine sportula appellatur. Suidas author est, reditus publicos Athenis πρυτανᾶα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id est rerum uenditarum & portatorium intelligi, & quicquid à socijs uel subditis pensitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentûm propemodum conficiebat. Bud. Com.

Πρυτάνεον. ν. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magistratus uersabãtur, cõsultabantq;. Eo in loco quoq; alebantur publicè bene meriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Orat. intelligitur, Vt ei (inquit) uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quasi πυρῶν ταμίειον, id est tritici promptuarium, uel horreum publicum.

Πρυτανεύομαι. μ. εὔσομαι. π. αμαι. adducor.

Πρυτανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uerbum hoc ab ijs deducitur, qui πρυτάνεις uocabantur, quæ erat quinquagenaria classis, id est ἀπὸ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij summam obtinebat: & significat regere, moderari, administrare & condere, & pro imperio cõstituere, ut τελὼ εἰρήνην πρυτανεύσω, Isocr. id est pacem firmauit, & confecit. Et Aristoph. Achar. ἢ μὰ τὸν ἐμὲ εἰρήνην πρυτανεύειν, Nisi consultetis, consilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Com.

Πρυτάνις. ν. ὁ. &

Πρύτανις. ιος. & in plurali τοῖς πρυτάνεσιν, & πρυτάνεσιν. dispensator, gubernator, quæstor, frumentorum præfectus, quasi πυρήταμις. Copiose de hoc uocabulo differit Bud. Com.

Πρῷ. τὸ πρωΐ.

Πρῷῖον. nudius tertius.

Πρωθήβης. ὁ. existens in prima pubertate, impubis.

Πρωΐζυρος. ν. ὁ. præposterus.

Πρώϊμος. pauloante, primum.

Πρωΐ. manè, intempestiuè, ante tempus constitutum, πρόωρον.

Πρωΐα, ας. ἡ. matutina hora.

Πρωϊαίτατα. summo mane.

Πρωϊαίτερος. ν. ὁ. tẽpestiuior, maturior.

Πρωϊανθὴς. primo uere florens.

Πρωϊβλαστᾶν. primo uere germinare.

Πρωϊβλαστὴς, &

Πρωϊβλαστος. ν. mature germinans.

Πρώϊζα. primum, mane.

Πρωϊζόν. paulò ante præteritum, hesternum.

Πρώϊμος. matutinus, præcox, præmaturus.

Πρωϊνός. ὴ. ὸ. matutinus.

Πρώϊον. hora matutina.

Πρώϊος. ν. ὁ. matutinus.

Πρωϊσπορα. frumenta quæ præmaturè ferenda sunt.

Πρωϊσπορῶ. præmaturè semino.

Πρωκτός. ὴ. ὸ. podex.

Πρωκτοτρῆν. aspicere adulterorũ nates dum depilantur. ita enim publicè adulteri plectebantur. Suid.

Πρωκυδίας. remissus, dissolutus, pronus

Πρών, πρωνὸς. ὁ. eminentia montis, & radix eius, collis.

Πρώξ. ωκός. ὁ. ros, Dorice.

Πρώονθ. οι. loca incurua.

Πρώρα. ας. ἡ. prora.

Πρωρᾶτις. ὁ. ὁ. &

Πρωτεύω. ίσω. ὁ. qui hominibus ad prorã imperat, ipſamq; regit.

Πρωτάτης. ου. ὁ. qui primus ſtat.

Πρῶτα, pro πρῶτον. Atticè, primũ. Neutris enim ſingulariter & pluraliter in aduerbiorum ſignificatione indiferenter utuntur. Τὰ πρῶτα, primæ partes. Sic Vergil. 5. Emicat Eurialus & munere victor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτῖα ἄγειν, primas referre.

Πρωταγωνιστής. οῦ. ὁ. qui agit primas partes.

Πρωταγωνιστῶ. primas actiõis partes ago.

Πρωταγωνιστὸς πρόσωπος. aduentitia perſona, quæ ſemel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur.

Πρωτεῖον. ου. τὸ. principatus, primus honor, primatum locus. Τὰ πρωτῖα, id eſt τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.

Πρωτίλλαια. primitiæ.

Πρωτεύς. έως. ὁ. Proteus.

Πρωτεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. priores partes duco, primas teneo, plurimum authoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωτεύω. Eraſ. prouerb. Alpha penulatorum.

Πρώτιος & ρ. υ. ὁ. primus.

Πρώτμησις. ιος. ἡ. pars corporis circa umbilicum, eò quòd ibi ſectio in corporibus primò fiat.

Πρωτόαλος. primũ nauigans, πρωτόπλους.

Πρωτόβαθρος. ου. ὁ. qui in eminentiſsimo loco ſedet, ὁ πρωτοθρόνιος ἀξιωθείς.

Πρωτοβολῶ. priorem iaculari.

Πρωτόβολος. equus, qui iam primum dentes emiſit, pullus.

Πρωτογεύστης. ου. ὁ. præguſtator, quales ſunt in principum aulis.

Πρωτόγονος. ου. ὁ. primogenitus.

Πρωτογένης. primò enixus.

Πρωτοδοκία. ας. ἡ. prima cõuiuij portio.

Πρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.

Πρωτοκής & ρ. ἡ. primicerius.

Πρωτοκλισία ας. ἡ. primus recubitus.

Πρωτόκουρος κλύσις, uel πρωτόκουρος & τόμη dicitur, quæ primum tondetur. Bud. Com.

Πρωτόλεια. τὰ. primitiæ frugum, primaſpolia.

Πρωτολογῶ. primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολογία. primæ partes agendi.

Πρωτόμφαλον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

Πρῶτον. primum. uſurpatur ſæpe uice comparatiui.

Πρωτόπλους. primum nauigans, aut qui primũ naui in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγὴς. ὲος. ὁ, ἡ, & Πρωτοπαγὸς. ὸν. ὁ. nuper uel primò fabricatus.

Πρωτόπλαστος. ου. ὁ. primo fictus & creatus, ut Adam.

Πρωτόπλοος. ου. ὁ. primo nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Πρωτοπορεία. dicitur de ijs qui primò incedunt.

Πρωτόποσις. ἡ. quæ uirgo iam primum nupſit marito, πρωτόπαρος.

Πρωτοπραξία. ἡ. quod primum exigitur.

Πρῶτος. υ. ὁ. primus.

Πρωτός. fortunæ ſubiectus.

Πρωτοσάτης. ου. ὁ. præantiſtes, alæ præfectus.

Πρωτοτοκία. τὰ. primogenia.

Πρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus.

Πρωτοτόκος. ου. ἡ. primò enixa.

Πρωτόμυσται. οἱ. primum alicuius ſacris initiati.

Πρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putatur.

Πρωτοτομῶ. in primis puto.

Πρωτότυπον. ου. τὸ. exemplar.

Πρωτότυπος. ου. ὁ. primitiuus.

Πταίρω. sternuto, πτάρνυμαι.

Πτᾶσμα.ατος.τὸ. error, peccatum, delictum, crimen, casus, lapsus quilibet, detrimentum, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis scenicis, quam Terent. in prolo. Ecyr. calamitatem appellat.

Πταίω. μ. σω. σα. est propriè impingere ad quippiã, ac labi. Leuius est, quàm cadere: quemadmodum et impingere potest qui non planè concidat. Ponitur itaq; pro errore peccare, delinquere. Neutr. absol.

Πτάκις.ιδος. pauidus.

Πτασμός.ῦ.ὁ. timiditas.

Πτασσῶμαι. timere, pauere.

Πτάσσων. uolans.

Πτανῶσα.ης.ἡ. culina.

Πτᾶξ.πτός. pauidus, δειλὸς, πτώξ.

Πτερμικός.ὴ.ὸ. habens uim ciendi sternutamenta, sternutationem prouocans ac proliciens, sternutatorium. Vnde πτερμικὰ.ῶν.τὰ. herba, quasi sternutamentaria.

Πτερμός.ῦ.ὁ. sternutatio, sternutamentum.

Πτάρνω, &

Πτάρω, & πτάρνυμι. sternuto. Neutr. absol.

Πτάω.μ.ήσω.ἄφρ.β. πτῆλω. uolare. Neu.

Πτι. syllabica est adiectio, facta per syncopam à ποτὶ & τίθημι pro cur.

Πτιλία.ας.ἡ. &

Πτιλιός.ῦ.ὁ. ulmus. Item urbis nomen.

Πτίλιθρον. iugerum, πτίλεθρον.

Πτίρινος. alatus, πτερωτός.

Πτόφις. filix herba.

Πτύρνα. ης. ἡ. calcaneum. ἀπὸ τῦ πατῶ proculcare, et τύρα terra. Vnde et πτύρνη τῦς πόλεως, apud Lycophrontem.

Πτερυσσήρ.ῆρος.ὁ. calcar.

Πτερνίδες.ὧν. fundum, & bases peluium medicorum.

Πτερνίζω. μ.ίσω. σ.ικα. supplanto. Actiu.

Πτερνισμός.ῦ.ὁ. supplantatio, dolus, malitia.

Πτερνιστής.ῦ.ὁ. supplantator.

Πτεροδόνητος.ὁ. pennis uerberatus, πτερυγίσι.

Πτερονοστῶ. calcaneis strepitum mouere, supplodere pedibus.

Πτερόεις.όεσσα.όεν. uolatilis, uelox. Vnde

Πτερόεντα dicuntur uerba quasi alata, siue pennigera, quòd ueluti missilia sint uelocia, ac animum uulneratia, instar sagittarum.

Πτερόν.ῦ.τὸ. penna, ala, οὐλωή. Vocantur itẽ πτερὰ, seu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem consurgentes alarum instar.

Πτεροῤῥυέω. pennas dimitto.

Πτερόεις.ὐ.ὁ. pennatus.

Πτερῶδαι. uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἀντὶ τῦ ἀωρεῖσθαι, hoc est ἐπαίρεσθαι, spe erigi & animo exultare, quasi alitem fieri: quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare, Gregor. Bud. Com.

Πτεροφόροι.οἱ. uocantur cursores, tabellarij ac nuntij, quòd hi peregrè proficiscentes (ut Dion. scribit) surrectas in capite pennas gestare solebant. Plutar. in Othone, καὶ πτεροφόροι σωμᾶτος ἐφοίτων, ἀεί τι προσφέρῶν ἐκάστῳ φρόντιστῶν. Et pterophori assiduè adueniebant, illi subinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alludisse putant nonnulli,

Tanquam de Catis aliquid, toruisq;
Sicambris
Dicturus, tanquã diuersis partibus orbis
Anxia præcipiti uenisset epistola penna.

Deducitur

Deducitur autem uox ἀπὸ τῶ πτερόν τῆ φρίκη. Est & in Septentrionibus ad Rhipæos montes regio hoc nomine nuncupata, ab assiduo niuis casu, pennarum quadam similitudine, Herodoto & Plinio authoribus. Sic enim stultè opinabantur, aërem oppletum esse pennis, proindeq; non patere in longinqua prospectum, neq; transitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, διὰ τὸ ἐν τοῖς πόροις πτέρυσιν, id est propter cristas quas in cono gestant. Item sacerdotũ genus apud Aegyptios.

Πτερυγοφόρητος. οι. plumati.

Πτερόω. ῶ. μ. ὅσω. π. ωκα. alas accommodo: quod ad nauem transtulit Greg. ἀ ναῦς ἐκ πτερόων ἀράγεται, καὶ ὧδε ἐπὶ τὰ πρῶται. Et Vergil. Aen. 5. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit. 7. πτεροῦσθαι appellauit equites è peditibus facere. Bud. Com.

Πτερυγίζω. μ. ίσω. π. ικα uolaturio, alas moueo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare gestientibus, sed frustra. Translate ponitur pro frustra & inaniter conari, Aristoph. Plut. ἀπὸ φυναρῆς τῆ πτερυγίζεις, Frustra nugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucian. usurpauit pro indecorè & scurriliter gesticulari. Eras. Chiliad. & Bud. Com.

Πτερύγιον. υ. τὸ. ala, uel potius parua ala. est enim diminutiuum à πτερόν. Accipitur p pinnaculo apud Matth. 4. quòd in alarum morem moretur. Item membranula oculi sub angulo oriens, quæ ita augescit quandoq; ut pupillam operiat.

Πτερυγόματα. τὰ. pars mẽbri mulieris.

Πτερυκίδες. ὰ. cicadæ.

Πτέρυξ. υγος. ὑ. ala, plausus & quassatio alarũ, ut apud Plin. de gallinaceis, Diem uenientẽ nuntiãt cantu, ipsum uero cantum plausu laterum. Item latior temonis pars: & uestis pars circa fimbrias.

Πτέρυς. υδος. ὑ. genus herbæ, uulgo filix fanaria dicitur.

Πτερύσσεσθαι, idem quod πτερυγίζειν: uel cum latera alis suis feriunt, ut gallinacei ante cantum, Luciano. Bud.

Πτερυτός. πτερωτός. (Com.

Πτερώματα. τὰ. pinnæ & muri in ædificijs ab alarum similitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. τ. ὸ. pennatus, alatus.

Πτῆνον. ν. τὸ. πτερόν.

Πτῆμα. ατος. τὸ. uolatus auium.

Πτῆμαι, &

Πτῆμ. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neut. absol.

Πτηνός. ν. ὸ. uolatilis, alatus.

Πτῆσις. ιος. ὑ. uolatus.

Πτῆσσω. μ. ήξω. π. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expauesco, fugito, terreo.

Πτίλον. ν. τὸ. pluma, penna mollis, uellum, remus.

Πτιλός. τ. ὸ. caluus, supercilijs depilatis.

Πτίλωσις. ιος. ὑ. oculorum uitium, cum pili superioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamq; impediunt, uel ordine duplici supernascuntur.

Πτιλωτά. τὰ. quæ mẽbranaficca uolãt.

Πτισμός. τ. ὸ. genus cantilenæ.

Πτισάνη. ης. ptisana, hordeũ, uel tritici cum decorticatum, furfur. Apud Colum. pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima restaurãdarum uirium uis ineſt, & nutriendi.

Πτίσω. purgo, decortico, quod pinsendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πτιτικόν. ὐ. τὸ. cantionis ſpeciet.

Πτόα. ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

Πτοέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, abeo in ſtuporem, animo percellor, pauore perfundor, conſternor.

Πτοέω. μ. ήσω. π. ηκα. terreo, afficio ſpe uel metu, hallucinor. Actiu. accuſ.

Πτολέμου ἵππουρ. ſtudioſus equorum.

Πτόησις. εος. ἡ. ſtupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

Πτοιά. ᾶς. ἡ. pauor, pro πτόα.

Πτοίω. μ. ήσω. π. ηκα. terreo, pro πτοέω.

Πτοῖος. timor, tumultus.

Πτολιάθρου. ὐ. τὸ. Ϲ

Πτολίεθρον. oppidum, urbs.

Πτολιμίζω. belligero.

Πτολιόπορθος. ὐ. ὁ. Ϲ

Πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator, quales Vlyſſes Ϲ Achilles appellantur apud Homerum.

Πτόλις. ιος. ἡ. Ϲ

Πτόλισμα. ατος. τὸ. ciuitas.

Πτόρθος. ὐ. ὁ. ramus, germen.

Πτόφμος. celer, prudens.

Πτόρμος. ου. ὁ. ſternutatio, pro πταρμὸς Aeolicè.

Πτύας. ſpecies aſpidis à ſpuendo.

Πτύελον. ὐ. τὸ. ſpuma maris, ſputum, ſaliua, peluis tonſoria.

Πτύγμα. ατος. τὸ. ſignificat quippiam duplicato compoſitum, aut complicatum, ut linteum: quod Ϲ δίπλωμα dicitur, Ϲ πτύξ.

Πτυκτίον. ὐ. τὸ. ruga, libellus.

Πτυκτός. ὐ. ὁ. plicatus, conuolutus.

Πτυόν. præceps.

Πτύξ. χός. ὁ. uel πτύξις. plica.

Πτύξαγρις. cancri epitheton.

Πτύον. ὐ. τὸ. uentilabrum, inſtrumentum quo grana repurgantur à paleis, θέναξ.

Πτυΐσσω. cum uentilabro.

Πτυρμός. metus, horror.

Πτύρομαι. conturbor, conſternor animo, Ϲ percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor. Dicitur etiam cum auis ſe uel pullos roſtro ſcalpit.

Πτύσμα, Ϲ πίτυσμα. ατος. τὸ. ſputum.

Πτύσσω. μ. ύξω. π. ηκα. plico, contraho in rugam. Actiu. accuſ.

Πτυχή. ῆς. ἡ. plicatio.

Πτυχή. ῆς. ἡ. concauitas, uallis.

Πτυχί. ῶδ. rugoſo.

Πτυχόδης. ους. ὁ, ἡ. rugoſus.

Πτύω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo, excreo.

Πτωκαζομ. formidare, δειλιᾶν.

Πτῶμα. ατος. τὸ. caſus, ruina. Item cadauer, à cadendo dictum, hoc eſt ἀπὸ τῦ πίπτειν, quemadmodũ Ϲ Latinis.

Πτώξ. κός. ὁ. timidus. Vnde prouerbium ponitur, à timiditate, hoc eſt ἀπὸ τῦ πτήσσω.

Πτώσιμος. ὐ. ὁ. caducus.

Πτῶσις. ιος. ἡ. idem quod πτῶμα.

Πτωσκάζω, Ϲ

Πτώσσω, Ionice pro πτήσσω. μ. ξω. π. ωκα. formido, timeo. Actiu.

Πτωτός. cadens.

Πτωχεία. ας. ἡ. inopia, mendicitas.

Πτωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inops dego, mendico. Neut. abſol.

Πτωχικός. ὐ. ὁ. mendicatorius.

Πτωχίστερος. mendicior.

Πτωχοποιός. parans mendicitatem.

Πτωχός. ὐ. ὁ. inops, mendicus.

Π Υ.

Πυανεψιών. ῶνος. mẽſis apud Athenienſes is, qui Romanis eſt octobet, ſi Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια feſta Apollini ſacra, quibus πύανα coquebant, hoc eſt fabas Ϲ legumina quædam, unde Ϲ nomen menſi.

Πυανός. faba, legumen.

Πύαρ. coagulum.

Πυαρίτης. decoctum lac, quod ſtatim à partu emulgetur, coloſtrum.

Πυγαῖον. s. poſticus.

Πυγαῖος. s. ὁ. ſalax, libidinoſus.

Πύγαργος. s. aquilæ genus cauda albicãte. Item qui eſt albo podice, mollis & effœminatus. à πυγὴ & ἀργὸς.

Πυγάτις. ι. nates.

Πυγμαῖος. s. ὁ. pygmæus, quaſi πυγμαῖος, quòd cubitales ferè ſint, & ternos dodrantes non excedant, ut ſcribit Plinius.

Πύγματος. s. ὁ. inſtabilis.

Πυγμαχία. ας. ἡ. cæſtuum pugna.

Πύγμαχος. s. ὁ. pugil.

Πυγμή. ῆς. ἡ. cæſtus, pugnus, pugilatus, id eſt certaminis genus, quod cæſtibus exercebatur. Plutar. de Lycurgo, πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγαπᾶσθαι ἐκέλευσεν. De eo Verg. quoq; Aen. 5.

Πυγοναμίδες. cincinnulæ.

Πυγός. ῆ. ὁ. &

Πυγοσπινίς. breuis, & genus animalis.

Πυγοσύνης. ου. ὁ. ornatus, leno, ἡ μαλακία, ſcortillum. Heſiod. μὴ δὲ γυνὴ σε πυγοσύνης ἀπατάτω.

Πυγέσιον. s. τὸ. cubitale, ulna.

Πυγών. ῶνος. ὁ. cubitus.

Πύελον. s. &

Πυελίς. ίδος. ἡ. &

Πύελον. s. τὸ. &

Πύελος. s. ὁ. ſcyphus, urna. Pollux inter uaſa balnearia ponit, quam alij μάκτραν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuiſſe in quo abluerentur: quanuis & theca recte dicatur πύελος. Nõnulli πύελον balnei ſolia interpretãtur. Significat etiã hoc nomen id quod palam Latini uocant in annulo, ubi ſcilicet gemma includitur.

Πυετία. ἡ. coagulum.

Πύεω. ad ſuppurationem perduco.

Πυθαυλής. ῆ. ὁ. Pythij carminis cantor. πύθιον enim carmen pæana uocabant.

Πυθῶον. Pythium oraculum, ſiue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incuſſa, qua ſe hominum uanitas confundebat, uiri multa dignitate inſignes, frequentes conſultum ibant, eáq; ex omnibus uera & lõgè clariſsima oracula habita ſunt. Quare regum populorumq; ampliſsimis donis & multarũ urbium theſauris refertum hoc templum fuit. Alexan. Genial. lib. 6. cap. 2.

Πύθια, uel πύθεα. τὰ. ludi in honorem Apollinis inſtituti. Pythia perdomitæ ſerpentis nomine dicti, ut canit Ouidius.

Πυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

Πύθιον. τὸ. Apollinis templum.

Πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone ſerpente, quem iaculis ſuis interemiſſe fertur: uel à diſcendi uſu atq; interrogandi, hoc eſt ἀπὸ τῦ πυθέσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad conſulendum oracului mittebantur, qui publicè cum regibus cibaria habebãt, & ueſcebantur unà.

Πυθμένες. ων. ſpicæ.

Πυθμενόθεν. funditus, prorſus.

Πυθμήν. ένος. ὁ. fundus, imum, ſolum, propago, radix.

Πυθοῖ. in Pythijs: idq; ſine præpoſitione, ſicut ὀλυμπίασι καὶ ἰσθμῷ.

Πυθόληπτος. à Pythio correptus, furens.

Πύθομαι. putreſco, interrogo, audio.

Πυθόμαντις. ιος. ὁ. uates Pythicus.

Πύθοντο. audierunt, reſciuerunt.

Πυθόχρηστον. s. τὸ. oraculum Apollinis,

fors edita à Pythio.

Πύθω.μ.ύσω.π.υκα. putrefacio. Actiu. accuſ.

Πυθώ.οῦς.ἡ. putrefactio, & urbs Phocidis.

Πυθῶδε, aduerb. ad locũ oraculi Apollinis Pythij.

Πύθων. ωνος.ὁ. Pytho ſerpens, draco. Itẽ ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarch. tradit πύθωνα ſuo tempore uocatum fuiſſe, quem olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & ἐγγαστρίμυθοι. Tibullus in fœmin. gen. Delphica Python dixit.

Πύκα. ornate, prudenter, affabre, frequenter, denſe.

Πυκάζω.μ.άσω.π.ακα. tego, denſo, orno, corono, compono me, decorè me gero. Actiu. accuſ.

Πυκασθάς. ντος.ὁ. coopertus.

Πυκασμός. denſitas, conſtipatio, ευνὴ καὶ πυκνότης, συμπλοκή.

Πυκιμήδης. ους.ὁ, ἡ. prudẽs, accuratus.

Πυκινός. ἡ. ὸν. denſus, prudens, tutus, creber.

Πυκινόφρων. ονος.ὁ. prudens, σκέμμων.

Πύκινα. prudenter, denſè, crebrò.

Πυκινῶσις. uetus.

Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.

Πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit.

Πυκνόκομον. ε. pycnocomon herba.

Πυκνόριζος. denſus radice.

Πυκνός. ὴ. ὸν. denſus, obſcurus, frequẽs, ſpiſſus, ſucci plenus.

Πυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ craſſitudo interponi poteſt.

Πυκνότης. denſitas, prudentia.

Πυκνόω. μ. ώσω. ωσα. denſo, ſolido. Actiu.

Πύκνωμα. ατος. τὸ. & Πύκνωσις. ιος. ἡ. & Πυκνότης. ητος. ἡ. denſitas, ſpiſſitudo.

Πυκτεῖον. ε. τὸ. locus in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.

Πυκτεύομαι, & Πυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugno. id eſt pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. ὃν ἐστὶ λαστὰς ῥάπις οἰκονόμος ὁρᾷ πυκτεύων. Et Πύκτης. ε. ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucan. dixit.

Πυκτίδες. ὰς. fidiculæ.

Πυκτικά. ῆς. ἡ. ars pugilis.

Πυκτικός. pugilum certamini aptus.

Πυκτίον, & Πυκτίς. ίδος. ἡ. libellus, tabula, epiſtola. ἀπὸ τῦ πυκτίζω, quod eſt ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκολλᾶσθαι.

Πυκτὸς. idem.

Πυλαγόρης. ου. ὁ. legatus, qui è ſingulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentum mittebatur. ἀπὸ τῦ ἀς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirent. Appellabantur quoq; ἱερομνήμονες.

Πυλάδης. ε. ὁ. Pylades.

Πύλαι. ῶν. locus Græciæ, quem Thermopylas aliàs uocant, nomine impoſito, quòd Pylades illic ob Clytemneſtræ cædem primus ſit damnatus.

Πυλαία. conuentus Amphictyonum ad Thermopylas, & locus ipſe ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.

Πύλαθεν. extra portam.

Πυλαίσιτος. homo nihili, ὁ μηδὲν ἰχθὺν μὴ τηλίκον, μήτε πράσιον.

Πυλᾶτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

Πυλάρτης. ε. ὁ. habens portas ualidas & benè compactas, ἀδιαλόβατος.

Πυλαυρός, uel πυλωρὸς, & Πυλαυρός. ῦ. ὁ. ianitor, cuſtos.

Πυλεῶνες

Πυλαῖτης genus ornamenti muliebris, ſerta.

Πύλη.ης.ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis.

Πυλιγενής.ἐος.ὁ,ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Neſtor.

Πυλωρόι. publicani, qui & panegyres curant.

Πύλωγος. lanugo, pili qui in anu naſcuntur.

Πύλιος.ου.ὁ. Pylius.

Πυλίς.ίδος.ἡ. portula.

Πυλόω. frango, dico, diuulgo.

Πύλος.ου. pro πύλη apud poëtas.

Πυλοτάλαντος. malorum plenus.

Πυλών.ῶνος.ὁ. ueſtibulum, ianua.

Πυλωρῶ. ianitorem eſſe, portas ſeruare, ut Horæ apud Homerum in cælo.

Πυλωρεῖον.ου.τὸ. ianitoris officina.

Πυλωρός.ὁ.ὁ. ianitor, portarum cuſtodiæ præfectus. Sic etiam medicis uocatur inferius uentriculi orificiũ.

Πύματος.η.ὁ. ultimus.

Πυμελοέις.εντος.ὁ,ἡ. pinguis.

Πώδαξ.ακος.ὁ. manubrium gladij, baſis. unde calix ἀπωσπάκατος pedibus carens, aut pertuſus.

Πωτάομαι. μ. πώσομαι. π. πέπυσμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐπιπόμην. audio, interrogo, intelligo, cognoſco. Depon. accuſ.

Πωτικοί, αἱ πύυνοι. legumina cocta, καὶ πωύνος, ὁ πράκτης.

Πύξ. aduerb. pugnis, κονδύλοις.

Πυξάκανθα. licium.

Πυξάρ.ῶνος.ὁ. buxetum.

Πυξεδάριον.ου.τὸ. &

Πυξίον. tabula qua utebantur ſcriptores, nam antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro inſtrumento pictoris.

Πύξινος.η.ὁ. buxeus.

Πυξίς.ίδος.ἡ. pixis, πυξακίδιον.

Πυξοειδής.ἐος.ὁ,ἡ. habens colorem buxeum.

Πύξος.ου.ὁ. buxus.

Πυοειδής. ſimilis puri.

Πῦον. pus, ulcus.

Πυοποιόν.η.τὸ. ſuppurationes faciens.

Πυορρέω. pus emittere, fluere cum pus rulentia.

Πυορρόια. diſtillatio.

Πύος.ἐος.τὸ. pus. Item lac quod ſtatim à partu emulgetur, concretum atq; ſanguinolentum, coloſtrum, coagulum. Ariſtoph. Pace, ὦ δι κρὴ πύος τις ἔνδον, κ᾽ λαγῶα τέσσαρα.

Πῦρ.ρός.τὸ. ignis.

Πυρά.ᾶς.ἡ. pyra, hoc eſt lignorum ſtrues, rogus, buſtum.

Πυράγρα.ας.ἡ. forceps.

Πυράζω.μ.άσω.π.αχα. rutilo. Neut. abſ.

Πύρινος. uas ad ignem ferendum.

Πυράκμων.ονος.ὁ. Pyragmon, unus ex fabris Vulcani.

Πυραχτέω. comburo.

Πυραχτόομαι.μ.ώθημαι.π.ωμαι. liqueſco igni, igneſco.

Πυράκτωσις.εως.ἡ. incendium.

Πυραμαδής. ignitus, ignis ſpeciem habens.

Πυραμητός.ῆ.ὁ. meſſis.

Πυραμίδες.αἱ. pyramides, moles geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ, ut à lato uidelicet in acutum tendant.

Πυραμῆς.ὁ. placentæ genus ex tritico, melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

Πύραυνον. inſtrumentum primis ferendis deſtinatum, πυροφόρον. παρὰ τὸ πῦρ ἐναύειν ἐν αὐτῷ.

Πυραυσταί. uermiculi quos cleros appellant, aranei ſpecie, nocentes fauis: pyrauſtæ Gaza interprete.

Πυργηδόν. instar turris.

Πυργηθῶμαι, &

Πυργηρία. μ. ὁσω. π. ικα. &

Πυργηρῶμαι. sum in arce, contineo me intra muros, muros defendo.

Πυργήρωτ. excelsè, instar turris.

Πυργίον. ν. τὸ. pars triremis, sicut & πυργῶχ&.

Πυργίσκος. armarium, arca in turris sis militudinem.

Πυργίτα. passerum species Aegin. li. 1.

Πυργόδαιμ. ιος. ὁ, ἡ. turris munita, propugnaculum, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit D. Hieronymus.

Πύργος. ν. ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo quadringentos uiros cõtinens, turma equestris.

Πυργοῦχ&. pars quædam nauis.

Πυργοφόρος. ον. ὁ, ἡ. turrifer. Epitheton Rheæ.

Πυργόω. μ. ώσω. π. ικα. turrifico. Neutr. absol.

Πύρδαλα, uel πύρδαμα. focus, sarmenta, fasces.

Πυρεῖον. ν. τὸ. focus, thymiamaterium.

Πυρετία. ὰ. &

Πυρετός. ῦ. ὁ. febris. à πῦρ dicitur quemadmodum Latinis à feruendo.

Πυρέτω. febricito.

Πυρεύς. ὁ. comburens, igne uastans.

Πυρή. focus, rogus.

Πυρήια. τὰ. ligna quæ collisa ignem edunt, siue lapides idem facientes, igniaria.

Πυρηλώ. nucleus, acinus.

Πυρηφόρος. ν. ὁ. frugifer.

Πυρία. ας. ὰ. balnei genus, solium. ὰ ἀπὸ τῶ βλανάω πύλος. & Pyria urbs Lesbi.

Πυρίαμα. fomentum.

Πυριᾶν. fouere.

Πυριατήριον. ν. τὸ. locus ubi fit ignis, uel balnei genus, quod Seneca sudatorium uocat. alij ἱδρωτήριον.

Πυριάτης. ὰ. ὁ. πυρεύτης, de quo supra.

Πυρίβια. τὰ. animalia quædam igni uiuentia.

Πυρίδιον. ν. ὶ. igniculus.

Πυρίφλ&. ὁ. πυρέτης siue πυρεύτης. ἐκ φλόγα πυρὶ, ὁ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου χάλκαντος.

Πυρίκαυστος. ὶ. ὁ, ἡ. ignitus.

Πυρίκαυστος. ν. ὁ. idem, ambustus.

Πυρίκοπτος. ν. ferrum igne elaboratum, & percussum. ἀπὸ τῦ κόπτω.

Πυριλαμπὶς, uel πυρολαμπὶς. uermiculus quidam in tenebris lucens, siue insectum minutum, quem etiam λαμπυρίδα uocant: cicindela, noctiluca.

Πυρίμαχος. feruens in pugna, inuictus pugnando, & lapidis species.

Πυρινὰ. acus, aspina.

Πυρίνη. nucleus, ossiculũ intra oleam, lapillus ignitus. θρύμμα ὀξυκαὶς, χόνδρος καβανοῦ.

Πυρινός. ν. ὁ. igneus.

Πυρινώδης. νος. ὁ, ἡ. similis nucleo.

Πυρίον. igniarium, id est id quo ignis excitur, constat silice & ferro, quæ collisa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἔνκαυσμα & ἐμπύρευμα.

Πυρισμάραγος. ab igne resonans.

Πυρίσσω. ardeo.

Πυρίτης. ν. ὶ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Lucian in Sacrif. hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uersetur.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ. panis triticeus.

Πυρκαιά. ᾶς. ὰ. πυρά, rogus, incendium, apricatio, flamma.

Πύρνα. κτ. ὰ. panis, frustum panis. à πυρὸς triticum.

Πυρνᾶος. ν. ὁ. maturus, comestibilis.

Πύρνος. ν. ὁ. panis, cibus, buccella.

Πυρόβολος. ν. ὁ. telum igneum.

Πυρὸ δ᾽ἀέσιον. focus, culina.

Πυρόεις. όεντος. ὁ. calidus, ignitus, Martis sydus.

Πυρόν. τὸ. rogus, æstus.

Πυρόομαι. μ. όσομαι. π. ωμαι. ignesco. Depon. absol.

Πυροῤῥαγὴς. igne fractus.

Πυροῤῥαγὴς. ῆος. fruſtum camini ignis ui reſciſſum, πυροῤῥαγὶς propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphoricè. Suid.

Πυρός. ὁ. triticum, σῖτος, ἢ ὁ ξανθός.

Πυροφόρος. ὁ. frugifer, frumentifer. Scribit quoq; Alexand. Genial. li. 5. ca. 3. eum morem Græcis fuiſſe, ut quoties procinctæ acies congredi ſe pararent, ante prima ſigna ſtaret uates laureos ferens ramos, & corollas, illiq; πυροφόρου nomen fuiſſe, quoniam lampada præferret, quem uiolare ſummum habebatur nefas, quòd legati munere fungeretur. Dicitur & πυροφόρος.

Πυρόχρως. ωτος. ὁ. flauus.

Πυρόω. μ. όσω. π. ωκα. igne examino, δοκιμάζω, candefacio, incendo, comburo. Actiu.

Πυρπόλησις. ιος. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

Πυρπολέω. μ. ήσω π. ηκα. incendo, igne depopulor, igne uaſto. Propriè cum ſignum datur ſocijs aut hoſtibus inflantibus, ignem uerto.

Πύῤῥα. ας. ἡ. Pyrrha.

Πυῤῥαγὴς. fractus, & diſſiliens igne.

Πυῤῥάκης. flauus, rutilus.

Πυῤῥίας. ου. ὁ. ſerpentis genus ab igneo colore.

Πυῤῥίχη. ης. ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, ſaltus, tripudium armatorũ in pugna ad confidentiæ oſtentationem, ut hoſtes inde contemni ſe putarent.

Πυῤῥιχίζω. ſalto, tripudio.

Πυῤῥίχιος. α. ὁ. pyrrhichius pes: & πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥὸς, Doricè.

Πυῤῥιχαί. οἱ. pyrrhicarij ſiue purricarij armis ſaltantes.

Πυῤῥός. ᾶ. ὁ. fuluus, facie ſeu oculis igneis.

Πύῤῥος. ου. ὁ. Pyrrhus.

Πυῤῥότριχος. ου. ὁ. flauus crines.

Πυρσώσομαι. μ. ώσομαι. illuſtror, eluceo. Item ſicut

Πυρσόω. igne ſublato do ſignum, facem præfero, præluceo. Ad uerbum ſonat τὸ πῦρ σώσω, ignem excitare.

Πυρσόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem.

Πυρσοκυρτολόνοτος. του. capite flauo, flaua cæſarie.

Πυρσοπέφοι. οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, aduſti.

Πυρσός. ᾶ. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſarium Argiui πυρσὸν uocãt, quoniam emenſi periculum à Danao Lynceus, & Hypermeſtra, facibus conſecutæ ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna prætulerunt.

Πυρσοφόρος. α. ὁ. uas capax, in quo ligna ſuccenſa imponebantur.

Πυρφόρος. α. ὁ ignifer, πυροφόρος.

Πυρώδης. ους. ὁ, ἡ. ignitus.

Πύρωσις. ιος. ἡ. exploratio quæ fit p ignẽ.

Πυρωτικός. ᾶ. ὁ. habens naturã feruidã.

Πύσω. putrefaciet.

Πύσμα. ατος. τὸ. interrogatio.

Πύσις. ιος. ἡ. auditus, interrogatio, rumor.

Πυστίζω. μ. ίσω π. ικα. exereo, ſpuo. à uerbo πτύω deductum, uel πτύω.

Πυστίνη. ης. ἡ. uas uinarium, πτύσμα ἀπὸ θεσπῶν.

Π Ω.

Πὼ, Dorice pro πόθι. ubi, unde.

Πῶ. posſideo.

Πώγων. ωνος. ὁ. barba, φλοιός. πώγωνες quoq; apud poëtas cuſpides ſeu ſpicula ſignificat, quæ Homer. γλωχῖνας uocat.

Πωγωνία. ας. quaſi ſtellam barbatam dicas.

Πωγωνίας. ου. ὁ. ☞

Πωγωνίτης. ου. ὁ. barbatus. Iouis epitheton.

Πώγωνος. ὁ. idem, uirilis.

Πωγωνοτροφῶ. barbam alo.

Πωγωνοτροφία. ας. ἡ. geſtatio barbæ.

Πῶα. τὰ. pecora, greges. à recto πῶϑ.

Πωλεία. armentum apud Vlpian. Varro equariam uocauit, equorum diſciplina & inſtitutio.

Πωλίομαι. μ. ίσομαι. ν. ημαι. uerſor. Deponens.

Πώλωσις. cura & induſtria equas admiſſariosq; alendi, & admiſſuræ faciendæ.

Πωλωτικός. παιδαγωγικός.

Πωλών. μ. ῶσω. ν. ωκα. equuleos pullósue domo, hoc eſt πωλοδαμῶ, uel domando: loco. Hoc uerbo etiam cura ipſa et induſtria equas admiſſariosq; alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.

Πωλέω. μ. ήσω. ν. ηκα. uendo. Actiu. acc.

Πωλή. uenditio.

Πώλημα. ατος. τὸ. res uenalis.

Πώλησις. εως. ἡ. auctio.

Πωλητήριον. ν. τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητής. οῦ. ὁ. uenditor. Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omnium rerũ uenalium curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur.

Πωλία. inſtrumentum quoddam æreum. (κός.

Πωλικός. ἡ. ὁ. equeſtris, ἱππικός, παιδι-

Πώλιον. ν. eſt id quod equæ emittunt an tequam pullum emittant.

Πωδδαμάω. μ. ήσω. ν. ηκα. domo equos Neutr.

Πωλοδάμνης. ου. ὁ. equorum domitor.

Πῶλος. υ. ὁ. pullus.

Πόλυψ. υπος. polypus, hoc eſt caruncula mucoſis naribus innaſcens, easq; obturans.

Πῶμα. ατος. τὸ. operculum uaſis, ſpecies palmæ.

Πωμάζομαι, & πεμάζω. claudo, cooperio.

Πέμαλα. Attice pro ἰδαμῶς. haudquaquam.

Πωματίας. ſpecies cochleæ terreſtris.

Πῶμι. μ. όσω. ν. ωκα. bibo.

Πώποτε. unquam, ποτέ.

Πωρίω. durũ facio, ſolido, ferrumino.

Πωρητής. οῦ. ὁ. miſeria, luctus.

Πωτώδης. callóſus, aſper.

Πῶρος. ου. ὁ. luctus, miſer. unde πωλούμενος & cætera compoſita. Item πῶρος lapidoſa durities articulorũ, callus. Ariſtotel. author eſt, ſanguinem putridum in pus uerti, pure autem concalleſcente πῶρον conſiſtere.

Πωρός. cæcus.

Πωρῶδη. concalleſcere in pumicis uel toſi ſpeciem, & coaleſcere conſolidariq. Et quod in alijs συμφύσει dicitur in oſſibus πωρῶδη uocatur.

Πωρόω. obduro, in modum toſi concalleſcere facio.

Πώρωσις. ὁ. callus. Vnde pro inſenſibilitate, & obſtinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς. quomodo. Sciendum quòd πῶς ἔ in reſponſionibus aſſenſionem ſignificat. Demoſth. πῶς οὐκ ἀδικῶ, μὴ δ' ἃ νὺ ποιῶ; Nonne tu improbus es? πῶς γὰρ οὔ; Quis enim inficias ire poteſt? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ, negationem:

tionem: Qui enim fieri posset? Interdum hæc particula clausulã sententiæ facit. Gregor. Ἐπὶ δὲ τοῦτο πῶς At hoc quonam pacto fieri poterit?

Interdum ἐμφατικῶς ponitur, & significationem habet τῆ καταπλήξει, & quasi admirabundè profertur. Aristoph. ἐγὼ τῆ τότε τῆ φρόνου πῶς ἀμὰ ἀὰ, At ego mirè hoc ingenio prædituς sum, λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. Synes. Ἔσθ' ὡπὰ πῶς οἶα, Gauisus sum equidem, atq; quemnam ad usq; modum gauisus? Cum encliticũ est, significat aliquo modo, uel ornat impletq; solum: quanquàm etiam hoc modo positum aliquando interrogationem notet, præsertim poëtis. Bud. Com.

Ποτάομαι. μ. ώσομαι. π. ημαι. Dorice pro πετάομαι, significat uolare. Depon.

Πῶϑ. ωος. τὸ. grex ouium, ouile.

Πώδυξ. υγος. ὁ. mergi genus.

P.

Ρ. utiq;, syllabica est adiectiometrica causa, & enclitica. Item facile, ῥᾴδιον.

Ῥαβδάω. ας. ἤ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδάω. μ. ώσω. π. ωκα. τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβλία ἡ. uirgulta, radioli oris piscium

Ῥαβδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uirgis cedo. Actiu.

Ῥαβδίδιος. futuræ in caluario.

Ῥαβδονόμος. ὁ. minister qui facit cedere, id est locum præbere.

Ῥάβδος. ὁ. ἡ. fasces, uirga, ramus, germen, linea, scipio, baculus. ἀπὸ τοῦ ῥαπίζω, ἢ παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαβδόχομαι. μ. ώσομαι. π. ημαι. cadu-

ceatori associor, fascibus deduco.

Ῥαβδοχία. ἡ. fasces.

Ῥαβδοῦχος. ὁ. ὁ & Ῥαβδοφόρος. ὁ. ὁ. ἡ. lictor, uirgifer.

Ῥαβδωτός. ὴ. ὸ. uirgatus. Vnde inter ostrea quædã ῥαβδωτὰ uocãtur, quasi dicas uirgata, uel pectinatim diuisa Gaza interprete.

Ῥάγα. uigor, uis, impetus, ῥῶγα.

Ῥαγαδαύτης. ητος. ὁ. impetus.

Ῥαγαλόγος. ὁ. ὁ. echinus.

Ῥαγάς. άδος. ἡ. fissura, rima, sciissura, πάλυξ, ῥαφυλίς.

Ῥαγδαῖος. ὰ. ὸ. impetuosus, uehemens, instar torrentis.

Ῥαγάς. γῶτος. ὁ. ruptus.

Ῥάγες βόφυος. acini uuæ.

Ῥαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. comedo, uuas colligo. Neutr. accus.

Ῥάγιον. ὰ. τὸ. paruus acinus.

Ῥαδαλός. ὴ. ὸ. tener, mollis, dissolutus.

Ῥαδάμανθυς. υος. ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος. ὁ. ὁ. surculus, ramus, flos.

Ῥαδανίζω. quatio, moueo.

Ῥαδία. calceamenta quædã, sandalia.

Ῥαδιός. ὰ. ὸ. tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens, delicatus. παρὰ τὸ ῥᾷον διιέναι.

Ῥάδιος. ὰ. ὸ. facilis, κοῦφος, ἀφελής.

Ῥαδιουργέομαι, &

Ῥαδιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum malitiosus, ago uersuta & prauа: aut negligo, cesso, sine intentione & cura uitio, et segniter negotia obeo, ut operarij qui operis consummationẽ ad se pertimere non magnopere putant. In summa, mala fide in re quapiam uersor. Neutr. Bud. Com.

Ῥαδιούργημα. ατος. τὸ. &

Ῥαδιουργία. ας. ἡ. astutia, fallacia, cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarch. hoc uocabulo testamenti suppositionem uocat. Item mollities,

incuria, otium facilitas uiuendi.

Ῥαδιυργόν Hesych. significare scribit πλασύγραφον, id est falsò scribẽtem, quem Cicero testamẽtarium uocat, hoc est adulteratorem testamenti: & ταχύγραφον, id est celeriter scribentem: et πόνηρον, id est uersutũ: & μηχανῆργον, id est artificem: & πολυμήχανον, id est uersipellem.

Ῥαδιὼς. facilè, ῥᾴστως, ἀπόνως, ἀφειδῶς. Vnde ῥᾳδίως ἔχω, sum facilis, bona sum ualetudine.

Ῥάζω. μ. ἄξω. π. αχα. latro. Item aspergo, ῥαίνω. (tus.

Ῥάθαγος. ε. ὁ. strepitus, tumultus, sonitus

Ῥαθαίνω. τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη. quies, otium, negligentia.

Ῥαθάμιγξ. γγος. ὁ. gutta, pulueris ex equitatu.

Ῥαθαμίζω. τὸ ῥαθύνω.

Ῥαθαπύζω. nates percutio.

Ῥαθάσσω. percutio. Ité aspergo, ῥαίνω.

Ῥαθυνῶ. μ. ύσω. π. υκα. pigresco, torpeo. Neutr.

Ῥαθυμία. ας. ἡ. pigritia, socordia, ignauia, inertia.

Ῥάθυμος. ε. ὁ. segnis, piger, solutus, iners, negligens.

Ῥαθυμότερον. segnius, indulgẽtius, mollius, ignauius.

Ῥαθύμως. segniter.

Ῥαΐα, facilitas, sanitas.

Ῥαιβός. ᾶ. ὁ. obliquus, peruersus, qui pedibus est incuruis & in se cõtractis, cui crura sunt introrsum obtorta. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθάρω, καὶ τὸ βαίνω. Huic opponitur βλαισός.

Ῥαιδία. τὰ. sandalia, calceamenta muliebria.

Ῥᾴδιον, uel ῥᾴδιον. uehiculum, rheda, ἅρμα σκευαστόν.

Ῥαίζω. μ. αίσω. π. ικα. ex morbo resocillor, id est melius habeo.

Ῥᾶκος. ου. ὁ. Græcus, additione g literæ apud Latinos.

Ῥαπάνη. ἡ. flagellum.

Ῥαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. roro, aspergo, rigo, humecto. Actiu. accus.

Ῥαιστήρ. ῆρος. ὁ, uel ἡ. malleus.

Ῥαιστήριος. α. ὁ. fabrilis.

Ῥαιστός. corruptus.

Ῥαίω. uasto, destruo, corrumpo. Actiu. accusatiuo.

Ῥαιφάσσω. purus sum, caste uiuo.

Ῥάκιος. durus.

Ῥακίδες. αἱ. rami, frutices, ὀρίδαμνοι.

Ῥάκιον. τὸ. uestis uilis, detrita ac pertusa, Aristoph.

Ῥακίζω. uerbero, discindo, τὰ μίλια τῶν ῥάκων διαιρῶ.

Ῥάκκος, uel ῥάκος. κεος. τὸ. pannus uilis & uestis lacerata, sicut ῥάκιον, reijcula, saga. Aristoph. Pluto, ἀνθ' ἱματίου ἔμοὶ ἦλθεν ῥάκος. Interdũ significat panniculum. Galen. ἀναλαμβάνεσθαι διελθόντος ῥάκει φρυγανῷ ὀξαλίδος & χυλὸς, Excipiatur succus oxalidis panniculo uestis detritæ. Interdum linteolum. Vnde apud Dioscor. ῥάκος λινοῦν ϛερεὸν pro ὀθονίῳ. Transfertur in hominem nihili, Luciano in Tim. à uestis detrita reijcula & sumpto conuicio. Formatur autem à ῥάκω ῥάξω, ἔρρηχα, κ in c conuerso, & denso consonante in tenuem.

Ῥακῶμαι. laceror, in modum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτέον. τὰ. tympana. à strepitu. & saltationis genus.

Ῥάκτης. uallum, torrens, petra, collis.

Ῥακτήριον. uirga, baculus.

Ῥαγέδης. fractus, ῥωγαλέος, διαῤῥωγώς.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα. ατος. τὸ. licium, filum, deligatura.

Ῥάμνος. ου. ὁ. ramnus, uirgultũ ſpinoſum, quo Chriſtus coronatus eſt.

Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna ſeu Nemeſis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ ſimulacrum habebat, à Phidria fabrefactum.

Ῥομφέα. gladius, culter.

Ῥαμφίς. ίδος. ἡ. genus nauigij.

Ῥάμφος. ους. τὸ. roſtrum.

Ῥάμφος. curuus, obliquus, βλαισός.

Ῥανίς. ίδος. ἡ. aſperſio, ſtilla, gutta.

Ῥαντήριον. ου. locus in oculis unde lacrymæ fluunt.

Ῥαντίζω. μ. ίσω. τ. ιχα. aſpergo. Actiu.

Ῥαντισμός. ὁ. aſperſio.

Ῥαντός. aſperſus, uariegatus.

Ῥάξ. ῥαγός. ὁ. acinus uuæ.

Ῥᾷον. ους. τὸ. facilius, ἀκυρέστερος.

Ῥαπάνης. ου. ὁ. qui ſtipulam inflat.

Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ιχα. alapis percutio. Actiu.

Ῥαπίς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.

Ῥάπισμα. ατος. τὸ. alapa.

Ῥάπτης. ου. ὁ. ſutor.

Ῥαπτός. ή. όν. lacer, fractus, futilis.

Ῥάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſuo. Neutrum accuſatiuo.

Ῥαρά. ᾶς. ἡ. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hoſpitio accepit.

Ῥάρος. ου. robuſtus. Item uenter. unde ος pro puero ponitur, ſicut ῥάεσσι pro eodem.

Ῥάσσετε. aſpergite.

Ῥάσσω. τὸ ὁράσσω.

Ῥᾷστα. facillime.

Ῥαστάζω, uel ῥαστάζω. laboro, impello, turbo.

Ῥᾴστος. η. ον. facillimus.

Ῥαστώσομαι, ος

Ῥαστώσω. μ. ώσω. π. αχα. otior, otio langueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥαδιεργῶ. Neutr. abſol.

Ῥαστώνη. ης. ἡ. facilitas, facultas, ut πᾶσι τὰ ῥαστώνην γίγνεται, ος c. Plat. Gorgia. Item rerum ſecundarum proceſſus, fortunæ indulgentia nullis caſibus aut cladibus interrupta, hoc eſt τοῦ βίου ἀπραξία, Gregor. in Iulian. i. ος Iſocr. in Euag. Huic opponuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Eſt item laboris leuamentum ος facilis ratio rei conficiendæ. Lyſ. ῥαστωλὸν ἡγεῖσθαι ὰς τὰς ὁδὰς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.

Ῥαφανίδιον. ſiue.

Ῥαφανιδωθῶναι. raphanis in poſticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehenſorum in adulterio.

Ῥαφανίς. ίδος. ἡ. ος

Ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. nam ſtatim à ſatu oritur.

Ῥαφανίς ἄγριος. armoracinum.

Ῥαφή. ῆς. ἡ. commiſſio, conſutio, chlamys, Plutarch. Cleome.

Ῥαφίζω. ας. ἡ. futura. Interdum conſilium.

Ῥάφιον. ſubula, γραφίδιον.

Ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, fibula, uirga, calceamentum, olus agreſte lapſanæ ſimile.

Ῥαχάδιον. ſpinatim, ἀπὸ τῆς ῥάχεως.

Ῥαχάς. locus ſyluoſus et ſublimis. à uentorũ ſtrepitu dictus. ῥαχία δὲ ὑψηλὸς.

Ῥαχιφίζω. ῥαχίζω.

Ῥάχιον. ου. τὸ. meditullium ſpinæ.

Ῥαχία. ας. ἡ. dorſum, ſpina, locus editus, cautes, ſtrepitus, litus quod unda uerberat.

Ῥαχίζω. μ. ίσω. π. ιχα. diſſeco, diuido per ſpinam. Item mentior, ἀκούσας τοὺς ῥᾳδίως ψεύδεσθαι. Actiu. accuſatiuo.

Ῥάχις.ιος.ἡ.scapula, inguen, tergum. Transfertur aliquando, ut ῥάχις τῦ ὄρνος, Herodo.

Ῥαχισήρ.ῆρος.ὁ.uanus, mendax.

Ῥαψῳδέω.μ.ήσω.ᾱ.ηκα.uersus contexo seu consarcino, poëmata decanto, uersuum centones recito. Neutr. absol.

Ῥαψῴδημα.ατος.τὸ.mendacium, nugæ.

Ῥαψῳδία.ας.ἡ.ἀπὸ τῦ ῥάπτειν & ᾠδή, qua si consutio seu cõtextura carminum, coaptatio, compositio, φναεία, cento, poëmatum recitatio, pronuntiatio carminum, uersuum decantatio, canticum.

Ῥαψῳδός.ῦ.ὁ.qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere solebat: quòd cantiones, quasi suerent cõcinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, ὅτι ῥαβδίζοι ἀγανίσοντο: siue quia lauri ramũ tenerent, qui huiusmodi carmina componerent.

Ῥάων.ωνος.ὁ, ἡ.facilior. ῥᾴων ἰγίγνετο, conualuit.

P E.

Ῥία.facile. poëticum est.

Ῥία.ας.ἡ.Rhea uxor Saturni.

Ῥίγκω, Attice pro ῥίγχω.

Ῥιγάς, fullo, tinctor.

Ῥίγμα, & ῥίγος.tinctura.

Ῥίγχω.μ.ίγξω.ᾱ.ιγχα. sterto. unde ῥίγξις, & ῥίγχος. Neutr. absol.

Ῥίδιον.ου.τὸ.theda, currus.

Ῥίδω.ῥίσω.

Ῥίεθρον.ου.τὸ.fluentum, ῥᾴθρον.

Ῥίῳ.fluebat, pro ἔῤῥεον.

Ῥίσκω, &

Ῥίπτω.μ.ίψω.ᾱ.ιφα. facio, sacrifico, patro, manibus contrecto, tingo. Actiu. accus.

Ῥίπτα.τὰ.membra.

Ῥίς.ῥινός.ἡ. facies, membrum, corpus.

Ῥῆα.ας.pro ῥία.Rhea.

Ῥᾴα.aduerb.facilè, ἀκόνως.

Ῥᾴθρον.ου.τὸ.fluentum, alueus, fluitũ.

Ῥαιστόρος.scuta perforans, aut uulnerans.

Ῥάσις.ὁ.sermo, apophthegma.

Ῥᾳστός, ἡ ῥᾳστός.fluidus, fluens.

Ῥίκνος.ου.ὁ.τὸ.cingulum.

Ῥικτήρ.ῆρος.ὁ.factor.

Ῥίκτης.ου.ὁ.factiuus, strenuus.

Ῥικτός.uirilis uestis.

Ῥιμβασμός.ῦ.ὁ.occupatio mentis, ἄγαν νίνατος ἴννοια, ἢ ἰωῆς ἀφαιρεσμός.

Ῥίμβος.ου.ὁ.gnatho.

Ῥίμβω.circũuerto, uacillo, irrito. Actiu.

Ῥιμβών.funda.

Ῥιμβώδης.ὁ.inanis labor.

Ῥίνωρος.ου.τὸ.rostrum, nasus, os.

Ῥίνω.doleo, penetro, putrefacio.

Ῥίον.facilius, ἀφορώτερον.

Ῥίονται.τὰ.pocula, trullæ.

Ῥίπτω.declino, inclino, propendeo, uergo. De statera proprie dicitur. Translate posuit Ioseph. πλῆθος ἰῤῥέπει πρὸς τὸς θρασύτερας.

Ῥῦμα.ατος.τὸ.unda, fluxus, catharrus, fluentum, impetus aquarum, tempestas.

Ῥευματίζομαι.grauedine infestor.

Ῥευματικώτατος.ον.qui maximè obnoxius est fluxibus.

Ῥευματισμός.ῦ.fluxio.

Ῥῦμος.infans recens natus.

Ῥῦσις.ιος.ἡ.fluxus.

Ῥευσός.ῦ.ὁ.fluctus, χυτός.

Ῥευσῦς τίκτει.cum passione generat.

Ῥιφάς.tectus.

Ῥίχθην.lugebant.

Ῥίω.μ.ώσω.ῦ.υκα.fluo. Neutr. absol.

P H.

Ῥυγώς.ᾶδος.ὁ.ἡ.tinctor.

Ῥυάς.ᾶδος.fissura, ῥῆγμα.

Ῥήγιον.τ.ὸ.Rhegium. Item utile, iucundum, bonum.

Ῥῆγμα.ατος.τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. ſcribit unitatis ſolutionē quæ in muſculis euenit, ἕλκος & ῥῆγμα dici. Alij arteriarum & uenarum eſſe uolunt. Aegineta τὰ ῥήγματα μὴ (inquit) σὺν ἰχνμάσει γίνεται πάντως. Apud Ariſtot. ῥήγματα γῆς pro ſalebris ponuntur, παρὰ τὸ ἐρρῆγμαι.

Ῥηγματίας.qui ruptis laborat, id eſt ὁὶ ἐρήγμασι.

Ῥηγμίν.ῖνος.poëtice.litus, ἢ τὰ κύματα προσράσσοντα.

Ῥηγμός.ῦ.ὸ. idem.

Ῥήγνυμι.erumpo, ut τοῖς Ἀθήνησι ῥήγνυται τὰ ληναϊκὰ, erumpunt mensſtrua, Ariſtot. Sic etiã uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc eſt erumpere, cum poſt ſilentium edimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia et fragore elidor, et ſupernè decido, ut procelloſa pluuia & grando ſolet, Ariſtot. Ῥήγνυσθαι etiam fluctus & undæ dicuntur, hoc eſt, rumpi & diuidi. Eſt etiam diuelli, abripi. Gregor. de Baſ. φιλοσοφία ἀπὸ σπουδῆς, ἢ τὰ ῥαγῶσι κόσμῳ, ἢ μετὰ θεῖ γίνεσθαι. Bud. Com.

Ῥήγνυμι, &

Ῥηγνύσκω, &

Ῥηγνύω.μ.ύξω.π.ηχα. rumpo, fundo, effringo. In translationibus elegans uſus eius eſt, ut ſαγηνύναι φωνὴν, eſt poſt ſilentium loqui, & quaſi uocem exire geſtientem edere & emittere, hoc eſt ſinere ut erumpat, ut apud Vergil. Compoſito rumpit uocem, & me deſtinat aræ. Item Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χάσος, Emittit fontes, ſcatet fontibus, quaſi terra rupta ſcatebram elidit. Bud. Com.

Ῥῆγος.ους.τὸ. pannus tinctus, cooperimentum, puluinar, ſtragulum ad cooperiendum.

Ῥᾴδιος, & ῥᾷστος.ν.ὸ. poëtice pro ῥάδιος. facilis.

Ῥυπόεις.ῦ.ὸ.ſordidus, horridulus, ſqualidus.

Ῥᾴστα.facillimè.

Ῥᾷστος.η.ὸ. facillimus.

Ῥᾴτερος.facilior.

Ῥῆμα.ατος.τὸ. uerbum.

Ῥηματικός.ῦ.ὸ. uerbalis.

Ῥήν.λωός.ὸ. ouis.

Ῥῆνικαι. ouium aut agnorum pelles, diphtheræ.

Ῥιψίθυμ.ορος.ὸ. fortis, bellicoſus, & ῥιψιθυμία, fortitudo, robur: propriè in prælio acies hoſtiles perrumpentiũ.

Ῥιψίφλοιν.οιος.ὸ.idem, ὁ καταβαλὼν τὰς φρύγας.

Ῥιψίφλοια.τὰ.quibus eſt ſcaber cortex, quæcunq; corticem rumpunt maturа, ut nuces.

Ῥιψάμενος. confeſſus.

Ῥῖψαντο. dixerunt, decreuerunt, & ἐνέψαντο.

Ῥιψόμαντις. qui oracula loquitur, ſiue qui interrogat oraculum.

Ῥιψία. colloquium.

Ῥιψίδιον.ν.τὸ. dictiuncula.

Ῥῆσις.ιος.ἡ. dictio, locutio.

Ῥήσσω.μ.ήξω.π.ηχα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Acciu. accuſ.

Ῥητὰ, & ἄῤῥητα. dicenda, tacendaq;, fanda atq; nefanda.

Ῥητὴ ἡμέρα. conſtituta die.

Ῥήτωρ.ορος.ὁ. dictor, id eſt qui dicit, præceptor.

Ῥητυσόμενον.ν. confeſſum.

Ῥητίνη.ης.ἡ. reſina.

Ῥητινίτης οἶνος. reſinatum uinum.

Ῥητινώδης.ους.ὁ,ἡ. reſinoſus.

Ῥητόρικη.ης.ἡ, rhetorica.

Ῥαδιάω. μ. άσω. π. ησα. declamo, ōro, dico. Neut. absol.

Ῥητός. ή. ό. dicibilis, dictus, ordinatus, dispositus, celebris, destinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, super re certa & plana, certis conditionibus legibusq. Item non gratuitò. Bud. Com.

Ῥήτρα. ας. ἡ. conuentus dicendi, concio, lex dicendi, licentia, dogma, oraculum, decretum, pactum, conuentio in dictis. Vnde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit.

Ῥητῶρ. τὸ ῥητορεύω.

Ῥήτωρ. ορος. ὁ. orator, causidicus. apud antiquos dicebatur rhetor, qui consilia populo, & Reipub. dabat, concionator.

Ῥητῶς. palàm, manifestè.

Ῥιπάω, uel ῥιπάζω. οῖ. qui damnatos ἀπὸ τὰς ῥαχίας, id est in saxa præcipitant.

Ῥιπίς. ή. præcipitium, promontorium.

Ῥιπῆ. sæpe.

P I.

Ῥιγηλανός. ή. ό. odibilis, terribilis, horribilis.

Ῥιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in timore frigeo, timeo: & ad animum refertur, ut ῥιγόω ad corpus.

Ῥιγηλός. ή. ό. tremendus.

Ῥίγιος. α. ό. rigidus, horridus, frigidus, molestus.

Ῥίγιστος. η. ό. terribilis, letifer, uirus.

Ῥιγίων. ονος. ὁ, ῥεῖον.

Ῥιγνός ῥιγηλός.

Ῥῖγος. ους. τὸ. frigus. Item rigor, qui est initium febris. Alex. Aphrod. ἔστι δὲ πυρίψυξις πάντη, ὅτα ἐπιπαθῆ & φεύκη, ὅτα ῥῖγος. Ponitur à Dioscor. sæpe pro ipsa febre. Bud. Com.

Ῥιγοσίβιος. α. ό. perpetuò frigens. Cæl. lib. 1. cap. 17.

Ῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. frigeo. ad corpus refertur. Neutr. absol.

Ῥίγχος. α. ὸ. rostrum.

Ῥίγω. idem quod ῥιγόω, & ῥιγῶ.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix, ἀλλὰ ῥάφανος τὴν ἄγριον καὶ ἡμέρου.

Ῥίζιον. α. τὸ. idem, origo.

Ῥιζοβολᾶν. radices agere.

Ῥιζόθεν. radicitus.

Ῥιζόνυχα. unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.

Ῥιζοῤῥαῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία herbarum lectio ad medicamenta.

Ῥιζοτόμος. incisor radicum, radisecæ, medicamentarius.

Ῥιζοφαγός. ή. radicum appetens, amans radices, uorax.

Ῥιζοφυτόν. ή. τὸ. stirps.

Ῥιζόω. μ. ώσω. π. ωκα. & ῥίζω. radico, firmo. fulcio. Neut. absol.

Ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

Ῥίζωσις. εως. ἡ. radicatio.

Ῥιπᾶν. decipere.

Ῥικνός. ή. ό. parus, curuus.

Ῥικνότης. ητος. ἡ. curuitas.

Ῥικνῶν, uel ῥιγνῶν. in saltando lumbos uehementer agitare, & contrahi ut senes, γυμνάζων.

Ῥίμφα. leuiter, statim, celeriter. παρὰ τὸ ῥίπτω, ἐκφέρω διὰ τάχος.

Ῥίν. ινος. ἡ εἶς.

Ῥινᾶν. ῥικᾶν.

Ῥινεμφυσία. infusio siue instillatio in nares.

Ῥινή. ῆς. ἡ. lima, instrumentum auro fundendo aptum, ut ῥινὴ γαμψοείκης &.

Ῥίνη. ης. rhina piscis, squatina.

Ῥινηλατᾶν. sagaciter persequi & indagare.

Ῥινηλάτης. α. ό. sagax, de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. scobs, ramentum.

Ῥινία. τὰ. nares.

Ῥινόβατος. ε. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquatinoraum dixeris.

Ῥινοδίψης. ε. ὁ. corij tinctor, coriarius.

Ῥινόκερως. animal quoddam quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15.

Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomẽ in Aegypto, quòd incolæ eius eſſent mutilatis naribus, Stephan. Cæl. lib. 1. cap. 30.

Ῥινοκοπέω. naſum amputare.

Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum quo noxijs naſum diſtorquebant.

Ῥινός. ὁ, uel ἡ. pellis, ſcutũ, pellis bubula, pellis ex qua fiunt ſedes.

Ῥινότομος. ε. ὁ. ſcuta percutiens.

Ῥινοφόρος. ε. ὁ. clypeos & arma diſſecãs, coriarius.

Ῥίνω. limo, unde ἀπορρίνωμένος, limatus.

Ῥίον. ε. τὸ. promontorium, montis cacumen.

Ῥίπαια. τὰ. Rhiphæi montes ad ſeptentrionem, dicti quòd boreas illinc flare incipiat.

Ῥιπάς, & ῥιπή. turbo uenti.

Ῥίπνα. τὰ. &

Ῥίπη. crates uimineæ, ligamina ex uirgultis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ, ῥιπός.

Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſsi uelut fulminis, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμὴ, κίνησις. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω.

Ῥιπίζω. μ. ίσω. πτ. ικα. ſufflo, excito ignẽ ſufflando, uentilo.

Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine contextum. Inde ῥιπίδιον diminut.

Ῥιπισός. uento perflatus.

Ῥίπος. ε. ὁ. paruus.

Ῥιπτάσσω, & ῥιπτάζω, &

Ῥιπτέω. μ. ήσω. πτ. ηκα. &

Ῥίπτω. μ. ίψω. πτ. ιφα. proijcio, emitto, iaculor. Vnde ἐρριμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo utitur Lucian. agens de ſtellis toto cælo paſsim, temerè, nullo ordine ſparſis. Actiu. accuſ.

Ῥίς. ινος. ἡ. naſus, ſed μυκτῆρες nares, authore Ammon. Sed confunduntur.

Ῥίσκος. ου. ὁ. riſcus, propriè ciſta pelle contecta, teſte Donato. Cæl. lib. 9. cap. 9.

Ῥιχνῶδη. ῥιπῶδη.

Ῥῖψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. παρὰ τὸ ῥίπτω, quòd inflectatur ob lentitudinem.

Ῥίψασπις. ιδος. ἡ. timidus, qui abiecto ſcuto fugit. à ῥίπτω, & ἀσπίς.

Ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.

Ῥιψοκίνδυνος. ε. ὁ. temerarius, ſeſe in periculum præcipitans.

PO.

Ῥοά. ᾶς. ἡ. malus punica.

Ῥόας. irroratio, roratio, morbus ſatorũ

Ῥοβδῶ, & ῥοβδῶ. abſorbeo, cum ſonitu ſpiro.

Ῥογεύς. ὁ. tinctor, βαφεύς.

Ῥοιζέω. μ. ήσω. πτ. ηκα. floreo, concito, domo.

Ῥοιζία. ſarctrix, ἀκίστρια.

Ῥοιζάομαι. reſonare, ῥοιβδῶμαι.

Ῥόγχος. ε. ὁ. ronchus, qualem ſtertentes facere ſolent. à ῥέγχω, ſterto.

Ῥόδαμνος. ramus, germen.

Ῥοδάνη. ης. ἡ. trama.

Ῥοδάνη ſertum è roſis, ταινία.

Ῥόδινος. roſeum, purpureũ, odoratum, ſpecioſum.

Ῥόδον. roſarum frutex.

Ῥοδίζω. roſam reſipere, imitari.

Ῥοδίνον. ῦ. πτ. rofariũ, id eſt aqua roſacea.

Ῥόδινος. ε. ὁ. roſeus.

Ῥόδιος, ſiue ῥοδωνίς. paſtillus roſeus.

Ῥοδίτης οἶνος. uinum roſaceum.

Ῥοδοδάκτυλος. ε. ὁ, ἡ. habens digitos, id eſt radios roſeos. Auroræ epithe. eſt.

Ῥοδοδάφνη. uitis ſpecies, uuam roſæ ſimilem ferentis.

Ῥοδοειδής.ἐος.ὁ,ἡ. rosis similis, aspectu gratiosus.

Ῥοδόεις.ῥσσα.ὁ. rosaceus.

Ῥόδον.ε.τὸ. rosa, quam Plutarchus sic dictam ait, ὅτι ῥῶμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι, quòd ingentem odoris fluxũ emittat. Grammatici ἀπὸ τῆ ὄψεως deducunt.

Ῥοδωνιά.ᾶς.ἡ. locus ubi rosæ nascũtur, rosarium, & uirile membrum.

Ῥοδοπήχεις. qui habent ulnas roseas.

Ῥοδοπός.ῆ. roseus color.

Ῥοδῶπις. roseis oculis.

Ῥόζω. latro: canũm propriè, sed transfertur de hominibus pro ῥύζω accipitur. Suid.

Ῥοή.ῆς.ἡ. fluxus, fons, alueus.

Ῥοθέω.μ.ήσω.π.ηκα. impetu feror, persequor.

Ῥοθιάδων. impetuosè remigo, καὶ ῥοθιάζω, confertim, & cum uocis strepitu feror.

Ῥόθιον.ε.τὸ. impetus, unda, fluctus, fluxus. propriè ἀπὸ τῶν ὠνειδῶνος ὀρμῶν, ut annotat Arati interpres.

Ῥοθονυλίω. nates clàm accedens extensa manu uerbero.

Ῥόθος.ε.ὁ. impetus, undarum strepitus.

Ῥοιά.ᾶς.ἡ. malum punicum: sed ῥοία, uoluta brum equorum.

Ῥοιβδέω.μ.ήσω.π.ηκα. absorbeo. Neut. accuf.

Ῥοίβδος.ε.ὁ. absorbitio.

Ῥοιβέω.μ.ήσω.π.ηκα. emico. Neut. abf.

Ῥοιβδός.ῆ.ὁ. sibilus, stridor.

Ῥοιζέω. μ. ήσω. π. ηκα. sono, sibilo cum stridore, citro, insequor, ὁρμῶ, συρίζω, κινέω.

Ῥοιζηδόν. cum magno impetu, uehementer, sonorè.

Ῥοίζημα.ατος. τὸ. sibilus, currus, sonus.

Ῥοῖζος.ε.ὁ, uel ῆ. stridor sibili, impetus cum stridore, fluctus uehemens.

Ῥοιόεις.ῆ.ὁ. prauus, strabus, rugosus, καμπύλος. Vnde ῥοικὸς dicuntur mulieres quarum uiduæ rheumatismo, hoc est fluxionibus laborant.

Ῥοισκοί.οἱ. corymbi aurei ornatus gratia sacrorum stolis annexi, ob mali punici similitudinem ita dicti.

Ῥοισμός.ῥυσμός.

Ῥοίτιον.ε.τὸ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.

Ῥομβέω.μ.ήσω π. ηκα. uoluo fundæ in morem aut rhombi.

Ῥομβοειδής.ἐος.ὁ,ἡ. figura geometrica, habens latera opposita æqualia, & angulos oppositos æquales, sed non est rectangula, nec æquilatera.

Ῥόμβος.ε.ὁ. trochus, puerorum ludus, uertigo, & instrumentũ quo mulieres uertendo nent, et quadrilatera figura, quæ tamen rectangula nõ est. Item piscis nomen.

Ῥομβωτός. rhombi figura, ἐπιμήκης.

Ῥομφαία. ας. ἡ. framea, iaculum longum.

Ῥομφῆς. lora quibus cõsuuntur calcei.

Ῥόος, ῥοῦς.ε.ὁ. fluxus.

Ῥοπαλίζω. fustigo, agito.

Ῥοπαλισμός.ῆ.ὁ. tentigo.

Ῥόπαλον.ε.τὸ. clauus, baculus, fustis.

Ῥόπαλος.ε.ὁ. claua.

Ῥοπή.ῆς.ἡ. momentum lancis huc aut illuc inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.

Ῥοπίδιον. locus consitus.

Ῥοπίδιον. sorbile, sorbitio.

Ῥόπτρον.ε.τὸ. ῥόπαλον, malleus impulsor, fores propellens. Vide ὠσφάντης. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Ῥοῦς.ῦ. uel ῥόος.ὁ. fluxus.

Ῥοφάω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Ῥοφέω.μ.ήσω.π.ηκα. sorbeo.

Ῥόφημα.ατος.τὸ. sorbitio.

Ῥοφητήρ

Ῥοφητόν. ὁ. τὸ. sorbile, ut ῥοφητὰ ἐδέσματα.

Ῥόφησις. ἡ. τὸ. fluctus, absorbitio.

Ῥοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, suspiro. à soni asperitate. Neut. absol.

Ῥόω. fluo. Neut. absol.

Ῥοώδης. ους. ὁ, ἡ. fluxus.

P Y.

Ῥυάδες. αἱ. uites quædã quæ alio nomine ψυάδες dicuntur, flutæ, spargi.

Ῥύαμα. ατος. τὸ. custodia.

Ῥύαξ. ακος. ὁ. riuus, fluctus.

Ῥυάς. άδος. oculi uitium quando canthus lacrymas cõtinere nequit. Ῥυάδος σώματος, laxi corporis.

Ῥύατο. custodiebant, seruabant.

Ῥυάχιες. alueoli. Et ῥυάχιτος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥύαξ ἐχιτός.

Ῥύβδην. uehementer, abundè, celeriter, cum strepitu.

Ῥυγάδιον. sedis rimæ. Alij ῥαγάδιες appellant.

Ῥυγχομάχα. pugnat cum rostro. Datiu.

Ῥύγχος. ους. τὸ. rostrum, ῥάμφος.

Ῥύδλιν, &

Ῥυδόν. fusim, affatim, abundè.

Ῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. fluo. Neutr. absol.

Ῥυζᾶν. lamentari, latrare.

Ῥυήδω. diffluam, peribo.

Ῥυηφενής. ους. ὁ, ἡ. diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδλιν, καὶ τὸ ἄρχος. Vnde ῥυηφένεια, diuitiæ.

Ῥυθμία. ας. ἡ. consonantia.

Ῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. apto, accommodo, dirigo, regulo, corrigo, cõpono. Actiu. accus.

Ῥυθμοποιία. ἡ. rhythmorum effictio.

Ῥυθμοποιός. ὁ. ὁ. rhythmorũ cõcinnator

Ῥυθμός. ὁ. ὁ. consonantia, μέλος, modulatio, modulus.

Ῥυκάνη. instrumentum fabrile, telum.

Ῥῦμα. ατος. τὸ. purgatio, aliquid quo pannus purgatur, striga. Quidam ῥύμα scribunt. Item impetus, propugnaculum: quod ῥύμλω quoq; significare legimus.

Ῥῦμαι. libero, protego, custodio.

Ῥύμβειν. superbire.

Ῥυμβός. ὁ. ὁ. uertex, ὁ ῥόμβος.

Ῥυμβώδης. flexus, in spirã circunuolutio.

Ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus, φυλακή.

Ῥύμιγξ. torrens.

Ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, strigil, πόμμα.

Ῥυμός. ὁ ὁ temo currus. Sic dictũ quòd teneat & conseruet currum alioquã fragilem.

Ῥυμοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uicos ordino, distribuo, uias, uicos ῥ seco & meto, ἀπὸ ὀρθοτομέω.

Ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum sectio atq; directio, metatioq;

Ῥωγχνιᾶται. naribus infunditur.

Ῥωίσματα. ramenta.

Ῥύομαι. μ. ὑσομαι. π. υσάμην. libero, tueor, defendo, protego, custodio, seruo. Depon. accus. aliquando tamen passiuè accipitur.

Ῥύπα pro ῥύπος. sorditiẽ, et pro ῥυπαρά.

Ῥυπάνω. μ. ανῶ. π. ανηα. sordido, fœdo. Vnde pro conuicior, maledictis lacero, infamo. Et cõtrario significatu, lauo, purgo, abstergo. Actii. accu.

Ῥυπαπᾶ. acclamatio nautica. Hesych. habet ῥυπάπλα.

Ῥυπαρία. ας. ἡ. immunditia, sordities. Transfertur ad animũ, & significat auaritiã. Est et genus sordidi ulceris

Ῥυπαρός. ὰ. ὸν. sordidus, putris, auarus.

Ῥυπάω, uel ῥυπόω. μ. ήσω. π. ηκα. squaleo, sordeo. Neut. absol.

Ῥυπίς. ίδος. ἡ. ruga.

Ῥυπόγραφος. ὁ. ὁ. sordidarũ humiliumq; rerum pictor.

Ῥυπόδης. ους. ὁ. sordidus.

Ῥυποκόνδυλος. ὁ. ὁ. parcus, extremè sordidus, qui ne numulũ quidem sumpti

faceret ad ungues repurgandos.

Ῥύπος. ου. τὸ. ſordes, quæ in ſummis unguibus manuum ac digitorum colligũtur.

Ῥυπόω. μ. όσω. ω. ωκα. ſordeo, contamino. Neut. abſol.

Ῥυπτικός. ή. ὸ. qui abſtergẽdi uim habet.

Ῥύπτω. τὸ ῥαθαίρω, abſtergo, purgo.

Ῥυσά, uel ῥυσή. ῆς. ἡ. tabes, γήρασις, corrugatio, ſiue rugarum ſulcatio. Vnde & pro anu ponitur.

Ῥυσιάζομαι, &

Ῥυσιάζω. μ. άσω. ω. αχα. capio pignus.

Ῥύσιον. pignus, ſaluum conductum, uadimonium.

Ῥύσις. ιος. ἡ. fluxus, uadum, fluxio.

Ῥυσίς. ίδος. ἡ. phiala aurea.

Ῥύσκομαι. ῥύομαι.

Ῥυσώματα. τὰ. facierum ſenilium rugæ ac ſordes. τὰ (inquit Suid.) ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γηραλέων σπιλώματα.

Ῥυσός. οῦ. ὸ. uel ſimplici o ῥυσὸς. rugoſus.

Ῥυσόω. μ. όσω. ω. ωκα. corrugo, ſeneſco.

Ῥυσσίσκω, &

Ῥυσσόω. μ. όσω. ω. αχα. uiolo, per uim traho, extraho. Actiu. accuſ.

Ῥυσάκιον. ου. τὸ. extractio cum uerberatione.

Ῥύστης. ου. ὸ. liberator.

Ῥυτά. τὰ. uaſorum genus, & ἱμὰς τὰ ἄκρα τοσκύπα, ἢ τὰ ἱππικά, χαλινὰ, τόξα, σύμφυλα.

Ῥυταγωγός. ὸς. ὸ. habena & lorũ equi.

Ῥυτάω. μ. άσῶ. π. αχα. fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. Act. accuſ.

Ῥυτήρ. ῆρος. ὸ. habena, frænum, lorum, flagellum quo cædebãtur ſerui, ὑφηνίοχος. Item cuſtos, extendens arcum.

Ῥυτιδόομαι. μ. όσομαι. ω. ωμαι. rugoſus ſum.

Ῥυτιδώδης. ους. ὸ, ή. rugoſus.

Ῥυτίδωσις. ιος. ἡ. corrugatio.

Ῥυτίς. ίδος. ἡ. ruga, ἡ σωματικὴ σάρξ. ἀφ' τῦ ῥύω.

Ῥυτός. ή. ὸ. fluibilis, fluxibilis, magnus, trahendus, quod ferri non poſſit.

Ῥύφορ. ε. τὸ. rutrum herba. Item rei demptio, pro ἁρπαγή.

Ῥύφω. abſtergo, ῥύπτω.

Ῥύτωρ. ορος. ὸ. ſeruator, liberator.

Ῥυφόν. ῆ. τὸ. incuruũ. Aeolica dictio eſt.

Ῥυχάχιος. α. ὸ. tumultus, συρφετός.

Ῥύψις. ιος. ἡ. purgatio.

Ῥύω. ῥύομαι, traho, cuſtodio.

P Ω.

Ῥῶ. dico, fluo, ualeo, ago, perdo.

Ῥωά. ᾶς. ἡ. ῥοιά. Item coſtæ tenuiores, molliores & ῥωὰ dicuntur.

Ῥωβικάτερος ἄρ. qui uix poteſt pronunciare r literam.

Ῥωγαλίων. ὰ. ὸ. fractus, quaſi ῥαγαλίων, rimoſus, lacerus.

Ῥωγάς. άδος. ἡ. ſcala, gradus.

Ῥωγμή. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra: ſicut

Ῥωγμός. ῆ. ὸ. tumor, ſciſſura, fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδιος. fluctuoſus.

Ῥώδιγξ. tubera, uibices.

Ῥόθων. pars gutturis. Et ῥόθωνες, nares

Ῥώκομαι. iraſcor, triſtor.

Ῥῶμα. τὸ. uis, impetus.

Ῥωμαϊκός. ὸ. &

Ῥωμαῖος. α. ὸ. Romanus.

Ῥωμαλέος. έα. ὸ. robuſtus, ἀνδρῶδης.

Ῥωμαλότης. robur, uirilitas.

Ῥωμύλλιξις. perpetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη. ης. ἡ. robur, potentia, ſanitas, ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomẽ, quam Solinus Valentiã prius fuiſſe dictam Latinis tradit: alij à ruma, hoc eſt à mamma lupæ, quam ſu

xerunt Remus & Romulus.

Ῥώμνυμι. μ. ὄσω. π. ωκα. Ϲ

Ῥωμύω. ualeo, id est sanus sum, & firmus, cõfirmo. Ἐῤῥωμυῖα, robustus.

Ῥῶμος. ε. remus.

Ῥώστος. η. ὁ. dies, ἄξιος, πλόσιος.

Ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, una.

Ῥώομαι. fluo, uel prompte & generose fio.

Ῥῶπες. uirgulta, syluosæ plantæ, unde ῥαπάγραφοι dicuntur. Item loca syluosa. Item pigmenta, μίγματα. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Ῥωπήρ. ῥ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.

Ῥωποπράθραν τὴν. quidã comicus Demosthen. uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης. η. ὁ. minutarum & omne genus rerũ uenditor, pigmentarius, μυρεψός. aliàs ῥυποπώλης.

Ῥωτικά. τὰ. merces uariæ, τὰ παντοδαπὰ πορεύματα.

Ῥωτικός. ῆ. pretiosus, ἐπιτήδειος, ὠφέλιμος.

Ῥώτωρ. ῥ. Ϲ

Ῥῶτος. η. ὁ. fasciculus seu sarcina è diuersis rebus colligata, & confusio quædam uariorum colorum, miscellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item significat παντοδαπὴν φόρτον, id est miscellaneum onus. Item ῥῶτος, nullare dignus. Cæl. li. 11. ca. 17.

Ῥωχής. uehemens.

Ῥῶσθαι. σπεύδειν, ualere, posse.

Ῥῶσις. ιος. ἡ. sanitas.

Ρωτήρ. ῆρος. ὁ. malleus.

Ῥωτισμός. impetus, incitatio.

Ῥωτικός. ῆ. ὁ. corroborans, impetuosus.

Ῥωχμός. ῆ. ὁ. scissura, χάσμα, terræ discessio. Homer. ῥωχμὸς ἔην χαίτῃ.

Ῥώχω. dentibus fremo.

Ῥώψ. uirgultũ. & ῥῶψα, herba tenera.

Ῥώω. μ. ὄσω. π. ωκα. firmo. Thucyd. ἔῤῥω-

ῤῥωτο, id est προθύμως, properabat.

Σ Α.

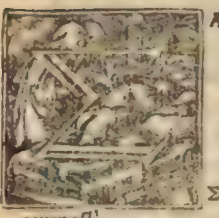

Α. lingua Megarensium, Herodiano teste, significat τινὰ, id est quædã. Σᾶ. pro σᾶν, contracte.

Σαβάζειν. bacchari, tripudiare more bacchantium, ouare. Vnde

Σαβάσιος. Bacchus, ab eiusmodi sabasmis & furiosis saltationibus. aliàs Ϭβάζιος. Nam barbari, præsertim Phryges Ϭβάζειν pro ἀλάζειν utũtur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σαββατικὴ ἡμέρα. septima dies.

Σάββατον. ε. τὸ. sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies, nam eo die nempe septimo cuiusq; hebdomadæ, Iudæis fas nõ erat quicquam agere. Plutar. innuere uidetur σάβατον dici à Ϭβάζειν. Iudæi enim eo die se inuicem ad largius bibendum inuitare soliti erant. Cæl. lib. 4. cap. 17. & lib. 7. cap. 42.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; compellatio. Vtitur Demosth. eo contra Aeschinẽ, νὴ βοῶν σαβοῖ, Ϭβοῖ. Nam probris infectatus Aeschinẽ, ut qui matrem comitari solitus fuerit, atq; unà cum ea sacra colenti clamare σαβοῖ, Ϭβοῖ. Strabo lib. 10. Geogra.

Σάβος. Bacchi sacerdos, locus Bacho sacer.

Σαγανέα. ας. ἡ. piscatio.

Σάγαρος. fagum, tegmen.

Σαγάλωον. ε. τὸ. sagapenũ, succus est herbæ cuiusdã ferulã referentis, nascitis in Media. Alij legũt Ϭβάγωον.

Σάγαρις. ιος. ὁ. gladius Persicus.
Σάγη. scutum, tegmen, arma, stragulũ.
Σαγηνευτήρ. ῆρος. ὁ. piscator.
Σαγηνεύω. μ. σω. π. ευκα. irretio, circundo retibus, illigo, euerriculo Valla interprete.
Σαγήνη. ης. ἡ. uerriculum, uel euerriculum, à uerrenda aqua uel mari.
Σαγίς. pera, saccus.
Σάγμα. ατος. τὸ. cumulus, theca clypei. σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cæl. lib. 11. cap. 28.
Σαθόω. calefacio, foueo, θάπω.
Σάθη. ης. ἡ. ueretrum.
Σαθρός. ᾶ. ὸ. debilis, marcidus, flaccidus, cariosus, detritus, putris.
Σαίνουσι, & σαινουσίδες. οἱ. dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes.
Σαίνω. μ. ανῶ. turbo, terreo, cõmoueo. Item arrideo, adulor, mulceo: sumptum à canibus caudã mouentibus.
Σαίρω. μ. αρῶ. uerro, id est scopo, scopis purgo. Item rideo, gaudeo, obstupeo, hio, labia diduco.
Σαιτικὸς νόμος. mos uetus, lex saitica nuncupata, de qua Plato in Timæo.
Σαλπίδιον. genus musici organi.
Σάκανδρος. pudendum muliebre.
Σακίσκα, &
Σακίσκιον. marsupium, sacculus.
Σᾶκαι. Thraces.
Σακίσκαλος. ὁ. ὁ. scutum quatiens, bellicosus.
Σακισοφόρος. ὁ, ὁ. scutifer.
Σακόω. τὸ ὑλίζω, Herodoto.
Σακκίζω. sacellare, quod est uinum saccis perfusum corrigere.
Σακκίον. ὁ. τὸ. saccus, crumena.
Σάκκος. ου. ὁ. saccus, cilicium.
Σάκος. ους. τὸ. scutum, barba.
Σακοφόρ&. Σακοφόρος.
Σάκος. ὁ. ὁ. sacculus,
Σάκωμα. aquipondium.
Σάλα. cura, damnum.
Σαλάζω. stuprare, turbare.
Σαλάγη. clamor.
Σαλαίζω. lamentari, θρηνῶ, κόπτομαι.
Σαλάκωθρ. οἱ. molles, effœminati, alij pdigos interpretãtur. Cæl. li. 7. c. 16.
Σαλακωνίζω. τὴν πυκτὴν ὀρχῆσιν λυτῶ, id est nates parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristop. σαυλοπροκτιᾶν quoq; uocat. Sũt qui dictũ tradãt à Salacone quodam molliculo, & delicijs diffluẽte.
Σαλάμβη. ης. ἡ. infumibulum, fenestra.
Σαλαμίνια. ας. ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium subuehebantur.
Σαλάω. μ. άσω. π. ασα. quatio. Act. accu.
Σάλγαμα. τὰ. quæcunq; in uasis cõdita seruantur ad uictum nostrum. Cæl. lib. 16. cap. 18.
Σαλεύομαι. labor, iactor.
Σαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, commoueo, salio.
Σαλμυδησσός. ῆ. ὸ. litus iuxta Euxinum pontũ uadosum & periculosissimũ.
Σάλος. ου. ὁ. commotio ac tumultus: proprie maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo, uacillatio.
Σαλπιδ. curiosè incedere, & accuratè, ut molliculi, θλακεύειν.
Σάλπη. ῆ. salpa, piscis genus, qui boc etiam dicitur.
Σάλπιγξ. γος. ἡ. tuba. Item auis quædam, & instrumentum bellicum.
Σαλπίζω. μ. ίσω. π. ικα. buccino. Neutr. absol.
Σαλπιστὴς. ῆ. ὸ. tubicen.
Σαμάω. sigillo, σφραγίζω.
Σαμαίνη. ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotundum & concauum, atq; in uentris

tris similitudinem formatum, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. à Polycrate Samiorum tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutarcho. Alij numisma hoc nomine intelligunt. Cæl. lib. 4. cap. 31.

Σαμακία. τὰ. ornamenta quædam muliebria.

Σάμαξ. butomus iuncus, aut gramen, crates, sporta.

Σαμβαλα. τὰ. calceamenta, σάνδαλα.

Σαμβύκη. ης. ἡ. sambuca, hoc est triangulum instrumentũ musicum, quod ex inæqualibus, longitudine sicut & crassitudine, neruis efficitur, ut scribit Porphyrio.

Σαμβυκίστρια. ᾶς. mimæ.

Σάμη, & σάμος. insula Samus, quæ nũc Cephalenia.

Σάμιος. ὁ ἀφ' σάμου ἰῶσας: ὑμᾶς & uerro, ὁ ἀφ' σάμης.

Σαμπισείς. ίδος. ἡ. iaculatrix.

Σαμφόρα. equi quibus impressum Σμ, hoc est σ, ut Dores uocabant: quemadmodum ϡππατία, quibus π.

Σάμψυχον. amaracus.

Σαμψυχίζομαι. sanſuci odorem repræsento.

Σανδάλιον. ϐ. τὸ. sandaliũ, calceamentum muliebre.

Σανδαράκη. ης. ἡ. apum cibus, rythace, & color quidam metallicus.

Σάνδυξ. υκος. ὁ. genus ceruſſæ, à colore sandarachæ.

Σανιδώδης. ους. ὁ, ἡ. assamentorum similis.

Σανίδωμα. ατος. τὸ. tabulatum.

Σανιδωμα. tego, tabulo. hinc σανιδώματα τὰ πλοῖα, tecta tabulata.

Σανίς. ίδος. ἡ. tabula, asser, stipes, θύρα.

Σάος. ϐ. ὁ. ſospes, σῶος: et propriũ fluuij.

Σαοσίμβροτος. ϐ. ὁ. ſeruans homines.

Σαοφροσύη. prudentia, temperantia.

Σαόφρων. ονος. ὁ. prudens, ſanæ mentis.

Σαόω. μ. άσω. ϖ. ωκα. ſaluo. Actii. accuſ.

Σαπέρδης. ϐ. ὁ. ſaperda piſcis, ponticũ opſonium, qui alio nomine coracinus appellatur. Cæl. lib. 7. cap. 47.

Σαπρία. ας. ἡ. σηπεδὼν, caries, putredo.

Σαπρίζω. putreſco.

Σαπρόκνημα ὀλκή. putreſcentia ulcera.

Σαπρός. ϐ. ὁ. marcidus, uetuſtus, putris, turpis.

Σαπρότης. ητος. ἡ. marcedo.

Σαπφόεσα. Φμφόεσα.

Σαπφώ. όος. ἡ. Sappho, una ex nouem poëtis Lyricis.

Σαράβαρα. ας. ἡ. ueſtis perſica, τὰ περὶ τὰς κνημίδας ἐνδύματα, Heſych.

Σάραβος. ϐ. ὁ. uel σάραβον. muliebre pudendum, cunnus.

Σαρεγος. miniſter.

Σαράπις. ιδος. ὁ. Sarapis deus, quẽ Alexandrini colebant, ueſtis quædam Perſica.

Σαργάνη. ης. ἡ. ſporta. καὶ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.

Σαρδάζειν. Sardonium ridere.

Σαρδαναράλος. ϐ. ὁ. morio, γελοτοποιός.

Σάρδιος. lapis pretioſus.

Σαρδόνιος πόα. Sardonia herba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioſco. in cibo potúi ue ſumpta mentis alienationem & cum labiorum contractione eas conuulſiones facit, ut riſus ſpeciem præbeat, à quo euentu natum prouerb. eſt, Sardonius riſus.

Σαρισα. ης. ἡ. haſta Macedonica.

Σαρισοφόρος. ϐ. ὁ. ſariſſatus, haſtam ſariſſæ portans.

Σαρκάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. amarulentè rideo, naſo ſuſpendo, ſubſanno, ſummis labris aliquid attrahо, & uello.

Σαρκασμός. ϐ. ὁ. ſarcaſmos, ironiæ ge-

nus, dicacitas concinna, exacerbatio.

Σαρκίδιον. τὸ. σάρκιον.

Σαρκιόν. ὃ. ὁ. carnosus.

Σάρκινος. η. ὁ. carneus: materiam significat, non qualitatem, quam notant cum dicunt Σαρκικός.

Σάρκιον. caruncula.

Σαρκίτης. ὁ. qui in carnem redegit.

Σαρκοκόλλα. lacryma arboris nascentis in Perside, similis thuris pollini, Latinè etiam artemonia.

Σαρκολαβίς. forpex.

Σαρκοξέω. carnem à cute aufero.

Σαρκοφαγία, ᾳ Κρεοφαγία. ἡ. esus carnium.

Σαρκοφάγος. ὁ. ἡ. carnem comedens. Ponitur pro τάφος.

Σαρκόω. μ. ὁσω. π. ωκα. incarno, uulnus incarno, carnesco, carne expleo. Actiu. accus.

Σαρκώδης. ους. ὁ, ἡ. carnosus.

Σάρκωσις. ιος. ἡ. incorporatio.

Σαρμός. cumulus terræ, arena, tegmentum, fœnum.

Σάρξ. κός. ἡ. caro.

Σάρπος. arca, domus lignea.

Σαρδόω. desipio, uanus fio.

Σαρῶ. uerro, orno.

Σάρωθρον. scopæ.

Σαρῶμα, ᾳ σάρωσις. τὸ Φυλακάλυμα.

Σαρῶμαι. scopis purgor.

Σάρων. ωνος. ὁ. libidinosus, pudendum muliebre, rete uenatorium. Item Saron deus nauticus, à quo ᾳ Saronico mari cognomen inditum, ut scribit Aristides in Themistocle. Pausanias scribit σάρωνα Aethiopiæ maritimæ regioni imperasse. Hinc et apud Græcos prouerbiũ illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυτικότεροι.

Σαττάδες. τος. ὁ. fluuius Phrygiæ.

Σάτον. mensura quædam frumenti.

Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.

Σατραπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum præses.

Σατράπης. ου. ὁ. satrapa, id est præfectus prouinciæ. Persicum est uocabulum. Alexand. Genial. lib. 4. cap. 23.

Σάτῶ. μ. άξω. π. αχα. honoro, impleo, cõstipo, onero, instruo. Actiu. accus.

Σατυρεία. ας. ἡ. genus esculẽti ex herba.

Σατυρίασις. ιος. ἡ. priapismus, ᾳ totius corporis cancer, elephantiasis.

Σατυρίζω. arrigo, arresso.

Σατυρισμός. ὁ. ὁ. motus siue pruritus ad uenerem, augmentum adenum post aures.

Σατυρικὸς χορός. satyricus chorus.

Σατυριῶ. priurio ad uenerem instar Satyri.

Σάτυρος. satyrus, παρὰ τὸ σάθω τὸ ἀλοιᾶν.

Σαυλομορτόπτων τὰ μέν. inter se atq; aperte conglutinans aliqua, Plutarch. in Polit.

Σαυρόν. οῦ. τὸ. aridum. Hesych. σαυρὸν habet.

Σαυλοπρωκτιᾶν. τὸ Φλακκανίζειν.

Σαῦλος. uitiosus fluxusq;, delicatus, leuis, quietus.

Σαυλῶδη. deliciari, τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἁβρυνεσθαι.

Σαυνία. τὰ. missiles lapides.

Σαυνός. tener, mollis.

Σαῦρα. ας. ἡ. lacerta, ᾳ piscis quidam Σαῦρος dicitur.

Σαυρία. ας. ἡ. corruptio segetum, iaculum, uenabulum.

Σαυσάλω. μ. άσω. π. αυκα. destruo segetes, iaculor, ferio.

Σαυρίδιον. nasturtium.

Σαυροειδὲς. τὸ. simile lacertæ.

Σαυρομάται. οἱ. Sauromatæ, ab oculis scilicet lacertinis.

Σαῦρος. ὁ. lacertus animal.

Σαφηνής. ῆρος. ὁ. locus ubi haſta locatur, et iaculi manubriũ, cuſpis haſtæ
Σαυτῦ. tui ipſius.
Σαυχμός. putris, debilis.
Σάφα. manifeſte.
Σαφαλαμφόντ. τὸν. calamitatibus ſuccumbentes, apud Xenoph.
Σάφισ. ας. ἡ. declaratio.
Σαφίστατα. manifeſtiſsimè.
Σαφηνάτη γλῶσσα. explanatiſsima lingua.
Σαφήνια. ας. ἡ. claritas.
Σαφηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro. Actiu. accuſ.
Σαφής. νοτ. ὁ, ἡ. manifeſtus, ἀληθής.
Σαφήτωρ. ορος. ὁ. uates uerus, interpres.
Σαφόω. μ. όσω. π. ωκα. ſaluo. Actiu. accuſ.
Σαφῶς. perſpicuè, ſanè.
Σάω, Ϲ
Σαόω. idem quod σώζω, ſeruo.
Σαώτηρος. ſaluus, incolumis.

Σ B.

Σβεννύω. μ. σβέσω. π. ικα. extinguo, obſcuro.
Σβέσις. ιος. ἡ. extinctio. Ariſtot. ſcribit luminis extinctionem quæ per ſe fit, μάρανσιν uocari, quæ ab alio σβέσιν.
Σβεστήριος. ου. ὁ. qui extinguendi uim habet. unde σβεστήρια ἐφόδια, machinamenta ad reſtinguendum ignem.

Σ E.

Σέ. te.
Σεβάζομαι, Ϲ
Σεβάζω. μ. άσω. π. ακα. colo Ϲ ueneror religiosè, admiror, obſtupeſco.
Σέβας. τὸ. reuerentia, adoratio. ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις, λατρεία ἢ διὰ τῶν ἴσων θεραπεία.
Σεβάσθησαν. coluerunt.
Σέβασμα. ατος. τὸ. cultus dei, aut ei, qui maieſtatem quandam obtinet, exhibitus. Interdum id, cui reuerentia exhibetur, ueluti ara, ſimulacrum, monumentum, delubrum, ſtatua, Ϲ id genus alia.
Σεβασμιάζω. uereor, pius ſum.
Σεβάσμιον. ου. τὸ. reuerentia.
Σεβάσμιος. ου. ὁ. pius, religioſus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσμιον ἄγαλμα, Ϲ σεβάσμιος τιμὴ, auguſta dignitas.
Σεβαστός. ῆ. όν. adorabilis, honorabilis. Imperatoribus Romanis, in primis Octauio Auguſto, peculiare hoc nomen fuit.
Σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.
Σέβις. ι. πέβις, frxio, firmitas.
Σέβομαι. colo, uereor. Depon. accuſ. Accipitur aliquãdo paſsiuè p color.
Σεβόμενος. colens, religioſus.
Σέβω. idem quod σέβομαι. Acti. accuſ.
Σέθας. τὰς. ἡ. καθ' ἕξας.
Σέθεν. tui, à σὺς recto inuſitato.
Σέθεν Dorice, Ϲ
Σέο Ionice, pro σοῦ. tui primitiuè.
Σειληνός. Silenus, Bacchus. παρὰ τὸ σαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ οἴνου.
Σείνεται. lædit, nocet.
Σειονία. ας. ἡ. Theſſalia.
Σείριος. ου. ὁ. ſol.
Σειρά. ας. ἡ. catena, uinculum. nam ἅπερ nectio eſt.
Σειράζω. uinculum traho.
Σειράνω. μ. ανῶ. exicco.
Σειρῶσ. ῶ. ὁ. nomen dextri equi currus quando ludebant in theatro.
Σείρωσις οἶνος. defrutum, ſapa, ἕψημα.
Σειραφόρος. ἀγκυροπέρα, καὶ σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ.
Σειρήν. ῆνος. ἡ. ſiren apis genus, aut certe apum domuncula. Eſt Ϲ fabuloſarum mulierũ una, quarum hæc nomina fuiſſe dicuntur Parthenope, Leucoſia, Ϲ Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod eſt traho, ut quidam uolunt, ſed à σάω, uel

τὴν σαρδ. Significatur hoc nomine & auicula quædam, & indumentum quoddam prætenue.

Σαρδῖναι. uocantur pellucida amicula.

Σβριάω. μ. άσω. π. αxα. luceo, ficco, capitis inflammatione laboro.

Σαιδάς. funiculi, uincula, torques.

Σείριος. ε. ὁ. Sirius ſtella, quæ canicula dicitur. Ponitur pro ſole ardentiore. ſicut σάρ. ἀφ' ἧ σαρώνω τὸ ξηραίνω, ἢ σαρῶν, τὸ ἰσχνῶν, ἀμᾶς ἥλιον δι' ὑβρέως. Eſt etiã ueſtimẽti tenuis genus.

Σαρομάστης. ου. ſpecies iaculi, haſta.

Σβεσάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis, quaſi onus excuſſum Nouas tabulas Latini uocant, id eſt χρῶν ἀποκοπάς.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ. Epitheton Neptuni.

Σεσμαγία. ας. ἡ. &

Σεσμός. ῦ. ὁ. terræmotus, terræ quaſſatio. Plutarch. in uita Cimonis, σέσματίαν προσφορήσει τὴν τάφρον τῶν ἱφάβων ἐμπεσοῦσαν τὸ γυμνάσιον.

Σεσπυγής. ίδος. &

Σείουρα. ας. ἡ. auicula quæ aſſiduè caudam quatit. quidam motocillam uocant.

Σῆστρον. ου. τὸ. ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne.

Σῆθον. uas teſtaceum.

Σήω. μ. άσω. π. αxα. quatio, concutio, uentilo iactóq; decipio, turbo. ἔσεσα, terræmotus fuit. Actiu. accuſ.

Σιλαγίω. μ. ήσω. π. γxα. luceo. Neut. abſ.

Σιλαγίζω. luceo, ardeo.

Σιλαῆνα. lampades.

Σίλας. αδος. τὸ. iubar, lumen, σιλᾶς, fulgur.

Σιλασφόρος. ε. ὁ. lucifer, ſplendidus.

Σιλάχη. piſces ſine ſquamis, cartilaginea.

Σιλάω. ſplendeo.

Σίλφη. ης. ἡ. ciuitas Piſidiæ, unde ἀσίλφιος dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σέλας. iubar, ſplendor, lumen, fulgur.

Σελαυκίς. poculi genus, à Seleuco rege dictum Item calceamentum muliebre, & auis quædã locuſtis ueſcens.

Σελαναῖα. ας. ἡ luna.

Σελαναῖος. α. ον. ὁ. lunaris.

Σελαναία. ης. ἡ. luna. ἀπὸ τοῦ σέλας ἀπὸ τοῦ ἥλιον ἔχειν.

Σελαναίζομαι. ſum lunaticus, ſyderor. Furor eſt non perpetuus, ſed certis recurrit interuallis.

Σελανίδιον. ου. lunulæ. Et σελανίς, amuletum quod pueri collo geſtant.

Σελινίτης οἶνος. ex apio confectũ uinũ.

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα.

Σέλινον. ου. τὸ. apium, διὰ τὸ σαίνειν ὃ ἔστι ἥλιον. Item muliebre pudendum.

Σελίς. ίδος. ἡ. ſpatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis.

Σελλίζειν ſellisare, ambitioſum eſſe, ſimulare opes cum ſis inops, à Sella quodã, qui cum pauper eſſet, diues tamen haberi ſtudebat.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epiratica, Iouis ſacerdotio conſecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.

Σέλμα. ατος. τὸ. tabula, fundum maris, tranſtrum.

Σελμίδες. ὰς. rudentes, tabulata.

Σέλμιδες. ὰς. rates, χελίδια.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt autem ſiligo apud Plinium non modo granum delicatiſſimi & primarij Africiq; tritici, ſed medulla ſiliginei grani. παρὰ τὸ σμῶ τὸ λεαίνω, καὶ τὸ ἄλις, τὸ πολυμερίσαιτο. Bud. de Aſſe.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex ſimilagine factus panis.

Σεμίραμις. colũba ſylueſtris, palũbes.

Σεμνά

Σεμναί. ὰ. deæ Eumenides. Sic uocabantur furiæ apud Athenienſes, bene ominandi gratia, quibus ſacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas exiſtimari uolebãt eius eſſe curiæ præſides, in qua ſicarij iudicabantur, tanquam uindices & ulti ces hominum necatorum. Quibus ſacrificuli ob id tres erant inſtituti, id eſt ἱερεῖοι. Bud. in Annot.

Σεμνεῖον. ε. τὸ. Scytharũ locus ubi myſteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi congregantur uiri honeſti, aut domo ſacra, monaſterio.

Σεμνηγορέω. ας. ὰ. concio honeſta.

Σεμνολόγημα. ατ. ε. τὸ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ὑποπτῆς, καὶ μίσης, καὶ ζηλωτόν.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaníq; ituris peritiſſimi, ac religione dediti, quales appellati ſunt philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Diogenem.

Σεμνολογία ας. ὰ. idem quod σεμνόλογημα, uenuſtus ſermo, & grauis, & lepidus, ſcitéq; cõpoſitus, ut rhythmi Iſocratis.

Σεμνόλογος. glorioſus.

Σεμνολογοῦμαι, & σεμνολογῶ. ſpecioſe et grauiter loquor, dicendo orno & celebro Pauſa. ἀλλὰ μοὶ δοκῶ, ἀθηναῖοι περὶ τῆς ἀθλικῆς ὑπερβολὴν σεμνολογεῖν, id eſt ὑπερμυθολογεῖν, Atticæ laudes prodiderunt, magnifice de Attica locuti ſunt. Item iacto, oſtento, glorior, Baſil. Bud. Com.

Σεμνομυθέω. μ. ἥσω. π. ηκα. ſcitè fabulã narro.

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatem me compono, honeſtos & ſpecioſos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honeſtatem & grauitatem aſpectu & ore præ me fero, ſuperbus ſum, grauem facie oſtendo.

Σεμνός. ὴ. ὸ. caſtus, pudicus, grauis, ſerius, uenuſtus, uenerãdus, honeſtus, innocens, religioſus. Vnde σεμνὰ uocant ſacrata & inacceſſa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. caſtitas, ſanctimonia, authoritas, grauitas, uerecũdia, ſeueritas morũ qualis eſt in uirginibus et iuuenibus probè et pudicè inſtitutis.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compoſitè, ad grauitatem me compono. Idem quod σεμνολογοῦμαι, niſi quod illud in oratione magis conſiſtit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω. μ. ὑνῶ. π. υνκα. idem ſicut σεμνολογῶ, honeſto, orno, glorior. Actiu. accuſ.

Σεμνῶς πάνυ. uenuſte admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σεοί. dij, Doricè.

Σηπεδία. forũ fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σηπεδῶ. μ. ήσω. π. ηκα. ueneror, σέβω.

Σηπήιον. υ. τὸ. nouennalis ſolennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduerſus Pythonẽ geſſit, quẽ ad Tempe uſq; perſequutus fuerat. Quidam ſcribũt Pythonem metu fugiſſe: alij ſaucium ac fugientem in ea, quam nunc ſacram uiam dicimus, prius quàm Apollo eum conſecutus eſſet, occubuiſſe, ita ſepultum à filio (cui nomen ἄξ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σηπήιον imitatio quædam eſt.

Σηπός. ὰ. ὸ. uenerãdus, pretioſus, ſãctus

Σηρίζω. firmo. fulcio, στηρίζω.

Σῆρις. ιος. ὁ. intybum, ſiue cicorium. Item cingulum, catena.

Σήριος, herba quædam, ſol, formica alata.

Σήψ. ψος. ὁ. inſecti genus formicæ ſimile, culex.

Σιβυμφός. ὁ. repletus, onuſtus, ſago ueſtitus.

Σιβυμφοι ἵπποι. ſellis inſtrati equi.

Σιαγγάμφος. ὁ. lacunoſus.

Σίαμφος. rictus, id eſt minax oris habitus, ut canes rugientes.

Σιαμράς, κυκλωτός.

Σίαμος. ὁ. ὁ. cochleæ nomen, quæ in ſentibus & frutetis hærere ſolet.

Σιαμωμφοι. parum inducti, turbati, inordinati, σιβυμφοι.

Σιβαμισμός. ſcitè.

Σίανφος. ὁ. ὁ. ueterator, aſſutus.

Σιάομαι. τὸ σιόμαι.

Σιάλε. ἄρμοσον, irruit.

Σιάθω. concitetur.

Σιόμαι. μ. σιβομαι. ἀόρ. α. ἰσύθην. ἀόρ. β. ἴσωα. cico, moueo, concito, excito, perſequor. (ſunt.

Σιάς. uermis, ſed obliqui tantum in uſu

Σιῦτλον. ὁ. τὸ. beta.

Σιάω. idem quod σιόμαι.

Σίω. gemini Caſtor & Pollux Lacedæmonijs, quibus σιοὶ pro θεοὶ dicũtur.

Σίω. σιάω, σιάω.

Σ H.

Σήγιστρον. ſtragulum.

Σήθω. attamino, cribro, incerno.

Σηκάζω. μ. ἄσω. ν. ακα. concludo, ſtabulor, propriè de agnis. Trãslate fugio

Σηκοκόρος, uel σηκικόρος, uel σικοκόρος. ὁ. ὁ. gregis cuſtos, ſtabularius, ædituus.

Σηκίλη. ης. ἡ. pediſſequa, proma. Idem quod

Σηκίς. ίδος. ὁ, uel ἡ. uerna, cubicularia, ancilla, ſeruus. Ariſtoph. Veſp. ὅτι τῷ θύρᾳ ἀνίσχῃ ὁ σηκὶς πάθρα.

Σήκιτος. ὁ. ὁ. pinguis.

Σηκόλαι. οἱ. latrones, prædones.

Σηκὶς. ἴ. ὁ. ſtabulũ in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur, loculamentũ, mandra. Item templum, uel pars tẽpli interior, quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam pondus, hinc ἀντισήκωσις, ἡ ἀνίσταθμησις. Item ſacra olea.

Σηκίλη. ἡ. idem quod σηκὶς, & σηκίλη.

Σήκωμα. æquipondium, hoc eſt pondus quod altrinſecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius ſacoma dixit.

Σηκωτὸν. lorum ingi, ὁ τοῦ ζυγοῦ ἀναφορεύς.

Σηλία. id eſt τηλία et τὰ σίλια, uaſa quæda in quibus fit panis, parua dolia.

Σῆμα. ατος. τὸ. ſepulchrum, monumentum, ſignum, ut σῆμα αἴρειν, ſignum uellere & tollere in bello.

Σημεῖα. ας. ἡ. imago, ſignum.

Σημαίνομαι. coniecto. Item obſigno.

Σημαίνω. μ. ανῶ. ſignifico, indico, do ſignum, ut σημαίνειν τῷ ἴππῳ, ſignũ dare pugnæ: σημαίνειν κατάλυσιν, ſignum ponendis caſtris dare. Item obſigno, σφραγίζομαι. Item edico, impero, imperito. Vnde τὰ σημανόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere.

Σημάντωρ. ὁ. ſignificatiuus.

Σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua ſignificatur.

Σημαντικός. ἡ. ὁ. ſignificatiuus.

Σήμαντρον. ου. τὸ. ſignaculum, σφραγίς.

Σημάντωρ. ορος. ὁ. ſignator, ſignificator.

Σημασία. ας. ἡ. ſignificatio.

Σημειογραφῶν. notis & conſcribendi compendijs ſcribere.

Σημειογράφος. ὁ. ταχυγράφος, exceptor actuarius, qui notis ſcribit ut uerba oratorum ſubſequatur.

Σημεῖον. ου. τὸ. ſignum, nota, ueſtigium. Eſt etiam punctum, id eſt ἀσύμφορον, ἀναριθμον. Σημεῖον Alocutio eſt, pro

huius rei quam dico ſignum eſt, & argumentũ: & ſine uerbi ſubſtantiui aut alius adiectiõe dicitur. Bud. Cõ.

Σημαῖμαι. annoto, & idem quod ἄποσημαίνομαι. Item cõmentarium rerum ſcribo, ex quo fiat poſtea hiſtoria. Eſt etiam inſignio, ſignum prætendo uel imitor, Greg. Accipitur etiam paſſiuè pro inſignior, notor, apud eundem. Bud. Com.

Σημαίνω. μ. ἄσω. π. ωκα. idẽ quod σημαῖμαι, id eſt noto, excipio. Actii. accuſ.

Σημηφόρος. ν. ſignifer.

Σημαντήρ. ῆρος. ὁ, ἡ. qui aliquid notat.

Σημείωσις. ιος. ἡ. ſcriptio, ſuperſcriptio, commentarius.

Σήμερον. hodie. (tium.

Σημότης τῶν ὀδόντων. incuruitas dẽ-

Σὴν χάριν. tua gratia. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου.

Σηπία. multipes animal oniſcis ſimile, quadrupes lacertæ ſimile.

Σηρὸς. caudam mouitans, adulans. de canibus & equis dicitur.

Σηπεδών. όνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.

Σηπία. ας. ἡ. ſepia.

Σηπίδιον. ν. ſepiola.

Σήπιον. ν. τὸ. ſepium.

Σήπομαι. μ. σήψομαι. π. σμαι. ἀόρ. β. ἐσάπην. putreſco, ranceſco. Depon. abſ.

Σήπτικα. medicamenta quæ uim habent erodendi putrefaciendiq.

Σήπω. μ. σήψω. π. ψα. putrefacio.

Σηραγγώδης. ους. ὁ, ἡ. rimulẽtus, inanis, uacuus.

Σήραγξ. γγος. ἡ. antrũ, cauerna, hiatus terræ, locus altus & præruptus.

Σῆρες. οἱ. Seres populus, uel uermes nentes ſericum.

Σηριγγώδης. σηραγγώδης.

Σηρικὸν. ν. τὸ. ſericum.

Σήρω. aperio.

Σής. σὸς. ὁ. erugo, tinea.

Σησάμινος. η. ὸν. panis ex ſeſamo factus.

Σήσαμον. ου. τὸ. ſeſamũ frumenti ſpecies.

Σήσαμος. ου. ἡ. idẽ, & urbs Paphlagoniæ.

Σησαμοῦς. οῦντος. ὁ. genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμῆ, quod idem eſt quod σησάμινος. unde σησάμινον ἔλαιον, quod & σήσαμον dicitur, quo Cyri perungebantur milites. Cæl.

Σηστὶς. ancilla, σηκὶς.

Σηστὸς. ὁ. & ἡ. Seſtus, urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella, de qua Muſæus.

Σῆτρον. cribrum, cymbalum.

Σητῶδης. cribratus.

Σητάνιος. η. ὸν. panis ex farina purgata.

Σητόβρωτος. η. ὸν. comeſtus à tinea.

Σήψ. ηπὸς. ſeps, genus ſerpentis.

Σῆψις. ιος. ἡ. putrefactio, corruptio.

Σ Θ.

Σθεναρὸς. ᾶ. ὸν. &

Σθενὴς. ὁ. potens, ualidus.

Σθένος. ους. τὸ. potentia.

Σθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo. Apud Sophoclem pro poſſum. Et σθένοντες potentes apud Euripidem. Actin. accuſ. iung.

Σθένω. poſſum.

Σθενὼ. οῦς. ἡ. Stheno ſoror Meduſæ.

Σθηθίδιον. medium pectoris.

Σ Ι.

Σιαγὼν. όνος. ἡ. maxilla. ὅτι σείεται μεταμένη.

Σιαλίζω. μ. ίσω. ſaliuam glutio.

Σιαλὶς. ἡ. ſputum, mucus.

Σίαλος. η. ὁ. porcus pinguis, uel pingue ſuillum, Eraſ. interprete. παρὰ τὸ ἅλις σιτῶν. Item ſaliua, ſpuma ex ore emiſſa. unde σιαλίζω.

Σιαλόχος. η. ὁ. qui ſpuit inter loquendũ.

Σιαλώδης. pinguis, opimus.

Σιάμιμα. ατος. τὸ. circulus ſcuti.

Σιβαία. ας. ἡ. ☞
Σίββα. pera.
Σιβδη. ἡ. malum granatum.
Σιβδία. punicorum cortices, fidia.
Σιβλύη. tibiarum repositorium.
Σίβυλλα. ης. ἡ. Sibylla uates, à denūtian dis deorum cōsilijs. σιοὺς enim deos, ☞ βυλὰς consilium Aeoles uocabāt. De ea Lactant. ☞ Suid.
Σιβυλλαίνω, ☞
Σιβυλλᾶν. uaticinari, reddere oracula.
Σιβυλλικά. uates.
Σιβώνη, uel σιγώνη. ης. ἡ. hasta apud Macedones, ἀκόντιον ῥωμαϊκόν, Suid.
Σίγα. tacitè, quietè.
Σῖγα. penult. circunflexa. tace.
Σιγάζω. μ. άσω. π. αχα. facio silere.
Σιγαλόεις. όεντος. ὁ. splendidus, uarius, ob pulchritudinem admirationē ☞ silentium inducens.
Σιγάω. μ. ήσω. π. ηκα. sileo. Actiu. accus.
Σίγειον. ὁ. π. Sigeum urbs Troadis.
Σιγίτης. ου. ὁ. clam mordens, σιγῇ πρὸς σίγπον.
Σιγή. ῆς. ἡ. silentium.
Σιγῇ. tacite.
Σιγηθέν. quod silentio retentum est.
Σιγηλός. ὴ. ὸν. taciturnus.
Σιγλῶ Dorice pro σιγᾶν. tacere.
Σιγύνη et σιγύνος. hastile Macedonicū.
Σιγυρός. ὴ. ὸν. taciturnus, quietus.
Σίγχος. ου. ὁ. animal quod quidam terrestrem crocodilum uocant.
Σίγλαι. inaures.
Σίγλος. siclus, numus persicus, ualens obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas, didrachmon.
Σιγμός. ῆ. ὸν. locutio quæ fit per simum.
Σίγυμνον. iaculi genus, uenabulum, quasi συήκανον, ὁτὸς σῦς ἰκάνων οἷος νὰ λιφτῶν.
Σιδαλκά. genus cantilenæ.
Σίδη. ης. ἡ. fida herba siue planta in Orchomenico lacu nascens, mali punici non absimilis, cuius folijs oues uescuntur, fructu uero porci, ut scribit Theophr. addens in Hilo quoq; simile quiddam nasci, sed sine radice. Est ☞ urbs Pamphyliæ.
Σιδήρεος. ου. ὁ. ferreus.
Σιδηρίω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro, ferrum induco. Thucyd. lib. 9. ἐσιδήρωτο, ferratum erat.
Σιδήριον. ου. ferramentum.
Σιδηρῖτις. terra ubi foditur ferrum, ☞ lapis incredibilis uirtutis. (lis.
Σιδηρῖτις τέχνη. ars militaris, aut fabrica.
Σιδηροβρώς. ῶτος. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.
Σιδηροδάκτυλος. habens digitos ferreos. Fuscinæ epitheton.
Σιδηρόδετος. ου. ὁ. ferro uinctus.
Σιδηρός. ᾶ. ὸν. ferreus.
Σίδηρος. ου. ὁ. ferrum. à σίω strideo.
Σιδηρουργία. ᾶς. ferrariæ fabricæ.
Σιδηρῦς. ferreus.
Σιδηροφορέω. armaferro, me armo.
Σιδιανδίς. pallidus instar mali punici corticis.
Σίδιον. ου. π. cortex aut granum mali granati.
Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ.
Σικελός. ᾶ. ὸν. saliua.
Σίκδη. agitari.
Σίλω. μ. ήσω. π. ιχα. bullio, strideo. Hoc uerbum ad ferrum ignitū pertinet, quādo in aqua extinguitur, ad cuius sibili imitationem conflictum est.
Σίθων. olim sic dicebatur Thracia.
Σικελίς. ίδ ☞. ἡ. ficedula.
Σικανία. Sicilia, quòd Hispani à Sicano uel Sicare Hispaniæ fluuio profecti ipsam inhabitauerint.
Σικελίζω. pro saltare inuenitur.
Σικέρα. ας. ἡ. sicera, omnis potio acris ☞ ebrietatem inducens. Est autem dictio

dictio Hebræa, ut scribit Hieron. in Esa. illis enim schechar eiusmodi potionē & ebrietatem ipsam appellāt.

Σίκιννις. ὁ. genus saltationis militaris, saltatio satyrica.

Σίκλαι. inaures.

Σίκλος. ὁ. siclus, didrachmum, id est numus continens duas drachmas.

Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula, colocynthis.

Σικυήλατον. τὸ. cucumerarium.

Σίκυος. ὁ. & σίκυος. cucumer.

Σικυώνη. σίκυα.

Σιχάίομαι. derideo, execror, σιχαίνομαι.

Σιχαντόν. τὸ. molestum, iniucundum.

Σιχρός. ὁ. gracilis, ἀνδρὸς, ὁ μικρὸς σῖτος.

Σιωάνω. σιωαίνω.

Σιλίω. μ, ἴσω. π. κκα. inter loquendum cum contemptu oculos alio torqueo.

Σιλλωδός. ὁ. ὁ. scomma, nugæ.

Σιλλοπορλέω. uoluptuari, mollem & effœminatum esse.

Σιλλύνω. μ. ανῶ. proscindo, maledictis & conuicijs lacero, dicaciter ludo.

Σιλλυρίτης ἄρτος. siligineus panis & opimus.

Σιλλογράφος. ὁ. ὁ. sillorum scriptor, qualis fuit Timon Phliasius philosophus maledicentissimus.

Σίλλοι. οἱ. sales, dicacitates, conuicia, subsannationes, quasi τίλλοι τίλλειν ἢ τὸ σκάλλειν.

Σίλφη. ης. ἡ. blatta, σκώληξ.

Σίλφιον. τὸ. ἡ. arbor balsami, radix laseris, Columellæ.

Σίμα. τὸ. aquilina.

Σίμαι. summæ partes citharæ, ἢ ἐν τῶν ἀροφῶν ἕκατερον τῶν κεράτων. Item apes.

Σιμαίτα. scortum fuit Megarense, cuius amore Alcibiades quoq; insanijt.

Σιμβιάω. apes aluearibus condo.

Σιμβιάς. ὰ. apes.

Σίμβιον. τὸ. capsa ubi ponuntur apes, & alueare. Idē σίμβ ον. ὁ. & σίμβιν, ὁ.

Σιμικίνθιον. τὸ. ἡ. semicinthium, fudarium, fascia, semicinctium. Videtur Latina uox esse corrupta, nō Græca.

Σιμός. ὴ. ὸ. simus, prefsis naribus exponit Seruius. Item declivis, si de loco dicitur.

Σιμότης. τῆτος. ἡ. simitas.

Σιμόω. reprehendo.

Σιμωνίδης. Simonides poēta Ceus unus ex nouem Lyricis.

Σινάμωρος. basio, fædo.

Σινάμαρος, uel σινάμορος, per ο. luxuria solutus, destinatus ad nocendum, πᾶς τὸ σίνασθαι μεμηχανημένος, λωποδύτης.

Σιναμωρμέω. dicitur quæ cum uiro congreditur.

Σίναπις. ιος. ἡ. sinapi, ὅτι σίνασθαι τὰς ὄψεις. Et σιναπίζω, τὸ ἀναμίγνυμι.

Σιναρός. læsus, πονηρός.

Σινάς. noxia, φθαρτική.

Σινδαμωνάσθαι. ἀπὸ τῆς τῶν ἀνδρῶν σίνασθαι.

Σινδών. όνος. ἡ. sindon, id est amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc dicrossum appellatur: dicta sic, quia primum in Sidone urbe huiusmodi amictus fieri cœpit, ob id Tyria à Martiale dicta. Erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon.

Σίναπι. ιος. τὸ. idem quod σίναπις.

Σινηπισμός. ὁ. ὁ. exhulceratio corporis facta impositio sinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. π. αχα. cribro, concutio. Neutr.

Σινιατήριον. τ. τὸ. cribrum.

Σίνις. fur, latro, λωποδύτης.

Σινόδους. οδος. ὁ. fera quæ dētibus nocet.

Σίνομαι. noceo. Depon. accus.

Σίνος. νος. τὸ. nocumentum.

Σίνος. mentula, ut Aristoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen est.

Σίντης. ου. ὁ. nocuus.

Σίντιες. οἱ. Sinties populi Lemni.

Σιντύνα. ης. ἡ. ſordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίντω. noceo. Neutr. accuſ.

Σιντρίζω. laſciuire, à Sinope ſcorto quopiam nobili, celebrataq; laſciuia: uel certè à Sinopenſium moribus tractum.

Σιοπόλος. ὁ. deorum cultor, ædituus.

Σίον. τὸ. herba quædam aquatica, ſimilis apio, à quibuſdam ἀνασσάνι.

Σιός. ὁ. deus, lingua Aeolica. unde Sybilla dicta eſt.

Σιπαλός. ὁ. difficilis, moleſtus, deformis, impurus, ἄμορφος.

Σιπλός. denſus, ſolidus.

Σιπύα. ης. ἡ. arca, ἀγγεῖόν τι, uas ferreum & teſtaceum.

Σίπυλος. ὁ. Sipylus, urbs, & mons iuxta Lydiam.

Σίραιον. τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle apud Ariſtophanem, ſapa, σάραιον.

Σίρις. imperitus.

Σιρῶ. laboro capitis ardore.

Σίρωσις. capitis ardor.

Σιρομάστης. inſtrumentũ ſiue uas quoddam ferreum, anſam ligneam habens, quo telonæ utuntur ἀπὸ φόρων, haſta, romphea.

Σιρός. uas, in quo far & legumina reponuntur, dolium, mulus, carcer.

Σιρύττος. ὁ. cimiculus, id eſt fouea ſubterranea.

Σίσαμον. ου. τὸ. σήσαμον, id eſt, ſeſamum.

Σίσερον. ου. τὸ. ſiſer, oleris genus, ſeſeli.

Σισμός. ὁ. ſtridor qualis fit ex ferro candente in aquam miſſo. (mundi.

Σίσωσις κόσμου. conſtitutio & creatio

Σισύμβρια. flores quibus coronabatur ſponſus.

Σίσωνος. haſta, δόρυ.

Σισύρα. ας. ἡ. barbarica ueſtis ex pelli-

bus caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ πηχύ. Idem ſignificant σισύρνα, & σίσυρα.

Σισυροφόρος. ὁ. renone aut penula indutus.

Σίσυφος. ὁ. Siſyphus. Idem erat apud ueteres quod ἡλίοδρομος.

Σῖτα, pro σιτία. cibi.

Σιτάνιον, uel σιτάνιος. ὁ. τὸ. genus meſpili, ἴσπιλος εἶδος. Itẽ frumentũ hornũ.

Σίταρχος. commeatui, uel ciborum ſumptibus præfectus. Et σιταρχία, impſum officium.

Σιτίζομαι. edo, paſcor.

Σιτωτός. ὁ. depaſtus, ſaginatus.

Σιτόω. μ. ὦσω. ω. ωκα. pinguefacio frugibus. Actiu. accuſ.

Σιτίω. μ. ίσω. ω. ικα. nutrio, paſco, uicitto. Actiu. accuſ.

Σιτηρὸς ὅλκας. nauis frumentaria.

Σιτηρίσιον. ου. τὸ. annona, copia, diuiſio frumenti, τὸ διδόμενόν τινι ἐς τροφὴν, teſſera frumentaria, ſtipendium, aut horamentum Politiano interprete. Bud. in Annot.

Σίτηρον. ου. frumentum.

Σιτηρὸν ἀγγεῖον. caniſtrum, σιτίνη.

Σίτωσις. εως. ἡ. idem quod σιτηρίσιον, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene meritis in Prytaneo. Poll.

Σιτωμός. nutritio, διατροφή.

Σίτθα. uox eſt paſtoralis.

Σιτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. nutrio, τρωμίζω. Act.

Σιτικός. ὁ. frumentarius.

Σιτίον. ου. τὸ. cibus, cibarium, σιτηρίσιον.

Σιτωμός. ὁ. eſca, σιτισμός.

Σιτοβόλιον. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτοδόλον. idem. (ries fames.

Σιτοδία. ας. ἡ. penuria rei frumentaſ.

Σιτοδοσία. ἡ. largitio frumenti.

Σιτοδοτᾶσθαι. frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ἢ quibus frumentũ publicè dabatur.

Σιτοπάλης. ου. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτολοιμᾶσθαι. siti & fame cruciari, ἀπὸ λίψεως κακοῦσθαι, καὶ τοῦ φαγεῖν.

Σιτόνους & σ. inutilis, frustra nutriẽdus.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. Neutr.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio, munus & σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magistratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρῶ. frumentum exhibere.

Σιτομετροῦμαι. frumẽtum mensura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία. ας. ἡ. &

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον. ου. τὸ. demensum, quasi frumenti mensura. Erat autem σῖτος id appellatum, quod singulis mensibus serui à dominis suis accipiebant, quaternos scilicet modios frumenti.

Σιτομετρῶμαι. frumentum metiri, uel largiri. nam qui demẽsa sua acceperant, eorum nomina ascribebantur.

Σιτοποιός. οῦ. ὁ. panificus, pistor.

Σιτοποιοῦμαι. panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibũ sumo, id est σιτοῦμαι, epulor, quod & ipsum interdum accus. iung.

Σιτοπωῶ. pasco, alo. Accus.

Σιτοπώλης. ου. ὁ. uenditor frumenti.

Σιτοπωλία. ας. ἡ. trãsmissio frumenti.

Σῖτος. ου. ὁ. frumẽtum, σῖτον uero cibus, & βρῶμα. Vnde σῖτα ἐκβολὰ, quando segetes aristas emittunt, Thucydid. Est etiam σῖτος annua pensitatio ad alimentum uiduarum & pupillorũ, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σίτου δίκη, appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός. ῆ. ὁ. esculentus.

Σιτᾶμαι ἄρτον. comedo.

Σιτοφόρον. ου. τὸ. crumena, canistrum.

Σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumento asseruando, item ut iusto pretio uenderetur, curam gerebant.

Σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.

Σιτοχόος. ου. ὁ. habens colorẽ frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. ψίττα, pica. Item σίττα uox pastorum ad gregem.

Σίττακος. psittacus auis.

Σίττυβος. υ. ὁ. uasis genus. & σιττύβα fumi culus, uestis pellicea.

Σιτώ. οῦς. ἡ. Cereris statua.

Σιτών. ῶνος ὁ. ager frumentarius.

Σιτωνέω. frumentum emo.

Σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.

Σιτώνης. ου. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipsum munus.

Σίφνος. υ. ὁ. contumelia.

Σιφνός. ῆ. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis.

Σιφνόω. excæco, ἀπίθανον ποιῶ.

Σιφνόζω. exibilare, explodere.

Σιφνάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles & procaces, ut sit σιφνιάζειν subsannare, & digito ostendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem ostendere. Ab insula Siphno deduxit Suidas: sicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν.

Σίφνιος. turpis, impurus.

Σιφνός. uacuus, κενός.

Σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicũtur à sono uocis, σι, σι, σι. unde illud Iuuenalis, Effigiẽq; deæ longis sipho nibus implent. Est quoq; σίφων homo sordidus & libidinosus, à σιφνιάζω Σιφ. dij, Lacedæmonijs. (ζειν.

Σιωπάω. μ. άσω. π. ησα. taceo. Neutrum accusatiuo.

Σιωπή. ῆς. ἡ. silentium. παρὰ τὸ σιγὴ, καὶ τὸ ὄπα τῷ φωνῇ.

Σιωπηρός, ὁ

Σιωπηλός. ή. ὸ. taciturnus.

Σκάζω. μ. άσω. π. αχα. claudico, flecto, inclino, καταμβάνω. Neutr. absol.

Σκάθυμμα. ατος. τὸ. scarificatio, σκάπτημα.

Σκαιαί. ὰς. scææ portæ dictæ, quòd in sinistra parte urbis sint, ἀ σκαιὸς: uel ἀ δαίδαλος opifice: uel quòd Troianis sinistræ fuerint. Per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός. ᾶ. ὸ. sinister, id est quod ad sinistram est. Item indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, insciti, improbus, saeuus. Huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. facuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.

Σκαίρω. μ. αρῶ. tripudio, salio. Neutrũ absolutum.

Σκαμμάτιον. μ. άσω. π. ησα. ἰατρεῖα.

Σκαμμεία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium, saltus.

Σκαλαβύρα. coire, σκαλάσαι, λάβρα τινὰ σιάλων.

Σκαλάθυρμα. ατος. τὸ. ὁ

Σκαλαθυρμάτιον. ῥ. ludicrum, umbra, phantasia, doctrina exilis. Aristoph. Neph. σκαλαθυρμάτιά τινα μικρὰ μανθάνων, in Socratem qui res nihili doceret.

Σκαλαπάζω. eo, circumeo, erro.

Σκάλασις. sarritio.

Σκαλίας. instrumentũ, mensura terræ.

Σκάλαμα. ατος. τὸ. effossio.

Σκαλεύς. έως. ὁ. fossor, qui sarculo operatur.

Σκαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio, moueo, euerto, incido, scarifico, pedibus tero tout gallina terram. Neutr. absol.

Σκαληνός. ή. ὸ. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. fodio. Neut. acc.

Σκαλίς. ίδος. ἡ. sarculum.

Σκάλμα. μ. ατῶ. fodio, sarrio.

Σκάλμη. ης. ἡ. gladius Thracicus, σιδήρου φοράβιον.

Σκαλμός. ῆ. ὸ. lignum cui alligatur remus, quod ὁ Latine scalmus uocatur.

Σκάλοψ. οπος. ὁ. talpa.

Σκαμβός. ή. ὸ. paruus, curuus. ἀπὸ τῆ σκάζειν, ἢ σκαιῶς προβαίνειν.

Σκάμμα. ατος. τὸ. fossio, causa ludorũ.

Σκαμμώνιον. ου. τὸ. liquor collectus ex herba scammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex scammonia confectum uinum.

Σκανδάλεθρα. τὰ. ligna incurua laqueorum, quibus fera incidentes detinentur. Aristoph. Acharn. transfert ad sermonis aculeos, κατ' ἀνακόλουθον ἐπὶ τῶν σκανδάλεθρων τὰς ὑποῤῥ.

Σκανδαλίδιον. offendiculum parior.

Σκανδαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. scandalizo, offendo, ῥ βείζω. Actiu. accus.

Σκάνδαλον. ου. τὸ. scandalum, offensio, offendiculum: à ruina dictum, quòd occasio sit cadendi, si quid obstet eunti: ὁ σκάζω, claudico, quòd claudus inflectens se, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδηξ. ικος. ὁ. genus galeæ, ὁ nomen urbis.

Σκάνδιξ. ικος. ὁ. herba scanaria inter olera ineptissima, unde matri Euripidis exprobratum est, quòd scandicem uendiderit: ὁ ipse Euripides σκανδικοπώλης propterea dictus.

Σκάνδυκες. οἱ. pali, χάρακες.

Σκάνθ. causa, impedimentum.

Σκαπανεύς

Σκαπανεύς. έως. ὁ. σκαπανέως.

Σκαπάνη. ης. ἡ. uas concauum, fossa. Item sarculum, ligo.

Σκαπανίσης. ου. ὁ. fossor.

Σκάπτω. ς. fouea, τάφρος & ὄρυγμα.

Σκάπτος. ramus, & uentus quidam.

Σκαπτήρ. ῆρος. ὁ fossor.

Σκάπτω. μ. ψω. ψα. fodio, ὀρύσσω.

Σκάραβος. ου. fullo, insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί. conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί. οἱ. quibus oculi nimium connivent.

Σκαρδαμυκτῶ, &

Σκαρδαμύττω. μ. ύξω. υ. υχα. frequenter claudo & aperio oculos, conniueo, συνεκ βλεφαρίζω, id est nictor. ἐπὶ σκαίρω, ἅλλομαι τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco. Bud. Com.

Σκαρθμός. agilitas, pes seu basis, saltatio, motus, cursus, crepida, calcitratio. Cæl. lib. 2. ca. 44.

Σκαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. salto, turbor, bullio.

Σκαριφάομαι. perfunctoriè quippiam agere, neq; admodum exactè, scarifi care, per superficiem scindere.

Σκαριφάω μ. άσω. leuiter et umbris tantum imaginem delinio. Vulgo schar fieren.

Σκαριφησμός ὁ. delineatio prima picturæ, & σκιαγραφία quædam. Vnde pro perfunctorio & parum accurate aliquo facto ponitur. Cæl. lib. 6. cap. 28.

Σκάριφος ου. ἐπὶ. sarmentum, stipula.

Σκατόω, uel σκατῶ. ῶ. ἐπὶ. merda.

Σκατοφάγος. ου. ὁ. merdam comedés. Medicorum epitheton apud Aristoph.

Σκαφεῖον. ου. ἐπὶ. σκάπτω, ligo. ἀπὸ τῦ σκάπτω, id est fodiendo.

Σκαφίσμα. scaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchum in uita Artoxerxis.

Σκαφεύς. έως. ὁ. & σκαφέα. effossio.

Σκάφη. ης. ἡ. scapha, qua erat longarũ nauium, mediocritate solum non genere à naue differens. Plutarch. ἰφίλιον uocat, & Lucian. ἀλκυονίδα, Veneti schipho & copano. Ponitur & pro uase ligneo, concauo. Plut. in Rom. ἐνθύμιος οὖν ἂν σκάφῃ τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat, ab Vr. 1. Tenet fama, cum fluitantem alueum, quo expositi erãt pueri, tenuis in sicco aqua destituisset. Bayf. de Re na.

Σκαφηφόρος. ου. ὁ. scapham ferens, ut homines alieni, in Panathenæis solebãt.

Σκαφίδιον. ου. τὸ. parua nauis. Lucian. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.

Σκάφιον. ου. τὸ. scaphium, hoc est matula Polluce authore. Item uas potorium uel escarium, ut scribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride scaphiũ positis cum sumitur armis. Erat & uas æreũ, in quo stylι in medio sit proceritas, horarũ ductus discrimmabat. Vitru. id scaphen & hemisphæriũ appellat: quo usu, cũ non cauo ambitu, sed plano descriptum est, area ea discus appellatur, quasi lenticula. Plut. in Numa σκάφιον uocat, quo ignis sacer extinctus solis tantum radijs accendebatur. Hermol. in Plin.

Σκάφις. ίδος. ἡ. scypus. Numeratur inter culinaria uasa apud Athen.

Σκάφος. ους. τὸ. cõmune est uocabulum cuiuscunq; generis nauium, ut σκάφη τριήρεις naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τῦ σκάπτω.

Σκαφοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. similis scaphæ.

Σκεδάζω. μ. άσω. σ. ασα. &

Σκεδάννυμι. dissipo, dispergo, conturbo, irritum facio. Actiu. accuſ.

Σκιδασμός. ὁ. dissipatio.
Σκιδαστός. ὸ. dissipabilis.
Σκιδάω. σκιδάννυμι, dispergo.
Σκιδιάζω. ex tempore ago, scribo.
Σκιδίασμα. res rudis & extẽporalit.
Σκιδρῶ. σκιδάω.
Σκίθρος. ᾱ. ὸ. exactus, diligens.
Σκῖρος. ὁ. sordes, caseus acris, lucus, quercetum.
Σκίρων. uentus à Sceronijs saxis spirãs, quæ Sciron latro inhabitauerat.
Σκιτικά. ocreæ. (scor.
Σκιτνίζω. arefacio, asicco, apud Dios.
Σκιτνός. ᾱ. ὸ. osseus, aridus, defunctus q exaruit, hoc est cadauer asiccatũ.
Σκιτνίλλω. supplanto.
Σκιτνῳός. aridus, contractus.
Σκιτνός. aridus, intortus.
Σκίτνω. μ. νῶ. attenuo, sicco.
Σκέλος. νος. τὸ. crus, brachium. Cælius scribit significare totum illud quod consurgit ex crure, spyro & pede.
Σκίμμα. ατος. τὸ. &
Σκίμμος. consilium, commentatio.
Σκιπάζω. μ. άσω. π. αχα. cooperio, protego.
Σκιπάονα. agrifossiones.
Σκίπαπον. τὸ. σκέπη, tegmen.
Σκιπαρνικόν. modus ligationis chirurgicus, ἰκνικνασμός.
Σκιπαρίζω. securi percutere.
Σκιπαρισμός. οῦ. ὁ. fractura caluæ in duas partes.
Σκίπαρνον. π. τὸ. ascia, securis utrinque scindens. uem tegmen laneũ: sicut
Σκίπας. ᾶος. τὸ. &
Σκίπασμα. ατ&. τὸ. uelamen, protectio, tegmen.
Σκιπαύριον. π. τὸ. defensaculum.
Σκιπαστός. ᾱ. ὸ. protector.
Σκιπαστικός. ὸ. tegens.
Σκίπη. ης. ἡ. tegmen, protectio.
Σκιπλική. est consyderatrix secta illorum, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. uide Gellium.
Σκιπτικός. ᾱ. ὸ. consyderator, qui semper assensum retinet.
Σκίπτομαι. ῖ. ψομαι. π. ψαμην. cõsyderor.
Σκίπτω. tego, munio, obseruo, prætexo.
Σκίραφος. π. ὸ. conuicium.
Σκιρβολίω, & σκιρβόπτω. conuicior.
Σκίρβολος. π. ὸ. impostor, conuiciator.
Σκιρακηγία. sarcinæ.
Σκιρακηγῶ. sarcinas colligo, refero, sarcinas & uasa ueho, conuaso.
Σκευάζομαι. ornor, induor, armor. Item colligo necessaria ad iter, conuaso: sicut
Σκευάζω. μ. άσω. π. αχα. apparo, compono, condio. Item uestio, cultu compono, & induo, armisq; contego. Bud. Com.
Σκευοθήκη. ης. ἡ. armarium, hoc est repositorium uasorum, quæ ornamento magis sunt domui, quàm in usum quotidianum comparata.
Σκεύιον. ου. τὸ. uasculum, parua supellex, utensilis res.
Σκευασία ας. ἡ. compositio, conditura, Dioscor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentũ. Bud. Cõ.
Σκευαστός. ᾱ. ὸ. factitius, compositus. Plato de Rep. 6. posuit pro eo quod opificio constat. Bud. Com.
Σκευαφόρα. sarcina.
Σκευή. ῆς. ἡ. habitus, uestitus, cultus, gestamen, ut σκευὴ & ναυπηγία. Et armatura Thucyd. Item armamenta nauis, ut in Act. Apost. 27. uel instrumẽtum nauticum, quia σκευὴ significat instrumentũ, ut κυβερνικὴ, hoc est, τὰ σκάφη τὰ κατ' οἶκον, τουτέστι τὰ ἔπιπλα, authore Pollu.
Σκευοπύημα apud Plutarch. pro habitu scenico, hoc est pro instrumẽto sce

ctico & cultu apparatuq; scenicorũ.
Σκευοποιός. qui personas, & alia scenica apparat.
Σκευοποιῶμαι. instructus sum & exornatus gemmis, & alijs rebus pretiosis. Accipitur & pro suo actiuo.
Σκευοποιῶ. instruo, armo, fabricor, ἐκκαταασκευάζω.
Σκεῦος. ους. τὸ. quæcũq; utensilia, instrumentum, arma.
Σκευοφόρα ὑποζύγια. iumenta sarcinaria et clitellaria.
Σκευοφορέομαι. feror tanquam sarcina, uel sarcina mea gestatur. Et est militum, qui calonibus & iumentis sarcinarijs utuntur.
Σκευοφορέω. μ. ήσω. π. κα. fero sarcinas, calonũ est & iumentorũ. Neut. absq.
Σκευοφορεῖα. phalangæ, quibus baiuli ferendis oneribus utuntur.
Σκευοφόρημ. ατ. τὸ. impedimentum exercitus & sarcina.
Σκευοφόρ&. ὁ. ferens sarcinas in exercitu, lixa, calo.
Σκευοφυλακέω. custodio sarcinas.
Σκεύω. instruo, paro.
Σκευωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. in malã partem, & idem ferè quod συσκευάζομαι, id est struo, molior, capto, ἐπιβουλεύω, contechnor, incœpta insidiosa suscipio, atque adorior, adorno, machinor, Demosthe. Cicero telam texere, & ordiri telam dicit. Plautus, Exorsa hæc tela non malè omnino est mihi. Accipitur tamen passiuè etiam ἰσκευωρημέν& pro fictus, & impostura plenus. Est etiam sagacio, perscrutor, & excutio omnia sagaciter & curiosè, & prædonum more, Plut. Et σκευωρούμεν&, captator etiam & qui imminet occasioni prædæ & intentus est, instãtiq; custodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonã partem pro tracto, molior, & satago. Et dicitur ἀπὸ τῶν σκευῶν φυλακῆς, ἐφ' ὰ τὰ σκεύη ἀγῶ. Bud. Com.
Σκευρία. idem.
Σκεύωρημ. ατος. τὸ. cõmentum, insidiæ, insidiosa molitio, & fraudulenta rerum machinatio, molimen fraudulentum & captiosum.
Σκευωρία. ας. ἡ. idem quod σκεύωρημα, id est calumniosa actio, quadruplatoria perscrutatio, Demosth. Significat etiam παρέργου φυλακὴν καὶ ἔρευναν, hoc est curiosam, delatoriamq; obseruationem & custodiam, quod etiam interdum in bonã partem accipitur, Aristot. de Hist. 9. Est etiã uehemens occupatio circa aliquid et delectatio, Aristot. de Gener. ani. 1. Bud. Com.
Σκήπαστος. ὁ. compositus.
Σκῆψις. ιος. ἡ. cõsyderatio, consiliũ, delib&eratio.
Σκήπτω. concludo.
Σκηνάω. μ. ήσω. π. κα. incumbo.
Σκηνή. ῆς. ἡ. scena, umbraculum, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium, quod ab ruticis inumbrationis causa excitari solitum erat, tabernaculum, mediũ theatri ostium. Item frons, ornatus tragicus, ornatus quidam mulebris. Σκηνὰς attegias uocarunt. Cæl. lib. 5. ca. 2.
Σκηνάομαι, & σκηνόομαι, & σκηνῶ, idem quod σκηνέω. (tans.
Σκηνήτης. in scena uel tentorio habi-
Σκηνίδιον. ου. τὸ. tabernaculum.
Σκηνικὸς. ὴ. ὸ. scenicos agones exercẽs.
Σκηνοβατῆμ. in proscenium in comœdia prodeo.
Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omniũ oculis expono, infamo.
Σκηνογραφία. ἡ. est frontis & laterum

abſcedentium adumbratio, ad circiníq; centrum omnium linearum reſponſus. Plutarch. πάντα πράγματα φαγεδίαν ὄντα καὶ σκιαγραφίαν, omnes res dignæ tragœdia & ſcena. Cæl. li. 5. ca. 8.

Σκιώραφος. ſutor tabernaculorum.

Σκιόομαι. τὸ σκιῶ.

Σκιοπηγία. τὰ. ſcenopegia, celebritas erat Hebræorũ, quã liberati iam de ſeruitute Aegyptiaca ſub tentoriis in ſolitudine celebrabãt, menſis pomis omnifariam onuſtis. Dicta à σκιὰ & πήγνυμι, hoc eſt à figendis tabernaculis. Latini aſpirationem addũt, neſcio qua de cauſa. Σκιοπηγία quoq; ab Ariſtotele dicitur, nidi conſtitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito feſtucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀλύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκιοποιία. ας. ἡ. locatio tentoriorum.

Σκιοποιός. ὁ. tentorij artifex, aulæorum textor.

Σκιοποιῶμαι, &

Σκιοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentoriis moror.

Σκιοῤῥάφος. ὁ. ſutor, coriarius.

Σκῖος. ου. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκιόω. μ. ώσω. σ. ωσα. habito, contuberno, caſtra meto, pono tentorium, κατασκιῶ, obumbro. Neutr. abſol.

Σκιώδιον. ὁ. tugurium.

Σκιοῶτης. ὁ. ὁ. qui in tabernaculis agit.

Σκιώωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπτάριον. ὁ. τὸ. ſceptrum, baculus.

Σκίμπλημι. μ. ἴμπλωμι. σ. κμω. fingo, ſimulo, inhæreo, incumbo, cauſificor, prætexo.

Σκιμπλίς. ὁ. ἡ. fulmen violentũ. à σκίμπλω.

Σκιπτίχος. ὁ. ὁ. ſceptiger.

Σκῖπων. ονος. ὁ. ſcipio, cui innitimur. à σκιείνυμι vel σκίπτω. Accipitur tamen pro eo ſcipione, quem reges geſtabant auratum & eburatum: & ſignum erat uel imperij, quale Agamemnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale concionator Telemachus dicitur habere: uel iuſtitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per ſceptrum, uelut iuſtitiæ ſymbolon, iurat. Cæl. li. 4. ca. 19.

Σκιπτροφόρος. ὁ. ὁ. rex, ſceptrifer.

Σκίπτω. μ. ψω. ψ. πτα. fulmino, irruo, σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρομαι. Item occaſionem inuenio, innitor.

Σκίπων. ονος. ὁ. baculus, ſcipio, σκῖπων.

Σκιρείδομαι, uel σκιρείδομαι. innitor, fulcior.

Σκῖψις. εως. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugium, tentamentum, cõmentum.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbratio: quaſi κιὰ. nam κίω comitari eſt.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc eſt rem non ſolidam exprimo, ſed per umbram edo, ac fallaci ſimulacro repræſento, quales ſunt imagines picturæ umbratilis, quod & σκιαγραφῶ & σκιογραφῶ dicitur.

Σκιάδια. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιαδία. σκηνοπηγία. eſt autem locus ἐφ' ὃ τὰ μεράκια κατάγεται.

Σκιάδιον. ὁ. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò ſtramineus aduerſus ſolis ardores. Item rotundum illud uelamentum in herbis, ut in anaſo, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.

Σκιαίρος.

Σκιατήρ. quasi dicas umbræ indagator, instrumentum autem gnomicon est, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur.

Σκίαινα. ας. umbra piscis.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cum umbra, umbratili certamine depugno, quod faciunt ij qui secum ipsi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerbio de inaniter laborantibus. de quo Eraſ. Chil. Neutr. abſol.

Σκιαμαχέομαι. ούμαι. ὁ. crebris ictibus aërem inanem feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum meditatio, siue pugna, et genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum lusus, uulgò scrimia. Abyt in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarchus eleganter scribēdi studium, quo garriendi pruritum sedari posse putat, σκιομαχίαν nuncupat.

Σκίας. opus topiarium, scena, attegia, camera è frondibus & arbuſtis, umbra corporis, ramus grandis.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατροφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit semper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατροφιόμαι. μ. ήθην. π. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in solem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τῶν ἁβρυνομένων, ijsq; qui in delicijs umbraculorum assueti, aduri à sole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἰσκιατροφικὸς, pro ἰσκιατροφικτικός Bud. Com.

Σκιαγραφ. cæcutire, ἀμβλυώττειν.

Σκιδακός. ὁ. trachurus piscis.

Σκιδαρός. tenuis, ἁραιός.

Σκιδίον. ου. τὸ. assula.

Σκίδναμαι. spargor.

Σκιερός. ὁ. umbrosus.

Σκιθρωπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultū.

Σκίλμα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. scilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζω est prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item medium ostendere digitum, quo summus contemptus significatur. Fuit enim priſci moris, ut ſi quos flocci penderent, aut insigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, non autem compreſsi, denotarēt. Alex. Genial. li. 4. ca. 26.

Σκιμβάζω. μ. άσω. π. αχα. claudico.

Σκιμβός. ὁ. ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. scipio.

Σκίμπους, ὁ

Σκίμποδος. ὁδ& ὁ. scabellum, lectus humilis & mutilus, grabatum.

Σκίμπτομαι, &

Σκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. figo, innitor. Actiu. accuſ. iung.

Σκινάψος. ὁ. ὁ. instrumentum musicum.

Σκινδαλαμὸς, uel σκινδαλαμὸς. ὁ. ὁ. assula, fragmentum, minutū quod à pennis raditur. Inde pro nugis & quiſquilijs Ariſtoph. σκινδαλαμοποιία.

Σκινδαλαμόομαι, &

Σκινδαλίζω. medio digito naſum ferire.

Σκινδίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior deſignatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιόδης. umbratilis.

Σκιόεις. εσσα. ὁ. amplam umbram faciēs, obſcurus, opacus.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα instrumenta quædam mathematica ſunt, Plutar. in Marcel.

Σκιομαχία. ας. idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος. ου. ὁ. ſciurus, animalculum quod cauda ſibi umbram facit.

Σκιόω. inumbrabantur.

Σκιπός. ὁ. ὁ. ſordidus, auarus.

Σκίπω. pungo.

Σκίπων. ονος. ὁ. idē quod σκίπτων, ſicut &

Σκίπωσις. εως. & σκίπων. Item radius.

Σκυρός. ὁ. aſſula. Vtitur Vitruu. profragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciunt, σκυβαλμὸς.

Σκιροφοριών. ῶνος. ὁ. Martius menſis.

Σκίῤῥα, uel σκίῤῥος. terra alba ut gypſus. Eſt quoq;

Σκίῤῥος. ὁ. ὁ. durities, dura hepatis diſpoſitio, affectio in aliqua muliebrium locorum parte facta, quæ tactui non cedit inæqualiter tumet, & ſine dolore plerunq; eſt.

Σκιῤῥόω. induro, σκληρύνω, obduresco.

Σκιῤῥώδης. ους. ὁ, ἡ. durus, aridus.

Σκιῤῥωθείς. ῶσα. ὁ. induratus, qui fecit callum.

Σκίῤῥωμα. ατος. τὸ. idem quod σκίῤῥος.

Σκιρτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. exulto, ſalio, ſalto, inſulto. Neutr. abſol.

Σκίρτημα. ατος. τὸ. laſciuia, ſaltatio.

Σκιρτικός. ὁ. ὁ. petulcus, id eſt ſaltator.

Σκίρων. ονος. ὁ. Sciron uēctus, qui & Cautus ab Atheniēſibus dicitur, quoniā ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theſeus interemit.

Σκίραλοι. οἱ. nihili homines & mali.

Σκιρτίτης. corbis è palmeis uirgis contexta.

Σκίφος. ους. τὸ. gladius apud Æoles.

Σκολύω. areo. (na.

Σκληραγωγία. ſeuera educatio, diſcipli

Σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minimè indulgenter educo.

Σκληροπάχυλος. ὁ. ὁ. σκληροπάχυλος.

Σκληρόλημα. cruſta intecta.

Σκληροκαρδία. ας. ἡ. duritia cordis.

Σκληρόπυροι λόγοι. libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inſcribūtur, diu autē quæ inſcripta ſunt, retinēt. Sui.

Σκληροπόλιος. laborans duritie uēntris.

Σκληρός. ᾶ. ὁ. durus, ſtrigoſus, rudis, craſſus, aſperus, auſterus. Item ſaluorum uinum cum putreſcunt.

Σκληρότης. duricies, ruditas.

Σκληροτράχηλος. ὁ. ὁ. durā ceruicis.

Σκληρότριχα. τὰ. quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία. morbus oculi, quando præ duritie palpebræ uix è ſomno aperiuntur, ſordeſq; in angulis ſubſiſtunt, oculiq; propterea ſubruffi.

Σκληρωνῶ. are facere, oſcitare, pandiculari.

Σκληρώομαι. indureſco.

Σκληρωτικός. ὁ. ὁ. indurans.

Σκληρύνω. obduro. Actiu. accuſ.

Σκλήρωμα. duritia.

Σκληρός. ᾶ. ὁ. dicitur q eſt attenuato & exhauſto corpore, ὁ σκληρὸς, ἢ παρὰ πολύ, ὁ τὰ σκληρὰ φύρδην διανέμων. Sui.

Σκνιπός. ᾶ. ὁ. ſordidus, auarus, σμικρολόγος.

Σκνιφός. ᾶ. ὁ. qui eſt hebeti uiſu. Item σμικρολόγος ἢ ῥυπαρὸς. παρὰ τὸς σκνίπας, id eſt à uolucribus uermiculis minimis, & ligna erodentibus.

Σκνίψ, pro κνίψ. uermiculus erodens ligna, culici ſimilis. (dus.

Σκοίδης. ὁ. ὁ. calumniator, loquax, facun-

Σκοιός. ᾶ. ὁ. fortis, mollis, uarius, tenebroſus. σκοιὸν (inquit Heſych.) ἰσχυρὸν, λαοῦ, μαλακὸν, βαθὺ, μέγα, χλωρὸν, ποικίλον, σύσσιον.

Σκολικίδη. τὸ σκολικίδη.

Σκολιοτόμαχα. ἡ. uermipera.

Σκολιά. τὰ. carmina conuiualia, ſic dicta, quòd non quiuis ea caneret, ſed eruditi duntaxat.

Σκολιός. ᾶ. ὁ. obliquus, tortuoſus, malignus, importunus, inæqualis.

Σκολιότης. ητος. ἡ. tortuoſitas.

Σκολόπαξ. gallinago.

Σκολόπενδρα. centipedes.

Σκολοπίζω. μ. ίσω. figo palũ, crucifigo.

Σκόλοψ, uel σκόλοπ. οπος. ὁ. palus, lignum fixum, erectum, acies, acumen. Hesych.

Σκολύθριον. ν. τὸ scabellum, sedicula.

Σκόλυθρος. ὁ. ὁ. illiberalis, sordidus.

Σκόλυμος. ὁ. ὁ. cardui species. Plin. lib. 20. ca. 23.

Σκολύπτω. euello, κόλπω.

Σκομβρίδες. αἱ. piscium genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. ν. ικα. mussito, & lasciuè ludũ quendam exerceo, χορεύω.

Σκοπάρχης. ὁ. ὁ. præfectus speculatorũ.

Σκόπελος. ὁ. ὁ. scopulus.

Σκοπεῖμαι, &

Σκοπέω. μ. ήσω. ν. ηκα. consydero, animaduerto, contemplor, speculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. specula.

Σκοπιάζομαι. μ. άσομαι. ν. ασμαι. &

Σκοπιοῦμαι. è specula contemplor, speculor, obseruo.

Σκοπίωρος. qui è specula contemplatur & obseruat. Transfertur etiam ad alia. Dicitur & σκοπίτης, pro eodem. Sic

Σκοπός. ῦ. ὁ. custos, speculator, explorator. Item consyderatio, mens, propositum, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur. Vnde ἀπὸ τοῦ σκοποῦ, id est præter propositum, præter intentionem & consilium, absurde, abre. Item & propositum sagittariorum, quem scopulum Tranquillus uocat. Bud. Com.

Σκορακίζω. μ. ίσω. ν. ικα. uitupero, conuicior, exinanio, mitto in eremũ, ad cor uos mitto, in malã crucẽ mitto, profligo, eijcio, damno, odio persequor.

Σκορακισμός. ῦ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impostura.

Σκορδινᾶν protendere membra cum oscitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδύλος. υ. ὁ. scordylus piscis.

Σκορόδαλμον. nidor, allium cum muria tritum, acrementum.

Σκοροδίζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόροδον. ν. τὸ allium, nasturtiũ. Vnde σκορόδιον, caulis allij, uel ipsum allium.

Σκορόδλιν. ῖνος. ὁ. allietum.

Σκορπίανος. ὁ. ὁ. qui natus est in scorpione.

Σκορπίομαι. asper sum, irrito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. ν. ικα. spargo, discutio, dissipo.

Σκορπιοπλήκτης. ὁ. ὁ. pcussus à scorpiõe.

Σκορπίος. ὁ. ὁ. scorpius. παρὰ τὸ σκορπίζειν, uel παρὰ τὸ σκαπτ' ἔρπειν.

Σκορπίσκη. exasperare, insolescere.

Σκορπίσκη. idem.

Σκορπισμός. ὁ. ὁ. dispersio.

Σκορπιώδης. ους. ὁ, ἡ. pernicios us, uenenosus, asper, ad iracundiam pronus.

Σκοτᾶος. ὁ. ὁ. &

Σκοτεινός. ὁ. ὁ. tenebrosus, tenebricosus. Sic appellatus est propter obscuritatem scriptorũ Heraclitus Ephesius.

Σκοτέω. aufugio, φεύγω.

Σκοτία. ας. ἡ. furia, tenebræ, & φήλη.

Σκοτίας. ὁ. ὁ. tenebrio, fugitiuus. (pop.

Σκοτίζω. μ. ίσω. ν. ικα. obscuro. Act. ace.

Σκοτικὸς λόγος. qui factus est inter coriarios.

Σκότιος. ὁ. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus. σκοτίος autem Scotius uiri nomen.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebresco, hallucinor, sic defatigor ut uidere nequeã, fastidio corripior, uertiginẽ patior.

Σκοτόμαινα νύξ, &

Σκοτομιλύη.ης.ἡ.nox illunis, hoc eſt luna carens, obſcura, turbulenta, tempeſtuoſa.

Σκοτομηνίασις.ἡ.obtenebratio lunæ.

Σκοτομιλύιος.ᾱ.ὁ.obſcurus, ut nox.

Σκότος.ου.ὁ. uel Attice. ᾱ.ὁ.tenebræ.

Σκοτόω.μ.ώσω.π.ωκα. obtenebro. Actiu.

Σκότωμα.ατος.τὸ.uertigo.

Σκοτωματικός.uertiginoſus.

Σκυα, πάσω.turbo.

Σκύβαλα.τὰ.rudera.

Σκυβαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ίσμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.

Σκυβαλισμός.ὁ. reiectamentum, reprobatio, ἀποβλήτωμα.

Σκύβαλον.ᾱ.τὸ.ſtercus, aut quod canibus expoſitum eſt, quiſquiliæ, quaſi κυσίβαλον.

Σκυδίζω.calcitro, λακτίζω.

Σκύδμαίνω.μ.ανῶ.σκύλμαι, triſtor, iraſcor. Propriè de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis. ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ τῆ μηνίσει.

Σκύδνᾳ.conuicium, ira, triſtitia. Sic

Σκυζᾶν.canire: & de canibus dicitur, cum furore quodam in uenerem rapiuntur. Et

Σκύζομαι.μ.ύσομαι.π.νσμαι.idem, σκυδμαίνω.

Σκύθανα.fabula.

Σκύθρωδ.σκύθρωδ, iraſci, uultu triſti & obnubilo incedere.

Σκυθικᾶ.ᾶ.genus calceamenti.

Σκυθοπιᾶν.ſcythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.

Σκῦθος.genus poculi.

Σκυθοτόξότης.ου.ὁ. ſagittans ſcythicè.

Σκυθράζω.σκυθρωπάζω.

Σκύθραξ.adoleſcens, μάραξ, ἔφηβος.

Σκυθρός.ᾱ.ὁν.moleſtus, triſtis, συγγὺς τὰς ὄψεις.

Σκυθρωπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. præ triſtitia eo demiſſis oculis, auſterita tis prætextu aliquid ago, ſcythice ſuntruulu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι τῇ ὄψει, ὠπὶς, uel quaſi σκυθρωπὸς, παρὰ τὴν χάραν, ὁ ἀφανὴς πρόσωπον ἐκτυπῶν. Depon. abſol.

Σκυθρωπάζω.μ.άσω.π.ακα.idem. Neut.

Σκυθρωπός.ᾱ.ὁ. &

Σκύθρωψ.ωπος.ὁ. uehementius eſt quàm triſtis, ut intelligatur, non qui dolet, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero, auſterus nimirum & tetricus.

Σκῦλα.mortuorum manubiæ prædáue ac ſpolia, ſicut λάφυρα, uiuorum.

Σκυλαίαι.αἱ.idem, πανοπλίαι.

Σκυλακία.admiſſura, ſiue nutricatio catulorum, grex catulorum.

Σκυλακεύαι τὰς πώας.τὸ ἐμπιπλάναι σκυλάκων.

Σκυλάκιον.ου.τὸ.canis, σκύλαξ.

Σκυλακόδης.ους.ὁ, ἡ.inuerecundus, caninus.

Σκύλαξ.κος.ὁ, ἡ. catulus: quaſi χύναξ, ἀπὸ τῆ ἐπιχῦσει τῶν ὑγρῶν.

Σκυλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſpolio, prædor.

Σκυλία.caniculi.

Σκύλλα.ης.ἡ. ſcylla monſtrum marinũ.

Σκύλλαριον.ου. ſquylla parua.

Σκυλλίω.uello, unguibus traho, aut lacero.

Σκύλμοι.uexor.

Σκυλμοπρόσωπος.ᾱ.ὁ.impudens.

Σκύλλω.σκύλαξ.

Σκύλλω.μ.υλῶ. uexo, moleſtus ſum. Actiu. accuſ.

Σκυλμαίνω.iraſcor, σκυθμαίνω.

Σκυλμός.ᾱ.ὁ.uexatio.

Σκυτοδιψῶ.ᾱ.ὁ.corij tinctor.

Σκῦλον.ου.τὸ.ſpolium, exuuium, pannus lacer, pellis, exuuiæ.

Σκύλος. idem.

Σκυμαλίζω.σκιμαλίζω.

Σκυμνώω νηδρούς. alo hinnulos.

Σκύμνος.ου.ὁ.catulus leonis, pullus. Lucret. lib. 5. At catuli pantherarum ſcymnique

Scymnij leones.

Σκιώπ. *supercilium.*

Σκιρτίζω. *calcitro.*

Σκιρτάλια. ατ. τὰ. *adolescentia.*

Σκιρτάλιος. ου. ὁ. *adolescentulus, ἐν ἡλικίᾳ.*

Σκιρτάω. *cornu peto, λιμπατίζω, κυρτάω.*

Σκίρος. ε. ὁ. *asperitas, salebra minuta, frustula quæ exiliunt ex marmore dum inciditur, κατάπτη, πώρος, Scyrrhus. Est etiam insulæ nomen & urbis.*

Σκιρρώδης. *præruptus, asper, ἀπόκροτος.*

Σκιτάλη. ης. ὁ. *mus araneus. Item scutica, hoc est flagellū ex pelle factū. Item pera ex corio. Item caterua equestris. Est quoq; tabula in qua scripta sontium delicta proponebantur. Item furculus loricatus, quod genus epistolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gel. lib. 17. ca. 9.*

Σκιτάλις. *qui subsunt articulis condyli, uel nodi.*

Σκίταλον. ου. τὸ. *genus teli, quæuis uirga, & scutica, φάγελλος.*

Σκιτίνη. ης. ἡ. *sutrina.*

Σκυτεύς. ἕως. ὁ. *coriarius, cerdo, sutor.*

Σκυτίζω. μ. ίσω. σ. κα. *lacero.*

Σκυτική. ῆς. ἡ. *ars coriaria.*

Σκυτίνη. *præcinctum pelliceum.*

Σκύτινος. η. *coriaceus.*

Σκυτοδιψέω. μ. ήσω. σ. κα. *tingo pelles. Neutrum.*

Σκυτοδιψής. ῆ. ὁ, & Σκυτοδιψός. ῆ. ὁ. *tingens & subigens pelles, σκυτεύς.*

Σκύτος. ους. τὸ. *corium.*

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. σ. κα. *exerceo artem incidendi corium. Neutr. absol.*

Σκυτοτομική. ῆς. ἡ. *ars sutoria.*

Σκυτοτόμος. ου. ὁ. *incisor corij.*

Σκυτώδης. ους. ὁ. *alueo tumens.*

Σκύφος. ου. ὁ. *scyphus.*

Σκωληκίζω. *instar uermium moueri.*

Σκωληκίζοντες μύωπες. *pulsus uermiculantes, id est qui ranuruntur.*

Σκωλήκιον. ου. τὸ. *uermiculus.*

Σκωληκόβρωτος. ου. ὁ. *à uermibus exesus.*

Σκωληκοειδής. ους. ὁ. *uermiformis.*

Σκωληκώδης. *uermiculari, id fit cum enatis uermiculis segetes & arbores infestantur.*

Σκώληξ. ηκος. ὁ. *uermis.*

Σκωληκοτόκα. τὰ. *quæ uermem pariūt.*

Σκωληβάτης. *uermiculus quidam.*

Σκῶλον. ου. τὸ. *impedimentum in itinere, scandalum, offendiculum.*

Σκῶλος. ου. ὁ. *palus, spina.*

Σκόλοψ. *idem, σκόλοψ.*

Σκῶμμα. ατος. τὸ. *cauillum, sales, dicterium, falsè dictum.*

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. *cauillum.*

Σκῶπες. οἱ. *bubones, quæ sunt aues nocturnæ ex genere noctuarū. Ab alijs uocantur ἀσιόνες, quarum alterum genus ἀσκωπῆνες, id est sempasiones appellantur utroque uocabulo compositō. Dicitur αὖτ παρὰ τὸ σκώπτω ὅτι ἅλλα, λαλόφωνοι γάρ. Athenæus saltatione capi scribit, quemadmodum & ἄτονος. Vnde σκόλοψ saltatio uarijs motibus ad istarū auium imitationem, & uerbum σκώπτειν, hoc est alterum imitando illudere.*

Σκῶπτω. *gestus est manus ad frontem oppositæ, ut melius dispiciatur aliquid.*

Σκώπτης. ου. ὁ. *cauillator, derisor.*

Σκωπτικός. ῆ. ὁ. *cauillis ualens.*

Σκωπτόλογοι. οἱ. *qui cauillis & scommatibus gaudent, φορτικόμυθοι.*

Σκώπτω. μ. ψω. σ. ψα. *cauillor, sales dico, dicteria iacio. Accus. aut mediante præpositione ἐπί.*

Σκώρ. τὸ σκατός. *merda.*

Σκωραμίς. ίδος. *matula, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσι.*

Σκυβάλ.ατ.ὰ. scoria, fæces metalli.

Σ M.

Σμάραγδ@.υ.ὁ. smaragdus.

Σμαραγίω.μ.ἤσω.τ.ιπα. resono, strido, crepo, κάμπω. Neutr. absol.

Σμάραγος. sonus, strepitus, ὁ ἀπὸ σπαράγμῦ ψόφ@.

Σμαράσω, pro μαράσω. lucĕo, splĕdeo.

Σμαρίς. ίδ@. ὰ. genus pusilli piscis. Quidam mœnidas esse putant.

Σμιλίον. υ. τὸ. culter est sutorius, quo corium scinditur.

Σμιρδαλέος. ὰ. ὁ. terribilis, horrendus, formidandus, ὃν τις μίρδασιν ὅ τινι βλάπτει κατα πλῆκτικὸς.

Σμιρδνόν. terribiliter.

Σμιρδνός. ῆ. ὁ. σμιρδαλέ@.

Σμίρδνος. νος. τὸ. robur, impetus.

Σμίω. purgo, abstergo, percutio.

Σμῆγμα. αῦος. τὸ. σμίλη.

Σμηκτικός. ῆ. ὁ. habens uim abstergĕdi purgandíq.

Σμηκτὶς γῦ. cimolia, Hippocrat.

Σμίλη. ης. ὰ. sapo, smegma, quod purgat. ἀ σμίχω.

Σμιλαλέω.μ.ήσω.τ. ιπα. loquor, φων@.

Σμινίον. υ. τὸ. ppolis, id est cera durior.

Σμινυσόμος. υ. ὁ. apiarius, μελισσεργός.

Σμῆνος. νος. τὸ. alueare, apiarii, examen

Σμῆξις. ιος. ὰ. purgatio.

Σμίριγξ. capillus, crinis.

Σμίρινθος. υ. ὁ. funiculus, et auis genus.

Σμίχω.μ. ίξω. τ. ιπα abstergo, purgo. ἀ σμῶ τὸ λαβεῖν. Actiu. accus.

Σμικρολογία. ὰ. turpis parsimonia, fordes, parcitas.

Σμικρολογῶμαι. anxie nimium minutissima quæq inquiro, anxie & scrupulose circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel ac curatè disputo.

Σμικρολόγος. auarè, perparcè, tenaciter

Σμικροπρέπεια. ας. ὰ. humilitas.

Σμικροπρεπὴς. ὲος. ὁ, ὰ. humilis.

Σμικρός. οῦ. ὁ. paruus.

Σμικρότης. ητος. ὰ. paruitas.

Σμικρύνω.μ.υνῶ. imminuo. Actiu. acc.

Σμιλέματα. τὰ. rasuræ quæ scalpello abraduntur.

Σμίλαξ. ακος. ὁ. hederæ genus, taxus arbor uenenosa.

Σμίλη. ης. ὰ. cælum, ὄβολὸς, scalpellum, culter sutorius, medicum ferrum.

Σμιλίον. τὸ σμιλίον.

Σμίνα. ligo, δίκελλα.

Σμίνθα. ης. ὰ. mus domesticus, lingua Cretensium.

Σμινθεύς. ῆος. ὁ. cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.

Σμίνθιος. ον. ὁ. cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.

Σμίνυος. caudã mouens, adblandiens

Σμινύη. ης. ὰ. dolabra, uel bidẽs, aut ligo

Σμογερός. ῆ. ὁ. durus, malus, insidiator.

Σμοῖος. ον. ὁ. difficilis, terribilis, tristis.

Σμοιρ;δόω.μ.ὤσω.τ. ιπα. mulieres ortno. (sa.

Σμορδόω.μ.ὤσω.τ.ιπα. coĕo, συνουσιά

Σμυγερός. ῆ. τὸ. laboriosum & turpe. ἀπὸ τῦ σμύχω τὸ καίω.

Σμυκτός. ῆ. ὁ. candens ferrum, pro μυκτός.

Σμυκτὴρ. naris.

Σμυὸς. tristis, ὁμοιός.

Σμύρνα. ης. ὰ. myrrha.

Σμυρνίζω. æmulor myrrham.

Σμῦς. mus.

Σμύχομαι. μ. ὑχθήσομαι. τ. νηται. ardeo. Depon.

Σμύχω.μ.ὑξω.τ.ιπα. comburo, corrũpo

Σμῶ. purgo, abstergo, percutio.

Σμωδινών. pharmacum ad uibices.

Σμωδύω. turbor, bullio.

Σμώλλω. uerbero. Vnde

Σμῶδιξ. ικος. ὁ. uibex, liuor ex percussione.

Σμώχω. conuiciari, μετὰ σπουδῆς ἀνειδίζω.

Σοβάδ\ς.ἀδ. petulcæ, & pſequentes meretrices, inſanæ, ſuperbæ, inſtabiles.

Σοβαρόμαι.μ.ώσομαι.ω.σμαι. inſolesco, & cum faſtu aliquid ago.

Σοβαρός.ᾶ.ὸ. uenuſtus, diues, ſibi placens, ſuperbus, uultu & inceſſu tumorem animi & arrogantiam præ ſe ferens. à σοβέω, quòd alios repellat ac faſtidiat. Suid.

Σοβαρῶς. magnificè, ſtudioſè, diligẽter.

Σοβάς. idem quod σοβαρός.

Σοβέομαι. conſiternor, & turbulenter incedo, turbide me infero. Vnde σοβοβομηκώς, παραπεπλεγμένος, turbidus, conſternatus & impotẽs animi. Sic etiã

Σοβέω.μ.ήσω.ω. inprobe & inſolenter ingredior & obuios ſummoueo, inſequor, curo. Item excutio, abigo, expello, ut σοβῶν τὰ κόνιν, puluerẽ excutere, Xenoph. de ſtrigẽdis equis loquens, de quo Bud. Cõ. Item compeſco, cogo gregem.

Σόβη. muſcarium caudæ equinæ.

Σόγχος ſonchus, ſcariola.

Σοΐδας.ὸ. loquax, arrogãs, calumniator

Σοῖ. tui, pro σοῦ, poſſeſſiuum à σύ. at σῆο primitiuum eſt à σύ.

Σόλοι. Soli, urbs eſt Ciliciæ, quæ poſtea Pompeiopolis dicta eſt.

Σολοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſolæciſmũ facio

Σολοικισμός.ὁ. ſolæciſmus. Hoc nomine ſignificatur quicquid ſit perperam, nec rectè nec ordine peragitur, ut σολοικισμὸς τῶν ἀδόνων, Luciano.

Σόλοικος. idem.

Σόλοικος. ου. ὁ. indiſcretus, ſuperbus, elatus, intemperans.

Σολοικοφανής. ὲς. τὸ. quod ſpeciem habet ſolæciſmi.

Σόλος.ου.ὁ. diſcus. σῶλος γὰρ τὸ κυκλῶ.

Σόλων. ωνος. ὁ. Solon Athenienſiũ legiſlator.

Σομφός.ὸν. ὁ. σομφόδης.

Σομφότης.ητος.ἡ. inanitas.

Σομφόδ\ς.ὲς.ὸ. mollis, laxus. Heſych. σομφόδ\ς (inquit) ἀ χαυνότερα τῶν ὀγκιωτῶν.

Σόος.ᾶ.ὸ. ſaluus, integer, ſanus.

Σοφισμός. ſolæciſmus.

Σοφίσω. dicteriũ in ſenes. nam σορός ſepulchrum eſt, τυμβογέρων.

Σορέω.μ.έσω.ω.ευκα. cadauera cumulo, congrego. Neutr. abſol.

Σορηδόν. ſimul, aceruatim, σωρηδόν.

Σορόδαίμων. ονος & ὁ, ἡ. capularis dæmon, hoc eſt ualde ſenex, ſepulchralis larua.

Σοροπηγός. οῦ. ὁ. pollinctor.

Σορός. οῦ. ὁ. uel ἡ. urna, loculus, cumulus oſsium & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.

Σόρπης. ſyllogiſmi ſpecies.

Σός, σοῦ. ὁ. tuus.

Σόσος. ſtadium, διόπτρα, inſtrumentum geometricum.

Σοῦ. ἴν, ἥμιν, ὅρμα.

Σουβλίζω.μ.ίσω. inſubulo, penetro. (τῦ.

Σούνιον.ου.τὸ. Suniũ promontoriũ Athenarũ.

Σοῦσα. τὰ. Suſa metropolis Perſidis.

Σοῦτ\ς. ite, ὁρμᾶτε.

Σούτινον.ου.τὸ. oleum ex lilijs confectũ.

Σοῦτις. motus, impetus, iter, curſus.

Σοῦτο. uade, irrue.

Σοφία.ας.ἡ. ſapientia, conſilium. Sæpe accipitur pro aſtu & calliditate. σοφία in contemplatione uerſatur, φρόνησις in actu.

Σοφίζομαι.μ.ίσομαι.ω.ισμαι. ſapienter loquor, demonſtro, fallo, impono ſermone, captioſe ago, deterreo. Item doceor ab alio. Depon. accuſ.

Σοφίζω.μ.ίσω.π.ικα. doceo ſapiẽtiam.

Σόφισμα.ατος.τὸ. fraus, deceptio, cautela, dolus, cõmentum, artificiũ, cauillum, calumnia, fraus cõpoſita, impoſtura, calliditas, inuentum, ars.

Σοφιστικὸς. fraudulentus.

Σοφίζω. μ. ίσω. ν. σχα. doceo, philosophor.

Σοφιστής. ὁ. ὁ. orator, præceptor, sapiēs, deceptor, quilibet artifex. Olim Σοφιστὰ dicebantur philosophi & sapientiæ professores, deinde rhetores, postremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam sapientiæ speciem iactitarent.

Σοφία. ἡ. sapientia.

Σοφιστικός. cauillator, dolosus.

Σοφιστομανῶ. mire studiosus sum sophistarum.

Σοφός. ὁ. ὁ. sapiens, doctus, acutus, sciens. Item astutus, callidus, uafer. Item bonus, utilis.

Σοφωνιᾶς. οἱ. laudicœni, hoc est, qui propter cœnam sibi pactam, oranem laudabant.

Σοφόω. μ. όσω. ν. σχα. illumino. Actiu.

Σοφρονιτῆρες. dentes quos Auicenna dentes sensus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocant. Aristot. προνιτῆρας.

Σοφρόνως. ὁ. ὁ. prudens.

Σοφῶς. sapienter, aptè.

Σόω. seruo, ὀμῶ.

Σπάδιξ. ικος. ἡ. genus musici instrumenti. Item aulsus è palma termes cum fructu, & coloris pumici species.

Σπάδιον. ου. τὸ. stadium, Doriensium lingua.

Σπάδων. ονος. ὁ. spado, hoc est qui ui castratur. ἀπὸ τῦ σπᾶν. Cōuellitur enim in ipsis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem esse potest & natura.

Σπαδωνισμός. castratio.

Σπάω. μ. άσω. ν. σχα. diuello, traho.

Σπάθη, uel σπάτη. ν. ἡ. rudes, instrumentum quo spumam detrahimus. Item instrumentum defensorium, ut gladius. Item instrumentum textoris, cuius pulsu tela arctatur dēsaturq. Sunt etiam σπάθαι costarum ossa.

Σπαθάω. μ. άσω. ν. σχα. consumo, dilapido, ὑφαίνω, intemperanter superbio, studiosè laboro. ἀπὸ τῦ σωτόμως χιτῶν τὰν ὑφαντικὰν σπάθαν. Item dispergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπάθημα. ἀθος. τὸ. densitas, πύκνωμα.

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, salio, efflo spiritum. Neutr. absol.

Σπαλαξία. oculorum morbus, cæcitas.

Σπαλάξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπανίς. nouacula, ψαλίς.

Σπαράσσομαι. turbor, laceror.

Σπαρίσκ. ονος. ὁ. machina bellica.

Σπάνις. ιος. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανίζομαι, &

Σπανίζω. μ. ίσω. ν. ισα. indigeo, rarus sum, rarus fio. σπανίζω tamen plus esse uidetur quàm σπανίω, ut ἀπορῶ plus est quàm ἀπορῶμ.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων. egens necessarijs.

Σπάνιος. ὁ. ὁ. rarus, paucus.

Σπανιότατα. rarissimè.

Σπάνις. ιος. ἡ. egestas, penuria, λῆψις.

Σπανίως. raro.

Σπάνιον. pretiosum, multa re dignum.

Σπανοτροφία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπάομαι. σπάω, traho, ἀγράω.

Σπά, αγμα. ἀτος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματόδης. ὁ. iurgiosus.

Σπαραγμός. ὁ. ὁ. conuulsio.

Σπαραδικὰ. τὰ. quæ sparsim degunt, inciuilia, Theodoro interprete.

Σπαράσσω. μ. άξω. ν. σχα. lacero, uellico, dilanio. Actiu. accuso.

Σπαργανίζω. μ. ίσω. ν. ισα. τὸ σπαργανῶ.

Σπάργανον. ν. τὸ. fascia, pannus quo involuuntur

noluntur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, siue fascijs inuoluo. unde Luc. de Christo, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, sum in sicco, doleo de re ablata, nimius sum in edendo & luxuriando, desydero, appeto. Dicitur quoq; de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργίω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Σπαργή. ira, ὀργή.

Σπαρνός. rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρτη. π. ἡ. filum, linea, carpentarij rubrica, scirpus.

Σπαρτιάτης. ιδ'ος. ὁ. Spartana mulier.

Σπάρτον. ὁ. spartum uel genista, funiculus.

Σπάρτος. ὁ. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπάλιος. canities. In tragœdia autem uirili specie nigra ac subpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu spartopolios, canitiem & ipsa uerbotenus indicans, sed inter iuniores personas, ut tamen intelligeretur aliquando meritorium scortum fuisse. Herm. in Plin.

Σπάρτος. ὁ. ὁ spartus.

Σπαρτός. ὁ. ὁ. seminatus.

Σπάσματα. distentiones, conuulsiones.

Σπασμός. ὁ. ὁ. contractio, neruorum rigor siue distentio, conuulsio.

Σπαστικός. ὁ. ὁ. cui intus aliquid conuulsum est.

Σπαταγίζω. turbare.

Σπάταγοι. spatagi, genus echinorum.

Σπατάλαω. μ. άσω. π. ακα. delicior. Neutr. absol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἀπὸ τροφῆς.

Σπατάλιον. ου. ornamentum fœminarum, ἀπὸ σπάθης.

Σπάτιος. α. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta quæ à corijs deraduntur.

Σπάτος. ους. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, conuello, traho. Item sorbeo, ut haurientes pocula facere solent. Athen. ὁ Πάλλας ξανθὸς λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μὴ γνοὺς.

Σπάδω. μ. σπάσω. fundo, ἄχθος ἐστὶ uerbum.

Σπᾶμα. funis.

Σπᾶος. τὸ. specus, antrum.

Σπᾶο. sequere, ἕψου.

Σπᾶος, τὸ σπεῖος, uel σπάος. τὸ. spelũca.

Σπείλιος. ὁ. ὁ. excrementum.

Σπείλιξ. muliebre uestimentum.

Σπείλιον, Aeol. ὁ. τὸ. armilla.

Σπεῖρα. ας. ἡ. cohors, caterua, exercitus Item spira, id est funis nauticus in orbem conuolutus, uel serpentum conuolutio. Nonnunquam pro opere pistorio inuenitur. Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπειράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. contraho in spiram, sicut serpens uel canis dormire uolens. Depon. absol.

Σπειρηδόν. in orbem, instar serpentis, conuolutim.

Σπεῖρον. π. τὸ. uestis uilis & lacera, uelum.

Σπείρω. μ. ρῶ. π. ἔσπαρκα. semino.

Σπεῖσις. ι. ἡ. libatio, σπονδή.

Σπικλᾶν. sonitũ edere in coitu, coire.

Σπίνθος. stercus.

Σπονδᾶον. π. τὸ. σπονδεῖον.

Σπονδίσκω. libo, sacrifico.

Σπονδή. libamen.

Σπένδομαι. paciscor, fœdus sanctio, fœdus ico, reconcilior. Depon. accus. ut σπένδομαι σπονδὰς, & σπένδομαι τῦτο, hoc est, inducijs pacis permitto & concedo.

Σπινθοποιέμαι. idem.

Σπινθύω. μ. σπάσω. quod à σπάω inusitato mutuatur. libo, sacrifico.

Σπίομαι. sequor. Depon.

Σπίος. ου. ὁ. spelunca, σπήλαιον.

Σπίρμα. ατος. τὸ. semen, fructus.

Σπιρμάω. semen emitto, genero.

Σπιρματίας. ου. ὁ. cucumeris species.

Σπιρματίδες. αἱ. seminariæ.

Σπιρματίζω. semen efficio.

Σπιρματικός. ἡ. ὁ. seminalis.

Σπιρμοβολῶ. semen genitale emittit.

Σπερμολογία. ας. ἡ. collectio seminis quæ fit ab auibus quãdo seminatur. Itẽ seminatio uerborum, loquacitas.

Σπιρμολόγος. ου. ὁ. σπερμολόγος, seminilegus. Item uerbi sator, locutuleius, qui libens uerba funditat, quiq; ex alieno uiuit, ut scribit Harpocrat.

Est & auicula eius nominis apud Athen. & Aristoph. frugilega Gaza interprete.

Σπιρμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπιρός. ἡ. ὁ. curuus.

Σπιρώω. semino, irascor, minor, perfequor.

Σπιρχειός. ἡ. ὁ. flumen Thessaliæ.

Σπιρχθάς. turbatus, irritatus apud Herodotum.

Σπιρχνός. ἡ. ὁ. acris, diligens, asper, festi

Σπίρχομαι, & (nans.

Σπίρχω. urgeo, festino, irascor, contristor.

Σπεύδω. μ. σεύσω. π. σπα. festino, studeo, enitor, pergo. Neutr. absol.

Σπῆι. spelunce. datiuus est à σπίος.

Σπίλαιον. ου. τὸ. &

Σπήλυγξ. γγος. ὁ. spelunca. παρὰ τὸ σπῶ, τὸ λάω, ἤγουν λίθος κατασπασμός &.

Σπηλόδης. νος. ὁ. ἡ. plenus speluncis.

Σπιδνός. ἡ. ὁ. densus.

Σπίζα. ἡ. auicula passeri similis.

Σπιζίας ἴφας. accipiter fringillarius, Σπιζία. τὰ. aues. (Theod.

Σπίζιτος. fringillatio, ὄρνιθομαχιάλιον.

Σπιθαμή. ῆς. ἡ. palmus, id est, mensura quæ fit à pollice ad minimum digitum manu extensa. Vel (ut Bud. scribit) mensura duodenûm digitorum. Latini dodrantem appellant.

Σπιθαμιαῖος. α. ὁ. qui palmæ habet aut semipedis longitudinem.

Σπιλάς. άδος. ἡ. saxum concauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuosus, turbo.

Σπιλάω. μ. άσω. π. ηκα. contamino. Actiu.

Σπίλη. ης. ἡ. &

Σπῖλος. ου. τὸ. macula, κηλίς. Item fides, χρεὼν ἢ ὑποθήκη. Item σπίλα, fraces, σύμφυλα.

Σπιλόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. sordesco, maculor. Depon. absol.

Σπῖλος. ου. ὁ. &

Σπίλωμα. ατος. τὸ. ῥύπος, μιασμὸς, macula: pprie notæ in uestibus discolores. Item locus salebrosus, saxũ asperũ.

Σπιλόω. maculo, ῥυπόω.

Σπινθήρ. ῆρος. ὁ. scintilla, ἀκοντισμός.

Σπινθηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. scintillo. Neut.

Σπίνος. ου. ὁ. passeris genus.

Σπλαγχνάπτω. σπλάγχνων μεταλαβάνω.

Σπλαγχνίζομαι. μ. ίσθομαι. π. ισμαι. misereor, misericordia moueor, affectu tangor. Depon.

Σπλάγχνον. ου. τὸ. cor, uiscera, intestina, misericordia.

Σπλαγχνοσκόπος. ου. ὁ. extispex.

Σπλαγχνοτόμος. ου. ὁ. uiscerator, sector uiscerum.

Σπλειῦν. coire.

Σπληλύ. λυος. ὁ. splen, lien, linteum oblongum.

Σπληνικός. ἡ. ὁ. lienosus.

Σπληνίον. ου. τὸ. emplastri genus longiusculum ad figuram lienis.

Σπλωνόω. laboro uitio lienis.

Σπλωνίτις. ιδος. ἡ. lienaria uena.

Σπογγᾶς. οῦ. spongiatores, id est spongiarum piscatores.

Σπογγιά. ᾶς. ἡ. accentu in ultima Attice, ᾶ

Σπόγγος. ου. ὁ. spongia. ὅθεν τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρὰ. Ité σπόγγοι, adenes iuxta fauces.

Σποδεῖν. consuetudinẽ cũ aliqua habere. Interdũ cedere. Aristoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τὸν ἀπαλόνας δοκεῖν.

Σποδίω. purgo, abstergo aras, asso, uro. τὸ σποδιοῦν, ἐμάχοντο, ἐτύφλουτο.

Σποδιά. ᾶς. ἡ. cinis.

Σποδίζω. μ. ίσω. σ. ικα. coquo sub cinere, spongia persicco. Neutr. accus.

Σποδίτης ἄρτος. panis subcineritius.

Σποδοειδής. ὁ, ἡ. cinereus.

Σπόδυον. ου. τὸ. ᾶ

Σποδός. οῦ. ὁ. cinis, stercus.

Σπολάς. άδος. ἡ. uestis pellicea, diphthera.

Σπολᾶσα. missa uel ornata.

Σπολή. ῆς. ἡ. stola.

Σπόλια. τὰ. lanæ quæ ab ouium cruribus euelluntur.

Σπόμαι. sequor, ἕσπόμαι, μετέρχομαι.

Σπουδάζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. fauorabilem mihi facio.

Σπουδαρχίαι. libamina immolatorum.

Σπουδεῖον. υ. τὸ. calix, uas ad libandum uinum, Athen. li. 9.

Σπονδεῖος. υ. ὁ. spondeus pes. ἀ σπονδὴ, quia in sacrificijs eo utebantur.

Σπονδοφόρος. υ. ὁ. fecialis.

Σπονδίω. moueo. agito.

Σπονδή. ῆς. ἡ. sodalitas, inducię, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire solebant.

Σπονδίζω. percutio, uro.

Σπόνδιοι. οἱ. fundentes libamen in fœdere sanciendo.

Σπονδοφόρος. υ. caduceator.

Σπονδύλιον. υ. τὸ. uertebra seu nodus, qui est in spinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ in fusis suis torquendis utuntur.

Σπονδυλίων. ωνος. ὁ. medulla quæ est in uertebris spinæ.

Σπονδύλια. ας. ἡ. uerticella bestiola, Theodoro.

Σπόνδυλος. idẽ quod σπονδύλιον. Alii qui (ut scribit Festus) σπονδύλους cubos appellant. Est & piscis nomen apud Macrob. & Senecam.

Σπορά. ᾶς. ἡ. satio.

Σποράδες. αἱ. Sporades insulæ quædam sic dictæ, quòd in mari sparsæ sint, quasi palantes.

Σποράδην. sparsim, ἐσπαρμένως.

Σποραδικά. τὰ. solitaria, inciuilia. Aristoteles libro primo hist. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles aliæ inciuiles.

Σποράς. άδος. ὁ. sparsus.

Σπορεύς. έως. ὁ. nisus ad pariendum.

Σπορεύς. έως. ὁ. sator.

Σπόρημα. τὸ. sata.

Σπόρος. υ. ὁ. semen, πυρὸς, triticum.

Σπουδαζόμενος ἀνήρ. uir gratiosus, & multorum fauore adiutus, ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus, Plut. Idem de histrione nobilissimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, hoc est πλείστης ἀξιόμενος σπουδῆς.

Σπουδάζομαι. expetor.

Σπουδάζω. μ. άσω. σ. αχα. studeo, aliquid diligenter facio, serio ago uel dico, do operam, satago, apparo, conor. Item colo & affecto. Synes. τῇ ἀνὴρ παντὶ σπουδαστέον, in primis colendus est tibi. Est etiam frugi uitam ago, cui contrarium est βλασφήμειν. Cõstruitur aũt uarijs modis hoc uerbũ, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, faueo alicui, exhibeo me obsequio-

ſum: et σπουδάζω ἐς τὰ σὰ, *faueo rebus tuis: &* σπουδάζω τὸ σὸν, *ago id quod eſt in rem tuam, tuas partes foueo.* Sophocl. σπουδάζω περὶ τούτων, *Solicitus ſum, & accuratè profequor.* Cõ ſtruitur etiã cũ datiuo, *ſicut ſtudeo & faueo apud Latinos.* Dicitur etiã σπουδάζω περὶ τοῦ. Bud. Com.

Σπουδαιολογέομαι. *affectatè, et magno ſtudio adhibito loquor.* Xenoph. ἀναβ. 1. *Significat etiam ſeriò loquor, ſeriò diſputo,* Xenoph. Symp. *Accipitur etiã in ſignificatione paſſiua, ut* ὁ λόγος οὗτος ἐσπουδαιολογήθη, *id eſt* ἐσπουδάσθη, *apud eundem.* Bud. Com.

Σπουδαιολογούμενος. *ſeriò loquens.*

Σπουδαῖος. ὁ. ἡ. *ſedulus, ſtudioſus, honeſtus, ſerius, induſtrius.*

Σπουδαίως. *ſeriò, bona fide, citra ullum figmentum.*

Σπουδαρχία. *ambitio.*

Σπουδαρχιάω, & σπουδαρχιῶ. *ſtudioſus ſum magiſtratuum gerendorũ, ambitioſus ſum, ambio.*

Σπούδασμα. τος. τὸ. *res ſtudiosè affectata.* Σπουδάσματα, *opuſcula* Sophronio *interprete.*

Σπουδαστής. *fautor & factioſus.*

Σπουδαστικός. ἡ. ὁ. *diligens, & qui ſerio ſermone oblectatur.* Opponitur τῷ φαυλοπαίγμονι.

Σπουδή. ῆς. ἡ. *ſtudium, diligentia, feſtinatio, ſerium.* Opponitur τῷ παιδιᾷ.

Vnde ἄξιον σπουδῆς, *pretioſum, æſtimatum, quod in pretio habetur.*

Σπουδὴν ποιεῖσθαι, *contendere, & de aliquo laborare, et diligẽter curare, magno ſtudio colere & præparare.*

σπουδὴν ποιῶ, *ſeriò accipio, ſeriò dictũ interpretor.* Σπουδὴν ποιεῖσθαι, *operam ſumere.* Bud. Com.

Σπουδῇ, *aduerb. uix, cum labore & ſtudio, feſtinanter, diligenter, ſtudioſè.*

Σπυραθία. ας. ἡ. &

Σπύραθος. ὁ. &

Σπυράς. άδος. ἡ. *pilula, globulus, ouiũ & caprarum excrementum.* Iul. Pollux.

Σπυρίς. ίδος. ἡ. *ſporta,* τὸ τῶν σπυρῶν ἄγγος.

Σπυρίδιον. ὁ. τὸ. *ſportula, ſimus.*

Σπυρίχνιον. *idem.*

Σ Τ.

Στάγερον. τὸ. *calidum, aridum.*

Σταγών. όνος. ὁ. *gutta, ſtilla, ſtillicidiũ.*

Σταγωνίας. ου. ὁ. *genus thuris, à ſimilitudine ſtillicidiorum.*

Σταδαῖος. *ſtans, erectus.*

Σταδιάζω. τὸ σασιάζω.

Σταδιαῖος. ὁ. ἡ. *ſtadialis, menſuram ſtadij complectens, & ſtatarius.*

Σταδιεύς. έως. ὁ. *curſor.*

Σταδιοδρόμοι. οἱ. *qui in ſtadio curſu certant.*

Στάδιον. ου. τὸ. &

Στάδιος. ου. ὁ. *locus exercitij & theatrum, ſtadium, curriculum, menſura pedum ſexcentorum & uiginti quinque.* Et adiectiuè στάδιος, *firmus, bene compactus. unde* σταδιαία βάρις, *οὐκ ἀνοσιώδης.*

Στάζω. στω. τὸ. *conſiſtens, ſtans.*

Σταθερός. ᾶ. ὁ. *ſtabilis, intenſus, in ipſo puncto ac uigore exiſtens.*

Σταθερῶς. *toſtus, paulatim uſtus.*

Σταθεύω, *Attice pro* σταθύω. *torreo, lento igne aſſo.*

Σταθηρός. *firmus, robuſtus.*

Σταθηρότης. ητος. ἡ. *robur, conſtantia.*

Σταθμά, *uel* στάθμα. τὸ. *libra & ponderа,* Demoſth. *Item ſtationes in ſtabulis,* ἱπποσταθμία. Bud. Com.

Σταθμάομαι. *pondero, examino, æſtimo, perpendo,* Plat. in Gorg. *Item coniectu*

coniecturam facio, τεκμαίρομαι, argumentū duco, Theophr. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ήσω. σ. αηα. idē. Actiu. acc.

Σταθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo.

Στάθμη. ης. ἡ. pondus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculū.

Σταθμητός. τή. ὸ. mensurabilis.

Σταθμίδες. ὰς. ligna in naui super quibus transtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ταθμῶμαι, pondero, perpendiculo rem exploro. Actiu. accus.

Σταθμός. οῦ. ὸ. stabulum, diuersorium, residentia, iter unius diei, statio, statiua, ἴπαυλις, παυλοπόρ, mansio, diuersorium militare, siue tabellariorum, quæ certis spatijs distingui solent. Lucian. Icaron. ἀφ' ὧν πᾶς πλοῦς σταλώνη, ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός. Item limen, cardo, Herodo. σταθμοῖτι κοὶ ὑπέρθυρα. Item libra, statera, pondus. Herod. ἔλκεσα σταθμὸν τάλαντα δέκα. Et mensura millium 18. semis. Bud. in Annotat.

Σταθμοῦχος. ε. ὸ. paterfamiliâs, caupo, hospes.

Σταμός. siccus, calidus, incontinens.

Στάν. αττός. ὰ. farina aqua subacta, flos farinæ, farina ad pinsendum macerata, pasta.

Σταπίνη. ὰ. placenta.

Σταχύ. ῆς. ἡ. gutta, aqua lixiuij, quæ primo fluxit. Ité pinguissimus ille liquor gueniens ex myrrha expressa

Σταχύς. ὰ. species atramenti sutorij.

Σταχτός. οῦ. ὸ. stillaticus, liquidus, cola

Στάω. sto. (tus.

Σταγμός. ῆ. ὸ. gutta, id est stilla. Chalcanthi species est purissima, stiriæ siue guttæ similis, unde genus inauriū Cæcilius stelaginum uocauit.

Σταλάζω. μ. άξω. π. αηα. stillo. Neutr.

Σταλακτικόν. stilliticiū ait esse Dioscorides, quòd guttatim ex humidis & confractis locis stillat.

Σταλάω. ταλάξω.

Στάλικες. ὰ. ualli, perticæ uenatorum, hoc est furculæ quibus retia erigunt ur, quo facto maculosa laxitas mitē ditur. Hæ furculæ pronæ stant, ut ue lut anterides sint indaginis & tibicines, cum in amenta retiū inditæ fuerint. Dicuntur etiam χαλίδες, τῆλαι, πάσσαλοι, ξύσραι. Eius nominatiuus singularis est τάλιξ. κος.

Σταλτικός. ή. contrahens, reprimens.

Σταλυμαίνομαι. infesto.

Στάμβ. stare.

Σταμνῶον, uel τάμνιον. ε. τὸ. &

Στάμνος. ου. ὁ. urna, calathus, fictile, hydria.

Στάρ. steterunt, Iliad. π.

Στάνις. ε. ὸ. infœlix.

Στατίς. ίδος. ἡ. uua passa, σταφίς.

Στασιάζω. μ. άσω. σ. αηα. seditionē conflo, seditiones molior, committo alicui quem cum aliquo. Neutr. absol.

Στασιασμός. ῆ. ὸ. seditio.

Στασιαστής. οῦ. ὸ. seditiosus.

Στασιαστικῶς. seditiosè.

Στάσιμος. η. ὸ. stabilis, firmus.

Στάσις. ιος. ἡ. seditio, ciuile bellū. Ité statio, officina, ordo, status, status siue constitutio orationis, controuersia, perseuerantia, constantia. Dicitur & de choro, ut apud Bud. Cō.

Στασιωδέστατος. ε. seditiosissimus.

Στασιώδης. ους. ὸ, ἡ. seditiosus.

Στασιώτης. ε. ὸ. satelles, δορυφόρος.

Στατόω. foueo, calfacio, σαθόω.

Στατιῶμαι. ὰ. tuberculi sunt. ἀπὸ τοῦ στάζω, quia pingue quoddam in his sit collectum sub cutem.

Στατήρ. ῆρος. ὸ. stater, hoc est genus nummi, quatuor drachmas habēs, ualen-

tes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit Bud. Vtebãtur hoc nomine & Perſæ & Macedones: unde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandrei dicti.

Eſt etiam ſecundum alios ſiclus, quod erat Hebræorũ numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens, ut ſcribit Ioſephus.

Σταικός. ή. ὸ. ponderatiuus.

Σταλίζω. μ. ίσω. π. κα. ſtabulor, cõſiſto.

Σταλός. ή. ὸ. ſtans.

Σταλός. genus ueſtis. (ciata.

Σταυηνδόν. inſtar crucis, figura cru-

Σταυροειδής. ής. ὸ, ή. σταυρόντπ&.

Σταυρός. ή. ὸ. σκολόψ, crux, ſublica, id eſt palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τῆς ἀίς τὸν ἀέρα ἵσαθη, quòd in aërem tollatur.

Σταυροὶ λιμένων. ſepta portuum.

Σταυρότυπος. ή. ὸ. cruci ſimilis.

Σταυρόω. μ. ώσω. π. κα. crucifigo. Actl. accuſatiuo.

Στεγάσμα. ατος. τὸ. agger ex lignis & terra.

Στεγάσις. εως. ἡ. crucifixio.

Σταυρωτός. ή. ὸ. crucifixor.

Σταφιδόω. uuam paſſam facere.

Σταφιδωθής. ντος. ὸ. paſſus.

Σταφίς. ίδος. ὸ. uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία. herba pedicularis.

Σταφύλη. ης. ἡ. perpendiculum, κάθμη.

Σταφυλή. ῆς. ἡ. uua, botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur, & diſtenditur, luteoφ colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & ταφυλοφόρος Ariſtoteli.

Σταφυλοτομία. ας. ἡ. uuæ inciſio.

Σταφυλῖνος. paſtinaca herba.

Σταφυλοβολεῖον. ου. τὸ. locus in quo calcantur uuæ, πατητήριον.

Σταφυλοφόρος. uuigera, σταφύλη.

Σταφύλωμα. ατος. τὸ. uitium oculi acino uuæ ſimile.

Σταχάνη ης. ἡ. trutina. Dorica dictio eſt

Σταχυολογῶ. legere ſpicas, ſpicilegiũ facere.

Σταχυολογία. ας. ἡ. ſpicilegium.

Στάχυς. υος. ὸ. ſpica, herba ſimilis murrubio.

Στέαρ. ατος. τὸ. adeps, eſca, maſſa farinæ ſubactæ. Strabo lſ. τὸν μὲν πολὺν ζῶν χοιρὸν φυτᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ ἀπ' ἀρζοποιῶν τῆς πόσεως. (pon.

Στειτόω. μ. ώσω. π. κα. impinguo. De-

Στειτώδης. ους. ὸ, ή. ſeuo obeſus.

Στεάτωμα. ῶτος. τὸ. adipis effuſio ſub cute

Στεγάζω. tego, ſuſtineo, firmo, firmus ſum, tango, recipio, retineo, ſuffero, ſum capax.

Στεγανόμιον. ου. τὸ. naulum, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στεγανόποδος. ὸ. caupo, paterfamiliàs.

Στεγανός. ή. ὸ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenophon in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὰ πόδε στεγανὰ, Habet uillos impenetrabiles. Item tacitus, à denſitate & ſolidate trãslatione ſumpta, ut in quẽ non competat illud Terentij, Plenus rimarum ſum, hac atque illac perfluo. Inde prouerb. στεγανότερος ἀρεοπαγίτου, Areopagita taciturnior. Eraſ. Chiliad.

Στεγανόποδες. οἱ. palmipedes aues.

Στέγασμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum.

Στέγαστα. τὰ. ſubtegulanea uertuntur à

Στεγάρχος. ὸ. præfectus ædiũ. (Plin.

Στέγνοτρον. ου. τὸ. ſegeſtra, hoc eſt tectum pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη. ης. ἡ. caſa, tectum, contignatio. ἀπὸ τῆς στέγειν τὸ περιέχειν.

Στεγνός. ὸ. ſtrictus, ſolidus, humilis.

Στεγνωτικός. uim habẽs aſtringendi uel inſpiſſandi.

Στέγω. τὸ ὑπομένω, tolero, fero, cõtineo.

Στέγος.ους.τὸ.tectum. (το.
Στάβω.calco,ſtipo,grauo,ambulo,te-
Σταδιάτ.ὁ.uiator,ὁδοιπόρος.
Σταλάσαι ἑαυτὴν. exornans ſeipſam.
Σταλίς.οῦ.ὁ. manubrium,lignum ſe-
curis,aut foramen,p quod inſeritur.
Στάνομαι.angor,ſuſpiro,triſtor.
Στανός.ἡ.ὁ.pro στενός,anguſtus.
Στᾶνος.ους.τὸ.ſpatium inter foſſam &
mœnia,uia anguſta. (Actiu.
Στάνω. μ. στῶ. arcto,in arctum cogo.
Στενωπός.ἡ.ὁ. anguſtus locus,στενός τό-
Σταφλὶς peruius. (πος.
Στεῖρα.ας.ἡ.ſterilis. Item carina na-
uis,quod & σάρωμα dicitur.
Στέιον. ueſtis tenuis ac translucens.
Στεῖρος.ἡ.ὁ. ſterilis.
Στείρωσις.ιος.ἡ.ſterilitas.
Σταφρὸς.οῦ.ὁ.ualidus.
Στέχω.εο,pprio ordine eo.unde τοιχῶν
Στείω. ſto,poëticè.
Στιγγὶς.ιδος.ἡ.ſtrigilis,ξύστρα.
Στιμγὶς. idem.
Στιγίσματα. τὰ.ramenta,ſordes quæ
abraduntur ſtrigili.
Στιμίον.ἡ.τὸ.manubrium ſecuris.
Στιμὶς.οῦ.ὁ.inſtrumentum coquina-
rium,στιμόν.
Στιγμαία.ἡ.uena in corpore humano,
quæ arboris caudici proportione re-
ſpondet.
Στιλίχνον.ν.τὸ.&
Στίλεχος.ους.τὸ.ſtipes,truncus,ramus.
Στέλλομαι. iter contendo,proficiſcor,
ſed nauigatiõe propriè. differt enim
τὸ πλέω. Eſt etiam ἀσβάλλω &
ἐπισταλάω,id eſt expeditionem ſuſci
pio. Item uelum contraho,Ariſtot.
in Mechan. Item ueſtior,deuito,
ſubtraho,ſecedo.Depon.Bud.Com.
Στέλλω.μ.λῶ.ἔσαλκα.mitto,ordino,
traho,apto,contraho,orno,tego,pa
ro. Et στῆλαι,ἐπιχίσαι.

Στίλμα.ſertum,corona.
Σταλμονίαι. faſciæ quibus canum late-
ra præmuniuntur,ῥάμματα.
Στιμβάζω.conuicior,χλευάζω.
Στέμμα.ατος.τὸ. corona,ornamentũ,
ſtirps,inſula,uitta,ſtẽma,inſignia,
imagines,cauea.
Στέμφαλον. ου. τὸ genus annonæ ſiue
leguminis.
Στέμφυλον. ε. τὸ. cortex uuæ,uel oli-
uæ,fraces.
Στέμφω.μ.ψω.ε.ψα. moueo.Actii.
Στέναγμα.ατος.τὸ.&
Στεναγμός.ἡ.ὁ. ſuſpirium,ſuſpiratio,
gemitus.
Στεναγόεις.εσσα.ὁεν.
Στενάζω, & στενάχω, uel στονάχω.μ.άξω.
ε.αχα. & στωχάζω.μ.ίσω.ε.ικα.ſu-
ſpiro. στενάζω τὴν τεθνειῶτα, deploro
mortuum.
Στένιον.pectus.
Στενόπος.ους.ὁ.ſubanguſtus.
Στενολογέω,&
Στενολιχέω.anxium eſſe & torqueri in
rebus friuolis & nugamẽtis,μικρολο-
Στενολίχης.ου.ὁ.μικρολόγος. (γέω.
Στενολιχία.ας.ἡ.anxietas in reb.nihili.
Στένομαι.ſuſpiro,triſtor,iraſcor.
Στενοπόρος.ὁ.anguſta uia.
Στενός.οῦ.ὁ.anguſtus.
Στενότης.ητος.ἡ. anguſtia.
Στενοχωρίομαι,&
Στενοχωρέω.frequẽto,& frequẽtor,an-
guſtior,premor,locũ anguſtũ reddo.
Στενοχωρία. ας. ἡ. anguſtia,anguſtus
locus.
Στενόω.μ.ώσω.ε.ωκα.idem quod στενο-
χωρέω,arcto,frequento. Vnde ἰσο-
νομέω & ῥῶ,modicè,& ſumma par-
ſimonia uiuere,id eſt διαῤῥῶ,ἀπορῶ.
Latini tolerare dicunt. Actiu.accuſ.
Στεντωρ.ορος.ὁ.Stentor.
Στεννγρόω.ſtipare,ſiccare,humidorũ

meatus contrahere.

Στρόγω. μ. νῶ. στράγω, gemo, ſuſpiro. Neutr.

Στρωπός. ὁ. angiportus, compitum.

Στρώμψ. ſtemus.

Στρωμνία. τὰ. ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebantur.

Στοργηθερον. ϐ. τὸ. amor, philtrum.

Στοργω. μ. ξω. ϖ. χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & non facile ſolubili, hinc φιλοστοργία mutuus parentum, & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκέω, acquieſco & cõtentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum datiuo, ut στέργειν σκηνῇ ἁλμῇ: cum præpoſitione, ut στέργειν ἐπί τόποις: cum accuſatiuo, ut στέργω τὴν κείσιν ἢ τὰ ἐγκωμία, prouocare nolo, quod etiam ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, τῷ πρόσκαμαι, καὶ ἀρκέω. Bud. Com.

Στρίμνιος. ϐ. ὁ. durus, robuſtus.

Στρυόν. τὸ. ſoliditas.

Στριρός. ϐ. ὁ. ſolidus, durus.

Στρυότης. ητος. ἡ. ſoliditas.

Στρυόφρων. ονος. ὁ. crudelis.

Στρύω. μ. ώσω. π. υκα. firmo. Actiu. gen.

Στρύω. μ. ύσω. uel ίσω. ϖ. ικα. priuo, exuo. Genit. uel accuſ.

Στρῶμα. ατος. τὸ. firmamentum, conglobamentum.

Στρώμψ. priuari.

Στρῶσις. ιος. ἡ. priuatio.

Στρωτικός. ϐ. ὁ. priuatiuus.

Στρύσκω. priuo. Actiu. genit.

Στρῦφ& ϐ. ὁ. ſterilis, debilis.

Στριφάτατος. ϖ. minimè dumoſus.

Στρωτικὸς πρὸς τὸν σώτροφον. beneuolus ſum familiari.

Στρῦγξ. medulla, ἐντερόκνη.

Στρυόμαντις. python, ἐγγαστρίμυθ&.

Στέρνον. ϖ. τὸ. pectus. ἀπὸ τῆς στερεότητος. Item cogitatio, mens. Ponunt grãmatici στέρνον inferiorem partem thoracis eſſe, ſuperiorem στῆθ&.

Στερνοτυπία. αι. ἡ. pectoris percuſsio.

Στερνοτυπῶμαι. plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπόμενος, mœſtus, præ dolore tundens pectora. idem στερνότυπος.

Στερνότυπος. ϖ. ὁ. στερνοτυπόμ&.

Στέρξις. amor, habitus animi præſentibus contentus.

Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur.

Στεροπηγερέτης. ϖ. ὁ. ſuſcitans fulgur.

Στερόω. μ. ὁσω. ϖ. υκα. firmo, στερεόω. Actiu. genit. uel accuſ.

Στερρός. ϐ. ὁ. ſolidus, rigidus, durus.

Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.

Στέρφνι& . durus, rigidus.

Στέρφ& . ους. τὸ. corium, pellis.

Στέρω. μ. ρῶ. Atticè pro στερέω.

Στόομαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia perſ. ſingul. indicatiui στῶται per ſyncopen pro στάνται: & tertia perſ. præt. unperf. στῶτο pro ἵστατο.

Στέφανα. ſpiræ.

Στεφάνη. ης. ἡ. galea, uertex, cacumen, ſpira, quod erat ornamentum capitis matronarũ. Item genus cribri.

Στεφανηφορῶ. coronam ferre.

Στεφανηφορία. geſtatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & theſmothetarium, & id genus, qui coronas geſtabant.

Στεφανηφόρος. ϖ. ὁ. coronam ferens.

Στεφανία. corollæ.

Στεφανίτης. ϖ. ὁ. athleta, coronatus. Vnde στεφανίτης ἀγὼν, certamen, cuius victoriæ præmium corona proponebatur.

Στεφανόπλοκ& . coronamẽtorum artifex.

Στέφανος. ϖ. ὁ. corona.

Στεφανόω. μ. ώσω. π. υκα. corono, cingo. Accipitur apud Galen. pro victorem declaro,

Digitized by Google

declaro, palmam tribuo. Actiu. acc.

Στεφάνωμα. ατος. τὸ. res ex qua fit corona, coronarium genus oleris quod cunq; foliaceum, Athen.

Στεφανωματικός. ἡ. ὸν. coronarius.

Στεφηφόροι Græci uocant flamines.

Στέφος. ους. τὸ. στέφανος.

Στέφω. μ. ψω. π. ψα. circundo, corono, impleo. Actiu. accus.

Στήθοφιν, aduerb. per pectora, στήθεσι.

Στηθίδιον. ου. τὸ. medium pectoris, pectusculum.

Στηθοδέσμιον. τὸ. τὸ. pectorale.

Στῆθος. ους. τὸ. pectus, superior pars thoracis usq; ad iugulum.

Στήκω. τὸ ἑστήκω, hoc est ἑδραῖος μένω.

Στήλη. ης. ἡ. columna: & proprie pila stans in monumentis, cippus, titulus, simulacrũ, imago. Bud. in Ann.

Στηλίδιον. parua statua, terminus.

Στηλίς. ίδος. ἡ. lignum in puppi erectum.

Στηλιτευτικός. famosus, iniurius, ὑβριστικός.

Στηλιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. noto, id est pingendo uel scribendo aliquem infamia noto, sculpo in columna in uituperiũ alicuius, inuehor in aliquem. Actiu. accus.

Στηλίτης. ου. ὁ. notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.

Στηλογραφία. ας. ἡ. tituli inscriptio.

Στηλογραφῶ. sculpo in columna.

Στῆλος. lapis, qui inferius muro innixus fulcit eum.

Στηλῶ. erigo, ut cippum.

Στημονίζομαι. stamina duco.

Στημονίζω. idem, κλωθω.

Στημόνιον. ὰ. cincinni tenues in modum staminis.

Στημόνιος, &

Στήμων. ονος. ὁ. stamen.

Στῆν. cessare, sistere.

Στλεῖον. ου. τὸ. pectus, στῆθος.

Στλωιᾶσαι. salibus & conuicijs incessere. nam slwia festum erat Athenis, in quo se mutuò scommatis perstringebant.

Στυλίνεια, uel στυλπνεία. alumen.

Στύεγμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Στύριγξ. γγος. sustentaculum, & lignum in curru.

Στυρίω. μ. ίξω. π. ιχα. firmo, confirmo. Actiu.

Στῦσαι. statuere, implere.

Στύσαντες. statuentes.

Στύφειν. appendere, mutuò dare. id enim olim ad stateram fiebat.

Στύσιτε. quiescet.

Στύσιος ζεύς. stator Iupiter.

Στυτόδης. pinguis, παχύδερμος.

Στύα, & σιον. lapis, calculus marinus.

Στιβάδιον. π. τὸ. stibadium, hoc est torus, uel cubile ex stibade herba constructum. Cæl. li. 14. ca. 18.

Στιβαδοποιῶ. μ. ήσω. π. ηκα. lectum sterno. Neutr. absol.

Στιβαρός. ἁ. ὸν. &

Στιβαρός. ὸ. ὴ. fortis, robustus, ualidus, densus.

Στιβάς. άδος. sicut στιβάδιον, lectus ex paleis, foliis & gramine: stragulum Gaza interprete. Sed proprie stibades herbæ sunt aptæ ad discumbendũ.

Στιβάς. ὰ. ὸ. fugitiuus, μαστιγίας.

Στιβωτής. ὸ. ὁ. uestigator.

Στιβόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Στιβίω. μ. ίσω. π. ικα. calco, uestigo, indago, κάβω, εο. Actiu. accus.

Στίβη. ης. ἡ. frigus, constrictio: propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.

Στιβία. ας. ἡ. σίβος.

Στιβιάω. μ. άσω. frigesco, ῥιγῶ.

Στιβίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ στιβῶ, & ῥυθμῶς στιβάζω τὸ φεύγω, aufugio.

Στίβος. ὁ. uestigium, trames, uestigatio, uia.

Στιβ, ός. ὁ. stolidus.

Στίβω. τὸ στιβίσω.

Στιγάς. ἁδος. subula, acicula sutoria.

Στίγμα. ατος. τὸ. stigma, macula, punctum, nota, distinctio. Vnde illud, στιγμῶσ βίος ὃν καὶ τὸν ἄπαρον αἰῶνα, punctũ est uita, si ad infinitum seculum comparetur.

Στιγματίας. ου. ὁ. uerbero, mastigia.

Στιγματίσω. μ. ίσω. σ. ικα. τὸ σίζω.

Στιγμή. ῆς. ἡ. momentum, punctum.

Στίζω. μ. ίξω. σ. ιχα. signo, uerbero.

Στιγών. ῶνος. ὁ. στιγματίας. Cæl. li. 13. c. 14.

Στιδᾶος. α. ὁ. uerberatus, cauteriatus.

Στίζω. μ. ίξω. σ. ιχα. pungo, percutio, signo percutiendo, noto, signo simplici citer. Actiu. accus.

Στικτέον. distinguendum est.

Στικτός. ὸν. ὁ. pictus, signatus, uarius, splendidus.

Στίλβη. ης. ἡ. splendor, speculum.

Στιλβίδωσις. fulgetræ.

Στιλβηδών. όνος. scintilla, splendor, nitor.

Στιλβοποιέω. μ. ήσω. σ. κα. splendidum reddo, nitorem concilio.

Στιλβώδης. ὁ. nitor uultus.

Στιλβόω. μ. ώσω. σ. ωκα. Ω

Στίλβω. μ. ίψω. σ. ψα. uibro, fulguro, reluceo, resplendeo, lasciuè nutritus sum, niteo, quemadmodum bene pasti, lustro, nitidum reddo.

Στίλβωμα. ατος. τὸ. σιλβόητ Ω.

Στίλβων. οντος. ὁ. Mercurij stella.

Στιλβωνίδιον. resplendens ac nitens è balneo.

Στίλος. ε. ὁ. aries, dux gregis, ἡγέμων.

Στίχ. ηος. ἡ. acies, turma continens uiros T. id est trecentos, siue quingentos. ἀπὸ τοῦ τέτχω τὸ τάξω ποιῶ.

Στιλπνός. ἡ. splendidus.

Στιλπνότης. ὁ. splendor.

Στίλπνοι. οἱ. pusilli homunciones, quos etiam σκεπάρνους nominant.

Στίμμι. ὁ. ornamentum muliebre, stibium.

Στίον. σία.

Στιπτός. ὁ. ὁ. densus, solidus, pertius.

Στίφος. νος. τὸ. cuneus, acies, ordo, turma, caterua, cœtus, conuentus.

Στιφρός. aridus, contractus, densus, flaridus.

Στιχάομαι. ordine eo, procedo. Depon. absol.

Στίχ. ης. ὁ. σίξ.

Στιχηδόν, aduerb. cum uersu, caterua-tim, ordine, in quincuncem. Id aũt dicitur, quando res æqualibus interse spatijs distant, & quoquo te uertas, semper æqualis ordo est, ut uidetur in uitris & pauimentis, & apud quosdam ordines arborum.

Στιχίδιον. ου. τὸ. uersiculus.

Στιχίζω. carmina scribo.

Στιχομυθία. in tragœdijs dicitur, cum alternis uersibus respondetur.

Στίχ Ω. ου. ὁ. uersus, ordo.

Στίχω. μ. ίξω. uado, incedo, circundo.

Στιφρός. durus, asper. ὰ σία uel σίον.

Στλιγγίς. ίδος. olei gutta. Item ornamentum capitis mulierum, strigil, et ἀπὸ στρίγγω, id est exterendo nomen traxit.

Στλιγγίζω. rado, ungo.

Στλίγγισμα. ατος. τὸ. sordes quæ strigili raduntur, strigil.

Στοά. ᾶς. ἡ. porticus, fornix, testudo.

Στοβάζω. μ. άσω. σ. αχα. obtrecto, κακολογῶ.

Στοβός. ὁ. ὁ. conuicium, iurgium.

Στοιβαδόω. in lecto reponere siue sternere.

Στοιβάζω. instipo, struo, digero, συνάγω.

Στοιβάς. ιβάδος.

Στραβύ. ῦος. ὑ. herbæ genus, lectiſternium.

Στοιχάδες. ὰς. oleæ per ordinem conſitæ.

Στοιχακός. ὴ. ὸ. elementalis.

Στοιχεῖον. ε. τὸ. elementum, initium.

Στοιχεύω. μ. ήσω. σ. ακα. elementa trado, atq; hominē rudimentis inſtituo.

Στοιχηδόν. ordinatè.

Στοιχείωσις. ιος. ἡ. deformatio, prima elementorum inſtitutio.

Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.

Στοιχισμός. ῦ. ὸ. indages, id eſt plagarum expanſio uaris ſubtectarum.

Στοῖχοι. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie à fronte ad tergum ſigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ τὰ στοίχους τεταγμένοι, στοιχᾶδον dicuntur ab Aeliano.

Στοιχῶ. τὸ. στοιχεῖν, συμφωνῶ.

Στόλαρχος. ου. ὸ. dux claſsis. idē στολάρχης.

Στολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ

Στολή. ῆς. ἡ. ſtola, ueſtis tantum muliebris eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cū togam induiſſet, ſtatum uerterit in ſtolam. Apud Græcos confunditur. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ στέλλω, induo. Bayf.

Στολίδες. ὰς. rugæ in fronte.

Στολιδωτός. ὴ. ὸ. ornatus.

Στολίζω. μ. ίσω. σ. ικα. orno. Actii. accuſ.

Στολίς. ίδος. ἡ. στολή.

Στολισμός. ῦ. ὸ. ornamentum, ueſtitus.

Στόλος. ου. ὸ. claſsis, & etiam nauis commeatus, curſuſq; Syneſ. Eſt etiam exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano. Bud. Com.

Στολύπη. ης. ἡ. genus herbæ.

Στόμα. ατος. τὸ. os, id eſt conceauum illud, in quo ſunt lingua & dentes. παρὰ τὸ στέλλω, quaſi τὸ τὰ σιτία τέλλον. Ἀπὸ τοῦ στόματος ἀπαγγέλλω, memoriter dicere & cōmemorare, ἀπομνημονεύω: & quod Cic. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de ſcripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus inſtructi & compoſiti ad prælium, quia eſt uelut acies ferri perrumpens, & aperiens id in quod impellitur. Accipitur etiam pro oſtio.

Στοματγία. ας. ἡ. oris dolor.

Στόμαργος. ου. ὸ. φλύαρος, rabula.

Στοματικά. τὰ. medicamenta oris.

Στομαχικός. ῆ. ὸ. qui cibum continet.

Στόμαχος. ου. ὸ. ſtomachus, gula, uentriculus, os uentris.

Στομβάζω. ore dilatato loquor, πλατυστομῶ.

Στόμβος. grauiter ſonans.

Στομίας. ου. ὸ. magnū os habens. Item rebellis: de equis qui non parent frænis.

Στόμιον. ου. τὸ. frænū, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarum rerum introitu, ut os Latinis.

Στομολόγος. ου. ὸ. loquax, πυμύλος.

Στόμος. conuicium, garrulitas.

Στομόω. μ. ώσω. π. ικα. σκληρύνω, roboro, conſolido. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν. exacuo aciē: quaſi os gladij cōcinno, tempero, & obduro, quod niſi fieret, inutilis gladius eſſet. Item infeſtā aciem obuerto, infeſto agmine exercitum firmo. Actiu. accuſ. Bud. Comment.

Στομύλματα. τὰ. ampullæ.

Στομύλος. loquax, nugo, turpis, grauis.

Στομφάζω. μ. άσω. σ. ικα. magna loquor, ſuperbio, irrideo.

Στόμφαξ. ακος. ὸ. acerbus, arrogans, dus

Στομφαστικός. ῆ. ὸ. magniloquus. (rus.

Στομφάλος. ου. ὸ, ἡ. amplo ore.

Στόμωμα.ατος.τὸ. acies, robur acici, mucro. Est & uasis genus. Ponitur & inter medicamenta à Dioscor. li. 5. ut squama æris, temperatura.

Στοναχίω.μ.ίσω.σ.ιχα. suspiro. Neutr.

Στοναχὴ.ῆς.ἡ. suspirium, στεναγμός.

Στοναχίζομαι.μ.ισομαι.σ.ισμαι. suspiro. Depon.

Στονάεις.άεντος.ὁ. suspiriosus.

Στόνος.υ.ὁ. τοναχὴ, λύπη.

Στόνυχες. extremitates unguium, mucronata.

Στοργίω.μ.ίσω.σ.ιχα. amo.

Στοργὴ.ῆς.ἡ. amatio, affectio amoris, ut est filij erga parentes. παρὰ τὸ στέργω

Στορέννυμι, & στορνύω, uel στορίω, στόρνυμι. sterno, sopio, sedo, mitigo, trãquillo.

Στορὸς. tranquillans, stirator. (lo.

Στόρθυξ. spiculum hastæ, ἀκιδοφανὶς.

Στόρθυγξ. capilli cum sordibus implicati, uel hastæ cuspides.

Στοχάζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι. ad ictũ designo, peto, ut gladiatores petere inter se dicuntur, ἀφίκμαι. Item collimo, scopum peto, oculum in scopũ intendo, &, quod uulgo dicitur, album figo: & per translationem est animi intensione ad propositũ suum dirigere, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. ϛ. Item colo, & nutus eius observo, quem colere constituit, Polyb. Genit. Bud. Com.

Στοχάς.άδος.ἡ. ædificium ex tempore extructum ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμός.ῦ.ὁ. coniectura, cõtẽplatio.

Στοχαστὴς.οῦ. interpres, coniectator.

Στοχαστικός.ὴ.ὸ. coniecturalis. στοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in iaculando, uel telo aliquem petendo, hoc est ὠστοχ&, homo solerti coniectura & consultus.

Στοχαστικῶς, aduerb. coniectura.

Στοῦχ&.ὴ.ὸ. uarus.

Στραβισμός. distortio oculi, obliquus aspectus.

Στραβός.ὴ.ὸ. & (oculis.

Στραβὴρ.ῆρος.ὁ. strabo, qui distortis est

Στραγγαλίω.μ.ίσω.σ.ιχα. suffoco, strangulo.

Στραγγάλη.ης.ἡ. locus strangulationis.

Στραγγαλιά.ᾶς.ἡ. obligatio, διαπλοκὴ, ἑλιότης.

Στραγγαλίδες. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli cũ humor non coquitur, nec excernitur, sed redundat. Cæl. lib. 10. ca. 11.

Στραγγαλώδης.ες.ὁ, ἡ. tortuosus.

Στραγγάω. criminor, premo, tarde incedo, oblique incedo.

Στραγγίζω. colare, exprimere.

Στραγγὸς. obliquus, peruersus, inordinatus.

Στραγγουρία. urinæ stillicidiũ, ἀνουρία.

Στραγγουρέω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Στράξ, uel στάξ.γός. gutta quæ paulatim defluit, stilla.

Στραμβολομῶ. esse crispis capillis.

Στράπτω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Στρατάρχης.ου.οἱ. duces exercitus.

Στρατέα.ας.ἡ. expeditio, bellum, στράτευσις.

Στράτευμα.ατος.τὸ. exercitus.

Στρατιωτικός.ὴ. militaris.

Στρατώσιμος.υ.ὁ. idem.

Στρατόομαι.μ.ώσομαι.σ.ωμαι. &

Στρατόω.μ.ώσω.σ.ωκα. milito, stipendia facio, delectum ago, στρατιὰς ἄγω.

Στρατήγιον.υ.τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγίομαι. regor ducis consilio.

Στρατηγίω.μ.ίσω.σ.ηκα. sum prætor urbanus. Item ducem seu gubernatorem rei bellicæ ago. Actiu. accusati

cuſtatiuo.

Στρατήγημα.ατος.τὸ. geſtum militare, conſilium, ſtratagema.

Στρατηγία.ας.ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio.

Στρατηγιάω.μ.άσω.σ.ασα. milites ducere cupio. Neutr. abſol.

Στρατηγικὸς. ducendi exercitus peritus, Iſocrat.

Στρατηγικῶς. imperatoriè.

Στρατήγιον. ου. τὸ. prætorium, ſignum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς. ίδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad perſonam relatum, pro ductrice exercitus, ut apud Amazones.

Στρατηγὸς. οῦ. ὁ. imperator, dux exercitus.

Στρατηλάτης. ου. ὁ. idem, prætor.

Στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio.

Στράτιος. bellicoſus, timendus. Iouis epitheton, et Palladis. Cæl. li. 9. c. 18.

Στρατιώτης. ου. ὁ. miles.

Στρατιωτίδες ναῦς. prætoriæ naues.

Στρατιωτικόν. οῦ. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικὸς. οῦ. ὁ. militaris, militiæ peritus.

Στρατιῶτις. miles mulier.

Στρατολογέω. μ. ήσω. σ. ησα. armo, id eſt ad rem militarem cõcito, milites cõſcribo, delectum facio. Actiu. accu.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ου. ὁ. caſtrorum præpoſitus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. et Στρατοπεδεύω. caſtrametor.

Στρατόπεδον. ου. caſtra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipſis.

Στρατὸς. οῦ. ὁ. uel ἡ. exercitus.

Στρατόφιν. ab exercitu, ſpatũ.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Στρέβλη. tormentum, clauus nauium continens, ſubſcus.

Στρεβλὸς. ὴ. ὸν. tortuoſus, peruerſus, curuus. Item prauus, uerſutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, ſtrictè ligo, conſtringo & arctè uincio. Actiu.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρου παράβασις, luxatio, ſtriblita, placentæ ſpecies.

Στρέμματα. τὰ. luxata.

Στρεπτὸς. οῦ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis ſubcineritius.

Στρέπτω. torqueo, hinc ſtropha.

Στρεύγομαι. immoror, cunctor, tabeſco præ fame, liqueſco.

Στρεύγω. μ. εύξω. σ. υγα. corrumpo, triſtifico, expugno, tardo. Actiu. accu.

Στρεφάσκω. uerto. Actiu. accuſ.

Στρεψοδικοπανουργία. compoſita dicẽdi apud Ariſtopha. ſententiarũ corruptela, iuris peruerſa adminiſtratio.

Στρέφομαι. uerſor, habito. Item fallacia utor, tergiuerſor, cunctor, cõminiſcor technas, Gregor. στα. 1. Sic apud Verg. Aenei. 12. Verte omnes tete in facies, & contrahe quicquid, Siue animis, ſiue arte uales. Accuſ. Bud. Com.

Στρεφόμενος. ſupinus, ſecurus, otioſus, improuidus.

Στρέφος. torſio, luxatio, corium, pellis

Στρέφω. μ. ίψω. σ. αφα. uerto, torqueo. Herod. ἐστράφη τὴν πόδα dixit, pro pedem luxauit. Eſt etiam animo uerſo & uoluto. Actiu. accuſ. Bud. Cõ.

Στρίφωσις. obturatio, deligatio uaſorũ cum pelle aut corio. (στρέφω.

Στριψοδικάζω. μ. άσω. π. ικα. σκετόν, συ

Στρίψις. ιος. ἡ. conuerſio, fraus.

Στριψοδικῆσαι, pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis, & uarietate dicẽdi iura falle-

re, Aristoph. in Nebul. ἀπ' ὀξὺ ἰμεῖρε τῷ σφοδρῶσθαι καὶ τοὺς χάρακας διατιθέναι. (gnus.

Σφλωρὸς. manifestus, asper, acutus, ma

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperāter & immodestè ago, lasciuio, molestè fero, infrænis sum.

Στρλῶτος. ὁ. durus, τηλωρός.

Στρηγμός. οῦ. stridor.

Στρίγξ. γγος. canaliculus.

Στριφνός. ὴ. strictus, solidus, firmus.

Στρίφνος. neruosa boum caro, & βοτάνη ἀέρτος. Suid.

Στρυβλὸς. ὴ. ὸ. curuus, delicatus, obliquus.

Στρυβλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. tumultuor. Plutarch. Κιμώδης γέγονε πυρῶσα γλῶττα λίαν ἰσχύβωνος, id est ἰτιά. αξιω. Item uerso, circumago, περιφέρω: & uerso, id est, ἀνακείνω, ut περιφέρω τὴν κεφαλὴν, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meā, & uerso me in omnem partem, Gregor. de Erem. & Aristoph. Neb. Bud. Com.

Στρόβιλος. ὁ. rotundus, nux pinea, & interdum ipsa pinus. Item procella, tempestas, uortex, uentus uertico sus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, Plat. de Rep. 4. Bud. Com. & Cæl. li. 11. cap. 19.

Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδης. ους. ὁ, ἡ. frequens anfractibus.

Στρογγυλαίνω. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, insularum Aeoli una.

Στρογγυλοφόρμιος. ὁ. qui rotunda est facie.

Στρόγγυλος. ὁ. ὁ. στρόβιλος, rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στροίβηλος. ὁ. ὁ. uibex, tuber.

Στροιβός. grauis, βαρύς.

Στρόμβος. ὁ. ὁ. trochus, sphæra, globus, uortex, conchylium, turbo, lapis rotundus.

Στραμβόω. μ. όσω. ω. ωκα. uersor, uoluto

Στρυθίζω. struthio herba lanas purgare ac candidas reddere. (edo.

Στρυθίζω. strideo, lamentabilem uocem

Στρυθίον. ὁ. passerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, seu lanaria herba eluendis lanis idonea.

Στρυθοκέφαλος. ὁ. ὁ. habēs caput passeris

Στρυθός. ὁ. ὁ. passer auis. Significat etiam in mimis obscœnam partem uirilem, à passeris salacitate.

Στρῦς. τός. ὁ. idem.

Στροφεὺς. ὁ. ὁ. ianitor, uersutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum custodiæ præsideret. (bo.

Στροφάλιγξ. γγος. ὁ. cōuersio, cardo, tur

Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. uertor, uoluor.

Στροφάς. άδος. ἡ. conuersio, uertigo.

Στρόφαω. μ. άσω. ω. ωκα. uerto. Actiu. accusatiuo.

Στροφεὺς. ῆος. ὁ. cardo ossij, id est σφόνδυλος, summus dorsi spondylus, scilicet quod in eo caput circumagatur, cui & ἐφεστρυὼς nomen.

Στροφή. ῆς. ἡ. uersutia, reuolutio, cōtortio fubdola, aut tergiuersatio fraudulēta et ludificatrix, fallacia. à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à sessore in obliquum flectitur, id est, πλαγίωσις, flexus, Xenoph. Bud. Comment. & Cæl. lib. 5. cap. 8.

Στρόφιγξ. γγος. ὁ. cardo ossij, σφόνδυλος. Item uerticulum epistomij in aquæductibus, & insalientium sigillis.

Στρόφιον. ὁ. ὁ. strophiū, fascia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.

Στρόφιος. ὁ. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόφιος. ὁ. uersatili uersutia præditus.

μεταφορικῶς ἀπὸ τῶ στρόφιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στροφός. οῦ. ὁ. dolor inteſtinorum, quod tormen Latinè uocant, lorum peræ. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus.

Στροφοῦμαι. ὁ. torminoſus.

Στρυμών. όνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνός. οῦ. ὁ. acerbus, rigidus, faciès obſtupeſcere dentes, durus, auſterus, aſtringens, ualidus, denſus.

Στρυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas.

Στρύχνος. ου. ſolanus, frutex.

Στρόβιλος. υ. ὁ. στρόβυλος.

Στρωνός. apollinaris minor.

Στρῶμα. ατος. τὸ. ſtroma, ſtragulum omne quod ſternitur & inſternitur.

Στρωματικός. ὴ. όν. ὁ, ἡ. uarie contextus.

Στρωματίζω. μ. ίσω. π. ιχα. inſterno ut iumentum.

Στρωμαλοθρεμός. οῦ. culcitra, ſtratus, colligatus.

Στρωμνή. ῆς. ἡ. ſtratus, id eſt lectus.

Στρώμνυμι. μ. ώσω. π. υκα. &

Στρωνύω. ſterno. Actiu. accuſ.

Στρώμνυμι. idem.

Στρόσις ὁδῶν. conſtratio uiarum.

Στρωτήρ. ῆρος. ὁ. trabs parua, crates.

Στρώτης. υ. ὁ. inſtrator, qui equum domino inſternere ſolet. Cæl. lib. 9. ca. 11.

Στρωτός. ὴ. ὁ. ſtratus ſtrata ſtratum.

Στρωφόομαι. uerſor.

Στρωφάω. μ. άσω. π. υκα. uerto, neo.

Στυβαρὸν χρυσοῦ. cruſtæ auri.

Στυγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. odio ſum. paſſiuè.

Στυγνός, & στυγερός. ὴ. ὁ. querulus, triſtis, odioſus, moleſtus, terribilis, ἀτάκτως, horribilis, rigoroſus.

Στυγνότης. ητος. ἡ. mœſtitia.

Στυγνάτως. ως. ὁ, ἡ. cum odio aſpiciens.

Στυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. Actiu.

Στυγητός. ὴ. ὁ. odibilis, στυγνός.

Στυγνάζω. μ. άσω. π. αχα. triſtor, triſtitiam fero.

Στυγνός. οῦ. ὁ. triſtis, moleſtus.

Στύγω. pro στυγέω.

Στύειν. incitari.

Στυλοῦσθαι. ſpoliare, στυλοῦσθαι.

Στύλος. ὁ. ὁ. columna, pertica.

Στύμμα. ατος. τὸ. ſpiſſamentum & admixtura unguenti.

Στυμνός. durus.

Στύμβος. ὁ. ὁ. truncus.

Στύμφαλος. ου. ὁ. & ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.

Στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam.

Στυπάζω. μ. άσω. ſtrepo, tono, ὠθῶ, impello.

Στυππεῖον, uel στυπίον. υ. τὸ. ſtupa, quaſi στυπεῖον, τὸ στυπόμενον πνάειον.

Στυπογλύφος. υ. ὁ. tornator.

Στύπος. ſtipes, truncus, tonitru.

Στυπτηρία. ας. ἡ. alumen, στυπτερία, chalcitis.

Στυπτικός. ὴ. ὁ. ſtrictiuus, ſtypticus. ἀπὸ τοῦ στυφω.

Στυραξίζω. ſtimulare.

Στυρακίζω. μ. ίσω. traho, pungo.

Στυράκιον. υ. τὸ. &

Στύραξ. κος. ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior quæ manu tenetur: uel etiã ipſa arbor, è qua iacula, ſimilia his quæ è corno fiunt.

Στύραξ. lacryma cuiuſdam arboris.

Στυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. euerto, quatio, agito, perſequor, uerbero, uinco, torqueo.

Στυφελισμός. οῦ. ὁ. cõtumelia, querimonia, iniuria, ira.

Στυφελός. οῦ. ὁ. durus, fortis, aſper, turbulentus, moleſtus.

Στύφλη. terra arida & dura.

Στύφομαι. fumo.

Στύφος. ους. τὸ. ſtupa, lucrum.

Στυφρός. ᾶ. ὸ. grauis, ſolidus, conſtans, calloſus, retorridus, duratus.

Στύφω. μ. ύψω. π. ψα. obturo, ſtringo. Actiu.

Στύψις. ιος. ἡ. conſtrictio, κάλυσις.

Στύραξ. ακος. trabs lignea.

Στωμυλόκος. garrulus, κωμῳδός.

Στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas, diſcrterium.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης. ου. ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit, πολυλογίας σωλάκων.

Στωμύλομαι. κωμῳδῶ.

Στωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugmenta, lepôres.

Στωμύλος. η. ὸ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipitur tam in bonam quàm malam partem.

Στωμύλω. imperfecte loquor, garrio, multa & argua loquor.

Σ Y.

Σύ. tu.

Σύαγρος. ου. ὁ. aper. Antiqui ſeparatim σῦν ἄγριον dixerunt.

Σύαινα. à ſue uocatus quem Græci recẽtiores chærillam interpretantur, hoc eſt porculum.

Συαυλία. ας. ἡ. conuicium & conſertio manuum.

Συβάκας. ὁ. &

Σύβας. η. ὸ. libidinoſus, uoluptuarius.

Συβαϊζομαι. deliciari, fiducia diuitiarum calumniari, opiparè ac genialiter uiuere.

Σύβαρις. ιος. tacita, conſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.

Συβαριλικός. ᾶ. ὸ. mollis, uoluptuoſus, unde συβαριλικὴ φάτνη, de conuiuio dicebatur nimũ apparato. Eraſ. Chil.

Συβλών. ῶνος. ὁ. arcus aut calamorum theca, pharetra.

Συβόσιον. ου. τὸ. grex porcorum.

Συβριάζω. μ. άσω. inſoleſco, delicior, ſuis barizo.

Συβριασμός. ᾶ. ὸ. ſtrepitus in conuiuijs.

Συβώτης. ου. ὁ. ſubulcus.

Συγγάλακτος. collactaneus.

Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum ſororũ.

Σύγγαμος. ου. ὁ. uxor.

Συγγεγραμμένοι πατέρες. cõſcripti patres

Συγγένεια. ας. ἡ. conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.

Συγγενής. ους. ὁ, ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus.

Συγγενίδες. ὰν. conſanguineæ.

Συγγενικός. ῆ. ὸ. innatus, naturalis.

Συγγηράσκω. conſeneſco. Neutr. abſol.

Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλῶ, commercium habeo cum aliquo, conuerſor. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδίᾳ, in ſtudio literarum uerſor. Item adiuuo, συμμαχῶ, ſocius ſum, συμβοηθῶ. Eſt etiam ſimul natus uel cõgenitus. Dep. dat.

Συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. Datiuo, ut συγγινώσκω σοι τῆς ἁμαρτωλοῦ. Vnde

Συγγνώμη. ης. ἡ. uenia. unde συγγνώμην ἔχειν, ignoſcere.

Συγγνωμονία. τὸ συγγινώσκω. Vnde

Συγγνωμονικός. clemens & facilis in cõdonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός. Et (cont.

Συγγνώμων. ονος. ὁ. idem, mitis, miſeri-

Συγγνωστός. ῆ. ὸ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.

Σύγγονος. ου. ὁ, ἡ. frater, ſoror.

Σύγγραμμα. ατος. τὸ. uolumen, cõmentarium, quodcunq; opus, cõmentatio.

Συγγραφεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, author, id eſt librorum compoſitor.

Συγγραφή. ῆς. ἡ. hiſtoria, cõpoſitio, ſcriptio

ptio à Cicer. dicitur, ut Tuscul. 1. A quo non modò impulsi sumus ad philosophicas scriptiones, uerumetiam lacessiti. Refertur aliquando ad forū, et ponitur pro chirographo, syngrapha, hoc est stipulatione & cautione. Neq; semper obligatione reciproca constabat, sed etiā unius tantū sponsione et alterius stipulatione.

Συγγράφομαι, &

Συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. conscribo, id est, compono historias, uel poēmata, cum alio scribo, literis mando. Aliquando cū scripto caueo ab aliquo. Actiu. accus.

Συγγυμνασία. ὰ. coēxercitamentum.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. sanctifico. Actiu.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκάθιζητος. ὁ. assessor.

Συγκάθισις. coniudicatio, comparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. consecro.

Συγκαθίημι. μ. ίσω. π. ηκα. simul demitto, συγκαταβαίνω. Actiu. accus.

Συγκαθοικίω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκαλλιεργῶμ. colludere.

Συγκαλλίεργημα. res per collusionē actoris et rei transacta, ex quo genere est praeuaricatio, id est καθύφησις.

Συγκαλλιεργία. est quae collusio à Iurisconsultis appellatur.

Συγκαλῶ. μ. ίσω. π. κλα. conuoco. Actiu. accus.

Συγκαλυλλῶται. conuolui.

Συγκαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Actiu. (absol.

Συγκάμνω. μ. αυῶ. simul laboro. Neutr.

Συγκάμπτω. inflecto.

Συγκαταβαίνω. unà subsideo, simul descendo, unà aliquid aggredior, συγκαθίημι.

Συγκαταβασις. uulgo condescensio, cum quis se demittit ultra suā dignitatē.

Συγκαταβοῖ. conuiuit.

Συγκαταγηράσκω. consenesco.

Συγκατάγω. restituo, allicio.

Συγκαταδύομαί Gi. unà demergor, urinor.

Συγκαταζῶμ. contiuere.

Συγκατάθεσις. εως. ἡ. assensio, approbatio qua eadem uisa noscūtur, συνκατάνευσις.

Συγκαταθεώω. emendo, corrigo.

Συγκατανοῶ. agnoscere.

Συγκατάνευσις. astipulator, & συνεπαίνος, hoc est collaudator.

Συγκαταυῶ. τὸ συγκατατίθημαι, & συνεπαινῶ.

Συγκατακλίω. concludo.

Συγκατακλιθήτω. οἱ. unà cubantes.

Συγκατακτάς. συγκατακτάντας, simul occidens.

Συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. simul praeparo. Actiu. accus.

Συγκατασκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. cum impetu uenio.

Συγκατασπάω. ῶ. pariter auello, conuello.

Συγκαταθίθημαι. assentior, approbo, consentio, comprobo. Accus.

Συγκατατίθημι. idem, cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι. suffragijs seu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτεγμα. ατος. τὸ. res uotiua.

Συγκατευθύνω. dirigit.

Συγκατορύττω. unà defodio.

Σύγκαμαι. consto, id est cōpositus sum. Depon. absol.

Συγκειμένον. π. τὸ. quod cōuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεχορδυλισμένος. coacervatus, mixtus.

Συγκεχρωτισμένος. ὁ. accinctus, in procinctu existens.

Συγκεχρωτισμένος. plausibiliter, magna cum laude.

Συγκεράννυμι. μ. άσω. τ. κα. &

Συγκερανύω. commisceo, contempero, confundo. Actiu. accus.

Συγκεφαλαίομαι. in summam colligo, & in summam colligor. Nam actiuè & passiuè significat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. summatim colligo, summatim dico.

Συγκεχοιμένος. ὀος. τὸ. concessum.

Συγκεχυμένως. confuse.

Συγκηδεσταί. οἱ, mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. simul periclitor. Neut. datiuo.

Συγκιρνᾶσθαι. commisceri.

Συγκλειστός. conclusilis.

Συγκλείω. μ. είσω. τ. κλεικα. claudo. Actiu.

Συγκλῆρος. υ. ὁ. socius et particeps furti

Συγκληρονόμος. υ. ὁ. cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. simul sortior.

Συγκλησία. ας. ἡ. concilium: & dicitur de senatoribus, ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός. ῆ. ὁ. senator.

Σύγκλητος. υ. ὁ. senatus, concio. Vnde σύγκλητος βουλὴ, indictiuũ concilium.

Συγκλίνω. conuexitates.

Συγκλονεῖσθαι. titubare.

Συγκλοτέω. μ. ήσω. τ. κτκα. cõcutio. Actiu.

Σύγκλυδες. uicini, mixti, σύνκλυτος.

Συγκοιμᾶσθαι. condormire, συνκλᾶν.

Συγκοίνανος. υ. ὁ. consors.

Συγκοίτιον. ι. τὸ. merces pro cõcubitu.

Συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.

Συγκόλλησις. εως. ἡ. conglutinatio.

Συγκολλητὴς. fictor, componens, conglutinans.

Συγκομιδὴ. ῆς. ἡ. transuectio, apportatio, repositio fructuum, συνάθροισις, collectio.

Συγκομίζω. μ. ίσω. τ. κα. comporto, fructum ex agro domum refero. Est etiam tadauera colligo, & sepelio. Actiu. accus.

Συγκομιστήρια. τὰ. festa quibus prime fruges comportabantur.

Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine μιτυλίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat, Galen. & Cels. αὐτόπυρον, ἐυπαρόν.

Συγκομμάτιον. genus quoddam edulij.

Συγκοπὴ. ῆς. ἡ. concisio, figura cum aliquid è medio dictionis aufertur. Ità affectio similis deliquio.

Συγκοπικός. huiusmodi deliquium inducens.

Συγκόπτομαι. animo linquor.

Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, fessus fĩ, uerbero, concido, contundo, pulso.

Συγκρεῖσθαι. adiuuo, simul leuo. Accus.

Σύγκρασις. εως. ἡ. commixtio, unio, confusio.

Συγκρατέω. ῶ. conseruo, tueor.

Συγκρατίσαι. conspirare, litem componere periculo imminente.

Σύγκριμα. coagmentum, & quod concretum est (ut Cicero loquitur) ut mundus.

Συγκριματικός. ὁ. temperatus.

Συγκρίνομαι. comparor. Et συγκρίνεσθαι πρός τινα, contendere, iudicio experiri, etiam cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συγκρίνεσθαι coagmentari, concrescere.

Συγκρινόμφα. τὰ. pacta.

Συγκρίνω. μ. ινῶ. τ. κα. comparo. Actiu.

Σύγκρισις. εως. ἡ. comparatio, assimilatio, generatio, mixtio.

Συγκριτικός. ῆ. ὁ. comparatiuus.

Συγκροτέω λωμάρια. colligo copias.

Συγκροτέω, uel συγκροτίω. μ. ήσω. π. ηκα. auxiliior, simul adduco, meditor, conspiro, ut συγκροτῶν δυώαμιν, colligere copias. Item turbo.

Συγκροτοῦντες. οἱ. uulgo complices.

Συγκροτισμός. conspiratio.

Σύγκρουμα. debitum, fœnus.

Συγκρούσιος. ε. ὁ. concussor, collisor.

Σύγκρουσις, ὁ

Σύγκρουσμος. collisio.

Συγκρύω. μ. ύσω. π. υκα. collido, cõcutio, in conflictum impello. ἰσοστ. ἡμᾶς δ' ὀλίγου δεῖν συγκρύσαι τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Liu. committere ac proeliare bellum dixit, pro eodem, id est διαπολεμῆσαι τὸν πόλεμον, συμβαλεῖν. Et Herodi. συνέκρουον δ' αὐτοὺς, Simultatem inter eos ciebant & alebant. Sic Cyprian. Episcoporum cohærentem concordiam subdola temeritate collidere, hoc est συναρράσσειν, ταράττειν, συγκρούειν. Item collector. Bud. Com.

Συγκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abscondo, simul abscondo. Actiu. accus.

Συγκυβεύω. unà alea ludo.

Συγκυκάω. μ. ήσω. π. ηκα. commisceo. Actiu.

Συγκυκλοῦ. circundo.

Συγκυλινδοῦμαι. uolutor. Dativo iung.

Συγκυνηγέτης. ου. ὁ. simul uenans, socius uenationis.

Συγκύπτω. simul inclinor, pariter incumbo, Synes. Accipitur etiam pro τὸ ὑπτίαζω & κατακύπτειν & deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent, Gregor. ἐπὶ γῆν. Est etiam coire & in unum contrahi quod hiabat & distrahebatur, Xenoph. ἀναβ. 2. Bud. Com.

Συγκυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contingo, confirmo, assequor. Neut. absol.

Συγκύρημα. ατος. τὸ. &

Συγκυρία. ας. ἡ. sors, casus, συντύχημα.

Σύγκωλος. ε. solidus.

Σύγκυτος. ε. ὁ. germanus.

Συγχάζω. concedo.

Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι.

Συγχαμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cohyberno.

Συγχέω. τὸ συγχύνω.

Συγχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. confero, sumo expensas.

Σύγχορτος. ε. ὁ. uicinus.

Συγχριμφθείς. collisus, offensus.

Σύγχρισις. comparatio.

Συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemporaneus sum. Neut. dativo.

Συγχρονισμός. ὁ. est eorum qui concurrunt in idem tempus.

Σύγχρονος. ε. ὁ. contemporaneus.

Σύγχυσις. εως. ἡ. confusio, turbatio, mixtio.

Συγχώνω, &

Συγχύνω. μ. ύσω. π. υκα. confundo, obscuro, tumultuo. Actiu. accus.

Συγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Synes. Est etiam consentio & astipulor, cedo, non reclamo, Platoni in Phædro. Ἰτέ acquiesco, ἀρκῶμαι, ἀρκῶ, contentus sum, Lys. Hoc uerbum unum ex illis est, quæ in præsenti uoce actiua prolata in futuro uocem passiuam sortiuntur apud Atticos. Apud Demosth. enim et Platonem legitur συγχωροῦμαι in futuro, ἀπὸ συγχωρέω. Συγχωροῦμαι τοῦτο, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.

Συγχώρημα. ατος. τὸ. &

Συγχώρησις. εως. ἡ. concessio, abolitio.

Συγχωρήμενος. cui uenia habetur. Est etiam in Pand cuius nomẽ abolitione principis ex reis exemptum est. Inde illud Gregor. in Pentecost. ἐκ

ἁμαρτάνειν ἐχ ἑκάστου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑκατοντακοσίων ἑκάστου συγχωρούμενος, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.

Σύδλω. celeriter, impetuosè.

Σύλο. concitabatur.

Συλάω, συλῶ. μ. ήσω. σ. ηκα. conuiuo, à pueris adhæreo, simul adolesco. Datiuo, ut σωματικὴν ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.

Συλοώγνυμι. μ. ώξω. π. ωκα. &

Συλοώγω. coniungo. Actiu. accus.

Σύλωσις. ιος. ἡ. coniunctio.

Συλλῶ. altercari, disputare.

Συλλήτης. ου. ὁ. disputator.

Σύλυγα. coniugata, coniugalia.

Συλυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.

Σύλυγος. ου. ὁ, ἡ. σύιunx, compar, socius.

Συλυγῶντα. Cicero coniugata uocat.

Σύλυξ. ὁ ὁμόλυξ. (nosa.

Συλλω. σῶ. uolutabra suum, & loca cœnosa.

Συλυία. ας. ἡ. ruditas, rusticitas. à suibus deductum. Inde & συλυίας, adiectiuè.

Συλῶ. inscitè quippiam agere.

Σύθρ. impetum fecerunt.

Σύθι. festina, ὐθί.

Συῖνός. οῦ. ὁ. suillus.

Συκάζω. μ. άσω. π. αχὰ. calumnior, ficus lego, premo.

Συκαλίδες. σῶ. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ sunt maximè capiantur. Legitur & συκαρίς. ίδος. pro eodem, quæ μελαγκόρυφος quoq; appellata, hoc est atricapilla Gaza interprete.

Συκαμάθωρος. ου. ὁ. stultus, μωρός.

Συκαμινία. ας. ἡ. morus.

Συκάμινον. ου. τὸ. morum.

Συκάμινος. ου. ὁ. morus, μορία.

Συκασύς. sycophanta.

Συκία, &

Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor. (exugitur.

Συκία, ας. ἡ. cucurbitula qua sanguis

Σύκινος. η. ὁ. ficulnus. Item inutilis, imbecillis, à fragilitate ligni ficulnei

Συκοσυκᾶν. adulari.

Συκόβιος. ου. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur sycophantæ hoc nomine Athenis. Sic

Συκολόγος. ου. ὁ. quasi ficus numerans, siue de ficis loquens, sycophanta.

Συκομορέα. ας. ἡ. &

Συκόμορον. ου. τὸ. sycomorus arbor & fructus eius. ficus autem est Aegyptia præduleis sine granis: composito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioscor. authoribus.

Σῦκον. ου. τὸ. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui est hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam marisca appellari putant Latinè.

Συκοπιάσης. ου. ὁ. ficuum sector, sordidus, auarus.

Συκοσπαδίας. ου. ὁ. συκοφάντης.

Συκοφαντέω. μ. ήσω. π. ηκα. calumnior, calumnijs circunuenio, defero, falsò accuso. Actiu.

Συκοφάντημα. τὸ. calumnia.

Συκοφάντης. ου. ὁ. calũniator, sycophanta, delator.

Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.

Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.

Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώδης. ους. ὁ, ἡ. similis ficui.

Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.

Συκώτης, uel συκότης. αδος. ὁ. puerorum modo ficorum studiosus. In sycophantam Athenienses iactabant.

Συκωρός. ῦ. ὁ. quasi ficos obseruans, sycophanta.

Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ asperæ & ficosæ: sic dictus à fici similitudine, quando caro excrescit.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædã, spolio, denudo.

Συλάω, & συλέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Συλῶ

Συλάω. μ. ώσω. π. ωκα. prædor, sacrile-gio cõpilo, aufero, furor, cõmoueo.

Σύλη. ης. ἡ. σύληψις.

Σύλησις. εως. ἡ. compilatio.

Συλητής. τ. ὁ. compilator.

Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehensio, syllaba. ἀ σὺν & λαμβάνω.

Σύλλαβος. υ. ὁ. index libri.

Συλλαμβάνομαι, &

Συλλαμβάνω. μ. άψω. π. αφα. comprehen-do, id est manu capio. Inde συλλαμ βάνειν ἐπὶ θανάτῳ, id est ad suppliciũ rapere: sicut Cic. ad Q. frat. Is homi nem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit. Item comprehen-do, id est perstringo, concludo, con-tineo. unde σύλλαβος index. Item opi tulor, adiuuo, Isocr. Item concipio, & κυῶ, id est, cum utrumq; semen ge nitale coit ad fœtum faciendum, Aristot. de Gener. ani. 1. Item su-scipio. Plato de Leg. 4. ἐαρῷ γὰρ χει-μῶνος ξυλλαβὼν κυήματα ἢ μὴ. Bud. Com.

Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro. Item συλλογίζομαι, hoc est ratioci-nor, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumen tis colligo & constituo. Bud. Com.

Συλλέγω. μ. ξω. π. χα. idem. Acti. accu.

Συλλείβω. μ. ίψω. π. ιφα. stillo, fluo. Neu.

Συλλεύω. contero.

Σύλλεκτος. υ. ὁ. corriualis.

Συλλήβδην. collectim, comprehensim, summatim.

Σύλλημα. τὸ. collectio.

Συλλητέον. subueniendum.

Συλληπτικός. ὴ. qui concipere potest.

Συλλήπτρια. adiutrix.

Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.

Σύλληψις. εως. ἡ. comprehensio, auxiliũ, conceptio.

Συλλογάς. άδος. ὁ. collector.

Συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.

Συλλογίζομαι, &

Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, con-cludo, ratiocinor, colligo ratione subducta.

Συλλογιμαῖος. α. ὸν, ὁ. collectitius.

Συλλογισμός. ῦ. ὁ. computatio, pensatio, ratiocinatio: ratiocinatiũ uel colle ctiuum, Quintilian. interprete.

Συλλογιστικός. ὴ. ὸν. rationalis.

Σύλλογος. υ. ὁ. hominum frequentia, con uentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, conceſſus, et συνάρχοντες, id est collegium, ut augurum.

Συλλούω. colluo.

Συλλοιπός. ὴ. ὸν. insulsus, ineptus.

Σύλλυρ. υ. τὸ. pignus, ἐνέχυρον.

Συμβαίνω. μ. ἔβημαι. π. ηκα. contingo, accido, concordo, congruo. Neutr. datiuo. (sanio.

Συμβακχάω. debacchor, cum alijs in-

Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, condu-co, colligo, dico. Depon.

Συμβάλλω. coeo, committor, coniũgor, commiſceor, συνάπτω, συῤῥέω, ut ue-næ & confluentes, Aristot. & Theo-phra. Item committo, collido, con-fligo. Plut. συμβαλεῖν τὰς φαλάγγας, Acies instructas ad prælium commi ſerunt. Et in hac significatione ali-quando absolute ponitur, Isocr. Item collido, hoc est, inimicitiam inter duos & discordiam rixamq; conci-to, συγκρούω, ut συμβαλεῖν ἄνδρας ὀλεθρ. Xenoph. παιδ. ὁ. Item confero, & cõtendo, comparoq. Item cõiecto, cõijcio, ut συμβάλλω τὸ ἐνύπνιον. Item paciſcor, & cõtractus cõuentaq; in-eo, συναλλάττω, Demosthen. & Isoc. Bud. Com.

Συμβαλματά. sunt coacti per se uelleris implexu, potius quàm textu cõdita, ἀπὸ τῆ συμβαλλεῖν.

Σύμβαμα.τὸ.accidens, propositio ex nomine & uerbo, perfectam sententiã reddens, ut Socrates ambulat. Sed παράσυμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut συμπάτης μὴ δ.

Σύμβαν.fortè.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. simul impero.

Σύμβασις.ι.concordia, conuenientia, colloquium.

Συμβατήριος.ᾱ.ὸ. pacisci bilis, commodus ad pacta.

Συμβατικός.ὴ.ὸ. conueniens ad pacta, pacisci bilis.

Συμβιβάζω.μ.άσω.π.ακα. coniecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & conijcio, certior fio, affirmo. Item cõpono, coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdusq; adduco.

Συμβίβασις.ιος.ἡ. institutio, affirmatio

Συμβιβαστήριον.cõfirmatio, uti fœderis, & societas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ.instruam, docebo.

Σύμβιος.ᾱ.ὸ.συμβιότης.

Συμβιόω.μ.όσω.π.ωκα. simul uiuo. Neut.datiuo.

Συμβίωσις.ιος.ἡ. conuictus.

Συμβιώτης, &

Συμβίωτος.ᾱ.ὸ.conuictor, contubernalis, simul uiuens.

Σύμβλημα.ατος.τὸ.pessulus.

Συμβλῶ.obuiauerunt.

Σύμβλητος.conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Aristoteles accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια.ας.ἡ.auxilium.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος. ᾱ.ὸ.notarius.

Συμβόλαιον.ᾱ.τὸ. cõmercium, pactum, contractus, conuentio, conuentum. Vnde συμβόλαιος δίκη, controuersia, uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαῖος.pacisc or, contraho, συνταλάσσω.

Συμβολεύς.έως.ὁ.instrumentum quo piscatores retia texunt.

Συμβολή.ῆς.ἡ. coniunctio, congressio, conflictus, conflictio præliaris, commissio, id est parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & consilium, utilitas.

Συμβολῶ.λῶ.stipem.

Συμβολικός.ὴ.ὸ.coniecturalis, allegoricus, & anigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ est, quæ in sacramentis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τυπικὴ & μυστικὴ appellatur: differtq; à philosophica theologia, quæ uersatur in theoria, & rerum diuinarum commentatione. Hæc dicitur quoq; καταφατικὴ & ἀποφατικὴ. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id est per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον.ου.τὸ. symbolum, nota à Cicerone dicitur, signum, ut signa militaria. Græci etiam symbolũ anulum appellant, Plin. lib. 33. cap. 1. Et σύμβολα interdum insignia, id est στράτευμα, Herodi. Item omen, & οἰωνισμα, Greg. κατὰ ἰων. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine tesseræ quædam, quæ dãtur publicè à ciuitatibus quibusdam hominibus sibi amicis, ut hospitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis, Lys. Sic hodie uocari possunt tesseræ collybisticæ, quas literas collybicas uocant, quasi ad permutandam pecuniam externam institutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τῦ τρῶμα, quasi tessera & fr ustum abscissum, commissura, Plat.

495

Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta sunt quædam quasi ænigmata, significãtia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam σωβόλματα, & ἀπόρρητα dicuntur. Bud. Com.

Σύμβολος. ου. masc. gene. sicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Synes. ἴσα μὲν ὦν ταῦτα σύμβολος ἀπαίσιος γίγνεται. Sic autem dicitur ut παράλογος, ἀπόλογος μιτάμιλος, & symbolus uel symbolum Latinis. Item incidens, obuius.

Σύμβοτος. η. ὸ. compascuus, σωνέβιος.

Συμβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Συμβούλευσις. συμβουλή.

Συμβουλευτικός. est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est do consilium. Neutrum datiuo iungit. ut συμβουλεύω ϐοι, sum author, & ὑποτίθεμαι. Et passiua uoce, συμβουλεύομαί ϐοι, id est ἀνακοινοῦμαι, & συνεπίλομαι, συμπραγματεύομαι, tecũ commentor de re aliqua. Significat etiam consulto te.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. consultatio, sententia, consilium & admonitio. Sic

Συμβουλία. ας. ἡ. consultatio, &

Συμβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Σύμβουλος. ου. ὸ. consiliarius.

Συμμαθητής. οῦ. ὸ. condiscipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condisco.

Συμμάρτω. μ. άρψω. π. αρχα. comprehendo.

Συμματρίδα γῆν. sigillarem terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul pugno, id est socius sum in bello. Neut. datiuo iung.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, societas in bello, confœderatio.

Σύμμαχος. η. ὸ. auxiliarius, socius, commilito.

Συμμαχία. ας. ἡ. constantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. cõmutor, passiuè, unà commuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. secũ trãsferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iungitur.

Συμμετρία. ας. ἡ. symmetria, proportio, genus uestis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὸ. moderatus, commensuratus.

Συμμηδόμαι. consulo, id est do consilium.

Συμμίγνυμι, σωνάπτω, συμβάλλω, commiscco, confligo. σωνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerba feci. συμμίγνυμι etiam est uires socio, castra castris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω, & συμμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. uel

Συμμίσγω. σσῶ, ὁμιλῶ, ut σωνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, Verba cum eo feci. Item commiscco, σωνάπτω, συμβάλλω, confligo. Est quoq; uires socio, castra castris adiũgo, Xenoph. Bud. Com.

Συμμοία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμυλόγος. tacens.

Συμμύστης. ου. ὸ. symmysta, secretarius.

Συμμύω. cõprimo. Et συμμῦσαι, σωπῆσαι.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis consensus & conuenientia.

Συμπαθής. ὲς. ὸ, ἡ. eiusdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id est condolesco, alienisq; incommodis afficior, consentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. collusio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ ἀβίᾳ καὶ θυμῷ συμπαιδευόμενος, In uiolentia & iracundiæ furore eductus, hoc est, ὁ ἀβίᾳ καὶ θυμῷ σωνηθροφος, assuetus, & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιξα. colludo. Neut. datiuo iung.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &

Συμπαίτωρ. colluſor, ſimul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. άσω. π. αχα. colluctor.

Συμπᾶρ. ad ſummã, in ſumma, ut plurimum, uniuerſum: quod pro mundo etiam Latini dicunt.

Συμπανηγύείζω. commercor.

Συμπανεργᾶρ. coadiuuare.

Συμπαραθέω. concurro.

Συμπαρακαλέω. cohortor.

Συμπαρακολυθῶ ῶ λόγοις. recte atq; ordine diſputationem proſequor.

Συμπαραλαμβάνω. comprehendo.

Συμπαραμαρτύω. μ. ήσω. π. ηχα. iuxta, & ſimul ſequor, comitor. Neutr. dativo iung.

Συμπαρανήχομαι. ſimul nauigo.

Συμπαρασπάω. μ. άσω. π. αχα. adiuuo.

Συμπαρατάνω. produco, prorogo, ſimul extendo.

Συμπαραφερόμενοι. qui unà feruntur.

Συμπαρεδρέω. μ. έσω. aſſideo, maneo.

Συμπάρειμι. præſens ſum.

Συμπαρεκτανύμενος. ſimul extentus.

Συμπαρέπομαι. accedo, obtingo, id eſt cedo.

Συμπαρίχω, pro παρίχω.

Συμπαριπλάμην. ſimul deuolaui.

Συμπάροικος. ὁ. ὁ. contubernalis.

Σύμπας. ασσα. ὁ. uniuerſus, σύμπαντες, multi ſimul.

Συμπάσω. conſpergo.

Συμπάχω. τὸ συμπαθῶ.

Συμπατάσσω. μ. ήσω. π. ηχα. collido, palma aut uola aperta quatio.

Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõculco, utroq; pede calco. Actiu. accuſ.

Συμπείθω. ſimul perſuadeo.

Συμπεπλωκώς. compreſſus.

Συμπεραίνω. concludo, termino. Actiu. accuſ.

Συμπέρασμα. ατος. τὸ. concluſio.

Συμπερίάγω. unà duco, mecum uerſo.

Συμπεριπατοῦντες. ambulantes.

Συμπεριφέρω. circunfero, circũuoluo.

Συμπεριφορβάρομαι. turpiter & flagitioſe cum aliquo oberro. Bud. Com.

Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, conuictus, compotatio, obedientia.

Συμπερμασπαίζω. μ. άσω. π. αχα. adiuuo.

Συμπεσών. ὤντος. ὁ. cõtingens, incidens.

Συμπήγω. concoquo, ἐκπήγω.

Συμπερασμένος. η. conſeptum.

Συμπεφυκός. τὸ. compreſſum, concorporatum, os uulnus obductum.

Συμπεφυκότες. οἱ. obcæcati, obſepti.

Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. conſtringo, congelo. Actiu. accuſ.

Συμπηγύω. compingo, coapto, compono.

Σύμπηκτος. η. ὸν. compactus.

Σύμπηξις. ιος. ἡ. cõnexio, compoſitio.

Συμπίεζω. opprimere.

Συμπιλέω. conſtipo, complico.

Συμπίνω. μ. συμπόσω. π. συμπέπωκα. combibo. Neut. datiuo iung.

Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. π. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β. συνέπεσον. contingo, concido, & idem patior, incurro, cõeo, competo, Ariſtot. de Hiſt. 1. & 9. Item contrahor, aſtringor, & συνίσταμαι, id eſt cõſido, προσίλλομαι, ut apud Xenoph. qui μυκτῆρας ἀναπεπταμένους opponit τοῖς συμπεπτωκόσιν. & Ariſtotel. de Gener. 2. Res enim tumida, cum ad habitum ſuum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc eſt conſidere, συνίστασθαι καὶ ἁδρύνεσθαι. Eſt etiam τὸ συμπήγνυμι καὶ συμπλέκομαι, καὶ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτω τοῖς πολεμίοις. Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutrum, datiuo iung. Bud. Com.

Συμπιτνᾶ. id eſt συμπέπτωκε.

Συμπλάττω. confingo, comminiſcor, cãlumnioſe

lumnioſè exquiro, conflo.

Συμπλάσεις. complures ſimul collecti.

Συμπλέκομαι. manum confero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & complector, hæreo ϕ.

Συμπλέκομαί τινι, eſt mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus ſum. Cicero dixit, Sortis neceſſitudine coniunctus ſum. Bud. Com.

Συμπλέκω. μ. ξω. π. χα. concinno, complico, cõtexo, confero manus. Aelii. accuſ.

Σύμπλεξις. ιος. ἡ. complexio.

Συμπλοή ϑ ε. conſentiens, ὁμονοή ϑ ες.

Συμπλεγάς. άδος. ἡ. ſymplegas, id eſt cõplexio. Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro: dictæ quòd inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur.

Συμπλεκώω. μ ωῶ. impleo. Genit.

Συμπλοκή. ης. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc eſt cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item cõgreſſio, prælium, conflictio, manuum cõſertio. Pertinet etiam ad textoriam, & idem ſignificat quod σωύφανσις.

Σύμπλους. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Συμπλοία. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνέομαι. ſuffoco..

Συμπνευσμός. ου. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.

Συμπνέω. conſpiro, hoc eſt unanimiter aggredior quippiã & coniuro, quod etiam dicitur συμφυσῶ.

Συμπνοία. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id eſt impedio. Actiu. accuſ.

Συμποθή. abſorptum, deglutitum.

Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολίζω μ. ίσω. π. ικα. facio habitare, comprehendo.

Συμπομπεύω. ludos celebro.

Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro. Neutr.

Συμποσιασμός. ου. ὁ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.

Συμποσιαρχέω. ſympoſiarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιάρχης. ου. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ας. magiſteria conuiuiorum.

Συμποσίαρχος. ου. ὁ. præfectus conuiuij, modiperator, cui ſorte principatus conuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. ου. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιον. ου. τὸ. compotatio, conuiuiũ, locus conuiuij.

Συμποτικός. ου. ὁ. ſpectans ad conuiuiũ, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.

Συμπότης. ου. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπράκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, ſocius.

Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω σοί τόδε, hoc tibi conficio & in cõmodum tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo tibi. Vnde profauere & opitulari, adiuuare, & conſpirare ponitur.

Συμπροθυμέομαι. in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendum cõtendo, cõdem incumbo.

Συμπρονομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ductor ad prandium.

Συμπρόπιμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. comitor.

Συμπρόσειμι. adhæreo.

Συμπροσπεφυκυίαι. cohærere.

Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incurſus, caſus, accidens. Refertur aliquando ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα eſt, hoc eſt morbi acceſſio. Significat etiam caſum alicuius rei aſſeclam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud. Com.

Σύμπτωσις. ιος. ἡ. cõpreſſio, calamitas,

contractio. Significat etiam casum quencunq;, sicut σύμπτωμα. Est etiam incursio rerum cõdem desinentium, ut linearum quæ non sunt parallelæ. Bud. ibidem.

Συμπυρῶδη. concalescere in speciem pumicis uel tofi, & coalescere.

Συμφανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. manifestus, φανερός.

Συμφάσεις. ἀ. apparentiæ colorũ, quales in iride uidentur.

Συμφέρει. expedit, utile est.

Συμφέρομαι. confero, id est utilis sum, & simul fero. Συμφέρομαί σοι, tecum sentio. opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam cõgredior tecum, & conuenio te, Plat. & Herodo. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, sorte sua acquiescere, & modicis contentum esse, qui nihil præcipuum sibi postulat, Plut. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, unus sum è multis, non sum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συνενεχθῆναι οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Et Plut. in Cæs. τύχη τις ἄχαρις τῷ καίσαρι συνήνεγκεν, id est euenit. Bud. Com.

Συμφερόντως. utiliter.

Σύμφορος. ὁ. & Συμφορτός. ὁ. utilis, in unum collatus.

Συμφόρω. τὸ συμφέρομαι.

Συμφόρω. confugio.

Σύμφημι. μ. ἀσω. confiteor, consentio, collaudo, assentior, comprobo. Neut. dativo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, consentio legi.

Συμφύτωρ. ορος. ὁ. uates, testis.

Συμφύω. unà decrescо.

Συμφωνοδοξῶ. seruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, Nam omnes συνοδοξοῦσι gloriæ meæ.

Συμφωνοσοφῶ. unà philosophari.

Συμφωνέω. conuenio.

Συμφοιτητὴς. ὁ. condiscipulus.

Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Συμφορέω. congero, accumulo.

Συμφόρησις. ιος. ὁ. collatio, casus, contingentia, infortunium.

Συμφόρητος. collatus, mixtus.

Σύμφορον. ου. τὸ. commodum, consentiens, aptum.

Σύμφορος. ον. ὁ. utilis, conueniens, decens.

Συμφορύσσω. dicuntur aues, quando nidos construunt. Sic Vergil. in Palæm. Nanque notaui Ipse locum, aëriæ quo congessere palumbes. Apud Platonem συμπεφορημένοις opponuntur διαφορημένοις, hoc est compositi dispersis & diuulsis. Bud. Com.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. consiliarius, ὁμόφρων.

Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. consulo, delibero, dico, uideo.

Σύμφρασις. ἡ. consensus.

Συμφράσσω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Actiu. accus.

Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo, una intelligentia concipio & comprehendo, complector. Neut. dati. iung.

Συμφρονέσταται. οἱ. prudentes.

Σύμφυλον. ου. ὁ, ἡ. consors.

Συμφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. cognatus, connaturalis, eiusdem naturæ, ingenitus.

Συμφυία. ας. ἡ. conuenientia, coniunctio, & quasi concrescentia.

Συμφύλιος. ὁ, ἡ. gentilis, tribulis.

Σύμφυλος. ὁ, ἡ. simul natus, conuenientis naturæ.

Συμφύρομαι. commiscеor.

Συμφύρω. commisceo, συμφυράω.

Συμφύσις. ἀ. sinus.

Σύμφυσις. ιος. ἡ. coalescentia, cohæsio.

Συμφυῶ. τὸ συμπνέω.

Σύμφυτος. ον. ὁ. insitus, consitus, con-

plantatus.

Συμφύω. coalesco.

Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuenio, id est pactum facio, consono, consentio. Neut. datiuo iung.

Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, consonantia, consensus.

Σύμφωνος. ε. ὁ. consonans, pactum.

Συμψηθής. contritus, uulneratus. Et συμψῆσαι, συγκόπτειν τὸν κόπον.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. cōputo. Aeliu.

Σύμψηφος. ε. ὁ. eiusdem sententiæ.

Σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiusdem sententiæ.

Σύν, ☞ Atticè ξύν. præpositio est, ☞ significat cum, semperq; cum datiuo construitur. In compositione adiuuat uim uerbi, ☞ gratiam addit, ut συνάπτω, ad consummationem confero. Interdum significat contractionem sensim procedentem, ut σύνοξυς, sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Σὺν θεῷ. Dei pace impetrata, deo exorato. Contrariū illi quod est apud Plaut. Pœn. Nā ego infœlix dis meis iratissimis. Bud. Com.

Σὺν χρόνῳ. tandem, ad tempus, aliquanto tempore.

Συναγανάκτησις. indignatio.

Συναγάρω. μ. ρῶ. cōgrego. Aeli. accus.

Συναγκάζομαι. assocor.

Συναγκάζω. μ. άσω. κ. κα. coniungo, congrego, concilio, socio.

Συναγκασμός. ῦ. ὁ. congregatio.

Συνάγκη. ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ uallες conueniunt.

Συναγόχα. comportauerat.

Σύναγμα. residentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συναγορεύω. μ. σω. π. κα. simul aduoco, consentio, cōcordo, in iudicio defendo, patrocinor, adsū, persuadeo.

Συναγρύπνος, pro συναγρύπνος. congregatus.

Συνάγχη. χ. ἡ. angina, quæ uulgò squinantia, synanche.

Συνάγω. μ. άξω. γ. αχα. congrego, conduco, id est simul duco: sicut Cicer. Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id est coēgerunt. Item contrabo quod apertū est, id est claudo, coniungo, Aristot. de Part. 3. ☞ de Hist. 2. Item concilio, ἐς ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Aeli. accus. Bud. Com.

Συναγωγεύς. ὁ. conciliator ☞ congregator.

Συναγωγή. ῆς. ἡ. congregatio, contractio, adductio.

Συναγώγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vnde συναγώγιμα συμπόσια uocantur, ☞ συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc est συμβολικά.

Συναγωνίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. concerto, socius in pugna adiuuo, suffragor.

Συναγωνιστής. ῆ. ὁ. commilito, auxiliator.

Συνάδελφος. qui fratrem habet, opponiturq; τῷ ἀνεψιῷ.

Συναδικῶ. cum alio iniustitia aliquem afficere.

Συνάδω. μ. άσω. π. κα. concino, concordo. Neut. datiuo iung.

Συναθροίζω. μ. ίσω. congrego.

Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium.

Συναθροισμός. οῦ. ὁ. congeries, congregatio.

Συναθρόω. simul, uno impetu.

Συναίδιος. ε. ὁ. coæternus, συνυπάρχων.

Συναυλία. ᾶς. conuiuia, concœnationes.

Σύναιμος. ε. ὁ. consanguineus, frater.

Συναινέω. μ. έσω. π. νεκα. comprobo, consentio, annuo. Aeliu. accus.

Σύνεσπις. ε. ὁ. laudis particeps, ὁμόδοξος, cohabitator.

Συναιρόμαι. μ. ἰσομαι. π. ημαι. sto sus spensus, pendeo animi, contrahor.

Συναίρεσις. ιος. ἡ. synæresis, id est tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuisis, una fit syllaba & diphthongus, ut δημοσθένη pro δημοσθένη.

Συναίρετης. ου ὁ. adiutor.

Συναίρω. μ. ἰσω. π. ηκα. contraho, συνάγω, συμβάλλω. Actiu. accus. Depo. accus. ut συναίρομαί σοι τὴν δυσχέρειαν, hoc est subleuo, μετὰ σῦ δυσχῶ: & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, pro συναγωνίζομαι. Est enim συναίρεσθαι simul cũ alijs suscipere, ἀναλαμβάνειν. Bud. Com.

Συναίρων. secum aliud tollens.

Συναίροντα, & συναναιροῦντα, dicuntur apud Aristot. quibus sublatis, altera quoq; tolluntur.

Συναίρω. confero. Matth. συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων, Conferre rationem cum seruis. Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus est (inquam) potius, quàm rationes conferatis?

Συναισθάνεσθαι. cõsentire, συμπάσχειν. Dionysius, οὕτω γὰρ ἡμᾶς ἑαυτῶν συναισθήσεσθε, Nobis consci nostri sumus.

Συναίσθησις. uerbum est medicorum apud Galen. quæ est ueluti morbi conscientia.

Συναίτιος. α. ὁ. causalis, causa adiutrix. Cicero causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

Συναύω. cohabito. Neut. dat. uo iung.

Συνάχθιος. ου. ὁ. auxiliator, socius in bello.

Συναχμάζω σοι. æqualis tuus sum, claret otuis temporibus.

Συναχολουθέω. μ. ήσω. π. κα. simul sequor, comitor, correspondeo. Neutr. dat. uo iung.

Συναχόλουθος. υ. ὁ. comes.

Συναχτίζω. ω. τὸ. accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλλακτής. τ. ὁ. conciliator.

Συναλλαγή. τῆς. ἡ. counctio.

Συναλλάσσω. μ. άξω. π. αχα. simul iungo. Actiu. accus. ut συναλλάσσειν φιλίαν, delinire praua, blanditi prauis. ubi translate ponitur.

Συναλίζω. μ. ίσω. π. ικα. congrego, conglomero, conuenio, coniungo. Actiu. accus.

Συνάλλαγμα. αγος. τὸ. commutatio, contractus, commercium, συμβόλαιον, συνάξις.

Συναλλακτής. conciliator, φιλιαστής.

Συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ cauet in contractibus.

Συναλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio, ut nuptias, &c. contrabo, paciscor, contractus conuentáq; ineo, συνάγω. Actiu. accus.

Συναλλαγή. τῆς. ἡ. conciliatio.

Συναλοιφή. uocalium collisio, unio duarum syllabarum, quantum ad uocales in unam.

Συνάμμα. τὸ. copula, uinculum.

Συναμπαρέω. comeo, succurro laboranti, connitor. ab ἀμπαρέω.

Συναμφότερον. utrunq; simul. Dicitur tam singulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter. Bud. Com.

Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναθρισμός. τ. ὁ. frequentatio.

Συναναλίσκω. suppedito, χορηγῶ, hoc est non malignè præbeo necessaria.

Συνάναρχος. ε. ὁ. coæternus.

Συναναστρέφομαι. μ. ἐ ψομαι. π. ραμμαι. simul

mul uersor cum aliquo. Depon. ab.

Συωυπάντομαι. coorior. Depon. datiu.

Συωυῤῥώομαι. unà roboror.

Συωυθῶ. unà floret.

Συωυθρωπάομαι, uel συωυθρωπάω, & Συωυθρωπῶ, &

Συωυθρωπίω. μ. ίσω. π. ικα. cum hominibus dego, cum hominibus uersor. Animalia etiam ciuilia & mansueta uocantur συωυθρωπάομενα.

Συωυτάομαι, &

Συωυτάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuiam eo. Neutr. datiuo iung.

Συωυτίθλω, pro συωυτίθλω. occurri, obuiaui.

Συώυτημα. ατος. τὸ. euētus. unde συώυτημά ἐμι συωυτήσεται αὐτοῖς. in unum & eundem exitum incursuri sunt.

Συωυτιλαμβάνω. adiuuo. Actiu. accus.

Συώυτομαι. συωυτάω. Depon. datiuo.

Συωυφάω. comitor, consequor.

Συώφορος pro συώιφορος, metathesi τῦ ι. π. ὸ, ὐ. coniunx, συωμοσομένη.

Συωφάγομαι. accommodo. Paul. ad Rom. συωφάγομαι δὲ τοῖς τοιούτοις, Accommodo me hominibus, συμπεριφέρομαι.

Συωφαίρω. μ. αρῶ. π. ηρα. commigro. Datiuo.

Συωφηράδω. firmiter adigo, impingo, incutio, ἀπηράδω. Vnde Plut. in Cicer. καὶ δὴ λέγω συωφηράς ἰσὶ φρυλαίφρα τὴν ὑπόνοιαν, Atq; interim oratione sua suspicionem coniurationis in Cæsarem excutiens, & impingens, infligensq;. Bud. Com.

Συωφηρισμένος. perfectus, impletus.

Συωφοβάνω. simul amitto. Actiu. accus.

Συωφοιτοφάφομαι. mittor ad suffragia magistratus gratia.

Συωφοδεύω. simul peregrinor.

Συωφοδύομαι. simul uestem exuunt.

Συωφοθνήσκοντες. commorientes.

Συωφοθνήσκω. commorior. Vnde συωφοθνήσκοντες, socij erant apud Aegyptios, tanto affectu inter se mutuo deuincti, hac lege copulati, ut si fatale quippiam, aut diri casus alteri contigisset, alter tanquam pœnæ socius, eundem fortunæ exitum esset laturus, socijq; & comites essent & fortunarum & calamitatum, quemadmodum de Antonio & Cleopatra legimus. Apud Aquitanos huiusce modi socij solduni dicti sunt. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 26.

Συωφοκρίνομαι. colludo.

Συωφολαμβάνω. concipio.

Συωφομαραίνω. μ. ανῶ. π. ανα. contabesco. Neutr.

Συωφονέυσει. simul mutant.

Συωφοτικτόμενα. cōgenita & σύμφυτα.

Συωφοτίκτω. unà cum partu edo.

Συωφυλικός. ῆ. ὸ. coniunctiuus.

Συωφυλός. ῆ. ὸ. coniunctus. Et συώφυλος, ὁ συώφυλον, καὶ ἀσυμφύλων.

Συωφύλω. μ. ύλω. π. υφα. coniungo, coalescere facio & ferrumino, conglutino, συωτίκω. Theoph. 9. Accipitur plerunq; passiuè pro hæreo alicui rei uel adhæreo, coëo, committor, coalesco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόζω, congruo, consentaneus sum. Est etiam contingo. Et concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hostibus, & manus conseró. Bud. Com.

Συωφάσομαι. confligo & confligor,

Συωφάζω. τὸ συγκρούω, collido, confringo, urgeo, συμπίπτω.

Συωφθω. simul expello.

Σώφθρος ῆ. ὸ. articulatus.

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, effingo, appendo, συνάπτω. Actiu. accus.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. γκα. conſtruo. Actiu.

Συναρμόζω. τὸ συναρμόσω.

Συναρμοστής. τοῦ. ὁ. ſimul præfectus, colle-ga præfecti.

Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compoſitio.

Συναρτάω, ☞

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόζω.

Συναρχαιρεσιάζω. ire ad comitia ad dan-da ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχω ῶ. collega tuus ſum.

Συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.

Συνασπίζομαι, ☞

Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, con-ſtipo, defendo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Συνασπισμός. οῦ. ὁ. protectio, mutua de-fenſio, cum milites mutuò ſcuta & haſtã obtendunt capiti, teſtudo pha-langis, συνάφεια.

Συνασπιστάι. οἱ. commilitones, mutuò ſe defendentes.

Συναύδω. concino, aſſentior, συνᾴδω.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύξεια. τὰ. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia: propriè citharæ & tibiæ, uel alterius orga-ni cum tibia.

Συναυλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. conuer-ſor, cohabito. ab αὐλὴ, quod ſtabu-lum ſignificat & diuerſorium. De-pon. dariuo iung.

Σύναυλος. ου. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, συνήθης, contu-bernalis, ſocius.

Συναύξω. adaugere.

Συναύτης. ου. ὁ. ſocius in nauigatione.

Συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrecta-tio, cõtiguitas, iũctura, cõiunctura, coitio, coitus, expreſſio, effigiatio.

Συναφή. ῆς. ἡ. idẽ, coniunctio, cõnexio.

Συναφίημι. ſeparo.

Συνάχθομαι. condoleſco.

Σύναψις. ιος. ἡ. coniunctio.

Συνεργία. ſtudium.

Συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collacrymor.

Συνδακών. rumpens.

Συνδ' ἔαγε. colligauit.

Συνδαπάνω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcæno. Neu. dariuo iung.

Σύνδεκτος. ὁ. ἡ. concatenatio.

Σύνδεσμος. ου. ὁ. nodus, coniunctio.

Συνδετικός. ἡ. ὁ. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel ἴσω. π. υκα. uel ικα. colligo. gas. Actiu accuſ.

Συνδημιουργέω. condo.

Συνδιαγὰρ ιδῆς. iucundi in conuictu.

Συνδιάζω. conſpirare, conſulere.

Συνδιαπάω. μ. άσω. π. υκα. ſimul uiuo.

Συνδιαπτόμενος. conuicturus.

Συνδιαυλίζω. perpetuò conuerſari.

Συνδιαυλάζω. concilio.

Συνδιαμνημονεύω. recordor.

Συνδιαπορέω. ſimul deliberare.

Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.

Συνδιασμός. οῦ. ὁ. cõiunctio, conſpiratio.

Συνδιατελαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro, & in arumna ſum.

Συνδιαφέρω. cum alio tolero.

Συνδιαφόρησις. ιος. ἡ. quotidiana con-ſuetudo.

Συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diẽ ſimul duco, τὸν ἡμέραν συνδιάγω.

Συνδικέω. adeſſe, patrocinari, defen-dere, ab eadem cauſa dicere, & pa-trocinium ſuum in cauſam commu-nem afferre.

Σύνδικος. ου. ὁ. ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit: & ὁ συνάγων τῶν δεκαπρωτολογίων, hoc eſt, qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Itẽ qui à ſingulis urbibus mittuntur patroni ad cauſam unius prouinciæ tuendã,

L 99

σύνδικον dicitur. Bud. in An. & Cō.

Συνδιαπάω. μ. άσω. π. ασα. colludo, discō.

Συνδοκῶ dicitur, quod constat inter multos & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ συνδόξαντα dicuntur compacta & conuenta. Bud. Com.

Συνδοξάζομαι. conglorificor.

Συνδοτικόν. συνδιδομένον.

Σύνδουλος. ὁ. συνδοῦλος. conseruus.

Συνδραμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνδιώκειν.

Συνδρομάδες. αἱ. angustiæ sunt, quæ & symplegades, à

Συνδρομή. ῆς. ἡ. concursus.

Συνδυάζω. communico, coniungor.

Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.

Σύνδυο γινόμενοι, id est δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini sunt.

Συνέαξα. fregisse. ex ἄγω.

Συνεγείρω. μ. ίσω. π. ικα. admoneo, immoneo.

Συνεγγύς. propè. (pono.

Συνέγκω. confero.

Συνεδεύω. considere.

Συνέδρα ας. ἡ. statio, confessio.

Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præsideo.

Συνέδριον. ου. τὸ. idem, curia.

Σύνεδρος. ου. ὁ. consessor, assessor, consiliarius.

Συνείρω. μ. ἐρῶ. π. ικα. colligo. Actiu.

Συνέικα. intellexit, cōmisit, συνέβαλεν.

Συνειθίζω. μ. ίσω. π. ικα. consuesco.

Συνείδησις. εως. ἡ. & Συνειδός. ότος. τὸ. conscientia.

Συνειδώς. ότος. ὁ conscius. uide σύνοιδα.

Συνειμαρμένα. fato connexa, fati consequentia, atq; comitantia, quasi affata dicas.

Σύνειμι, συνίσω, et in tertia pers. plur. indic. συνίασι. simul sum, conuenio, uersor, consuetudinem habeo.

Συνεπαῖρ. suadere, patrocinari. Vnde συνέπομαι, pro aliquo perorarem & consentirem.

Συνεχῶς. connectens aliquid sine intermissione.

Συνέιργω. μ. ἐρξω. π. αξα. concludo, cohibeo, coërceo. Actiu. accus.

Συνέιρω. μ. ερῶ. congrego, coniungo, consero, connecto. Vnde συνείρω τὸν λόγον, continuo sermonem, oratione continua utor, dico sermone continuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & continuare uerba dixit, Cicero delamare.

Συνεμβάλλω. τὸ συμπίπτω.

Συνεπείρομαι. συνεπάιρομαι.

Συνεπιπορεύομαι. unà ingredior.

Συνεπιφέρω. confero, simul induo. Dativo & accus. iung. ut συνεπιφέρεσθαι αὐτῷ τὸν νόμον.

Συνεκβάλλω. unà eijcio.

Συνέκδημος & ου. ὁ. comes itineris.

Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχή. ῆς. ἡ. intellectio, figura grammatica.

Συνεκδοχικῶς. cōprehēsim, succesiuè.

Συνεκθερμαίνω. cōcalefacio, intus excito.

Συνεκθηλύνω. unà effœminor. (to.

Συνεκκαίω. τὸ. συνεκθερμαίνω.

Συνεκπέμπω. μ. ψω. π. εμφα. simul emitto.

Συνεκπίπτω. ad consummationem concoquo.

Συνεκπλέω. simul enauigo.

Συνεκποιέω. submministrare.

Συνέκρινε. commisit, excitauit inter aliquos discordiam. à συγκρίνω.

Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Item ad partum conduco.

Συνκτννύω. unà ſoluo.

Συνκτρέφω. ad nutricationem cõfero.

Συνκαθέλκω. compulſos eſſe, συμβλη-θῶναι.

Συνέλευσις. ιος. ἡ. conuentus, συόδος.

Συνελθᾶν. coire, conſpiraſſe.

Συνελίσσομαι. conglomero.

Συνελλόμενος. implicatus orbibus.

Συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo abſoluam. Dicitur etiam συνελόντι ἢ εἰπᾶν, ἐνὶ ἢ λόγῳ εἰπᾶν, ἐνὶ λόγῳ, ſine uerbo. Et συνελὼν ἢ φαίλως ἄν. Dicitur & per accuſat. κὴ συνελόντα φάναι: & adhuc συνὸν μάτιρος ſine uerbo, συνελόντι ἢ. Bud. Com.

Συνέμβολον. ου. τὸ. coniunctum tetrachordum.

Συνέμπορος. ου. ὁ. comes, ſimul iens.

Συνεμφαίνω. ſimul refero & oſtendo. Theophraſt. Τὰ ἀπὸ συνεμφαίνοντινὰ χυμίνοις ὀσμὴν, id eſt, Odorem quendam unà cum ſapore referunt, hoc eſt, ſimul referunt, quaſi ſit comitem habent ſaporis odorem cum guſtantur.

Συνεπακτύμενα à Gale. dicuntur quæ indicationi conferunt. quod uerbum eſt medicorum peculiare, ut ἀντιπαρακτύμενα, quæ contrariam indicationem habent. Bud. Com.

Συνεπιδόναι. cedere, concedere.

Συνεπλόω. induo.

Συνεργεῖν. conducere, prodeſſe.

Συνεργιλιτή. ueſtræ conſors eccleſiæ.

Συνέρασις. ιος. ἡ. contentio.

Συνεφανίσατο. unà conſurgit & inoleſcit. Plutarch. in Polit. οἱ ὠφλοὶ τῆς ἰχύσεως τῶν ἀξόνων περιπλεκόμενοι συνεφανίσωντο, Hederæ prætalidæ arboris ſtipitem circumplexæ unà conſurgunt & inualeſcunt.

Συνεφανύω. cooperio.

Συνεφανύσαι. unà perficere.

Συνέφημι. unà aggredior.

Συνεφίκνομαι. conuenio.

Συνεφισόω. μ. όσω. ω. ωσα. coæquo. Acti.

Συνεφομοιῶ. aſſimilo, adimitationem effingo.

Συνεχ ρμάω. μ. άσω. ω. ηκα facio faculatem alicuius rei.

Συνέωρσις. ιος. ἡ. contracliuncula.

Συνεωρτάζω. μ. άσω. π. αχα. concelebro.

Συνεχμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή.

Συνεπάγομαι. unà mecum duco.

Συνεπαινέω. μ. ῆσω. collaudo, comprobo, aſtipulor.

Συνεπαίρω. attollo.

Συνεπαισθάνομαι. unà ſenſum & fructum percipio.

Συνεπατιῶμαι. unà accuſo.

Συνεπαναγνεύω. μ. ίσω. π. ικα. uado & conuerſor inter conuentus. Neutr. abſol.

Συνεπαπειράω. idem quod συναπειράω, de quo ſupra. Vtitur eo Plut. in Cæſ.

Συνεπείγω. μ. άσω. idem, innitor.

Συνέπεια. ας. ἡ. conſequentia.

Συνεπέστη. contigit, accidit.

Συνεπεσβαίω. μ. ανῶ. dirigo. Acti. accuſ.

Συνεπεφημῶ. comprobo, collaudo.

Συνεπήχω. conſona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω. unà inſidior.

Συνεπιγράφω. mecum aſcribo, conſortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiu. & accuſ.

Συνεπιθρύνω. collacrymor.

Συνεπικυφεύω. ſimul incumbere.

Συνεπικλάω. μ. άσω. π. αχα. confringo.

Συνεπικοσμῶ. cohoneſto & uiſendum reddo.

Συνεπικουρῶ. unà & ſimul ſuccurrõ.

Συνεπικυλίω. alleuo.

Συνεπιπαραλαίνω. unà mico.

Συνεπιροτέω. applaudo.

Συνεπι

Συνεπικρύπτω. occulto.

Συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel potestas probat quod minor censuit.

Συνεπιλαμβάνω. ſimul accipio, participo, adiuuo incæptum, opitulor, ſimul incumbo.

Συνεπιτήδειον. participandum, partem capiendum.

Συνεπιτίθεμαι. annuo, obſecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attrahо, allicio, aſciſco.

Συνεπίσταμαι. conſcio.

Συνεπισχύω. condoleo, συνάχθομαι.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam paſsiuè pro ſimul intẽdor, unà augeor, apud Ariſtot. lib. de Insomn.

Συνεπιχύω. coadiuuo.

Συνεπίθεμαι. ſimul aggredior, inſidior.

Συνεπιφώνεμαι. ſententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω. μ. ἴσου. ϖ. ιϰα. comprobo, ſimul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι. μ. ἵψομαι. conſequor, id eſt ſimul ſequor. Depon. datiuo.

Συνεπείσων ἄνωμος, pleniorem ſignificationem habet quàm σθένος, uel ἰσχυρόλογος.

Συνερανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι. μ. άζομαι. π. ἀργασόμαι. adiuuo, conficio, ſubigo, id eſt ϖαρεργάζομαι. Depon. datiuo iung.

Συνεργέω. μ. ἴσου. ϖ. ηϰα. obſecundo, cooperor, adiuuo. Neut. datiuo.

Συνεργός. οῦ. ὁ. cooperator, adiutor, collega.

Συνέργω. copulo, concludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέραις ἐρείδω ταῖς χερσίν.

Συνερυθριαϰός. ἡ. ὸ. habens uim renitendi.

Συνερύω. colligo fuſa, fundo.

Συνερυσμίω. μ. ἴσω. π. ηϰα. ſimul remigo. Neut. datiuo iung.

Συνεύδω. μ. ἰσω. ϖ. ιϰα. coniungo.

Συνήριος & ος. ὰ. ὸ. mercenarius: propriè quæ ἐρίου, id eſt lanam ſimul operatur: σύνεργος, adiutor.

Συνήρτησις. ἰος. ἡ. copulatio, συναφή, concluſio.

Συνέρομαι. interrogo, συνερωτῶ, συμβάλλομαι.

Συνέρως. ω. ὁ. coniunx.

Συνέρχομαι. conuenio, id eſt congregor, coëo.

Σύνεσις. ἰος. ἡ. intellectus, prudentia, conſcientia.

Συνέσχικα. compegi, συμπέπηγα.

Συνεσκιασμένος. contectus.

Συνεσάλη. contractus eſt, territus eſt.

Συνεσταλμένος. contractus, timidus.

Συνεσταλμένως. parcè.

Συνέσταχα. conſiſtit, ornauit, commendauit.

Συνέστηκαν. concreſcunt.

Συνεστώς. compactus, ſolidus, non fluxus, Ariſtot. & Theophr. Apud Aeſch. pro coniurato accipitur, & qui conſilium proditionis iniit. Bud. Com.

Συνεστώτως. contracto animo, Ariſt.

Συνέστησα. commendauit, ornauit.

Συνεσόμην. μ. άσθην. π. αμαι. cõuiuor. Depon. datiuo iung.

Συνέσιος. ὰ. ὸ. domeſticus, conuictor.

Συνεστός. ὸν. ὸ. compactus, ſolidus.

Συνέχω. confirmo ſuppetias ferendo, roboro.

Συνετός. ὸ. intelligibilis.

Σωτιθέω.μ.ήσω.π.ηκα. facio intelligere, significo, erudio. Actiu. accus.

Σωτικός.ή.όν. intelligens.

Σωτικώτερος.τ.ά. doctior.

Σωφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα. consentio, cõmunico, assentio. idem ferè quod συνπαινῶ, συνκατατίθημαι, Neutr. dat. uo.

Σωφρονέω. coërceo.

Σωφόνιος, ον

Σαόφρων.ε.ό,ή. coniunx.

Σωφορέω. amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam & inueniendam, Demosthen. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Cõ.

Σώφορις.ιος.ή. assensio.

Σωφροσύνομαι.μ.ῆμαι. collator. Depon. accus.

Σωφρόνω.μ.ήσω.π.ηκα. animo. Neutr. dat. uo.

Σωφρόπλομαι.μ.άψομαι.π.αμμαι. adiuuo. Minus autem est quàm σωφέρομαι, quasi summis digitis attingo, uel simul onus attingo, non etiam tollo & in humeros suscipio: & plus quã παρφάπλομαι, quasi iustã operã cum alijs præsto. Depon. geni. Bud. Com.

Σωφᾶ. nubes congregat.

Σωφίλκω. simul traho, unà rapio.

Σωφλυθῦσαι. unà adolescere.

Σωφής.ής.ές,ή. obscurus, nubilosus.

Σωφία ας.ή. congregatio nubium ad tempestatem.

Σωφισάνω. consyderare.

Σωχί ἅπτα. sæpissimè, assiduè.

Σωχής.ής.ές,ή. continuus, spissus.

Σωχία, uel σωχέα.ας.ή. continuitas.

Σωχμάπτος.ν. concaptiuus. ab ἵχμα, quod uinculum significat.

Σωχμός.ν.ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id est, commixtura.

Σωχόμαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.

Σωχών.ν. continens, firmamentum apud rhetores.

Σωχῶ.μ.ήσω.π. σωχηκα. contineo, comprimo, coapto. Actiu. accus.

Συνεχῶς. continuò, sæpius.

Σωψία. συμπλοκή, συνομιλία.

Σωψιάω. colludo, confabulor.

Σωνωνημένος. qui emit.

Σωσβολία. occursus, σωτυχία.

Σωσηγορῶμαι. patrocinio defendor. Bud. Com.

Σωσηγορέω.μ.ήσω.π. ηκα. patrocinor. Datiuo.

Σωσηγορία.ας.ή. patrocinium, aduocatio.

Σωσήγορος.ν.ὁ. patronus, aduocatus.

Σωσιόλομαι.μ.ώλομαι.π.ωλμαι. collator, gratulor. Datiuo iung.

Σωσθεια.ας.ή. consuetudo. συνήθεια uero menses dicuntur.

Συνήθης.ους.ὁ,ή. familiaris, consuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιῶν, pro consuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιῶν, iusta mortuis facere & parentare. Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκε. conducit.

Συνήκομαι. conuenio, coëo.

Συνήκοος.ν. coauditor.

Συνήκω. desino, contrahor, coëo.

Συνήνωσις.ιος.ή. conuentio.

Συνημοσώνη.ης.ή. compositio, pactum, confœderatio.

Συνήμων. socius, familiaris.

Συνηρτῆμην. concordare, translatio à remigibus.

Συνηρφής.ους.ὁ,ή. spisse cõtectus, umbrosus, densus, constitus, nemoralis.

Συνηφής idem, σύσκιος.

Συνηχημένον.ν.τὸ. contractum, congregatum.

Συνηχομένος. concinnatus, συνκροκομένος.

Σώορος.ν.ὁ. concors, consonans.

Συνῆκας. collegisti.

Συνηχέω. μ. ήσω. υ. ηκα. consono, resono respondendo ad cantilenam. συνηχθέσθω σοι, tecum graui affectus sum (dolore.

Σύνθακος. υ. ὁ. cõsessor.

Συνθάω. coire, congregare.

Σύνθημα. pactum, signum, tessera.

Σύνθω. audi, ausculta, animaduerte.

Συνθήκη. ας. ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σύνθησις. ιος. ἡ. compositio. Hæc est contraria ἀναλύσει, à quibusdam confessis exordiens, & desinens in id quod in quæstione est: ἀνάλυσις autem est, quasi retextio complexionis, hoc est, τῶν συμπερασμάτων. Bud. Com.

Σύνθλος. υ. ὁ. compositus.

Συνθήκη. ης. ἡ. fœdus, pactum, conuentum, Aristot. Polit. 3. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in communi conditione lata, ciuili consensu & instituto, & iure recepto, Aristot. Ethic. 5. Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου, ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demosth. Et pro fœdere ita idem pluraliter, Lys. Bud. Com.

Συνθηκοφύλαξ. κος. ὁ. depositarius.

Σύνθημα. αος. τὸ. compositum, constitutum, ut ἐκ συνθήματος, ex composito, ex compacto & constituto. Item signum bellicũ quod datur instructiæ aciei, id est tessera, Xenoph. παιδ. 3. & 7. Significat etiam signum, id est uexillum. Et σύνθημα συντηρητήριον, apud Polyb. tessera uigiliarum, quæ erat tabella scripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ ἅ κατὰ τῶ μεγάλου συνθήματος, &c. Est & signum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocunq; signo. Vnde συνθήματα ἁγιοσυμῶα, notæ siue tesseræ quædam erant epistolares, indices & cõmendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur qui cursu publico utebantur. Ex eo & συνθηματικὰ ἐπιστολὰ dictæ, quo uerbo etiam furtiuæ significantur, cuiusmodi hodie maximè frequentantur: præsertim ab ijs qui per hostica loca bellóq; infesta tabellarios mittũt. Παραγγεῖλαι τὸ σύνθημα, dare tesseram. Aristot. παραγγεῖλαι σύνθημα dixit, pro tesseram prodere & proferre. Dicitur etiam δοῦναι σύνθημα à Polyb. Quin & συνθήματα dicũtur ἀναγορεύματα & animata. Bud. Com.

Σύνθημα. pro eodem reperitur.

Συνθηματιαῖος. οἱ ἀγοραβηγοί, καὶ ἰκελεμφοί, ἰκελόσιμοι.

Συνθηρατής. τ. ὁ. socius in uenatione.

Σύνθηρος. υ. ὁ. simul uenans.

Συνθιασώτης. υ. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. dilabor, pereo.

Συνθοίνιος. υ. ὁ. conuiua.

Συνθολόω. confundere.

Συνθραύω. confringo, συνθρύπτω.

Συνθρύλλω. affligo.

Συνθυμῶμαι. simul indignari, consentire.

Συνιδεῖν. uidere, consyderare.

Συνιζάνω. resideo, quemadmodũ in sese residet spongiæ pressæ. Ità cõsydero.

Συνίζησις. ιος. ἡ. cõsessus, sedimentũ molis, id est, cum magnæ molis structuræ subsidunt rimas quasdã edentes. Et in carmine συνίζησις dicitur, cum inter metiendũ carmen duæ uocales syllabis diuisæ pro una computantur, ut ἀεἰδω ἀοιδόν.

Συνίζω. idem quod συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ήσω. υ. ἧκα. intelligo, compono. Inde συνίετε tertia pers. plur. indicatiui. Actiuum est, & cum significat intelligo accusatiuum ha-

bet, cum sentio, genitiuum. Constituitur quoq; non ineleganter cum participio, ut συνίημι πάχνην λαιῶν, ἢ συνίημι μεταγλάμβρος.

Συνίστημι, uoce passiua. cogo, coagmento, fingo, formo, construo, compingo. Aristot. Hist. 9. de Vespis, ἢ συνίστανται σφηκιὰς τετραδώρους, Construunt fauos suos quadrifores. Item coniuro, conspiro, ut οἱ ἐπὶ συνίστανται ἐπὶ Ἰωνίαν, Plut. Cicero per coire id enuntiauit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletissimorum bonis, id est in abdito consilia agitare de euertendis innocentiũ bonis, aut locupletum fortunis. Est etiam congregari. Item ad bellum consociari, Xenoph. iv. 7. Item τὸν ἀρχὴν λαμβάνω, καὶ ὑπαρξιν ἴσχω καὶ φύσιν ἀπὸ τοῦ, id est, consto, consisto, componor. Bud. Com.

Συνίστημι. μ. ἐσω. σ. ἵστημι. τὸ συνίστημι, id est cogo, coagmento, fingo, formo, construo, ut ἔκ συνέστη, homines fingere, Luc. in Prometh. Et Plato in Tim. ξυνίδησιν καὶ συνιστᾶσι ὁ ἐγκέφαλος: ubi media uoce usus est. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quasi consocio, ut συστῆσαι πόλεις Isocr. πρὸς φιλίαν. Vnde & Cic. ciuitates constitutas dixit, pro in unum conciliatas et consociatas. Est etiam contraho, corrugo, obduco, ut συστῆσαι τὸ πρόσωπον, Plut Symp. Et pro πήγνυμι, & cõcrescere facio, Aristot. de gener. 1. Item conflo, communi consensu comparo, unanimiter molior, ut συνίστασθαι πόλεμον, Isocr. Demosthen. & Plut. Ponitur etiam pro conspiro, sicut συνίστασθαι de coniurationibus, aut coitionibus. Aristot. Polit. 5. συστῆσαι ἐπίθεσιν ἐπὶ τὸν σπαρτιάτας. Et cum dativo Demosth. συνίστασθαι πόλεμον τοῖς πέλας καὶ ἀδικοῦσιν, Bellum excitari est inter eos, uel exarsit. Et Plutarch. καὶ συνίστων ἐκ ὑπὲρ τὸν ἀναγράφοντας, id est conscribebant, decuriabant: sicut Cice. pro Domo sua, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum, id est factiose coactos.

Vnde συστὰς, decuriatus, ὁ καταλελογισμένος, ὁ κατατεταγμένος, καταλελογισμένος: et συνεστηκὼς, de quo supra: & συνεστηκότες coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & consociati.

Huc pertinet, cum pro ad defectionem, uel ad res nouas solicitare ponitur, Pausan. Aliquando est quoq; ostendo, testificor, id est νόμους ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demosthen. πεῖθω & Isaeo περὶ κλήρου πλάτου. Aliquando & συνίστημι, nobilem & notũ facio, illustro, Synes. Theotimo. Item commendo, ut συνίστημι τὴν φιλίαν τῇ σῇ, Synes. Est etiam cõtinuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνιστορῶ conscius sum, σύνοιδα.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis.

Συνισχνίζω, &

Συνισχύω. roboro, confirmo, suppetias ferendo roboro.

Συνίσχω. cohibeo, contineo.

Συνιῶν. sentiens, intelligens.

Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.

Συννάω. contrahor, & in me uertor.

Συννεφὴς. nubilus, obscurus, tenebrosus.

Συννοέω. τὸ συνοίω.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mœstitia: prorsus cogitatio intus condita.

Σύννομοι. οἱ. cõpascui, socij in pascẽdo.

Σύννους, uel σύννους. qui secũ ipse res æstimat, tristis, ut homines cogitabundi & ob id uultuosi, id est, φροντιστικοὶ.

Συνοδία

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.
Συνοδοιπόρος. ου. ὁ. comes.
Σύνοδος. ου. ὁ, ἡ. concilium, synodus, comitia, coitus, concursus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.
Συνόδων. οντος. ὁ. synodus, genus piscis.
Συνοέω. cogito, intelligo: quasi mecum ipse intelligo, apud me æstimo et perpendo, tristis & cogitabundus sum.
Σύνοιδα. præt. med. est ex εἴδω τὸ γινώσκω, & significat idem quod Latinis conscius sum: construiturq; aliquando cum datiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαδόντι ὄντι: sicut Quintil. 3. Sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti. Aliquando cum accusatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦτο ἡμαρτημένον. Aliquando per rectum, ut σύνοιδα εἰμι σοφὸς ὤν, Plat. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id est noui, Isocr. de Pace, & in Archid. Bud. Com.
Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.
Συνοικέτης. ου. ὁ. cohabitator.
Συνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. cohabito, nubo: & tam de uiro dicitur, quàm de muliere. Neut. datiuo iung.
Συνοίκησις. ιος. ἡ. cohabitatio.
Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo. unde apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per singula cœnacula inquilinis locarent. Isæus pro cauponа posuisse uidetur. Bud. Com.
Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι δὲ τὴν λίσβον ἐς τὴν μιτυλήνην βίᾳ, id est, Ad obsidionem tolerandam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com.
Συνοικισμός. οῦ. ὁ. constructio urbis.
Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.
Συνοικουμένη γῆ. terra non uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.
Συνοχαί. ῶν. ἡ. morbus, conuicium, pugna.
Συνοικῶν. coniunx.
Συνοίμενος. harmonicus, consonus. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.
Συνοίνιον. procemium.
Συναίνομαι. συμφωνῶ, consentio, assentior.
Συνοῖσον. τὸ. utilitas.
Συνοῖσος. utilis.
Συνοκλάζειν. subsidere, ζεῖν, feruere.
Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, casus, morbus, conuicium, pugna.
Συνολκή. ῆς. ἡ. cõtractio, titillatio, ἀνασπαστική, ἀναλυτική.
Συνόλον. omnino, id est, in summa, in uniuersum.
Σύνολος. ου. integer, uniuersus.
Συνομαρτῶ. comitor, sequor.
Συνομιλεῖν. colloqui.
Συνόμιλος. ου. ὁ. congerro.
Συνομολογῶ. assentior, consentio, collaudo, probo.
Συνομώμοται. inter se fide obligati.
Συνοξυνώ. in acutum sensim extenuo.
Συνόξυς. sensim mucronatus, in mucronem desinens.
Συνοπαδός. οῦ. ὁ. comes.
Συνοπτικός. perspicax.
Σύνοπτος. ου. ὁ, ἡ. uisibilis, intelligibilis.
Συνόπτρον. contemplatio syderum.
Συνορίνειν. commouere, turbare.

Συνορ. ῥ. ὁ. uicinus, συγγάτερ.

Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perſpicio, comprehendo, intelligo, καταλαμβάνω.

Συνουλῶ. μ. ώσω. π. ωμα. cicatricem facio. Neutr.

Συνεργία. ἡ. obſequium.

Σύνευνος. ου. ὁ. σύνευνε.

Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία, coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. coëo. Neut. abſol.

Συνουσιασμός. ὁ. congreſſus, coitus.

Συνουσιαστής. ὁ. coitor.

Συνουσιαστικός. ἡ. libidinoſus.

Συόφρυς. υος. habens ſupercilia coniuncta & denſa.

Συοχή. ῆς. ἠ. imbecillitas, turbatio, ſollicitudo, σύγκλεισις, uia anguſtia.

Συνοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. cõiungo. Actiu. accuſ.

Συόψις. ιος. ἡ. taxatio, compendium.

Συσκηνῖται. contubernales.

Σύνταγμα. ατος. τὸ. ordo, exercitus, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, ut penſitatio annua, quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellum gerendum. Eſt etiam uolumen ſtudio cõſcriptum & elaboratum: non ut ὑπόμνημα, ex tempore & ſine cura, ſed quod dictionem habet compoſitioni congruam, & capitum diuiſionem recte atq; ordine digeſtam. Eſt nonnunquam conſtitutio atq; ordinatio, ut σύνταγμα τῆς πολιτείας, Iſocr. in Areop. Bud. Com.

Συνταγματάρχης. ου. ὁ. collega in ducendo exercitu.

Σύνταξις. ιος. ἡ. conſtructio, coordinatio. Item tributum, deſcriptio ad ſtipendium conferendum, & in claſſes diſtributio, ſicut de σύνταγμα dictũ eſt. Athenæus uocat ſtipendium quod conferebãt coloni Theſſalici. Significat etiã annua quæ dantur à principibus, Athen. 11. Vnde συντακτικὴ ἀπογραφή, liber ſtipẽdiarius, & breuiarium quem ſtatum regis uocamus. Ponitur & pro uolumine compoſito ſeu (ut Cice.) libri confectione, ut σύγγραμμα, σύνταγμα. Bud. Com.

Σύνταῤῥα δρύφακτα ſunt, quorum radices inter ſe complexæ craterem quandam conficiunt & ſepem.

Συντάσσομαι, uel συντάττομαι. compono librum & ſcribo. Eſt etiã eiuſdem ordinis ſum & notæ & claſſis, atq; eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Bud. Com. Vnde

Συνταξάμενοι, qui ad ſtipendium conferendum ordine deſcripti ſunt, & in claſſes diſtributi. Interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.

Συνταξαμένως. compoſito agmine.

Συντάττω. μ. ξω. π. αχα. cõiungo, addo, coordino, inſtituo, cui opponitur καταλύω, Plut. in Anton. Et conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo & compoſitum. Aeſchin. συντέταχται ἡμῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, Ita inter nos cõſtitutum. Inde συντεταγμένοι πάντα, qui ex compoſito atq; de induſtria omnia faciunt, Demoſth. Bud. Com.

Συντείνομαι. τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀνταγωνίζομαι, connitor, contendo, dimico, Plat. de Rep. 6. Bud. Cõ.

Συντείνω. μ. νῶ. π. αχα. pertineo, tendo, uergo, ſpecto aliquò, ad ſcopum dirigo, Ariſtot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. actiue uſus eſt, καὶ πάντα ἀπὸ τοῦτο τὰ αὐτὸ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigentem & intendentẽ eò omnia & ſua & publica. Bud. Com.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, conſumma-

tio, maturitas, tributum.

Συντελέω. μαι. struo, molior.

Συντελήτης. ὁ. municeps.

Συντελήτια. ας. ἡ. idem.

Συντελίω. μι. ίσω. π. ικα. prosum, ad consummationem confero. Et συντελῶν ἀσφορὰς, pendere uectigal. Neutr. dativo iung.

Συντελής. ἐος. ὁ, ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.

Συντελέσμενος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. Actiu. accus.

Συντέμνων. ουσ, ὁ. finitor, συντελευτής.

Συντεταγμένως. ordinatè, diligenter, eleganter.

Συντεταμένος. concisus, breuiter dictus. ἀ συντέμνω.

Συντηγμα. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liquefcendo.

Συντήκομαι. liquefio, tabefio. Aliquando συντήκω καὶ συμπήγνυμι, & cohæreo, & conglutinatus sum, totus alicui rei incumbo.

Συντηκτικός. ὴ. ὸ. morbo confectus, exhaustus ægritudine, syntecticus, qua uoce utuntur & Latini. συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, ἡ καταπίνουσα τὸ σῶμα.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, absumo, quasi μαραίνω. Vnde συντηκτὸς, tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντηκτὸς, ut προστηκτὸς τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσκείμενος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀνασπάστως διακείμενος, addictus & ita incũbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiam est τὸ συμφύω, hoc est coalescere facio, conglutino, & coagmento.

Σύντηξις. ιος. ἡ. colliquatio, & tabes.

Συντηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conseruo. Actiu.

Συντήρησις. ιος. attentio, conseruatio, & pars animæ quæ semper aduersatur uitijs, syntereſis. ἀπὸ τοῦ συντηρέω, id est conseruo.

Συντηρία. τὰ. ludi & sacrificia dijs facta pro salute.

Συντίθημαι. componor, paciscor, constituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Dativo. Xenoph. ἐπὶ ὁ. πάντες συνέθεντο. Interdum cum præpositione πρὸς. Idem, συντίθεσθαι πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τὸν πρῶτον. Item σύνθεσθαι pro ἀκήκοα, πυνθάνομαι, animaduertere. Vnde σύνθετο imperatiuu. de quo supra. Bud. Com.

Συντιθέμενοι. οἱ. consentientes.

Συντίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. cõpono & concinno, Theophr. 9. Est etiam compono, id est struo, & conspiratione & coitione fingo & comminiscor, Antiph. Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκευάζομαι. Actiu. accus. Bud. Com.

Συντιμᾶσθαι. magno æstimari res uenales.

Συντομία. breuitas, compendium.

Συντομική. ars conflandi.

Σύντομος. η. ὸ. breuis, contractus.

Συντόμως. breuiter.

Συντονία. contentio & rigor.

Σύντονος. idem.

Σύντονος. η. ὸ. uehemens, fortis, non languidus, continuus, ut σύντονος ἀρμονία, hoc est incitata, quæ opponitur remissæ. Item circuitus expositio.

Συντόνως. acriter, studiosè.

Σύντριας. terni.

Συντρέχω. concurro. Neutr. dativo iung.

Σύντρησις. ιος. ἡ. meatus.

Συντριβὴς. ῆος. ὁ, ἡ. conuersans.

Συντρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. contero, confringo. Actiu. accus.

Σωφρημα. ατος. τὸ. contritio, ἀμάρτημα.

Σωφρόλα. ἡ. conuictus, cibiq; sodalitium.

Σωφρονῶ. ῶ. ὁ. collactaneus. Item exercitus, & assuetus alicui rei, cũ datiuo, ut παιδιᾷ σωφρονεῖ ἀνήρ, Luciano.

Σωτροχῆσαι. καταιτῆσαι, πλανωβλῆσαι.

Σωτυγχάνω. conuersor, obuio, congredior, contingo. Neut. datiuo iung.

Σωτυχία. ας. ἡ. ἀμιλία, σωίντωξις, casus.

Συντυχίζω. μ. ίσω. π. πα. accumulo.

Συνυπακούω. subaudio, subintelligo.

Συνυπατεύω. unà consul sum.

Συνύπατος. collega, consul.

Συνυποχωρῶ. redii in suum locum.

Συνύστωρ. ορος. ὁ. conscius, testis, consgerro.

Συνυφαίνω. contexo.

Συνυφάνθαι. contextæ.

Συνυφὴς. textus.

Συνυφῶμαι. compages adhærentes.

Σύγχρονος. contemporaneus.

Συνωδία. συγχορία.

Συνῳδὸς. ὄ. ὁ. consonus.

Συνῶθέομαι. τὸ συνωθοῦνεμαι, compellor, & quasi σφοχωρῶμαι.

Συνωθέω. ῶ. compello, incito, cogo in unum, utraq; manu impello, compello.

Συνωνοῦνται. accommoda sunt.

Συνώμνυα. conueniamus, paciscamur.

Συνωμοσία. ας. ἡ. conjuratio.

Συνωμοτὰς. ὄ. ὁ. coniuratus.

Συνωνέομαι. coëmo. Depon. accus.

Συνώνυ. τὸ ἄχθος.

Συνωνυμία. nominis communio.

Συνώνυμον. ου. τὸ. synonymum.

Συνώπη. urbs Ponti.

Συνῶδα. pro exploratum est, compertum est, intellectum est, Aristot.

Συνωσθέομαι. μ. σθεσομαι. π. σμαι. fustum ac deorsum uehor.

Συνωρὶς, uel ξυνωρὶς Attice. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.

Σύνωρος. consonus, cognatus.

Σύνωσις. compulsio & contusio.

Συνωφελῶ. commodo.

Συντρόφος. ὁ. apros nutriens.

Συοφορβός. ὁ. ὁ. subulcus. & συοφόρβιον, grex suum.

Συπαλήτιος. α. ὁ. malus, κακοῦργος.

Συπαραγγέλλω. adiuuo.

Συπαρίστημι. asto.

Συρβᾶν. tumultuari, incompositũ esse.

Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, & uox qua subulci ad sues utuntur, & theca fistularis.

Συρίζω. ὁ. ὁ. tibicen.

Συρβιωτὴς. tumultuarius.

Συρίγγιον. ου. τὸ. fistula qua in obsidione aquæ exquiruntur.

Συρία. ἡ. furia, ἡ παχεῖα χλοῦνα. Item unà ex Cycladibus.

Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio siue ardor cerebri.

Συριγγίας. genus harundinis in totum concauæ, unde fistulæ fieri solent.

Συρίγγιον. ου. τὸ. foramẽ rotæ, in quo axis uoluitur.

Συρικμὸς. ὁ. ὁ. sibilus.

Σύριγξ. γγος. ἡ. fistula, & θυροδόκη, id est locus ubi hastæ reponuntur.

Συρίσσω. ambigua uox est. nam & fistula canere significat, & syrissare, siue Syrum agere, hoc est molliculum esse. Neut. absol.

Συρίσκος. ου. ὁ. uas uimineum in quo ficus seruantur, ὑρίσκος.

Συριχτὴς. ὁ. ὁ. fistulator.

Συριττὴς. ου. ὁ. grus mas.

Συριστὶ. Syriace. φλοδο.

Συρίττω. ρ. ίττω. π. ττα. sibilo, exibilo, ex-

Σύρμα. ατος. τὸ. genus uestis tragicorum, uel cauda siue tractus uestis fœminarum, ὅτι ἑπισύρεται. Vnde Martial. Aptasti longum tu quoq; syrma tibi. Idem, Musa nec insano syrmate nostra iuuet.

Συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum.

Συρμαίζειν. purgare potione ex aqua & zea.

Συρμασμός, uel συρματισμός. ὁ. huiusmodi purgatio, συρμαία.

Συρμός. ὁ. tractus serpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ posuit.

Συρνίη. ης. ἡ. herba quædã apio similis.

Σύρνια. striges, aues inauspicatæ.

Συρραδιεργᾶν. technas struere.

Συρράδης. mixtus, adulterinus.

Σύρραξις. conflictus, συμβολὴ, σύναψις: & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus. (accus.

Συρράπτω. μ. άψω. π. αφα. consuo. Neut.

Συρράπτω. cõfligo, συμβάλλω, συμπίπτω.

Συρραφὴς. contectus.

Συρρέω. μ. εύσω. π. ευκα. confluo. Neutr. absol.

Συρρήγνυμι. μ. ήξω. π. ηξα. cõfringo, committo, irrito. Actiu. accus.

Σύρτις. ὁ. frænum, χαλινὸς.

Σύρτις. ιος. ἡ. syrtis, locus arenosus in mari. ἀπὸ τῆς λιπασύρας, καὶ ἀποπίνειν τὰς πλέοντας.

Συρφετὸς. ὁ. ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quasi fax plebis, quã & συρφετώδη ὄχλον dicimus.

Σύρφων. animalculum instar culicis, σέρφων.

Σύρω. μ. ρῶ. π. υκα. traho. Actii. accus.

Σύς. νός. ὁ. sus. Gaza circumflectit.

Συσείω. μ. είσω. π. εικα. concutio. Actiu. accus.

Συσκευάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. molior, struo, adorno, capto, & insidijs aggredior, & negotium captiosum insidiosumq; adorno, insidijs peto, immineo per insidias, captiosè teneo, capio laqueis, capto, insidias struo, instruo insidias aut dolũ, contechno. Est etiam comparo, apparo, constituo. Plutarch. in Cat. εἰς ἡδονὴν καὶ χολὴν συσκευαζόμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem confectandam comparantes. Inde & pro parare se ad uiam, siue (ut Plaut. dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbũ est uasa colligere, atq; etiã cibaria secum portare, Xenoph. κυιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμένος, suffarcinatus, & ad uiam accinctus sarcinis compositis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans, Luciano. Ponitur & pro ἐπιλέγομαι, Luc. Item compilo, ut συσκευάσειν ἐκ τῆς οἰκίας apud Demosthen. κατὰ νικίαρ. & Lucian. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuasare, profurtim aliquid colligere, deducunt. Terent. Phorm. Recte ego mihi uidissem, & senis essem ultus iracundiam, Aliquid cõuasassem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάω. colligo in fasciculum, uel in unam sarcinam connecto. Demosthen. translate usus est περὶ παραπρ. διόπερ τοῦτα πάντα εἰς ἓν ψήφισμα οὖσα διασωτοκώδη.

Συσκευασία. apparatus, molitio, adornatio, insidiarũ structio, & reliquas habet significationes conuenientes suo uerbo.

Συσκευασμένος. confertum, ſ. mul, collectum. à συσκευάζω.

Συσκευαστὴς. ὁ. ὁ. concinnator.

Συσκευὴ. ῆς. ἡ. idem quod συσκευασία.

Συσκιώω. ἡ. σκιοῖκία.

Συσκήνιον. ſodalitas.

Σύσκηνος. ε. ὁ. domeſticus, σωίκιος.

Σύσκιος. ε. ὁ. umbroſus, opacus.

Συσκοτάζω. contenebraſcit, aduеſperaſcit.

Σύσπασις. ιος. ἡ. conuulſio.

Συσπάω. pugio.

Συσπάω. conuello.

Συσπείρω. conglomero, conſarcino. Ioſeph. lib. 9. Iud. συσπειραθέντες ζοῖς σώμασιν, Cateruatim condenſatis corporibus.

Σύσσημον. ε. τὸ. ſignum.

Σύσσημος. ε. ὁ. conſignificans.

Συσσιτῶ. in contubernio eſſe, ſodalitate uti. Vnde συσσιτικὸς, pro ſodali uel contubernali.

Συσσιτία. ας. ἡ. ſodalitas.

Συσίτιον. ε. τὸ. locus cõuiuij, ſodalitas.

Συσιτρυτέω. compinſo.

Σύσσιτος. ε. ὁ. ſodalis, qui eadem menſa utitur cum aliquo.

Συσίτων. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, contubernium.

Σύσσωμα τὰ ἴδια. eiuſdem corporis, conſortes gentes, Paul. ad Epheſios.

Συσωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. congero, coaceruo. Actiu. accuſ. iung.

Συστάδην. cominus, ut ἀ συστάδλω μάχη, ſtataria pugna: συστάδλω καὶ συστάδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τῦ διὰ δοράτων.

Συσταθμία. ἀ. æqualitas ponderis.

Σύσταθμος. æqualis pondere, æquilibris.

Σύστασις. ιος. ἡ. conuentus populi, coniuratio, conſpiratio, coitio, hoc eſt ſodalitium in perniciem legum, Demoſthen. κατὰ τιμ. 1. Item conſtitutio, ut σύστασιν τίχνης τινὸς. Eſt etiam craſsitudo & coagmentum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & cõcretio, Ariſtot. Hiſt. 5. Adhæc conciliatio, & ad concordiam reductio, Iſocr. Paragr. Eſt etiam prælium collato pede pugnatum, ſtataria pugna, ut de συστάδλω dictũ eſt, Herod. de quo Bud. Com. Eſt aliquãdo commendatio, à

Συστατῶ. commendo, probo.

Συστατικός. ἡ. commendatitius.

Συστέλλομαι. contrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœſtus ſum: cui opponitur ἀβαθῆ Syneſ. Vnde συστολμένος, ἰκετηρὸς, qui eſt demiſſo animo, & deiectis ſpiritib. Bud. Cõ.

Συστελλόμενον. ε. τὸ. diminutum.

Συστέλλω. μ. ιλῶ. π. αλκα. contraho, corripio, compeſco inſolentem, & ad moderationem redigo, Iſoc. de Pace, & Greg. in Iul 1. Eſt etiam pauore contrahere hominem, & συστέλλεσθαι, ἐκπλαγῆναι, φόβῳ, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.

Σύστημα. ε. τὸ. anguſtum, ueſtis ſordida & piloſa apud Antimachum.

Συστηματίζομαι. coarctamus angustijs.

Σύστημα. ατος. τὸ. globus, congregatio. Et apud muſicos συστήματα principales partes uocãtur. hæc autem ipſa conſtãt ex certo tractu pronuntiationis, quæ dicuntur διαστήματα διαστημάτων. Porrò ipſorũ partes ſunt φθόγγοι, quæ à nobis ſoni uocantur. hi autem ſoni prima ſunt fundamenta cantus, ut ſcribit Chalcidius.

Συστῆσαι. confirmare, coniungere.

Συστήσασθαι. conſtituiſſe.

Σύστοιχα. τὰ. ſunt cognata, & συγγενῆ, et conſociabilia. Item σύστοιχα ſunt ὁμόστοιχα, quæ in eodem uerſu locantur: ſic ἀλλήλοις σύστοιχόν ἐστι τῷ πίνακι. Bud. Com.

Συστοιχᾶν dicũtur οἱ τὰ αὐτὰ στοιχοῦντες, hoc eſt, ὑφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinẽ habere. συστοιχᾶ τῇ ἐπὶ Θράκης, confinis eſt Hieruſalem.

Συστοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄρχος, ordo: proprie ordinis & sortis sociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύστοιχοι & συστοιχοῦντες, sunt eiusdem sortis, & ordinis, & qui eandem seriem efficiunt.

Συστολή. ῆς. ἡ. systole, correptio.

Συστόμ. ὁ. ὀ. elinguis, & qui est ore sensim compresso & contracto.

Συστομάτερος. qui est ore compressiori, taciturnior.

Συστρατηγός. ὁ. ὁ. coimperator.

Συστρατιώτης. ὁ. ὁ. commilito.

Σύστρεμμα. ατος. τὸ. à συστρέφω, tumultus, error. Est etiam uerbum castrense, & significat numerum certum militũ, ut mille, hoc est χιλιαρχία δύο. Item conuolutio & globus, coagmentum cõpactile, Aristot. de Mundo. Vnde

Συστρεμμάτιον ὕδατος apud eundẽ, pro uortice aquæ, hoc est conuolutione, & uolumine. Bud. Com.

Συστρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συστρέφεσθαι etiam dicuntur & σωληνοειδεῖς milites, in acie condensati & confertim cõeuntes, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆ πολεμίων σπουδαιοφόρω αὖθις παραδῶσι σύστρεφαι, Xenoph. ἐπ. α. Est etiam συστρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in angustum redacto, & undiq; circũuento, his uerbis, Cogebantur & ipsi orbẽ breuiore spatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam in orbẽ uoluentes suos increpãs. Συστρέφεσθαι ἐς ἑαυτὸν, in seipsum uergere, Gregor. de Theolog. Hoc Cic. uerti in seipsum appellat, ut de Finib. 3. Sola sapientia in se tota cõuersa est. Bud. Com.

Συστρέφω. cõtraho in compendium, breuiter complector. Item addenso, infercio, ut συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ σχολὴν ἄγειν, apud Alicar. in Socr. Item intorqueo, contorqueo, uibro. unde σωληνοειδεῖς, contortus, intortus. Plato in Protag. ἰσχυρὸν ῥῆμα βραχὺ καὶ σωληνοειδὲς, ὅσπερ δεινὸς ἀκοντιστὴς: sicut apud Cice. incitata & uibrans oratio, aut contorta sententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; sententijs uelut missilibus uteretur. Significat etiã agmen cogere, & factionem ciere, Aristot. Polit. 5. Et Aeschin. περὶ παραπρ. οὕτω νῦν ἐπ' ἐμὲ συστρέφεται ἅπας, id est, Quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est ex composito, & coitione facta in necem meam. Est etiam cõuoluere in fascem. Luc. in Act. 27. συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πλῆθος, Fascem autem uirgultorum conuoluente Paulo. Συστρέφειν ἑαυτὸν, sese colligere, Aristot. Hist. 9. Et Verg. Aen. 12. Substitit Aeneas, & se collegit in arma. Bud. ibi.

Συστροφή. ῆς. ἡ. δίνη, gurges aquarũ, uortex, obscuratio. Est etiã coitio, hoc est arcana pactio, & factiosa, quæ etiam σύνοσις, & ὑπόσυσσις dicitur, ut apud Luc. in Act. ca. 19. & 24. Συστροφαὶ etiam sunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti, Dioscor. Bud. ibidem.

Σύσυλος. ὁ. ὀ. est in quo duarũ columnarũ crassitudo in intercolumnio posset collocari & spirarũ plinthides æquè magnæ sint eo spatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitru. lib. 1. cap. 2.

Συσφαιριστὴς. οῦ. ὁ. colluctor in ludo pilæ.

Συχνματίζομαι. cõformor, accõmodo.

Συχνοπάλων. ὁ. condiscipulus.

Συτάω. supplico, ἱκετάω.

Σύτο. concitatus est, concitabatur.

Συτία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφαῖος. ὁ. ὁ. subulcus.

Συφανίζειν. uindemiare, ὀπωρίζειν. nam σύφαξ mustum est.

Σύφαρ. exuuium serpentis, leberis, ficus corrugata. Eras. prou. Nudior leberide.

Συφεός. ὁ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία grex porcorum.

Σύφορβος. ὁ. ὁ. subulcus.

Συχνὰ ἐκτημένος. multa possidens.

Συχνάζω. denso, stipo.

Συχνάκις. sæpenumero, multoties.

Συχνός. οῦ. ὁ. densus, coniuratus, multus, frequens. συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Σύω. id est σαίω, moueo, unde ἴαυδ.

Συώδης. νος. ὁ, ἡ. truculentus, suillus, porcinis moribus.

Σ Φ.

Σφαγεῖον. uas in quod pecudis iugulatæ sanguis excipitur.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio, iugulũ.

Σφαγιάζομαι. macto hostiam.

Σφαγία. dies sacrificij.

Σφάγιον. υ. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occisio. Et pars qua separantur ἰκριάδες, id est iuguli, & id quod uberibus subest, in recessu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc est τὸ προπάρδιον, καὶ ὁ ζωμός. σφαγίδες quoq; numerantur à Polluce inter instrumenta sacrificalia.

Σφαγιτίδες. αἱ. iugulariæ uenæ.

Σφαλάζω. μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & nõ maneo quietè, festino, discrucior, perturbor, animi molestiam fero.

Σφαλασμός. ῦ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάλω. μ. άσω. iugulo. ἐκ τῆ φῶ φάλω, τὸ φονεύω.

Σφῦρα. ας. ἡ. pila, globus.

Σφαιρηδόν. rotatim, περιφερῶς, in orbẽ.

Σφαίρησις. εως. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον. υ. τὸ. pilula, hoc est globulus, & sphæricum quiddã ac rotundum.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ludo pila. Neut.

Σφαίριον. υ. τὸ. σφαιρίδιον, orbiculus.

Σφαιριστήριον. υ. τὸ. locus balinei, in quo ueteres fictiones suas & uaria exercitationum genera facere solebant: sed in primis ad exercitiũ pilæ deputatus est. Bud. in Annot.

Σφαιριστής. ῆ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, sphærularis ludi studiosus.

Σφαιροειδής. ἐστ. ὁ, ἡ. sphæreus, rotundus, in speciem sphæræ formatus.

Σφαιρομαχῶ. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ὡσομαι. π. ωμαι. sum rotundus. Depon. absol.

Σφαιρόω. μ. ὡσω. π. ωκα. euoluo. Actiu. accus.

Σφαίρωμα. ατος. τὸ. conuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτήρ. ῆρος. ὁ. corrigia calceamenti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. syderor, afflor sydere, inflammor.

Σφακελισμός. ῦ. ὁ. de arboribus dicitur sydere affiatis. Latini syderationem & carbunculationẽ appellant, quando scilicet arbores nigrescunt. Dicitur & ἀστροβολισμός, Theophr. de Caus. 5. id est syderis perculsio. Et de hominibus quoq; sicut

Σφάκελος. ὁ. ὁ. qui est morbi genus, partem aliquam corporis, sæpe penè totum corpus percutientis subitò, atq; exiccãtis, & plerunq; hominem enecantis: quod cum repentino quodam eueniat impetu, è cælo ui quadam syderis accidere putatur.

Σφακός. ῦ. ὁ. pro φάκος. fœnũ, pabulum iumentorum, muscus arborum, planta quædam agrestis.

Σφαλ-

Σφαλερόνυτος.ε.ὁ. de fluuio, in quo periculosum est natare. designatur interdum amnis magnitudo.

Σφαλερός.ᾶ.ὁ. fallax, dubius, periculosus, lubricus, incertus, inconstans, noxius.

Σφάλμα.ατος.τὸ. error, lapsus.

Σφαλός. cippus, lignum, quo sontium pedes uinciuntur.

Σφάλομαι, &

Σφάλω. erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris. excido, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non patior esse syncerum.

Σφαραγοῦντο. raucè resonabant.

Σφαραγίζω.μ.ίσω.π.ιπα. resono.

Σφάραγος. fauces, guttur.

Σφάς. ipsos, ipsas, ipsa.

Σφάττω.μ.άξω.π.αχα. iugulo, trucido, macto. Actiu. accus.

Σφέ, pro σφέας, καὶ αὐτὸν.

Σφέας. ipsos, pro σφᾶς.

Σφοδανός.ᾶ.ὁ. terribilis, intensus, uehemens, festinus. Et σφοδανῶν, occidens, perdens.

Σφείς Ionicè, & σφᾶς. ipsi, αὐτοί.

Σφέων, σφῶν. ipsorum.

Σφίσας.ατος.τὸ. scabellum.

Σφενδονάω.μ.ήσω.π. ηκα. agito fundã. Actiu.

Σφενδόνη.ης.ἡ. funda. ἀπὸ τῆ σπάδαν. σφενδανὸν γὰρ τὸ σπασικόν. Item pala annuli.

Σφενδονίζω. μ.ίσω.π. ικα. fundam agito. Neut. absol.

Σφενδονίτης. υ.ὁ. funditor, qui funda utitur.

Σφενδονοειδὴς. fundæ figuram habens. Terræ epith. apud Dionysium.

Σφενδόνη.όνος.ὁ. rete rotundum.

Σφετερίζομαι, &

Σφετερίζω.τὸ. Ἰδιοποιῶμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi assumo, aufero, interuerto, Xenoph. ἰδιωτ.τ. & Greg. de Fil. 2. Accipitur pro emereor & ascisco, apud eundem Greg. de Basil. ἰδιοίᾳ σφετερισόμενος. Bud. Com.

Σφετεριστὴς. interuersor, qui aliena uel ea quæ cõmunia sunt in suam solius rem uertit.

Σφέτερος.ον.ὁ. suus. Hesiod. pro uester posuit.

Σφέων. sui, ipsorum.

Σφήκια. τὰ. uesperta, uesparum cellæ.

Σφηκίσκος.ε.ὁ. palus, sudes, cuneus, lignum acuminatum, ob similitudinem insectarũ in medio uesparum.

Σφηκισμός.ῖ. ὁ genus harmoniæ quod uesparum susurro nõ erat dissimile.

Σφηκός. gracilis, aut robustus.

Σφηκόω.μ.ώσω.π.ωκα. stringo, obstruo operculo. Actiu. accus.

Σφηκώδης.ους.ὁ,ἡ. gracilis, uentre exili uesparũ in morem, acer, amarus. nam & uespa amara est.

Σφήκωμα. ατος. τὸ. fascia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alliganturs.

Σφηκῶνες. σφήκια.

Σφηκὸς.ῆ.ὁ. agilis, obliquus, σφηκός.

Σφηνὸς. ὁ. cuneus quo ligna scinduntur. Apud Aristophan. pro instrumento tortorum, quo ueritatem extorquent quod Latini fidiculas uocant, ut est apud Vallam lib. 1.

Σφηνός. piscis quidam marinus.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ, obstruo.

Σφηνώσις.ιος.ἡ. densitas.

Σφήξ.κός.ὁ. uespa, & pro σφήν.

Σφῆσι. suis, fœm. generis.

Σφίγγω.μ.ίγξω.π.ιγχα. stringo, constringo, complector, arceo. Actiu. accus.

Σφιγκτὴρ.ῆρος.ὁ. podex, anus, & uestis genus.

Σφίγξ. γγός. ὁ. sphinx, animal portentosum hominis specie.

Σφίκτης. ου. ὁ. cinædus, mollis.

Σφίκτας. genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.

Σφίσιν. suis, suas, ipsis.

Σφιτηλεῦσαι. conditam esse legem.

Σφόδρα. ualde.

Σφοδρός. ά. ὸν. uehemens.

Σφοδρακμάζει. ῐ. ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. ῐ. ὰ. uehemens, molestus, truculentus, acerbus.

Σφοδρότερον. uehementius.

Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, actimonia, uelocitas.

Σφοδρύομαι, &

Σφοδρύω. pro ἰχνηρότερός εἰμι ἢ σφοδρὸς, immanis sum.

Σφονδύλη. blatta, animal hirundini simile tetri odoris.

Σφονδύλιον. τὸ. uertebra.

Σφονδύλιος. ὁ. uerticulum membrorum, calculi suffragiorum, σπόνδυλος, πάχνος.

Σφός. ῐ. ὸν. suus. Dorice pro σφέτερος.

Σφραγίδιον. antrum Citharonidũ nymphærum, quæ ibi olim uaticinabantur secundum fabulas.

Σφραγιδονυχαργυροκομῆται. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliũt, uel digitos ad ungues usq; annulis onerant.

Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma sedet. Dicitur item σφήν, & συνάλις.

Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. sigillo insignio, concludo. Actiu. accus.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, sigillũ, signaculum, signum, testudo.

Σφραγιτίδιος. nymphæ, Plut. in Aristot.

Σφυγανός. οῦ. ὁ. maturus, uehemens, robustus.

Σφυγάω. μ. άσω. π. ηκα. iuueneſco, uigeo, feruco, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulentus sum. Vnde manilla mulieris ob copiam lactis extensa, σφυγάδα dicitur. Basil. in Hexam. σφυγῶν λογισμὸς, uigẽs in probabilibus afferendis rationibus. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperanter me gero, ut pecudes stabulis emissæ, quod Politianus uitulare transtulit. Neut. absol.

Σφυγῶντες. οι. muti.

Σφυγμός. ῐ. ὁ. pulsus arteriarum, inflammatio.

Σφυδᾶν. fortis, durus, robustus.

Σφύζω. μ. ύξω. π. ιχα. salio, moueor, & deo, deuito, pulso ut arteriæ, augeo, inflammor.

Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.

Σφυράς. capræ stercus, aut ouis.

Σφυρίνη. piscis, quem Attici ὑσπαρ uocant, Latini sudin.

Σφυρίματος. τὸ, ὁ, ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρίσματα. ferramenta.

Σφυρόν. ῦ. π. planta pedis, talus.

Σφώ. uos, nominatiuo & accus. casu.

Σφῶϊ. ipsos.

Σφῶϊν. ipsis, uobis, uestrũm.

Σφωΐτερος. uester. Poëtæ pro tuus & suus quoq; utuntur.

Σφῶν. suorum.

Σ Χ.

Σχάδονοι, καὶ σχάδονες. αἱ. faui fucorũ, sobolariæ, soboles apum.

Σχαδών. ῶνος ἄπαξ εἰρημένον, ὄνος. Item iactus quidam tesserarum.

Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo & soluo desino q. Aristoph. Neb. χασάμενος τὸν ἱππικὸν, desinens iam equorũ studium & abrumpens. Est etiam τὸ ἐφίππου, retraho, reduco, supprimo. Xenoph. de canibus, χαῖ

σπλὴν ὀρθὴν, καὶ φράξασι ἀμφὶ ἰχθύσιν, Reducentes caudam, atq; inter cruora condentes & continentes discurrunt. Et Athen. lib. 4. δεῖδις ἰφάντας ἐν κάθρα καὶ τὰ μηχανὰς καθίντων τῶν φραγμάτων, Per clandestina machinamenta reductis uelis aut tabulatis: uel deductis & demissis. Item fisto, inhibeo. Aristoph. Neb. καὶ χάσκεις πλὴν φρονίδα πλὴν, Sistes & continens apud te: ac si diceret, animad uerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic χάλα ἐπὶ κάπης, τὸ λαπαπάω. Σχάλα etiam est secare uenam, aut scarificare cutem, Gale. Bud. Com.

Σχαλίδες. uide σάλπης.

Σχαλιδῶσαι, & ἀποχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζω. lactare.

Σχᾶν. τὸ χάλαν, Hippocr. Et Aristoph. Neb. κᾆτ' ἐκ ἴσχων ἐμιάθης, ubi ἴσχων dixit pro ἴχαλον, hoc est ἴχνιον, non scarificaui, non pertudi: id quod fit cum intestina farcta coquuntur, ne disrumpantur. Est etiam τὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare. Et χάδη τὸ χαλάδη, Hippocr. Bud. Com.

Σχασάμενος. continens.

Σχασθὴν. impelleretur. Vnde χασθὲς λίθος ἐκ τῆς σφενδόνης, missus, impulsus lapis tormento.

Σχαστικεία. ας. ἡ. finis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc est quo intentum laxatur, uel erectum demittitur, Aristot. de Mundo. Bud. Com.

Σχαστήριον. ε. τὸ. pugio, uel scalpellus est ueterinarij ad pertundendũ & transfuendũ, portus, pars nauis. Bud. Cõ.

Σχατόκηρος. ε. ὁ. decrepitus.

Σχεδάζω. τὸ χεδιάζω.

Σχεδάριον. libellus, pugillaris.

Σχέδη. ης. ἡ. tabella siue pagella philyracea, hoc est tiliacea qua pro chartis uti solebant.

Σχεδὴν. pedetentim, sensim, composito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, & pugio aut telum, quod sit ad manum, χέδριον.

Σχεδιάζω. μ. ἄσω. π. αχα. erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconsyderatè facio & improuidè, inconsulteq;, nugor, mentior. Est etiã repræsento, id est ante diem facio. Neutr. accus.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδίνη. propè, ferè, χέδλω.

Σχέδριον. telum, hasta, qua cominus pugnatur.

Σχέδιος. ε. ὁ. simplex, inelaboratus.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδόν, & χεδόνδοι. propè, ferè, fermè, ἄστιχνον.

Σχέδος. scheda.

Σχεδρός. ᾶ. ὁ. patiens, laboriosus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδες. αἱ. laterum carnes & pulpæ.

Σχελίς. anchusa.

Σχελωκάζω. μ. άσω. nugor.

Σχέμα. χῆμα.

Σχενδύλη. ης. ἡ. instrumentum quoddam fabri.

Σχενόω. μ. ώσω. π. υκα. macero. Actiu. accus.

Σχέραφος. ε. ὁ. conuicium.

Σχερία. insula phæacum, tonsura.

Σχερός. litus.

Σχέσις. εως. ἡ. habitus.

Σχετλιάζω. μ. άσω. π. αικα. misereor, molestè fero, iniuriã sustineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός. ᾶ. ὁ. molestia, indignatio.

Σχετλιαστικός. ᾶ. ὁ. miserabilis, indignabundus.

Σχίστος. η. ὸ. miser, lamentabilis, impius, infestus, qui potest alijs inferre malũ

Σχίω. μ. χήσω. π. ἴσχηκα. habeo, teneo, detineo, tolero, abstineo, prohibeo. Actiu. accus. uel datiuo iung. medio ante præpositione is, Thucyd.

Σχῆμα. ατος. τὸ. καταστασμός, modus, figura, habitus, gradus, species, forma: & proprie saltatorum est. Bud. Com.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, simulo, prætexo, et in certã quandam corporis affectionem compono, Xenoph. Symp. Est etiã ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ὁ σωφρονῶν σχηματισμῷ, Non ut rhetorica magno cultu & exquisito sese uenditat. Bud. Com.

Σχηματίω. μ. ίσω. π. ικα. planto, formo, abscondo, figuro, effingo, assimulo. Actiu. accus.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόρχημα, staticulum dicitur Plauto, quod erat saltationis genus, quando saltator nunc prosiliebat, nunc stabat.

Σχηματισμός. ὁ. ὸ. habitus, cultus corporis, cõpturáq, simulatio, prætextus. Ponitur interdum pro fastu, Plat. de Rep. 9. Bud. Com.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιία. artifex gesticulatorum disciplina, qualis est chironomia, Athen. lib. 14. Bud. Com.

Σχηματοποιῶμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Est etiam gesticulationi seruire, schemata saltationis cuiusq; imitari. Σχηματοποιοῦμαι etiam est quod Cic. dixit, Sentio illo cantu orationem meam quasi colorari. Σχηματοποιῶμενος etiam dicitur, ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ἁπλοῦς λογιστὴς, qui ingenuè non loquitur, & simpliciter, sed efficto uultu et fermone assimulato. Tracta metaphora ab illis saltatoribus, qui in multas species sese assimulabãt. Bud. Com.

Σχῆσις. εως. ἡ. habitus, appetitio, κάτοχος, detentio.

Σχεδία. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακιδόν. assulatim, in modum assulæ, assulosè.

Σχίδαξ. ακος. fragmentum, assula.

Σχιδής. ῆ. ὸ. lacer, pannosus.

Σχῖδος. χίδαξ, ἀπόσχισις.

Σχίζα. ης. ἡ. scheda, scissura, rima. Et χίζαι ligna fissa in usum sacrificiorũ

Σχιζόποδες. οἱ. fidipedes, aues aquatiles.

Σχιζοποδία. ας. ἡ. fissipedatio.

Σχιζόπτερος. ᾱ. ὸ. qui habet pennam discretam, alas fissas.

Σχίζω. μ. ίσω. σ. ικα. scindo, disseco, findo, diffindo, quasi rimas facio. Actiu. accus.

Σχιστός. ῆ. ὸ. uestis muliebris.

Σχῖνος. lentiscus, quæ est arbor ex qua fiunt cuspides purgandis dentibus accommodæ. παρὰ τὸ χίζειν, καὶ διὰ κρύπτω τὸ μαστίχω.

Σχινοφῦγες. οἱ. lentisci arrosores. rodebant enim effœminati lentiscum ad mitelam alborem q; dentium. Eras. prouer. Lentiscum mandere.

Σχίσις. εως. ἡ. sectio, fissura, ἀχάρασις.

Σχισμή. ῆς. ἡ. scissura.

Σχιστός. ῆ. ὸ. fissilis. Vnde lignũ χιστὸν, id est fissile, ut apud Vergil. Cuneis & fissile lignum scinditur.

Σχοίαζ. continerent, sedarent.

Σχοίνι. putetis.

Σχοινίον. ου. τὸ. funiculus. χοινίων νόμος, lex musicæ sic appellata.

Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem.

Σχοινισμός. ῆ. ὸ. mensura terræ, & tortura quæ fit per funes.

Σχοῖνο

Σχοινοβάτης. u. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκος. u. ὁ. restio, id est funarius

Σχοῖνος. u. ὁ. iuncus, funis, ἀπὸ τοῦ χώννυμι. Item mensura terræ sexaginta stadia capiens, authore Herodoto: licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta stadia dicat, id est quinq; millia, nisi sit error notarum. Bud. in Annot.

Σχοινοτενής. ἐος. ὁ, ἡ. longus, rectus.

Σχοῖντο. continerent.

Σχοίνων συμβολαῖς. iuncorum complicatores, storearum nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. π. ακα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut τοῖς ἡδοναῖς σχολάζειν, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖος. u. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. κατὰ τὴν ἄλλην πᾶσαν σχολαίοτερον ὁμιλοῦντες, In cæteranauigatione otiosi uenientes.

Σχολαίτατα. attentissimè.

Σχολαίτερος. u. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαστέον. u. τὸ. locus ad solatium, schola.

Σχολαστής. οῦ. ὁ. otio deditus, uagus, discipulus, scholasticus.

Σχολαστικός. ῆ. ὁ. idem.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολεύω. μ. εύσω. π. υκα. uaco. Neut. absol.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, uacatio, mora, ut νῦν σχολὴν ἔχω, Satis otij habeo. Item disputatio quæ per otium agitatur. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri siue alui à præstolando est dicta.

Σχολῇ, aduerb. uix, nullatenus, multo minus, otiosè, segniter, pedetentim, leuiter.

Σχολήν οὐδαμῶς, nullatenus.

Σχόλιον. u. τὸ. glossema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχόμενος. captus, retentus, eleuans, tegens faciem.

Σχωπτόν. u. ὁ. uerecundus.

Σ Ω.

Σῶ, pro οἰ σῶσι apud Thucydidē. Item concutio, cribro, σίνω.

Σωδῶνες. ungues siue digiti.

Σάωσκι. saluum fecit.

Σῶσις ψῆφος. sententia absolutoria, cui opponitur ἡ καταψηφος, siue μίανσις, id est sententia damnatoria. Bud. Com.

Σάω, uel σώζω. μ. σω. π. σκα. saluo, seruo, tueor, βοηθέω. Actiu. accus.

Σάωται τὰ ἔπη. extare carmina.

Σῶτερ. u. ὁ. cognomen Mercurij, quasi σωτῆρος aut σώζοντος, ἰχνεύει, ἢ ζώπυρος, hoc est ὁρμῆς ἀνίων.

Σωκέω. μ. έσω. π. σκα. possum, auxilior. Neutr. accus.

Σωλήν. ῆνος. ὁ. canalis, fistula, aquæductus. Vnde pro spondylorum meatu ponitur, qua residet medulla.

Σόλιμνα. ciuitas Indiæ, Herodi. 11. Vnde hinc

Σολυμνῶος. u. ὁ. gentile.

Σῶμα. ἄτος. τὸ. corpus. παρὰ τὸ σῖμα, hoc est à sepulchro, quòd anima in corpore sit quasi sepulta.

Σωμασκέω. μ. έσω. π. ηκα. paro, ἀσκέω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία. ας. ἡ. exercitatio corporis.

Σωματῶον. u. τὸ. uestis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖν. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc est ἀνθρώπους ἀντὶ ὠνίων uenditant & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ ἀνθρωποπώλης.

Σωμάτια. ὰ. dicuntur membranulæ quibus utuntur ad scriptiones.

Σωματικός. ῆ. ὁ. corporalis.

Σωματοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento,

corroboro, βίβαιῶ, denſo. Actii. accu.

Σωματῶσθ. in corpus ire (ut Quintil. loquitur) hoc eſt, corpulentum fieri & concreſcere. Sic Theophraſt. ἐπὶς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti ſunt. Bud. Com.

Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis cuſtos, id eſt ſatelles, & ſtipator, δορυφόρος.

Σώομαι. moueor, impetu feror.

Σῶος, uel iota ſubſcripto σῷος. ᾱ. ὁ. ſaluus, ſoſpes, integer.

Σώρακος. ᾱ. ὁ. uaſculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτης. ſyllogiſmus acerualis.

Σώρημα. ατος. τὸ. cumulus.

Σωρεύομαι. aſſeruor.

Σώρευσις. εως. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Actiu. accuſ.

Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

Σωρός, οῦ. ὁ. aceruus, tumulus ſepulchralis.

Σῶς. σῶ. ὁ, ἡ. ſaluus, integer.

Σωσίπολις. ὁ. ἡ. magnus, integer, manifeſtus.

Σώσιμος. dignus ut ſaluetur.

Σῶτρα. τὰ. merces ſalutis, præmia liberationis & conſeruationis, qualia dari ſolent medico pro ſanitate reſtituta.

Σώτειρα. ſeruatrix, Mineruæ cognomen.

Σωτήσιος. υ. ὁ. dignus qui ſeruetur.

Σωτήρ. ῆρος. ὁ. ſaluator, conſeruator, ſeruator. Inde dicuntur & Caſtor & Pollux, qui à nautis in ſalutem inuocantur.

Σωτηρία. ας. ἡ. ſalus.

Σωτήρια. τὰ. liberalia, hoc eſt ſacrificia pro accepta ſalute, & idem quod σῶτρα. Sic dies appellari poteſt, quo conſeruatorem Chriſtum anniuerſario luctu proſequi inſtitutum eſt ſupplicio ſalutari affectum. à σῴζω.

Σωτηριακόν. pretium, quod profumeris elatione datur.

Σωτήριος. υ. ὁ. ſaluifer, ſalutaris, uentus ſecundus.

Σωφώματα. ligna circa rotam, ſic ferramenta, ὑπόσωφα.

Σωφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. modeſtus & temperans ſum, temperatè & modeſtè me gero, reſipiſco, caſtus maneo, matrimonio legitimè uior. Neut. abſ.

Σωφρονίζω. μ. ίσω. υ. ικα. modeſtum & ſobrium facio, moderor, refræno. Actiu. accuſ.

Σωφρονικός. ῐ. ὁ. probus.

Σωφρονισμός. ῐ. ὁ. moderatio, caſtigatio, demulſio.

Σωφρονιστῆρας. τὸς. geminos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi naſcuntur circa uigeſimum annum, κατὰ τὴν τῆ φρονῆν ὥραν. Ariſtoteles ἀριστῆρας uocauit.

Σωφρονιστής. ου. ὁ. modificator, caſtigator. Sophroniſtæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores cenſerent.

Σωφρόνως. caſtè, modeſtè, compoſitè.

Σώφρων. ονος. ὁ. moderatus, modeſtus, & temperans, conſtans, continens, Cicerone interprete Tuſcul. 4.

Σωφροσύνη. ης. ἡ. temperantia, continentia, modeſtia, ſcientia, ſapientia, frugalitas, ſobrietas, uerecundia, pudicitia, παρθενία. Eraſmus annotat magis ſobrietatem & ſanitatem mentis ſonare, quàm temperantiam. Ariſtoteles dictam ait σωφροσύνην quaſi σάῳζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quaſi σωτηρίαν τῆ φρονήσεως.

Σώχω. μ. ώσω. π. ωκα. tero, σήχω, τρίβω.

Σώω. ſaluo, ſeruo, abſconda.

Τά. ea quæ, hæc, ut ἀπὸ τὰ μὴ πρεπόντα τύχῃσι, ἰάδος μέν.

Τἀγαθόν, quo utitur Aristot. 1. Ethic. non debet uerti summum bonum, sed bonum ipsum, ut uult Bessario. Argyropylus tamen modo bonum, modo summũ bonum uertit. Bud. Com.

Τάλλ. hæc, pro τἄλλα. ἐπὶ τὰ ἄλλ, ἐπ' ἐκεῖνα ἄλλ, uel ἐπὶ θάτερα μέν, ἐπὶ θάτερα ἄλλ, pro citrà & ultrà dicunt. Bud. Com.

Τὰ δωάρια. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐμ μέρη, pro τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, singularia. Bud. Com.

Τὰ ἐμπροσθεν. in medio posita, præsentia, quæ ante pedes etiã Latinis dicũtur.

Τὰ ἐπίκαρα. merces, ἀμοιβά.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα. uel ἐπὶ τὰ ἕτερα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος, in diuersum, in alterã partem. Bud. Cõ.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cælo sunt.

Τἄλλα. alioqui.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ. res meæ, mea ratio, quantũ ad res meas attinet. Synes. ἄλλως πέπονθ' ὡς ἔχει τἀμά.

Τὰ μὴ, & τὰ ἄλλ, sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὰ μὲν τὰ δ' ἄλλ, & τοῦ μὴ τοῦ ἄλλ.

Τὰ νῦν ἔτι. nunc.

Τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerunq; ut plurimum.

Τὰ πολλὰ. in multis, per eclipsin τῶν καιρῶν. Id Gell. lib. 7. cap. 2. imitatur, Ceselly hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, sæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primũ, in primis, & primas tenens partes, summus. Lucian. in Timone, καὶ πλέτα πάλιν, καὶ ἴσθι ἀθηναίων τὰ πρῶτα, Rursus diteſce & Athenienſium princeps eſto.

Τάτι ἀπὸ, καὶ ὅτι: & ἀμυδρὰ ἄπο, ἀπὸ τοῦ τάχα, hoc eſt Si nihil aliud, ſaltem: uel cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβυλιάρ. ἄριος. ὁ. ſcriba ciuitatis, à ſecretis ſiue à conſilijs.

Ταβυρνάριος. ὁ. caupona, diuerſorium.

Ταβιθά. ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dorcas.

Ταγῶν. ῶνος. ὁ. ſubiectus, ſubditus.

Ταγία. ας. uel ταγὶς. ίδος. ἡ. imperiũ, principatus, munus regium, cõmeatus, comparatio rerum ad uitam neceſſariarum. Significatur peculiariter hoc nomine ſummus principatus & ducatus in Theſſalia. &

Ταγέω. hunc magiſtratum adminiſtro.

Ταγήνια. panes quidam qui & ἐγχρίδες dicuntur.

Ταγλιτίνος. ὁ. in ſartagine coctus.

Τάγληνον. ου. τὸ. ſartago, τήγανον.

Τάγιστος. ὁ. parcus, φειδωλὸς, præco, legatus, celer.

Τάγιος. ου. ὁ. præco, legatus, acutus, aſper, peruius.

Τάγμα. ατος. τὸ. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus ſequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός. ὁ. ὁ. dux, præfectus. Et ſummus magiſtratus in Theſſalia.

Τάγυρι. τὸ. & plural. ταγύρια. minimum, fortuitum.

Τᾶλ. hac, ita, ὧδε.

Τάλυ. μ. άνω. υ. υσα. extendo. Actiu. accuſ.

Ταβή@. ῆς. ἡ. extensa.

Τά, articulus pro ἃ.

Ταίνια. uitta, corona, ταινία.

Ταίναρος. ὁ. ἡ. Tænarus promontorium Laconiæ.

Ταινία. uittarum extremitas, redimiculum quod pendet è corona regia. Lucian. de Alex. ἀμφὶ μέσον ταινίᾳ λευκῇ τῶν λιφαλίδων. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamen fasciæ dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis candicantes atq; in longum porrecti ταινίαι quoq; uocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem.

Ταινιόω. μ. ὁσω. π. ωκα. corono, ligo. Actiu.

Ταικτός. ὴ. ὸ. subiugus.

Ταικτικός. ὴ. ὸ. acialis, ordinalis, militaris. Nam τάξις propriè ad exercitum pertinet. Vnde ταικτικά, quæ ad rem militarem pertinent.

Ταυ∫ικῶς. mirabiliter ordine instructio, ut in acie fieri solet.

Ταικτός. ὴ. ὸ. ordinarius, statutus, constitutus.

Τάλα. magnum.

Ταλάβριος. ᾱ. ὸ. densus.

Ταλάεργος. ὁ. ἡ. ὸ. operum patiens, φιλόπονος. Mulorum Epitheton est.

Τάλαινα. ης. ἡ. misera.

Ταλαιπάριος. ᾱ. ὸ. ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρέομαι. defatigor.

Ταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. miserum facio, afflictum, defatigatum, accisumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & absolutè inuenitur.

Ταλαιπωρηθής. ῆτος. ὸ. fessus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miseria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. ᾱ. ὸ. &

Ταλαίφρων. ονος. idē quod ταλαπάριος. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ὅτι πάθος.

Ταλαπάθιος. qui multa sustinet animo

Τάλαρ. αρος. τὸ. miserum.

Ταλανίζω. μ. ίσω. π. ικα. misereor, miserum puto, defleo, lugeo. Neutr. accus.

Ταλάντατος. ᾱ. ὸ. miserrimus.

Ταλάντερος. ᾱ. ὸ. miserior.

Ταλαντόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. &

Ταλαντόω. uergo & inclinor, & ἵστα, pessum eo, degrauo. Philo de Mũdo, ἃ ἢ γῆ ταλαντοῦται, id est ῥέπει. Idem, ὑγρὸν ταλαντοῦσθαι περὶ μηδένοὺς ἐπιφάνειαν: ubi ταλαντόω est expendo, appendo, libro & suspensum teneo. Idem de ταλαντοῦσθαι τῶν γνώμων, animum utroq; ancipitem esse & alternantem. Lucian. ἰδρῶτος ταλαντούμαι, in neutram partem propensus sum, ut libra in examine stans, & æquilibrio. Alciphron cum accusatiuo iunxit, ἵνα μὲν σὺ τὸν ἔρωτα ταλαντοῖς, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate positum est. Bud. Com.

Ταλαντιαῖος. ᾱ. ὸ. ingens, grauis.

Ταλαντίζω. μ. ίσω. π. ικα. pondero. Actiu.

Τάλαντον. ᾱ. τὸ. trutina, libra, lanx. ἀπὸ τοῦ τλῆναι τὸ βάρος. Item talentum, quod minis sexaginta ualebat.

Τάλαντος. ᾱ. ὸ. calamitosus.

Ταλάντωσις. statio, κάθεσις.

Ταλάς. ᾶ. ὸ. miser, ærumnosus.

Ταλασιβάς. ίος. idem.

Ταλασίριος. ᾱ. ὸ. miser, laboriosus, multa incommoda expertus.

Ταλασφθής. ῆτος. ὸ, ἡ. luctum patiens.

Ταλαυρός. ᾶ. ὸ. Martis Epitheton, scutum habens multa patiens, & robustum.

Τάλαρ@. ου. ὸ. calathus uimineus, calathus in quo caseus coagulatur, plenus.

Τάλας. αος. ὸ. miser, laboriosus. à τάλαω, uel ταλάω.

Ταλασία

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, sacrorum administratio, sicut etiam τα ταλασιουργία.

Ταλάσιος. ου. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον. τὸ. lana.

Ταλασιεργέω. scire artem texendi.

Ταλασιεργία. ας. ἡ. lanificium, ἐριουργία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιεργός. ὁ. ὁ. lanifex.

Τάλασις. εως. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ. audax, prudẽs, in aduersis patiens, miser, ταλαιπόφρων.

Τάλαντα. τὰ. sortes, μοῖραι.

Ταλαύρινος. ου. ὁ. fortis, audax, bellicosus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ. patiens, constans.

Ταλάω. μ. άσω. π. αχα. suffero, τάσω.

Τάλλα. olearum rami. Vsque adeò id nomen Latinum facilũ est, ut taleare pro incidere usurpet rustica simplicitas.

Τάλις. ιδος. nymphæ nomen, uirgo desponsa.

Τάλλω. miser sum, ταλαιπωρῶ.

Ταλοιπὰ. in posterum.

Ταμεῖον. promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, et cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia siue intima ædium. Vnde ταμείῳ προσκυρῆσθαι, ærario applicari.

Ταμνοίχης. ου. ὁ. incidens corpus.

Ταμία, uel ταμίδα. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet administrationem.

Ταμίας, uel ταμιάδας. ου. ὁ. quæstor, custos cellæ, promus, condus, dispensator thesaurorum, uel domus œconomus.

Ταμίειον. ου. τὸ. ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία. quæstoria potestas.

Ταμιευτικός. ἡ. ὁ. parcus, & qui reconsdere nouit in futurum.

Ταμιεύομαι, & Ταμιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. quæsturam gesto, exerceo officium quæstoris. Item sepono, conseruo, repono, condo, in futurum tempus reijcio. Vnde ταμιεύεσθαι τῷ τήλῳ, uti parcè pecunia.

Ταμιῦχος. ου. ὁ. ταμίας.

Τάμιξ. ος. ὁ. coagulum.

Τάμνω. μ. τεμῶ. π. τέτμηκα. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, παρακόπτω, δίκην ποιῶ. Accius. accus.

Τάν. uocantis est, amice, tu, ut ὦ τᾶν.

Τανάγρα. ας. ἡ. uas æreum, in quo condiebant carnes.

Τανακής. ἐος. ὁ, ἡ. acutam habẽs aciem aut longum manubrium.

Τανάδηρος. collo protenso, ac longo.

Ταναός. ᾱ. ὁ. extensus, longus, acutus, asper. ἀπὸ τῆς ἀπὸ μῆκος τετανύσθαι.

Ταναῦρι. τὰ. subtiliter contexta.

Τανάχαλκος. solido ære constans, firmus.

Τανηλεγής. mortis Epitheton, longum inferens somnum.

Ταπεινόω. tremo, palpito, σπαίρω.

Ταπήιων. τὰ. uespara, aut fucorum examina.

Ταπία. ας. ἡ. plaga, regio.

Τάπις. ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyses tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.

Ταπίφυλλος. foliis longis.

Τάνταλος. ου. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Ταυήλωσσος. ου. ὁ. habens linguam extensam, in longam uocem producens.

Ταυηλῶχιν. ινος. ὁ. extensos habens angulos & cuspides acutas habens.

Ταυύκης. ους. ὁ, ἡ. longè acutus, extensus in acutum, extensiuus.

Ταυηλγής. ἐος. ὁ, ἡ. prætendens magnã curam & dolorem, asper.

Ταυῦν. nunc.

Ταν́οντο. extendebatur.

Ταννπλ. ου. ὁ, ἡ. habens longam ueſtem.

Ταν́πους. οδος. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis paſsibus incedens, uelox.

Ταν́πρωρος. circa frontem & faciem extenſus.

Ταννσ́ις. ἡ. extenſio.

Ταν́πλοος. ου. ὁ. habens extenſas alas, patulis alis uolans, ταννσίπτερος.

Ταννπλόκιμ. κομος. ὁ. idem.

Ταννσώης. φῶς. ὁ. extenſus.

Ταν́σω. μ. ύξω. π. ιχα. extendo.

Ταν́τριξ. χος. qui denſo eſt capillitio, aut etiam tenui.

Ταν́φλοιος. ου. ὁ. habens magnum corticem, νοιος.

Ταν́φυλλος. ου. ὁ, ἡ. habẽs lõgas frondes.

Ταν́ω. μ. όσω. π. υκα. &

Τάνω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actiu. accuſ.

Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.

Τάξει. ordinatim.

Ταξιῶται. apparitores præſidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero aciei. Neut.

Ταξιάρχης, uel ταξίαρχος. ου. ὁ. centurio, ordinum ductor.

Τάξις. ιος. ἡ. non modo νόμος, hoc eſt ordinem, ſed etiam modum ratione temperatum ſignificat, Plat. de Leg. 2. Eſt etiam officium, munus, inſtitutum, ut συμβόλη τάξει, officium & partes cõſiliarij, Demoſth. Item ſtatio, pugnandi locus. Item μοῖρα, ut ἐν ἐχθρᾶ τάξει, hoſtili affectu habituq́, hoſtis loco & uice ſpecieq́, Demoſthen. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicem obtinere, in Pand. & Athen. Et τάξιν ἔχειν Ariſt. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plut. Eſt item locus & ſedes, alicui conuentui uel collegio conſtituta, Ariſtot. Polit. 7. Et ob id factũ eſt, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiam magiſtratui apparentium operamq́ dantium ponatur, & qui cohors olim conſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ὁ τάξις τ ὑπάρχων apparitores præſidum appellantur. Significat & id quod uulgò ſtatũ uocant, quẽ admodum & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, ſtatis uicibus aliqd facere. Bud. Cõ.

Ταπανός. ὴ. ὁ. humilis, abiectus, depreſſus, ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur φιλόκαλος. Refertur ad rem, fortunã, genus, cõditionẽ. Ταπανὴ γλῶσα, lingua uulgaris uernaculaq́, authore Euſtat.

Ταπανότης. ητος. ἡ. humilitas.

Ταπείνω. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφροσύνα. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter ſentio. Neutr. abſol.

Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altum de ſe ſentiens, ſed ſeipſum demittẽs ſibiq́ minimum arrogans.

Ταπεινόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπείνω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio. Actiu. accuſ.

Ταπείνωσις. ιος. ἡ. humiliatio.

Τάπης. ητος. ὁ. tapes, ſtragulum, plaga.

Τάπης. idem, puluinus.

Ταραβίος. ου. ὁ. timendus.

Ταραχτής. ῆ. ὁ. turbator.

Τάρανδος. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.

Ταραντινίδιον. ου. τὸ. genus ueſtis ſubtilis

Ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores.

Ταραντινόν. ῆ. τὸ. genus ueſtis ſubtilis muliebris.

Ταραχμάδιον. ου. τὸ. quod cor affligit

& turbat. τὸ ἀλλόνορ τλὼ λαμλίαρ.

Τάρας. αντος. ὁ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiusdem nominis appellata.

Ταραξικός. ῆ. ὸ. turbulentus.

Ταράττω. μ. ἄξω. ττ. αχα. turbo, confundo, territo. παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ τῆ φθάρω. Actiu. accuſ.

Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

Τάραχος. ε. ὁ. turba, turbatio.

Ταραχωδέστατος. turbulentiſsimus.

Ταραχωδής. ἐος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ταρβαρί & ρ. grauis, terribilis.

Ταρβέω. μ. ήσω. ν. ηκα. timeo, tremo. Actiu.

Τάρβη. ης. ἡ. tremor, τάρβος.

Ταρβής. ἐος. ὁ, ἡ. denſus.

Τάρβος. ε. ὸ. tremor, timor, ſtupor.

Ταργάνω. μ. ανῶ. turbo.

Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, laqueus.

Τάριχα. τὰ. opſonia pretioſa, & probè condita.

Ταρίχεια, uel ταριχία. ας. ἡ. condimentum, muria, ſuccidia, hoc eſt caro ſale conſperſa.

Ταριχέμπορος. ε. lardi uenditor.

Ταρίχευσις. εως. ἡ. ſalſatio.

Ταριχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio.

Ταριχηρός. ᾶ. ὸ. ſalſus muria uel ſale.

Ταριχοπώλης. ε. ὁ. ſalſamentarius.

Τάριχος. ε. ὁ, & ὸ, uel etiam τὸ. ſalſumentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita.

Ταρκυίτιοι. οἱ. Tarquinii aſſenſores.

Ταρμοσσύνη. ης. ἡ. timor.

Ταρνός. mutilus.

Τάρπη. urna funebris.

Τάρπηται. oblectati ſunt.

Ταρπία. Tarpeia.

Ταῤῥοβος. adiutor, ſocius.

Ταῤῥός. idem quod ταρσός. Eſt etiã nexus & contextus radicũ inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum conſitarum ſpatia non iuſta ſunt.

Τάρσος. ε. ὁ. Tarſus urbs Ciliciæ.

Ταρσός. ᾶ. ὸ. ſummitas manus, plãta pedis, pars pedis è calce procedẽs, hoc eſt anterior pars ueſtigij. Eſt etiam ἡ ἐρεμάστρα, hoc eſt, ὁ ἐπιποσιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ ῥάσσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella: à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταῤῥὸς dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν τριήρων uocat. Eſt etiam ala, penna.

Ταρταρίζω. cũ tremore quodã obrigere

Τάρταρος. υ. ὸ. & in plur. τὰ τάρταρα tartarus, profundiſsimus inferorum locus, διὰ τὸ ταράττειν τὸν αὐτοῦ ἀέρα.

Ταρταρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. in tartarum deijcio.

Ταρφέα, aduerb. frequenter.

Ταρφεός. ᾶ. ὸ. &

Ταρφής. ἐος. ὁ, ἡ. &

Τάρφος. denſus, πυκνὸς, σωρηδόν.

Τάρφος. ους. τὸ. denſitas.

Ταρφύς. ῦ. ὺ. frequens.

Ταρχάνορ. ε. τὸ. parentatio, ſepultura.

Τάρχανορ. luctus, cura, dolor.

Ταρχία. τὰ. iuſta, inferiæ.

Τάρχη. perturbatio.

Ταρχήματα. τὰ. exequiæ.

Ταρχύω. μ. ύσω. υ. υκα. parento, ſepelio, curo funus. Actiu. accuſ.

Ταῦθλα. ας. ἡ. ſoliditas.

Τάσις. εως. ἡ. extenſio.

Τάσσω. idem quod τάττω.

Ταταίρα ἡ νῆσος. appellit inſulæ.

Ταταρτίζω. inſtauro.

Τᾶτις, Doricè pro τῆτις. annuatim.

Τατθίορ. mamilla, τιτθίορ.

Τάττω. μ. άξω. ττ. αχα. ordino, ſtatuo, & impono irrogóq, ut ταλίωρ ζημίαρ,

τάξιν ἐπιξίμια τῶν νόμων, Demosth. Quod sic dicitur, ut τάξιν τινὰ ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc est, statuere, quod uenditoris est ut plurimum indicantis quãti uendere uelit, & interdum emptoris. quod etiam τιμᾶν dicitur. unde taxare uerbum in usum uenit.

Est etiam ὁρίζω, ut ὥρα τεταγμένη: & χώρα ἐτεταγμένη, locus cõdictus, Xenoph. & ἡμέρα τεταγμένη, dies constitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ constitutas & statas uices habent, ut ortus occasusq; syderum. Item destino, hoc est certum hominem alicui rei præficio uel constituo, ut ταμίαν τινὰ προέσθαι, Xenoph. Est etiam in acie colloco, Lysi. Vnde τεταγμένοι ut παρατεταγμένοι, acie instructa stantes, Synes. Item loco & numero habeo, Synes.

Τεταγμένος, compositus, frugi, non dissolutus, ut τεταγμένος τῶν ἐπιθυμιῶν, Plut. Item miles centuriatus & merens: contrà ἄτακτος, qui non est in numerum redactus. Construi tur interdum cum μετὰ. Interdum cũ ὡς, ut τάξιν μι ὡς τίνος, In hanc classem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς τῶν μαθητῶν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ, In doctrinarum numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρὸς. Xenoph. ἵνα μὴ τάξιν πρὸς πᾶν ἐπάκτιον φέρω, Ne sub stituit uicarium. Et cum genitiuo. Demosth. ὅς γε ἑαυτὸν τάξας τῶν ἐλευθέρων φιλίππου, Qui se inter eos censeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quòd τάξιν φόρου sit indicere tributum & imperare, eiusq; modum unicuiq; statuere, tributarios facere. Item ὡς ἀνδρὰς τεταγῶνας, uirilem togam sumere. Οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοις, Samij decem nauibus instructi fuerunt, ita ut una ca in fronte esset, quam reliquæ deinceps sequerentur in uersum porrectæ. Bud. Com.

Ταύρας. phasianus.

Ταϋγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταΰγετον. ου. τὸ. Taygetum mons Laconiæ, qui & ταΰγετος dicitur.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυρίη. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.

Ταύρειος. ου. ὁ. taureus. Neptuni Epitheton.

Ταυεία. Neptuni festum quoddam.

Ταυειᾶν. propriè uaccarum & taurorum est, cum desyderio coitus concitantur, ac mire in uenerem feruntur, sicut ἐπομανᾶν de equis.

Ταυρικόν. taurinè.

Ταύρειος. ε. ὁ. taurinus.

Ταυρόκολλα. glutinum, Dioscor. lib. 5.

Ταυροκέφαλος. capite bouino, cornutus.

Ταυροπόλος. λου. ὁ. Dianæ Epitheton, aut quòd apud Tauros Scythiæ populum colatur: aut à parte totum, quòd gregibus præsit: aut quòd eadẽ sit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυροπόλον uocant.

Ταῦρος. ου. ὁ. taurus.

Ταυροφάγος. Bacchi Epitheton. nam dithyrambici carminis præmium erat taurus.

Ταυρώ. οῦς. ἡ. Diana Taurica.

Ταῦρος. augens, multiplicans.

Ταῦτ' ἄρα. adhæc, præterea. Aliquando διὰ ταῦτα, quocirca. Atticũ est.

Ταύτῃ. hac, id est hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo, huius causa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius. ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ, partim quidem, partim uero. Significat interdum τούτου ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. 5.

ταύτῃ

ταύτη ὁ ἀλλήνων, καὶ φησὶ μᾶλλον ἴφιτάτη θρίαντος, id est διὰ τοῦτο.

Ταύτως ἔχω τῇ διανοίᾳ. ita animatus sum, ita affectus sum.

Ταυτί, Attice pro ταῦτα. hæc. Item pro ἐνταῦθα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι, Suid.

Ταυτό, uel ταυτόν uocali sequente. idē, simile.

Ταυτόπαθα. ταυτολογία, idem sermo, sermonis iteratio.

Ταυτοπαθῶν, &

Ταυτολογῶν. eandem rem iterum atq; iterum repetere.

Ταυτοῖ. illic, ibidem.

Ταυτολογία. eiusdem sermonis repetitio crebra.

Ταυτόματος. ὁ. per seipsum, casualis. ἀπὸ τοῦ ταυτομάτου παραγινόμενος μάρτυρ, testis fortuitus, hoc est, non rogatus, neque adhibitus, id est, παράκλητος.

Ταυτομολίω. μ. ήσω. π. ηκα. transfugio. Neutr.

Ταυτότης. ητος. ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Ταφίστης. ου. ὁ. mortuorū curator, quem Plautus pollinctorem nocat, sandapilarius, θαυμαστὸς, admirandus.

Ταφή. ῆς. ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

Ταφίον. ου. τὸ. uestis quæ sternitur super sepulchrum.

Ταφίος. ου. ὁ. funestus.

Τάφος. ου. ὁ. sepulchrum, tumulus, cœna in exequijs, stupor, θάμβος, & insula quædam.

Ταφρόω. μ. ώσω. π. ωσα. fodio.

Τάφρος. ου. ὁ. fossa, uallum, agger, fossa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω. μ. άψω. π. αφα. stupefacio.

Ταφών. ὁ. stupefactus, attonitus. ἀπὸ τοῦ τάφω.

Τάχα. uelociter, forsan. (πλω.

Ταχάντως. fortè aliquando.

Τάχατα. certè, continuò, forsitan. ἰκ τοῦ ταχύς.

Τάχα. statim.

Ταχέα. celeritas. ᾗ ταχέως, celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. κἀμοὶ μὲν καὶ τἀλοιπὰ ταχέως.

Ταχινός. celer. & ταχίνης, lepus, uel ceruus.

Τάχιον. citius, pauloante.

Τάχιστα. uelocissimè. Ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀπὸ τάχιστα, ubi primum. Τῷ ταχίστῳ, primo quoq; tempore, quamprimū.

Τάχιστος. η. ὸν. uelocissimus.

Ταχίων. ονος. ὁ. uelociter, ταχύτερον, θᾶσσον.

Τάχος. ους. τὸ. celeritas, & pro ταχίων Atticè.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicò, actutum.

Ταχυβάμων. ονος. ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβολος. η. ὸν. inconstans, temerarius.

Ταχυγράφος. actuarius, exceptor.

Ταχυμαθὴς. ὲς. ὁ. cito discēs uel doctus.

Ταχυναυτῶ. celeriter nauigat.

Ταχυναυτῶν. οντος. ὁ, ἡ. celeriter nauigans.

Ταχύνω. μ. υνῶ. celero, accelero. Neut. absol.

Ταχυπειθὴς. ὲς. ὁ, ἡ. credulus.

Ταχύπτοπος. η. ὸν. suspiciosus.

Ταχύπωλος. η. ὸν. habens equos celeres.

Ταχύς. ὺος. ὁ. celer, uelox.

Ταχύτης. ητος. ὁ, ἡ. uelocitas.

Τάω. capio. Aeliu. accus.

Τάων. horum: pro τούτων poëticè.

Ταὼς. ῶ. et ταῶνος. ὁ. pauo. παρὰ τὸ ταὶ ἐν τῷ οὐρᾷ τίνα. Admittit hoc nomen aspirationis notam inter α & ω ταῶς, sicut ἰχθυόεις. De quo Athenæ. lib. 9.

Τ Ε.

Τέ. que coniunctio. Interdū παρέλκει, ut in ἰφθῖμε, idq; poëticè & Ionicè. Dores pro σὲ utuntur & Aeoles.

Τήγω. irrigo, humecto, mollio.
Τήγα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.
Τήγεϝ. sub tecto.
Τῆκ. κος. τό. tectum, tegmen.
Τηκιός. ᾶ. ὁ. ciuitas Cypri.
Τηκτός. ή. όν. benignus, χρηστός.
Τήχυρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.
Τῆκος. κους. τό. tectum, tegulũ, tegmen, domus, prostibulum, cœnaculum.
Τή, poëticè pro σή. tua.
Τηβαλήγα pro τηθαλήγα. ας. ἡ. germinant.
Τηβαρρήκασι. confusi fuerunt.
Τηβαρρηκότως. audacter.
Τήθη, prær. med. à θάλλω. floruĩ.
Τήθηνασι. pullularunt.
Τηθλέτα. τὰ. uirentia.
Τήθη. stupui. à θάλω. timui, admiratus sum.
Τήθμια. τὰ. legitima.
Τηθμός. lex.
Τηθνάλω. moriar. Optatiuus est à θνήσκω, uel τίθημι, pro θνάλω.
Τηθνάμεν. mori, pro τηθνάναι.
Τηθναξῆμαι. morior.
Τηθνιῶτες. mortui.
Τήθνα, & τήθναα, &
Τήθνηκα, mortuus sũ. Prær. est à θνήσκω.
Τήθια. τὰ. arbores agrestes & steriles.
Τηθιπποβάται. οἱ. qui uehuntur quadrigis.
Τήθιππος. ὁ. quadriga.
Τηθριπποτροφῶ. quadrigas, hoc est quadrijuges equos alo.
Τήθριππον. ὁ. quadrijugum.
Τηκτός. ὁ. χρηστός, τηκτός.
Τήν. tibi, Doricè.
Τῆν. quærere, ζητῆν.
Τήνεθ. conari.
Τηνεμός. ᾶ. ὁ. egerendi libido frequẽs, sed inanis.
Τήνω. μ. νῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur aliquando pro ire contendo, sicut Latinis contendere & intendere iter, intendere fugã. Est etiam pertineo & specto, & construitur cum πρός. Actiu. accus.
Τηνωδάω. carmen deduco, cantilenam extendo, ψαλῶ.
Τήρα. τὰ. astra. παρὰ τὸ τηρεῖν τὸ σημεῖον.
Τηρέω. μ. ήσω. π. κα. domo, cõtero. Act.
Τηρόμφος. ὁ. ὁ. uexatus.
Τήρω. μ. ῶ. π. ψα. laboro, cõtristo, affligo, fatigo, cõficio, diuexo, exhaurio.
Τηχαίας. pulchra mœnia habens.
Τηχεσιβλήτης. ὁ. ὁ, &
Τηχεσιπλήτης. ὁ. ὁ. &
Τηχεσιπλήτης. ὁ. ὁ. appropinquator murorũ, muros quatiens, qui muros diruit, ὃς τείχεσι πελάζων εἰς πορθεῖ.
Τηχήρης. ους. ὁ, ἡ. mœnibus clausus.
Τηχίζομαι, &
Τηχίζω. μ. ίσω. π. ικα. muro munio. Acc.
Τηχίον. ὁ. τὸ. paries.
Τηχίους. ῖς. parietinæ.
Τηχισμός. ῦ. murorum constructio.
Τηχίτας. άντος. ὁ. muratus.
Τηχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.
Τηχολύτης. ὁ. ὁ. destruens muros.
Τηχομαχέω. μ. ήσω. π. κα. expugno muros.
Τηχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugnatio.
Τηχοποιία. ας. ἡ. murorum extruendorum cura.
Τηχοποιός. ῦ. ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.
Τῆχος. ους. τὸ. murus, mœnia, τὸ πόλεως.
Τηχοφυλακῆσ. muros custodire.
Τηχοφύλακες. qui in mœnibus excubãt, custodes in mœnibus constituti.
Τήω. τάνω.
Τήως. τὸ. τίνος. interim, ἐν ὅσῳ.
Τιθμαίρομαι. coniecto, id est obseruo, perficio, signo, noto. Depon. accus.
Τίθμαρ. ατος. τὸ. finis, signũ, coniectura.

Τεκμήρσις.ιος.ἡ.ᾳ

Τεκμήριον.ου.τὸ. coniectura, indicium, argumentum, signum certum & uerum, sicut ἀνὴρ tantũ probabile. Cicero. in partitionibus uocat propriam rei notam. Dici propriè annotant Grãmatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de praeterita. Ἰσοcr. ἀπὸ σωμάτων τὰ τεκμήρια λέγομεν ἀλλ' ἢ περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, σημεῖον δὲ ἢ πρὸς ἑτέρους σωμάτων. Τεκμήριον ἢ, huius rei quã dico argumentũ est.

Τεκμηριῶμαι. coniectare, deliberare.

Τεκμήρω. indico.

Τέκμωρ. ορος. τὸ. signum, indicium, argumentum, finis, mors, terminus.

Τεκτονικὴ. ης. ἡ. ars structoria, idem quod οἰκοδομικὴ.

Τεκνίον. ου. τὸ. filiolus.

Τεκνογονία. ἡ. propagatio liberorum.

Τεκνοκτονία. ας. ἡ. parricidium.

Τεκνολέτηρα. ας. ἡ. necatrix filiorum.

Τέκνον. ου. τὸ. filius.

Τεκνοποιέομαι, ῶ

Τεκνοποιῶ μ. ήσω. π. ηκα. genero filios, liberos gigno & suscipio.

Τεκνοτροφοῦσιν. cum prolem nutriunt.

Τεκνῦμαι. τὸ τεκνόω.

Τεκνῦσα. puerpera.

Τεκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. parturio, fero partum, ὀτρυνον ποιῶ. Neutr. absol.

Τέκνωσις. ιος. ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.

Τέκος. ους. τὸ. filius uel filia, ut διὸς τέκος, Pallas.

Τεκταίνομαι. μ. ανοῦμαι. fabrico, paro. Depon. accus.

Τεκτάνω. μ. ανῶ. idem, comminiscor.

Τεκτονικὴ. ars fabrilis, fabrica.

Τεκτονικὸς. ὴ. ὸν. fabrilis.

Τεκτονιτικὸς. ὴ. ὸν. architectus, operarius.

Τέκτων. ονος. ὁ. faber, quod est generale nomen ad omnes artifices (exceptis plastis) qui è quauis materia aliquid facit. Apparet à τέχνη deductam esse uocem.

Τέκων. ουσ. ὁ. parens.

Τελαίνω. cura dignari, in pretio habere.

Τελαμών. ῶνος. instrumentum, lorum ensis, & unde scutũ propendet. Dicũtur item τελαμῶνες lintea concerpta uulneribus peraccommoda, uel fasciolæ potius, quibus oblæsa membra obligari solent.

Τελαμωνίαι apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon τελαμωνίας. uocat.

Τελεθῶμαι. expendere.

Τελέθω. sum, fio, perficior. à τελέω, τὸ ἀπάρχω.

Τελεογονία. generatio perfecta.

Τέλειος. α. ὸν. perfectus, adultus, qui est iustæ magnitudinis & integræ ætatis, absolutus. Vnde τέλειος ἡμέρα, ultimus uitæ dies: & τέλειον ἱμάτιον apud Plutar. protoga pura ac uiri dixit. Τέλεια etiã ἱερὰ hostias dicebãt eximias, uel sanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquãdo hostias meliores, aliquãdo maiores appellat. Τέλεια igitur ἱερὰ dicũtur ἐνιαύσια, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὰ μὴ πολυθνμέλα, hoc est eximijs hostijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquãdo sunt exta: & τέλειον eximiũ & amplũ. Τέλειοι etiã dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλος enim γάμος ἐκάλει, ὡς Ἰωλῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Et τέλειος Iupiter, nuptiarum præses: sicut Iuno ἰφιτέλεια. Inde etiam προτέλειοι ὀχαὶ, de quibus supra. Apud Plut. τέλειος dicitur qui uxorem habet, sicut ἄγαμος cælebs. Bud. Com.

Τελειότης. ητος. ἡ. perfectio, integritas.

Τελειώτης. ου. ὁ. consummator.

Τελέω, uel τελείω. μ. ἐσω. π. ψα. τὸ τέλος. Vnde οἱ τελεσθέντες αἵματος, pro martyrio cõsumptis, Gregor. Et τελεῖσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togam sumpserũt, aut tutelæ suæ facti sunt. Item τελεσθῆναι, τὸ γῆμαι. Aelius accus.

Τελεῶ. idem.

Τελείωσις. ιος. ἡ. perfectio, initiatio, consecratio. Gregor. sic appellat baptismum.

Τελεωτῆρ. euacuare, deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eras. Chiliad.

Τέλε©. ε. ὁ. perfectus.

Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Telesio.

Τελεσιάζω. sacrificare, sacra peragere

Τελέσιος. ultimus.

Τελεσιεργία. as. ἡ. perfectio in omni opere.

Τελεσιουργός. οῦ. ὁ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.

Τελεσιουργῶ. perficio, conficio, finem impono, absoluo, τὸ τελῶ.

Τέλεσμα. α̃τος. τὸ. uectigal.

Τελεστήριον. ε. τὸ. locus ubi initiatur.

Τελεστικός. quasi initiator. Τελεστικὴ theologia, ἡ συμβολική, de quo supra.

Τελεσφορῶ. ὐν. μ. ἐσω. π. ψα fructifico, opportunè fero fruges, absoluo. Neutrum absol.

Τελέσφορον. ε. τὸ. totum, perfectum.

Τελεσφόρος. ε. ὁ. ferens tributũ, ferens ad finem, & opportunè fruges producens. Sunt item qui τελεσφόρον interpretentur uatem perfectũ, aut etiam ἐγκεκριμένον.

Τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionysius hoc nomine Christum appellat.

Τελετή. ῆς. ἡ. expiatio, ceremonia, & sacerdotium, Demosth. Apud Platonem de Rep. 6. τελεταὶ pro ludis & sacrificijs ponuntur, dicitq; esse λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Augustinus de ciuitat. 10. consecrationem significare dixit. Plutarch. in Demet pro initiatione posuit. Synesi. altaris sacrificiũ, τελετὴν ἀπόῤῥητον uocare solet, quasi arcanam & mysticam ceremoniam. Maiora item festa τελεταὶ uocabãt, quòd nõ citra grandiorem impensam fierẽt. ἀπὸ τοῦ τελῶ, quod impendere significat. Bud. Com.

Τελετουργὸς ἀνάκτος, à Dionysio uocatur uis diuina, operans in sacramentis ecclesiasticis. Et

Τελετουργῶ. apud eundem pro cõsecro, dedico, initio. Bud. Com.

Τελευταῖα, &

Τελευταῖον. deniq.

Τελευταῖος. α. ὁ. finalis, extremus.

Τελεύτα©. α. ὁ. idem.

Τελευτάω. μ. ἐσω. π. ψα. morior, fmio.

Τελευτή. ῆς. ἡ. obitus, finis, mors.

Τελευτίσειδη. perfectum esse.

Τελευτόν, & τελευτῶν. tandem.

Τελέω. μ. ἐσω. ω. ψα. fum, ficio, finio, perago. Aliquãdo tendo, pertingo, peruenio. Aliquando instituo, initio, ut τελεσθεὶς τῷ βασιλίσματι, initiatus, Grego. Itẽ ago et celebro, et rem sacram facio, ἄγω, ut τελῶν τὰ μακαριώτατα, Liban. & πάσας τελῶν τὰς ἱερατικὰς ἐνεργείας, Dionys. & Greg. de pascha, πάσας ὑπερῴρασα τὰς ἑορτὰς, καὶ τὰς αὐτῆς χριτῆ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελεσθείς, Quæ agi in eius honorem solent. Aliquando annumeror, censeor, contribuor, adoptor. Synes. ἐς μοναδικὴν βίον ἐτέλουν, Inter monachos profiteri cœpit. Sic ἐς ἄνδρας τελῶν ἐφάμιλλος, Inter uiros census sum, uirilem togam sumpsi, Lucian.

cian. Est etiam censeor, id est τιμῶ μαι. Inde τὸ ἀπιτὴν τιλῆντις, capite censi; et τιλῶ ἱππάδα τιλῆντες, equites, de quo Bud. de Asse lib. 5. Aliquando τιλῶ est pensito & soluo, ut τιλᾶν ἀργύριον, argentū pendere, Xenoph. unde τίλος, uectigal. de his Bud. Com. Aliquando consumo, pecuniam impendo. Hinc πολυτιλὴς, sumptuosus, & qui multa profūdit. Et θοὰς τιλᾶν, spectacula edere, Herodian.

Τιλίως. penitus, perfectè.

Τιλάπις. pro τίλαπος poēticè.

Τίλβω. cantu oblector.

Τιλικά. τὰ. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent.

Τιλικάδιος. ὁ. gemmæ species, colore cordis. Plin. lib 37. ca. 10.

Τιλικόμφος. absolutus, completus.

Τίλις. ιος. ὁ. pars, totum, ordo.

Τίλομαι, & Τίλω. μ. τλῶ. σ. σλια. orior, ἐπιτιλῶ. Ponitur aliquando per aphæresin pro τίλλω.

Τίλμα. ατος. τὸ. locus cœnosus cū aqua, cœnum, ager.

Τιλματιᾶς. ου. ὁ. cœnosus, palustris.

Τιλματικόν. ὁ. τὸ. lacustre, palustre.

Τιλματόδης. ους. ὁ, ἡ. fœculētus, lutosus.

Τιλμίς. eluuies, lacuna, τίλμα, lutum.

Τιλμὸς ὁ. fascia.

Τίλομαι. perficio.

Τέλος. ους. τὸ. conuenientes suo uerbo habet significationes: finis, initiatio, sacrificium, ordo, honor, uectigal, impensa, sumptus, nuptiæ. hinc πρὸς τέλεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandē, denique, per eclipsim τῶ κατὰ: quod & ἐπὶ τέλει dicitur apud Lucian. Item οἱ ἐπὶ τέλει magistratus dicūtur & præfecti, qui etiā dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Est etiam legio, & τάγμα στρατιωτικὸν. Bud. Com.

Τελόσοφ. demum.

Τέλσος. ου. ὁ profunditas.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati spiritu & furiosi, quales Corybantes & Cabri fuisse cōmemorantur. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ὁμαυρῶ, σκοτίζω, καὶ ἀπατῶ.

Τελχινόδης. duræ ceruicis, σκληροτράχηλος.

Τελχιτάνω. cōtentiosè me oppono, σκληροτραχηλῶ, ἀντείπω.

Τέλων. ωνος. ὁ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigaliū redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magistratus publicanorum.

Τελώνης. ου. ὁ. τέλων.

Τελωνικός. οῦ. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. ὁ. τὸ. celonium, id est mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigens, à τέλος, quod est uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμάχιζω. ὁ. fruſta disſeco.

Τεμάχιον. ὁ. τὸ. fragmentum.

Τέμαχος. salsamentum, & fruſtum, sed tantum de piscibus. Vnde τεμάχη τῶν. pisces sunt magni, qui sale condiuntur, seruanturq.

Τεμενίζω. consecro. Thucyd. lib. 2. τὸ ἱερὸν τῦ Διὸς τεμενίσας, Templo Iouis locum consecrans.

Τέμενος. ους. τὸ. nemus, delubrum quod cum diis dicatum & consecratum, locus quiuis separatus in honorem dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab aliis seiūctus. ἀπὸ τῦ τέμνω.

Τεμένυχος. æduuus.

Τέμνω. honoro, suadeo, confido.

Τέμνω. μ. τεμῶ, uel τεμοῦμαι. incido, colluco, puto, mulceo. Actiu. accus.

Τέμακα. τὰ. uallis, ἐπιδόματα, Suid.

Τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus consita, gratáq; opacitate umbrosa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. τὰ. ἐπίσημα.

Τενάγιζαν dicitur fluuius cum decrescit, & limum inducit.

Τένεος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in superficie est aqua, nomen insulæ Troiæ.

Τενεδώδης. νος. ὁ, ἡ. lutulentus.

Τένης. ου. ὁ. sycophanta, maleficus.

Τένδω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθέω. μ. ήσω. π. επα. uoraciter edo.

Τένθης. ου. ὁ. uorax.

Τενθηδών. όνος. insectum uespæ simile, fucus.

Τενθρήνιον. ου. τὸ. ubi uespæ factum edûnt, fauus.

Τένθω. τενθέω, edo. (xta.

Τένος. ου. ὁ. corona oleaginea lana intexta.

Τένων. οντος. ὁ. collum, ceruix. Et τὰ τένοντε, tendones, hoc est nerui illi duo, sine quorum opera ceruicis uertebræ collum sustinere nequirent. Sic item uocant neruos, qui sunt ex utraque parte stomachi. Et Pollux tradit sic etiã dici neruos latos à poplite exorsos, ac in calcẽ productos.

Τέο, pro τίνος. cuius.

Τέος. ου. ὁ. aliquis.

Τέος. ᾱ. ὸν. tuus, Dorice pro σός. Item sonus, uox.

Τερμήνω. tremere. Hippoc.

Τέρμνος. ου. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. monstrum, prodigium.

Τεράστιον. ου. τὸ. monstrum, portentum, res monstrosa & prodigiosa.

Τερατώδης. ους. ὁ, ἡ. monstrosus, prodigiosus, portentosus. ζεὺς τεράστιος, Iupiter prodigiorum author uel auersor.

Τερατία. ας. ἡ. monstrositas, ineptia.

Τεράτιος. α. ὸν. τεράστιος.

Τερατόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. &

Τερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. falsa nuntio, mentior, quasi portenta & monstra loquor, portentosè facio, monstri simile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monstrifica scribo.

Τερατόδαιμα. τὸ. monstrum.

Τερατοκῶν. parere monstra.

Τερατολογέω. monstrifica, ueri similia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. monstrositas, portentum, falsiloquium.

Τερατολογίας. α. ὁ. qui portentosa mentitur.

Τερατοσκόπος. ου. ὁ. prodigiorũ interpres

Τερατουργέω. inopinata uel absurda facio, monstra edo.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus prodigiosum & confidens.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ. θαυματοποιός.

Τερατώδης. ους. ὁ, ἡ. monstrosus.

Τερεβινθίζω. resinæ terebynthinæ simile sum.

Τέρενα. tenera, & nomen urbis.

Τέρμερος. ου. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρμν. τὸ. ἀκαλήφ.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. lasciuè canto, τριλίζω. à cicadis sumptum. Neutrum absol.

Τερετίσματα. τὰ. propriè citharæ flatus, & cantus cicadæ: ueteres autem cantus lasciuos & procaces sic uocabant.

Τερέτριον, &

Τέρετρον. ου. τὸ. terebrum, uel terebra. ἀπὸ τῆ τιρῶ τερέτω, τὸ τρυπῶ.

Τέρετρ. ου. ἡ. instrumentum quoddam τῶν ξυλουργῶν, id est putearium

rum, & puteos excauantium.

Τερεδανίζομαι. teredines sentio, teredine infestor, & uermiculor.

Τερηδών. όνος. ὁ. teredo, uermis in lignis nascens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ τρῶ uel παρὰ τὸ τάρω.

Τέρλω. ινος. ὁ. tener, à τάρω, qui facile teritur, friabilis, mollis.

Τερπωλία. ας. ἡ. deductio.

Τερπόω. ας. ἡ. &

Τέρψις. ἡ. incantatio magica, præstigium, conflictatio uerborum.

Τερπτήρ. ῆρος. ὁ. incantator, præstigiator, ueneficus.

Τερπτόω. μ. όσω. ω. αχα. præstigior, obseruo.

Τερπτρώνιον. υ. teredinarium.

Τέρτρον. ε. τὸ. artemon, & funes quibus utrinq; uelum trahitur.

Τέρω. ficco, uro.

Τέρμα. ατος. τὸ. extremum, terminus, finis, meta, planta pedis.

Τερματίζω. μ. ίσω. ω. ιχα. absoluo, teleo.

Τερπνὰ κακά. ingentia mala, à Caria loco, quo tyrãni usi sunt pro carcere. Suid.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ' ἧς μάλιστα τὸ τέλος τῆς βίου τίθεται. Suid.

Τέρμινθος. ὁ. herba lino similis qua texebantur funiculi. Oribasius uerò φύματος genus τερμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius nascitur. Vulgo terebinthus.

Τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, similes terebinthi fructibus, ut tradit Dioscorides.

Τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris, μίτρας, τίλλος.

Τέρμιος. extremus, inconstans.

Τέρμις. pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπω Ionice pro τέρπω Dorice. oblectere.

Τερπικέραυνος. ον. ὁ. fulmine gaudens, uel quasi τερπικέραυνος, id est uertens fulmine.

Τερπνός. ὴ. ὸν. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν θυμὸν, ἢ τρέπειν ὡς ἐδοκεῖ. Depon. dæuo iung.

Τέρπω. μ. τέρψω. ω. ερψα. delecto. Actiu. accusatiuo.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abstergo, sicco ad solem, constringo. Actiu. accus.

Τέρσετο. siccabat.

Τέρσεν. siccauit.

Τέρσω, Aeolicè pro τέρω. tero, sicco.

Τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τερώνη. asinus detritus & senex.

Τέτορ. uorax.

Τέτρ. ῶτος. τὸ. testa, cortex.

Τετρίμβροτος. ὁ. ὁ. delectans homines.

Τέτρισις. ισος. ἡ. delectatio, oblectatio.

Τετρυχόρη. una ex nouẽ Musis: sic dicta quòd choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπειν καὶ χίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου, id est quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέτρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. ὴ. ὸν. ὁ. quadragesimus.

Τέσσαρες. οἱ. & αἱ. quatuor.

Τέσσαρα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεταγμένος. ordinatus, status. hinc τεταγμένοι, stationes agentes, Plutarcho.

Τεταγμένως. ordine.

Τνταγῶν. ῶνος. ὁ. extendens. ἀ τάω ποιῶ.

Τνταχός. ausus.

Τνταικός. ἡ. ὸ. qui morbo illo laborat qui τνταικὸς dicitur: cum scilicet musculi qui secundum spinam sunt, ita rigent, ut se inflectere non possint.

Τίτανον. τὸ. accentu in pruna rigor.

Τνταικός ἡ. ὸ. extensus, sine rugis.

Τνταίνθρα. τὰ. quæ uim habent erugandi & ulcerandi cutem.

Τνταραγμένως. confuse, mordmatè.

Τνταρτάω. in quatuor diuido.

Τνταρταίω. laboro febre quartana.

Τνταρταῖος. ὁ. quartanus.

Τνταρτημόριον. ὁ. τὸ. quadrans, quarta pars obuli, hoc est æris duo.

Τνταλον ἡμιτάλαντον, tria talenta & semis.

Τνταρτος. ὁ. ἡ. quartus.

Τνταρτοπάγον & abacus.

Τνηκός. ὁτος. ὁ. mœstus, tabefactus.

Τνίλων. terebrauit.

Τνημάω &, &

Τνηκός. tristatus, cruciatus, ἀ themate μυρίατο τίλω, τὸ λυπῶ, ἡ τιμωρῶ.

Τνημένος syncop. pro τνημημένος. honoratus.

Τίνλα, &

Τίνλαθι. suffer, sustine. pro τλᾶθι, uel τλῆθι.

Τνλάω Ionicè sufferre.

Τίνω. inuenio, ἀναλαμβάνω.

Τνδυῆα. puerpera enixa.

Τνδλημμένα. facinora, scelera.

Τίτορι. quatuor, pro τέσσαρα.

Τίτορε. uulnerauit.

Τνφαβάμων. ονος. ὁ, ἡ. quadrupes, τετράπους.

Τνφάχυος. ὁ, ἡ. quatuor cubitorum. Est quoq; τνφάχυος, diurnus labor oratori præpositus. (simile.

Τνφαγωδήμένω. ὁ. tragicis fabulis per-

Τνφαγωνίζω. μίσω. ω. ισα. quadro. Neu. accus.

Τνπαγωνισμός. ὁ. ὸ. quadratio.

Τνφάγωνον. τὸ. quadrangulum.

Τνφαγωνοειδίσκος &. ὁ. ὸ. formam oris quadram habens.

Τνφάγωνος. ὁ. ὸ. quadrus, quadrangularis.

Τνφάδια. quaterniones.

Τνφαδάριον. τὸ. ex quatuor rebus consistens. τνφάδιον uero, & τνφάδιον, ex duobus & quatuor.

Τνφαδίσιν. ὁ. ὸ. qui assiduè laboribus & periculis inuolutur, uelut quarta luna natus. Sumptum ab hercule, quem hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, παρὰ τνφάδα γινομένην.

Τνφάδα μν. species numi.

Τνι, αίνιξ. ικος. & τνφαίνικος. quater circunuolutus.

Τνι, αινύ. ίος. ὁ. τνφαντὸς, quadrimus.

Τνφαντικόν. quod quarto quoq; anno instauratur, ut ἀγὼν τνφαντικός.

Τνφαντικός. ἰδος. annus quartus.

Τνφαντία. ας. ἡ. quadriennium.

Τνφαντίς, aduerb. quadriennio.

Τνφάλον. genus freni.

Τνφαπμερος. ὁ. ὸ. quatriduanus.

Τνφαπλόνμος &. ὁ. ὸ. quadruplex.

Τνφάπυρος quaternas fores habens.

Τνφαῦν. τὸ τνφαῦν.

Τνφάκις. quater.

Τνφακισμύριοι. quadraginta millia.

Τνφακισχίλιοι. quatuor millia.

Τνφάκολος. quadrupes.

Τνφακόσιοι. αι. quadringenti.

Τνφακόρυμβος. quatuor oras habens siue corymbos. Hederæ epitheton.

Τνφακοσιοστός. ὁ. quadringentesimus.

Τνφακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id est numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici

gorici iurabant, rerum elementa quatuor innuentes, siue (iuxta alios) βυθὸν καὶ σιγὴν, τὸν καὶ ἀλήθειαν.

Τετραλογία. quadriloquia.

Τετράμετρον. u. quadrimestre.

Τετράοροι. quatuor equi in quadrigis.

Τετράπηχυς. quadricubitalis.

Τετραπλασιάζω. quadruplico.

Τετραπλάσιος. u. ὁ. quadruplus.

Τετραποδηδόν. in morem quadrupedum.

Τετραποδιστί. aerumnosi & laborioſi instar quadrupedum.

Τετραποδιστί, aduerb. quatuor pedibus, quadrupedum more, pedibus manibusq́, id est omni conatu.

Τετρασκινοίδης, uel τετρασκιρτοίδης. ὁ. cicadæ: sic dictæ quòd quatuor habeant alas.

Τετράπτερος. quadripennis.

Τετράπους. οδος. ὁ, ἡ. quadrupes, & mensa poculatis, Poll.

Τετράρρυμον, uel τετράρυμον. quadrigæ.

Τετράρχης. ου. ὁ. tetrarcha, quadruplaris uertitur à Theodoro.

Τετραρχία. quadruplaris curia.

Τετραρχῶ. tetrarchiam gero.

Τετράς. άδος. ἡ numerus quaternarius.

Τέταρος pro τέταρτος poët. quartus.

Τετρασοχία. ἡ. ordo ex quatuor.

Τετράστυλος. u. habens quatuor columnas.

Τετράτενφος. in quatuor frusta diuisus.

Τετραφάλαρος. u. ὁ. habens quatuor clauos eminentes siue phaleras.

Τετράφυος. quatuor palmorum.

Τετρατός. ὴ. ὸ, ἡ. quadrimus.

Τετραχα. quadrifariam.

Τετραχ ἰδρ. ἰκὴ τετάρτῳ μοῖρα τοῦ πολέμου.

Τέτραχμον. τετράδραχμον, quatuor drachmæ.

Τετραχορδικά. τὰ. quæ habent quatuor chordas.

Τετράχορδος. u. est chordarum cum certa qualitate diuisio.

Τετραχῶς. quadrupliciter.

Τετρέορις, &

Τετρέορος. quatuor equi in quadrigis iuncti: quasi τέσσαρσι ὁρίοις, ἢ παρὰ τὸ ἄειρω τὸ συναγείρω.

Τετρέωτος. qui quatuor auribus est insignitus, qui multa audiuit, prudẽs.

Τετριμαίνω. timeo, horreo.

Τετρήγαν, præt. pluſ. med. pro ἐτεταράγμην. turbatus eram. (sus.

Τετρημένος. cruciatus, territus, cõfu-

Τετρηχῶα. turbata, exasperata. à τρήχω pro τραχύνω poëticè.

Τετρηχῶς. triſtem & exilem uocẽ emittens, sicut uespertiliones, ac pulli. thema est τρέω.

Τετριχαμαίος. u. ὁ. pilosus.

Τετρόβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc est, besſem drachmæ. Habebat effigiem Iouis, & posſtica parte duas noctuas.

Τέτρομος. u. ὸ tremor cum rigore.

Τετρυφάλεια. ας. ἡ. galea.

Τετραβολαῖον. τὸ. pretioſum, πολυτίμητον, quòd quatuor obolis constat.

Τετράβολος. uir quatuor obolorum.

Τέτραρρον. τὸ. quadrigæ. ſubintelligendum τὸ ἅρμα.

Τετρήρεφος. u. ὁ. quatuor tabulatorum.

Τέτρωρος. u. quadriga.

Τίλλα. uox minoris ad maiorem reuerentiæ causa. Alij indignantis aduerbium interpretantur, quasi per apocopen à τίνεσθαι.

Τιλλιγομήτρα. ας. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur.

Τιλλιγόνια. τὰ. cicadaſtræ.

Τιλλιγόνια. ὰ. cicadæ fœminæ, quæ mutæ sunt, quarum mares ἀχέται uocales sunt.

Τιλλιγοφόροι. cicadiferi, id est Athenien

ſes, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarent, ſicuti creduntur cicadæ, & γηγενᾶς.

Τιτίλλω. ſtrido.

Τίττιξ. ὁ. cicada. παρὰ τὸ τιτιτίλλω, τὸ μουσικῶς φωνῶ.

Τετυγμένος. η. ὸν. factus, fabricatus.

Τετύχασιν. parauerunt. à τεύχω.

Τετύφωμαι. inſanus ſum, attonitus ſum, & ſuperbus ſum, & elatus.

Τεῦ. tui, alicuius, τινός.

Τευθλεύ. λεύσω. ὁ. explorator, κατάσκοπος.

Τευθίς. ίδος. ἡ. piſcium genus: ſed quodnam ſit parum conſtat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit. Plin. & Theod. loliginem: alij ſepiam: alij uiliorem piſciculum. Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſtop. in Achar. ἐγὼ τἀνδόμι τευθίδος λύμφον, id eſt, Quem ſciam etiam theutide indigentem. Ariſtotel. diſtinctim dixit, οἷς μὲν σηπίαι καὶ τευθίδες γίνεσθαι ἅμα συμπλανώμενα, Sepiæ & loliginες natant implicitæ ſimul. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.

Τεῦκρος. ου. ὁ. Teucer uiri nomen.

Τευκρός. ᾶ. ὸν. Teucer, id eſt Troianus.

Τευκτός. χρονικὸς, factus, fabricatus.

Τευτάζω. μ. άσω. ſatago, ſedulo rem gero, curo, affecto, ſtudioſe ago, quiesco, otior, milito.

Τευτασμός. militia.

Τεύτλιον. beta interprete Gaza.

Τεῦτλον. idem, σεῦτλον.

Τεύχα. τὰ. arma, hoc eſt quæuis inſtrumenta.

Τεύχαις. ᾶ. ὁ. miles.

Τεύχουσι. ſtruebant.

Τεῦχος. ους. τὸ. uas, inſtrumentum omne, uolumen, liber. Vnde pentateuchus.

Τεύχω. μ. εύξω. π. αχα. facio, fabrico, paro, obarmo.

Τεφρα. ας. ἡ. cinis. à τέφω, uro.

Τεφείω. imitor cinerem.

Τεφρός. ᾶ. ὸν. cineritius, canus.

Τεφρόω. μ. όσω. π. ωκα. redigo in cinerem.

Τεφρώδης. ους. ὁ, ἡ. cinereus.

Τεχθῆναι. naſci.

Τεχνάζω. μ. άσω. π. αχα. dolis machinor, dolo utor, excogito, ſolerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακουργῶ.

Τεχνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fabrico. Item excogito & ſolerter inuenio, machinor aliquid doloſe. Depo. acc.

Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamentum, dolus, fraus, κακούργημα.

Τεχνάσης. ᾶ. artificioſus, ſolertia ingenij præditus.

Τέχνη. ης. ἡ. ars, artificiū. Aliquando pro dolo, aſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia, quemadmodum ars apud Latinos. quale eſt illud, Sic ars deluditur arte. Quin & Latini utuntur dictione Græca. Terēt. Tam ſcio hanc technam à Parmenone profectam, quàm me uiuere.

Τεχνίδιον. ου. τὸ. articula, inuētiuncula.

Τέχνημα. ipſum artificis opus.

Τεχνήσομαι. ſtruam, machinabor.

Τεχνικός. ὴ. ὸν. artificioſus. Vnde οἱ περὶ τὸν λόγον τεχνικοὶ, rhetores apud Platonem.

Τεχνικῶς. artificioſè.

Τεχνιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aliquid artificioſe molior. Neutr. abſol.

Τεχνίτης. ου. ὁ. artifex.

Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω, ſecundū artem grammaticæ inflecto. Eſt etiam de arte diſſero.

Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte,

artificiosa oratio.

Τεχνούργημα. τέχνημα.

Τίκτομαι. nascor.

Τέκνον. ου. τὸ. filius.

Τίκτω. pario.

Τίνι. τῷ. alicui, tuos dualiter.

Τινάκτης. fugitiuus, latro, maleficus.

Τίνθης. ὁ. nebulo, sycophanta.

Τίνες. interea, tandem, antea, tunc breuii, paulo ante, nuper, olim.

T H.

Τῆ. geminatum idem significat quod tamen geminatum apud Latinos.

Τῆ. eò, eâ, quà, tibi, huic.

Τῆνε. cape, ut illud, τῆνε τὸν οἶνον. à τῆ inusitato, sicut à ἐκῶ, ἔτω, & ἔτθι.

Τῆδε. huc, hic, sic, ἐντάδε.

Τῆδε ἐξῆς. postridie.

Τῆδε ἐχομένη. postridie, postero die.

Τήβεννα, & τήβεννος. ὁ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore, uestis regia, paludamentum.

Τηβεννοφόρος. ὁ. togatus.

Τηγανίζω. μ. ίσω. π. τικα. frigo, coquo in sartagine. Actiu. accus.

Τηγανίτης. ὁ. panis in sartagine coctus, caseo admixto.

Τήγανον. τὸ. sartago, patella, quasi τέτακτον, à cibis liquefaciendis.

Τηθίς. ίδος. ἡ. auia uel matertera, nutrix.

Τηθία, & τηθίβιος idem.

Τηλεμός. ὁ. amabilis, ἐράσμιος.

Τηλίς. ίδος. ἡ. amita.

Τήθος. ους. τὸ. ostreum, τέγεον.

Τήθυα. τὰ. uerribula, tubera, calli, paludes, conchæ quædam.

Τηθωνίτερα. ας. ἡ. nutrix.

Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homer. pro terra. παρὰ τὸ τιθωνὴ εἶναι καὶ φορεῖν, quòd alat nos: qua ratione etiam Latinis alma tellus dicitur.

Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.

Τηκεδών. όνος. ἡ. tabes, corruptio.

Τηκόλιθος. ὁ. genus lapidis quia calcem celeriter absumit.

Τήκομαι. μ. ἐκόμην. π. κημαι. liquefio, pereo, tabesco, paulatim absumor. Deponens.

Τηκτός. ἡ. ὸν. liquabilis, quod liquescere potest.

Τήκω. μ. ἐξω. π. κα. liquefacio, macero, tabesco. Neutr. accus.

Τηλαυγέω. eminus splendeo.

Τηλαύγημα. ος. τὸ. lepræ principium, cum in superficie cutis apparet.

Τηλαυγής. ους. ὁ, ἡ. lucidus, τηλεσκόπος.

Τηλαύγεια. ας. ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.

Τηλαυγῶς, aduerb. liquidò, splendidè.

Τῆλε. longè, procul. à τηλόθεν per syncopen.

Τηλεδαπός. ἡ. ὸν. peregrinus. ἀπὸ τῆς τῆλε, καὶ ἴδαρ.

Τηλήεις. εσσα. ὸν. longè splendens, uigens, floridus.

Τηλιθάων. ουσα. ὸν. & Τηλιθόωσα. ὼ. ualde uirescens, uigens, luxurians, copiosa.

Τηλίκατος, & Τηλίκαστος. η. ὸν. clarus, inclytus.

Τηλέμαχος. ὁ. Telemachus Vlysis ex Penelope filius.

Τηλέπυλος. urbs Lestrygonum: uel adiectiuè urbs magna, portis latè distantibus, ὑψίπυλος.

Τηλεσκοπῶ. ὼ. ὸ. procul apparens, longè uisus.

Τηλεσκόπος. η. ὸν. procul uidens, longè aspiciens.

Τηλεφανής. ους. ὸ, ἡ. τηλέσκοπος, procul lucens aut apparens.

Τηλέφεια φάσματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut quæ salutarem Achillis manum requirant.

Τήλεφος. Telephus. ἀφ' οὗ τὴν τηλάσαι αὐτὸν

T H.

τλαφον, quòd ceruus eum lactauerit.

Τηλίφυλλον. ε. τὸ. folium papaueris, ut tradunt Theocriti interpretes, dictum ἀπὸ τῆς φιλίας, quòd amorem præmonstret: Vnde & per ι in penultima scribũt quidam. Nam huius folijs intra manum collisis, ex sono de amore iudicabant.

Τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrum, Aristoph. in Pluto. Item operculũ caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoq; turpis ludi studium significatur, ut aleæ uocabulo apud Latinos. unde pro tabula ponitur, qua tesseris luditur. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, seu tabula lata in qua panis formatur. Incertum est uertit Plin. ex Aristotele. Budæo in Com. magis placet arcas frumentarias dici.

Τηλίκος. η. ὸν. &

Τηλικόσδε. &

Τηλικοῦτος. αυτη. ὸ. talis, τόσος. quod interdum accipiendum est diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiam ad ætatem refertur, ut exponẽdum sit tam senex, eius ætatis, tantus.

Τηλόθεν. de longinquo.

Τηλόθι. procul, πόρρω.

Τηλοπέτης. ες. ὸ. procul auolans.

Τηλῦ. longè. Inde Latinis telum deductum est.

Τήλουρος. ε. ὸ. procul semotus.

Τηλυγέτης. ου. ὸ. unicus, in senectute genitus. Dicitur de eo, post quem natũ, non est integrum alium rursum parere: aut qui peregrinãte, ac procul absente patre natus est, ut Telegonus Vlyssi è Circe, & Telemachus, cum procul à domo apud Troiam pugnaret. Accipitur pro charo, & solo absolute.

Τηλόχρως. idem.

Τηλωπός. οῦ. ὸ. procul apparens, procul semotus.

Τημελέω. ες. ἡ. cura, ἐπιμέλεια, ornatus.

Τημελῶ. μαι. μ. ήσω. μαι. σ. ημαι. curo. pon. genit.

Τημελτέω. μ. ήσω. σ. ηκα. idem. Actiuo accusatiuo.

Τημελῶ. μ. ήσω. σ. ηκα. idem, orno.

Τημελὴς. ἐστ. ὸ, ἡ. diligens, studiosus.

Τήμερον Atticè pro σήμερον. hodie. E quo ἡ τήμερον ἡμέρα, sic dicitur Gr cè, ut Latinè hodierno die pro hodie

Τῆμος. tunc, poëticum est.

Τλῶ. illam, pro τλάω.

Τλωάων. nullo periculo, inaniter, frustra. τῇ, aliter.

Τλὺ ἀρχῆθ. ab initio, prima portione.

Τλὺ ἄσω θάλασσαν. internum mare, seu mediterraneum.

Τλὺ ἡμέραν. interdiu.

Τλὺ πρώτιλω. ab initio, τλὺ ἀρχῆθ.

Τλὺ ταχίσλω. celerrimè, primo quoque tempore.

Τλὺ ὥραν. in tempore.

Τόα pro ἐκείνη, Doricè illa.

Τλωάων. frustra, μάτλω, ματαίως, τῇ ἄν

Τόνθορ. τὸ. cãtilena quæ in laudem uictoris decantatur, à quo uictor τονθορβος dicitur, Hesych. Legitur quoq; Τόνθα, &

Τλώνης. ε. ὸ. quæ erat lyræ harmonia, & pulsatiuncula, id est κρουάτιον, quæ in uictoria ædebatur Aristoph. ἀπ' ἐλάχ μιᾶς τοιοῦτος νικᾷς τῆβεῖ, τόνωνος ἄ, Si exuperas uoce, tenellus es, id est, maximus musicus, aut uictoriæ compos.

Τλωκά, & τνωῦ. illic.

Τονομός. ε. ὸ. tenasmus, morbus intestinorum, egerendi libido sine tamen effectu aliquo.

Τλω. α. lumbricus longus & latus, ut

pera

pera, fascia, tænia, τηβέννωμα.

Τηνί, &

Τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tandiu.

Τῆνος. η. ὸ. ille, pro κεῖνος & ionicè.

Τηνῶθι. illinc.

Τηξιμήτης. ου. ὁ, ἡ. letalis, membra liquefaciens.

Τῆξις. ιος. ἡ. liquefactio, tabes. ἀ τήκω.

Τηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. seruo, obseruo, animaduerto, considero, perpendo.

Τήρησις. ιος. ἡ. seruatio. (Actiu.

Τηρητικός. ἡ. ὸ. seruabilis.

Τητάω μ. ήσω. π. ηκα. priuo. Actiu acc.

Τῆτε. sic.

Τῆτε & τῆτα. ἰκὶ ἔτ&, ab hinc anno, hoc anno, quod Doricè τῆδε dicitur.

Τήτη. ης. ἡ. priuatio, egestas.

Τήτθη. auia, τήθη.

Τήτυμος. uerus, ἀτήτυμος.

Τηὔσιος. η. ὸ. inanis, μάταιος.

T I.

Τί, τῶ τινὸς. aliquid, indefinitè & declinatus cum accentu in ultima.

Τί, τῶ τίνος. quid, interrogatiuè declinatur cum accentu in penultima. Alij quando superflue ponitur apud Atticos, de quo infra in τις, & Bud. Cō.

Τὶ βαιόν. pro σὺν ὀλίγοις. Sophocles, τὶ βαιὸν οὖτος ἐνῴκησε τῆς σκιμπόδος.

Τί δαί; quid autem? quare? pro τὶ δή.

Τί ἄλλο; quid aliud? ut τί ἄλλο ἢ γίνεται; Quid aliud quàm risus? Et τί ἄλλ' ἢ μὴ ἐπιχειρῶ τόγε ἐπιμελῶς; Quid aliud tandem nisi se accuratum pollicebatur? Liuius, Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum est.

Τί δῆτα; quid tandem?

Τί δήποτε; quamobrem?

Τί δῆτα, pro τὶ δή. (stot.

Τί ἦρ' ἄνω, pro τί ἐστι, sæpe apud Ari-

Τί μέλλει; quid moratur? τί βραδύνει;

Τί μήν; quid nam? quid tandem? quia μὴν particula est expletiua. Aliquando tamen est concedentis, pro πῶς δ' οὐ; quid ni?

Τιάρα. ας. ἡ. tiara, ornamētum capitis, quod & τίαρις à quibusdā appellatur

Τίαρις. ἡ. crista galeæ, pileus solem defendens.

Τιαρώδης. ους. ὁ, ἡ. similis tiaræ.

Τί γάρ; quid nisi? πῶς γὰρ οὔ;

Τίγρης. ητος ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις. ιδος. ἡ. tigris fera, murmur fluuius.

Τιδή ποτε. propter quid. (uij.

Τίθεμαι μ. ήσομαι. π. ημαι. tristor. Depon. datiuo.

Τίθημι. honoro. Actiu. accus.

Τίθω. μ. ήσω. π. ηκα. crucio, punio, honoro. Actiu. accus.

Τίθυσται? more Attico assumpto.

Τιθύη. ἡ. regina, ἡ βασίλισσα.

Τιθυβάσαι. cibum reponere, fauum condere. de apibus dicitur.

Τιθασσωτικά. τὰ. mānsuetudini addicta.

Τιθασσόω. μ. ώσω. π. ωκα. mānsuefacio, πραΰνω. Actiu. accus.

Τιθασός. ὴ. ὸ. mansuetus.

Τίθι, imperatiu. pro τίθετι, uel θὲς apud Lucianum, à uerbo inusitato τιθῶ. Bud. Com.

Τίθημι. π. ηκα. pono, colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim est statuere, constituere, id est moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι, Xenoph. ἀπομν. ι. & apud eundem, πῶς τὰ συμφέροντα πάντα τίθεσθαι, Prout è re uidebitur esse, omnia gerere. Aut docid. πῶς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, Inter se sarcire & cōponere. Sic τὰ παρόντα εὖ θέσθαι, cōponere quod instat, Lucia. Et Thucyd. ἂ τυθήσονται καὶ ὧν τὰ πράγματα, Si ex animi sententia res bene cedant. Interdum est assentiri uel idem sentire, fauere, adesse, astipulari, & suppetias ferre laborāti. Greg. de Basil. ἰκάνω θέμενος &,

Ad ipsum Basilium victoriam inclinauit, id est προτιθέμενος. Interdum ducere atq; existimare, & λογίζεσθαι. Vnde ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, pro nihilo duco: οὐδενίαν ἀπόλογον ποιοῦμαι, id est καταφρονῶ: παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihili facio: μηδὲν τίθεμαι, ὕστερον λίθεμαι, posthabeo. Sic ἐν πλούτῳ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθαι, In diuitijs ponere fœlicitatem, uel diuitias ad fœlicitatem æstimare. Interdum est uerbum dialecticum, & significat ponere & supponere, hoc est, thesim facere. et differt τοῦ αἴρειν, sed idem est ferè quod λαμβάνειν, & quasi iure suo sumere, hoc est, tanquam confessum uel per se probatū sumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones, ut θίσθαι παῖδα, adoptare, Plut. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre & sancire, Demosthen. Vnde νομοθετεῖν et νομοθεσία. Τίθεσθαι ἆθλα, edere certamen, Greg. unde ἀγωνοθετεῖν. Τίθεσθαι ἐν σπουδῇ, Studiosum esse alicuius rei, & de ea laborare, Plut. Τίθεσθαι παρὰ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecam, Demosthen. Bud. Com.

Τιθάω.μ. ήσω. σπα. nutrio. Actiu. accusatiuo.

Τιθῶ, τιθῶ. inusitate pro τίθημι.

Τιθή. τῆτ. ἡ. nutrix.

Τιθήμενος poëticè, pro τιθέμενος.

Τίθημι.μ. ήσω. σ. κα. uoce actiua idem fere quod τίθεμαι significat, id est pono. Itē statuo, æstimo, existimo, cōstituo. Itē duco & arbitror. Item suppono, hoc est thesim facio & hypothesim. Dicitur etiā pro eo quod est, esto ut ita sit, do ita esse. Isocr. τὴ τίθημι σοφιστὰς αὐτούς. Demosthe. ἐγὼ τοίνυν ὑπὲρ μὲν ὧν ἐμοὶ δοκεῖ ἐρῶ. Lucia. in Prometh. τίθει δ' ὧν ἐμοῦ τὸ χαλκοπάτωγον. Latini etiam dicunt, fac hoc ita esse. Τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam. Bud. Com.

Τιθηνέω.μ. ήσω. σ. κα. nutrio, more nutricis ablacto. Actiu. accus.

Τιθηνή. σῆς. ἡ. nutrix.

Τιθηνήσις. ισεως. ἡ. educatio, lactatio.

Τιθηνός. ὁ. ἡ. nutritius, educator, alumnus.

Τιθοί. οἱ. μαζοί, mammæ.

Τιθωνός. οῦ. ὁ. Tithonus.

Τίκτω. μ. τέξομαι. σ. τέτοκα. ἀόρ. β. ἔτεκον, ἀτέκω inusitato. pario. Homerus de uiro dixit, ὃν ἀδάναι τέκετο βόες. Actiu. accusatiuo.

Τιλάω. stercus elido, inquino.

Τιλία. populus nigra, αἴγειρος.

Τίλλω. μ. τιλῶ. σ. τίλλα. κα. uello, mordeo, tango, ἀνασπῶ, βαίνω, λοιδορῶ. Actiu.

Τιλμὸς, ὁ

Τίλσις. ισεως. euulsio.

Τιτὸς. οῦ. ὁ. euulsilis.

Τιμαλφέω. μ. ήσω. σ. φκα. honoro.

Τιμαλφὴς. ῆος. ὁ. pretiosus, splendidus, lucidus, illustris, clarus, uendibilis.

Τιμάομαι. multo, et in aliquem animaduerto, litem æstimo. Genit. ut δίκα τινὰ ἑκατὸν ταλάντων τιμῶμαι, decem talentis litem æstimo, condemnandum postulo tanti & curo, Demosthen. Ita τιμῶμαί μοι θανάτου, meipsum morte dignum censeo & fateor, damno me mortis, Aeschin. Et τιμᾶσθαι θανάτου τῷ φόνου, accerso & postulo capitis reum, Plat. Vt autē τιμᾶσθαι actoris est, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non sit, crimen eleuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Est etiam censeri, id est æstimatis facultatibus in censum redigi. Polyb. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμήματος ἀριθμᾶς, Supra centum millia æris censi sunt. Alii

quãdo censeri, id est existimatione, & clara opinione præditum esse, Xenoph. Symp. Est etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur: sicut liceri ementis, Synes. Lucian. pro dignari, dignũ ducere posuit: ὧν τὰ δίκαια λήγοντο, τιμησάμενος ἄρ' ἐμαυτὸν, id est ἀξιώσας μ' ἄρ. Bud.

Τιμάορος. uindex, ultor. (Com.

Τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorsus idẽ cũ τιμάομαι, id est cõdẽno, punio, castigo, multo, appretio, honoro. Actiu. acc.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretiũ, pœna, ultio.

Τιμηλός. ὸς. cautus, φοβερός.

Τιμήεις. ῆεσσα. ῆεν. ὁ. pretiosus.

Τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, condemnatio, æstimatio litis, supplicii, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα, iudicatũ quod ius poposcerit æquitasq; suaserit, Demosth. Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionẽ pœnarum intendere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα. Latini irrogare multam dicunt, hoc est postulare ut damnetur à iudicibus, & in eũ animaduertatur aliqua pœna. Est enim accusatoris etiã pœnam irrogare, & litem æstimare. Aliquãdo τίμημα est census. Vnde τῶν τρίτον, δεύτερον, πρῶτον τίμημα, quæ sunt classes: & οἱ ἐν τῷ τιμήματι, quos Romani classicos appellarũt. Dicuntur quoque τιμήματα facultates, copiæ. Bud. Com.

Τιμήορος. ὁ. ὁ. adiutor.

Τιμησιλεῖ, pro τιμωλεῖ. Hesych.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. ιος. ἡ. idẽ quod τίμημα, hoc est multa et supplicij et litis æstimatio, et animaduersiõis modus, pœna, supplicium. Itẽ cẽsus & honoris delatio. Bud.

Τιμητεία. ἡ τιμή. (Com.

Τιμητός. ὸν. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. censor, æstimator bonorũ, ὁ πρότερον τιμώμενος, sicut ἐπιτιμητὴς, ὁ

Τιμητία. ας. ἡ. censura. (ὕστερον.

Τιμητίας. ου. ὁ. censor.

Τιμητικός. ὴ. ὸ. censorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demosth. Bud. Com.

Τιμήσω. μ. ήσω. π. ηκα. pignero.

Τίμιον. ι. τὸ. punitio, pretiũ, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctiores.

Τίμιος. ι. ὁ. pretiosus, honorandus.

Τιμιτλῶ. peto, decipio, τιμὴν αὐτῷ uel τὴν τιμὴν ἴλκω, τετίτι τιμῶ.

Τιμῆχος. υ. ὁ. honestus, potẽs, maximus, honorandus, dux potentissimus.

Τιμοκρατία, &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à censu magistratus creantur, inquit Aristot.

Τιμοκρατικός. οῦ. ὁ. ambitiosus.

Τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ηκα. &

Τιμω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, uindico, auxilior, sicut ἀμύνω, & ἀμύνομαι. Dativo iung. ut τιμωρῶ σοι, ulciscor iniuriã tibi illatam uel mortem. Construitur etiam cum ὑπὲρ, ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ubi τὴν φονὴν subintelligitur, apud Lys. Hoc Cicero. pœnas persequi hominis cæsi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiã parentare homini casso metaphoricè, ut apud eundem, Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, reuocemus eiectos. Dicimus etiam τιμωρῶ σι καὶ τιμωρεῖμαί σι, pro κολάζω. Bud. Com.

Τιμωία. ας. ἡ. supplicium, ultio, propulsatio, auxilium.

Τιμωλιός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, seuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. ὸ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis persecutor. Synes. sic appellat dæmones hominibus infestos, quasi βασανιστάς.

Τίφ. tibi, aliquem. Dorice.

Τίνα πόπον. quo modo.

Τινα γμός. ὁ. ὁ. concussus.

Τινακτοπήληξ. ηκος. ὁ. galeam quatiēs.

Τινασόμενος. ν. ὁ. agitatus.

Τινάσσω. μ. άξω. ν. αχα. quatio. Actiu. accus.

Τινδάλιος. feruidus, διάθερμος.

Τινδός. uenter, uas. πᾶρ χόμενα, κῦτος.

Τίννυ, uel τίννυμι. μ. ύσω. ν. υκα. reddo, pendo, ut τίννυμι δίκλω, pendo pœnas.

Τίννυμαι. punio, ulciscor τιμωρῦμαι, ἀπαυτῦμαι, ἀποδίδομαι.

Τίνω. punio. Item ἀποδίδωμι, soluo, pœnas pendo.

Τίπτ. cur. syncopa est pro τίποτι. Sic τιδήποτι, ecquid.

Τίς. τῦ τίνος. ὁ, ἡ. quis? τὶς, τινὸς, aliquis. Accipitur ἀντὶ τῦ μίνας, hoc est, οὐ πνιόντων ἕς, non unus quisquis. Sic Cicero, Μέφ, ut facis, uelis esse aliquem. Τί uero ὀξυνόμενος sic accipitur ut quid interrogatiuū. Demosth. τίνόμο καὶ βασάνου Quid legi cum quæstione? Τὶ interdum ex superuacuo additur. Sic Terent. Subtristis uisus est esse aliquid. Interdum τὶς ἀντὶ τοῦ τοιός τις. Demost. τὶς ἰὼν πρὸς τὸς συμβάντας ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τὸς λοιμῶδες ἁμὶς Cicero id per qui dixit, Xenophō Socraticus qui uir & quantus? Et τὶ etiam ἀντὶ τῦ οὐδέν. Demosth. καὶ τὶ λυπεῖ οὐ πεπόνθατ, Nihil non mali patientibus. Πᾶς τις, unusquisq. Παντὶ τῷ, ἀντὶ τῦ ἑκάστῳ, καὶ παντί τινί. Bud. Com.

Τίς δήποτι quis tandem?

Τίσις ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

Τισιφόνη. ης ἡ. Tisiphone una furiarū.

Τιτθόομαι. calce oblino, & sicut (lo.

Τίτθω. μ. σω. tendo, extēdo, traho, pel

Τίτανος. ν. ὁ. Titanus mons Thessaliæ, à candore dictus.

Τίτανος. ν. ὁ. calx, gypsum.

Τιτανωτός. ῆ. ὁ. calce oblitus, gypsatus.

Τίτας. clarus, præses, rex.

Τπέν. priuo, τπάω.

Τπλώη. regina.

Τιτθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τιτθίον. ν. τὸ. mamma.

Τιτθός. idem.

Τιτθί. ἡ. auia, matertera.

Τιτίσαι. titissare, est uocem edere more passerculorū & aliarum auium.

Τιτίω. honoro.

Τίτοι. dicuntur columbæ ex passerum salacitate, qui solent τιτίσαι.

Τιτράω, &

Τπράω. μ. άσω. π. αικα. perforo, pertundo.

Τιτρώσκω. μ. τρώσω. π. τίτρωκα. uulnero. Actiu. accus.

Τιτυβίζω μ. ίσω. π. ικα. garrio. Hirundinum est, cum uocem edunt: aut perdicum quorūdam, sicut cæteri postea dicuntur λαλαβάζειν, quo etiam Latini utuntur.

Τιτύζω. idem.

Τίτυρος. ν. ὁ. satyrus, aries maior, calamus. τιτύρας autem auis species est.

Τίτυρ. pullus, auicula.

Τιτύσκομαι. obseruo, tendo, collimo, in scopum intentus sum, paro.

Τιτώ. ὴ. ἡμέρα.

Τιφαία. latibulum ferarum.

Τίφη. ης. ἡ. blatta, quæ & σίλφη, olyra.

Τίφιον. auis palustris.

Τίφος. humectus locus. Et τῖφος, ὕλος.

Τίω. μ. ίσω. π. ικα. honoro. soluo, id est satisfacio, ulciscor, uindico, sicut τιμάω. Actiu. accus.

T A.

Τλάθυμος. ν. ὁ. laborum patiens.

Τλᾶθι, & τλῖθι. tolera.

Τλαπατίας. miser, laboriosus.

Τλάρ.

Digitized by Google

Τλήμ. ἄνος. ὁ. tolerans.

Τλησίφρων. ονος. ὁ. patiens.

Τλάω. μ. τλήσω. ω. ηκα. tolero, audeo.

Τλιγγίς, uel τλιγγίς. ίδος. pecte, πτένιον.

Τλήθυμος. ε. ὁ. forti animo præditus.

Τλημαθέω. miser sum, laboro.

Τλημαθάνω. assuesco miseriæ.

Τλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. tolero. Actiu. accusatiuo.

Τλημονέστατος. laboriosi.

Τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.

Τλήμων. ονος. ὁ. miser, patiens, audax, constans.

Τλῶναι. ausum fuisse.

Τλησπάθεια. ας. ἡ. miseria, patientia.

Τλησπαθής. ους. ὁ, ἡ. miser, laboriosus.

Τλησίπονος. ε. ὁ. laboriosus, audax.

Τλῆσις. patientia, audacia.

Τλῆτι. ferte, sustinete.

Τλητικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.

Τλητός. ή. όν. tolerabilis.

ΤΜ.

Τμάγην. separati sunt, dissecti sunt.

Τμάσσω. μ. άξω. σ. αχα. scindo. Actiu. accus.

Τμήκτης. ου. ὁ. arator, fossor.

Τμῆγος. scissio, sulcus.

Τμήγω. μ. ξω. seco, diuido. poëticum.

Τμήδην. cæsim, festinanter.

Τμῆμα. ατος. τὸ. particula, cæsura.

Τμῆσις. ιος. ἡ. sectio, scissio, diuisio, clades belli: & figura cum dictiones compositæ diuiduntur, id est tmesis.

Τμητικός. ή. όν. acutus.

Τμητός. ή. όν. insecabilis, κοπίς.

Τμῶλος. υ. ὁ. Tmolus mons Lydiæ.

ΤΟ.

Τό. articulus præpositiuus generis neutri. Nunquàm patitur apostrophen, sed tantum synalœphen cum sequenti uocali, α quidem in ω, ν uero uel ο, in οῦ diphthongum, ut τὸλεῖς, τοῦτο, τὸνομα.

Τὸ ἀνάπαλιν. è diuerso.

Τὸ ἀπ' ἰκάνω. iam ex illo tempore.

Τὸ δὲ δοῦλον, ἢ τὸ δὲ τοῦλ. deinceps.

Τόγ' ἂς αὐτὸν. quod ad ipsum attinet, pro sua uirili. Sic

Τόγ' ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lysias, τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ ἦν, ἀσθῆναι. Et quantum in eo fuit seruatus est.

Τόγι ἔκαστον. quoad eius fieri potest.

Τόδ. ἀντὶ τοῦδε.

Τόδι, & τοδί. hoc, huc.

Τὸ ἄκρον. ad summum.

Τὸ ἔσχατον. postremo.

Τὸ δοκοῦν. secundum opinionem, iuxta apparentiam.

Τὸ γοῦν. saltem.

Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.

Τὸ ἐναρχος. nuper.

Τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes est, hoc est præsens est, siue quod instat.

Τὸ ἦ ἀρχῆς. ab initio.

Τὸ ἰκάνον, & δοικάνον. ut plurimum, in uniuersum.

Τὸ ἔσχατον. deniq, extremo.

Τὸ ἑφεξῆς. sequela, series.

Τὸ ἧκον ἐς ἐμέ. quod ad me pertinet.

Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut nostra ratio.

Τὸ καταρχάς. ab initio.

Τὸ κατ' ἐμέ. quantum in me est, pro uiribus parte, mea ratio, meum consilium, propositum, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτὸν, pro uiribus suis, quantum in illo erat.

Τὸ λοιπόν. in posterum, deinde, de cætero.

Τὸ μακράτατον. ad summum.

Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.

Τὸ μέν, & τὸ Δ. idem quod τῶ μέν & τῶ Δ, de quo infra.

Τὸ μέν ἐμόν. quod ad me attinet.

Τὸ μέν ὅλον. in summa.

Τὸ νῦν ἄν, &

Τὸ νῦν ἴσχυρ. τὸ ἐν τῷ παρόντι, nunc. Τὸ νῦν ἄν tamen aliquãdo abundat in oratione.

Τὸ ὄντως. reuera.

Τὸ ὅπως. finẽ significat, hoc eſt actũ.

Τὸ πάλαι. quondam.

Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.

Τὸ παλαιόν. olim.

Τὸ παρὰ νόμων. id quod eſt cõtra leges.

Τὸ παράπαν. omnino.

Τὸ παραυτίκα. continuò, è ueſtigio.

Τὸ πλέον ἄ. potiſsimum uero.

Τὸ πλέον ἤ. magis quàm, plus quàm.

Τὸ πρὸς ἀνθρώπ. locutio eſt compendioſa. Subintelligitur enim γένος, ab agnatis, quòd ad agnatos pertinet. uide πρός.

Τὸ σὸν μένος, pro πλὴν σλὼ ὀργλώ.

Τὸ σύμπαν. ad ſummum.

Τὸ τί. propter quod.

Τὸ τί ἐστιν ἄν. apud Ariſtote. eſt ſubſtantia. Bud. Com.

Τὸ τῆ λόγ. ut eſt in prouerbio.

Τὸ τιχόν. paululum.

Τόθι. ubi.

Τοὶ. tibi, illi: pro σοὶ Doricè. οἱ ἰκανοὶ, ἔτι δὲ, οἵ τινες. Eſt quoque coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.

Τοιατί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.

Τοίγαρ. pro τοιγαροῦν.

Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.

Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atquà.

Τοιλ. cæteri, hi.

Τοιβορύσσω. μ. ύξω. ν. υχα. moueo.

Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro at qui, at, cæterum, ſicut ἀτὰρ μέν. Interdũ eſt coniũctio collectiua, & ſignificat proinde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι, δῆτα τοῦτο. Interdum τοίνυν, παραπληρωματικὸν eſt, ſicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uero, atq; etiam. Οὐ τοίνυν, neq; uero. Ὅτι τοίνυν, quod uero, & quod autem: uel itaq; quod.

Τοίνυν ἄρ, cæterum. Bud. Com.

Τοῖς τῶλ. præſentibus.

Τοῖος. α. ὸ. &

Τοῖόσδ. talis, τοιοῦτος.

Τοίσδεσι Ionicè. pro τοῖς.

Τοῖχος. ε. ὸ. paries, murus. à τέχω.

Τοιχωδιφήτωρ. ορος. ὸ. prædo, τοιχωρύχος.

Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, fodio parietes.

Τοιχωρύχος. ε. ὸ. fur, effractor parietũ.

Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.

Τόκα. tunc: pro τότε Doricè.

Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter.

Τόκεν. propterea, διότι.

Τοκεύς. έως. ὸ. parens, γονεύς.

Τοκετός. ῆ. ὸ. partus.

Τοκιζόμενος. ὸ. fœneratus.

Τοκισής. ῆ. ὸ. fœnerator.

Τοκογλύφης. idem.

Τόκος. ε. ὸ. uſura, partus, γέννησις.

Τοκοφορῆν. fœnerari, uſuram facere.

Τόλμα. ης. ἡ. audacia.

Τολμάω. μ. ήσω. ᾱ. ηκα. audeo. Interdum ſuſtineo, hoc eſt, quippiam graue in animum induco & mihi impero, Dinarcho κατὰ Δημοσθ. & Isocr. τίς γὰρ ἐκπλαγὴς τολμήσει. Sic Quintili. Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odyſ. ult. αὐτὰρ ὁ τίνα μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἰοῖσιν, &c. Bud. Com.

Τολμήεις. έντος. ὸ. τολμητίας.

Τόλμημα. ατος. τὸ. audacia, facinus, moleſtia, ſtrenuitas.

Τολμηρός. ᾶ. ὸ. audax, temerarius.

Τολμηρότατος. audaciſsimus, confidentiſsimus.

Τολμητέος, &

Τολμηρίας. ε. ὁ. temerarius, audax, conſumax.

Τόλος. membrum pudendum.

Τολύπωμα. ατος. τὸ. collectio, & de lana bene laborata dicitur.

Τολυπόω. μ. όσω. ω. ωκα. bene tractio, guberno, diſpono, fatigor, laboro, excogito.

Τολύπη. ης. ἡ. lana bene laborata.

Τόμα. forceps.

Τομάω. μ. ήσω. ω. ηκα. deſydero: proprie ſectionem. Actiu. accuſ.

Τόμοι. quatuor dentes anteriores. ἀπὸ τῦ τέμνω, id eſt ſecando, qui etiam ἀκρασῆρες, & ἰκτῖνες dicuntur.

Τομεύς. έως. ὁ. ſector, caſtrator.

Τομή. ῆς. ἡ. inciſio, ſectio.

Τομικὴ. ῆς. ἡ. reſtis, & funiculus apud Vitruuium.

Τομίας. ε. ὁ. uerres, eũuratus.

Τομίς. ίδος. ἡ. forfex.

Τόμος. ε. ὁ, ἡ. inciſio, ſectio. Itẽ charta, uolumen. ἀπὸ τῦ τέμνω, id eſt ſecãdo, quòd excidatur è pellib. animantiũ.

Τομός. ῆ inciſus, & inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur.

Τόμυρις. ἡ. Tomyris, regina Scytharũ.

Τομώτερος. ε. ὁ. acutior. Si decus ſermonis pateretur (inquit Valla) poſſet transferri incidentior ſeu amputantior. Interpres in epiſtola ad Hebreos penetrabilior uertit. Deductum eſt à uerbo τέμνω ſeco ſiue incido.

Τὸν. pro τῆτον, τῆ ὅν.

Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον. eodem modo.

Τονεῶς ῥόμος. ὁ ἱμάς.

Τονθορύζω. μ. ίσω. ω. ικα. τὸ τονθορύζω. ſuſſurro, immurmuro ſub lingua: ut ſolent ſerui, quando à dominis uapulant uel obiurgantur.

Τονθρύς. ύος. ἡ. ſtrepitus, uox.

Τόνος. ε. ὁ, firmitas, contentio, tonus, concentus, ἀπὸ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod ſplendorem Latini dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. όσω. ω. ωκα. firmo, roboro. Actiu.

Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter fere utuntur Græci: & comprehendit aliquando ſagittas & pharetram cum arcu.

Τοξάζομαι. τοξάω.

Τόξασμα. ατος. τὸ. ſagittatio, ſagitta.

Τοξάω. μ. άσω. ε. ακα. ſagitto, iaculis

Τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars ſagittandi. (peto.

Τοξικὸν appellatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ τοξάσματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.

Τόξον. ε. τὸ. arcus, telum.

Τοξοειδῆ τὰ ὀφρῦς. ſupercilia contrahere, tetricum eſſe.

Τοξοσύνη. τοξική.

Τοξότης. ε. ὁ. ſagittarius.

Τοξοφόρος. ε. ὁ. arcitenens.

Τοπάλιον. lapis pretioſus: ſic dictus ἀπὸ τῦ τοπάζειν τὸ ἐκεῖσε, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quòd obſcuris tẽpeſtatibus à nauigantib. ſemper quæreretur.

Τοπάζω. μ. άσω. ω. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua quæro. Actiu. accuſ.

Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. coniiciendum.

Τοπᾶρ. ἐκεινοπᾶρ.

Τοπεῖον. funis.

Τοπίνη. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexiles & ſequaces in quàſlibet formas ducuntur.

Τοπικὸς. ὴ. ὸ. localis.

Τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci.

Τόποι. οἱ. loci muliebres.

Τοπομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. per locos

pugno non aperta acie, Neutr. absol.

Τόπος. ὁ. locus.

Τόπῳ. loco & uice.

Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialectica.

Τόρμος. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.

Τόργος. ὁ. uultur apud Siculos.

Τορεία. ας. ἡ. sculptura, tornatio.

Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id est opus torno factum.

Τόρευσις. ἡ, εία.

Τορευτής. tornator.

Τορευτός. ἡ. ὸν. tornatus, laboratus.

Τορεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. orno, sculpo, laboro, torno conficio, τορνεύω.

Τορίω. μ. ίσω. ι. ικα. ferro transfigo, τριτῶ. Actiu. accus.

Τόρμη. ης. ἡ. repagulum, cibus.

Τορμίς. domina, regina.

Τόρμος. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. ἡ, εία. sculpo. Neutr. accus.

Τόρνευμα. scobs, ramentum.

Τόρνος. ὁ. tornus, hoc est instrumentum quo uasa detornantur, siue cauantur.

Τορνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. circunscribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τόρνη. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur.

Τορός. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.

Τόρος. instrumentum fossorium.

Τορύνη. ἡ. regio apud Aristotelem.

Τόρως. grauiter.

Τορῶς. manifestè, exactè.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. κις. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσον, &

Τοσόνδε, & τοσονδί. tantũ, paululum.

Τόσος. η. ὸν. tantus.

Τοσοῦσθαι. uenerari. (re.

Τοσούτοις ὕστερον χρόνοις. tanto post tẽpo-

Τοσοῦτον καθόσον. hactenus, quatenus.

Τοσοῦτον ὅσον. hactenus.

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτον.

Τοσοῦτος. η. ὸν. tantus, tot.

Τόσῳ μᾶλλον. tanto magis.

Τῆτο μὲν & τῆτο δὲ. partim.

Τότε. tunc, ἅπαξ.

Τότε δὲ τίνος. tum demum.

Τοῦ. capitur quandoq; pro cuius, sed cũ alicuius significat, encliticũ est.

Τοῦ γε τοῦτο ποιῆσαι. pro διὰ τί.

Τοῦδε. sic.

Τοῦ λοιπῦ. deinceps, posthac, in futurum, postea.

Τοῦ χάριν. qua de causa.

Τοὐλάχιστον. saltem.

Τοὐμόν. meum.

Τοὐμὸν μέρος. pro uirili parte.

Τοὐμῦ. τὸ. pro τὸ ἐμοῦ.

Τοὐναντίον. pro ἐναντίως, ex diuerso.

Τοὔνεκα. propterea, τέτε ἕνεκα.

Τοὔνεκα ταῦτα. quorsum hæc?

Τοὐπίσσω. pro τῷ μύσωνι, τῷ πρόσω.

Τοὐντεῦθεν. deinde.

Τοὔξω. pro τὸ ἔξω.

Τοὔργον. pro τὸ ἔργον.

Τοὺς. ἀντὶ τῦ οὕς, & ἀντὶ τῦ τέτες.

Τοὺς ἐφ' ἑλκυσίᾳ. uocabant ad bellum petatem idoneos.

Τούσχατον. extremum, maximum.

Τούτας. pro ταύτας Doricè.

Τουτί Atticè, &

Τοῦτο. hoc.

Τοῦτο γάρ. id demum.

Τοῦτο μέν, τοῦτο δέ, partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, simul & simul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis casibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter construitur in hac

hac ſignificatione. Demoſthen. τοῦτο βασίλεις τοὺς μετ' ἰκφάντε, πῶς ἐκ ἀδικήσεις, ἰὰν ἀφέλῃς τὰ ἀτέλειαν. τῶ δ' ἀρχίβιον καὶ ἡρακλείδην οἱ βυζάντιον παράδοσις, Simul enim Thaſios, ſimul Archebium miſeria afficietis.

Idem ſignificat τὸ δ', τὸ δ', uel τὸ μέν τοι, τὸ δ' ἐ τι. Bud. Com.

Τόφρα poëtice. interim, tandiu, aliquãdo, tunc, ὄφρα.

Τραβᾶος. ου. ὁ

Τράβια. ας. trabea, genus ueſtis. Dionyſius lib. 2. τριβώνας ἐκπεπορπημένους τὰς ἀπορρύτους φοινικοπαρύφους ἃς καλοῦσι τράβιας, Togas annectentes fibulis circundiſtinctas purpura, ſubtegmine puniceo quas trabeas uocãt. Bayf.

Τραβίτης. ὁ λύκος.

Τραγαναί. ῶν. hircænæ, genus quoddã caprarum ſic uocatum.

Τραγάω. hircesco, τραγίζω. Hiſtor. lib. 5. ca. 19. ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὲν φύωσι τραγᾶν καλοῦσι.

Τραγᾶν. comedere, τράγαν.

Τράγειος. α. ὁ. hircinus.

Τραγίη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος. ου. ὁ. animal hirco & ceruo ſimile, tragelaphus.

Τραγῆ. τραγίη.

Τραγήματα. τά. bellaria, id eſt ſecundæ menſæ. ἀ τράγω, cuius ἀόρ. 2. eſt ἔτραγον.

Τραγίζειν. olere hircum, uocem edere inſtar hircorum.

Τραγικὸν πάθος. miſerabilis calamitas.

Τραγικός. οῦ. ὁ. hircinus, tragicus.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratum.

Τραγοσύλης. ſacrilegus.

Τραγοσυλλάβος. ου. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγομάχος. ου. ὁ. hircoſus, qui ũrus alarum olet.

Τραγόπωγον. ου. barbula hirci.

Τραγοτραγίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τράγος. ου. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τράγω, πολύφαγος γάρ. uel παρὰ τὸ πρὸ δ' ὀσμὴ ἴχθυ. Item omnis grauis olentia, in primis quæ ſub alis ſentitur.

Τραγοσκελὴς. ὲς. ὁ. Panos epitheti, hircina habens crura.

Τραγῳδάριον. ου. τὸ. tragœdiola.

Τραγῳδέω. μ. ήσω. υ. πα. canto, deploro, oſtento, tragœdias ſcribo.

Τραγῳδία. ας. ἡ. tragœdia. Polyb. de religionibus Rõmanorum loquens, uocat hoc nomine admirationem & terrorem religionis iniectã populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τῆ τραγῆ τὸ βαρὺ καὶ βοᾶν.

Τραγῳδικός. τραgicus, ἰματικός.

Τραγῳδός. ῦ. ὁ. tragœdus.

Τραχταίνω. dealbo, paro.

Τραχτός. ὁ. τὸ. cera quæ facta eſt alba.

Τράλλεις. εων. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Meandrum fluuium, quæ prius Antheа uocabatur.

Τρανός. οῦ. ὁ. amarus.

Τράμις. podex, ὁ πρωκτός.

Τράμις. ιος. ἡ. nauicula ad traijciendum.

Τρανὴς. ὲος. ὁ, ἡ. &

Τρανός. οῦ. ὁ. integer, adultus. Item uerus, manifeſtus, clarus, planus, perſpicuus, & diſertus.

Τρανοῦσθαι. τὸ καταλάμπειν.

Τρανῶ. planũ facio, declaro, illuſtro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν. perſpicuè uidere.

Τρανότερον. magis perſpicuum & clarius.

Τρανωτικός. explanator.

Τράπεζα. κτ. ἡ. mensa, quasi τετράπεζα, ἡ κατὰ τετράρων ἑστηκυῖα.

Τραπεζίτης. ου. ὁ. mensalis. Sic uocat Plutarch. eum qui diuerticuli cibiq; cauſa diligit amicum, non ex animo, quem & αὐλοκόλακα uocat.

Τραπεζώδης. ους. ὁ. idem, conuiua, paraſitus, catellus domeſticus.

Τραπέζιον. ου. τὸ. abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppoſitis lateribus, alijs uero æqualibus.

Τραπεζίτης. ου. ὁ. numularius, monetarius, menſarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes menſæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος. ου. ὁ. &

Τραπεζοποιός. ὁ. ſtructor, qui menſam curat, & ad eam ſpectantia: οὐχ ὁ μάγειρος (inquit Heſych.) ἀλλ' ὁ τὰς πόσεις καὶ τὰ συμπόσια παρασκευάζων καὶ μυλλόμενος.

Τραπεζοφόρος, & Τραπεζόφορος. ὁ. ſacerdos Mineruæ ſacris præpoſita, ornans, paranſq; omnia.

Τραπλίζω. μ. ίσω. σ. ιξα. ſubinde muto.

Τραπτός. ὴ. ὸ. mutabilis.

Τραύω. μ. άσω. σ. υξα. calco uuas in lacu.

Τραπητής. calcator uuarum.

Τραπητός. ὸ. uinum.

Τραχὺς. aſper, τραχύς.

Τραχιά. ᾶς. ἡ. locus ubi ſiccantur ficus & caſei.

Τραυλίζομαι, &

Τραυλίζω. μ. ίσω. σ. ιξα. balbutio, titubo, torta lingua ſum. Neutr. abſol.

Τραυλισμός. ῦ. ὁ. balbuties.

Τραυλός. οῦ. ὁ. balbus, blaſus.

Τραυλότης. ητος. ἡ. blæſitas. Ariſtotel. Probl. ἡμῖν οὖν τραυλότης, τῷ γράμμα τές τινος μὴ κρατεῖν, καὶ τοῦδο οὐ τὸ τραχύ. ἐ ἢ ψιλότης τῷ ἰδιάζειν τι γράμμα ἢ συναβλώ. ἡ δ' ἰσχνοφωνία ἀφ' οὗ μὴ δυνάσθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἐτέραν συναβλὴν πρὸς τὴν ἑτέραν. uide Βραδυτής.

Τραῦμα. ατος. τὸ. uulnus.

Τραυματίας. ου. ὁ. uulneratus.

Τραυματικός. ὴ. ὸ. uulnerarius, aptus ſanandis uulneribus.

Τραυματιοῦμαι. uulneratum eſſe apud Thucydidem, pro φωλεῦσαι.

Τραύξανα. τὰ. quæ ex præſepi decidũt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item ſpinoſa quædam, & ligna arida.

Τράφηλος. φος. φηλός, coagulum, caſeus recens.

Τραφερὸς. ὴ. ὸν. ἀ. terra arida.

Τραφερός. οῦ. ὁ. ſiccus, compactus.

Τράφυξ. υγος. tabula qua panis ad ſurnum fertur, labiũ nauis in quo ſcalmi ponuntur, lignum.

Τραχεῖα. fiſtula, per quã fluit ſpiritus ab ore ad pulmonẽ. Gell. li. 17. ca. 2.

Τραχὺς. ἀνθρώπος.

Τραχηλιάω, &

Τραχηλίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. timidus ſum, aperio, ſuperbio, extollo ceruicem, aduerſor.

Τραχηλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. diuido animal per ſpinam, iugulo, reſupino, ſalto, διχοτομῶ.

Τράχηλος. ὁ. collum, ſpina à uertice ad finem, ceruix, ſpondylus. παρὰ τὴν τραχύτητα. ὀνόμασται δὲ. uel παρὰ τὸ φαγεῖν ἔχειν ἦχον.

Τραχύνω. μ. υνῶ. σ. υνα. aſperũ facio.

Τραχὺς. ὺος. ὁ. aſper, ſcaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργίλος, iracundus.

Τραχυσμός. ῦ. ὁ. &

Τραχύτης. ητος. ἡ. aſperitas.

Τραχυφωνία. ἡ. aſperitas uocis.

Τραχὺς. ὺς. ὺ. ἡ. aſper, durus.

Τράχωμα. ατος. τὸ. palpebrarum ſcabritia interior.

Τροχάω. ῶσω. ὁ. locus saxosus.

Τρυβλίς. οῦ. balbus.

Τρεῖς. tres, hi & hæ.

Τρέμω. tremo, timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto, ἐκτὸς βάσιν. Est etiam eò redigor, eò descendo. Inde ἐτέραν τρέπεσθαι, aliam uiam ingredi, aliam rationẽ rei peragendæ instituere. subintelligitur enim ὁδόν. Bud. Com.

Τρεπόμενοι. οἱ. fugientes.

Τρεπτός. οῦ. ὁ. uertibilis.

Τροπή. uersio, τρόπος.

Τρέπω. μ. ψω. ψα. uerto, muto, perse quor, fugio ex timore. Actiu. accus.

Τρέσαν. deterriti sunt, fugerunt.

Τρέσας. ὁ. ὁ. timidus.

Τρέφομαι. augeor, uegetor.

Τρέφω. μ. θρέψω, ad differentiam τῦ τρέψω à τρέπω. ψα. nutrio. Actiu. acc.

Τρεχέδαπνοι. apud antiquos uocabantur, qui cũctantius & lentius ad conuiuium ueniebant: κατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) cessatoribus celeritatem tribuentes.

Τρίχνος. ου. ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρέχω. μ. δραμοῦμαι. ψ. δεδράμηκα. ἀόρ. β. ἔδραμον. curro. Neutr. absol.

Τρέω. μ. τρέσω. ψ. κα. timeo, fugio. Actiu.

Τρέω. μ. ὁσω. ψ. κα. τὸ φεύγω.

Τρυγαῖος. fractus.

Τρυφερός. leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα. ατος. τὸ. foramen, ὀπὴ, τρύπημα.

Τρηματόδης. νος. ὁ, ἡ. foraminosus.

Τρήτω. μ. τρήσω. ψ. κα. perforo. Actiu. accusatiuo.

Τρήρων. ονος. ἡ. columba, sic dicta à timiditate.

Τρῆσις. perforatio.

Τρίσκοποι. ceremoniæ.

Τρητός. οῦ. ὁ. foratus, tessellatus.

Τριχῆ. τριχῦ.

Τρία ἡμιμναῖα. sesquimina, id est, tres semimnæ.

Τρίαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαινατής. οῦ. ὁ. agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς. άδος. ἡ. trigesima dies mensis, quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριάκις. ter Laconicè.

Τριακονθάμματα. τὰ. triginta maculas (nisi interdum sit pro uincula) habentia.

Τριακονθήμερος. qui habet triginta dies

Τριάκοντα. trigintà.

Τριακοντατής. ἔτος. ὁ, ἡ. trigennis. Sciendum quòd cum ætatem signat, aculatur: cum tempus, penacuitur.

Τριακοντόπους Atticè. idem. Τριακοντόπιδας Aristophan. scorta uocat, & καταπριακοντοπίσω, cum scortis rem habere.

Τριακόντορος. ὁ. nauis triginta remorũ.

Τριακοντόφυλλα. τὰ. triginta uallos habentia.

Τριακοσιοστοί. οἱ. qui sunt primi census.

Τριάς. άδος. ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τριάσω. uinco. Sumptum ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine sita erat, et τριαθλῶσαι, ter uinci.

Τρίβακον. ου. τὸ. lacerum pallium, trita lacerna.

Τρίβακοι. qui uitam inutiliter terunt, ἢ ἐν ὀλίγοις βακχεύοντες διατρίβουσι.

Τρίβακον. lecythus, uas, in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἀπατρίβακον.

Τριβάρβαρος. ὁ. barbarismus.

Τριβή. ῆς. ἡ. mora, exercitiũ, διατριβή.

Τριβολοκάπανα. τὰ. cõposita dictio ἐκ τριβόλου, & ἐκ φαγόλου, & pro duris.

incondítis, & nihili rebus uſurpatur ab Ariſtophane in Nebul.

Τείβολος. ου. tribulus, inſtrumentum bellicum.

Τείβω. ſ. ſemita, callis.

Τείβραχυ. ter madefactus.

Τείβω μ. ίψω. π. ιφα. tero, differo, moror. Actiu. accuſ.

Τείβων. ωνος. ὁ. ueſtis lacera, pallium, frugalis, rudis, ἄπαρος, uetterator.

Τειβωνάζομαι. differo, procraſtino, πεχράω.

Τειβώνιον. τ. τὸ. ueſtis attrita.

Τειβωνοφορία. ας. ἡ. ueſtis uilis geſtamẽ.

Τειβωνοφόρος. ε. ὁ. lacera & attrita ueſte indutus.

Τειβωνοφορῶ. geſtare pallium.

Τειλίνων. qui treis ætates uixit, ueluti Neſtor, hoc eſt nonagenarius.

Τειχίω. ſepio, cingo.

Τείχια. ος. ἡ. mulus piſcis, & nomen loci.

Τειλλωπός. ὁ. perfectus, habens treis oculos. nam λλὼψ pupilla oculi dicitur. ἀφιστίλλοψ, καὶ τοπῶς λλώπις ἄφις.

Τριγλῶχιν. ινος. ὁ. triſulcus.

Τριγονία. ας. ἡ. tertia ætas.

Τριχός. ἡ ὁ. ſeptum, munitio.

Τριχός. paries, τοῖχος, mœnia, ſeptũ, circunuallatio.

Τρίγωνον. τὸ. triquetrum.

Τρίγωνος. ε. ὁ. triangulus, triangularis, et muſicum inſtrumentũ ψαλτήριόν τι τὸ ἔχον τρίπτυχον ἰσόπλευρον ἔχον.

Τρίδουλος. ου. ὁ. ſeruus ex tertia generatione.

Τρίδυμος. ον. ὁ. ter gemini.

Τρίκλινον. τὸ. tribus repagulis munitum, forte ac firmũ. Item nauigij quoddam genus, ut Neſtoris nauis apud Homerum.

Τρίκρ. trimus.

Τριόπτης. ου. ὁ. prolixus, triueſper. Epitheton Herculis, quòd tribus ueſperis in unam cõiectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus eſt Hercules.

Τρίτος. τον. τὸ. triennium: φρίτος uerò cum acuto in fine, trienne.

Τριτιμός. ὴ. ὁ. triennalis, ἀπὸ τρὶς & ἔτος. unde τριτιμὰ, trieterica, ſacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur.

Τριτηρίς. ίδος. ἡ. trieteris, id eſt triennium.

Τριτός. trimus.

Τρίζω. edere uocem miſerabilem, & dolorem teſtantem, ſtridere. De pullis & hirundinibus propriè dicitur.

Τριήμερος. ε. ὁ, ἡ. triduanus, tertio die.

Τριημιπόδιον. τ. τὸ. ſeſquipes.

Τριημιποίνιξ. ſeſquichœnix.

Τριηραρχέω. μ. ήσω. ν. κα. conduco triremem propriis ſumptibus, nauim guberno.

Τριηράρχημα. ſumptus in triremem.

Τριηραύλης. ε. ὁ. tibicen.

Τριήρης. ους. ἡ. triremis, nauis bellica.

Τρίηρον. τ. τὸ. nauicula, cymba.

Τριηρούμος. nauclerus, φιήραρχος.

Τριηροποιός. ὴ. ὁ. faber, qui triremes conſtruit.

Τρικάρηνος. triceps, tergeminus.

Τρίκαρηνος, φρικός.

Τρικέφαλος. ε. ὁ. triceps.

Τρικλίνιον. ε. τὸ. &

Τρίκλινον. ε. ὁ. triclinium.

Τρικόντης. ου. ὁ. dignus qui ſæpius pereat.

Τρίκουρος. ter tonſus.

Τρίκροτος. ε. ὁ. triremis.

Τριακάς. ας. ἡ. δεκὰς, decumanus fluctus, procella maxima, et tempeſtas, ὅταν τὰ τρία κύματα ἀπὸ μιᾶς συναφθῇ. Accipitur apud Platonem de Rep. 1. pro maximo riſu: quemadmodum

& κῦμα

καὶ ῥῆμα prorisu, quo loquentes interdum obruũtur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com.

Τρίλισος. ου. ὁ. multum rogatus, aliàs φίλτατος, πολυλιτάνευτος.

Τρίμαμμα. ατος. ἀ. tritauia.

Τριμερὴς. ὲς. ὁ, ἡ. tripartitus.

Τρίμηνος. ε. ὁ. trium mensium.

Τρίμιτον. uestis uilis, ἀσπάθιον ἱμάτιον, καὶ ἀσπάδιον.

Τρίμμα. ατος. τὸ. dicitur is q̃ tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, τὸ πραγμάτων ἐμπειρότατος. Sic Latinis scelus pro scelesto. Quintil. appellat attrita actu forensi ingenia. Est & placentæ genus nuptiale.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμνον. pro eo quod est φιτῶν μνῶν.

Τριμόριον. ε. τὸ. dodrans.

Τρίμορφος. ε. ὁ, ἡ. triformis.

Τριναχρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id est promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum, & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. instrumentum rusticum ligneum.

Τρίξα, pro φίσσα. triplicia.

Τριοβολιμαῖος. triobolaris, id est tribus obolis dignus, uilis, ἄξιος.

Τριοδίτις. ιος. ἡ. triuia.

Τρίοδος. ε. ὁ. triuium.

Τριόρχης, uel φιόρχης. ε. ὁ. buteo, accipitris genus à testiculorum numero.

Τρίπαιδες. αἱ. trium foliorum matres.

Τριπαπᾶς. ε. ὁ. tritauus.

Τρίπλαξ. ακος. ὁ, ἡ. triplex, τρίπλοκος.

Τρίπλοφος. ε. τὸ. trium iugerum.

Τριπλῆ. triplicitèr. (rico.

Τριπόδισκος. ε. uicus est in agro Megarico.

Τρίπολτος. ε. ὁ. optatissimus.

Τρίπολος. ε. ὁ, ἡ. tertianus, de terra terrarũ passa dicitur. ἀπὸ πολέω, ατο, uertere.

Τρίπος. Acolice, & (to.

Τρίπους. ὁδος. ὁ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθήματικοὶ, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα.

Τριπύλιον. lignum, siue pistillus magnus ad uuas conterendas, cochleare.

Τριπύλιον. ε. τὸ. omne quod fricamus, uel scalpimus aliquid.

Τριπὸς. ὸ. ὁ. concisus, contusus.

Τρίπλοκος. ε. ὁ. triplex.

Τρὶς. ter, τρὶς ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα.

Τριστήριος. ε. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισάσπορος. idem quod τρίσπορος.

Τρισαθάμων. ter fœlix, fœlicissimus.

Τρισίκιον. ε. τὸ. ceu rotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκαιδαίμων. ονος. ὁ. ter infœlix.

Τρισκατάπυστος. ε. ὁ. tribus mortibus dignus, despuendus.

Τρισμάκαρες. οἱ. ter beati.

Τρισμὸς. ὁ. ὁ. stridor.

Τρισόλβιος. ε. ὁ. ter fœlix.

Τρισάρα. regij satellites, qui tria hastilia manu tenent.

Τρισσὸς. genus serpentis.

Τρισσοιχὰ, aduerb. per tres ordines.

Τρίσσυος. ὁ. tres habens cuspides.

Τρίσωμος. ε. ὁ. tricorpor.

Τριταγωνιστὴς. ῆ. ὁ. certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthenes Aeschini obiecit, ὡς ἀποκεκριμένος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος. hinc

Τριταγωνιῶ. μ. ιῶσω. ω. κκα. huiusmodi histrionem ago.

Τριτᾶος. ε. ὁ. tertianus, id est die tertio aliquid faciens.

Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριτανυσ῀ρ.τὸ.longitudo, extenſum.

Τέταρτος.υ.ὸ.tertius.

Τριτεννόμ.ας.ὁ.ἡ.trieteris.

Τριτεννόσ.ε.ὸ.trimeſtris.

Τριτός. ternarius, menſura ſedecim chœnicum, bes hemimedimni.

Τριτημόριον.υ.τὸ.triens, οἱ ἐξ χαλκοῦ.

Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Ariſtoph. genus eſt ſaltationis in armis in Mineruæ honorem.

Τετράμηνις.tertia menſis dies.

Τέτορ, aduerb. tertium.

Τέτορα ἡμιδραχμον. duæ drachmæ & ſemis.

Τριτοπάτωρ.ορος.ὁ.proauus. Et φιλοπάτορες, dæmones quidam, aut uenti.

Τέτος.υ.ὁ. tertius. Vnde ἐς τρίτην, tertio die.

Τριτύα, &

Τριτύν.ύος. legitimũ erat ſacrificium ex tribus uictimis conſtans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Ariſtot.

Τρίτων.ὁος.ἡ.caput.

Τρίτων.nomen inſtrumenti muſici.

Τριφαλαγγία.triplex phalanx.

Τριφάλα.ας. galea tres criſtas habẽs.

Τριφάριος, uel τριφάσιος.ὁ, ἡ. triplex, τριπλάσιος, τρίφως &.

Τριφύλακτος.in tres uigilias diuiſa.

Τρίφυλλον.υ.trifolium herba.

Τριφυής.ὲς.ὁ.triplex.

Τρίχα.tripliciter, τριχῶς.

Τριχάικες.qui aſsiduò uerſantur in præliis, ueluti aſsiduè cõcutientes ac mutantes criſtas, in quibus plerunq; capillorum quadam ſimilitudine prominent equinæ ſetæ, unde illud, Criſtáq; hirſutus equina. Heſiodus tres illos populos diuerſos hoc nomine appellauit, qui Cretam incoluerunt, Pelaſgos uidelicet, Achæos, & Dores, ἅπερ καὶ τριχὰ ἐκάλουν ἐκὰς πάντας ἐν ἀλλήλοις, quoniam (inquit) procul à patria terram diſtribuerũt trifariã.

Τρίχα.ſardæ piſces.

Τρίχαινον.υ.τὸ.pecten.

Τρίχαλον.υ.τὸ.quod ex crinibus contextum eſt bombycinum, πολύτριμον.

Τρίχες.αἱ. capilli, ἀ nominatiuo θεῖον. Nonius ſcribit inde tricas dici Latinè extrita aſpiratione.

Τριχᾶ.in treis partes.

Τρίχλινον.τὸ.τρικόρυφον.

Τριχλά.tripliciter, τρίχα.

Τριχία.ας.ἡ.pilaris morbus, eſt autem mammarum uitium.

Τριχίαι.αἱ.ſardæ.

Τριχίασις.quaſi capillatio, anguſtiſſima rhogme eſt ſenſum fallens plerunq; eamq; ob cauſam latens, quæ quia non facilè ſe oſtendit, mortis cauſam ſæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam anguſta, exilis, & ſenſum effugiens, quales capilli ſunt in calua capitis diſcurrentes.

Τριχίδιον.ſardinæ, genus piſcis, qui & τρίχαι uocantur.

Τριχίνιον.υ.ὸ. ueſtis ex pilis confecta.

Τρίχινος.υ.ὸ.ex pilis uel ſetis compoſitus, & contextus, laneus.

Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut ſunt tineæ, teredines, & id genus.

Τρίχοθεν.tribus ex locis.

Τριχοκόμος.υ.ὸ.comatus, comæ ſtudioſus.

Τριχολάβιον, &

Τριχολαβίς.uolſella.

Τριχολογῆν.de rebus leuibus diſceptare, crines & floccos legere.

Τρίχορδα.trifida.

Τρίχορδον.τὸ.organum muſicum.

Τριχορρῦῆτες. οἱ. qui patiuntur deflu-

xum capillorum.

Τριχοτρῶκτης. τριχοβρῶτις.

Τρίχρονος. ε. ὁ. trium temporum.

Τρικογγιαῖος. ε. ὁ. tricongialis.

Τριχορρίς. ῥ. quod reſtituit capillos.

Τριχόδετος. ου, ὁ, ἡ. capilloſus. ἢ τριχόδετα, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμανίς. τὸ. fidicula.

Τρίχωρος & ε. ὁ. ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, ἀπλουστικῶς.

Τρίχωτος. ου. ἡ. λαχμός, et τριχῶσις, θάψις.

Τριχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τριψαμερίω. milito, tranſigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. ιος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώβολον. tres oboli, merces iudicis.

Τριώπης. ε. ὁ. trioculus.

Τριώροφος. ε. triplex laquearium & culmen habens, τρίστεγος.

Τριώρυλος. ε. monile.

Τρόαν. lædere, ſecare.

Τροβάντιον. ου. ἡ. linteum.

Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομβώδης. ε. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tremo, timeo.

Τρομικτός. ὸ. ὁ. tremulus.

Τρόμος. ε. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. ους. ὁ, ἡ. tremulus.

Τρόνος. ſtupa, ſtamen, fuſum, ἀφρόδινον.

Τροπαί. bruma.

Τροπαῖα. ἡ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.

Τρόπαιον. ου. τὸ. trophæum, uexillum, ſignum quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent. ἀπὸ τῆ τρέπω. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Iones uero penacuunt.

Τροπαιόω. trophæum ſtatuo, ἀριστεύω.

Τροπαιοῦχος. ε. ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophæa. Interpretatur à Dionyſ. Iupiter feretrius, aut σκυλοφόρος, aut ἀφροντίστης, ὅτι πάντων ἀνθρώπων, ἢ πάντα σαφῶς ἐν κύκλῳ περιέλαβεν τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος. trophæum ferens, anteſignanus.

Τροπαλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ίσομαι. &

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ε. ὁ. conuerſio, mutatio.

Τροπαλός. ὸ. ὁ. aſper, τραχύς.

Τροπάω. μ. άσω. π. ηκα. retrouerto. Actiu. accuſ.

Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuerſio, fuga, κλίσις. & pro ſolſtitio accipitur, addito χειμερινή, uel θερινή.

Τρόπηξ. ηκος. ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας de uino dicitur quod uappeſcit, & uim ſuam perdere cœpit, quod etiam ἀτροπίας dicitur, & ὄξυς καὶ ἰκός.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπίς. ιος. ἡ. carina nauis, κάρα.

Τροπολογία. cum ſermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπον τινά. quodammodo.

Τρόπος. ε. ὁ. modus, mos, ſententia, uoluntas, ratio. Vnde ἐκ τρόπου, id eſt ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honeſtis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπου, id eſt ἐ re.

Τροπός. ὸ. lorum quo remus ſcalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι, τὸ στρέφεσθαι ἢ ἀλίσθη.

Τροπέω. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.

Τροποφορέω. μ. ήσω. σ. ηκα. mores tolero, morem gero. Neutr. absol. & in Actis cũ accus. ἐφοποφόρησαν αὐτῆς.

Τροπόω. μ. ώσω. σ. ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accus.

Τροπωτήρ. ῆρος. τροπός.

Τροφαλίς. ίδος. caseus, colostrum. Quidam uocãt τροφαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον. ε. ὸ. merces educationis, educatio.

Τροφεύς. έως. ὁ. educator, nutritius.

Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, esca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro τρόφιμον. magnum, plenum, ὑγιαφής.

Τροφίας. equus est domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη. σ. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος. ε. ὸ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφιώδης. densus, coagulatus.

Τροφώας. ῶτος. ὁ. bene educatus, magnus, solidus, ὑγιαφής.

Τροφός. ῆ. ὸ, ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix, herus, mater. Dicitur & neutro genere τροφόν.

Τροφώνια. τὰ festa Trophonij.

Τροχάζω. μ. άσω. σ. αχα. curro, cedo, festino, προλαμβάνω.

Τροχαῖος. ου. trochæus, pes cõstans syllaba longa & breui. διὰ τὸ τοὺς πλείους τρίχρονα. ε τοὺς δωμὶς τοιοῦτο μέτρῳ ἄδειν.

Τροχαλός. ῆ. ὸ. rotũdus, asper, rotabilis.

Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel litore, πόλαξ. Item τρόχαλος γέρων, senex incuruus instar rotæ.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inseritur. (ου.

Τροχηλάω. μ. άσω. σ. ηκα. aurigor, ἐλαύνω

Τροχηλάτης. ου. ὸ. auriga.

Τροχήλατος. ου. ὸ. locus ubi agitur rota.

Τροχία. ας. ἡ. orbita, cursus, uestigium.

Τροχίας. ὸ. cursor, nuntius, ἀγγελιαφόρος.

Τροχίλος. ου. τὸ. rotula.

Τροχίλος. auis quædam, ἀφ' ἕλκω.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος. ου. rotula, pastillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος.

Τρόχμαλος. maceries.

Τροχοειδής. ἐος. ὸ, ἡ. rotæ speciem habens, rotundus.

Τροχόεις. ῶτος. ὸ. idem.

Τροχοποιῶ. rotas facere.

Τροχός. ῦ. ὸ. κύκλος, reuolutio, rota, instrumentũ ad quæstiones, tormẽtáq.

Τρόχος. ου. ὸ. cursus, δρόμος.

Τροχόω. curro.

Τρυβλίον. ου. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulum.

Τρυγάω. μ. ήσω. σ. ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρυγηρός. ᾶ. ὸ. fæculentus, τρυγώδης, ὀξύς.

Τρυγητός. ῦ. ὸ. uindemia.

Τρυγίω. ficco.

Τρύγη. ης. ἡ. nũc triticũ significat, nũc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητήρ. ῆρος. ὸ. uindemiator.

Τρυγητός. ῦ. ὸ. uindemiæ tempus.

Τρύγητος. ου. ὸ. uindemia, id est uua.

Τρυγίας. ου. ὸ. fæx.

Τρύγινος. ου. ὸ fæcatus.

Τρυφοδαίμονες. poëtæ, qui fæce faciem inuncti ne cognoscerentur, plaustris & inuecti poëmata canebant.

Τρύγοπος. ου. ὸ. uas uimineũ, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt. παρὰ τὸ πῖδη, τὸ πίθου καὶ πίλαρ τλῶ τρύγα.

Τρυφάω. conuicior, scommate noto, κωμῳδῶ. De scenicis dicebatur, qui ora fæce perluebant. Eras. prouerb. Ἐ plaustro loqui.

Τρυφάδης

Τρυγόδης. fæculentus.

Τρυγόν. όνος. ὁ. turtur, coitus, καὶ σαύτροφον, ἀπὸ τοῦ τρύζειν, quod turturum est.

Τρυγὼν θαλασσία. pastináca marina, ex numero uenenatorum.

Τρύζω. μ. ύσω. ν. νκα. stirido, obstrepo, gemo, tryssio. Neut. absol.

Τρύμα, ὁ

Τρυμαλιά. ᾶς. ἡ. foramen, τρύπη.

Τρύμη. idem, ueteranus.

Τρύξ. γός. ὁ. fax, mustum. Veteres item uinum uocabant τρύγα, ἀ præcipua, quæ in eo pars est: ὁ τρυγᾶν pro uindemiare.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. ὁ

Τρύπανον. ν. τὸ. terebrum.

Τρυπανίζομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. ὁ

Τρυπάω. μ. ήσω. ν. νκα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον οἶνον, pertusum dolium. Et τετρυπημένοι ψᾶφοι, calculi damnatorij, sicut πλήρεις absolutorij Bud. Com.

Τρύπημα. ατος. τὸ. foramen.

Τρυσίβιος. uitam crucians, molestus.

Τρύσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύξω, ξηραίνω, sicco, molesto.

Τρυσμός. ῦ. ὁ. gemitus, murmur.

Τρυσὸς. οῦ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανάω. μ. άσω. ν. σκα. trutino.

Τρυτάνη. ης. ἡ. trutina, lanx.

Τρυτοθήκη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τρυφιαρχέω. μ. ήσω. ν. νκα. sum tribunus.

Τρυφὶς. ίδος. ἡ. tribus, uel potius τριτὸς, quæ tertia tribus pars est.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, ὁ conus galeæ: quasi τρίφαλος, ἀπὸ triplici crista, siue cono.

Τρυφαλίδες. ἀν. ferum, colostra, τροφὸς λίθος, τὰ τιθήνια τῶν ἀπαλῶν τυρῶν.

Τρυφάω. μ. ήσω. ν. νκα. delicior, genio indulgeo, delicioſe ago, fruor, luxurioſe utor, uoluptatem capio.

Τρυφερόβιος. delicata, suauis uita.

Τρυφερός. ᾶ. ὁ. delicatus, tener, ψιλός.

Τρυφερόχροος. habẽs teneram cutem.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, luxuries, ludibrium, γαστριμαργία καὶ ἡδονή, θηλύτης καὶ διακλᾶν ἑαυτὸν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός, ὁ

Τρυφητὴς. uoluptuarius, heluo.

Τρύφος. ους. τὸ. frustum, fragmentum, κλάσμα, ἀπὸ τοῦ θρύπτω τὸ διακλῶ.

Τρύφων. ωνος. ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν. delicians, delicatus.

Τριχόω. μ. ώσω. ν. ωκα. ὁ

Τρύχω. μ. ύξω. ν. νχα. ὁ

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, conficio, diuexo, exhaurio, exatenuo. Aelius. accus.

Τρωάς. άδος. Troas, hoc est mulier Troiana: uel etiã regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellarium.

Τρωγάλιος. ᾶ. ὁ. comestibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen, ἀπὸ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω.

Τρωγλοδύτα. hirundinum species: sic dictæ, quòd in foraminibus ὁ cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἄκροθοι ὁ κύψελοι.

Τρωγλοδῦται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδυτῆ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. ᾶ. ὁ. passer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas subeunt ὁ in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὴ. ῆς. ἡ. species uiperæ.

Τρώγω. μ. όξω. ν. ωκα. φαγεῖμαι, comedo: proprie de brutis, sicut ἐσθίω de homine.

Τρώζειν. coire, strepere.

Τρωὰς. Troiana.

Τρωκτά. τὰ. esculenta, edulia.

Τίν. tibi, aliquem. Dorice.

Τίνα πόπον. quo modo.

Τινα γμός. ὁ. concussus.

Τινακτοπίλιξ. γκος. ὁ. galeam quatiēs.

Τινασόμενος. υ. ὁ. agitatus.

Τινάσσω. μ. άξω. σ. αχα. quatio. Actiu. accus.

Τινδάλιος. feruidus, διάθερμος.

Τινδός. uenter, μας. παρὰ χάρισμα, κῦτος.

Τινύω, uel τίνυμι. μ. ύσω. σ. υκα. reddo, pendo, ut τίνυμι δίκλω, pendo pœnas.

Τίννυμαι. punio, ulciscor τιμωρῦμαι, ἀποτῦμαι, ἀποδίδομαι.

Τίνω. punio. Item ἀποδίδωμι, soluo, pœnas pendo.

Τίπτ. cur. syncopa est pro τίπτοτε. Sic τιδήποτε, ecquid.

Τίς. τῦ τίνος. ὁ, ἡ. quis? τὶς, τινὸς, aliquis. Accipitur ἀντὶ τῦ μήτις, hoc est, οὐ τις τῶν ὄντων ἄν, non unus quisquis. Sic Cicero, Μεῦρ, ut facis, uelis esse aliquem. Τὶ uero ὀξυνόμενον sic accipitur ut quid interrogatiuū. Demosth. τί νόμῳ καὶ βασάνῳ Quid legi cum quæstione? Τὶ interdum ex superuacuo additur. Sic Terent. Subtristis uisus est esse aliquid. Interdum τὶς ἀντὶ τοῦ πολύς τις. Demosth. τὶ γὰρ πρὸς τὸν συμβάντα τοῦτον ἄνθρωπον, καὶ πρὸς τὸν δυμενῆ ἁμῖν Cicero id per qui dixit, Xenophō Socraticus qui uir & quantus? Et τὶ etiam ἀντὶ τῦ οὐδέν. Demosth. καὶ τί ἰσχὺν οὐ παχόντων, Nihil non mali patientibus. Πᾶς τις, unusquisque. Παντὶ τῷ, ἀντὶ τῦ ἑκάστῳ, καὶ παντί τινι. Bud. Com.

Τίς δήποτε; quis tandem?

Τίσις ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

Τισιφόνη. ης ἡ. Tisiphone una furiarū.

Τιτώνομαι. calce oblino, & sicut (lo.

Τίλάω. μ. ανῦ. tendo, extēdo, traho, pel

Τίτανος. υ. ὁ. Titanus mons Thessaliæ, à candore dictus.

Τίτανος & υ. ὁ. calx, gypsum.

Τιτανωτός. ῦ. ὁ. calce oblitus, gypsatus.

Τίτας. clarus, præses, rex.

Τιτάω. priuo, τιτάω.

Τιτλώη. regina.

Τιτθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τιτθίον. υ. τὸ. mamma.

Τιτθός. idem.

Τιτθί. ἡ. auia, matertera.

Τιτίζω. titissare, est uocem edere more passerculorū & aliarum auium.

Τιτίω. honoro.

Τίτοι. dicuntur columbæ ex passerum salacitate, qui solent τιτίζειν.

Τιτραίνω, &

Τιτράω. μ. άσω. σ. αχα. perforo, pertundo.

Τιτρώσκω. μ. τρώσω. σ. τέτρωκα. uulnero. Actiu. accus.

Τιτυβίζω. μ. ίσω. σ. ιχα. garrio. Hirundinum est, cum uocem edunt: aut perdicum quorūdam, sicut cæteri postea dicuntur ἐκκαβάζειν, quo etiam Latini utuntur.

Τιτύλω. idem.

Τίτυρος. υ. ὁ. satyrus, aries maior, calamus. τιτύρας autem auis species est.

Τίτυς. pullus, auicula.

Τιτύσκομαι. obseruo, tendo, collimo, in scopum intentus sum, paro.

Τιτώ. ὦς. ἡμέρα.

Τιφαία. latibulum ferarum.

Τίφη. ης. ἡ. blatta, quæ & σίλφη, olyra.

Τίφιον. auis palustris.

Τίφος. humectus locus. Et τῖφος, ῖλος.

Τίω. μ. ίσω. σ. ιχα. honoro. soleo, id est satisfacio, ulciscor, uindico, sicut τιμάω. Actiu. accus.

Τ Λ.

Τλάμων. ονος. ὁ. laborum patiens.

Τλῆθι, & τλῆναι. tolera.

Τλησιπάθης. miser, laboriosus.

Τλήμ. ἄνος. ὁ. tolerans.
Τλησίφρων. ονος. ὁ. patiens.
Τλήω. μ. τλήσω. π. ηκα. tolero, audeo.
Τλιγίς, uel τλιγγίς. ίδος. pecte, κτένιον.
Τλήθυμος. ς. ὁ. forti animo præditus.
Τλημαθέω. miser sum, laboro.
Τλημανθάνω. assuesco miseriæ.
Τλῆμι. μ. άσω. π. ηκα. tolero. Actiu. accusatiuo.
Τλημονήσω. laborioſi.
Τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.
Τλήμων. ονος. ὁ. miser, patiens, audax, conſtans.
Τλῶω. auſum fuiſſe.
Τλησπάθεια. ας. ἡ. miseria, patientia.
Τλησπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. miser, laborioſus.
Τλησίπονος. ς. ὁ. laborioſus, audax.
Τλῆσις. patientia, audacia.
Τλῆτι. ferte, ſuſtinete.
Τλητικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.
Τλητός. ἡ. ὁ. tolerabilis.

Τ Μ.

Τμάγη. ſeparati ſunt, diſſecti ſunt.
Τμάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſcindo. Actiu. accuſ.
Τμήτης. ς. ὁ. arator, foſſor.
Τμῆγος. ſciſſio. ſulcus.
Τμήγω. μ. ξω. ſeco, diuido. poëticum.
Τμήδην. cæſim, feſtinanter.
Τμῆμα. ατος. τὸ. particula, cæſura.
Τμῆσις. ιος. ἡ. ſectio, ſciſſio, diuiſio, clades belli: & figura cum dictiones compoſitæ diuiduntur, id eſt tmeſis.
Τμητικός. ἡ. ὁ. acutus.
Τμητός. ἡ. ὁ. inſciſibilis, κοπτός.
Τμῶλος. ς. ὁ. Thmolus mons Lydiæ.

Τ Ο.

Τό. articulus præpoſitiuus generis neutri. Nunquàm patitur apoſtrophen, ſed tantum ſynalœphen cum ſequenti uocali, α quidem in α, ι uero uel ο, in οῦ diphthongum, ut τἀνδρὸς, τοῦ πνεύματος, τὠνδρὸς, τοὔνομα.
Τὸ ἀνάπαλιν. è diuerſo.
Τὸ ἀπ' ἰκάνω. iam ex illo tempore.
Τὸ δὲ δοῦν, ἡ τὸ δὲ τοῦ. deinceps.
Τόγ' ἐς αὐτὸν. quod ad ipſum attinet, proſua uirili. Sic
Τόγ' ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lyſias, τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ ἴσθ', ἀσθένει. Et quantum in eo fuit ſeruatus es.
Τόγε ἐκὸν. quoad eius fieri poteſt.
Τόδ' ἀντὶ τοῦ δεῦρο.
Τόδε, & τοδί. hoc, huc.
Τὸ Ἄνω. ad ſummum.
Τὸ Ἄπωθεν. poſtremo.
Τὸ δοκοῦν. ſecundum opinionem, iuxta apparentiam.
Τὸ ἔναιον. ſaltem.
Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.
Τὸ ἐναγχες. nuper.
Τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes eſt, hoc eſt præſens eſt, ſiue quod inſtat.
Τὸ ἦ ἀρχῆς. ab initio.
Τὸ ἰσχύειν, & ὑπερισχύειν. ut plurimum, in uniuerſum.
Τὸ ἔσχατον. deniq, extremo.
Τὸ ἑφεξῆς. ſequela, ſeries.
Τὸ ἐκὸν ἐς ἐμέ. quod ad me pertinet.
Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut noſtra ratio.
Τὸ καταρχάς. ab initio.
Τὸ κατ' ἐμέ. quantum in me eſt, pro uiribus parte, mea ratio, meum conſilium, propoſitum, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτὸν, pro uiribus ſuis, quantum in illo erat.
Τὸ λοιπόν. in poſterum, deinde, de cætero.
Τὸ μακράτατον. ad ſummum.
Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.
Τὸ μὲν, & τὸ Ἄ. idem quod τοῦτο μὲν & τοῦτο Ἄ, de quo infra.
Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.
Τὸ μὲν ὅλον. in ſumma.

Τὸ νῦν ἄν, &

Τὸ νῦν ἐν χρ. τὸ ἐν τῷ παρόντι, nunc. Τὸ νῦν ἐᾶν tamen aliquãdo abundat in oratione.

Τὸ ὄντως. reuera.

Τὸ ὅ ἐστιν χα. finẽ significat, hoc eſt actũ.

Τὸ πάλαι. quondam.

Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.

Τὸ παλαιόν. olim.

Τὸ παρὰ νόμον. id quod eſt cõtra leges.

Τὸ παράπαν. omnino.

Τὸ παραυτίκα. continuò, è ueſtigio.

Τὸ πλέον Λ. potiſsimum uero.

Τὸ πλέον ἢ. magis quàm, plus quàm.

Τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio eſt compendioſa. Subintelligitur enim γένος, ab agnatis, quòd ad agnatos pertinet. uide πρός.

Τὸ σὸν μέγος, pro τλῶ ὀλῶ ὀργλῶ.

Τὸ σύμπαν. ad ſummum.

Τὸ τί. propter quod.

Τὸ τί ἐστιν ἐᾶν. apud Ariſtote. eſt ſubſtantia. Bud. Com.

Τὸ τῆς λόγου. ut eſt in prouerbio.

Τὸ τυχόν. paululum.

Τόθι. ubi.

Τοὶ. tibi, illi: pro σοὶ Doricè. οἱ ἐκεῖνος, ἕτοι, οἵ τινες. Eſt quoque coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.

Τοιαῦτί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.

Τοίγαρ. pro τοιγαροῦν.

Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.

Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atqui.

Τοῖλ. cæteri, hi.

Τοιθορύσσω. μ. ύξω. σ. υχα. moueo.

Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, ſicut ἀτὰρ μήν. Interdũ eſt coniũctio collectiua, & ſignificat proinde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι, ſed rarò. Interdum τοίνυν, παρατηρητικὸν eſt, ſicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uero, atq; etiam. Οὐ τοίνυν, neq; uero. Ὅτι τοίνυν, quod uero, & quod autem: uel itaq; quod.

Τοίνυν ἄλλ, cæterum. Bud. Com.

Τοῖς πᾶλ. præſentibus.

Τοῖος. α. ὁ. &

Τοιόσδλ. talis, τοιοῦτος.

Τοίσδλι Ionicè. pro τοῖς.

Τοῖχος. α. ὁ. paries, murus. ἀπὸ τεύχω.

Τοιχωλιφίτωρ. ορος. ὁ. prædo, τοιχωρύχος.

Τοιχωυχίω. μ. ήσω. σ. ηκα. furor, fodio parietes.

Τοιχωρύχος. α. ὁ. fur, effractor parietũ.

Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.

Τόκα. tunc: pro τότε Doricè.

Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter.

Τόκῳ. propterea, διόκῳ.

Τοκεύς. ἕως. ὁ. parens, γονεύς.

Τοκετός. ῦ. ὁ. partus.

Τοκισμός. ὁ. fœneratus.

Τοκιστής. ῦ. ὁ. fœnerator.

Τοκογλύφος. idem.

Τόκος. υ. ὁ. uſura, partus, γένεσις.

Τοκοφορῶ. fœnerari, uſuram facere.

Τόλμα. ης. ἡ. audacia.

Τολμάω. μ. ήσω. σ. ηκα. audeo. Interdum ſuſtineo, hoc eſt, quippiam graue in animum induco & mihi impero, Dinarcho κατὰ Δημοσθ. & Iſocr. τίς γὰρ ἐκπλαγὴς τολμήσει. Sic Quintili. Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odyſ. ult. αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν, &c. Bud. Com.

Τολμήεις. ἤεντος. ὁ. τολμητίας.

Τόλμημα. ατος. τὸ. audacia, facinus, moleſtia, ſtrenuitas.

Τολμηρός. ᾶ. ὁ. audax, temerarius.

Τολμηρότατος. audaciſsimus, confidentiſsimus.

Τολμητέος, &

Τομιτίας. ὁ. ὁ. temerarius, audax, contumax.

Τόμος. membrum pudendum.

Τονίπωμα. ατος. τὸ. collectio, & de lana bene laborata dicitur.

Τονιπεύω. μ. έσω. υ. ευκα. bene tracto, guberno, dispono, fatigor, laboro, excogito.

Τονίπευ. υς. ὁ. lana bene laborata.

Τόμα. forceps.

Τομάω. μ. ήσω. π. ηκα. desydero: proprie sectionem. Actiu. accus.

Τόμοι. quatuor dentes anteriores. ἀπὸ τῦ τέμνειν, id est secando, qui etiam ἀκρασῖρες, & ἰσχάδες dicuntur.

Τομεύς. έως. ὁ. sector, castrator.

Τομή. ῆς. ἡ. incisio, sectio.

Τομικὸς. ῆς. ἡ. restis, & funiculus apud Vitruuium.

Τομίας. ου. ὁ. uerres, emiratus.

Τομίτ. ίδος. ἡ. forfex.

Τόμος. ου. ὁ, incisio, sectio. Item charta, uolumen. ἀπὸ τῦ τέμνειν, id est secãdo, quòd excidatur è pellib. animantiũ.

Τομός. ὁ incisus, & instrumentum ferreum quo aliquid secatur.

Τόμυρις. ιδ. Tomyris, regina Scytharũ.

Τομώτερος. α. ὁ. acutior. Si decus sermonis pateretur (inquit Valla) posset transferri incidentior seu amputantior. Interpres in epistola ad Hebreos penetrabilior uertit. Deductum est à uerbo τέμνω seco siue incido.

Τὸν. pro τῶτον, τὸ ὄν.

Τὸν αὐτὸν ἀκ τρόπον. eodem modo.

Τονθὸς ἡ ὁμοῖ. ὁ ἰχυές.

Τονθορύζω. μ. ίσω. υ. ιχα. τὸ τονθορύζω. fussurro, immurmuro sub lingua: ut solent serui, quando à dominis uapulant uel obiurgantur.

Τονθρύς. ύος. ἡ. strepitus, uox.

Τόνος. ου. ὁ, firmitas, contentio, tonus, concentus, ἀπὸ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod splendorem Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in stomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. όσω. ω. ωκα. firmo, roboro. Actiu.

Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter fere utuntur Græci: & comprehendit aliquando sagittas & pharetram cum arcu.

Τοξάζομαι. τοξάω.

Τόξαμα. ατος. τὸ. sagittatio, sagitta.

Τοξάω. μ. άσω. π. ακα. sagitto, iaculor.

Τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars sagittandi. (peto.

Τοξικὸν appellatum uidetur (ut scribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur sagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.

Τόξον. ου. τὸ. arcus, telum.

Τοξοποιῶ τὰς ὀφρῦς. supercilia contrahere, tetricum esse.

Τοξοσύνη. τοξική.

Τοξότης. ου. ὁ. sagittarius.

Τοξοφόρος. ου. ὁ. arcitenens.

Τοπάλιον. lapis pretiosus: sic dictus ἀπὸ τῦ τοπάζειν τὸ ἰχνῶν, quòd multo studio quæratur. Est & insula rubri maris, quòd obscuris tẽpestatibus à nauigantib. semper quæreretur.

Τοπάζω. μ. άσω. υ. ακα. coniecto, suspicor. Et Troglodytarum lingua quæro. Actiu. accus.

Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. conijciendum.

Τοπᾶρ. ἐκεινοᾶρ.

Τοπᾶον. funis.

Τοπία. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexiles & sequaces in quàslibet formas ducuntur.

Τοπικὸς. ῆ. ὁ. localis.

Τοποθεσία. ας. ἡ. descriptio loci.

Τόποι. οἱ. loci muliebres.

Τοπομοχλῶ. μ. ήσω. π. ηκα. per locos

pugno non aperta acie, Neutr. absol.
Τόπος. ὁ. locus.
Τόπῳ. loco & uice.
Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialecticæ.
Τόρβωνος. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.
Τόργος. ὁ. uultur apud Siculos.
Τορεία. ας. ἡ. sculptura, tornatio.
Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id est opus torno factum.
Τόρευσις. ἡ. ἐα.
Τορευτὴς. tornator.
Τορευτὸς. ἡ. ὁ. tornatus, laboratus.
Τορεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. orno, sculpo, laboro, torno conficio, τορνεύω.
Τορίω. μ. ίσω. σ. ικα. ferro transfigo, τιτρῶ. Actiu. accus.
Τόρμα. ης. ἡ. repagulum, cibus.
Τορμὶς. domina, regina.
Τόρμος. ὁ. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.
Τορνεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. τορεύω, sculpo. Neutr. accus.
Τόρνευμα. scobs, ramentum.
Τόρνος. ὁ. ὁ. tornus, hoc est instrumentum quo uasa detornantur, siue cauantur.
Τορνόω. μ. όσω. σ. ωκα. circunscribo aliquid circulo, rotundum facio.
Τόρνος. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur.
Τορὸς. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.
Τόρος. instrumentum fossorium.
Τορύνη. ἡ. regio apud Aristotelem.
Τόρως. grauiter.
Τορῶς. manifestè, exactè.
Τοσαυτάκις. toties.
Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.
Τοσαχῶς. tot modis.
Τόσον, ὁ

Τοσόνδε, ὁ τοσονδί. tantũ, paululum.
Τόσος. η. ὁ. tantus.
Τοσοῦσθαι. uenerari. (re.
Τοσούτοις ὕστερον χρόνοις. tanto post tẽpo-
Τοσοῦτον καθόσον. hactenus, quatenus.
Τοσοῦτον ὅσον. hactenus.
Τοσοῦτον. ἀντὶ τῦ τῶτον.
Τοσοῦτος. η. ὁ. tantus, tot.
Τόσῳ μᾶλλον. ἢ. tanto magis.
Τῶτο μὲν ὁ τῶτο δὲ. partim.
Τότε. tunc, ἄρα.
Τότε δὲ τότε. tum demum.
Τοῦ. capitur quandoq; pro cuius, sed cũ alicuius significat, encliticũ est.
Τοῦ δὲ τοῦτο ποιῆσαι. pro διὰ τί.
Τοῦδε. sic.
Τοῦ λοιποῦ. deinceps, posthac, in futurum, postea.
Τοῦ χάριν. qua de causa.
Τοὐλάχιστον. saltem.
Τοὐμόν. meum.
Τοὐμὸν μέρος. pro uirili parte.
Τοὐμοῦ. τὸ. pro τὸ ἐμοῦ.
Τοὐναντίον. præposterè, ex diuerso.
Τοὔνεκα. propterea, τίνος ἕνεκα.
Τοὔνεκα ταῦτα; quorsum hæc?
Τοιόντος. pro τῦ μόνον τοῦ, τῦ τηλοῦτος.
Τοὐπιθύμημα. deinde.
Τοὔπος. pro τὸ ἔπος.
Τοὔργον. pro τὸ ἔργον.
Τοὺς. ἀντὶ τῦ οὕς, & ἀντὶ τῦ τέτε.
Τοὺς ἐπὶ κλισίας. uocabant ad bellum pro ætatem idoneos.
Τούσχατον. extremum, maximum.
Τοῦτας. pro ταύτας Doricè.
Τουτί Atticè, &
Τοῦτο. hoc.
Τοῦτο γὰρ. id demum.
Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, simul & simul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis casibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter construitur in hac

hac significatione. Demosthen. τοῦτο μὴ τοίνυν θαυμάσῃς τοὺς μετ' ἐκφάντα, ὧν ἐκ ἀδικήσεις, ἰὰν ἀφίωμι τὸν ἀτιμίαν. τῷ δ' ἀρχιβίῳ τὴν ὑπαλλάξω οἱ βυλόμενον παράδουναι, Simul enim Thasios, simul Archebium iniuria afficietis. Idem significat τὸ μή, τὸ δ', uel τὸ μέν τοι, τὸ δ' ἤ τι. Bud. Com.

Τόφρα poëtice. interim, tandiu, aliquãdo, tunc, ὄφρα.

T P.

Τραβᾶιος. α. ὁ

Τράβια. ας. trabea, genus uestis. Dionysius lib. 2. τριβώνας ἐκπορπυρώσαι καὶ ἐκπορφύρους φοινικοπαρύφους ἐκ κοινοῦ τράβιας, Togas annectentes fibulis circundistinctas purpura, subtegmine puniceo quas trabeas uocãt. Bayf.

Τραβίτης. ὁ λύκος.

Τραγαναί. ὰν. hircanæ, genus quoddã caprarum sic uocatum.

Τραγάω. hircesco, τραγίζω. Histor. lib. 5. ca. 19. ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φύωσι τραγᾶν καλοῦσι.

Τραγᾶν. comedere, τρώγειν.

Τράγειος. α. ὁ. hircinus.

Τραγίη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος. ὁ. animal hirco & ceruo simile, tragelaphus.

Τραγῆ. τραγίνη.

Τραγήματα. τὰ. bellaria, id est secundæ mensæ. ἀ τρώγω, cuius ἀόρ. β. ἔστ ἔτραγον.

Τραγίζειν. olere hircum, uocem edere instar hircorum.

Τραγικὸν πάθος. miserabilis calamitas.

Τραγικός. οῦ. ὁ. hircinus, tragicus.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratum.

Τραγικός. sacrilegus.

Τραγοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγομάχος. ου. ὁ. hircosus, qui ũrus clarum olet.

Τραγόπωγον. ου. barbula hirci.

Τραγοσαγίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τράγος. ου. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τρώγω, πολύφαγος γάρ. uel παρὰ τὸ πρὸ ὄσμα ἴεσθαι. Item omnis grauis olentia, in primis quæ sub alis sentitur.

Τραγοσκελὴς. ὲος. ὁ. Panos epithetũ, hircina habens crura.

Τραγῳδάριον. ου. τὸ. tragœdiola.

Τραγῳδέω. μ. ήσω. υ. κα. cano, deploro, ostento, tragœdias scribo.

Τραγῳδία. ας. ἡ. tragœdia. Polyb. de religionibus Rõmanorum loquens, uocat hoc nomine admirationem & terrorem religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τῆ τραγῆ τὸ βαρὺ βοᾶν.

Τραγῳδικός. tragicus, ἰματώδης.

Τραγῳδός. ὁ. tragœdus.

Τραχταίνω. dealbo, paro.

Τρακτόν. ὸ. τὸ. cera quæ facta est alba.

Τράλλεις. εων. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Meandrum fluuium, quæ prius Anthea uocabatur.

Τρανός. ὸν. ὁ. amarus.

Τράμις. podex, ὁ πυκτός.

Τράμπις. ιος. ἡ. nauicula ad traijciendum.

Τραπὴς. ὶος. ὁ, ἡ. &

Τρανός. ὸν. ὁ. integer, adultus. Item uerus, manifestus, clarus, planus, perspicuus, & disertus.

Τρανοῦσθαι. τὸ καταλάμπεσθαι.

Τρανῶ. planũ facio, declaro, illustro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν. perspicuè uidere.

Τρανότερον. magis perspicuum & clarius.

Τρανωτικός. explanator.

Τράπεζα.ης.ἡ.mensa, quasi τετράπεζα, ἡ κατὰ τετάρων ἰσαμοίρων.

Τραπεζίτης.ου.ὁ.mensalis. Sic uocat Plutarch. eum qui diuerticuli cibiq; causa diligit amicum, non ex animo, quem ὁ ἀνδρεῖνος uocat.

Τραπεζώτης.ου.ὁ.idem, conuiua, parasitus, catellus domesticus.

Τραπέζιον.ου.τὸ.abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppositis lateribus, alijs uero æqualibus.

Τραπεζίτης.ου.ὁ.numularius, monetarius, mensarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα.rationes mensæ & argentariorum.

Τραπεζοποιός.ὁ.&

Τραπεζοποιός.ὁ.structor, qui mensam curat, & ad eam spectantia: οὐχ ὁ μάγειρος (inquit Hesych.) ἀπ' ὁ τῆς πόσεως περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ὑπηρέτης.

Τραπεζοφόρος, &

Τραπεζοῦχος.ὁ. sacerdos Mineruæ sacris præposita, ornans, paramis omnia.

Τραπλίζω.μ.ίσω.σ.ιξα.subinde muto.

Τραπτός.ἡ.ὁ.mutabilis.

Τρασίω.μ.ίσω.σ.ιξα.calco uuas in lacu.

Τραπτήρ.calcator uuarum.

Τραπτός.ὁ.uinum.

Τραχὺς.asper, τραχύς.

Τρασιά.ᾶς.ἡ.locus ubi siccantur ficus & casei.

Τραυλίζομαι, &

Τραυλίζω.μ.ίσω.σ.ιξα.balbutio, titubo, torta lingua fum. Neutr. absol.

Τραυλισμός.ῦ.ὁ.balbuties.

Τραυλός.οῦ.ὁ.balbus, blæsus.

Τραυλότης.ητος.ἡ.blæsitas. Aristotel. Probl. ἡ μὲν οὖν τραυλότης, τῷ γράμμα τός τινος & μὴ κρατῆρ, καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν.ἡ ἢ ψελλότης τῷ ἰσάκραν τι ἢ γράμμα ἢ συναβλώ.ἡ δ' ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ λαύειν ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συναβλὴν πρὸς τὴν ἑτέραν. uide Βραυσός. Bud. Com.

Τραῦμα.ατος.τὸ.uulnus.

Τραυματίας.ου.ὁ.uulneratus.

Τραυματικός.ὴ.ὁ.uulnerarius, aptus sanandis uulneribus.

Τραυματιοῦμαι.uulneratum esse apud Thucydidem, pro ψαλιοῦμαι.

Τραύξανα.τὰ. quæ ex præsepi decidũt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item spinosa quædam, & ligna arida.

Τράφηλος.φος.ὁ.coagulum, caseus recens.

Τραχεῖα.ῆς.ἡ.terra arida.

Τραχύς.εῖ.ὁ.siccus, compactus.

Τράφηξ.ηγος.tabula qua panis ad figurum fertur, labiũ nauis in quo scalmi ponuntur, lignum.

Τραχῆα.fistula, per quã fluit spiritus ab ore ad pulmonẽ. Gell. li.17.ca.8.

Τραχίων.ἀνδρός.

Τραχηλιάω, &

Τραχηλίζομαι.μ.ίσομαι.σ.ισμαι.timidus sum, aperio, superbio, extollo cerucem, aduersor.

Τραχηλίζω.μ.ίσω.σ.ιξα. diuido animal per spinam, iugulo, resupino, salto, διχοτομῶ.

Τράχηλος.ου.ὁ. collum, spina à uertice ad finem, ceruix, spondylus. παρὰ τὴν τραχύτητα.ὀστάδης γὰρ. uel παρὰ τὸ φαγεῖν ἔχειν.

Τραχύνω.μ.υνῶ.σ.υνα.asperũ facio.

Τραχύς.ύος.ὁ.asper, scaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργίλος, iracundus.

Τραχυσμός.ῦ.ὁ.&

Τραχύτης.ητος.ἡ.asperitas.

Τραχυφωνία.ἡ.asperitas uocis.

Τραχύθης.ους.ὁ,ἡ.asper, durus.

Τράχωμα.ατος.τὸ. palpebrarum scabritia interior.

Τροχέρ. ῶν Θ. ὁ. locus saxosus.

Τρυβλάτ. οῦ. balbus.

Τρῆς. tres, hi Θ hæ.

Τρέμω. tremo, timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto, ἐκτὸς βάσιν. Est etiam eò redigor, eò descendo. Inde ἐτράπην φρονεῖν, aliam uiam ingredi, aliam rationē rei peragendæ instituere. Subintelligitur enim ὁδός. Bud. Com.

Τρεπόμενοι. οἱ. fugientes.

Τρεπτός. οῦ. ὁ. uertibilis.

Τροπή. ῆς. conuersio, τροπή.

Τρέπω. μ. ψω. ψα. ψα. uerto, muto, perse quor, fugio ex timore. Actiu. accus.

Τράπησαν. deterriti sunt, fugerunt.

Τρέσις. ε. ὁ. timidus.

Τρέφομαι. augeor, uegetor.

Τρέφω. μ. θρέψω, ad differentiam τῆ τρίψω à τρίβω. β. ψα. nutrio. Actiu. acc.

Τρεχέδαπνοι. apud antiquos uocabantur, qui cūctantius & lentius ad conuiuium ueniebant: ἐκατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) cessatoribus celeritatem tribuentes.

Τρίχνος. ου. ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρίχω. μ. θήσομαι. ω. ἐτρίφθην. ἀόρ. β. ἔθραμον. curro. Neutr. absol.

Τρέω. μ. τρέσω. π. κα. timeo, fugio. Actiu.

Τρέω. μ. ἔσω. π. κα. τὸ φόβω.

Τρυχαλέ Θ. fractus.

Τρηρός. leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα. ατΘ. τὸ. foramen, ὀπὴ, τύτημα.

Τρηματόδης. εος. ὁ, ἡ. foraminosus.

Τρύπω. μ. τρύψω. π. ψα. perforo. Actiu. accusatiuo.

Τρήρων. ονος. ἡ. columba, sic dicta à timiditate.

Τρῆσις. perforatio.

Τρισκαιοι. ceremoniæ.

Τρητός. ῆ. ὸ. foratus, tessellatus.

Τρηχύς. πραχύς.

Τρία ἡμιτέτα. sesquimina, id est, tres semimenæ.

Τρίαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαινατής. οῦ Θ. ὁ. agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς. άδ Θ. ἡ. trigesima dies mensis, quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριάκις. ter Laconicè.

Τριακοσάμματα. τὰ. triginta maculæ (nisi interdum sit pro uincula) habentia.

Τριακοσίημερος. qui habet triginta dies

Τριάκοντα. triginta.

Τριακονταετής. ὲος. ὁ, ἡ. trigennis. Sciendum quòd cum ætatem signat, acuitur: cum tempus, penacuitur.

Τριακοντόρος Atticè. idem. Τριακοντούδας Aristophan. scorta uocat, & καταφιακοντοντίσαι, cum scortis rem habere.

Τριακόντορος. ὁ. nauis triginta remorū.

Τριακοντόφυλλα. τὰ. triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι. οἱ. qui sunt primi census.

Τριάς. άδΘ. ἡ. trimitas, numerus ternarius.

Τριάσω. uinco. Sumptum ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine sita erat, et τριαθλῶσι, ter uinci.

Τρίβακος. ου. τὸ. lacerum pallium, trita lacerna.

Τρίβακοι. qui uitam inutiliter terunt, ἐν δὲ βαλανείοις ἀναγάγοις διατριβὰς βούλῃοι.

Τρίβακος. lecythus, uas, in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἀλατρίβακος.

Τριβάρβαρ Θ. ὁ. barbarismus.

Τριβή. ῆς. ἡ. mora, exercitiū, διατριβή.

Τριβολοκτράπνα. τὰ. cōposita dictio ἐκ τῆς τριβόλου, Θ ἐκ τραπέζου, Θ pro duris.

inconditis, & nihili rebus usurpatur ab Aristophane in Nebul.

Τρίβωλος. ου. tribulus, instrumentum bellicum.

Τρίβω. ὁ. ἡ. semita, callis.

Τρίβραχυς. ter madefactus.

Τρίβω μ. ἴψω. π. ψα. tero, differo, moror. Actiu. accus.

Τρίβων. ωνος. ὁ. uestis lacera, pallium, frugalis, rudis, ἰδιωτικὸς, ueteratior.

Τριβωνάομαι. differo, procrastino, πολυχρονίζω.

Τριβώνιον. τὸ. uestis attrita.

Τριβωνοφορία. ας. ἡ. uestis uilis gestamẽ.

Τριβωνοφόρος. ὁ. lacera & attrita uestis induitus.

Τριβωνοφορῶ. gestare pallium.

Τρισγήρων. qui treis ætates uixit, ueluti Nestor, hoc est nonagenarius.

Τρισκέω. sepio, cingo.

Τρίγλα. ης. ἡ. mulus piscis, & nomen loci.

Τρίγλωνος. ὁ. perfectus, habens treis oculos. nam γλωὼν pupilla oculi dicitur. ἀξιοθέατος, καὶ πομπῆς γλωὼς ἄξιος.

Τριγλῶχιν. ινος. ὁ. trisulcus.

Τριγονία. ας. ἡ. tertia ætas.

Τριγός. ὁ. ὁ. septum, munitio.

Τριχὸς. paries, περίβολος, mœnia, septũ, circunuallatio.

Τρίγωνον. τὸ. triquetrum.

Τρίγωνος. ὁ. ὁ. triangulus, triangularis, et musicum instrumentũ ψαλτήριόν τι ὑπάρτιον ὁμοίαν ἔχον.

Τρίδουλος. ου. ὁ. seruus ex tertia generatione.

Τρίδυμος. οι. ter gemini.

Τρίμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmũ. Item nauigij quoddam genus, ut Nestoris nauis apud Homerum.

Τρίνυς. trimus.

Τριοπωπὶς. ου. ὁ. prolixus, triuesper. Epitheton Herculis, quòd tribus uesperis in unam cõiectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus est Hercules.

Τρίπτυς. υος. τὸ. triennium: φατὶς uetò cum acuto in fine, trienne.

Τριπτυρικὸς. ὴ. ὸ. triennalis, ἀπὸ τρὶς & ἔτος. unde τριπτυρικὰ, trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur.

Τριπτυρὶς. ίδος. ἡ. trieteris, id est triennium.

Τριτὰς. trimus.

Τρίζω. edere uocem miserabilem, & dolorem testantem, stridere. De pullis & hirundinibus propriè dicitur.

Τριήμερος. ὁ. ὁ, ἡ. triduanus, tertio die.

Τριημιπόδιον. τὸ. sesquipes.

Τριημιχοῖνιξ. sesquichœnix.

Τριηραρχῶ. μ. ἤσω. π. ηκα. conduco triremem propriis sumptibus, nauim guberno.

Τριηράρχημα. sumptus in triremem.

Τριηράρχης. ὁ. ὁ. tibicen.

Τρίκωπις. υος. ἡ. triremis, nauis bellica.

Τρίκωπον. τὸ. nauicula, cymba.

Τρικωπούμενος. nauclerus, πρύμναρχος.

Τρικωποποιός. ὁ. ὁ. faber, qui triremes construit.

Τρικάρηνος. triceps, tergeminus.

Τρίκαρπος, φατὶς.

Τρικέφαλος. ὁ. ὁ. triceps.

Τρικλίνιον. τὸ.

Τρίκλινος. ὁ. ὁ. triclinium.

Τρικότινος. ον. ὁ. dignus qui sæpius pereat.

Τρίκουρος. ter tonsus.

Τρίκωπος. ὁ. ὁ. triremis.

Τρικυμία. ας. ἡ. βάλος, decumanus fluctus, procella maxima, et tempestas, ὅταν τὰ πρία κύματα ἀπ' ἀλλήλων σπασθῇ. Accipitur apud Platonem de Rep. 5. pro maximo risu: quemadmodum & κῦμα

& κῦμα prorisu, quo loquentes interdum obruũtur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com.

Τρίλιτος. ου. ὁ. multum rogatus, aliàs φίλτατος, πανυπεράντως&.

Τρίμαμμα. ατ. τὸ. tritauia.

Τριμερὴς. ὲς. ὁ, ἡ. tripartitus.

Τρίμηνος. ου. ὁ. trium mensium.

Τρίμιτον. uestis uilis, ἀσπάθιτον ἱμάτιον, & ἀσπόδιον.

Τρίμμα. ατος. τὸ. dicitur is q̃ tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, τὸ πρὸς μισθὸν ἐν λόγοις. Sic Latinis scelus pro scelesto. Quintil. appellat attrita actu forensi ingenia. Est & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμνον. pro eo quod est φιλῶν μνῶν.

Τριμόριον. τὸ. dodrans.

Τρίμορφος&. ὁ, ἡ. triformis.

Τριναχρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id est promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum, & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. instrumentum rusticum ligneum.

Τρίξα, pro φίσσα. triplicia.

Τριοβολιμαῖος. triobolaris, id est tribus obolis dignus, uilis, ὠνιος.

Τριοδῖτις. ιος. ἡ. triuia.

Τρίοδος&. ὁ. triuium.

Τρίορχις, uel φίορχος. ὁ. buteo, accipitris genus à testiculorum numero.

Τρίπαιδες. ἀι. trium foliorum matres.

Τρίπαπος&. ὁ. tritauus.

Τρίπλαξ. ακος. ὁ, ἡ. triplex, τρίδυμος&.

Τρίπλαφος. ὁ. τὸ. trium iugerum.

Τριπλῶς. tripliciter. (rico.

Τριπόδιονος. ὁ. uicus est in agro Megarico.

Τριπόθητος. ὁ. optatissimus.

Τρίπους. ὁ, ἡ. tertiatus, de terra terratrũ passa dicitur. ἀπὸ τρίτου, ατου, uerto.

Τρίπους Aeolice, & (to.

Τρίπους. όδος. ὁ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθηματικοὶ, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα.

Τριπύρ. lignum, siue pistillus magnus ad uuas conterendas, cochleare.

Τριπύριον. ὁ. τὸ. omne quod fricamus, uel scalpimus aliquid.

Τρισδὸς. ὁ. ὁ. concisus, contusus.

Τρίσδυχος&. ὁ. ὁ. triplex.

Τρὶς. ter, χ̀ ἐπὶ τὸ πολλάκις.

Τρισκατάρατος. ὁ. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισσάκις&. idem quod τρίσσυρος&.

Τρισσοδαίμων. ter fœlix, fœlicissimus.

Τρισσόπιον. ὁ. τὸ. ceu rotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi consueuit.

Τρισσοκοδαίμων. ονος. ὁ. ter infœlix.

Τρισσοκατάπυστος. ὁ. ὁ. tribus mortibus dignus, despuendus.

Τρισμάκαρες. οἱ. ter beati.

Τρισμὸς. ὁ. ὁ. stridor.

Τρισόλβιος. ὁ. ὁ. ter fœlix.

Τρισάτραι. regij satellites, qui tria hastilia manu tenent.

Τριὸς. genus serpentis.

Τριοιχὰ, aduerb. per tres ordines.

Τρίσσωμος. ὁ. tres habens cuspides.

Τρίσωμος. ὁ. ὁ. tricorpor.

Τριταγωνιστὴς. ὁ. ὁ. certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthenes Aeschini obiecit, ὡς ἀπολωλεκὼς τῶν ἀκροατῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμήσεως. hinc

Τριταγωνιῶ. μ. ἆσω. w. κα. huiusmodi histrionem ago.

Τριτᾶος. ὁ. ὁ. tertianus, id est die tertio aliquid faciens.

Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριτανυσ῀ρ.τὸ.longum, extensum.

Τέτα-ρτος.ὁ.ἡ.tertius.

Τριτογένη.ας.ἡ.trineptis.

Τριτογόνος.ὁ.ἡ.trinepos.

Τριτεύς. ternarius, mensura sedecim chœnicum, bes hemimedimni.

Τριτημόριον.τὸ.triens, οἱ ἓξ χαλκοῖ.

Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Aristoph. genus est saltationis in armis in Mineruæ honorem.

Τετράμηνις.tertia mensis dies.

Τρίτον, aduerb.tertium.

Τρίτον ἡμίδραχμον.duæ drachmæ & semis.

Τριτοπάτωρ.ορος.ὁ.proauus. Βτριτοπάτορες, dæmones quidam, aut uenti.

Τέτος.ὁ.ἡ. tertius. Vnde ἐς τρίτην, tertio die.

Τριττύα, &

Τριττύς.ύος. legitimũ erat sacrificium ex tribus uictimis constans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Aristot.

Τριτώ.όος.ἡ.caput.

Τρίτωνα.nomen instrumenti musici.

Τριφαλαγγία.triplex phalanx.

Τριφάλεα.ας. galea tres cristas habês.

Τριφάριος, uel τριφάσιος.ὁ.ἡ. triplex, τριπλάσιος, τρίφωρ&.

Τριφύλακτος.in tres uigilias diuisa.

Τρίφυλλον.ὁ.trifolium herba.

Τριφυής.ῆ.ὁ.triplex.

Τρίχα.tripliciter, τριχῶς.

Τριχάϊκες.qui assiduò uersantur in præliis, ueluti assiduè cõcutientes ac mentantes cristas, in quibus plerunq; capillorum quadam similitudine propendent equinæ setæ, unde illud, Cristáq; hirsutus equina. Hesiodus tres illos populos diuersos hoc nomine appellauit, qui Cretam incoluerunt, Pelasgos uidelicet, Achæos, & Dores, ὅτινα τριχὶῖ χᾶταν ἰὼν πάτρης ἐν ἀάσατο, quoniam (inquit) procul à patria terram distribuerũt trifariã.

Τρίχα.sardæ pisces.

Τρίχαπτον.ὁ.τὸ.pecten.

Τρίχαπτος.ὁ.τὸ.quod ex crinibus contextum est bombycinum, μόλιτμον.

Τρίχες. ἀὶ. capilli, ἡ nominativo θεῖξ. Nonius scribit inde tricas dici Latinè extrita aspiratione.

Τριχᾶ.in treis partes.

Τρίχινον.τὸ.τριχόφορον.

Τριχθά.tripliciter, τρίχα.

Τριχία.ας.ἡ.pilaris morbus, est autem mammarum uitium.

Τριχίαι.ὰι.sardæ.

Τριχίασις.quasi capillatio, angustissima rhogme est sensum fallens plerunq;, eamq; ob causam latens, quæ quia non facilè se ostendit, mortis causam sæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam angusta, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt in calua capitis discurrentes.

Τριχίδες.sardinæ, genus piscis, qui & τρίχες uocantur.

Τριχίνιον.ὁ.ὐ. uestis ex pilis confecta.

Τρίχινος.ὁ.ὐ.ex pilis uel setis compositus, & contextus, laneus.

Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut sunt tineæ, teredines, & id genus.

Τρίχοθεν.tribus ex locis.

Τριχοκόμος.ὁ.ὐ.comatus, comæ studiosus.

Τριχολάβιον, &

Τριχολαβίς.uolsella.

Τριχολογῆν.de rebus leuibus disceptare, crines & floccos legere.

Τρίχορδα.trisida.

Τρίχορδον.τὸ.organum musicum.

Τριχορρῶντες. οἱ. qui patiuntur defluxu

xum capillorum.

Τριχοτρῶπτα. τριχοβρῶτις.

Τρίχρονος. ὁ. trium temporum.

Τριχωνιαῖος. ὁ. tricongialis.

Τριχοφυὲς. τὸ. quod reſtituit capillos.

Τριχάδης. ους. ὁ, ἡ. capilloſus. ἡ τριχάδα, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμανὶς. τὸ. fidicula.

Τρίχωρος. ὁ. ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, τριπλασιόνως.

Τρίχωσις. ιος. ἡ. λοχμός, et τριχᾶσθαι, βάλλω.

Τριχιτόμ. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τριψημερίω. milito, tranſigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. ιος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώβολον. tres oboli, merces iudicis.

Τρίωπις. ὁ. ὁ. trioculus.

Τριώροφος. ὁ. triplex laqueariũ & culmen habens, τρίστεγος.

Τριώρυξ. ὁ. monile.

Τρύω. lædere, ſecare.

Τρυβάνιον. ου. ἡ. linteum.

Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξεν. intremuit.

Τρομβώδης. ους. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. ν. ηκα. tremo, timeo.

Τρομικτός. ὁ. ὁ. tremulus.

Τρόμος. ου. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. ους. ὁ, ἡ. tremulus.

Τρόνος. ſtupa, ſtamen, fuſum, ἀρτιδόνη.

Τροπαί. bruma.

Τροπαῖα. ὁ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.

Τρόπαιον. ου. τὸ. trophæum, uexillum, ſignum quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent. ἀπὸ τῆ τρέπω. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Ioues ueropenacuunt.

Τροπαιόω. trophæum ſtatuo, ἀριστεύω.

Τροπαίοχος. ου. ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophæa. Interpretatur à Dionyſ. Iupiter feretrius, aut σκυλόφορος, aut ὑπερφρίτης, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πάντα σαρῶν τὸν κύκλον περιέλαβεν τῷ ὕπατον φύσιν τινὰ καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος. trophæum ferens, anteſignanus.

Τροπαλίσομαι. μ. ίξομαι. ν. ίσμαι. &

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ὁ. ὁ. conuerſio, mutatio.

Τροπαλός. ὁ. ὁ. aſper, τραχύς.

Τροπάω. μ. ήσω. ν. ηκα. retrouerto. Aeſchin. accuſ.

Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuerſio, fuga, ἥττα. & pro ſolſtitio accipitur, addito χαμερινὴ, uel θερινή.

Τρόπυξ. υκος. ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας de uino dicitur quod uappeſcit, & uim ſuam perdere cœpit, quod etiam ὑπερτροπίας dicitur, & ὄξος ἐκκός.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπίς. ιος. ἡ. carina nauis, κάρα.

Τροπολογία. cum ſermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπον τινὰ. quodammodo.

Τρόπος. ου. ὁ. modus, mos, ſententia, uoluntas, ratio. Vnde ἐκ τρόπου, id eſt ἔξω τῆ τρόπου, alienum ab honeſtis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπου, id eſt re.

Τροπὸς. ὁ. lorum quo remus ſcalmo alligatur. παρὰ τὸ τρίπτεσθαι, τὸ στρέφεσθαι καὶ ἀλλᾶσθαι.

Τροπῶμαι. fundo, fugo, ἐκβαγχυίζομαι.

Τροποφορέω.μ.ήσω.ω. ηκα. mores tolero, morem gero. Neutr. absol. & in Actis cũ accus. ἐτροποφόρησαν αὐτόν.

Τροπόω.μ.ώσω.ω.ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accus.

Τροπωτήρ.ῆρος. τροπός.

Τροφαλίς.ίδος. caseus, colostrum. Quidam uocãt τυροφαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον.ε.τὸ. merces educationis, educatio.

Τροφεύς.έως.ὁ. educator, nutritius.

Τροφή.ῆς.ἡ. nutrimentum, esca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro τρόφιμον. magnum, plenum, ὠτραφές.

Τροφίας. equus est domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφός. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος.ε.ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφώδης. densus, coagulatus.

Τροφώς. φῶτος. ὁ. bene educatus, magnus, solidus, ὠτραφής.

Τροφός.ὁ.ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix, herus, mater. Dicitur & neutro genere τροφόν.

Τροφώνια. τὰ festa Trophonij.

Τροχάζω.μ. άσω. ω. αια. curro, cedo, festino, προλαμβάνω.

Τροχαῖος.ου. trochæus, pes cõstans syllaba longa & breui. διὰ τὸ τοὺς ῥωμαίους τρίχρονον ἐκ τῶν ἡμῶν τοιοῦτον μέτρον ἄδειν.

Τροχαλός.ὴ.ὸν. rotũdus, asper, rotabilis.

Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel litore, κόλαξ. Item τρόχαλος γέρων, senex incuruus instar rotæ.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum insertur. (ου.

Τροχηλατέω.μ.ήσω.ω.ηκα. auriga, ἡνιοχέω

Τροχηλάτης.ου.ὁ. auriga.

Τροχήλατος.ου.ὁ. locus ubi agitur rota.

Τροχία.ας.ἡ. orbita, cursus, uestigium.

Τροχίας.ὁ. cursor, nuntius, ἀκόλουθος.

Τροχίλιον.ου.τὸ. rotula.

Τροχίλος. auis quædam, ἀφίλως.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος.ου. rotula, pastillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος.

Τρόχμαλος. maceries.

Τροχοειδής.ὲς.ὁ, ἡ. rotæ speciem habens, rotundus.

Τροχόεις.ῶντος.ὁ. idem.

Τροχοποιῆν. rotas facere.

Τροχός. ῦ. ὁ. κύκλος, reuolutio, rota, instrumentũ ad quæstiones, tormẽtáq.

Τρόχος.ου.ὁ. cursus, δρόμος.

Τροχόω. curro.

Τρυβλίον.ου.τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulum.

Τρυγάω.μ.ήσω.ω.ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρυγηρός. ᾶ.ὸν. fæculentus, τρυγώδης, ὀξύς

Τρυγητός.ῦ.ὁ. uindemia.

Τρυγίω. ficco.

Τρύγη. ης. ἡ. nũc triticũ significat, nũc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής.ῦ.ὁ. uindemiator.

Τρυγητός.ῦ. ὁ. uindemiæ tempus.

Τρύγητος.ε.ὁ. uindemia, id est uua.

Τρυγίας.ε.ὁ. fex.

Τρύγιος. ὁ. fæcatus.

Τρυποδαίμονες. poëtæ, qui fæce faciem inunctã ne cognoscerentur, plaustrisq; inuecti poëmata canebant.

Τρύγοπος.ε.ὁ. uas uimineũ, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt. παρὰ τὸ πῖδη, τὸ πίθου καὶ πίλαρ τλὼ τρύγα.

Τρυφάω. conuicior, scommate noto, κωμῳδῶ. De scenicis dicebatur, qui ora fæce perluebant. Eraſ. prouerb. Ἐ plaustro loqui.

Τρυφώδης

Τρυγώδης. fæculentus.

Τρυγών. όνος. ὁ. turtur, coitus, καὶ συνουσία, ἀπὸ τοῦ τρύζειν, quod turturum est.

Τρυγὼν θαλασσία. paſtinaca marina, ex numero uenenatorum.

Τρύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſtrido, obſtrepo, gemo, tryſſo. Neut. abſol.

Τρύμα, ὁ

Τρυμαλιά, ᾶς. ἡ. foramen, τρύπα.

Τρύμη. idem, ueteranus.

Τρύξ. γός. ὁ. fæx, muſtum. Veteres item uinum uocabant τρύγα, ἀ præcipua, quæ in eo pars eſt: ὁ τρυγᾶν pro uindemiare.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. ὁ

Τρύπανον. υ. τὸ. terebrum.

Τρυπανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ὁ

Τρυπάω. μ. ήσω. π. ηκα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον, pertuſum dolium. Et τετρυπημένοι ψῆφοι, calculi damnatorij, ſicut πλήρεις abſolutorij Bud. Com.

Τρύπημα. ατος. τὸ. foramen.

Τρυσίβιος. uitam crucians, moleſtus.

Τρύσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύξω, ξηραίνω, ſicco, moleſto.

Τρυσμός. ῦ. ὁ. gemitus, murmur.

Τρυσός. οῦ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανόω. μ. ώσω. π. ωκα. trutino.

Τρυτάνη. ης. ἡ. trutina, lanx.

Τρυτοδόκη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τρυφιναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum tribunus.

Τρυφίς. ίδος. ἡ. tribus, uel potius τριτὺς, quæ tertia tribus pars eſt.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, ὁ conus galeæ: quaſi τρίφαλος, ἀ triplici criſta, ſiue cono.

Τρυφαλίδες. ὰ. ſerum, coloſtra, τροφὰς λίδες, τὰ ῥυπαρὰ τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ.

Τρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delicior, genio indulgeo, delicioſe ago, fruor, luxurioſe utor, uoluptatem capio.

Τρυφερόβιος. delicata, ſuauis uita.

Τρυφερός. ᾶ. ὸ. delicatus, tener, ἁπαλός.

Τρυφερόχαλος. habẽs teneram cutem.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, luxuries, ludibrium, γαστριμαργία κιχνάβα, θρύπτεσθαι καὶ διακεῖσθαι ἁμῶς τὸ σῶμα.

Τρυφηλός, ὁ

Τρυφητὴς. uoluptuarius, heluo.

Τρύφος. ους. τὸ. fruſtum, fragmentum, κλάσμα, ἀ θρύπτω τὸ διακεῖμαι.

Τρύφων. ωνος. ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν. delicians, delicatus.

Τρυχόω. μ. ώσω. π. ωκα. ὁ

Τρύχω. μ. ύξω. π. υχα. ὁ

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, conficio, diuexo, exhaurio, extenuo. Ἀέλιν. accuſ.

Τρωάς. άδος. Troas, hoc eſt mulier Troiana: uel etiã regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellarium.

Τρωγάλιος. α. ὸ. comeſtibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen, ἀπὸ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω.

Τρωγλοδύτα. hirundinum ſpecies: ſic dictæ, quòd in foraminibus ὁ cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἄποδες ὁ κύψελαι.

Τρωγλοδύται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδυτᾶ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. υ. ὁ. paſſer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas ſubeunt ὁ in ijs degunt.

Τρωγλοδυτικὸν. ῦ. ἡ. ſpecies uiperæ.

Τρώγω. μ. ώξω. π. ωκα. φαγεῖν, comedo: propriè de brutis, ſicut ἐσθίω de homine.

Τρώζω. coire, ſtrepere.

Τρωϊκὸν. Troianum.

Τρωκτὰ. τὰ. eſculenta, edulia.

Τρόπιμος. ον. ὁ. comeſtibilis, maturus, cibaria, eſcaria, edulia.

Τρυπάσω, Ϲ

Τρυπάω. uerto, in fugam conijcio. Actiu. accuſ.

Τρῶσις. ιος. ἡ. uulneratio.

Τρώσω. τὸ Τρώω.

Τρωτός. ὸν. ὁ. uulnerabilis, παθητός.

Τρυχάω. μ. άσω. σ. αχα. cutro. Neutrum abſol.

Τρώω. lædo, uulnero.

T Y.

Τύ Doricè, Ϲ Aeolicè ponitur pro σύ, Ϲ eſt tam nominatiui quàm accuſatiui caſus. Interdum eſt ſyllabica adiectio.

Τυγχάνω. μ. τύξομαι. σ. τετύχηκα. δόρ. β. ἔτυχον. ſum, aſſequor. Iungitur cum uerbis aliis tam in præſenti quàm præterito. Accipitur interdũ in malam partẽ, ſicut χῶδα Ϲ ἀπολώλεκα. Neutr. genit. Vnde

Τυγχάνω τῆς διανοίας. aliquem mihi concilio.

Τυγχάνω. conſtat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων. ius ſuũ obtinere.

Τυγχανόντων. aſſequantur, pro eo quod eſt τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς. έος. ὁ. Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη. ἡ. inſtrumẽtum quo fruges triturantur.

Τυκίζω. πρικόω, ξύω, polio. Ariſtoph. Auib. τούτοις δ' ἐτύκισεν ἃ κρίνις τοῖς ῥύγχεσι.

Τῦκος. inſtrumentum quo lapides incidunt Ϲ poliunt, cælum.

Τυκτὸν κακὸν. magnum malum.

Τυκτός. τὸν. ὁ. factus, paratus, παρασκεύαστος, ſubornatus, elaboratus.

Τύκω. μ. ύξω. paro.

Τύλη. ης. ἡ. σκωμμὸν, callus, καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ῥᾳχιτῶν τὸ ἄκρον δέρμα.

Τυλίζω. uoluo.

Τύλος. ε. ὁ. τύλη.

Τυλόω. μ. ώσω. σ. ωκα. dureo ut callus, calleſco, occaleo. Neutr. abſol.

Τυλώδης. ους. ὁ, ἡ. calloſus.

Τύλος. ου. τὸ. pudendum membrum.

Τύλωμα. ατος. τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τυμβάς. άδος. ἡ. uenefica, quòd in ſepulchris identidem uerſetur, φαρμακίς.

Τυμβόω. ſepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. ſenex capularis, παραπλήξ

Τύμβος. ου. ὁ. tumba, ſepulchrum. σκαρὰ τὸ τύρσωθεν ἢ τὸ ταφικὸν σῶμα, τουτέστι κάσθη.

Τυμβοχοέω. ſtruo tumulum, ſepelio.

Τυμβοχόη. ης. ἡ. tumba cauata ad ſepeliendum.

Τυμβωρυχέω. μ. ήσω. σ. κα. ſepulchra depræ dor. Neutr. abſol.

Τυμβωρύχος. ὁ. qui ſuffodit ſepulchrum.

Τυμβωρύχος. ε. ὁ. ſpoliator mortuorum.

Τύμμα. τὸ. percuſſio, πλαγὴ, uulnus.

Τυμπανίζω. μ. ίσω. σ. ικα. diſtendo, id eſt tympanum extendo, uerbero, cũ tumultu expello. Nam tympanum, lignum eſt, quo fontes cædebantur.

Τυμπανίστρια. ας. ἡ. tympaniſtria.

Τυμπανίτης. ſpecies aquæ intercutis.

Τυμπανοειδὴς. ους. ὁ, ἡ. tympano ſimilis.

Τύμπανον. ε. τὸ. tympanũ, quod erat inſtrumentum, ex una parte membrana clauſum, intus uacuum, quod baculo pulſatur. Vulgo ſumber uoce corrupta. Eo uti ſolebant in ſacrificio matris deûm. Item lignum quo cædebantur nocentes.

Item rota quæ à calcantibus uerſatur, qualem paſſim uidemus in

ea machina, qua saxa subuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id est grus, quo uerbo etiam lingua uulgaris solet uti.

Τυμπανοφορῆμαι. tympanum porto.

Τυὸν. tu, pro σὺ Doricè.

Τυόννυμι. ulciscor, τίννυμι.

Τυπαλίζω. in luto ingredi, aut luto aspergere, blaterare, ταυλογῶ.

Τυπάλος. ου. ὁ. lutum, locus cœnosus.

Τυπαλόεις. ου. ὁ, ἡ. lutosus, πηλώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάζω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπάς. άδος. ἡ. malleus, σφύρα.

Τυπέω pro κτυπέω, & πλήσσω. sono, uerbero.

Τυπή. ῆς. ἡ. percussio, πληγή.

Τύπτης. ου. ὁ. percussor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικὴ quod μυτικὴ, est & ἀλληγορικὴ, siue συμβολικὴ, cuiusmodi fuit doctrina ueteris testamenti.

Τύπος. ου. ὁ. forma, ex qua exprimuntur simulacra, adumbratio rudis. Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gel. li. 1.) descriptiones sunt minus exactæ quàm οὐσιωσεις. Inde τυπώδης μάθησις, crassior doctrina, Aristot. Et τύπῳ λέγειν, summatim dicere, τύπῳ καταβάλλειν, τύπῳ ἀποδεικνύειν. Et τυπωδῶς. Cic. ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, πρὸ παρούσης κατάστασιν τύπωδῶς, ne hospes istuc ueniam. Id est rerum præsentium statum summatim mihi describas. Item τύπος figura & umbra, & ueluti imago & symbolũ ueritatis, Greg. Itẽ cauitas ea, quæ est in labio inferiori. Bud. Com.

Τυπόω. μ. άσω. π. ωκα. signo, formo, sculpo. Actiu. accus.

Τυπτέω, &
Τύπτω. μ. ύψω. π. φα. uerbero.

Τύπωμα. ατος. τὸ. uas culum.

Τύπωσις. ιος. ἡ. impressio, formatio.

Τυραννεῖον. ε. τὸ. domicilium tyranni.

Τυραννάω. μ. άσω. tyrannum ago.

Τυραννέω. μ. έσω. π. ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit. aut accus.

Τυραννία. ας. ἡ. τυραννὶς.

Τυραννιάω. μ. άσω. π. ακα. tyrannidem affecto. Neutr. absol.

Τυραννικός. ἡ. ὸ. tyrannicus. Apud Isocr. pro domandi perito, quasi τυραννωδης

Τυραννικῶς. tyrannicè. (κέτ.

Τυραννὶς. ίδος. ἡ. tyrannis.

Τυραννιόωντα. τὸ. gestientem tyrannidem.

Τυραννοκλονία. tyranni cædes.

Τυραννοκτόνος. ε. ὁ. tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραννος. ε. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

Τυρβάζομαι. solicitor.

Τυρβάζω. μ. άσω. π. άκα. turbo, τὴν πολιτείαν ἀτάκτως. Actiu. accus.

Τυρβίω. idem.

Τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio.

Τύρεσις. ιος. ἡ. confectio casei.

Τύρησις. idem.

Τυρόω. μ. όσω. struo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρίω. cogo, coagulo, συνίστημι, συμπήγνυμι, ταράττω. Inde deducitur τυρὸς, hoc est caseus, qui lacte agitato, coagulatoq; conficitur.

Τυρίον. ου. τὸ. caseolus.

Τύρις. Persica uestis, & fluuij nomen.

Τυρὶς. ίδος. ἡ. circuitus muri, τύρσις.

Τυρόκνη. ης. ἡ. &

Τυρόκνηστις. ιος. ἡ. gladius militaris, & instrumẽtum, & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caseos las coẽgit.

Τυροκομεῖον. άου. τὸ. fiscella in qua caseus seruatur.

Τυροπωλῶ. caseos emturus pondero.

unde ſimpliciter pro πάμπαν accipitur.

Τυρός. ὁ. caſeus. uide τυρία.

Τύρος. ὁ. Tyrus inſula Phœniciæ.

Τυρῶδη. denſari in caſeum, coloſtrari, agitari, turbari.

Τυρρηνός. ὁ. Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις. ιος. ἡ. ambitus muri & uiarum, turris, mœnia. à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τύσω. μ. ὑξω. π. τχα. ſupplico.

Τυτθά, ᾶ

Τυτθόν. citius, paululum.

Τυτθός. ὁ. ὸ. paruus, infans, paruulus. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀποττιθίων βριφῶν.

Τυφεδανός. ὁ. ὸ. faſtuoſus, τυπτομενός.

Τυφλός. ὁ. ὸ. cæcus, ponitur etiam pro ſurdo, ἀκατηκόος.

Τυφλότης. ητος. ἡ. cæcitas.

Τυφλόω. μ. όσω. π. ωκα. excæco. Actiu. accuſ.

Τυφλόομαι. cæcus ſum.

Τυφογέρων. ſenex delirus, & dignus uerberari uel potius ὑφ' ὃ δεῖ πάθος ἥδη τύπτεσθαι, ἤδη καὶ σκεπαρνικοῦ, ſenex capularis, ſilicernium.

Τύφομαι. fumigo, fumo, comburo.

Τυφόομαι. μ. ῶσομαι. π. ωμαι. inaniter iacto, ſuperbio. Depon. datiuo iung.

Τύφος. ὁ. ὸ. ſuperbia, ſuperbus, elatio.

Τύφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo, uro. Actiu. accuſ.

Τυφωεύς. ῶος. ὁ. Typhoëus gigas ſub Arimis montibus ſepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφών. ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur. Dicitur quoque uentus turbulentus, fulgur, uortex.

Τυφωνία. genus delirij cum furore mixtum.

Τυφωνικός. ὁ. auſtralis. Luc. in Act. τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος ἀφρικόδρομος.

Τυφῶς. τυφῶν.

Τυχαῖος. ὁ. ὸ. caſualis.

Τυχίω. μ. ίσω. π. ικα. conſequor, contingo. Vnde τυχεῖν τῆς ἀρίστης, pacem componere. Τυχεῖν τῆς τιμωρίας, dare pœnas. Τυχεῖν τῆς χάριτος, gratiam inire.

Τύχη. ης. ἡ. fortuna, ſors, caſus, euentus.

Τυχηρός. ὁ. ὸ. fortunatus, fortuitus.

Τυχικῶς. fortuitu.

Τυχίος. ὁ. ὸ. Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τυχόν. fortuitò, ubique obuium, uile, fortè.

Τύχω. τάχω, facio.

Τυχών. ὁ. quilibet, gregarius, ſed τύχαρ, damon quidam.

Τυχώντως. quolibet modo.

Τυψίλη. ης. ἡ. ſordes aurium.

T Ω.

Τῷ. huic. Et interrogatiue quare, quamobrem, διὰ τί, unde, ex quo, ut τῷ τοῦτο τεκμαίρῃ unde hoc coniectas? Aliquando ideo, διότι.

Τώ. quo, illi, dualis eſt numeri.

Τώγε. οὔ ὅ γε.

Τῶδε. τῷδε, ſic.

Τῷ ὄντι. ſanè, certè.

Τῷ πρέπῳ. quo modo.

Τῶ. capio. Hom. τῶ πίε οἶνον.

Τωθάζω. μ. άσω. π. ακα. mordeo, irrideo, conuicijs infector, decipio, glorior. Actiuum.

Τωθασμός. ὁ. ὸ. irriſio, χλευασμός.

Τωθασής. ὁ. ὸ. &

Τωθαστικός. ὁ. ὸ. mordax, irriſorius.

Τωθαστική. ars irridendi & mordendi.

Τῶκτω. ideo, ſic.

Τῶς. ſic, ſ. militer.

Τώς Dorice pro οὕτως: et pro τὸν.

Υ. admirantis aduerbium, uel imitatio sonitus, quẽ quis odorans aliquid, spiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδες. αἱ. stellæ quæ in capite tauri sunt, ἀπὸ τῦ ὕειν, id est pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempestates, pluuias, largosq́ imbres cient. Gell. li. 3. ca. 9.

Ὕαινα. η. ὁ. hyæna serpens.

Ὑακίσω. μ. ἴσω. madefacio, pluo.

Ὑακίνθια. festa Hyacinthi Lacedæmone celebrari solita.

Ὑακινθίζω. hyacinthum refero.

Ὑακίνθινος. ον. ὁ. hyacinthinus, subniger, purpureus. (fecti.

Ὑακινθίνη βαφῆ, hyacinthino colore in

Ὑάκινθος. υ. ὁ. Hyacinthus puer, ex quo & flori eo nomen, quem Romani uaccinium appellant. Folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuiorem q́ digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra uere, sedante rosam. De hoc Ruel. lib. 3. cap. 104.

Ὕάκινθος. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑακίσω. lucidus sum, colore uitreo.

Ὑάκινος. υ. ὁ. uitreus.

Ὑάκιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.

Ὑακός. οῦ. ὁ. splendidus, mansuetus, pretiosus.

Ὑακοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. qui est uitri modo, translucidus.

Ὑαλᾶς. pellucidus, splendidus.

Ὕαλος Attice pro ὕελος. υ. ὁ. uel ἡ. uitrũ.

Ὑαλουργεῖον. υ. τὸ. officina uitraria.

Ὑαλοῦργος. υ. ὁ. uitriarius.

Ὑαλόω. μ. ὥσω. repræsento colorem aut naturam uitri.

Ὑανὸς. terribilis, molestus, supinus, ἀπὸ τυχῆς & fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὑάξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.

Ὑάσιν. filijs.

Υ Β.

Ὑβάλω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes solent.

Ὑβάω, uel ὑββάω Dorice pro ἐμβάλλω. subijcio.

Ὑββαδὴς. pronus, libidinosus.

Ὑβιὸς. ᾶ. ὁ. curuus, tortuosus.

Ὑβλάτης. ὁ. uates.

Ὑβλιὸς. curuus, ὑβὸς.

Ὑβὸς. ᾶ. ὁ. κυρτός, gibbosus.

Ὕβος. υ. ὁ. tuber in cameli dorso.

Ὑβρίζω. μαι, &

Ὑβρίζω. μ. ἴσω. π. σα. iniurius sum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, stupro contamino. Cum indignum aliquid cõmitto. accusatiuo, & aliquando cum accusatiuo mediante præpositione ἐς, ut ὑβρίζω ἐς σέ.

Ὑβρὶς. auis species nocturnæ.

Ὕβρις. ιος. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium, improbitas, flagitium, adulterium, stuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & insolentibus, procacitate, petulantia, superbia.

Ὑβριστήρ. ῆρος. ὁ. &

Ὑβριστὴς. iniurius, conuiciator, contumelios us homo & confidenter improbus, corruptor & flagitiosus, improbus, petulans, superbus.

Ὑβριστικά. τὰ. sacra quædam sunt apud Argiuos, de quibus Plut. de Claris.

Ὑβριστικὸς. ᾶ. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνὴρ, id est ὑβριστὴς. Item ὑβριστικὴ γύνη & ἀκόλαστος, eluxurians & lasciuiens.

Ὑβασοδίκαι. οἱ μὴ δίκαιοντες ἀσάγαν τὰς δίκας.

Ὕβωμα, ὁ

Ὑβωσις. ιος. ἡ. affectio posteriora capitis infestans ante spinam, ὄπιστωμα.

Υ Γ.

Ὑγεία, uel ὑγίεια. ας. ἡ. sanitas. παρὰ τὸ ὑγρότητα. ἀλίβαντες γὰρ τοιοῦτοι ξηροὶ οἱ νεκροί.

Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id est sanus sum. Neutr. absol.

Ὑγιανός. ῆ. ὸ. saluber, aut sanus indifferenter. Nam et apud Latinos saluber aliquando ponitur pro sano. Sallust. Genus hominum salubri corpore.

Ὑγιερός. ῆ. ὸ. ὁ

Ὑγιής. ὲς. ὸ, ἡ. sanus, integer, incolumis

Ὑγιόω. sano, curo. (mis.

Ὑγιῶς. rectè, sanè, ratio ita dictat.

Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Actiu. accus.

Ὑγρασία. humiditas.

Ὑγρίμπλαστρον. emplastrum liquidum non siccum.

Ὑγρή. ῆς. ἡ. mare.

Ὑγρόκοιλος. ε. ὸ. qui est aluo fluentiori.

Ὑγρομικᾶ. membra mollia & adhuc tenera.

Ὑγρός. ᾶ. ὸ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remissum genus uitæ, ἄκρατος φυὴ ἐπ᾽ ἡδονάς.

Ὑγροσαρκοι. οἱ. carne humida existentes.

Ὑγροσαρκότερος. cui est caro humidior.

Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.

Ὑγρουσία. humecta substantia.

Ὑγροφθαλμός. ῆ. habès lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.

Υ Δ.

Ὑδα ἴς. ἴδος. ὁ & ὑδαρὶς. ῆ. aquosus.

Ὑδαριάω. μ. άσω. laboro aqua intercute

Ὕδας. ατος. τὸ. aqua, rectius est inusitatus.

Ὑδατόω. aquosum facio, in aquam conuerto.

Ὑδατὶς. ίδος. ἡ. gutta, pustula aquam continens, uesicula.

Ὑδατόλουτος. ε. aqua ablutus.

Ὑδατολύτων. τῶν. lotionum aquæ.

Ὑδατοφορία. μ. ίσω. ν. ικα. aqua nutrit

Ὑδατοφορὸς. aqua nutritus. (trio.

Ὑδατῶται. in humorem soluitur.

Ὑδατώδης. ες. ὁ, ἡ. aquaticus, hydropicus.

Ὕδδω. idem quod ὕδω.

Ὑδερος. ε. ὸ. intercus, hydrops.

Ὑδίω. dico, canto, ὑμνῶ.

Ὕδις. ὸ. prudens poëta, σοφιστής.

Ὑδιυὶς. filius, σοφὸς φορὸς, sciens, peritus.

Ὑδνον. tuber radix globosa, sine foliis, sine caule. Foditur uere, cruda & cocta uescuntur. Vnde hydnophilla herba, quæ super tubera crescit.

Ὑδρῶ. nutrio.

Ὕδωρ. ατος. τὸ. aqua. ab Hesiodo usurpatur.

Ὑδρός. ῆ. ὸ. nepos ex filia.

Ὕδρα. ας. ἡ. hydra serpens, & insula Dolopum.

Ὑδραγώγια. deductiones aquarum.

Ὑδραγωγὸς. ῆ. ὸ. adaquator.

Ὑδραίνω. μ. ανῶ. lauo. Actiu. accus.

Ὑδραῖος. ὸς, ὁ, ἡ. serpens aquaticus, μεταβολος.

Ὑδράργυρος. ε. ὸ. argentum uiuum.

Ὑδρεῖον. ος. organum est.

Ὑδρεῖα. ας. ἡ. aquatio, ipsa aquæ potatio, inundatio.

Ὑδρέλαιον. ε. τὸ. oleum cum aqua mixtum.

Ὑδρέομαι. μ. οὔμαι. π. σομαι. ὁ

Ὑδρέω. aqua poto, πίνω, ἀντλῶ, aquor, aquam fero, haurio.

Ὑδρηλὸς. ῆ. ὸ. humidus, aquosus, mollis, aquaticus.

Ὑδρηρὸς & ὑδρικὸς. ὸν. ὸ. aquarius. & ὑδρηρόν,

piſces. (cum.

Ὑδεῖα. ας. ἡ. hydria, ſitula, uas aquatile.

Ὑδρίον. parua hydria.

Ὑδριαφόροι. aduenæ Athenis.

Ὑδρίαχα. ὑδρία.

Ὑδρολήψιον. τὸ. clepſydra.

Ὑδροδόκοι. οἱ. lacunæ, λάκκοι.

Ὑδροθήκη. ης. ἡ. receptaculum aquæ.

Ὑδρομάντεια. ας. ἡ. ars magica quæ fit per aquam.

Ὑδρομύλιον. τὸ. molendinũ aquarium.

Ὑδροπίπερι. aquaticum piper.

Ὑδροπίω. μ. άσω. laboro aqua intercute.

Ὑδροποσία. ας. ἡ. potio aquæ. (te.

Ὑδροπότεω. μ. άσω. π. ηκα. aquam bibo.

Ὑδροπότης. ου. ὁ. aquam bibens.

Ὑδροῤῥοά, & ὑδροῤῥόη. ας. alueus, canalis per quem aqua pluuialis deſcendit.

Ὕδρος. ου. ὁ. hydrus, uarus, ὄφις.

Ὑδροστάσιον. τὸ. parua palus in aquæ duc̃libus. Accipitur pro caſtello.

Ὑδροφοβία. ας. ἡ. morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborãt, & aquam uitant ceu canes rabidi.

Ὑδροφόβοι, &

Ὑδροφοβικοί. qui morſi ſunt à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore accipitur.

Ὑδροφορία. ας. ἡ. aquæ geſtatio. Eſt etiam feſtum Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam, qui diluuio periſſent, ut author eſt Apollonius.

Ὑδροφόρος. ου. ὁ. aquam ferens.

Ὑδροφορῶ. aquam fero.

Ὑδροχόη. ης. ἡ. ἀμάρα, aquæ ductus.

Ὑδροχόος. ου. ὁ. aquarius.

Ὑδρωπικός. ὴ. ὸ. hydropicus, quem aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur.

Ὑδρώπισις. aqua intercus.

Ὕδρωψ. ωπος. ὁ. hydrops, intercus.

Ὕδω. ὕσω, laudo, cano, dico.

Ὕδωρ. ατος. τὸ. aqua.

Υ Ε.

Ὕειος. ου. ὁ. ſuillus.

Ὑηλᾶν. delirare, deſipere.

Ὕηλος, & ὕαλος Attice. ου. ὁ. uitrum.

Ὑηλουργεῖον. ου. τὸ. officina uitriaria.

Ὕην. pluebat.

Ὑητία. facultas.

Ὑητομάντις. ιος. ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.

Ὑετός. ου. ὁ. pluuia.

Ὑετώσιαι. uenti quidam anniuerſarij, qui certo anni tempore flant.

Ὑετώτατος ἄνεμος. uentus maximè pluuius.

Υ Η.

Ὑη. ης. ἡ. pluuia.

Ὑλωία. ſtultitia, porcorum grauceolentia. Item συγγένεια. Suid.

Ὑλωικός. ἡ. όν. ſiniſter, rudis, imperitus.

Ὑλώω. ſtulte ago, indocilis ſum.

Υ̓͂ς. υ. Bacchi epitheton apud Ariſtop. Semelen enim ὕλη, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὗς Iupiter, quaſi pluuius, ὄμβιος.

Υ Θ.

Ὑθλίω. μ. άσω. ν. ηκα. nugor, deliro, deſipio.

Ὑθλός. ὁ. ὸ. nugæ, φλυαρία. (ſipio.

Υ Ι.

Ὑιᾶσι. ζεῖς. filijs, pro ὑοῖς, aut ὑιοῦσι.

Ὑιδοῦς. ἰος. ὁ. nepos, ἐγγόνος.

Ὑῖνς pro ὑίους. οἱ. filij.

Ὑιός. ἰος. ὁ. filius.

Ὑῖς. idem.

Ὑΐ. pro ὑῖϊ. filio.

Ὑιϊδοῦς. nepos, filius illegitimus.

Ὑΐδιον. filiolus.

Ὑιοθεσία. ας. ἡ. adoptio. (ποιῶ.

Ὑιοθετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. adopto, τιθημι

Ὑιοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem. Act. ace.

Ὑός. ὁ. ὸ. filius. Dicimus ὑὸν ποιεῖσθαι,

καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et υἱὸς ποιητός, adoptiuus: υἱὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui è familia ascititia ad suã naturalemq́ reuertitur.

Υἱότης. ητος. ἡ. filiatio.

Υἱόω. adopto.

Υἱωνεύς. έος. ὁ. &

Υἱωνός. οῦ. ὁ. nepos, id est filius filij, ἔκγονος.

Υἱωνή. ῆς. ἡ. neptis.

Υἱῶσις. adoptatio.

ΥΛ.

Ὑλαγμός. οῦ. ὁ. ὑλακή, clamor, latratus.

Ὑλαῖος. ου. ὁ. syluius.

Ὑλακή. ῆς. ἡ. latratus, clamor.

Ὑλακόμωρος. ου. ὁ. natus ad latrandum.

Ὑλακτέω. ῶ. ήσω. π. κκα. latro, insanè clamo.

Ὑλάζομαι. ligna colligo.

Ὕλας. α. ὁ. Hylas lacus, & pueri nomen.

Ὑλάστρια. ἡ. ligna colligens.

Ὑλάω. ῶ. άσω. π. ακα. latro, resono, θρυλλῶ. Et ὑλᾶται, ἐσιγάθη, ἀπέθανεν. Neutr. absol.

Ὑλαώτης. ου. ὁ. in sylua degens.

Ὕλη. ης. ἡ. hyle, sylua, materia. Nam materias Latini uocant arbores destinatas ædificijs, sed nondum dolatas. Est etiam herba quæ ex agro purgando eijcitur, herba fruges enecans.

Ὑλήεις. εντος. ὁ. syluosus, nemorosus, densus.

Ὑληκοίτης. cubile in syluis habens. De feris dicitur.

Ὕλημα. τό. surculosa materia, frutetum, herba fruges enecans, & res subiecta. Bud. Com.

Ὑλημανέω. ῶ. ήσω. syluesco.

Ὑληνεύς. έος. ὁ. pastor q in sylua pascit.

Ὑληφόρος pro ξυληφόρος. lignifer siue lignator.

Ὑλαῖος. ὁ. ὕλαιος, in syluis habitans, τίκτων.

Ὕλιγξ. γος. ἡ. lancea, λόγχη.

Ὑλίζειν. defæcare, excolare.

Ὑλικός. οῦ. ὁ. materialis, crassus.

Ὕλις. pro ὕλη.

Ὑλιστήρ. ῆρος. ὁ. colum.

Ὑλλέω. τὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλῶ.

Ὑλόεις. όεντος. ἡ. syluosus, aliâs ὑλήεις.

Ὑλομανεῖν. syluescere, luxuriare. De arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam, uel de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant.

Ὑλομανής. έος. ὁ, ἡ. qui syluis delectatur.

Ὑλοτόμος. ου. ὁ. incidẽs ligna, ξυλοτόμος.

Ὑλοτομῶ. materiam cædo.

Ὑλουργός. οῦ. qui secat syluam.

Ὑλοφάγος. ου. ὁ. syluas pascens.

Ὑλώδης. εος. ὁ, ἡ. syluosus.

Ὑλωρός. οῦ. ὁ. qui quæ per syluam fiunt obseruat, nemorum custos.

ΥΜ.

Ὑμὰ pro ὑμέτερα, syncope poëtica.

Ὑμεδαπής. έος. conterraneus, uestras, quasi eodem uobiscum loco natus.

Ὑμείων, pro, ὑμῶν Doricè. uestrum.

Ὑμίλλη. ης. ἡ. sterilis, ἄγονος, στεῖρα.

Ὑμέναιος. ου. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipse nuptiarum. παρὰ τὸ ὑμνεῖν, uel τὸ ὁμοῦ ναίειν τοὺς νυμφίους.

Ὑμένιον. ου. τό. membranula.

Ὑμένες. οἱ. membranæ quibus fœtus inuoluitur.

Ὑμένιος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός, ὑμενώδης.

Ὑμνοθέτης. ου. ὁ. poëta q hymnos cõdit.

Ὑμενόπτερος. pelliculares siue membranaceas habens alas, ut musca & uespertilio.

Ὑμενώδης. in modũ membranæ tenuis.

Ὑμήν. ένος. ὁ. pellicula, membrana, tunicula.

Ὑμηττός. οῦ. ὁ. Hymettus mons Atticæ.

Ὕμμες pro ὑμεῖς Doricè, & Aeolicè. uos.

Ὑμνέω.μ.ήσω.π.κα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. Neq; solũ de dijs, ut quidã tradunt, dicitur, sed etiã de hominibus & alijs rebus, ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiam lamentor, cõqueror, cõuicior: ὀδύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. Actiu. accus.

Ὑμνηπολῶ. ὑμνῶ.

Ὑμνήτης.ου.ὁ. laudator.

Ὑμνοποιός. poëta.

Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uersatur, poëtarum epitheton præsertim lyricorum.

Ὕμνος.ου.ὁ. hymnus, laus deorum.

Ὑμνῳδός.οῦ.ὁ. cantator.

Ὑμὸς pro ὑμέτερος. uester.

Ὕμοιος. similis: pro ὅμοιος, Aeolicè.

Υ Ν.

Ὑνίς. uomer.

Ὑνάς. capra syluestris.

Ὑνέ.ῆος.ἡ. &

Ὕννις.ιος.ὁ. uomer, capra.

Υ Ο.

Ὑοβόσκος, &

Ὑοβότης.ου.ὁ. subulcus.

Ὑοκός.ῦ.ὁ. uolutabrum suum.

Ὑομαι. compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένῃ χώρῃ, pluuia regio.

Ὑομοσία. imperitia χαρωδία.

Ὑοσκυαμᾶν. uacillare in sermone, insanire, ab hyoscyami herbæ natura, quæ insanire, ac rerum omnium facit obliuisci.

Ὑοσκύαμος.ου.ὁ. hyoscyamus, id est faba porcina, Apollinaris herba.

Υ Π.

Ὑπαγκάλιος.ου.ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc gestatur.

Ὑπαγγύνω. ὑπαχορεύω, ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.

Ὕπαγε. facesse hinc, apage.

Ὑπαγωγός. subiectus minister, seruus.

Ὑπάγομαι. sicut ὑπάγω, fraudo, irrepo. Item adduco, id est perpello, perlicio. Herod. ὑπ' ἑωυτοὺς ἐφ' ἁβρὸν βίον ὑπάγω. Item persuadeo, Xenoph. ἀναβ.ι. Et passiue apud Isocr. πῶς οἴει π. τοιούτοις ὑπαγόμενοι &. Item progredior, προάγομαι, pro quo in usum uenit, de quo supra, & Bud. Com.

Ὑπαγορία ἡ ῥήτωρ. ratio dictat.

Ὑπαγορεύω.μ.εύσω.π.κα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, cõdico, supra dico, prædico, contestor. Absolutè aut transitiuè usurpatur. Bud. Comment.

Ὑπαγορία. consilium, συμβουλία.

Ὑπάγω.μ.άξω.π.αχα. subduco, subijcio. Item uado, accedo, progredior, procedo, προάγω. Ioan. 3. ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutar. in Anton. ὡς ὅσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα τοὺς ὀπλίτας τῇ ἀναχωρήσει, Non ut antea progrediens simul & pedem referens. Item adduco, perpello, perlicio: in qua significatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in se cõtinere, & nõ omnino male ad primã huius uerbi, quam posuimus, significationem pertinere uidebitur. Xenoph. παρᾴδη τὰς πολιτείας ὡς ἑαυτὸν ὑπάγῃ. Aeschin. καὶ τὰ τιμ. ὑπὸ τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀναλογωμάτων ὑπάγεσθε, fallimini, dolo adducimini. Sic & Demosth. περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν πόλεων ὑπαγομένων ὑπὸ τούτων, impulsis et proiectis. Idem, τὴν ὑπὸ τοιοῦτον ὑπῆλθε παῤῥησίαν, productus & adductus est, & protrusus. Gregor. ὑπὸ τοὺς ἐμοὺς ὑπαχθεὶς ὑποπόδας. Est etiam demitto, & in clunem submitto, uel ὑποκλίνω, succido, Aristot. Hist. 5. Vnde ὑπαγωγὴ huiusmodi submissio, et succidua exceptio maris, apud eundem 6. Alia

quãdo ad forũ pertinet, ut ὑπάγω ἐπὶ δίκην, deferre, & ad iudicium exhibere iudicandũ: & ἀντυπάγειν, recriminari, Xenoph. ἑλλ. 1. & 2. et Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγάς. instrumentum fabrile, quo lapides poliuntur, ξυστήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. subductio, & ἀναχώρησις, quod fit cũ receptui canitur, & opponitur τῇ ἐπόδῳ: quæ quia aliquãdo subdola est, ad perliciendum hostem in insidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. ὁ. ὁ. blandus. Et ὑπαγωγὸς πομπίας, deïciens aluum.

Ὑπὸ pro ὑπό, apud poëtas.

Ὑπαιθα. ἐκ obliquo, coràm, rectà.

Ὑπαίθρια. ὧν. deambulationes subdiales.

Ὑπαίθριον. manifesta, spatiũ sub diuo.

Ὑπαιθριάζω. serenum reddo, sub dio moror.

Ὑπαίθριον, & ὕπαιθρον. locus sub dio expositus.

Ὑπαίθρῳ, aduerb. sub diuo.

Ὑπαικάζω. clam palpũ obtrudo, adulor.

Ὑπαιτιάομαι. μ. ἀσομαι. clam, et per æniγma significo.

Ὑπαίρω. attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. τ. τὸ. crimen, accusatio.

Ὑπαίτιος. α. ὁ. reus, sons, obnoxius. Vnde ἀναίτιος, qui crimine caret, insons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑπηρεσία.

Ὑπακούω. μ. ούσω. π. κα. audio, cum accusatiuo: quod tamen aliquãdo pro obedio ponitur, & pareo, siue morem gero, cũ datiuo. Aliquãdo pro succedo, ut τὰ πράγματά μοι ὑπήκουσεν, Res mihi ex animi sententia successit.

Ὑπάκωλος. ὁ. ὁ. inconsultus.

Ὑπάλαμα. τὸ. sublitio.

Ὑπαλείφω. sublino, ὑγραίνω.

Ὑπαλέομαι. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, est figura cũ oratio inuersa uice profertur, subalternatio. Itẽ quæ Latinis correctio est, ut si dicas, Nõ iratus, sed insanus.

Ὑπάλλαγμα. subsidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi τὸ ἀντιμεταλαμβανόμενον. Bud. Com.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. transmutatio.

Ὑπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. subalterno, identidem muto. Idem ferè est quod ἀναπλάττω. Est enim ἀναπλάττειν τὸ ἀεὶ ἀντ' ἄλλου ἀσφίειν, inuersa uice aliquid pferre. Actiu. accus. Bud. Cõ.

Ὑπάλλαξ. Sunt, quorũ alterũ nõ pro altero, sed sub altero locatur & ponitur, differunt aũt τῶν ὑπηρετῶν, id est à genere diuersis. Bud. ibidem.

Ὑπαλπία. ας. ἡ. patria pedemontanorũ

Ὑπαλύω. μ. ὑξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. suffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. subeo.

Ὑπαναλίσκω. consumo, expendo.

Ὑπαναλόω. idem. (dendo.

Ὑπανάστασις. honor habitus in loco ce-

Ὑπαναχωρέω. sensim retro abeo.

Ὑπαναχώρησις. τος. ἡ. retrocessus.

Ὑπανδρὶς γυνή. subiecta uiro mulier.

Ὑπανείς. ἐντος. ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ἀσομαι. exurgo, assurgo, ut ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας, & ἕνεκα νίσταμαι, & ὑπ' ἐμοῦ ἀνίσταμαι, honoris uel officij causa assurgo.

Ὑπανιῶντο. ui postularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. π. ῳξα. aperio. Actiu. accusatiuo.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cupiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαντιάζω. Neutr. datiuo.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch.

cum accusatiuo iunxit, ὑπαντιάζουσι τοὺς πολεμίους, In aduersos hostes incurrunt.

Ὑπάντλαια. τὰ. uasa ærea, cadi.

Ὑπάντομαι. ὑπαντάομαι.

Ὑπαντροι. οἱ. qui in speluncis habitant.

Ὑπαντρος πέτρα. cauum saxum.

Ὑπανύω. ministrare.

Ὑπαπιφαυ. abire, ὑποσκίφαυ.

Ὑπαπίοντες. discedentes.

Ὑπαρ. reuera, euidenter, uerè.

Ὑπαρέθομαι. moueo, percutio.

Ὑπαρκτικός. οὖ. ὁ. substantiuus.

Ὑπαρκτόν. ῆ. τὸ. stabile, μένιμον, ὕπαρχον

Ὑπαρνος. grex in quo sunt agni.

Ὑπαρξις. ιος. ἡ. substantia, & uita. unde ἀνυπαρξία apud Dionys. pro interitu.

Ὑπαρπάζω. surripio.

Ὑπαρχή. ῆς. ἡ. ἀρχὴ, προπάρξις, & ortus cuiuscunq; rei apud Aristotel. qui etiam προϋπαρχὼ pro eodem dixit. Vnde ἧς ὑπαρχῆς, idem est quod ἀπ' ἀρχῆς, & ἧς ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatũ, id est priorem beneficentiam, quæ & προϋπαρχὴ dicitur. Bud. Com.

Ὑπάρχομαι. μ. ἀρξομαι. π. αγμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galen. ὑπάρξασθαι pro ἀσυγκόπως θεῖν dici uidetur, hoc est præiuisse posteritati & præmonstrasse.

Ὑπαρχος. εν. ὁ. primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Strabone: apud Lucian. pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω. μ. ἀ. ξω. π. ηχα. author sum alicuius rei, ut πρῶτοι τότε ὑπάρξαντες, Nos hoc exemplũ prodidimus, Thucyd. 1. Et accipitur aliquãdo in bonam partem, aliquãdo in malã. In bonam, cũ pro cuiuscũq; instituti cõmendabilis authorem esse ponitur. Andoc. οἱ ὑπάρξαντες ἰναυτείας ἀπάσης τῇ πόλει. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior est, posterior aũt ἀντάρξας, ἢ ἀνταρχιτῶν, apud Aristot. Demosth. διὰ τὰς ἀνηκοίας ἃς ὑπῆρξαν αἱ ὑμῖν: uel (ut Aeschin.) ἃς ὑμῖν ὑπάρξαι ἀμύνασθαι πολίτας περὶ. Vnde τὸ ὑπηρχμένον apud eũdem Aristot. beneficiũ est, quod prius sci licet collatũ gratiam postulat rependendam. Et ἄξιος τῶν ὑπηρχμένων Aristidi pro eo ponitur, in quem merito conferantur beneficia. In malam partem, cum pro lacessere ponitur & excitare cõtentionem, aut simultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος καὶ τιμωρούμενος, hoc est, qui iniuriã propulsat & ulciscitur. Demosth. τῆς ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. Vnde ὑπηρχμένον apud Herodotũ, pro iniuria ultro illata. Ex adductis exemplis satis apparet huius uerbi cõstructionẽ in hac significatiõe inter gentiuũ & accusatiuũ ambiguam esse.

Nam cum datiuo iunctũ significat adsum & faueo, ut aduocatus uel patronus, ut ὑπάρχω σοι, sto à partibus tuis, partes tuas sequor. Demosthen. ὁμολόγει ὑπάρξειν αὐτῷ, Sponsor ẽbãt sese ab eo staturos esse. Significat aliquãdo præesse, imperiũ gerere. Synes. ὑπάρξαι μυρίοις ἀρχῶν. Aliquãdo est licere, cõtingere, euenire, ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν, καθ' ὃ μὴ ὄντι, φοιτᾶν ἐς τὰ προσκοπολατιδιασκαλεῖα, Demosth. Idẽ, σοὶ δ' οὐκ ἐφάνη μὴ δεῖν ὑπάρχειν. Sic Cic. Licuit esse otioso Themistocli. Οὐκ ὑπῆρξεν, Nõ licuit. ὅσον μοι ὑπῆρχεν, Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aeschin. ἀπ' ὑπάρχων αὐτῷ ἃ φόνδε, ἃ τυθήναι, At necesse erat. Aliquãdo obuenio, obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Poly. τὰ μὲν ἴσα γάρ σοι ὑπάρχει. Iungitur cũ alijs uerb. ut τυγχάνω,

& ἀμί. Vtuntur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχων γνωκώς. Hoc per subiunctiuum dicere solet Cicero, iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυχάνω, sed longe rarius. Demosthen. ὀφθὲν ἐχθρός γε ὑπάρξων ὤρ.

Τὰ ὑπαρχόντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχον & τιμὴ etiam sic dicitur, ut γεγενημένη τιμὴ, id est iustum rei pretium. Bud. Comment.

Ὑπασπίδιος. ὁ. ὁ. scutifer.

Ὑπασπιστὴς. οῦ. ὁ. idem, satelles, adiutor, propugnator, ὑπερασπιστὴς.

Ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.

Ὑπατεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. fum consul, consulatum gero, fungor magistratu.

Ὑπάτη. ης. ἡ. chorda inferior tenoris.

Ὑπατικὸς. ἡ. ὁ. consularis.

Ὑπατμισμὸς. οῦ. ὁ. uapor.

Ὑπαύλος. ὁ. ὁ. subabsurdus.

Ὕπατος. ὁ. ὁ. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs, supremus.

Ὑπαυλοσκοπία. extispicina.

Ὑπαυγάζω. splendesco.

Ὑπαυθαδιζόμενοι. οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος. ὁ. ὁ. manens domi.

Ὑπαφρον. τὸ. spuma tectum, spumosum, quod non manifestum est.

Ὑπέγγυα. bona prædia & obsignata, sponsione & fideiussione affecta.

Ὑπεγγύου ὑπισχνοῦμαι. spondere, satisdato promittere.

Ὑπέδεξο. suscepit.

Ὑπέθεντο. consuluerũt, admonuerunt.

Ὑπέθμαι. suspicor.

Ὑπείκω. cedo, cõcedo, recedo, subijcio, obsecundo, manum do, id est uictum me agnosco, ὑπακούω, ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι.

Ὑπεμι. subeo, subsum.

Ὑπέρνα. surripere.

Ὑπεξὼν. ὄντος. subdens, respondens, προσπάρ.

Ὑπὲρ pro ὑπὸ.

Ὑπέρογ & ου. ὁ. pro ὑπέροχ &, excellens.

Ὑπέρον. superior.

Ὑπεσίνωσις τῆς ἐμφορεμίας. aditio hæreditatis.

Ὑπεσιέναι. subire, id est ἐς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεκδιφάσκω. μ. άξω. υ. αχα. subterfugio.

Ὑπεκδραμὼν. ὁ. subterfugiens.

Ὑπεκλὺς. discedens.

Ὑπεκδύω. μ. ύσω. υ. υκα. exuo, subeo. Actiu.

Ὑπέκθεσις. ιος. ἡ. repositio, ὑπόθεσις.

Ὑπέκκαυμα. fomes, fax, id est incitamentum, & suscitabulum.

Ὑπεκκαῦσαι. succendere.

Ὑπεκκομιδὴ. ἁμί. α. clam exportata. Bud. Cõ.

Ὑπεκκλίνω. subinclino.

Ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. ι. ικα. clam exporto.

Ὑπεκπέμπω. clam emitto, ut fit in tumultu.

Ὑπεκτροπάω. μ. ήσω. υ. ηκα. uinco.

Ὑπεκτήκω. μ. ήσω. υ. ηκα. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo, inundo. Neutr. absol.

Ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei committo, ueluti κρύφα παρακαλίθεμαι, sed apud externum amicum. Construitur autem cum præpositione ἐς, ut ὑπεκτίθεμαι ἐς τὰς Ἀθήνας, clam subduco & exporto Athenas deponendũ. Bud. Com.

Ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. υ. ηκα. idem, clam expono. Actiu. accus.

Ὑπεκτρέπομαι. sensim uito & declino, auerso & paulatim.

Ὑπεκφαίνονται. sublucent.

Ὑπεκφέρω.

Ὑπεκφεύγω. subterfugio, elabor.

Ὑπεκχωρῶ. subduco, declino, ut ὑπεκχωρῶ τῶν θανάτων, à morte me subduco. Bud. Comment.

Ὑπέλαιος. υ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis. Et ὑπέλαιον, γλοιὸς, sordes.

Ὑπέμβρυον. τὸ. recens natus infans.

Ὑπέμεινα. sustinui.

Ὑπενίκωκεν. tristatus, uel deiectus est. ab ὑπένω uel potius ὑπόνω, quod est conniueo, inclino.

Ὑπέμνησε. memoraui.

Ὑπένερθε, uel ὑπένερθεν. sub, infra, subtus.

Ὑπεναντίος. aduersarius, ἐχθρός.

Ὑπεναντίωμενος. ὁ. repugnans.

Ὑπενδιδόναι. terga uertere.

Ὑπενεγκεῖν. sustineo.

Ὑπεξάγειν. subducere, clanculum abire & subtrahere.

Ὑπεξαιρέομαι. subduco, interuerto, supilo, clam aufero & auerto. Bud. Cõ.

Ὑπεξαίρεσις. ιος. ἡ. exceptio, supputatio, Polit.

Ὑπεξαίρω. μ. ἐσω. π. κα. suscipio. Aeli.

Ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo, Xenoph. de tyrannis, ὅταν δὲ τὸν δικαίως ἀνδράσι δῷ τὸν φόβον ὑπεξαίρωσι. Est etiam eximo, summoueo, reijcio, Plat. in Theæt. Bud. Com.

Ὑπεξαλιάσθη. uitare, declinare.

Ὑπεξαλίσθη. clanculum auferre.

Ὑπεξαναδύομαι. sensim & clam existo, fallo emergendo. Hom. λάθρη ὑπεξανέδυς πολιῆς ἁλός.

Ὑπεξανίσταμαι. honoris causa assurgo.

Ὑπέξαμι. exeo, subterfugio, ὑπεξίσταμαι.

Ὑπέξιλασις. supplicium, tormentum, quæstio, βασάνος, ἰφώρησις.

Ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, surrepo, subduco, fallo. Est etiam subire, id est ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐλθεῖν.

Ὑπεξίσταμαι. cedo, ut ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id est decedo: quod etiam ἴσταμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum ἀντὶ τοῦ ἐκφέρομαι accipitur, hoc est ἀποφέρομαι. Cæsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemq; defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξίστος. ὁ. ὁ. subditus.

Ὑπεπίεζον. mouebant, subagitabant, ἐσείλουν, κατεφέρον.

Ὑπέρ. cũ genitiuo significat pro: cum accusatiuo super, supra, ultra. In compositione auget, sicut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπερ. εὖ, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re nostra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici possent, supra quàm dici possent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obstante fato.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. παρὰ τὸ ὑπείρειν ἄνω. Item ὑπέρα, uterines quidam.

Ὑπεραγανῶ. deamo.

Ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεραής. ἐος. ὁ, ἡ. desuper flans.

Ὑπεραγχος. υ. ὁ. superbus, elatus.

Ὑπεράγω. μ. ἄξω. π. ἦχα. supero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεραίρομαι. supra modum efferor.

Ὑπεραίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. supero, supergredior. Accus. aut genit.

Ὑπεράσιον. τὸ ὑπὲρ τὼν μοίραν.

Ὑπεραυγοῦμαι. limis despicio, desuper aspicio.

Ὑπέραυχος. υ. ὁ. superadultus, grandis.

Ὑπεραυτίζω. μ. ίσω. π. κα. supero, uel de iaculor. Actiu. accuſ.

Ὑπεράκεια. τὰ. montana.

Ὑπεραχυβάτ. ίος. ὁ, ἡ. diligẽs, curioſus.

Ὑπεραγγίω. perdoleo.

Ὑπεραγγίμος. ίος. ὁ, ἡ. ualde dolens.

Ὑπεράλλομαι. tranſilio, ſuperſilio.

Ὑπεράλμη &. ὑπεραλόμη &.

Ὑπεραναιδόομαι. impudentia uincor.

Ὑπεραναίτης. ου. exul, μεταβάτης, μετανάστης.

Ὑπεραντιχόπα. præ cæteris eminẽtia.

Ὑπεραντίγμω. ſuperſtio, ὑπερβαίνω.

Ὑπεραντίχων. eminens.

Ὑπέραντλος. ὁ. ἡ. inexhauſtus, ſuperabundans, copioſus, infuſus.

Ὑπεράνω. ſuper, in cælo. Sed ſciendum quòd quando ponitur cum genitiuo, ſignificat ſuper: quando abſolutè, in cælo.

Ὑπεραποκείνωμι, &

Ὑπερπολογῶμι. adeſſe, & patrocinari, & defendere.

Ὑπεραπογόντως. pluſ ſatis.

Ὑπερασπίζω. μ. ίσω. π. κα. protego, pugno ſirenuè, defendo, iuuo. Actiu. accuſ.

Ὑπερασπισμός. ὁ. protectio.

Ὑπερασπιστής. ὁ. protector, propugnator, redemptor, qui clypeo ſuo protegit aliquem, ſatelles.

Ὑπέροχ &. ὁ. ἡ. excellens.

Ὑπεράχθομαι. ualde doleo. Depon. abſolut.

Ὑπερβαίνω. μ. άσω. π. κα. tranſeo, tranſgredior, ſupero. Neutr. accuſ.

Ὑπερβάλλομαι. μ. ῆμαι. π. ημαι. diſtendo, & τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reijcio, differo. Accipitur etiam pro ὑπερβάλλω, excello, ſupero, uinco. Bud. Com.

Ὑπερβαλλόμενος. ου. ὁ. tardus, cunctator.

Ὑπερβαλόντως. excellenter, ualde.

Ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. extendo, ὑπερτίθημι, καὶ ὑπερβαίνω, excello, ſupero. Eſt etiam in auctione uinco, id eſt pluris liceor & ſupra omnes, Andoc. Bud. Comment.

Ὑπερβασία. ας. ἡ. &

Ὑπέρβασις. tranſgreſſio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, ſuperbia.

Ὑπερβατόν. ῦ. τὸ. hyperbaton. Quintil. uerbi tranſgreſſionem interpretatur, quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβιοτᾶς. ου. ὁ. extremus anni menſis apud Macedones. Vnde pro cõperendinatore ponitur, & ſerotino, ſiue cunctatore.

Ὑπερβιβάζω. traduco, trajicio.

Ὑπέρβιος. ου. ὁ. immenſus, magnanimus, ultra uires exiſtens, ſuperbus, uiolentus.

Ὑπερβιάδην. exuperanter.

Ὑπέρβλης. excellens.

Ὑπερβολάω. effundo.

Ὑπερβολαί. ῶν. extremæ collium partes, cacumina montium.

Ὑπερβόλιον. ου. acutiſsimum tetrachordum.

Ὑπερβολή. exuperantia, exceſſus, excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demoſth. τοῦτο γὰρ τοῦτ' ἐκεῖνο ἦν ὑπερβολὴ ἀναισχυντίας, Hoc ſcelus nullo ſcelere ſuperari poteſt. Inde illa locutio, ὑπερβολὴν ἐλλείψεως ὑπερβολῆς. Et Demoſth. τίνος ἂν ἔτι λοιπὸν ἔτ' ὑπερβολὰς ἀπᾶν, à quo ſuperari iſti poſſunt dicendi facultate. Item mora, dilatio, ἀναβολὴ, ὑπέρθεσις. Bud. Com.

Ὑπερβολῆ. ſupra modum.

Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, exceſſus.

Ὑπερβολικόν. τὸ. nimietas, id eſt ſupra modum, fidemq.

Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum nocentium.

Φολκός. ὁ. ὁ. strabo, cui obliqua est oculorum acies, abiunctáq; à naturali uenustate. Aliquando p miserabili ponitur & deridiculo, ut qui τὰ φάη ἴλκει ἀὸς ἰαυτὸν, id est in se omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βλεπιδάμων.

Φολίς. φολίδος. squama.

Φοινόω. inquino, μολύνω, impleo.

Φόινος. rufus.

Φονάω. μ. άσω. π. ασα. mortem alteri us appeto, uel infero.

Φονεύς. έως. ὁ. homicida, necator.

Φονεύω. μ. εύσω. π. ευσα. τὸ φονᾶν, interfi cio, dãno capite, Herod. Actiu. accus.

Φονίω. μ. ίσω. π. ισα. idẽ. Actiu. accus.

Φονή. ῆς. ἡ. cædes, locus defunctorum, uel occisorum.

Φονικαὶ δίκαι. capitales sententiæ.

Φονικός. ὴ. ὸν. mortifer, in cædem proclis uis, truculẽtus, natura sanguinaria.

Φονικώτατος. paratissimus ad occidendum, cædis auidissimus.

Φόνος. ὁ. cruentus.

Φόνος. ὁ. ὁ. cædes, homicidium, sanguis effusus, locus occisorum.

Φόνοι ἀκούσιοι. homicidia fortuita.

Φόνοι ἐκ προνοίας. consulta homicidia.

Φονοκτονία. μ. ίσω. π. ικα. interficio. Actiu.

Φοξός. ὴ. ὸν. habens acutum caput, ut pyramis, fastigiato uertice.

Φορά. ᾶς. ἡ. latio, gestatio, onus. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, pensitare. Aliquãdo cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, ἀκτησία. Interdũ ἔρανος. Item casus temerarius, impetus, iactus, metus. Est etiam una quatuor motionum, Aristot. lib. 1. de Ani. Herodianus pro cæli fluxibus posuit. Politianus pestilentias uertit. Idem interdum ætatem.

Φοράδην. ἀν. equæ.

Φοράδην. impetuosè, portãter, ferẽdo.

Φορβάνη. fero.

Φορβανόγος. ὁ. ὁ. exactor.

Φορβαία. ας. ἡ. capistrum quo os fræ natur.

Φορβάς. άδος. ἡ. armentum, pecus, bos saginatus.

Φορβαῖα. ἰατρίσκιον.

Φορβάω. ας. ἡ. ligula in fistula, fibula, capistrum.

Φορβή. ῆς. ἡ. pabulum.

Φόρβος. inhumanus.

Φορμαφόρος. ὁ. ὁ. lecticarius.

Φόρμορον. ὁ. τὸ. merces uecturæ.

Φορεῖον. ὁ. τὸ. ferculum, lectica, sella, cubile, uehiculum, uestis, Herod.

Φορέτης. ὁ. ὁ. baiulus.

Φορία. μ. ίσω. π. ικα. fero uestem uel ornatum.

Φορμός. ὁν. sarcinæ in modũ, aceruatim.

Φόρημα. ατος. τὸ. gestamen, uestis.

Φόρημι, φορέω. fero, gesto.

Φορητός. ὴ. ὸν. tolerabilis, ferri idoneus.

Φορητῶς. μετ' ἄκρου.

Φορία. ας. ἡ. abundantia.

Φόρυγξ. tuber, ὄζος.

Φόρτικος. ὁ. ὁ. utilis, accommodus.

Φορίνη. pellis humana.

Φόριον. merces.

Φορμός. ὁ. ὁ. albus, canus, ῥυσὸς, rugosus

Φορμιδόν. cophini instar.

Φόρμιγξ. γγος. ἡ. cithara, & μόρμιγξ.

Φορμίζω. μ. ίσω. π. ικα. modulor, canto cithara.

Φόρμιον, &

Φορμίς. ίνος. ἡ. corbula.

Φορμίσκοι. οἱ. calathisci, sportulæ.

Φορμοκοιτῶ. in storea dormio.

Φορμός. ὁ. ὁ. sporta, cophinus, uas, storea, stragulum.

Φορμοσίνων. ονος. ὁ. obesus, παχύς.

Φορμοφόρος. sportuliger. ita appellabatur Prothagoras.

Φορολογίομαι, Ω

Φορολογίω. μ. ίσω. π. ηκα. indico, uel colligo tributũ. Actiu. accus. Iosephus, τὰς τῶν χώρων φορολογήσοντας, de regione uectigal exacturos.

Φορολόγητοι. tributarij, serui, ministri.

Φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal, ac tributum exigit.

Φόρος. ὁ. tributum, uectigal, emolumentum. Scribunt grãmatici, quòd φόρος tributum est, quod pro regione penditur, sed τέλος uectigal, quod pro mercibus.

Φορός. ὁ. uentus prosper, fertilis.

Φορτία. τὰ. farta, panes.

Φορτίζω. μ. ίσω. π. ιχα. onero. Act. accu.

Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis.

Φορτικός. ὁ. oneros us, grauis, odios us, teter, illepidus, molestius, importunus, improbus, ridiculus.

Φορτικῶς. importunè.

Φορτίον. ὁ. onus, buccella, frustum.

Φορτὶς. ίδος. ἡ. nauis oneraria.

Φόρτος. ὁ. onus, molestia, opprobrium.

Φορύω. μ. ύξω. π. υχα. fædo, confundo, cruento, miscco. Actiu. accus.

Φορύσσω. idem, φυράω.

Φορυτός. ὁ. fascículus, storea, congeries, colluuio, funis.

Φορύω. φορύω.

Φόβφαί. uituli marini.

Φῶκος. ὁ. ὀξυκέφαλος, φοξός.

Φώκη. φῆς. τό.

Φ P.

Φραγέλιον. ὁ. τὸ. flagellum. Ioan. 2. καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων.

Φράγμα. ατος. τὸ. sepimentũ, κατάφραγμα.

Φραγμίτης. ad sepiendum idoneus, species arundinis.

Φραγμός. ὁ. sepes, obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac seriem quasi sepem appelles.

Φραγμοσύνη. consilium, sententia.

Φράγνυμι, Ω

Φραγνύω. sepio, munio.

Φράδαι. dixit, differuit.

Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, consydcrans, consultor, prudens, peritus.

Φραδῶς. apertè, disertè.

Φράζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. intelligo, consydero, animaduero, delibero, consulo, decerno, excogito, ἐπιτάσσομαι, expendo. Depon. accus. Sic in actiua uoce

Φράζω. μ. άσω. π. αχα. consydero, dico, differo, eloquor, expono, nuntio, iubeo, ostendo. Actiu. accus.

Φραζόμενοι. οἱ. armati.

Φρακτήρ. ῆρος. ὁ. sepes.

Φρακτικὸς. cataphractus eques.

Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.

Φράσις. ιος. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, Ω genus orationis, quicquid ad instructam orationem pertinet. Quintil. elocutionem uertit.

Φράσμων. attentus, φράδμων.

Φρατήρ. ῆρος. ὁ. dictator, expositor, indicator.

Φρατικός. ὁ. ὁ. eloquens.

Φρατός. ὁος. ἡ. cõsultatio, intelligentia, sententia, φράσις.

Φρατρία. ας. ἡ. conuenticulum, contubernium, secta, sodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuisus erat in duodecim tribus, rursus singulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάτρας uocat, alij φυλάς.

Φρατρίζω. fratriæ cõsortium habere.

Φρατρικὸς. ὁ. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.

Φρατρίαρχος Ω. ὁ. præfectus tribus, princeps phratriæ.

Φρατριάτης. ὁ. ὁ. qui est ex aliqua tribu.
Φρατρίαι. οἱ. curiones.
Φράττω. μ. άξω. τ. αχα. obturo, sepio, obstruo, condenso, stipo, stabilio, munio, cõmunio, includo, armo. Actiu. accus.
Φράτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis, affinis. Βλάπτωμεν δὲ τὰς φράτορας τὰς πᾶλαι, dicebant de ijs qui liberos profitebantur. Demosthen. καὶ ἐκ τὰς φράτορας ἀναγράψῃ, nomenq; daret phratriæ. Bud. Com.
Φρέαρ. ἄτος. τὸ. puteus.
Φρεάτια. profundi putei.
Φρεατώδης. νος. ὁ, ἡ. profundus.
Φρεναπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. seduco, subsanno. Actiu. accus. Paul. ἐαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.
Φρένες. ῶν. diaphragma siue septum pectorale, præcordia, mens, animus.
Φρενήρης. νος. ὁ, ἡ. prudens, cordatus.
Φρενίτης. ου. ὁ. seductor, mente captus.
Φρενιτιάω. insanire, furere.
Φρενιτίζω. teneor phrenesi.
Φρενῖτις. ιος. ὁ, uel ἡ. mente captus.
Φρενοβλάβεια. ας. ἡ. insania, dementia.
Φρενοβλαβὴς. stultus, desipiens, attonitus, mente captus.
Φρενόθεν. ex mente.
Φρενοκηδέω. μ. ήσω. impono præstigijs, decipio.
Φρενόκηλος. ου. ὁ, ἡ.
Φρενόμανής. ὁ. ὁ, ἡ. mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοστόνος. qui suo ingenio aliquid componit.
Φρενόω. μ. ώσω. castigo, ad mentem reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiu. accus.
Φρένωσις. ιος. ἡ. castigatio.
Φρεορύκτης, ου (rum.
Φρεάρυχος. ου. ὁ. opifex, siue fossor puteo-
Φρήν. ενός. ἡ. mẽs, pars rationalis animæ.
Φρίκη. ας. ἡ. φραξία.
Φρίκωρ. ορος. ὁ. contribulis.
Φρόιμιάζω. μ. άσω. π. αχα. facio proœmium. Neutr. absol.
Φρίσσοντες. horrentis comas.
Φρίσσω. timeo.
Φρίκη. ης. ἡ. horror frigoris.
Φρικώδης, ες
Φριστός. ὸν. ὁ. horrendus, formidabilis.
Φρικτόδης. νος. ὁ, ἡ. horridus.
Φρικώδης. idem.
Φριμαγμός. οῦ. ὁ. fremitus, sonitus qui emittitur per nares equorum.
Φριμάσσω. μ. άξω. τ. αχα. fremo, hinnio, exasperor. Grammatici φριμάττεσθαι de hirco dici, sed φριμάσσεσθαι de equo scribunt. Neutr. absol.
Φρίξ. κός. ὁ. horror, motus incipiens, unda maris, prima fluctuatio, uel in superficie tantum.
Φριξαυχένων. τῶν. setigerorum.
Φριξόκομις. horrorem inducens, hoc est pilorum erectionem.
Φρίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. horreo, erigor, πνεῦμα καὶ ὀρθῶν λαῖτμα. Accus.
Φροίμιον. ου. τὸ. proœmium.
Φρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sapio, intelligo, sentio, cogito, animo concipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus sum, ut φρονῶ σοι καλά, tibi malè uolo. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo sentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aspiro. Est etiam glorior, exulto, effero animum & tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγαφρονῶ.
Φρόνημα. ατος. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent sensum dixit, Illius sensum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθιέναι, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est de constantia deducere & proposito. Aliquando ponis

tur pro audacia, fastu, grauitate, pertinacia.

Φρονεματίας. ε. ὁ. homo elati spiritus.

Φρονεματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores spiritus duco.

Φρονεματώδης, uel φρονιμώδης. νος. ὁ, ὲ. elatus, superbus, constans.

Φρόνησις. ιος. ἡ. prudentia.

Φρονίτως. prudenter.

Φρόνιμος. ε. ὁ. prudens, consultus, ingenioſus.

Φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia. Est autem syncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, studeo, cogito: & commentor, meditor, contemplor, σωτρῶ, σκέπτομαι, ut πεφροντισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Φροντὶς. ίδος. ἡ. cura, ſolicitudo. Item commentatio, hoc est σκέψις καὶ πρᾶγματεία καὶ θεωρία περὶ τῶν ἀπόρων.

Φρόντισμα. ζος. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ε. τὸ. ſchola, domus curarum, monaſterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστὴς. ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστὴς. ῖ. ὁ. cogitabundus. Theop. φροντιστικώτερα περὶ τὴν τροφὴν, ſolicitiora in cibo.

Φρούδως. inaniter, incaſſum.

Φρῦδος. ε. ὁ. uanus, caſſus.

Φρυκὰ. ἄς. ἡ. cuſtodia, excubiæ. Φρυκὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectũ habere.

Φρυκαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum princeps cuſtodum. Neutr.

Φρυκόω. μ. ώσω. π. ωκα. cuſtodio ciuitatẽ, excubo. Neutr. accuſ.

Φρούριον. ε. τὸ. præſidium, propugnaculũ, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, caſtella, præcipitia.

Φρουρὸς. ῦ. ὁ. cuſtos, ſtipator. ἀπὸ τοῦ πρὸ ὁρᾶν.

Φρύαγμα. ζος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φυσιαγμός. Item elatio, iactantia.

Φρυαγματίας. ε. ὁ. elatus, ferox, inſolẽs: de equo propriè dicitur.

Φρυακτὸς ἵππος. fremens, hinniens equus.

Φρυάττομαι. terreor, extollor, & ſicut

Φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item inſurgo, glorior, ſuperbio. Neutr. abſol.

Φρυγὰ. ᾶς. ἡ. fuga.

Φρυγανικὰ. uirgulta citò areſcentia & igni accommodata.

Φρυγανισμὸς. ῦ. ὁ. ſarmentum.

Φρύγανοι. οἱ. frutices.

Φρύγανον. ε. τὸ. ſarmentum, lignum aridum, ſtipula, uirgultum minus uirens, genus uitiq; tertium inter frutices & herbas, cremium.

Φρυγανώδης. νος. ὁ, ὲ. ſurculaceus.

Φρυγὼ. μ. ήσω. π. χα. ſicco, areo. Neutr.

Φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.

Φρύγιον. ε. τὸ. cremium, id eſt lignum aridũ, & cantilena incitans ad arma.

Φρύγιος. ε. ὁ. ſiccus, aridus.

Φρυγιστὶ. phrygicè.

Φρυγμὸς. ῦ. ὁ. ſiccitas.

Φρύγω. torreo, ſicco.

Φρυκτὸς. faba. Inde pro ſuffragio. Itẽ uates, conſultor. Sunt etiam φρυκτοὶ faces quibus ſigna dabantur uicinis hoſtibus ſiue amicis appropinquantibus.

Φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, ἡ πυρσεία, ſplendor, lumenq; facibus eleuatis ſignificatio. Solis eſt periphraſis apud Gregor. Bud. Com.

Φρυκτώριον. eſt huiuſmodi ſpecula: uel

Ὑπερζέω. effervesco, inundo.
Ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco. Genit. & accus.
Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.
Ὑπέρφρων. ονος. ὁ, ἡ. superbus.
Ὑπερφυᾶ. πλῶ. miram, splendidam, egregiam. φῶς ἐκ φαίνω.
Ὑπερφυὴς. ἐος. ἐς. eximiè factum, superexcellens.
Ὑπερφυὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ingens, immensus, eximius, egregius, ineffabilis.
Ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.
Ὑπερφύω. innascor.
Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπερφυῶς.
Ὑπερφωνῶ. altè clamo.
Ὑπερχαλής. ἐος. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.
Ὑπέρχαλος. idem.
Ὑπερχέομαι. μ. χύμαι. π. υμαι. exubero, effundor.
Ὑπερχολῶ. bilio sum esse, ualdè irasci.
Ὑπέρχολος. ον. ὁ. supra modum iratus.
Ὑπέρχομαι. accedo. Item assentor, per obreptionem me alteri captiosè submitto, Luciano. Quintil. ad uerbum subeo dixit, Interim uero (inquit) fallendus iudex, & uarijs artibus subeundus est. Sub enim hic dolum denotat, quemadmodum & de ὑπάγω dictum est. Item obsequiosè colo, alicui me uendito, & eum obseruo, θεραπεύω, Andoc. Τὸ ὑπελθὸν, quod in mentem uenit. Bud. Com.
Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates suas obæratus.
Ὑπέρχρονος. ον. exuperans tempus.
Ὑπερῷα. palatum.
Ὑπερῳδία. calamitas, νόσος.
Ὑπερώκασιν. retrò cesserunt, recti stetere runt, impetum fecerunt.
Ὑπερῷον. ου. τὸ. palatum, tabulatum, locus editus, palatium, cœnaculum.
Ὑπέρωρος. exoleſcens, quod tempus suum excesit.
Ὑπερώσιον. τὸ ὑπὲρ τῶν μυκτήρων.
Ὑπέχω, καὶ ὑπίσχω. suppositi, subijt, sustinuit, promisit.
Ὑπήδιος. sub dio, serenus, tranquillus.
Ὑπήκοος. ον. ὁ. subditus, obnoxius, reus, sons, ὑπόδικος.
Ὑπήχω. μ. ὑφήξω. π. ὑπέηχα. submitto, sustineo, subsisto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπήχειν τὴν χεῖρα, præbere manum seu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποχεῖν, causam dicere. Aliquando ponitur pro prudenter ago.
Ὑπηωρεμφέω. ες. ὁ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immissis psenibus uermiculis iam maturescentibus.
Ὑπήβολον. depositum ad usuram.
Ὑπήκοος. ου. ὁ. obediens, morigerus.
Ὑπήκω. μ. ήξω. idem quod ὑπάκω, hoc est cedo.
Ὑπήνεν. subijt, ab ὑπανέθω.
Ὑπηλώμιος. ου. ὁ. &
Ὑπηλύμιος. sub uento expositus, subuentaneus. Vnde ὑπηλώμιον ὠὸν, subuentaneum, hoc est, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, sed ueneris imaginatione. Appellantur & zephyria ouа, Plinio lib. 10. cap. 60.
Ὑπηλύω. ις. ὁ. barba, pili circa labia.
Ὑπηλώτης. ου. ὁ. iuuenis incipiens barbescere, pubescens.
Ὑπήρατος. ον. ὁ. ualde splendidus.
Ὑπηρσία. ας. ἡ. seruitium, obsequium, obseruantia, officiū, administratio.
Ὑπήρσιον. ου. τὸ. remus, asser sedis, pelis tanquàm puluinus in quo remex sedet.

Ὑπηρετέομαι. obsequijs & operis color & obseruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obsequium, & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè, ut ὑπηρετῆμαί σοι ταῦτα, Hanc tibi operam nauo, in hoc tibi obsequor. Sicut

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. κα. ministro, subministro, obsequor, morem gero, instruo, paro, suppeto, subseruio, nauo operam alicui & obsequor. Datiuo iung. & accus.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ. minister, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis sententiam.

Ὑπηρετικόν. ου. τὸ. armamentarium.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετικὸς. ή. όν. seruilis. Est etiam ὁ ὑπηρέτης ἐπὶ τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. ministra.

Ὑπηρετῶμαι. ministro.

Ὑπήφια. τὰ. summa ubera. ὑπήφιον (inquit Hesych.) ὑπογάστριον, ἐμφύσημα, sumen, abdomen.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. resono, succino.

Ὑπιδιῶμαι. suspicari.

Ὑπίεμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπίημι. sublino.

Ὑπισχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. π. ὑπεσχημαι. μέσ. ὑπόσχ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, spondeo. Depon. accus.

Ὑπίσχομαι. idem.

Ὑπωγή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπωγαὶ (Hesychio authore) ὑπαγωγαὶ, ἐπαφρομαὶ ἢ σκέψεις ἀφ' ὧν σκέπτω.

Ὑπνάω. μ. ήσω. π. κα. &

Ὑπνόω. dormio. Neutr. absol.

Ὑπνώδης. ες. ὁ. somnolentus, somniculosus.

Ὑπνῶον. υ. τὸ. somnium.

Ὑποδότις. ιος. ἡ. somnifera.

Ὑπομαχέω. μ. ήσω. π. κα. pugno cum somno.

Ὑπνοποιός. somnum prouocans, compositus.

Ὑπνος. υ. ὁ. somnus.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνωτικός. ὴ. όν. ὁ. sopiens, soporificus, somniculosus, deditus somno.

Ὑπνόω. μ. ώσω. π. ωκα. soporor, dormio.

Ὑπό. cum genitiuo significat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cicer. Nihil enim esse ualentius à quo intereat. Cum datiuo et accusatiuo sub. Interdũ Attice ἀντὶ τοῦ πρὸ accipitur. In cõpositione interdum minuit, quemadmodum sub apud Latinos.

Ὑπ' ἀῶ. sub auroram. Suidas habet ὑπ' ἀοῖ.

Ὑπάμονος. improbus, rusticè inuerecundus.

Ὑπὸ μάλης. sub ala: quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus non est in usu, sed μασάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex composito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modestia.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, scabellum, ὑποβασις. Cyril. li. 7. ταύτην ὑπεβάθραν προτιθεμένους, Hoc fulcrum & sustentaculum proiacientes.

Ὑπόβαθρον. υ. τὸ. idem.

Ὑποβαίνω. subeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. substerno, ut ὑποβάλλεσθαι στρωμνίδας, toralia & stragula substernere, Lucia. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι τὴν ἀντίθεσιν, Basil. Est etiam falso mihi quippiam ascribo, mihi quasi subditiũ assumo, ut τὰ ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena scripta sibi asserens, Strab. ult. Sic etiam πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, bellorum gloriæ succidaneum se inferre, Plutar. in Pom. Item suppono partum,

tum, Basil. Ita

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. π. κκα. suppono. Item suggero, admoneo, Xenoph. & Herodi. Est etiam interfari, sermonemq; interpellare, & præposterè excipere, hoc est ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν, Aeschin. κατὰ κτησ. Actiu. accus. Bud. Com.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. subucula, subligaculum, decrementum, περίζωμα.

Ὑποβάσιος. scabellum.

Ὑποβεβρεγμένος. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim subduco.

Ὑποβιβαστικός. ἡ. ὸ. habens uim deijciendi & subducendi.

Ὑποβλασάνω. suppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & torue aspicio. Item limis aspicio ad collimandum. Est etiam suspicor, suspecto, ὑφοράω.

Ὑποβλήδην, aduerb. ab ὑποβάλλειν. interpellato sermone, uel excepit uerba dicentis nondum finita. Bud. Comment.

Ὑπόβλητος. subditiuus puer, spurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, λίβδικος.

Ὑποβολεύς. ἰος. ὁ. suppositor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, suppositio, fraudulenta & clancularia in alium quem oratio.

Ὑποβολιμαῖος. ου. ὁ. ὑπόβλητος.

Ὑπόβολος. pignerationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iurisconsulti uocant. Est enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς ἀλλότριον τίνος, siue domus, siue prædium, siue res mobilis sit. Ὑπόβολον etiam in Pandect. Græcis, idē est quod δῶρα πρὸς γαμικὰ, hoc est, donatio propter nuptias. Ὑπόβολον autem secunda prod. significat τὸ ὑποκείμενον τινὶ ἐβολιμαίῳ τόκῳ, id est, quod in usuras

sestantes obstrictum est pignoratitio conuento, ut scribit Eustathi. Bud. Com.

Ὑποβόρβορος. υ. cœnosus, lutosus.

Ὑποβρίχω. μ. ίξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, submerse.

Ὑποβρύχιος. ον. ὸ. submersus. à uerbo βρίχω.

Ὑπόβρωμος. υ. grauiusculus.

Ὑπογάστριον. pecten, siue imus uenter.

Ὑπογαύδιος. ον. ὸ. idem est quod ὑπόγαιος.

Ὑπόγαιος. subditus, ὑποτεταγμένος. Interdum idem quod

Ὑπόγαιος. υ. ὸ. subterraneus.

Ὑπογονυπαίζω. ad genua deuolutus supplico. τὸ γονυπαίζειν ἀπὸ μέρους τινανόω.

Ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

Ὑπογλωσσίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & corona genus.

Ὑπογνύδια. manibus subiectis mento aut maxillis.

Ὑπογράδην. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τὸ ἔντυπωμα, ut ὑπογραφή.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ψκα. scriba sum. Neutr. absol.

Ὑπογραμμός. οῦ. ὁ. picturâ, monumentum.

Ὑπογραφή. ῆς. ἡ. subscriptio. Est etiam primæ manus delineatio, & descriptio, siue rudis crassáq; adumbratio, quæ pars est ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docentur, aut scripturam. Continet enim ὑπογραφὴ artis rudimenta.

Atq; inde translatione sumpta, Plato lib. 8. de Rep. ὑπογραφὴν crassæ Mineruæ explicationem, non subtilem atq; multum artis habentem. Aristotel. ὑπογραφὴν τῶν ὀνομάτων uocat, fossam ductam & fundamenti

circunſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucianum, quo oculos ſublinunt, qua dictione Herodian. lib. 4. pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt. Bud. Com.

Ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

Ὑπογράφομαι. τὸ ψιμυθίῳ καὶ ἐρυθρίλλῳ μαι, fuco uel ceruſa illinor. Accipitur etiam pro ſuo actiuo.

Ὑπογράφω μ. άψω. π. αφκ. ſubſcribo, id eſt probo & aſſentior, aſtipulor, apud Demoſthenis interpretem.

Item τὰ ὑπογεγραμμένα γράφω, id eſt dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: proſcribo, hoc eſt, pueris qui docentur ſcribo. Plat. in Protag. & de Leg. 4. Eſt etiam commentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, et ornamentis luminibuſq; orationis additis abſoluant & expoliant, Iſocr. πρὸς εἶναι. Præterea deſigno, deſtinoq; et faciendum propono & inſtituo. Gregor. in Iul. τὰ δ' ὑπογράφειν, inſtituebantur, deſtinabantur. Bud. Com.

Ὑπόγρυπος. ὁ. ὁ. qui eſt ſubaduncо naſo.

Ὑπόγυ&. ὁ. ὁ. propinquus, recens, quaſi ſub manibus. γεφύρα γὰρ ἀχθεῖσα.

Ὑπογυότατα. propinquiſſimè.

Ὑποδαίδαλα. τὰ. torques, monilia colli.

Ὑποδακρύω. μ. ύσω. ſublacrymor.

Ὑποδαμάω&. calceatus.

Ὑποδεής. ἐστ. ὁ, ἡ. infimus, indigens, timidus.

Ὑπόδειγμα. ατος. τὸ. exemplum, ſignum.

Ὑποδείδω. μ. ίσω. π. σομα. timeo, ſubuereor. Actiu. accuſ.

Ὑποδεικνύω. μ. ίξω. π. εχα. præmonſtro, demonſtro per rationē & exempla.

Ὑποδεμαίνω. ſubucreor.

Ὑποδεμαίνω. ſubtrepidans.

Ὑποδέξας. qui probauit.

Ὑποδιαπρέπω. ſubito, ex improuiſo appareo.

Ὑποδοχία. ας. ἡ. ſuſceptio.

Ὑποδοχιστ. π. ὁ. ſuſceptor.

Ὑποδρὶς. monile, torques, ornatus muliebris.

Ὑπόδημα. pignus.

Ὑποδιχομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. ſuſcipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὴ ὑποπιθὰς τοι χεῖρας δίχεσθαι καὶ δεξιῶσθαι, καὶ φιλοφρονεῖσθαι, ἐστιᾶν. Depon. accuſ. Bud. Com.

Ὑποδῶ. μ. ήσω. π. ησα. ſubligo. Actiu.

Ὑπόδεμα. ατος. τὸ &

Ὑπόδησις. εως. ἡ. calceus, calceamentum.

Ὑποδιαστολή. ῆς. ἡ. ſubdiſtinctio.

Ὑποδιδάσκαλος. π. ὁ. ſubpræceptor.

Ὑποδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cedo. Neutr. datiuo.

Ὑπόδικος. π. ὁ. reus, obnoxius, ſubditus, ſons.

Ὑποδιφθέρ&. ὁ. pellibus indutus.

Ὑποδμώς. ῶος. ὁ. miniſter, famulus.

Ὑποδοχεύς. ὁ. ὑποδέ&.

Ὑποδοχή. ῆς. ἡ. ſuſceptio, receptaculū. Eſt etiam epulum & conuiuium, feſtum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

Ὑπόδρα. toruè, quod ſignificat contorſionem oculorum in eum, cui iraſcimur. frequens dictio Homero.

Ὑπόδραξ. ακος. ὁ. toruus.

Ὑποδρασία. toruitas, inimicitia, ſuſpicio.

Ὑπόδρυμνος. ος. ὁ. aliquanta acrimonia, amarus.

Ὑποδρύω. miniſtro, ſubſeruio.

Ὑποδρυὸς. ὄος. ὁ. ſeruus.

Ὑποδύνω. ſubeo. Neutr. abſol. Ita

Ὑποδύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ſubeo, id eſt ingredior, ut ſubire tectum, Cæſ.

ſubire portũ, Plinio: & *ſubeo propatior, ſuccumbo*, ut *ſubire cruciatus*, Ciceroni: uel *ſubeo*, hoc eſt *obeo*, *ſuſcipio*, ut ὑποδύναι πόνον ἢ κίνδυνον, Xenoph. quod eſt *ſubire labores, pericula*, Cicer. Inde ponitur pro *ſubrepere*, ὑπαισθάνω, *in gratiam alicuius ſe inſinuare, colere & obſeruare obſequioſe*, Plut. in Cæſ. & Polit. Aliquãdo eſt *ſubinduo, condo*. Vnde ὑποδύνειν τὴν δίαν, *agere perſonam Iouis, & ſimulare*. Sic ὑποδύναι τὸ χρῶμα τῷ σωφρόνι, Ariſtot. Et Cic. *Tuſc.* 5. *Induere perſonam philoſophi, & ſibi ipſi hoc nomen inſcribere*. Aliquando eſt *urinari*. Lucian. ὑποδὺς ὥσπερ βύθιος ὑποδύτης καθάπερ οἱ λάροι. Bud. Cõ.

Ὑποδύσεις.εως.ἡ. *refugia*.

Ὑποδυσώδης.ους.ὁ,ἡ. *male olens*.

Ὑποδύτης.ου.ὁ. *interior ueſtis, ſubucula*.

Ὑποδύω.μ.ύσω. τὸ ὑποδύομαι.

Ὑποδύω&.ου. *genus eſt muſicæ*. Plutarcho.

Ὑποάκω. *concedo*.

Ὑποβάλλω.μι. *ſubijcio*.

Ὑπόβασις.ιος&. ἡ. *ſubſtructio, ſubinſertio, ſubnexio*.

Ὑποβόθρον. *ad tenebram*.

Ὑποβύγιον.ου.τὸ. *iumentum, boues, muli, equi*.

Ὑποβύγια.τὰ. *impedimenta*.

Ὑποβυγιώδης.ὁ. *ſubiugus, qui non amplius ſui iuris eſt*, Ariſtoph.

Ὑποβλήματα.τὰ. *nauis tabulata*, Suid.

Ὑποβωνύω.μι.ύσω. w. υκα. *ſubcingo*. Actiu.

Ὑπόβωμα.ατος.τὸ. *ſuccinctura*.

Ὑποβόω. *ſpe inani foueo, decipio*.

Ὑπόθημα. *fundamentum, & quaſi baſis*.

Ὑποθερμαίνω.μ.ανῶ. w. ανκα. *calefacio*. Actiu. *accuſ. iung*.

Ὑπόθερμος.ου.ὁ. *ſubcalidus*.

Ὑπόθεσις.ιος.ἡ. *ſuppoſitio, quæ eſt aliquando baſis & fundamentum, ut ſi dicas caudicem ὑπόθεσιν τοῦ φύσαι arborum eſſe*. Aliquando refertur ad principia & elementa ſcientiarum: *ſubiectiones à nonnullis etiam appellatæ*. Aliquando diminutionem aut remiſſionem denotat. Vnde καθ' ὑπόθεσιν dicere, eſt tanquàm ſuppoſitum, & non ut plane conſtitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophra. de Cauſ. 6. Sic δι' ὑποθέσεως eſt, *quod non ſimpliciter eſt, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione*, Ariſtotel. Polit. 3. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9. Et apud Plutarch. *fatum* dicitur *eſſe* δι' ὑποθέσεως, *id eſt ex conſecutionis neceſſitate natum, non per ſe & ſuapte natura*. Sed quando ὑπὸ ἀντὶ τοῦ πρὸ Attice accipitur (quod etiam in ὑπάγω, & ὑπάγω, pro προάγω & προάγω, et in alijs nõnullis fit) tunc interdum ſignificat πρόθεσιν, hoc eſt *propoſitum, ut* apud Iſocr. ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, *hoc eſt, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire*. Interdum πρόφασμα, *id eſt occaſionem, & prætextum, uelamentũ: quod & Latini ſpeciem dicunt, ut* ὑπόθεσιν τοῦ πολέμου, Plut. & Cic. ad Att. 14. ὑπόθεσιν autem hãc habẽt, & eam præ ſe ferunt. Interdum προαίρεσιν, *ſiue ὅρον, id eſt inſtitutum, ſcopum, ut* ὑπόθεσις τῆς ἀνομοκρατίας, ἰσονομία, Ariſtotel. Inde *pro argumento operis* accipitur. Interdum ſignificat *id quod* Quinti. *thema uocat, quaſi factũ poſitionem uel euentũ*: Plin. iun. & *turiſcõſulti ſpeciem, aut caſum*: Cicero *cauſam, ex definito quæſtionum genere*. Bud. Com.

Ὑποβούλιος. consiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποβολικός. οῦ. ὁ. suppositiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποβάλλω. ἐνθύμιον, προτρέπομαι, prouoco, suborno, exhortor, παλαίω.

Ὑπόβλημα. γος. suppositio. Item pignus. Item documentum, cõsilium, adhortatio, monitũ, præceptum ad uitam instituendam. Bud. Com.

Ὑποθηκοσύνη. ης. ἡ admonitio, ὑπόθημα.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία. ας. suffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. suffire.

Ὑποθύμιος. ὑποφάσκων.

Ὑπόθυρα uel ὑποθυρεύδων. ipsa ualuarum cauitas & iniquitas.

Ὑποθωπεύω. μ. εύσω. π. σπα. adulor. Neu.

Ὑποικουρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

Ὑποίνος. ν. uinolentus.

Ὑποίομαι. suspicor.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποκαθαίρειν. repurgare.

Ὑποκαθίημι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθέκτικός. sublectus.

Ὑποκάθημαι. insidior.

Ὑποκαθίζω. colloco, subsideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. κάυσω. succendo.

Ὑποκάμπτω. flecto, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ferus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι, Xenoph. Bud. Com.

Ὑποκαπνίζω. fumo, suffio.

Ὑποκαπνισμός. genus hauriendi fumi nidoris ue. (glutio.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & de-

Ὑποκαροῦνται. soporantur.

Ὑποκαταβαίνω. subingredior, descẽdo.

Ὑποκατάβασις. secessus, concessio, παραχώρησις.

Ὑποκαταπεπλευσμένος. cedens ac submittens sese.

Ὑποκατακλίνω. μ. νῶ. κ. κα. succumbo, submitto me, inclino. Depon. accus.

Ὑποκατάστατος. η. ὁ. substitutus.

Ὑποκείμαι. ὑπάρχω. subsum, reuertor.

Ὑπόκαμαι. subiaceo. Depon. datiuo.

Ὑποκείμενα. pignora, hoc est, bona quæ in creditum subiecta sunt & supposita.

Ὑποκίχλιον. dehiscit, hiauit.

Ὑποκηρύττω. μ. ύξω. nuntio siue prædico per præconem.

Ὑπόκιρι, & ρ. ὁ. subrufus.

Ὑπόκισις. hypocistis etiam Latinè sic dicta, quòd nascatur ad radices cisti fru (cisti.

Ὑποκλέπτω. fallo, cælo.

Ὑποκλίνω. μ. ίσω. ν. ικα. diuulgo. Neut. accusatiuo.

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζειν. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκομψίαν. elegans, facetus.

Ὑποκόπτω. succido.

Ὑποκολείζομαι. ν. ισομαι. blandior, per diminutionẽ loquor, rem odiosam specioso nomine appello, aut minus inuidioso, hoc est, ἀφήμως ὀνομάζειν, honestis appellationibus rem sceleratam & pudendam uelare & prætexere, Plat. de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugium uocat, hoc præte xit nomine culpã. Xenoph. ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioso nomine appellare. Depon. accusatiuo. Vnde

Ὑποκόλεισμα. ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentũ, & speciosa appellatio, auribusq; blandiens. Bud. Cõ.

Ὑποκολεισμός. idem.

Ὑποκοριστικός. ἡ. ὁ. diminutiuus.

Ὑποκρίνω. μ. ίνῶ. resono, respondeo, ad gratiam adsono.

Ὑποκρατηρίδιον. ν. craterula.

Ὑποκρίζειν, diminuere.

Ὑποκτύπο

538

Ὑποκίνομαι. falsò accuſo. Item ſimulo, ὑποθύομαι, ut ὑποκίνομαι πραγμάτια pro agere, Pauſ. Eſt etiam reſpondeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Plut. αὐτὸς ἂν (ἔφη) σὺ τοῦτο βέλτιον ὑποκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipſe reſponderes melius. Quanquam ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ ſignificat etiã ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, & ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æſtimo & iudico. Quare eo in loco Plut. ſignificare poteſt, tu melius hoc tecũ æſtimabis & iudicabis. Sic Hippocr. ἐγὼ μὲν οὖν ἀνατὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄνειρον, Sic mecum inſomniũ æſtimabam atq; interpretabar. Et apud Philoſtr. ὑποκρίνεσθαι ὄψιν. Bud. Com. Sic

Ὑποκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. ſimulo, reſpõdeo

Ὑπόκρισις. ιος. ἡ. ſimulatio, pronũtiatio.

Ὑποκριτὴς. ῆ. ὁ. hypocrita, mimus, ſimulator, hiſtrio, quòd ſimulet ac imitetur alterius perſonam, uel quòd choro reſpondeat. Eſt etiam coniector, uates.

Ὑποκριτικός. ἡ. ὁ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος. maximè ſimulatus eſt.

Ὑποκρύω. μ. ούσω. ψ. υκα. reluctor, id eſt ſimulo, incuſo, refello, obloquor ſiue reſponſo, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiu. accuſ.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abſcondo, clanculum repono.

Ὑπόκρυος. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ὁ. rotundus. Et ὑπόκυκλα, rotulæ, aſtragali, propriè qui fundo tripodum ſubijciuntur.

Ὑποκυμαίνουσιν. ſubfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ύψω. ψ. υφα. ſuccumbo. Neutrum, datiuo.

Ὑπόκυρτος. ὁ leuiter pandens.

Ὑποκυσαμίζω, &

Ὑποκυσαμόω. ῶ. ὁ. prægnans, ὑγρὸς ὑποκυσαμόω, ὑγροῦ γινομένη, ὑγραίνω.

Ὑπόκυφος. ſubcurtus.

Ὑποκύψαι. demiſſis oculis uidere.

Ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκύκλια. internodia, femina, furæ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aſſimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ον. ὁ. ſubtiliter audiens, furax daſter.

Ὑπολαλῶ. ſubmurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. ν. ὑπέλαβον. credo, puto, arbitror, ſuſpicor, conijcio, capio, deprehendo, recordor, accipio ſermonem, diſcerno, ratiocinor in re ambigua, interpello ſermonem, reſpondeo. Eſt etiam τὸ προλαμβάνω. Thucyd. ὑφ' ὧν ἂν κἀμοὶ ῥᾴων ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν ἄρχειν. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, eſt equum fræno ſiſtere, & coërcere, quod etiã ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολαίνω. μ. ανῶ. lenio.

Ὑπολάβομαι. deſtillo, liquefio, diffluo.

Ὑπολάπτομαι. μ. άψομαι. ν. αμμαι. reſtio, relinquor. Et actiuè relinquo, relĩquum facio, cum accuſatiuo.

Ὑπολάπτω. μ. άψω. ψ. αφα. derelinquo, deficio. Actiu. accuſ.

Ὑπολαυκαί. μ. ανῶ. ψ. υκα. ſubalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλαυκος. ον. ὁ. albicans.

Ὑπολίθιος. ον. ὁ. torcularis.

Ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehenſio, opinio, ſuſpicio, coniectura, rudis & craſſa cognitio.

Ὑπολίσσονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ον. ὁ. ſaxoſus.

Ὑπόλισπος. ν. ὁ. habens nates graciles, & detritas.

Ὑπαιφός. οῦ. ὁ. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ου. ὁ. gulosus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. σ. ικα. suspicor, prætexo, simulo. Item cogito, reputo, æstimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπόλογον ποιοῦμαι. Demosth. περὶ στεφ. μηδὲν ἄδικον, ἐφ' οἷς ὑπεύθυνοι ὄντες πολογισάμενοι, Iniuriarum præteritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fidei uestræ permissæ sunt, hoc est iniurias non reputantes. Vnde

Ὑπολογος. ου. reputatio, æstimatio, ut ὡς μηδενὸς ὑπολόγου γίνεται, flocci facere: & τοῦτο μοι ὑπόλογος γίνεται, Hoc mihi ad salutem cedit, Hoc iure imputare aliis possum. Athen. lib. 4. οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως ὡς ὑπόλογον λαμβάνουσι, Isti à rege accipiunt uictum, quòd in stipendia cedit, & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιπος. reliqui, relicti.

Ὑπολύδιος. cantus genus est, de quo Plutarchus in Mus.

Ὑπονόω. soluo: propriè calceamenta.

Ὑπομάλιος. ου. ὁ. infans adhuc lactens.

Ὑπομαλὴς. ὲος ὁ, ἡ. aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ου. subinsanus, uecors.

Ὑπομάστιος. ου. ὁ. lactens.

Ὑπομβρον. madidum, ὑπόπνον.

Ὑπομαθιάω. μ. άσω. σ. ακα. subrideo. Neutrum absol.

Ὑπομένω. ὑ. sustentatio.

Ὑπομένω. μ. νῶ. expecto, fero, sustineo, hoc est animum inducere possum, ἀνέχομαι: quod uulgo dicitur animũ & cor habere possum, & cum accusatiuo construitur. Demosth. οἱ κατὰ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ὑπομενοῦν. Bud Com. (σαι.

Ὑπομυλαῶσαι. contrectare, ὑπομνᾶσθαι

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. σ. κα. memoro, suggero, in memoriã reduco. Actiu. accusatiuo.

Ὑπόμνημα. ατος. τὸ. recordatio, cõmentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματιστὴς. οῦ. ὁ. legens cõmentaria, à consilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμὸς. οῦ. ὁ. decretum, regestum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. εως. ἡ. monitio, recordatio.

Ὑπόμνυμαι. certamen profero, comperendino, causam differendam censeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo in aliud tempus reijcio. Id est τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

Ὑπομονὴ. ῆς. ἡ. patientia, expectatio, requies.

Ὑπομονικὸς. οῦ. ὁ. patiens.

Ὑπομόχλιον. ου. τὸ. uectis.

Ὑπονόσαρος. fœtidus, odiosus.

Ὑπονόμαι. μ. ήσομαι. defraudo, decipio.

Ὑπονῦσον. subiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij tacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑποπτεύω. μ. εύσω. π. πτα. suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.

Ὑποπτεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόπτια. ας. ἡ. suspicio. Item superbia, confidentia. Est etiam figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Aristoph. πιστόν σοι ἥκω δῆτ' ἐγὼ καὶ ἀνυπόπτευτον.

Ὑποσκάπτω. cuniculos facio.

Ὑποσκαφὴ. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑποστρέφω. μ. ψω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

Ὑποτύπτω. pungo, conficio.

Ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. έσω. σ. κα. perfectè sculpo.

Neutr. accuſ.

Ὑπόγυλος. ε. ὁ. ſubligneus, adulterinus.

Ὑποδρύω. μ. ύσω. ſubrado.

Ὑπόδρυος. ſubraſus, incuruus, humilis.

Ὑποξυς. νος. acuminatus.

Ὑποξύω. τὸ ὑπ. ξυρίω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.

Ὑποργὸς. pro ὑπουργός.

Ὑποπατῶρ. uentrem deijcere.

Ὑποπτία. ας. ἡ. humiliatio.

Ὑποπίλος. qui eſt colore ſubliueſcẽte.

Ὑποπίμπω. clanculum ſubmitto, ſupponо, ſuborno, furtim ablego.

Ὑποπτ]πλὼς. ὁ. perculſus metu, territus, attonitus, ſubiectus.

Ὑποπτ]πός. idem.

Ὑποπυράζω. μ. άσω. π. αχα. matureſco, creſco, nigreſco. Neutr. abſol.

Ὑπόπυρος. ὁ ſubpetroſus.

Ὑποπ άζω μ. άσω. π. αχα. &

Ὑποπτίζω. ἰχνηλάτω, exprimo, ſugillo, uitupero, derogo, caſtigo, elido, humilio, ſiccum & ſqualidum reddo. Actiuum accuſ.

Ὑποπίμπλαμαι. plenus ſum, impleor.

Ὑποπιμπράνω. incendere.

Ὑποπίνω. inebriari clanculum.

Ὑποπίπ]ω. ſubiaceo, ſuccumbo. Neutr. datiuo.

Ὑποπλαγία. ας. ἡ. ſubiecta monti πλαγία

Ὑπόπλασος. ε. ὁ. ſtratus.

Ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

Ὑπόπλεως. ε. ὁ. plenus.

Ὑπόπλεως. idem, Atticè.

Ὑποποδοχυρίω. μ. ύσω. π. κκα. impedio.

Ὑποπόδιον. ε. τὸ. ſcabellum.

Ὑπόποδον. τὸ. ſuppedaneum.

Ὑποποιήτος. ον. ὁ. ſimulatus.

Ὑποποιῶμαι. τὸ πιστικῶμαι, id eſt mihi authoro, ad authoritatẽ meã fidemq; traho, occupo, cõcilio mihi, dicto audientem mihi reddo, ſubigo & ſubiugo mihi. Item ſimulo, ὑποκίνομαι, προσποιῶμαι. Bud. Com.

Ὑποπόλιος. ε. ὁ. ſubcanus.

Ὑποπρεσβύτερος. ſubiectus.

Ὑπόπωγ. οδος. ὁ. pedes habens.

Ὑπόπρῳρ&. ε. ὁ. forma nauis.

Ὑπόπτερος. ον. ὁ. pennatus, leuis, celer.

Ὑποπ]ώομαι. μ. ώσομαι. &

Ὑποπ]άω. μ. άσω. π. αχα. ſuſpicor, uereor, & ſuſpectũ habeo, dubito, puto, coniecto. Actiu. accuſ.

Ὑποπτήσσω. μ. ήξω. π. χα. formido, reuereor. Neutr. accuſ.

Ὑποπ]ος. ε. ὁ. ſuſpectus, inimicus.

Ὑπόπ]ωσις. concidentia, ruina.

Ὑπόπνον. malũ in oculo abſceſſus corneæ, cum pus in cornea membrana colligitur, purulentum.

Ὑπόπυῤῥος. ον. ὁ. ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.

Ὑπόρδος ε. ὁ. montis exceſſus, ſiue eminentia. Et ὑπόρδον, ſub monte ſitũ.

Ὑπόσινος. ε. ὁ. qui obſcurè per naſum loquitur.

Ὑπόσιον. paruũ promontoriũ, ὑπόρδον.

Ὑποῤῥάπ]ω. conſuo, compono.

Ὑπόῤῥαβδος. ε. ὁ. breuem uiſum habẽs.

Ὑποῤῥάω. μ. άσω. π. αχα. ſerpo. Neu. abſ.

Ὑπόῤῥηνος. ον. ἡ. ouis habens agnum, grauida ouis.

Ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectũ radici, quod eſt infra radicem.

Ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiã προσγόνιον.

Ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. ſtrido.

Ὑποῤῥόφιον. contubernales, ὑπόσιγον.

Ὑποῤῥύπτω. clam fodio, cuniculos ago.

Ὑποῤῥωδιάω. horreo. Actiu. accuſ.

Ὑπόρσιον. ſub monte ſitum.

Ὑποῤύπτω. μ. ύξω. π. χα. ſuffodio. Actiu. accuſatiuo.

Ὑπόρφυρος. ε. ὁ. leuiter purpureus.

Ὑπορχῶμαι. ſaltationẽ choro canẽti accõmodare, προχμαζοποιῶμαι, Athe. Vnde

Ὑποῤῥήματα. τὰ. cantilenæ, quæ saltantibus accinebantur, Luciano: uel gestus saltantium, qui uelut comites erant & assectæ saltationum, sine quibus saltationes non placebant. Bud. Com.

Ὑπόσαθρος. rimosus.

Ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

Ὑποσκίζω. μ. ίσω. impingo.

Ὑπόσκλος. ς. ὁ. mobilis.

Ὑποσκρισις. ς. intercus.

Ὑποσκάω. μ. άσω. π. απα. latéter excutio.

Ὑπόσιμος. ς. ὁ. grauis.

Ὑποσίσυρα. modicè aperta.

Ὑποσιώπησις. reticentia, figura orationis, ἀποσιώπησις.

Ὑποσημαίνω. indico, ut τοῦτο μὲν ὑποσημαίνει. Aliquando significat προσημαίνω, quod est præsignifico, protendo, & signum do, antesignanum me præbeo, & authorē suasoremq; Plat. de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ ἐπὶ τροσόδου, classicum canere.

Ὑποσημείωσις. ιος. ἡ. subscriptio.

Ὑποσκελίσμα, &

Ὑποσκελίζω. μ. ίσω. π. ικα. supplanto, hoc est suppositio pede aliquem in terram deijcio, euerto, subuerto, fraudo, decipio. Actiu. accus.

Ὑποσμήχω. paulatim uro, premo, tero, molestè conficio.

Ὑποσόλοικος. ον. τὸ. ineptius, subabsurdum, incongruum.

Ὑποσπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. diminuo, decurto, egenus sum. Neutr. accus.

Ὑποσπασμός. ς. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

Ὑποσπάω. μ. άσω. π. απα. diuello. Act. ac

Ὑποσπείρω. occultè subsemino. (cus.

Ὑποσποδίζω. incinerescо.

Ὑπόσπονδος. ς. ὁ. socius, confœderatus.

Ὑπόστα. sustine.

Ὑποστάθμια. τα. ἡ. fæx, hoc est id quæ crassius in liquoribus in fundo subsistit.

Ὑπόστασις. εος. ἡ. substantia, siue natura subsistens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idē est quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Greg. ἀς τὰ ὑπερ. Est etiam audacia & fortitudo, animiq; præsentia, Polyb. Bud. Com.

Ὑποστάτης. ς. ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστάς, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionys. Bud. ibidem.

Ὑποστατικός. ὸ ὑποθετικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præsidens. Significat etiā authorē & conditorem substātiæ. Bud. ibid.

Ὑποσχύσω. augeretur, αὐξοῖτο. δίκλιν σχύσω. (cus.

Ὑποστάω. μ. άσω. π. ικα. sustineo. Act. ac

Ὑπόστεγα. subtegulanea.

Ὑποστεγάω. supertego. Actiu. accus.

Ὑποσύλλομαι. μ. ῦμαι. &

Ὑποσύλλω. μ. υλῶ. π. αλκα. formido, uereor, reprimo, paulū timeo, dissimulo, præuaricor, nec cōtentis uiribus ago, uires remitto, hoc est non acriter, non omni conatu ago, consultò uincor, & cedo pari: quod etiam ὑποφείδεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia, & obsequendi contentionem remittunt. Depon. accus. Bud. Com.

Ὑποστρώννυμι. μ. ίσω. π. ικα. mitto sub pectore. Neutr. accus.

Ὑπόστρωμα. sub pectore.

Ὑπόστημα. sedimentum, & quod ex urina subsidet. Dicitur etiam pro hypostasi. Bud. Com.

Ὑποστρώω. subsedisse, promittere, subire, cedere. uide ὑπέστρωμαι.

Ὑποστηρίζω. μ. ίσω. π. ηκα. confirmo, allenio, fulcio. Actiu. accus.

Ὑποστίβω. digrediar abillo.

Ὑποστιλβω. resplendeo.

Ὑποστολή. ῆς. ἡ. repressio, subtractio, fuga,

fuga, submissio, timiditas, & metus non planè nec ingenui loquentis, & prauaricatio.

Ὑποτίθημι. *substerno.*

Ὑποστράτηγος. υ. ὁ. *dux secundarij partiũ.*

Ὑποστρατηγοῦντ. οἱ. *secundum locum ab imperatore obtinentes.*

Ὑποστρέφομαι. τὸ ἐκκάμπτω, *flexu fallo.* Inde factum, ut ἐκστρέφεσθαι sit ἀλλάττεσθαι, & fugiendo ludificari.

Ὑποστρέφω. μ. ἴψω. π. ψα. *accedo, postliminio reuertor,* ἀναστρέφω. Neut. abs.

Ὑποστροφή. ῆς. ἡ. *ius postliminij, impositura, ὑπαντήσεις καὶ διάλυσις, quæ etiam προφὴ dicitur.*

Ὑπόστροφ. *reuersus, redux.*

Ὑπόστρωμα. *stragulum, quod substernitur.*

Ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. *substerno.*

Ὑποσύρω. *substringo.*

Ὑποσυγχύτως. *confusè, nullo ordine.*

Ὑποσύλοικος. ν. *incongruus.*

Ὑποσπάω. *retraho.*

Ὑπόσφαλμα. *ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunq; proueniens,* ἀπὸ τῆ σφάλλεσθαι.

Ὑποσχίζω. *detineo. Actiu. accuso.*

Ὑποσχεῖν. *sustinere, suspicari, reposcere,* ὑποδέχεσθαι, ὑπολαβεῖν, ἀπαιτεῖσθαι.

Ὑπόσχεσις. εως. ἡ. *promissio professio.*

Ὑπόσχομαι, τὸ ὑποσχεῖσθαι. *promitto.*

Ὑποσπένδω. υ. *sponsionem faciens.*

Ὑποταγή. ῆς. ἡ. *subiectio, submissio, subiugatio, obedientia.*

Ὑποταίνω. ν ὁ *subligatus.*

Ὑποτακτικός. ὴ. ὸν. *subiunctiuus.*

Ὑποταράττω. *conturbo, terrefacio.*

Ὑποτάσσω. μ. άξω. π. οχα. *subdo, subiugo, subijcio, subigo. Actiu. accuso.*

Ὑποτάττομαι. *subditus sum, obedio.*

Ὑποτείνομαι, ἀντὶ τῆ προτείνομαι. *pretendo, oppono,* προτείνομαι. *offero.* Plato posuit pro eo, quod est interrogando & disputando proponere & exponere. Sic etiam

Ὑποτείνω. τὸ προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, *exhibeo, protendo, ostendo.* Vnde

Ὑποτείνουσ. *linea est trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli comprehendit,* Athen. li. 10. Bud. Com.

Ὑποτελέω. μ. έσω. π. εκα. *soluo tributũ.*

Ὑποτελής. ές. ὁ, ἡ. *tributarius.*

Ὑποτίμνομαι. *intercipio, trãsitu arceo.* ὑποτίμνομαι τὸν καιρὸν, τὸ ὑφαιρῶμαι, *aufero, & præcido tempus.*

Ὑποτίμνω. μ. ὑποτεμῶ. π. ὑποτέτμηκα. *præcido, incido, succido, prauenio, dolore succido uel præcido. à corijs, quæ si obliquè succidantur crassiora apparent.*

Ὑποτίθημι. μ. θήσω. π. αμαι. *suppono, re uel suppositare, hoc est uelut subiectum ponere, ut* ὑποτιθέμενος παραδείγματα ἰδέας, *Ponens exemplares rerum formas, quas ideas appellãt,* Plut. in Platon. quæst. Et est minus quàm ἀποφαίνω, *quod est pro comperto ponere.* Inde pro constituere ponitur, & quasi δογματίζειν, Aristot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. & apud eundem, ὅτι δ' καλῶς ὑπετίθεμεν, *Quòd autem nos recte hoc censuimus & decreuimus.* Ponere est apud Cic. de Leg. Vt honesta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Ponunt philosophi nobis à natura nosmet esse cõmendatos. Huic opponitur ἀναιρῶ, id est tollo, ut, Epicurus Dei prouidentiam tollit. Aliquando καὶ Attice ualet πῶ, quemadmodum in ὑπάγω, & ὑπάγω fit, & tunc ὑποτίθεσθαι significat proponere, instituere. Ἴσοκ. ἔτα μὲν δοκῶ περὶ τὰ μέρη διαφέρειν, ὑποτιθεμένῳ περὶ τῶν ὅλων εἶναι, Cum in exordio pollicitus sim de omnibus dicturum. Aliquando est etiam argumentum & materiam scribẽdi

sumere. Plut. in Hom. ὀλίγ' ἄμεινον ἐστὶ τὰ τοιαῦτα πράξαι παραδόξως. Aliquando est admonere, consilium dare, hoc est παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philosophicæ, Basil. ἐγγύᾶ. Aliquando est pignori datum accipere, quod est fœneratitis. Pigneror Latini dicunt, ut apud Cicer. Philip. 14. Mars ipse ex acie fortissimum quenq; pignerari solet: quod est quasi pignus accipere, & sibi asserere, obnoxiúmq; sibi & debitum capere. Contrà

Ὑποτίθημι. μ. ίσω. π. κα. quod est debitoris. Pignero Latine dicitur. Significat quoq;, sicut ὑποτίθημαι, suppono & principia pono. Item propono. Item consulo. Legitur & ὑποτίθεται pro suspicatur. Bud. Com.

Ὑπολιμάω. μ. ήσω. π. κα. irrogo pœnã, condemno. Plutarch. Ὑπολιμᾶσθαι τὴν ἀξίαν ἢ τὸ δικαστήριον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποθοράδην. ἀπ. abscissè, præcipites.

Ὑποτονθορύζω. μ. ύσω. submurmuro.

Ὑποπάλλω. μ. άσω. π. κα. coniecto, puto, delibero. Actiu. accus. (accus.

Ὑποπτεύω. μ. ήσω. π. κα. suspicor. Neut.

Ὑποφρίσσω. subtremisco. & de senibus dicitur, qui membris sunt tremulis.

Ὑποφοιτάω. τὸ ὑπέρχομαι, subeo. Basilius translate posuit prosurrepere & latenter insinuari. Xenoph. pro cursu comprehendo dixit, uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποπτήσσω. μ. ίσω. π. κα. sustineo, tremo, præ timore fugio. Actiu. accus.

Ὑποπρέμνια. τὰ. intritus palmulæ mel le cõditæ. Item uersutiæ, ingeniosa.

Ὑπόπριος. ου subtertius, Capella interpretio.

Ὑποπτιόχνι. subbuteo. (prete 7.

Ὑπόδρομος. subtimidus, subtremulus.

Ὑπόδρομος. ὁ. ὁ. rediens, reducens.

Ὑποπρίμνος. ὁ. ὁ. subrotundus.

Ὑποτυπόω, &

Ὑποτυπώω. μ. ώσω. π. κα. per figuram demonstro, designo, informo rem alicui quã, hoc est, summaria descriptione designo (quod & πυγμαίνω dicitur) circunscribo, repræsento. Ἰδέᾳ ὑποτύπωμαι, animo uersor & imaginor. Herodia. Διαύτας δὴ τὰς ἀνθρώπους ὑποτυπώσεις, ἰλλοῖόν τι καὶ ἄπιστον. Bud. Com.

Ὑποτύπωσις. εως. ἡ. informatio, designatio, dispositio. Est & figura, quæ euidentia & illustratio dicitur: quando res ita scribendo exprimitur, ut uideatur deliniari, uel (ut inquit Bab. 9.) proposita quædam forma rerum, ita expressa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Bud. Cõ.

Ὑπόντροπος. ὁ. ὁ. luscitiosus.

Ὑποτύφομαι. succendor. Philost. ὑποτύφεται τὰ σίγνα.

Ὑποτύφω. succendo, comburo.

Ὑποτυχών. ῶνος. ὁ. tempestiuè qui subdidit, qui respondit.

Ὑποδοῦς. ὁ. subterraneus.

Ὑπουλώδης. ὁ. ὁ. sanies plenus, subputridus, inflammatus. nam ὕπουλα sunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item dolosus, fictus.

Ὑπούλως. latenter.

Ὑπουράνιος. ὁ. ὁ. sub cælo existens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. π. κα. seruio, ministro. cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. ministerium, officium, subsidium.

Ὑπουργός. ὁ. qui obsecũdat, minister est.

Ὑποτυχόντως. protinus & commodè, apposite & respondeo, ὑποδέχομαι. Capitur etiã pro ὑποφαίνω. Plut. ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὸν ἂν φαίης, Atenim erat filius tuus. Bud. Com.

Ὑποφαίνω. μ. ανῶ. ν. ηνα. ostendo. Actiu.

Ὑποφέρομαι. subsisto, labasco autsitubo, nec firmiter nitor, sed pessum eo, Plut. in Sertor. Et tenorem non seruo, nec ordinem constitutum, oberro, ὑποβαίνομαι, apud eundem in Lycur. Bud. Com.

Ὑποφέρτατος. oi. aduersarij.

Ὑποφέρω. suffero, subduco, transuersum rapio, id est παραφέρω. Item προφέρω, id est obijcio, exprobro, Attice, sicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum est, Herodia. Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀντυποφορὰ, exceptio obiectioni opposita. Est etiam uestigium fallo, & pedem aufero, ut ἐὰν μὴ ὑπόφερ τὸν ὀρθοπορούντα, Ventus ualidus non sinebat pedem subla tum figere humi. Et χώρα ὑποφέρουσα dicuntur, quæ uestigium fallunt præ lubricitate, hoc est δύσγρα, ut inquit Pollux. Bud. Com.

Ὑποφόγω. subterfugio.

Ὑποφητάω. μ. ώσω. ν. ησα. sum subuates, sum antistes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ. Vnde ὑποφητία deducitur, quæ à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa aût quæ uel sunt, uel facta iã antea sunt, exponit. Est etiã ὑποφητάω enarro et interpretor, quasi per manus acceptum. Accus.

Ὑποφήτης. ε. ὁ. subuates, id est qui ab alio oraculum acceptũ promit. Accipitur etiam pro ipsomet propheta, siue uate & sacerdote.

Ὑποφητικαὶ τάξεις, dicuntur à Dionysio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserũt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt: & illi rursus uiris sanctis et deo plenis enuntiant & prodũt, qui etiam ob id ὑποφήτορες & ὑφηγητορικοὶ dicuntur. Bud. Com.

Ὑποφητικὸν. propheticum.

Ὑποφθαλμία. as. ὁ. genæ.

Ὑποφήτωρ. ορος. ὁ. subditus.

Ὑποφθάμενος. qui præuenit.

Ὑποφθάνω. μ. ανῶ. præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. subdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφωνέω. μ. ήσω. ν. ηκα. murmuro, submissa uoce loquor, acclamo.

Ὑποφόνιον. ν. τὸ. pœna, πάτιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνου κατηγορῶσι.

Ὑποφορά. ας. ἡ. obiectio, sublatio. Et ὑποφορά, profunda & subducta ulcera, ulcera quæ dehiscunt.

Ὑπόφορος. ε. ὁ. tributarius, ὑπήκοος, ὑπότελος.

Ὑποφόομαι. μ. ώθημαι. ν. νόημαι. orior, subnascor. Depon. absol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παραφυάς.

Ὕποχα. submissè.

Ὑποχάδην. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑπόχαλκος. ον. ὁ. subæratus, fictitius. Hinc illud prouerbiale in homines sub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc est subæratum aurum.

Ὑποχάρπιος. ε. ὁ. sublucidus.

Ὑποχάσκω. suspicor.

Ὑποχάσσος. ε ὁ. subditus, mancipiũ, obnoxius, subiectus, conductus, adductus, mansuetus, obediens, utilis.

Ὑποχαῦν. suffusionibus oculorum laboro.

Ὑποχή. ῆς. ἡ. genus retis. (rare.

Ὑποχίτων. quod subter tunicam est, id est subucula.

Ὑπόχλωρος. subuiridis.

Ὑποχύμαλα, uel ὑποχύμαλα. τὰ. suffusiones humorũ, qui inter corneã & crystallinã cõcrescentes uisum impediunt.

Ὑποχόνδρια. τὰ. præcordia.

Υ Π.

Ὑπόχει.ε.ὶ. ſubditus.

Ὑπόχρεως.ω.ὶ.debitor. Sed ſciendum quòd ὑπόχρεως οὐσία à Demoſthene dicitur ἡ ὑπάρχουσα, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præſtata eſt, & ſatisfacto obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantum obæratus, ſed etiam obnoxius, & beneficij debitor, & qui ad obſequium obſtrictus eſt. Et ὑπόχρεα χρήματα, uel κτήματα, & κατάχρεα, κατάχρεα & ὑπάρχοντα, Latini appellãt bona prædia & obærata, ſponſione et fideiuſſione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω.μι.ίσω.ν.ικα. lino, pingo.

Ὑπόχυσος. ſubaureus.

Ὑπόχρως. ſubpallidus.

Ὑποχύματα.τὰ.ὑποχύματα.

Ὑπόχυσις. ſuffuſio oculorum, morbus, ὑπόχυμα.

Ὑπόχυδος.ε. ſubturbidus.

Ὑποχυτῆρα. οἱ. uaſa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα. τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio li. 25. hoc eſt excrementa, ubi fortè mendum eſt, quoniam uerbum ſella pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nuſquam reperies.

Ὑποχωρίω.μι.ίσω. ν.ηκα. cedo, declino, ὑπεξίσταμαι. Neutr. dativo iungitur, cum genitivo.

Ὑποχώρησις.ιος.ὁ. diſceſſio.

Ὑπόψαμμος.ν.ὁ. ſubarenoſus.

Ὑποψία.ας.ἡ. ſuſpectio, ſuſpicio.

Ὑποψιθυρίζω.μι.ίσω.ν.ικα. ſuſurro, murmuro.

Ὑπόψιος.ν.ὁ. ſuſpectus, ſurſum uidẽs, timidus, & alios aſpiciẽs, ὑποβλέπων.

Ὑποψόφω. concrepo.

Ὑπτιάζομαι, &

Ὑπτιάζω.μι.άσω.ν.αικα. reſupinus ſum, ἀνατιάζω: quod aliquando eſt proſupinè delicatéq; me habeo & ignauiter, ſupinius negligentiusq; agito, θ᾽ ὑπτίομαι, ὑραίομαι. Aliquando ut eſt apud Herodian. αὖθις ὑπτίαζεν, id eſt Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut ſtatim conticeſceret, ac languore mimo, ſupinus in lectulũ relaberetur.

Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucian. τὴ σιμὴν προβαίνων, καὶ ἐξυπτιάζων ἰσχνὴν. Bud. Com.

Ὑπτίασε. ſupinè.

Ὑπτιασμός. morbus ſtomachi eſt.

Ὕπτιος.ε.ὁ. ſupinus, quaſi ὑπ᾽ ἰοῦς. Accipitur pro ſocorde & deſide ἢ ἀκρέμ

Ὑπτιωτέρως. ſupinè, remiſsius. (κτω.

Ὑπόβολον.τὸ. uide ſuprà ὑπόβολον.

Ὑπωλισθηκός. lubricus.

Ὑπωμοσίαι, ab ὑπόμνυμι, ſunt dilationes quæ iureiurando poſtulantur & impetrantur, hoc eſt ὑπομοι ἀναβολαί: uel dilationes propter ſonticum morbum, aut aliam legitimam cauſam impetratæ. Bud. Com.

Ὑπωπιάζω.μι.άσω.ν.αικα. liuore ſeu ſanguinis nota ſugillo oculos, quos Græci ὄπας uocant, macero. Inde pro coërceo ſiue cohibeo, ſubigóq. Paul. 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. Aliquãdo ponitur pro cuſtodio, diligenter obſeruo.

Ὑπώπιον.ε. ſugillatũ, ſugillatio, liuor.

Ὑπώπιλα. coram.

Ὑπώπια.τὰ. pars ſub oculis, id eſt ſinus

Ὑπώρεια. propriè latus montis qua parte aſcenditur. Diuiditur enim mons in partes tres, in ὑπώρειαν, quod pedem, ſiue radicẽ montis ſignificat: in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen ſiue faſtigium montis eſt.

Ὑπωρόφιος, craſi pro ὑποστρόφιος. ὁ. ἡ. domeſticus, ἐνοικος.

Ὑπόχρεως.

Ὑπόχλωρος. subpallidus.

Υ Ρ.

Ὑρεία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima.

Ὑρεγξ. γγος. ὁ. uentilabrum.

Ὑρεώς. ῶ. ὁ. sporta.

Ὑρμος. ου. τὸ. examen, & ὕφιον, fauus.

Ὑρρέξ, aduerb. pro πάλιν, καὶ ἀναμίξ.

Ὑρτήρ. ῆρος. ὁ. lotor.

Ὑρχη. ᾶς. uasa fictilia quibus recõduntur salsamenta, duas ansas habẽtia.

Υ Σ.

Ὗς, ὑός. ὁ sus, aper, nomen piscis.

Ὑσγινοβαφὴς. ὲος. ὁ, ἡ. tinctus colore herbæ hysgini, quem putant similem coccineo.

Ὑσγινόν. ῦ. τὸ. ostrum, herbæ genus, uaciniũ, hyacinthus, purpureus color.

Ὕσαμι. illuc ingredior.

Ὑσπληγ&. ος. ὁ. ἡ. ὑπολύσας.

Ὑσῶσαι. humectari pluuia.

Ὑσμὸς. ῦ. ὁ. nugamentum, commotio.

Ὑσμίζω. parum commodè, parumq; salubriter ualeo. (rum.

Ὕσπις. γος. ὁ. fumis uel flagellũ ex setis porco-

Ὕσσα opsonium & lignũ quo accenditur ignis. (suis.

Ὑσσύδα. succerda, hoc est excrementũ

Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quanda pugna hostium & insultus sustinetur. παρὰ τὸ ὑσμίνειν.

Ὑσμὶν. pro ὑσμίνῃ.

Ὑστακτὴρ. γος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in spectaculis. Est & laquei genus, παγὶς λύκων. Itẽ palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κυφάνεος κρίκος. Item flagellum, stimulus. Itẽ dimissio, remissio, ἄφεσις.

Ὑσπολέω. sues pascere.

Ὕσσα. pertica, palus.

Ὑσσὸς. muliebre pudendum, ἡ ὕσσα κος, πάσσαλος.

Ὑστὸς. ῦ. ὁ. uenabulum, hastile.

Ὕσσωπος. ου. τὸ. hyssopum herba.

Ὑστάτιον. tandem.

Ὕστατον, aduerb. ultimũ. Sic Latinis. Liuius, Tũc errabundi domos suas, ultimum illas uisuri peruagantur. Curtius, Pater postremũ strinxerat ferrum, id est ad postremũ. Ὑστατον προσαγορεύω, ultimũ uale iubeo. Bud. Cõ.

Ὕστατος. η. ὁ. extremus, ultimus.

Ὑστέρα. ας. ἡ. uulua, uterus. (ρα.

Ὑστεραίᾳ. τῇ. postridie subauditur ἡμέ-

Ὑστερέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. egeo. Depon. genit.

Ὑστερέω. μ. ήσω. σ. ηκα. careo, ὑπολείπομαι, tardus uenio. Neutr. absol.

Ὑστέρημα. ατος. τὸ. posteritas, defectus.

Ὑστερισταὶ. οἱ. cessantes.

Ὑστέρησις. ιος. ἡ. penuria.

Ὑστερίζω. μ. ίσω. uenio post tempus, intempestiuè facio.

Ὑστερικαὶ χωπᾶκες. ab utero suffocatæ.

Ὑστερικὸς. ῆ. ὸν. uuluaceus, uuluarius.

Ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio sententiæ.

Ὑστερογενεῖς. οἱ. posteriti et agnati. Et

Ὑστερογενὲς. τὸ. nouissimè & postremò natum.

Ὕστερον. post, nouissimè, tãdem, denique, deinde, siue posterius, deinceps, posthac, postea. Habet interdum post se genitiuum, ut ὕστερον χρόνου τίνος. Ascisciit sibi & articulũ aliquãdo, ut οἱ ὕστερον, posteri. Aliquãdo & uerba, ut ὕστερον τίθεσθαι, post ponere, post habere. Inde illud, ὕστερον τίθεσθαι ἢ πολλῶν τοὺς λόγους.

Ὕστερον πρότερον. figura, cũ quid narratur ordine conuerso, præposteratio.

Ὕστερος. sequens, secũdus. Thucyd. ἀρετῇ τῶν ἀλλων ὕστερος, Virtute nulli secũdus

Ὕστριξ. ιχος. ἡ. hystrix erinacij species.

Ὑστρίδες. flagella ex setis suillis, quibus cædebantur serui.

Ὑβδοῦς. nepos, ὑγιὸς.

Υ Φ.

Ὑφ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in potestatem suam redigere, subiugare.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὑφαιμος. ου. ὁ. sanguineus, sugillatus, sanguine subtus concreto.

Ὑφαίνω, ὑφῶ

Ὑφαίνω. μ. ανῶ. π. ανα. compono, paro, texo, carmino. Accus.

Ὑφαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. surripio, suffuror, subtraho. Actiu. accus.

Ὑφαίρεσις. εως. ἡ. diminutio, priuatio, subductio.

Ὕφαλος. ὁ. ἡ. saxum sub mari latens: uel adiectiuè, sub undis latens. Itē miser.

Ὑφαμος. ὁ. ἡ. arenosus.

Ὑφάντης. ου. ὁ. textor.

Ὑφαντική. ἡ. ars textoria.

Ὑφαντικός. ἡ. ὁ. textorius, uillosus.

Ὑφαντός. ἡ. ὁ. textus.

Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

Ὑφαρπάζω. surripio.

Ὑφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.

Ὑφάπτω. μ. άψω. π. αφα. subincēdo. Actiu.

Ὑφειμένος. ὑποδεής. subiectus sum, suppositus.

Ὑφειμένη φωνή. submissa uox, inferior.

Ὑφείμην ὀλίγον. concessi nemini.

Ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abstinere ira.

Ὑφεῖμαι. submisse, inciuatè, cessim, remisse, parcè.

Ὑφέσωσαν. subijciant.

Ὑφιξοῦν. ου. τὸ. lebes.

Ὑφίημι. subtraho, supplanto, induco.

Ὑφιππόμενος. surripiens.

Ὑφίπτω. ὑπόσω. π. υπα. ὑφῶ

Ὑφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. subsisto, subsum, subsideo, sidere, pessum eo. Aristot. Probl. ὑποστήσεται δὲ μάλιστα ὁ ὑφιστάμενος τὸ ταχύτατον ἐν βαρύτατῳ. Et subeo, succedo, Plat. de Rep. 6. Item subeo, id est sustineo & suscipio, Lys. κατὰ φθ. Est etiam ὑφίστασθαι τῇ ἀσχολίᾳ. Interdū poëticè

tentionis. Vnde ὑπόστασις. huiusmodi enim est prævaricatoris affectus, ut se submittere uelit aduersario.

Ὑφισμός. ὁ. ὁ. impedimētū, συμποδισμός

Ὑφιστικός. quod in rerū naturam cadit.

Ὑφίστωρ. q domi agit, sub tecto uersans.

Ὑφιστῶσα. ὁ. subsistens. (stodia.

Ὑφός. ῦος. ὁ. cōtextus, fimbria, corpus, cu

Ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, expono, sub alio expono, doceo, hortor, suadeo, & dicto, author sum, disco. Item præeo, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδὸν, Plut. Ité prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμυνεῖσθαι πολέμια ἔρχοντας τούτῳ ἢ ἂν ὑφηγῆται, Eo modo propulsare bellum conabimur à uobis lacessitum, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.

Ὑφήνασις. εως. ἡ. encrratio.

Ὑφηγητής. ἡ. ὁ. interpres, dux, propheta.

Ὑφημίδιον. subdimidiū. Capella lib. 6.

Ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fungor officio aurigæ. Neutr. absol.

Ὑφηνίοχος. ου. ὁ. minister, auriga.

Ὑφηνόμενος. ου. ὁ. submissurus.

Ὑφίημι. condescendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri possim si uelim: & semper cū genitiuo, ut ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τῆς ἑαυτῆς, decedere de iure suo. Bud. in Annot.

Ὑφιζάνω. μ. ανῶ. subsideo, succedo, submittor. Neutr. absol.

Ὑφίσημι. μ. ήσω. π. ηκα. suppono, submitto, remitto, minuo, ὑποβάλλω. Actiu. accusatiuo.

Ὑφίσταμαι. subsideo, sideo, pessum eo. Aristot. Probl. ὑποστήσεται δὲ μάλιστα ὁ ὑφιστάμενος τὸ ταχύτατον ἐν βαρύτατῳ. Et subeo, succedo, Plat. de Rep. 6. Item subeo, id est sustineo & suscipio, Lys. κατὰ φθ. Est etiam ὑφίστασθαι τῇ ἀσχολίᾳ. Interdū poëticè

pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor: quo usus est & Xenophon παιδ. 6. ἐγώ σοι ὃ κῦρι ἰδιώτης ὑφέσαμαι. Est etiã susc ipio, id est aggredior, ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, instituo & incepto. Isocr. πῶς οὐκ. τὸ κράτιστον ὑπομενοῦμεν μᾶλλον ἢ πάσχειν ταῦτα; Et pro suppono, pono, id est τίθημι & ὑποτίθημι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τὰς θυὰς ἀνθρωποθύτας ὑποτιθέασιν. Præterea sustineo, id est δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Synes. οὔτε ὑπὸ κρότου ὑποστὰς ἐκπλήττομαι. Hoc Livius imitatus est, Iam nõ feras tantũ subsistere, &c. Bud. Com.

Ὑφίσημι. μ. ὑποστήσω. π. κα. sustineo, pro omitto. Item in rerũ naturam produco, subijcio, suppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφεστηκυῖα γένεσις, procreatio quæ omnia constituit, à quâ omnia habent subsistentiam.

Ὑφοράω. μ. ὑπόψομαι. π. ὑφεώρακα. respicio, consydero, suspectum habeo, intelligo, timeo.

Ὑφορῶμαι. suspicor, torue aspicio.

Ὑφορβός. ὁ. ὁ. subulcus.

Ὑφορμᾶν. dicitur ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς θαλάττης ναῦς. Et ὑφορμᾶ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύομαι, sum formidolosus alicui ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ γῆς ὄφεων τοὺς κρυπτομένους καὶ φωλεοὺς ποιουμένων. Synes. tamen scribit, ἡ ὑφόρμα ἡμῖν οὐκ ἐλάττων, & suspectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos nõ minus metus ille. Bud. Com.

Ὑφορμίζομαι. τὴ καταπλέω, appello ad portum.

Ὑφορμάδης. suspiciosus.

Ὑφός, pro κυφός. abiecto κ. gibbosus, curuus.

Ὑφόωσι. texunt.

Ὑφύδριος, &

Ὕφυδρος. subaquatilis, urinator.

Ὑφυμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

Ὑχθες. ὁ. ὁ. nox.

Υ Υ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.

Ὑψαλόγος. ὁ. ὁ. altiloquus, mendax, sycophanta.

Ὕψαρις. ὁ. ὁ. fluuius Bœotiæ.

Ὑψαυχήν. ἔνος. ὁ. superbiens.

Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.

Ὑψαύχην. ενος. ὁ. glorioſus, supinus, elata ceruice incedens.

Ὑψάτης. numularij, argentarij.

Ὑψηγόρης. ου. ὁ. celsiuocus, sublimiloquus.

Ὑψηγορία. superbia, elatio. (quus.

Ὑψηλολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. altè loquor. Neutr. absol.

Ὑψηλόνοια. τὸ. elatio mentis, altitudo mentis.

Ὑψηλός. ὴ. ὸν. altus, sublimis, quasi ὑψηρὸς, ὁ ἐκ ὕψους ὠρμημένος.

Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. altè sapio. Neutrum.

Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. altè sapiens, superbus, magnanimus.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφής. ὲς. ὁ, ἡ. altus, sublime fastigium habens, celsi tectus.

Ὑψικὸς. altus, magnus.

Ὑψιχής. ὲς. ὁ, ἡ. altisonans, ὑψαύχην.

Ὕψι. altè, ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων. altè uel in alto incedens.

Ὑψίβατος. ὁ. ὁ. altus.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ. ὁ. altitonans, altifremus.

Ὑψίζυγος. ὁ. ὁ. altisedẽs, in alto trutinãs humana, gubernator supremus.

Ὑψικάρηνος. ὁ. ὁ. habens altum caput.

Ὑψικέραος. ον. ὁ. altus, alta cornua habens.

Ὑψικόμανος. ὁ διὰ πυκνὸς πλοκῆς. (bens.

Ὑψίκομος. altricomus, in summa parte frondosus, ὑψικόπλος.

Ὑψικόμπος. ὁ. ὁ. superbus.

Ὑψιμέδων. in alto regnans.

Ὑψικόπλος. ὁ. ὁ. habens altas frondes.

Ὑψιπέτης.ου.ὁ.altiuolans.

Ὑψιτενής.qui ab alto recidit.

Ὑψικρος.ου.ὁ.excelsus.

Ὑψίπυλος.ου.ὁ.habens altas portas.

Ὕψιστος.η.ον.altissimus: & est superlatiuus sine comparatiuo, ut summus apud nos.

Ὑψιτένων.superbus, elata ceruice.

Ὑψίτερος. comparatiuus est ab ὕψος,

Ὑψιφόητης.altigradus. (Theocr.

Ὑψόθεν.ex alto.

Ὑψόθι.in alto, ἄνωθι. (gnus.

Ὑψίορος.η.ὁ excelsus, fastigiosus, ma-

Ὕψος.ους.τὸ. altitudo, quasi ὄψος, unde patet prospectus.

Ὑψοσανρόεις.in altum leuatus.

Ὑψόσε.in altum.

Ὑψοῦ.altè, in alto.

Ὑψιφανῆ.ὑψικομόν.

Ὑψόω.μ.ώσω.ν.ωκα. exalto, perficio. Actiu. accus. iung. Ioseph. lib. 1. πρὶν ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἔρθη τελευτῆσαι, Ante quàm impleret opus discessit.

Ὕψωμα.ατος.τὸ.altitudo.

Υ Ω.

Ὑωσις.εως.ἡ.exaltatio.

Ὑω.μ.ὕσω.π.ὕκα.pluo, rigo, humecto.

Ὑάδιος.ου.ὁ,ἡ.porcinus.

Ὑωδάϊς.os quod subest antiadibus. sic uocatum ab imagine literæ. Alij ναὸς ρατάτλω uocant.

Φ Α.

Φάανθ.ἀόρ.ε. pass. à φαίνομαι pro ἐφάνθην. apparuerunt.

Φαάντατος.η.ὁ. splendidissimus.

Φαάντερον.splendidius. (mus.

Φάβα.μία φόβος, ἢ τὸ σώνυθον ὅσπριον, magnus terror.

Φαβόϋπος.ου.accipiter palumbarius.

Φ Α.

Φάγανα.ἡ.hulcus, immanis appetitus comedendi, simulis ei quem βούλιμον nominant. Sic etiam

Φαγέδαινα.ἡ.uoracitas morbus, esuritio, hulcus cancrosum.

Φαγνός.ὁ.agnus.

Φαγίμαλα.λῶν.ἐσculenta, epulæ, βρώματα.

Φαγνάς.ᾶδ.ὁ.torrens.

Φάγομαι pro φαγοῦμαι. edam. à φάγω uerbo inusitato, quod in aoriſt.β. ἔφαγον habet.

Φάγος.ου.ὁ.uorax, edax, comedo.

Φάγρος.ου.ὁ.genus piscis.

Φαγύνιον.τὸ.marsupium, μασός.

Φάγω.comedo. Genit.

Φαδάζω.flecto, γνάπτω.

Φάε.lucebat. (bus solis.

Φαέθουσα.ης.ἡ. Phaëthusa, una ex filiabus

Φαέθω.μ.σω.luceo, ardeo.

Φαέθων.οντος Phaëton, solis epitheton.

Φαεινός.ἡ.ὁ.lucidus, speciosus, tenuis, subtilis.

Φαείνω.μ.νῶ.ostendo, luceo. Actiu. accu.

Φαενός.ἡ.ὁ.splendidus.

φαεσίμβροτος.ου.ὁ.ferès lucē mortalibus.

Φαέσφορος.luciferens, lucifer.

Φαίδομαι, ῶ

Φαίδω.appareo.

Φαίδω.dic, à φημί.

Φαιά.ᾶς.ἡ.fusca, subnigra. fuscus enim color medius est inter album & (nigrum

Φαιδιμόεις.όεντος. &

Φαίδιμος.ου.ὁ.clarus, fortis.

Φαιδρός.ἡ.ὁ.clarus, alacer, lautus, illustris, purus, manifestus.

Φαιδρότης.τητος.ἡ.speciositas, alacritas.

Φαιδρόω.μ.όσω.ν.ωκα.exhilaro. Actiu.

Φαιδρώομαι.alacer fio. (accus.

Φαιδρύντης.ædituus.

Φαιδρώω. tersum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actiu. accus.

Φαιδρωτός.ἡ.ὁ.aspectu formosus.

Φαιδρῶς.splendidè, nitidè.

Φαεσφ.

Φαῖεν. dicerent, φάισαν, Aeolicè.

Φαίλω. dicerem.

Φαικός. ῆ. ὸ. leuis, splendidus, cõtumax, efficax, uigens.

Φαῖμι. pro φάσκω, uel ἔφημι. (rideo.

Φαναχίζω. decipio, seduco, cõuicior, ir

Φάντο. uisum est, apparet, uidetur.

Φανόν. indusium, sagulum, ἱμάτιον: quasi tota transparens ob leuitatem, tenuitatemq.

Φανοφόρος, ὁ ὁ. λάμπτρα φοσφόρ&.

Φαίνομαι. μ. ξομαι. π. αμαι. appareo, luceo, in conspicuo sum ut omnibus appaream ueluti lumen in edito positum, uideor, ostendor. Aliquando pro accusor. Depon. absol. Inde τὰ φαινόμενα astra & stellæ dicuntur.

Φαινόμενοι ἢ ἰκκρεμάμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.

Φαινομέναδες. nuncupatæ sunt Lacænæ, quòd incessu coxas retegerent.

Φαιντροσωπῶ. ostendere lætam faciẽ, agere hilari uultu, in publicũ prodire, nec se domi aut in secessu cõtinere.

Φανός. clarus, lucidus.

Φανύλιος. propriũ nomẽ ἥρωος cuiusdã.

Φαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. luceo, splendeo, cõspicuus sum, ostendo. Interdum est deferre ad fiscum, quadruplatiuras & delationes facilitare, accusare. Vnde τὰ φαινόντα, bona delata.

Et ὁ φαίνων ἢ μὴ ἐπιτελῶν, qui reum agit & non peragit.

Φαιός. ῆ. ὸ. fuscus, pullus, μύϊνος, mustel linus, ὑπωρός. uide φαιά.

Φαιός. ῆ ὸ. uel φᾶιος. luminosus, lucẽs. Item urbs Cretæ, & promontorium Gortynis.

Φάκελον. ε τὸ. manipulus, fasciculus.

Φάκελος. ε. ὁ. fascis.

Φακή. ῆς. ἡ. lens legumen, ἡ τὰ φαῦλα ἰσχῦσα, οἷον φακάκη, quòd oculos lædat & hebetet.

Φακίολοι φρυγάνων. fascioli farmentorũ.

Φάκος. ε. ὁ. lentigo faciei, uerruca. Legitur quoq;

Φακός. ῆ. ὸ. et pro legumine, & pro lentigine. Aliquãdo est et uasis genus.

Φάλα. caput, capitis ornamentum, clauus in galea splendidus, phalera.

Φαλαγγηδόν. turmatim.

Φαλάγγιον. ε. τὸ. phalangium, quod est genus aranei, quòd omnibus interno dia terna sint in cruribus.

Φαλαγίτης. ε. ὁ. legionarius.

Φάλαγξ. ος. ὁ. bellicum instrumentum.

Φαλαγῶσα. exasperata, irritata.

Φάλαγξ. γος. ὁ. internodium in digitis. Est etiã animal araneo simile. Item phalanx agmen militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani. Continebat autẽ octo millia armatorum: nullumq; genus aciei apud illos ualidius erat. unde & peditũ stabile agmen appellabãt, authore Curtio. Dicitur autem uel ἀπὸ τῆ πιλάσαι ἄλλχι, hoc est à propius accedendo, uel ἀπὸ τῆ φαλῆ, quod clarum significat. Politianus testudinem interpretatur, ut apud Liu. Galli testudine facta confecti stabant.

Φάλαινα. ης. ἡ. balæna, quæ et phocæna, uel tursio interprete Theodoro. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat, παρὰ τὸ ἀς φῶς ἄλλεσθαι.

Φαλάκρα. loca nuda, nullis herbis aut plantis uestita, quæ Latini glabreta uocant. Sunt & nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

Φαλακρόν. ε. τὸ. promontorium Idæ.

Φαλακρός. ῆ. ὸ. caluus. παρὰ τὸ φαλόν, hoc est λαμπρὸν ἴχλε τὸ κάρα: Vel quasi ὁ τὸ ἄκρον ἴχων φαλόν, id est λοπιόν. Φαλακρὰ Hippocrati, sunt cũ leuore rotũ.

Φαλακρότης. ῆτος. caluitium. (da.

Φαλακρωῶτι. caluescunt.

Φαλάρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

Φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, a mutato ine, sicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, siue equitum & nobilium, ἀπὸ τῆ φαλῆ, quod illustre significat.

Φαλαρικα falarica, genus teli missile, quo utuntur ex falis, id est ex locis extructis dimicantes.

Φάλαρις. ιδος. ὁ. nomen proprium regis Agrigẽtinorum crudelissimi, & genus auium.

Φαλαρισμός. ῦ. ὁ. Phalaridis imperiũ, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis.

Φαλαρός. ᾶ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt

Φαλαριάω. μ. άσω. π. ασα. al- (φαλιάω. bescо, attollo, cumulo. Neutr.

Φαλαριόας. albicans, spumosus.

Φάλαρος. ε. ὁ. spumeus.

Φαλαρόν. ῦ. τὸ. ferrum galeæ.

Φάλιος. ε. ὁ. splendidus, albus.

Φαλίνθω. uaneo, desipio, spumo, dealbo.

Φαλός. ῦ. ὁ. phallus, priapus, ἀπὸ τοῦ φάλλεσθαι, uel ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. uide Suid.

Φαλοκρόταφος. ιδος. ὁ. caluitium.

Φάλον. τὸ. προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ splendidus.

Φάλος. ε. ὁ. gleba, λόφος, conus galeæ, ala

Φαλόω. polio, splendidũ reddo. (bus.

Φαμί. opinor. Dicpon. accus.

Φάμφος. dicens. Atticum est.

Φᾶν, pro ἔφησαν. dixerunt.

Φάναι. dicere.

Φάνδω. lucere, apparere.

Φανῆναι. uelle, ἐθέλειν.

Φάναοι. οἱ. agni, ἄρνες.

Φανές. uisus, qui apparuit, siue noctu, siue interdiu: sed φανὲς noctu solũ.

Φανδὰ ἀείσασε. approbatæ sententiæ.

Φανερός. ῦ. ὁ. manifestus.

Φανδόω. μ. δσω. π. σα. manifesto. Actiu.

Φανερῶς. planè, manifestè.

Φαίνω. appareo, luceo.

Φάνης. ητος. ὁ. sol, & Phanes nomẽ uiri.

Φανητιῶται. οἱ. manifestantes.

Φανθάς. uide φανές.

Φανίας. quã tenuis fortunæ cum sit, summas diuitias iactat & simulat, à Phania quodam eius ingenij.

Φανίζω. μ. ίσω. σ, ικα. appareo, ostendo, manifesto. (bant.

Φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant

Φανιστὴς. οῦ. tabellariorũ genus. Alexand. Genial. li. 1. ca. 27. (laterna.

Φανός. ῦ. ὁ. clarus, splẽdidus, lãpas, fax,

Φάνος. ε. ὁ. uiri nomen, interdum qui nuntiat aliquid.

Φανταζόμαι. μ. άζομαι. σ. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Cicer. de Nat. Magnã turbã cõgreget ignotorũ deorum: atq; ita ignotorũ, ut eos ne cõiectura quidem informare possimus.

Φανταζω. idem, fingo, in somnis uideo.

Φαντασία. ας. ἡ. imaginatio, uisio, ambitio, opinio. Et

Φάντασμα. ατος. τὸ. uisum, spectrum, φάσμα. Differt autẽ φαντασία τοῦ φαντάσματος, quòd hoc sit δόκησις ὑφεστώσης, οἷα γίνεται κατὰ τὰς ὄψεις, illud autẽ est figura, aut species alicuius rei, quæ sensu comprehensa est, reliquia in mente. Itaq; φάντασμα est eius quod non est, φαντασία uero solum eius quod est, authore Suida.

Φαντασιοῦσθαι δαιμόνιόν τι. uidere uisus dæmonium quoddam.

Φαντασικός. ῦ. τὸ. phantasia.

Φαντατικός. ῦ. ὁ. imaginatiuus.

Φάντι, pro φασὶ Doricè. dicunt.

Φάος. ους. τὸ. lux, lumen, ὄμμα, oculus.

Φαραγγώδης. ους. ὁ, ἡ. abrupeus, præruptus.

Φάραγξ. γγος. ἡ. uallis parua, conuallis.

Φαίρω. texere, nectere.

Φαρδία. ας. ἡ. crassa uestis.

Φαρέτρα. pharetra, ἡ φέρουσα τὰ φάρετρα.

ἔγγυβίλα.

Φαρισαῖος.ε.ὁ. pharisæus, separatus, ab Hebræo pharas, hoc est diuidere.

Φαρίς.ίδος.ἡ. ruga, & φαριδώδης, rugosa: & φαριδώμφος, mœstus, fronte

Φαρμάσσω.μ.άξω. inficio, curo. (capata.

Φαρμακία.ας.ἡ. uenenum, medicina, medicamentum. (uenenata.

Φαρμακευθείς.έντος.ὁ. cui data est potio

Φαρμακεύομαι.μ.εύσομαι. ν. αμαι. ueneno, incanto, medeor. Actiu. accus.

Φαρμακεύς.έως.ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακεύτρια.ας.ἡ. uenefica.

Φαρμακεύω.μ.εύσω.ν.ευκα. idē qđ φαρμάσσω, paro, cōdio, tingo. Actiu. acc.

Φαρμακίς.ἡ. incantatrix, uenefica.

Φάρμακον.ε.τὸ. uenenum, remedium, medicina, pigmentū. In bonam & in malam partem accipitur: quando in bonam, ἀπὸ τοῦ φέρω & ἄκος deriuari dicūt quasi ferens medelam: quando in malam, ἀπὸ τοῦ φέρω τὴν ἄκος quasi ferens tristitiam. Herodi. quando in malā partē accipit, addit adiectiuū δηλητήριον.

Φαρμακοπώλης.ε.ὁ. unguentarius. ἀπὸ φάρμακον & πωλέω.

Φαρμακός.ὁ. ueneficus, unguētarius. Item sacer, id est detestandus & execrabilis, expiator, & homicidarum lustrator. Bud. in Annot. post.

Φαρμακώδης.ους.τὸ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης.ους.ὁ,ἡ. uenenosus, medicatus, salubris.

Φαρμακάριον. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμοῦθι. mensis apud Aegyptios qui à nostris Aprilis appellatur.

Φάσσω.μ.άξω.ν.αχα. tingo, ungo, uenenis inficio, ferrum intinctū acuo, misceo. Vnde translate apud Plut. in Polit. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα τοῖς διαφθορίοις, Admiscentes res maledictis. Itē medico. Aliquādo adulor, (decipio.

Φαρόω.αρῶ. arare, renouare.

Φάρος.ους.τὸ. tunica, ἱμάτιον, palliū, tunica exterior: sicut χιτὼν, interior.

Φάρος.ε.ἡ. Pharus insula ante Aegyptum, apud Plin. Et turris maxima prope Alexandriā, nauigantibus lumē præbens nocturno tēpore. Vnde etiā aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur: & dicitur quasi φάος, qđ ex eo faces appareant. Interdū aratio.

Φάρυγς. pars uestis abscissa, frustum, promontorium, pinna.

Φαρόω. aro, nam φ abundat.

Φαρυγίς.ίδος.ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ.υγγος.ὁ, uel ἡ. guttur, fistula spiritalis, fauces.

Φαρμός.ε.ὁ. audax, confidens.

Φαρύω. expolio, illustro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσγανον,ε.τὸ. ensis: à uerbo φάσαι, qđ iugulare significat. uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάθι. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici consueuit, ut aiunt.

Φάσι. dicentibus.

Φασιανός. alij equos, alij aues interpretantur, à Phaside fluuio Scythiæ.

Φασίζω.μ.ίσω.ν.ικα. excuso. Actiu. acc.

Φάσις.ιος.ἡ. dictio est significatiua, ἀπὸ τῆ φάναι, per quam nec uerum nec falsum enuntiamus, ut homo, Socrates. Aliquando ponitur pro propositione, Aristot. τ μετὰ τὰ φυσ.ι. & ιο. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τῆ φημὶ, apud eundem. Aliquando pro sententia & apophthegmate, Aristot. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denuntiatione & rumore. Luc. in Act. 21. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. Aliquādo significat appellationē, tuitionē, & criminū delationē. Vnde δίκην φάσις est instituere accusationē cōtra aliquē & eū deferre. Bud. Cō.

Φᾶσις.ιος.ὁ.Phasis fluuius Colchorum.

Φάσκω. dico, existimo, fateor, profiteor.

Φασκώλιον.ου.τὸ. marsupiũ coriaceum.

Φάσκωμα. idem, scriniũ, locus in quo uestes reponuntur.

Φάσμα.ατος.τὸ. uisum, uisio, spectrum, monstrum.

Φάσσα.ης.ἡ. palumbus, genus turturis.

Φασσοφόνος. ου. ὁ. occidens palumbum, accipitris genus.

Φάσσων. uelum.

Φατέον. dicendum est.

Φάτις. mendax.

Φατί. aiunt, Doricè pro φασί.

Φατίζω.τὸ φατίσω, dico, separo.

Φάτις.ιος.ἡ. fama.

Φατίσω. dico, separo. Actiu. accus.

Φάτνη.ης. ἡ. stabulum, præsepe. Inde & superiorem & inferiorem partem dentium molariũ coniunctim simul φάτνας uocant.

Φάτνωμα.ατος.τὸ. laqueare.

Φατνωματικός.οῦ.ὁ. laqueatus.

Φατνωτός. tabulatus, σανιδωτός.

Φατός.ἡ.ὁ. dicibilis, dictus, fama.

Φατρία pro φρατρία nonnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiusque tribus pars apud Atticos, τὸ συνταγμα, τριττύς. Suid.

Φαυλία. oleaster, aut simpliciter oleæ species.

Φαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo, subsanno. Actiu. accus.

Φαύλιος. bene habitus, auctus, pulcher, magnus.

Φαυλίστρια. subsannatrix, contemptrix.

Φαῦλος.η.ὁ.& ἡ. uilis, malus, uitiosus, peruersus. Aliquando & simplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut ὰ πα ρὰ φαῦλον, non leuiter, Synes. Bud. Comment.

Φαυλότης.ητος.ἡ. improbitas.

Φαύλως. peruersè, leuiter, improbè, difficilè.

Φαῦρος.α.ὁ. leuis, pro φαῦλος.

Φαύσιγξ. maculæ tibiarũ ex igne contractæ, fissuræ pedum, splendores, radij, λαμπηδόνες, hæmorrhoides, pustulæ.

Φαῦσις. ιος. ἡ. aurora, lux, illustratio, illuminatio.

Φαύσκω, et Aeolice φραύσκω pro φάσκω. dico.

Φάψ.βός.ὁ. phaps, auis genus.

Φάω.μ.άσω. π. αχα. dico, facio, luceo, frango, occido. Actiu. accus.

Φ E.

Φέβομαι. fugio, metuo.

Φέγγος.ους.τὸ. splendor, iubar.

Φέγγω.μ.φέγξω.π.ωχα. illumino. Actiu. accusatiuo.

Φείδαλος, quasi φαδάλιτος. sordidus, tenax.

Φάδη. Fidene urbs. hinc

Φαδηνῶται.οἱ. Fidenates populi.

Φαδίται. οἱ. qui φαδίτια celebrabant, hoc est, sodalitia exercentes.

Φαδίτιον, uel φαδίτιον.ου.τὸ. sodalitiũ nomen, societas quæ in conueniendo in unum Spartæ fiebat. Dicta à φάδομαι, uel ἀφ' ἡς φαδίας.

Φαδόλος.η.ὁ. sordidus, parcus.

Φάδομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. parco, id est abstineo. Item misereor. Et τὸ ἀπεβοσγοῦμαι, id est accuratè loquor. Depon. genit.

Φάδε. caue.

Φαδόμορος.ὁ. parcus.

Φαδόμια.ας.ἡ. parca, auara.

Φάδω. φάδομαι, libero, seruo.

Φαδώ.όος.ἡ. parcitas, parsimonia, cura, misericordia, πρόνοια.

Φαδωνή. idem.

Φαδωπεύμορος μυθικὸς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

Φαεμονή.ῆς.ἡ. misericordia, φαδή.

Φατέον. parcendum est.

Φαεύρ

Φασίς. fluuius qui alio nomine Ganges appellatur.

Φασκάς. άδος. ἡ. exterior librorum membrana.

Φασκώλ, ὁ (

Φάσσος. locus petricosus, cortex arboris, qui Latinis suber dicitur, mons quidam Italiæ.

Φαῦλ. ττ. ἡ. appositicia coma, galericum

Φαυλία. ας. ἡ. fraus. (lum.

Φαυλίζω. μ ίσω. σ. ισα. decipio, inanibus rerum simulacris & ueluti præstigijs oculis inspicientium impono. Actiu. accus.

Φαυλισμός. οῦ. ὁ. deceptio, impostura.

Φαύλ. λος. ὁ. derisor, mendax, erro, deceptor, impostor, fuci artifex.

Φαῦλος. penula, uestis Romana, φαινόλης.

Φάω. τὸ φανόω. (λη.

Φέρασπις. ιδος. ὁ. bellicosus. scutifer.

Φεραυγής. ἐος. ὁ, ἡ. lucidus.

Φέρβω. μ. ἐρψω. π. ψφα. pasco, foueo: quasi βίον φέρω. Actiu. accus.

Φέρε, hortandi aduerb. dic, age.

Φέρε δή. age iam, agedum, cedo.

Φερέγγυος. ου. ὁ. testis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.

Φερέπονος. ου. ὁ. laborum patiens.

Φέρμα. φερμά.

Φερμικός. ή. ὁ. cochlea, domiporta.

Φερέπονος. ε. laborum tolerans.

Φερέσβιος. α. ὁ. uitã ferens mortalibus, id est frugifer, uitæ fœcunditate præditus.

Φερέστερος. α. ὁ. melior, potentior.

Φέρετρον. ε. τὸ. pheretrum, id est capulus quo mortui efferuntur.

Φερεφάττα. ης. ἡ. &

Φερεφαττία. ας. ἡ. Proserpina, alij φερέφατα.

Φέριστος, ἀ φέρτατος. ε. ὁ. optimus, excellentissimus, cuius maxime refert. nam φέρειν pro referre sumitur.

Φέρμιον. rete, sporta ad pisces capiendos, nassa, κύρτος.

Φέρτιον. idem.

Φερτός. ῆ. ὁ. ἡ. dos.

Φέρτατος. φερέστατος.

Φέρομαι. feror. Aliquando rapior, & auferor impetu. Aliquãdo dicitur de ijs quæ in manibus hominum uersantur, ut liber editus. Sic Cic. Eius scripta quædã feruntur. Aliquãdo p lucrari, et habere, accipere, auferre, ut φέρεσθαι μισθόν, sicut apud Terẽt. Ego pretium ob stultitiam fero, & apud Plaut. Duplicem ut mercedem feras: φέρεσθαι δίπτυον, ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeas, palmam tulit: φέρεσθαι δόξαν. Cæs. Maximam inter suos ferunt laudem: φέρεσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophr. ἐπὶ ταῦτ φέρονται, &c. Sic Cicero de Sen. Vitis quæ natura sua caduca est, & nisi fulta sit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, ut καλῶς φέρεσθαι, quod de eo dicitur, qui cum bene agitur: ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infœliciter procedunt. Thucyd. τῷ φερόμενι ἐν στρατηγίαι, Cui res militaris, et imperatoris munus recte cedebat. Sic ἄμεινον & χεῖρον φέρεσθαι, eodem modo dicuntur. Ἔπαθλον φέρομαι, posteriores fero, cedo: ut ἴλαττον ἴσχειν, uinci et superari in ludo uel alia re. Bud. Com.

Φερόμβος. ου. uelox, citus. Plutarch. in Mus.

Φερόνικος. uictor.

Φερσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina, quòd ἄφενον, hoc est, diuitias afferat.

Φέρτατος. epitheton fortunæ apud Pin

Φέρτατος. ε. ὁ. optimus. (darũ.

Φέρτερος. α. ὁ. tolerantior, melior, poten-

tior, uelocior, robustior.

Φερτός. ή. ὸ. tolerabilis.

Φέρτρον. pheretrum.

Φέρω. μ. οἴσω. ω. ἐνήνοχα. ἀόρ. α. ἤνεγκα. fero, ἀναφέρω, βαστάζω. Et tolero, ὑπομένω, ut ἐπιεικῶς ἐνεγκεῖν, Plut. χαλεπῶς ἐνεγκόντες Demosth. & ῥαθύμως φέρειν Andoc. pro supino remisse & animo transmittere, hoc est non acriter uindicare. Item pendo, pensito. Inde φόρος tributū. Item crēo, designo. Demosth. πῶς ποιεῖ. οὗτοι ἐπὶ μισθῷ ἐνεγκεῖν, &c. οὗτοι ἐνεχθέντες, &c. id est προβουλευθέντες χορηγῆσαι. Item auferre. Gregor. αὖραι φέρουσι, Auferant uenti, in uentos abeat. Item tendere, pertinere, & hoc cum præpositione ἐπί. Greg. τῶν ἐπὶ τοῦδε φερόντων, cōdem pertinentium. Herodot. φέρει ὁ λόγος οὗτος ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Idem Greg. ἐπὶ ἄλλο φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum εἰς. Aristot. Ῥ μετὰ τὰ φυσ. 10. ἐφ' ὃ φέρει, Ad quod potissimum pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Aristid. in Panath. πρώτη γὰρ ἐνεγκεῖν ἄνθρωπον, καὶ πρώτη παρέσχεν ἐν ἀνθρώποις. Sic Cic. de Orat. Hæc ætas primū Athenis oratorem propè perfectū tulit. Vnde ἐνεγκεῖν pro patria Synes. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi, ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liu. Vt ferri agiq; res suas uiderunt. Φέρειν & διαφέρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γράμμα θεῖναι. Φέρειν διὰ γλώσσης sic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc est, hominem uerbis celebrare, in ore semper habere. Φέρειν διὰ μνήμης, meminisse, non obliuisci. Φέρειν χάριν, est conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obsequor. Dicimus

etiam φέρειν μισθὸν sicut φέρεσθαι. Μεγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc est, πολὺ διαφέρειν. Φέρειν quoq; interdū pars est orationis ornatus magis causa quàm significationis posita. Lucian. σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρειν ἀπεμπόλησας, Te ipsum cum ipsa philosophia uenum dedisti. uel magis ad uerbum, Te ipsum addictum iuisti cum ipsa philosophia. Sic Sallust. Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et rursus, Fuere tamen ciues qui seruire reipublicæ obstinatis animis perditum irent. Bud. Com.

Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferēdis fructibus dicta: quā alij αὐξόφορον, alij φιλοσίφανον, alij uero φερεσφόνην uocant.

Φερώνυμος. ου. ὁ. cognomen.

Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθὲς τῷ ὀνόματι.

Φετμή. ῆς. ἡ. pro ἐφετμή. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὤ, sed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τοῦ ἀνθρώπου, de homine loquens indigna nece perempto. Φεῦ τοῦ λόγου! Papæ quid ego audio? Bud. Com.

Φευγή. ῆς. ἡ. fuga.

Φεύγω. μ. φεύξομαι. ω. πέφευγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdū pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria: & φεύγειν τὴν πόλιν, qui exulat sua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Alī quando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui causam dicit, qui reus est & postulatus, ut φεύγων φίλτατος, et φεύγων ὕβριν. Ità φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ἀκόντιον, qui actione aliqua in iudicium tractus est, contra quem lege agitur. Et φεύγοντος

ὑπὶ φόνῳ, quòd ob cædem exilio se mulctarunt. Φεύγων δικάζεται, qui status controuersiã patitur. Φεύγων ἀνδροφονίαν, homicidij reus. Φεύγω interdum nõ significat actione cõueniri, sed crimẽ timere & uitare. Bud. Cõ.

Φευκτέον. fugiendum.

Φευκτός. ἡ. ὸ. uitabilis, fugiendus.

Φευκτῶος, ὼ

Φεύξιμος. fugiẽdus, detestabilis, ἀποτρό

Φηγάνιον. uxor. & (πος.

Φήγανος. ὸ. scintilla.

Φ H.

Φῆ. dixit, ἔφη.

Φηγίνεος. ἡ. ὸ. fagineus. Sic

Φήγινος. ἡ. ὸ fagineus, quod ex fago factum est: sicut Latinis, ut fagineæ arculæ Colum. & faginus axis Vergil.

Φήγιον. ὸ. mon ixta oceanum.

Φηγός. ὸ. fagus: quasi φαγὸς, ἀπὸ τῦ φαγῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

Φήγω. ἰῶ, comedo.

Φηδόω. perdo, decipio.

Φηκόλεος. ὸ. strigosus, male habitus

Φήκυς. ficus agrestis, nondum matura, grossus.

Φηλήτης. ὸ. deceptor, fur, latro. Sic

Φῆλος. ἡ. ὸ. impostor, ὁ ἀπατηλὸς, insidiator, improbus, πανοῦργος.

Φηλῶ. decipio, à grossis ficubus, q̃ maturi esse uidẽtur cũ nõ sint. Actii. acc.

Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impostura, decep

Φήλωσις. idem. (tio.

Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, responsum deorum.

Φημί. μ. φήσω. & φαμί. dico, aio, animaduerto, existimo, fateor, censeo, affor, iubeo, denuntio. Vnde φὴς ὸ τὸ, prosic aio, sanè inquam, ita censeo, certè, sanè, profectò: responsio ad interrogationem. Et ὐ φάμενος, negans. Ponitur quoq; φημὶ interdum pro inquam, ut ἔφην. Videtur & aliquando poni ἀρτὸν ἢ παράλογον. Xenoph. ὅτι σ φῆναι ὀφῶ ὅταν μὴ ἄρια ἄψῃ, ὡς οὐδὲν πλὼ χῆμα ἀποφήσειεν. Hic φῆναι aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cũ de futuro, futuro. Φησὶν ὁ λόγος, ut dici solet. Actiu. accus.

Φημίζομαι, & Φημίσω. μ. ίσω. uel ίξω. w. τικα. uulgo, uatiCinor, dico. Actiu. accus.

Φῆμις. rumor, φήμη.

Φημισμός. idem.

Φημόομαι. μ. ώσομαι. w. ωμαι. obmutesco. Depon.

Φημόω. μ. ώσω. w. ωκα. obturo. Neut. acc

Φημύς. ύος. ὐ. fama, rumor. (cus.

Φῆν. aiebat, pro ἔφην.

Φῆνω. ostendere, dicere, δῆξω.

Φήνη. ης. ἡ. fulica, ossifraga.

Φήρ Aeolice pro θὴρ. ρός. ὸ. fera, gigas, centaurus.

Φῆρες. antiquorum deorum cibus.

Φῆσθα. pro φῄς, aut ἔφησθα.

Φῆσι. dixerit, φῇ.

Φήτρη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.

Φ Θ.

Φθάσω. præuenio, sed inusitatum. Quidam tamen inde φθὰς deriuant.

Φθάνω. præuenirem.

Φθάνω. μ. φθάσω. π. ἔφθακα: ἀόρ. β. ἔφθην. καταλαμβάνω ἢ παραλογοῦμαι, hoc est assequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod non satis uno uerbo exprimi potest. Demosthe. Οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος, Neq; enim facere potuit Theopompus, quin, &c.

Isocrat. οἱ δὲ ταῦτ' ἔφθασαν πυθόμενοι, At isti simul ac audiuerunt. Lucian. ἐκ ἂν φθάνοις ἐστῖν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos.

Gregor. ἐ φθάνω τὴν νόσον, Vnum animo cõcipere nequeo. Idẽ Isocr. τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθασαν ἡμᾶς καταδουλω σάμενοι, Deinde protinus in seruitutem non redegerũt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ Κέβης, ὡς διδάντος σοὶ οὐκ ἄν φθάνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod postulas protinus concesserit. Idem in Sympos. οὐκ ἄν φθάνοιμι ἁπᾶν τὸν ἀλκιβιάδην, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἄν φθάνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθην ποιῆσαι, pro ἐποίησα: & φθάνα ἀναλισκόμενα, pro ἀναλίσκοντ', Aristotel. de Gener. 1. & ἔφθη καταχωνθεὶς, pro κατεχώνθη, Xenophon. & ἐφθάκειν πυθόμενοι, audieram, Synes. Φθάνω etiã peruenio significat. Gregor. ἄνω φθάνουσιν, euadunt in sublime. Sic Hom. Iliad. 9. φθάνει δέ τι πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Est etiam occupo & anteuerto, anticipo, ut φθάσαι λογισμὸν, anteuertisse rationi, Demosth. Item propero & festino, Herodia. Interdum pro declino apud eundem Politiano interprete. Φθάσαν etiam dicitur & προφθάσαν quod præteriit. Bud. Com.

Φθαρτικά. τὰ. uenena, letalia.

Φθαρτικός. ἡ. ὁ. corruptiuus, exitiosus.

Φθαρτός. ἡ. ὁ. corruptibilis, mortalis.

Φθάς. ὁ. Vulcanus. Est quoq; participiũ, præueniens, à φθάω, uel φθῆμι.

Φθάω. φθάνω.

Φθέγγο pro φθέγγον. loquere. nam Iones dissoluunt ο in ω.

Φθέγγομαι. μ. ξομαι. σ. ξάμην. loquor, sono, pipio. Depon. accus.

Φθέγμα. ατος. τὸ. uox.

Φθήρ. ῆρός. ὁ pedunculus, piscis omnium pinguissimus.

Φθῆρσι. οἱ. fructus pinuum, strobili.

Φθειάσις. morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.

Φθειρίομαι. μ. ἰσομαι. σ. ισάμην. quatro pediculos. Depon. absol.

Φθειροδόκα. τὰ. quæ aptiora sunt ad pediculos procreandos.

Φθειρομίδης. ου. ὁ. pediculis scatens.

Φθειροποιός. pediculos producens.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non potest. Demosth. Ἀλλὰ δανοί τινές εἰσιν, φθείρουσι τοῖς πλησίον, Quidam eo ingenio præditi sunt ut cupidè suam operam diuitibus uendant. Inde φθείρω, pro in malam rem, μὰ τὰ φθερεῖς ἀπαλάθλον.

Φθέρμα. μ. ξῶ. σ. ἔφθαρκα. corrũpo. Actiu.

Φθέω. præuenio, perdo, φθάω.

Φθέρρω Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ. præuenit.

Φθῆμι. præuenio, à uerbo φθάω.

Φθία, pars & urbs Thessaliæ, Pharsalia.

Φθιάς. Thessalica. (Ctus.

Φθίμενος. η. ὁ. deficiens, moriens, defun-

Φθίνα. ας. ἡ. rubigo, ac species oleæ.

Φθινάς. άδος. ἡ. morbus tabidus, letalis.

Φθίνασμα. tabes, phthisis. (lis.

Φθινίμενος. idem quod φθίμενος.

Φθινοπωρικός. ἡ. ὁ. autumnalis.

Φθινόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Φθινύθισκω, &

Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.

Φθίνυω. idem.

Φθίνω. μ. φθίσω. σ. ικα. deficio, corrumpo, facio deficere. Actiu. accus.

Φθινώδης. tabificus.

Φθίνων. mensis dicebatur à uicesima die usq; ad trigesimam.

Φθίσα. ἡ. exilis, tabe consumpta.

Φθισιλοίμορος. ὁ. ἡ. hominibus pestifer, & exitiosus.

Φθισικός.

Φθισικός. ὁ. tabificus. (ruptor.
Φθοίμβροτος. ὁ. homicida, hominũ cor
Φθίσις. ἡ. corruptio, diminutio, ta-
bes, macies, morbus consumptiuus,
σῆψις.
Φθιτός. ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.
Φθίω. corrumpo. (xius.
Φθογγή. ἡ. uox, sonus.
Φθόγγος. ὁ. sonus, inarticulata uox.
Φθόες. pastillos uocat Hippocrates.
Φθόη. ἡ. φθίσις.
Φθοῖς. placenta genus: & est accusati-
uus casus, numeri pluralis p φθοίδας.
Φθόις. ἡ segmentum, auri ramentum,
tenuis farina, aut puluis, πάπανον.
Φθονᾶσθαι passiue, inuidiosum esse, inui-
diam habere dixit Cicero de Orat. 2.
Cum Scaurus nonnullam haberet in
uidiam ex eo, quòd Phrygionis Pom
peij locupletis hominis bona sine te-
stamento possederat.
Φθονερός. ὁ. inuidus.
Φθονέω. μ. ήσω. ν. νηκα. inuideo, æmulor,
reprehendo, prohibeo, ut οὐ φθονήσω,
Non tibi negabo quod postulas, li-
bens præstabo, non grauabor. Et
cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι
τῦδ', ægrè fero, hoc tibi succenseo,
nec libenti animo concedo, concede
re grauor, nego. Sic Vergil. Quæ tan
dem Ausonia Teucros considere ter
ra Inuidia est? id est, cur negas? Cice
ro, Licet uerũ ingrere sine inuidia.
Φθονηθείς. φθῆς. ὁ. fraudatus.
Φθόνος. ὁ. ἡ inuidus, indignatio. Οὐδὲν
φθόνος, nulla inuidia est, nõ negabo tibi
Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitiũ,
strages, contagio. Accipitur pro
stupro, siue incestu.
Φθορᾶς. οἱ. uitiatores uirginum.
Φθορμαῖος. ὁ. corruptus.
Φθόριον. ὁ. τὸ. ueneficium. Inde φθόρια
medicamenta quibus medici utũtur

abigẽdis infantibus in utero enecti.
Vel potius medicamenta, quibus fœ-
tus in utero necantur & abiguntur.
Dicuntur etiam ἀμβόλια.
Φθοροικός. ὁ. domestica pernicies.
Φθορωτικός. ὁ. ὁ. tabificus.
Φθόρος. uilis, futilis, fragilis.
Φθύω μ. ύσω. ν. υκα. spuo.

Φ 1.

Φιαλᾶν. opus aggredi. uidetur positum
pro ἰσάζειν, τὸ ἐπιβάλλειν. Vel φιαλᾶν,
hilariter uiuere, compotare, ἑορτᾶν,
προθυμᾶσθαι. (σαι.
Φιάλη. ης. ἡ. phiala, ἡ τὸ πίειν ἄλις παρέχου-
Φιαρός. crudus, acerbus. Item purus,
lucidus, quasi φανερὸς, præ humore
splendens, nitidus.
Φιάσσα. τὰ. fragmina.
Φίβαλις. genus ficus, caryca. Et φίβα-
λις, gracilis, tenuis.
Φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.
Φιδίτια. τὰ. conuiuia sunt, siue cœnatio
nes Lacedæmonijs, quæ Cretensibus
ἀνδρεῖα dicuntur, συσσίτια.
Φιλάγαθος. ὁ. ὁ. amator probitatis.
Φιλαγνωτής. ὁ. cupidus legendi.
Φιλαδέλφεια. urbs Asiæ & Aegypti.
Φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fra-
Φιλάδελφος. ὁ. ὁ. amans fratrem. (tris.
Φιλαθήναιος. ὁ. amator & studiosus A-
thenienſiũ, fauẽs nomini Athenienſi.
Φίλαθλος. ὁ φιλόπονος. (tis.
Φιλαίματος. sanguinarius. epitheto Mar
Φιλαίμων. crudelis, cruentus, q̃ sangui-
Φιλαίτατος. amicissimus. (nẽ amat.
Φιλάκριτος. ὁ. ὁ. querulus, contentiosus,
obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.
Φιλακριβῶν. cum diligentia auscultare,
gnauum & sedulum esse.
Φιλακίζεσθαι. gratificari, χαρίζεσθαι.
Φιλακροώμονος. οἱ. cupidi audiendi, φιλα-
κροάμονος.
Φιλαλήθεια. amor & studium ueritatis.

Φιλαλήθης. ους. ὁ. ueri amator.

Φιλαλληλία. amor mutuus.

Φιλάλληλοι. οἱ. mutuo amore iuncti.

Φιλαμφὼ ὦ. pro φιλοσάμφω ὦ.

Φιλανάλωτης. τ̃. ὁ. consumptor, prodigus, dispẽdiosus, sumptuosus. Opponitur τῷ φιδωνῷ apud Platonem.

Φιλανδρία. amor mariti.

Φίλανδρος. ε. ὁ, ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνὴ & μοιχάρια, dicitur uirosa & impudica.

Φιλανθρώπαμα. liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.

Φιλανθρωπάομαι. humanus sum, in comitatẽ benignitatẽq; cõpositus sum.

Φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id est amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines. Cui contraria est μισανθρωπία.

Φιλάνθρωπος ὦ. ε. ὁ, ἡ. humanus, id est homines amans, benignus.

Φιλαπεχθήμονος. odiosè, inimicè.

Φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ, ἡ. qui odiosum se aliis reddit, inimicus, φιλομίσητος.

Φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλάργυρος ὦ. ε. ὁ. auarus.

Φιλάρχαιος ὦ. antiquarius.

Φιλαρχία. ας. ἡ. ambitiosa affectatio principatus, ambitio.

Φιλάστυχνος. ε. ὁ. solers.

Φιλατάειον. τὸ. uestitus persicus.

Φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.

Φιλαύρα. τὰ. λαλὰ ἠλίθια, inutilia, intempestiua, mala, absurda.

Φιλαυτία. ας. ἡ. amor suiipsius.

Φίλαυτος ὦ. ε. ὁ. amans seipsum, nimium de se meritus.

Φιλαυχλέων. libẽter accusans, delator, quadruplator, q etiã συκοφάντης dictus.

Φιλεπαίνων. qui laudibus delectatur.

Φιλέσσων. diligebat. ἀ φιλέσσαν.

Φιλήθιος. ε. qui ludo delectatur.

Φιλεπιδήμων. cognitionis & scientiæ cupidus, quasi φιλεπισήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.

Φιλελεύθερος. ε. ὁ. amator libertatis.

Φιλέλλην. λληνος. ὁ. amicus Græcorum.

Φιλέοντων. ἀντὶ τῦ φιλάτοσαν.

Φιλέορτος. qui dies festos amat.

Φιλεπιτηδεία. æqui bonique studium.

Φιλεπιτιμητὴς. τ̃. ὁ. amator reprehẽsionũ, id est ynus ad reprehendendũ alios.

Φιλεφασᾶν. amicos colere, amasiorũ cupidum esse, ἀφ' ἑταιρίδια ἔην.

Φιλεφασίης. amasiorum uel amicorũ cultor & amator, παλλαρὰς: tam in bonam quàm in malam partem.

Φιλεργᾶν. labores appetere.

Φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ studium.

Φίλεργος. ε. ὁ. operosus, φιλόπονος.

Φιλέρημος. ε. ὁ. amicus solitudinis.

Φίλερις. ιδος. ὁ. contentiosus, & φιλερίζειν, contentiosum esse.

Φιλεταιρεία. ας. ἡ. studium amicorum.

Φιλέταιρος. ε. ὁ. amans amicos, φιλοφίλος.

Φιλετικὸν. τὸ. quod gaudet optatiuo.

Φιλευεργεσία. ας. ἡ. beneficentia.

Φίλεχθρος. odiosus, qui facilè occasionem inimicitiæ accepit.

Φιλέψιος. ioci ac risus amator, scurra, φιλοπαίγμων.

Φιλέω. μ. ἐφίλουν. ω. ησα. amo, osculor, amicè accipio, delector. Itẽ consuesco, soleo, sicut Latinis. Tacitus, Vt fermè amat posterior adulatio: ubi amat p solet dixit. Plutarch. ὡς ἡ πρὸς τὰ πράγματα τοιαύτη λόγων ἕξις ἀνθρώπους, Vt solitũ est hominem de huiusmodi rebus loqui. Huius cõposita omnia actiuè efferũtur, præter φιλοτιμᾶμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι.

Φίλη. ης. ἡ. amicitia, amica. Vnde ἐπὶ τὴν ἐπαφὴν. blandientis est quasi, ad

dicas, dilectissime, amantissime.
Φιλοδῶρ. delectari.
Φιλοδύς. homo uoluptuarius, uoluptatis consectator.
Φιλοδύα. ας. ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati seruientis, studiũ uoluptatis, luxuria.
Φιλοδονία. idem.
Φιλοδονές. ἔ. ὁ. uoluptuosus, libidinosus.
Φιλοδῶ. uoluptate afficio.
Φιλοκοία. ας. ἡ. libens auscultatio.
Φιλήκοος. ε. ὁ. libenter audiens, studiosus, attentus, discendi cupidus, disciplinarum studiosus.
Φιλολιτασής. cõtentiosus, cõtrouersiæ amans. ἀπὸ τοῦ μᾶλλον δικαστείας τῆς ἐπιμανής
Φίλημα. ἄτος. τὸ. osculũ, suauium.
Φίλημι Ionice pro φιλῶ. amo.
Φιλήρετμος. ε. ὁ. amator rei nauticæ.
Φιλοσία. ας. ἡ. furium, fraus.
Φιλοτής. ἦ. ὁ. amator, ἑβραϊσής.
Φιλήτης. ε. ὁ. fur, deceptor, quasi ὑφολέτης
Φιλητικός. ἦ. ὁ. amator.
Φιλητήριον. ε. τὸ. fortuna.
Φιλητός. ἦ. ὁ. amabilis.
Φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexand. Genial. li. 2. ca. 25.
Φιλία. ας. ἡ. amicitia.
Φιλιάζω. μ. άσω. π. αχα. ineo amicitiam, separo.
Φιλιατρῶ. rei medicæ studiosus sum, uel medicamentorum usu gaudeo.
Φιλικός. ἦ. ὁ. amicus. ca. cum.
Φιλικῶς. amicè.
Φίλιος. ε. ὁ. amicabilis, deus amicitiæ.
Φιλίσω. μ. ίσω. π. ικα. concilio, amicum reddo. Actiu. accus.
Φιλιππεύς. ε. ὁ. philippeus, nũmi genus.
Φιλιππίσ& ε. ὁ. Philippensis.
Φίλιππος. ε. ὁ, ἡ. bellicosus.
Φιλιππόταλος. ον. ὁ, ἡ. equorum studiosissimus.
Φιλίστιον. aparine herba, quæ & φιλιτάριον.
Φιλιστορῶ. cognoscendarum rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiæ studeo, sum cupidus narrandi.
Φίλιστος. charissimus.
Φιλίτιον, uide φιλίστιον.
Φιλίων. ονος. ὁ. amicior, φίλτερ&.
Φιλοβολίω. μ. ήσω. π. ικα. defrondesco, frondes emitto.
Φιλοβάρβαρος. barbarus, osor elegãtiæ.
Φιλοβασίλευς. ε. ὁ. studiosus in regem.
Φιλόγελως, ἜΣ φιλογέλωτος, uel φιλόγελω Attice. qui rebus iocosis gaudet.
Φιλογενέστατος. η. ον. probitatis summum studium.
Φιλογεωργῶ. amare agriculturam, libenter arare.
Φιλογέωργος. ε. ὁ. amator agriculturæ.
Φιλογραμματῶν. ῶντος. ὁ. homo cupidus literarum.
Φιλογυμναστία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.
Φιλογυμναστῶ. libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis.
Φιλογώνι&, ὁ
Φιλογώνης. mulierosus, uxorius. Dicitur etiam φιλογώνης ad differentiam τῆ φιλόπαιδος καὶ φιλογαστῆ.
Φιλογωνία. mulierositas.
Φιλογωνία. luxuria, libido, muliebritas.
Φιλόδακρυς. libenter lacrymans.
Φιλοδαισής. ἦ. ὁ. celebrans cõuiuium.
Φιλοδεσπότος. qui natura seruus est, & sibi imperare nequit.
Φιλοδημοτικός. ἦ. ὁ. popularis.
Φιλοδημότατος. familiarissimus.
Φιλοδικῶ. litigia amare.
Φιλόδικος. amator controuersiæ, homo controuersus, ut Cicero gentẽ Siciliam natura controuersam dicit & acutam, hoc est omnia ad controuersiam uocantem.

Φιλοδοξία. amor gloriæ, ambitio.

Φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.

Φιλοδοξῶ. gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cic. ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

Φιλόδοξως. gloriosè, liberaliter, ambitiosè.

Φιλόδουλος. ὁ. ὁ. amans seruitutis.

Φιλοδωρία. donum, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus.

Φιλοζωία. ἡ. amor uitæ.

Φιλόζωος. ὁ. ὁ. uitæ, uel animantium cupidus. Φιλόζωα δένδρα Theophrast. uocat, quæ uiuaci tenore perdurãt, quæ non facilè enecantur.

Φιλοζωῶ. uitæ parco, et mortem metuo, φιλοψυχῶ.

Φιλόθεατος. deses, otiosus.

Φιλοθεάμων. ονος. ὁ. spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationum studiosus.

Φιλοθηρία. φιλοθηρεία.

Φιλόθηρος. ὁ. ὁ. pius, φιλοθεός.

Φιλοθήρως. ὁ. speculationi deditus.

Φιλοθύτης. ὁ ἀνασιδαίμων Aristophani, sacrificijs intentus.

Φιλοθύται. superstitiosi & sacrificijs dediti.

Φιλοίκειος. ὁ. ὁ. studiosus necessariorum, familiarium.

Φιλοικτίρμονες. οἱ. misericordes.

Φιλοίκτιστος. ὁ. ὁ. facilis ad lugendum.

Φίλοινος. ὁ. ὁ. amicus uini, uinosus.

Φιλοίσωρ. ορος. ὁ. cupidus disciplinæ, aut ueritatis.

Φιλοιστος. libidinosus, appetens coitus.

Φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀφίκορος, ταχὺ κεκορεσμένος, ὠμιτάβλητος.

Φιλοκαλῶ. μ. ἤσω. π. κηκα. sum studiosus elegantiæ, & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. Neut. absol. ungitur autem interdũ accusatiuo,

& est elegantiã addo & asciſco, uel comminiſcor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλησέ τινα νόμον, Addebat ad elegantiam ornatus urbis.

Φιλοκαλία. ας. ἡ. honesti amor. φιλοκαλία etiam Socrati obiecta, quasi πολυπραγμοσύνη.

Φιλόκαλος. ὁ. ὁ. elegans, egregius, qui excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem, caudã suam expandentem.

Φιλοκάλως. comptè, mundè.

Φιλόκερως. ον. ὁ. uanus, ματαιόλογος, ut φιλόκερων τόμον.

Φιλοκερτόμος. mordax cauillator, & mordax irriſor.

Φιλοκερδία. cupiditas lucri. (tia.

Φιλοκερδὴς. ὁ. ὁ. officiosus in amicitia

Φιλοκινδύνως, & πανυκινδύνως. quã quodlibet periculũ intrepidè adit, ὁ ῥιψοκινδύνως. Differt ab eo qui μεγαλοκινδύνως dicitur.

Φιλοκνήμιδες. οἱ. qui armis gaudent.

Φιλόκοινος. communitatis amans.

Φιλοκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet assentationibus.

Φιλόκομπος. ὁ. ὁ. iactator.

Φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modestia, pudicitia, ornatus, ordo.

Φιλοκόσμως. accuratè & libenter æstimo, & libens aliena æstimo, & de his iudicium facio.

Φιλοκτίανος. ὁ. ὁ. auarus, φιλοκτήμων.

Φιλοκτηνάτατος. auidissimus lucri, & auarus.

Φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæstuosus.

Φιλοκτίστης. ὁ. libenter ædificans.

Φιλοκυνήγος. ὁ. ὁ. studiosus uenationis.

Φιλολέμων. ονος. ὁ, ἡ. dicax.

Φιλολογῶ. disputare de literis, φιλοσοφῶ.

Φιλόλογος

Φιλολόγος. sermonis uel studij amator, loquax.

Φιλοπαίδορος. procax, cõuiciis gaudẽs.

Φιλόλουτρος. ὁ. lauandi cupidus.

Φιλολουτῶ. libenter lauo, uel præcupidus sum lauandi, hoc est balnei.

Φιλόλυποι. οἱ. mœrori & tristitiæ dediti

Φιλομαθία. ἡ. docilitas.

Φιλομαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. discendi cupidus, studiosus.

Φιλομαθία. ας. ἡ. amor discendi.

Φιλομαθῶ. τὸ φιλοδοξῶ, & σπουδάζω, & φιλοπονῶ.

Φιλομαχῶ. cupidè pugno, pugnam appeto, incautè & feruidè prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.

Φιλομαδία. ας. ἡ. risus studium.

Φιλομαδὴς. ἐος. ὁ, ἡ. amans risum. Veneris epitheton, uel quòd ἐκ τῶν τὸ πρόσωπο μιδίων nata sit, uel à μίδαν, quod est regnare. Hæc dictio metri causa geminat μ apud poëtas.

Φιλομέραξ. ακος. ὁ. adolescentulorum amator.

Φιλομιμοθράλος. ὁ. delator acerrimus.

Φιλόμηρος. qui Homeri studiosus est.

Φιλομίσθος. ὁ. &

Φιλόμισος, ἡ φιλομίσθος. odiosus, inimi

Φιλομίσεω. odiose. (cus.

Φιλομουσία. amor musarum, musica.

Φιλόμουσος. ὁ. amicus musarũ, musicus

Φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabularum studiosum esse. (sus.

Φιλόμυθος. fabularũ studiosus, fabulo

Φιλόμωμος. reprehensor, cauillator, Platoni.

Φιλονεικέω. μ. ήσω. π. ηκα. contendo, rixor, æmulor. Neutr.

Φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.

Φιλόνεικος. ὁ. ἡ. contentiosus, rixosus.

Φιλονίκος. ὁ. amans uictoriæ.

Φιλοξενία. ας. ἡ. hospitalitas.

Φιλόξενος. ον. ὁ. hospitalis, amans peregrinorum.

Φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorum uel ludorum.

Φιλόπαις. puerorum amator.

Φιλοπαράβολος. ὁ. alacriter se offerens in pericula.

Φιλόπατρις. studiosus patriæ.

Φιλοπενθὴς. qui luctui indulget.

Φιλόπαιδος. curiosus, discẽdi cupidus.

Φιλοπαιδῶ. scisciandi cupidum esse. τὸ ἰδίως ἐπιθυμῆσαι καὶ σπουδάσαι περὶ τῶ μανθάνειν.

Φιλοπαιδία. ας. ἡ. φιλομαθία.

Φιλοπλάτων. qui Platonis studiosus est.

Φιλοπλουτία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλόπλουτος. ον. ὁ. auarus, nimis diuitiarum studiosus.

Φιλοπλουτῶ. nimio studio diuitijs inhio.

Φιλοποιῶ. facio amicum.

Φιλοπονός. ὁ. ὁ. φιλοπόνος.

Φιλοπόλεμος. ὁ. ὁ. bellicosus.

Φιλόπολις, &

Φιλοπολίτης. ὁ. ὁ. amor patriæ.

Φιλοπονέω. diligẽter & cũ labore quippiam conficio & prosequor. accus. ut φιλοπονῶ τῦτο τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. Vnde πεφιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.

Φιλοπόνηρος. ὁ. ὁ. nequam.

Φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, industria.

Φιλόπονος. ον. ὁ. amicus laboris, industrius, diligens, alacer, φίλεργος.

Φιλοπότης. ὁ. ὁ. potator, bibax, conuiuiorum studiosus.

Φιλοπραγμονέστερος. ὁ. τὸ. diligentius.

φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum facessendorum.

Φιλοπράγμων. ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia facessit, curiosus.

Φιλοπρωτέω. amo primatum gerere.

Φιλόπρωτος. ὁ. ὁ. primariarum partium ambitiosus.

Φιλόπλωξ ὁ. qui mente pauper eſt. Et qui pauperum ſubleuator eſt.

Φιλόπονος ὁ. ſciſcitabundus, curioſus, φιλοπράγμων.

Φιλορήτωρ. rhetoricæ ſtudioſus.

Φιλορχήμων. ſaltator.

Φίλος. ου. ὁ. amicus, adiectiue: uel cognatus, οἰκῖος, ſubſtantiue.

Φιλοσαρκος. ου. ὁ. uoluptuarius.

Φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης. (re.

Φιλοσκοπᾶν. dicteriis iaculandis gaude

Φιλοσκώπτης. ὁ. φιλοσκώμμων, ὁ χλευαστικὸς, καὶ τωθαστικὸς, ὁ facetus.

Φιλοσόφημα. τος. τὸ. σόφισμα, φρόντισμα, μάθημα.

Φιλοσοφία. ας. ἡ. ſapiẽtiæ ſtudiũ. Ponitur Iſocrati ſæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

Φιλοσοφῶ. ſtudeo & commentor, ut περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, Iſocr. Iungitur interdum accuſatiuo, ut apud eundem Iſocr. φιλοσοφᾶν τοῦτο τὸν λόγον, æſtimare & inquirere, in eóq; cõmentari. Eſt etiam occupatũ eſſe, & circa aliquid intentũ, quaſi munere ſuo fungẽtem, Ioſeph. 1. & Lyſ. πρὸς ἅπαντ. καὶ τοῦτο φιλοσοφῶν, id eſt indagare, excogitare, & comminiſci. Significat etiam diſputare & tractare aliquid. Greg. ἀκριβῶς ταῦτα περὶ θεοῦ πεφιλοσοφήκαμεν ταπεῖ. Plutarch. in Cæſ. καὶ τῇ ἡμιολογίου διάθεσει φιλοσοφηθῆσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata. Aliquando τὸ καρτερῶν, tolerare. Greg. De martyribus, καὶ τοῦτον ἴστε θαυμασιώτατα φιλοσοφήσαντας. Idẽ, καὶ τὸ καταμβρότοι πάθημα τῷ ἀμβρακιώτῃ τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ φιλοσοφοῦντι, A lectiõe libri de anima impetu philoſophico factus: uel ui philoſophici dogmatis expreſſus. Eſt etiam magno ſtudio contendere, Iſocr. in Panegyr. Bud. Com.

Φιλοσόφως παῖδα, ſicut ἰατρῶν παῖδα,

pro ipſis philoſophis frequens apud Græcos locutio.

Φιλοστεφανῶν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant. Dicitur & de quocunq; certamine contendentibus.

Φιλοστοργῶν. dicũtur ij, qui magnò amore erga liberos ſuos afficiuntur, uel liberorum quærendorũ ſtudio tenentur. Et

Φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore ſimili parentum amori. Athen. de elephante, οὕτω δεινότης φιλοστοργία γίγνεται τῇ θηλείᾳ πρὸς παιδίον. Sic

Φιλόστοργος. ου. ὁ. amicus, beneuolus, neceſſarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prole pia erga parẽtes. Xenoph. de Cyro, πρὸς φιλόστοργος φύσει, parentũ uenerator & pius puer. Sic Cic. ad Attic. Nihil poſſum dicere ἀκλινέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere ſuo. Bud. Com.

Φιλοστόργως. beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης. militum amans, dux.

Φιλόστροφος. υ. ὁ. leuis, mutabilis.

Φιλοσύμμαχος. ου. ὁ. pugnax, cõuiciorum cupidus, φιλοκίδορος, μάχιμος.

Φιλοσωπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. comis, affabilis.

Φιλοσωματῶν. in curando corpore nimium occupatũ eſſe, in cute curanda plus æquo operari.

Φιλοσωματία. nimiũ corporis ſtudium, luxus, philautia.

Φιλοσώματος. υ. ὁ. ſui corporis ſtudioſus: tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχῳ utitur Plato.

Φιλοτάριος. ſalſamentorũ auidus, quaſi ſalſamentarius. (beris.

Φιλότιμος. amans liberorũ, indulgẽs li

Φιλοτίχνημα. iactantia, κατασκευή.

Φιλοτιχνία. uarietas artificij & præſtantia.

φιλότεχνοι. dicũtur qui opificijs studẽt, & artibus atq; artificijs excolendis.
φιλοτεχνότερον. solertius.
φιλοτεχνουῦτος. οἱ. φιλότεχνοι.
φιλοτεχνῶ. de arte dissero.
φιλότης. ητος. ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία.
φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio post cœnam beneuolentiæ ergo.
φιλοτήσια. τὰ. res Venereæ.
φιλοτήσιος. ου. ὁ. amor.
φιλοτιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαφιλοτιμοῦμαι. cõtendo, & magno studio conor quippiam efficere, annitor, Theoph. de Plant. 4. Itẽ μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι, Lys. & Lucia. φιλομούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ, exultantes, gaudentes, & elati munificentia, & in ea sibi placẽtes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in cõmune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demosth. πρὸς λεπτίν. Itẽ τὸ φιλονεικῶ & ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare, æmulor, Athen. & Isocra. Depon. Bud. Com.
φιλοτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.
φιλοτιμία. ας. ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demosthenem erogatio publicè facta, quæ etiã ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuũ & congiariũ, quæ λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item æmula uirtus, æmulatio, & contentio animi ad certamen excitati, et contentiosa simultas, liuidáq; æmulatio. Aliquãdo cõtinentia. Bud. Cõ.
φιλότιμον. ου. τὸ. honorificentia, studium liberalitatis.
φιλότιμος. ου. ὁ. ambitiosus, liberalis, ampliter honorãs, splẽdidus, cõtentiosus
φιλοτίμως. enixè, liberaliter, superbè, magnanimiter, ambitiosè. Et φιλοτίμως ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.
φιλοτησίῳ κρατῆρι ει. ꝓpinatitio poculo.
φιλοτοιοῦτος. qui uehementer est affectus in aliqua re. Bud. Com.
φιλοτραγήμων. bellariorum appetens.
φιλοῦμαι. concilior.
φιλόφθονον. ου. τὸ. inuidentia. (cor.
φιλόφιλος. ου. ὁ. nimium studiosus in amicor.
φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. festiuè & humanè suscipio, ambio, dextram prehenso, honorẽ peto. Depon. accu.
φιλοφρονέστατα. humanissimè, φιλικότερα
φιλοφρονέστατος. ου. ὁ. amicitiæ maximè cultor.
φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.
φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη, beneuolẽtia.
φιλοφρόνως. benignè, comiter.
φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.
φιλόφρων. ονος. amicabilis.
φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.
φιλοχρήματος. ου. ὁ. auarus.
φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.
φιλόχρηστος. ου. studiosus bonorũ hominũ.
φιλοχρυσία. ας. ἡ. studiũ habendi auri.
φιλόχρυσος. auri cupidus.
φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loca uersor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutr. absol.
φιλοψευδής, &
φιλοψεύστης. amãs mendaciũ, impostor.
φιλόψογος. reprehensor, cauillator.
φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinendæ nimiũ cupidus sum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει Quis per metum stationem suam deseret? Neutr. absol.
φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inquit Quintil.
φιλόψυχος. ου. ὁ. cupidus uitæ.
φιλόω. in amicitiã redigo, cõcilio, amo.
φίλτατος amicissimus. Et φίλτατα, oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sũt

Φίλτρον. ε. τὸ. amor, res ad amorem inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus ad amorem hominum conciliamur. Vulgò gratia dicitur, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo suo aspectu inire gratiã ab omnibus, aut quamplurimis possit. Aliquãdo est cauitas quæ inest in superiori labio.

Φιλυδρίας. φιλύδωρ.

Φιλυδρῶ. τὸ aquam diligo.

Φίλυδρ& . ον. ὁ. &

Φιλύδωρ. ορος et φίλυδρα in accus. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλανθρωπος. ε ὁ. clemens, morigerus.

Φίλυπν& . ε. ὁ. somni amicus.

Φιλυπόδηκτος. ε. ὁ. in suscipiendis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes cõtexũtur.

Φιλύτατος. ὁ. infirmus, debilis, ἀδυνατός.

Φιλυρός. ῆ. ὸ. odorifer, leuis.

Φιλῳδοὶ οἱ. cantus studiosi.

Φίλων. libenter, amicè, suauiter.

Φιλτάτος. ε. ὸ amicissimus, φίλτατ& .

Φίμα. ατ. τὸ. &

Φίμωσις. nexus, præclusio angusta, ut in peris & sacculis uidemus, cum toto oris ambitu in angustum collecto, funiculo religatur. Inde pro clausura ponitur muliebrium locorum, quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celsus li. 7. ca. 25. scribit esse, quando glans ita contecta est, ut nudari non possit. Interdum est frænũ, λαιὸς, alueolus, frixillus.

Φιμόω. necto, obturo, suffoco, occludo, ligo, stringo.

Φίμωσις. idem quod φίμος.

Φίν. ipsis, pro σφίν.

Φίνς. ossifragus, è genere aquilarum.

Φίσκος. ου. ὁ. fiscus, ararium publicum.

Φιτάω. gigno.

Φιτρός. ῆ. ὸ. λοφμός, uas concauũ et leue, co bis: & per translationem unum significat & facilem.

Φίφλα, aduerb. celeritatem significat.

Φίτυ. υος. τὸ. planta, germen, semen.

Φίτυμα. αλος. τὸ. idem, Ἴτυσμ& , & φιτύσω, generare.

Φιτύω, &

Φιτωῶ. fero, gigno, planto.

Φ Λ.

Φλαδιάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλάω. obscurè & inarticulatè loquor, strepo, fremo.

Φλαυάσω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. ῆ. ὸ. fastus, τύφος. & φλασμάτος. fastuosus, à φλάω.

Φλάσος. ε. ὸ. collisilis.

Φλαυείω. μ. ίσω. π. κα. uilipendo. Actiu.

Φλαῦρος. ε. ὸ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ ἄσω. π. αχα. frango, cõtundo, mando, percutio, mollio. Act. accus.

Φλεάω. β, ύω, scaturio, tanquàm è uena, uel à uerbo φλάω.

Φλεβύ. ῦτ. ος. uena.

Φλέβιον. ε. τὸ. uenula.

Φλεβοτομῶ. uenam secare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum incisio.

Φλεβότομον. ε. τὸ. phlebotomum, scalpellum quo uena secatur.

Φλεβώδης. ες. ὁ, ἡ. uenulentus.

Φλιδονάω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλίδων. ονος. ὁ. stolidus, ineptus.

Φλιήθω. comburo. Actiu. accus. iung.

Φλίους. Achaiæ oppidum Pellene dictum.

Φλῖγμα. αλος. τὸ. pituita, flãma, combustio, & inflammatio uehemens, siue φλόγωσις.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo,

ardeo, uro, φλιάρῶ. Neutr. abſol.

Φλιγμαῖος. ε. ὸ. inflatus.

Φλίγμας. genus aquilæ flauæ, φλιγέας.

Φλιγμασία. ας. ἡ. inflammatio, puſtula.

Φλιγματίας. ου. ὸ. &

Φλιγματώδης. ους. ὸ, ἡ. pituitoſus.

Φλιγμονή. ῆς. ἡ. languor, inflammatio, tumor durus & calidus cum magno dolore.

Φλιγμός. ῦ. ὸ. ſanguis.

Φλιγέας. ε. ὸ. aquila. ἀπὸ τῦ φλίγειν καὶ λάμπειν πρὸς ἄνω.

Φλιγερός. ᾶ. ὸ. iniurioſus, damnoſus, ſplendidus, ignitus.

Φλίγω. μ. ἴξω. π. ιχα. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illuſtro, manifeſtum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accuſ.

Φλιδάρ. nugæ.

Φλίς. inuidia, corruptio.

Φλύω. fœcundus ſum, plenus ſum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 5ζ.

Φλίψ. βός. ἡ. uena.

Φλόω. φλύω, ἀναρπῶ.

Φλυδᾶρ. nugari.

Φλυαφάω. μ. άσω. π. αχα. nugor, ſtultè loquor. Neut. abſol.

Φλυάφος. ε. ὸ. nugax, φλυαφόδης.

Φλύαφος. ε. ὸ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, poſtis.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδόης. ᾶ. rugæ ueſtium, ſinus.

Φλίθος. ε. ὸ. fertilis.

Φλικτάινα. ulcus eſt in cornea oculi tunica.

Φλίσβος θαλάσης. murmur ponti.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶρ. cum rubore inflammari.

Φλογίζω. μ. ίσω. σ. κα. inflammo, exuro. Actiu.

Φλόγινος. ε. ὸ. flammeus.

Φλογιόν. ῦ. ὸ. ardens, ſplendidus.

Φλογμός. ῦ. ὸ. incendium, fulgur.

Φλογόλευκος. color inter flammeum & album medius.

Φλογόω. inflammari.

Φλογώδης. ους. ὸ, ἡ. flammeus.

Φλοιά. ᾶς. ἡ. Proſerpina.

Φλοιόμφος. ε. ὸ. inflãmatus, turbatus.

Φλοῖνος. ε. ὸ. è tegete factus.

Φλοιοραγᾶρ. eſſe cortice rimoſo.

Φλοιοραγής. ους. ὸ, ἡ. qui eſt cortice rimoſo ac dirupto.

Φλοιός. ῦ. ὸ. cortex.

Φλοῖσβος. ε. ὸ. ſonitus, ſpuma, turba.

Φλοιώδης. ους. ὸ. uanus, corticeus.

Φλόμος. ου. ὸ. herba qua pro ellychnijs utuntur, herbaſcum.

Φλονίδες. ῶν. ſquamæ.

Φλόξ. γός. ἡ. flamma.

Φλόαξ. αχος. ὸ. temulentus, ridiculus.

Φλυαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum translationem à bullientibus ollis, qui φλύαν dicuntur.

Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.

Φλύαρος. ε. ὸ. nugator, ὁ φλύων, καὶ ἀνόητα ζωρ ῾οῖς λόγοις.

Φλυαρώδης. ους. ὸ, ἡ. nugax.

Φλυάω. nugor, ebullio.

Φλυδάω. humeſco, flacceſco, μυδάω.

Φλυδαρός. flaccidus, humidus.

Φλύζω. bullio, uomo, eructo.

Φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.

Φλυκταινᾶσθαι. puſtulas erumpere.

Φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui ſubitò fit nimium laborantibus cum non ſint aſſueti, puſtula, bulla, ſicut quæ fit per ignem.

Φλύω, &

Φλύω. idem quod φλύζω.

Φ N.

Φνά. fictitium apud Ariſtophan. ad

auium uocis imitationem.

Φ Ο.

Φοβέομαι. μ. έσομαι. π. εμαι. timeo, fugio. Depon. accuſ. Dicimus etiam φοβῶ τινά τινος.

Φοβερός. ρ. ὸ. terribilis, formidabilis, timendus.

Φοβερότης. τητος. ἡ. timor.

Φοβέω. μ. έσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accuſ.

Φόβη. ης. ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβεῖσθαι ἐν τοῖς λοφώταις.

Φοβητικός. ῆ. ὸ. pauidus.

Φόβητρον. ου. τὸ. terror.

Φόβος. ου. ὁ. fuga, timor, terror.

Φοιβάζω. μ. άσω. π. αχα. lauo, purgo, inſanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accuſ.

Φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbas Bacchi ſacerdos.

Φοιβαπή. ῆς. ἡ. uates, deo plena.

Φοιβίω. μ. άσω. π. ιχα. purgo. φοίβου γῆ καθαρόν. Actiu. accuſ.

Φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.

Φοιβιτάω. μ. άσω. π. αχα. oraculado.

Φοιβιάτικα. ιας. ἡ. lotrix, καθάρτρια.

Φοιβολαπή. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.

Φοιβονομᾶσθαι. puritatem conſequi.

Φοῖβος. ου. ὁ. uaticinans, lucidus, purus, ſol: quaſi φάβιος. ἀπὸ φῶς & βίος, id eſt lux uitæ.

Φοινίας. άντος. ὁ. φοινικὶς, πυρρὸς, cruentus, terribilis, uel ſquamoſus.

Φοινηδών. ῶνος. rubedo.

Φοινίζω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Actiu. accuſ.

Φοινιᾶν. rubere colore phœniceo.

Φοινικιστής. οῦ. ὁ. fallax, fucatus.

Φοινίκεος. α. ον. phœniceus, puniceus, ruber.

Φοινίκιος. ὸν. purpureum.

Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, aliisq; orientalibus frequens. Quidam pro elephantiaſi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοινικικὸν πόλεμος. bellum punicum.

Φοινικίς. ίδος. ἡ. purpura, pānus lineus, ruber, ſupraueſtis.

Φοινικοβάλανος. tamarindi uulgo dicti. Ruel. lib. 1. cap. 48.

Φοινικολόφος. ου. ὁ. habēs criſtam rubrā.

Φοινικοπάρδος. ου. ὁ. rubro colore pictus.

Φοινικοπάρυφος. ου. ὁ. qui habet tegmen puniceum.

Φοινικόπτερος. ου. ὁ. phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος. ου. qui eſt roſtro rutilo.

Φοινικοῦς. ῆ. ὸ. ruber, qui natura eſt ſanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικῆρες, procliuitas ad cædem.

Φοινικουρικοί. οἱ. ruticillæ.

Φοινίκω. μ. ίξω. π. ηκα. rubefacio. Actiu. accuſ.

Φοινικών. ῶνος. ὁ. palmetum.

Φοῖνιξ. ικος. ὁ. phœnix auis, palma arbor, color ruber.

Φοίνιος. α. ὸν. ruber, funeſtus, cruentus.

Φοινίσσα. ης. ἡ. Phœniſſa, & genus uitis,

Φοινίσσω. μ. ίξω. π. ηκα. cruento, rubefacio, rubore ſuffundo, purpuro, intingo ſanguine. Actiu. accuſ.

Φοινός. φόνιος.

Φοίτα. ibat, ueniebat.

Φοιτᾶλις. ιδος. ἡ. impetuoſus, inſanus.

Φοιτάω. μ. άσω. π. ηκα. uado, ad præceptorem eo, diſco, frequento ludum literarium, locum aliquem ſæpe accedo, impetuoſe eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα, pro μανιόμενον. Neut. abſol.

Φοίτης. ου. ὁ. præco, qui huc & illuc diſcurrit.

Φοιτητής. οῦ. ὁ. diſcipulus.

Φοιτία. ας. ἡ. iter, profectio.

Φοῖτος. ου. ἡ. inſania, furor.

Φολιδωτός. ῆ. ὸν. ſquamatus.

Φολίς. ίδος. ἡ. ſquama piſcis, uel anguis, λπίς.

Ὑπερβόρεοι. oi. Hyperborei, populus ſeptentrionalis.

Ὑπερβαθής. ἐος. ὁ. ponderoſus.

Ὑπερβαίνω, aduerb. pro ὑπέρβα, ἢ ὑπέρβατόν ἐστιν αὐτῦ.

Ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. ν. ασμαι. occulte molior. Depon. accuſ.

Ὑπεργαμία. ας. ἡ. ſeræ nuptiæ, ὀψιγαμία.

Ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per ſummam telluris degunt.

Ὑπερήμων. ονος. ὁ. plenus.

Ὑπερηράφω. ſuperpingo: quo uerbo utitur Plin. lib. 35. ca. 11. Nealces Venerem. ſolers hic arte ingenioſo operi ſuperpinxit.

Ὑπερθύριον. magnum, immenſum, ὑπέρμεγας.

Ὑπερθαής. ἐος. ὁ. ualde denſus.

Ὑπερθλής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑπερθλία uocat, qui timorem ſuperat, interritum, pro ὑπερθλία.

Ὑπερθρᾶν. in conuiuijs ſumptuoſum eſſe, luxuriari.

Ὑπερθύμιον. regio Leſbi. hinc

Ὑπερθύμιος. gentile, & Iouis cognomentum, χαλιπάτατος.

Ὑπερθυμοπάνομαι. ſupra modum contendo.

Ὑπερθυμοπάω. idem.

Ὑπερθυμία. μ. άσω. ν. ηκα. defendo in iudicio. Actiu. accuſ.

Ὑπέρθυμος. admodum iuſtus.

Ὑπερθύπτιος. duobus cubitis altior.

Ὑπερθύω. prouoco.

Ὑπέρια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbs Phæacum.

Ὑπερίδω. μ. ίδω. ν. ικα. firmo. fulcio, confirmo, animum addo. Eſt etiam diſſimulo, & cum uideam perinde me gero quaſi nõ uideam, conniueo. Item deſpicio cum dativo, apud Lucian. Actiu. accuſ.

Ὑπεριδών. oppugnatus fuit: & ὑπέρισα, deiecit, à uerbo ὑπέρω.

Ὑπερικόμος. defendens.

Ὑπέρισμα. ατος. τὸ. firmamentum, adminiculum.

Ὑπερικτίμπαν. ultra ſcopum iaculari.

Ὑπερικτίδαν. ſuperare.

Ὑπερικτιλώω. μ. ωσω. ſuperfluo.

Ὑπέρικτασις. ιος. ἡ. ſatisfactio.

Ὑπερικτάναρ τῶν νεκρῶν. pro mortuis ſoluere.

Ὑπέρικτισις. pœna, uindicta.

Ὑπερίσαρος. ν. perleuis.

Ὑπερισάνσαν. ualdè gauiſi ſunt.

Ὑπερισβάλλω. intermitto.

Ὑπερισμίμπλημι. μ. ίσω. ν. πλα. &

Ὑπερισπλήθω. ualde impleo. Actiu. accuſatiuo.

Ὑπερίσθλος. ν. ὁ. ualde glorioſus.

Ὑπερισχύω. prævalere.

Ὑπερισχυχάνω. poſtulo, interpello.

Ὑπερισχιόσιοι. plus ſexcentæ.

Ὑπερισπουδῶ. effuſis laudibus proſequor.

Ὑπερισθίω. plus quàm oportet comedo.

Ὑπέρισχον τὰ ὅπλα. ſuperiecerant arma.

Ὑπερισχνέω. ſuppedito.

Ὑπέρσχυ. egregiè, ſupra modum bene, ὑπερφυῶς.

Ὑπερφαλοκῦντες. dicuntur clariſſima opinione præditi, quaſi qui maximè aliqui eſſe uidentur.

Ὑπερέχομαι. intercedo. Genit.

Ὕπερθεν. ſuper optimè.

Ὑπερέχω. ſupero, emineo, uinco. Item defendo, protego. Accuſatiuo aut genit.

Ὑπερέχων. præſtans.

Ὑπερῷον. ex tabulato.

Ὑπερῷος. ὄνος. ὁ. tabulatum.

Ὑπερφάσθω. uehementer admiratus ſum.

Ὑπερφίλως. quàm ſuauiſſimè.

Ὑπερφόμαι. ualde lætor.

Ὑπερήϊδησαι. transiliisti.

Ὑπερηνορίη σις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.

Ὑπέρηνος. ου. ὁ. decrepitus.

Ὑπερημερία. ας. ἡ. excessus, dilatio ultra præscriptum diem, dies in quam indicatum quis facere debet. Ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præstitutum prorogare.

Ὑπερήμερος. ὁ. præteriens diem promissum, qui in mora est. Iungitur autem genitiuo. Lucian. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapso tempore non præstitit quod spopondit, qui ad diem non satisfacit: atq; eam ob causam alio uocabulo ὑπερθέσμος dicitur, & ὑπερπρόθεσμος etiam. Et ὑπερήμερος τῶν ὀφλήματος, qui ad diem præscriptũ non soluit. Hos Romani nomina tarda uocabãt. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὴν δικαιωθέντα, τῶν κτημάτων αὐτῆς λαμβάνειν, ἃ ἄφιται, In possessionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Ὑπερήμερον ἀσπάζεσθαί τινα, de eo dicitur, qui acerbe, id est πικρῶς ἀσπάζεται. Bud. Com.

Ὑπερηφανέω. μ. ήσω. π. ηκα. ultra uirum possum, excello, extollor animositate, superbio. Neutr. absol.

Ὑπερήφανος. ου. ὁ. magnanimus, uirilis, superbus, ualidus.

Ὑπερθρέω. sublenauit, ἀπαγχάνισαι.

Ὑπερθύσω. superabit, ab ὑπερ.

Ὑπερηφανόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. superbio. Depon. absol.

Ὑπερηφανία. ας. ἡ. splendor, superbia, insolentia.

Ὑπερήφανος. ὁ. ἡ. superbus, præclarus, sublimis, excelso animo.

Ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde resono. Neutr. absol.

Ὑπερθαυμάζω. demiror.

Ὑπερθυμιτίζω. pluris liceor & supra omneis, ὑπερβάλλω, ὑπερτιμῶμαι. Bud. Comment.

Ὑπερθυματισμός. uocatur melior allata cõditio in pacto additionis in diem.

Ὑπέρθυρ. desuper.

Ὑπέρθυρον. præter numinis uolũtatem.

Ὑπερθυμαίνω. supra modum calefactari. (ciæ.

Ὑπέρθεσις. εως. ἡ. dilatio, suplatio, indu-

Ὑπερθετικός. ἡ. ὁ. superlatiuus.

Ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑπεκθέω.

Ὑπερθορῶ. supersilio.

Ὑπέρθυμος. ὁ. elatus, magno animo.

Ὑπέρθυρον. lapis ostij superior, superliminare.

Ὑπεριδέω. despicere. Genit. uel accus.

Ὑπερίστω. extollitur.

Ὑπερικταίνω. aberrare, tremere, extendi, ἀναπάλλω, cõcuti. ὑπερικταίνοντο, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερίχοντο.

Ὑπέρινος. ὁ, ἡ. hyperina, id est effœta propter nimium partum, tenuis, exilis, nimium purgatus. nam ἰνῶ est euacuo, attenuo.

Ὑπερίσθομαι. supernè uolo.

Ὑπερίσχομαι. tueor.

Ὑπερκύων. præpotens, impotens, ὑπερβάλλων.

Ὑπερίων. ονος. ὁ. Hyperion, solis epitheton, ab ὑπὲρ, & ἴω, eo.

Ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.

Ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cũ mulieres plus iusto purgãtur: cui opponitur ὑποχὴ τῶν ἐμμήνων, quæ est suppressio mensium.

Ὑπερκακέω. μ. ήσω. π. ηκα. fatigo.

Ὑπέρκαρπα, & ὑπερκαρπίστατα. τὰ. fructuosissima, Theophr.

Ὑπερκατακλίνων. supra discumbens.

Ὑπερκατάϊλατον. ualde deridendum.

Ὑπερκατάκλυδον. carmẽ, quod syllaba, aut

aut pede abundat.

Ὑπήρκαμαι. superiaceo, præcedo, immineo, differo, ἀνάκαμαι.

Ὑπερκῠφῶ est (ut Liu. inquit) cornua extendẽdo claudere à tergo hostẽ. Vnde

Ὑπερκύφασις. dicitur ubi ex altera tantum parte superiores sumus in prælio: uel alterius cornu hostiũ circumuentio. Bud. Com.

Ὑπερκολακεύω. adulor, assentor.

Ὑπέρκομπος. ον. ὁ. superbus, ualde elatus, iactabundus, insolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, superbe.

Ὑπερκόσμιος. altissimus, supramundanus, cælestis.

Ὑπερκύδας. ὁ. glorioſus.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo super alios.

Ὑπερλάμπομαι, &

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. prætenuis.

Ὑπερμαίνω. intemperantius agere, lasciuire, (quod uitium nimium saturos comitari solet) opipare uiuere, luxuriosius agere delicatiusq́, ac diuitijs abundare. Deducitur à μαίνα.

Ὑπερμαίνομαι. ualde insanio.

Ὑπερμάργος. uehementer insanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμανότερος.

Ὑπερμαχητά. τὰ. uictricia.

Ὑπέρμαχος. propugnator.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius sum.

Ὑπερμήκης. μ. ίσα. π. κκα. supero potentia.

Ὑπερμήκης. ίες. ὁ, ἡ. ualde potens, superbus.

Ὑπερμήκως. enixè, supra modum.

Ὑπέρμορα. indecenter, præter sortem.

Ὑπέρμορον, & ὑπερμόρως. idem.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκία. transfero classem.

Ὑπερπαλάω. μ. ίσω. π. κκα. præualeo, ὑπερτιμάχομαι. Neutr. aceuſ.

Ὑπερπέτομαι. supergredior.

Ὑπερπεραίνω. exicco.

Ὑπέρπικρος. magnopere ſiccus.

Ὑπερπούσιος. suus & legitimus, ut filius patris.

Ὑπέρογκος. ὁ. immensus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onustus, excelsus, superbus, intolerabilis.

Ὑπερόν. ὰ. palatum.

Ὑπεροπτάρνης. superbiens.

Ὑπεροπτοδομέω. superconstruo.

Ὑπέρολβος. ὁ. prædiues.

Ὑπέρορον. tabulatum.

Ὑπερόπτης. ου. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπτεύω. mentior, despicio, decipio.

Ὑπεροπλία. ας. ἡ. superbia.

Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. expugno, superbio.

Ὑπέροπλος. ν. ὁ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis, οὗ ἀ ἰχὺς ἢ ὅπλων ὕπερ ὑπερφρονέει.

Ὑπεροπόθητος. ὁ. ὑπερήμερος.

Ὑπέροπλα. contemptim.

Ὑπερόπλως. ον. ὁ. contemptor, fastuosus.

Ὑπεροπτικός. οῦ. ὁ. despectiuus, despectius, fastidioſus.

Ὑπεροπτικῶς. fastidioſè.

Ὑπερόπλομαι. μ. όψομαι. π. ωμαι. despicio, sperno. Genit.

Ὑπέροπτος. spectabilis, magnus.

Ὑπερορᾶω. ὑπερόπλομαι, contemno.

Ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines, exiliũ.

Ὑπεροριστῶ. de electis extorribus, exulibusq́ dicitur interdum.

Ὑπερόριος. ν. ὁ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορος. ον. ὁ. ὑπερορία.

Ὑπερόφρων. ον. ὁ. superbus, ὑπερηφάνος.

Ὑπερος. ν. ὁ. piſtillum.

Ὑπήκοος. dilectus, amatus, πιθανὸς μισθῷ.

Ὑπήνεμον. ver. à. superbus, superciliosus.

Ὑπεροχή. ἧς. præstãtia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπεροχή.

Ὑπέροχος. ὁ. egregius, maior.

Ὑπερφία. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.

Ὑπεραθέως. ualde affectus, commotus, dolens, πεπαθώς.

Ὑπερβαίνω. supergredi, πλεονάζειν, excellere.

Ὑπερεισάδω. μ. άσω. π. σπα. superabundo.

Ὑπερκαλάω. ῶ. conculco, transgredior, transilio.

Ὑπερβάλλω. ultra scopum iaculor, ὑπεραποντίζω.

Ὑπερπίμπλημι. μ. ίσω. π. πλα. superimpleo.

Ὑπερπλούτους. prædiuites.

Ὑπερπονῶ. plusquàm oportet laborare

Ὑπέρπονος. ὁ. labore confectus.

Ὑπερπλαμαι. superuolo. Depon. absol.

Ὑπερπύριος. igneus, magnopere calidus.

Ὑπερπήρωσις. uide ἐκπάρωμα.

Ὑπερρία. μ. άσω. π. σπα. superfluo.

Ὑπερσαρκῆν, ☞

Ὑπερσαρκῶδη. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.

Ὑπερσάρκωσις. carnis excrescentia.

Ὑπέρτατος. ἡ. ὁ. supremus, summus.

Ὑπερτηγὸν. supra tectum.

Ὑπερτείνομαι, ☞

Ὑπερτείνω. μ. τενῶ. π. σπα. supero, superextendo, circunuenio. Actiuum accusatiuo.

Ὑπερτίλιοι. οἱ. ampliores numeri.

Ὑπερτιλὴς. ὁος. ὁ, ἡ. exterminus, ὁ πρὸ τοῦ τέλους ἀφικόμενος.

Ὑπερτέρω. exterior, ὑπερφέρω τῶν ἄνω ἄγω.

Ὑπερτερὶς. altum, ὑπερῷον.

Ὑπέρτερα ἱερεῖα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.

Ὑπερτέρω. superior sum.

Ὑπερτέρια. ὰ. ligna quædam eminentiora currus, super quibus res locantur.

Ὑπέρτερον. postremum, recens.

Ὑπέρτερος. ἡ. ὁ. superior, ἴσχιος, ὀπίσθιος.

Ὑπερτεχνος. artificiosus, σοφὸς ἄγαν.

Ὑπερτίθημι. prolongo, differo.

Ὑπερτίθυμος. tardus. Sic

Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. π. σπα. superimpono, submitto, præpono, τιμῶ. Item differo, id est prolongo. Actiu. accusatiuo.

Ὑπερτρυφᾶν. supra modum olere.

Ὑπερτρέχω. transcurro, depopulor.

Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repletus.

Ὑπέρυθρος. fuluus, subrubeus.

Ὑπερύπιος. supinus, resupinus.

Ὑπερφαλαγγῶ. μ. ήσω. π. σπα. includo phalanges. Vnde ὑπερφαλάγγησις, cum utrinq; phalanx hostibus circunfusa, aciem eorum coërcet, Arriano. Bud. Com.

Ὑπέρφασις. εως. ἡ. magniloquentia, superbia.

Ὑπερφυὴς. ὲος. ὁ, ἡ. præcellens.

Ὑπερφύρω. μ. ὑπερφύσω. π. ὑπερφύρωκα. extollo, præsto, excello. Actiu. accus.

Ὑπερφυῶνυμαι. μ. ῶσομαι. uerbis supero.

Ὑπερφίαλος. ὁ. ὁ. immensus, ὑπερμέγεθος, quasi inundans & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui transgreditur iusiurandũ, quod per phialas factum est.

Ὑπερφιάλω. μ. ήσω. π. πλα. uehementer amo. Actiu. accus.

ναυταλία καὶ ναυταφύλια, nauigantiũ dire ctrix et hoſpitalis, ut Pharus Alexandrina.

Φρυλωρός. cuſtos, ſpecularius: excubitores in ſpeculis orarum hoc uocabulo ſignificantur.

Φρυκτωρῶ. huiuſmodi è ſpecula ignicu lũ prænuntiũ excito, & igne ſublato aduentũ denuntio. Et φρυκτωρῶδι, hoc modo ſignificari. Eſt etiam φρυκτωρῶ apud Gregoriũ præluceo, hoc eſt, facem præfero. Dicitur etiam παρεφάπαρ. Bud. Com.

Φρυμάπαρ. τὸ φρυμάβαρ.

Φρύν. νότ. &

Φρωῦσι. ε. &

Φρωνόρ. ε. rubeta rana uenenoſa, in ſicco ſemper rubens. à rubis, in quibus plerunq; uiciitat.

Φρωνόλοχος ἱππεύς. rubetarius accipiter.

Φρύττω. torreo, ſicco.

Φρῶ, τὸ φρυμί. μ. φρύσω. τὸ προΐμαι. παρὰ τὸ προῶ per ſyncopen πρῶ, & mutatione τῦ π in φ φρῶ: unde φρυμὶ, καὶ φρὶς, ut ὄπις. Bud. Com.

Φρωγῶν, Attice pro φράβαρ.

Φ Y.

Φῦ. adhæſit, attigit, ut illud, ὑπ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, hoc eſt tetigit illum manu. à uerbo φῦμι per abiectionẽ augmẽti.

Φύγαδ\. ad fugam, ſicut οἴκαδ\, et id ge

Φυγαδία, fuga, exiliũ, ἡ οἰκία. (nus.

Φυγαδιῶμαι. exulo, exul ſum.

Φυγαδεύω. μ. ύσω. π. υκα. fugo, in exiliũ mitto & relego. φυγαδεύειν τὸ πόλιν, in exilium mittere, tam de accuſatore, quàm de iudicibus Demoſth. dicit. Actiu. accuſ.

Φυγαδικός. ῆ. ὸ. exulatorius.

Φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.

Φυγάνευ. μ. ανῶ. fugio.

Φύγετλα. metui.

Φύγετλον, uel φύγετλος. ε. tumor latus quidem, ſed non altus, in quo quidam puſtulæ ſimile eſt. Dolor diſtentioq; uehemens eſt, & maior quàm pro magnitudine tumoris. Celſ. lib. 5. cap. 28.

Φυγή. ῆς. ἡ. fuga, exiliũ, exiliũ eorũ quæ pœnã uitare uolũt, accuſatio, δίωξις.

Φυγοπάμιος. ου. ὁ, ἡ. uirgo, cælibatus amans, coniugium abhorrens.

Φυγοδικῶ. uadimonium deſerere, ambagibus & ſtrophis tergiuerſationum atq; detrectatione uti. Cui opponitur ἀντιδικῶ.

Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnã, fugio pugnã, diſtraho. Neu. abſ.

Φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.

Φυγόσκω. fugio.

Φύδαρ. adhæſit, attigit, ſicut φῦ.

Φόβα. ας. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.

Φυβαντικός, uel φυβακτικός. ῆ. timidus, fugax, fugitiuus.

Φύβδην. deuitans per fugam.

Φύβδος. ε. ὁ. meticuloſus.

Φυβικός. ε. ὁ. fugitiuus.

Φύβιμος. ε. ὁ fugiendus.

Φύβιον. aſylum, refugium.

Φόβις. ιος. ἡ. fuga, uel potius φύξις.

Φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura.

Φύκια. ἀδος. τὸ. ſterquilinium, κόπρος.

Φύκη. fucus.

Φυκιόεις. όεσσα. ὁ. ſpumoſus tempeſtate maris, profundus.

Φυκίον. ε. τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, ſpuma.

Φυκιόω. μ. όσω. π. υκα. fuco. Actii. accu. Plutarch. in Connub. φυκιῶσι τὸ πρόσωπον dixit.

Φῦκος. ε. ὁ. idem quod φυκίον.

Φυκτός. euitabilis.

Φυκτάδης. ους. ὁ, ἡ. algoſus.

Φύλαγμα. ατος. τὸ. cuſtodia.

Φυλακή. ῆς. ἡ. cuſtodia, carcer, obſeruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τῶ κα

Φ Υ.

φυλῶν ἐποιοῦντο, custodiebant Piræum.

Φυλακίζω. traho ad carcerem.

Φυλακικός. ὁ φυλακτικός.

Φυλακός, poëticè pro φύλαξ.

Φυλακτέον. cauendum est.

Φυλακτέος. ον. ὁ. obseruandus.

Φυλακτήρ. custos, uigil.

Φυλακτήρια. arma salutis.

Φυλακτήριον. ε. τὸ. tutela, locus custodiæ. propriè antidotum præseruatiuum contra uenena.

Φυλακτικός. ad custodiam aptus, & circunspectus ad dolum & insidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ, Aristot. animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datũ est, id est cauta & prouida.

Φύλακος. ε. ὁ. custos, idem quod φύλαξ apud Dores.

Φυλάμμων. pugil Athenienſis.

Φύλαξ. custos, uigil.

Φυλάξιμος. qui defendi custodiri ue potest.

Φύλαρχος. ε. ὁ. tribunus.

Φυλαῦρ. ῦρος. ὁ. custos.

Φυλάττομαι. uito, deuito, auersor, & caueo. Est etiam excubias ago, uel sto in propugnaculis, & ibi stationem habeo. Inde περιφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunspectus, & ἀπὸ βάς. Et περιφυλαγμένως, cautè, ἀπὸ βᾶσι, obseruabundè, prouidè, Isocr. uel positis & collatis uigilijs, Xeno.

Φυλάττω. μ. ἄξω. π. αχα. τὸ ἐπιτηρῶ, custodio, seruo, tueor, munio, insidias colloco uel uigilias. Item παραπηρῶ, hoc est obseruo, & capto occasionẽ. Bud. Com.

Φυλίτης. ὁ. tribulis, contribulis.

Φυλή. ῆς. ἡ. tribus.

Φυλία. ας. ἡ. oleaster, uel ficus, arbor specie ilicis.

Φυλλάς. lectus è foliis, ac frondibus congestis.

Φυλλίνους ἀγών. certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.

Φύλλιον. ε. τὸ. folium, flos terræ.

Φυλλῖτις. ιδος. ἡ. herba est foliis similis rumici.

Φυλλόβολα. τὰ. foliis decidua.

Φυλλοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. folia amputo. Neutr.

Φυλλομανῶν. in frondes & in folia eluxuriare.

Φύλλον. ε. τὸ. folium.

Φυλλορρέω. μ. ήσω. π. ηκα. foliis fluo. Neutr.

Φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium signa fiebat, hoc est senatu uel ordine moueo. Bud. Com.

Φυλλοχόος μὴν. mensis quo folia decidunt.

Φυλλώδης. ους. ὁ, ἡ. frondosus.

Φυλοβασιλῆς. reges tribuum, qui sacrificijs præsunt.

Φυλοκρινέω. μ. ήσω. π. ηκα. iudico per tribus. Neutr. absol.

Φῦλον. ε. τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.

Φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.

Φυλοπόνως. grauiter.

Φῦμα. ατος. τὸ. tuber, scabies.

Φυῶ. hæserunt.

Φύξηλος. exul, profugus, ὁ φάλαγξ ἄλις, ἢ ὁ φάλαγξ ἴλαρ πλὴν ὧν ποίμνιον τοῖσιν.

Φυξίμοκα δένδρα. arbores, quæ ob alitudinem à pecudibus tutæ sunt.

Φύξιμον. ου. τὸ. asylum.

Φύξιος. fugæ fauens. Inde φύξιος Iuppiter, qui mala fugat, amolitur, ἀποτρόπαιος: uel qui exules cõfugientes ad ipsum defendit. Et φύξιοι σπαφοραὶ, propter quas solũ uertere necesse est.

Φύξις.ιος.ἡ. fuga.

Φύομαι, φῦναι, ἀ φύω. nascor. Depon. absol. Vnde

Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata, res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam simile natũ puto.

Φυόμενα. τὰ. altilia, stirpes.

Φυός.ῦ.ὁ. fructus, germen.

Φύουσι ἀι τρίχες. id est nascũtur capilli.

Φύραμα.ατος.τὸ. massa, conspersio, fermentum.

Φυράω. fermento, subigo, commisceo.

Φύρδην. mixtim, confusè.

Φύρσος. paries.

Φύρμα.ατος.τὸ. fimus, sordes.

Φυρμός.ῦ.ὁ. inquinatio.

Φυρόω.μ. ώσω. contamino, inquino.

Φυρτός. mixtus, confusus, ἀκατάστος.

Φύρω.μ.υῶ. misceo, irrigo, pinso. Neu. accus.

Φὺς. natus, genitus.

Φῦσ.ης.ὁ follis, flatus, id est infirmitas uentosa, ampulla, pharetra, & piscis quidam.

Φυσάσθαι. inflationes, tibiæ, folles, & φύσαλος, balæna.

Φυσάω.μ.ήσω.π.ηκα. inflo, spiro, tumeo, uror. Actiu. accus.

Φυσίκη. ης.ἡ. pro ψυχὴ, anima.

Φύσιγξ. ιγγος.ἡ. uesica, follis.

Φύσημα.τὸ. ampulla.

Φυσίφρων. inflatus mente.

Φύσιγγες. αἱ. alliorum capita, ingluuies auium.

Φυσίγναθος. maxillas et buccas inflans.

Φυσίωσις.ὁ.ὁ, ἡ. uiuificans, uictui necessaria generans, uitam producens. Est etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Castores terra absorpti, rursus emersisse, uel prognati esse traduntur.

Φυσικός.ἡ.ὁ. naturalis.

Φυσιογνωμῶ. per naturæ iudicia pensiculo & cognosco, ex facie hominum addiuino. Significat etiam diligẽter cognosco faciem alicuius, & annoto, ut postea noscam. Demosthen. κατὰ Δειτ. τ. καὶ φυσιογνωμονίσουσι τὸν ἀποψηφιούμενον. Bud. Com.

Φυσιογνωμονία, &

Φυσιογνωμοσύνη. scientia qua natura hominum ex aspectu corporis iudicatur.

Φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & sensus ex aspectu corporis iudicat.

Φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquisitio, disputatio de rerum naturis.

Φυσιολογῶ. de natura disputo, physica ratione ostendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογῶδη, de omnibus naturam scrutari. Est etiam aliquando τὸν φυσιογνωμονῶ, id est ὁ naturæ habitu iudico, naturam cuiusq; ex forma perspicio.

Φυσιόω.μ.ώσω.π.ωκα. inflo, anhelo. Actiu.

Φύσις.ιος.ἡ. natura, potentia rei innata, ingenium & indoles, propositũ. Accipitur etiam pro pudendis tam uirorum quàm fœminarum: quod & Latini etiam naturam dicunt.

Φυσιωμένος.η.ὁ. in naturam conuersus.

Φυσίωσις.ιος.ἡ. inflatio, superbia.

Φύσκη. crassum intestinũ, aut uenter, intestinum, ex quo farina & carnibus iniectis, lucanicæ fiunt.

Φυσκίον. utriculus.

Φυσκολίς.ίδος.ἡ. apollinaris minor.

Φύσκυοι. οἱ. fimbriæ.

Φυσκτήρ.ῆρος.ὁ. fistula, sufflatorium, pars corporis qua fit partus.

Φυσώδης.ους.ὁ, ἡ. uentosus, inflatione pariens.

Φυτειά. ᾶς.ἡ. locus arboribus consitus, hortus, uinea.

Φυταλιάζω. planto, appropinquo.
Φυταλιάω. nomen herbæ, & omnia quæ nascuntur.
Φυταλίαω. plantare.
Φυτάλμιος. ὁ. ἡ. fator, progenitor. Iouis Epitheton.
Φυτάνη. plantationis tempus.
Φυτάσ. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, conſitio.
Φυτάυμα. ατος. τὸ. phyteuma herba.
Φυτευτήριος. ὁ. ἡ. plantarius.
Φυτευτήριον. τὸ. ſeminarium, planta, uiuiradix.
Φυτεύω. μ. σω. π. σα. planto, produco, ſero, conſero. Actiu. accuſ.
Φυτευτόμος. ὁ. ἡ. plãtator, uel locus plantis conſitus.
Φύτιος. ὁ. ἡ. germinationis author. Solis cognomen.
Φύτλα. generatio, genus, germen.
Φυτοκομέω. plantandi ſtudio teneor.
Φυτοκόμοι. οἱ. ſerendi ſtudioſi, loci plantis conſiti.
Φυτόν. ὁ. τὸ. planta.
Φυτόρυγμα. inſitum, inſitio, plantatio, conſitio.
Φυτουργία. ας. ἡ. plantandi ars, plantatio, conſitio.
Φυτουργός. ὁ. ἡ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.
Φυτουργῶ. plantas colo, & ſero cuiuóꝑ, uel plantæ inſtar pango. Plato φυτουργῶν plus eſſe ait quàm δημιουργῶν: deumq; φυτουργὸν appellat quaſi formarũ, hoc eſt idearũ cõditorem.
Φύω. μ. σω. π. υκα planto, produco, gigno, naſcor, ſum, tango, ἅπτω, apprehendo, ἀπολήγω. Actiu. accuſ.

Φ Ω.

Φῶ pro φωτί. luci, Eurip. Eſt & uerbum pro dico, oſtendo, foueo, ſplendeo, appareo, occido.
Φώγνυμι, &
Φωγνύω, uel φωγαύω. cremo, accendo, adoleo, torreo, illuſtro.
Φώγω. exicco, areo.
Φῶδις, φῶλοι, uel φωίδες. maculæ rubentes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.
Φωδιάζω. inſtruo.
Φῶδ'ον. υ. τὸ. ueſica, bulla, bulcus.
Φώζω. ardeo, accendo, φωγνύω.
Φωκαία. ας. ἡ. ciuitas Ioniæ.
Φώκαινα. ὰ. phocænæ, id eſt tirſiones, balænæ.
Φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus.
Φωλάδες. ferꝛ quæ in luſtris agunt.
Φωλάζω. lateo, ἐμφωλεύω.
Φωλεὰ. τὰ φωλεύτήρια.
Φωλεός. ὁ. ἡ. luſtrum, latebra, id eſt ferarum locus, auditorium, palæſtra, antrum.
Φωλεύω. μ. σω. π. σα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neutr. abſol.
Φωλεύτήρ. ῆρος. ὁ. qui ſemper in eodem loco deſidet.
Φωλεύτήρια. οἱ. domus conuiuales ubi clam potatur.
Φωλία. morbus urſi, cum nimia pinguedine laborans anguſtiis latebris affricando corpulentiam diminuit.
Φωλιδωτός. ὁ. ἡ. nidulator.
Φωλίς. piſcitij genus quoddam, ſerpentum ſquamæ.
Φωναρχία. ars exercendæ uocis.
Φωναρχός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magiſter.
Φωναρχῶ. uocem exerceo, & modero, reddo uocem claram.
Φωνέω. μ. σω. π. κα. uoco, loquor, cano, ſono, uocẽ edo, inclamo. Actiu. accu.
Φωνή. ῆς. ἡ. uox. διὰ τὸ φῶς ἐν τῇ ῆ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca, lingua Latina.
Φωνίεν. ἄγγος. ὁ. uocalis.

Φωτομαχέω. pugnare de uocibus.
Φῶτα. splendentem.
Φώρ. φῶρος. ὁ. fur, prædo. ἀπὸ τῆ φέρειν.
Φωρά. ᾶς. ἡ. furia.
Φωραθείς. φωθέντος. ὁ. fraudis compertus.
Φωρατής. οῦ. ὁ. deprehensor.
Φωράω. μ. άσω. π. ασα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, peruestigo. Item suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.
Φώρια. τὰ φωρίων.
Φωριαμοί. locus Elidis.
Φωρίαμος. ου. ὁ. ☞
Φωριαμός. οῦ. ὁ. arca, scrinium. ἀπὸ τοῦ φέρειν ἁμᾶ, ὅτι σωάγεται uel ἀπὸ τῶν φώρων ἀπάρχεται.
Φωρίον, ☞
Φῶρος. ου. τὸ. furtum, latrocinium.
Φώρος. custos, speculator.
Φωτιά. cœnum, colluuies, fœni aut sarmentorum aceruus.
Φῶς, τοῦ φωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna. ἀπὸ τοῦ φῶ, id est luceo. Sic uocatur etiam nigricans arculus pupillam ambiens.
Φώς, τοῦ φῶτος. ὁ. uir. ἀπὸ τοῦ φῶ, quod est dico, loquor. Sed φὼς φωλὸς, significat insultionem ab igne factam in cruribus.
Φώσκω. luceo, ἀφαύω.
Φώσκια. uela, sindones, sudariola.
Φωστήρ. ῆρος. ὁ. luminare, fenestra, lupis.
Φωσφόρος. ου. ὁ. lucifer.
Φωταγωγός. ὁ. fenestra, lucem ferens.
Φῶτα. uirum, oculi, fenestræ.
Φωταύγεια. splendor, λαμπρότης.
Φωταυγός. οῦ. ὁ. splendidus.
Φωτεινός. οῦ. ὁ. lucidus.
Φώτιγξ. splendor, fistula, φλόγιον.
Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu. accus.
Φωτίον. oculus.
Φωτισμός. οῦ. ὁ. illuminatio, splendor.
Φωχαός. ὁ. tostus.

Χάδω. μ. άσω. π. ηκα. σται λαμβάνω, ſũ capax. Neu.
Χάδω. idem.
Χάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. cedo, secedo, do locum. Depon. absol.
Χάζω. μ. άσω. concedo, desino, capio.
Χάινω. μ. αυῶ. hio, dehisco, inhio. Vnde ἠλιθίως pro stultis, Aristoph. Nam stultitiæ signum est esse aperto ore. Neutr. absol.
Χᾶνος. uirga pastoris, baculus incuruus.
Χαός. οῦ. ὁ. probus.
Χᾶρε. salue, gaude, aue. Imperatiu. à
Χαίρω. gaudere, ualere, saluere. Salutantis autem est, dum abimus, aut in fronte epistolæ, de quo in τὸ πράσσω. Accipitur pro abire, discedere, & quasi nuntium remittere, & migrare. Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille ὁπὸ χαίρε τῶν πολῶ dicens, pergit Brundusium: hoc est, abijciens honestatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos dissidium uolunt: pereant, ἐκ' ἀφροσύνη.
Χαιρέκακος. qui malis delectatur, damnis alienis insultans.
Χαίρων. ὁ. χαίρω.
Χαίρω. idem.
Χαιροβλέφ. άρος. ὁ. ☞
Χᾶρος. ου. ὁ. ☞
Χαροσύνη. ης. ἡ. Letitia, gaudium.
Χαῖτα. ης. ἡ. seta, iuba, cæsaries, coma: propriè in porcis.
Χαίτης. ήτος. ὁ. ☞
Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. setosus, comatus.
Χαλαβίω. μ. ίσω. trepido, tumultuor, terreo.

X A.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorũ. Est etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aspersa grando uidetur, χαλάσιον.

Χαλαζᾶν. grandinosum esse: de suibus.

Χαλαζουσία. grando procellens.

Χαλάζω. μ. άσω. π. αχα. deprimo, submitto. Et rem aliquam ex alto pensilem facio. Item produco. Interdũ solluo, ut in Prouerb. ἰχθὺν ἔγκυον χαλάζᾷς.

Χαλαζώδης. ους. ὁ, ἡ. grandinosus.

Χαλάθα. ας. ἡ. catena.

Χαλαγός. ῆ. ὸ. celer.

Χαλαρός. ᾶ. ὸ. leuis, mollis, maturus, ὠρῖος, retractiuus. de porco dicitur grandinoso.

Χάλασμα. ατος. τὸ. submissio, iactus.

Χαλαστικός. ῆ. ὸ. uelox.

Χαλάω. μ. άσω. remitto, cõcedo, eijcio, flaccesco, languesco, mollio, ἱκανόω, ἀναπαύω.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod simũ actiuum significat. accipitur interdum tamẽ passiue, pro offensis animis acerbis q; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. grauo, molestus sũ, irascor, sæuio, offensus sum, indignor. Neutr. datiuo iung.

Χαλεπάω. idem, contendo, minor, afficio molestia, noceo, in difficultatem adduco, ἐνοχλέω. Interdum timeo.

Χαλεπός. ῆ. ὸ. sæuus, grauis, molestus, difficilis, atrox, periculosus, impossibilis.

Χαλεπότης. ητος. ἡ. difficultas, sæuitia, grauitas, χαλεπόν.

Χαλίνδω. μ. ἰνδῶ. π. νδα. minuo, humilio, laxo, irascor, lædo. Actiu. accus.

Χαλεπῶς. grauiter, molestè, difficulter, crudeliter.

Χαλίμα. scortũ impudens, uenefica.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσσαν, frænãs linguã.

Χαλινός. ῆ. ὸ. frænum. Est ea pars fræni, quæ ori inseritur.

Χαλινόω. μ. όσω. π. ωκα. fræno. Actiu.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, silex.

Χάλκανθος. ου. ὁ. merum. παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνας.

Χαλκεύς. ῆ. ὸ. bonus, iustus, σκληρός.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. desipiens, remissus: et χαλιφροσύνη, stultitia, negligentia.

Χαλκάνθη. sutorium atramentũ. Ita sici uitriolum appellant: diuersum ab eo atramento, quod Celsus scriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. idem.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. habens scutũ æneũ.

Χαλκήρης. ες. ἡ. ὁ. ferreus seu ferrea hasta utens.

Χαλκεῖον. ε. τὸ. officina fabri.

Χαλκίμβολον. ε. τὸ. nauigium æratum aptum ad pugnandũ, rostro æreo.

Χαλκίμβολος. ε. ὁ. rostrum æneum.

Χάλκιος. ε. ὁ. æreus, robustus, durus.

Χαλκιόφωνος. ε. ὁ. habẽs uocem fortem. æs enim inter metalla maximè resonat.

Χαλκεύς. ῆως. ὁ. faber ærarius, excussor Quintiliano interprete. Dicitur etiã de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλκάνητος. infatigabilis.

Χαλκεία. ᾶς. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτική. ῆς. ἡ. fabrica æraria.

Χαλκευτικός. ῆ. ὸ. fabrilis.

Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto artem fabrilem. Actiu. accus.

Χαλκιεῖον. ῶνος. ὁ. officina fabri.

Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſæa, quæ et χάλκων

& χάλ

Χ Α.

ϖ χάλκεα dicitur. Item purpura.

Χαλκᾶ. ῆς. ἡ. æreæ.

Χαλκάμπης. ου. ὁ, ἡ. æreus, conglutinatus ære.

Χαλκηδίζειν. obſcœno puerorum amore teneri.

Χαλκήιον. ærarij domus.

Χαλκίον. ου. τὸ. æreum.

Χαλκίς. ίδος. ἡ. λύμινδις, auis genus, ϖ urbs Euboeæ.

Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus, συπλεύη Hippocr.

Χαλκοβατής. ἐος. ὁ, ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.

Χαλκοβαρής. ἐος. ὁ, ἡ. ære grauatus.

Χαλκογλάγιος. ου. ὁ. habens angulos æreos, uel cuſpidem æream.

Χαλκόμορφ ϖ. æripes, hoc eſt, ὀπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus, ϖ Rheæ epitheton à cymbalorum ſonitu.

Χαλκολογῆσ. nummos colligere.

Χαλκόπορ ϖ. conus galeæ.

Χαλκόος. ου. ὁ. æreus.

Χαλκοπάρηος, uel χαλκοπάρα ϖ. ου. ὁ. habens maxillas æreas.

Χαλκόπληκτος. æreus.

Χαλκόπους. οδος. ὁ. æripes, firmus, inſatigabilis, ἀχάλκευτος, ungula reſonante.

Χαλκός. ῦ. ὁ. æs.

Χαλκότυπος. ου. ὁ. ferro percuſſus, fabrilis, ferro illatus.

Χαλκουργῖον. τὸ. æraria.

Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius

Χαλκούργημα. ατος. τὸ. ſignum æneum.

Χαλκουργός. qui præparat materiam τῶν ἀνδριαντοποιῶν, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.

Χαλκοῦς. ῆ. όν. æreus.

Χαλκοῦς. ex ære.

Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. habens loricam æneam.

Χάλκωμα. ατος. τὸ. res æreæ, æramentũ.

Χαλκώνητ ϖ. emptus ære.

Χαλκωνία. τὰ. ærariæ.

Χαλκῶφυλλον. herba lanaria.

Χάνωνες. labeones, id eſt quibus magna ſunt labia.

Χαλάμωσον. ου. τὸ. remiſſum.

Χαμάδα ϖ, ϖ

Χαμάδις, ϖ

Χάμαξ, ἡ χαμᾶξ, ϖ

Χαμαί, aduerb. humi, ad terram.

Χαμαίακτυ. ὁ. ebulum herba.

Χαμαιδάφνη. ης. ἡ. uincapernica herba

Χαμαιανάδ ϖ. ὁ. humi dormientes.

Χαμαιεύνης. ου. ὁ. humi dormiens.

Χαμαίζηλος. ου. ὁ. humi depreſſus, abiectus, humilis.

Χαμαίκισσος. ου. hedera terreſtris ſiue ſylueſtris.

Χαμαικοιτής. humi proſtratus.

Χαμαιλέων. chamæleon, nomen animalis ϖ herbæ, quorum utrunq; colorem ſubinde mutat.

Χαμαιπετής. ῆ. ὁ, ἡ. χαμαίζηλος, extenſus.

Χαμαιρέπης. ἐος. ὁ, ἡ. humi repens.

Χαμαιτυπίδες. αἱ. ab humilitate dictæ, nam ut aræ humiles fiebant.

Χαμαιτύπη. ης. ἡ. ſcortum abiectum.

Χαμαιτύπος. ex accipitrũ genere ſunt, qui prædam ſuper terram ϖ humi petunt. Hi ſunt contrarij ſunt οἱ μεθυροβάται.

Χαμιρπής. humi repens, uel dormiens.

Χαμιτυρίς. ſcortum.

Χαμυνάς. humi cubans.

Χαμύνη. ης. ἡ. χαμυνίς.

Χαμυνία. ας. ἡ. humi dormitio, quum quis in nuda humo dormit. à χαμαὶ ϖ ὑπό.

Χαμυνίς. ίδος. ἡ. σιβάς, lectus humilis, ſtorea.

Χαμυλός. humilis.

Χαμίτης. idem.

Χαμόθεν, aduerb. pro ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμός. ὁ. curuus.

Χανδάνω. μ. ἀνῶ. poëticum eſt, deriuatum ἀπὸ τοῦ χάδω, capio, id eſt ſum capax. Actiu. accuſ.

Χανδόν. abundãter, inhiãter, affatim.

Χανύω. μ. ύσω. uociferor.

Χάος. ους. τὸ. chaos, miſcella, regio.

Χαός. ὁ. bonus, generoſus.

Χαρά. ᾶς. ἡ. gaudiũ, ira: & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus.

Χαράδρα. ας. torrens, alueus torrentis, uallis, ſpelunca, κοίτη, φωλεός. Proprie terræ rima ſiue fiſſura quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.

Χαράδριος. ὁ. rupes, & auicula quædã.

Χαραδρεῦσθαι. palude occupari, λιμνεῦσθαι, ἑλώδεσθαι, κοιλαίνεσθαι.

Χαραδρώδης. ὁ. lacunoſus factus.

Χάραξ. ακος. ὁ. tithymalum.

Χαρακίζω. uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.

Χαράκιον. pedamentum, fulcimen.

Χάραγμα. ατος. τὸ. ſculptura.

Χαρακοποιία. ας. ἡ. uallum.

Χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. ſignum, inſigne, figura, ſtylus dicendi, uel genus dicendi ut Gel. uertit.

Χαρακτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. noto, deſigno.

Χαρακτηρισμός. ῆ. ὁ. deſignatio, figuratio.

Χαράκωμα. ατος. τὸ. uallum, agger.

Χάραμις. terræ hiatus.

Χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, fouea: & in fœminino genere ponitur pro uallo, id eſt firmore palo, cui uitis alligatur. Item carduus, arundo.

Χαράσσω. μ. άξω. π. αχα. ſculpo, ſigno, imprimo, κολαύνω. Actiu. accuſ.

Χαρία. ίας. ἡ. collis.

Χαρίεις, ἐντος. ὁ. gratus, gratioſus, urbanus, lepidus.

Χάριεν, pro χαριέντως. pulchrè.

Χαρίεν παρ' ἑξύτονος. gratũ, gratioſum.

Χαριεντίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iocor, nugor, urbanus ſum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor. Depon. abſol.

Χαριεντισμός. ῦ. ὁ. urbanitas, lepos, & uenuſtas ſermonis.

Χαριέντως. eleganter, gratioſè, uenuſtè, urbanè.

Χαριεντότης. ητος. ἡ. gratioſitas.

Χαριεργός. ὁ. gratioſus, cuius facta omnibus grata ſunt.

Χαριέστερος. elegantius, gratioſius.

Χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratificor, facio grata, obſequor, & beneficium gratiamq; confero. Cũ datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τῷ ἰδίῳ θυμῷ, animo ſuo indulgere. Dicitur quoq; χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος, id eſt iucundus, gratus, placitus: & κεχαρισμένως ἔχειν, Iſocr. Bud. Com.

Χάριν. pro cauſa, ἕνεκα. Vnde ὅσον ἐπὶ γυναικὶ χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. ἴσως δ' ἐμοῦ χάριν καὶ ἐκεῖνα ὑπὸ πατρί. Sic Plautus, At tu ægrota ſi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρός, & διὰ cum genitiuo, & Attice cum accuſatiuo. Σὸν χάριν, tua cauſa, ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου. Bud. Com.

Χάρις. ιτος. ἡ. feſtiuitas, beneficium, munus, remuneratio, uoluptas, illecebramentum. Et cum deam ſignificat χάρις non χάριν in accuſatiuo facit. Inde χάριτες, Gratiæ. Habet eum uſum apud Græcos, quem

gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucyd. lib. 9. χάριν ὑμῖν προσίσομεν σιν, gratias uobis habebunt. Ἐτχά ριτας ὁμολογῶ, & χάριν γινώσκω, & χά ριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiam ineo. Bud. Com.

Χαρίσιον. ν. τὸ. placentæ species.

Χάρισμα. ατος. τὸ. &

Χαριτήριον. ν. τὸ. idem quod χάρις, id est gratia, munus. Χαριτηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Ἐτ χαριτή ριον θύειν, per sacrificiũ gratias age re, pro beneficijs acceptis sacrifica re. Bud. Com.

Χαριτία. as. ἡ. gaudium, χαρμονή.

Χαριτόω. μ. ὁσω. π. ωκα. afficio gratia, gratiosum facio. Actiu. accus.

Χάσμα. ατος. τὸ. risus, gaudium.

Χάσμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

Χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudiũ, lætitia, συ μολή.

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Est etiam fe stum apud Athenienses.

Χαρμόσυνον. Mercurij Epitheton.

Χαροπός. ὸ. ὁ. gratiosus, pulcher ocu los, flauus, terribilis, cæsius, glau cus, splendidus.

Χάρτης. ν. ὁ. χαρτοπάτης.

Χάρτον. τὸ. charta.

Χαρτοπάτης. ν. ὁ. papyropola, id est ὁ τοὺς χάρτας πιπράσκων.

Χαρτός. ὸ. ὁ. Letabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. ferinium quo reponun tur chartæ.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.

Χάσιος. ν. ὁ. bonus.

Χάσις. discretio, segregatio.

Χάσκω. aspicio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκυρόω. circunspicio, περιβλέπω.

Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fissura, riclus, uorago.

Χασμᾶσθαι. oscitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

Χασμάω. μ. ἄσω. π. ασα. oscito, debisco. Neutr. absol.

Χάσμη. ης. ἡ. oscitatio.

Χασμώδης. ες. τὸ. oscitantia.

Χασμώδης. hians, oscitabundus.

Χατάω. μ. ήσω. &

Χατέω. μ. ήσω. π. ησα. & poëtice

Χαῖδω. μ. ίσω. π. ισα. indigeo, desyde ro. Neutr. genit.

Χατὶς. ίδος. ἡ. desyderium, usus.

Χαυλιόδων. οντος. ὁ. qui dentes exertos habet.

Χαῦνος. ν. ὁ. mollis, laxus. Item stultè & absurdè liberalis, atq; etiam inep tè magnificus uel magnificẽtiæ cu pidus, ostentatorq; ineptus, quod uã tium eorum est, qui sese modulis suis non metiuntur. Est etiam friabilis, id est ὄθραυστος, κρεῶδης, ψαθυρός. Item χαῦνον, altum, latũ, magnum, quasi χανὸν. à χάινω. Bud. Com.

Χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

Χαυνοῦσθαι. opponitur τῷ πιτυλίσθαι, laxa ri, molliri. Est etiam τὸ χαῦνον φρο νεῖν, stultè de seipso persuaderi, mã gnificè simul & absurdè de sese sen tire. Bud. Com.

Χαυνόω. μ. ώσω. π. ωσα. mollio, laxo, in flo. Actiu. accus.

Χαύνωσις. ιος. uerborũ facundia, per suasio, mollities, laxitas.

X B.

Χέρνιψος. ν. ὁ. fundens.

Χέρνιψ. οπος. ὁ. legumen.

Χεστιάω. cacaturio, Suid.

Χέω. caco, egero, excerno.

Χηά. ᾶς. ἡ. lustrum, cubile ferarum, la tibulum serpentis. nam χῆνα est ca pacem esse.

Χηλάριον. ν. τὸ. labellum.

Χεῖλος.ους.τὸ. labrum, labium (παρὰ τὸ χίαρ λέγουσι) litus, pabulum.

Χηλοτομία. as. ἡ. cum uox quasi in recessu auditur.

Χηλύω. augeo, μεγαλύνω.

Χηλωτήρ. ῆρος. ὁ. frænum, ferrum quod in os equi inseritur.

Χεῖμα. ατος. τὸ. hyems.

Χειμάδιον. ου. τὸ. hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασομαι. tempestatem fero. Depon. absol.

Χειμάζω. μ. άσω. π. ακα. hyemo, pertubo, molesto.

Χείμαῤῥος. ου. ὁ. torrens, hædus saltans in nubibus, χίμαρος. Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Est etiam clauus in carina nauis, quo sublato aqua effluit.

Χειμάς. άδος. uestis hyberna.

Χειμαῤῥάς. ῥάδος. ὁ. tempestate tortus.

Χειμασία. tempestas, turbatio.

Χείμαστρον. uestis hyberna agricolæ.

Χείμιτρον. uide χίμιτρα.

Χειμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. hyemo. Neutr. absol.

Χειμερινός. ῆ. ὸ. &

Χειμέριος. α. ὸ. hyemalis, frigus cupiés.

Χειμεριβαῤῥής. α. gaudens algoribus.

Χειμιτεύω. laboro pernione.

Χειμών. ῶνος. ὁ. hyems, procella maris, tempestas.

Χεῖος. α. ὸ. prodigus.

Χείρ. ρός. ἡ. manus, copiæ, exercitus, manipulus. Accipitur aliquando pro potestate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accusatiuo χεῖρι, est masculini generis.

Χεῖρα. fissura pedum.

Χειράγρα. as. ἡ. chiragra, id est morbus articularis.

Χειραγωγία. as. ἡ. adminiculum.

Χειραγωγός. præitator, ut qui iam uiam cæco præit, hoc est, ὁδηγός, & καθηγεμών.

Χειραγωγῶ. manuduco. Aristoteles dixit de eo qui instrumenta musica pulsat. Dicitur etiam metaphoricè de fortuna, quæ uiam patefacit hominibus fœlicibus, quasi & uiam præit ad ornamenta magnáq; fastigia assequenda. Bud. Com.

Χαράδρα. cicatrices pedum, ἀπὸ μικρᾶς λίθου, καὶ ὕδατος βοαί.

Χαραμός. lustrum, latibulum, fouea.

Χαραπάλλω. tracto. Actiu. accus.

Χαραπλίξ. ικος. ἡ. palæstricus manuum nexus.

Χειριδωτός. ῆ. ὸ. manicatus, manuleatus

Χαρίζομαι. exerceor.

Χαρίζω. tracto, aggredior, suscipio.

Χάριος. α. ὸ. subditus, cicur, utilis.

Χειρίς. ίδος. ἡ. chirotheca, manica.

Χαρισμός. ἡ. ἁρπάρμοις, conatus, aggressio.

Χάριστος. η. ὸ. pessimus.

Χείρων. ὁ. ἧττον, χέρων, minor, deterior.

Χειρόβιος. uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκός, & χειρόβιος. idem.

Χειροβρᾶς. ᾶτος. catena siue uinculum, quo ligatæ manus decoriantur & contabescũt, ὁ δεσμὸς (inquit Suid.) ὁ ἀποβιβρώσκων τὰς χεῖρας.

Χειρογάσορες. qui manu uictũ sibi quæritant, operarij.

Χειρόγραφον. scheda propria manu scripta.

Χειρόδακτος. η. ὸ. manifestus.

Χειρόλικνα. uiolenti in quibus uis sit in manibus & uiribus corporis, & in armis, non æquitate rationis.

Χειροβίκτης. ὁ. χειρουργός.

Χειροθήκη. ης. ἡ. chirotheca.

Χειρόϊθος. ὁ, ἡ. cicur, mansuetus.

Χειροθεσία. as. ἡ. manuum impositio.

Χαροβιτῶ. manus impono.

Χαρόκμητος. ὁ. manu factus.

Χαροκοπία. μ. ίσω. π. ηκα. manum abscindo.

Χαροκρασία. ας. ἡ. manuum potentia.

Χαροκρατία. uitium est seditiosæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ inescatorum, id est τῶν διαπαλόντων τὰ πλήθη.

Χαρόμαγρον. ὁ. τὸ. mantile.

Χαρομάντεις. qui manuum inspectione futura prædicunt.

Χαρόμαστρον. ὁ. τὸ. mantile.

Χαρομύλη. ης. ἡ. pistrinum.

Χαρομύλος. mola trusatilis.

Χαροπάλτος. ὁ. ἡ. habens uictum ex suis manibus.

Χαροπακτός. ὁ. operarius manualis, χαρώναξ.

Χαρόπελφον. peluis in qua abluuntur manus.

Χαροπομῶ. inter canendum manum moueo, & gesticulor.

Χαροπομία. ας. ἡ. manuum motus & gesticulatio, saltatio gesticulatrix, qualis est quã mauricã uocamus. Alios qui lex gestus à Quintiliano dicitur.

Χαροπόμος. histrio gestu & manuum motu subsultans, gesticulator.

Χλρόμαια. capio fugientem, punio.

Χαρόνδαι. αι. manicæ, id est uincula manuum.

Χαροπλάτις. τος. ὁ, ἡ. magnus, immanis. Et

Χαροπλατὶς λίθος. lapis manum implens, Homero.

Χαροπόλητος. ὁ. ἡ. manu factus.

Χαρόπους. οδος. ὁ. qui est uulneratis pedibus.

Χαροσόφοι. οἱ. qui manuum suffragia obseruant ac dinumerant.

Χαρόσοφος. saltator, quasi manu sapiẽs.

Χαροτερὸς, & χαρότερος. inferior, deterior. poëtica sunt.

Χαροτέχνης. ου. ὁ. artifex.

Χαροτεχνία. ἡ χαρουργία.

Χαροτεχνῶ. τὸ χαρουργῶ.

Χαροτονῶ. μ. ίσω. π. ηκα. eligo, constituo, suffragijs creo, scisco, iubeoq́, & magistratum creo, designo, consentio, pedibus eo in alicuius sententiam. Interdum pro defero, in manúq́ do. Actiu. accus. Bud. Com.

Χαροτονητὸς. ὁ. ἡ. electus, creatus, designatus populi consensu.

Χαροτονία. ας. ἡ. electio, suffragium, eleuatio manuum populi consensum significans, plebiscitum.

Χαρῶμαι. τὸ χαρόω.

Χαρόργημα. opificium, opusq́ manu factum.

Χλρουργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.

Χαροῦργος. ὁ. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.

Χαρουργῶ. manibus operor, laboro.

Χαρόω. μ. ίσω. σ. ωκα. capio, captiuo, subigo, addico, deuinco, ditioni subijcio, subiungo, mancipo. Actiu. accus.

Χάρων. ονος. ὁ. peior.

Χλρῶν ἀδίκων ἄρξει dicitur is, qui prior lacessiuit aut rixam aut bellum, qui prior percussit in manibus conferendis. Bud. Com.

Χλρώναξ. κτος. ὁ. manu acquisitus, per manus afflictus, manuum dominus, qui manibus uictum quærit.

Χαρώνια τραύματα. uulnera appellantur δυσιάτα, quæ medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem respectare uidẽtur: sicut & πολίφεα, quæ multũ malignitatis præferant,

ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant. Cæl. lib.10.cap.50.

Χάρωσις. mancipatio, mancipium.

Χαρωτός. qui facilè poteſt capi.

Χάσιτικ. erit capax.

Χάω. capio, χωρῶ.

Χέλωνον. operimentum teſtudinis.

Χελιδόνιον. ν. τὸ. chelidonium herba.

Χελιδών. όνος. ἡ. hirundo. παρὰ τὸ τὰ χάλαμα δονεῖν, uel οἰδαίνειν.

Χερνίζω. μ. ίσω. π. ιχα. no, nauigo.

Χέλυδρος. ν. ὁ. teſtudo marina.

Χλευάζειν. irridere.

Χλεύη. labium.

Χλεύσκιον. tuſsicula.

Χέλωνον. operimentum teſtudinis.

Χέλυς. υος. ἡ. chelys, cithara, lyra, teſtudo.

Χέλυσμα. ατος. τὸ. lignum quod roſtro nauis affigitur.

Χλύσομαι. expectoro, trajicio, nato.

Χελώνη. ης. teſtudo, id eſt belua aquatica. Item genus numiſmatis Peloponeſiorum, à teſtudine inſculpta. Alis quãdo proſcabello, & carina nauis.

Χελώνιον. tegumentũ teſtudinis quam tortucam uulgò uocant, rapũ terræ.

Χέομαι. inferias facio, & libamina manibus fundo.

Χάραδρος. ν. ὁ. hiatus terræ.

Χάραλος. ν. ὁ. &.

Χαράς. άδος. ἡ. cænum oſtreorum teſtis & lapillis mixtum, cumulus lapidũ, ſed minorum, & quicquid ex aqua in litore confluit.

Χέρια. τὰ. peiora.

Χερείων. ονος. ὁ. peior: pro χείρων poëticè

Χέρης. οἱ. minores, debiliores, & qui manibus uictum quærunt.

Χέρηι. τῷ. peiori, id eſt inferiori.

Χέρμα. ατος. τὸ. lapis, telum, miſsile. Sic

Χερμάδιον. ν. τὸ. &

Χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruũ ſaxum, quod facilè manu poteſt tractari: impropriè aũt ſaxũ maritimũ magnum portus, cui alligant funes nauium.

Χέρνας. ὁ. &

Χερνήτης. ὁ. pauper, qui è labore manuum uiuit.

Χερνῆ. paupercula.

Χερνῆτις. ιος. ἡ. netrix, id eſt mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.

Χέρνιβος. ον. ὁ. uas ad manus lauandas, gutturnium ſonat: quaſi dicas manuum lotionem.

Χερνίζω. μ. ίψω. π. ιφα. βύω, σφάλλω.

Χέρνιψ. βος. purgatio, dictum à manuũ lotione, quæ in ſacrificijs fiebat: uas, uel aqua, uel ipſa manuum ablutio.

Χερόβολον. ν. τὸ. manipulus.

Χερρόνησος. terra in inſulæ modũ mari circundata, uno tantum, eóq; angusto ſpatio, quod iſthmus appellatur, continenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.

Χερσαῖος. ν. ὁ. terreſtris, inculus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσάω. άας. ἡ. ſolitudo.

Χερσόω. incultum eſſe.

Χερσόω. ῶ. terra ſola, uel malè culta.

Χέρσος. ου. ἡ. terra propriè inculta, ἡ ξηρὰ γῆ.

Χερσόω. deſolo, uaſto.

Χερσώδης. ες. ὁ. inculus & ſqualens. Plut. de Educan. lib. λὺ διαταράττειν ἀχερσωμύθλω.

Χεῦμα. ατος. τὸ. fluxus, aqua.

Χέω. uel

Χώ. μ. έσω. π. εκα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accuſ.

X H.

Χήνη. domus.

Χηλεύς. ῆ. ὁ. uelox pedibus.

Χηλόω. μ. όσω. π. ωκα. ſarcio.

Χηλή. ῆς. ἡ. ungula, forſiculus denticu-

latus, ut χηλὰς ἔχω, forcipem habet, siue brachia forcipibus dentata. Item promontorium, eminentia.

Χηλώνια. ας. ἡ. genus iaspidis, triton Hermolao interprete.

Χηλός. ῦ. membri genus.

Χηλός. ῦ. ὁ. arca, loculus.

Χήμαι. hiatulæ latinè, ex genere ostreorum sunt.

Χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, καὶ διασκευή.

Χήμη. hiatus, χάσμη.

Χὴν. χηνός. ὁ, ἡ. anser.

Χηναλώπηξ. κος. ὁ. vulpanser auct.

Χηνίσκος. idem.

Χήνειος. α. ὁ. anserinus.

Χήνεια. irrisio.

Χηνίζω, uel χηνίσω. tibiarum sonum repræsento, tibia sono.

Χηνίσκος. pars proræ, unde anchoræ dependent.

Χηνοβοσκεῖον. ε. τὸ. locus ubi aluntur anseres.

Χηνοτρῦ. clamare.

Χήρ. ηρός. ὁ. echinus.

Χῆρα. ας. ἡ. uidua, ἀ χηρόω.

Χηραμός. ῦ. ὁ. antrum, secessus, lustrū, latibulum.

Χηραμίδες. cauernæ.

Χήραλον. ε. τὸ. focus.

Χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.

Χηρόω. μ. όσω. π. αxα. uiduo, careo, sepāro, uiduus sum, uel uidua, desertus sum.

Χῆρος. ε. ὁ. uiduus, desertus.

Χηρόω. μ. ὅσω. π. αxα. χηρόω, capio, uasto, desolo, ἀφανίζω, ἐκπορθῶ.

Χήρωσις. desolatio, uiduitas.

Χηρωσταί. οἱ. qui succedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.

Χητεία, &.

Χήτης. ὁ. &

Χῆτος. ους. τὸ. priuatio, indigentia, defectus, uiduitas.

X Θ.

Χθαμαλοστίτης. humiuolæ.

Χθαμαλός. ὴ. debilis, humilis, cōcauus, planus.

Χθαμαλόω. μ. όσω. π. αxα. complano. Actiu.

Χθές. heri, nuper, dudū. Additur nonnunquam πρώην, ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός. hesternus, ἔωλος, otiosus, inutilis: translatione sumpta à cibis pridie relictis.

Χθεσιφωνῶ. maledicere.

Χθιζά, &

Χθιζός. heri.

Χθιζός. ἡ. ὁ. hesternus. χθιζὸς ἦν, pro heri fuit.

Χθόνιος. α. ὁ. terrestris, subterraneus, grauis, magnus, terribilis.

Χθονόπαις. terræ filius, aut filia.

Χθονόπλαστος. ὁ. ὁ. è terra fictus.

Χθονοσιβάς. άδος. ὁ, ἡ. terrestris, in terra depressus.

Χθών. ονός. ἡ. terra, solum.

X I.

Χιά. ᾶς. serpentis domus, χοιά, & genus calceamenti uirilis.

Χιάζω. nimis curiosum aut superfluū esse in carmine. Dictum à Democrito Chio, authore Suida.

Χιάλω. μ. άσω. π. αxα. aperio, uel chiasmum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus.

Χιασμός. ῦ. ὁ. chiasmus, figura quando quatuor propositis tertiū secundo respondet, & conuenit quartū primo.

Χίδρα. nouus spicæ aut legumina.

Χιλόω. alo, præbeo commeatum.

Χιλή. ῆς. ἡ. nutrimentum, materia esculenta.

Χίλια. τὰ. &

Χίλιοι. αἱ. mille.

Χιλιαρχέω. μ. ήσω. χ. ηκα. duco tribunā-

tū, tribuni officio fungor. Neut. abſ.

Χιλιαρχία. ας. ἡ. tribunatus militum.

Χιλίαρχος. ὁ. tribunus militum, præfectus mille uiris.

Χιλιαρχῶν. idem.

Χιλιάς. άδ@. ἡ. numerus mille continens.

Χιλιασύς. ύος. ὁ. χιλιάς, @ numerus mille milites continens.

Χιλίετης. ους. ὁ, ἡ. millenir.

Χίλιοι. αι. mille.

Χιλιοσύς. ῦ. ὁ. milleſimus. Græci χιλιοστὸν dicunt, ut nos millenarium ἀπὸ τῆς χιλιοσύος dicimus. Bud. Com.

Χιλόν. ῦ. τὸ. @

Χιλός. ῦ. ὁ. uel ἡ. pabulum. frumentum, triticum, alimonia, cibus.

Χιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. paſco, impinguo. Sed χιλοῦν eſt mille drachmarum multam pendere. Actiu. accuſ.

Χίμαιρα. ας. ἡ. Chimæra mons Lyciæ, capella.

Χίμαρος. ὁ. ἡ. hircus.

Χίμαρ@. ου. ἡ. capra anniculà, uſque ad partū ita dicitur. ſed deinde alſ, aut χίμαρα.

Χίμετλον. τὸ. pernio, qui eſt morbus pedum ex nimio frigore proueniens, et calcaneum maxime infeſtans. Vnde et χίμετλον dicitur, ἀπὸ τῦ χαμῶνος.

Χιονίζω. μ. ίσω. π. ικα. niue conſpergo, dealbo. Laërti. lib. 6. ἀνδριάντας λευκοὺς χιονιζομένους, ſtatuas niue perfuſas.

Χιονόβλητος. ον. niue conſperſus.

Χιονόβλητα ὄρη. montes alti, ac niue conſperſi.

Χιονοβόλος. ον. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρως. ωτος. ὁ. ἡ. niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. π. ωκα. dealbo. Actiu. accuſ.

Χιονώδης. ους. ὁ, ἡ. niuoſus.

Χίος. ου. ἡ. Chius inſula @ urbs.

Χίος. ου. ὁ. Chius, adiectiuum.

Χειρὰς, @ χέρ. fiſſura manuum, uel pedum.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, ſagulum. Et tribuni grammatici ueſtem eſſe interiorē, ſicut ἱμάτιον exteriorem: @ quod θῆλυ ſit mulierum, id χιτὼν eſſe uirorum.

Χιτώνιον. ου. τὸ. tunicula.

Χιτωνίσκος. ου. ὁ. camiſia, induſium: dīminutiuè à χιτών.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

X A.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, ueſtis craſſa, ſuperindumentū hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autem ſumma ueſtis quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendum, quaſi dicas penulam, ἀπὸ τῦ χλιαίνειν, hoc eſt à calfaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo. Eraſ. prouer. Æſtate penulam deteris.

Χλαμύδιον. ου. τὸ. chlamydicula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρός. delicatus, γενναῖος.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys ueſtis militaris, apud Macedones, quæ @ paludamentum dicitur authore Nonio.

Χλανίδιον. ου. τὸ. uerſicolor.

Χλάνδος. ου. ὁ. genus glauci.

Χλανὶς. ίδος. ἡ. ueſtis militaris, toreques, murænula, amiculum.

Χλαρός. ſordidus, tenuis, pallidus.

Χλευάζω. μ. άσω. π. ασα. ſubſanno, ludo, irrideo. Actiu. accuſ.

Χλευασία. ſubſannatio, deriſio falſa @ faceta.

Χλευασμός. ῦ. ὁ. irriſio.

Χλευδόν. affatim, cumulatim.

Χλεύη. ης. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.

Χλιάδες

Χλάδιας. ὁ. eunuchus, σπάδων, ταλίας

Χλαίνομαι. μ. ῦμαι. tepefco. Depon. abſol.

Χλαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. tepefacio, calefacio.

Χλίανσις. ιος. ἡ. tepiditas.

Χλιαρός. ᾶ. ὸ. tepidus.

Χλιαρότης. ητος. ἡ. tepiditas.

Χλιδανός. ᾶ. ὸ. deliciofus.

Χλιδάω. delicior, uoluptuor.

Χλιδή. ῆς. ἡ. uoluptas, mollities, τρυφή.

Χλιδόνια. brachiorum ornamenta, armillæ quæ etiam βραχιόνια uocantur.

Χλίδων. ωνος. lutũ, eluuies, colluuies.

Χλιδών. όνος. deliciæ, coma, ornatus muliebris.

Χλιαρός. tepidus.

Χλίω. luxurior, τρύφω.

Χλόα. χλόη.

Χλοάζω. uirere, & χλοάσκω, χλοερίσκω.

Χλοασθείς. uirefcens.

Χλοηρός. ᾶ. ὸ. uiridis.

Χλόη. gramen, herba uirens, fœnum, paſcua.

Χλοηφόρος. ὁ. ἡ. ferens uiriditatem.

Χλοΐζω. germinare, uirere.

Χλόος. ὁ. uerbaſcum herba. Plin. legit phlomos.

Χλωάζω. conqueror, lugeo, quiritor.

Χλώνιον. τὸ χοίριον.

Χλώνις. ὁ. ἡ. aper, mulieroſus, fœnoſus ue gramini indormiens.

Χλώνιον. loci nomen.

Χλῶς. herba, uiriditas, pallor.

Χλώριον. uireo auis: uiridis eſt, magnitudine turturis. hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitium apparet.

Χλωεὶς. lutea auis. Di. itur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur: uel quòd ſtatim cum uiriditate, & uere appareat: uel ob colorem. nam & χλωραύχλω cognominatur.

Χλωρός, pro χλοηρός. ᾶ. ὸ. uiridis, pallidus, croceus, recens.

Χλωρότης. ητος. ἡ. uiriditas.

Χ Ν.

Χνάσματα. fragmenta placentarum, aut huiuſmodi: iborum, βρώματα.

Χνοάζω. μ. άσω. π. να. pubeſco. Neu. abſ.

Χνόη. ης. ἡ. fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij. Modiolum uocat Plinius. Item ſtrepitus pedum.

Χνόος. ὁ. ὸ. lanugo, puluis.

Χνῦς. ῦ ὸ. puluis, lanugo, ſordes.

Χνοώδης. ους. ὸ, ἡ. lanuginoſus.

Χνύ. particula metri cauſa addita.

Χ Ο.

Χόα. genus menſuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina, congius.

Χοαί. inferiæ, ſacrificia, melicratum, oleum.

Χοάνα. τὰ. metalla.

Χοανάω. fundo, χωνάω.

Χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid tranſfunditur.

Χόανος. ὁ. ἡ. fornax.

Χοῖνον. τὸ. craſſum inteſtinum.

Χόες. feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum, quod ἀνθεστήρια quoq; uocari à menſe ἀνθεστηριὼν accepto nomine ſcribunt.

Χοεύς. ὸ, ἡ. congius.

Χοῖ. ῖτος. ἡ. χόα.

Χοιάκ. Decẽber ab Aegyptijs dicitur.

Χοϊκός. ῆ. ὸ. terrenus.

Χοινίκη. modiolus rotæ, χόνη, σφιγξ.

Χοῖνιξ. ικος. ἡ. ſemodius, img demy boyſſeau. Itẽ demenſum, cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur.

Χοινοσφόρος, uel χοινοτόφος. ὁ. ἡ. funarius.

Χοιράς. άδος. ἡ. ſaxũ ſub mare nigrum, aliquantulũ eminens, ut porco nanti ſimilis uideatur. Item gulæ tumor,

ſtruma : ſcrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδια.

Χοίρινος. ε. ὸ. porcinus.

Χοιριάδες πλέγμα. ſymplegades.

Χοίριον. ε. τὸ. λίκμαξ, porcellus lactens.

Χοιρίδιον. ε. τὸ. porcellus, & muliebre pudendum.

Χοιρίνη. ἡ. conchæ marinæ, quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienſes, αἱ καλάσιαι ψῆφοι.

Χοίριος. ε. ὸ. χοίρειος.

Χοιρογρύλλιος. ε. ὸ. echinus terreſtris, chœrogryllus.

Χοιροδάνθρον. ε. xanthium herba.

Χοιροδιής. libidinoſus. à χοῖρος. Vnde rabula forenſis, χοιροδιαστὴς. nam ea eulorum uice conchis marinis, quæ χοιρίνας dicuntur, utebantur.

Χοιροκομεῖον. uas textum in quo porcelli uinctos ſaginabant, ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur, ἢ τι κλῆρ τι πλεκτὸν (ſcribit Heſychius) ἐς ὀρνιθοτροφεῖον.

Χοιροπίτυκος. ε. ſtruma porcaria.

Χοῖρος. ου. ὸ. porcus. Accipitur etiã pro membro muliebri. Eſt & genus inſtrumenti.

Χοιροσφάγος. ſacrificus.

Χοιροπωλῶ. porcum uendere, uel corpore quæſtum facere.

Χοϊσικός. ῆ. ὸ. terrenus.

Χολάς. άδος. ἡ. inteſtinum.

Χολάδες. αἱ. dicuntur inteſtina craſſa, quòd in ea χολὴ fundatur, uel quaſi κοιλάδες.

Χολαίνω. claudico.

Χολάω. μ. άσω. π. αηα. iraſcor, germino, floreo. Neutr. abſol.

Χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis tam flaua quàm atra, Galeno authore. Accipitur pro ira, quòd nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis.

Χολάδιχος. folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte cauæ depẽdẽs.

Χολαμυόλη. uomitio bilis.

Χόλινος. boũ inteſtina, κοιλία, χολάδες.

Χολήρ. φος. amarum, felleum.

Χολόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. iraſcor, moleſtè fero. Depon. datiuo iung.

Χολοποιός. ῆ. ὸ. χολάδης.

Χόλος. ε. ὸ. ira, aduerſus.

Χολοφάβιος, &

Χολόφαβος. flauus ſiue uergens ad colorem auri.

Χολώδης. ες. ὸ, ἡ. iracundus, bilioſus, felleus.

Χολωτός. ῆ. ὸ. iratus.

Χονδρόκανθα. τὰ. ſpinam habentia: cartilaginea uocat Galenus.

Χονδρόω. ſimilam facio.

Χονδρίον. uas teſtaceum, patina.

Χονδριᾶν. grumoſum eſſe.

Χονδριῶντες. in grumum denſiſcentes.

Χονδροκοπεῖον. genus piſtrini in quo alica frangitur.

Χόνδρος. ε. ὸ. cartilago, inteſtinum ſtomachi, alica, granum, ueluti thus. Τὸν χόνδρον etiam uocant quod ex continuo aliquo ſeorſum concreuerit, et in ſale exigua fruſta, & quantum ſummis digitis in unum cõtrahi ſis capere aliquis poſſit.

Χονδρώδης. ε. ὸ. cartilagineus.

Χόνος. uas æreum.

Χόομαι. μ. ὠσομαι. π. ωμαι. iraſcor. Depon. datiuo iung.

Χοράγιον. ε. τὸ. locus unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria, διδασκαλεῖον.

Χοράγος. ε. ὸ. χόρηγος.

Χορδαψός. morbus iliacus.

Χορδεύω. μ. εύσω. π. αηα. inchordo, implico, irretio, lædo, ſcindo.

Χορδή. ῆς. ἡ. inteſtinum, fides, chorda.

Χορδολογέω. fides deligo.

Χορεία. ας. ἡ. chorea, tripudium.

Χορεῖος. pes syllabis constans longa & breui: sic dictus, quoniam in choreis celebris esset.

Χορευταί. sunt qui chorum conficiunt, quos & ἐνοχιρτὰς Aristot. in Probl. inter φωνασκίνητας numerat.

Χορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tripudio, choreas duco. Neutr. absol.

Χορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. suppedito, suppedito expĕsas, præbeo, do, dispono, conflo, habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγοῦμαι passiue, cui omnia suppeditant, & submministrantur.

Χορηγία. ας. ἡ. cõtributio, commeatus, sumptus, impensa, suppeditatio, omnis expensa uoluntaria, redemptura & munus ipsius choragi. Bud. in Annot.

Χορηγός. ὁ. choragus, ut dixit Plaut. id est princeps choreæ, suppeditator expensarum & instrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quoúis suppeditatore & submministrante.

Χόρια. intestina, edulia ex melle et lacte

Χοῖον. inuolucrũ exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur. Alij χωρίον per ω scribunt.

Χοροβατῶ. ad choream siue cœtum eo.

Χοροδιδάκτης. ὁ. τῶ χορῶ πρυτάνεως.

Χοροεύτης. τοῦ. ὁ, ἡ. similis secundis.

Χοροίτυπος. ὁ, ἡ, ὃν χορῷ τύπτων τὸ ἔδαφος, inter tripudiandum terram pedibus quatiens, & resonans.

Χορομανές. ῆ. ὁ. chori magister.

Χορός. ῆ. ὁ. &

Χορουσία. ας. ἡ. tripudium, cœtus, chorus.

Χορυστάτης, &

Χορυστατῶν. ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χορῷ ἄρχων, καὶ κορυφαῖος, qui chorum symphoniacum docet, moderaturq.

Χορυτηία. ας. ἡ. chorus.

Χορτάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. fœno pascor. Depon. genit.

Χορτάζω. μ. άσω. π. ακα. pasco, saturo. Actiu. (sæ.

Χορτᾶες. uestis genus crassæ & uillo-

Χορτάριον. cremium, stipula.

Χόρτασμα. ατος. τὸ. fœnatio, pabulum.

Χορτοκοπῶν. pratum.

Χόρτος. ὁ. gramen, herba, fœnũ, septũ.

Χορτώδης. accedens ad formam fœni, aut graminis.

Χοῦς. ῦ. agger, puluis, & festum quoddam Athens.

Χῆς. mensura Attica est capiens heminas octo.

Χέω. μ. χέω. π. ευκα. facio irasci, peruũ reddo.

X P.

Χραμαίω. iuuo, prosum.

Χραίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. polluo, sordibus impleo. Actiu. accus.

Χρησμῶ. τὸ χραμαίω, iuuo, custodio, prosum.

Χρώω. τὸ ὑπνάω, iubeo, impero.

Χράομαι, χρῶμ. μ. ήσομαι. π. ημαι. utor. Varius & elegans huius uerbi usus est, ut χρῶσθαι τύχῃ, proferre & habere fortunam. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, & χρῆσθαι παρούσῃ εὐτυχίᾳ: quomodo & Cic. Off. 2. de fortuna, Nam & cũ prospero flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur: & cũ reflauit, affligimur. Χρῆσθαί τινι, est aliquo uti, hoc est συλλῆ, σαυτικρόσαι. Ifæ. νυνὶ δ' χράψος ἡμῖν. Sic Cic. pro Cluent. Vti tali matre noluit. Χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, statuere de homine, hoc est uel beneficio, uel pœna afficere: & additur accusatiuus ὅτι. Demosthen. ἐμοὶ μὲν χρῆσθαι ὅτι βέλτιστα. Sed Plato aliter usus est in Symp. ἐπ' ἴχω, ὅτι χρήσομαι τούτῳ

τῷ ἀνθρώπῳ, Nescio quomodo uti eius doctrina debeam: uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demosthen. μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν χρῆται, Cum nullo ciuili animo agit, Nulli se ciuilem exhibet. Dici autem potest, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι: & de præt. ὅτι βουλοίμην ἐχρώμην. Additur etiã & alius quiuis accusatiuus, quàm ὅτι uel τί. Demosth. cõtra Philip. ἃ μὲν οὖν χρῆσθαι καὶ πότε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρὸν. Plut. διὰ τοῦτο καὶ πάντων μάλιστα χρῆσθαι ἄξιον ἐπιδεῖξαι πομπήϊον, Quæ causa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mandarit, quæ magnopere illi cordi esse deberet. Eo modo & pro respondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ ἠθύμουν ἅτι τί ἐξ τὶς χρῷτο τῷ λόγῳ αὐτῷ, Nemi nem uti quo futurũ existimabam, qui ei respondere posset. Et in Gorg. ἅτι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ, Si habes quod respondeas, responde. Idem in Philebo cum dativo & accusatiuo iunxit, ταῦτα δὲ τῷ σοφῷ τόδ' χρώμενα, Ad hunc modum, uel ad hoc utemur.

Χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς, honeste se habere, modeste uiuere & composite, Aristot. Polit. 5. Οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι ἐμαυτῷ, pro incertus sum quid agam, Plat. in Gorg. Aliquando χρῆσθαι est expendere, consumere. Aliquando interrogare, oraculum petere. Aliquando resistere, interficere. Bud. Com.

Χράω. μ. ἀνσω. π. αμαι. ferio, exulcero, ἀμύσσω. Item incido, sculpo, ξύω. Item appropinquo. Actiu. accus.

Χράω, χρῆσω. μ. ἤσω. π. ηκα. ἀπὸ τῆ κίχημι, accommodo, mutuo, δανείζω. Vnde ὁ κιχὰς, qui utendum dedit: & ὁ ἐκχάμενος, qui utendum rogauit; & τὰ χρωστέα, res accommodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando significat oraculum dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρῶ. Neutr. accus.

Χρεωλύτης. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρέα. ας. ὁ. indigentia, usus, necessitas, res, negotium, ministerium. Vnde χρέαν ἔχω, indigeo, opus est mihi, opus habeo, usum habeo dixit Gell.

Χρέη. indigentia.

Χρέος. ους. τὸ. debitum, opportunum, necessitas, utilis.

Χρεώ, Ionicè. ὁ χρέα.

Χρέω. μ. χρέσω. uaticinor. Et χρέαν (ut scribit Suid.) τύπτειν.

Χρεώδης. ους. ὁ, ἡ. utilis.

Χρεῶδες ἐστί. ex usu esse, id est utile esse.

Χρέων. οντος. uaticinans.

Χρεμπτέω, &

Χρεμπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. hinnio, ore sonitum edo.

Χρεμπτισμός. ὁ. ὁ. hinnitus.

Χρεμπτιστέον. ὁ. τέ. hinnibile.

Χρέμπτομαι. screo.

Χρέμπτω. appropinquo, incido, ungo.

Χρέμψ. βος. chronus nomen piscis.

Χρεοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. decoquo, id est aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutr. absol.

Χρεοκοπία. ας. ἡ. decoctio.

Χρεοκοπίδης. ου. ὁ. &

Χρεοκόπος. ου. ὁ. decoctor.

Χρεοπιπτῶ. debito fraudor, decoctæ scilicet pecuniæ.

Χρεοστατῶ. æs alienum soluere.

Χρέος. ους. τὸ. &

Χρέος. ους. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος, pro χρέα, usus, necessitas, oraculum.

Χρῖμα. ατος. τὸ. fluctus.

Χρία

Χρὼ pro χρῶ Dorice. uaticinor.

Χρώ. necessitas, χρέω.

Χρώμ. fatale decretum, opus, decorũ, utile, debitum.

Χρῶμ. ῶ. τὸ.

Χρῶς, τῦ χρῶ, Attice pro χρέος. debitũ, opportunum. χρῶν ἀποκοπαὶ sunt nouæ tabulæ, quasi æris alieni decisiones, quæ etiam σεισάχθεια dicitur, quasi onus excussum. Huic similis est χρεοκοπία.

Χρωστέω. μ. ήσω. τ. ηκα. debeo. Actiu.

Χρωστῶ. idem.

Χρωστὴς. ῆ. ὁ.

Χρωφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Χρή. oportet & cõuenit, decet. sed χῆ, uaticinatur.

Χρήζω. μ. ήσω. τ. ηκα. uolo, mutuo, cum accusatiuo: uel indigeo, cum genit.

Χρηίζω. μ. ήσω. τ. ηκα. indigeo. Neutr. genit.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res, negotium. Dicitur etiam quasi ἀντὶ τῦ μηχάνημα ἢ θέαμα per genitiuum, ut χρῆμα νῦ, χρῆμα φρονήσεως. Xenoph. καταβάντα πρὸς ἅλφιτον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα: quasi rem pulcherrimam & præstantissimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρήματα appellatione tam mobilia, quàm immobilia continentur, huiusq; significatio tam latè patet quàm pecuniæ apud Iurisconsultos: ita ut etiam corpora significet, atq; eo amplius. χρήματα enim sunt οἰκία, κτήματα, βοσκήματα: census denique & facultates, opes, bona, & fortunæ, id est τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac significatione significantur: πάντα τὰ χρήσιμα ὄντα, ut docet Xenoph. in principio Oecon. Sic Cic. in Verr. act. 1. pecuniam posuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quæ erãt in hæreditate, mobilibus scilicet atq; immobilibus. Demosth. πρὸς τὰ ναυπ. pro mercibus posuit, ἀντὶ τῶν ἐμπορίων χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μ. ισθήσομαι. π. ισμαι. lucror, quæstum conficio, pecunias uel tributa exigo, diues sum. Vnde ὁ χρηματισμένος ἀνὴρ, qui locupletatus est, & quæstu uberes fecit. Itẽ colloquor, ἐμοὶ πρός τινα περὶ τινῶν μηχάνων. Depon. accus. Bud. Com.

Χρηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. ius dico, rebus explicandis constituendisq; uaco, ut magistratus solẽt. ἐκ τῶν χρημάτων. Lucian. ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἐκαθέζετο τῶν ἀρχῶν ἐχρημάτιζε, Cum Iupiter hominum uotis uacauit, & de ijs statuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel senatum, & agere cum populo. Est etiam responsa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι, Diodoro, et Plut. in Cæs. Gregor. ὅτῳ δὲ αὐτὸν ἐνομάζεσθαι ὁ θεὸς μυθεῖ χρηματίζων ἐπὶ τῇ ὄρνει. Est etiam appellare aliquem, hoc est compellare & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ἐνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act. 11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Actiu. accus. Bud. Com.

Χρηματικὸς. ὴ. ὸν. pecuniarius, diues & copiosus, Plutarcho.

Χρημάτισις. coactio pecuniæ.

Χρηματισμὸς. ῦ. ὁ. quæstus, lucrum, responsum diuinum, uel mandatum, oraculum. Est etiam postulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et responsum magistratuum & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. τ. τὸ. officina numulariæ

Χρηματιστὴς. ῆ. ὁ. quæstor pecuniarum.

Ἐτὸ ἀς τόρον τῶν χρημάτων ἀξιὸς καὶ ἵμπορος. Xenoph. Ἀνὴρ χρηματιστὴν, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæstuaria.

Χρηματιστικὸς. ὴ. ὸ. lucro uacans.

Χρηματοποιόν. lucrosum, quæstuosum.

Χρὴ ὃ ἐχρῆν, ἀντὶ τῦ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι. uide χράομαι.

Χρησιμώω. μ. ώσω. utilis fum. Cyril. χρησιμώσαι ἀς τὴν δημιυργίαν.

Χρήσιμος. ὴ. ὸ. pretiosus, utilis.

Χρῆσις. ιος. ἡ. usus.

Χρησμολογία. ας. ἡ. oraculum.

Χρησμολόγος. ὴ. ὸ. fatidicus, oraculorum interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. ὃ. ὸ. oraculum, responsum quod redditur à numine aliquo petentibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per se respõdet

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor, do responsum, oraculum reddo. Neutr. absol.

Χρησμῴδημα. ζος. τὸ. &

Χρησμῳδία. ας. ἡ. oraculum, uaticiniũ.

Χρησμῳδός. ὃ. ὸ. fortilegus, ariolus.

Χρῆτε Doricè pro χρή. oportet.

Χρηστέον. utendum.

Χρηστόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. benignus fum. Depon. absol.

Χρηστήρ. qui dat oracula.

Χρηστηριάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. peto responsum. Depon. absol.

Χρηστήριον. τὸ. oraculũ, locus uaticinij.

Χρήστης. ὴ. ὸ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor.

Χρηστογραφία. ας. ἡ. artificiũ pingendi.

Χρηστολογία. ἡ. blandiloquentia.

Χρηστολόγος. blandus uerbis, re nõ item, qui uerborum comitate frustratur postulatores.

Χρηστόηθης. ες. ὸ. qui est probis moribus

Χρηστὸς. ὴ. ὸ. bonus, utilis, frugi, suauis, placidus, comis, benignus, facilis, commodus, humanus. Apud Lucian. χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι, alto grauissimoq; uulnere.

Χρηστότης. ὴ. benignitas, utilitas, ꝓbitas

Χρηστουργία. bonum opus.

Χρηστοφιλία. ας. ἡ. bonorum gratia & amicitia.

Χρηστόφιλος. ον. qui habet bonos amicos.

Χρήσφορος. ὸ. uates.

Χρηστῶς. rectè, utiliter.

Χρῆτω Attice pro χράτω.

Χρίζ. formicarum domicilium.

Χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo, fulcio, nitor, eĩcio, ungo, obuio.

Χρίσις. ιος. ἡ. unctio.

Χρῖσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.

Χρισμάχος. ὸ. ὸ. hæreticus.

Χριστὸς. ὃ. ὸ. Christus, & unctus adeliuè.

Χρίω. μ. ίσω. π. ικα. lino, ungo. Actiu. accus.

Χρόα, & adiectione ι χροιὰ, Doricè. ας. ἡ. color. Est item accusatiuus à χρώς.

Χροαυθὴς. lucidus, nitidus.

Χροΐζω. cutim tangere.

Χρόμαδος. ὸ. ὸ. strepitus, stridor dentiũ, maxillarum & dentium collisio.

Χρόμυ. hinnitus, impetus, audacia.

Χρόμις. piscis quidam.

Χρόμος. hinnitus.

Χρονιῶος. ὸ. ὸ. diuturnus.

Χρονίζομαι, &

Χρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. duro longo tempore, inueteraſco, perſeuero, Aristot. Ethicor. 9. Est etiam tardo, moror, & tardius uenio, Hippocr. Neutr.

absol. Bud. Com.

Χρονικός. ἡ. ὸ. temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικά, obseruationes temporum. Latini annales uocant, cum digesta temporibus recensentur.

Χρόνιος. ᾱ. ὸ. diuturnus, tardus.

Χρονιώτερος. diuturnior, longior.

Χρονίως. longo tempore.

Χρόνος. ὁ. tempus. Est propriè χρόνος, quoties de genere, modo, spatio ue temporis agitur, ueluti seculum, annus, mensis, dies, hora.

Χρονογραφία. temporum descriptio.

Χρονόγραφος. annalium scriptor.

Χρονολόρος. ætate desipiens.

Χρονοτριβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tempus tero. Neutr.

Χρόνῳ. tandem.

Χρόνῳ ὀλίγῳ. post breuì tempore.

Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto post tempore.

Χρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. coloro. Depon.

Χρυσαίνω. orno, ὑ. σω.

Χρυσαλλίς. chrysallides quasi aureliæ, animalia quædam.

Χρύσαμμος. aurea arena.

Χρυσαμπελών. uinensarius, campsor.

Χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenã uel frænum aureũ, uel mitrã.

Χρυσάνθεμον. τὸ. herbæ genus.

Χρυσάορος. ὁ. χρυσάωρ.

Χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo. unde

Χρυσαυγοῦντα uocant ἀστράβοντα, uel αἴθοντα.

Χρυσάωρ. ορος. ὁ. gerens ensem aureum.

Χρυσᾶς. ᾶ. ὁ. aureus.

Χρυσελεφαντίνεος ἀσπίδος. auro, ebore, electro facti clypei. Dictio est poëtica.

Χρυσήλατος. ὁ. ἡ. in auro ligatus.

Χρύσιος. ᾱ. ὸ. aureus.

Χρυσοπάλαιστος. ᾱ. ὸ. habens aureas sagittas, uel telum aureum. Nam ἰοπάλα sagitta est.

Χρυσόπαστος. ex auro ductus, ex auro confectus.

Χρυσόπεπλος. χρυσόπεπλος.

Χρυσοπήριον. ᾱ. τὸ. aurulum.

Χρυσοῦς. aureæ crepidæ, aut phialæ.

Χρυσόω. accipio aurum, in auri colorem reclino, aurum repræsento.

Χρυσόπτερος. ον. ὁ. habens auratas habenas.

Χρυσός. ον. τὸ. aurum, pudendum puerile.

Χρυσὸς. uide χρυσοῦς.

Χρυσοῦς. ῦδος. ἡ. terra ubi sunt minuta frusta auri, auri spuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentum auri, id est aurea arena.

Χρυσόφαρος. ὁ. auratus.

Χρυσόφορος. habens solum aureum.

Χρυσοχάλκευτον. τὸ. pretiosum, ex auro fabre factum.

Χρυσοδακτύλιος. ᾱ. ὸ. aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος. ᾱ. ὸ. auro ligatus.

Χρυσοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. auro similis, fuluus.

Χρυσοχόη. ἡ. fornax est siue alueus in quo aurum conflatur ac funditur.

Χρυσόθρονος. aureum thronum habens.

Χρυσόκαρπος. species hederæ ab aureo acinorum colore.

Χρυσοκέρως. qui habet aurea cornua.

Χρυσοκόλλα. chrysocolla, color uiridis quasi auri glutinum, & ferculi genus è lini semine ac melle.

Χρυσοκόμη. ἡ herba est.

Χρυσοκόχανον. ᾱ. τὸ. atriplex.

Χρυσόπους. squamis aureis tectus.

Χρυσόμαλλον. aureum uellus habens.

Χρυσομηλόριτον. animalculum quoddam scarabeo simile, coloris aurei.

Χρυσόνωτος. ᾱ. ὸ. habens terga aurea.

Χρύσος, uel contractè χρυσοῦς. ῆ. ὸ. aureus.

Χρυσοπάρυφος. ν. auro contextus.

Χρυσόμασος. ν. auro interſparſus, inter textus, auratus.

Χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.

Χρυσόπολις. emporium Chalcidoniæ.

Χρυσόπρωρον. inaurata prora.

Χρυσός. ν. aureus.

Χρυσόῤῥαπις. ιος. ὁ. habens baculum aureum, uel ῥαπίδας, id eſt crepidas aureas.

Χρυσός. ὁ. ὸ. aurum.

Χρυσόστομος. ν. ὁ. habens os aureum.

Χρυσότευκτος. ex auro fabrefactus.

Χρυσότορτα. τὰ. uaſa aurea ſculpta, χρυσόγλυφα.

Χρυσουργῶν. τὸ τὴν χρυσὴν ὀρύσσειν καὶ μετακαίειν.

Χρυσοῦφαῖς. οἷ. auro intexti.

Χρυσοφανὴς. ὁος. ὁ, ἡ. auratus deſuper, auro intertextus.

Χρυσοφορία. auri geſtatio ad pompam hominum.

Χρυσόφορον. electrum, ab auri colore quem habet.

Χρυσοφόρος. ν. ὸ. aurifer.

Χρυσόφρυς. aurata genus piſcis.

Χρυσοφύλαξ. cuſtos auri.

Χρυσοχάλινος. auro infrænatus, & de ſole dicitur.

Χρυσοχοέω. μ. ήσω. ν. ηκα. aurum fundo, id eſt conflo. Neut. abſol.

Χρυσοχοεῖον. τὸ χρυσοχοεῖον.

Χρυσοχόος. ν. ὸ. aurifex.

Χρυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. inauro. Actiu. accuſ.

Χρύσωμα. ατος. τὸ. res aurea, uas.

Χρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. coloro, appropinquo, cutim tango. Actiu. accuſ.

Χρῶμα. ατος. τὸ. color, nitor, cutis. Et χρώματα τὰ χρήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium. Colores etiam Latini dicunt. Eſt etiam pars muſicæ ex tribus, quibus tota conſi-

citur muſica, diatono, chromate, & harmonia.

Χρωματίζω. μ. ίσω. ν. ικα. τὸ χρωννύω.

Χρωματικὰ. τὰ. ante tempus Marſiæ erant omnia muſica.

Χρωματισμός. ὁ. ὸ. coloratio.

Χρωννύω. coloro. Actiu. accuſ.

Χρώς. τός. ὁ. corpus.

Χρώς. τός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῷ cuti, ſæpe pro χροΐ.

Χρωτίζω. ὁ χρωματίζων, colorãs, infector.

Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, coloror.

Χ Υ.

Χυδαῖος. ν. ὸ. uilis, uulgaris, abundans, cumulatio.

Χύδην. fuſim, abũdè, ſparſim, paſsim, uulgò, temere, tumultuariè.

Χυλίζω. ſuccum elicio.

Χύλισμα. τὸ. liquamentum.

Χυλός. ὁ. ὸ. ſuccus.

Χῦμα. ατος. τὸ. latitudo, copia, fluxus.

Χώνη. μ. εύσω. π. ευκα. fundo. Neut. accuſ.

Χυμός. ὁ. ὸ. humor, ſuccus, condimentum, guſtus. Hoc uocabulo medici tanquam Latino utuntur.

Χυτρίδιον. τὸ. porcelli.

Χύσις. ιος. ἡ. fuſio.

Χυτή. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum ſepulchris, cumulus, agger.

Χυτρίζω. diffundere: proprie miſcere oleum aquæ, ἀλείφειν, ungere.

Χύτλον. ν. τὸ. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item luſtratio, Hom. exequiæ.

Χυτλόω. μ. ώσω. ν. ωκα. ungo, abſtergo ſordes, lauo.

Χυτὸν ἄργυρον. argentum uiuum.

Χυτός. ὁ. ὸ. fuſus, fuſilis, liquidus. Et χυτοὶ, fuſanei piſces, qui fuſim retibus (capiantur.

Χύτρα. ας. ἡ. olla.

Χυτρῶδες. teſtaceus.

Χυτρῶν.ῶνος.τὸ. locus ubi ollæ seruantur.
Χυτρώδης.ους.ὁ.ἡ.figulus. (dam.
Χυτρίδιον.ου.τὸ.ollula. & mẽsura quæ
Χυτρίζω.in ollam ponere.
Χυτρίνδα.ας.ἡ. conuiualis ludus.
Χύτροι. festum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebãt. Agebatur uero decimatertia nouembris die. uide Suidam. Est & nomen urbis in Cypro.
Χύτρον.ου.τὸ. olla, χῶμα.
Χυτρόποδες.οἱ. sustentacula ollarum, ollæ cum pedibus, foci. Hebræi cirim uocant.
Χύω.μ.ύσω.π.υκα.fundo. Vnde ἀπὸ ἀφρῶν λίσια λιχμώσης, dicitur in uenerem effusus. Actiu. accus.

Χῶ. Dionys. lib. 2. λιχόωσι, repletum est.
Χωραγά.ᾶς. malua hortensis.
Χωλαβίω.μ.ίσω.π.ιχα. tumultuor.
Χωλαίνω.μ.ανῶ. claudico. Neut. absol.
Χωλόω.μ.ώσω.π.ωκα. idem, mutilo, claudum reddo.
Χωλός.ἡ.ὁ. claudus, mãcus, hoc est τὰς χῆρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mancus apud Latinos.
Χωλότης.ητος.ἡ. claudicatio.
Χῶμα.ατος.τὸ. agger terra aggesta factus, cumulus terræ uel lapidũ. Hic aliquando Nilus coërcebatur. Plin. uocat moles. Item uallum, tumulus, ripa.
Χωμάτιον.ου.τὸ. aggellus.
Χῶμος.ου.χῶμα.
Χωνία.ας.ἡ. &
Χωνῆον.ου.&
Χωνατήριον.ου.τὸ. fornax.
Χωνατὴς.οῦ.ὁ. conflator.
Χωνατὸς.ἡ.ὁ. conflatilis.
Χωνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. cõflo. Neut. abs.

Χώνη.ης.ἡ. infundibulum.
Χωννύω.μ.ύσω.π.υκα. obruo aggere. Actiu.
Χῶνος. agger, collis.
Χώομαι. irascor, σκύζομαι.
Χώρα.ας.ἡ. regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἵεσθαι, loco nõ mouere, non attingere. Κατὰ χώραν μένειν, in loco, uel in sua classe manere, in sua sorte acquiescere. Isocrat. ταῦτά θ' ἅπερ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἕκαστον δεῖ ἵκεσθαι, suo quidq; loco positum est. Ἔξω κατὰ χώραν, resistam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco suo positum esse, hoc est, digestum esse, & compositum esse. cui opponitur ἔκτοπος εἶναι, id est temerè. Χώραν ἐκλείπειν, locum relinquere, & liberum seruare atq; integrum. Bud. Com.
Χώραι. αἱ. spatiorum modi.
Χωραῖος. ὁ ἐπὶ χώρᾳ ἀγρίβων.
Χωράσιον.ου.τὸ. ager sationalis.
Χωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. sum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, progredior, ut ὁμῶς χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, conferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neutr. Ponitur impersonaliter apud Arist. Histor. 9. τῆς λιμένας ἀποκτήσεως, ὅταν μηκέτι τὰ λιμένια χωρῇ αὐτοὺς ἐγγαλοῦσθαι, Cum iam locus non est. ὅταν χώρα ἐκῇ, cum iam ipsis opificibus locus capax nõ est opificij, hoc est ὅταν μηκέτι τὰ λιμένια χωρῇ τὰ μέλη. Bud. Cõ.
Χώρημα.ατος.τὸ. alueus.
Χώρησις.εως.ἡ. capacitas, secessus.
Χωρητικὸς.ἡ.ὁ. capax.
Χώρια. τὰ. præsidia, loca munita.
Χωριάζω.μ.άσω.π.αχα. rusticor. Neut. absol.

Χαριαμός. arca, ciſta.

Χαρίδιον ν. τὸ. agellus, prædiolum.

Χαρίζ μαι, ☞

Χαρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ſeparo, ſecerno, regredior. Ioſeph. lib. 1. ἐκ τῆς πόλεως χαρίζεται. Actiu. accuſ.

Χαρικός. ὴ. ὸ. ruſticus.

Χαρίον. ν. τὸ. ager, locus, regio, prædiũ, uilla, fundum, ſpatium. Item pro ſecundis, id eſt membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. Alij χορίον cum ο ſcribunt. Sic dictum, quia χάρημα, id eſt ſpatium ☞ locum fœtui dat.

Χαρὶς ſine, ſeorſum, ſeparatim, genitiuo iungitur. ☞ procul ſine caſu. χωρὶς ἀ μὴ τόδε, uel χωρὶς ἢ τόδε, hoc excepto.

Χαρισμός. ὴ. ὸ. ſeparatio.

Χαριστός. ὴ. ὸ. ſeparabilis. τὰ χάριστα, abſtracta.

Χαρίτης. ν. ὸ. agreſtis, ὀδαῖος.

Χαρίτης. ὰ. indigena, uillica.

Χαροβατᾶν. in loco aliquo circumire.

Χαροπομέω. μ. ήσω. ν. ηκα. iraſcor, ὀργὴν ἔχω.

Χῶρος. ν. ὸ. locus, ager, ſpatium.

Χωροφολέω. loco detentus.

Χωροφύλαξ. ακος. ὸ. ſaltuarius.

Χόω. contriſto, moleſto, iraſcor.

Ψ Α.

Ἄλιον. ν. τὸ. obliquum, πλάγιον, λοξὸν, ὑπικλινὲς τι.

Ψαλαρός, ☞

Ψαλυρός. οῦ. ὸ. putris, arenidus, arenulentus, friabilis, infirmus, imbecillis.

Ψαλάω. λήσω, ψηλαφῶ, contrecta-

re turpiter, maſturbare.

Ψαλαρός. ὰ. ὸ. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, ſicut ψαλυρός.

Ψαλυρός. ὰ. ὸ. idem quod ψαλαρός.

Ψαλτός. ὰ. ὸ. planus, læuigatus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus.

Ψαλάσσω. roro, aſpergo.

Ψάλλον. ν. τὸ. agnus.

Ψάλω. μ. αρῶ. accelero, immuto, attingo, ἀσφαῖς τι ποιῶ. Neutr. abſol.

Ψαστός. ὰ. ὸ. placenta, libum, farina cum oleo cocta.

Ψάυλον. idem quod ἔμβρυον aliquando, ☞ infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψαύλωνες uocantur matres.

Ψαύς. gutta, ſtilla, ☞

Ψαύω. aſpergo.

Ψαύω. attrecto, τιτάω, ψηλαφῶ, λιπαῶ, ψαύω, ψάω.

Ψαλίς. ίδος. ἡ forfex, acus, fornix, telum, impetus.

Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla.

Ψάλλω. μ. σῶ. σ. ελκα. canto, pulſo.

Ψάλλομαι ὠιδὴ, pro ἀκροῶμαι τῆ ψάλτου. Actiu. accuſ.

Ψαλμίον. tibicin. s.

Ψαλμός. ὰ. ὸ. pſalmus, cantus, citharæ pulſatio.

Ψαλμῳδός, ☞

Ψαλτήρ, ☞

Ψάλτης. ν. ὸ. pſaltes, cantor.

Ψάλτιγξ. γος. cithara, aliàs ψάλτης.

Ψαλτός. ὰ. ὸ. cantabilis.

Ψάλτρια. ας. ἡ. fidicina.

Ψάλυξ. ſcintilla.

Ψάμαθος. ν. ὸ. arena. Accipitur pro ipſo litore apud Sophoclem.

Ψαμαθώδης. ους. ὸ, ἡ. arenoſus.

Ψαλὶς. ίδος. fornix. Accipitur ☞ pro aquæductu.

Ψαμμοκόσια. τὰ. arenarum numerum æquantia, hoc eſt innumera.

Ψάμμος. ὁ. ἡ. arena, ſabulum, ἄμμος.

Ψαυσμός. nauſea.

Ψάυς. auis quædam, paſſer, & genus triremis.

Ψαφός. ᾱ. ὁ. uelox, ἀπὸ τῆ ψαίειν. Eſt etiã coloris ſpecies, ποικίλος. unde & ψαφὸς ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα ποικίλος.

Ψαλάσσειν. idem eſt quod ψαλάσσειν.

Ψαυκροπόδης. uelox. Epitheton equi, quod ſummis tantum pedibus inter curſum tangat terram.

Ψαυρός. ᾱ. ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus. ἀπὸ τῆ ἄκρως ψαύειν.

Ψαυσμός. attactum.

Ψάω. μ. ψάσω. π. ψαυκα. tango, palpo, ſtringo.

Ψάφαξ. calculus apud Aeoles, qui lingua communi ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός. ᾱ. ὁ, ἡ. tenuis, imbecillis, friabilis, cano ſitu obductus, mali coloris, obſcurus, ψαλαρός.

Ψάφιξ, pro ψῆφος. calculus: quemadmodum λάϊξ lapis, pro λᾶας.

Ψαφορία. ας. ἡ. fragilitas quæ fit ſqualore.

Ψάω. μ. ἤσω. σ. ψαυκα. rado, planum facio ſiue corrigo. Actiu. accuſ.

Υ Ε.

Υ', pro σφάς. ipſas Doricè.

Ὑβρισμα. ατος. τὸ. uituperium.

Ὑγρος. ſepulchrum.

Ὑγιαίνω. μ. ὑγιᾶνῶ. π. ὑγιᾶ. uitupero, carpo, improbo, culpo. Actiu. accuſ.

Ὑδνός. ᾱ. ὁ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.

Ὑδέω. curo, curam gero.

Ὑέρω. μ. ὑσῶ. corrumpo.

Ὑετοφόρος. madefacti.

Ὑετίζω. ſtillo, gutta tim defluo.

Ὑετὸς. ἀδος. ἡ. aſperſio illa ac uelut irroratio, quotiẽs minutiſsimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori ſimillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, ſicut aurum inter arenam. Ὑετοὶ κόμαι etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt.

Ὑκτός. ᾱ. ὁ. uituperabilis.

Ὑλίσμα. μ. ἰσμαι. π. ισμαι. &

Ὑλίζω. μ. ἰσω. π. ιχα. τὸ ὑλισμαι. Bud. Com.

Ὑνιον. ὁ. τὸ armilla, fræni pars eſt iuxta mentum.

Ὑπισμα. ατος. τὸ. balbuties.

Ὑπομαι. τὸ ὑπω.

Ὑπὸς. ᾱ. ὁ. qui literam aliquam aut ſyllabam in pronũtiatione eximit, balbutiens, balbus.

Ὑπότης. τητος. hoc ipſum uitium.

Ὑπω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & abſurdè loquor

Ὑραδιὼν. uertebra, σπόνδυλος.

Ὑραδάγγελος. ὁ. ἡ. falſus nuntius, falſa nuntians.

Ὑραδάλιος. mendax.

Ὑραδολογία. ας. ἡ. ficta inſidiæ.

Ὑραδολογῶ. mendacia dicere.

Ὑραδιγραφῶ. librum falſo nomine inſcribere.

Ὑραδιγράφος. ὁ. falſo inſcriptus.

Ὑραδῶ. mendaciter, faſò, ψαδῶς.

Ὑραδηγόρος. ὁ. ψαδολόγος.

Ὑράδης. νος. ὁ, ἡ. mendax.

Ὑραδολογέω. μ. ἤσω. π. ηκα. mendaciter dico. Actiu. accuſ.

Ὑραδολογία. mendacium.

Ὑραδολόγος. mendax, uaniloquus.

Ὑραδοκλητάρ. eſt accuſatio apparitoris, qui falſo renuntiauit ſe quempiam in ius uocaſſe, ob eamq; renuntiationẽ is qui uocatus eſſe dicitur, in fraudem deſerti uadimonij incidit. Bud. Com.

Ψεύδομαι. μ. δόμαι. π. σομαι. mentior. Vnde ὁ ψευσμένος, qui mentitus est. Et τὰ ψευσμένα, uana & falsò dicta. Item ut ἀληθῆ ψευσμένοι λόγοι à Pauf. dictum est, quod Antiph. de falso testimonio dixit: sic ementitus est, de uaniloquo dicitur, & ementita auspicia per Græcorũ imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαί σε etiam dicunt pro fallo, fruſtror, & ludificor. Ψεύδομαι τὰληθῆς, aberro à ueritate. Ψευδὴς τῆς ἐλπίδος, ſpe falſus. Depon. Bud. Com.

Ψευδομαντεύομαι. uana & falſa reddo oracula.

Ψευδόμαντις. falſus uates, mendax coniector.

Ψευδομάρτυρος. falſus teſtis.

Ψευδομαρτυρία. falſum teſtimonium.

Ψευδομαρτυρεῖν. falſum teſtificari.

Ψευδομαρτυρεῖν ἀλῶναι, uel ψευδομαρτυρίων ἀλῶναι. falſæ teſtificationis conuictum eſſe.

Ψευδομαρτυρεῖν ἀγανίσασθαι, cauſam falſi teſtimonij dicere. Bud. Com.

Ψευδομυθία. mendacium.

Ψευδομυθῶ. mentior.

Ψευδόπυρα. falſos ignes appellabant, quibus ad territandos hoſtes utebantur, ut ingens exercitus eſſe crederet

Ψεύδορκος. ὁ. periurus. (tur.

Ψεῦδος. ους. τὸ. mendacium, falſum, commentum. Sciendum hoc nomen aliquãdo cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδοήρων: in quibus non fallax aut mendax eſt intelligẽdus, ſed homo omnibus modis ſimillimus Alexãdro uel Neroni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob ſimilitudinem pro Philippo falſo à quibuſdam habitus fuit.

Ψευδοσέληνον. luna obſcura.

Ψευδοφαῶ. falſo lucere lumine.

Ψευδοφανὴς. ἐος. ὁ, ἡ. adulterina luce ſplendens, ut luna.

Ψευδόχρυσος. τὸ. aurum arte mentientia.

Ψεύδω. μ. δσω. σω. ψηκα. fallo. Actiu. accuſ.

Ψευδώνυμος. ον. ὁ. falſi nominis, ψευδολόγος.

Ψευδῶς. mendaciter.

Ψεύστης. ὁ. ὁ. mendax, uanus.

Ψίφας. obſcurus, niger.

Ψίφος. τὸ. obſcuritas, tenebræ.

Ψίχω. curo, νυσσῶ.

Υ Η.

Ψῆγμα. ατος. τὸ. flos aris, arena unde fit aurum, & ramentum, quaſi auream ſcobem dixeris. Item fruſtum, ſtilla.

Ψηκτόμυς. υος. ὁ. pulus, lucuſtæ.

Ψηκτός. ὁ. ὁ. modius.

Ψηκτὸς. ας. ἁ. ſtrigilis, ξύστρα, σταλίς.

Ψηλαφάω, & Ψηλαφίω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, palpor, obſcura ueſtigo.

Ψηλάφησις. ιος. ἡ. palpatio, contrectatio, fricatio.

Ψηλαφητὸς. ὁ. ὁ. palpabilis.

Ψὴν. fructus palmæ maſculæ, quem admodum βάλανος fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alijs mulcis, utrunq; ſexum. Item ψῆνες, uermes quidã qui in groſsis naſcuntur, culices.

Ψιλίσω. rado, polio, ῥάπτω.

Ψιλὸς. ὁ. ὁ. caluus, φαλακρὸς, rarus, ψιλὸς, ridiculus, iocoſus.

Ψῆφος. ὁ. ὁ. tabella abaci.

Ψὴν. ὁ. ficarius culex, ſturnus.

Ψηρὸς. ὁ. aridus, ξηρὸς.

Ψῆττα. genus piſcium.

Ψηφίσομαι. μ. ίσθομαι. π. ισμαι. cum deliberatiõe decerno, ſciſco, iudico, ſententiam fero. Item condemno, κατεψηφίσομαι. Bud. Com.

Ψηφίσ-

Ψηφίζω. μ. ίσω. σ. ιτικα. cõputo. Actii. acc.

Ψήφινος. η. ὸ. sapiens.

Ψηφίς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.

Ψήφισμα. ατος. τὸ. iudicium, decretum per suffragia, plebiscitum.

Ψηφιστής. οῦ. ὸ. suffragator, calculator.

Ψηφοθήκης. η. ὸ. tesselarius.

Ψηφολογικὴ. ars calculandi.

Ψηφολόγος. ου. ὸ. saccularius, ψηφοπώλης.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. censere, iubere, id est opinari ut nunc dicunt, proponere calculum.

Ψηφοπώκτης. η. ὸ. saccularius, id est calculatius impostor, ut qui fallaci ratiocinatione scitè ac lepidè hominibus imponit.

Ψηφοποιός. ῆ. ὸ. q fert aut dat sententiã.

Ψῆφος. η. ἡ. calculus, hoc est ratio siue computum. Item calculus, hoc est tessera, decretum, suffragium: et maxime ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre suffragium et sententiam.

Sic ψῆφον τίθεσθαι, ϑ γνώμην θέσθαι.

Item προτιθέναι ψῆφον, ϑ ἀναδιδόναι, pro permittere ut sententiam dicant, apud eundem Demosth. Inde quoq; ψῆφοι σώζουσαι dicuntur, qui etiam ὑγιᾶσαι ϑ πλήρεις uocabantur: ϑ ψῆφοι καθαιρῆσαι, quæ etiam ἀναιρῆσαι dicuntur, ϑ πλυντικμῆσαι. Et ἴσας ψήφους dicebant, cum adæquasse iudices significare uolebant. Bud. Comment.

Ψηφοφορία. ας. ἡ. suffragium, apparatio.

Ψηφοφορῶ. calculum fero. Actiu. acc. Dionys. ἅπασαν τὴν πόλιν ψηφοφορήσασι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit suffragia.

Ψηχῶν. ratiocinans, curans, meditatus.

Ψηχρός. ᾶ. tenuis, λεπτός.

Ψήω. μ. ήξω. σ. ηκα. φίλω, ξύω, placeo, mansuefacio, abstergo. Actii. accus.

Ψιαδῶ. ludo.

Ψιάθος. ϑ. storea.

Ψιαθοπλόκοι. storearum, contextores.

Ψιάς. άδος. ἡ. gutta, ros, ψακάς.

Ψιβδῶ. sufflo, pedo.

Ψιδρακία. pustulæ genus.

Ψίδωνες, uel ψιθόνες. calumniatores, susurrones, ψίθυροι.

Ψίλομαι. fleo, κλαίω.

Ψίθος. ϑ. ὸ. conuicium.

Ψίθυρ. υρος. ὸ. susurro, murmur.

Ψιθυρίζω. μ. ίσω. σ. ιτικα. susurro, clam in aurem loquor. De foliis propriè dicitur, quæ uento inter se collisa stridunt. Neutr. absol.

Ψιθύρισμα. ατος. τὸ. susurrus.

Ψιθυρισμός. οῦ. ὸ. murmur, susurrus, stridor.

Ψιθυρισής. ῆ. ὸ. ϑ

Ψίθυρος. η. ὸ. ϑ

Ψιθυρός. ῆ. ὸ. susurro, stridulus, loquax.

Ψιλαγία. turma uirorum ducentorum quinquaginta sex.

Ψίλιος. η. ὸ. obliquus, supinus.

Ψιλοπόρος. ου. qui raris est capillis, recaluaster.

Ψιλομετρία. ας. ἡ. carminis tenuitas.

Ψιλός. ῆ. ὸ. nudus, tenuis, rarus, solus, paruus, ulis, imbecillus. Item uolucer, pennatus, leuis. Ponitur ϑ pro milite leuis armaturæ, quos Latini uelites uocant.

Ψιλὸς λόγος. soluta oratio.

Ψιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. nudo. Actii. accus.

Ψίλωθρον. η. τὸ. pusilothrum, unguentum depilatorium, σποδή.

Ψιλῶς. leuiter, simpliciter, ἁπλῶς.

Ψίλωσις. denudatio.

Ψιλωτὴς. ῆ. ὸ. qui non amat aspirationem.

Υἰμαρον. ὠδιῶον.

Υμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa.

Υμμυθίω. μ. ίσω. υ. ικα. frico albo colore.

Υίν. ipſis, ipſum.

Υίναθ. caprea.

Υινάλω. folijs defluo, φυλορρόω.

Υινύθιον. uile, uitioſum.

Υίξ. χός. ὁ. qui fricat albo colore.

Υιπλαία. muliebris calceamẽti genus.

Υιπλίον. buccella, mica.

Υιπλοπάτ. ιος. ὁ, ἡ. paſſeris ſiue rumbi effigiem repræſentans.

Υίπλον. cito, ocyus.

Υίχα. ας. ἡ.

Υίχον. ε. τὸ. mica.

Υίχω, (ſo.

Υίω. cibo præmanſo nutrio, ἐμβρωματίζω.

Υ O.

Υόα. lumbus, ὀλάφια.

Υογερόν. ε. τὸ. ἀσχημον, μιαρὸν, ἀσίβολον, turpe, reprehendendum.

Υόγιον. idem. Et

Υόγ. ου. ὁ. uituperium, dedecus, infamia.

Υόθ. ἀκαθαρσία. ſcabies. ψορὰ, niger, ſqualidus.

Υοῖα. ας. ἡ. ψόα, lumbus.

Υοίθης. ε. ὁ gloriosus, arrogans.

Υοῖθος. cinis, ſtercus.

Υολόεις. όεντος. ὁ. ardens, ſtatim perdẽs, fuligineſus, fumoſus.

Υολοκαμπία. iactantia, ἀλαζονία.

Υόλος. ε. ὁ fumus, fuligo. (Neutr.

Υοφίω. μ. ίσω. υ. ικα. ſtrepo, obſtrepo.

Υοφιτικά. τὰ. quæ ſtrepitum edunt.

Υοφολίης. ιος. ὁ, ἡ. formidoloſus, probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Υοφαδῶς. tumultoſe.

Υοφοποιός. ῆ. ὁ. ſtrepitum faciens.

Υόφ. ε. ὁ. ſtrepitus.

Υόα ψοῖα, lumbus.

Υυγῶον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Υυξις. ῆ. ὁ. refrigeratio.

Υυφάκιον, uel ψυφάκιον. paulo durior puſtula eſt, ſubalbida, acuta ſimilis phlyctænis, hoc eſt bullis, quæ ab igne excitantur.

Υυίζομαι. murmuro, χογγίζω.

Υύζασα. ας. ἡ. inſpirans.

Υυκτήρ. ῆρος. ὁ.

Υυκτείδιον. uaſculum in conuiuio poni ſolitum ad uinũ refrigerandum, uas pelicatum.

Υυκτρία. nemoroſus & opacus locus.

Υυκτικός. ῆ. ὁ. refrigeratorius.

Υύκα. κος. ἡ pulex.

Υύκιον. ε. τὸ. pſyllium herba.

Υύκοι. Libyæ populus, qui non ſolum ipſi non lædunt à ſerpentibus, uerum etiam ab alijs qui morſi fuerint, uenenum exugunt. Vnde diuus Hieron. Pammachium ψυλλία uocat, quòd ψύλλον quendam ageret, ſuccurrens aduerſus obtrectatorũ uene

Υύξις. ιος. ἡ. frigiditas. (na.

Υυεία. ας. ἡ. inſula iuxta Chium, quæ ψύρα etiam dicitur.

Υυείς γῆ. terra tenuis, continens.

Υύω. ſpuo.

Υυχαγωγέω. μ. ήσω. υ. ικα. conſolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. Υυχαγωγῶν etiam Mercurius dicitur ἀπὸ τῆ ψυχαγωγῆν, & animas ducere, qui ob id etiam ψυχοπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Actiu. accuſ. iung.

Υυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, ſolatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. Eſt etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

Ψυχαγωγός. οῦ. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγὸς Pitho, quasi flexanima. Aliquādo ponitur pro deceptore.

Ψυχάω. refrigero. πεῖς τὸ ψύχος, καὶ τὸ πνεῦμα ἀφαιρῶ, respiro.

Ψυχάριον. ου. τὸ. animula.

Ψύχανος. ου. ὁ. frigidus.

Ψυχαρός. ᾶ. ὁ. frigiditas.

Ψυχίκαπος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.

Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, spiritus, ingenium.

Ψυχικός. ἡ. ὁ. animalis.

Ψυχόλοιθος. pernicies animarum.

Ψυχομαχῶ. ad extremum usq; spiritum pugnare, usq; ad extremam dimicationem contendere.

Ψυχορραγοῦντες. οἱ. frigore pereuntes. ἀπὸ

Ψυχορραγῶ. frigore pereo, animo defacio, palpito.

Ψυχορροφῶ. τὸ ψυχὸν ἀναπίνω.

Ψύχος. ους. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.

Ψυχοφόρος. ου. ὁ. lætifer.

Ψυχόδρομος. ου. ὁ. cursus ad frigus.

Ψυχολογῶ. frigida uerba ineptaq; & scurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.

Ψυχολογία. frigidus & inanis sermo.

Ψυχολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & absurdis uerbis uti solet.

Ψυχολουτροῦντες. οἱ. frigidis utentes balneis.

Ψυχολουτρῶ, &

Ψυχολουτῶ. frigida lauor.

Ψυχοποιητικός. frigus faciens. epitheton febris.

Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.

Ψύχρος. ου. ὁ. Psychrus fluuij nomen.

Ψυχρός. ᾶ. ὁ. frigidus. Vnde & pro absurdo ponitur, nec plausu excipiendo, sicut frigidus Latinè. Aliquando pro imbecilli.

Ψυχρότης. frigiditas. Vsurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cū prorisu & gratia uel fauore sperato, res in diuersum exijt.

Ψύχω. μι. ύξω. ω. υχα. τὸ ψυχάω, frigefacio, post calorem recreo, flo, uentum facio. Actiu. accus.

Ψ Ω.

Ψῶ. uox rusticorum apud Ionas. Item uerbum pro tango, attenuo, scindo, uro.

Ψώλη. ης. ἡ. lingua.

Ψώθια. inferior panis crusta.

Ψωΐα. ἡ. putris, maleolentia.

Ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.

Ψωλόνθος. ου. ὁ. nulla re dignus.

Ψωλός. ᾶ. ὁ. sine præputio, hernioſus.

Ψωμίω. ῶ. &

Ψωμίζω. μ. ίσω π. ιχα. non est simpliciter nutrio, sed indulgenter pasco, uelut minutatim inspirato pane, ac frustillatim concisō cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos quibus fauent in conuiuijs. Actiu. accus.

Ψώμιον. ου. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.

Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.

Ψωμοκόλακες. οἱ. parasiti.

Ψωμόλοιθος. uorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

Ψωμός. οῦ. ὁ. massa panis, frustum, buccella.

Ψώρα. ας. ἡ. scabies, non omnino dissimilis lepræ, nisi quòd ψώρα magis in summa pelle uersetur, lepra uero altius penetret.

Ψωράνης. ου. ὁ. scabiosus.

Ψωρίασις. ψώρα.

Ψωρικά. ὰ. medicamenta contra scabiem.

Ψωριῶ. scabie laboro.

Ψῶρος. ψαδιγρασία.

Ψωροφθαλμία. oculorum ſcabies, ſcabra lippitudo.

Ψῶρος. terra arenoſa.

Ψωλόδης. ους. ὁ, ἡ. ſcabioſus, ſcaber.

Ψήχω. μ. ξω. ξα. confrico, in minutas partes ſeco, tero, attenuo, lauo, polio, commouео. Actiu. accuſ.

Ω.

ὦ cum circumflexo aduerbiũ eſt uocandi, ſed ὦ cum acuto dolẽdi, & ponitur ſine caſu. Greg. ὦ τὶς ἰνδρμίας ὀδύρεται τλὼ ἰμυτίχαν σύγχυσιν. Sic Vergil. O quæ iam ſatis ima dehiſcat Terra mihi? Interdum cum genitiuo, ut ὦ τύχης, ὦ τῆς ἰμῆς ἀθλιότητος. Aliquãdo eſt admirantis, ut ὦ πῶς θνῶν τῆς συμφορᾶς, id eſt (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miſeram & calamitoſam. Greg. ὦ τῆ θαύματος, ô rei miraculũ. Iungitur et recto. Iulianus ad Liban. ὦ λόγος, ὦ φρήνες. Interdũ uenit ſubaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπορον θαυμονίας ἀνάβολῆς, pro ὦ ἄπορον. Bud. Com.

Ὦ. ideo, quapropter, ſuo.

Ὧ. ea ratione qua.

Ὦ τᾶν. ô amicè, ſocie, charisſime. In utroque numero inuenitur.

Ω Α.

Ὠα. ora ueſtis, reno, pellis ouina. Subſcribitur aũt ι, quia ab οἶα fit, quod ouem ſignificat.

Ὠα. ατ. ι. faſtigium.

Ὠαλγός. ὁ. mollis.

Ὠα. αται, & ὤᾱσα, audiam, ὤσω.

Ω Β.

Ὠβί. tribus.

Ω Γ.

Ὠγαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. ô bone.

Ὤγγος. priſcus deus. unde

Ὠγγίδα, &

Ὠγγίδης, &

Ὠγγίοι. priſci, antiquũ.

Ὠγηλώ. oceanus.

Ὠγμός. clamor.

Ὠγύγιον. priſcum, antiquum.

Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ ſunt.

Ὠγυρὶς. ſtagnum.

Ω Δ.

Ὠδα. olui, ab ὄζω.

Ὧδε. hic, huc, ſic, hoc modo. ὧδ' ἁπλῶς, ut ſic dicam, ut breuiter dicam.

Ὧδε ἐκεῖσε. huc & illuc.

Ὠδε. tumuit. à uerbo οἰδῶ.

Ὠδεῖον. ε. ὲ. locus ubi cantatur, locus choro & ſymphoniacis deſtinatus. Cæl. lib. 17. ca. 12.

Ὧδίνως. ſic, quodammodo, iſto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.

Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδή, α & ο mutatis in φ, cum iota ſubſcripto.

Ὧδε. ὧδε, hoc loco. ὧδί, ſic, hoc modo.

Ὠδικός. ὴ. ὸ. canorus.

Ὠδικώτερον. canorius.

Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.

Ὠδίνω. μ. νῶ. doleo in partu, parturio. Accipitur ſimpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.

Ὠδὶς. ῖνος. ἡ. uexatio partus, parturigo

Ὠδός. ἀοιδός, cantor.

Ὀδύρομαι. iraſcor, doleo, lugeo, ἄχθομαι

Ω Ε.

Ὠί. aduerbium dolentis.

Ω Ζ.

Ὠΐαν. clamare.

Ω Η.

Ὤϊεν. putabat. à uerbo οἴομαι.

Ω Θ.

Ὠθέομαι, &

Ὠθω

Ὠθέω.μ.ἔσω. σ. ὠκα. expello, impello, impressionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio. ὠθοῦμαι tamen interdum passiuè accipitur.

Ὠθισμὸς dicuntur qui conferta turba conflictantur, uel in prætorijs, & aedibus magistratuum summam reip. tenentium, Synes. πυλαμισφέα, & Lucian. Et idem, βαδὰ ἐς πλάγιον μὴ ἐν ὠθισμῷ, &c. audito præconio præmium pronuntiante.

Quoniam uero in huiusce modi protrusione, & nixu conflictante, solent homines interdum altercari & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis contendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse, Herodo. in Thal. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locum periculosum, Gregor. 2. cont. Iul. & apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠθίσαι, id est, in gladium uel uenabulum sese obtrudere, in aduersum mucronem obniti. Sed

Ὠθίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto. Bud. Com. Ab ὠθίσαι dicitur

Ὠθισμός. ὁ. impulsio, & turbulenta altercatio inter se discrepantium, Lucia. Gregor. pro conflictatione plebis miscellaneæ posuit.

Ὠθομαι, &

Ὠθω.μ.ὦσω.σ.ὦκα. idem quod ὠθίσαι, & ὠθίζω. Vnde ὦσι κατὰ τῶν πλάγιων, pugione confodit.

Ω Ι

Ὶα. fimbria, extremitas, pellis ouina, molestia.

Ἰγνόω. patuerunt. ab οἰγνύμαι.

Ἴξαι. aperuit. ab οἴγω οἴξω, aperio.

Ω Κ.

Ἴκκα, pro ἵνα, siue ἵνᾰ syncopa: & idem quod

Ἰκέλως. celeriter.

Ὠκεανός. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.

Ὠκιμοειδὲς. ocimastrum herba.

Ὦκιστα. uelocissimè.

Ὠκιστος. ἡ. ὸ. uelocissimus.

Ὠκλάδω. perturbo, tumultuor, milito

Ὠκτιρα. misertus est, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος. ὁ. ὠκεῖα ἐν θαλάσσῃ, epitheton nauis.

Ὠκύμολος. ὁ. ὸ. statim proficiscens.

Ὤκυμορ. υ. τὸ. ocymum herba. à celeritate nascendi sic appellata.

Ὠκύμορος & ὁ. ὸ. cito periturus, cito afferens perniciem.

Ὠκυόω. accelero, ὀξύνω.

Ὠκυπέτης. ὁ. ὸ. celeriter uolans.

Ὠκύπορος. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ὠκύπους. οδος. ὁ, ἡ. celer pedes.

Ὠκύπτερα. τὰ. pennæ.

Ὠκύπτερος. ὁ. ὸ. celeriter uolans, pernix.

Ὠκύῤῥοος & ὁ. celeriter fluens.

Ὠκύς. ὐος. ὁ. citus, ὀξύς, ταχύς.

Ὠκύτης. celeritas.

Ὠκυτόκιον. medicamentum partum accelerans.

Ω Λ.

Ὶλαξ, pro ὄλαξ. sulcus.

Ὀλίγρανα, id est ὁ ἀγκών, apud Suidam: & ὠλίγρανον, ὁ ἀγκὼν apud Hesych. Sunt qui ὠλίγρανον lacertum interpretentur.

Ὠλήν. ης. ὁ. &

Ὠλήν & ὁ. ὸ. ulna, manus, palma. ἀπὸ τοῦ ἑλκύσθαι ἑαυτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας, τουτέστι πληροῦσθαι.

Ὠλισσίκαρποι. arbores infructuosæ. Epitheton salicum, uel quòd fructus cito amittant, uel quòd steriles faciat fructus epotus.

Ὡν & pro ὁ ἄλλος. alius.

Ὤλοξ. υγος. sulcus. Pro eo magis in usu est ὄλοξ.

Ὠλόκαλον. ον. gibber, pars corporis.

Ὠλόμος. malus, obscurus, longus, acutus, magnus.

Ὠλόϊσι pro ὃ κῶσι, id est ὃ βέλτιστε, ὦ optime, Suid.

Ω Μ.

Ὠμαδίς. in humeris.

Ὠμαλγὶς. ulcus ante tempus in cicatrice inductum.

Ὠμαχθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. onus humeris imponens.

Ὤμβρος. ὁ. malus, miser.

Ὠμηνύσης. hordeacea polenta, siue farina.

Ὤμλων. putabam. ab οἶμαι.

Ὠμάρησε. contingit, cōcurrit, obuiauit.

Ὠμηστῶ. crudeliter.

Ὠμηστὴς. οῦ. ὁ. cruda comedens, crudis uescens.

Ὠμηστος. ον. ὁ, ἡ. crudelis.

Ὠμίας. qui repandis est humeris, ἀφύσιος.

Ὤμλος. ὁ. pauper.

Ὠμίλω. μ. ἐσω. σ. κα. excludo.

Ὠμίλλη. ἡ ἐκ ἐχ ἰχ ὁ, conuersabatur.

Ὤμπα. ludi genus quoddam in gyrum seu foueam, agitata nux, si immanserit, victoria paratur. Suid.

Ὠμοβόειος. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocāt eos, qui in prima iam senectute sunt.

Ὠμ. βόρος. ὁ. ὠμοφάγος, ὠμηστής.

Ὠμογήρων. qui immature canescit, uel cui iam senescenti nondū canescunt capilli, uietus & ualidus senex, crudus adhuc, & quem nondum decoxit senectus. Vnde Vergil. Sed cruda deo, uiridisq; senectus.

Ὠμοδάϊκτος. dilaniatus.

Ὠμοθάλαμος. ὁ. ὁ. crudus, ὠμός.

Ὠμοθετέω. μ. άσω. σ. κα. humeris impono, cruda pono. Actiu. accus.

Ὠμοιαῖος. ὁ. humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu, indignantis aduerbium, & dolentis.

Ὤμοιος Aeolice pro ὅμοιος. similis.

Ὠμοπαγὴς. ἐος. ὁ, ἡ. fortis humeros.

Ὠμοπλατίᾳ. ob latitudinem humerorum, & bonam corporis habitudinem superbire.

Ὠμόπλατον. ου. τὸ. sudarium tonsorium, quod humeris circumponitur.

Ὠμοπλάται. ossa duo quæ utrinq; à cernice ad scapulas tendunt, à Latinis operta scapulæ dicta. Cels. ca. 1.

Ὠμορρόος. ὁ. ὁ. durus, acerbus, χαλεπός.

Ὠμορφε. suspirabat, lugebat.

Ὦμος. ου. ὁ. humerus, μετάφρενον.

Ὠμός. οῦ. ὁ. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.

Ὠμόσιτος. ον. ὁ. cruda comedens.

Ὠμοτάριχος. salsamentum.

Ὠμότατα. crudelissimè.

Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀκλιότης.

Ὠμοτοκῆσε. fœtum immaturum parere, abortum facere.

Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uisceratio.

Ὠμοφάγος. ον. ὁ. ὠμόσιτος, crudis uescēs

Ὠμόφορος. idem.

Ὠμόφρων. ονος ὁ. habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus testudinis quam lutariam uocant.

Ὤμωξε. ploratuit. ab οἰμώζω.

Ὠμῶς. crudeliter.

Ω N.

Ὦν Ionicè & Doricè pro οὖν. igitur. Sæpe apud Herodot. nō solum ναὶ ὦν, sed etiam inter præpositionem et uerbum compositum interponitur, ut lib. 1. οἱ δὲ φέροντες ἀπ' ὧν τοῦ ἀγορῆς ἀπ' ὧν ἐδοσαν, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοσαν. Bud. Comment.

Ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, apud Lys. pro ἀλλ' ὅμως. Sic ὧν ἔπαιον ὀργιῶ ἔφη.

apud eundem. Bud. Com.

Ὦναξ, pro ὦ ἄναξ. ô rex.

Ὤνατο. adiutus est.

Ὀνειρωγμός. insomnium.

Ὠνέομαι. μ. ἐσομαι. ν. ὠνήμαι. emo. Depon. accus. uel genit. qui partem rei significat.

Ὠνη pro ὦ ἄνη.

Ὠνητιάω. μ. άσω. emo.

Ὤνοον. monebant & circumagebant, Thucyd.

Ὀνίνω. uendo, fruor.

Ὀνή. ῆς. ἡ. emptio.

Ὤνησαν. iuuerunt.

Ὄνησις. actio, emptio, salus, utilitas, indignatio.

Ὀνητός. σῦ. ὁ. uenalis.

Ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπε, Atticè.

Ὦνια. loca opportuna.

Ὠνιος. uenalis, πράσιμος, ὤνιος.

Ὠνος. ου. ὁ. pretium, emptio.

Ω Ο.

Ὠοειδῆ. τὰ. ouata.

Ὠοειδής. ἐος. ὁ, ἡ. ouiformis.

Ὠόν. ῆ. τὸ. ouum.

Ὠόρ. fimbria.

Ὠόπ, & ὠοπόπ. acclamatio nautica, ἐπιτηδεία ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου, ἡνίκα κέλευσμα τῶν ἐρετῶν καταπαῦσαι τὴν κωπηλασίαν. Bud. Com.

Ὠοτόκα. τὰ. ouipera.

Ὠοτοκία. ας. ἡ. partus, generatio ouì.

Ὦ σῦτος. heus tu.

Ὠοφυλακῶ. custodit.

Ω Π.

Ὠπάζομαι. uideo, speculor.

Ὦπασε. dedit, donauit.

Ὤπες. oculi.

Ὠπία. gens, quæ iuxta Indum fluuiũ habitat.

Ὤπολος. ὁ ὠπός.

Ὤ πόποι. heu, papæ, indignantis, dolentisq; aduerbium.

Ω P.

Ὦρα. ας. ἡ. cura, sine aspiratione.

Ὥρα. ας. ἡ. pulchritudo, decor, forma, uenustas. Ὧραι item dicuntur quatuor partes anni, ut uer, æstas, autumnus, hyems. Et sine adiuncto, plerunq; pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formosus ad similitudinem ueris. Galen. ait sic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod est (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & Ὧραι portarum cæli custodes apud Homerum. Item famulæ Solis deæ pulchritudinis.

Ὡραία γάμου. puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι. μ. ίσομαι. ν. ισμαι. delitior, comor, decore cõspicuus sum, decorem ostento, roror. De pauone dicitur, cum semetipsum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὡραΐζω. orno, κατακοσμῶ.

Ὡραϊκός. formæ exornandæ studiosus.

Ὡρᾶος. ου. τὸ. fruges, fructus tempore suo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent ὡρᾶα dicuntur. Sed & sacra ὡρᾶα dicuntur τὰ καθ' ὥραν συντελούμενα, id est opportunè obita, sacra tempestiua.

Et ὡρᾶα θύειν, frugum offerre primitias. Dies quoque festus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπάλας. ου. ὁ. qui fructus æstiuos uendit.

Ὡραῖος. ου. ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, speciosus, tempestiuus, in uigore constitutus. Et omnes fructus æstiui ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης. τος. ἡ. decor, maturitas, tempestiuitas.

Ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo, κατακοσμός.

Ὤρακα. uidi. Præt. perf. est à uerbo ὁράω. sed Attici literam addūt & ἑώρακα proferunt, sicut ὄσομαι, ἴσομαι, ἄνημαι, ἰάνημαι.

Ὠρακιᾶν. pallere, ἀχριᾶν, animo deficere, curis macerari, ἰκλινᾶσθαι.

Ὠρακίσμαν. idem.

Ὠργασμένος. subactus, molitus, paratus.

Ὠργάω. furo, efferor, ad libidinem incitor, appeto.

Ὠργυσμένος. pansus, extensus, ἀπὸ τῆς ὀργυᾶς.

Ὦρια. montes: pro οὔρια Doricè siue Ionicè.

Ὡράτιος, siue ὡράτιος. gentile.

Ὡρεός. ciuitas Euboeæ.

Ὧρες ab ὄαρ. mulieres, ab ἐμῇ ἀκρόᾳ ζῆς ἀνδράσι: turres munitæ, πολίμους, tutores.

Ὡρέω. ῶσω. ν. κα. custodio, curo. Aeliu. accus.

Ὡρέων Ionice pro ὡρῶν. temporum.

Ὧρια. cura, custodia.

Ὡρίαω. custodio.

Ὡρίτης. cæcitas, πήρωσις.

Ὤρθρισ. mane surrexit.

Ὡρία. ας. ἡ. maturitas.

Ὡρογράφοι. οἱ. historici qui cuiusq; anni res gestas describunt.

Ὡρεῖσθ. dormio, curo, conuersor, colloquor.

Ὡρεία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡραῖος. ᾶ. ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὧρεος. ὁ. ciuitas in sinu Ionico. Vnde ὡρεῖος, Orici ciuis.

Ὧριμος. ον. ὁ. maturus.

Ὥριος. ον. ὁ. temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὥριστο. definitus est.

Ὥριστος. optimus: pro ὁ ἄριστος lingua Bœotica, α in ο conuerso.

Ὡρίων. ονος. ὁ. Orion, signum cæleste.

Ὡρίως, aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὦρμαν. concitauit.

Ὡρμένος, pro ὡρμημένος participiū præteriti perfecti passiui, ab ὁρμάω.

Ὧρμοι. diuerticula.

Ὡρύω. μ. ὑσω. aoriſt. ὦρυα. cōcito, commoueo, impello, ὁρμάω, ἀνεγείρω.

Ὡρογραφίαι. annales.

Ὡρογράφοι. historici, qui annales scribunt. ὥρος enim annus est.

Ὧρουν. aduentabant.

Ὦρρα. impuli, agitaui, impulsus sum: pro ὤρμα.

Ὧρος. sol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc ὑπώρεια apud Homerum. nisi quis ab ὄρος formare malit. Significat etiam uer, æstatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoque ὧροι uocāt.

Ὡροσκόπα. τὰ. uasa quibus communis tantur horæ, quæ & ἀληθέπια uocitata interim reperiuntur, si solis & umbrarum ratione constent.

Ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiusmodi scientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obseruat. Est etiam natalitium sydus, id est, quod conuersione cæli oritur eo momento, quo quis nascitur, quod si horæ natalitiæ notatio, quod etiā θέμα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοποῦντες. οἱ. explorantes horas.

Ὥρορ, Ionice pro ὥρμησεν. fecit impetum.

Ὧρτ᾽ pro ὦρμαι, ab ὄρομαι. impulsus est.

Ὡρύε. ara.

Ὠρυή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὠρύομαι. μ. ὑσομαι. π. υμαι. rugio, latro, ululo: & propriè luporum est. Depon. absol.

Ὡρύμενος. η. ὁ. ciulatus.

Ὡρύξιον

Ὠρώπιον. locus Atticæ. hinc
Ὠρώπιος. illic habitans.
Ὠρύω. lugeo, sicut ὀρύομαι.
Ὠρχοῦντο. saltabant. Dorice ab ὀρχέω.
Ὠρχυμάω, pro ἀρχόμαι. & auspicatur.
Ὠρωπός. ὁ, uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes sub hoc nomine. nam alia est Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Eubœæ, de qua Aristoteles: tertia in Syria, de qua Polybistor: quarta in Argo: quinta in Thesprotia.
Ὠρώρει. excitabatur, ab ὄρνυμι. Est autem præt. plusquamperf. ab ὄρωρα.

Ω Σ.

Ὡς. ut. Sed late patet. Nam aliquando similitudinis est, & ponitur pro quēadmodū, uel sicut, ueluti, tanquam, sic, instar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sic illud Aristotel. ὡς ἀνθρώπινον, id est, duntaxat ut humanus captus, pro humana conditione, ut sunt humana. Aliquando pro si, etiamsi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, siquidem. Aliquando pro utiq. Item pro quamobrem. Et pro ualde, maxime. Aliquando pro postquàm, posteaquàm, statim, ex quo primùm, ut ὡς τάχιστα ἥκομεν, Simul atq uenimus. Sic Cic. Vt semel exiuit, omnes peragrauit insulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum grātia ponitur, neq quicquam ad sensum facit, quemadmodum ut apud Latinos. Cice. Inuitus feci, ut C. Flaminium ejicerem: pro, inuitus ejeci. Ponitur & Attice ἀντὶ τοῦ πῶς. Iungitur & ὡς cum ἔστι, ut ὡς ἔστι πλεῖστον χρόνον, ὡς ἔστι λευκότατον, sanè quàm cādidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut ὡς σφόδρα, Platoni, sicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. ἀνὴρ ὡς ἰδιῶτ τὰ ἀγαθὰ, id est, ὡς ἄλλῳ τάχιστα ὁ ἀγαθός. Sic Cic. pro Cluentio, Hic iudices ridere, stomachari, atq acerbe ferre patronus causam sibi eripi. Iungitur etiam cum superlatiuo ut ὅτι. Xenoph. ἐγὼ δ' ἐθελήσω σοὶ ὡς λαμπρότατα ὧν φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὡς γοῦν μὴν δὴ (ἔφη) ἐπιβάλλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox sequentibus ex ὡς locutionibus copiosè Bud. Com.
Ὡς, cūm accentu acuto significat ὅπως: Inde ἴσιν ὡς, pro quodammodo, quadantenus, sic dicitur, ut ἴσιν ὅτι πρόσω, quod idem significat.
Ὡς ἀληθῶς. sanè, reuera, perquàm uere, certè.
Ὡς ἄν interdū idem quod ἵνα. Xenoph. ὡς ἂν ἥκιστα ἀπατῷο. Et apud eundem pro quonam pacto, καιρὸς δὲ γράψαι ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκάστῳ χωροῖτο. Et, ὡς ἂν ἄριστοι αὐτοὶ οἱ ἱππῆς γίνοιντο. Sic Greg. ὡς ἂν τῆς σοφίας βάθος μὲν ἀγνοῶν, id est ἵνα μή. Ponitur etiam ὡς sic ut ὅπως sine ἄν, ἀπορηματικῶς & ἀνθυποφορικῶς. Ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ πλῶ γλῶ, aliquò utiq ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπεσόντ' ἂν ὅπως. Interdū accipitur pro donec.
Ὡς ἄν ἄποι τις. ut dicitur.
Ὡς ἂν ὅπως. utcunq, aliter.
Ὡς ἂν τύχοι. quoquomodo, utcunq.
Ὡς ἁπλῶς ἁπλῶν. ut summatim dicam.
Ὡς ἔπος ἁπλῶν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.
Ὥσγε. præut, prout, ut ὥσγε πρότερον ἐγένετο, præut dudum fuit: & ὥσγε κατὰ

τὰς τῶν ἀθλωθέτων χρόνους. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſium ſecu la numerantur, adoleſcentes debent uideri. Ὡς νῦν καθ' ἡμᾶς, ut tempori bus noſtris.

Ὡς ἀληθῶς λόγῳ. reuera.

Ὡς ἀνάγκη. ut conijcere licet, ut conij ciendum eſt.

Ὡς ἁπλῶς. ut ita dicam, ut eo uerbo u tar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, prope dixerim.

Ὡς ἁπλῶς. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς ἄχι. quantum potuit.

Ὡς ἄχος. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δοκῶ.

Ὡς ἔνι. quantum poſsibile eſt.

Ὡς ἐνίστασθε. quàm proximè.

Ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.

Ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

Ὡς ἔστιν. quantum fieri poteſt.

Ὡς ἐπάγων λόγῳ. ut fertur.

Ὡς ἐπίπαν. in uniuerſum.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam, ut paucis dicam.

Ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cui uis.

Ὡς εὐθέως. ſtatim, extemplò.

Ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione ma gnitudinis.

Ὡς μὴ συνολόλυξαι εἰπεῖν. ut ſummatim di cam, ἵνα συνάδωλον λέξω.

Ὡς μὴ, pro μὴ cum optatiuo.

Ὡς οἷόν τε. ut poſsibile, quantum po teſt.

Ὡς ὀλίγον δεῖν. ferè.

Ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

Ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.

Ὡς ὅτε, pro ὡς. poſtquàm.

Ὡς πολλοί. plurimi.

Ὡς πρὸς ἐμέ. ſi præ me æſtimetur, ſi mei cum comparetur.

Ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, perſæpe.

Ὡς τάχιστα. quamprimùm.

Ὡς τάχος. quàm celerrimè, quamprimum.

Ὡς τὸ ἐπεί. poſtquàm.

Ὡς τὸ ἀθρόον. ſtatim.

Ὡς τὸ ὅσον. quantum.

Ὡς τὸ τόσον. tantum.

Ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.

Ὡς τύπῳ ἁπλῶς. ut in uniuerſum di cam.

Ὡς τύπῳ κεφαλαίῳ. ut ſummatim colli gam.

Ὡς φάσαν. ita aiebant.

Ὡς ὠνῆ. ut ſolitum eſt.

Ὡς ὄφελον μηδὲ ἀτυχῶν. ſed utinam ne infortunatus quidem eſſes.

Ὥσαν, ὦ

Ὡσανά. tanquàm, quaſi.

Ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræum eſt & propriè ad deum pertinet in ſcri ptura.

Ὥσαον. impellebat.

Ὡσαύτως. eodem modo.

Ὡσὰ τυχόν. prout accidit.

Ὥσχα. quare ὄφελον.

Ὠσμός. impulſio, ἀναφορά.

Ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.

Ὥσπερ αὖ ἀ, ὦ

Ὥσπερ ἀ. ueluti, tanquàm, quaſi uero, tanquàm ſi.

Ὥσπερ ἀ παροιμία. ut eſt in prouerbio.

Ὥσπερ οὖν pro ὥσπερ frequens eſt.

Ὡσπὲ tanquàm, quaſi.

Ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaq. Conſtruitur cum infinitiuo ſubiunctiui uel optatiui uice.

Ὠσία. ciuitas Italiæ.

Ὠσιῶται. gens quædam, alio nomine ὠσίνοι dicuntur ab Artemidoro.

Ὡτιανές, &
Ὡτιάτης. ὁ. Hoſtienſis, gentilia.
Ὡτίζω. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitis & dimouente dicitur, ſicut ὠθίζω, ὠθέω, ὠθίζω, ὠθίζω. Bud. Com.
Ὡτικός. ἡ. ὁ. impulſorius.
Ὡτίων. ὁ. οἱ ὠτῶσαι.
Ὡτόσμητος. ον. olfactus.
Ὡτός. ἡ. ὁ.
Ὡτίον. τὸ.
Ὡτός. οῦ. ὁ. ramus, ſarmenta, cum botro palmes.
Ὡτοφόριον. ου. τὸ. feſtum quoddam à ferendis ramis dictum.

Ω Τ.

Ὦτα. τὰ. aures. nominatiuus ſingularis τὸ οὖς.
Ὠτακουσίω. μ. ἤσω. π. ηκα. exploro, auſculto, auribus intentis ſto. Neutr. abſol.
Ὠτακουστής. οῦ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide προσαγγελεύς.
Ὠταλγίασις. ιος. ἡ. ſuffusas.
Ὦταν. uel ὦ τᾶν, ᾧ ὦ ἄνα, heus tu, ô bone uir quaſo Ariſtophanis interpres annotat iungi etiam dualibus, ut ἄνα δύο. Nam ἄνα in uocatiuo facit ἄνα, & Dorice ἄναν.
Ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖο ἀφροδίτης, id eſt aurem ueneris nominarunt.
Ὠτᾶν. pro ὠσάν. ueluti.
Ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω.
Ὠταλγής & ὠταλγίων. qui habet aures contuſas, uel ὠτίδας aues gerens.
Ὠτίδες. auicula perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, cito laſſantur.
Ὠτικός. ἡ. ὁ. auricularis.
Ὠτίον. ου. τὸ. auricula.
Ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.

Ὠτογλυφίς. ίδος. ἡ. auriſcalpium.
Ὠτόαι. auritus.
Ὠτοθλασίας, &
Ὠτόκαταξις. qui fractis eſt auribus.
Ὠτοπῶ. obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.
Ὦτος. ὁ. auis nocturna & aurita, nycticorax, noctua.
Ὠτόφυσε. compellebat, inſtigabat.
Ὠτάκας. ὑγρὸς. ὁ. aures habens uel anſas.

Ω Υ.

Ὑνὲς Ionice pro ὁ ἀνὲς. idem, ut ἀνὲς ἀνὴρ, idem uir, Homero.

Ω Φ.

Ὤφελε, pro ὄφελον.
Ὠφέλημα. ατος. τὸ. utilitas, præda, auxilium.
Ὠφελήσω. μ. ἤσομαι. π. κμαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.
Ὤφελον. utinam tu: pro ὄφελες.
Ὠφελίω. μ. ἰῶ. π. ικα. iuuo, proſum. Actiu. accuſ. & poëticè dativo.
Ὠφέλιμος. [illegible] emolumentum.
Ὠφελος. ους. &
Ὠφελητής, &
Ὠφέλιμος. ὁ. utilis.
Ὤφελον. utinam ego, debui, pro ὄφελον: & conſtruitur cum infinitiuo.
Ὠφθαλμίασα. oculum amiſit.
Ὤφελ pro ὄφελ. debuit, obnoxius fuit.
Ὠφλήκας. ὄτος. damnatus, ut ὀφλισκάνει τὰ δίκαια, apud Demoſth. meritò damnatus.
Ὤφλον. ονος. ὁ. idem.
Ὠφλημα βαρύ. ατος grande, χρέος, debitũ.
Ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.
Ὠφρυωμένος. elatus, ſuperciliоſus.
Ὠφύα. pellis, & herba quædam.

Ω Χ.

Ὦχα. aperui. à uerbo οἴγω.

Ὦχαι. sarmenta: pro ὄχμαι.

Ὤχεῦε. sedebat.

Ὤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.

Ὤχῶ. impello, uecti mouco, laboro, ægroto.

Ὠχόμην ἀντὶ τοῦ. hic ἀντὶ τοῦ abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.

Ὠχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.

Ὠχράς. ἡ. pallor, legumen cicerculæ simile.

Ὠχρίασις. idem.

Ὠχριάω. pallidus.

Ὠχριάω. μ. άσω. ω. αικα. palleo. Neutr. dat. iung. uel absolutè ponitur.

Ὠχρον. τὸ. uitellus oui, eruilium.

Ὠχρος. ὁ. ἡ. idem quod ὠχρὰς. Sic

Ὠχρός. ὁ. ἡ. Item pallidus, luteus.

Ὤχετο. periit, abijt, ὤχλο.

Ω Υ.

Ὦψ, τῦ ὠπός. ὁ. uultus, uisus, frons, oculus. Sed ὤψ, τῦ ὠπὸς cum o ponitur pro φωνή.

Ὦψ etiam dicitur durior manuum cutis ex labore callosa.

Ὀψοπώνης. ὁ. ἡ. qui circa obsonia uersatur, obsonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obsonio ἀφ' τῦ ὀπτοῦ.

Et grammatistarum nonnulli opsonium dici malunt, quàm obsonium, parum memores quãta sit b & p literarum affinitas.

Ὠψῶν. penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠόδης. νος. ὁ, ἡ. similis ouo.

Τ Ε Λ Ο Σ.

CHARTARVM ORDO.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. x. y. z. aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg. hh. ii. kk. ll. mm. nn. oo. pp. qq. rr. ss. tt. uu. xx. yy. zz. aaa. bbb. ccc. ddd. eee. fff. ggg. hhh. iii. kkk. lll. mmm. nnn. ooo. ppp. qqq. rrr. sss. ttt. uuu. xxx. yyy. zzz. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. SS. TT. VV. XX. YY. ZZ. AAA. BBB. CCC. DDD. EEE. FFF. GGG. HHH. III. KKK. LLL. MMM. NNN. OOO. PPP. QQQ. RRR. SSS. TTT. VVV. XXX. YYY. ZZZ. AAAA. BBBB. CCCC. DDDD. EEEE. FFFF. *Omnes sunt duerniones.*

S 82
575
fol

Digitized by Google

RESTAURO DEL LIBRO
CAFOLLA
VINCENZA
Digitized by Google

Digitized by Google